

ი. გრიშაშვილის
ბიბლიოთეკა-მუზეუმის
კატალოგი

I₃

„მეცნიერება“
1980

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია

ცენტრალური სამეცნიერო ბიბლიოთეკა

პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილის
ბიბლიოთეკა-მუზეუმის კატალოგი

ტ. 1, ნაწ. III

ქართული წიგნები

გამომცემლობა „მეცნიერება“

თბილისი

1980

027.1+0.17.1

სარედაქციო კოლეგია:

ს. ხ ა დ უ რ ი, ა. ც ი ც ი შ ვ ი ლ ი, ს. ხ უ ც ი შ ვ ი ლ ი
(პასუხისმგებელი რედაქტორი)

შემდგენლები:

თ. მ ა ჭ ა ვ ა რ ი ა ნ ი, თ. ნ ა კ ა შ ი ძ ე, ლ. ხ ე ვ ს უ რ ი ა ნ ი,
ნ. გ რ ი გ ო რ ა შ ვ ი ლ ი

პირველი ტომის აღწერაში მონაწილეობდნენ: მ. ყ უ რ ა შ ვ ი ლ ი,
ქ. გ უ გ უ შ ვ ი ლ ი, მ. ს ი ტ ა ტ ი შ ვ ი ლ ი

პ $\frac{61005}{M607(06)-80}$ 257-80 © გამომცემლობა „მეცნიერება“, 1980

რუსული ლიტერატურის ისტორია

9511. აბაშიძე კ. „ცხოვრება და ხელოვნება“, წერილი მე-11. ტოლსტოის ახალი რომანი „ადდგომა“. [თბ., 1900]. – ამოჭრილი ჟურნ. „მომბე“-დან, 1900, № 5, 6.

9512. ალექსანდრე გრიბოედოვი. [1829–1929. კრებული. თბ.], 1929. – შინაარსი: ლუნაჩარსკი. ა. გრიბოედოვი. ტ. ტაბიძე. ა. გრიბოედოვის ცხოვრება.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 29. IV“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „რა ქვეყანაა – იძახის ის – რა მცხოვრებლები“... მიწერილია: „რომელი მთიდან იძახის“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „გრიბოედოვი ბრწყინვალედ მსახურობდა“, არშიაზე: „სულ ბრწყინავდა?“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „გრიბოედოვის ცოლი სულ შვიდ თვეს ცხოვრობდა ქმართან“, მიწერილია: „5 თვეს და 7 დღეს ცხოვრობდა, იხ. ბერჟე“.

9513. ახვლედიანი გ. რუსული კლასიკური ლიტერატურის მსოფლიო მნიშვნელობა. თბ., 1949.

9514–9516. ბელინსკი ბ. რჩეული თხზულებანი. გ. ჯიბლაძის რედ. და წინასიტყვ. ტ. I. თბ., 1952.

9517–9518. ბელინსკი ბ. წერილი გოგოლს. თარგმ. ვ. მაგლობლიშვილისა. თბ., 1948.

9519. გამსახურდია კ. და დანელია ს. დიდი რუსი მწერალი ნ. ვ. გოგოლი. თბ., 1954.

კანზე: „ი. გრ. გალუნი, 6, 21“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ოქროს გალუნებიანი“, მიწერილია: „ყაწიმი? ი. გრ.“

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ტალისმანისებრი“, მიწერილია: „თილისმა“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ზანდუკებში“, მიწერილია: „სკივრში“.

9520. გაფრინდაშვილი ვ. სერგეი ესენინი. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1925, № 11–12.

9521. გოგიავა კ. დიდი რუსი მებრძოლი პოეტი [მ. ი. ლერმონტოვი. თბ., 1939]. – აკინძულია ამონაჭერთან: პ. გუგუშვილი, ბატონყმობის გაუქმება საქართველოში.

9522–9523. გომართელი ი. მაქსიმ გორკის ცხოვრება და შემოქმედება. ტფ., 1928.

კანზე: „ი. გრ. 1928. 24/IV“.

9524–9525. დანელია ს. ეტიუდები რუსული ლიტერატურის ისტორიიდან. ლევ ტოლსტოი. ნ. ჩერნიშევსკის ესთეტიკა. ტფ., 1928.

9526. დანელია ს. ი. ა. კრილოვის ცხოვრება და შემოქმედება. – ამოღებულია წიგნიდან: ი. ა. კრილოვი. იგავ-არაკები. თბ., 1944.

9527. დანელია ს. ლერმონტოვის ცხოვრება და შემოქმედება. [თბ.], 1946.

9528. დანელია ს. ლიტერატურული ნარკვევები. თბ., 1960.

9529. დანელია ს. მიხეილ ლერმონტოვი. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1960.

9530. დანელია ს. ნარკვევები XIX საუკუნის რუსული ლიტერატურის ისტორიიდან. ტფ., 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1936. 18/X“. იქვე: „I. ა. ჭ-ძე. 6. 2. სუმაროკოვი, 15. 3. გ. სუნდუკ. და კარამაზინი, 22“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1936. 15/X“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. და-ლი-ს რეცენზია „სასარგებლო წიგნი“, მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1936, № 262“. 2. რეცენზია „საინტერესო წიგნი“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1936, № 39“. 3. ა. ჩხეიძის „Вредная концепция в толковании Пушкина“, მინაწერით: „Заря Востока“, 9 თებერვ., 1937, № 32.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „დაპირისპირება ბუნებასა და ადამიანს შორის...“ მიწერილია: „იხ. ა. ჭ-ძის თარგმანი“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ეს ოთხმოცი წლის მოხუცი მისი მამის აღმზრდელი იყო“... არშიაზე მიწერილია: „ბატონყმობა. პირველი დამე“...

გვ. 14. მოხაზულია კარამაზინის შემოქმედების შესახებ პირველი აბზაცი და მიწერილია: „ფსევდო-კლასიკური დრამები“.

გვ. 17. „კარამურზა“ – შესწორებულია: „ყარამურზა“.

9531. დანელია ს. პუშკინის ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1937.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 29/XI“.

9532. ენაკოლოფაშვილი ი. ცხოვრება გრიბოედოვისა. [თბ.], 1958.

9533–9535. ილინსკი. ლევ ტოლსტოის ცხოვრება და შემოქმედება [თბ.], 1928.

9536. იურიევი დ. ქარიშხალის მორბედი. ნ. გორკის ცხოვრება. თარგმ. ლ. ასათიანისა. ტფ., 1933.

9537. კვანტრე ქ. ა. ვ. კოლცოვის ლექსების ქართული თარგმანები. ქუთაისის პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. 6, 1964.

პირველ გვერდებზე „საქ. საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ქს. კვანტრე. 10/VII- 47 წ.“

9538. კილაძე დ. დედაშვილური ურთიერთობის საკითხი გორკის შემოქმედებაში. ბათუმი, 1960.

9539. ლაფერაშვილი ვ. დაუვიწყარი მაიაკოვსკი. თბ., 1960.

9540–9541. მაქსიმ გორკი. ალექსი მაქსიმეს ძე პუშკოვი. [თბ.], 1928.

9542–9543. მაქსიმ გორკის ცხოვრება. შედგენილი პროლეტმწერალთა ჯგუფის მიერ. [თბ.], 1928.

თავფურცელზე ქვესათაურთან: „ქართ. თუ რუსული“.

9544. მეგრელიძე ი. ლევ ტოლსტოის პიესების ქართული თარგმანები. – ამონაბეჭდი საზოგად. მეცნ. განყ. მოამბედან, № 1, 1961.

კანზე: „ძვირფას პოეტს, მკვლევარს, იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 8. IV. 62 წ.“

9545–9546. ნიკოლაძე ა. პუშკინი. ნარკვევი. თბ., 1950.

თავფურცელზე: „ქართული ლექსის ბრწყინვალე ოსტატს იოსებ გრიშაშვილს დიდის პატივისცემით და სიყვარულით. ანა ნიკოლაძე. 20 იანვარი, 1951 წ.“.

მეორე ცალის კანზე: „ანა დადემკელიანი, გვ. 99“.

გვ. 91. სქოლიოში აღნიშნულია: „ი. გრიშაშვილი – პუშკინის პირველი მთარგმნელები“ და არშიაზე მიწერილია: „კომ“. 1936, „ლიტ-გაზ“?

9547. ნიკოლაძე ა. ეტიუდები რუსული ლიტერატურის ისტორიიდან. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: „ჩვენს სასიქადულო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ავტორი. 10. III. 55“.

9548. ნიკოლაძე ა. ნ. ვ. გოგოლი. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1952.

კანზე: „ჩემიდან, გვ. 77. ი. გრ“.

გვ. 77. მე-4 აზნაცი მოხაზულია მთლიანად, მიწერილია: „ჩემი“.

9549. რუსული ლიტერატურის ისტორია. ტ. I. დასაწყისიდან XVIII საუკუნის ბოლომდე. ვ. შადურის და გ. ტალიაშვილის რედ. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 7/X“.

9550. სამეცნიერო სესია მიძღვნილი დიდი რუსი მწერლის ნ. ვ. გოგოლის გარდაცვალებიდან 100 წლისთავისადმი. თბ., 1952.

9551. ქარელიშვილი ე. ალექსანდრე ოსტროვსკი. ბიოგრაფიულ-კრიტიკული ნარკვევი. თბ., 1948.

9552. [ქარელიშვილი ე.]. ასტვაცატუროვი ე. ანტონ ჩეხოვი. თბ., 1947.

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს – ბრწყინვალე პოეტსა და უკეთილშობილეს ადამიანს ჩემი ღრმა პატივისცემის ნიშნად – ავტორისაგან. 8. I. 48 წ.“.

9553. ქარელიშვილი ე. დიდი რუსი მწერალი ანტონ ჩეხოვი. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „საყოველთაოდ საყვარელ პოეტს, უფაქიზეს ადამიანს – იოსებ გრიშაშვილს. უღრმესი პატივისცემით. ავტორისაგან. 25/III 55 წ.“.

9554. [ქარელიშვილი ე.] ასტვაცატუროვი ე. ნ. ნეკრასოვი. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1941.

თავფურცელზე: „მეოცე საუკუნის უშესანიშნავეს პოეტს ი. გრიშაშვილს მისი უსაზღვრო პატივისცემელისაგან. ავტორისაგან. ერ. ასტვაცატუროვი. 2/IV-41 წ.“ და გაზეთიდან ამონაჭერი მ. ვარძიელის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერთ: „ახალგ. კომ.“, 1941, № 104, 5 მაისი“.

9555. [ქარელიშვილი ე.] ასტვაცატუროვი ე. სალტიკოვ-შჩედრინი [მონოგრაფია]. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ჩვენი საუკუნის ბრწყინვალე და უსაყვარლეს პოეტს, მხურვალე და ნაზი გრძნობების მგოსანს, ქართული სულის ადამიანს – იოსებ გრიშაშვილს. პატივისცემით ავტორისაგან. 7/IV, 44 წ.“

9556. ლუდუშაური პ. დიდი რუსი მწერალი ლ. ნ. ტოლსტოი. თბ., 1953.

9557. ლუდუშაური პ. მაქსიმ გორკი. გარდაცვალებიდან 20 წლისთავის გამო. თბ., 1956.

9558–9559. შადური ვ. ბესარიონ ბელინსკი. 1811–1848. თბ., 1948.

9560. შადური ვ. და ტალიაშვილი გ. ნ. ვ. გოგოლი. [ნარკვევები]. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ. 4 მაისი“.

გვ. 219. მოხაზულია მეორე აზნაცი და მიწერილია: „რატომ არა სწერთ ვისი მასალაა. იქნებ რედაქტ. ამოშალა.“

9561. შებუევი ნ. გორკი როგორც ადამიანი. ამონაბეჭდი: „მნათობი“, 1927, № 8–9.

9562. ჭიჭინაძე რ. პეტრე შალიკაშვილი. 1767–1852. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1959.

9563. ხატიაშვილი ი. ღალატი. დრამა ა. სუმბათაშვილისა. ამონაჭერი „მოამბედან“, 1904, № 7.

სომხური ლიტერატურა

9564–9565. აბოვიანი ხ. სომხეთის ჭრილობა [რომანი. თარგმ. არტ. დავითიანის. წინასიტყვ. არჩ. დავითიანის]. თბ., 1960.

9566–9567. აკოფიანი ა. აგიტატორის მოგონებანი. [თბ.], 1929.

თავფურცელზე მიწერილია: „თარგმნილები: ყაზარ კარაპეტციანის და სურენ ავჩიანისა. ილია აღლაძის შესწორებით. ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „Т. Павле Сакварелидзе дружески от Акопа Акопяна. 27. IX. 29 г. Тифлис“

9568–9569. აკოპიანი ა. წითელი ტალღები. [ლექსები]. რ. კალაძის რედ. ტფ., 1923. კანზე: „1928 წ. ი. გრ“.

მეორე ცალის გვ. 3. წარწერა: „Глубокоуважаемому тов. Илье Агладзе – от автора. А. Акопян. 15. XI. 27“.

9570. ანანიანი ვ. სევანის პირას. სათავგადასავლო მოთხრობა ნორჩ ნატურალისტთა ცხოვრებიდან. [თარგმ. ა. დავითიანისა]. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „ი. გრ. თარგმანი არჩილ დავითიანისა“. გადახაზულია სახელი და მიწერილია: „არტემ, ი. გრ“.

9571. ასლანიანი მ. ძმობა. მოთხრობები. [არჩ. დავითიანის ბოლოსიტყვ.], თბ., 1958.

9572–9574. აპარონიანი ა. დედები და დამშეულთა სიმღერა. [მოთხრობა]. თარგმ. ყ. კ-ისა. თბ., 1906.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი“.

9575–9578. აპარონიანი ა. მთებში. სურათი. თარგმ. ყ. კ-ისა. თბ., 1904.

კანზე: „არ არის ბევრ ბიბლიოთეკაში. ი. გრ“.

9579–9580. აპარონიანი ა. სისხლის ხაში და ყვავილი. [მოთხრობა]. თარგმ. ყ. კ-ისა. თბ., 1906.

9581. ბაკუნცი ა. ალპიური ია. [მოთხრობა]. ამონაჭერი: „მნათობი“, 1935, № 1.

9582. ბორიანი გ. ჰო და არა. [საბავშვო ლექსები]. თბ., 1959.

9583. დავით სასუნცი. [რედ. ა. მამაშვილი. პ. ინგოროყვას შესავალი წერილით]. ტფ., [1939].

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939 წ. 14/IX. ლენინაკანი. გზად სომხეთისაკენ. რაჟდენმა მიფეშქაშა. კ. კალაძის, პ. ინგოროყვას და ს. ეულის თანდასწრებით“.

9584–9587. დარბინიანი მ. სულდი და ბულდი. [ზღაპარი]. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. თბ., 1935.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას დარჩეს როგორც ავტორის ნაძღვენი. ი. გრ“.

თავფურცელზე წარწერა სომხურ ენაზე: „ძვირფას მეგობარსა და ამ წიგნის მთარგმნელს „მეორე ავტორს“ – იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულითა და პატივისცემით. მ. დარბინიანი. იანვარი, 1936 წელი, ტფილისი“.

9588–9593. დარბინიანი მ. სულდი და ბულდი. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. თბ., 1962.

9594. დოდოხიანი გ. თხზულებანი. ტ. I. თბ., 1939. – ტექსტი ქართულ-სომხურ-რუსულ ენებზე.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1939. 23/II“. იქვე: „ო, მერცხალო, მერცხალო, გვ. 231, 331 შენიშვნ; ჩემი ნათარგმნი ლექსები გვ. 252, 254, 259. ი. გრ“ .

თავფურცელზე შემდგენლის ი. ბეგლაროვის გვართან მიწერილია: „გარდაიცვალა 1942 წ.“

გვ. XXIX. ტექსტში მოტანილ ლექსებს მიწერილი აქვს: „ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 231. ლექსში „მერცხალი – წიწერნაკ“ გადახაზულია მეორე სტრიქონი, მიწერილია: „რით ხარ გახარებული“.

გვ. 232. ამავე ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ი. ბაქრაძემ თარგმნა 1877 წ. იხ. „ციცინათელა“, 1885 წ., გვ. 5. ზ. ჭ. გამოცემა“.

გვ. 252. ლექსის „ია“ დასასრულს მიწერილია: „თარგმანი ი. გრ“.

გვ. 254. ლექსის „მზისადმი“ დასასრულს მიწერილია: „მთარგმნელი ი. გრ“.

გვ. 332. ხაზგასმულია: „თარგმნილია მაგმადის მიერ“, მიწერილია: „ილია ჭყონიას ფსევდ. ი. გრ.“

გვ. 337. ხაზგასმულია: „ი. ბაქრაძემ თარგმნა გ. სუნდუკიანცის ნაწარმოებები“, არშიაზე მიწერილია: „ავტორთან ერთად“. გ. სუნდუკიანცის კომედია „ცოლ-ქმრის“ შესახებ მიწერილია: „ქართულად წარმოადგინეს და ორგინალიც ცენტრ. არხივშია. ი. გრ.“.

ამონაჭრები ჟურნალ-გაზეთებიდან: „1. მ. მამულაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ახ. კომ.“, 1939, № 96“. 2. ა. ს. -ს რეცენზია, მინაწერით: „მნათობი“, 1939, № 1“. 3. საგაზეთო ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „ლიტ. საქართ., 1939, № 6. 4. საგაზეთო ცნობა ი. ბეგლაროვის დეპუტატობის კანდიდატათ დასახელების შესახებ, მიწერილია: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1939, № 112“. 5. განცხადება ივ. ბეგლაროვის მიერ დისერტაციის დაცვის შესახებ თემაზე: „გ. დოდოხიანის ცხოვრება და შემოქმედება“, მიწერილია: „კომ“, 23 მაისი“.

9595–9598. ვარდანი. მელის წიგნი ანუ იგავ-არაკების კრებული ვარდანის. გამოც. ე. თაყაიშვილის რედ. თბ., 1899.

კანზე: „გვ. 142. ჰაკარაკი; გვ. 125; გვ. 126“.

გვ. 142. ხაზგასმულია: 1. „ჰაკარაკები“, მიწერილია: „თავის ნათქვამნი“. 2. „ჟოლოვურდით“, მიწერილია: „ხალხით, შეკრებულობით“. 3. „სურფგეურქი“, მიწერილია: „ეტყობა ძველი საყდარი ყოფილა (აქ ასაფლავია სადათნოვა)“.

მეოთხე ცალის გვ. 156. არშიაზე მიწერილია: „დედის. ი. გრ“.

9599–9600. თორგომიანი წ. რჩეული მოთხრობები. თარგმ. ივ. შილაკაძისა. ლ. მელიქსეთ-ბეგის რედ. და წინასიტყვ. თბ., 1948.

ფორზაცზე წარწერა სომხურ ენაზე: „ნიჭიერ პოეტსა და კარგ მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. წ. თორგომიანი. 13/V 48 წ. თბილისი“.

9601–9605. თუმანიანი ო. რჩეული ნაწერები. ი. გრიშაშვილის თარგმ. [და წინასიტყვ.]. ტფ., 1924.

ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ“.

9606–9611. თუმანიანი ო. რჩეული ნაწერები. ი. გრიშაშვილის ნათარგმნი. [თბ.], 1932.

9612–9619. თუმანიანი ო. რჩეული ნაწერები. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. ტფ., 1937.

ყდაზე მინაწერები: „III გამოცემა. შეცდომებია“.

თავფურცელზე: „მე-III-ე გამოცემა. პირველი 1924, მეორე – 1932, მესამე – 1937“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „შენიშვნები, რომლებიც თვით მთარგმნელისაა, აღნიშნულია უკანასკნელის სახელის ხსენებით“, მიწერილია: „არა ყველგან – მაგ. გვ. 68, 70. ი. გრ.“

P. S. „გიქორში“, სადაც აღუბალია ნახსენები, ყველგან ბალი უნდა იყოს“. იქვე: „ეს წიგნი უჩემოდ გამოვიდა. დალოცვილებს, ერთი ეთქვათ მაინც, იქნება რა შესწორება მინდოდა შემეტანა. ი. გრ. 1937. 9/XI. „ქვის აბანო რატომაა ზღაპრებში?“

გვ. 81. ხაზგასმულია: „ნესოს ქვის აბანო“? არშიაზე: „ეს რატომაა ზღაპრებში?“.

მეორე ცალის ყდაზე: „ი. გრ. ჩემს ბიბლიოთეკას“. ე. ასტვაცატუროვის რეცენზია „ოვანეს თუმანიანის ლექსები ქართულად“, ამოჭრილი გაზეთიდან. მიწერილია: „ლიტ. საქართველო“, 1938, № 8“.

9620–9627. თუმანიანი ო. რჩეული ნაწერები. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. მე-2 გამოც. [რედ. მ. ალექსიძე]. თბ., 1948.

ყდაზე: „ეს უკანასკნელი გამოცემაა. აქედან აიწყოს. ი. გრ“.

9628–9630. თუმანიანი ო. რჩეული ნაწერები. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [მისივე შესავალი წერილით: „ხალხთა ძმობის მომღერალი“.]. თბ., 1956.

9631–9633. თუმანიანი ო. ანუშ. [პოემა]. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [თბ., 1924]. – ამონაბეჭდი: „კავკასიონი“, 1924, № 3–4.

მეორე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „აქედან აიწყოს წიგნისათვის. ი. გრ. 22. IV. 1924 წ. სომხ. ცალკე წიგნად 1913 წ. და კრებულში „ლექსნი“, გვ. 93, 1903“.

9634. თუმანიანი ო. ანუშ. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. თბ., 1966.

9635. თუმანიანი ო. გიქორ. [თარგმ. ი. გრიშაშვილისა]. – ამონაჭერი: „ჯეჯილი“, 1923, № 3–4–5.

9636–9645. თუმანიანი ო. გიქორ. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [თბ.], 1929.

კანზე: „1949 16/X. ვიყიდე ბუკინისტურ მაღაზიაში. ეს წიგნი ვიღაცას დაუმუშავებია. ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 8/II“.

9646–9651. თუმანიანი ო. გიქორი. [მოთხრობა]. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [თბ.], 1953.

კანზე: „გვ. 22“. გვ. 22. ხაზგასმულია სიტყვა: „შემოეხვია“, მიწერილია: „ჩამოეკიდა“.

9652. თუმანიანი ო. გიქორი. [მოთხრობა. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა]. თბ., 1961.

9653. თუმანიანი ო. გულადი ნაზარა. ზღაპარი. – ამონაჭერი წიგნიდან: ო. თუმანიანი, რჩეული ნაწერები. ტფ., 1924.

9654–9656. თუმანიანი ო. ერთი წვეთი თაფლი. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. ამონაჭერი: „კავკასიონი“, 1924, № 1–2.

9657–9658. თუმანიანი ო. ერთი წვეთი თაფლი. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. [თბ.], 1937.

9659. თუმანიანი ო. ზღაპრები. თარგმ. და შესავ. წერილი ივ. ბეგლაროვისა. თბ., 1938.

კანზე: „მასალებისათვის. ი. გრ. საზი, 20“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. ე. ა.-ს რეცენზია „ოვ. თუმანიანის „ზღაპრები“ ქართულად“, მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1938 წ. № 219, 23 სექტ.“ 2. გრ. იარაღოვის რეცენზია მინაწერით: „მუშა“, 1938 წ., 14 აგვ., № 183. 3. გ. ბახტაძის საგაზეთო ცნობა ო. თუმანიანის „ზღაპრების“ გამოცემის გამო, მინაწერით: „ნორჩი ლენინელი“, 1938, № 75, 23 დეკემბ.“ 4. ივ. ბეგლაროვის წერილი ო. თუმანიანის დაბადების 70 წლისთავთან დაკავშირებით, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1939, № 12“. 5. ივ. ბეგლაროვის წერილი „სომეხი ხალხის დიდი მწერალი“, მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1939, № 79, 6 აპრილი“.

ბოლოში მინაწერი: „1. რეცენზია „ნორჩი ლენინელი“, 1938, ნოემბ. 15. 2. „ახალგ. კომ.“, 1938, № 219. 3. „მუშა“, 1938, № 183. – საზი – საზანდარია? 20; სათული, 23.“.

9660–9661. თუმანიანი ჰ. თმოგვის ციხის აღება. პოემა. თარგმ. სომხ. და შესავ. წერილი. ლ. მელიქსეთ-ბეგისა. [თბ.], 1939.

9662. თუმანიანი ო. [ლექსები]. – ამონაჭერი წიგნიდან: ო. თუმანიანი, რჩეული ნაწერები, ი. გრიშაშვილის ნათარგმნი. ტფ., 1924.

9663–9669. თუმანიანი ო. პოემები. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „პირველი ეგზემპლარი სტამბიდან. 1929. 5 დეკემბ. P. S. კიდევ გაიპარა შეცდომა. ვერ მივუსწარი დაბეჭდვას. ი. გრ.“

გვ. 48. გასწორებულია კორექტურული შეცდომები.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „დედას. ი. გრ.“

9670–9673. თუმანიანი ო. პოემები. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ. 1939. 5/IV.“

9674. თუმანიანი ო. ძალღი და კატა. [თარგ. ი. გრიშაშვილისა]. – ამონაჭერი: „ნაკადული“, 1923, № 210.

გვ. 29. გადახაზულია: „ვა-მე? ვა-მე“, მიწერილია: „დღე და ღამე“.

ამავე გვერდზე მთარგმნელის გვართან ჩამატებულია: „თარგმანი სომხურით“.

კანის მე-4 გვ.: „სომხურად დაწერილია 1886 წელს. დაბეჭდილი იყო ოვ. თუმანიანის კრებულში. გვ. 45. 1903 წ.“

9675. თუმანიანი ო. ძალღი და კატა. ამონაჭერი წიგნიდან: ო. თუმანიანი, რჩეული ნაწერები. ი. გრიშაშვილის თარგმ. ტფ., 1924.

9676–9678. თუმანიანი ო. და ისააკიანი ა. ორი ზღაპარი. თარგმ. არტ. დავითიანის. თბ., 1948.

9679. თუმანიანი ო. და ისააკიანი ა. ოქრო ქალაქი. [ზღაპრები]. თბ., 1959.

კანზე: „ჩვენი თარგმანი, გვ. 6“.

9680. ისააკიანი ა. რჩეული. თბ., 1955.

გვ. 8. ხაზგასმულია ის ადგილი. სადაც მოხსენებულია ი. გრიშაშვილი.

9681–9686. ისააკიანი ა. აბულ ალა მაარი. ყასიდი შვიდი სურა. თარგმ. ტ. ტაბიძისა. ტფ., 1931.

თავფურცელზე: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს, რომელსაც შეუძლია ამ წიგნის შეცდომების გაგებაც და დამალვაც. ტიცვიან ტაბიძე. 30/IV 1932 წ. ქ. ტფილისი“.

იქვე: „უეჭველად დაუწერ მკაცრ წერილს. მან რომ ჩემი საათნოვა გალანძღა! ი. გრ. 1932. 26/V“.

წიგნში ქალაქი წარწერით: „ჩემი გასწორებული ტ. ტაბიძის შეკვრაში მაქვს“ და პან. ჩხიკვაძის რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან. არშიაზე მიწერილია: „სალიტ. გაზეთი“, 1932, წ., № 13“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „მთარგმნელს. გამოვიდა გასაყიდათ 1932. 15 აპრილს. ი. გრ. 1931. 15 დეკ.“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ეჟვანი“, მიწერილია: „აქლემების საკიდს ჰქვიან ზანგალაკი“. ხაზგასმულია: „დამე ქარავანს გზა ეხლართება“, მიწერილია: „ორიგინალში წერია – თანასწორი ნაბიჯით მიდის დაგრეხილი ქარავანიო“. სტრიქონთან: „და აქლემებიც აგვანან გველებს“ მიწერილია: „აქლემები და გველები?“. იქვე მიწერილია: „ერთი კუპლეტი აკლია. ხურმის და ალვის ხეები გამოტოვებ[ულია].“

გვ. 17. ხაზგასმულია: „მეძავი, კახპა“, მიწერილია: „არ არის დედანში“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „პირამიდისთვის თავების ქალებს ერთმანეთს ადებს“, მიწერილია: „ერთმანეთზე მიდებული თავის ქალა – პირამიდა?“

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ქარია უფრო ლომზე ავშარი“, მიწერილია: „ავშარი ბალახია ერთგვარი. – ალბათ აშარი უნდა ეთქვა!“

გვ. 33. სტრიქონთან: „უდაბნოს მიადგა დიდ ბჭეს“, მიწერილია: „აქამდე უდაბნოში არ იყო? უდაბნოს რა ბჭე აქვს?..“

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 16/IV“.

9687–9690. ისააკიანი ა. აბულ ალა მაარი. ყასიდი შვიდი სურა. მე-2 გამოც. თარგმ. ტ. ტაბიძისა. [თბ.], 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936. 17/II“.

გვ. 11. ტ. ტაბიძის წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია: „აღმეძრა სურვილი ჩემ თანამედროვე ქართველ პოეტებში თარგმნა მეზობელ ხალხის მწერლებისო...“ არშიაზე მიწერილია: „ოვ. თუმანიანის თარგმნამ ვერ აღუძრა?“

9691. [ლისიციანი ს.]. მამაცი მგზავრები. [ხალხური ზღაპარი]. ქ. ა., ჰასვერის გამოც., წ. ა.

9692. [ლისიციანი ს.] მშვიერი მგელი. [ზღაპარი. თბ., წ. ა.].

კანზე: „ვუძღვნი ირას, ვუძღვნი დოდოს. ი. გრ. 1921 წ. 22/X“.

ტექსტის ბოლოს ხელმოწერას „ს. ლ.“ მიწერილი აქვს: „სტეფან ლისიციანი. ი. გრ“.

9693. მანველიანი ი. უკვდავების წყარო. ნოველები და მოთხრობები. [თარგმ. სომხურიდან]. თბ., 1959.

9694. მანველიანი მ. ერთი ქუდის ამბავი. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1929, № 8–9.

9695–9698. მოქალაქე დაბალ ღაღოასი საუბარი ტერტერებზე (ღუღლებზე). ნათარგმნი სომხ. მ. წინამძღვაროვის-მიერ. ტფ., 1897 [კანზე: 1880].

კანზე: „ავტორი ვინ არის? ტერ-ალექსანდრიანი? ი. გრ.“ იქვე ხაზგასმულია გამომცემელის გვარი: „ზალიკანოვი“, მიწერილია: „მედავითნე. ამან გამოსცა „დავითიანიც“.

თავფურცელზე: „პირველად დაიბეჭდა „ცისკარში“ 1864 წ. ოქტ. ი. გრ. – ამ წიგნის ავტორი არის ტერ-ალექსანდრიანი. იხ. „თეატრი და ცხ.“, 1910 წ., № 21, გვ. 15“. იქვე: „იხ. გვ. IV. ი. გრ.“

გვ. III. მოხაზულია ადგილი, რომელიც ეხება ამ წიგნის წინა გამოცემას, მიწერილია: „მე შევადარე „ცისკარს“ და ისევ-ისეა გადმობეჭდილი უმნიშვნელო ცვლილებებით“.

გვ. IV. შენიშვნის ბოლოს მიწერილია: „როცა ეს მოთხრობა პირველად „ცისკარში“ დაიბეჭდა („ცისკარი“, 1864 წ., ოქტ., გვ. 74). ცენზორმა მრავალი ადგილი ამოიღო. რედ. ი. კერესელიძე შენიშვნას უკეთებს (გვ. 115), რომ წერტილებს ყველა მიხვდებაო და მადლობას უცხადებს მთარგმნელს გრ. წინამძღ. „მდაბიურის ყველასათვის გასაგონ ენით თარგმნისთვის“. ი. გრ.“

კანის მე-4 გვერდზე: „კოლოპურტი, 25; ემზნოს, 20; მოქონვა, 41; იხტილათი, 25; შიგნიკიტა 59“.

კანის მე-2 გვერდზე ამონაჭერი ჟურნალიდან წერილი, ეხება ამ წიგნის მთარგმნელს. ბოლოში მიწერილია: „ზ. ჭ. „თ. და ც.“, 1914, № 20“.

მეორე ცალში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „დაწერილია გ. სუნდუკიანცის ენით“.

მესამე ცალის ყდის მე-2 გვ. ბეჭედი: „М. С. Чодришвили“.

9699. პეტროსიანი მ. ლურჯი პერანგი და დარაჯი. სომხურიდან თარგმ. ყ. კ-ისა. გადმობეჭდილი „ისარი“-დან. თბ., 1907.

9700. პეტროსიანი მ. მოთხრობები. თარგმ. ლ. კარაპეტეანისა. რედ. და შესავ. წერილი ივ. ბეგლაროვისა. თბ., 1941.

თავფურცელზე: „ქართული პოეტური სიტყვის საყვარელ ოსტატს – იოსებ გრიშაშვილს. ლაზარე კარაპეტეანი 12/VII, 1941 წ“.

9701. რაფფი. ზედ-სიძე ანუ ოჯახზედ შემოსული მემკვიდრედ სიძე. (თბილისის ცხოვრებიდან). ნათარგმნი რაფფის წერილებიდან. [დ. ყაზაროვის მიერ]. თბ., 1917.

თავფურცელზე: „ვუძღვნი სახსოვრად პატივცემულ გრიშაშვილს. მთარგმნელი დ. ყაზაროვი. 1917 წ., ივნისის 23“.

9702–9704. რაფფი. რამდენიმე მოთხრობა. ავტორის მოკლე ბიოგრაფიით. ნათარგმნი სომხ., დ. ტერ-დავითიანცის მიერ. ტფ., 1891.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“. ი. გრ“.

9705. რაფფი. უმანკო მსხვერპლი. მოთხრობა რაფფისა. ნათარგმნი ტ. ე. ტერ-ასტვანატურიანცისა. თბ., 1894.

კანზე: „იშვიათია! ი. გრ“.

9706–9707. რაფფი. ხენთი. რუს-ოსმალოს 1877–1878 წ. უკანასკნელი ომის დროს ისტ. რომანი. თარგმ. [და წინასიტყვაობა] ბ. ევანგულოვისა. ტფ., 1903.

ფორზაცზე: „ტყის არაკი: 1. რაფფი. იხ. „ხენთი“, გვ. 236. 2. ვ. ღვანკითელი. იხ. გაზ. „ამიერკავკასიის რკინისგზელი“, 1923 წ., № 85, 19 თებერვ. 3. დ. გივიშვილი. 4. ეზოპის არაკი „მეშეში და მადნარი“, იხ. „იგავნი იეზებოს ფილოს“, ვენეტიკი, 1859, გვ. 69“.

თავფურცელზე: „ბიბლიოგრაფია რაფის მოთხრობებისა თარგ. დ. ტერ-დავითიანისა. „ივერია“, 1892, № 31. ამ წიგნზე იხ. რეცენზია დავით ნახუცრიშვილისა „ივერია“, 1903 წ., № 172. „მომხმეში“ იბეჭდებოდა 1902, VIII, 1903“.

გვ. 5 ხაზგასმულია: „ფურიასავით“, მიწერილია: „თუ ჰური“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ბატისტის“, მიწერილია: „მადარმარქის“.

გვ. 46. სიტყვასთან „მელდუსობა“ მიწერილია: „მილდისა“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „ვედრების“, მიწერილია: „მუდარის“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „მომსხო“, მიწერილია: „მოსქო“.

გვ. 143. ხაზგასმულია: „აძრობს“, მიწერილია: „აზრობს“. იქვე სიტყვასთან „გოლვა“ მიწერილია: „გვალვა“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „მისაქამ“, მიწერილია: „მისაკა“.

გვ. 261. ხაზგასმულია: „მაჯები“, მიწერილია: „მკლავები“. აქვე სიტყვაში „ხაბლი“ „ხ“ შეცვლილია „ღ“-თი.

გვ. 279. ხაზგასმულია: „ყოველ წვრილმანში რაღაც საიდუმლოებას ეძებდა“, არშიაზე მიწერილია: „მეც აგრე ვარ.“

ბოლოს ფორზაცზე: „Старая дева – ბედმოძვირებული; დუმბი – დუმბო; დვინი – დვრინი; ზილი; – კნინი – კრინი. ი. გრ. წაღვერი 1920 წ. 8 აგვისტო. ანი [ვარდიაშვილი] ვიღაც არ არის, რაღაცა მაკლია!“ და ქალაღდის ნაჭრები მინაწერებით: 1. „რაფფისა. 1. „დავრიში“ – „კვალი“, 1893 წ. № 35. (აქ წერია, რომ „დროების“ თანამშრომლის მეგობარი იყო). 2. „ალექსანდრე ბატონიშვილი“ (რაფფისა), „კვალი“, 1893, № 41. იხ. „დროება“, 1871. 2. რაფფის „ალექსანდრე ბატონიშვილი“ იხ. „დროება“, 1872, № 28. 3. რაფფი და „კატა აწონას“ ავტორი. სიღნაღის სომეხთა მოძღვარს ტერ-იელიშე ტერ-ასტვაცატურიანს უთარგმნია რაფფის მოთხრობები ქართულად. „ივერია“, 1890, № 262. 4. „ხენთზე“ იხ. ვრცელი წერილი ივ. ბეგლაროვისა. „საბჭოთა ხელოვნება“, 1939 წ., № 10, გვ. 69. ბეგლაროვი წერს ევანგულოვზე „კამეჩის ყროყინი შეუცვლია კამეჩის ბღავილით“-ო. 5. რაფფი გარდაიცვალა სწორედ აღდგომის დღეს აპრ. 24-ს 1888 წელს და დაასაფლავეს 29 აპრილს, იხ. „ივ“. 1886 წ. № 88 და № 89 – ბიოგრაფია, გვ. 1. ალექსანდრე ბატონიშვილზე რაფფის წერილი, იხ. „დროება“, 1871–1872 წ. 6. რეცენზია „ხენთზე“ დ. ნახუცრიშვილისა „ივერია“, 1903, წ., 172“.

წიგნში დევს: 1. ივ. ბეგლაროვის წერილი „რაფფი და ქართული საზოგადოება“, ამოჭრილი ჟურნალიდან, მიწერილია: „საბჭოთა ხელოვნება“, 1939 წ. № 10“. წერილში გახსნილია ფსევდონიმი „საგანიძე“: „სანდრო გმელიშვილი“. 2. გაზეთ „ხორურდიან ვრასტან“-ის 1939 წლის 30 ოქტომბრის ნომერი, მინაწერით: „რაფფი ქართულ ლიტერატურაში“ ივ. ბეგლაროვისა“.

9708–9710. საიათნოვას სომხურ ლექსთა სრული კრებული. თარგმანი ვარიანტებით, წინასიტყვაობა – შესავლით, შენიშვნებით და ლექსიკონ-სადიებელით ლ. მელიქსეთბეგის მიერ. ტფ., 1935.

სუპერზე: „ანისაა. ი. გრ“.

გვ. 59. დანიშნულია ლექსი: „შემიყვარე საიათნოვა“. იქვე ქალაღდის ნაჭერი მინაწერებით: „საიათნოვას ლექსის შემოწმება მელიქსედ-ბეგი. იხ. ლიტ. მუზეუმი“. 1. „ჩემი თარგმანი. საიათნოვას ლექსი („აბანოს ბოღჩა“-დან). „ნიშადური“, 1908, № 42, გვ. 6, 4 მაისი. 2. „აბანოს ბოღჩაში“ მოთავსებული ლექსი... ჩემი თარგმანია გ. სუნდუკიანცმა მათარგმნინა. 3. ჟურნალიდან ამონარიდი: „მუხამბაზი გაბ. სუნდუკიანცის „აბანოს ბოღჩიდან“, მიწერილია: „თავისუფალი თარგმანი. ლექსი საიათნოვასი სომხურიდან“, „ნიშადური“, 1908 წ. № 42, საიათნოვას ლექსი სომხურიდან ვთარგმნე 1908 წელს, მაშასადამე, საიათნოვას ჯერ კიდევ 18 წლის ბიჭი გამოვეხმაურე, ეს ლექსი საიათნოვასია. სუნდუკიანცმა თავის პიესაში მოიხსენია. მე ვთარგმნე. 4. მუხამბაზი საიათნოვადან – თავისუფალი თარგმანი: „შეგიყვარე ეშხით შეგვარ, ბულბული ვარ შენთვისა. ხელი უშვი ეკლის ყვავილს, სუმბული ვარ შენთვისა. მზე დაგკრავს“. ლექსის სიტყვა-სიტყვითი თარგმანი გადმომცა გაბრიელ სუნდუკიანცმა. ვგრძნობ, რომ ლექსი ისე ვერ შევაწყე, როგორც ეს საიათნოვას სიმღერებს შეეფერება. მე მაშინ გამოუცდელი ვიყავი. ეს იყო ჩემი პირველი თარგმანი. მაგრამ აქ უფრო მიბადვა გამოვიდა. პატივცემული დრამატურგის პიესა „აბანოს ბოღჩა“, რომელშიაც ამ ლექსს მღერიან, პირველად ქართულ სცენაზე დაიდგა 1908 წ. ნ. გაბ. საბენეფისოდ“.

ყველა ეს ბარათი შეკრულია ერთად და აწერია: „საიათნოვა. 1908 წელს ვთარგმნე საიათნოვა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „აბანოს ბოღჩა“ და გვ. 59. ი. გრ. 1935. 10/X“.

გვ. 59. მინაწერი: „ეს ლექსი მე ვთარგმნე 1907 წელს ნატ. გაბ.-ცაგარელისთვის, იხ. სუნდუკ. „აბანოს ბოღჩა“ და ჩემი „ზურნა“. ი. გრ“.

გვ. 119, 123. მოხაზულია ადგილები, არშიებზე წერია: „ჩემიდან, იხ. გვ. 130. „ჩემი წერილიდან“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. ს. ყაჯარდუზოვის წერილი „საიათნოვა“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1937, № 15, 18/1“. 2. ივ. ბეგლაროვის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1936 წ. № 74, 30 მარტი“. 3. ს. ავჩიანის რეცენზია სომხური გაზეთიდან, მინაწერით: „პროლეტარი“-დან, 1935, № 260.

9711–9714. სევუნცი გ. თეირანი. რომანი. წ. 1–2. თარგმ. გ. კარბელაშვილისა. თბ., 1956–1957.

წ. 1. ირანის ღამე. 1956.

წ. 2. განთიადის წინ. 1957.

9715. სეირანიანი ბ. ნოველები. [თარგმ. არჩ., არტ. და ივ. დავითიანებისა]. თბ., 1957.

9716. სომხეთის დილა. [კრებული]. თბ., 1955.

9717. სომხის მწერლები: 1. არაზი. მტრის სიმღერა. (აღმოსავლურ ჰანგებიდან). 2. მ. დარზინიანი. მტრები. 3. ს. ნაბახტიანი. ზადელე. თარგმ. სომხ. ლ. კარაპეტციანისა. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1927, № 7.

ამონაჭერს დამატებული აქვს: 1. ედ. ჩარენცის ლექსი „გაზაფხული“, თარგმნილი ს. ავჩიანის მიერ, მინაწერით: „კომ“, 29 ნოემბ., 1934, № 275“. 2. ა. ვშტუნის ლექსი „ბოლშევიკური ხელოვნება“, თარგმნილი ვ. გაფრინდაშვილის მიერ, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1934, № 28.“ 3. მ. დარზინიანის მოთხრობა „წითელ ჯარში“, თარგმნილი ნ. ათოევის მიერ. მინაწერით: „დროშა“, 1929 წ. № 18“.

9718. სომხურიდან ნათარგმნი აგიოგრაფიული ძეგლები. II. ქართულიდან ნათარგმნი აგიოგრაფიული ძეგლები. III. სომხურიდან ნათარგმნი ეგზეგეტიკური ძეგლები. – ამონაჭერი ი. აბულაძის წიგნიდან: „ქართული და სომხური ლიტერატურული ურთიერთობა. თბ., წ. ა.

9719–9720. სუნდუკიანცი გ. ვარინკას ვეჩერი. თარგმ. პ. უმიკაშვილისა. – ამონაჭერი: ჟურნ. „ივერია“, 1879, № 5–6.

ხელნაკეთ კანზე: „კოლდა! დამიბრუნეთ. 23/V-ს. ი. გრ“.

9721. სუნდუკიანცი. გ. ოსკან პეტროვიჩი საიქიოს. კომედია ერთ მოქმ. თარგმანი სომხ. დ. ტერ-დავითიანცის მიერ. – ამონაჭერი კრებულიდან: „ცხოვრების სარკე“, 1901, წ. 2. მოქმედ პირთა სიაში გადახაზულია: „გონჯი“, მიწერილია: „მეორე ლამაზი. ი. გრ.“.

9722–9723. სუნდუკიანცი გ. პეპო. კომედია 3 მოქმ. თხზულება სომხურ ენაზე გ. სუნდუკიანცისა, მისგანვე ქართულად ნათარგმნი. – ამონაჭერი: ჟურნ. „ივერია“, 1880, № 3, გვ. 205–288.

თავფურცელზე მინაწერები: „სუფლიორისაა ი. გრ. იხ. „ივერია“, 1880 წ., № III. ამოვიღე „ივერიიდან“. ცალკე დაიბეჭდა: ტფილისი, სტეფანე მელიქიშვილის სტამბა, 1880 წ. ერეკლე, გვ. 269“.

გვ. 208. მიწერილია: „იხ. „პეპოს“ პირველ წარმოდგენაზე ს. მესხის ნაწერები, გვ. 323“.

გვ. 209. მიწერილია: „იხ. „პეპო“. 1871 წელს ნათამაშევთა გვარები. კ. ყიფიანის საიუბილეო წიგნი, გვ. 28“. მოქმედ პირთა სიის გვერდით წერია შემსრულებელთა გვარები. ქვემოთ მიწერილია: „პირველი წარმოდგენა გაიმართა გორში 27 აპრილს, მეორე ფოთში 28 აპრილს 1912 წ. (მ. საფაროვის ანტრეპრიზა. ი. გრ“).

წიგნში ქაღალდის ნაჭერი მინაწერებით: 1 „პეპო. 15 დეკემბერს განახლების და შესწორების შემდეგ ქართ. დრ. დასის ამხანაგობა წარმოადგენს გ. სუნდუკ. „პეპოს“ „დროება“ 1882, წ., № 261. ამ წარმოდგენის რეცენზია იხ. „დროება“, 1882 წ., № 266. 2. გ. სუნ. „პეპო“ და „კიდევ ერთი მსხვერპლი“ გ. სუნდუკიანმა თითონვე თარგმნა ქართულად. იხ. კ. ყიფ. წერილი „დროება“, 1876, № 22“.

9724. სუნდუკიანცი გ. პეპო. კომედია 3 მოქმ. თხზ. სომხ. ენაზედ. გ. სუნდუკიანცისა. მისგანვე ქართ. ნათარგმნი. ტფ., 1880.

თავფურცელზე: „აიწყოს ი. გრ 25/IV“.

წიგნში ამავე გამოცემის თავფურცლის ფოტორეპროდუქცია გ. სუნდუკიანცის ავტოგრაფით, რომელიც ამოღებულია გ. სუნდუკიანცის პიესების 1950 წლის

გამოცემიდან: „უფალს ანტონ ფურცელაძეს ჩემს მისანდო და ერთგულსა მეგობარსა სახსოვრად გაბრიელ სუნდუკიანცი“.

კანზე: „ამონაბეჭდი რამდენიმე ცალად. დაბეჭდილია „ივერია“, 1880 წ. № 3. ი. გრ. იხ. ამის რეცენზ. „დროება“, 1880, № 236“.

9725–9728. სუნდუკიანცი გ. პიესები. ი. გრიშაშვილის რედაქციით, წინათქმით, შენიშვნებით და ლექსიკონით. თბ., 1950.

მეორე ცალის ყდის მე-3 გვერდზე მიწერილია: „გვ. 121, 346 დერბენდ; არხივი, VII გვ.“.

9729–9730. სუნდუკიანცი გ. სადამოს ერთი ცხვირი ხეირია. კომედია 1 მოქმ. თბ., 1911.

კანზე: „იხ. „Театр в Тифлисе“ (აქტებშია), გვ. 12“.

თავფურცელზე: „დაიბეჭდოს ი. გრ. 1950 წ. 5 აპრ.“ იქვე მთავლიტის ბეჭედი დაბეჭდვის ნებართვის შესახებ 1950 წ. 25 აპრილის თარიღით.

კანის ბოლო გვერდზე: „ოხტამი, ჩარა, ნაალი“.

მეორე ცალის კანზე: „მხოლოდ საჯაროშია“.

9731. ტერ-ფარსილოვი ა. შუშანიკიანი. სხვადასხვა სომხური მწერლობიდან გადმოთარგმნილი არტემ ტერ-ფარსილოვისაგან. გამოცემული იაგორ ნერსესოვისაგან. თფ., 1879.

9732. ფაფაზიანი ვ. დაკარგული სიმართლე. ჩინური ლეგენდა. სომხ. თარგმ. ყ. კ-ისა. თფ., 1906.

9733. ლუკასიანი ო. პატარა შურისმაძიებლები. თარგმ. სომხ. ლ. ასტვაცატუროვისა. თბ., 1952.

შმუცტიტულზე: „იოსებ გრიშაშვილს – სასიქადულო ქართველ პოეტს, სომეხი და ქართველი ხალხების ლიტერატურული ურთიერთობისა და მეგობრობისათვის დაუღალავ მებრძოლს სიყვარულით უძღვნის ამ პატარა წიგნს მისი მთარგმნელი, ერთი მივიწყებული დრამატურგის შვილიშვილი ლეო ასტვაცატუროვი. 18. V. 53. ქ. თბილისი“.

ფორზაცის მე-4 გვერდზე: „რეცენზია: 1. იხ. „ლიტ. გაზეთი“, 1953, № 10“.

გაზეთის ორი ამონაჭერი: 1. მ. ზუბადალაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე „წიგნი ირანელი ხალხის ცხოვრებაზე“, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1953, № 10, 17 აპრილი“. 2. ო. ლუკასიანის „Записки Гасана“ (ნაწყვეტი მოთხრობიდან), მინაწერით: „Коммунист“, 1953. 6 ივნისი (ერევანი)“.

9734. შირაზი ო. ვარსკვლავები სევანში. ლექსები. თბ., 1960.

9735–9738. შირვანზადე ა. ნამუსი. [რომანი]. სომხ. თარგმნა ი. გრიშაშვილმა. ტფ., 1931.

ფორზაცზე: „ჩემს არხივს. ი. გრ.“

9739–9741. შირვანზადე ა. ნამუსი. თარგმ. სომხ. ი. გრიშაშვილისა. [რედ. ლ. მელიქსეთ-ბეგი]. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „რედაქტორს“.

9742–9743. შირვანზადე ა. რჩეული მოთხრობები. [ა. დავითიანის შესავალი წერილით]. თბ., 1958.

- გვ. 9. ხაზგასმულია მოთხრობის სათაური: „ვერგინე“, მიწერილია: „ევგინე“. ი. გრ.
9744. შირვანზადე ა. ქაოსი. [რომანი]. ო. ტატიშვილისა და ს. ავჩიანის თარგმ.
[ბოლოსიტყვ. ვ. შილაკაძისა]. თბ., 1952.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 15. V“. იქვე: „არტ. დავითიანი სადაური რედაქტორია,
როცა ზოგიერთი ძველი თარგმანი შილაკაძეს მისთვის მიუწერია, გვ. 413“.
- გვ. 47. მოხაზულია: „ბალიშები“, მიწერილია: „დორი“.
- გვ. 58. ხაზგასმულია: „ნაჩხუბრები“, არშიაზე წერია: „გაბუტული“.
- გვ. 71. ხაზგასმულია: „გრძელკალთებიანი“, მიწერილია: „ყურთმაჯებიანი“.
- გვ. 73. ხაზგასმულია: „გრიქორ ჰაბეთიანი“, მიწერილია: „გრიშა“. მოხაზულია:
„უსუმალიოდ“, მიწერილია: „უთუთუბოდ“.
- გვ. 85. ხაზგასმულია: „მთელი მარაგი“, „აფარიმ“, მიწერილია: „აფერუმ“.
- გვ. 199. ხაზგასმულია: „არატრატონ“, წერია არშიაზე: „ატარტარონ“.
- გვ. 205. ხაზგასმულია: „ნება“, მიწერილია: „საბაბი“.
- გვ. 207. ხაზგასმულია: „დილანდელ“, მიწერილია: „სამი დღე დაკარგული იყო
და რომელ „დილაზეა“ ლაპარაკი“.
- გვ. 211. ხაზგასმულია: „სამსახურის ადგილს ხომ“... მიწერილია: „რამდენი
წელია, რაც ჩამოვიდა“?
- გვ. 408. ხაზგასმულია: „ხსოვნოდან“, მიწერილია: „მეხსიერებიდან“.
- გვ. 410. „ი. გრ. 1952. 21-VII“.
- ფორზაცის მე-3 გვ.: „დაზო (?) – 129; დარდალინო (?) 175; არალულებში, (?); მჯიღი
თუ მუშტი, 204; ბუჩული, 268; ხურდა ფული. ნაშალი ფული.“
9745. შირვანზადე ა. ცეცხლი ნავთის ქარხანაში. სურათი ბაქოს მუშების
ცხოვრებისა. [ტფ.], 1930.
- კანზე: „ი. გრ. 1930. 27/II“.
- პირველად დაიბეჭდა 1911 წლის „ნაკადულში“ № 5–6 (მოზრდ.) ი. გრ.
9746–9747. შხიანცი ს. ნაკადული. [მოთხრობა]. ახალციხე, 1911.
- კანზე ავტორთან მიწერილია: „ეს არ არის გალუსტა შხიანცი. ი. გრ.“
9748. ჩარენცი ე. ნაირის ქვეყანა. რომანი. თარგმ. სომხ. ი. აბულაძის. თბ., 1936.
ყდაზე: „შესადარებლად“.
9749. ძმობის ხიდი. თბილისში მცხოვრებ სომეხი მწერლების მხატვრულ
ნაწარმოებთა კრებული. [რედ. დ. შენგელაია]. თბ., 1954.
- ფორზაცზე: „გვ. 219. ი. გრ.“
- გვ. 219. ლექსი „ძმობის ხიდი“ მოხაზულია და მიწერილია: „ჰოვანეს კარაიანი“.
- გაზეთ „კომუნისტის“, 1955 წლის 12 იანვრის ნომერი ბ. თათარიშვილის
რეცენზიით ამ წიგნზე“.

სომხური ლიტერატურის ისტორია

9750. მაკიციანი პ. ოვანეს თუმანიანი. თარგ. რუს. არჩ. ჯაჯანაშვილისაგან. –
ამონაბეჭდი წიგნიდან: ოვანეს თუმანიანი. თბ., 1932.

9751–9752. მელიქსეთ-ბეგი ლ. საიათნოვას ვინაობა. კრიტიკულ-ბიოგრაფიული ეტიუდი. თბ., 1930.

შმუცტიტულზე: „ქართული სადათნოვას „გამაცოცხლებელს“, ძვირფას სოსოს ავტორისაგან. 25 XI 30“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „არსებობს ზეპირგადმოცემა, ვითომდა საიათნოვას სატრფოს „სონა“ ერქვა“, მიწერილია: „საბუთი? „Соня“ ხომ რუსულია?. მე-18 სუკ. ტერმინი?“.

გვ. 62. ხაზგასმულია სიტყვა „ჩირქინინი“, რომელიც სქოლიოშია განმარტებული, არშიაზე მიწერილია: „ესაც მე ვუთხარი. იხ. წინათქმა“.

გვ. 155. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „საიათნოვას მიბაძვა“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „რეცენზია ამ წიგნზე „მნათობი“, 1931, № 5–6, გვ. 178“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „ამავე ავტორის წერილები და წიგნები: 1. „ლიტ.-მემკვიდრეობა“, 1935, № 1. 2. საიათნოვას სომხური ლექსები. თარგ. ქართულად. 1935“.

9753–9754. მელიქსეთ-ბეგი ლ. სომხური ლიტერატურის ისტორია. (სახელმძღ. უმაღლეს სკოლებისათვის). თბ., 1941.

თავფურცელზე: „ძველ მეგობარს და „ამფსონს“ ძვირფას სოსოს სახსოვრად ავტორისაგან. 27/IX 41“. იქვე: „P. S. ამ დღეს შეუსრულდა ამის ავტორს 51 წელი. ი. გრ“.

ყდის მეორე გვერდზე: „1. კაკალი თუ ნიგოზი? – 103. 2. მოდი, თუ მოხველ (მოფრინდი), 204. 3. სადათნოვას ორი ლექსი აქვს ჯინჯილამას ყაიდაზე დაწერილი, 205“.

ფორზაცზე: „1. ჩემი თარგმანი (ნაყაში), გვ. 187. 2. სადათნოვას შესახებ, 189. 3. შამჩი მელქო, 208“.

გვ. 103. ხაზგასმულია: „ნიგვზის“, მიწერილია: „კაკლის“.

გვ. 185. ხაზგასმულია: „ცქვიტინავ“, მიწერილია: „ეს „ცქვიტინავ“ რა სიტყვაა“. მოხაზულია ჩართული სალექსო სტრიქონები და მიწერილია: „კარგია“. მე-3 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „თუ შეცდომაა სხვა იონათანი იქნება“. ხაზგასმულია ნაყაშ იონათანის ლექსის სათაური „კატისა და თავგისათვის“, მიწერილია: „ბესიკის მამასაც აქვს“.

გვ. 186. მოხაზულია მეოთხე აბზაცი, არშიაზე: „ეს უადგილოა“. სქოლიოსთან მიწერილია: „სად იქვე?“

გვ. 188. მოხაზულია სქოლიო და მიწერილია: „ისე გამოდის, რომ ეს სიტყვათა განმარტება ამ წიგნის დამწერისაა. ი. გრ“.

გვ. 205. მე-2 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ქართულადაც ხომ წერდა?“. [ლაპარაკია საიათნოვას შესახებ]. მოხაზულია მე-4 აბზაცი და შამჩი მელქოს შესახებ მიწერილია: „ქართულადაც წერდა!“. ამავე აბზაცში ხაზგასმულია ადგილი, რომლის მიხედვით შამჩი მელქო მოღვაწეობდა მე-18 საუკ. მეორე ნახევარსა და მე-19 საუკ. დასაწყისში, მიწერილია: „არ არის მართალი! მე-19 საუკ. დასაწყისში“.

გვ. 210. ხაზგასმულია: „თირმან“, წერია: „ქირმან“.

- გვ. 211. ხაზგასმულია: „კონა შეკრული“, მიწერილია: „კონა შეკრულს ნიშნავს. ი. გრ.“.
- გვ. 212. ხაზგასმულია: „ქუშადა“, მიწერილია: „ყუში ზოგადი სახელწოდებაა ირანულად ფრინველისა. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „ახტა-ხანი“, მიწერილია: „ოხტაში?“
- გვ. 213. ხაზგასმულია: „ვარდაპეტნი ამოწყვიტეს, ლეში ეგდო ტერტერასი“, მიწერილია: „საიათნოვა“.
- გვ. 214. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „XIX საუკ. პირველი ნახევრის“ მიწერილია: „მეორე ნახევრის“.
- გვ. 215. ხაზგასმულია ერთსტროფიანი ლექსი, მიწერილია: „ამ ლექსის მიბადვა იხ. „სალხინო საზანდარი“.
- წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „აფორიზმი, 152; ყუში, ოხტა, 212; ნოქარი მოსამსახურე, 212“.
- წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „შამჩი მელქო გრ. ორბელიანმა გააზღაპრა!“.
9755. სასუნელი დავითი. კრებული. პროფ. ლ. მელიქსეთ-ბეგის რედ. თბ., 1939. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 4/IX“. იქვე: „ჩემი ლექსი, გვ. 3. ი. გრ“.
- შმუცტიტულზე: „ამ კრებულის მოამაგეს, ჩემს მეგობარს სოსოს. რედაქტორი. 3 IX-1939“.
- ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. ს. ავჩიანის რეცენზია გაზ. „ხორჰრდაინ ვრასტან“-ის 12 სექტემბრის ნომრიდან. 2. რეცენზია ს. ხანთაძისა, მინაწერით: „Заря Востока“, 1939, № 204, 5 სექტ.“ 3. დ. ლილინის წერილი „დავით სასუნცი“, მინაწერით: „ჭიათურის მადაროელი“, 1939, № 116, 26 სექტ.“ 4. საგაზეთო ცნობა: დავით სასუნცისადმი მიძღვნილი საზეიმო სხდომა“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 26 სექტემბერი, № 221“. 5. ბ. აბულაძის სტატია „სომეხი ხალხის გენიალური ეპოსი“, მინაწერით: „კომ“, 1939, 10 სექტ“. 6. ლ. მელიქსეთ-ბეგის წერილი „სასუნელი დავითი“, მინაწერით: „კომ“, 1939, № 286, 16 დეკემბ“. 7. მ. მამულაშვილის წერილი „დავით სასუნცი“ სომხური ხალხური ეპოპეა“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1939, 29 აგვისტო, № 198“. 8. ს. ავჩიანის წერილი „სომხური დიადი ეპოსის „სასუნცი დავით“-ის 1000 წლისთავი“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1939, 11 სექტ. № 209“. 9. მ. თუმანიშვილის წერილი „სომეხთა დიადი ხალხური ეპოსი“, მინაწერით; „ლიტ. საქ.“, 1939, № 25“.

ტაჯიკური ლიტერატურა

9756. აინი ს. ბუხარა. [მოგონებანი. წ. 1. სოფელი. თარგმ. ქ. ნადირაძისა. წ. 2. ქალაქი. თარგმ. ვ. ძიმიგურის]. თბ., 1956.
- ყდის მე-2 გვ.: „წაგებული, 186; ჩემთან, 187; „გვარიანი“, 289; ჯიდაო, 320; ყურუთი, 381; ზმნა, 335; ხელი თუ მუშტი, 336; ყაჭი თუ კურკა, 286; ორჯელ „მამდარი“ გვ. 287; მას მისთან, 255; სახურავი თუ ბანი? 255; თარსი, 207; ბოლოს და ბოლოს, 206“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 17/IV“. იქვე: „გვ. 326. გვ. 106. „კი“; ყადი და „მოლა“, 167; სტეპი, 168; აწი, 168, 169; დაილუპებოდა, 173; „უკან“? 175; „ც“ 178, 179; საფლავე 180; ამილია, ბლომ. 181; დასარველ. 182; ამილია, 183; ალებასტრ, 186; „ღვთისნიერი“, 135; ნიგვზის? 236“; კოჭი და ყომარი, 240; ეხურათ, 300; საყასბოში, 297, 298 და 299; გვ. 361, 362, 363, 364, 366, (ასასი); 136 – „რომ“, – 158 გვ. III გვ. 162; ყაფანი, 295; მევირე, 314; სიამოვნებს, 318; „ჩაიტენა“, 319–320; ჯახირობდა, 348; სახეზე, 359, 361“.

ფორზაცის მეორე გვ.: „კარგი თარგმანია ვაჟა! ი. გრ. 1956 14/VI“.

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „1878–1954“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „ერთ წუთას“... და მიწერილია: „წუთს“.

გვ. 135. ხაზგასმულია: „ღვთისნიერი საქმე“ და მიწერილია: „ღვთის სასიამო საქმე“.

გვ. 142. მოხაზულია: „აყრიდა“... და მიწერილია: „ისვრიდა“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „კარგ ვაჟკაცს მამამისის“... და მიწერილია: „მამის“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „ჯუგარა მთლად დაილუპებოდა“ და მიწერილია: „გამინადგურდებოდა, წამიხდებოდა“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „მეორე ქვაზე კი ნაწყვეტი“... მიწერილია: „ზმნა“.

გვ. 183. ხაზგასმულია: „ამილია“, „მიმილია“ და მიწერილია: „ჩემმა მიწათმოქმედებამ უნაყოფოდ ჩაიარა“.

გვ. 186. მოხაზულია: „შემდეგ“ და მიწერილია: „გამო“.

მოხაზულია: „დანგრეული“ და მიწერილია: „აშენებული“.

გვ. 187. მოხაზულია: „ჩემთან მოვიდა“ და მიწერილია: „მომიახლოვდა“.

გვ. 188. ხაზგასმულია: „წაგებულად“ და მიწერილია: „დამარცხებულად“. მოხაზულია: „ვუვარდებოდი“ და მიწერილია: „ჩამოვრჩენივარ“.

გვ. 207. ხაზგასმულია: „ნიგვზის ხისა“ და მიწერილია: „კაკლის“.

გვ. 237. ხაზგასმულია: „ხარმა“ და მიწერილია: „მახდუმ“.

გვ. 255. ხაზგასმულია: „სახურავზე“, და მიწერილია: „სახურავი თუ ბანი?“.

გვ. 261. ხაზგასმულია: „დუთარები“ და მიწერილია: „დუთარი“.

გვ. 294. ხაზგასმულია: „ნაკრაულები“ და მიწერილია: „ბოღჩები“.

გვ. 295. ხაზგასმულია: „სასწორის ყაფანს“ და მიწერილია: „ან ერთი, ან მეორე, ყაფანი სასწორია“. ხაზგასმულია: „თანხმდებოდა“ და მიწერილია: „უარობდა“.

გვ. 297. მოხაზულია: „სურნელოვანი“ და მიწერილია: „თუ დაცინვით არის თქმული, „სურნელოვანი“ დარჩეს, თუ არადა მყრალი სჯობს“. ხაზგასმულია: „კლავენ“, და მიწერილია: „ხოცავენ“. „საქონელს კლავენ“ და მიწერილია: „პირუტყვს ხოცავენ“.

გვ. 301. ხაზგასმულია: „მის მაგვარი“ და მიწერილია: „მსგავსი“. ხაზგასმულია: „ჯილავდარები“ და მიწერილია: „წარმოებულია ეს სიტყვა ჯილავიდან, აღვირიდან“.

გვ. 315. მოხაზულია: „შეესიტყვა“ და მიწერილია: „ეს სიტყვა პირველად მე ვიხმარე „ნამუსის“ თარგმნისას. ი. გრ“.

გვ. 318. ხაზგასმულია: „ჩექმებსა“ და მიწერილია: „ჩექმები? თუ საცვეთები?“.

გვ. 335. ხაზგასმულია: „ოსტატობით“ და მიწერილია: „ოსტატი?“. იქვე: „გვ. 191“.

გვ. 336. ხაზგასმულია: „ხელს“ და მიწერილია: „მუშტს“.

გვ. 355. ხაზგასმულია: „მარდი“ და მიწერილია: „ერთი შეხედვით განა გაიგება სიმარდე“.

გვ. 359. ხაზგასმულია: „ხელი ითხოვა“ და მიწერილია: „ხელის სათხოვნელად“.

გვ. 363. ხაზგასმულია: „ასაკმიტანებული“ და მიწერილია: „ასაკოვანი“.

გვ. 360. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „გაიზმორა ორივე ხელი ერთმანეთს გადააჭდო“.

გვ. 364. მოხაზულია: „გადამწიფებული“ და მიწერილია: „ბედმოდვირებული“.
„ის სიტყვას მიკრავდა“ და მიწერილია: „ამ სიტყვით გადამკრა“.

გვ. 366. ხაზგასმულია: „ლამის დარაჯებისა“... და მიწერილია: „ასასებისა და ყარაულების“.

გვ. 368. მოხაზულია: „თანამოსუფრეები“ და მიწერილია: „მოინახენი“.

გვ. 375. ხაზგასმულია: „ბეითი“ და მიწერილია: „დუბეითი?“.

გვ. 378. „მირაბი“ და მიწერილია: „მერაბი“.

გვ. 379. „რობაი“ და მიწერილია: „რუბაი“.

გვ. 380. „ლაზელი“ და მიწერილია: „ლაზალი“.

ბოლო ფორზაცზე გაზეთიდან ამოჭრილი: „1. წერილი „სადრიდინ აინის ბუხარა“, მინაწერით: „საბჭოთა აჭარა“, 1956 წ. № 160, 13 აგვისტო. ი. გრ“. 2. ლამბაშიძის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „წითელი დროშა“, (ახალციხე), 17 აგვისტო, 1956 წ., № 98“.

9757– 9758. აინი. ბუხარა. მოგონებანი. წ. 3. თარგმ. ტაჯიკ. მ. თოდუამ. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „იხ. ლექსიკონი. ი. გრ. 1959. 10. IV“ .

გვ. 222. ხაზგასმულია: „ყასაბმა ცხვარი მგელს გამოსტაცა, მაგრამ ცხვარს ამით არაფერი მოუგია. – ყასაბმა მას ყელი გამოჭრა“, მიწერილია: „საადის იგავი“. ხაზგასმულია: „ღუმელის“, მიწერილია: „ამ ღუმელს ჰქვია „ქურსი“.

გვ. 224. ხაზგასმულია: „იადგარი – მოსაგონარი“, მიწერილია: „საბა“.

გვ. 225. ხაზგასმულია: „მირაბი-მოხელე, რომელიც სარწყავ წყალს ანაწილებდა“, მიწერილია: „მერაბი“.

გვ. 226. აბზაცი სადაც სიტყვა „ქავაა“ განმარტებული, მოხაზულია და მიწერილია: „მიქავა“. სიტყვას „ყაიმოყი“ მიწერილი აქვს: „ყაიმაყი“. „ხანაგას“-ს „საბა“. ხაზგასმულია: „ჰაირათი“, მიწერილია „ჰეირათი – საზეიმო ჰანგი“.

9759. ტაჯიკური პოეზია. ტაჯიკ. თარგმ. მ. თოდუამ. [წინასიტყვ. ჯ. ლომაშვილისა]. თბ., 1952.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „დასთანნი – შაჰ-ნამეს გმირის ზაალის მეტსახელია“ და მიწერილია: „დასტანი“.

გვ. 175. ხაზგასმულია: „ლაზელი“ და მიწერილია: „ყაზალი“.

9760. ტურსუნ-ზადე მ. რჩეული. [ლექსები, პოემა]. თარგმ. ტაჯიკ. [რედ. მ. თოდუა]. თბ., 1958.

9761. ტურსუნ-ზადე მ. აზიის ხმა. [პოემები. ტაჯიკ. თარგმ. მ. თოდუამ]. თბ., 1960.

უზბეკური ლიტერატურა

9762. ნავოი ა. ფარხადი და შირინი. [პოემა. ალ. ბარამიძის წინასიტყვ.]. თბ., 1946.
ფორზაცის მე-4 გვ.: „1. ზორანი 117 და შენიშვნ. 2. ბისმილა თუ ბისმილდა (?)
114. 3. ჰიკამი, 122. 4. ფარხადი ნავში (თუ იჯდა) იყო მოთავსებული, 106“.
9763. ნაზირი ჰ. ყიშლაყელი ბიჭები. [მოთხრობა]. თარგმ. ნ. თოფჩიშვილისა.
[თბ.], 1953.

უკრაინული ლიტერატურა

9764. ბაჟანი მ. რჩეული. თბ., 1956.
9765. გონჩარი ო. მედროშენი. [რომანი]. თარგმ. დ. კასრაძემ და ს.
ფაშალიშვილმა. [თბ.], 1952.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 3. XII“.
9766. ზემლიაკი ვ. ქვიანი ფონი. [მოთხრობა. თარგმ. გ. ნამორაძისა]. თბ., 1960.
თავფურცლის მეორე გვ.: „საყვარელ პოეტს და ძვირფას მეგობარს სოსოს დიდი
პატივისცემით და სიყვარულით გუცა ნამორაძე. 3–III–61 წ.“
- 9767–9768. კვიტკო ლ. ნანინა [პოემა უმცრ. ასაკისათვის]. თარგმ. ლადო
ასათიანისა. [რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1947.
9769. მიკიტენკო ი. მშვიდობიანობის მტრედები. [რომანი]. თარგმ. ქ. ირემაძე –
რადიანისა. ტფ., 1932.
9770. მოკრიევი ი. ჯეჯილი ბიბინებს. პიესა. თბ., 1940.
9771. ნოვიცკი ო. დნეპრისპირეთი. ლექსები. თბ., 1960.
9772. პანჩ პ. ცისფერი ემელონები. [მოთხრობა]. ტფ., 1931.
9773. სობკო ვ. გული. მოთხრობა. თარგმ. პ. აბრამიასი. თბ., 1956.
9774. სტეფანიკი ვ. რჩეული. თარგმ. ვ. თორდუასი. [პ. ბახტურიძის წინასიტყვ.].
თბ., 1954.
9775. უკრაინკა ლ. კრებული. [ლექსები. პიესები]. თბ., 1949.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 25. XI“.
- წიგნში გაზ. „ინდუსტრიული ქუთაისი“-ს 1950, № 59-დან ამოჭრილი ს.
მაღლაფერიძის წერილი „უკრაინელი ხალხის საყვარელი მწერალი“.
9776. უკრაინკა ლ. ლექსები. პოემები. პიესები. თბ., 1952.
9777. უკრაინკა ლ. ულრან ტყეში. დრამ. პოემა. თარგმ. ა. მირცხულავასი. თბ.,
1954.
9778. ფრანკო ი. ბორისლავი იცინის. რომანი. თარგმ. ივ. წულუკიძისა. თბ., 1946.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947 წ. 8/ II“ და გაზეთიდან ამოჭრილი ი. გავაშელის
რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“., 1947, № 18, 9 მაისი“.
9779. ფრანკო ი. მოთხრობები. მთარგმ. თ. ღვინიაშვილი. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „ნამდვილად ბედნიერად მიმაჩნია თავი. რადგან ჩემს პატარა ნამუშევარსაც მიუჩენთ ადგილს თქვენს წიგნთსაცავში. თამარ ღვინიაშვილი. 1957. 12/IV“.

9780. შევჩენკო ტ. რჩეული. [ლექსები]. თბ., 1961.

9781. შევჩენკო ტ. გაიდამაკები. [პოემა]. თარგმ. კ. ნადირაძისა. თბ., 1938.

9782. შევჩენკო ტ. კავკასი. [პოემა]. თბ., 1937.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1937. 2. მარტი“.

9783–9784. შევჩენკო ტ. კატერინა. [პოემა]. თარგმ. ს. ჩიქოვანისა. ტფ., 1936.

9785–9786. შევჩენკო ტ. ლექსები და პოემები. ტფ., 1937.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 12. XI“.

9787–9788. შევჩენკო ტ. ლექსები და პოემები. შ. რადიანის და ს. ჩიქოვანის რედ-ით. [თბ.], 1939.

თავფურცელზე: „სახსოვრად საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს! ნ. კაკუშაძისაგან. 10/III 1939 წ.“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 13/III“ და ბეჭედი: „სასიგნალო ეგზემპლარი – „Сигнальный экземпляр“.

გვ. 227. ხაზგასმულია: „ჩაგრული“ და მიწერილია: „ბედი რატომ არის ჩაგრული“ ს. ჩ. ეს ლექსი მ. გურიელმაც თარგმნა“.

გვ. 231. ლექსში „ანდერძი“, ხაზგასმულია „წავალ ღმერთთან“, მოხაზულია ბოლო სტროფი და მიწერილია: „ს. ჩ“.

გვ. 292. მოხაზულია ლექსი „იძახის გუგუს გუგული...“ და მიწერილია: „ეს დ. თომაშვილსაც აქვს ნათარგმნი“.

გვ. 426. ხაზგასმულია: „ხარონი“ და მიწერილია: – „აქედან ხარის? ი. გრ“.

გვ. 427. ხაზგასმულია: „ტარასის ღამე“ – პოემა და მიწერილია: „თუ ეს პოემაა, მაშინ „გამდელი?“ ლექსთან „ერთი მეორეს ჩვენ ვეკითხებით“ მთარგმნელი შალვა აფხაიძე ხაზგასმულია და მიწერილია: „იასამანისა“.

9789. შევჩენკო ტ. ლექსები და პოემები. ს. ჩიქოვანის რედ. თბ., 1952.

9790. შევჩენკო ტ. პოემები. [თბ.], 1939.

9791. შევჩენკო ტ. სიზმარი. კომედია. თარგმ. დ. გაჩეჩილაძემ. [თბ., 1937].

ფორზაცზე: „შესანიშნავ პოეტს და ადამიანს დავითისაგან. 1937 წ. 5/IV“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ფარდი“, მიწერილია: „ტოლი“.

უკრაინული ლიტერატურის ისტორია

9792. ასათიანი ლ. ლესია უკრაინკა. თბ., 1953.

9793–9797. გარსევანიშვილი ა. უკრაინის მგოსანი ტარას შევჩენკო. ქუთაისი, 1912.

წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, დაწყებული: „ლექციების კითხვა...“ წრემემოვლებულია „გ. ქუჩიშვილი“ და მიწერილია: „თუ ა. შანშიაშვილი.“

- გვ. 19. ლექსს მიწერილი აქვს: „თარგმანი მ. უზნაძისა, იხ. „კოლხიდა“, 1911 წ., № 96“.
- გვ. 22. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „თარგმ. მიხ. უზნაძისა, იხ. „კოლხიდა“, 1911 წ., № 60“.
- გვ. 23. ლექსის სტრიქონთან „ნეტა ვიცოდე, სად დავლევ სულსა“ მიწერილია: „დ. თომაშვილის თარგმანი“.
- გვ. 28. ლექსი მოხაზულია და მიწერილია: „დ. თომაშვილის თარგმანი, იხ. „კოლხიდა, 1911 წ., № 42“.
- გვ. 30. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „ა. შანშიაშვილის თარგმანი, იხ. „ნაკადული“, 1911, წ., № 3.“
- გვ. 32. მოხაზულია ლექსი და წერია: „სილოვანის თარგმანია“.
- გვ. 33. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „ა. შანშიაშვილის თარგმანი, იხ. „დროების“ დამატ., 1909 წ., № 10“.
- გვ. 35–36. მოხაზულია ლექსი „ანდერძი“ და მიწერილია: „ეს თარგმანი ეკუთვნის მიხ. უზნაძეს, „კოლხიდა“, 1911 წ. № 96“. ჩადებულია ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ქრიან ქარნი „ივერიაში“ დაიბეჭდა ჩემი აზრ. იხ. გვ. IV“.
- მეორე ცალის გვ. 4. წინასიტყვაობაში ჩამოთვლილ ტ. შევჩენკოს ლექსების ქართულ მთარგმნელებს ჩამატებული აქვს: „ა. შანშიაშვილი“.
- გვ. 33. მოთავსებულია ნაწყვეტი ლექსიდან, გასწვრივ მინაწერი: „ა. შანშიაშვილის თარგმანი“.
9798. ნადარეიშვილი გ. ტარას შევჩენკო ქართულ ლიტერატურაში. თბ., 1964.

ქურთული ლიტერატურა

9799. ბროვეი თ. ზღაპარი ბრძენ ბარ-მურაზზე. [პოემა თარგმ. ლ. სულაბერიძისა]. თბ., 1959.
- გვ. 9. ხაზგასმულია: „ბაწარი, ძაფიც“ და მიწერილია: „თუ თოვი“.
9800. ისკო ბ. ალი და ნაზე. ლექსები. ბალადები. თბ., 1961.
9801. ქურთი პოეტები. ლექსები. პოემები. [რ. ორჯონიკიძის წინასიტყვ.]. თბ., 1956.
9802. შამილოვი ა. ქურთი მწყემსი [მოთხრობა]. თარგმ. მ. ლოლობერიძისა. თბ., 1927.

ყაზახური ლიტერატურა

- 9803–9804. ჯამბული. [ლექსები]. თბ., 1938.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 1/VII“. 1. უნდა მოთავსებულიყო ჯამბულის მშვენიერი ავტობიოგრაფია. გამოცემა ამით ბევრს მოიგებდა. 2. აკლია ჯამბულის ლექსების თარგმანები ბიძინა აბულაძისაგან“. იქვე ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ჯამბული. „უზენაესო საბჭოვ, გამარჯვება“ თარგ. დ. გაჩეჩილაძემ. „ლიტ.-საქართ.“. 1938. № 2“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ხ. ბორისოვის რეცენზია „Книга о родине“, ჯამბულის წიგნზე „Путешествие на Кавказ“, მინაწერით: „З. В.“, 28 აგვ., 1938 წ. № 197“ და ჟურნ. „ოქტომბრელის“ ერთი ფურცელი ჯამბულის ლექსით „ბავშვებს“, მიწერილია: „1938, № 7“. 9805–9806. ჯამბული. რჩეული სიმღერები. თბ., 1946. ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 41“.

ყალმუხური ლიტერატურა

9807. ჯანგარი. ყალმუხური ეპოსი. [მთარგმ. კ. კალაძე და სხვ., რედ. ი. აბაშიძე]. თბ., 1940.

უცხოური ლიტერატურა

ალბანური ლიტერატურა

9808. შუტერიჩი დ. საქართველო. [ლექსები. მთარგმ. ხ. ბერულავა და მ. ფოცხიშვილი]. თბ., 1960.

არაბული ლიტერატურა

9809–9813. ათას ერთი ღამე. არაბული ზღაპრები. მოთხრობა შაჰერაზადასი. წიგნი 1–2. ქართ. გადმოლ. და გამოც. ს. ს. მდივანოვისაგან. ტფ., 1894.

წ. 1.

კანზე: „ეს აქვს საჯაროს. ი. გრ.“

მთარგმნელის ინიციალებთან წერია: „სერგეი სტეფანეს-ძე მდივანოვი“.

წ. 2.

თავფურცელზე „წიგნი მეორე“ ამოფხეკილია და მიწერილია: „წიგნი მეორე“ აქაც და ბოლოშიც ბუკინისტებს ამოუფხეკიათ, რათა მყიდველს არ დაეწუნა, რომ პირველი არ ჰქონდა. მე აღვადგინე ჩემი ეგზემპლიარიდან. P. S. ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის. ი. გრ“.

გვ. 32. წიგნის ბოლოში აღდგენილია ამოფხეკილი: „გაგრძელება მესამე წიგნში“ მეორე ცალის თავფურცელზე: „გემის დირაგი – საჭე. ახურა – თაფლა ი. გრ“.

9814–9815. ათას ერთი ღამე. არაბული ზღაპარი. თარგმ. მ. ჯანაშვილისა. ტფ., 1895.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბლ. არ არის. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ლექსიკონით“.

9816. ათას-ერთი ღამე. შაჰრაზადას თქმული ამბავი და მოთხრობა. პირველი სრული ქართული თარგმ. სურათებით. თარგმ. ა. ნიკიტინისი. ქუთაისი, 1904.

თავფურცელზე: „მოთავსებულია სულ ცხრა ღამის ზღაპარი. ი. გრ.“.

გვ. 62. დანიშნულია ადგილი და სქოლიოში წერია: „მდივანოვის მიერ ნათარგმნია აქამდე“.

9817–9818. ათას ერთი ღამე. რჩეული ადგილები. თარგმ. ს. აბულაძისა. თბ., 1937.

თავფურცელზე: „ბრწყინვალე პოეტს, საყვარელ მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს ს. აბულაძე 14/III – 1937 წ“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. ათას ერთი ღამის ს. აბულაძისეული თარგმნის ნაწყვეტები სათაურით „ნაწყვეტები 1001 ღამიდან“, არშიაზე წერია: „კომუნისტური განათლება“, 1935, № 1“. იქვე: „თიმსარიანში. თიმსარიანზე იხ. მამია ორახელაშვილის წერილი. მე მაქვს“. 2. ან. თევზაძის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერთ: „კომ. განათლება“, 1937 წ., № 71“.

9819. ალადინის ღამპარი. არაბული ზღაპარი. თბ., 1961.

9820. თეიმური მ. კოცნა. ნოველები. თარგმ. ნ. ფურცელაძისა. თბ., 1958.

ბერძნული ლიტერატურა

9821. იანაკოპულო ფ. ელადის გაზაფხული. ლექსები. თბ., 1960.

კანის მე-2 გვ.: „И. Гришавили! Я рада что Вы, великий грузинский поэт могли подружить со мной и рассказать свою поэтический жизнь на память эта книги знак уважения от автора, Тбилиси 13-II-60 г.“.

9822. იანაკოპულო ფ. ჩემი საყვარელი სიმღერა. [ლექსები]. თბ., 1962.

ბულგარული ლიტერატურა

9823. ბოტევი ხ. და ვაზოვი ი. ლექსები. თარგმ. ი. აბაშიძისა და გრ. აბაშიძისა. თბ., 1955.

9824. ბულგარული მოთხრობები. თარგმნა ო. გვინჩიძემ. თბ., 1950.

9825. ვაზოვი ი. დამონებულნი. ისტ. რომანი. ბოლგართა ცხოვრებიდან. გადმობეჭდილი ჟურნალ „მოამბედან“. ტფ., 1900.

თავფურცელზე: „თარგმანი თ. სახოკიასი“ და ფურცელი წარწერით: „ჩემი ასეთივე ეგზემპლარი წაიღო თ. სახოკიამ, ბედ[ად] ეს დამიტოვეს“.

9826. ვაზოვი ი. დამონებულნი. რომანი. თარგმ. თ. სახოკიასი. [შედარებული ბულგარულ ტექსტთან და შევსებული ორიგინალის მიხედვით.] თბ., 1955.

9827. ცშოკე. ოქროს მოყვარულები. მოთხრობა. თარგმ. ე. წერეთლისა. ტფ., 1896.

ბულგარული ლიტერატურის ისტორია

9828–9829. კვესელავა მ. ბულგარული ლიტერატურა. თბ., 1953.

შმუცტიტულზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 24/II-54 წ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ნ. დადიანი, 278“.

გერმანული ლიტერატურა

9830. ალგრენი ე. კენესა. მოთხრობა. [თბ., წ. ა]. ამონაჭერი ჟ. „მომბის“ 1894 წ. № 4-დან.

9831. ბონზელსი ვ. ფუტკარი მაია და მისი თავგადასავალი. რომანი მოზრდილთათვის. ნათარგმნი თ. გოგოლაშვილი-პაპავას მიერ. [თბ.], 1928.

9832. ბოლონდენელი კ. ძველი ღმერთი. თანამედროვე მოთხრობითი საუბარი. მესხის იოანე მღვდ. გვარამაძის მიერ თარგმანი [გერმ.]. თბ., 1905.

9833. ბრედელი ვ. ნათესავები და ნაცნობები. [ტრილოგია. ნაწ. 1. მამები]. თარგმ. ნ. კალანდარიშვილისა. [თბ.], 1956.

9834. ბრედელი ვ. 50 დღე. [მოთხრობა]. თარგმნა ნ. კალანდარიშვილმა. თბ., 1954.

9835. ბრეხტი ბ. კავკასიური ცარცის წრე. [პიესა]. თარგმ. ჯორჯანელეებისა. თბ., 1961.

9836–9837. [გოეთე] გოტე. ახალგაზრდა ვერტერის ვნებანი. რომანი. თარგმ. კ. გამსახურდიას მიერ მისივე წინასიტყვაობით. ტფ., 1928.

კანსა და შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1928. 9. VI“.

შმუცტიტულზე: „მე“ ოთხჯერ, გვ. 11; მასლაათი, 40; მიამიტი, 23; ტოლსტოი, XI; მერმე, 115“.

თავფურცელზე: „თარგმ. გერმან. კ. გამსახურდიას მიერ“ ხაზგასმული და მიწერილია: „პირველად გერმანულიდან ქართულად თარგმნა ინ-ანმა (ახალშენიშვილმა) დაბეჭდილია: „მომბეში“, 1900, № VIII და სხვ“.

გვ. 3. მოხაზულია: „სულო“, მიწერილია: „ორიგინალში „მკითხველია“. ეს ალბათ იმიტომ ქნა რომ ეს ნაწყვეტი თავისი ჰგონია“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „მიამიტობა“, მიწერილია: „ქალაქური გამოთქმა.“

გვ. 177. ხაზგასმულია: „აქლოშინებული“, მიწერილია: „გაიძახის პოეტური ნაწარმოებიაო და ასეთი სიტყვებით თარგმნა?“.

ბოლო გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი ს-ს რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „ზარია“, 1928, 22 ივლისი“.

9838–9839. გოეთე ი. ვ. დრამები. თარგმ. ვ. ბეწუკელისა. თბ., 1956.

შმუცტიტულზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულითა და პატივისცემით ვ. ბეწუკელი. 13. II. 57“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს – იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემითა და სიყვარულით ვ. ბეწუკელი. 5. II. 57“.

9840. [გოეთე] გიოტე. ვერტერი. თარგმ. ი. ნ-ისა. (ივ. ახალშენიშვილისა). ამონაჭრები ჟურნალ „მომამბე“-დან, 1900 წ. №№ VIII, IX, X, XI, XII.

აღდგენილ თავფურცელზე: „სონა. სოსო. 1923“. № IX. გვ. 55. ვერტერი თხოვს ლოტას, ბარათზე სილას ნუ მოაყრიო. თორემ – „ბარათი სწრაფად ტუჩებისკენ გავაქანე და კბილებსა და კბილებს შუა სილას ვახრამუნებ“-ო, მიწერილია: „ეს აზრი დამოუკიდებლად მეც მაქვს გამოთქმული, ბარათზე ნაცრის მოყრა ქართული ჩვეულებაა“.

9841–9842. [გოეთე] გოეტე ი. ვ. ლექსები. თარგმ. ხ. ვარდომვილის მიერ. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „სოსოს. საყვარელ პოეტს, მეგობარს, ადამიანს, უღრმესი პატივისცემით. ხარიტონ ვარდომვილი. 12. 1. 47“.

9843. გოეთე ი. ვ. ლექსები. თარგმ. ხ. ვარდომვილის მიერ. თბ., 1952.

9844–9846. [გოეთე] გეტე ვ. რეინიკე კუდა-მელა. გადმოღებული რუსულიდან საყმაწვილოდ (პესკოვსკის მიერ გადმოკეთებული). გ. იოსელიანის მიერ. ტფ., 1895.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „მეტალზე“, მიწერილია: „ილეკრო“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „სართი“, მიწერილია: „სალთი (მარტოხელა)“.

9847. გოეთე ი. რაინეკე მელა. თბ., 1961.

9848. [გოეთე] გიოტე. ფაუსტი. დრამატიული პოემა ორ ნაწილად. თარგმ. პ. მირიანაშვილისა. თბ., 1908.

ყდის მეორე გვერდზე მინაწერები: „გიოტეს ნაწერები ქართულად. 1. ეგმონტი. ტრად. 5 მოქმ. თარგმ. გ. წერეთლისა. იხ. „კრებული“, 1873, № 5–6. 2. კლავიგო. ტრად. 5 მოქმ. თარგ. მ. ნასიძისა (არ დაბეჭდილა). 3. ვერტერი. თარგმ. ი-ნისა [ივ. ახალშენიშვილისა]. „მომამბე“, 1900 წ. № VIII–XII. 4. ახალგაზრდა ვერტერის ვნებანი. თარგ. კ. გამსახურდიასი. 1928 წ. 5. ბუნება. (ნოველასავით ნაწყვეტია) „ცნობის ფურცელი“, 1902 წ. № 1799. 6. მინიონ. (ბალადა) თარგ. ს. ფაშალიშვილმა „ილიონი“, 1922, № 2. 7. რეინიკე კუდამელა. თარგ. გ. იოსელიანისა. 1895 წ.

ითარგმნება: საუბარი ეკერმანთან (ვ. გამსახ.). სუფრული (გრ. ცეცხლაძე). ტყის მეფე (ა. შან. ვ. გაფრინდაშ. გ. ლეონიძე)“.

ფორზაცზე: „ფაუსტი თარგმნა: 1. პ. მირიანაშვილმა (ეს გამოცემა 1908 წ.) 2. ს. შანშიაშვილმა (ნაწყ). იხ. „კლდე“, 1924 წ. № 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40. 3. დ. ონიაშვილმა ცალკე წიგნად 1928 წ. სახელგამი, სრულია. 4. დ. ნახუცრიშვილმა (ნაწყვეტები) იხ. „კვალი“, 1901 წ. № 7, 8, 12“. 5. მოსე [მოსე ჯანაშვილმა]? შესავალი. იხ. „კვალი“, 1894 წ. № 7“. გარდა ამისა ოპერა „ფაუსტი“ (შ. გუნიას მუსიკა), ქართულად თარგმნა დავ. ნახუცრიშვილმა 1906 წ. ტფ“.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი გაარჩია იაკ. ფანცხავამ, იხ. „განათ.“, 1911 წ. № 1“.

9849–9850. [გოეთე] გიოტე ი. ვ. ფაუსტი. თარგმ. გერმ. დ. ონიაშვილისა. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 24/V“ და ჟურნალიდან ამოჭრილი დ. ონიაშვილის „გაუგებრობა თუ უვიცობა?“ (ვ. გ-ს რეცენზიის გამო), მინაწერით: „მნათ“, 1928, № 5–6“.

ბოლოში გაზეთიდან ამოჭრილი ს-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერთ: „3. B.“, № 150, 1927 წ.“.

9851. გოეთე ი. ვ. ფაუსტი. ტრაგედია. თარგმ. დ. ონიაშვილისა. [რედ. და კომენტარები დ. ლაშქარაძისა და ო. ჯინორიასი]. თბ., 1962.

9852. გრიმები. ძმები. ზღაპრები. შეკრებილნი ძმ. გრიმების მიერ. ქუთაისი, 1901.

კანზე: „ძმ. გრიმები. ზღაპრები. თარგმ. კ. თ. (4 ზღაპ.) ი. გრ“.

9853. გრიმები, ძმები. ზღაპრები. თარგმ. ივ. ქავთარაძის. თბ., 1907. (1907 წ. „ნაკადულის“ პრემია).

კანზე: „ი. გრ. 1924. 13 XI.“

9854. გრიმები. ზღაპრები. [თარგმ. ნ. ლორთქიფანიძისა. რედ. კ. ლროთქიფანიძე. თბ.], 1946.

თავფურცელზე: „იხ. აუგიანი რეცენზია გაზ. „სახალხო განათ“. 1946. № 44“. იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. ღლონტის წერილი „ცუდად რედაქტირებული წიგნი“, მიწერილია: „სახალხო განათლება“, 1946 წ., № 44. 10. X“.

9855. გრიმები, ძმები. ზღაპრები. თარგმ. ნ. ლორთქიფანიძისა. თბ., 1955.

9856–9857. გრიმები. ორი ზღაპარი. (ძმ. გრიმების ზღაპრებიდან) თარგმ. კახ-იმერელისა. ქუთაისი, 1901.

კანზე: „ქართული ენა, გვ. 4. ი. გრ“. მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „ზაქ. ნემსაძეა. ი. გრ. ეს წიგნი არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ყუთმა არ დასძირა“, მიწერილია: „ყუთი არ დაიძირა“.

9858. გრიმები, ძმ. რჩეული ზღაპრები. ქართულ სკოლებში სახმარებელი სახელმძღვანელო ლექსიკონი გ. სვანიძის მიერ შედგ. ქუთაისი. 1924 – ტექსტი გერმ. ენ.

9859. გულწითელა. [მოთხრობა]. გადმოქ. მიხ. და დიმ. შევარდნაძის მიერ [თბ.], 1930.

ყდაზე: „გადმოქართულებული“, მიწერილია: „ავტორი“?

გვ. 15. მოხაზულია: „მესირემ“, მიწერილია: „სირი შოთას აქვს ფრინველის მნიშვნელობით და სხვა მნიშვნელობითაც“.

9860. დემოკრატიული გერმანიის პოეტები. თარგმ. ვ. ბეწუკელისა. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს, ღრმა პატივისცემითა და სიყვარულით. ვ. ბეწუკელი. 15. III. 1953 წ.“

9861. ევალდი კ. ბელურა ჩიორაძე. ზღაპარი. გადმოკეთებული დ. დუნდუასაგან. ქუთაისი, 1915.

9862. ევალდი. საბავშვო ზღაპრები. (ბუნებისმეტყველებიდან). თავისუფალი თარგმ. და გადმოკ. კ. ბურჯანაძისა. თბ., 1918.

კანზე: „ი. გრ. 4 ნოემბ. 1918“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სულ დასტი ბუბუ გაჰქონდათ“, მიწერილია: „ბასტიბუბუ“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „ფეჩს“, მიწერილია: „ღუმელს“.

გვ. 55. ხაზი აქვს გადასმული: „ვიყო?“ მიწერილია: „ვიქნები?“

9863. ენგელსი ფ. საღამო. პოემა. თარგმ. ს. ეულისა. ტფ., 1923.

9864–9865. ვერნერი ზ. თებერვლის 24 ანუ მამის წყევლა. დრამა 1 მოქმ. გადმოკეთ. გ. დემურიანის მიერ. ქუთაისი, 1882.

9866. ზალტენი ფ. ბემბი. ტყის ზღაპარი. [თარგმ. გ. გვერდწითელისა]. თბ., 1960.

9867. ზეგერსი ა. მიცვალებულნი ახალგაზრდები რჩებიან. [რომანი. თარგმ. თ. ჟღენტმა და თ. გელაშვილმა]. თბ., 1958.

9868. ზეგერსი ა. მოთხრობები. ნოველები. [თბ.], 1955.

9869. თრითინა. [მოთხრობა] გადმოქართ. მიხ. და დიმ. შევარდნაძის მიერ. [თბ.], 1930.

ყდაზე: „ი. გრ. 1931. 15/IX“.

ბოლოს ყდაზე მიწერილია: „ნაძვის ნაყოფი – გირჩი – 7“.

9870. თქმულება ნიბელუნგებზე. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. [გ. ხავთასის და კ. ჭიჭინაძის შეს. წერილებით]. ტფ., 1925.

ნახეთ აგრეთვე: „სიმღერა ნიბელუნგებზე“. ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. გ. ნადირაძის წერილი „ნიბელუნგები ქართულად“, მიწერილია: „კომუნისტი“, 1936, წ. № 80, 6 აპრილი“. 2. გ. ა-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ახალგ. კომ“, 1936 წ. № 101“. 3. „სიმღერა ნიბელუნგებზე“ – თარგმნის საკითხებზე ქართული ენისა და ლიტერის ინსტიტუტში გამართული სხდომის შესახებ ინფორმაცია.

9871. კელერმანი ბ. გვირაბი. [მოთხრობა]. თარგმ. ლ. ჯაფარიძის. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 4/X“.

თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან მიწერილია: „გასწორებული ილია ალაძისა“.

9872. კურდღელი. [მოთხრობა]. გადმოქ. მიხ. და დიმ. შევარდნაძის მიერ. [თბ.], 1930.

9873–9874. ლაიზევიცი ი. იულიუს ტარენტელი. [ტრაგედია. თარგმ. გ. ნადირაძისა მისივე შესავალი წერილით: „ნიკოლოზ ბარათაშვილი და იოჰან ლაიზევიცი“, გვ. 3–20]. თბ., 1958.

9875. ლესტი ა. ვარიპანიძიანთ ნინო. მოთხრობა საქართველოს ცხოვრებიდან. თარგ. ი. მაჩაბლის მიერ. ამონაჭრები ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1895 წ. № II, III, IV.

9876. ლესინგი გ. ე. დრამები. [რედ. შესავ. ნარკვევი და კომენტარები ო. ჯინორიასი]. თბ., 1958.

9877. ლესინგი გ. ე. მინა ფონ ბარნჰელმ ანუ ჯარისკაცის ბედნიერება. კომედია 5 მოქმ. თარგმ., წინასიტყვ. და შენიშვნები გ. ნადირაძისა. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ი. გრ. მეფე ერეკლე“ და გაზეთიდან ამოჭრილი დ. ლაშქარაძის წერილი „მინა ფონ ბარნჰელმის“ ქართული თარგმანი, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1946 წ., № 32, 3 აგვისტო“.

9878–9879. მადარას ე. მეჯინიბე დანიელ კერესტენი. [მოთხრობა]. მთარგმნ. პ. აბრამია. ტფ., 1932.

9880. მელა-კუდა. [მოთხრობა]. გადმოქართ. მიხ. და დიმ. შევარდნაძის მიერ. [თბ.], 1930.

ყდაზე: „ი. გრ. 1936. 15/XI“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „მელია“, მიწერილია: „მელა?“

- გვ. 6. ხაზგასმულია: „გირჩებთან“, მიწერილია: „წიწვი?“.
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „ჭკუით კი იყავით“, მიწერილია: „პროვინციალიზმია“.
9881. მიულენი გ. სპარტაკელები. [რომანი]. ტფ., 1923.
კანზე: „ი. გრ. 10/X-22“.
- 9882-9884. მულენჰოფი მ. ერთი სიტყვისთვის. [მოთხრობა]. თარგმ. ბ. თაბუკაშვილის. თფ., 1912.
9885. ორი მხატვარი. მოთხრობა. თარგმ. დ. ავალიანისა. თბ., 1912.
- 9886-9887. პატოსანი ადამიანი. მოთხრობა. თბ., 1891.
9888. პესტალოცი ჰ. ლინჰარდი და გერტრუდა. [მოთხრობა]. ტფ., 1896.
- 9889-9890. პოლენცი ვ. ფ. გლეხი-კაცი [რომანი]. თარგმ. ივ. პოლუმორდვინოვისა. ტფ., 1906.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1920 წ“. იქვე: „გვ. 389, 391. ქმარს“...
- გვ. 31. ხაზგასმულია: „ხელნით“, მიწერილია: „Сабли“.
- გვ. 187. ხაზგასმულია: „მამიდამ“, არშიაზე: „თუ დეიდამ (მამიდან)“.
- გვ. 285. ხაზგასმულია: „ზოგი საქონიაშიც დაანებებდა სამუშაოს თავსა“, მიწერილია: „მეძავობა?“. ხაზგასმულია: „თავის სახლ-კარს ხეირიანი ხალხი თავს რად დაანებებს?“...
- გვ. 347. ხაზგასმულია: „წვერი უნდა მოიპარსო, რა არის სულ ერთიანად დამიჩხვლიტე ლოყებიო“, მიწერილია: „ერთხელ მეც მითხრეს“.
- გვ. 357. მოხაზულია: „დის“ (წერილი), მიწერილია: „დედის“.
- გვ. 362. მოხაზულია აბზაცი და არშიაზე მიწერილია: „საწყალი ტონი“.
- გვ. 380. ხაზგასმულია: „ტომბახი“, მიწერილია: „მალარიჩი“.
- წიგნის ბოლოს გადახაზულია: „უმთავრესი შეცდომანი“ და მიწერილია: „გავასწორე ი. გრ.“
- ფორზაცის მეორე გვერდზე ქალაღდის ნაჭერი მინაწერებით: „1 კიდევ გვაქვს სხვა მოთხრ. ვილჰელმ-ფონ-პოლენცი. კრუმზეიფენბახის ზარები. (მოთხ). თარგმ. ს. ტოროშელ. იხ. „ცნ. ფურც.“ დამატება 1904 წ. № 242, 243, 244. 2. ნ. კრუჰსკაია წერს, რომ ლენინს ძალიან მოსწონდა პოლენცის რომანი „გლეხიკაცი“, იხ. „საბჭ. ხელ.“, 1939, № 1 გვ. 9“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „სახსოვრად საყვარელ მეგობარს ტრ. რამიშვილს მთარგმნელისაგან“.
9891. რასპე ე. ბარონ მიუნჰაუზენის თავგადასავალი. თარგმ. გ. ერისთავისა. თბ., 1936.
- 9892-9893. რასპე ე. ბარონ მიუნჰაუზენის თავგადასავალი. [თარგმ. გ. ერისთავისა]. თბ., 1940.
9894. რემარკი ე. მ. დასავლეთის ფრონტი უცვლელია. [რომანი]. თარგმ. კ. გამსახურდიამ. [თბ., 1931].
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1931. 10/IX“.
9895. რემარკი ე. მ. სამი მეგობარი. [რომანი]. თარგმ. გ. კარბელაშვილისა. ბათუმი, 1959.

9896. რიდელი კ. ქუჩაში მომღერალი ქალი. მოთხრობა. ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 79.

9897. სიმღერა ნიბელუნგებზე. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. მე-2 გამოც. [შ. რევიშვილის შესავ. წერილით „სიმღერა ნიბელუნგებზე“]. თბ., 1950.

9898. ტოლლერი ე. კაცი-მასსა. დრამა 7 სურ. [თბ., 1925]. 113–154 გვ. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობიდან“, 1925, № 9.

9899. შვიდი ათასი. ინსცენიროვკა. მთარგმნ. გაიდე. 43–46 გვ. – ამონაჭერი. აკინძულია წიგნთან: გორელი ს. დოფტანის კედლებში.

9900. შილერი ფ. რჩეული თხზულებანი 3 ტომად. [თარგმ. დ. ლაშქარაძისა და მ. მაისურაძის. რედ. წინასიტყვ. და შენიშვნები დ. ლაშქარაძისა]. ტ. 1. თბ., 1961.

9901. შილერი ფ. ბალადები. თარგმ. ხ. ვარდოშვილმა. თბ., 1952.

9902–9903. შილერი ფ. ბალადები. ლირიკა. თარგმ. ხ. ვარდოშვილმა. [წინასიტყვ. ო. ჯინორიასი. შენიშვნები გ. ნადირაძისა]. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს ჩემს საყვარელ პოეტს და მეგობარს, სამაგალითო მამულიშვილს, ჩვენი კულტურის დიდ მოამაგეს. გულითადი პატივისცემით. ხარიტონ ვარდოშვილი. 29. VI. 56“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ქ-ნ ქეთო ჯაფარიძე-გრიშაშვილს თქვენი სიმღერის შთაგონებული ჰანგებით მოხიბლული, თქვენდამი პატივისცემის გრძნობით გამსჭვალული. ხარიტონ ვარდოშვილი. 30. VI. 56“.

9904. შილერი ფ. გრაფი ჰაბსბურგელი. პოემა. გადმოთარგმნ. ლემენცურიდამ ე. ჩიხლაძისაგან. ქუთაისი, 1911.

9905–9907. შილერი ფ. დონ კარლოს. ესპანეთის ტახტის მემკვიდრე. თარგმ. ს. შანშიაშვილის მიერ. ტფ., 1927.

კანზე: „გვ. 95 აზრის თავისუფ“. იქვე: „კურიოზი, იხ. მთარგმნელის შენიშვნა, გვ. 7“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1928. 10/V“.

გვ. 7. მოხაზულია: „რადგან დონ კარლოსის“ მთლიანი ჩემი ნათარგმნი ვეღარსად აღმოვაჩინე, ვბეჭდავ სცენისათვის გაკეთებულს ვალერიან გუნიას მიერ. პირველად დაიდგა 1913 წ. 7/XI გუნიას საბენეფისოდ. მთარგმნელი“.

9908–9909. შილერი ფ. დონ კარლოსი. ესპანეთის უფლისწული. დრამატ. პოემა თარგმ. ვ. ბეწუკელისა. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 4/XII“.

9910. შილერი ფ. დონ კარლოსი. ესპანეთის უფლისწული. დარმატული პოემა [თარგმ. ვ. ბეწუკელისა]. თბ., 1960.

9911. შილერი. ვილჰელმ ტელი. დრამა. თარგმ. ნ. ავალიშვილისა. თბ., ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობიდან“, 1871, 1872 წწ. 138, 22 გვ.

9912–9914. [შილერი]. ვილჰელმ ტელი. (შილლერიდგან) ი. სანებლიძისა. [პროზად გადმოკეთებული]. ქუთაისი, 1893.

9915. შილერი. ვილჰელმ ტელი. დრამა 5 მოქმ. თარგმ. ი. ბაქრაძისა. ამონაჭერი „მოამბე“-დან 1905, № VII, VIII, 45–100, 1–70 გვ.

კანის მეორე გვერდზე: „1. „ვილჰელმ ტელი“ პირველად პროზად თარგმნა 1864 წელს ნ. ავალიშვილმა და იბეჭდებოდა „ცისკარში“. „ცისკ.“, 1867 წ. ივნისი –

გაგრძელება აღარ დაბეჭდილა. 2. მერე „მნათობში“ 1871 წ. და 1872 წელს დაიბეჭდა მთლიანად „ვილჰელმ ტელლი“ – იმავე ნ. ავალიშვილის თარგმანი. იხ. „მნათობი“, 1871 წ. ივლისი–აგვისტო, 1872 იანვ.–თებერვალი“. 3. ვილჰელმ ტელლი (ნაწყვეტი) თარგმნა გ. წერეთელმა, იხ. „დროება“, 1868 წ. № 52. 4. „მოამბე“, 1905 წ. № VII, VIII (მთარგ. ი. ბაქრაძე). 5. ს. შანშიაშვილმა თარგმნა 1926–27 წელს. დაიდგა რუსთ. თეატრში – 1937 წ. 6 იანვ. დაიბეჭდა ცალკეც. 6. „ვილჰელმ ტელლი“ იოსებ სანებლიძემ პროზად გააკეთა ბავშვებისათვის (ქუთაისი, 1893 წ.) ი. გრ. გამოვიდა ცალკე წიგნად 1928 წ. სახელგამი“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი შხეფის რეცენზია „ვილჰელმ ტელლის“ შესახებ, მიწერილია: „9 იანვ. 1927, „კომ“.

9916–9918. შილერი ფ. ვილჰელმ ტელლი. თარგ. ს. შანშიაშვილის. ტფ., 1927.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1928. 27/V. მთარგმნელი, იხ. შენიშვნა“.

გვ. 7. მთარგმნელის შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ერთი მოქმედება“, მიწერილია: „რომელი“. მთარგმნელის შენიშვნა მოხაზულია და მიწერილია: „სცენაზე არ დაიდგმება და არც სულ [?] პირდაპირ არის ნათარგმნი. არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს ასე გამოცემას“.

9919. შილერი ფ. ლექსები. თარგმ. ხ. ვარდოშვილისა. [გ. ნადირაძის შესავალი წერილით]. თბ., 1940.

9920–9921. შილერი ფ. მარიამ სტიუარტი [ტრაგედია. თარგმ. ვ. ბეწუკელისა]. – ვილჰელმ ტელლი. [დრამა. თარგმ. გ. ნადირაძისა]. თბ., 1952.

ყდის მე-3 გვერდზე: „შეცდომა, გვ. 238, 164“.

9922. შილერი ფ. ორლეანელი ქალწული. რომანტიკული ტრაგედია. თარგმ. ვ. ბეწუკელისა. [თბ.], 1955.

ფორზაცზე: „102? 182-ვაჟას თარგმანი არ დაბეჭდილაო“.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „შენი“, მიწერილია: „102“.

გვ. 102. ხაზგასმულია: „შენობა შენი“, მიწერილია: „გვ. 101“.

9923. შილერი ფ. ნამდვილი მეგობრები. [პოემა. თარგმ. ბ. ახოსპირელისა. თბ., წ. ა.].

კანზე: „შეიძლება“, გვერდზე მიწერილია: „ივ. პოლუმორდ. ხელია. ი. გრ“.

9924–9926. შილერი ფ. საგულისხმიერო აზრები. შედგ. და გამოც. ნ. ველისციხელის მიერ. წ. 2. ტფ., 1891.

თავფურცელზე: „არ არის, ი. გრ“.

მეორე ცალის ყდაზე: „1 წიგნში „ვეფხისტყაოსნის აფორიზმებია. გამოვიდა 1890 წ.“

9927. შილერი ფ. ტრაგედიები. თარგმ. ვ. ბეწუკელისა. თბ., 1949.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამონაჭერი შ. რევიშვილის წერილი „შილერი ქართულად“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 35, 27 აგვისტ. ი. გრ“.

9928. შილერი ფ. ტურანდოტი. ჩინეთის პრინცესა. ტრაგიკომიკური ზღაპარი გოცის მიხედვით. თარგმ. ვ. ბეწუკელისა. თბ., 1957.

9929. შილერი ფ. ფიესკოს შეთქმულება გენუაში. რესპუბლიკური ტრაგედია. თარგმ. ვ. ბეწუკელმა. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „მავრმა შეასრულა თავის საქმე. მავრს შეუძლიან წავიდეს, გვ. 79“.

9930–9931. შილერი ფ. ყაჩაღები. თბ., 1912.

თავფურცელზე: „სილამაზის პოეტს. იოსებ გრიშაშვილს. მ. გაჩეჩილაძე“.

იქვე: „ჯაჯა – 84, 85, 164, 191; ჭიმით – 87; ტატაში, 80. „ყაჩაღების“ ერთი მოქმედება (ბოლო) დაიბეჭდა „ჩანგში“ 1892 წ. გვ. 525. იქ „ავაზაკები“ ჰქვიან. თარგმანი განსხვავდება ნ. ავალიშვილის თარგმანისაგან. ი. გრ. თურინჯი; ასასი; პლუტი, გვ. 79; ჭიმით, 87“.

ეს პიესა „ინტირანუსის“ სახელით დაიდგა რუსთაველის თეატრში 1933 წ. 9 თებერვალს. წარმოდგენა გათავდა შუალამის 3 საათზე. პიესა ხელახლა თარგმნა ალექ. შანშიაშვილმა. სინტაქსით ამ თარგმანს სჯობია, მაგრამ ეტყობა, ბევრი კაი გამოთქმა აქედანაა ნასესხები. ი. გრ“.

წიგნში დევს ფ. შილერის „In Tirannos“-ის პროგრამა. 1932–1933 წლის სეზონი რუსთაველის თეატრში.

გვ. 163. ხაზგასმულია: „ნამზვლევნო“, მიწერილია: „ე. ი. ნატეხებო?“

მეორე ცალის გვ. 118 ხაზგასმულია: „ჩილიკას“, მიწერილია: „ჩილიკა-ჯოხი“.

გვ. 123. ხაზგასმულია: „ხმალს იქნევს“... მიწერილია: „შანშ-აქვს „ხმალს ლესავს“, გვ. 92.

ყდის მესამე გვ-ზე: „ყარიბი“, გვ. 118; ფეთიანი, 122“.

9932. შილერი ფ. ყაჩაღები. – პიკოლომინები. თარგმ. ს. შანშიაშვილისა. [გ. ნადირაძის ბოლოსიტყვაობით]. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 20. I. იხილეთ ნ. ავალიშვილის თარგმანი, დაბეჭდილია 1912 წ.“

ფორზაცზე: „ზინეთი, (?) 79; ათასეულად, 80, (ნ. ავალიშვილიდან)“.

თავფურცელზე ნაწარმოების სათაურს „ყაჩაღები“ მიწერილი აქვს: „შემოკლებულია! ი. გრ“.

გვ. 95. ხაზგასმულია: „ცბიერმა ეშმამ“ და მიწერილია: „ბოროტმა სულმა. ი. გრ“.

9933. შმიდტი ჭ. პროვოკატორები. პიესა 1 მოქმ. ამოღებულია წიგნიდან. გვ. 67.

9934–9936. შმიდტი ქ. მარიამი ანუ ყვავილების კალათი. მოთხრობა ყმაწვილებისათვის. თარგმ. ს. შუბათელისა. ტფ., 1894.

9937–9938. შმიდტი ქ. მამის ერთგული. მოთხრობა ყმაწვილებისათვის. თარგმ. სალ. შუბათელისა. ტფ., 1895.

9939. შმიდტი. მერცხალი. შმიდტის მოთხრობიდან გადმოკეთებული მ. ჯანსაგან [მოსე ჯანაშვილი]. თბ., 1881.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Кавказ. Цензурный комитет. Д. 3.“

9940–9942. შმიდტი. ქ. მტრედი. მოთხრობა ყმაწვილებისათვის. თარგმ. სალ. შუბათელისა. ტფ., 1895.

9943–9944. შმიდტი ქ. სვიის გვირგვინი. მოთხრობა ყმაწვილებისათვის. თარგმ. სალომე შუბათელისა. ტფ., 1894.

9945. შნიცლერი ა. სიკვდილი [მოთხრობა]. ამოღებულია წიგნიდან „უცხოეთის მწერლები“, ტფ., 1913.

9946–9949. შნიცლერი ა. ფერხული. ათი დიალოგი. ავტორის სურათით. თარგმ. ია ეკალაძე-ცინცაძისა. ტფ., 1907.

9950–9951. [ცვაიგი] ცვეიგი ს. ამოვ. [ფანტასტიური მოთხრობა]. თარგმ. ლ. ჯაფარიძისა რუსულიდან. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. სპ. სიტყვები: ბოლთა, გვ. 55, გვ. 1–12; უთავაზე, გვ. 24; ჩავაფარე, გვ. 40“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „გამგრილებელი“, მიწერილია: „ქარულა“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ანაშუქი“, მიწერილია: „ანარეკლი“.

გვ. 21. მოხაზულია: „ზიან“, მიწერილია: „სხედან“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „უგდებ“, მიწერილია: „მივუგდე“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „მიჯიკავა“, მიწერილია: „ხელი წამკრა“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „არაფრის აღარ მრწამს“..., მიწერილია: „არაფერი აღარა“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „მაცადინი“, მიწერილია: „მშველელი“.

გვ. 66. ხაზგასმულია: „შემფიცეთ“, მიწერილია: „შემომფიცეთ“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „უყვებოდი“, მიწერილია: „გუამბობდი“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „მემულეობდა“, მიწერილია: „შემმულეობდა“. ხაზგასმულია: „რაშიდაც მე უარი მითხრა“, მიწერილია: „რაც მე არ დამანება“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „როგორც რომ“, მიწერილია: „როცა“.

კანის მე-3 გვ.: „მ. გარიყ. ამ ქალს ხომ ჰყავდა პირველი შვილი რატომ არ ჩანს?“

9952. ცვაიგი ს. მაგელანი. ამერიგო. უკვდავების ხიზანი. ბრძოლა სამხრეთ პოლუსისაკენ. [თარგმ. ა. გელოვანისა და შ. ბუაჩიძისა]. თბ., 1959.

9953–9955. ცვაიგი შ. ნოველები. ლეგენდები. თბ., 1962.

ფორზაცზე: „1. გაზეთი „კომუნიზმის დროშით“, 1961, № 76, გვ. კაპანადის წერილით „სტუმრად სახალხო პოეტ ი. გრიშაშვილთან“. 2. ამირან გაბესკირიას ბარათი: „ბატონო იოსებ! გიგზავნით, თანახმად შეპირებისა, შტეფან ცვაიგის ნოველებისა და ლეგენდების წიგნებს (2 ცალი). ეს წიგნებიც მიემატოს ჩვენი სოსოს ბიბლიოთეკას. იყავით სულ კარგად ჩემთვის და ყველასათვის საყვარელო სოსო. პატივისცემით ამირან გაბესკირია“.

9956–9958. ცვაიგ ს. შიში. [ნოველა]. თარგმ. ლ. ჯაფარიძის რუსულიდან. ტფ., 1927.

9959. ჰაინე ჰ. ატა ტროლი. ზაფხულის ღამის სიზმარი. [პოემა]. თარგმ. ა. გელოვანმა. თბ., 1958.

9960. ჰაინე ჰ. გერმანია. ზამთრის ზღაპარი. თარგმნეს კ. ჭიჭინაძემ, კ. კალაძემ, გ. აბაშიძემ. თბ., 1942.

ყდაზე: „ი. გრ. 1942“.

ფორზაცზე: „I ტუში, გვ. 19“.

9961–9965. [ჰაინე] ჰეინე ჰ. ლექსები. მთარგმ. ჰ. ოლია [ჭოლა ლომთათიძე]. თბ., 1913.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი, ასონანსი, გვ. 119“.

თავფურცელზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან „ჰ. ოლია“ მიწერილია: „ბიკენტი ლომთათიძე“. იქვე წარწერა: „ნიშნად ხსოვნისა და ღრმა პატივისცემისა სოსო გრიშაშვილს გამომცემლისაგან. 19/ XI. 20. 13“.

გვ. 37. წინასიტყვაობის დასასრულს ხაზგასმულია თარიღი: „1911 წლის“ და გასაწვრივ მიწერილია: „ამ წელს გაარჩია ჩემი „ოცნების კოცნა“ (იხ...)“.

გვ. 60. ლექსის „უყვარდათ იმათ ერთმანეთი“... გასწვრივ მინაწერი: „მ. ამირეჯიბს აქვს ასეთი ლექსი. აქედანაა“.

გვ. 65. მოხაზულია ლექსი „მითხარ რა იქმნა...“, მიწერილია: „ს. აბაშელს აქვს თავის მეორე წიგნში ამ აზრის ლექსი „საფერფლე ურნა“.

გვ. 75. ლექსის „ტრალედია“, არშიაზე მინაწერი: „ეს განდეგილსაც აქვს თარგმნილი“.

გვ. 105. ჩაწერილია ჰეინეს „ჩრდილოეთის ზღვიდან“ ჭ. ოლიას თარგმანი ჟურნალიდან „თეატრი და ცხოვრება“, № 46, 1915 წ“.

გვ. 112. „დონია კლარა“-ს დასასრულს მიწერილია: „ეს თარგმანი აქვს აგრეთვე შ. ამირეჯიბს. იხ. „ცხოვრება და ხელოვნება“, № 7. (ნ. ლორთქიფანიძისა). 1911 წ.“

გვ. 119. ხაზგასმულია ლექსის გართმული დაბოლოება: „უცებ-ხუცებს“ და მიწერილია: „ასონანსი. ეს რითმა აქვს აგრეთვე ელენე დარიანს“.

გვ. 123. ხაზგასმულია სტრიქონები: „ააშენევიტ ვირთ სამეფო და ვირთა მეფედ აუცილებლად აირჩიეთ დიდყურა ვირი“ და მიწერილია: „რ. გვეტაძეს ლექსის აზრი აქედან აქვს“.

გვ. 126. სარჩევში ჩამატებულია: „ღამე კაიუტაში, გვ. 105“.

გარეკანის მე-3 გვ. მიწერილია: „1938 წელს გამოვიდა ჰეინეს ლექსების ქართული თარგმანები. თარგმნა ხ. ვარდლოშვილმა. გვ. 1–172“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე ჩაკრულია ჰეინეს ლექსი „გამომჟღავნება“ ჭ. ოლიას – ბ. ლომთათიძის თარგმანი, არშიაზე მინაწერი: „ეს პირველად დაიბეჭდა ჟურნალ „სხივიში“, 1910 წ., № 14. გვ. 9. იხ. „თ. და ცხ.“, 1915 წ.“

9966–9968. ჰაინე ჰ. ლექსები. თარგმ. ხ. ვარდლოშვილისა. თბ., 1938.

ყდის მეორე გვ-ზე: „ღრმა ორმო“ უნდა? გვ. 7, 125“.

შმუცტიტულზე: „ჩემს უსაყვარლეს მეგობარს და პოეტს სოსო გრიშაშვილს – ქართველ ჰაინეს. გულითადი პატივისცემით. ხარიტონ ვარდლოშვილი. 14. VII – 1938. ტფილისი“.

წიგნში ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „ჰაინეს თარგმნიდა გ. ჭალადიდელიც, იხ. მისი „თხზ“, გვ. 97. „მნათობი“, 1935, № 5. ლექსები ჰაინედან, თარგმ. კ. გოგოლაძისა, მინაწერით: „იხ. ჟურ. „სხივი“, 1910 წ. № 10. ჰეინედან ლექსები, თარგმანი „სა-ს“ ხელმოწერით. მთარგმნელის კრიპტონიმთან წერია: „საშა ციმაკურიძე „მოამბე“. მე გავშიფრე. ი. გრ“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ფ. კიკნაძის „Генрих Гейне“ და გ. ნადირაძის „Лирика Гейне на грузинском языке“, საერთო სათაურით: „Великий поэт“, არშიაზე: „В. Т.“, 1939, 16 თებ. 2. წერილი „ჰენრიხ ჰეინე“, მინაწერით: „ახალგაზრდა ლენინელი“, ბათომი, 1939, № 52, 30 ოქტ. 3. ჰაინეს ლირიკული ლექსები. თარგმანი ხ. ვარდლოშვილისა ამოჭრილი „ლიტერატურული გაზეთიდან“. 4. ალ. გვენცაძის სტატია „ჰაინრიხ ჰაინე“, მინაწერით: „კოლმეურნეს ხმა“, 1938 წ., № 71, გვ. 6 აგვ.“

9969–9970. ჰაინე ჰ. ლექსები. (მეორე გამოცემა). თარგმ. ხ. ვარდლოშვილისა. თბ., 1948.

სუპერზე: „კარგი წიგნი. ჰაინე. ი. გრ“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „მასლაათი, XII“.

გვ. XI. ხაზგასმულია: „გაქრისტიანებულს“, მიწერილია: „გაქრისტიანებული ებრაელი“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „როს გიკოცნი ვნებით ტუჩებს“... მიწერილია: „განდეგილი ილიას“.

გვ. 59. ზემო ორ სტროფთან მიწერილია: „ილია“. ბოლო სტროფთან: „ეს ლექსი მეც გავაკეთე“.

გვ. გვ. 69, 70, 82 არშიაზე მიწერილია: „კარგია“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ამ წიგნის რეცენზია იხ. „მნათობი“, 1948 წ. № 10, გვ. 151 ვახტანგ კუპრავასი“.

მეორე ცალის ყდის პირველ გვ.: „წაღვერისათვის. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „1. „ცოლქმრობიანობა“, 70. 2. ქმრიანი ხარ, 71. 3. მეც ბავშვი ვარ, 99. 4. მერცხლები, 102. 5. დავემხოზოდი, 198. 6. სიყვარულზე ბაასი, 84“.

გვ. 85. სტრიქონთან: „მოშხამულია ჩემი სიმღერა“, მიწერილია: „შხამით სავსეა (განდეგილი)“.

გვ. 106. მოხაზულია სტრიქონი: „მეთევზე, გოგოვ, ტურფავ...“ მიწერილია: „ი. ბაქრაძის თარგმანიც არსებობს“.

9971. ჰაინე ჰ. მოგზაურობის სურათები. თარგმ. და კომენტარები დაურთეს ჯორჯანელეზმა. თბ., 1957.

9972–9974. ჰაინე ჰ. რჩეული ლირიკა. თარგ. ა. ჭკადუამ. თბ., [1955].

ფორზაცზე: „იოსებ გრიშაშვილს, ინტიმიური ლირიკის ქართველ დიდოსტატს, მარად უჭკნობი პოეზიის სახელით, ჰარრი ჰაინეს სახელით, მოკრძალებით – მთარგმნელი. თბილისი. 22. VI-55“.

შმუცტიტულზე: „1. როზგი“, 232, 129. 2. რითმა? 132. 3. დუჟინი, 134“.

გვ. 17. სტრიქონთან „დგას ჩრდილოეთში ტიტველ ბექობზედ“, მიწერილია: „ლერმონტოვმა ისესხა?“

გვ. 24. სტრიქონს „რომ ჩემთვის უკვე ხარ დაკარგული“ მიწერილი აქვს: „ნუ თუ სამუდამოდ დაგკარგე შენა? (ძველი თარგმანიდან)“.

გვ. 134. ხაზგასმულია: „დუჟინია“ და „გადამწყვეტია“, მიწერილია: „რითმა? დედანშიც ასეა?“

გვ. 164. ლექსის „მსუბუქი ქცევის გოგონას ჰგავს ბედნიერება“... გასწვრივ მიწერილია: „ანტ. ფურცელაძის თარგმანიც არსებობს“.

გვ. 209. ლექსთან „ბერთა“, მიწერილია: „ბერტა“.

გვ. 232. ლექსში „უბრძანე სახე დამიმახინჯონ“ ხაზგასმულია სიტყვა „გამროზგონ“, მიწერილია: „როზგი გერმანულია?“

მეორე ცალის გვ. 14. ლირიკული ინტერმეცო „მტრედი, მზე, სოსანი, ვარდი, და ნარგიზი...“ მოხაზულია, მიწერილია: „გრიშაშვილური მეტრით და რითმებით არის ნათარგმნი. ი. გრ“.

9975–9979. ჰაუპტმანი ჰ. ავადმყოფი ხალხი. დრამა 2 მოქმ. ვ. გუნიას ნათარგმნი. [თბ.], გამოც ვ. მატარაძისა, 1908. (უცხოეთის დრამატურგია).

თავფურცელზე „იოსებ გრიშაშვილის გამომცემლისაგან“.

მეორე ცალში გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ქუთაისის დრამატული თეატრი ახალ სეზონში“, მიწერილია „სტალინელი“, (გორი), 1956 წ., № 163, 17 აგვისტო“.

ტექსტში ხაზგასმულია: „ჰაუპტმანის „მზის ჩასვლამდე“ და მიწერილია: „თუ ამოსვლამდე. ი. გრ“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „მარიამ მიხეილის ასულს საფაროვა-აბაშიძისას. გამომცემლისაგან“.

მეოთხე ცალის კანზე: „გაზ. „სავაჭრო გზის“ რედაქციას გამომცემლისაგან“.

9980–9982. ჰაუპტმანი ჰ. ფეიქრები. დრამა 5 მოქმედებათ. ავტორის სურათით და პ. კოგანის კრიტიკული განხილვით. თარგმ. ივ. ახალშენიშვილისა. თბ., 1910.

კანზე სათაურთან: „იხ. ამ პიესის დაბეჭდვაზე მთარგმნელის ცოლის წერილი „დროება“, 1909 წ., № 155, გვ. 2. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს პატივისცემის ნიშნად. გამომცემლისაგან“.

მეორე ცალის გვ. III. „ქართული თეატრის ისტორიაზე მუშაობისათვის საყვარელ მგოსანს. გ. მსხილაძე – 17/I 55 წელი“.

9983–9984. ჰაუფი ვ. ქარავანი (ზღაპრები). [თარგმ. მ. დიდებულისა]. თბ., 1960.

გერმანული ლიტერატურის ისტორია

9985. გამსახურდია კ. გოეტე. [ტფ.], 1928.

კანზე: „ი. გრ. 6/VI. „იარმუკა“, 14“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „რუდუნებით“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ბოჰემის“ ლექსიკონი. ხაზგასმულია: „იარმუკაზე“, მიწერილია: „ярмарка“ – ქართულად – საქულბაქო“.

9986–9990. გომართელი ი. შილლერის პოეზიის ძირითადი თვისებანი. ქუთაისი, 1903.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ი. ს. ფანცხავა“.

მეოთხე ცალის თავფურცელზე და კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ვალერიან გუნი“

9991–9994. გომართელი ი. შილლერის პოეზიის ძირითადი თვისებანი. (შილლერის სურათით). მე-2 გამოც. თბ., 1905.

მესამე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1917. 22 ივნისი“.

9995. ლაშქარაძე დ. ფრიდრიხ შილერი. [ბიოგრ. ნარკვევი]. თბ., 1955.

9996. ხავთასი გ. ნარკვევები გერმანული ლიტერატურის ისტორიიდან. 1. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. აშულები, გვ. 85. და სხვ. 2. ვოლტერის [1] ლექსი-ტანდარადაი, გვ. 92“.

გვ. 86. ხაზგასმულია: „მონაწილეობას იღებდა ჯვაროსანთა ომებში და 1190 წელს გარდაიცვალა მცირე აზიაში უბედური შემთხვევის შედეგად“, მიწერილია: „რით?“

- 9997–9998. ხავთასი გ. ნიბელუნგების არქიტექტონიკა. ქუთაისი, 1936.
 9999. ხავთასი გ. ფრიდრიხ შილერი. თბ., 1955.
 10000. ხავთასი. გ. ჰაინრიხ ჰაინე. (გარდაცვალებიდან 100 წლისთავის გამო.) თბ., 1956.
 10001. ხავთასი გ. ჰაინრიხ ჰაინეს ხელოვნების თეორია. თბ., 1956.

ებრაული ლიტერატურა

- 10002–10003. გალობა გალობათა სოლომონისა. თარგმ. ნ. ელიაშვილისა. ტფ., 1925.
 თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იასამანი“.
 მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1925. 17/II“.
 10004–10005. ქება-ქებათა თქმული სოლომონისი. [კიტა აბაშიძის წინასიტყვაობით]. ტფ., 1909.
 10006. ალექსეი შ. ტევიე მერძევე და მისი ქალიშვილები. თარგმ. ი. ქურჩიშვილისა. თბ., 1947.
 10007–10009. [იუნგერ ევიკ] Yunger Ewig. ცხოვრება ბრძოლა (მოთხრობა). თარგმანი სპ. ჭელიძისა. ბათუმი, 1906.

ესპანური ლიტერატურა (ესპანეთი, სამხრეთ ამერიკა)

10010. გილიენი ნ. ლექსები. [მთარგმ. გ. გოგიაშვილი]. თბ., 1961.
 10011. ესპანური ნოველები. [თარგმ. ბ. მირცხულავასი]. თბ., 1960.
 10012. კალდერონი. თავისი თავის დარაჯი (კომედია სამ მოქმ.) თარგმ. დ. გაჩეჩილაძისა. თბ., 1949.
 გვ. 44. ბოლო 2 სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილია: „აკლია“.
 ყდაზე ბოლოში: „ნიჩვი – 39“.
 10013–10014. ლაზარილიო ტორმესელი. ესპანური მოთხრობა. თარგმ. [და წინასიტყვ.] პ. უმიკაშვილისა. ტფ., 1899.
 თავფურცელზე: „სახელგამს. გთხოვთ გამოსცეთ. ი. გრ“. იქვე ქალაღი, რომელზედაც წერია: „ლაზარილიო“ ახლათ ბევრს არც კი წაუკითხავს. მე კი დიდის ხალისით ვკითხულობდი ბალღობისას და აღტაცებით ვკითხულობ ეხლაც. მახსოვს ქ. შ. წ. კ. მაღაზიის მტვერდაყრილი თაროებიდან დიდის ხნის ხელუხლებელი ლაზარილიო დასტებად შეკრული ჩამომქონდა ვყიდულობდი და სახსოვრად ვურიგებდი ლიტერატურის მოყვარეებს. ამჟამად ლაზარილიოს მეორედ გამოცემა მეტად დროულია. ამ პატარა ლამაზად გამართულ მოთხრობაში იმდენი გონებამახვილური მოქმედებაა, რომ მათს გმირებს თანადროულობისთვის არამც თუ

არ დაუკარგავთ სიცინცხლე და სინოყივრე, არამედ „ლაზარილიოს“ თავგადასავალი უფრო ახლობელი და მღელვარე თემაა ქართველთათვის. [ტყულად არ არის შეტანილი რუსეთის სკოლების საკითხავ წიგნებში ეს მოთხრობა]. „ლაზარილიოს“ შინაარსი ისეთი იოლი და სოციალისტური გრძნობების ნელშემპარავი მოთხრობაა, რომ იგი მდაბიო ხალხში ძლიერ იყო გავრცელებული, რაზედაც მე უკვე მივაქციე ყურადღება ჩემს წიგნში. იხ. „ძველი ტფ. ლიტ. ბოჰემა“. გვ. 142. არტურ ლეისტი თავის მოგონებაში ასე გადმოგვცემს ილია ჭავჭავაძის სიყვარულს ლაზარილიოსადმი: „მე კარგად მახსოვს როგორც ჩვენი ხშირი საუბრის დროს ის [ილია ჭავჭავაძე] ადარებდა ქართველ ხალხს ესპანელებს, მართლაც ბევრი საერთო მოეძებნებათ ხასიათში... ამ გარემოებამ დაუბადა აზრი პეტე უმიკაშვილს გადმოელო ქართულად საყურადღებო ამბავი მენდოზასი „ლაზარილიო ტორმესიდან“ (თუ ტორმესელი? ი. გ.) არ ვიცი მიაქციეს თუ არა ქართველმა მწერლებმა რაიმე ყურადღება ამ პაწია თხზულებას. ილია ჭავჭავაძე ამ თხზულების კითხვის დროს ბევრს იცინოდა და ამბობდა: „ჩვენს საქართველოში ბევრია ასეთი „ლაზარილიოები“, იხ. „თემი“, 1912 წ. № 69.

პეტრე უმიკაშვილის (1838–1904) თარგმანზე აღარას ვიტყვი. იგი მეტად დიდი ოსტატი იყო ქართული ენის ბუნებისა და ეს მრავალმხრივ შესანიშნავი მოღვაწე, რომელიც ერთი კარგი მონოგრაფიის ღირსი უნდა იყოს შემდეგისათვის... მოვაგონებთ საზოგადოებას მისი გარდაცვალებიდან 25 წლისთავს.... ი. გრ“.

ფურცლის პირველ გვ-ზე: „იხ. „კვალი“ 1900 წ. გვ. 223. ივ. გომელაური. ამის კარგი ის არის რომ ყოველთვის ახლად იკითხება. პეტრე უმიკაშვილი 1938 წ. დაიბადა ოქტომბერში. 1904 წელს 4 მაისს გარდაიცვალა“. იქვე: „ამის პირველი გამოცემა გამოვიდა 1899 წ. ამონაბეჭდი „მომამბედან“ 1899, № X, XI. რეცენზია აღფრთოვანებით შეხვდა იხ. „კვალი“, 1900, № 223. ვისაც ერთხელ წაუკითხავს ლაზარილიო მას კიდევ მოენატრება მისი წაკითხვა, რადგან ერთერთი კრიტიკოსი მოპასუნის მოთხრობებზე ამბობდა, მისი მოთხრობები, ყოველ...“

10015–10016. ლაზარილიო ტორმესელის ცხოვრება. ესპანური მოთხრობა. ტფ., 1933.

შმუცტიტულზე: „ი. გრიშაშვილს გულითადი პატივისცემით. ავ. გაწერელია. 26. X. 34?“.

გვ. 130. ხაზგასმულია და მოხაზული: „4 მისივე: „Жизнь Ласарильо с торсета и Плутувской роман“.

წიგნში ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „1. ლაზარილიო. ერთხელ სოფ. მგალობლიშვილი წერდა: „პეტრე დავიწყებული ქართული წიგნის გამომცემელთაგან“ „თ. და ცხ.“, 1914, № 32. 2. წინათქმა და მოცულობა აკადემიას აქვს. 3. უმიკაშვილს ჰქონდა გამოცემა. არ აწერია – რატომ. აბა ცოცხალი... 3. ფასი ძვირია“.

10017–10019. ლაზარილიო ტორმესელის ცხოვრება. თარგმ. პ. უმიკაშვილისა. თბ., 1959.

10020. ნერუდა პ. ლექსები. [წინასიტყვ. კ. ქილარჯიანის]. თბ., 1957.

10021. პარდო-ბაზანი ე. ჯალათი. მოთხრობა. [თარგმ. თ. სახოკიასი]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მომამბის“ 1898, № 11 და 12-დან.

სათაურის წინ წარწერა: „ჩემს შიოს. თედო. 9. III. 99 სოხუმი“.

10022. სერვანტეს. დონ-კიხოტი ლამანჩელი. ამოღებულია წიგნიდან.

თავფურცელზე: „(შემოკლებით). ნათარგმნია I ნაწილი – ნ. ავალიშვილის მიერ. II. ნაწილი – მ. აბრამიშვილისა და კ. გაგუასი“. თბ., 1927.

10023–10025. სერვანტესი მ. ლამანჩელი აზნაური დონ-კიხოტი. თარგმ. რუს. ნ. ავალიშვილისა. ვიარდოს ფრანგ. თარგმ. შეთანხმებული ალ. სარაჯიშვილის დახმარებით. ნაწ. I. ტფ., 1906.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. ეს დონ-კიხოტი ხომ არ იბეჭდებოდა ჟურნ. „მნათობში“?

ყდის მე-2 გვერდზე: „ნ. ავალიშვილი დაიბადა 1844 წ. 4 ივლისს, გარდაიცვალა 1929 წ. 17 სექტემბერს. იხ. ჩემი ნეკროლოგი „დროშა“-ში, 1929 წ. № 18. ი. გრ“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ნეკროლოგი „ნიკოლოზ იაკობის ძე ავალიშვილი“, მინაწერით: „1929, 22 სექტ.“ 2. მ. ქორელის „დონ-კიხოტი“, მინაწერით: „Заря“, 1943, № 102, 9 მაისი“. 3. გ. რიონელის „დონ-კიხოტი“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 9 მაისი, 1943, № 102“. 4. ნ. აგიაშვილის „სერვანტესი“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1938 წ. 29 სექტ., № 224.

10026–10027. სერვანტესი. დონ-კიხოტი ლამანჩელი. მოთხრობა. (შემოკლებული). თარგმ. დ. ყ-სა. ქუთაისი, 1906.

10028–10029. სერვანტეს მ. ლამანჩელი აზნაური დონ-კიხოტი. თარგმ. ნიკ. ავალიშვილისა. თბ., 1938.

10030–10031. სერვანტესი მ. მახვილგონიერი იდალგო დონ კიხოტ ლამანჩელი. თარგმ. ნ. ავალიშვილისა ტ. 1–2. თბ., 1951–1953.

ტ. 1. 1951.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1951. 2/VII“.

ფორზაცზე: „ხუსტური(?) გვ. 583“.

ყდის მე-3 გვ. შ. რევიშვილის სტატია „დონ-კიხოტი“ ქართულ ენაზე, ამონაჭერი გაზეთიდან, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1951, № 36, 9 სექტ“.

ტ. 2. 1953.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1953. 25/XII“. იქვე: „ბებუთი, 194“.

10032–10033. სერვანტესი მ. მახვილგონიერი იდალგო დონ კიხოტი ლამანჩელი. თარგმ. ნ. ავალიშვილისა. წ. 1–2. თბ., 1958–1959.

წ. 1. 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 10/II“.

თავფურცელზე: „მთარგმნელის შესახებ პატარა ცნობა იყო საჭირო. ის დიდი მოღვაწე იყო. ი. გრ. 1959. 10/II“.

წ. 2. 1959.

თურქული ლიტერატურა

10034–10035. ალი-საბაჰათინ. მგელი და კრავი. ნოველები. თარგმ. ნ. ჯანაშიამ. თბ., 1957.

გვ. 223. ხაზგასმულია: „ბეზიქი“, მიწერილია: „მეჯღანუაშვ“.

10036. თურქული მოთხრობები. [თარგმ. ნ. ჯანაშიამ]. თბ., 1958.

10037. თურქული მწერლობა. კრ. 1. [აზ. შარიფის წინასიტყვ. თბ.], 1934.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938 წ“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „მუშთეიდი – უმაღლესი სასულიერო პირი“, მიწერილია: „მუშთეიდ“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „უსუფსარაჯს“ და მიწერილია: „უსუფი-სარაჯი (მეუნაგირე)“.

გვ. 67. ავტორის სახელი: „აბდურახილ“ გასწორებულია „აბდურახიმ“-ად.

წიგნში გახეთებიდან ამოჭრილი სამი ლექსი. 1. რ. ნიაგარის ლექსი, არშიაზე: „მუშა“, 1935, 25/IV, № 140“. 2. აზიზ მუსას ლექსი, მიწერილია: „კომ.“, 1935, № 141“. 3. სულეიმან რუსტამის ლექსი, მიწერილია: „მუშა“, 1935, № 138“ და ქალაღდის ნაჭრები მინაწერებით: „თურქი პოეტები. 1. „ღამის რომანტიკა. სულეიმან რუსტამისა. თარგ. ვიქტორ გაბესკირიასი „საბჭოთა აჭარისტანი“, 1935, № 142, 22 ივნ. 2. აზიზ მუსა. რა დააშავა ჩემმა საზმა. თარგმ. ნ. მიწიშვილისა. 3. სულეიმან რუსტამი. ჩაპაევი. თარგმ. მიქელ პატარიძისა. „საბჭოთა აჭარისტანი“, 1935, № 143, 23 ივნისი“.

10038. ნაზიმ ჰიქმეთი. ზოია. პოემა. თარგმ. ა. ლორთქიფანიძემ და ა. მირცხულავამ. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „იხ. წინათქმა“ .

გვ. 8. წინათქმაში მოხაზულია ადგილი სადაც წერია: „ნ. ჰიქმეთის ნაწარმოები ჯერ კიდევ 1929 წელს იოსებ გრიშაშვილმა თარგმნა, ეს იყო: „ნავთის პასუხი“.

10039. ნაზიმ ჰიქმეთი. ლექსები. ბათუმი, 1956.

10040–10042. ნაზიმ ჰიქმეთი. რჩეული ლექსები. თარგმნა ვ. კველიძემ. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952–10/10“. იქვე: „სალახი“ უნდა, 92“.

გვ. 92. ლექსში „ძვირფასო ძმაო“, ხაზგასმულია სიტყვა: „ჯალათი“ და მიწერილია: „სალახი“.

10043–10044. საბრი გუზიიდე. მუნევევერ. [მოთხრობა]. თარგმ. მეჰმედ აბაშიძის მიერ. ტფ., 1931.

თავფურცელზე მთარგმნელის წარწერა: „ჩემს ძვირფასს მასწავლებელსა და მეგობარს ვალერიან გუნიას. მეჰმედისაგან 11 ივლისი 1931 წ“.

კანზე: „ი. გრ. ოსმალური; გვ. 31, ღაზოიანობა ექვი“. აღნიშნულ გვერდზე ხაზგასმულია: „ღაზოიანობა“ და მიწერილია: „ღაზოიანობა (ექვი)“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „კუკუნა“ და მიწერილია: „უკუნეთი?“

10045–10046. ქემალ-ბეგი. სამშობლო, 4 მოქმ. დრამა. ოსმალურით ნათარგმნი სანჯად-ბეგის შვილის აბაშიძისა [თბ., 1904]. ამონაჭერი „მომბე“-დან, 1904, № 4, 6, 7, 11.

კანზე: „მემედ-ბეგ აბაშიძე – ქემელ-ბეგის მთარგმნელი ი. გრ“.

იაპონური ლიტერატურა

10047. ტერუ ტაკაკურა. ღორის სიმღერა. მოთხრობა. თარგმ. ი. ქავჭავაძისა. თბ., 1957.

ინგლისური ლიტერატურა

(ინგლისი, ამერიკა, ავსტრალია)

10048–10049. აი ამერიკა. მოთხრობები. თარგმ. ე. იორამაშვილისა. თბ., 1955.

10050–10051. ბაირონი. მანფრედი. კაენი. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. [თბ.], 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ, 1937, 10/1“.

გვ. XIV. ხაზგასმულია: „ბაირონის გავლენამ საქართველომდეც მოაღწია თავის დროზე და მიწერილია: „პუშკინი“.

გვ. 3. მოხაზულია ეპიგრაფი: „ბევრი რამ ხდება, ჰორაციო, ქვეყნად ისეთი, რაიც ჩვენს ბრძენებს სიზმრადაც არ მოლანდებიათ. შექსპირი“, მიწერილია: „იხ. ივ. მაჩაბლის თარგმანიც“.

10052. ბაირონი. „მანფრედი-კაენი. ჩაილდ ჰაროლდის მოგზაურობა. თარგმ. კ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1948.

10053–10054. ბაირონი. სარდანაპალი. ტრაგედია. თარგმნა მ. ქარჩავამ. თბ., 1960.

10055. ბაირონი. შილიონის პატიმარი. ნ. ლომოურის თარგმანი. [თბ., 1872]. – ამონაბეჭდი – ჟურნ. „მნათობი“-დან.

ხელნაკეთ კანზე: „ჟუკოვსკისაც აქვს ამ სათაურით. შილიონის პატიმარი თარგმნა აგრეთვე ადრე ივ. კერესელიძემ. იხ. „ცისკარი“, 1868 წ. № 12. ი. გრ“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ვით მკვდართა ძილი“ და მიწერილია: „ილია“.

10056. ბაირონი. ჩაილდ-ჰაროლდი. რომანი ოთხ ნაწ. თარგმ. ი. ბაქრაძისა – ამონაჭერი: „ივერია“, 1880, № III.

ფორზაცზე: „ჩაილდ-ჰაროლდი თარგმნეს: 1. ი. ბაქრაძემ „ივერია“, 1880, № III. 2. ს. შანშიაშვილმა „სახალხო გაზ. დამატებანი“. 3. სილ. ხუნდაძემ (ცალკე წიგნად). 4. კ. ჭიჭინაძემ, იხ. „მნათ.“, 1941, № 11“.

კანის მე-4 გვ.: „სიმღერის მნიშვნელობა, 164“.

10057–10059. ბაირონი. ჩაილდ-ჰაროლდი. თარგმ. სილოვანისა. (რჩეული ადგილები). ქუთაისი, 1925.

თავფურცელზე: „მვირფას მეგობარს სოსო გრიშაშვილს – მთარგმნელისაგან. 18/VI 27“. იქვე: „ამ წიგნის ვრცელი რეცენზია მთარგმნელს, მისი თხოვნისამებრ, გადაუგზავნე ქუთაისს. ი. გრ“.

კანზე: „ჭარო ჩაიკა არ არის, იხ. „ქილილა და დამანა“, ი. გრ“.

კანის მე-4 გვ. „შეიძლება დედნისათვის არ შემიფარდებია. მე მხოლოდ ლექსწყობის შესახებ მოგწერე, რომ მე არ ვიხმარდი ასე, შეიძლება მე ვცდები? მე შეიძლება ცუდი პოეტი ვიყო, მაგრამ სხვის“...

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ჭაროს“, მიწერილია: „Чайка“.

გვ. 6. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „შენ ხარ ეს“, მიწერილია: „იხ. გვ. 24“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ბედილბლისა“, მიწერილია „დუალიზმი“. ხაზგასმულია რითმა: „პოემა-იპოემა“, მიწერილია: „კარგია – მარიჯანსაც აქვს“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ცა აქა, – მარა“, მიწერილია: „მარა არა „მარიამი“ არ გინდათ ერთხელ ი. ევდომვილმა დაუწერა მგონი თავუნას“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „ეს ქალი გარეგნობით იმდენათ შესამჩნევი ლამაზი არ ყოფილა...“, მიწერილია: „მარიჯან“.

10060. ბელლამი ე. ასის წლის შემდეგ. (სოციოლოგიური რომანი). თარგმ. დ. კალანდარიშვილისა. თბ., გამოც. ან. გოგიაშვილის, 1896.

კანის მე-4 გვ.: „ე. სოფი ჩიჯავაძის ხსოვნას“.

თავფურცელზე გამომცემელი ხაზგასმულია და მიწერილია: „მხატვარი“.

10061. ბელლამი ე. ზღაპარი წყლის შესახებ. [მოთხრობა]. თარგმ. დადვადის მიერ. ტფ., 1906.

კანზე მთარგმნელის გვარს მიწერილი აქვს: „პავლე“.

10062. ბელლამი ე. საოცარი სიზმარი. რომანი. მთარგმ. დ. გიორგობიანი. – ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1894 წ. № VIII, IX.

10063. ბერენსი გ. უკანსკნელ სისხლის წვეთამდე. მოთხრობა. თარგმ. ოლ. დეკანოზიშვილისა. – ამონაჭერი: „იმედი“, 1881, № III-IV.

10064–10066. ბერენსი რ. [ლექსები. სიმღერები. ეპიგრამები. ბალადები]. თარგმ. და შესავ. წერილი თ. ერისთავისა. თბ., 1959.

10067–10068. ბერეტი ფ. პატარა ლორდის თავგადასავალი. საყმაწვილო მოთხრობა. თარგმ. ელ. წერეთლისა. ტფ., 1897.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ“.

10069–10070. ბერტი ე. ემმა, ჰავაელი პატარა ქალი. ნათარგმნი თ. მთავრიშვილის მიერ. ქუთაისი, 1905.

10071. ბიჩერ-სტოუ ჰ. ბიძია თომას ქოხი. რომანი. მრავალი სურათებით. თარგმ. მ. კლიმიაშვილისა. – ზანგების განთავისუფლება და ჰარიეტ ბიჩერ-სტოუ, მ. ნაკაშიძისა. ტფ., 1913.

10072. ბიჩერ-სტოუ ჰ. ბიძია თომას ქოხი. [მოთხრობა]. თარგმ. მ. კლიმიაშვილისა. ტფ., 1928.

10073–10075. ბიჩერ-სტოუ ჰ. ბიძია თომას ქოხი. თარგ. მ. კლიმიაშვილისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1936.

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „მეორე გამოცემა“, დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „მესამე“.

10076. ბიჩერ-სტოუ ჰ. ბიძია თომას ქოხი. თბ., 1939.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 26/VII“.

10077–10078. ბიჩერ-სტოუ ჰ. – ბიძია თომას ქოხი. [რომანი. თარგმ. მ. კლიმიაშვილისა]. თბ., 1959.

10079. ბრეინი ჯ. გზა მაღალი საზოგადოებისაკენ. [რომანი]. თარგმ. ც. თოფურიძემ და ნ. ბადრიაშვილმა. თბ., 1964.

ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ-ძია სოსოს! ციალა თოფურიძე. 1/XI–64 წ.“.

10080. გაპარვა შოტლანდიის კოროლევასი. [მოთხრობა თარგმ. დ. ლოლობერიძისა]. – ამონაჭერი „ცისკარი“-დან. 1861 წ., № 3.

10081. გოლდსმიტი ო. ვეკვილდის მღვდელი. რომანი. თარგმ. – ამონაბეჭდი – „ივერიიდან“, 1881 წ., №№ 1–5.

ყდის მე-2 გვ. ქალაქის ნაჭერი, რომელზედაც მიწერილია: „ექსპრომტი:

„სიმღერები და ლექსები
იოსებ ბაქრაძისაო
თარგმანიც კარგი სცოდნია
ლექსის და რომანისაო“.

ი. დავითაშვილი. (გვ. 365) ხუროძის გამოც. იქნება ეს იოსების თარგმანია? მანამდე მას სხვა რომანი არ უთარგმნია. აივენგო შემდეგ თარგმნა. ი. გრ“. იქვე: „არა მგონია. ეს თარგმანი უეჭველად ივ. მაჩაბლის ახალგ. ვარჯიშობაა“.

ფორზაცზე: „ეს რომანი რუსულად გაარჩია მწერლამა ა. ვ. დრუჟინინმა (ტ. 5, გვ. 47)“.

თავფურცელზე ავტორის გვარი „გოლდსმიტი“ გადმოთარგმნილია ქართულად და მიწერილია: „ოქრომჭედლიშვილი. ი. გრ“. იქვე: „ნატ. გიგაურისა ყოფილა. ვიყიდე ბაზარზე, პიჩკოვთან, ყდის წარწერა მე გავუკეთე. 1928. 27/X. ი. გრ. ამ რომანზე რეცენზია იხ. „იმედში“, 1881, № 1. გვ. 120. ი. გრ“.

თავფურცელზე, სადაც წერია, „თარგმანი“ ივერიის „რედაქციისა“, მიწერილია: „მე მგონი სხვადასხვა პირის თარგმანი უნდა იყოს, ი. მაჩაბლის ხელიც ურევია. გვ. 80, 22.“

პირველ გვერდზე, სათაურის ზევით: „სახსოვრად ნატაშა გიგაურს. დედასაგან“.

წიგნის უკანასკნელ გვერდზე: „სახსოვრად ჩემ საყვარელ და ძვირფას დედასაგან. ნატაშა გიგაური. 1892 წ. ივნისის თვესა. ქ. ქუთაისი“.

ყდის მე-3 გვ.: „ღოროტოტო, გვ. 58; (სულ ბოლოში) „განდეგილს“ ჰგავს, გვ. 76; წვივ-საკრავი, 29 (II ნაწ.); დრიგინ-დრიგინი, 35 (II ნაწილი); მერცხლის ტყავის ქისა, 35; ჩიხომახოები, 38; სინაბარა – 40; უყოშებო (ყოში). გვ. 50 – (II ნაწ.); ღმერთთა, 63; ფთა, 85 (III ნაწ.), ხშირად ასე ხმარობს. ჩამამჩურჩლა 88 (III ნაწ.). დავაფიქრდი 98 (II ნაწ.); პლანი, 32, (IV ნაწ.)“.

10082. გორდონი ჯ. ის დღე დაიქცეს. რომანი. თარგმნეს მ. ამაშუკელმა და ე. ჩილაჩავამ. თბ., 1959.

10083. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. [თარგმ. დ. ხიმშიაშვილის. თბ., 1860]. ამონაჭერი ჟურნ. „ცისკარი“-დან 1860, № 7.

10084–10085. დეფო დ. რობინზონ კრუზე. ტფ., 1886.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ“.

10086. დეფო დ. რობინზონ კრუზე შემოკლებული იახონტოვის მიერ. გადმოღ. ქართულად ა. თუმანიშვილის მიერ. გამოც. მე-2. ტფ., 1903.

წიგნის ბოლოს გაზეთ „კომუნისტი“-ს 1927 წ. 12 იანვარი“-დან ამონაჭერი წერილი „ნარევი. ვინ არის „რობინზონ კრუზოს“ ავტორი“.

10087–10088. დეფო დ. რობინზონ კრუზე. დანილ დეფოსი. შემოკლ. იახონტოვის მიერ. გადმოღებული ქართულად ა. თუმანიშვილი-წერეთლის მიერ. მე-3 გამოც. ტფ., 1919.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“, ი. გრ“.

10089. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. ტფ., 1928.

10090. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. ტფ., 1930.

10091–10092. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. თარგმ. ან. წერეთლისა. მე-6 გამოც. თბ., 1934.

10093–10094. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. თარგმ. ან. წერეთლისა. მე-7 გამოც. თბ., 1937.

თავფურცელზე: ი. გრ. 1937. 12/XII“.

10095–10097. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. თარგმ. და [წინასიტყვაობა] ვ. ჭელიძის. თბ., წ. 1–2. 1951–1952.

წ. 1. 1951.

შმუცტიტულზე: „იოსებ გრიშაშვილს – უღრმესი პატივისცემით. ვახტანგ ჭელიძე. 5/II – 52 წ“.

მეორე ცალში ქაღალდის ნაჭერი წარწერებით: „რობინზონ კრუზე. წ. კ. საზ. ანგარიში (1883–1884). „დავასახელებთ შემდეგს წიგნებს, რომლებიც დასაბეჭდად მზად არის წელს, ე. ი. 1884 წ.: 1. „რობინზონ კრუზე“ იახონტოვის რედაქტორობით გადაკეთებული და შემოკლებული თარგმანი ა. თუმანიშვილის მიერ. ამ წიგნისათვის საჭირო კლიშეები მას უკვე შეძენილი აქვს ს. პეტერბურგს წერა-კითხვის კომიტეტისაგან. ისინი გამოართვ. ვ. გ. მაჩაბელმა. „ივერია“, 1884 წ., № VII–VIII დამატ. გვ. 14. ი. გრ. „რობინზონ კრუზე“ წ. კ. საზ. ანგარიში (1883–1884) ამას გარდა მმართველობას „რობინზონ კრუზე“ ანენსკის რედაქციის გამოცემა რუსულად გავრცელებით და ქართულად ნათარგმნი რ. ჯაჯანაშვილის მიერ. იხ. „ივერია“, 1884 წ. № VII–VIII, დამატ. გვ. 14. ი. გრ“.

გვ. VI. ხაზგასმულია სიტყვა: „ზღვაში“, მინაწერი: „ზე, გვ. 1“.

გვ. X. „რატომ არ არის დეფოს ბიოგრაფია? ი. გრ“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ზღვაზე“ – მინაწერი: „გვ. VI“.

გვ. 161. ხაზგასმულია: „შევიჭყეტდი“, მინაწერი: „შევიჭყიტებოდი“.

წ. 2. 1953.

10098. დეფო დ. რობინზონ კრუზო. თარგმ. და [წინასიტყვაობა] ვ. ჭელიძის. თბ., 1956.

10099. დეფო დ. რობინზონ კრუზოს ცხოვრება და თავგადასავალი. [თარგმ. ვ. ჭელიძისა. ილ. ჟან გრანვილისა]. თბ., 1959.

10100. დიკენსი ჩ. ბასტილიის პატიმარი. ნაწყვეტი მოთხრობიდან „ორი ქალაქი“. ტფ., 1932.

10101. დიკენსი ჩ. დავით კოპერფილდი. ამბავი. თარგმ. ქ. ბაქრაძე-ინგოროყვასი. [თბ.], 1934.

თავფურცელზე: „ეს ითარგმნებოდა ძველად და იბეჭდებოდა „ჯეჯილში“. ე. კარბელაშვილის მიერ“.

10102. დიკენსი ჩ. დავით კოპერფილდი, [რომანი]. თარგმ. ქ. ბაქრაძე-ინგოროყვამ. თბ., 1948.

10103–10104. დიკენსი ჩ. ლოთი კაცის სიკვდილი. [მოთხრობა]. თარგმ. ივ. ხოტეველისა. თბ., 1886.

კანზე ხაზგასმულია სტამბის მისამართი თავის საკუთარ სახლში № 4 და მიწერილია: „სად იყო ეს საკუთარი სახლი?“

10105. დიკენსი ჩ. ნიკოლას ნიკლბი. თარგმ. ვ. ჭელიძისა. ტ. 1. [თბ.], 1954.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1954. 6/X“.

10106. დიკენსი ც. პიკვიკის კლუბის ჩანაწერები. [თარგმანი მ. იანქოშვილისა და ნ. კეშელავასი. რედ. ე. მაღრაძე]. თბ., 1959.

10107–10108. დიკენსი ჩ. სკრუჯი და მარლეი. საშობაო მოთხრობა. თარგმ. ნ. ნაკაშიძისა. ი. ნაკაშიძის წინასიტყვაობით. ტფ., [1911].

10109–10110. დიუსო ა. და გოუ ჯ. ღრმა ფესვები. დრამა 3 მოქმ. თარგმ. ვ. ჭელიძის მიერ. თბ., 1948.

10111. დრაიზერი თ. ნიუ-იორკის ფერადები. თბ., – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან.

გვ. 162. მოთხრობის ბოლოს მიწერილია: „თარგ. ალი არსენიშვილისა“.

10112. დრაიზერი ტ. ნიუ-იორკის ფერადები. თარგმ. ა. არსენიშვილის. [თბ.], 1929.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ჩუგუნი“ და მიწერილია: „თუჯი“.

10113. [ვიზემანი ნ. პ.] აკლდამები. ქრისტიანობის პირველ საუკუნეთა ცხოვრების ამბავი. ან. და ევ. ნიკოლადის ქალების ნათარგმნი. ქუთაისი, 1893. წიგნზე ავტ. აღნიშნული არ არის.

კანზე: „იბეჭდებოდა დამატების სახით – ჟურნ. „ქართული ბიბლიოთეკა“. ამ წიგნის ავტორია ვიზემანი, იხ. რუსული გამოცემა 1888 წლ. წიგნის პალატის გამოცემაში წერია, რომ ამ წიგნის ავტორი ევგენი ტურია (სალიასი), გვ. 198. ევგენია ტური მხოლოდ მთარგმნელია! ი. გრ. ეს რომანი იბეჭდებოდა დამატების სახით ჟ. „ქართულ ბიბლიოთეკაში“ 1883 წ. №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 8. ეს მოთხრობა ი. კერესელიძის თარგმნით პირველად დაიბეჭდა „ცისკარში“ 1873 წ. №№ 3–4, 5–6, 8, 9; 1874 № 1. არ აწერია ავტ“.

წიგნში ქალაღდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „კატაკომბები. ყველგან წერია (სად?) 1. წიგნის პალატის „ქართულ წიგნში“. 2. თ. მაჭ-იანის ანალიტ. ბიბ-ში. 3. Лит. энциклопед-ში, რომ Евгения Тур-მა დასწერა „კატაკომბებიო“, ნამდვილად კი Катакомбы-ს ავტორი არის კარდინალი ვიზემანი (ინგლისელი), საიდანაც თარგმნა ევგენია ტურმა (სალიასმა). ასეთია წიგნის ყდა: „Катакомбы. Повесть о первых времен

христианства. С английского Евгений Тур. Издание 10-е 1901 წ.“ კატაკომბებზეა ლაპარაკი (აკლდამები): ახლა ვბეჭდავთ ამ ნომრითგან ერთს იმგვარს ინგლისურს ენაზედ შეთხზულს და ნათარგმნს მოთხრობასა, რომელიცა ქართველებს იმედი გვაქვს დიდათ მოეწონებათ“. „ცისკარი“, 1873, № 3–4. ბროკჰაუზის ენციკლოპედიურ ლექსიკონიდან ამობეჭდილი ცნობა ვიზემანის შესახებ, 2 ფურცელი წარწერებით: „ვიზემან (1802–1865)“. მოთხრობას „Fabiola“ – მიწერილი აქვს: „ფაბიოლა ანუ ეკლესია კატაკომბებში (1855 წ). „Энцикл. словарь“ (ბროკჰაუზ და ეფრონ). 1892, ტ. 11, გვ. 277. ი. გრ.“

10114. ვოინიჩი ე. კრაზანა. – ამონაჭერი: „მომამბე, 1899, №№ VI–XII; 1900, № I, VII, VIII.

ფორზაცზე: „1. ეს თარგმნა ს. კლდიაშვილმაც. 1926 წ. გამოსცა „შრომამ“. 2. ესევე წიგნი გამოსცა საბლიტგამმა მეორედ. 1938 წ. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ე. ვოინიჩი. – კრაზანა – (Овод) რომანი იტალიეთის ცხოვრებიდან ნატ. გიგაურის ნათარგმნები.“

ფორზაცის ბოლო გვერდზე: „ამ წიგნს აქვს 348 გვ.“

10115. ვოინიჩი. კრაზანა. (რომანი). თარგმ. ს. კლდიაშვილისა. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ი. გრ.-ანი წაიკითხე. 1935 28/VIII, კავთისხევი“.

10116–10117. ვოინიჩი. კრაზანა. რომანი. თარგმ. ს. კლდიაშვილისა. თბ., 1938.

10118. ვოინიჩი ე. კრაზანა. [რომანი. თარგმ. ს. კლდიაშვილისა. ე. ტარატუტას წინასიტყვაობით]. თბ., 1958.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „მას დარაბაში მცირე ხვრელი გაუყვანია“, მიწერილია: „დარაბაში ხვრელის გაყვანა“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „მირს დაეხარა სახე“ და მიწერილია: „სახეს ხრიან?“

გვ. 108. ლექსში „ბედნიერი ხარ“ ხაზგასმულია: „მერი“, მიწერილია: „გ. ტ“.

გვ. 109. ლექსში „არა ერთად აღარ გავალთ“ ხაზგასმულია: „თუმც მკერდსაც ღლის სულის ყოფა“ და მიწერილია: „არ მესმის“. ხაზგასმულია: „ღამით“ და მიწერილია: „მთვარიანი ღამე უნდა აიკიდონ და ისე გავიდნენ?“

ყდის მესამე გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ცაგარელის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1946, № 11, 8 მარტი“.

10119. თეკერეი უ. ამაოების ბაზარი. უგმირო რომანი. თარგმ. ალ. გამყრელიძისა. წ. 1, თბ., 1951.

10120. თეკერეი უ. ამაოების ბაზარი. უგმირო რომანი. თარგმ. ალ. გამყრელიძისა. წ. 1, თბ., 1963.

10121. ინგლისელი პოეტები. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942“.

გაზეთ „ლიტ. საქართ“. 1942 წ. № 28-დან ამონაჭერი თ. მაისაძის რეცენზია ამ წიგნზე.

10122. ინგლისური ბალადები. სიმღერები და ლექსები. [მთარგმ. გ. გაჩეჩილაძე. კ. გამსახურდიას წინასიტყვაობით]. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „მამია გურიელსაც ასე აქვს: „ქალი, კაცი, გინდ გასათხოვარი, გვ. 14“.

10123–10124. ირვინგი ვ. ზანგის სამკვიდრო (ისპანიური ლეგენდა). თარგმ. ლ. წულაძისა. ოზურგეთი, 1892. აკინძულია სხვა წიგნებთან ერთად.

ყდაზე: „ოთხი წიგნია. ი. გრ“.

10125–10126. კაიაფას ვაჟი-შვილი. (მოთხრობა). გადმოკეთებ. რუსულითგან დეკანოზის ნ. ყუბანეიშვილის მიერ. ქუთაისი, 1905.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი საჯაროს არა აქვს. ი. გრ. 1943. 7/VII. ბუკინისტ“.

თავფურცელზე: „ბ. შალვა ნ-ძეს დადიანს ღრმა პატივისცემის ნიშნად არხიმ. ნესტორ“.

10127. კაპიტანი ბოპპი. [მოთხრობა]. (რუსულიდან) ყრმათათვის საკითხავი. მთარგმნელები: თამარ [შარაშიძე] და ელენე [ქიქოძე]. ქუთაისი, 1895.

10128. კიპლინგი რ. მაუგლი. ჯუნგლის წიგნიდან. თარგმ. თ. დიასამიძისა. თბ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. 1947. 14/III“.

10129–10130. კიპლინგი რ. პატარა სპილო. [მოთხრობა]. თარგმ. მ. იანქოშვილისა და ნ. კეშელავასი. თბ., 1947.

10131. კიპლინგი რ. რიკი-ტიკი-ტავი. [მოთხრობა]. თარგმ. მ. იანქოშვილისა. და ნ. კეშელავასი. თბ., 1947.

10132. კლოდ-მაკ-კეი. ზანგი ქალი. [მოთხრობა]. თარგმ. ს. ქ-ს. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 6. VI“.

იქვე მთარგმ. ინიციალებთან: „სანდრო ქურიძის (ეული)“.

10133–10134. კონან-დოილი ა. დაკარგული ქვეყანა. [მოთხრობა]. თარგმ. მ. ფალავანდიშვილი-გამსახურდიასი. თბ., 1949.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „თავად“ და მიწერილია: „თვითონ“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „მაგრამ ამაში თვითონვე“, მიწერილია: „თავად?“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „გამჭოლმა“, მიწერილია: „გამჭვალავმა“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „რა ადამიანია“, მიწერილია: „კაცი ყოფილა“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „ლაფშებით“, მიწერილია: „ლაშები?“.

10135–10139. [კორრელი მარიამ] ისტორია ბავშვის სულის მდგომარეობისა. [მოთხრობა]. თარგმ. და გამოც. ნ. რ. გიგაურის მიერ. ქუთაისი, 1901.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ღრმა პატივისცემის ნიშნად ჩემი მეუღლის საყვარელ მოძღვარს ვასილ კარბელაშვილს. ნატ. გიგაური-გაბაშვილისა. 1919 წ. ენკ. 14. სურამი“.

მეოთხე ცალის თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულს სილოვან ხუნდაძეს ნ. გიგაური“.

10140–10142. კუპერი ფ. მერსედეს კასტილიელი. [მოთხრობა]. თარგმ. არ. ახნაზაროვისა. ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937–21-XI“.

10143. ლონგფელო ჰ. უ. ჰაიავატას სიმღერა. [პოემა]. თარგმ. გ. გაჩეჩილაძისა და მ. პატარიძის მიერ. თბ., 1938.

10144–10145. ლონდონი ჯ. ზღაპრის დასასრული. მოთხრობები. თარგმ. ბ. ნანიტაშვილისა. [თბ.], 1957.

10146–10147. ლონდონი ჯ. მარტინ იდენი. რომანი. სოლ. თავადის მიერ თარგმნილი. [თბ.], 1934.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1934. 26/1“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ნიკ. აგიაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერთ: „სიტყვა და საქმე“, 1934, № 2“.

10148. ლონდონი ჯ. მარტინ იდენი. რომანი. მე-2 შესწ. გამოც. [მთარგმ. სოლ. თავაძე]. სოხუმი, 1960.

10149. ლონდონი ჯ. მოთხრობები. თარგმ. მ. მამულაშვილის მიერ. ტფ., 1937.

10150. ლონდონი ჯ. რკინის ქუსლი. [რომანი]. ტფ., 1923, [კანზე: 1924].

10151–10152. ლონდონი ჯ. ოქროს ხეობა. [მოთხრობები]. თბ., 1960.

10153. მალცი ა. მასაზრდოებელი წყარო. [მოთხრობა. თარგმ. ც. ხაჩიძისა]. თბ., 1959.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ტაბურეტზე“, მიწერილია: „ტაბურეტი ინგლისურია?“.

10154. მილტონი ი. დაკარგული სამოთხე. (პირველი ცოლ-ქმრის ცხოვრება სამოთხეში). ნათარგმნი და გამოც. ვ. ბ-მე ავაქოვის მიერ. თბ., 1904.

10155. მილტონი ჯ. დაკარგული სამოთხე. დაბრუნებული სამოთხე. [პოემა]. თარგმ. ვ. ჭელიძისა. თბ., 1956.

10156–10159. მიტჩელი ლ. ს. ახალი ორთქმავლის სიმღერა. [მოთხრობა]. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „29/IV. 1926“.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას“.

10160–10161. ო'გენრი. გაიძვერას მოთხრობები. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. II. V“.

10162–10163. ო'ჰენრი. ნოველები. [თარგმ. და შესავ. წერილი გ. ნათაძისა. თბ., 1955].

10164. ო'ჰენრი. ნოველები. [თარგმ. ნ. ლარიონისა და პორფ. იაშვილისა]. თბ., 1958.

10165. რობინ ჰუდი. ინგლისური ხალხური ბალადები. თარგმ. გ. გაჩეჩილაძისა. თბ., 1954.

10166–10167. საუტამ გ. რა ღირს ზანგი [მოთხრობები]. თარგმ. პ. აბრამიასი. ტფ., 1930.

10168. სვიფტი. გულივერის მოგზაურობა. სურათებით. ნათარგმნი ი. ცისკარაშვილის მიერ. გამოც. მე-2. ტფ., 1903.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 2/2“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ტინი“, მიწერილია: „კლდე“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „კაპარჭი“, მიწერილია: „საკვოიაჟი“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „აზარმაცები“, მიწერილია: „უღელი“.

10169. სვიფტი ჯ. გულივერის მოგზაურობა. გადმოღებული ქართულად ი. ცისკარაშვილის მიერ. ტფ., 1929.

კანზე: „ჩემს ნელლის ი. გრ. 1929. 7. III“.

თავფურცელზე მოხაზულია მთარგმნელის სახელი: „ილია“, მიწერილია: „ილია თუ იოსები, სოსო“.

10170–10171. სვიფტი ჯ. გულივერის მოგზაურობა. თარგმ. 1 და 2 ნაწ. ი. ცისკარაშვილისა. 3 და 4 ნაწ. ქ. ინგოროყვასი. გამოც. მე-4. ტფ., 1934.

10172. სვიფტი, ჯ. გულივერის მოგზაურობა. დორეს სურათებით. თარგმ. 1-ლი და მე-2 ნაწ. ი. ცისკარაშვილისა. მე-3 და მე-4 ნაწ. ქ. ინგოროყვასი. თბ., 1939.

ფორზაცსა და ყდაზე: „ი. გრ. 1940. 25. VII“.

10173–10174. სვიფტი ჯ. მოგზაურობა და თავგადასავალი გულივერისა. ნათარგმნი [ი. ცისკარაშვილისა]. თბ., 1887.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. ეს წიგნი შემოკლებულად უთარგმნია. 2. ზოგიერთი ადგილი გაუქართველებია: მაგ. „ალავერდის ტაძარი“, „მტკვარი და რიონი“ და სხვა. ალბათ შედარებებისათვის. ასე უკიჟინებს „ივერია“. იხ. „ივერია“, 1887 წ., № 170. ი. გრ“.

შმუცტიტულზე: „პირველად ნ. ნიკოლაძემ თარგმნა, იხ. „კრებული“, 1871–72 წ“.

10175. სინკლერი უ. მეფე ნახშირი. რომანი. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „თარგმ. კ. ჭ-სა“.

10176–10177. სინკლერი უ. სამუელ მაძიებელი. რომანი. თარგმ. შ. ა-ის. ტფ., 1926.

თავფურცელზე მთარგმნელის ინიციალები გახსნილია: „აფხაიძე“.

10178–10179. სკოტი ვ. აივენგო. რომანი. თარგმ. ი. ბაქრაძისა. თბ., 1895. ამონაბეჭდი „მომამბედან“.

ყდის მე-2 გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. სკოტის ავტობიოგრაფია, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1935, № 11, 12/I“.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი ნებადართულია რ. ერისთავის მიერ. იხ. ბოლოში“.

გვ. 330. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „Дозволено цензурою 22 февраля 1895 года. Тифлис. Цензор князь Р. Эристов“.

შმუცტიტულზე: „წადვერი. 1920 წ. 3 აგვისტო“.

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ.: „ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროშია“.

10180–10181. სკოტი ვ. აივენგო. რომანი. თარგმ. ი. ბაქრაძისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1937.

ყდაზე: „ი. გრ. 1938. 2/VII“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ანი! სხვა გიკარგავს, მე ვეძებ. გაუფრთხილდი. ი. გრ. 1939. 23. II“.

10182. სტეინბეკი ჯ. მარგალიტი. [მოთხრობა]. თარგმ. ა. რატინმა. თბ., 1959.

10183–10184. ტვენი მ. კაპიტან სტორმფილდის მოგზაურობა ზეცაში. [მოთხრობა]. მთარგმ. ვ. ნათაძე. თბ., 1943.

10185–10186. ტვენი მ. ტახტის მემკვიდრე და მათხოვარი. მოთხრობა. თარგმ. ა. წერეთლისა. ტფ., 1904.

10187. ტვენი მ. ტომის თავგადასავალი. თხზულება მარკოზ ტვენისა (სამოელ კლემენსისა). თარგმ. გრ. ყიფშიძისა. ტფ., წ. ა.

გვ. 83. ხაზგასმულია: „ვადამდე ჩასცა გულში დანა“, მიწერილია: „იხ. ახალი გამოცემა, 65“.

კანის მე-4 გვ.: „ქომიმანი, 8; წვნიკი, 1; გაბოცება, 1; ბუნჯლლი – ნაპერწკალი; ლირფობა, 82“.

10188. ტვენი მ. ტომ სოიერის თავგადასავალი. თარგმ. გ. ყიფშიძისა. მე-2 გამოც. ახალი რედაქც. ტფ., 1935.

ყდაზე: „ი. გრ. 1938. 14/II“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „1. ჯაგრისი, გვ. 12. 2. სათითე ჩამკრა თავში, 12. 3. ბაგირი, 14. 4. „ფრიალა გველი“, 17. 5. ჟაპუნი, 6. ტკიპა, 47. 7. ჩანს თუ სჩანს, 55. 8. კოჭაკი, 58. 9. ჭრაჭა ჭრუჭი, 58. 10. მოვაკვარახჭინებ, 147. 11. აბზაცი (?) 163. 12. „კი“ 73, 167. 13. არის – Есть, 90. 14. „რაშია საქმე“, 100, 229, 238. 15. მე ცეცხლი ვარ, თეთრ ნაცარ ჩაფერფლილი, 95. 16. „მარიამ ჭია“, 96. 17. წყარო სეტყვასავით ცივი და ცრემლივით წმინდა, 97. 18. თევზის სახეები: „ქორჭილა“, „ქაშაპი“, 97. 19. კოპებ შეკრული, 111. 20. „ალუ“, გვ. 111. 21. იყვნენ – ორჯელაა, 216. 22. ქარაშოტი, 116. 23. წუხდენ, 123. 24. პიკნიკი თუ არიფანა, 132, 216. 25. ჰაიდა, 173. 26. დავაცხინკვე, 198. 27. დიდრაჯული, 209. 28. ეკონომია, 238. 29. ნეტა, ასეა ორიგინალში, 242. 30. კასრი, 520. ბოჭკა, 183 ან ის ან ესა. 31. მხატვრის ალლო, 155. 32. მაზიდა, 237“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1936. 14/II. იხ. ბოლოსიტყვაობა“.

გვ. 3. 1–4 სტრიქონების გასწვრივ მიწერილია: „თარგმანი შეუცვლიათ ახლად“. ხაზგასმულია: „1. დანახვა ისევე შეიძლებოდა როგორც ქოთნის სარქველიდან. 2. შემდეგ თქვა, არა ძალიან გაჯავრებით და მიწერილია: „იხ. ძველი გამოცემა. იქ ასე არ არის“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მამით ძმები იყვნენ“, წერია არშიაზე „იხ. ძველი გამოცემა, 4“.

ყდის მე-3 გვ. გ. ნატროშვილის სტატია: „ერთი ბოლოსიტყვაობის შესახებ“ ამონაჭერი გაზეთიდან, მიწერილია: „ახალ. კომ“. 1937, 9 იანვარი“.

10189–10190. ტვენი მ. უფლისწული და მათხოვარი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. დიასამიძისა. თბ., 1948.

10191. ტვენი მ. უფლისწული და მათხოვარი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. დიასამიძისა. თბ., 1957.

10192–10193. ტვენი მ. ჰეკლბერი ფინის თავგადასავალი. [მოთხრობა]. თარგმ. თ. დიასამიძისა. [ვ. ჭელიძის ბოლოსიტყვ.]. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 12/XII“.

10194. ტომპსონ-სეტონ ე. ზოლიანა. საყმაწვილო მოთხრობა. თარგმ. გ. ხუნდაძისა. ტფ., 1933.

10195–10196. უაილდი ო. ბედნიერი პრინცი. თარგმანი დ. ონიაშვილისა. [ტფ.], 1929.

10197. უაილდი ო. ბროწეულის სახლი. [მოთხრობები. თარგმ. ჯ. კანდელაკისა. და ნ. ჩიგოვიძისა]. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960 წ. 8 აგვისტო. ბორჯომი“.

10198. უაილდი ო. ვარდი და ბულბული. ზღაპრები. [თარგმ. ზ. გამსახურდიამ. თბ., 1960].

10199–10200. უაილდი ო. თავდადებული მეგობარი. თარგმ. ო. ფარეიშვილისა და მ. ქარჩავასი. [თბ.], 1940.

10201. უაილდი ო. ორი ზღაპარი: ჭაბუკი მეფის სიზმარი. თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა. – დევი ეგოისტი. თარგმ. გ. ნამორაძისა. თბ., 1911.

10202. უაილდი ო. შვილი ვარსკვლავისა. (ზღაპარი). [მთარგმ. ივანელი. თბ., 1909]. – ამონაჭერი ჟურნ. „ნაკადული“-დან, 1909, № 6, 7.

10203. უაილდი ო. ჭაბუკი მეფის სიზმარი. (ზღაპარი). [თარგმ. ი. მაჭავარიანისა]. ამონაჭერი: ჟურნ. „ნაკადული“, № 3, 1908.

10204. უიდა. ნელო და პატრაში. [მოთხრობა]. მთარგმ. შ. თაბუკაშვილი. ქუთაისი, 1912.

10205. უიდა. სოფელი კურთხეულა (მოთხრობა). [თარგმ. არ. დადიანისა]. ქუთაისი, 1911.

10206–10208. უიტმანი ვ. რჩეული პოემები. თარგმ. კ. გამსახურდიასი. ტფ., 1926.
კანზე: „ი. გრ. 23/II“.

10209. ფასტი ჰ. თავისუფლების გზა. [რომანი]. თარგმ. გ. ჟვანიასი. თბ., 1951.

10210. ფასტი ჰ. უკანასკნელი საზღვარი. [რომანი]. თარგმ. ს. კლდიაშვილისა. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილს საყვარელ ადამიანს და პოეტს პატივისცემით. სერგო კლდიაშვილი. 1949 წ.“

ბოლო ფორზაცზე გაზეთიდან ამონაჭერი ა. თომადის წერილი „წიგნი ამერიკელ იმპერიალისტთა მხეცობაზე“, მინაწერით: „კომუნ“.

10211–10213. შექსპირი უ. თხზულებანი. გ. გაჩეჩილაძის საერთო რედ-ით. ტ. 4–5. თბ., 1955, 1958.

ტ. 4. [რომეო და ჯულიეტა – ვენეციელი ვაჭარი. – აურზაური არაფრის გამო – ორი ვერონელი აზნაური]. 1955.

გვ. 290–291 შორის ჩადებულია ქალაქი წარწერით: „ჰხედავ მეთქი“ .

ტ. 5. [ცხოვრება და სიკვდილი მეფე ჯონისა. რიჩარდ მეორე. – ჰენრი მეოთხე]. 1958.

წინა ტომები იხ. „ტრაგედიები“.

10214–10217. შექსპირი უ. ანტონიოს და კლეოპატრა. 5 მოქმ. ტრაგედია. ი. მაჩაბლის ნათარგმნი ინგლისურიდან. ტფ., 1898.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ყოფა-ცხოვრებას“ და მიწერილია: „დუალიზმი?“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „გავაწყობ“ და მიწერილია: „თუ გავწყვეტ?“

მეორე ცალის თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ს. ფირცხალავა. 1900. V. 26“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ვიყიდე 1939 წ. 9. V. პუშკ. ბუკ. სახელგამი – ი. გრ“.

მე-4 ცალის თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლ-დან“.

10218–10223. შექსპირი უ. ანტონიოს და კლეოპატრა. ხუთ მოქმედებიანი ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი ინგლისურიდან. ტფ., 1928.

10224. შექსპირი უ. ვენეციელი ვაჭარი. დრამა. ნამდვილიდამ გადმოთარგმნილი დიმ. ყიფიანისაგან. ამონაჭერი „მნათობიდან“, 1872, № აპრილი-მაისი.

10225–10229. შექსპირი უ. იულიოს კეისარი. ხუთ მოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი ინგლისურიდან. ტფ., 1896.

თავფურცელზე: „ეს თარგმნა მ. ზ. ყ-ნმა. (სპ. ჩიტორელიძემ). იხ. „ცისკარი“, 1867, № 1, II“. იქვე: „ეს დრამა (ი. მაჩაბლისავე თარგმანი) „მოამბეში“ რომ დაიბეჭდა,

მოამბის გვ. 130, 131. არეულია ბრუტოსის სიტყვები კაიოს აქვს მიკუთვნებული და კაიოსის ბრუტოსთვის. იხ. „ივერია“, 1896 წ. № 30, გვ. 4“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „სახაზავი“ და მიწერილია: „მიმშა იხ. „ცისკარი“, 1867, № 1“. ხაზგასმულია: „ძველ-ძველების ოსტატი“ და მიწერილია: „მეჯღანე“, იხ. მ. ყ-ს თარგმანი“.

გვ. 2. სიტყვებთან: „მაშ მეჯღანე ყოფილხარ“ მიწერილია: „მაშ შენი ხელობა ბაშმაკების დაკერება არის?“ იხ. მ. ყ-ს თარგმანი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ვალერიან გუნია“.

10230–10236. შექსპირი უ. იულიუს კეისარი. ხუთმოქმ. ტრაგედია. ი. მაჩაბლის ნათარგმ. ინგლ-დამ. ტფ., 1928.

ტექსტის ბოლოს: „ი. გრიშაშვილისაგან 1941–10–X“.

10237–10239. შექსპირი უ. კორიოლანოს. ხუთმოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1898.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. ი. გრიშაშვილის ბიბ-დან“.

10240–10242. შექსპირი უ. კორიოლანოს. ხუთმოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1928.

10243–10247. შექსპირი უ. მაკბეტ. ხუთმოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. თბ., 1892.

თავფურცელზე: „სულიკო“, ოტელოში – 124; ყოფა-ცხოვრება, გვ. 3 „ანტონ და კლეოპატრაში“. ბედილბალი, გვ. 63 „მაკბეტში“ „ოტელოშიც“ ორეული, გვ. 65; ბოლლიწო, გვ. 40. რიჩარდ; ქლესა, რიჩარდ 113, სართად, რიჩარდ 109“.

ფორზაცზე: „შექსპირი ქართულად ივ. მაჩაბლის ნათარგმნები (1854–1898). ამ წელს ითარგმნა: „1892. 1. „მაკბეტ“. კიდევ თარგმნა ვ. გუნია. 1893. 2. „რიჩარდ მესამე“. 1893. 3. „ანტონიოს და კლეოპატრა“, „მოამბე“, 1898, № VI–VII. 1898. 4. „კორიოლანოს“ „მოამბე“, 1898, № VIII–IX, X. 1888. 5. „ოტელო“. კიდევ თარგმნა (ცალკე) ი. ჯაჯანაშვილმა. 1896. 6. „იულიოს კეისარი“, „მოამბე“, 1896 წ. № I, II, III. კიდევ სთარგმნა მ. ყიფიანმა. იხ. „ცისკარი“, 1867 წ. № I და II. „იულიოს ცეზარი“, 1887. 7. „ჰამლეტ“ 1886 წელს და 1887.

კიდევ თარგმნა ან. ფურცელაძემ და ლ. არდაზიანმა „ცისკ.“, 1858 წ., № 1, ივ. მაჩაბელმა კიდევ თარგმნა: 1. „ეჭვით ავადმყოფი“ მოლიერისა, იხ. 1879, „ივერია“, № 5–6 და 1879, № 4. შინაური მიმოხილვა, გვ. 161. 2. „ადვოკატი მელაძე“, იხ. „ცხოვ. სარკე“, წ. 1. ეს პიესა ბლანშესი გადმოაკეთა 1871 წელს. 3. ქ-ნ ჟირარდენის პიესა „ორცეცხლშუა“, იხ. დაიბ. „ივერია“, 1881 წ. № IV. 4. ჟან ბოდრი, კომ. 4 მოქ. ვაკრისა „ივერია“, 1886 წ. № 237. ცნობაა რომ ივ. მაჩ. თარგმნა. 5. ცქრიალა (ფრუ-ფრუ), პიესა ვალადესი? იხ. ცნობა ვ. გუნიასი. მალიავასად ჰალევის, იხ. ივ. პოლ. 6. როგორც ჰქუხს, ისე არა წვიმს გოლდონისა (Ворчун благодетель) იხ. ვ. გუნიას მოგონება „რუსთ. თეატრი“. ბოლოში მიწერილია: „სრულია. აკლია „ლირი“. მაქვს ცალკე. ი. გრ.“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ჰამლეტი“ თარგმნა: 1. ლავრენტი არდაზიანმა, იხ. „ცისკარი“, 1858 წ., №№ 5, 6, 7, 8. („ჰამლეტჯან“) ითარგმნა სრულად. 2. მ. ფავლენიშვილმა, არ დაბეჭდილა, მხოლოდ ცნობაა, იხ. „ცისკარი“, 1857 წ. № 4, გვ. 43.

3. ანტ. ფურცელაძემ. იდგმებოდა ქართულ სცენაზე, იხ. განცხადება ჟურნ. „თერგი“, 1885 წ. № 19. „მხოლოდ ერთხელ ითამაშესო“. იხ. ახალი ამბავი „ივერია“-ში, 1888 წ. № 63 („კოროლო მერზავეცო!“) გუნდამ თავის ბენეფისში დადგა 1885. 20 იანვარს. ჰამლეტ – ვ. გუნია, ოფელია – ქ. ანდრონიკოვისა. 4. ნიკო დადიანმა, იხ. ცნობა: „ქართული მწერლობა“, 1927 წ. № 6–7, გვ. 303. 5. ივ. მაჩაბელმა – სამჯერ დაიბეჭდა: ერთხელ „თეატრის“ რედაქციამ დაბეჭდა დიდი ფორმატი, 1886 წ. მეორედ – 1887 წ., მესამედ – 1928 „ქართულმა წიგნმა“.

ბოლოს ფორზაცზე: „შექსპირი კიდევ სხვებმა თარგმნეს 1 „ტყუილ-უბრალო ვაივაგლახი“ დავით ყიფიანმა – ლევ ყიფიანის მამაა. „დიდი ამბავი ტყუილ-უბრალოდ“ ნიკო დადიანმა. „დიდი აურზაური არაფრისათვის“ გივი გაჩეჩილაძემ. 2. „ჭირვეული ცოლის მორჯულება“ ჯერ კ. მესხმა, შემდეგ კ. მაყაშვილმა, შემდეგ ალექსანდრე იმედაშვილმა, ს. ფაშალიშვილმა. 3. „რომეო და ჯულიეტა“ დიმი. ყიფიანმა, იხ. „ცისკარი“ და ალ. შანშიაშვილმა, ჭელიძემ. 4. „იულიოს კეისარი“ თარგმნა მ. ზ. ყიფიანმა – „ცისკარი“, 1867, № I–IV და დ. ონიაშვილმა რუსთ. თეატრის შეკვეთით. არ დადგმულა. და ივ. მაჩაბელმა. 4. „ვენეციელი ვაჭარი“ – 1872 „მნათ“. 5. „ვინძორის ცელქი ქალები“ თარგმ. მარიამ ჯამბაკურ-ორბელიანმა. დაიდგა პირველად 1924 20 ნოემბ. კ. მარჯანიშვილი. შეკვ. იხ. აფიშა. 6. „მაკბეტი“ თარგმნა ვ. გუნდამ. აქედან ორი სცენა ითამაშეს პირველად 1885 წ. 30 იანვარს. მაკბეტი – ვ. გუნია, ლედი-მაკბეტი – ბ. ავალიშვილისა. „ოტელო“ – თარგმ. ივ. ჯაჯანაშვილისაგან, ვ. გუნიასი 1885 წელს. ხელნაწერი მე მაქვს. „რომეო და ჯულიეტა“ თარგ. სოლომონ წერეთელმა (მოზარდ მაყურებელთა თეატრში დაიდგა 1942 წ.)“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ნურსად, (ოტელო 15); ყადრი, (იქვე, 27); კოტუში, (იქვე, 38); ჯობია (იქვე, 39); ხურუში, 76, „ოტელო“.

წიგნში კონვერტი წარწერით: „მაჩაბელი როგორც მთარგმნელი. ივ. მაჩაბელი და შექსპირი“. კონვერტში ქაღალდის ნაჭრები წარწერებით: „ჯულიეტა, კომ. თარგ. ივ. მაჩაბლისა. მოქმედნი: 1. დეპინუა, 2. პინ... 2. „იულიუს კეისარი“. გვ. 130 და 131. ბრუტოსის სიტყვებს კასიო ამბობს და კასიოსი ბრუტ. „მოამბეში“ შეცდომით დაიბეჭდა. 3. „ორცეცხლშუას“ ხანდახან სხვა სათაურს აძლევდნენ – „ქალის ტანჯვა“. 4. „ჟან-ბოდრი“, დრ. 4. მოქმ. თხზ. იგიუსტ ვაკრასი. თარგ. ივ. მაჩაბლისა. იხ. აფიშა 1886 წ. 18 დეკ. 5. „მოგზაური“, კომ. 1 მოქმ. ოქტავ ფელიუს თხზ. თარგ. ი. მაჩაბლისა. იხ. 1904 წ. გამოც. „Список“-ი გვ. 22. 6. „1902 19 დეკემბერს წარმოდგენილი იქნება პირველად ახალი პიესა (როგორ? პირველად? ამ სეზონში თუ საზოგადოდ? ი. გრ.) „ცქრიალა“, დრ. 5 მოქმ. მელიაკ და ჰალევისა, თარგმ. ივ. მაჩაბლისა (აფიშიდან). 7. ივ. მაჩაბლისაა „ადვოკატი მელაძე“, კომ. 2 მოქ. დაწერილი 1884 წ. მომქმედნი პირნი: მელაძე, მარინე, კეკე, სერგო ფირუზოვი, მიხაკო, მოსამართლე, სესიკა, მეცხვარე. იხ. არხივი, ფ. 114 № 114. ი. გრ. დაბეჭდილში მომქმედნი პირნი სხვანაირადაა, იხ. „ცხ. სარ.“ 8. „ადვოკატი მელაძე“ ი. მაჩაბ. ხელთ. არხივში. ფონდი № 114, № 1884. 9. „ადვოკატი მელაძე“, კომ. 2 მოქ. თხზ. პიერ ბლანშესი, გადმოკ. ი. მაჩაბლის მიერ. (ცენზურაში წარდგენილია, 1871 წ.) იხ. ცნობა „თეატრი“, 1888 წ. № 32, გვ. 15. 10. „ატუკანტი მელაძე“, 2 მოქ. კომ. თარგ. ივ. მაჩაბლისა. იმერულ კილოზე გადაკეთებული დ. მესხისაგან. იხ. აფიშა. 1898 წ. 29 იანვარს ითამაშეს. 11. „ადვოკატი

მელაძე“, კომ. 2 მოქ. გადმოკვეთ. ბრიუსოდან და პალაპრიდან. 12. „თანამედროვე მწერალმა ა. სოკოლოვმა ხელახლად თარგმნა „ადვოკატი პატელენი“ (ფრანგული ძველი ფარსი), იხ. „Лит. газета“, 1940, № 6, გვ. 1. „ადვოკატი მელაძე“ ქართულად ხელახლა თარგმნა მიქელაძემ და დაიდგა მოზარდ მაყურებელთა თეატრში 1944 წ. 13. გოლდონი და ი. მაჩაბელი. „როგორც ჰქუხს, ისე არა წვიმს“. „თეატრი“, 1886 წ.“ 14. „ჰამლეტ. აჩრდილის შემდეგ? – სად არის ჩემი მოსაგონებელი წიგნი? 38“.

10248–10249. შექსპირი უ. მაკბეტ. ხუთმოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1928.

10250–10253. შექსპირი ვ. მეფე ლირი. ტრაგედია. ინგლისურიდან გადმოღებული ივ. მაჩაბლის და ილ. ჭავჭავაძის მიერ. ტფ., 1877.

თავფურცელი, გვ. 2, 13, 14, 15, და 16 აღდგენილია ი. გრიშაშვილის ხელით.

შმუცტიტულზე: „საჯარო ბიბლიოტ. რარიტეტსაცავისათვის. ი. გრ.“ იქვე: „ილიას ხელი, გვ. 48. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გვ. 48. ილიას ხელით ჩასწორებული კორექტურა“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „მასულმდგმარებს და მიწერილია: „ეს სიტყვა ა. ჭ-ძეს აქვს – შვენებასაც და გონებასაც ის ასულდგმარებს“.

გვ. 48. ბოლო სტრიქონი გასწორებულია ი. ჭავჭავაძის მიერ: „კვერცხის მაგივრად – „კვერცხებს“ და მისივე ხელით მიწერილი: „გულსა და ცილას გამოვაცლი“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „მომეც, მომეც მე“ და გვ. 65 მიწერილია: „იხ. კრებული X გვ. 80“.

გვ. 94. ხუმარას ლექსს მიწერილი აქვს: „ივ. მაჩაბლის თარგმანი“.

გვ. 118. ხუმარას ლექსს მიწერილი აქვს: „ივ. მაჩაბელი“.

გვ. 127. სიტყვა „ვილოცამ“ გადასწორებულია „ვილოცავ“. ხაზგასმულია „ჯულაბი“ და მიწერილი: „არის წამალი, თავღუნარევი წყალი“.

გვ. 131. ხაზგასმულია: „კოჭის თამაში“ და მიწერილია კითხვის ნიშანი. ხაზგასმულია: „წულების ბაკიბუკმა“, მიწერილია: „ხელთნაწერშია ხმაურობამ“.

გვ. 190. ლირის სიტყვებს მიწერილი აქვს: „რუს 293“. ხაზგასმულია: „მე ჯარი მინდა“ და მიწერილია: „დედანშია – „ჯარს გამიმრავლებს“.

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927, 21/ I“.

იქვე პირველი მთარგმნელი „ივ. მაჩაბელი“ ხაზგასმულია და მიწერილი: „კრებულში“ რომ დაიბეჭდა, ჯერ ილიაა, მერე ივ. მაჩაბელი. ი. გრ. „კრებ.“, 1873, № X“.

წიგნში დევს კონვერტი შენიშვნებით: 1. სხვადასხვანაირადაა, გვ. 49; ლირი – რა გვირგვინზე ყბედობ? მასხარა – იმაზედ, ჩემო, ბიძიავ, რომ როცა შენგან ბოდებულს კვერცხს ორად გავყოფ და გულს გადავყლაპავ, შენ იმ კვერცხის ნაჭუჭები მაინც შეგრჩება და გვირგვინად მოიხმარებ. იხ. პირველი გამოც. „კრებული“, 1873, № X, გვ. 61. ი. გრ“. 2. 1927 წ. ქართული წიგნი „მეფე ლირი“ გვ. 41: „ხუმარა – იმაზედ, ჩემო ბიძიავ, რომ, როცა შენგან ბოდებულს კვერცხის ნაჭუჭები მაინც შეგრჩება. „ილიამ გაასწორა“. იმაზედ ჩემო ბიძიავ, რომ როცა „შენგან ბოდებულს კვერცხს ცილასა და გულს გამოვაცლი ნაჭუჭები მაინც შეგრჩება“. იხ. ჩემი ეგზემპლარი“.

არშიაზე მიწერილია: „1. სუფლიორის ეგზემპლარი – მაქვს. 2. როგორც ვიცით სცენაზეც იდგმება და საჭიროა ეს ასე შეიცვალოს. „კრებულში“ კი სულ სხვანაირადაა

ეს ადგილი. „კრებ.“, 1873, № X, გვ. 61. უნდა ვნახო რუსული: „ლირი“ არც კი შეუდარებიათ პირველად დაბეჭდილისათვის, ე. ი. „კრებულის“ გამოცემისათვის. 3. „Лир – какие же это будут две короны? Шут – когда я разобью яйцо пополам и съем его внутренность-то останутся две короны. Когда ты разломал на две свою корону и отдал обе половины это значит – ი. გრ.“

10254–10259. შექსპირი უ. მეფე ლირი. ტრაგედია. ივ. მაჩაბლის და ილ. ჭავჭავაძის მიერ ნათარგმნი. ტფ., 1927.

გვ. 11. კორდელიას სიტყვებში ხაზგასმულია: „კაზმულს“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „პირველ გამოცემაშია „კმაზულს“, გვ. 8. ი. გრ.“

10260. შექსპირი უ. ორი ვერონელი აზნაური. დრამა. გადმოთარგმ. დიმ. ყიფიანისაგან. თფ., წ. ა.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „დაფლული ცეცხლი ანთებულზედ უფრო დიდხანს ძლებს. ბავშვი ძუძუს კიდევაც წოვს და კიდევაც ჰკაწრავს“.

10261–10271. შექსპირი უ. ოტელო. ვენეციელი ზანგი. ხუთ მოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1888.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. სულიკო. 124“.

გვ. 4. „მოქმედ პირებში“, ხაზგასმულია „მთავარი ვენეციისა“ და მიწერილია: „დოჟი-ვენეციისა“, ვ. გუნიას და ივ. ჯაჯანაშვილის თარგმნით – 1885 წ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „სქელ-ტუჩამ“ და მიწერილია: „ივ. ჯაჯანაშვილის თარგმანში „ლაშებიანია“ ი. გრ“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „რაო, რა მოხდა?“ და მიწერილია: „ივ. ჯაჯანაშვილის თარგმანში – „რაშია საქმე?“ სტრიქონს: „თორემ სატანა, საცა არის შვილი-შვილს შეგძღვნიო!“ მიწერილი აქვს: „თორემ ეშმაკი პაპათ გაქცევო“ ივ. ჯაჯანაშვილის თარგმნით“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „თორემ“ და მიწერილია: „თვარემ (ლირში)“.

გვ. 16. მეორე სტრიქონთან მიწერილია: „ჩემი როლი რომ ბრძოლა ყოფილიყო, დამერწმუნეთ, უსუფლიოროდ შევასრულებდი. საით გინდათ წამოგყვით“. ივ. ჯაჯანაშვილის თარგმანით“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „სიტყვა-პასუხი მკვახე მაქვს და კაზმულ ლაპარაკს ...მოკლებული ვარ“ და მიწერილია: „მე ტლანქი ვარ სიტყვებში... ხუჭუჭი და ტკბილი სიტყვების ნიჭი არა მაქვს“ ივ. ჯაჯანაშვილისა და ვ. გუნიას თარგმანით“. ხაზგასმულია: „და ვგონებ ჩემ თავს დამცველად ვერ გამოვადგები, უბრალო ენით და სიტყვების შეუხამებლად“, მიწერილია: „პირდაპირ და უხრიკოდ. (ივ. ჯაჯანაშვილი)“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ჩემგან გამოვლილ ჭირთათვის მან მე შემეყვარა, მე შევიყვარე ჩემთა ჭირთა თანაგრძნობისთვის და მიწერილია: „დეზდემონამ მე ტანჯვისათვის შემეყვარა და მეც ამ თანაგრძნობისთვის“ ი. ჯაჯანაშვილის თარგმნით“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „მამას უმუხთლა და უფრთხილდი, შენც არ გიმუხთლოს“, მიწერილია: „თვალყური ადევნე, ზანგო, დეზდემონას, მაგან მშობელი მამა მოატყუა, შესაძლებელია შენც მოგატყუოს“. ი. ჯაჯანაშვილის თარგმნით“.

მეორე ცალის ფორზაცზე ხელწერა: „ვალერ. გუნია.“

თავფურცელზე: „სუფლიორისათვის. ვალერ. გუნიას მიერ“.

გვ. 3. წერია: „უილიამ შექსპირის – „ოტელო“ – ქართული სცენისთვის შემოკლებული ვალერიან გუნიას მიერ“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. ვიციდე 1947. 14/VI აკადემიის წიგნის მაღაზიაში“.

მეშვიდე ცალის კანზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „გიორგიძე. Г. Гамдლიшвили“.

მეათე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. ჯუღელი. 6/VI–902 წ“.

გვ. 24. მოხაზულია მონოლოგები და მიწერილია: „ეს ადგილი ლექსადაა. ი. გრ“.

10272–10277. შექსპირი უ. ოტელო. ვენეციელი მავრი. ხუთმოქმედ. ტრაგედია. ივ. მაჩაბლის ნათარგმნ. ტფ., 1928.

ფორზაცზე: „აშაღლარა, 121; ფემქემ, 122; დათვის მორჯ., 123; ემილია და ოტელო, 138; „სხვას აძლევენ“, 147“.

10278. შექსპირი უ. პიესები. თბ., 1948.

შინაარსი: – ჭირვეულის მორჯულება-მეთორმეტე ღამე. თარგმ. ს. ფაშალიშვილისა. – აურზაური არაფრის გამო. თარგმ. გ. გაჩეჩილაძისა.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს.

ბევრია ჩემზე შემონარჩენი

შენი, ვით ძმის და პოეტის ვალი,

მიიღე მასში ეს მცირე ძღვენი,

რომ გადაავლო მოცლილ დროს თვალი.

(და თუ კი მამულს, თუნდ მცირეოდნენს

შევმატებ რამეს ნიჭით, თუ გარჯით.

მსურს მეგობარმა მაინც იცოდეს –

რაში გავწიე სიცოცხლის ხარჯი!)

სიჭაბუკიდან სიბერის დღემდე,

მე შენის ძმობით მომქონდა თავი,

და სიკვდილამდე ვინატრებ, მენდე,

არ დაგვრღვეოდეს ეს ძმური ზავი!

ს. ფაშალიშვილი. 8/XII 48“.

გვ. 285. „აურზაური არაფრის გამო“ ჩასწორებულია: „არაფრისთვის ან ტყუილუმბრალოდ“.

გვ. 292. ხაზგასმულია: „ეს არც ასეა და არც ისე იყო...“ მინაწერი: „იყო და არა იყო რა“.

გვ. 293. ხაზგასმულია: „საროსკიპოს კარზე“, მიწერილია: „კოლაუ“. ხაზგასმულია: „ქილაში“, მინაწერი: „ტომარა“.

გვ. 301. ხაზგასმულია: „რქენია... მეტად რქენია“, მინაწერი: „მორქენალი“.

გვ. 315. ხაზგასმულია: „მაგრამ ვიდრე ყველა ღირსება არ შეერთდება ერთ ქალში, არც ერთი ქალი არ მომეწონება“, მინაწერი: „ჩემი ლექსივით „ლამაზმანები“, ი. გრ“.

გვ. 335. ხაზგასმულია: „მღიერი“, მინაწერი: „ა. ჭ–მეს აქვს ეს სიტყვა“.

გვ. 372. ხაზგასმულია: „ფებუსის“, მინაწერი: „ფებოსის, იხ. „ჰამლეტში“, 73.“

10279–10284. შექსპირი უ. რიჩარდ მესამე. 5 მოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1893.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. ჯუღელის. 6/VI–902 წ.“

მესამე ცალში ქაღალდის ფურცელი, მინაწერით: „საბჭოთა მწერალს“ ვათხოვე: 1. ოტელო. 2. იულიოს კეისარი. 3. რიჩარდ III. 4. მაკბეტი. 5. ანტონიოს და კლეოპატრა. 6. კორიოლანოს. 1953. 23/VII“.

10285–10289. შექსპირი უ. რიჩარდ მესამე. ხუთმოქმ. ტრაგედია. ი. მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1928.

კანზე: „ბოლოში რეკლამაა. ი. გრ“.

10290–10291. შექსპირი უ. რომეო და ჯულიეტა. – ვენეციელი ვაჭარი. თარგმ. წინასიტყვ. და შენიშვნ. ვ. ჭელიძისა. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ჩვენს სახელოვან და საყვარელ პოეტს – იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ვახტანგ ჭელიძისაგან. 10 იანვარი 1947 წელი. თბილისი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე რედაქტორის გვარის გვერდით მიწერილია: „საჭირო იყო რედაქტორის თავში გამოცხადება?“.

ყდაზე: „შენიშვნები ამ წიგნშია ი. გრ. 1946. 10 ნოემბ. ამ დროს გამოვიდა გასაყიდათ. რეცენზია ამ წიგნზე ოთარ ჩხეიძისა. იხ. „მნათ“, 1946, № 11“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: „1. ნ. კეშელავას რეცენზია „შექსპირის ქმნილებათა ახალი თარგმანები“, მიწერილია: „ლიტ. და ხელ.“, 1946 წ. № 30, 20 ივლისი“. ტექსტში ხაზგასმულია: „ანტონიუსი და კლეოპატრა“ და მიწერილია: „იულიუს კეისარი“. 2. ვ. ჭელიძის წერილი „ერთი დისერტაციის შესახებ“. დისერტაციის თემა „ჰამლეტის ქართული თარგმანები“, მიწერილია: „1949 წ. № 136, 10 ივლისი, გაზ. „კომუნისტი“. 3. ვ. ჭელიძის წერილი „შექსპირი და სერვანტესი“, მიწერილია: „კომ.“, 1946, 23 აპრ“. 4. „ახალგაზრდა მეცნიერთა კონფერენცია“ – წერილში ხაზგასმულია: „ვ. ჭელიძე გაარჩევს შექსპირის თხზულებათა ქართულ თარგმანს შესრულებულს ივ. მაჩაბლის მიერ“, მიწერილია: „ახალგ. კომ“.

10292. შექსპირი უ. რომეო და ჯულიეტა. – ვენეციელი ვაჭარი. თარგმ. ვ. ჭელიძისა. თბ., 1951.

10293–10298. შექსპირი უ. სონეტები. თარგმ. გ. გაჩეილაძის მიერ. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „შესანიშნავ ქართველ პოეტს და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით და სიყვარულით. მთარგმნელი. 16–II–1952“.

გვ. 89. სონეტში სიტყვა „და“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „რომ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „პეტრე ბახტურიძეს. პატივისცემით და სიყვარულით. გივი გაჩეილაძე. 16. 10. 1952“.

10299–10300. შექსპირი. სონეტები. თარგმ. გ. გაჩეილაძის მიერ. თბ., 1956.

10301–10303. შექსპირი უ. ტრადედიები. ი. მაჩაბლის ნათარგმნი. თბ., 1938–1940.

წ. 1. ოტელო. – ანტონიოსი და კლეოპატრა. რიჩარდ მესამე. – იულიოს კეისარი. 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 2. – VIII“.

- წ. 2. ჰამლეტ-მაკბეტი. – კორიოლანოსი. – მეფე ლირი. 1940.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 12. II“.
10304–10305. შექსპირი უ. ტრადედიები. ი. მაჩაბლის ნათარგმნი. თბ., 1939.
ყდაზე: „ი. გრ. 1939“.
- 10306–10311. შექსპირი უ. ტრადედიები. თარგმ. ი. მაჩაბლის მიერ. გ. გაჩეჩილაძის რედ., წინასიტყვ. და შენიშვ. თბ., 1953–1954.
- ტ. 1. რიჩარდ მესამე. – იულიოს კეისარი. 1953.
ყდის მე-2 გვ-ზე: „მე LXI, LXVIII, LXIX“
ფორზაცზე: „ჯულაბი“? გვ. XLII“.
- ტ. 2. ჰამლეტ. – ოტელო. – მეფე ლირი. 1954.
მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 2 მაისი“.
- ტ. 3. მაკბეტი. – ანტონიოს და კლეოპატრა. – კორიოლანოს. 1954.
ფორზაცზე: ი. გრ. 1954. 15 სექტ“.
- შემდეგი ტომები იხ. „თხზულებანი“.
10312. შექსპირი უ. უინძორელი მხიარული ქალები. [კომედია]. თარგმ. ვ. ჭელიძემ. თბ., 1956.
- 10313–10315. შექსპირი უ. ჰამლეტი. ტრაგედია ხუთ მოქმ. ინგლისურად. გადმოღებული ივ. მაჩაბლის მიერ. თბ., 1886.
- 10316–10323. შექსპირი უ. ჰამლეტ. დანიის პრინცი ხუთ მოქმ. ტრაგედია. ი. მაჩაბლის ნათარგმ. მე-2 გამოც. ტფ., 1887.
- თავფურცელზე: „სუფლიორის ეგზემპლიარი. როლები განაწილებულია 1910 წ. ლადო მესხიშვილის მიერ. სუფლიორობდა ბეგლარა“. ხაზგასმულია: „მეორედ გამოცემული“ და მიწერილია: „პირველი გამოვიდა 1886 წ. მაქვს. ჰამლეტი თარგმნა კიდევ ლ. არდაზიანმა. იხ. „ცისკარი“, 1858 წ. № მაისი, ივნისი, ივლისი, აგვისტო და ანტ. ფურცელაძემ, ხელთ. იხ. ქრონიკა „თეატრი“.
- შმიცტიტულზე: „სუფლიორის ეგზემპლიარი – ლადოს, ბეგლარას და ჩემი შესწორებით ი. გრ“. იქვე: „ჰამლეტის მონტაჟი ეკუთვნის ლადო მესხიშვილს. ი. გრ“.
- გვ. 57. ხაზგასმულია: „სწორედ მონა ვარ მაწანწალა და ყურ-მოჭრილი!“
მიწერილია: „ეს ადგილი ან. ფურცელაძეს ასე აქვს: „რა მდაბალი ქმნილება ვარ!“
- გვ. 90. ქვემოდან მე-5 სტრიქონს მიწერილი აქვს: „იხ. „ჩანგი“.
- მეორე ცალის კანზე მიწერილია: „P. S. სვიმონ ჯუღელის (ქსენიას ძმის) წიგნებიდან. ი. გრ. 1948. 4/XII“.
- თავფურცელზე: „I. აწერია „ფურცელაძე“ გვ. 11. 113, ი. გრ. II. შიში შეიქმს სიყვარულსა, 73; III. გვ. 115. შეცდომა; გვ. 31, ზირა, გვ. 28 (ოტელო); „ორზურგა“, 9 (ოტელო); ახური, 135“. იქვე ხელწერა: „სვიმონ ჯუღელი. 6/VI–902 წ“.
- წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ი. გრ. ორზურგა (?) 9 (ოტელო); ხირლა, გვ. 6, ახად, 7 (ოტელო); „ნაბათის ცემით“ (დაფდაფი არა სჯობს?), გვ. 8“.
- მესამე ცალის თავფურცელზე წარწერა ჩამოჭრილი ამკინძველის მიერ. გადარჩა: „დონჟუანს“ ანისაგან, წაღვერი, 1919 წ., 7. 2“. წარწერა ეკუთვნის ანა ვარდიაშვილს.
- ყდის მე-2 გვ.: „ყოფნა არ ყოფნა, გვ. 62; ჰამლეტს ხუჭუჭი თმა აქვს წვერიც ქონია, გვ. 28., 53., 58; გრძნეული, 29; ახური? 135, ცხენთა ბაგა ცხენების დასაბმელი თავლა

საჯიბინო („ვისრამიანი“ – 159); დიადიმი 89 თუ დიადემა; გააფასა, 126; ხამი სამოსელი; პოლონიუსის დარიგება გვ. 22“.

ფორზაცზე: „ჰამლეტ“, გვ. 131. ოსა; გვ. 92, ყაფაზა-გალია; გვ. 25, მიმწარე და სიმწარე; გვ. 28. ძღარბი თუ ზღარბი; მზგავსი თუ მსგავსი, გვ. 40; ბავშვები, 53; მინახავხარ, 54, 55; ლამოდა, 56; გრწამს, 58; ავიტან, 62; წმიდანი, 62; მწვავად, მე-2 გვ; 1. პოლიტიკოსი მატლები, 98. 2. ბრუტუს, 70“.

გვ. 14. „მამაშენმაც მამა დაჰკარგა“... ხაზგასმულია და მიწერილია:

გვ. 16. „გაიპე გულო, რაკი ენა უნდა დადუმდეს“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ეს ჩემთვისაა ნათქვამი. ი. გრ. 1933–10–1“.

გვ. 21. „ფარისეველ სულიერ მამებს“... ხაზგასმულია და მიწერილია: „ანტირელიგიური სიტყვებია“.

გვ. 25. ჰამლეტის სიტყვები მოხაზულია და მიწერილია: „ღვინის წინააღმდეგ“.

გვ. 36. „სიცრუის ჩანგლით შენ დაიჭერ“... ხაზგასმულია და მიწერილია: „ეს დაუწერა ს. ამალობელმა ნ. მიწიშვილს, იხ. „სალიტ. გაზ., „1933, № 1“.

გვ. 53. „წვერი გამოგსვლია მას აქეთ, რაც არ მინახივხარ...“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „მამასადამე ჰამლეტს წვერი აქვს, იხ. გვ. 58“.

გვ. 126. „მე ოცდაათი წელია მესაფლავე გახლავარ“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „იხ. მარჯანიშვილის დადგმა, იმერელი მესაფლავე რამდენი წლისა იყო? ი. გრ“.

მეოთხე ცალის ფორზაცზე: „1. მოვიდენ თუ მოვიდნენ? გვ. 79. 2. ემახოდენ თუ უწოდებდნენ, 93. ი. გრ“.

ფორზაცის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „1. კვლავ, კიდევ 20. 2. ოსა, 20, 131“.

წიგნში გაზეთ „ლიტ. და ხელ“. 1947, 11 იანვარი, № 2-დან ამოჭრილი ცნობა „შექსპირის „ჰამლეტის“ ახალი თარგმანი“ და „ლიტ. და ხელ.“ 1945 წ. № 36, 28 ოქტ.-დან ამოჭრილი „უილიამ შექსპირი. ჰამლეტი. (ნაწყვეტი პირველი აქტიდან). კ. გამსახურდიას თარგმანი. „სტილისტური და კორექტ. შესწორებანი თითქმის ყოველ სტრიქონზეა“ ი. გრ. ხელით.

10324–10330. შექსპირი უ. ჰამლეტ. დანიის პრინცი. ხუთ-მოქმ. ტრაგედია. ივანე მაჩაბლის ნათარგმნი. ტფ., 1927.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1927. 15. III“.

10331–10332. შექსპირი უ. ჰამლეტ. [თარგმ. ივ. მაჩაბლისა. თბ., 1929]. 343–467 გვ. – ამონაჭერი სახელმძღვანელოდან: მსოფლიო ლიტერატურის ნიმუშები. თბ., 1929.

10333–10334. შექსპირის ოტელო, ჰამლეტი და მეფე ციმბელინი. გადმოკეთებული ს. ყიფიანის მიერ. ტფ., 1891.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 15. ივლისი. წაღვერი“.

10335–10336. შოუ ბ. პიგმალიონი. კომედია 5 მოქმ თარგმ. მ. ქარჩავასი და ი. ტრიპოლსკისა. თბ., 1956.

10337–10338. ჯემისონი. ლედი ჯენ. საყმაწვილო მოთხრობა. თარგმ. ელ. წერეთლისა. ტფ., 1901.

ყდის მე-2 გვ.: „ეს მოთხრობა იბეჭდებოდა ჟურნ. „ჯეჯილში“ 1901 წ. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ნანა შვილო ნანი, 84, 93. ცუდი ქართული: 1. დაბარცხნა, გვ. 35. 2. ჩააჯენდა, გვ. 35. 3. კი. 4. ზიან, გვ. 74. 5. კვატი, 80. 6. იმგენმა, 87. 7. გადენა, 110. 8. აწი, 114. 9. ყველა ეძებენ, 119. 10. ჩიტი თუ ფრინველი, (ყანჩა) 163“.

გვ. 3. „იშვიათია. სახლში არ გაიცემა! ი. გრ“.

10339. ჯერომ ჯერომი. კ. სამნი ერთ ნავში. [მოთხრობა. თარგმ. ა. გახოკიძისა]. თბ., 1960.

10340–10341. ჰემინგუეი ე. მოხუცი და ზღვა. თარგმ. პ. რატიანისა. თბ., 1957.

10342. ჰემინგუეი ე. მშვიდობით, იარაღო! – აღმოხდების მზე. (ფიესტა). [რომანები]. თარგმ. ვ. ჭელიძისა. თბ., 1961.

ინგლისური ლიტერატურის ისტორია

10343. გაჩეჩილაძე გ. ბაირონი. (1788–1938). თბ., 1938.

გვ. 60. ლექსის „სიბნელე“ გასწვრივ: „Мрак“.

10344. გერვინუსი. მაკბეტ. [თბ., 1902]. 14 გვ. – ამოჭრილი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1902, № 9.

10345. გერვინუსი. მეფე ლირი. [თბ., 1902–1903]. 14 გვ. – ამოჭრილი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1902, № 12. 1903, № 1, 5.

ყუაზე: „ვ. შალიკაშვილის ნაქონი წიგნი. ი. გრ“.

10346–10347. გერვინუსი. ჰამლეტ. [თბ., 1902]. 40 გვ. – ამოჭრილი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1902, № 7.

მეორე ცალის კანზე: „გერვინუსი. ჰამლეტ, მაკბეტ, მეფე ლირი. ს. ფირცხალავას თარგმანი“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ჰამლეტის“, „მაკბეტის“, „მეფე ლირის“, მიწერილია: „ამ სამის მეტი აღარ დაბეჭდილა. ი. გრ“.

10348–10349. კოტეტიშვილი ვ. უოლტ უიტმანი. ტფ., 1921.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ცის-ფერი ტანისამოსი, გადაღედილი პერანგი“, მიწერილია: „ყანწელები?“

10350. ქართული შექსპირიანი. 1. ნ. ყიასაშვილის რედ-ით, წინასიტყვ. და შენიშვნ. თბ., 1959.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1960. 1/III – გვ. 123“.

გვ. 123. დაბეჭდილია ი. გრიშაშვილის სტატია: „ქართული შექსპირიანა და ივანე მაჩაბელი“.

10351. ლოლობერიძე ლ. უოლტ უიტმენი. [ნარკვევი]. თბ., 1956.

10352. ყიასაშვილი ნ. შექსპირი. თბ., 1959.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1960. 10. I.“

ინდური ლიტერატურა

- 10353–10354. აბასი ხ. ა. ინდური მოთხრობები. თბ., 1958.
10355. ბჰატაჩარია ბ. შიმშილი. რომანი. [თარგმ. ნ. ხავთასისა]. თბ., 1958.
- 10356–10357. თავორი რ. [რჩეული. თარგმ. ლ. ლოლობერიძის, ლ. ძიძიგურის, თ. ჩხენკელისა და ნ. ხომერიკის]. თბ., 1956.
10358. თავორი რ. გიტანჯალი. [ლექსები. ინგლ. თარგმ. თ. ჩხენკელმა]. თბ., 1960.
- 10359–10360. თავორი რ. [ლირიკა]. თარგმ. ლ. ძიძიგურის. ტფ., 1928.
- თავფურცელზე: „ნიჭიერ და მრავალმხრივ ნაყოფიერ პოეტს – სოსო გრიშაშვილს, რომლის წინაშე მტრებმაც უნდა მოიხარონ ქედი... ლავრ. ძიძიგური. 1928–11–22. ტფილისი“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „ულამაზესი გრძნობების ადამიანს, საქართველოს უკეთილშობილეს ინტელიგენტს, დიდი კულტურით დატვირთულს – დიდ პავლე საყვარელიძეს – სიყვარულით უძღვნის ამ თარგმანს ლავრ. ძიძიგური. 1928–11–20 ტფილისი“.
10361. თავორი რ. ლირიკა და წერილები. [თარგმ. თ. ჩხენკელისა]. თბ., 1958.
10362. თავორი რ. მეზაღე. ინგლ. თარგმ. ც. გამყრელიძემ. თბ., 1962.
10363. თავორი რ. მემკვიდრეობის დარაჯი. მთარგმნ. [სილ. თავართქილაძე]. ტფ., 1927.
10364. თავორი რ. ნათელი და ჩრდილები. [მოთხრობები. თარგმ. ლ. კალანდაძისა]. თბ., 1961.
10365. კრიშან ჩანდარი. მოთხრობები. თარგმ. ლ. კალანდაძისა. თბ., 1955.
- კანზე: „გვ. 138“. 138-ე გვ. დანიშნულია და ხაზგასმულია მოთხრობა: „მთვარის ავსების ღამე“.
10366. კურუიანი. პოემიდან „მაჰაფარატა“. თარგმ. ალ. სარაჯიშვილისა. – ამონაჭერი: „ფასკუნჯი“, 1910, № 1.
- ბოლოში მთარგმნელის ინიციალი: „პ“, გადაშლილია და მიწერილია: „ალექსანდრე“.
10367. რამაიანა. ინდური ეპოსი. მთარგმ. რ. გვეტაძე. თბ., 1943.
- ფორზაცზე: „ძვირფას სოსოს ლაქშმანას ერთგულებით ს. იორდანიშვილისაგან, 2/VII 43“.
- ყდის მე-2 გვერდზე: „თარსი, 99“.
10368. რამაიანა. ინდური ეპოსი. მთარგმ. რ. გვეტაძე. მე-2 გამოც. თბ., 1948.
- ფორზაცზე: „უნდა შევადარო რუსულს, ლექსად თარგმანს და ქართულს პროზად თარგმანს ალ. სარაჯიშვილის მიერ. ი. გრ. 1948. №/VII“.
- 10369–10370. რამაიანა. ინდური ეპოსი. მთარგმ. რ. გვეტაძე. თბ., 1951.
- თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს, შესანიშნავ პოეტს ძმური სიყვარულით. რაჟდენ გვეტაძე“.
- 10371–10373. რამას განდევნა. პოემიდან „რამაიანი“. გერმ. თარგმ. ალ. ს.-შვილის მიერ. ტფ., 1897.

კანზე: „მარიჯანს“. იქვე მარიჯანის ხელით: „1922 წელი. ბაჯითში“.
მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. – 1917 წ. 14/III“.

ინდური ლიტერატურის ისტორია

10374. ლიტონი ჯ. იაშვილი ი. თაგორი. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1961.
10375. ჩხენკელი თ. რაბინდრანათ თაგორი. [ცხოვრება და შემოქმედება]. თბ., 1961.

იტალიური ლიტერატურა

10376. ალფიერი. ვირგინია. ტრაგედია. თარგმ. ი. ბაქრაძისაგან. ტფ., 1873.
10377–10378. დე-ამიჩისი. აპენინიდან – ანდამდე. [მოთხრობა მთარგმნ. ნ. კამკამიძე]. ტფ., 1927.
10379–10380. დე-ამიჩისი ე. დედა-შვილის თავგადასავალი. [აპენინის და ანდის მთები]. ქუთაისი, 1892.
მეორე ცალის კანზე: „თარგმ. ა. პ-სა. ი. გრ“.
10381. ამიჩისი ე. დედა-შვილის თავგადასავალი. [აპენინის და ანდის მთები]. მე-2 გამოც. ქუთაისი, 1896.
10382. ამიჩისი ე. მოწაფის დღიური [„გული“] ნათარგ. ი. ცისკარიშვილის მიერ. ტფ., 1896.
წიგნში ფურცელი წარწერით: „ეს არ არის ენციკლოპედიაში. დე ამიჩი – მოწაფის დღიური. 1908 წ. იხ. რეცენზია ამ წიგნზე „ნაკად.“ (მოზრდ.) 1908, № 4 და „ნაკადული“-დან ამოღებული „ბიბლიოგრაფია საბავშვო წიგნებისა“ „ნაკადული“, (მოზრდ.), 1908 წ. № 4“.
10383–10384. ამიჩისი ე. პატარა ჩიჩილიო. – გმირი განსი. [მოთხრობები]. ქუთაისი, 1926.
10385. ბელლინი. დონნა მარგარიტა. მოთხრობა. სიკუდილის წინათ. – ამონაჭერი: „ცისკარი“, 1859, № 3.
10386–10387. ბოკაჩიო ჯ. დეკამერონი. თარგმ. ტ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1928–29.
თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს – სიყვარულის ნიშნად. თ. სახოკია“.
გაზეთის ამონაჭრები: 1. საგაზეთო ცნობა „ჯ. ბოკაჩიო – „დეკამერონის“ ნაწ. I თარგმანი თ. სახოკიასი“ – გამოცემის შესახებ. 2. Арбитр-ის წერილი „Дж. Бокачио – Декамерон“. Кн. 1. Пер. Т. Сахокиа“. „Заря“, 1928, № 105. 3. „ს. წ-ლი“-ს წერილი ბოკაჩიოს გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კომ.“, 1928, 15 მაისი“.
წ. 2. 1929.
სუპერსა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1929. 8/IV“.

10388–10392. ბოკაჩიო ჯ. დეკამერონი. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. ნაწ. 1–2. ტფ., 1934–1936.

ნაწ. 1. 1934.

შმუცტიტულზე: „ჩემს საყვარელს სოსო გრიშაშვილს, თ. სახოკია. ჩშლვ-წ. იანვრის კთ-დღ“.

ნაწ. 2. 1936.

შმუცტიტულზე: „ჩემს სოსოს სიყვარულის ნიშნად თ. სახოკია. ჩშლვ-წ. ქრისტემ. კ.-დღესა“

10393. ბოკაჩიო ჯ. დეკამერონი. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. წ. 1. თბ., 1960.

10394–10395. ბოკაჩიო ჯ. დეკამერონი. (რომანი). იტალ. თარგმ. თ. სახოკიას მიწერ. ტ. 1. თბ., 1961.

10396. ბოკაჩიო ჯ. დეკამერონი. (სამი ნოველა). [თარგმ. თ. სახოკიასი] – ამონაჭერი.

თავფურცელზე: „შემოკლებით თარგმ. თედო სახოკიასი“.

10397. ბოკაჩიო. მონასტრის ამბები. თბ., 1920.

10398. ბოკაჩიო. ჯოჯოხეთის ამბები. თბ., 1920.

10399. ბრაკო რ. ნილაბი. დრამა. 1 მოქმ. თარგმ. ალ. სარაჯიშვილისა. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1904, № X.

10400. ბრილიანტ ნ. მწვანე ძმები. [მოთხრობა]. თარგმ. პ. აბრამიასი. ტფ., 1930.

10401. გარიბალდი ჯ. კლელია ანუ ბერის მთავრობა. რომანი. თარგმ. თ. სახოკიასი. [თბ.], 1932.

10402–10403. დანტე ალიგიერი. ღვთაებრივი კომედია. კ. გამსახურდიას და კ. ჭიჭინაძის მიერ თარგმნილი. კ. გამსახურდიას მიერ შედგენილი დანტეს ბიოგრაფიით და კომენტარებით. წ. 1–2. ტფ., 1933–1938.

წ. 1. ჯოჯოხეთი. 1933.

გვ. XLII ხაზგასმულია სიტყვა: „ქაჯე“ და განმარტებულია: „გულადს და თამამს ნიშნავს“.

გვ. 1. მინაწერი: „პირველად დაიბეჭდა „მნათობში“. იხ. ჩემს ბიბლ. დაცული „მნათობები“ ჩემი შენიშვნებით“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ი. მჭედლიშვილის რეცენზია „დანტე ალიგიერი ქართულად, მინაწერით: „კომ.“, 1934 წ. № 186, 12 აგვ. 2. ცნობა მწერალთა კავშირში დანტეს პოემის ირგვლივ გამართული კ. გამსახურდიას მოხსენების შესახებ, მინაწერით: „1937. 4 ივლ.“ [გაზეთის დასახელება არ არის]. 3. შ. ალხაზიშვილის წერილი „დანტეს ქართული გამოცემის შესახებ“, არშიაზე: „ლიტ. საქართველო“, 1936, № 16“.

წ. 2. სალხინებელი. 1938.

10404. დანტე ალიგიერი. ღვთაებრივი კომედია. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. შეცდომაა? გვ. 314“.

გვ. 288. სტროფი 94. სტრიქონებთან მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 290. ხაზგასმულია: „სიხანგრძლივე“, მიწერილია: „ხანგრძლიობა“. სტროფთან 46 მიწერილია: „აკლია“.

- 10405–10407. ვერგა ჯ. ევა. (რომანი). თარგმ. ალ. წინამძღვრიშვილისა. თბ., 1902. – ამონაჭერი: „მოამბე“, № 1, 2.
- ფორზაცზე: „გასაგმირალი ფილენჯი, იხ. გვ. 64 (1). აშკი (?) გვ. 54 (II)“.
- მეორე ცალის კანზე: „საამოდ საკითხავი წიგნების სერია 2. ჯოვანა ვერგა, ევა (რომანი). გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. ი. გრ“.
10408. კაროტი ა. ნინი და ჩიკა. [თბ.], 1929.
10409. კეთილი ძალღი. (ამბავი). თარგმ. და გამოც. გრ. ტატიშვილის მიერ. ტფ., 1896.
- 10410–10412. მონტეგაცი. სამშობლოს სიყვარული. გადმოღებული ს. ყიფიანის მიერ. ახალსენაკი, 1893.
10413. მორავია ა. რომაული მოთხრობები. თარგმნა ნ. სამუკაშვილმა. თბ., 1961. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1-ლი ივლისი. ბორჯომი 1961. წ. კარგი თარგმანია“.
- 10414–10415. მორავია ა. ჩოჩარა. რომანი. თარგმ. ე. ბაგრატიონისა. ბათუმი, 1961.
10416. ოტოლინი ვ. გარიბალდიელები. ისტორ. რომანი. თარგმ. ალ. ჭყონიასი. – ამონაჭრები „მოამბე“-დან, 1899, №№ II–V.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1919“.
10417. „ჩვენ კვლავ მოვალთ“. პიესა 2 მოქმ. სცენარი: ს. კ. ტექსტი: ბ. მ. მთარგ. პ. აბრამია. – ამონაჭერი.
10418. ჯიაკომეტი. ივდითი. ტრაგედია 5 მოქმ. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. ტფ., 1897.
10419. ჯიაკომეტი. ივდითი. ტრაგედია ხუთ მოქმ. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1897, № 10.
10420. ჯიანეტა. პატარა მოქანდაკის დღიური. თარგმ. ა. ი. ნიკოლაძის ასულისა. ქუთაისი, 1903.
- თავფურცელზე ხაზგასმულია: „თარგმანი“, წერია: „საიდან? ი. გრ“.
10421. ჯიოვანიოლი. სპარტაკი. ისტ. რომანი. თარგმ. ნ. ყიფიანისა. თფ., 1900.
- თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ნინო ყიფიანი გარდაიცვ. 1937 წ. „სპარტაკი“ ნინოს თარგმანი მეორედ დაიბეჭდა 1932 წ. სახელგამი“.
- 10422–10423. ჯიოვანიოლი. სპარტაკი. რომანი. თარგმ. ნ. ყიფიანის. ქუთაისი, 1932.

პოლონური ლიტერატურა

10424. ეჟი. განთიადი. მოთხრობა. ნათარგმ. თ. სახოკიასი. თბ., 1895 – ამოღებულია ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1895, №№ 3–7, 9–12.
- ყდის მეორე გვერდზე: „წიგნად გამოვიდა 1895 წ. ეჟი. განთიადი. (მოთხრობა). თარგმნილი თ. სახოკიას მიერ. 1895. ტფილისი. წიგნის გამავრც. ამხ. სტამბა. გვ. 359. ფასი 1 მან. წინათქმა თ. სახოკიასი. ეჟი ყოფილა პოლონელი მწერალი გვარად მილკოვსკი, იხ. „ივ“, 1896, № 81, გვ. 4. ი. გრ. ამ მოთხრობის რეცენზია იხ. „ივერიაში“,

1896 წ. № 81. ჩვენ ხალხს ისტ. ამბები უყვარს და რადგან ჩვენი არა გვაქვს, ისევ თარგმნით უნდა დავკმაყოფილდეთო! ი. გრ.“

10425–10426. ვასილევსკაია ვ. ცისარტყელა. მოთხრობა. თარგმ. პ. აბრამიასი. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ჩემს ძვირფას სოსოს. სახსოვრად პ. აბრამია. 3. IV. 46 წ“.

10427–10435. კოროლევიჩი ვ. ამერიკელი ქალი ანუ „ისეთი მამაკაცი“. კომედია 1 მოქმ. თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. ტფ., 1925.

10436. მიცკევიჩი ა. რჩეული. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951 წ. 11/XI“.

10437. ოჟეშკო ე. ლეგენდა. ძველი ბერძნული თქმულება. თარგმ. ელ. ელიავასი. თ., 1920.

10438. პოლონური მოთხრობები. თარგმნა მ. ახალაძემ. თბ., 1954.

10439. პოლონური პოეზია და პროზა. [კრებული]. თბ., 1959.

10440. პრუსი ბ. ფარაონი. [თარგმნა ალ. წერეთელმა]. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958. 15. XI“.

10441–10442. სენკევიჩი ჰ. ბარტექ ძღვევამოსილი. მოთხრობა. გადმოღებ. ივ[დითი], თ[ეოდოსია] და ანა ლორთქიფანიძის ქალების მიერ. ტფ., 1903.

10443. სენკევიჩი ჰ. ვიდრე ჰხვალ, უფალო? (პიესა). თარგმ. აკაკისა. პუბლიკაცია და შენიშვნები ი. გრიშაშვილისა. [თბ.], 1949. – ამონაჭერი.

კანის მე-4 გვერდზე: „შენიშვნები იხ. აკაკი, V ტომი“.

10444. სენკევიჩი გ. იანკო მემუსიკე. თარგმ. ილ. ჟვანიასი. ქუთაისი, 1915.

კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში.“ ი. გრ.“

10445. სენკევიჩი ჰ. მწერალი ზოლზიკევიჩი. ესკიზები. [თარგმ. ირ. სონღულაშვილისა]. – ამონაჭერი „უცხოეთის მწერლები“, თბ., 1913.

გვ. 84. ტექსტის ბოლოს: „თარგმანი ირ. სონღულაშვილისა. 1913 წ. ი. გრ. თბ.“.

10446. სენკევიჩი გ. ცეცხლითა და მახვილითა. [რომანი]. თარგმ. გრ. ყიფშიძისა. ტფ., 1897.

თავფურცელზე: „იბეჭდებოდა „მოამბეში“. ი. გრ.

10447. ტუვიმი ი. მხიარული ლექსები. თარგმ. რ. მარგიანისა. თბ., 1955.

10448–10449. ურბანოვსკაია ს. თავადის ქალი. შრომა და ფუფუნება. მოთხრობა. თარგმ. და გამოც. ნ. ავალიშვილისაგან. თბ., 1896.

ყდის მე-2 გვერდზე: „აკლია 54, 323“. შენიშვნის სახით ბოლოში მიწერილია: „X) აღარ აკლია: შევავსე ანის, ჩემი დისწულის წიგნიდან. ი. გრ. 1938 წ. 4/11“. იქვე: „მიჩიგდანი (?) გვ. 47. თარგმანში გაქართულებული სიტყვები. 1. ანდრო, 2. ელიკოჯან 253. ამ წიგნის რეცენზია იხ. „მწყემსი“, 1897 წ. № 6.

თავფურცელზე: „იშვიათია! ი. გრ. წავიკითხე 1938 წ. 12 მაისს სოჭაში. Правда-ს სანატორიუმში რომ ვისვენებდი. კარგია. ი. გრ. ლექსები თარგმნილია ა. ახნაზაროვისაგან. გვ. 126, 145, 201, 221“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „ფასი 60 კ. ასე ეწერა ყდაზე (სხვა ეგზემპლარი ვნახე!) ი. გრ.“

ფორზაცის მე-4 გვერდზე: „ობა, 7; ახში, 11; ჰაი-ჰარა-33; მიჩიგდანი (?) 47 და ა. შ.

ყდის მე-3 გვერდზე: „ცხოვრება არ არის აჭრელებულ ბაღში უმიზნოდ გასეირნება; ერის აღდგენა უდედაკაცოდ არ შეიძლება, გვ. 212; გაცხარება აზრს სიცხადეს და ძალას ართმევს, 231 და სხვა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის“.

10450. ქეხსალკო პ. კალატოზი. დრამატ. ეტიუდი 3 მოქმ. თარგმ. პოლონ. ი. დავითიანისა. თელავი, 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1923 წ“.

წიგნის დასაწყისში ჩაკრულია ფურცელი და მიწერილია: „ამ პატარა ნაშრომს სიამოვნებით ვუძღვნი ძვირფას ამბ. მამია ერისთავის ხსოვნას. მთარგმნელისაგან“. ეს ცნობა დაბეჭდილი ყოფილა თავფურცელზე და აღდგენილია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას ა. დავითიანი“. იქვე ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ბ. ბალაბანი. მწვანე ველი. თარგ. შ. ბუაჩიძისა. პ. ქეხსალკო. თარგ. ივ. დავითიანისა. თელავი. 1923. 3–82-17 არტ. დავითიანი. (ბინა)“.

პოლონური ლიტერატურის ისტორია

10451. კვესელავა მ. ადამ მიცკევიჩი ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1956. [ყდაზე: 1957].

რუმინული ლიტერატურა

10452. ემინესკუ მ. ლექსები. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. წ. 5/III“.

10453. კარაჯალე ი. რჩეული. თარგმნა, შესავალი წერილი და შენიშვნები დაურთო ვ. მაჭარაძემ. თბ., 1960.

10454. სადოვიანუ მ. ყვავილების კუნძული. [რომანი. თარგმ. მ. და ნ. ახალაძეებისა]. თბ., 1958.

სერბო-ხორვატული ლიტერატურა

10455. ბანა მ. მეირიმა ანუ ბოსნელები. დრამა 5 მოქმ. (თარგმანი). თბ., 1881. – ამონაჭერი „ივერიიდან“, 1881, №№ 11, 12.

თავფურცელზე: „თარგმანი კოტე ყიფიანისა“.

10456–10457. ვუჩეტიჩი. წითელი ფარანი. საყმაწვილო მოთხრობა. რუს. გადმომთარგმნილი გ. ანდრონიკაშვილისაგან. თბ., 1881.

10458–10460. ვუჩეტიჩი. წითელი ფარანი. ფ. ხუნდაძის ასულის თარგმანი. ქუთაისი, 1913.

თავფურცელზე: „გ. ანდრონიკაშვილის თარგმანიდან“.

10461–10463. მატავული ს. შურისძიება. მოთხრობა შავმთიელების ცხოვრებიდან. თარგმ. ტარ. მამალაძისა. (გადმობეჭდილია გაზ. „სამშობლოდან“). ქუთაისი, 1915.

სკანდინავიის ქვეყნების ლიტერატურა

10464. ანდერსენი. ანდერსენის ზღაპრები. თარგმ. ნ. ნაკაშიძისა. წ. 1. ბათომი, 1896.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1919. 4. მ.“

10465. ანდერსენი. გედები. (ზღაპარი). ტფ., 1897.

10466. ანდერსენი. დედა. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. თფ., 1900.

10467–10469. ანდერსენი ჰ. ქ. ზღაპრები. თარგმ. ილ. ნაკაშიძისა. [თბ., 1920].

კანზე: „ეს სხვადა მამეს, სხვა სერიაში. 1920 წ. ი. გრ“.

10470. ანდერსენი ჰ. ქ. ზღაპრები. თბ., 1956.

10471. ბოიეზენი ჰ. ჰ. ანდერს რუსტად. მოთხრობა. [თბ., 1881]. – ამონაჭერი ჟურნ. „ივერია“-დან, 1881 წ. № 7.

10472. გუსტავ ვაზა. ძველი ისტორიული ამბავი. თარგმ. ან. წერეთლისა. თფ., 1901.

10473–10474. დოჯი. ჯებირი. [მოთხრობა]. მთარგმ. ნ. ანთაძე. ტფ., 1932.

10475–10476. იბსენი ჰ. მოჩვენებანი. – ჰედა გაბლერი. თარგმნა ა. გელოვანმა. [თბ., 1958].

10477–10478. იბსენი ჰ. „ხალხის მტერი“ ანუ ექიმი შტოკმანი. 5 მოქმ. დრამა. თარგმ. ივ. პოლუმორდვინოვისა. [თბ., 1903]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1903, №№ 4–7.

თავფურცელზე, გვ. 39 და გვ. 49-ზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

ფორზაცზე: ნიშნად ღრმა პატივისცემისა ჩვენ სახელოვან მსახიობ ვ. აბაშიძეს მთარგმნელისაგან. 19. 28. XII. 03 წ. ქ. თბილისი“.

ყდის მე-4 გვ.: „1. იჯმუჯნება, 38. 2. ქუთმათი – დაქუთმათობენ, 52. 3. ამოყაჭვა, 26. 4. გლახუჭა, 53. 5. დაბახანა, გვ. 54. მოქ. IV. 6. რატრატ, გვ. 39. ...ზომიერები-გონიერები ასე ამბობდა ი. ივანიძე. ი. გრ“.

10479. მულტატული. საიდი და აიდიინდა. მოთხრობა კუნძულ იავას მცხოვრებთა სინამდვილიდან. ტფ., 1930.

10480–10481. პალმი ა. მათიკო და მისი გიშერა. შვედური ზღაპარი. თ. ხუსკივადის მიერ გადმოკეთ. მე-2 გამოც. ქუთაისი, 1910.

კანზე: „ი. გრ. პირველად დაიბეჭდა 1903“.

10482. სკანდინავური მოთხრობები. თარგმ. თ. კოპლატაძისა. თბ., 1961.

10483. ფიჩ-პერკინსი ლ. პატარა იაპონელები. თარგმ. ც. დარახველიძისა. ავტორის მიერ მრავლად დასურათებული. ტფ., 1924.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „დააცხინკვა“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „მუყაოს“, მიწერილია: „მუყაო-კარდონი“. ხაზგასმულია: „ნარიმანდის“, მიწერილია: „Шпунт“.

10484. ფიჩ-პერკინსი ლ. პატარა შვეიცარიელი. თარგმ. ნ. დედაბრიშვილი-კაჭარავასი. ტფ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. კურიოზი, გვ. 18, 50“.

თავფურცელზე: „ნელისათვის – ი. გრ. 1930. 15. III“. მთარგმნელთან მიწერილია: „არაგვისპირელის ქალი“.

კანის მე-2 გვ. ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „კურიოზი კორექტორისა, იხ. „ნიადაგმცოდნეობა“, გვ. 29. 1930. სახელგ. ციფრკალონას აწერია: 1. ლეჟავა ალექსანდრე, ტასჩიან გურგენ. 2. ასევე აწერია, ი. „პატარა შვეიცარიელები“, გვ. 18, 50“.

10485–10486. ფიჩ-პერკინსი ლ. პატარა ჰოლანდიელები. თარგმ. ნ. ნაკაშიძისა. ტფ., 1925.

სკანდინავიის ქვეყნების ლიტერატურის ისტორია

10487–10488. [გელოვანი ა.] ჭკადუა ა. დიდი დანიელი მწერალი ჰანს ქრისტიან ანდერსენი. თბ., 1956.

10489. გელოვანი ა. ჰენრიხ იბსენი, [ნარკვევი]. თბ., 1957.

გვ. 44. 1-ლი აბზაცის გასწვრივ არშიაზე წერია: „მოჩვენებანი“ (ია ეკალამე)“.

გვ. 45. გასწორებულია რეჟ. აღსაბამის ინიციალი „მ“ – მიწერილია – „შ“.

სპარსული ლიტერატურა

10490. აღმოსავლური პოეზია. სპარს. თარგმნ. მ. თოდუამ თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 21/VIII, ბორჯომი“.

გვ. 149. ხაზგასმულია: „კლდე ღრანტებში ვერ დადგა“, მიწერილია: „აკლია მარცვალი“.

გვ. 161. მოხაზულია ხოსროვისა და ფარჰადის კამათი და წერია: „დიალოგი კარგია“.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „ქალწულის ტრფობა-ტრფიალი“ და „ტრფობა“-ს მაგივრად მიწერილია: „გულით“. სიტყვა „იყუთს“ მიწერილი აქვს: „იგუნდს“. სიტყვებს „ვედრებასა აჯას“-შორის ჩაწერილია: „და“.

გვ. 169. ხაზგასმულია „შემდეგ ცრემლს“, მიწერილია: „და ცრემლებს“. ხაზგასმულია: „და მთაზე“, მიწერილია: „სალ მთაზე“.

გვ. 170. მოხაზულია პირველი სტროფი, გასწვრივ წერია: „კარგია“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „ბოლოს და ბოლოს მითხარი“, მიწერილია: „ახრიზამანში მითხარი“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „სიავეზე, მიახსამ“, გვერდზე კითხვის ნიშანი. მოხაზულია სამი სტრიქონი და მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 179. ხაზგასმულია: „ამ ქვეყანაზე არ მინდა ვინმე ცხოვრობდეს ლაღად“, არშიაზე: „რატომ“.

გვ. 187. ხაზგასმულია: „სატანის“, მიწერილია: „ემმაკის“.

გვ. 259. ხაზგასმულია: „ქეჯნილი“, მიწერილია: „მქენჯავი“.

10491–10492. ბარამიანი. ამბავი ბარამისა და გულამდამისა. გადმოთარგმნ. ბრძანებითა ქართველთა მეფის ვახტანგისა. ტფ., 1880.

კანის მე-2 გვ.: „მზეგრძელობა, 43; მამული, 44; სისხლისა, სიძვის და ქურდობის გარდა, 68. ი. გრ“.

წინასიტყვაობაში მოხაზულია „სალამი“, მიწერილია: „სახლში (?) ი. გრ.“ ტექსტის ბოლოს: „ზ. ჭიჭინაძე. ი. გრ“.

ფორზაცის ბოლო გვერდზე: „ვიყიდე ბუკ. მაღაზიაში. 1945. 20/I ი. გრ.“

10493–10494. ბარამიანი. ამბავი ბარამისა და გულამდამისა., გადმოთარგმნ. ბრძანებითა ქართველთა მეფის ვახტანგისა. გამოც. ფამბაკელისა, 1901.

10495–10496. ბარამიანი. ამბავი ბარამისა და გულამდამისა. გადმოთარგმნ. ბრძანებითა ქართველთა მეფის ვახტანგისა. მე-2 გამოც. ა. ზარგაროვისაგან. თბ., 1901.

კანზე: „ი. გრ. ბოლოში ლექსი ახალი დაწერილი უნდა იყოს“.

10497. ვარშაყიანი. ძველებური ზღაპრული მოთხრობა. ნათარგმნი გარდასწორებით მ. ახპატელოვისა. კარი 1. ტფ., 1885.

კანზე: „ვარშაყიან ფრინველთა ენა იცოდა, 72. ი. გრ.“

10498–10500. თიმსარიანი. თარგმნილი მეფის თეიმურაზის მიერ. ტფ., 1903.

კანზე: „ი. გრ. ერთი წვეთი თაფლი, გვ. 59“.

მთარგმნელის სახელს მიწერილი აქვს: „II, ი. გრ“.

გვ. 59. მოხაზულია: „დედაკაცისაგან არაკის მოხსენება“, მიწერილია: „ერთი წვეთი თაფლი“.

10501–10508. თიმსარიანი. თარგმნილი თეიმურაზ მეორის მიერ. [თბ.], 1935.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1935. 10/VI“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „დუბლ. გვ. 70 აბანო; უსული, 72. ი. გრ“.

10509–10512. ირანელი ლირიკოსები. [კრებული]. თარგმ. ამ ჭელიძის მიერ. ტფ., 1936.

სუპერსა და ფორზაცზე: „1936, 15/IX. ი. გრ.“

გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. გ. ა-ძისა, მინაწერით: „ახალგ. კომ“, 1936, 249, 28 ოქტ.“ 2. „დალი“-სა, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1936, № 1.“

10513. ომარ ხაიამ. რუბაიები. – ამოჭრილი „მნათობი“-დან. 1935 წ. № 1.

გვ. 80. „P. S. ლევ. ასათიანმა გ. ყურულაშვილის თხოვნით, მე მაჩვენეს ამის ხელთნაწერი-წასაკითხად. მოვიწონე დასაბეჭდათ. ი. გრ. 1935. 2/I“.

10514–10519. ომარ ხაიამ. რობაიათ. თარგმ. ა. ჭელიძისა. თბ., 1946.

გვ. 14. მე-14 სტროფთან მიწერილია: „არ არის რუბაია“.

გვ. 36. მე-4 სტროფთან მიწერილია: „ეს რუბაია არ არის“.

გვ. 92. მე-4 სტროფში ხაზგასმულია მესამე სტრიქონი და მიწერილია: „94 გვ“.

გვ. 94. მე-5 სტროფში ხაზგასმულია მესამე სტრიქონი და მიწერილია: „გვ. 92“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 24/III“.

- გვ. 7. ხაზგასმულია „თავისი ქალისა“, მიწერილია: „თავის ქალასი“.
10520–10521. რუდაქი. ლირიკა. თარგმ. მ. თოდუამ. თბ., 1957.
10522–10524. საადი შირაზელი. ბუსთანნი. პოემა თარგმ. ამ. ჭელიძისა. თბ., 1955.
ფორზაცზე: „გვ. 150 ი. გრ“. ამ გვერდზე იგავის ბოლოს მიწერილია: „მოველით?
ი. გრ“.
- გვ. 153. მოხაზულია 2 სტრიქონი მიწერილია: „ნომრევანი“.
გვ. 154. ხაზგასმულია: „აჯამი, ფერიდუნი“, და მიწერილია: „ფრიდონი?“
10525–10528. საადი შეიხ მოსლეჰ-ოდ-დინ. გოლესთანნი. თარგ. ა. ჭელიძისა.
[თბ.], 1948.
ყდაზე: „ი. გრ. ჩემი შენიშვნებით“.
შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1949. 16/II“.
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „ვარდნარი“, მიწერილია: „სავარდეთი“.
გვ. 13. მოხაზულია დასახელება წიგნისა: „И. Холмогоров. Шейх Муслихудиин Саади Ширазский и его значение в истории персидской литературы. Казань, 1867, 47“, მიწერილია: „ეს წიგნი მაქვს“.
- გვ. 31. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ჭავჭავაძე წერდა ყაზალის ფორმის ლექსებს“, მიწერილია: „იხ. ი. გრიშაშვილის „ა. ჭ.“, ისე წერს თითქოს კობიძეს აღმოეჩინოს ეს ამბები“.
- გვ. 252. არშიაზე წერია: „საიათნოვა. (იხ. ჩემი „საათნავა“).
გვ. 256. მოხაზულია: „ჰეჯაზი“, მიწერილია: „ჰიჯაზი. (ჰანგი ჰიჯაზიდან მოსული)“. ხაზგასმულია: „თრიაქ, თერიაქ, შხამის საწინააღმდეგო საშუალება“, არშიაზე წერია: „თერიაყი, თიახფარუხი, მუფარახი“.
- გვ. 258. ხაზგასმულია: „კურაზი“, მიწერილია: „ფიფინა, ქართ.“ ხაზგასმულია: „მუტრიბი-მესაკრავე“, მიწერილია: „მხოლოდ ქალები“.
- გვ. 259. ხაზგასმულია: „გუფთა-დანაყილი ხორცისაგან შემზადილი საჭამანდი“, მიწერილია: „თხევადი?“
სარჩევის მე-2 გვერდზე რედაქტორის შემდეგ ჩამატებულია: „თანარედაქტორი დ. გაჩეჩილაძე“.
- მეორე ცალის ფორზაცსა და ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 10“.
- გვ. 27. ხაზგასმულია სიტყვები და მიწერილია: „იხ. „ფასკუნჯში“ ალ. სარაჯ. თარგმ“.
- გვ. 29. სქოლიოში მიწერილია: „გერმანულიდან თარგმნა! ი. გრ“.
- გვ. 31. ხაზგასმულია: „ლაზელის (თუ ყაზალის)“, მიწერილია: „ყაზალი ჩემია. ი. გრ.“
10529–10532. სპარსული ლირიკა. კლასიკოსები. თარგმ. ა. ჭელიძის. [თბ., 1934].
შმუცტიტულზე: „პოეტს და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს ავტორ-გამომცემელი ი. ლისაშვილი. 24/I 34 წ“. სიტყვა „ავტორ“-ისათვის ი. გრ. მიუწერია კითხვის ნიშანი.
- გვ. 13. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „შენ როგორ მოიქეცი? ჟუკოვსკის გამოკვლევას იცნობ?“
- გვ. 20. ხაზგასმულია და მოხაზულია ადგილები, არშიაზე: „ცენზურა“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „თავად, სალოცავად, დასაცავად“, მიწერილია: „რუბაის ნამდვილი წყობა“.

გვ. 81. მოხაზულია საადის ერთი ღაზელი და მიწერილია: „ალ. სარაჯიშვილს პროზად აქვს ნათარგმნი იხ. „ფასკუნჯი“.

წიგნის ბოლოს სუპერზე მიწერილია: „1. გამოცემა თითქოს კარგია, მაგრამ შრიფტი, ქაღალდი და გაფორმება არ ვარგა. ო. რა ცუდათაა შეკრული-შტიკზე! ფუ! 2. არც სარჩევი აქვს. 3. ბოლო ცუდათ თავდება, თითქოს აკლია. 4. პირველ გვერდზე კი აუარებელი რედაქტორი შესევია ამ წიგნს. 5. ლექსთწყობა მოისუსტებს, ავტორების წყობის ფორმა არ არის დაცული (რუბაია... და სხვ.) 6. ქართული ენა მოიკოჭლებს, ზმნები არ არის“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „საქართველოს ჰაფიზს. ძველი მეგობარი. 1934. IX. 8“. „ძველ მეგობართან“ მიწერილია: „მარო ციციშვილი“.

10533–10534. სპარსული მოთხრობები. თბ., 1958.

10535. ფირდოუსი. პოემა ბეჟანიანისა. გამოც. 1. თბ., 1873.

10536. [ფირდოუსი]. ბეჟანიანი. მესამედ გამოცემული იაგორ ნერსესოვისაგან. თფ., 1880.

10537. ფირდოუსი. ბეჟანიანი, თქმული ფირდოუსისაგან მეათე საუკუნეში და „შაჰნამედ“ წოდებული. სპარსული ენიდამ ქართულად ნათარგმნი და „როსტომიანად“ წოდებული ხოსრო თურმანიძესაგან მეფის თეიმურაზის პირველის დროს XVII საუკ. გამოც. ს. მ... გან. მე-9 გამოცემაა ეს. ტფ., 1890.

10538–10539. [ფირდოუსი] ფირდუსი. ბეჟანიანი. თქმული ფირდუსისაგან მეათე საუკუნეში და „შაჰ-ნამედ“ წოდებული. სპარსულის ენიდამ ქართულად ნათარგმნი და „როსტომიანად“ წოდებული ხოსრო თურმანიძესაგან მეფის თეიმურაზის პირველის დროს XVII საუკ. მე-2 გამოც. ს. მდივანოვისაგან. მე-10 გამოცემაა ეს. ტფ., 1891.

კანზე და გვ. 5 ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

10540–10541. ფირდოუსი. ბეჟანიანი. თქმული ფირდუსისაგან მე-10 საუკუნეში და „შაჰნამედ“ წოდებული. სპარსული ენიდამ ქართ. ნათარგმნი და „როსტომიანად“ წოდებული. ხოსრო თურმანიძესაგან. მეფის თეიმურაზ პირველის დროს XVII საუკ. გამოც. ს. მ... გან. მე-9 გამოცემაა ეს. ტფ., 1899.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Тифлисской публичной библиотеки“.

10542–10544. ფირდოუსი. ბეჟანიანი. თქმული. ფირდუსისაგან მეათე საუკუნეში და „შაჰნამედ“ წოდებული. მე-10 გამოც. ტფ., 1899.

კანზე: „არ არის თბილისის ბიბ-ში. ი. გრ.“

10545. ფირდოუსი. ბეჟანიანი. თქმული ფირდუსისაგან. მეათე საუკუნეში და „შაჰნამედ“ წოდებული. სპარსული ენიდამ ქართულად ნათარგმნი და როსტომიანად წოდებული ხოსრო თურმანიძესაგან. მეფის თეიმურაზის პირველის დროს XVII საუკ. გამოც. ფამბაკელისაგან. მე-12 გამოცემაა ეს. ტფ., 1900.

თავფურცელზე: წიგნი იოსებ მამულაშვილისა. წინად, 1906 წ. ასე ვაწერდი და ყუაზე დედიჩემის მაშინას ვატარებდი. ი. გრ“.

10546. ფირდოუსი. ბეჟანიანი. თქმული ფირდუსისაგან მეათე საუკუნეში და „შაჰ-ნამედ“ წოდებული. სპარსული ენიდამ ქართულად ნათარგმნი და „როსტომიანად“ წოდებული ხოსრო თურმანიძესაგან მეფის თეიმურაზ პირველის დროს XVII საუკ. ტფ., 1907.

10547–10550. ფირდოუსი. ბეჟანიანი. ფირდუსისაგან „შაჰ-ნამედ“ წოდებული სპარსულ ენაზე. ნათარგმნი ხოსრო თურმანიძისაგან. მეფის თეიმურაზის პირველის დროს XVII საუკ. ტფ., 1913.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ყორითა და ავაზითა“, მიწერილია: „ქორითა?“ ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ“.

მესამე ცალის კანზე: „არ არის არსად! ი. გრ“.

10551–10552. ფირდოუსი. ბეჟანიანი. ფირდოუსისაგან „შაჰ-ნამედ“ წოდებული სპარსულ ენაზე. ნათარგმნი ხოსრო თურმანიძისაგან მეფის თეიმურაზის პირველის დროს XVII საუკ., მე-4 გამოც. ქუთაისი, 1927.

10553. [ფირდოუსი] შაჰ-ნამეს ანუ მეფეთა წიგნის ქართული ვერსიები. ტექსტი გამოსცა და წინასიტყვ. და ლექსიკონი დაურთო იუსტინე აბულაძემ. [ტ. 1]. თბ., 1916.

კანზე: „ი. გრ. ურემი-არაბა, გვ. 793; როსტომ სთქვა, 613; ავლად, 615, 619, 622-ლექსიკონში გვ. 791. ვერ არის კარგად ახსნილი“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1916 წ. 27 ნომბერი“.

წიგნში ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „როსტომ თქვა: „ჩემი სახელი ღრუბელთა ზედა წერია“, იხ. „შაჰნამე“ ი. აბულაძის რედაქციით. 1916 წ. გვ. 613“.

გვ. 793. ხაზგასმულია: „არაბა“ და მიწერილია: „რუს. Арба. ი. გრ“.

გვ. 808. ხაზგასმულია: „თურინჯი“ და მიწერილია: „მწარე ფორთოხალი, იხ. „ღვინის დაყენება“ პეტრიაშვილისა“.

10554. ფირდოუსი აბულ ყასიმ. შაჰ-ნამე. [ქართული ვერსიები]. ტ. 2. ტფ., 1934.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1934. 14. XI“.

გვ. VI. ხაზგასმულია: „ჩაჩიკაშვილთა ნუსხებში კი ძველი ორთოგრაფია უკვე აღარაა“, მიწერილია: „დაიყოს?“

გვ. 565. სათაურთან „ლექსიკონი“, წერია: „შედგ. იუსტ. აბულაძის-მიერ“.

გვ. 574. ხაზგასმულია სიტყვა: „გამყობილი“, მიწერილია: „დაიყოს“.

გვ. 588. სიტყვასთან: „თაბუნ-თაბუნად“, მიწერილია: „Табуи – აქედანაა“.

გვ. 590. „პომერანელი“ გასწორებულია: „პომერანეცი“.

გვ. 604. ხაზგასმულია: „ნუზლი“, არშიაზე: „საგზაო სურსათი“.

გვ. 609. ხაზგასმულია: „სათი“– განმარტებითურთ, მიწერილია: „სათი როდის შემოვიდა?“.

გვ. 622. ხაზგასმულია: „ქულბაქი“, წერია არშიაზე: „ბაზარი“.

გვ. 637. ხაზგასმულია: „მოლაყფე. მოლაპარაკე. ცრუ მოუბარი“. „ცრუ“ შემოხაზულია და მიწერილია: „ცუდათ მოუბარი“.

10555–10557. ქილილა და დამანა. სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები მეფისა ვახტანგისაგან. თ. გრ. გურიელის გამოც. ი. ჭყონიას რედაქციით. ტფ., 1886.

ფორზაცზე: „მაჯამა, მალალი, 82; ლექსი: „უგლიმი, გლისპი, სარცხვინელია“, გვ. 377; „თმანიც რომ ენად გადმექცეს“, გვ. 454; შეცდომაა: „საცერთ“, უნდა იყოს

„საცერეთ“, გვ. 46; „რამე“ ლიტერატურული ენაა, გვ. 84; „არვისა“-უნდა იყოს „არესა“, გვ. 218; დამატრევ-უნდა დამათვერ – 76; მოვავლახენია თუ მოგილხენია, 284; შიგ ჭასა თუ ქვე ჭასა? – გვ. 185 იხ. ილია, ჩემი ანდაზ.; მახესა თუ – ხესა; 586; გვ. 501. რითმა სად არის?“

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „ი. გრ. 1915 წ.“ იქვე: „ეგრე მტრისა არ მეშინის, გვ. 247; ჭარო, 428; მუნასიბი, გვ. 11; ჭავჭავი, გვ. 102, 304; ბოლო-კარკაზა, გვ. 282; თაგთირი, გვ. 6, 24; ლაშლაში, გვ. 154 („ლაში“-დან); ფათერაკი, გვ. 64; ბუსტული, გვ. 65; როჭიკი, გვ. 112; ღაზო, 422; გარეგანი (ილიას უყვარს ეს სიტყვა), გვ. 223; ნუზლი, 564; სვემღვიძარე, 563 („სამეგრელოს მთავარი ლევან“-ში); ჭალიკონი, („ნიავექარი“ მეგრულია) გვ. 192. გამსახურდიასთვის; დააფსა, 471; პელაგონი, 209; მეკოტომე, 99; კინტოური, 97; სასირცხო (?) გვ. 185“.

„1. „თვით ღრუბლამდე“, გვ. 216 (ღალატშიაც არის ეს შედარება). 2. ალიტერაცია, გვ. 189. 3. ასონანსი: გვ. 189. 4. ნეტამც აგურის ნატეხი, გვ. 301. 5. თმანიცა ენად გადმექცეს, 454. 6. შვების დილა, 490. 7. ხალი და კომშის კურკა, 530. 8. გველი-მათრახათ, გვ. 190. 9. ივანე მაჩაბელისთვის, გვ. 194. 10. მართლის თქმა და დუმილი, 196. 11. მოყვასსა უაუგოსა თუ ემებ, მარტო დარჩები, 433. 12. გალახულ მტერსა არ ენდო, 430. 13. სიცოცხლეს შენგან მოველი, გვ. 57. 14. ფარვანა და სანთელი, გვ. 62. 15. დამატრევ თუ დამათვერ? გვ. 76. 16. მაიმუნი და სასირცხო ასო, გვ. 80. 17. ილიას აღებული სტრიქონი, გვ. 81. 18. ფარშევანგის ბოლო, 133. 19. დათვი და ბუზი, 166. 20. განდეგილის აღებული სტრიქ. გვ. 11. 21. ბულბულის ყეფა, 135. 22. ნაზრახ სიცოცხლეს... გვ. 218, შოთას აზრი“.

„1. დაიბეჭდა და გასასყიდად გამოვიდა „ქილილა და დამანა“, ვახტანგ მეფის მიერ თარგმნილი. წიგნი კარგა მოზრდილია, ლამაზად და ფაქიზად გამოცემული, ფასი სამი მანათია“. იხ. „ივერია“, 1886, წ. № 27, 27 თებერვალი – ახალ ამბად. 2. დიმიტრი ბაქრაძის ბიბლიოგრაფია ამ წიგნზე, იხ. „ივერია“, 1886, წ. № 27, 27 თებერვ. 3. ილია ოქრომჭედლიშვილის აზრი ამ „ქილილა და დამანაზე“, ავტორი საბას ლექსებს უწუნებს „უნდილი და უგემურიაო“. აფსუს! იხ. „ივერია“, 1886, წ. № 166. 4. დ. ბაქრაძე უპასუხებს ილია ოქრომ-ს და იცავს საბას (იხ...). 5. ა. ხახანაშვილი: „Килила и Дамана“, მოსკ., 1889 წ. 6. რიაზინინის თარგმანი: „Килила и Дамна“. მოსკ. 7. აკადემიის გამოცემა „Килила да Дамна“. მოსკ. 8. Басни из Килила მოსკ. 9. ილია ჭყონიას „ქილილა და დამანას“ კორექტორს, იხ. „კვალი“, 1894, № 36, გვ. 18. აქ გასწორებულია ამ წიგნის კორექტურა. 10. „ქილილა და დამანა“, წერილი მ. ჯანაშვილის, „თემი“, 1912 წ. № 88. 11. Грузинск. отрывок «Килилы и Дамны» იხ. «Новое обозрение», 1901 № 5666“. 12. „ქილილაზე“ – „კვალი“, 1894, № 36. 13. მ. ნასიძემ გამოსცა რჩეული არაკები „ქილილა“-დან, იხ. 1887 წ. გამოც. „ვახტანგ მეექვსე“. 14. ი. ჭყონია და „ქილილა და დამანა“, იხ. „კვალი“, 1894 წ. № 36, გვ. 18. 15. „ქილილა და დამანა“ XII საუკუნეში ითარგმნაო, იხ. „ქართ. მწ. XII საუკ.“ ზ. ჭ-სა, 1887, გვ. 34. 16. იხ. Сб. матер. уч. окр. ტ. 31, გვ. 42. სიტყვები, რომელნიც ამ ლექსიკონში არ არიან: „გლისპი– ჭინჭყლიანი, капризный, სახუნდარი; უგლიმი-გულქვა, შეუბრალებელი, სასტიკი; შაშარი – სისხლის გამოსაშვები; ლიზლი; მარაგიანი; გრუზვით; ხარხანჩო; ზარდახში; მუყრი; საოლავი; თაგთირი; სირა; ამარტა; დვლარჭნილოვნება (?);

ქარტითა; განლიგება; ჯადეგი; ღადო; ხონდრონი; შადი; არათი; მესპეკალე – საინტერესო ქართული გამოთქმა მე, მადნარი – ღამურა; ყიათა; ქაბრაწოანი; უნჯი – 580, 88; მადრანი, გვ. 37; გაროქვა, გვ. 78; კოლინდარი, 113; როჭიკი, 112; არიფი, გვ. 151; ფათერაკი, 152; ილინჭა, გვ. 220; ქვე ქასა, 185; იჩქითი, 178; გოლი, 191; ღუმელი, გვ. 442; სიყმილი; მუდრეგი, გვ. 215; მარზაპანი, გვ. 219; კვიპაროზი; ნიშატი, 566; ღუმბი (ნალი) 521; რიოში, 366; თხრემლი; არვეზი, 405; კირკიტა, 371; ცილი, 356; მეკოტომე, 93; რუდუნება, 349. უცხო სიტყვები: ეთიოპი, 554; ფაკელი, 546; ქიმი, 544; 392; ანგელი, 528 ხან ანგელოსია, 491; სინგური, 504; ალიზი, 247; ჯადეგი, გვ. 444; მაწაკი, 398; ყვავილების რაობა, 329; მაჯამა – „ღალი“; ექიმი, გვ. 410. აფორიზმები: 1. ენისა დანაკოდარი, ხრმლისაგან უარესია, 301. 2. გაღახულს მტერსა არ ენდო, 430. 3. მოყვასსა უაუგოსა თუ ეძებ, მარტო დარჩები. 4. თუ კაცი თვითონ არ ვარგა-ს ვარიანტი, 551“. ქალაღდის ნაჭრები წარწერებით: 1. „უაზრია, ნათელსა თუ ნათალსა, გვ. 118; გაჩემება თუ გაჩერება: სახელოვ. 2. ეს უნდა ვიპოვნო: „ვინც ჭიქაა, იგი არ ჰგავს, გრდემლსა მას ხელოვნებულსა „ქილილა და დამანადან“. 3. „ქილილა და დამანა“, წერილი მ. ჯანაშვილის. „თემი“, 1912 წ. № 88. 4. ყვავმა სიარულში მწყერს მიბაძაო და თავისი დაავიწყდაო და ვერც მისი ისწავლაო. შიშს ცხრა თვალი აზიაო. შიში შეიქს სიყვარულსო. იხ. „Сборник материалов. изд. учебн. округа“ 1882, წ. Кн. 2, გვ. 148. 5. «Семья и школа» – 1907, ივლ. 11 – აქ დაბეჭდილია „მაიმუნი და მედუზა“, თარგმანი ინგლისურით. ეს ზღაპარი ყოფილა „ქილილა და დამანაში“, გვ. 345. 6. 86) კაცი განკითხვას რას აქნევს, სოფლისა ზღვათა მცურავი? ვინცა დანთქმულა რა იცი, სად დაიღუპა რად თავი. (ქილილა) 76) თუმცა ანგარი ურიცხვთა, შეიკრებს უნჯთა ყოვლისა, მდღვერის მეტს ვერას დაჰხარჯავს (ქილილადან). 7. ალ. ბარამიძეს – „ქილილა და დამანა“ – არაბულად უთარგმნია იბნ-ალ-ფაკიხას, იხ. „Сб. мат. уч. окр.“ ტ. XXXI (31) გვ. 42.

კონვერტში წერილის ფრაგმენტი, №№ 9, 10 – იწყება: „გამოურკვეველია. მისი ავტორობა ვერ დავაზუსტეთ“... მთავრდება: „მე რაც შემეძლო ის გავაკეთე! თუ სხვა „დამეხმარება“, და მომიძებნის ავტორს, დიდის მოწიწებით მოვიხსენიებ ამ ჩემს მტერ-მოყვარე მეგობარს მეორე გამოცემისთვის“, ბოლოში მიწერილია: „როგორც იყო ვიპოვე ქილილაში ყოფილა, იხ. გვ. 247“.

გვ. 1. შენიშვნაში გახსნილია ინიციალი: „ალ. ს.-ალ. სარაჯიშვილი“.

გვ. 105. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „აქვს ილიას“.

გვ. გვ.: 161, 235–237... ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. „საანდაზო ლექსები“.

გვ. 176. მოხაზულია და ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ვინც საზღვარს გადასცდება“.

გვ. 181. მოხაზულია და ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „მარის 1921–1933. ი. გრ.“

გვ. 201. ხაზგასმულია: „აჯილა“, მიწერილია: „თვალი პატიოსანი“.

გვ. 211. სტრიქონშია „რაცა რით“, მიწერილია: „რაცრაცით“.

გვ. 424. ხაზგასმულია: „უგვანს ალერსსა გაყრა სჯობს არისტოტელის თქმულია“, გვერდზე წერია: „ილია, გვ. 138“.

გვ. 433. ხაზგასმულია: „მოყვასსა უაუგოსა თუ ეძებ მარტო დარჩები“, მიწერილია: „ეს ჩემზეა ნათქვამი“.

გვ. 449. ხაზგასმულია და მოხაზულია: „ნარდი ხუჭუჭი“, არშიაზე წერია: „ნარდიონი-ხუჭუჭი ყვავილი?“

გვ. 516. ხაზგასმულია: „ნახლებით“. მიწერილია: „ძვირფასი მატერია“.

გვ. 574. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. გვ. 33. ილიას შეუცვლია“.

გვ. 588. მოხაზულია: „ისარნა“, აწერია: „შადრევანი“. ხაზგასმულია: „ილეკრო“, მიწერილია: „მეტალი“.

გვ. 589. ხაზგასმულია სიტყვები: „სირი-რიგი“, არშიაზე წერია: „გვ. 411, 443 (აქ ფრინველია)“.

გვ. 590. გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ბარამიძის წერილი „სულხან-საბა ორბელიანი“, მინაწერით: „მუშა“, 1935, № 46, 24/II“.

10558–10559. ქილილა და დამანა. იგავ-არაკები. ქართულად გადმოღებული ვახტანგ VI-სა და სულხან-საბა ორბელიანის მიერ. ალ. ბარამიძისა და პ. ინგოროყვას რედ. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ძვირფასს იოსებ გრიშაშვილს. ა. ბარამიძე. 14. VII. 49“.

ყდის მე-2 გვ.: „რეცენზიები. 1. დ. კობიძის „მნათობი“, 1950, № 2“.

თავფურცელზე: „ტექსტი შემოკლებით იბეჭდებო. (?) იხ. აქვე გვ. 623, ი. გრ“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „თვარა რა მოკვდება ტირილი ვედარ გააცოცხლებს“... და მიწერილია: „განდეგილი (დ. ერისთ.)“.

გვ. 49. „კაცი სახელის მძებნელი, უკვდავად შემირაცხია

მკვდრად იგი თქმულა, ვის კაი სახელი ზედა არ აცხია!“ მოხაზულია და მიწერილია: „ილია“.

გვ. 223. ხაზგასმულია: „ბუისგან ნუ გამოელი...“ და მიწერილია: „ბედებსა“.

გვ. 418. ხაზგასმულია: „და გული“, მიწერილია: „დახურული“.

გვ. 629. მოხაზულია ლექსიკონში „წამოსასხამი“, მიწერილია: „პირის ფანჯარა ჩადრისა“.

გვ. 630. ხაზგასმულია: „გოლი“, „დაბალთვა“, მიწერილია: „გოლეული“, „ბალთა“.

გვ. 632. სიტყვასთან „ისარნები“, მიწერილია: „შადრევანი“. სიტყვა „კერკეტონს“ მიწერილი აქვს: „ასასი“. ხაზგასმულია: „კორკოდილო“ და მიწერილია: „Крок“ [одил].

გვ. 633. მოხაზულია: „ლალანდარი“ და მიწერილია: „თავისუფლად“. ხაზგასმულია: „მდღევარი“, მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 634. ხაზგასმულია: „მდამიობი“, მიწერილია: „ლამურა“.

გვ. 635. ხაზგასმულია: „ნეგო“, მიწერილია: „თეთრი ყვავ.“

გვ. 638. მოხაზულია: „უგლიმი, გულქვა“, მიწერილია: „კაპასი“.

გვ. 639. ხაზგასმულია: „ხმელი კაჭაჭი“, მიწერილია: „შესაჭმელი მცენარე“. მოხაზულია: „შუკა“, მიწერილია: „შუკა? ტექსტის მიხედვით მოედანს ნიშნავს“. ხაზგასმულია: „ქონდაქარი“, მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 640. მოხაზულია: „ლადარი“, მიწერილია: „ცეცხლ-ნაცარი“.

გვ. 641. ხაზგასმულია: „ჭარო“, მიწერილია: „ჩაიკა“. „ხადუმი“ – მიწერილია: „ქალი“. „ხეზი“ – მიწერილია: „ხიზი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „წინარე, 37; შური, 312“.

ყდის მე-3 გვ. მინაწერი: „ბედები? გვ. 223, 156; შაქრის ლერწამი, 612; ნარგიზი თუ ნარგიზე, 579“.

10560–10566. ყარამანიანი. ქართულად ნათარგმნი სახლთხუცის და სარდლის თავ. დავით ორბელიანისაგან, საამოდ სასმენელი. თბ., 1875–1879.

კარი 1. 1875.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „ყარამანიანის პირველი გამოცემა. აკლია 3, 4, 7 და 13, 14, 15, 16.“

კარი 2. 1875.

კარი 5. 1876.

კარი 6. 1878.

კარი 8. 1879.

კარი 9. 1879.

10567–10569. ქუჩუგ ყარამანიანი. ქართულად ნათარგმნი სახლთ-ხუცის და სარდლის თავ. დავით ორბელიანისაგან, საამოთ სასმენელი. ტფ., 1879–1880.

კარი 10. 1879.

კარი 11. 1880.

კარი 12. 1880.

გამომცემლის შენიშვნაში ხაზგასმულია: „თორმეტ წიგნათ“.

10570–10571. ყარამანიანი. სპარსულიდამ ქართულად ნათარგმნი, სახლთხუცის და სარდლის თავ. დავ. ორბელიანისაგან, „საამოთ სასმენელი“. გამოც. მე-2. თბ., 1903.

კარი 8. 1903. გამოცემის წლის 1903-ს გასწვრივ: „კიდევ გამოვიდა 1910 წ.“.

ფორზაცზე დაკრულია სურათები წარწერით: „ყარამანიანიდან (ძველი გამოცემიდან). ი. გრ. კარი VIII“.

კარი 9. 1903.

გვ. 37. პირველი აზვაცი მოხაზულია, მიწერილია: „ეს ადგილი გამომცემელს შეუცვლია და თავის მხრივ ჩაუმატებია კიდევ. ძველ დაბეჭდილში (1879) გამომცემელი ნ. კობალაძე იყო, წერია „წიგნი“ და არა „ქალაქი“, იხ. გვ. 751“.

გვ. 41. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ეს მოთქმა 1879 წლის გამოცემაში სხვანაირადაა. გვ. 754–5. ი. გრ.“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „გულში შეინახეთ“, მიწერილია: „ძველ 1879 წლის გამოცემაშია „ყურში შეინახე, გვ. 756“.

გვ. 55. მოხაზულია: „ხანი“, მიწერილია: „სიტყვა „ხანი“ არ არის ძველ გამოცემაში, იხ. 1879, გვ. 766“.

გვ. 75. მოხაზულია „პარუხი“, არშიაზე მინაწერი: „ფარუხი წერია 1879 წლის გამოცემაში, გვ. 785“.

10572–10582. ქუჩუგ ყარამანიანი. ქართულად ნათარგმნი, სახლთხუცის და სარდლის თავ. დავით ორბელიანისაგან. „საამოთ სასმენელი“. გამოც. 2. ტფ., 1904–1912.

წიგნის მე-10–16 კარი, რომელიც სხვა და სხვა დროსაა დაბეჭდილი, აკინძულია და ყდაში ჩასმული ი. გრ. მიერ.

ფორზაცზე: „სრულია. ყარამანიანი, 11 წიგნი (9–16 კარი). ი. გრ“.
კარი 10. 1904.

თავფურცლის წინ ჩაკრულია 1-ლი გამოცემის კანი, რომელზედაც წერია: „ი. გრ. ეს პირველი გამოცემის ყდაა. გამოცემული ნ. კობალაძისაგან და დ. ლაზარევისაგან. შმუცტიტულზე ლაზარევი არ აწერია“.

გვ. 23. სათაურშია: „კოჭლი-დევის ამბავი მოიხსენიეთ“, მიწერილია: „მათუთ-დევისა მოიხსენიოთ“.

გვ. 31. ლექსის სტრიქონების გასწვრივ მიწერილია: „ეს ლექსი ასეა დაბეჭდილი ძველ გამოცემაში 1879. გვ. 930“. და შესწორებულია ლექსში ადგილები, გადახაზულია „ბევრი“, მიწერილია: „უცხოდ“, გადახაზულია: „არცა ფასით“, „ალმას, ბრილიანტ“, მიწერილია: „თავი თვისი“, „ლაჟვარდ-იაგუნდ“.

კარი 11. 1905.

თავფურცელზე ხაზგასმულია გამოცემის წელი და მიწერილია: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1880. აწერია „კობა და მე“.

კარი 12. 1908.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1880 წ“.

გვ. 100. ჩაკრულია ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „1880 წელში გამოსულ ყარამანიანის ბოლო-თქმა: როდესაც „ყარამანიანის“ გამოცემა დავიწყეთ მაშინ გამოვაცხადეთ, რომ სულ თორმეტ წიგნათ გამოვაო. ესეც ეხლა მეთორმეტე წიგნი გამოგვიცია. მაგრამ ახლა კიდევ გამოჩნდა გაგრძელება ქუჩუკ-ყარამანიანისა. ამბავი ქუჩუკისა და სხვა გმირთა შვილებისა და შვილიშვილებისა. ამის გამო საჭიროდ ვრაცხთ, რომ ყარამანიანის გაგრძელება კიდევ გამოვა რამოდენიმე კარი იმ წესითვე, როგორც დღემდინ გამოდიოდა. გარდა ამისა მეცამეტე კარი გამოვა ამ თვის ბოლოს“.

კარი 13. 1910.

კარი 14. 1911.

კარი 15. 1911.

კარი 16. 1912.

თავფურცელზე: „ბოლოთქმით. ი. გრ“.

გვ. 62. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „რატომ ნიკოლოზ კობალაძეს არ იხსენიებს? ი. გრ“.

10583–10590. ყარამანიანი. ქართულად ნათარგმნი, სახლთხუცის და სარდლის თავად დავით ორბელიანისაგან. „საამოთ სასმენელი“. გამოც. მე-3. თბ., 1901, 1909, 1914.

კარი 2. 1901.

კანის მე-4 გვ. მინაწერი: „თილიყამყამი – ყაფის მთა“.

კარი 4. 1909.

ხაზგასმულია: „გვ. გვ. 4, 20, 68, 92“, მიწერილია: „ეს ტექსტი (მოთხრობა) არ არის გადმობეჭდილი ძველი გამოცემიდან. ეს ნაწყვეტი სხვა გამოცემიდან (1876 წლის) ჩაუმატე ბოლოში“.

გვ. 80. პირველ აბზაცში: „მაშ ამ კარს შორს ჩამოეცალეთო“ – გადაშლილია და აწერია: „ამ კარიდან ჩამოდექითო“.

გვ. 96-ის შემდეგ ჩამატებულია 8 ფურც. 1875 წლის გამოცემიდან და გვერდები დანომრილია.

გვ. [97]. პირველი აბზაცი გადახაზულია და მიწერილია: „ეს თავი აკლდა, იხ. თავში სარჩევი. ი. გრ“.

კარი 5. 1914.

თავფურცელზე: „დუბლ. შევადარე. ეს წიგნი მხოლოდ საჯაროშია და ჩემთან. ი. გრ“.

კარი 6. 1914.

კარი 7. 1914.

10591–10594. ყარამანიანი. ქართულად ნათარგმნი სახლთხუცის და სარდლის თავ. დავით ორბელიანისაგან. „საამოთ სასმენელი“. გამოც. მე-4. თბ., 1912.

კარი 1. 1912.

ფორზაცზე: „სრულია, ი. გრ. ყარამანიანი-სრული 16 კარი – (ორ წიგნად). 1 წიგნი (8 კარი). პირველი გამოცემა 1875. ნიკოლოზ კობალაძისაგან. ჯერ 12 კარი გამოვიდა. იხ. განცხადება „მოამბე“, 1904 წ. № IV“.

კანზე: „უნდა შედარებულ იქნას პირველ 1875 წლის გამოცემასთან – შემდეგ გამოცემებში გამომცემელს თვითნებურად ენა „შეუსწორებია“, ი. გრ. 1914 წ. 8/X“.

გვ. III. ხაზგასმულია: „პლატონ იოსელიანის“ გასწვრივ მიწერილია: „სად?“

გვ. 112. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ხელმწიფენი და დიდებულნი ლხინითა და ნადირობით შეექცეოდნენ“.

კანის მე-3 გვ.: „ეს ბოლო ფურცელი სხვა გამოცემიდანაა. ი. გრ.“

წიგნში დევს კანი წარწერით: „ეს ფურცელი 1912 წლის გამოცემიდანაა. ი. გრ“.

კარი 2. 1912.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ოკეანეს“, მიწერილია: „უკიანეს“.

გვ. 75. მოხაზულია: „ნეტარსა!“ მიწერილია: „ნეტარძი, იხ. 1875 წლის გამოცემა, გვ. 147, ტ. 11. ი. გრ“.

კარი 3. 1916.

10595. შვიდ-ვეზირიანი ანუ არაკნი შვიდი ბრძენისა. ნათარგმნი მ. ახპატელოვისაგან. ტფ., 1887.

ყდაზე: „მაჩუქა კოწია კაჭახიძემ. ი. გრ.“

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „ი. გრ. ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის. ი. გრ“.

10596. სრული შვიდ-ვეზირიანი ანუ არაკი შვიდ ბრძენისა. ტფ., 1912.

თავფურცელზე: „ეს გავასწორე და გადავეცი ალ. არაბიძეს. მან დ. საყვარელიძეს გადასცა... დაიკარგა?! 1928 წ. 1 მაისი, ი. გრ“.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ“.

გვ. 30. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ეს ზღაპარი ტოლსტოის აქვს“.

გვ. 98. ხაზგასმულია: „ჩანგალის მოსატანათ გაიქცა“, მიწერილია: „ჩანგალი იყო ძველად?“

კანის მე-3 გვერდზე: „აქედან ბევრი ზღაპრები „თიმსარიანშია“.

10597. შვიდ-ვეზირიანი ანუ შვიდთა ბრძენთა მოთხრობა. თბ., 1916 წ.

თავფურცელზე: „1943 წ. 22/IX ი. გრ. სოლოლაკი“.

სათაურთან: „პ. შოთაძისაგან – ა. იმედაშვილის წიგნებიდანაა! 1943 წ. 22/IX. ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში არ არის“.

10598. ჯემალ-ზადე. ნოველები. თარგმ. მ. ხუბუას მიერ. [თბ., 1935] – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1935, № 5.

სპარსული ლიტერატურის ისტორია

10599. ახვლედიანი გ. ირანის ლიტერატურიდან. ამონაბეჭდი: „ჩვენი მეცნიერება“, 1924 წ. № 2.

10600. ბარამიძე ა. ფირდოუსი და მისი შაჰ-ნამე. მოკლე ისტ.-ლიტ. მიმოხილვა. ტფ., 1934.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს. ავტორისაგან. 25. X. 34“.

10601–10602. გამოფენა ფირდოუსი და ქართულ-ირანული ურთიერთობა ლიტერატურასა და ხელოვნებაში. ტფ., 1934–1935. პარალ. ტექსტი რუს. ენ.

10603–10604. კობიძე დ. ახალი სპარსული ლიტერატურა. 1. ფირდოუსის წინა პერიოდი. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „სახელოვან პოეტსა და მეცნიერს ი. გრიშაშვილს – დიდი პატივისცემით დ. კობიძე. 1946“.

კანზე: „შესანიშნავი წიგნია. ი. გრ. 1946. 10/VII“.

კანის მე-4 გვ.: „ფირუზ მაშრიყელი“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ბრმა და ცალი თვალით ელამი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

10605–10606. კობიძე დ. სპარსული ლიტერატურა. ნაწ. 2. საგმირო ეპოსი. თბ., 1947.

10607. ომეგა. სპარსთა ლიტერატურა. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1925, № 2.

თავფურცელზე მ. გოგიბერიძის ხელით: „P. S.“ ჩემი მეხსიერებით „ომეგა“ იყო ფსევდონიმი ვინმე სმირნოვისა, ჩემი გაგებით ეს კაცი იყო ერთ-ერთი იმ რევოლუციის ეპოქაში ჩამოყალიბებული მოქალაქის, რომელიც სხვა დიდი საქმის უქონლობის გამო ახლა ძველ ცოდნას იყენებს და ლიტერატურის ამა თუ იმ ფორმას თავის ახალ ხელობათ იხდის. ასეთი ტიპები არსებობდნენ მანამდე, სანამ კულტურული რევოლუციის იდეოლოგიურმა სუსხმა ერთი ხელის მოსმით მოსპო მათი არსებობის უფლება. კიდევ ერთი: ხშირი იყო მოქალაქე მოსკოვში მწერლობას არ მისდევდა, ხოლო სარატოვში თუ ჩავიდოდა, უსათუოდ მწერალი იქნებოდა. მოსე გოგიბერიძე. 29/I. 1930“.

10608. რუდაქი. 1857–1957 [საიუბილეო კრებული]. თბ., 1957.

უნგრული ლიტერატურა

10609. გიდაში ა. კოლონიები ყვირიან. პოემა. თარგმ. ტ. ტაბიძის. ტფ., 1933.

10610–10612. ზალკა მ. მარადიული ზავი. [მოთხრობა]. თარგმ. რუს. ტფ., 1930.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1930–19–III“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „...პარალელები მორთული მელოდიის ქაშანური პწკალებით“, მიწერილია: „აბა გაიგეთ!!!“

10613. ილემ ბ. ტისა იწვის. რომანი. ბელა კუნის წინასიტყვ. თარგმ. რუს. ნ. მესხისა. ტფ., 1931.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 19/X.“

10614. კარიკაში ფ. ომი-ომს! მოთხრობა. თარგმ. პ. აბრამიასი. ტფ., 1929.

10615. მიქსათი კ. უცნაური ქორწინება. რომანი. [თარგმნა რ. ორჯონიკიძემ]. თბ., 1962.

ფორზაცზე: „სახსოვრად ძვრიფას და საყვარელ პოეტს ჩვენი ეპოქის შესანიშნავ ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს დავით იოსელიანისაგან. თბილისი. 19/I– 63 წ.“

10616. ნიკოლა ცრინი. [მოთხრობა]. თარგმ. ა. თ-წერეთლის მიერ. თბ., 1894.

10617. პეტეფი შ. იანოშ რაინდი. [პოემა]. თარგმ. გ. აბაშიძისა. [თბ.], 1952.

თავფურცელზე: „იხ. „მნათობი“, 1952 წ. ი. გრ. 1952. 3/XII“.

10618. პეტეფი შ. [ლექსები]. თარგმ. გ. აბაშიძისა. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს მისი მარად პატივისმცემელი გრ. აბაშიძე. 8. VIII. 49“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „I. უნგრული პოეტის არანის ლექსი „ნატვრა უნგრელისა“ თარგმნა ქართულად ილია ჭყონიამ [ა. ელანიძე] „ნიშადური“, 1907 წ. № 1. II. „ქართველები უნგრეთში“, ამ სათაურით იხ. ბ. ოქროპირიძის წერილი, ჟ. „ნიშადური“, 1908 წ., № 61, ი. გრ“.

გვ. 49. ლექსის „მიჰქრის, მიფრინავს ღრუბელი მალა“ სტრიქონებში ხაზგასმულია: „ღრუბელო“ და „მზევ“, არშიაზე: „მზე და ღრუბელი?“

გვ. 71. ლექსში „შავ-წითელი დროშა“ ხაზგასმულია: „ძირს ჩვენი დროშა სამფეროვანი“ და მიწერილია: „გვ. 95“.

გვ. 80. ლექსში „საბრძოლო სიმღერა“ ხაზგასმულია: „დაჰკრეს ნალარა, ისმის დაფდაფი“, გასწვრივ მინაწერი: „ნალარა და დაფდაფი იგივეა“.

გვ. 95. ლექსში „არის განა კაცი ვინმე?“ ხაზგასმულია: „სამფერია ჩვენი დროშა“ და მიწერილია: „გვ. 71“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ვ. ჭელიძის წერილი „პეტეფის ლექსები ქართულად“, მინაწერით: „კომ“, 1949, 20 აგვისტო, № 165“. 2. ერ. ქარელიშვილის წერილი „მანდორ პეტეფის ლექსები ქართულად“, მიწერილია: „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 4 სექტ., 1949, № 35“.

10619. უნგრული მოთხრობები. [კრებული]. თარგმნა ეთ. კეჭაღმაძემ. თბ., 1955.

უნგრული ლიტერატურის ისტორია

10620. ჰიდაში ა. შანდორ პეტეფი. [თარგმ. ც. კახიანისა. თბ., 1961].

ფრანგული ლიტერატურა

10621. ბაიარი და ვანდერბურხი. პარიზელი ბიჭი. კომედია 2 მოქმ. თარგმ. მ. ჯორჯაძისა. – ამონაჭერი.

10622. ბალზაკი ო. გობსეკი. – შაგრენის ტყავი. – პოლკოვნიკი შაბერი. მოთხრობები. თბ., 1952.

10623. ბალზაკი ო. ეჟენი გრანდე. [რომანი]. თარგმ. თ. ქიქოძისა. [თბ.], 1948.
ყდაზე: „ი. გრ. 1948. 6. III“.

10624. ბალზაკი ო. ვენდეტა. – პიერ გრასუ. – წითელი სასტუმრო. – უცხო შედევრი. – ეჟენი გრანდე. – მამა გორიო. [მოთხრობები]. თბ., 1959.

10625. ბალზაკი ო. ორი ნოველა. თარგმ. ი. ქავჭარაძისა. თბ., 1949.

10626. ბალზაკი ო. პოლკოვნიკი შაბერი. თარგმ. ი. ქავჭარაძისა. თბ., 1947.

კანის მე-4 გვ.: „არ ვარგა კაცი უმტერო კარგია მუდამ მტრიანი (ვაჟა). ი. გრ. 1947. 20/VI“.

10627. ბალზაკი ჰ. შაგრენის ტყავი. ფილოსოფიური ეტიუდი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1931.

სუპერზე: „ი. გრ. 1931. 18. VI“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „P. S. ვის ეკუთვნის სხოლიოები ავტორს თუ მთარგმნელს?“
იქვე: „კაიროდან, გვ. 20. ქაირი?; ქორვაჭარი, გვ. 52. მიხარია, რომ ეს სიტყვა გადავიდა ლიტერატურაში. იხ. ჩემი „ბოჰემა“ გვ. 12; მიამიტი, 42, 59; დახლიდარი, 62“.

თავფურცელთან ფურცელი, რომელზედაც წერია: „ქიშმირი თუ კაშმირი. იხ. „შაგრენის ტყავი“, გვ. 89. რასაკვირველია ქიშმირი“.

გვ. IX. მოხაზულია ბოლო აზვაცი, მიწერილია: „შრომა“. ხაზგასმულია „ცეზარ“, მიწერილია: „კეისარს“. გვ. 7. სიტყვასთან: „უჯდა“, მიწერილია: „მისჯდომოდა“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ღრმა გახდა“, მიწერილია: „გაღრმავდა“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ქაიროდან“, არშიაზე: „ქაირო?“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „გაჭრილი“, მიწერილია: „გაპობილ“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „თებენის“, მიწერილია: „(თებოს?)“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „მაგვარი“, არშიაზე: „მზგავსი“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „მეამიტი“, არშიაზე: „მიამიტი“.

გვ. გვ.: 59, 61, 63, 70, ხაზგასმულია სტრიქონები, სიტყვები, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 62. ხაზგასმულია: „დახლიდარის ეტლი“, წერია, არშიაზე: „რატომ ბედი არა?“

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ჭაღებსა“, მიწერილია: „ხომლი“.

10628–10629. ბალზაკი ჰ. შაგრენის ტყავი. ფილოსოფიური ეტიუდი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. გამოც. მე-2. ტფ., 1937.

- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 21/III“.
10630. ბარბიუსი ა. ბრალს ვდებ! ტფ., 1932.
10631. ბარბიუსი ა. მოუდრეკელნი. (თარგმ.) ტფ., 1928.
10632. ბარბიუსი ჰ. პატარა მოთხრობები. თარგმ. ა. ჭუმბაძის მიერ. ტფ., 1930.
10633. ბარბიუსი ა. ცეცხლი. რომანი. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1923.
- გვ. 30. ხაზგასმულია: „სათილებს“, მიწერილია: „სათილილი – ведро“.
- გვ. 33. ხაზგასმულია: „ჯაყვის“, არშიაზე წერია: „ჯაყვა – ჯიბის დანა“.
- გვ. 45. ხაზგასმულია: „გვაბანაკები“, მიწერილია: „გვაბანაკი – пальто“.
- გვ. 59. ხაზგასმულია: „თუთიის“, მიწერილია: „თუთია – цинк“.
- წიგნის ბოლო კანზე: „1. შე რწყილის ნისკარტო. 2. გვ. 57“.
10634. ბელო. დედა. (მოთხრობა). თარგმ. ელ. მამულაშვილისა. – ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1896 წ. №№ X–XII.
- 10635–10637. ბერანჟე პ.-ჟ. [ლექსები]. ქართულად. თარგმანი [გ. გვაზავასი]. ტფ., 1898. სათაურის წინ: გიორგი გვაზავა.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „საჩუქრათ მ. გაჩეჩილაძის. ი. გრიშაშვილი. 1916 წ. ქ. ტფილისი. 29 ოქტომბერი. იხ. II გვ. აკაკიმ ეს ნათარგმნი აქო, იხ. მისი „კრებული“, 1899 წ., № 2“.
- თავფურცლის მე-2 გვ.: „ბერანჟე კვლავ დაიბეჭდა: 1. მტრედი და ყორანი, „ივერია“, 1909 წ., № 33. 2. აი მხედრები, გამოდი ნინო „ივერია“, 1909 წ. № 35“.
- 10638–10639. ბერლინის აღება. ფრანგული ნოველები. თარგმ. ირ. ქავჭარაძისა. თბ., 1942.
- ყდის მე-2 გვ.: „ჩვენს სოსო გრიშაშვილს. ირ. ქავჭარაძისაგან. 1942 წ. 27/XI. თბილისი“.
- 10640–10641. ბომარშე. სევილიელი დალაქი ანუ ამაო გაფრთხილება. ფრანცუზულიდამ გადმოთარგმნილი [დ. ყიფიანის მიერ. თბ., 1879]. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 4.
- 10642–10643. ბრიე. ავი სენით შეპყრობილნი. პიესა 3 მოქმ. ფრანგ. გ. ჯაბადარის მიერ. ტფ., 1911.
- 10644–10645. ბრიე. დასჯილნი. პიესა სამ მოქმედებად, ბრიესი: (Brieux) თარგმ. ვ. საათაშვილისა. თბ., 1913.
10646. ბრიე ეჟ. წითელი მანტია. დრამა 4 მოქმ. თარგმ. ივ. პოლუმორდვინოვისა. ამონაჭერი: „ივერიის ბიბლიოთეკა“, 1905, № 3.
10647. ბუვიე. იზა. თარგმ. ი. ჭავჭავაძისა. – ამონაჭრები: „ივერია“, 1879, №№ 3–10. წიგნის ბოლოს გვ. 272: „გაგრძელება იხ. 1880 წლის „ივერიაში“. ი. გრ.“
10648. ბუვიე. იზა. რომანი, თარგმანი ი. ჭავჭავაძისა. თბ., 1892.
- შმუცტიტულზე: „იზა სრულია! ი. გრ“.
- გვ. 40. ხაზგასმულია: „ბრონზის“ მიწერილია: „ბრინჯაოს, გვ. 5“.
- გვ. 57. ხაზგასმულია: „მებრონზე“, არშიაზე წერია: „ბრინჯაოს ოსტატი ვარ. ი. გრ.“
- გვ. 62. მოხაზულია: „რუპმა“, არშიაზე: „რუბი-საათის მეოთხედი ანუ რუპი“.
- გვ. 69. ხაზგასმულია: „ცრემლი მკვდარს არ აღადგენს“, არშიაზე: „ქ-ნ განდგეილს ლექსი აქვს ამ თემაზე „მკვდარს ტირილი ვერ აღადგენს“. ი. გრ“.

გვ. 136. ხაზგასმულია: „ინანა, რომ წიგნი არ დასწვა“, მიწერილია: „ინანა თუ გაეხარდა?“

გვ. 141. აღნიშნულია: „უნდა დაგიჭიროთ“, მიწერილია: „დაპატიმრებული ხართ“.

გვ. 181. სიტყვაში: „ლელწამს“ (ტანსა) „ლ“ შეცვლილია „რ“-დ, გასწვრივ მინაწერი: „ლელწამიც სწორია, ეს ჩემი შენიშვნა არ არის“.

გვ. 294. ხაზგასმულია: „აქმო ჩემთან“, არშიაზე წერია: „კახური თქმა. ი. გრ“.

გვ. 363. ხაზგასმულია: „თანახმა“, მიწერილია: „ხან წერს „თანხმა“.

გვ. 390. 1-ლ სტრიქონში ჩამატებულია: „დამნაშავეს თუ ეძიებთ. ი. გრ.“

ბოლო ფორზაცზე: „კუტრობა, 6, 14, 44, 47 (Банкротство); იწყობა თუ იწყება?, გვ. 6; სადილს უკან, 8; თვითრჯული, 9, ე. ი. კერპი, თავის ნათქვამი; ყოველისფერი, 15; ტაბლა, 39; სტოლი, 146 და 23; პოვოსკა, 25; პარიკმახერი – ქალისა, დალაქი – კაცისა? გვ. 27; რაღა, 34, 176, 419; კუჩერი, 43; აინუნშია, აინუნში, 333–45; დოშაკი, 54, 287; რუპი-რუბი, 62, 77, 279; მკვდარს ტირილი ვერ აღადგენს, გვ. 69; ბიაბრუობა, 72, 576; აბრუ, 77; ბარაქალა, 84; ხანდისხან, 92, თუ ხანდახან?; ვიქმრეა, 110; ბაშკი, 36, 126, 137; დომლული, 136, 659; ჩორსო, 146; ოთხკუთხივ, 284; ბაყალი, 167, 165; ბიჭოს?, 165; სატანციოდ, 181; სელი ყველგან სკამის მნიშვნელობით აქვს ნახმარი; გეში, 186; დახლი, 195; ზარაფი, 197; საქმე დამშია, 198, 368; ეხტიბარი, 199, 200; ძალო, 223; უყიათი, 254; ლაზათიანი, 259; ეტლის მატარებელი კაცი, 278; ლუსკუმა, 372; 283 – ძეგლი? ბიუსტი?; ალაღმა? 462; მებელი – ორხუა, 284; „ბუშის“ თუ ბოშის, 285, 286, 403; ბოხჩა, 309; ბედოვლათი, 320; ამდენი „ეხლა“ (?) გვ. 360; სეკრეტარი, 399; ფრთა წამალში, 405; მიკიტანხანა, 468; ნამჯე თუ ნამჯა?, 507; მახლას, 525; მიჰქარავთ, 607; უცრუენია, 629; „ჯაგლაგა“ არ შეეფერება გუდარს. ნეტა დედანში როგორაა. ი. გრ.; ბალღამი – გულის; საბელი ყელისა; მოისწრაფა; მარქაფა მიჯნურობა, 337; უფსკრულის; გადამეტებით; მიეზიდება – დიდება; დალურსმა; ქართველმა; რუსმა; და სიყვარული დააზოგვინა; შეიფერა; ილიას ძალიან უყვარს სიტყვა „მადლი“, „მადლიანი ღამე“, „მადლიანი ნიჭი“.

გვ. 305–312 ჩამატებულია მანქანაზე ნაბეჭდი ფურცლები, გვერდები დანომრილია. ი. გრ. მიერ.

10649–10655. ბუვიე. იზა. რომანი. თარგმ. ი. ჭავჭავაძისა. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 10. II“.

10656. ბურჟე პ. ანდრე კორნელი. თარგმ. გრ. ყიფშიძისა. – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1894, №№ 2–6.

10657. ბურჟე პ. ცოდვა სიყვარულისა. რომანი. ტფ., 1894.

ფორზაცზე: „ი. გრ. იბეჭდებოდა „ივერია“-ში, 1886 წ. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „მე შევიძინე. ი. გრ. 1916 წ. 1/V“.

ეს წიგნი ვიყიდე და მეორე ეგზემპლარი ვაჩუქე ანის. ი. გრ“.

10658–10659. გერბიდან მ. მაღაროს უფროსი მუშა. დრამა 1 მოქმ. ნ. გოცირიძის თარგმ. ტფ., 1927.

10660. გმირი როლანდი. ძველი თქმულება 3 სურათით. ა. ჯავარიძის მიერ. ივანე როსტომაშვილის საფასით და რედაქციით გამოცემული. ტფ., 1896.

10661. გრაფ. მარსელელნი. მოთხრობა საფრანგეთის XVII საუკუნის რევოლუციის ისტორიიდან. თარგმ. ელ. ანტონოვსკისა. [ტფ.], 1911.

კანზე: „P. S. ფელიქს გრა იყო პროვანსალელი ბელეტრისტი. – ი. გრ. 1911 წ.“

თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან: „ბოლოში წერილია ელ. ანტონოვსკიზე. ი. გრ“.

გვ. 3. ავტორის გვარში: „გრასი“ მოხაზულია: „სი“ და მიწერილია: „ამ წიგნის ავტორი არის გრა და არა გრასი, როგორც „ქართულ წიგნშია“ აღნიშნული. ი. გრ. 1943. 10/V“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „როშელსაც“, მიწერილია: „რომელსაც“.

გვ. 35. მოხაზულია: „ოჯახში“, მიწერილია: „ოთახში. ი. გრ“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ყაწიბზე“, მიწერილია: „ყაწიმი“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ამბონის“, მიწერილია: „ამბიონი (?) ი. გრ“.

კანის მე-4 გვ.: „შეცდომა – გვ. 9, 22, 23, 33, 35, 38, 63, 100. 107“.

დე-კურსელი პ. იხ. კურსელი პ. დე.

10662. დ’ერვილი ე. უძველეს დროის ბავშვის თავგადასავალი. თარგმ. მ. იაშვილისა. თბ., 1923.

10663. დ’ერვილი ე. უძველეს დროის ბავშვის თავგადასავალი. თარგმ. მ. იაშვილისა. თბ., 1929.

10664. დიდრო დ. რამოს ძმისწული. თარგმ. ფრანგ. ქ. ირემადისა. თბ., 1939.

გაზეთიდან ამონაჭერი რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „კომ“, 1939 წ. № 106“.

10665–10667. დიუმა ა. (მამა). გრაფი მონტე კრისტო. თარგმნა თ. საჯაიამ. წ. 1–6. თბ., 1953–1958.

წ. 1–2. 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 3/XI“.

წ. 3–4. 1954.

ფორზაცზე: „გვ. 89. მეტრაქტორე თუ მეტრახტირე?“. იქვე: „1955, 19/III“.

წ. 5–6. 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958. 3/IX“.

10668–10669. დიუმა ა. (მამა). სამი მუშკეტერი. [რომანი]. თარგმ. ი. მაჭავარიანმა. [ორ ნაწილად]. ნაწ. 1–2. თბ., 1950–1951.

ნაწ. 1. 1950.

გვ. 15 და 21 ხაზგასმულია: „იმახდა“, მიწერილია: „ამბობდა“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ესალმებოდა“, მიწერილია: „მიესალმებოდა ან სალამს აძლევდა. ი. გრ“.

გვ. 30. ხაზგასმულია და აღნიშნულია კითხვის ნიშნით „განჯინაში“, მიწერილია: „განჯინაში ტანსაცმელს არა ჰკიდავენ“.

ნაწ. 2. 1951.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1952. 21 იანვარი“.

10670. დიუმა ა. (შვილი). მარგარიტა გოტიე. თბ., 1895.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „კაშმერის“, მიწერილია: „ქიშმირი“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „მეხელი“, მიწერილია: „ავეჯი. დგამი“.

- გვ. 115. ხაზგასმულია: „მერე“, მიწერილია: „მეორე“.
10671. დიუშენი ფ. თამილა. რომანი. თარგმ. პ. აბრამიასი. ტფ., 1929.
შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1929. 8/III“.
- გვ. 5. ხაზგასმულია: „ქ. ნ. ხადიდჟას“ და მიწერილია: „ხადიჯე“ – ს. ალბად რუსულად ასე იყო „Хадидже“.
- გვ. 25. ხაზგასმულია: „მკვდრული“, მიწერილია: „სამარისებური“.
10672–10673. დიუშენი ფ. თამილა. რომანი. თარგმ. პ. აბრამიასი. ბათუმი, 1958.
10674–10676. დოდე ა. ბერლინის გარემოცვა. თბ., 1889.
- მეორე ცალის გვ. 4. ხაზგასმულია: „მოსკოვს თითონ რუსებმა ცეცხლი წაუკიდეს და გადამწვარი დაუტოვეს“, მიწერილია: „როგორც ჩვენმა დედოფალმა“.
10677. დოდე ა. კაცუნა. ფრანგ. თარგმნა თ. ქიქოძემ. თბ., 1954.
10678. დოდე ა. [მსხვერპლი. კომედია 3 მოქმ. თარგმ. ინ-ანისა (ივ. ახალშენიშვილი) – ამონაჭრები: „მომბე“, 1903, №№ 9, 10, 11.
10679. დოდე ა. ტარტარენ ტარასკონელი. (მოთხ.). თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა. – ამონაჭრები: „მომბე“, 1894, №№ 4–6.
10680. დოდე ა. ტარტარენ ტარასკონელი. თარგმ. ფრანგ. ივ. მაჭავარიანისა. [თბ.], 1931.
10681. დოდე ა. უფროსი ძმა. დრამა 1 მოქმ. – ამონაჭერი: „ცხოვრ. სარკე“, 1908, წ. II.
10682. დოდე ა. წერილები ჩემი წისქვილიდან. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1940.
- გვ. 81. ხაზგასმულია: „პატარა უფლისწული ავიდა“..., მიწერილია: „ა. შ-ლი“.
- გვ. 128. ხაზგასმულია: „მქარგავები“, მიწერილია: „ყაზაზები“. ხაზგასმულია: „მეუნაგირეები“, მიწერილია: „სარაჯები“.
- ყდის მე-2 გვ.: „მათ, გვ. 97; ჰაიდა, 99; თავზე 103, (ალბად „კოჭის ხე“ უნდა ეთქვას), თავზე არის დიდი ხე რომელზედაც კოჭები აწყვია. ი. გრ; მახლას, 124; 133, არღანი“.
- გაზეთიდან ამოჭრილი შ. კოხოდის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1941 წ. № 21, 26 იანვარი. გ. ქიქოძეს ი. გრ“.
- ყდის მე-3 გვ.: „გვ. 70, 71, შვენის, თუ შეშვენის 130; პოეტი მისტრალი, 98; ემილ ჟერარდენ, 92; დოდრიალა, 130; მიამიტ, 141; საკოჭე თუ დასტანგი, 131“.
10683. დოდე ა. წერილები ჩემი წისქვილიდან. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1952.
ყდაზე და ფორზაცზე: „ი. გრ. მისტრალი, გვ. 10, 95“.
10684. დოდე ა. წერილები ჩემი წისქვილიდან. მე-3 გამოც. თარგმ. ფრანგ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1961.
10685. ეზი პ. ქუჩაში მოვაჭრე ქალი. თარგმ. მ. ქარცივაძისა. თბ., 1906.
10686. ერკმან-შატრიანი. გლეხი კაცის ისტორია. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. ტ. მე-2. 1789 წ. სამშობლოს განსაცდელი. ტფ., 1897.
- 10687–10688. ერკმან-შატრიანი. გლეხი კაცის ისტორია. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. მე-2 გამოც. თბ., 1910.
- ფორზაცზე დაკრულია ივ. მაჭავარიანის პორტრეტი და მიწერილია: „მთარგმნელი ივ. მაჭავარიანი (1863–1943)“. იქვე: „1. 1896, 1899. იხ. „მომბე“. 2. სამ ნაწილად ცალკე გამოვიდა 1897, 1899, წ. წ. 3. 1910 წ. (ეს გამოცემა). 4. სახელგამი, 1931 წ.“

თავფურცელზე მთარგმნელის გვარს მიწერილი აქვს: „გარდაიცვალა 80 წლისა, 1943. 10 მარტს. ი. გრ.“ გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. განცხადება ივ. მაჭავარიანის გარდაცვალების გამო, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1943, 12 მარტი. № 59. 2. Иван Мачавариани. [Некролог]. „Заря“, 1943, № 61. 14. III. 3. ნეკროლოგი „ივ. მაჭავარიანი“, „კომ.“, 1943, № 61, 14 მარტი“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 22. XI“.

10689. ერკმან-შატრიანი. გლეხი კაცის ისტორია. თარგმ. ფრანგ. ი. მაჭავარიანისა. ტფ., 1931.

ყდის მეორე გვერდსა და ფორზაცზე: „1. ბასტილიის ციხეში მხოლოდ მწერლებს ამწყვდევენ და რევოლუციის დროს პირველად ეს ციხე გაანთავისუფლეს აზრის თავისუფლების სიმბოლოდ, გვ. 252. 2. გილიოტინა გვარი ყოფილა, გვ. 292. 3. კორექტურული შეცდომა: გვ. 75, 77, 151, 229, 249, 466, 251, 327, 331, 345, 394, 518, 669, 673, 674. 4. იარაღქვეშ, გვ. 370. სასჯელში მისცა, 375; ლანძღვაში თუ ლანძღვასა, 595“.

ფორზაცზე: „თაბაუთი, 785; თინთლიბაზობა, 362, 368, 793, 827, 828; სალბაში, 8; ბედ-ილბალი, 389 (დუალიზმი); ჩვენისთანა ბედნიერი განა არის სადმე ერი, გვ. 99; რაზა-კოჭაკი, 153; ქუბა, 172; ჩასრულები, (?) 198; ჯარჩი, 226; გოგრობა, 261; იღმურძლება, 400; ფამფალი, 271; სამფერი დროშა, გვ. 291; გაჯიქლება, 347; ბაგირი, 561; ბუდბედი, 584; ლაზლანდარა თუ ლანძღადარა, 392; შოფელი-კალვინისტია, 509; მათუსალა, 812; იძახდა თუ ამბობდა, გვ. 251; ვარი თუ უარი, გვ. 331“.

10690. ერკმან-შატრიანი. გლეხკაცის ისტორია. [თარგმ. ი. მაჭავარიანისა]. თბ., 1956.

10691. ერკმან-შატრიანი. გლეხიკაცის ისტორია. [თარგმ. ი. მაჭავარიანისა]. თბ., 1959.

10692. ვერნი ჟ. კაპიტან გრანტის შვილები. თარგმ. ნ. კურდღელაშვილისა. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949 წ. 8. VII“.

10693. ვერნი ჟ. ოთხმოცი ათასი კილომეტრი წყალქვეშ. მოთხრობა მოზრდილთათვის ორ ნაწილად. თარგმ. ნ. კურდღელაშვილის. ტფ., 1930.

ყდაზე: „ი. გრ. 1933-X-VIII“.

10694. ვერნი ჟ. ოთხმოციათასი კილომეტრი წყალქვეშ. მოთხრობა მოზრდილთათვის ორ ნაწილად. თარგმ. ნ. კურდღელაშვილისა. ტფ., 1937.

10695. ვერნი ჟ. საიდუმლო კუნძული. რომანი. თარგმ. ნ. კურდღელაშვილისა. ტფ., 1936.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 28/I“.

10696. ვერჰარენ ე. რიჟრაჟი. რევოლიუციური ტრაგედია შვიდ სურათად. გადაკეთებული მეიერხოლდისა და ბებუთოვის მიერ. თარგ. ს. ფაშალიშვილისა. ტფ., 1921.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1921 წ. 12 დეკემბ“.

10697-10699. ვოლტერი. ზადიგი (მოთხრობა). თარგმ. ა. ახნაზაროვისა. ოზურგეთი, 1891.

10700–10702. ვოლტერი. უმანკო (მოთხრობა). ფრანგ. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1892.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „დუბლ. ი. გრ. ვიყიდე ბუკ. სუმბათასგან. 1923 წ. 10/II“.

10703. ვოლტერი. ფილოსოფიური მოთხრობები: ზადიგი. კანდიდი. ბაბილონის პრინცესა. თარგმ. რ. დოდაშვილის და ნ. ქადეიშვილის მიერ. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 22. IV“.

10704–10705. ზანგი და თეთრი. მოთხრობა. ფრანგ. [თარგმ. ან. წერეთლისა]. (შვიდი სურათით). ტფ., 1896.

მეორე ცალის კანზე: „დუბლ. ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.

10706. ზოლა ე. მალაროებში მომუშავენი. (ქვა-ნახშირის მთხრელები). ი. გ. ავალიშვილის ნათარგმნი. გორი, 1913.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფასს იოსებს ვანოსაგან. 1913. 28/X. იქვე: „ი. გრ. მეორედ გამოვიდა 1927 წ. სახელგამმა დაბეჭდა“.

10707–10708. ზოლა ე. მალაროებში მომუშავენი. [რომანი]. ვ. ავალიშვილის თარგმ. [თბ., 1927].

10709–10710. ზოლა ე. ნანა. რომანი. [თარგმ. ნ. ქადეიშვილისა]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „იბეჭდებოდა. არ დასრულებულა! ჟ. „მოამბეში“, თ. სახოკიას თარგმნით“.

10711. ზოლა ე. სისხლი. (ნინოსათვის ნაამბობ ზღაპრებიდან). მოთხრობა. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1927.

10712. ზოლა ე. ფული. რომანი. თარგმნა ნ. ქადეიშვილმა. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 1/XII“.

წიგნში დევს: 1. ორი ფურცელი ამოღებული ჟურნ. „Вестник иностранной литературы“, გვ. 325–328, რომელშიაც დაბეჭდილია: „Смерть Эмиля Зола“. 2. გაზ. „ახალგაზრდა კომუნისტის“ 1953 წლის 27 აგვისტოს ნომერი რ. დოდაშვილის წერილით „ბურჟუაზიის ბოროტებათა მკაცრი მამხილებელი. ემილ ზოლას „ფული“ ქართულ ენაზე“, მინაწერით: „ფული“. აქ ორი რამეა: რა ქართულია“.

10713. ზოლა ე. წარღვნა. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894, № 2.

კანზე: „ემილ ზოლა. წარღვნა. თარგმანი ფრანგულით ივ. მაჭავარიანის მიერ. ანის, რომელსაც მოეწონა. ი. გრ. 1941. 14/XI“.

10714. ზოლა ე. წისქვილის დარბევა. [მოთხრობა]. თარგმ. ირ. ქავჭარაძისა. – ამონაჭერი: „მნათობი, 1943, № 4–5.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „ჩვენს სოსოს. იროდიონისაგან. 1943 წ. 11 ნოემბ“. იქვე: „რომანიდან „განადგურება“. ეს წიგნი საბლიტგამმა გამოსცა ცალკე 1944“.

10715–10716. ზოლა ე. ხაფანგი. [თარგმ. მ. ციციშვილისა]. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის წიგნთსაცავს. მთარგმნელი. 19/IV. 1956“.

მეორე ცალის ყდაზე: „რეცენზიით. ი. გრ“.

გაზეთის ამონაჭრები: „1. ი. ალადაშვილი. ერთი ნაჩქარევი თარგმანის გამო“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1956, № 83, 12 ივლისი. ი. გრ. 2. გერონტი

ქიქოძე „ერთი ნაჩქარევი რეცენზიის გამო“, მინაწერით: „შეუწონლად (გასწორება: „ლიტ. გაზ.“, 1956 № 31). „ლიტერატურული გაზეთი“, 1956 წ. № 30, 27 ივლის. ი. გრ“.

გვ. 67. მოხაზულია ადგილები და მიწერილია: „კარგია, იხ. რეცენზია“.

გვ. 225. მოხაზულია სიტყვები და მიწერილია: „აკლია, ღიმილი, გაშვერილი“.

ყდის მე-3 გვ. მინაწერები: „ხიწიწები (!), გვ. 225; საბაყლო? 231 თუ ბაყლის ბიჭები; მათ, 232; უნდა, 233; გაზეზილი გაყეყილი, ძალიან გამაძღარი, 234; გასცრა, 235“.

10717–10719. ისტრატი პ. ქოჩორა თურინჯი. თარგმ. მ. ჯავახიშვილისა. [თბ.], 1929.

ბოლო ფურცელზე მიწერილია: „არ არის აღნიშნული, შენიშვნები ვის ეკუთვნის მთარგმნელს თუ ავტორს“.

10720–10721. კონსტანი ბ. ადოლფი. ამონაჭერი: „მნათობი“, 1940, № 11–12.

კანზე: „ბენჟამენ კონსტან. ადოლფი. თარგმანი ქეთევან ირემადისა. ი. გრ“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „შეცდომა გრამატიკული, 162; ხუსტურა, 164“.

10722. კონსტანი ბ. ადოლფი. თარგმ. ქ. ირემადისა. თბ., 1941.

10723. კოპპე ჭ. შენდობა. დრამა ერთ მოქმ. ბათომი, 1896.

10724–10725. კორნელი პ. სიდი. ტრაგედია 5 მოქმ. თარგმ. გ. სალუქვაძემ.

თავფურცელზე: „ჩემს გულით უსაზღვროდ საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. გ. სალუქვაძე. 25/II 58 წ. თბილისი“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. გვ. 7“.

10726. კრებიონი ჟ. დე. ფარსმან მეფე ივერიისა. [ტრაგედია. მთარგმნ. გ. გვაზავა]. პარიზი, 1929.

კანზე: „1946 წ. 2/XII – ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია: 1. ამონაჭერი გაზეთიდან „სახალხო მასწავლებელი“, 1947 წ. № 1. ა. გაწერელის სტატია. „ტაციტი, ჰენდელი და საქართველო“, სადაც მოხსენებულია კრებიონი და მისი ტრაგედია. 2. ქალაქი მინაწერით: „ამ თემის გარშემო იხ. ვ. გვახარიას წერილი „ჟ. პ. დე-კრებიონის ტრაგედია ქართულ ენაზე“, იხ. „ლიტ.-საქართველო“, 1955 წ. № 36. 9 სექტ.“

10727–10729. კურსელი პ. დე. ორი ჯიბგირი. პიესა 5 მოქმ. და 7 სურ. თარგმ. ვ. აბაშიძისა. თბ., 1904.

თავფურცელზე: „უძღვნი ამხანაგ ფირუზ მამულაშვილს მირველოვი. 1907 წ“.

კანზე: „ი. გრ. 1922. 8/XI“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრიშაშვილი. მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ“.

10730–10731. ლაფონტენი. არაკები. გადმოთ. და გადმოკ. ექვთ. ჩიხელიძისაგან. ქუთაისი, 1911.

კანზე: „ეს წინი თბილისში არ არის! ი. გრ.“ იქვე: „ეს ხურჯინი დაიბეჭდა „ჯეჯილში“ და კარგად არის ნათარგმნი“.

10732–10733. მალარმე ს. ლექსები და პროზა. ქუთაისი, 1919.

კანზე: „არც საჯაროს და არც პალატას არ აქვს. ი. გრ“.

10734. მალო. უსახლკარო. მოთხრობა. თარგმ. თ. ხუსკივაძისა. ქუთაისი, 1904.

თავფურცელზე: „ი. გრ. მეორედ გამოსცა სახელგამმა 1936 წ. ი. გრ.“

10735. მალო გ. უსახლკარო. [მოთხრობა. თარგმ. თ. ხუსკივაძისა]. მე-2 გამოც. ახალი რედაქც. ტფ., 1935.

თავფურცელზე: „თარგმანი? თეოფილე ხუსკივაძისა“.

10736–10737. მალო ჰ. უსახლკარო. [მოთხრობა. თარგმ. თ. ხუსკივაძის]. თბ., 1959. ფორზაცზე: „ლეკვერთხი, გვ. 18“.

10738. მერიმე პ. გლეხთა აჯანყება. (ჟაკერია). [თარგმ. რუს. მ. აბრამიშვილისა და კ. გაგუასი. თბ., 1929]. – ამონაჭერი წიგნიდან.

თავფურცელზე: „შემოკლებით თარგმ. რუსულიდან მ. აბრამიშვილისა და კ. გაგუასი. 1929 წ.“

10739–10743. მერიმე პ. კარმენ. [ნოველა]. თარგმ. ა. არსენიშვილის. ტფ., 1928.

კანსა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1928 წ. 15. X“. იქვე: „1. კარლიკი, გვ. 75. 2. ტკბილი კვერცხი და ბუხები, გვ. 54. 3. ფეხმორთხმული იჯდა, გვ. 33“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ხანდაზმულობისა“, წერია არშიაზე: „ხანდაზმული ნიშნავს მოხუცს“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „მაგრამ ამ მშვენიერ ადგილის აღმოჩენაში პირველობა მე არ მეკუთვნოდა“, არშიაზე: „ფრაზა ეს ზოგადად უნდა გაიმეორონ ც. ყანწელებმა“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ცხენის თქარა-თქური“, წერია არშიაზე: „ფეხის“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „ოთახის კუთხეში თათრულად ფეხებ მორთხმული მიჯდა“, მიწერილია: „ე. ი. ჯერ მოიკეცა და მერე ისე გადახტა და მიჯდა“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „მოსალამურდა“, წერია არშიაზე: „ჩემი“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „პისტოლეტებიც“, მიწერილია: „ფიშტო“. ხაზგასმულია: „კარლიკს გეგხარ“ ... არშიაზე: „კარლიკ – ქონდრის კაცი“.

გვ. 80. მოხაზულია: „გამოვრჩი“, არშიაზე წერია: „გამოვკვეთდი“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „მუჭებით თეძოებზე დაყრდნობილი“, არშიაზე: „დოინჯ-შემოყრილი“.

10744–10745. მერიმე პ. ჟაკერია. პიესა. გადმოკ. ინ-ბანის მიერ. თბ., 1921.

10746. მერიმე პ. რჩეული ნოველები და კომედიები. თარგმ. გ. ქიქოძისა და არ. ცაგარელისა. თბ., 1949.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1950–23 II“. იქვე: „შეცდომაა, 390“.

10747–10748. მერიმე პ. სულნი სალხინებელისანი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1929.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1939. 24/IV“.

კანზე: „ი. გრ. დონჟუანების თავგადასავალი; ამფსონი, გვ. 15, 38, 57“.

გვ. 6. მოხაზულია: „ჩიჩერონე“ და მიწერილია: „ეთიკი ან ყულაოზი“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ეს წმინდა ჭურჭელი პირთან მიჰქონდა“, მიწერილია: „ბარძიმი? პირთან?“

გვ. 24. ხაზგასმულია: „იგივე ჰქნა“, მიწერილია: „ასე მოიქცა“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „ხელზე გკოცნით“, მიწერილია: „გემთხვევით“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „საეჭვოა მართლა გაეცოცხლებია“, მიწერილია: „გააცოცხლებდა თუ არა“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „შაშხანა“, მიწერილია: „ცუდი თოფია, პატარა“.

გვ. 79. მოხაზულია: „უძრავ“, მიწერილია: „მოუკუპრავ“.

- გვ. 81. მოხაზულია: „სანამ“, მიწერილია: „ვიდრე“.
10749. მერიმე პ. ტამანგო [მოთხრობა. თარგმ. ჭ. ხუნდაძემ]. თბ., 1957.
- 10750–10751. მერიმე პ. შარლ მეცხრის მეფობის ქრონიკა. თარგმნა და განმარტება დაურთო ჭ. ხუნდაძემ. თბ., 1960.
10752. მეტერლინკი მ. დაუპატიჟებელი. დრამა 1 მოქმ. თარგმ. მ. ადამაშვილისა. – ამონაბეჭდი: „ივერიის ბიბლიოთეკა“, 1905, № 2.
- 10753–10754. მეტერლინკი მ. ლურჯი ფრინველი. ფეერია 6 მოქმ. და 12 სურ. თარგმ. გ. ჯაბადრისა. თბ., 1922.
- 10755–10759. მირბო ო. ჟან და მადლენა. დრამა 5 მოქმ. თარგმ. თ. გოგოლაშვილისა. ტფ., [1906].
- მეორე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ტრიფ. რამიშვილის წიგნებიდან“.
10760. მოლაღური. საყმაწვილო ამბები. ფრანგ. გადმოღ. ა. თუმანიშვილის მიერ. თბ., 1887.
- 10761–19762. მოლიერი. დრამატიული თხზულებანი. ტფ., [1909].
- კანზე გამოცემის ადგილთან: „1909. იხ. ყდის ზურგი“.
- წიგნში ამონაჭერი ჟურნალიდან, მინაწერით: „მოლიერი და ლიხაჩევი, იხ. „Историческ. Вестник“, 1888 წ. ტ. 34. ი. გრ“.
10763. მოლიერი. ეჭვით ავათმყოფი. კომედია 3 მოქმ. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 5–6.
- თავფურცელზე: „ამ პიესის რეცენზია (წარმოდგენა) იხ. „ივ.“, 1879 წ. № 4, გვ. 161. ი. გრ. თარგმანი ივ. მაჩაბლისა“.
- კანზე: „ეჭვით ავადმყოფი“. კორექტ. 58“.
10764. მოლიერი. კომედიების კრებული. თარგმ. შედარებულია ორიგინალთან ი. ქავჭარაძის მიერ. თბ., 1937.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937–20–10“. იქვე: „გვ. 368-ზე არის შეცდომა. ასევე შეცდომით იყო დაბეჭდილი „ივერიაში“, 1879, № 5–6, გვ. 58. პ. კემელავას პირდაპირ გადმოუბეჭდია „ივერიიდან“. წინათქმაში კი ამბობს ფრანგულს შევადარეთო. ი. გრ“.
- გვ. VIII. ხაზგასმულია: „კომედია“ „პრანჭია ქალები“ ძველად გამოსცა „სორაპანმა“, მიწერილია: „ვასო აბაშიძის წინადადებით დაიბეჭდა“.
- გვ. 131. დაბეჭდილია: „ძუნწი“, მიწერილია: „კრიჟანგი“.
- გვ. 368. მოხაზულია: „ტუნეტი“, მიწერილია: „პიურგონი“, გვ. 438“.
- გვ. 425. ბოლოს, ცნობები დიმიტრი ყიფიანზე. მოხაზულია და მიწერილია: „დანარჩენი?“
- გვ. 426. ცნობას აკაკი წერეთლის შესახებ მიწერილი აქვს: „თავის თარგმანში თვითონაც თამაშობდა მოლიერის კომედიებში, ნიკო ავალიშვილიც თამაშობდა კარგად ვასოს გამოჩენამდე“. ხაზგასმულია: „ჟორჟ დანდენი“... მიწერილია: „იხ. აღმანახი. გ. თუმანიშვილი? ს. მესხი?“
- გვ. 434. „ხაზგასმულია: „ქართულად იგი რამდენჯერმე დაიბეჭდა, მიწერილია: „ივერია“. ხაზგასმულია: „1928 წელს იგი დაიბეჭდა სასკოლო სერიაში“, მიწერილია:

„მ. აბრამიშვილის რედ“. ხაზგასმულია: – „მაგრამ კომედიის ყველა ადგილის შევსება შეუძლებელი იყო“, მიწერილია: „რატომ?“

გვ. 437. ტექსტთან მიწერილია: „მაშ რატომ, კრიჟანგი არ დაუტოვებთ ძუნწს, როგორც ივანე მაჩაბელს ჰქონდა“.

გვ. 441. მოხაზულია პირველი აზვანი და მიწერილია: „ამაზე აკაკისაც აქვს წერილი“.

სარჩევში დაბეჭდილ კომედიების სათაურებთან მიწერილია მთარგმნელთა გვარები. ყდის მე-2 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი პ. კეშელავას სტატია „Мольер на грузинской сцене“, მინაწერით: „Заря Востока“, 1938, 18 იანვარი“.

10765. მოლიერი. სგანარელი ანუ ქმარი რომელსაც ჰგონია ცოლი მღალატობსო. კომ 1 მოქმ. თარგმნილი ფრანციულით ელ. ყიფიანისაგან. [თბ. 1871]. – ამონაბეჭდი ჟურნ. „მნათობიდან“, 1871, მაისი.

10766. მოლიერი. სკაპენის ცულუტობა. კომედია. [ა. წერეთლის თარგმანი]. – ამოღებულია წიგნიდან: აკაკი წერეთელი. თხზულებანი, ტ. 5. 1949.

10767. მოლიერი. ტარტიუფი ანუ მუზმუხელა. კომედია 5 მოქმ. [თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა] – ამონაჭრები: „მომბე“, 1901, № 1, 2.

აკინძულია წიგნთან: ერვიე პ. „ბრწყალები“.

10768. მოლიერი. ტარტიუფი ანუ მუზმუხელა. კომედია 5 მოქმ. თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა. – გადმობეჭდ. ჟურნალ „მომბედან“. ტფ., 1901.

10769. მოლიერი. ძალათ ექიმი. კომედია 2 მოქმ. [გადმოკეთებული ოქრო ერისთავისა].

თავფურცელზე: „მოლიერი“. შევადარე, მოლიერიდანაა გადმოკეთებული, თარგმნა გ. ერისთავის ძმამ. დაიბეჭდა იხ. „ცისკარი“, 1866 წ. ივლისი. იქ არ აწერია ვისია. გადმოკ. ოქრო ერისთავისა. იხ. გ. ერისთავის თხზ. გვ. LXIX. დ. ერისთავის სიტყვით ეს პიესა გადმოუკეთებია ივ. ერისთავს. იხ. „დროება“, 1874 წ. № 409. ივ. ერისთავი, იგივე ოქრო. ეს პიესა ხელმეორედ თარგმნა ფატი გოკიელმა და წარმოდგენილი იქნა მარჯ. თეატრში. 1936. დეკემბ“.

ბოლო ფურცლის მე-2 გვ.: „ამოღებულია გ. ერისთავის II ტომიდან. 1867 წ. გამოც“.

10770. მოლიერი. ძუნწი. – ამოღებულია წიგნიდან: მ. აბრამიშვილი და მ. გაგუა მსოფლიო ლიტერატურის ნიმუშები. წ. 1. თბ., 1929.

სათაურთან: „[კრიჟანგი] თარგმანი ქართველი სტუდენტებისა ფრანგულიდან. 1880 წ. (იხ. „ივერია“) – ი. გრ“.

10771. [მოლიერი. პიესები].

ი. გრიშაშვილის მიერ ჟურნ. „მომბე“ და „ივერიიდან“ ამოჭრილი და აკინძული ერთად.

ყოველ ამონაჭერს მიწერილი აქვს, თუ საიდან არის ამოჭრილი.

10772. მოპასანი გ. ლამაზი მეგობარი. რომანი თარგმ. მ. ჯავახიშვილისა. [თბ.], 1931.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „ქართულ სიტყვის ოსტატს სოსო გრიშაშვილს. მ. ჯავახიშვილი. 14/XII-31“. იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი გი დე მოპასანის სურათი.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 15/XI შენიშვნები ბოლოში“.

სათაურის გვერდზე მიწერილია: „კარგი მეგობარი“. ხაზგასმულია: „თარგმანი ფრანგულით“ და მიწერილია: „მეექვება, იხ. შენიშვნები ბოლოში. ი. გრ“.

დასაწყისში ჩაკრულია ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „მწერალთა სახლში ამ თარგმანზე საჯაროთ ვეკამათე“.

ფორზაცის მე-3 და მე-4 გვერდზე: „1. ლამფა დაავსო – სანთელი დაავსო – გვ. 52, 198, 378, 457 (იხ. მისივე „ორი განაჩენი“, გვ. 243). 2. აბანოზი თუ აბაზანა? გვ. 196 (აბანოზი – შავი ხეა). 3. ზეით თუ ზევით? გვ. 202, 224, 280. 4. უნჯი თუ მუნჯი? გვ. 222, 262, 358, 386 – უნჯი – საუნჯეს ნიშნავს. დოვლათს. 5. რვალი თუ სპილენძი? გვ. 265. რვალი – ტყვია ნარევი სპილენძია, იხ. საბა. 6. თეთრი სუზანი, გვ. 270. სუზანი არ არის თეთრი. იხ. ჩემი „ბოჰემა“. 7. ტაფა-მწვარი (ერბოკვერცხის ნაცვლად), გვ. 270. 8. სულერთიანულად, неспазлично – გვ. 386, 392. ე. ი. ხელჩაქნევით. 9. [სიტყვა] მან კბილებში გამოუშვა, გვ. 419. ე. ი. ჩურჩულით, კრიჭა შეკრულმა, კბილთა ქვეშე თქმა – დურჩული, იხ. მ. ჯანაშ. „საეკლ. კატ. ტ. III. გვ. 128. 10. თქვენ ზედ ბრძანდებით დაჭერილი, ე. ი. წაგასწრეს, გვ. 435. 11. მოავეჯებული ოთახები, გვ. 119. გაწყობილი ოთახები სჯობია. 12. ხოში – 95, 106, 358, 368, 371 – აქ როგორც: ხურუში, ნდომა, ვნება, ჟინი. ავარა – 461, 474, კარგია, რომ ლიტერატურაში დაამკვიდრა. იხ. „ბოჰემა“. 13. სად აქაფებული ულვაში, გვ. 4, სად ქოჩორა ულვაში, გვ. 258, სად აგრეხილი ულვაში, გვ. 335. იხ. ყდა-ეგუება? 14. თევზი ცისფერი ქაცვით, გვ. 405, 222 თუ ქერტლით? 15. ცეზარი თუ კეისარი, გვ. 190. 16. არ წასვლა თუ წაუსვლელობა, გვ. 400. 17. საბაასური – беседа, გვ. 412. მისაღებია: შანიშინი, გვ. 332; ხამანწკები, გვ. 102; შერწმენილი (Убедительный), 249“.

გვ. 8. მოხაზულია: „იმახდნენ“, მიწერილია: „მახილი მთიდან შეიძლება. ამბობდნენ“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „ულაკო“, წერია არშიაზე: „უპეწო“. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „უკან დაიხია“, არშიაზე: „უკან დაიწია“.

გვ. 123. ხაზგასმულია: „რაგუ“, მიწერილია: „ყაურმა“.

გვ. 178. ხაზგასმულია: „რა კარგია სიბერის დროს შვილები“, მიწერილია: „მართალია!“

გვ. 237. ხაზგასმულია: „გახირული“, მიწერილია: „გატახრული სჯობია“.

გვ. 243. ბოლოში ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „აქ ისე გამოდის, თითქოს „ახალგაზრდა ქვრივი“ და მადლენა სხვა და სხვები იყვნენ“.

გვ. 289. ხაზგასმულია: „ორპირი ქარის“, მიწერილია: „გამჭვალავი ქარის“.

გვ. 327. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 344. ხაზგასმულია: „ხელმოწერილი“, არშიაზე: „თუ ხელმოუწერელი?“.

გვ. 350. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „რის გამო ვერ ჰხედავდნენ, თუ ეთაკილებოდათ?“

გვ. 375. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „კლოს თუ ვალტერს?“

გვ. 381. ნახევარი გვერდი მოხაზულია, მიწერილია: „საწყალი“.

- გვ. 461. ხაზგასმულია: „ავარასავით“, მიწერილია: „ლაზღანდარასავით“
10773. მოპასანი გ. დე. ლამაზი მეგობარი. რომანი. თარგმ. მ. ჯავახიშვილისა. თბ., 1959.
10774. მოპასანი გ. დე. „მამალმა იყივლა“. მოთხრობა. [თბ., წ. ა.].
კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ“.
10775. მოპასანი გ. დე. მოთხრობანი. თბ., 1911.
წიგნში დევს: 1. გაზ. „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1939 წ. 6 ივლისი № 153. მ. მამულაშვილის წერილით „გიუ დე მოპასანი“. 2. ჟურნ. „მომბე“-დან ამოჭრილი გი დე მოპასანის მოთხრობა „საწოლი“, მინაწერით: „ი. გრ. „მომბე“, 18? №?“. 3. ქალაქის ნაჭერი, წარწერით: „მოთხრობები „მომბე“-დან ცალკე მაქვს“.
- 10776–10777. მოპასანი გ. მოთხრობები. მე-2 შევს. გამოც. ტფ., 1914.
ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 22 აპრილი 1914 წ.“
თავფურცელზე: „1914 წელს გამოვიდა. ი. გრ“.
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „თუმცა მოპასანის დედა ნერვებ აშლილი ადამიანი იყო და მისი ძმა ექიმი საგიჟეთში გარდაიცვალა“ და მიწერილია: „ვისი ძმა დედის თუ მოპასანის“.
- გვ. 191. ტექსტის ბოლოს მთარგმნელთან „დ. ლეჟავა“ წერია: „დარიკო“.
- გვ. 349. მოთხრობის სათაური „ძლივს“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ჩემი თარგმანი“.
10778. მოპასანი გ. დ. მოთხრობები. [თარგმ. თ. სახოკიას მიერ]. თბ., 1947.
10779. მოპასანი გ. დე. ნოველები ომზე. თარგ. ქ. ირემადისა. თბ., 1945.
10780. მოპასანი გ. დე. რჩეული მოთხრობები. თარგ. თ. სახოკიასი. ტფ., 1929.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 20–V–1929“.
- გვ. 1. სათაურთან წერია: „ეს მოთხრობა პირველად ითარგმნა და დაიბეჭდა ივ. მაჩაბლის „დროებაში“, 1885 წ. № 117. ხელმოუწერელია.
- გვ. 36. ტექსტში: „ზოგიერთი სოფლის ბიჭები“, მიწერილია: „ბიჭი, იხ. გვ. 46“.
- გვ. 81. მოხაზულია: „ხანდისხან“, მიწერილია: „ხანდახან, იხ. გვ. 27“.
- გვ. 169. მიწერილია: „ხეიბარი – Калека“.
- გვ. 174. ხაზგასმულია: „გვაბანაკი“, მიწერილია: „Пальто“.
- გვ. 175. ხაზგასმულია: „სათილები“, მიწერილია: „Ведро, იხ. ბოჰემა“.
- გვ. 261. მოხაზულია: „წვერს მაწიწკნიდა“, მიწერილია: „სურათზე კი წვერი არა აქვს, გვ. 259“.
- გვ. 265. არშიაზე მიწერილია: „ეს მეც ვთარგმნე („ძლივს“) იხ. „სორაპანის“ გამოცემა“.
- გვ. 268. მოხაზულია: „ლუი-ოქროს ფული, 20 ფრანკიანი“, მიწერილია: „და სხვა გვერდზე, 272“.
- გვ. 278. ხაზგასმულია: „ყურყუმასებრ“, მიწერილია: „ყარყუმი თეთრია?“
10781–10784. მოპასანი გ. სიყვარული და სხვა მოთხრობები. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1934.
ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს სიყვარულის ნიშნად თ. სახოკია. ჩმლდ–წ. ქრისტეშ. ლვ-დდ“.

ყდაზე: „ი. გრ. 1934. დეკემბ“.

მეორე ცალში გაზეთიდან ამოჭრილი „მეგობრული შარჟი“ თ. სახოკიაზე, მინაწერთ: „ლიტ. გაზეთი“, 1934, № 29“.

10785. მოპასანი გ. ფუნთუმა [და სხვა]. თარგმ. თ. სახოკიასი. [თბ.], 1935.

ფორზაცზე: „ყველასათვის საყვარელს სოსო გრიშაშვილს თ. სახოკია ჩმლე. წ. აპრილის კჭ-დღ“.

10786. მოპასანი გ. დე. ძლივს. მოთხრობა. თარგმ. დ. ლეჟავასი და ი. გრიშაშვილისა. – ამონაჭერი: „კლდე“, 1914, № 7.

10787–10788. მურრე გ. ქალი. მამულის ერთგული. (მოთხრობა). – ამონაჭერი: „ივერია“, 1879 წ. № 1,

10789. მურრე გ. ხუთი წელი ესპანეთის მონასტერში. თარგმ. ეკ. ლორთქიფანიძისა. – ამონაჭერი: „ქართული ბიბლიოთეკა“, 1883, № 1.

10790. პერო შ. ზღაპრები. თარგმ. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 10. V“.

გვ. 8. ტექსტის ბოლოს: „რატომ ზღაპრების ბოლოს მორალი არ არის თარგმანი? ლექსად იყო იმიტომ?“

ნასწორებია ი. გრ. მიერ გვ. 11, 12, 17.

გვ. 109 – „ცეროდენას“-თან მიწერილია: „Мальчик-пальчик“. იქვე: „გრძნეულნი. თარგმ. სანგანიძის. იხ. „სახალხო ფურც.“ დამატ. 1915, № 78 ი. გრ“.

ფორზაცის მე-4 გვ. ჟურნალიდან ამოჭრილი დ. ა-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მიწერილია: „მნათობი“, 1938, № 6“.

10791. პერო. წითელქუდა. თბ., 1947.

10792. პერო. წითელქუდა. თბ., 1954.

კანზე: „შენიშვნები“.

თავფურცელზე: „ორიოდე შენიშვნა გავაკეთე. ი. გრ. 1954. 28/X“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „კიდობანზე“, მიწერილია: „კიდობანია?“.

10793. პირსი ე. არა, არ არის დამნაშავე! [რომანი]. თარგმ. ა. მესხისა. [თბ., 1883]. – ამონაჭერი: „ქართული ბიბლიოთეკა“, №№ III–VIII.

წიგნს დართული აქვს ი. გრ. მიერ შედგენილი წინასიტყვაობა. და დათარიღებულია 1942 წ. 2/X-ით. აქ გადმოცემულია წინამდებარე ნაწარმოების თარგმნისა და გამოცემის ისტორია, ნაწარმოების მიმოხილვა, ქართველი მოღვაწე ქალების თარგმანების დახასიათება და განზრახვა ამ ნაწარმოების ცალკე წიგნად დაბეჭდვისა. მთარგმნელის გვართან მიწერილია: „ანა მესხი იყო დაჲ კოტე, სერგეი და დათ. მესხებისა. გათხოვილი მასწავლებელ პეტრიაშვილზე“.

ბოლოს მინაწერი: „1. რატომ აქვს მეგის ხან ლურჯი და ხან შავი თვალები? გვ. 58 და 83“.

წიგნში ქალაღდის ნაჭერი წარწერთ: „ჩემი ბიბლიოთეკის კარებზე ასე მიწერია:

„ის დრო განქრა, განქრა

და წარსულიც წავიდა და ჩავვიმუქდა,

როცა ჩვენი ზაქარია

არიგებდა წიგნებს მუქთად“.

მართლაც ძველად წიგნს მყიდველი არა ჰყავდა. არტემ ჩიორას – ახნაზარს, სახუმარო ერთი ლექსიცა აქვს: ქურდი შეიპარა მწერლის ოთახში, სხვა ვერაფერს რომ ვერ ნახავს, წიგნს წამოავლებს ხელს და მიაქვს. მწერალი საბნიდან ცხვირს გამოჰყოფს და მიაძახებს: „წაიღე, ძმაო. თუ ქართველ მკითხველს იპოვი, ჰალალი იყოს შენზეო“. დღეს წიგნის ხელის მოწერაზე რიგი შევნიშნეთ. ეს კარგი ნიშანია. ჩვენს კულტურობას ნიშნავს“.

ყდის მეორე გვერდზე მინაწერი: „შენ... შენ, რომელიც ჩემს ბიბლიოთეკას ჩაიბარებ, ვიცი, რომ ეს წიგნი დაგაინტერესებს, – გთხოვ, შენთვის ნუ დაიტოვებ: ჩემს მიერ სათუთად აკინძული ეს რომანი გადაეცი ჩემს დისწულს ან ლაზარდის, რისთვისაც ამ თავითვე მადლობას გწირავ!“

„გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის“ გამგე და ჭირისუფალი. – ი. გრ. 1942 წ. 2 ნომბერი“.

10794. პრევო აბატი. მანონ ლესკო. თარგმ. ქ. ირემადისა. [თბ.], 1939.

ფორზაცზე: „აქ კომინტერნი, 5. ი. გრ. 1940, 14/I“.

10795. პრევო აბატი. მანონ ლესკო. [თარგმ. ქ. ირემადისა]. თბ., 1958.

10796. პრევო აბატი. მანონ ლესკო. [რომანი. თარგმ. და წინასიტყვ. ქ. ირემადისა]. თბ., 1962.

10797–10798. ჟანა-დარკ. თბ., 1889.

10799. ჟიონო ჟ. დიდი ფარა. რომანი. თარგმ. ირ. ქავჭარაძისა. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „ჩვენს საყვარელ პოეტ სოსოს მეგობრულად. ი. ქავჭარაძე. 7/XII–1940 წ.“

10800. ჟირარდენი ე. დე. ორ ცეცხლ-შუა. სამმოქმედებიანი დრამა. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № 4.

ფორზაცზე: „ქ-ნი ემილია-დე-ჟირარდენ. ქალი ყოფილა ამ პიესის ავტორი? დაიბ. 1804 წ. გარდაიც. 1855. თარგმ. ივ. მაჩაბლისა“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „ბალკონზედა“, მიწერილია: „აივანზედა“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „გლახებს“, მიწერილია: „მათხოვრებს“.

გვ. 98. ხაზგასმულია: „თქვენ თქვენს ტანჯვასა ლაპარაკობთ, მაგრამ ზოგი ჩემს გულშიაც ჩამოიხედეთ“, მიწერილია: „იხ. „სამშობლო““.

10801. ჟულ ტარრო. მოთხრობა საფრანგეთის ცხოვრებიდან. [თარგმ. ელ. ყიფიანისა, ევ. მელიქიშვილისა და ევ. გაბაშვილისა]. – უკანასკნელი დღენი ნათანიელ როსელისა. [თარგმ.] ელ. ყიფიანისა. – ამონაჭერი: „თარგმანნი საამო საკითხავთ თხზულებათა“, 1872.

10802. რასინი. მითრიდატი. [ტრაგედია 5 მოქმ.]. მთარგ. გ. გვაზავა. პარიზი, დ. ხელაძის გამოცემა, 1934.

თავფურცელზე: „ექვთიმე თაყაიშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა გამომცემლისაგან. 10/V 34. პარიზი“.

10803. რაშილდი. საუცხოო სტუმარი. თბ., 1944.

10804–10805. როლანი რ. 14 ივლისი ანუ ბასტილიის აღება. 3 მოქმ. დრამა თარგმ. დ. ქარცივაძისა. [თბ., 1907].

კანზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბლ. არ არის. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე მთარგმნელის გვარის ქვეშ: „დ. მეჩონგურესი, დავით ქარცივაძე“.

10806. რომენ ჟ. თეთრი ღვინო ლა-ვილლეტისა. – ამონაჭრები: „მნათობი“, 1927 წ. № 3–4.

10807. რუსო ჟ.-ჟ. ემილი ანუ აღზრდის შესახებ. თბ., 1949.

10808–10810. სამშობლო. (საფრანგეთის ცხოვრებიდან). თხზ. და გამოც. გ. ფ.-ის მიერ. თბ., 1895.

ყუაზე მიწერილია: „ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის!“

მესამე ცალის კანზე: „არ არის დ. კ-ის [დავით კარიჭაშვილის] კატალოგში. ი. გრ“.

10811. სანდი ჟ. გრიბულ. ზღაპრული მოთხრობა. ფრნაც. გადმოთ. დ. ყიფიანისაგან. ტფ., 1865.

10812–10813. სანდი ჟ. ინდიანა. [რომანი]. თარგმ. მ. ციციშვილისა. თბ., 1949.

ყდაზე: „ანის“.

ფორზაცზე: „ჟორჟ-ზანდი დაიბადა-1804 წელს, გარდაიცვალა – 1876 წ. (8 ივნისს). გათხოვდა – 1822 წელს, სულ 9 წელს იყო ქმართან. ი. გრ. „ინდიანა“ დასწერა 1832 წ.“

წიგნის ბოლოს: „თამამი იყო და ახალგაზრდა, როგორც დილაობით ვართ, 165; ხელმარცხიანი, გვ. 153; შორს არ გამიხედნია, 179, – ცხენი, გამიხედნია?“

ბოლო ფორზაცზე: „დაბუჟებულა, 324; ათვალწუნებული, 316; არაქათი, 291; დაკოჟიჟებული, 233; ლამაზმანი, 56; ელტვოდა, 84; დავაქარი, დამქაში, 99; სიყმილი, 136; ბუტკუცა 9; გაგრია, 192; ამოშრეტილი, 236; დაეჟინა, 240; რაფია (?), 238, 303; აბურძგნა, 144; გარიელა, 271“.

ყდაზე მიწერილია: „ინდიანა, დელმარი ქმარი; ნუნი – ფარეში; ბროუნი-სერ-რალფი-დეიდოზი (?) ინდიანასი; დერამიერი – რაიმონ დაჭრილი (დონჟუანი); ჩადიოდა თუ სჩადიოდა?“

შმუცტიტულზე გაზეთიდან ამონაჭერი ს. თურნავას წერილი „ინდიანა“, მიწერილი: „ახალგ. კომ.“, 1950, № 14, 4 თებ“. წერილში ხაზგასმულია: „სიყვარულის მგოსნის“ სახელწოდება.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ორი ვეებერთელა წითელი თვალი ისე ბრჭყვინავდა, როგორც ორი ბეჟმენდი“, მიწერილია: „ბეჟმენდი მწვანე ფერისაა“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „აბანოზი“, მიწერილია: „შავი ხე მაგარი“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „ჩითილა ან ყლორტი“, მიწერილია: „ჩითილი“.

გვ. 46. ხაზგასმულია: „მამაკაცი, რომელიც სიყვარულზე ჭკვიანურად ლაპარაკობს, ნაკლებად არის შეყვარებული“, მიწერილია: „მართალია“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „თალფაქი“, მიწერილია: „აბაჟური“.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „რაშია საქმე?“, მიწერილია: „რა ამბავია, რა მოხდა?“.

გვ. 123. ხაზგასმულია: „ჯილავდარი“, მიწერილია: „ჯილავი-აღვირი, მეაღვირე“.

გვ. 284. ხაზგასმულია: „ამაოდ დაუწყო ძებნა თავის მშვენიერ და გრძელ თმას. ავადმყოფობის დროს ის სამკურნალოს მაკრატელს მოეჭრა“, გვერდზე წერია: „იხ. გვ. 306“.

გვ. 306. ხაზგასმულია: „თეთრი კაბით და მხრებზე დაყრილი გრძელი თმის ნაწნავებით...“, მიწერილია: „გვ. 284. ავი ეს თმები საავადმყოფოში შეაკრიჭეს?“.

მეორე ცალის ფურცელზე: „სოსო! თქვენს შესანიშნავ ბიბლიოთეკაში მეგულება ამავე ავტორის „ლეღია“-ს ქართული თარგმანის იშვიათი ეგზემპლარი. გთხოვთ, მის გვერდით დასდოთ „ინდიანაც“, იმ იმედით, რომ თუ ვიცოცხლე, ამ ქალის ქართულად ნათარგმნი რომანების კოლექცია დავასამო პოეტის უნიკალურ წიგნთსაცავში. ი. გრიშაშვილს მთარგმნელისაგან. 15. IX. 49“.

10814. სანდი ჟ. ზანდი ჟ. ლეღია. (რომანი). თარგმანები ნ. ერისთავისა. – ამონაჭრები: „ივერია“, 1884, №№ 4–8.

გვ. 1. „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 2–11“.

წიგნში გაზეთიდან ამონაჭერი შ. გ-ს წერილი „ჟორჟ სანდი“, მინაწერით: „ინდუსტ. ქუთაისი“, 1939, 4. ივლისი, № 151“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „მებელსა“, მიწერილია: „ავექსა“. „ღრაფინკას“, არშიაზე: „ალთაფა, სურა“. „სტოლზედ“ – „მაგიდაზე“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „მხოლოდ იმისათვის იყო ეგ გაჩენილი, რომ ის ჰყვარებოდა და შეეთხზა იმისთვის ლექსები“, მიწერილია: „მე და სონა“.

გვ. 44. მოხაზულია ნაწარმოების გმირის სტენიოს სიტყვები: „ღარც კი მახსოვს მიყვარდა ის ოდესმე თუ არა...“, მიწერილია: „სონა და მე 1914 წლიდან დღევანდლამდე“.

გვ. 48. მოხაზულია: „სტენიო დაიარება იმ მთაზე, რომელიც მოწამეა მისი სიყვარულისა“, მიწერილია: „მე და წაღვერი“.

გვ. 53. ტექსტის ბოლოს: „ჟორჟ ზანდის შესახებ. იხ. ნინო ზურაბიშვილის წერილი „მოამბე“, 1904 წ. № IX, გვ. 69. და კიტა აბაშიძის კრიტიკული ესკიზი „მოამბე“, 1894 წ. VIII, IX“.

10815–10817. „საყმაწვილო მოთხრობანი. (ფრანგულიდან) ვ. ლ-ძისა [ვლ. ლორთქიფანიძე] № I–IV. ტფ., 1904.

№ 1–2.

№ 3.

№ 4.

10818. საყმაწვილო ორი მოთხრობა. შესანიშნავი ბავშვები. ნათარგმნი ვ. ბერიძისა. ქუთაისი, 1909.

კანზე: „არ არის ბ-ში. ი. გრ“.

10819–10820. სენპიერი ბერნარდენ დე. პოლი და ვირჟინი. [რომანი]. თარგმ. ი. ქავჭარაძისა. თბ., 1941.

თავფურცელზე: „ჩვენს სოსო გრიშაშვილს იროდიონისაგან. 24/X–1941 წ“.

ფორზაცზე: „1. ნესვის ხე? გვ. 98, 41. 2. თეთრეული, 25. 2. თვალში ცქერით, 25. 4. 26, „რომ“. 5. არა სწორი წინადადება, 29. 6 გვ. 30. 7. 26 გვ. 8. ხეების თესლი, 40. 9. ანარეკლი, (?) 41. 10. კორექტურა? 58“.

გვ. 8. ფანქრით: „სურატის ყავახანა“ პირველად ქართულად გამოვიდა ცალკე წიგნად ქუთაისში 1914 წ. ლ. ტოლსტოის სახელით, – ვინმე დათიკო ბაქრაძის თარგმანით. ი. გრ. 1941. 26/X“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ზანგის ქალი საუზმის მზადებაში გართული ვირჟინის ფეხთან დაეცა...“ არშიაზე: „ვინ იყო გართული?“

გვ. 30. მოხაზულია: „იქითობას“, არშიაზე: „პროვინციალიზმია“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „ხერხს მიმართა“, არშიაზე: „ხერხიანობს“.

გვ. 41. სიტყვა: „იმეორებდნენ“ შეცვლილია სიტყვით: „ანარეკლი“.

გვ. 45. მოხაზულია რამდენიმე წინადადება და მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „მსიამოვნებს“, მიწერილია: „პროვინციალიზმია“.

გვ. 63. მოხაზულია: „ხეხილის ძირები“, არშიაზე: „თუ ფესვები?“ ხაზგასმულია: „სკვინჩისა“, მინაწერი: „სკვინჩასი“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „გვაქვს მხოლოდ ყოველდღიურად აუცილებელი“, მინაწერი: „რა? (ზმნა სად არის?)“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ამის წარმოდგენით ჯავრისაგან აღარა ვარ“, გასწორებულია: „ამას რომ წარმოვიდგენ“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „რვა დღე იქნება რაც აქ არავის დაუძინია“, მიწერილია: „დაუძინია, მაგრამ ძილი არა ჰქონია, თვალებს ძილი არ მოგვკარებია“.

გვ. 99. სიტყვა: „ქველმოქმედების“ შეცვლილია სიტყვით: „ქველობის“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „მეგობარო მიძახდა“, მიწერილია: „მიწოდებდა“.

10821–10822. სენპიერი, დე ბერნარდენ. პოლი და ვირჟინი. [მოთხრობა]. თარგმ. ი. ქავჭარაძემ. თბ., 1952.

10823. სენტ-ილერი. ბუს თავგადასავალი. ზღაპარი. თარგმ. ს. ციციშვილისა. ტფ., 1904.

10824. სიმღერა როლანდზე. ფრანგული ეპოსი. მთარგმ. რ. გვეტაძე, ხ. ვარდოშვილი. ა. აბაშელი. რედ. წინასიტყვ. და შენიშვნ. ს. იორდანიშვილისა. თბ., 1942.

ფორზაცზე: „ჩვენი ეპოქის დიდებულ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულისა და გმირების ეს პოემა მეგობრობისა და სიყვარულის ნიშნად ს. იორდანიშვილი. 7. XII–42“.

10825. სიმღერა როლანდზე. თარგმნილი რ. გვეტაძის, ალ. აბაშელის და ხ. ვარდოშვილის მიერ. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ს. იორდანიშვილის პროზაული თარგმნიდან მისივე წინათქმით და ვრცელი შენიშვნებით. – ი. გრ. 1948. 2. VIII“.

თავფურცელზე მთარგმნელთა გვარებთან მიწერილია: „მეორე გამოცემა“.

გვ. V. ხაზგასმულია: „ფრანგულიდან შესრულებული სიტყვასიტყვითი თარგმანი, რომელიც თეთრი ლექსით გამართეს პოეტებმა“, მიწერილია: „რ. გვეტ., 66; ხ. ვარდოშ., 103; აბაშელი, 138“.

10826. სკრიბი ე. ჭიქა წყალი. კომედია 5 მოქმ. [თარგმ. ი. ქავჭარაძისა]. თბ., 1960.

10827–10828. სტენდალი. იტალიური ქრონიკები. თარგმ. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1928.

10829. სტენდალი. იტალიური ქრონიკები. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1947.

10830. სტენდალი. პარმის სავანე. [რომანი. თარგ. თ. ქიქოძისა]. თბ., 1958.

10831–10832. სტენდალი. წითელი და შავი. XIX საუკ. ქრონიკა. თარგმ. გ. ქიქოძის. წ. 1–2. [თბ.], 1934–1937.

წ. 1. 1934.

ფორზაცზე: „რატომ არ წერია, რომ აქ მხოლოდ პირველი ნაწილია ნათარგმნი? ი. გრ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ბუაჩიძის წერილი წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „კომ.“, 1935, № 7“.

წ. 2. 1937.

სუპერზე: „ი. გრ. 1937. 10/II“.

10833. სტენდალი. წითელი და შავი. [რომანი]. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1949.

10834. სტენდალი. წითელი და შავი. [რომანი]. თარგმ. გ. ქიქოძისა. [თბ., 1961].

10835. სტრინდბერგი ავ. მამა. დრამა 3 მოქმ. ამონაჭერი წიგნიდან: „უცხოეთის მწერლები“, ტფ., 1913.

10836. ტყუილს ტყუილი მოსდევს. კომედია 2 მოქმ. თარგმ. ან. წერეთლისა. – ამოღებულია წიგნიდან.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს გ. მსხილაძისაგან. 3/XII, 54 წ“.

10837. უცხო თაიგული. (რვა არაკი). თარგმ. პ. მირიანაშვილისა. თბ., 1910. [კანზე: 1911].

კანზე: „ზოგი ბლანშესია, იხ. გვ. 10“.

გვ. 10. არაკს „იაპონური ფიალები“, მიწერილი აქვს: „ბლანშესი“. ამავე არაკის ბოლოს გვ. 11. მიწერილია: „იხ. „ჯეჯილი“, 1904 წ. № XII“.

გვ. 27. მოხაზულია: „ერთ დედაკაცს ერთი ბავშვი ჰყავდა“, წერია არშიაზე: „შვიდ ვეზირიანიდან“.

10838. ფლობერი გ. მადამ ბოვარი. [რომანი]. თარგმ. ა. ჭუმბაძისა. ტფ., 1937.

10839. ფრანგული ნოველები. თარგმ. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1935.

გაზეთიდან ამონაჭერი რეცენზია „ა. ჯ.-ფრანგული ნოველები“, მინაწერით: „კომ“., 1936 წ. 26 იანვარი, № 20“.

10840. ფრანგული ნოველები. თარგმ. ი. ქავჭავაძისა. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „პოეტს, ჩვენს სოსო გრიშაშვილს სიყვარულით იროდიონისაგან. 9/II– 1957 წ.“

10841. ფრანსი ა. თაისი. თარგმ. დ. კასრაძისა. ტფ., 1914.

თავფურცელზე: „მივიღე ეს პრემია „სახალხო ფურცლის“ რედაქციიდან. ი. გრიშაშვილი 1915 წ.“.

10842. ფრანსი ა. კრენკებილი. [მოთხრობა]. თარგმ. ირ. ქავჭავაძისა. თბ., 1947.

10843–10844. ფრანსი ა. ღმერთებს სწყურიათ. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1929.

შმუცტიტულზე: „სოსო გრიშაშვილს. პატივისცემით გერონტი ქიქოძისაგან“. იქვე: „1929. 28 აპრილი. ი. გრ. გვ. 102. მეზაყლე; 107, „ბაყალი“; გვ. 381. ზარნაშო თუ ზანდარჩო? (ზარნაშო ბუს მსგავსი ფრინველია); გვ. 240. მატრაცი-დოშაკი?“.

გვ. 3. მოხაზულია: „გახუნებული იყო დროების მიერ“ და მიწერილია: „დროთა ვითარებისაგან“.

გვ. 5. მოხაზულია სიტყვა: „ნაღდი“, და მიწერილია: „რა არის ეს ნაღდი“, რომ „ცისფერებიც“ ყველგან ამას სჩრიან „ბითურივით“, იხ. „საქმის კაცის“ ლიბრეტო“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „მოვიდენ“, მიწერილია: „ოფლს მოვიდენ? (მოვიდნენ)“.

10845. ფრანსი ა. ღმერთებს სწყურიათ. [რომანი]. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1959.
10846. ყვავილთა შორის. მოთხ. მოხუცის მეზაღისა. გადმოკ.-ნათარგმნი სალ. შუბათელისა. სურათებით. ტფ., 1897.
- კანზე ხაზგასმულია: „გადმოღებული“, მიწერილია: „საიდან?“
- 10847–10848. შატობრიანი ფრანსუა რენე. რენე. უკანასკნელი აბენსერაჟი. თარგმ. ი. ქავჭარაძისა. თბ., 1939.
- ფორზაცზე: „ ძვირფას სოსოს მთარგმნელისაგან. 17/V–39 წ. თბილისი“.
- წიგნის ბოლოს მიწერილია: „საქართველოს ქალწულზე უფრო მშვენიერო“, გვ. 104; მიღეთი, 112 (მიღეთელი ქალი); აბანოზის ჯიმჯიმი, 116 – კარმენი რომ ატკაცუნებს ხელებზე“. იქვე გაზეთიდან ამონაჭერი მ. მამულაშვილის „შატობრიანი ქართულად“, მინაწერით: „ახალ. კომუნისტი“, 1939, № 127“.
10849. შატობრიანი ფრანსუა რენე. რენე. – უკანასკნელი აბენსერაჟი. – ატალა. თარგმ. ი. ქავჭარაძისა. თბ., 1947.
10850. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. [აღდგენილი ახალ ფრანგულ პროზაში ჟოზეფ ბედიეს მიერ. თარგმ. გ. ქიქოძისა]. ტფ., 1926.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. – მეორედ წავიკითხე“. იქვე: „ჭარო? – 138; საათი არ შეიძლება ამისთანა ზღაპრულ მოთხრობაში, სჯობია: „დაიწყევლოს ის წამი“.
- გვ. 138. ხაზგასმულია: „ჭაროსავით მღერის“, მიწერილია: „ჭარო არ მღერის, იგი თუთიყუშის მსგავსი ფრინველია, იხ. „ქილილა და დამანა“.
10851. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. თარგმანი გ. ქიქოძისა. – ამონაჭერი წიგნიდან: „აბრამიშვილი. მსოფ. ლიტ. ნიმუშები. [თბ.], 1929.
- 10852–10853. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. [თბ., 1934].
10854. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. თბ., 1939.
10855. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. თარგმ. გ. ქიქოძისა. მე-4 გამოც. თბ., 1947.
10856. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. [აღდგენილი ახალ ფრანგულ პროზაში ჟოზეფ ბედიეს მიერ. თარგმ. გერონტი ქიქოძისა. თბ.], 1953.
- ფორზაცზე: „1. ბოლქვი ბალახი არ არის, გვ. 55. 2. სისხლი გადმოდინდა, გვ. 115. 1953 წ. 25 მაისი, ი. გრ.“
10857. წიგნი ტრისტანისა და იზოლდასი. [რომანი. თარგმ. გ. ქიქოძისა]. თბ., 1960.
- 10858–10859. ჰერედია ხოზე-მარია დე. ტროფეები. [სონეტები]. თარგმ. მ. პატარიძის მიერ. წინასიტყვ. და შენიშვნებით. [თბ.], 1936.
- შმუცტიტულზე: „იოსებ გრიშაშვილს. მე მახსოვს თქვენი კეთილი სიტყვა და თუ ამ თარგმანით ნაწილობრივ მაინც ვამართლებ მას, ბედნიერი ვიქნები. მ. პატარიძე“. ქვევით ი. გრ. მიერ მიწერილი: „1936 წ. 28 სექტ.“
- გვ. 95. ხაზგასმულია სათაური: „შპაგა“, მიწერილია: „დაშნა(?)“
- გაზეთიდან ამოჭრილი გრ. აბაშიძის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1936, 19 [IV?]“.
10860. ჰერვიე პ. ბრჭყალები. დრამა 3 მოქმ. [მთარგმ. ი. მაჭავარიანი. თბ., 1897]. ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1897, № 2, 3.

10861–10862. [ჰერვიე]. ერვიე პ. ბრჭყალები. დრამა სამ მოქმ. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. ტფ., 1897.

ამ წიგნთან აკინძულია კიდევ 5 პიესა.

ფორზაცზე პიესების სახელწოდებებს მიწერილი აქვს ი. გრიშაშვილის ხელით ავტორები და მთარგმნელები.

გვ. 24. სიტყვა: „გაგისვრიათ“, გადასწორებულია „შეგისვრიათ“.

გვ. 29. სიტყვა: „ბალკონს“ გადახაზულია, წერია: „აივანს“.

10863. ჰერვიე ანრი. პირველი სხივი. დრამ. სურათი 1 მოქმ. ფრანგულით. [თარგ. ი. მაჭავარიანისა]. – ამონაჭერი: „მომამბე“, 1904, № III.

10864. ჰიუგო ვ. ბიუგ ჟარგალი. – ამონაჭერი წიგნიდან.

გვ. 3. სათაურის ზემოთ მიწერილია: „1903 წ.“

10865. ჰიუგო ვ. გავროში. (რევოლუც. მოთხ.). თბ., 1923.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „განრისხულში“, მიწერილია: „საბრალონი“.

გვ. 32. 1 აზნაცი დანიშნულია, მიწერილია: „ეკ. გაბაშვილმა თარგმნა აქამდე“.

10866. ჰიუგო ვ. გავროში. თარგმ. ირ. ქავჭარაძისა. თბ., 1947.

10867. ჰიუგო ვ. გალანძლული პატიოსნება ანუ სიყვარულისთვის წამებული რომანი. თარგმ. კ. ჟღენტისა. ტფ., 1924.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1935. 17. IV“.

გვ. 7. მოხაზულია: „ქერა ნოქარ ქალს“, მიწერილია: „ქერა თუ შავი?“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ბედნიერება მეტად დიდი იყო ჩემთვის და ამიტომ არ შეიძლებოდა ის გაგრძელებულიყო“, მიწერილია: „მართალია“.

10868–10870. ჰიუგო ვ. ვიკტორ ჰიუგოს რომანიდან „ოთხმოც და ცამეტიდამ“. თარგმ. დიმ. ყიფიანის მიერ. [მისივე წინასიტყვაობით]. ტფ., 1892.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს – გ. მსხილაძისაგან. 7, XII, 54 წ“.

10871–10872. ჰიუგო ვ. კაცი, რომელიც იცინის. [რომანი]. თარგმ. ბაბილინასი. ფრანგულ ტექსტთან შედარებულია თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1937.

მეორე ცალის ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 22/IV“.

10873–10874. ჰიუგო ვ. კაცი, რომელიც იცინის. [თარგმ. ბ. ხოსიტაშვილისა]. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1961. I–II“.

10875–10878. ჰიუგო ვ. კლოდ გე. [მოთხრობა]. თარგმ. ზანგისა. თბ., 1885.

თავფურცელზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „გ. ჩიტაძისა“.

გვ. IV. წინასიტყვაობის ბოლოს მიწერილია: „გ. ჩიტაძე“.

წიგნში რვეულის ფურცელი მინაწერით: „ვიქტორ ჰიუგო. კლოდ გე. მთარგმ. არ აწერია. იხ. „დროება“, 1868 წ. № 15, 16, 17. იწყება: „შვიდი თუ რვა წლის წინათ პარიჟში ცხოვრობდა ერთი ღარიბი მუშა თავის საყვარელით და პატარა ქალით“...

მეორე ცალში ქალაღდის ნაჭრები მინაწერებით: „ვიქ. ჰიუგო. კლოდ გე. თარგ. თ. კანდელაკისა. იხ. „ცნ. ფურც“. დამატება, 1905 წ. № 332, 333, 334. ამ მოთხრობის დასკვნა არის ნათარგმნი. ვიქ. ჰიუგო. კლოდ გე. თარგმანი გ. წერეთლის. – იხ. „დროება“, 1868, № 15, 16, 17“.

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ვუძღვნი ჩემს საყვარელ ძმას და მეგობარს ვანო პოლუმორდვინოვს ლ. მშველიძე.“

ფორზაცზე ბეჭედი: „Иванъ Тимофеевичъ Полумордвиновъ“.

10879. ჰიუგო ვ. კლოდ გე. [მოთხრობა]. თბ., 1957.

10880. ჰიუგო ვ. კოზეტა. [მოთხრობა]. თარგმ. ი. ლორთქიფანიძისა. თბ., 1939.

10881–10882. ჰიუგო ვ. მირიელ ეპისკოპოზი. (თარგმანი). ქუთაისი, 1911.

10883–10884. ჰიუგო ვ. მხიარული ცხოვრება. ლექსი. თარგმანი ს. ჯ. ბათუმი, 1911.

კანზე: „სპ. ჭელიძის ფსევდონიმია „Ал-дон““.

10885–10886. ჰიუგო ვ. ოთხმოცდა მეცამეტე წელი. სახალხოდ შემოკლებული. ტფ., 1927.

10887. ჰიუგო ვ. ოთხმოცდაცამეტი. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. [თბ.], 1936.

შმუცტიტულზე: „იხ. 107“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „რევოლუციაში არაფერია ისეთი საშიში, როგორადაც სწორი ხაზი“, სიტყვა „სწორი“ რკალშემოვლებულია და მიწერილია: „პირდაპირი (არც ახალ გამოცემაში გასწორდა). 1938 წ. გვ. 115“.

თავფურცელზე: „მეორედ გამოვიდა 1938 წ. საბლიტგამი. ი. გრ“.

გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. ან. ყურუასი, გაზ. „კომუნისტის“ 1936 წ. № 88-დან და 2. გ. საამოვის, გაზ. „ახალგაზრდა კომუნისტის“ 1936 წ. 30 მაისის ნომრიდან.

10888–10889. ჰიუგო ვ. ოთხმოცდაცამეტი წელი. თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1937.

ყდაზე: „ი. გრ. 1938, II/XI“.

ფორზაცზე: „1. იხ. 115. 2 გვ. 207, ჭადარა წვერ-ულვაშიანიო და სურათი? 3. სამი „რომ“, 207“.

10890. ჰიუგო ვ. ოთხმოცდაცამეტი წელი. [თარგმ. ი. მაჭავარიანის მიერ]. თბ., 1962.

10891. ჰიუგო ვ. პარიზის ღვთისმშობლის ტაძარი. [რომანი. თარგმ. შ. პაპუაშვილისა]. თბ., 1963.

10892. ჰიუგო ვ. საბრალონი (რომანი). [თარგმ. ივ. მაჭავარიანისა]. – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1901, № 6–8.

თავფურცელზე: „არ არის დასრულებული. P. S. „საბრალონი“ პირველად თარგმნა გიორგი ჩიქოვანმა და იბეჭდებოდა ილიას „საქართველოს მოამბეში“, (1863 წ.), მაგრამ არც იქ დასრულდა. ჩიქოვანის თარგმანი სუსტია! ივ. მაჭავარიანი ხომ ერთადერთი მთარგმნელია ივ. მაჩაბლის შემდეგ. ი. გრ. „საბრალონი“ თარგმნა გ. დიდებულებმა და იბეჭდებოდა „ცისკარში“, 1864 წ. და 1865 წელს. 1864 წ. ნოემბ. და თავდება 1865 წ. 1.“

ტექსტის ბოლოს: „სულ სამ ნომერშია დაბეჭდილი: „შემდეგი იქნებაო“ და შემდეგ ნომრებში კი აღარ არის!~ ი. გრ. 11 მაისი. 1916 წ“.

10893. ჰიუგო ვ. ტორკვემადა. დრამა 5 მოქმ. [თარგმ. ვ. ყიფიანისა. თბ., 1902]. – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1902 წ. №№ 4, 5, 6.

10894–10897. ჰიუგო ვ. უკანასკნელი დღე სიკვდილით დასასჯელისა. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1891.

10898. ჰიუგო ვ. ძმა ძმის მტერი (რუსულიდან). თარგმ. ა. წითლიძისა. თბ., 1889.
– წიგნზე ავტ. აღნიშნული არ არის.

ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ეს წიგნი თბილისში არ არის“.

10899. ჰიუგო ვ. ძმა ძმის მტერი. [მთარგმ.] გ. მჭავანაძე. ქუთაისი, 1913.

კანზე: „ივ. პოლუმორდვინოვმა მიფეშქაშა. ი. გრ“.

ფრანგული ლიტერატურის ისტორია

10900. აბაშიძე ვ. ევოლუცია სალირიკო პოეზიისა საფრანგეთში XIX საუკუნეში. ქუთაისი, 1919.

კანზე გამომცემლობასთან „აკ-სიმ-კოლი“ მიწერილია: „აკაკი ბელიაშვილი – სიმ. ჩიქოვანი – კოლა ჩაჩავა. ი. გრ“.

10901. გარსევანიშვილი ა. საფრანგეთის მწერალი ქალი ჟორჟ ზანდი. (1804–1876). ტფ., 1927.

კანზე: „გვ. 35, ჩემი სიტყვები“.

გვ. 32. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „გრიბულ“, „ლელია“ არის თარგმნილი“.

გვ. 35. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი „ერთი წვეთი თაფლი““.

10902. ზურაბიშვილი ნ. ჟორჟ-სანდი. (1804–1876 წ.). ამონაჭერი: „მომბე“, 1904, № 9.

10903. ნიკოლაძე ნ. თანამედროვე მწერლობა: ანრი როშფორი. ამონაჭერი: „კრებული“, 1873 № 8.

10904. ფანჩულიძე დ. ვიქტორ ჰიუგო. ცხოვრება და შემოქმედება. თბ., 1951.

ყდაზე: „რეცენზიით“.

წიგნში ფურცელი, რომელზედაც წერია: „ვიქტორ ჰიუგო. კლოდ გე. თ. კანდელაკისა. იხ. „ცნობის ფურცლის“ დამატება, 1905 წ. № 333, 334“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი შ. რევიშვილის სტატია „წიგნი დიდ ჰუმანისტზე“, მიწერილია: „კომუნისტი“, 1952, 21 მარტი, № 69“.

10905. ჭიჭინაძე ზ. ვოლტერი. თფ., 1889.

კანზე: „ი. გრ. ა. ჭ-ძე, 10, 17“.

10906. ხუროძე ვ. ემილ ვერჰარნი. ამონაჭერი: „ცისარტყელა“, 1920, № 5.

ჩეხური ლიტერატურა

10907–10908. დრდა ი. წითელი თორტიზა. მოთხრობები. თარგმ. შ. გვინჩიძემ. თბ., 1955.

10909–10911. ერბენი ვ. ჩეხური ზღაპრები. თარგმ. ე. ერისთავმა, [თბ.], 1953.

10912. ირასეკი ა. ძველი ჩეხური თქმულებანი. თარგმ. მ. კანდელაკმა. თბ., 1956.

10913. ფუჩიკი ი. რჩეული ნაწერები. თბ., 1952.

გაზეთიდან ამონაჭერი ვ. ცოტაძის წერილი წინამდებარე წიგნზე, მინაწერთ: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1953, 21“.

10914. ჰაშეკი ი. მაგარი კანი. (მოთხრობა). თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. ამონაჭერი ჟურნ. „ოქტომბრელი“-დან, 1933 წ. № 11–12.

ჩინური ლიტერატურა

10915. ბავშვები ზღვის პირას. თანამედროვე ჩინელ მწერალთა მოთხრობები. [თარგმ. ა. ჩხეიძისა]. თბ., 1959.

10916. ბო ძიუ-ი. ლექსები. [თარგმ. თ. ჩხენკელმა]. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 24/XI“.

10917. ბო-ძიუ-ი. ლექსები. [თარგმ. თ. ჩხენკელისა]. თბ., 1959.

10918. გო-მო-ჟო. რჩეული. ლექსები და მოთხრობები. [თბ., 1959].

10919. დინ ლინი. მზე მდინარე სანგანზე. თარგმ. პ. აბრამიამ. [შ. ალხაზიშვილის წინასიტყვ.]. თბ., 1955.

10920. ლიონ-ჩი-ფუ. ჩინური რომანი. როგორ გათხოვდა ოუალი. რედ. პლ. კეშელავა. [ყდა ტიტული და სურათები ლ. გუდიაშვილის]. ტფ., 1934.

შმუცტიტულზე: „საყვარელ პოეტს და საინტერესო მკვლევარს ი. გრიშაშვილს. პლ. კეშელავა. 17. XII. 34“.

10921. ლუ სინი. მოთხრობები. თარგმ. რ. ბეროძემ. თბ., 1950.

10922. ლუ სინი. მოთხრობები. თბ., 1958.

10923. მაო ძე-დუნი. თვრამეტი ლექსი. თბ., 1961.

10924. ჩინური მოთხრობები. კრებული. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 28/XII“.

10925–10926. ჩინური მოთხრობები და ზღაპრები. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955, 4/VI“.

თავფურცელზე მიწერილია: „სხვადასხვა ხალხის ნათარგმნი, იხ. სარჩევი“.

ანტიკური ლიტერატურა

10927. აპოლონიოს როდოსელი. არგონავტიკა. ბერძნ. თარგმნა, წინასიტყვაობა და განმარტება დაურთო აკ. ურუშაძემ. თბ., 1948.

1028. ელინური მითები. მოთხრობები ალ. მიქაბერიძის მიერ. ნაწ. 1. – თბ., 1938.

10929–10930. [ესოპე] [ეზოპოსი]. იგავნი იეზებოს ფილოსოფოზისანი. თარგმ. და გამოც. ქართულს ენასა ზედა სასარგებლოდ ივერიისა. განყოფილი ორს ტომად. ტ. ა. ვენეტიკი, 1859.

ყდის მე-2 გვერდზე წერია: „შხალი, გვ. 101. გვ. 69. ცული და ხე; 1. ხენთი. 2. ღვანკითელი, 3. დ. გივიშვილი. 4. მ. ჯავახიშვილი. ბუზანკალი და ჭიანჭვ., გვ. 98; მპარავი და ძალი, 40; მგელი და კრავი, გვ. 8“.

10931–10933. [ესოპე]. ეზოპის არაკები. თარგმ. ბ. დავითაშვილისა. კავკავი, 1897.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ“.

მთარგმნელთან მიწერილია: „ფსევდ. ბულ. ევანგულოვისა“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. პირველად კავკავში დაბეჭდილი წიგნი ქართულ ენაზე.“ იქვე: „რაფისებური, გვ. 7“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის“.

10934. ესოპე. იგავნი ს. იორდანიშვილის რედ-ით, წინასიტყვ., შენიშვნებით და ლექსიკონით. თბ., 1944.

10935–10936. ესქილე. მიჯაჭული პრომეთე. – ედიპე მეფე, სოფოკლესი – მედეა ევრიპიდესი. 1-ლი გამოც. თარგმ. პ. მირიანიშვილისა. თბ., 1910.

კანზე: „ი. გრიშაშვილს მთარგმნელისაგან“.

მეორე ცალის გვ. 3. ყოფ. პატრონის ხელით: „შოთა ძიძიგურის წიგნებიდან“.

10937. ესქილე. მიჯაჭული პრომეთე. [მთარგმ. გ. გვაზავა]. პარიზი, 1935.

კანის მე-4 გვერდზე: „ესქილეს“ მიჯაჭვული პრომეთე“ თარგმნეს 1. გ. გვაზავამ ცალკე წიგნად. 2. პ. მირიანიშვილმა ცალკე წიგნად. 3. ალ. ქუთათელმა, იხ. „მნათობი“, 1945, № 11–12; 1946, № 1“.

10938–10939. ესქილე. მიჯაჭვული პრომეთე. თარგმნ. ბერძნ. ა. ქუთათელის მიერ. თბ., 1948.

კანზე: „ი. გრ. 1948. 1/IV. იხ. ბოლო“.

გვ. 57. „ცოცხალ მონობაზე უმჯობესია თავისუფლების ძებნაში მკვდარი“ ხაზგასმულია და მიწერილია:

„სჯობს მონობაში გადიდკაცებულს
თავისუფლების ძებნაში მკვდარი. აკაკი. ი. გრ.“

10940. ესქილე. მიჯაჭვული პრომეთე [ტრაგედია. მთარგმნელი ა. ქუთათელი. თბ.], 1958.

10941. ლუკრეციუსი. საგანთა ბუნებისათვის. თარგმანი ლათინ. პ. ბერაძისა. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „ჩემი ჭაბუკობის უსაყვარლეს პოეტს ძვირფას იოსებს სახსოვრად. პ. ბერაძე. 23. VI. 58“.

ყდის მეორე გვერდზე აკაკი ურუშაძის რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან.

10942. ოვიდიუსი. მეტამორფოზები. თარგმ. ალ. მიქაბერიძის. ტფ., 1923.

10943–10948. სოფოკლე. ანტიგონე. თარგმ. ლექსად ძველი ბერძნ. გ. გვაზავასი. თბ., 1912.

მეორე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი. 19. 15/X. 18 წ.“

10949–10950. სოფოკლე. ოიდიპოს მეფე. თარგმანი ბერძნულით პეტ. ქავთარაძისა. ამოჭრილი კრებულ „გვირგვინიდან“, 1912 წ.

10951. სოფოკლე. ოიდიპოს მეფე. – ამოღებულია წიგნიდან. გვ. 7–60.

თავფურცელზე: „თბ., 1927. თარგმ. პ. ქავთარაძისა“.

10952–10953. სოფოკლე. ოიდიპოს მეფე. მ. აბრამიშვილის და კ. გაგუას რედ. [ტფ.], 1929.

10954–10955. ტროადის ომი. საბერძნეთის მითოლოგიიდან. [მოთხრობილი ალ. მიქაბერიძის მიერ]. თბ., 1921.

თავფურცელზე: „ჩვენს ნიჭიერ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 30. VI. 22 წ.“

10956–10957. ჰომეროსის თქმული აქილიანი. ძველი ბერძნული ამბავი. გადმოღებული, გამართული და ნახატებით გამოცემული კლდიას მიერ. თბ., 1903.

კანზე ხაზგასმულია: „კლდიას“, მიწერილია: „პ. მირიანაშვილია“.

10958. [ჰომეროსის] ოდისეა. [მოთხრობილი ალ. მიქაბერიძის მიერ]. ტფ., 1937.

ანტიკური ლიტერატურის ისტორია

10959. ბერაძე პ. ბერძნული საბრძოლო ელეგია. (თბ. სახელმწ. უნ-ტის შრომები. 1942. XXIII) ცალკე ამონაბეჭდი.

გვ. 125. წარწერა: „ჩემ სიჭაბუკის უსაყვარლეს პოეტს იოსებ გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 25. 1. 43“.

გვ. 127. მოხაზულია: „ატირდა კაი ყმის ცოლი: აღარ მომივა შინაო“, მიწერილია: „იხ. აკაკის „ქართველი ქალი““.

10960–10961. ყაუხჩიშვილი ს. ბერძნული ლიტერატურის ისტორია. ნაკვ. 2–3. 1944–1946.

ნაკვ. 2. 1944.

კანზე: „ა. ჭ.-ძე და ანაკრეონი, გვ. 188. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს, სახელოვანსა და მირონცხებულს. 5/VII, 44. ს. ყაუხჩიშვილი“.

ნაკვ. 3. 1946.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს სიმონისაგან“.

10962. ყაუხჩიშვილი ს. ანტიკური ლიტერატურის ისტორია. თბ., 1953.

10963. წერეთელი გ. ალკეო და საპფო. ტფ., 1924. ამონაბეჭდი ჟურნალ „კავკასიონის“ № 1–2.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1924. 22–11“.

10964. წერეთელი გ. ანაკრეონი. – ამონაბეჭდი: „კავკასიონი“, 1924, № 3–4.

10965. წერეთელი გ. ბერძნული ლიტერატურის ისტორია. ტ. 1. ეპოსი, ლირიკა. ტფ., 1927.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 12. V“.

ნაკვესები. ხატოვანი სიტყვები

10966–10968. ბრძნული სიტყვები სხვადასხვა წიგნებიდან გამოკრებული მ. შ.- მიერ. წ. 2–3. ტფ., 1906.

წ. 2.

წ. 3.

თავფურცელზე შემდგენელის ინიციალებთან მიწერილია: „მაქსიმე შარაძე“.

10969–10971. დამაკვირდი. აფორიზმები ძველთა და ახალთა ბრძენთა მეცნიერთა და გამოჩენილთა კაცთა მიერ თქმულნი. დაბეჭდილი „ივერიის“ რედაქციის მიერ. ტფ., 1887.

თავფურცელზე: „წიგნი შეადგინა „ივერიის“ რედაქციამ, იხ. „ივერია“, 1887 წ. № 220, განცხ. ი. გრ. 1919–1“.

გვ. 12. სტრიქონთან: „სიყვარულისა ხევნარსა საწადლის ხილნი ასხენო“, მიწერილია: „ამის რითმა ასონანსად შეუცვლია ილიას. იხ. „ივერია“, 1884, V–VI. გვ. 78“.

გვ. 27. ტექსტშია „კაცი სახელის მძებნელი უკვდავად შემირაცხია“, მიწერილია: „მკვდრად იგი თქმულა ვისაც აქ სახელი არ დარჩენია. ილია“.

გვ. 31. „წყალმაც წაგიღოს, ისევ სჯობს ცრუთ კაცთა ხიდთა გასვლასა“... მიწერილია: „ჰაზირა“.

გვ. 54. მოხაზულია ბოლო სტროფი, მიწერილია: „ეს შეტანილია „ქილილა და დამანაში“, იხ. „დამაკვირდი“, გვ. 54 და „ივერია“, 1883, № 12, გვ. 36“.

გვ. 73. ტექსტებია: „დამაკვირდი – თქმული ლარაძისა“, მიწერილია: „ილიას ეს აფორიზმები, მგონი მიბაძვავა „ქილილა და დამანას“ აფორიზმებისა... აბა დააკვირდით, იხ. გვ. 27“.

გვ. 75. სტრიქონთან: „პატიოსან მტერთა შორის მოციქული ნამუსია“, მიწერილია: „ხალხური მეგონა“.

გვ. 77. ბოლოში მიწერილია: „ლარაძე-ილიას ფსევდონიმი იყო, ხოლო მოთხრობებს „საქ. მოამბეში“ წერდა ფსევდონიმით – მ. ჯიმშერიძე. სხვა ფსევდ.: „ივერიელი, ჯიბრაელი, ფირუზა. ი. გრ“.

გვ. 117. მოხაზულია: „ბედი სწორედ უნამუსო ქალია“, მიწერილია: „ლირი“.

გვ. 119. სტრიქონთან: „მოსწრებულის სიტყვის გამარჯვება გამგონის ყურზე უფროა დამოკიდებული“, მიწერილია: „ჰამლეტ“.

გვ. 186. ხაზგასმულია: „ოქროს ცეცხლით გამოსცდიან“, მიწერილია: „ალექსანდრე სუმბათაშვილი (ღალატი).“

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დ. განდეგილისა“.
ფორზაცზე: „ეს წიგნი როგორც მინაწერებიდან ჩანს პოეტ დომინიკა განდეგილის ყოფილა! ვიყიდე ბუკინისტ. დიმ. ესებუასაგან. ი. გრ. 1941-24-VIII“.

10972–10973. დამაკვირდი. მსოფლიო კლასიკოსების აფორიზმები ამოკრეფილი ილია ჭავჭავაძის „ივერიიდან“. აღ. სიგუას წინასიტყვაობით. თბ., 1938.

ფორზაცზე წარწერა ლექსად:

„აჰა წიგნი საჩუქრათა
მომიდღვნია თქვენთვის სოსო,
სოსო კარგო, სოსო ტკბილო
და ნიჭიერო მეგობარო.
შენ ძვირფასი სახელი ხარ
და დიდება ძველ ტფილისის...
ძველ ტფილისი აამდერე,
მაშ იმდერე ჩემო სოსო,
ნაზ, ნარნარი სიმდერებით,
შენი სათნო სტრიქონებით...
საშა სიგუა. 12. 11. 38 წ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. შ. ქურიძისა, მიწერილია: „1938 წ. № 70, (ქუთაისი) 27/III“. 2. ვ. ხუროძისა, მინაწერით: „კომ“, 1938 წ. № 77, 4 აპრ“. 3. გ. ნასიძისა, მინაწერით: „22 თებ., № 34, „მუშა“, 1938“. 4. გ. ს.-ისა, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1938 წ. № 7, 20 მარტი“.

10974–10975. მახვილსიტყვაობა. თქმულება-ნაკვესები, მოსწრებული სიტყვები და სხვა შეკრებილი დ. ჯავახიას მიერ. ბათუმი, 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 10/XI. 1. ფილოსოფოსნი შემოკრბიან, 48. 2. აღ. გრიბოედოვის ქორწ. და ა. ჭ-ძე. 3. ყასიდათ, 63. 4. ბარიბარი, 66. 5. ბედოვლათი სწორედ არ გაუგია ავტორს, გვ. 65“.

10976–10977. მერკვილაძე ს. ნაკვესები ქართველ მწერალთა, ბრძენთა და მეცნიერთა ნათქვამი. შეკრებ. სოსიკო მერკვილაძის მიერ. თბ., 1904.

კანზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 17“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „მერკვილაძეების ზეპირსიტყვიერება“ და მიწერილია კითხვის ნიშანი.

10978–10981. ნაკვესები. ამოკრეფილი გაზეთ „ივერიიდან“ სოლ. ცაიშვილის მიერ, მისივე რედ-ით, წინასიტყვ. და შენიშვნებით. თბ., 1938.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს სოლ. ცაიშვილი. 28/X-38“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 30/X“.

გვ. 03. ხაზგასმულია: „ლიბრი“ და მიწერილია: „სილურჯე“.

გვ. 85. ხაზგასმულია: „იონა მეუნარგია „ლელო“-ს ფსევდონიმით წერდა გაზ. „დროება“-შიო, მიწერილია: „დროებაში?“ თუ „ივერიაში“. ი. გრ“.

10982–10984. ნაკვესი ანუ მოსწრებული სიტყვანი ძველთა და ახალთა ქართველთანი. დაბეჭდილი „ივერიის“ რედაქციის მიერ. ტფ., 1887.

თავფურცელზე: „აკაკის ნაკვესები, გვ. 23–33; ა. ჭ-ძე, გვ. 15, 45, 47. „ივერიაში“ ამ ნაკვესებს რამდენიმე ავტორი ჰყავს. (შეკრებილი „ლელოსი“. ი. მეუნარგიასი)“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ღორის“, მიწერილია: „როცა ეს ნაკვესი „ივერიაში“ დაიბეჭდა ღორი არ ეწერა. „ივ.“, 1886, № 14“.

10985. რჩეული სიტყვები. სხვადასხვა წიგნებიდან გამოკრებილი მ. შ-ს მიერ. წ. 2. ტფ., 1904.

კანზე: „ეს არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში““.

10986–10988. რჩეული სიტყვები, სხვადასხვა წიგნებიდან გამოკრებილი შ-ს მიერ. მე-8 გამოც. ტფ., 1906.

კანზე: „ი. გრ. არ არის „ქ. წიგნში““.

10989–10991. ფიფინოვი დ. ბრძნული სიტყვები თქმული უწინდელ ფილოსოფოსთაგან. ტფ., 1900.

მეორე ცალის კანზე: „ანის“.

10992. ქალები. [ნაკვესები ქალებზე]. შედგ. თ. სახოკიას მიერ. ბათომი, 1895.

გვ. 47. ბოლო სტრიქონი ხაზგასმულია და მიწერილია: „იხ. გაგრძელება II გვ“.

გვ. 48. მოხაზულია ბოლო ოთხი სტრიქონი და მიწერილია: „ქილილა“.

გვ. 50. სათაურზე: „დ. გურამიშვილის აზრი ქალებზედ...“ – მიწერილია: „რატომ სხვებზე აღარ აწერია თუ ვის ეკუთვნის“.

10993. ქორქია რ. სხარტულა. თბ., 1956.

10994. ქორქია რ. სხარტულა. თბ., 1960.

10995. შახ ნაზაროვი კ. ი. აფორიზმები (ანუ ხალხური თქმულება). ბორჯომი, 1919.

10996–10997. შახნაზაროვი ნ. თქმულებები. სამ განყოფილებად ავტორის მიერ შესრულებული დამატებებით. მე-2 გამოც. ი. შახნაზაროვისა. თფ., 1925.

კანზე სათაურის წინ: „სოლომონ ზურგიელიძეს“. იქვე: „ი. გრ. 1925. 27/II“.

10998–11000. შუქი. რჩეული ლექსები „ქილილა-დამანი“-დან. გადმოწერილი და გამოც. სიმ. გარ. ჭყოიძისაგან. ქუთაისი, 1912.

11001–11007. [ჭავჭავაძე ი.] საანდაზო ლექსები. ვეფხისტყაოსანი. ქილილა და დამანა. გურამიანი. ი. ჭავჭავაძის ამოკრეფილი. წინათქმა და შენიშვნები ი. გრიშაშვილისა. თბ., 1935.

ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას-ი. გრ“.

ქართული ხალხური სიტყვიერება გამოკვლევები და ნიმუშები

11008–11010. აბესალომ და ეთერი. შედგ. და გამოც. მესხის კ. გვარამაძისაგან. ქუთაისი, 1902.

- კანზე: „ი. გრ-ეს დამიბრუნე“.
- 11011–11015. აბესალომ და ეთერი. (ხალხური თქმულება). [პ. მირიანაშვილის მიხედვით]. ტფ., 1927.
- კანზე: „ი. გრ. 1927. 28/IV“.
- თავფურცელზე: „პეტრე მირიანაშვილის მიერ გალექსილი (პროზაული ადგილებისა). ი. გრ“.
- გვ. 4. წინასიტყვაობის ბოლოს: „წინასიტყვაობა გ. ქიქოძისაა. აზრი პ. მირიანაშვილისა. 1937. 29/IV ი. გრ.“ და ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ეს წიგნი მეორედ გამოსცა „ფედერაციამ“ 1938 წ“.
- თავფურცელზე ამონაჭერი გაზეთიდან შ. ა-ლის რეცენზია „აბესალომ და ეთერზე“, მიწერილია: „ახ. კომუნ.“, № 27, 1925 წ. 6/IV“.
11016. აბესალომ და ეთერი. (ხალხური თქმულება). შეკრიბა და გამართა პეტრე მირიანაშვილმა. [თბ.], 1938.
11017. აბესალომ და ეთერი. ხალხური თქმულება. პეტრე მირიანაშვილის გალექსილი. თბ., 1938.
11018. ავანტიურა მწყემსი. [თ. ა.].
11019. აია სოფიოს ვითარება. ზღაპრული წიგნი. ნაწ. 2. სხვადასხვა ძველთაგან ნათქვამი მოთხრობანი, შედგენილი და ახწერილი ავთანდილ გულიევისაგან. თფ., 1913.
- კანზე მიწერილია: „ვისი ნახატია?“
- გვ. 17. ხაზგასმულია: „ყაჯრათ“, მიწერილია: „დაყაჯრული, ყაჯარი – ძვირფასი საფენი“.
- გვ. 18. ხაზგასმულია წინადადებები და მიწერილია: „სისულელეა“.
- 11020–11021. ალავიძე მ. ლექსური ზეპირსიტყვიერება. თბ., 1951.
11022. ალექსი. ფოთი, 1901.
- კანზე: „ი. გრ. ამის ავტორია ალექსი შუშანია“.
- 11023–11025. ალექსი. წიგნი მეორე. თბ., 1904.
- კანზე: „ი. გრ. შოთას აუგი, გვ. 16“.
11026. ამირანი და ეთერიანი. ლეგენდები და ხალხში დარჩენილი ამბები. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1896.
11027. ამირანის ლექსი. შეკრებილი და დაწყობილი პ. მირიანაშვილის მიერ. ტფ., 1913.
- კანზე: „სოსო გრიშაშვილს პ. მირიანაშვილისაგან“.
- თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი, 1913, წ. 8 ნოემბერი“. იქვე: „ამ წიგნს აქებენ, იხ. „სახალხო საქმე“, 1913, 9 ნოემბერი, ქრონიკაში. ი. გრ“.
11028. ანდაზები შედგ. და გამოც. ა. ბალუევისაგან. თბ., 1873.
- 11029–11031. ანდაზები. [შედგ. ლ. მეტრეველის მიერ]. გამოც. მე-2. ტფ., 1936.
11032. ანდაზები. მე-2 გადამუშ. გამოც. [შემდგ. ლ. მეტრეველი. თბ., 1941.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 12. XII. მესამე გამოცემა“.
- თავფურცელზე მოხაზულია: „მეორე“, მიწერილია: „მესამე. ეს წიგნი გამოვიდა ავტორის სიკვდილის შემდეგ. 1941. 10. XII“.

გვ. 4. წინათქმის ბოლოს: „ლევ. მეტრეველი. იხ. 1 გამოცემა ი. გრ“.

გვ. 44. არშიაზე: „კაცი კაციტაო, ღობე – ქაცვიტაო“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „საინტერესო თემაზე. ქართული ანდაზები“, მინაწერით: „სტალინელი“ (გორი), 1952, № 16“.

11033–11035. ანდაზები. (ქართულ-რუსული შესატყვისები). შედგ. პ. წერეთელის მიერ. თბ., 1951.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ი. გრ. 1951. 10. V“.

ფორზაცის მეოთხე გვერდზე: „აკლია „რაც არ ექნეს მამაშენსა, ნურც შენ დახევ მარმაშებსა“ (Не в свой сани не садись)“.

მეორე ცალში გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. ნათაძის რეცენზია „Полезный сборник“, მინაწერით: „Заря“, 1951, 23 ნოემბ., № 275“.

11036–11040. ანდაზები. შედგ. ნ. ნაკაშიძის მიერ. თბ., 1953.

კანზე: „ი. გრ. 1953. 7. V. რატომ არ არის სასიყვარულო ანდაზები? ი. გრ“. იქვე: „შრემი, 49; შამფური, 71; სამგორი, 76“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „ჯარასა“, მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 79. გადახაზულია: „ჩემი“ და მიწერილია: „შენი“. მოხაზულია: „ბდღვნად“ და მიწერილია: „ბრტყვნად“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „მოდოვე რამდენიც გინდაო“. მიწერილია: „აზერბაიჯანულად“.

გვ. 82. არშიაზე მიწერილია: „მოლა ეკლესიაში არ შედიოდა, წიხლი ჰკრეს და შეაგდესო“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „ემებს“, და მიწერილია: „დაემებს“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „სიგულადე“, 79; ბუკი (სკა), 87“.

მეორე ცალის ბოლოს: „ვიყიდე ბუკინისტურ მაღაზიაში 1957 წ. 18/XII ი. გრ“.

მესამე ცალში გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ბედინეიშვილის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „Молодой Сталинец“, 1953, № 131, 27 ოქტ.“

11041–11042. არაკები და ზღაპრები, [ა. პუმკინი. მეზადური და ოქროს თევზი. – ქართული ზღაპრები]. შეკრებ. კ. ოცხანელის მიერ. ახალი-სენაკი, 1895.

კანზე: „ი. გრ. კოწია თავართქილაძე ხომ არ არის? დიახ, ის არის. ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე შემკრების ფსევდონიმის ქვეშ: „კოწია თავართქილაძე, ი. გრ“.

11043. არზრუმის ლექსები და ვილგელმის თავხედობა. თბ., 1916.

11044–11045. არსენ ჯორჯიაშვილის ანდერძი და ლექსები. [ქ. წ. ა.]

გვ. 10. მესამე სტროფთან მიწერილია: „ეს ლექსი „ქოსების პადვლის“ ერთი ძმისა ყოფილა, გიორგისა – ი. გრ“.

გვ. 11. მოხაზულია და არშიაზე წერია: „ამ ლექსში ურევია ლადო დარჩიას ლექსიც. ი. გრ“.

წიგნში კონვერტი წარწერით: „სოსოს ჩანაწერები: „1. არსენა ჯორჯიაშვილის პირველი ლექსი გამოვიდა 1907 წელს, მინა [გორგამის] ჩარკვიანის სტამბაში მუშის ლექსი – ეკუთვნის გიორგი ხელაშვილს. (ქოსების პადვალში) – ვაჟამ დაარქვა. 2. არსენ ჯორჯიაშვილი იყო მენშევიკი, სოფ. წალახბურელი (ტფილის ახლო კოჯრის

ქვემოთ). 3. დეპოში მუშაობდა ლიტეიჩიკად. (რკინის ჩამომსხმელი). შუა ტანის ბიჭი იყო. შავგვრემანი. არსენა ჯორჯიაშვილზე იხ. „ლიტ. მემკვიდრეობა“, 1936, № 1. 4. ანდერძი არსენა ჯორჯიაშვილისა აღსასრულის დროს თქმული ლექსად გ. ქიზიყელისაგან. 1906“.

11046. არსენას ლექსი. მესტვირეთაგან თქმული. სახალხო პოემა. თბ., 1872.

სათაურის ქვევით მოხაზულია გამოც. წელი და მიწერილია: „პირველი გამოცემაც ამ წელს გამოვიდა“.

გვ. 16. შენიშვნასთან მიწერილია: „არსენა მოკლეს 1843 წელსა“.

წიგნის ბოლოს მიწერილია: „ამ წიგნს აწერია: „სახალხო პოემა“ ნიკო ყიფიანისაგან გამოცემული, შემატებული. ტფ., 1872 წ. იხ. დ. კარიჭ. კატალ. გვ. 140“.

11047–11048. არსენას ლექსი თქმული მესტვირეთაგან. თბ., 1885.

გვ. 1. წარწერა: „ჩემი ძმის სოსოს არხივის შესავსებად ვ. გვახარია. 16/I-35 წელი“.

კანსა და გვ. 1. ბეჭედი: „Нестор Георгиевич Гвахария“. აქვე ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „არსენა – ილუსტრაციებისათვის. ძველად და ახლად. ი. გრიშაშვილის წიგნი“.

11049. არსენას ლექსი. [შემდგ. პ. უმიკაშვილი]. ტფ., 1892.

კანზე მიწერილია: „პეტრე უმიკაშვილის შედგენილი ზ. ჭ. – გამოცემული“.

11050–11051. არსენას ლექსი. მესტვირეთა და სახალხო ლექსებისაგან შედგ. პ. უმიკაშვილისაგან. მე-3 გამოც. ს. მ. ძ...საგან. [თბ.], 1893.

11052. არსენას თავგადასავალი. მესტვირეთაგან ნაამბობი. ტფ., 1903.

კანზე ბეჭედი: „Тифлисская публичная биб-ка“.

11053. არსენას თავ-გადასავალი. მესტვირეთაგან ნაამბობი. მეორე გამოც. ს. მ...სა. თბ., 1904.

კანზე გამომცემლის ინიციალებს „ს. მ.“-ს მიწერილი აქვს: „ს. მდივანოვისა“.

11054. არსენას ლექსი. მესტვირე და სახალხო ლექსებისაგან შედგენილი პეტრე უმიკაშვილისაგან. შემდგენელის ნებადართვით ლექსთა ბაასი [და „ქალ-ვაჟიანი“]. თბ., 1903.

11055. არსენას ლექსი. მესტვირეთა და სახალხო ლექსებისაგან შედგენილი პეტრე უმიკაშვილისაგან. თბ., 1904.

11056. არსენას ლექსი. [ბოლოსიტყვაობა – „არსენას ამბავი“ – ზ. ჭიჭინაძისა. თბ., წ. ა.].

კანზე: „1908(?)“.

11057. არსენას ლექსი. [გამოც. პ. უმიკაშვილისა. [თბ.], 1910.

11058. არსენას ლექსი თქმული პეტრე უმიკაშვილის მიერ. თბ., 1914.

11059. არსენას ლექსი. შედგენილი მესტვირეთა და სახალხო ლექსებიდან. თბ., [1916].

კანზე გამომცემლის ინიციალებს: „დ. კა“-ს მიწერილი აქვს: „დ. ყაზაროვი“.

11060. არსენას ლექსი. გამოც. მ. გაჩეჩილაძის. [თბ., 1919].

11061. არსენას ლექსი. (მესტვირული). ს. რ. გორგაძის რედაქციით. ქუთაისი, 1920.

11062–11063. არსენას ლექსი. (მესტვირული). ს. რ. გორგაძის რედაქციით. ქუთაისი, 1925.

წიგნში დევს: „1. გაზეთიდან ამონაჭერი ივ. საგინაშვილის სტატია „არსენა ოძელაშვილი“, მინაწერთ: „19 დეკ. „მუშა“, 1937 წ. № 290“. 2. ფურცელი წარწერით: „კრიტიკოსმა და ჟურნალისტმა დავით სოსლანმა არსენას საფლავს მცხეთაში ქვა დაადო, რომ სახალხო გმირის სამარე არ დაკარგულიყო. (ქრონიკებიდან)“.

მეორე ცალის კანზე: „გასწორებული კალისტრატე ცინცაძისაგან. ი. გრ. 1952. 12/IV“.

თავფურცელსა და მე-3, მე-7, მე-11, მე-15 გვერდებზე ბეჭედი: „მიტროპოლიტი კალისტრატე“.

11064. არსენას ლექსი. (მესტვირული). ქუთაისი, შახბარათოვის გამოც., 1925.

11065–11067. არსენას ლექსი. (მესტვირული). ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „აქ – შეცდომით და შემოკლებითაა ი. გრ“.

11068–11070. არსენას ლექსი. [მესტვირული. თბ.], 1928.

11071–11073. არსენას ლექსი. სრული შაირწყობილი და არსენას თავგადასავალი. 13 სურათით. ტფ., 1929.

კანზე: „იხ. ბოლოსიტყვაობა. ი. გრ“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „მარიაში ერქვა სახელათო“, მიწერილია: „ეს წერილი გაკეთებულია ზ. ჭ-ს წერილიდან“.

11074–11075. არსენას ლექსი. [დასურათებული და გამოცემული ა. ქუთათელაძის მიერ. თბ.], 1929.

11076–11077. არსენას ლექსი. ხალხური. იბეჭდება გასწორებული და დადგენილი ტექსტით. შ. ჭუმბურიძის რედ. ტფ., 1931.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1931. 21 აგვის. ბორჯომი“. ხაზგასმულია და კითხვის ნიშანი აქვს მიწერილი ქვესათაურს.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „შესიტყვებას“, მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ყურადღება დაიმსახურა“, მიწერილია: „თუ სიყვარული?“

გვ. 5. წინასიტყვაობის ავტორის ინიციალები „პ. ჩ.“ გახსნილია, მიწერილია: „პანტ. ჩხიკვაძე“.

კანის მესამე გვერდზე მოთავსებულ არსენას საფლავის ქვის სურათს მიწერილი აქვს: „ეს ლოდი დაადგა დავით კეზელმა.“

11078. არსენას ლექსი. (ხალხური) მ. ტოროშელიძის წინასიტყვაობით. მხატვრობა შესრულებულია ლ. გუდიაშვილის მიერ. ტფ., 1934.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1934. 27/IX“.

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „მხატვრობა შესრულებულია ლ. გუდიაშვილის მიერ“, მიწერილია: „არ ვარგა“.

11079. არსენას ლექსი. და კაკო ყაჩაღი. რედ. წინასიტყვაობა და შენიშვნები პ. კეშელავასი. თბ., 1939.

თავფურცელზე: „პოეტს მკვლევარს საყვარელ ადამიანს, სოსოს გულთბილობით მიეძღვნება ამ გამოცემის პირველი წიგნი. 15/V 39. პლატონ კეშელავა“.

ფორზაცზე: „შეცდომები: 1. დამოჟნა, 125 (ორთაჟალის აქეთაა ხარფუხის ახლოს). 2. ბურდავარ, 65, 126 („აქა ვარ,“ აქ გახლავარ“). 3. ცალგნით (საიათნოვა), ეს სიტყვა არ არის ახსნილი, აქვს საიათნოვას. გვ. 32, აკაკი“.

11080. არსენას ლექსი. თბ., 1954.

11081. არსენას ლექსი. (მესტვირული). [ქუთაისი], შახბარათოვის გამოცემა, № 132, [წ. ა.].

11082–11083. ასფურცელა. ქართული ხალხური ზღაპარი. თბ., 1951.

გვ. 7. სურათზე მიწერილია: „ეს არის ბანი?“

გვ. 16. პირველი აზნაცის ბოლოს მიწერილია: „მე მგონი ეს ზღაპარი აქ უნდა თავდებოდეს. ი. გრ“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „1888“ მიწერილია: „უფრო ადრე“.

გვ. 125. განმარტებასთან „სირაჯი-ღვინით მოვაჭრე“, მიწერილია: „ბითუმად“. ხაზგასმულია: „დამოჟნის გზა-იყო ასეთი გზა, რომელიც ახლანდელ ვერაზე გადადიოდა თბილისიდან“, მიწერილია: „დამოჟნა ორთაჟალაშია. ი. გრ“.

გვ. 126. ხაზგასმულია: „ბურდავალა-თათრულია, უნდა ნიშნავდეს ღმერთო მიშველეს“, მიწერილია: „აქა ვარ, აქ გახლავარ“.

წიგნში რვეულის ფურცელი რომელზედაც წერია: „ი. ბალახიშვილი. არსენას ცხოვრება. 1941. საბლიტგამი. მაქვს ცალკე“. აქვეა გაზეთიდან ამონაჭერი: „არსენა ოძელაშვილი“ სოხუმის თეატრში“. სათაურის ზემოთ: „საბჭოთა აფხაზეთი“, № 82. 1938 წ“. სტატიაში ხაზგასმულია: „გ. გაბუნიას პიესას „არსენა ოძელაშვილს“.

11084. აჭარის ზეპირსიტყვაობა. ჩაწერა, დაამუშავა, შეს. წერილი, შენიშვნა და ცალკეულ სიტყვათა განმარტება დაურთო ნ. ნოღაიდელმა. ბათუმი, 1959.

გვ. გვ. 296–298. ხაზგასმულია: „ინათიანი-ჯიუტი“, მიწერილია: „ინადიანი“. ხაზგასმულია: „მაჰანა-მიზეზი“, მიწერილია: „თბილისშიაც იხმარება“. ხაზგასმულია: „ყურბანი“-შესაწირავი“, მიწერილია: „ყურბანოლუმ“.

11085. აჭარის ხალხური მთქმელები. ბათუმი 1956.

11086–11088. აჭარის ხალხური სიტყვიერება. [ჯ. ნოღაიდელის მიერ შეკრებილი და დამუშავებული. მისივე შესავ. წერილით და შენიშვნებით]. ბათუმი, 1936–1940.

წ. 1. 1936.

წიგნში გაზეთი „საბჭოთა აჭარა“, 1937 წ. 24 ივნ. № 140, რომლის მე-3 გვერდზე მოხაზულია წერილი ამ წიგნის შესახებ.

წ. 2. 1940.

11089. ახალი რუსის და თათრის ომი და მოღალატე ასლან-ბეგის ახალი ლექსები. ქუთაისი, 1914.

11090. ახალი ინგლისის ომიანობა და ოსმალეთის ფხაკური. ქუთაისი, 1916.

11091. ბარნოვი ვ. აბესალომ და ეთერი. (მონოგრაფია). ამოჭრილი ჟურნალიდან „მომავალი“, 1923, № 6.

11092–11093. ბარნოვი ვ. ქართული სიტყვიერების ისტორიის გაკვეთილები. რგ. 1. ტფ., 1919.

თავფურცელზე: „ბ. გრიშაშვილს ვ. ბარნოვი“.

კანზე: „ი. გრ. 1919 წ. 16/II“. იქვე წარწერა: „ბ. სოსიკო მერკვილაძეს ვ. ბარნოვი“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „ზარბაზის“, მიწერილია: „ოქროსი“. ხაზგასმულია: „ბეჩა, რა ჩემი ბრალია!“ მიწერილია: „ა. ყაზბეგი“.

გვ. 86. მოხაზულია ლექსი: „წისქვილის ამბავს თუ მკითხავთ“... მიწერილია: „საიათნოვასაც აქვს ასეთი ლექსი“.

11094–11095. ბოკერია ვ. ქართული ხალხური პოეზია (კრიტიკული მიმოხილვა). ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 28/III“.

11096–11097. გაგუა კ. ქართული ზეპირსიტყვაობის (ფოლკლორის) ნიმუშები მიმოხილვითა და განმარტებებით. პედაგოგების კვალივ. ამდლების ინ-ტის მსმენელ მასწავლებელთათვის დამხმარე წიგნი. ტფ., 1936.

11098. გვარამაძე კ. გამიჯნურებული ქალ-ვაჟის ლექსი. (ხალხური). ბათუმი, 1900.

11099. გვარჯალაძე ი. და ქარჩავა მ. ინგლისური და ქართული ანდაზები და ხატოვანი თქმანი. თბ., 1951.

11100–11101. გლოვა ირაკლი მეორისა თუმ-ფშავ-ხევსურთაგან. ტფ., 1895.

11102. გულთმისანი სარკე და ხელმწიფის ქალი ახრასია. პოემა. მ. ნ. მ-ძე უჯარმელისა. სიღნაღი, 1892.

კანზე: „ახრასიანი – ახრასიანი“.

11103. გურიანთელი. ახალი ქალ-ვაჟიანი. თბ., 1920.

11104–11105. გურული ქალ-ვაჟიანი. ხალხური სასიმღერო ლექსები. (სხვადასხვა ავტორისა). ქუთაისი, 1927.

11106. გურული ქალ-ვაჟიანი. (ხალხური). ბათუმი, 1928.

11107. დავრიშიანი ანუ ზღაპრული მოთხრობა. გამოც. მე-2. თბ., 1890.

11108–11109. დავრიშიანი ანუ ზღაპრული მოთხრობა. მე-3 გამოც. თბ., 1899.

თავფურცელზე: „იშვიათია. ი. გრ. დუბლ“.

იქვე: „უზური, 95, 96; გვ. 61. ადათი; თომარი, 87; ოსტატი და შეგირდი 79; გლახა, 66; მათლაბი, 74, 80, 88; ბუმბარაქს, 86, 87“.

მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „აბესალომ და ეთერი“.

11110. დაუკარ ჩემო ჩონგურო [ხალხური ლექსები. თბ., 1962].

11111. დედაბერი. ტურა და მელია კუდიგრძელია. [ზღაპარი]. თბ., [წ. ა.].

11112. დიდი მწყემსი. (მოთხრობა წმინდა იოანე ოქროპირის დროიდან). თარგმ. მდ. ლუკიანოვის მიერ. ყვირილა, 1910.

კანზე: „ი. გრ. არ არის „ქართულ წიგნში“.

11113. დიდისა და სანატრელისა მეფისა თამარის გარდაცვალება, გამოტირილი და დასაფლავება. ქუთაისი, 1897.

კანზე: „იშვიათია, არ არის თბილისში. ი. გრ“.

11114–11115. ეთერიანი. ამბავი აბესალომ და ეთერისა. შედგ. სახალხო ლექსებისა და ნათქვამობისაგან პ. უმიკაშვილის მიერ. ტფ., 1875.

11116–11117. ეთერიანი. მოთხრობა აბესალომ და ეთერისა. ცოლ-ქმართ ტრფობის სურათი. შედგ. ი. ელიოზოვისა. თბ., 1879.

კანზე: გამოც. მე-2. იქვე: „პირველად გამოვიდა 1868. იხ. დ. კ. 1911. 51“, იხ. „მნათ“.

11118. ეთერიანი. ამბავი აბესალომ და ეთერისა. შედგ. სახალხო ლექსებისა და ნათქვამობისაგან. ოზურგეთი, 1892.

თავფურცელზე ბეჭედი: „სილოვან თომას-მე ხუნდაძე“.

კანზე: „ეს წიგნი მხოლოდ ლენინგრადშია. ი. გრ“.

11119. ეთერიანი. მოთხრობა აბესალომ და ეთერისა. ცოლ-ქმართ ტრფობის სურათი. შედგ. ი. ელიოზოვისა. მე-5 გამოც. თბ., 1904.

თავფურცელზე: „სახლში არ გაიცემა. ი. გრ. ამის ავტორია იოსებ ელიოზოვი. ი. გრ“.

11120. ეთერიანი. [თბ., 1905].

გვ. 91. მოხაზულია ადგილი და ამონაჭერი წიგნიდან: პ. უმიკაშვილი. სახალხო ლექსები მცირე ტომთა ენებზე. სამზადისი. 1905.

11121. ეთერიანი. მოთხრობა აბესალომ და ეთერისა. ცოლ-ქმართ ტრფობის სურათი. შედგ. ი. ელიოზოვისა. თბ., 1911. გამოც. მე-4.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „ეთერიანი პირველად გამოვიდა 1868 წ. მეორედ 1879. პირველად დაიბეჭდა „მნათობში“. 1869 წ. ამ პოემის ბოლო იქ ასე თავდებოდა 1869 წ. გამოცემით: „წიგნსა ამას აწერია სახელად „ეთერიანი“.

საქმე თუმცა ყველა ვპოვე, სიტყვა კი არ აზრიანი:

ლექსად თქმულია ყველგანა, მაგრამ კი არ არის წყლიანი.

და მე ვცადე, გავლექსე სტრიქონი თექვსმეტ ხმიანი.

იოსებ ანდრიას-მე ელიოზაშვილი.

1868-ს წელს მარიამობის თვის 15 დღეს. ეს იოსები-კომიკი იყო, როგორც აქტიორი ვალიკო გუნიას ცნობით ვასოს სჯობდაო“.

გვ. 15. 89-ე სტროფს მიწერილი აქვს: „დამაფურცლა“.

გვ. 26. სურათს „მურმანის კოშკი“ მიწერილი აქვს: „რა სურათია? (საათი?)“.

გვ. 40. ტექსტის ბოლოს წერია: „აკლია ერთი კუპლეტი“.

კანის მე-4 გვ. ქართული წიგნების სიაში „ყბედსა“ და „პატარა აშულს“ მიწერილი აქვს: „ჰაზირასი“.

11122. ეთერიანი. მოთხრობა აბესალომ და ეთერისა. ცოლ-ქმართ ტრფობის სურათი. შედ. ი. ელიოზოვისა. თბ., 1914.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

11123–11124. ეთერიანი. მოთხრობა აბესალომ და ეთერისა. (ცოლ-ქმართ ტრფობის სურათი). ყვირილა, 1911.

კანზე: „დ. ყვირილაში დაიბეჭდა. ი. გრ. ეს დააბრუნეთ“.

მეორე ცალში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „ეს ყვირილაში გამოცემული თბ. ბიბ-ში არ არის, იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 345“.

11125. ეთერიანი. [ზღაპარი. თბ.], 1957.

11126. ვირსალაძე ე. ქართული ხალხური სატრფიალო ლირიკის ძირითადი სახეობანი. [თბ., 1953]. ამონაჭერი. „ლიტ. ძიებანი“. ტ. 8. 1953.

გვ. 275. სათაურის წინ წარწერა: „ძვირფას პოეტს, საყვარელ იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1954 წელი“. იქვე: „ი. გრ. 1954. 25/1“.

გვ. 286. ხაზგასმულია: „დავერქუე“, მიწერილია: სარქველი“.

გვ. 293. ხაზგასმულია სიტყვა: „ქარასხამ“, მიწერილია: „სტვირი“. ხაზგასმულია: „ბალახმისებრო“, მიწერილია: „ბადახში“.

ბოლო თავისუფალ გვერდზე: „ჩიქილა, 291“.

11127. ზღაპარი-მოთხრობა ყარაბოღლისა. [თბ., წ. ა.].

გვ. 9. მოხაზულია და მიწერილია: „სიზმარა“.

გვ. 23. წიგნის ბოლოს: „ზღაპარი ყოველთვის ბედნიერებით თავდება“.

11128. ზღაპრები. ნაცარ-ქექია. მუქთა-ხორა. ოსტატი და შეგირდი. [და სხვ. თბ., 1902].

ფორზაცზე: „გამოვიდა 1902 წ.“

გვ. 41. ზღაპრის „სიზმარა“ სათაურის გასწვრივ: „ეს მე გავლექსე. იხ. 1909 წ. ი. გრ“.

წიგნში გაზეთიდან ამონაჭერი ცნობა „ქართველ ქალთა წრის“ მიერ ქართული ხალხური ზღაპრების გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „იხ. „ცნ. ფურც.“, 1904, № 2705, 21 დეკემბ. ი. გრ“.

11129. ზღაპრები. № 2. ალ. ნათამის შეკრებილი ზღაპრები: ტყის კაცი და გაუცინარი ხელმწიფე. მ. დემურისა: ხუთი მჭადი და ხელმწიფის ქალი. დანარჩენი ზღაპრები კი პ. მირიანაშვილის შეკრებილია. [ტფ.], 1904.

თავფურცელზე: „დაიბეჭდა 1904 წ. ფასი 1-30 კ“.

11130. ზღაპრები. წ. 1. ქუთაისი, 1917.

კანსა და თავფურცელზე: „იშვიათია! ი. გრ“.

11131. თავისუფლება და მეფის გადაყენება. ხალხური ამბავი და ლექსები. ქუთაისი, გამოცემა გვრიტისა, 1917.

კანზე გახსნილია ფსევდონიმი წიგნის გამომცემლისა: „ბეგლარა“.

11132. თავფარავნელი ჭაბუკი. ხალხური ლეგენდა. ჩაწერილი სოფ. ერთაწმინდაში. გაბო ეშმაკურაშვილის თქმით ია კარგარეთელის მიერ. ტფ., 1928.

11133. თათრის ომი. საოჯახო წიგნაკი. შეკრ. და გამოც. ქალაქელის მიერ. თფ., 1914.

11134–11135. თაიგული. რამდენიმე რჩეული ლექსები – ამასთანავე წიგნი მიწერ-მოწერისა. დამატებული მე-11 გამოც. თბ., 1908.

11136. თხა და ვენახი. [ზღაპარი. თბ.], 1943.

11137. იოსებ მშვენიერი. სახალხო საკითხავი მოთხრობა. დაბადებიდან (ბიბლიიდან). [ქუთაისი], 1894.

11138. კაკუშაძე ნ. თანამედროვე ხალხური პოეზია. ტ. 1. [თბ.], 1940.

თავფურცელზე: „სახსოვრად საყვარელ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ტანჯული წიგნი ტანჯული ავტორისაგან. 2/III–45 წ“.

11139–11140. კალანდაძე გ. ქართული ხალხური ბალადა. თბ., 1957.

11141. კანანელი გ. ლექსები. თბ., 1939.

11142. კანანელი გ. ლექსები. თბ., 1955.

11143–11144. კელენჯერიძე მ. სახალხო პოეზია და მისი საპედაგოგო, საესტეტიკო და სამეცნიერო მნიშვნელობა. ქუთაისი, 1896.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. ამ წიგნს უპასუხა ფ. მახარაძემ. იხ. ცალკე წიგნი: „ხალხური პოეზია და მელ. კელენჯერიძე“, 1897 წ. გაარჩია ჭადარაძე (თ. კიკვაძემ). იხ. „კვალი“, 1897, № 31. ი. გრ“.

თავფურცელზე ავტორის გვარის გასწვრივ: „გარდაიც. 1942 წ. აგვისტოს. ი. გრ. იბეჭდებოდა 1894 წლის „მოამბეში“. ი. გრ“.

11145–11146. [კელენჯერიძე მ.]. ტონკმელი. ქართული სამკითხველო. (სახალხო, სასკოლო და საოჯახო წიგნაკები). № 1. ქუთაისი, 1915.

კანზე ფსევდონიმთან მიწერილია: „მელიტონ კელენჯერიძე. ი. გრ“.

11147. კომბლე. ზღაპარი. დაამუშავა მაყვალა მრეველიშვილმა. მხატვარი შ. ცხადაძე. თბ., 1958.

11148. კოტეტიშვილი ვ. ხალხური პოეზია. [ქუთაისი, 1934].

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1934. 26 I“. იქვე: „0. არაგველთ შეთვლა, (გ. ერისთავისებური), გვ. 247. 1. არაგველთ შეთვლა, გ. ერის., გვ. 391, იხ. ჩემი ვარიანტი. 2. იავ-ნანა, გვ. 290 და 7. 3. პორნოგრაფიისათვის, 36. 4. სიკოჭლითა რასა მწუნობ... გვ. 37. 5. ბაჩანამ ამ ლექსს მიბაძა, გვ. 40. 6. მალლობზე გადმომდგარიყო. 7. დ. მაჩხანელის ლექსი, გვ. 48. 8. ა. ჭავჭავაძისებური, 52. 9. საიათნოვასთვის, გვ. 36. 10. ტყვე ქალი, გვ. 60-ეს მე მაქვს პროზად. 11. ცანგალა და გოგონა, 67. 12. ლექსი ვეფხვისა და მოყმისა, გვ. 88. 13. ავთანდილის ლექსი. 14. სოლოღას ლექსი, გვ. 99, 100. 15. არსენაზე ლექსი, გვ. 109. 16. თუ მოყვარე ხარ (კარგი ლექსია, რითმაში შეცდომია), გვ. 121. ლექსს „თუ მოყვარე ხარ“... ეკუთვნის მინაწერი:

„თუ მოყვარე ხარ, მემოყვრე
კალთა გავაბათ კალთასა,
მტერი ხარ გამაგებინე,
ან მთას დაგიხვდე, ან ზარსა“.

იხ. პ. უმიკ. ნაწერები, 1904 წ. გვ. 45. 17. ნეტავ ქება როგორ ითქმის, 144. 18. პაექრობა (-აშულურად), გვ. 150–151. 19. ასონანსი, გვ. 180, 261. 20. შემოდგომა-ზამთრის ბაასი, გვ. 184. 21. როსტომ სთქვა, გვ. 205. 22. მუმლი მუხასა, გვ. 238. გვ. 225, ეს ლექსი არ არის ხალხური; ე. ნინოშვილის სოფელი, 233; ციების ლექსი, გვ. 244; სიზმარი, 262; ბიბლიოგრაფიიდან აღებული ცნობა შეუმოწმებლად, გვ. 372; ი. ელიოზოვის „ეთერიანი“, გვ. 282“.

ფორზაცის მე-2 გვ. „ქამხა 38; დამადლევიანა, 139; ლაყარდიანი, გვ. 65; სიათა, მოვი, 87; გოგჩის ტბა, გვ. 137; ფინთი, გვ. 168; საზანდარი, 251, 193; მურაზი, 262“.

თავფურცელზე: „სახელგამი, 1934, ქუთაისი“.

გვ. 1. არშიაზე: „ეს მერე გამოვიდა, 1934, 20. III“.

გვ. 35. ლექსი „ნატვრა“ მოხაზულია, მიწერილია: „ერთხელ, ბაღლობისას ამისთანა ლექსი მეც ჩავიწერე, ი. გრ“.

გვ. 36. ლექსს „თავად და თავად ერქვალო“ მიწერილი აქვს: „ამ ლექსს ბევრი ვარიანტი აქვს: მე ოთხი ვიცი“. ლექსში ხაზგასმულია: „ზედან შუბლო და ლამაზო, საწერად ქალადდისებრო“... მიწერილია: „საიათნოვა“.

გვ. 37. მინაწერები ლექსის დანარჩენ ვარიანტთა შესახებ. „2. ვარიანტი. იხ. „ივერია“, 1891 წ. № 147. ჩაწერილი სანდრო წვეროსანის მიერ. ეს „ივერიის“ ვარიანტი მეტად საინტერესოა. ი. გრ. 3. ამ ლექსის მესამე ვარიანტი, იხ. „თეატ. და ცხ.“, 1914 წ. № 39. ჩაწერა ანეტა კაპანაძემ. 4. „კოლექტივიზაცია“, 1934, № 218. ჩაწერა: ი. მჭედლიშვილმა“. აქვე გაზეთიდან ამონაჭერი ლექსი: „სებრო, სებრო, ლალისებრო“, მიწერილია: „კოლექტივიზაცია“, 1934, № 218“.

გვ. 39. ლექსში ხაზგასმულია: „დამადლევინა“, მიწერილია: „დამადლევინე“.

გვ. 40. ლექსში მოხაზულია ბოლო სტრიქონი, მიწერილია: „ბაჩანას ლექსია ამ ლექსის მიბაძვა. იხ. „ივერია“, 1891 წ. № 142.

გვ. 44. ლექსში „ახმეტური პატარძალი“ ხაზგასმულია: „ახმეტური ქალი ვიყავ ახ, ნეტავი მეო“... მიწერილია: „ალიტერაცია. კ. დოდაშვილმა იცოდა ზეპირად ვარიანტი: „ახმეტაანთ“.

გვ. 47. ლექსში „მალლიდან გადმომდგარიყო“ ხაზგასმულია: „ხელს მიქნევს, აქეთ წამოდი შინ არაა ჩემი ქმარიო“... და აღნიშნულია კითხვის ნიშნით. მიწერილია: „ამ ლექსს ბალღებს ასწავლიდნენ და უმღეროდნენ. ერთხელ რეცენზიაც დავწერე „სახალხოში“, როცა ჯეჯილის საღამო გაიმართა. ი. გრ“.

გვ. 48–49. ლექსი „ცოლი გამიხდა ავადა“ მოხაზულია და მიწერილია: „ეს ლექსი გადმოღებულია დ. მაჩხანელიდან. ამ ლექსს შენიშვნები არა აქვს წიგნის ბოლოში. ეს ლექსი ეკუთვნის დ. მაჩხანელს და იმის სახელით არის დაბეჭდილი ცალკე წიგნადაც. „გლეხის ნაამბობი“, „ტეტია და ტირაკუზა“ და სხვა ლექსები 1897 წ. იხ. აგრეთვე „ხათაბალა“, 1920, № 3. ნუთუ წყობით არ უნდა შეატყო, რომ ეს გამართული ლექსია? იხ. შენიშვნა გვ. 391... 439“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „მინან კი არა ნანულოზს“... მიწერილია: „ა. ჭ-ძე“.

გვ. 55. ლექსი „ნატვრა“ მოხაზულია, მიწერილია: „აკაკისაც აქვს ასეთი ლექსი“.

გვ. 58. ხაზგასმულია ლექსის „ქართლელი ქალის ტირილი“ სათაური, მიწერილია: „თუ ყველგან წესად სათაურად ლექსის პირველი სტრიქონებია, აქ რად არის შეცვლილი?“

გვ. 61. ლექსი „გენაცვალე“ მოხაზულია და მიწერილია: „სათაური აქვს ლექსს თუ რედაქტორს ეკუთვნის?“

გვ. 65. ხაზგასმულია სიტყვა: „ლაქარდიანმა“, მიწერილია: „ლაყარდიანმა“. ლექსში „შავი ხარ“... ხაზგასმულია: „კუპრის“, მიწერილია: „თუ „ცეცხლის“.

გვ. 70. ლექსის „გულო არ მოგცემ საგონთა“... გასწვრივ მიწერილია: „ა. ყაზბეგი“.

გვ. 87. ხაზგასმულია სიტყვები: „მოვ“ და „სიათა“, მიწერილია: „მოვი“ და „სიათა“.

გვ. 99. სათაურთან: „ავთანდილ გადინადირა“ მიწერილია: „ეს ცალკე წიგნად გამოვიდა“.

გვ. 100. სათაურთან მიწერილია: „ეს ცალკე წიგნად გამოვიდა. ამ ლექსის კარგი ვარიანტი იხ. პ. უმიკაშვილის ნაწერებში. 1904, გვ. 37“.

გვ. 119. ხაზგასმულია: „მავთული“, მიწერილია: „მავთული როდის შემოვიდა ჩვენში?“

გვ. 120. ლექსის „ტურფა ბაღი და წალკოტი“ ბოლოს მიწერილია: „თეიმურაზის მაჯამა“.

გვ. 121. ლექსი „თუ მოყვარე ხარ“... მოხაზულია, მიწერილია: „ეს ლექსი მე სხვანაირად მაქვს ჩაწერილი: ბოლო სტრიქონი ასე უნდა: „ან ბარს დაგიხვდე, ან მთასა“.

გვ. 144. ლექსი „ნეტა ქება როგორ ითქმის“ მოხაზულია, მიწერილია: „ეს ჩემ ბოჰემაში, დ. ჩ-ს ქრესტ. და სხვ“.

გვ. 151. ლექსს „კაფია“ მიწერილი აქვს: „იგივე „ყაფია“ სპარს. მოზრდილ ლექს ნიშნავს, სპარსეთში სულ პატარა ლექსები იცოდნენ. კაფია – ექსპრომტად, მოუმზადებლად უნდა სთქვა“.

გვ. 153. ლექსი „ორი ბატონის ყმა ვიყავ“ მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. ჩემი: „ესეც შენი ქართული, ვარიანტი“.

გვ. 154. ლექსს „ორმოში ფეტვი ჩავყარე“ მიწერილი აქვს: „დედაენა“. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „მსუქანო“ და „დუქანსო“, მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 155. ლექსს „ერთი გლეხი ვარ საწყალი“ მიწერილი აქვს: „იხ. ბუნების კარი“. ხაზგასმულია: „ჩოთქო“, მიწერილია: „ჩოტკი რუსული სიტყვა“.

გვ. 163. პირველ ლექსს მიწერილი აქვს: „აკლია ლოგინების გაბაასება“. (მარიჯანის ჩაწერილი“).

გვ. 169. ლექსი „შორით მე რასმე გამგზავსე“ მოხაზულია, მიწერილია: „ხალხურია?“

გვ. 117. ლექსის ბოლო სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 180. პირველი სტროფის სართიმე სიტყვები ხაზგასმულია და მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 193. ლექსი „პეტრია საზანდარი ვარ“ მოხაზულია, მიწერილია: „ეს რომელიღაც პოეტის ლექსია“.

გვ. 202. ლექსი „ნესტან-დარეჯან“ მოხაზულია და მიწერილია: „ეს ლექსი თ. რაზიკ. აქვს“.

გვ. 205. ლექსში „როსტომზე“ მოხაზულია მეორე სტროფი, მიწერილია:

„როსტომ თქვა სიბერკაცითა.

სიტყვა სათქმელად გამწვანდა

ჯაჭვი პერანგად ნაცვამი,

ეხლ ასაწევად „გამწვანდა“.

„ცნ. ფურც.“ დამატება, 1906, № 376, გვ. 4. იხ. ა. მოხევეს ძალიან პატარა წიგნი. 1886 წ. გვ. 37“.

გვ. 207. მე-2 სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „ამ ლექსის კარგი ვარიანტი იხ. პ. უმიკაშვილის ნაწერები, გვ. 45, 1904 წ. გამოც.“ მე-3 სტროფს მიწერილი აქვს: „იხ. ა. მოხევეს პატარა წიგნი. 1886 წ. გვ. 37“. ლექსი როსტომზე გვ. 206 მოხაზულია, მიწერილია: „ალ. მირიანაშვილი. „ივერია“. ამ სტროფის: „როსტომ თქვა ჭკუა დიაცისა“... არსებულა 3 ვარიანტი, რომელსაც უთითებს ი. გრიშაშვილი: „I. ამის ვარიანტი იხილე „ივერია“ 1889 წ. № 74. ვაჟა-ფშაველას ფელეტონში. 2. კიდევ თ.

რაზიკაშვილის ჩაწ. „ივერია“, 1889, № 82. ამავე გვერდზე მიწერილია ლექსის ერთი სტროფი:

„როსტომ თქვა: „გმირი მეც ვიყავ
ჯირითი შემოვისრიე
სოფელში ამაყობასა,
ისევ დათმობა ვირჩიე“.

„ივერია“, 1889, № 74, ვაჟას ჩაწ. აქ არ არის ეს ლექსი“.

გვ. 211. სათაურთან მიწერილია: „Бархуда არიანები ქართველები ყოფილან?“

გვ. 214. ლექსი „დალოცვილი ხარ მაჟარო“ მოხაზულია, პირველ სტროფთან მიწერილია: „ა. ყაზბეგისაა იხ. „მოხვევის სიმღერები“, გვ. 63“. მე-3 სტროფთან მიწერილია: „იქვე, გვ. 39“.

გვ. 215. ლექსი „მარტო ვარ“ მოხაზულია, მიწერილია: „ეს ა. ყაზბეგის ლექსია სიტყვა სიტყვით. იხ. „მოხვევის სიმღერები“ (პატარა წიგნაკი), გვ. 61“.

გვ. 222. ხაზგასმულია: „სწორფრობა“, მიწერილია: „სწორფრობა, იხ. მაკალათია“.

გვ. 225. ლექსს „ნუ იამაყებ“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ხალხური არ არის“.

გვ. 227. ლექსი „ქალაქიდან წამოველი“ მოხაზულია, მიწერილია: „ეს ძველი ლექსია“.

გვ. 233. ლექსი „თვალი შენი“ მოხაზულია, მიწერილია: „დასავლეთ საქართველოში განაგონი იქნება“. მე-3 სტრიქონში მოხაზულია სიტყვა: „ჩოჩხათად“, მიწერილია: „ე. ნინოშვილის სოფელია. ი. გრ“.

გვ. 251. ლექსში „სანამ ვიყავ ახალგაზრდა“ ხაზგასმულია პირველი სტრიქონი, მიწერილია:

„ვიდრე ვიყავ ახალგაზრდა
და სიამით სძგერდა გული
ვნატრობდი და არ მეღირსა
ბედუკულმართს სიყვარული“.
აკაკი“

გვ. 271. ლექსის „ეპიტაფია“ სათაური ხაზგასმულია, მიწერილია: „ვისი სათაურია?“

გვ. 282. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „ჩემს ხელთ არის...“ და მიწერილია: „იოსებ ანდრიას ძე ელიოზიშვილისაა. დაიბეჭდა ათჯერ. ხალხური „ეთერიანი“. იხ. „ივერია“, 1888 წ. № 274“.

გვ. 298. ხაზგასმულია: „თუმც პატ. ი. კარგარეთელის მიერ გამოქვეყნებული „თავ-ფარავნელი ჭაბუკი“... მიწერილია „სად-დაიბეჭდა?“ ხაზგასმულია: „საგულისხმოა ოვანეს თუმანიანის „ფარვანა“-ც, მიწერილია: „სად?“ „სახალხო გაზეთი“.

გვ. 323. ლექსის „ინდი-მინდის“ შესახებ მიწერილია: „ეს ლექსი გადაიღო კ. ფოცხვერაშვილმა ნოტებზე“.

გვ. 332. ხაზგასმულია: „მოიგონეთ ლ. ტოლსტოის „ჰაჯი-მურატი“-დან“, მიწერილია: „მურადი“.

გვ. 363. ლექსის „კაფიას“ შესახებ მიწერილია: „ექსპრომტი“.

გვ. 372. მე-2 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „ეს აღებულია „ბიბლიოგრაფიიდან“ რუსეთში რომ გამოვიდა“.

გვ. 383. ხაზგასმულია: „ცნობა გადმომცა გ. ლეონიძემ“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ოვანეს თუმანიანის მოთხრობა „ირემი“-ს შენიშვნა“.

გვ. 387. ხაზგასმულია: „პ. გიორგაძე“, მიწერილია: „პ. ჭარაია. ი. გრ.“

გვ. 390. ხაზგასმულია სიტყვა: „ხანაგათ“, მიწერილია: „საბასაც აქვს ხანაგა“. ლექსის „არაგველთ შეთვლა“-ს შესახებ წერია: „პირველად დაიბეჭდა: „ცისკარი“, 1852 წ. № 10, გვ. 10. იქ აწერია სატირა“.

გვ. 401. „სიტყვათა საძიებლი“-ს არშიაზე მიწერილია: „აქედან ბოლომდე მერე გამოვიდა და ახლად ჩავაკერე ი. გრ. 1934. 18/III“.

გვ. 428. „სიტყვების ახსნა“-ს არშიაზე წერია: „უნდა იყოს ტექსტის გვერდები ნაჩვენები, რომ შედარება შეგვეძლოს“. ხაზგასმულია: „მზირი“, მიწერილია: „მეთვალყურე, ჯაშუში“. „ნადარა“-ს მიწერილი აქვს: „დადარული“. „სამკლავე“-ს მიწერილი აქვს: „დასტანგი“. „ფინთიხი“-ს შესახებ მიწერილია: „არის... რისამე ამოსაღები რკინა“. ხაზგასმულია „ქურანი“, მიწერილია: „ცხენზე იტყვიან“. ბოლოს მიწერილია: „აკლია ბევრი სიტყვის ახსნა. თუ ხსნი, ყველა უნდა ახსნა... თუ არა და...“

ბოლო ფორზაცზე წერია: „რატომ არ არის ნათქვამი წინათქმაში: ეს ლექსები პირველად იბეჭდება თუ არა? ან ვარიანტები თუ არსებობს – სად დაიბეჭდა, ვინ ჩაწერა და სხვ. ლექსები კარგია, მაგრამ გამოცემა არააკადემიურია, წიგნს ასეთი სათაური უნდა ჰქონდეს: ხალხური ლექსები. შეკრებილი ვ. კოტეტიშვილისა. შენიშვნები. სახელგამი. 1934. შენიშვნები ბევრგან საკამათოა. – კიდევ ექნება გაგრძელება ამ წიგნს? რატომ არა წერია. ბევრი ლექსი „ივერიაში“, „კრებულშია“, „თეატრშია“ დაბეჭდილი. – ლექსის სათაურები ხან პირველი სტრიქონებია, ხან სხვა და ხან მესამე სტრიქონია, ერთ-ერთი უნდა იყოს. – ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება (62) თითქოს ეს ლექსი სადღაც წამეკითხოს“. აქვე გაზეთიდან ამონაჭერი გ. იმედაშვილის წერილი „ხალხური სიტყვიერების მასალათა მეცნიერული გამოცემისათვის“, მინაწერით: „კომ“, 1934, № 219, 21 სექტ.“

11149. კოტეტიშვილი ვ. ხალხური პოეზია. მე-2 გამოც. თბ., 1961.

11150. კოტეტიშვილი ვ. ქართული პოეტური ფოლკლორი. – ამონაჭერი „მნათობი“-დან, 1927, № 5–6.

11151. კოჭლი წიწილა. ზღაპარი. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 30/XI“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ფუის“, მიწერილია: „ფუვდება“.

11152. კურდღლის სიზმარი. ხალხური ლექსი. სკოლამდელთათვის. [თბ.], 1939.

კანზე: „ამ წიგნის რეცენზია დავწერე ლექსად. იხ. „ნიანგი“, 1940 წ. № 6, ი. გრ“.

11153–11154. ლენინი და სტალინი ქართულ ფოლკლორში. ტფ., 1937.

ყდაზე: „ი. გრ. 1938. 11/XI“.

11155. ლენინი და სტალინი ქართულ პოეტურ ფოლკლორში. რედ. და წინასიტყვაობა დ. ბენაშვილისა. თბ., 1939.

11156–11157. ლეონიძე გ. ქართველი გმირები. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 15/VIII.“

გაზეთებიდან ამონაჭრები: „1. გ. ლეონიძის წერილი „შალვა-შავლეგო,“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1941, № 260, 2 ნომბერი“. 2. გ. ლეონიძის წერილი „გმირი დედაბერი“, მინაწერით: „კომ.“, 1941 წ. № 310, 30 დეკ.“ 3. „ლიტ. საქართველოს“ 1942 წ. 1 სექტ. ნომერი დ. გივარგილიანის რეცენზიით გ. ლეონიძის „ქართველ გმირებზე“, მინაწერით: „დუბლ. ბიბლ.“ 4. გ. ლეონიძის ლექსი „ქართველ მხედრებს“, „კომუნისტის“ 1942 წ. 5 სექტ. № 211-დან. 5. Г. Леонидзе «Сынам Грузии». Стихи. Пер. Г. Цагарели, მინაწერით: «Правда», 1942, № 245, 2 სექტ.“ 6. თ. თემურელის ლექსი „გამარჯვებისკენ ახალგაზრდობავ“, მინაწერით: „სტალინური სიტყვა“ (საგარეჯო), 1942, № 36, 5 სექტ.“ 7. ტრ. რუხაძის წერილი „სახელი მჭადიჯვარელ დედაკაცისა“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, 28 ორტ., № 36“.

11158–11159. ლექსი ვეფხვისა და მოყმისა. თბ., 1962.

11160. ლექსები სახალხო სიმღერებისაგან. შედგენილი პეტ. უმიკაშვილისაგან. ტფ., 1874.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს. გ. მსხილადე. 2/XII 54 წ.“

11161. ლექსები. ჰაჯი-ბაბას ქმნილება. ბათომი, 1927.

11162. ლექსები. ფალავან ნესტორ ესებუაზე და კულა გლდანელის ჭიდაობა. ტფ., 1909.

კანზე ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „ივანე ტიმოთეს-ძე პოლუმორდვინოვი“.

11163. ლექსები ფალავან ნესტორ ესებუაზე და კულა გლდანელის ჭიდაობა. ქუთაისი, 1915.

11164–11165. ლომთათიძე გ. სამღვდელოება ქართულ ზეპირსიტყვიერებაში. ტფ., 1928.

კანზე: „სუსუნაკი, 30; ოსიაური იმერეთში? გვ. 27“.

გვ. 18. ლექსის სტრიქონებთან „ვისთვის ცერცვიაო, ვისთვის ცეცხლიაო“, მიწერილია: „ვინც არ იცის ცერცვიაო, და ვინც იცის ცეცხლიაო“.

გვ. 23. ხაზგასმულია სიტყვა: „სუსუნაკი“ და მიწერილია: „მსუნაგი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ამხ. კ. ბუხნიკაშვილს. ავტორი“.

11166. მაისურაძე ი. მესხური ხალხური სიტყვიერება თურქ-დამპყრობელთა ბარბაროსობაზე. თბ., 1949.

11167. მაკალათია ს. თუმური ლექსები. ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 6. X“.

ყდის მე-3 გვერდზე გაზეთიდან ამონაჭერი რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „კომ. განათლება“.

11168–11171. მახარაძე ფ. ხალხური პოეზია და ბ-ნი მელიტონ კელენჯერიძე. კრიტიკული წერილი. თფ., 1897.

თავფურცელზე: „მელიტონ კელენჯერიძეს წერილები იბეჭდებოდა „მოამბეში“, 1894. ცალკე წიგნად გამოვიდა 1896 წ. ი. გრ“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „წიგნთსავაჭრო ი. იმედაშვილისა. თბილისი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. 1910 წ.“

11172. მეცხვარე მეგრელი. წმინდა მეგრული ლექსები და აფხაზური სცენები. თბ., 1913.

კანზე: „არ არის აწერილი „ქართ. წიგნში“. ი. გრ.“

11173. მეგრულ ენაზე შანტეკლერი და სხვადასხვა ლექსები. შედგ. ი. ჟ. ფოთი [1912].

კანზე და გვ. 16 ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“. იქვე: „იშვიათია! მეგრული წიგნი. ი. გრ.“

11174–11175. მეთევზის შვილი. ზღაპარი 12 სურათით. ტფ., 1895.

11176. მელია და დათვი. [ხალხური ზღაპარი]. თბ., 1960.

11177. მესტვირე და ქამანჩა. სახალხო ლექსები. ტფ., 1893.

11178–11179. მესხური ანდაზები და გამოცანები (ნაწ. 1). შეგროვილი და გამოც. მესხი კონსტანტინე გვარამამისაგან. ახალ-სენაკი, 1895.

11180. მილიციონერის სიმღერა. მოლაშქრის ქება და არდაჰანი. ტფ., 1877.

გვ. 1. არშიაზე წერია: „მაგრამ ჰანგები მაინც ძველი დარჩა ი. გრ.“

11181. მირიანაშვილი ა. ცოლის იდეალი გამოხატული ქართულ ხალხურ პოეზიაში. [თბ., 1901]. ამონაჭერი: ჟურნ. „მომბე“, 1901, № 10.

11182–11184. მიხას ლექსი. შეაგროვა და ჩაწერა კახეთში ილო მოსაშვილმა. თბ., 1935.

კანზე: „ი. გრ. 1935. 10/IX“.

11185. მოდი ვნახოთ ვენახი. სიმღერა 9 სურათით. ტფ., 1895.

11186. მოდი ძმანო წავიდეთ ბრძოლის ველზედ. სასიმღერო. ტფ., 1917.

11187. მოლაპარაკე ვაშლი. (ზღაპარი). [თბ., წ. ა.]. ამონაჭერი.

11188. მოხევური ლექსები. ალ. გომიაშვილის რედ. თბ., 1939.

ამოჭრილი ჟურნალიდან გ. მეზუკეს რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „ჩვენი თაობა“, 1939, № 5.

11189. მუქთახორა. [ზღაპარი]. თბ., 1945.

11190–11191. ნაპერწკალი. გასართობი. ნაკვესი. მოსწრებული სიტყვა, ანდაზა, იგავ-არაკი, საოხუნჯო ამბები და სხვა. შეკრ. და ნათარგმ. ალექსანდრე იაკ. მირაქ-ს მიერ. ნაწ. 1. ტფ., 1896.

გვ. 80. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „შვილო მძიმედ ილაპარაკე საცოლესთან“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „საჯაროშია და უნ-ში. ი. გრ.“

11192. ნაცარქექია. ზღაპარი. [თბ., წ. ა.].

11193. ობოლი და ქოსატყუილა. [ზღაპარი]. თბ., 1945.

11194. ომის ამბები და ვილგელმის თავხედობა. შედგ. კ. სარიშვილის მიერ. [ქ. ა. 1915].

კანზე: „შედგენილი კაპიტონ სარიშვილის. იშვიათობაა – ი. გრ. 1915“.

11195. ომის ლექსები (საოხუნჯო წიგნაკი). შედგ. და გამოც. ქალაქელის მიერ. თფ., 1914.

კანზე: „მინდა ი. გრ.“ იქვე ბეჭედი: „საქართვე. სახელმწიფო მუზეუმის ბიბლიოთეკა“. – დუბლიკატ. გაუცვალე 1943 19/1. V ი. გრ“.

11196. ომის ლექსები და მოკავშირეთა გმირობა. [ტფ., წ. ა.].

11197. ომის წიგნი. (სადღეისო ლექსების კრებული). შეკრებ. და გამოც. ქალაქელის მიერ. [თბ., 1915].

11198–11201. ორი საერო თქმულება: აბესალომ და ეთერის ლექსი. – როსტომის ლექსი. შეკრებილ-დაწყობილი პ. მირიანიშვილის მიერ. ტფ., 1914.

კანზე: „გრიშაშვილს პ. მირიანიშვილისაგან“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „მუხლის თავთა ძველი კაბის კალთები გადაეფარა“, მიწერილია: „ხელები მუხლებში ჩაეყო“.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „კლდის“ რედაქციას პ. მირიანიშვილისგან“.

მესამე ცალის კანზე: „აქ მარტო საჯაროშია“.

11202–11204. პროგრამა. ხალხის სიტყვიერების ნაწარმოების შეკრებისათვის. თბ., 1882.

თავფურცელზე: „სახსოვრად ჩემთვის ყველაზე საყვარელ ადამიანს პოეტ-აკადემიკოსს გრიშაშვილს – გიორგი ლეჟავასაგან. 9/X–55 წ.“

11205–11208. რაზიკაშვილი თ. ხალხური ზღაპრები. წ. 1–2. ტფ., 1909.

ყდის მეორე გვერდზე: „სახალხო ლექსები შეკრ. თ. რაზიკაშვილის მიერ. „მოგაზური“, 1902 წ. № 2. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „1. თედო რაზიკაშვილი ჯერ კიდევ მოწაფე იყო, როცა ხალხური ამბების შეგროვება დაიწყო. იხ. „Сборник матер.“ ტ. X, გვ. 5, III განყ. 2. ლეგენდა ხარაზელიაზედ, გვ. 264. ი. გოგებაშვილის წიგნებიდან (?) გვ. 142 II ნაწ. ეს არაკი ჩემს ბოჰემამიაც არის. ეს არაკი ფრანგულიდან ყოფილა ნათარგმნი. სომხებმა დასწერეს – „Гаяне“. P. S. ეს წიგნი ჰქონდა ნელი ალექსიძეს და 100 გვერდამდე დაამუშავა აკადემიისათვის. 1947. 10 მარტი. ი. გრ.“

ყდის მესამე გვერდზე: „ლექსს რომ ვამბობ, ჩონგურო, ნახევრად შენ მიგიძღვის ბრალიო, გვ. 82. (ბოლოდან ფშაურში); – ორი ცრუპენტელა ჰგავს მელიას და კიბოს იგავს, გვ. 172“.

წ. 1. ქართლში შეკრებილი ზღაპრები.

წ. 2. კახეთსა და ფშავში შეკრებილი ზღაპრები.

თავფურცელზე: „ეთერი, 117“.

11209. რაზიკაშვილი თ. ქართული ხალხური ზღაპრები. წ. 1. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951, 10/X“.

გვ. 215. სტრიქონი „გიშრის და ლალის მწვნელია“ გასწორებულია – „გიშრის დალალის მწვნელია“ ი. გრ“.

გვ. 219. სტრიქონში: „მარჯვენა ძუძუსთანაო“ ხაზგასმულია: „მარჯვენა“ და მიწერილია: „თუ მარცხენა“.

გვ. 317. ხაზგასმულია: „იმისი ქალი უნდა შეერთო ცოლად“, მიწერილია: „ორცოლიანობა?“

გაზეთებიდან ამონაჭრები: „1. რეცენზია „ქართული ხალხური ზღაპრები“, მინაწერით: „სტალინელი“, 1952, № 9, 12 იანვარი“. 2. ნ. ციციშვილისა და ვ. ხონელიძის რეცენზია „სრულფასოვანი ნაწარმოებები ბავშვებს“, მინაწერით: „კომ.“, 1953 წ. № 38, 14 თებერვალი.“

11210. რჩეული ქართული ანდაზები და სიტყვების მასალები. შეადგ. და შეს. წერილი დაურთო ალ. ლლონტმა. თბ., 1957.

კანზე: „მე, გვ. 6, გვ. 24, ი. გრ“.

11211. რჩეული ქართული ხალხური ზღაპრები. ე. ვირსალაძის შეს. წერილით და შენიშვნებით. თბ., 1958.

ფორზაცზე: „უნასი, 123; მეფე თუ ვეზირი, 120“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „ატლას – გლას-თივთიკებით“, მიწერილია: „ქართული არ არის. ი. გრ.“

11212. რწყილი და ჭიანჭველა. ზღაპარი პატარებისათვის. ტფ., 1895.

11213. რწყილი და ჭიანჭველა. [ზღაპარი]. თბ., [1937]

კანზე: „ი. გრ. 19/VI, 1937“.

11214. რწყილი და ჭიანჭველა. (ზღაპარი). ნახატები ნ. ფოფხაძის. თბ., 1945.

11215. რწყილი და ჭიანჭველა. [ზღაპარი]. თბ., 1946.

11216. რწყილი და ჭიანჭველა. – თხა და ვენახი. [ზღაპრები. თბ., 1951].

11217. სალამი, ძღვნად ქართველ მაჰმადიანებს. ქართველ მაჰმადიანებში შეკრებილი ლექსები. გორი, [წ. ა.].

11218. სამართლის ბოლო კეთილია. [მოთხრობა]. გადასწორებით მ. ა. თბ., 1885.

11219–11220. სამი არაკი. I მეფე და ხელოსანი. II ოქრომჭედელი. III მეფე სოლომონ ბრძენი. ოზურგეთი, 1894.

11221. სამი არაკი. 1. მეფე და ხელოსანი. 2. ოქრომჭედელი. 3. მეფე სოლომონ ბრძენი. ახალ-სენაკი, 1895.

11222–11223. სამხარაძე გ. ვ. ი. ლენინის სახე ქართულ ხალხურ პოეზიაში. თბ., 1957.

კანის მეორე გვერდზე: „მწერალსა და კრიტიკოსს, ჩემს ძველ მეგობარს ერ. ქარელიშვილს დიდი პატივისცემის გრძნობით. 8/IV–59. გ. სამხარაძე. P. S. მალე ვ. ი. ლენინის დღეები მოდის. იქნებ გაზეთისათვის გამოიყენოთ რამენაირად. ამგვარი მეცნიერულ-პოპულარული ნარკვევი ცალკე ბროშურად პირველია ქართულ ენაზე. გ. ს.“.

11224. სვანური ზღაპრები. შეკრ. თავისუფალი სვანის [ბ. ნიჟარაძე] მიერ. ქუთაისი, 1893.

შემკრებლის ფსევდონიმთან წერია: „ბესარიონ ნიჟარაძე. ბლალოჩინი. გარდაიცვალა 1918 წ.“

11225–11229. საოხუნჯო იგავ-არაკები. (კრებული). თბ., 1920.

11230. სასიმღერო ლექსები და გურული ქალვაჟიანი. (ხალხური). შეკრ. და გამოც. მ. გაჩეჩილაძის მიერ. ტფ., 1920.

11231–11235. სასიმღერო ლექსები და გურული ქალვაჟიანი. (ხალხური). შეკრ. და გამოც. მ. გაჩეჩილაძის მიერ. ტფ., 1929.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი მე შეუდგინე-ხალტურაა. – ი. გრ“.

გვ. 14. ლექსის „პირველი მაისი“-ს ავტორის „დორიან მარიჯანიძე“-ს შესახებ მიწერილია: „მარიჯანის ვაჟია, აწ. რეჟისორი. ი. გრ“.

11236–11238. საუნჯე ხალხური შემოქმედებისა. [ტ. 1–3]. ტფ., 1935–1936.

[ტ. 1]. 1935.

თავფურცელზე: „ქართული ლექსის ოსტატს, მწერალს და ლიტერატურის მკვლევარს, წიგნის გატაცებულ მოყვარულს, ჩემს სოსო გრიშაშვილს. აკ. ჭყონია. 13. VII. 35 წ“.

ფორზაცზე: „თამადა, 207“. 1. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „აქ სადღაც ბეჩარას ლექსებია“. 2. გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კოლექტივიზაცია“, 1934, № 260“.

[ტ. 2]. 1936.

ფორზაცზე: „ნიჭიერ პოეტს, ლიტერატურის გამოჩენილ მკვლევარს ჩემს საყვარელ მეგობარს სოსო გრიშაშვილს აკ. ჭყონია. 20/VII-36 წ“.

სუპერზე: „II. ვის რა აქვს კარგი“?

ფორზაცზე: „მარიჯანის ჩაწერილი, 161; ხორდაყულოვი, 197, 495. (მე მივეცი); ალ. ყაზბეგის ლექსები, გვ. 208. 1. ხურდაყულოვზე იხ. ჩემი ბოჰემა, გვ. 240. იხ. „თარი“. 2. „კოლექტივიზაცია“, 1934 წ. № 388, ჩემი წინათქმული. 3. ამ წიგნში გადმოიბეჭდა 179, 495. 4. „სტალინელი“, 1936 წ. № 31, 8 თებ. გ. ლეონიძეს ახალი ჰგონია“.

ტ. 3. 1936.

თავფურცელზე: „მხატვრული სიტყვის მაღლიან ოსტატს, ლიტერატურის ნიჭიერ მკვლევარს ჩემს მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. აკ. ჭყონია. 11/III-37 წ“.

სუპერზე: „III, ი. გრ. 1. მზის დაბნელება, აღლიშობა, 120. 2. ეთიმ გურჯი, 104. 3. აბესალომ და ეთერი, გვ. 186“.

11239. სახალხო ლექსები. ამირანი და სხვები. ტფ., 1878.

11240–11240* სახალხო ლექსები. მოხევეთა და მოხევის სიმღერები. თბ., 1886.

კანის პირველ გვერდზე: „ნაძღვენი ივერიკოსადმი. ი. გრ“.

სარჩევის შემდეგ გვერდზე ა. ყაზბეგის ავტოგრაფი: „ივერის, ნიშნად გულითადის მეგობრობისა, მოხევისაგან“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „იხ. ამ წიგნზე რეცენზია „ივერია“, 1886 წ. № 5, გვ. 4. კიდევ რეცენზია „ივერია“ 1886, № 237, ი. გრ“.

შმუცტიტულზე: „დავით კარიჭაშვილს სახსოვრად ა. მოხევისაგან. 1886 წ. მარ. – 31-ს. ქ. ბათუმი“. „P. S. ვიყიდე დავითის შვილისაგან, 5 მან. 1933. 29/XII. ი. გრ.“.

გვ. 57. არშიაზე: „ეს ლექსები კი საკუთრივ ა. ყაზბეგისა უნდა იყოს ხალხურ კილოზე დაწერილი. ი. გრ“.

გვ. 68. მინაწერები: „მოხევის სიმღერები. 1. გული აღშფოთდა, ტანჯული. 2. გულის პასუხი (დიდი ლექსია). 3. ჩემს მეგობარს. „თეატრი“, 1886, № 8, გვ. 76, 77“.

11241. სახალხო მთქმელები. კრ. 1. თბ., 1956.

11242–11243. სვანური პოეზია. ნაკვ. 1. სიმღერები შეკრიბეს და ქართულად თარგმნეს ა. შანიძემ, ვ. თოფურიამ, მ. გუჯეჯიანმა. თბ., 1939.

შმუცტიტულზე: „ხარფუხის ბულბულს“ ა. შანიძე. 20. I. 940. რა თქმა უნდა ი. გრიშაშვილს. ა. შ.“.

11244–11245. სიბრძნე სოლომონისა. [ზღაპარი. თბ.], 1945.

11246–11247. სიხარულიძე ქ. თამარ მეფე ხალხურ შემოქმედებაში. თბ., 1943.

თავფურცელზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ქს. სიხარულიძე. 10. XII-43“.

გვ. 37. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ჰაზირასია. ი. გრ“.

11248. სიხარულიძე ქ. ნარკვევები. ნაწ. 1. თბ., 1958.

11249. სიხარულიძე ქ. ქართველი მწერლები და ხალხური შემოქმედება. წ. 1. თბ., 1956.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 8. XI“.

11250–11251. სიხარულიძე ქ. ქართველი ხალხის ბრძოლა სამშობლოსათვის ერეკლე მეორის ხელმძღვანელობით. (ფოლკლორულ მასალათა მიხედვით). თბ., 1942.

11252. სიხარულიძე ქ. ქართული საბავშვო ფოლკლორი. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ჰა, განგალა, განგალა“, გვ. 109. 2. ყასიდად ვერ არის ახსნილი, 244. 3. მარილი – მარინე (დისონანსი), 97. ი. გრ“.

11253. სიხარულიძე ქ. ქართული ხალხური საგმირო-საისტორიო სიტყვიერება. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საამაყო შვილს, ჩვენს უსაყვარლეს პოეტს ბ-ნ იოსებ გრიშაშვილს გულითადი პატივისცემით ქსენია სიხარულიძე. 1. X. 1949“.

ყდის მეორე გვერდზე: „გასწორდა: გვ. 143. 1. შავლეგო, 82. „შავლეგო“, იხ. გიორგი ერისთავის ლექსები. 2. დელიბაში, 263“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „В. Светлов, Кавказские предания и легенды, СПб., 1895“, მიწერილია: „არ არის სერიოზული წიგნი. ი. გრ.“

გვ. 58. მოხაზულია 1–4 აბზაცი და მიწერილია: „ლერმონტოვიდან“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „შალვა-შავლეგო“, მიწერილია: „იხ. გ. ერისთ“.

გვ. 82. ლექსის „შავლეგ, შენი შავი ჩოხა“... გასწვრივ მიწერილია: „შავი ფერი და ლეგა ფერი (შავ-ლეგა)“.

გვ. 143. მოხაზულია: „მისი“, მიწერილია: „თავის. ი. გრ“.

გვ. 302. ხაზგასმულია: „გაჩეჩილაძე ს. 56“, მიწერილია: „სევასტი“.

11254–11255. სიხარულიძე ქ. ქართული ხალხური სიტყვიერება. ქრესტომათია. შეადგ. შეს. წერილი, განმარტებითი ბარათები და შენიშვნები დაურთო ქს. სიხარულიძემ. თბ., 1956.

11256–11257. სიხარულიძე ქ. ხალხური ზღაპრები. თბ., 1938.

ყდაზე: „ი. გრ. 1938. 10. X“.

თავფურცელზე ავტორთან მიწერილია: „როგორ? ქსენიას შექმნილი და დაწერილია ეს ზღაპრები?“.

გვ. 89. ზღაპარს „ყარაბოღლი“ მიწერილი აქვს: „ეს ზღაპარი გადასულია ნაბეჭდი წიგნიდან, ქალაქის გამოცემებიდან. ი. გრ“.

წიგნში დევს: 1. გაზ. „სტალინელის“ (გორი) 1939 წ. 6 მარტის, № 45. ვ. ბაიადის რეცენზია ქ. სიხარულიძის წიგნზე. 2. ჟურნ. „მნათობიდან“ ამოჭრილი ქ. სიხარულიძის წერილი „ქართული ხალხური ლირიკის სიმბოლიკის საკითხები“, გვ. 141–163. ი. გრ. მინაწერით: „მნათობი“, 1938 წ., № 6“. 3. გაზეთიდან ამოჭრილი ქ. სიხარულიძის წერილი „აკაკი წერეთელი და ხალხური შემოქმედება. „ლიტ. საქართველ“.

1940, № 15“. 4. გაზ. „მუშა“-ს 1938 წ. 21 ოქტ. ამოჭრილი ცნობა თბილისის უნივერსიტეტის მიერ ქართული ხალხური ზღაპრების 5 ტომად გამოცემის განზრახვის შესახებ.

11258. სრული არსენას ლექსი. შედგ. მესტვირეთა და სახალხო ლექსებიდან. დამატებული ხოლვერის ლექსი. პ. უმიკაშვილის მიერ გამოც. მე-3. ყვირილა, 1910.

11259. სრული არსენას ლექსი. შედგ. მესტვირეთა სახალხო ლექსებისაგან. დამატებული ხოლვერის ლექსი. თბ., 1913.

11260. სრული არსენას ლექსი. შედგ. მესტვირეთა სახალხო ლექსებიდან. დამატებული ხოლვერის ლექსი. [ქუთაისი], 1915.

11261. სრული არსენას ლექსი და მისი თავგადასავალი. თბ., 1920.

11262. სრული დავრიშაიანი ანუ ზღაპრული მოთხრობა. თბ., 1913.

კანზე: „ი. გრ. უზური, 107“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „პირთ პერეული მოსვლოდა“, მიწერილია: „ქაფი“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „მას უკან ყაზახობა დავიწყე“, მიწერილია: „ყაჩალობა? ი. გრ“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „ჯარა აქიმი“, მიწერილია: „ხირურგი. ი. გრ“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „თავის მათლაბს ჰკითხავს“, მიწერილია: „მათლაბი? ი. გრ“.

გვ. 103. ხაზგასმულია: „ქალი იაგუნდის კუბოში ჩასვეს“, მიწერილია: „ტახტრევანი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „შემდგომ სანუკვარი მოიღეს“, მიწერილია: „დესერტი“.

გვ. 108. მოხაზულია: „და გამომცემელო, ისე ღმერთმა“... მიწერილია: „ეს არ იქნებოდა დედანში! ი. გრ“.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ჩორსო, 67“.

11263. სულაქველიძე ი. გასართობი არაკები. ფოთი, 1892.

11264. სტალინი ქართულ ხალხურ პოეზიაში. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ნაალი, გვ. 94; გვ. 74. ქადაგიძე; 45, ან თევზაძე; 38. ეთიმ გურჯი“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. ოპერის თეატრი. 1949. 21/XII“.

წიგნში ამონაჭერი გაზეთიდან დ. ქუმსიშვილის წერილი „Народные песни о великом Сталине“, მინაწერით: „Заря Востока“, 1950, № 21“.

11265. სწავლა დუნის ძალაა. [თბ.], 1945.

11266. სწავლა სიბერემდისო. რჩეული ქართული ანდაზები. [შეადგ. გ. კაჭახიძემ]. თბ., 1960.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „რაც გინდა უთხარ დავითისა, გაიძახის თავისასა“, და მიწერილია: „ორჯერ დაიბეჭდა“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „რეგვენს ნაჩუქარი მუქთი ეგონაო“ და მიწერილია: „ორჯერ დაიბეჭდა“.

გვ. 36. მოხაზულია: „ბედაურები გაწყდაო, ვირს მოედანი დარჩაო“ მიწერილია: „ლექსად“.

11267. უმიკაშვილი პ. ხალხური სიტყვიერება. რედ., ბიოგრაფია, წინასიტყვ. და შენიშვნები ფ. გოგიჩაიშვილისა. ნაწ. 1. ლექსები, ანდაზები, გამოცანები. ტფ., 1937.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს მიაართმევს ფ. გოგიჩაიშვილი. 19. IX. 37“.

ყდის მე-2 გვ-ზე: „იხ. პეტრე უმიკაშვილზე ფ. გოგიჩაიშვილის მგრძნობიერი ნეკროლოგი. „ც. ფ.“, 1904, № 2507, 28 მაისი. მისი უკანასკნელი სიტყვა იყო: „მე ვკვდები ფილიპე და მრჩება სახალხო სიტყვიერება გამოუცემელი“. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ჩემთვის ი. გრ. 1. ბრმა გოდიაშვილის წიგნი და ლექსი, XVII, XXXIII. 2. ალექსიანი და გიოტე, XIX. 3. მდივანოვი, XX. 4. კორექტურა, XXI. 5. პიესების სია XXII აკლია „რიოში და ნამდვილი“. 6. მამია გურიელზე, XXVIII, აუგი. 7. მკაცრი წერილი ილიასთან XXIX „თუქსუზი“. 8. სემენარიელების იმედი აქვს, XXXII. 9. „ნიჭნაკლები“, XXV და XXXIV. 10. ჯანდიერი და ცემა, XXXVIII. 11. ლ. მესხიშვილის მკაცრი წერილი უმიკ-მი, XXXIX. 12. სუნდუკიანცის პიესებს ვბეჭდავთ, XXXIX (დაქცეული ოჯახი). 13. ანასტასია წერეთლისა და სილა, XL. 14. პლუტი, XLVI. 15. ნეტა ქება როგორ ითქმის. სიყვარული და გ. წერეთ. და XXXVIII. 16. ლაყაფი. 287. 17. მიმინოსა მწყერი უყვარს, 318 და ჟაკის ციციანთელა, 305. 18. შენ უჩემოთა როგორა სძლებ, 321. 19. დალიანდაგება, 312. 20 მიმინოსა მწყერი უყვარს „თამარ ცბიერიდან?“ გვ. 318“.

შმუცტიტულზე: „ჩემზე (ეს ფილიპეს ხელია) გვ. 578 № 384“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. გ-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. საქართვე“. 1937 წ. 20 დეკემბ., № 31“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „1. იოსებ გრიშაშვილს ფ. გოგიჩაიშვილისაგან. 2. აქვე დიდის მადლობით „სახალხო გაზეთის“ ნომერიც, 1913 წ. № 871. 3. ჩამოწერილია ფ. გოგიჩაიშვილის წიგნები. 4. პ. უმიკაშვილი და ულვაში“.

11268. ფშავ-ხევსურული პოეზია. კრებული შედგ. ივ. ხორნაულის მიერ. ტფ., 1949.

11269. ფშაური ლექსები. შეკრებილი დ. ხიზანაშვილის მიერ. ტფ., 1887.

თავფურცელზე: „ჩვენს ძვირფას მამულიშვილს – მგოსანს სოსო მამულაშვილს უღრმესი პატივისცემით. სოსიკო მერკვილაძისაგან. 1917 წ. 17 სექტ“.

იქვე: „იბეჭდებოდა „ივერია“ 1887 წ. № 140, 144, 154, 172, 174, 188, 193, 202, 209. ი. გრ“.

კანზე ხაზგასმულია: „დავით ხიზანაშვილი“ და მიწერილია: „ეს ხიზანაშვილი მოჰკლეს 1916 წელს. იხ. „საქართ“. 1916 წ. № 265 და „საქ. დამატება“, 1916, № 47, ი. გრ“.

ტექსტის ბოლოს თავისუფალ გვერდზე: „ფშაური ლექსები როსტომაშვილის შეკრებილი. დაბეჭდილია აგრეთვე „ივერიაში“, 1879 წ. № 3. გაზ. „ქართულ სიტყვაში“ კი 1924 წელს ვინმე მელიქიშვილი ამბობს: „ფშაური ლექსები არსად დაბეჭდილაო(!)“.

კანის მე-4 გვ.: „ჩემს სიძულვილს ვერსად დაემალეები. ტყის სტუმარი ხარ. სახსოვრად დამრჩა შენი კულული“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ცალკე მაქვს 1. ხალხური სიტყვიერება“ ორი დიდი წიგნი თ. რაზიკაშ. 2. და ვ. მალაქიაშვილის „ხალხური სიტყვიერება“. 3. კოტეტიშვილი. 4. ა. შანიძე. ცალკე მაქვს „თუშური ლექსები“ (ს. მაკალათია). იხ. შეკვ“.

11270. ქალ-ვაჟის სიყვარული. სამიჯნურო მიწერ-მოწერა. ქუთაისი. 1915.

11271–11273. ქართველ მაჰმადიანთა სახალხო ლექსები. შეკრებილი, ბათუმში, ქობულეთში, ჩურუქსუში, აჭარაში და სხვაგან. წიგნ. 1. თბ., 1891.

- კანზე ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „ანდრ. ლულაძე“.
11274. ქართველ მაჰმადიანთა სახალხო ლექსები. მეორედ გამოც. თავადის ი. ციციშვილის მიერ. თბ., 1893.
- კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ“.
11275. ქართველ მაჰმადიანთა სახალხო ლექსები შეკრებილი ბათუმში, ქობულეთში, ჩურუქსუმში, აჭარაში და სხვაგან. თბ., 1900.
- 11276–11277. ქართველ მთიელთა ზეპირსიტყვიერება. მთიულეთ-გუდამაყარი. ტექსტების მომზადება, გამოკვლევა, შენიშვნები და რედ. ე. ვირსალაძისა. თბ., 1958.
- გვ. 146. ხაზგასმულია: „ჯორაბზე“, მიწერილია: „წინდა“.
- გვ. 206. ხაზგასმულია: „დღემ დაიხურა პირბადე“, მიწერილია: „ვაჟა“.
- გვ. 208. ხაზგასმულია: „ენაო“ მიწერილია: „მენაო“.
- გვ. 210. ხაზგასმულია: „დავლივე ცაცხვის ყოილი“, მიწერილია: „ჩაი“.
- გვ. 222. ხაზგასმულია სათაური ლექსისა, მიწერილია: „დიალოგი“.
- გვ. 348. ხაზგასმულია: „ფირანი“, მიწერილია: „ფირალი. ი. გრ“.
- გვ. 383. ხაზგასმულია: „ტაბუნშიო“, მიწერილია: „თაბუნი“.
- გვ. 427. ხაზგასმულია ლექსი: „არაგვის თავში ვცხოვრობდი“, მიწერილია: „რაფ. ერისთავი“.
- გვ. 428. ზემოდან მე-6 სტრიქ. მიწერილია: „იოსებ დავითაშვილი“.
- გვ. 578. ხაზგასმულია: „ანგალი“, მიწერილია: „უქნარა“. „არეზიანი“, მიწერილია: „საიათ“. „ანჯამები“ – „ანჯამი“.
- გვ. 580. ხაზგასმულია: „გომჰკალა“, მიწერილია: „ხოშკაკალა (?)“. ხაზგასმულია: „გულხატარაი“, მიწერილია: „ბესიკი“.
- გვ. 581. ხაზგასმულია: „ლანქარი, ლანქერი“, მიწერილია: „დამდნარი თოვლი“.
- გვ. 582. ხაზგასმულია: „მოთარა“, მიწერილია: „მათარა? ერთმა ჭურჭელი მოთარა“.
- გვ. 583. ხაზგასმულია: „საური 513 გვ. – საბნის გარსაკრავი, მიწერილია: „ბალიშის ხალთა“.
- გვ. 584. ხაზგასმულია: „ტოლოლები 202 გვ. – ფეხზე შემოსახვევი“, მიწერილია: „წვივზე შემოსახვევი“. ხაზგასმულია: „ფალარატი 297 გვ. – დასვენება“, მიწერილია: „ფარლათი (იმერეთში)“. ხაზგასმულია: „ყავლი“, მიწერილია: „ვადა“.
- გვ. 585. ხაზგასმულია: „ხარავანი“, მიწერილია: „ქარავანი“.
- მეორე ცალის გვ. 578. ხაზგასმულია: „ალქალა“, მიწერილია: „ალქი“. ხაზგასმულია: „დაგნასა“, არშიაზე: „ნავსი?“.
- გვ. 581. ხაზგასმულია: „იროჭიკეს“, მიწერილია: „ჯამაგირი“.
- გვ. 583. ხაზგასმულია: „საბნის გარსაკრავი“, მიწერილია: „ბალიშის“.
11278. ქართველი სახალხო გმირები. კრ. შედგ. ქ. სიხარულიძის მიერ, მისივე რედ. წინასიტყვ. და შენიშვნ. თბ., 1952.
11279. ქართული ანდაზები. [შეკრ. პ. უმიკაშვილის მიერ]. ტფ., 1876.
- გვ. 8. ანდაზას: „გოგრა არ გახდება შირაზის შუშა, თუნდა მალლა თაროზე შესდვაო“, მიწერილი აქვს: „საათნოვა“.
- გვ. 11. ხაზგასმულია: „ემშაკის მუშა ღმერთმან დაფუშა“. მიწერილია: „საათნოვა“.

11280. ქართული ანდაზები. შეკრ. დ. თურდოსპირელის და ე. გაბრიჩიძის მიერ. ტფ. 1935.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 14/I – ახალი წელი“.

წიგნის ბოლოს გაზეთ „მუშა“-ს 1935, 11 თებ. № 35-დან ამოჭრილი ლევ. მეტრეველის რეცენზია „უპასუხისმგებლობის იშვიათი ნიმუში“. „ქართული ანდაზები“, შეკრებილი დ. თურდოსპირელის და ემელ. გაბრიჩიძის მიერ.

11281–11282. ქართული ანდაზები. [შემდგ. თ. სვინტიძე]. თბ., 1955.

11283. ქართული ანდაზები. შეადგ. ა. კანდელაკმა. თბ., 1959.

11284–11288. ქართული ანდაზები. [შეკრ. ლ. მეტრეველის მიერ]. წინათქმით. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „უმახლობელს ადამიანს და იშვიათ მგოსანს სოსო გრიშაშვილს. ლევანისაგან. 1926. 11/I“.

კანზე: „იმერელს უთქვამს, ცოლსაც არავის დავუჭერ, თუ ჩემსავით იხმარებენო“, გვ. 53. „ჩემი ბიბლიოთეკის წიგნებს არვის დავუთმობ თუ ჩემსავით იხმარებენ. ი. გრ. მეორე გამოცემა გამოვიდა 1936 წ“.

კანის მე-2 გვ. მიწერილია: „ამ წიგნის შესახებ შეუფერები რეცენზიები იყო დაბეჭდილი: 1. „კომუნისტში“, 1926 წ. № 11 (1466), 15 იანვარს, აკ. ჭყონიასი. 2. „მუშაში“, 1926 წ. № 951, 21 იანვარს გუცა ფარქოსაძისა. 3. „ახალი სოფელი“, 1926 წ. № 56, 28 იანვარს ივრელისა. 4. „აჭარისტანი“, (ბათომის ჟურნალი) 1926 წ. № 2, თებერვალი. 5. „საქართველოს განათლების მუშაკი“, № 13, 1926 წ. კარპ. დონაძესი. [15 მარტი]“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1926 წ. 12/I“. იქვე: „ქართული ანდაზები: 1. პეტრე უმიკაშვილის შეკრებ. იხ. 1876 წ. გამოც. 2. სოსიკო მერკვილაძე. 1898 წ. გამოც. 3. დ. ჩუბინაშვილი, „ქრესტომათია“, 1846 წ. და 1863 წ“.

წიგნის ბოლოს ჩაკერებულ ფურცლებზე ჩამოწერილია 26 ანდაზა სათაურით: „დამატება, ჩემი შეკრებილი. ი. გრ“.

11289. ქართული გამოცანები. შეკ. რაფ. ერისთავის მიერ. თფ., 1879.

11290. ქართული გამოცანები შეკრ. გ. ლომთათიძის მიერ. ტფ., 1926.

11291. ქართული დრუჟინის და მათი სამშობლოს ლექსები. [ქუთაისი], 1915.

კანზე: „არსად არ არის! ი. გრ“.

თავფურცელზე და გვ. 16 ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

11292. ქართული პოეტური ფოლკლორი. შედგ. კ. გაგუას მიერ. თბ., 1941.

კანზე შემდგენლის გვართან: „გარდაიცვალა 1946 წ.“

11293. ქართული სიმღერები. სასიმღერო ტექსტები. [თბ.], 1954.

კანზე: „კობამ დაიწყო ხასანბეგურა, გვ. 16. ი. გრ“.

გვ. 61. ლექსთან მიწერილია: „გ. ქუჩიშვილისებური“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „თეთრო ქალო, მინანქარო...“ მიწერილია: „ვისია? ეს სიტყვები ი. ნონეშვილსაც აქვს“.

გვ. 97. ლექსში „არაგვისპირული ლაშქრული“ მოხაზულია მე-2 სტროფი, მიწერილია: „ვაჟა-ფშაველა“.

გვ. 133. ლექსის „შენ ჩემი ხარ, მე შენი!“ სათაურს ზემოთ: „იხ. „სალამური“, ბათ. 37 გვ.“.

11294. ქართული ფოლკლორის პროგრამა. თბ., 1939.

11295–11296. ქართული ხალხური ეპოსი სოლ. ყუბანეიშვილის რედ. თბ., 1940.

გვ. 3. „P. S. შენიშვნები ვისია? ი. გრ“.

11297–11298. ქართული ხალხური ეპოსი. ფიდა კვიციანაძის ნაამბობი. ჩაწერა, გამართა, წინასიტყვ. და შენიშვნ. დაურთო ალ. ლლონტმა. [ცხინვალი], 1952.

11299–11300. ქართული ხალხური ზღაპრები. მ. ჩიქოვანის რედ. კომენტ. და ლექსიკონით. ტ. 1. თბ., 1938.

წიგნში დევს: 1. გაზეთ „საბჭოთა მასწავლებლის“ 1930 წ. დეკემბრის № 120 (660), სადაც დაბეჭდილია შ. ლლონტის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე. 2. გაზეთ „კოლმეურნის ხმის“ (თელავი) 1938 წ. 24 ივლისის № 67 (655) მე-4 გვერდზე მ. ჩიქოვანის სტატია „ფოლკლორული ექსპედიცია იყალთოში“. 3. გაზეთიდან ამონაჭერი მიხ. ჩიქოვანის წერილი „ვეფხისტყაოსანი“ ხალხურ პოეზიაში“, მინაწერთ: „კომ“, 1934 წ. № 230, 4 ოქტ“. 4. გაზეთიდან ამონაჭერი ქს. სიხარულიძის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერთ: „ლიტ. საქართველო“, 1939, № 4, 2-XII“.

11301. ქართული ხალხური ზღაპრები. შ. ძიძიგურის რედ., შენიშვნ. და წინასიტყვ. თბ., 1959.

გვ. 278. „ბაირაღის“ განმარტებას დამატებული აქვს: „ალამი“.

გვ. 279. სიტყვას „გაკუჭიანდა“... მიწერილი აქვს: „გურული“ .

გვ. 280. „დარიელობა“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ყარაული“. ხაზგასმულია: „დუზი“ და მიწერილია: „სპარსულ-სომხური: სწორი“.

გვ. 287. „პარკი“-ს განმარტებაში „მცირე ტომარა“ მიწერილია: „მომცრო“.

გვ. 289. ხაზგასმულია: „სირინოზი ფრინველი“ და მიწერილია: „ნახევარი თევზი, ნახევარი ქალი, თევზქალი“.

11302–11303. ქართული ხალხური ლექსები და სიმღერები. [თბ.], 1944.

თავფურცელზე: „ქართული ლექსისა და სიტყვის დიდ ოსტატს მეგობარ სოსო გრიშაშვილს კ. ცხაკაია. 13/. 44. მოსკოვი“.

11304–11305. ქართული ხალხური ნოველები. ჩაწერა, გამართა, გამოკვლევა და შენიშვნები დაურთო ალ. ლლონტმა. [ცხინვალი], 1956.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ქართული მხატვრული სიტყვის დიდ ოსტატს ჩემს საყვარელ მგოსანს, ქართული ხალხური ზეპირსიტყვაობის უზადო მოამაგეს – იოსებ გრიშაშვილს – მოკრძალებითა და პატივისცემით – ავტორისაგან. ა. ლლონტი. 29. 11. 56. თბილისი“.

11306. ქართული ხალხური პოეტური შემოქმედება. ნაწ. 1. [სარედ. კოლეგ.: ე. ვირსალაძე, ქ. სიხარულიძე, მ. ჩიქოვანი]. თბ., 1960.

11307. ქართული ხალხური სიმღერები. [ტექსტები]. თბ., 1951.

გვ. 17. ლექსის პირველი ორი სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 18. ლექსში მოხაზულია მე-2 სტროფი და მიწერილია: „ვაჟა?“.

გვ. 21. ლექსს მიწერილი აქვს: „ვაჟა?“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ვივითა“, მიწერილია: „ვკვივითა (?)“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „უჭრიალებს“ და „ჩაგვიმაჭრიანებს“, მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 29. ლექსში „დილა“ მოხაზულია პირველი სტროფი და მიწერილია: „პოეტისაა, ვერ მოვიგონე“.

გვ. 30. ლექსში მოხაზულია მე-5 სტროფი და მიწერილია: „დომინიკა განდეგილი“.

11308–11310. ქართულ-რუსული ანდაზები. შეადგ. პ. წერეთელმა. თბ., 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1956. 8/IV“. სათაურთან: „მე-2 გამოცემა, შევსებული“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „თავის ქება კიტრადა ღირს“ და მიწერილია: „ეხლა? 1956 წელს? აპრილ-მაისში“.

გვ. 40. მოხაზულია: „კაი მთქმელს კაი გამგონე უნდაო“ და მიწერილია: „კაი“ თუ „კარგი“.

გვ. 53. ანდაზას: „მოკვდა და თავის ანდერძით აწ ისევ საქმობს მკვდარიო“, მიწერილი აქვს: „ილია?“ ხაზგასმულია: „მოსიყვარულე ცოლ-ქმარი ცულის ტარზე დაიძინებსო“ და მიწერილია: „ჩვენია, კარგია“.

გვ. 57. ანდაზას: „ორმოცი წლის მოლა რომ ჩონგურის სწავლას დაიწყებს, საიქიოს დაუკრავსო“ მიწერილი აქვს: „ნ. ბარათაშვილი, აკაკი წერეთელი“.

გვ. 60. ანდაზას: „რასაცა გასცემ შენია, რას არა-დაკარგულია“ მიწერილი აქვს: „შოთა“.

გვ. 61. არშიაზე მიწერილია გამორჩენილი ანდაზა: „რეგვენი საქმეს წაახდენს ფათერაკს დააბრალებსო“.

გვ. 64. ანდაზას: „სადაური სად მოკვდება, სად უთხრიან სამარესა“ მიწერილი აქვს: „შოთა“.

გვ. 65. ანდაზას: „საითაც გავიქეცი, იქით წავიქეცი“ მიწერილი აქვს: „საიათნოვა“.

გვ. 69. ანდაზას: „სიმართლის ნერგი იხარებს დარგო თუნდ სიჰსა ქვაზედა“ მიწერილი აქვს: „წიგნური“.

გვ. 70. ანდაზას: „სისხლი სისხლით არ გაიბანებაო“ მიწერილი აქვს: „ქართული არა არის რუს. თარგმანი“. ანდაზას: „სიჩუმე თანხმობის ნიშანია“ მიწერილი აქვს: „წმინდა რუსულია“.

გვ. 71. ანდაზას: „სიყვარული ისა სჯობს, რაც ძველია“ მიწერილი აქვს: „აკაკი“. ხაზგასმულია: „სულით და გულით მიძღვნილი მცირედიც შეიწირების“ და მიწერილია: „რომელი მწერლისაა!“

გვ. 90. ანდაზას: „წამხდარ საქმესა რას არგებს ბოლო ჟამს თითზე კბენანი?“ მიწერილი აქვს: „შოთა“.

გვ. 91. ანდაზას: „წინანი-უკანა და უკანანი-წინა“. მიწერილი აქვს: „ბიბლია“.

გვ. 92. ანდაზას: „ჭირსა შიგან გამაგრება ისე უნდა, ვით ქვიტკირსა“ მიწერილი აქვს: „შოთა“.

გვ. 94. ანდაზას: „ჯერ მწარე ჭამე, კვლავ ტკბილი, თუ ეძებ გემოვნებასა“ მიწერილი აქვს: „დ. გურამიშვილი“.

11311. ქიზიყის პოეტური ფოლკლორი. შეადგ. და წინათქმა, განმარტებანი, ლექსიკონი დაურთეს ს. ებრალიძემ და შ. ღლონტმა. თბ., 1940.

შმუცტიტულზე: „ჩემს საყვარელ მგოსანს მოგონებისა და არ დავიწყებისათვის. შ. ლლონტი, თფილისს, 23. XII. 1940.“

გვ. 144. ხაზგასმულია: „არ მივგულამ“... მიწერილია: „აქ გაღების მნიშვნელობით ხომ არ არის ნათქვამი?“

გვ. 192. ხაზგასმულია: „არვი“, მიწერილია: „რავი [რა ვიცი]“. სიტყვა: „ბაბანი“ განმარტებულია: „ქართლში – სიცივისაგან შექრუოლება-ცახცახი“.

გვ. 193. ხაზგასმულია: „დურკი – კასრი“, მიწერილია: „ანუ დურაკი, იხ. ია ეკალამე“. ხაზგასმულია: „მიგულვა“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ა. ჭ-ძე“. ხაზგასმულია: „ნაცილი-მატყუარა“, მიწერილია: „ტყუილის გამოგონება“.

გვ. 194–5. ხაზგასმულია: „ქევხა – სოფლის განმგებელი“, მიწერილია: „მამასახლისი“. ხაზგასმულია: „ყორული“, მიწერილია: „ყვაილი“.

წიგნში დევს: „1. გაზეთ „კოლმეურნე“-ს 1938 წ. 7 სექტემბრის № 213, სადაც დაბეჭდილია შ. ლლონტის წერილი „ქიზიყური ფოლკლორის მასალების შეკრებისათვის“. 2. ამონაჭერი ჟურნალიდან ა. მდივნის წერილი „ქიზიყური პოეტური ფოლკლორი“, მინაწერით „მნათობი“, 1940, 11“.

11312. ღვინიევი წ. ახალი სალდათის ლექსი. ახალი ჯარისკაცის გამოსვლა. ტფ., 1887.

კანზე: „არის საჯაროში“. ი. გრ“.

11313. ლლონტი ა. გურული ფოლკლორი. ტექსტები. ნაწ. 1. თბ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1937. 31/X“.

შმუცტიტულზე: „დუმა 281; თული, 282; კოტიზი, 283; კოტალი თუ კუტალი? გვ. 283“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ი. ცერცვაძის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1937 წ., 5 ნოემბ., № 254“.

11314. ლლონტი ა. ნარკვევები. ხალხური ზეპირსიტყვიერების, ლიტერატურისა და ენათმეცნიერების ზოგიერთი საკითხი, ნაწ. 1. სტალინირი, 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 32, 33“.

11315. ლლონტი ა. ქართული ზღაპრები და ლეგენდები. შესავალი. ტექსტები, შენიშვნები. თბ., 1948.

გვ. 286 ხაზგასმულია: „გუმბრი – ადგილი“, მიწერილია: „ქალაქი ალექს“.

11316–11318. ლლონტი ა. ქართული შაირები. ნარკვევი. ტექსტები, შენიშვნები. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 1/X“. იქვე: „1. მე-96, 97, 98. 2. საზანდარი თუ მესტვირე? 96. 3. ჩემო სულის ბატკანო, 137“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „სათრეველად“ და მიწერილია: „სართეველად? ი. გრ“.

გვ. 96. ლექსის ერთ სტრიქონს „საზანდარი ვარ ქებაო“, მიწერილი აქვს: „მესტვირეს სიტყვებია. მესტვირეს საზანდარსაც უწოდებენ დასავ. საქ-ში. აქ მესტვირეზეა ლაპარაკი. ი. გრ“. მოხაზულია: „საზანდარიანთ“... და მიწერილია: „იქნება გვარია? (თარხნიანთ. ავალიანთ), სად არის ჩაწერილი?“ მე-3 სტროფს მიწერილი აქვს: „აქ ქალია საზანდარი(?) ი. გრ.“ მოხაზულია სიტყვა „საზისაზე“ და მიწერილია: „საზე“. ხაზგასმულია „ზაზანდრობას“, მიწერილია: „მესტვირე“.

გვ. 132. მოხაზულია ერთი სტროფი: „ახალ-ახალ ტანადობრივ“... და მიწერილია: „ავტორი ჰყავს წიგნიდან“.

გვ. 135. ლექსს „ჩემო ციციანთელაო“... მიწერილი აქვს: „აკაკი“.

გვ. 136. ხაზგასმულია ლექსის „შენ რად გინდა კობტა გოგო“... შენიშვნა „ძვ. საქ“, III, გვ. 110“ და მიწერილია: „ეს გაკეთებულია ცნობილი ლექსიდან. იხ. ნინო ორბ“.

გვ. 137. ხაზგასმულია: „შენ, ჩემო სულის ბატკანო“ და მიწერილია: „არ შეგცივდეს ბარაშკა“.

გვ. 198. მოხაზულია: „შაირი, 455“ და მიწერილია: „საიათნოვასია“.

ბოლო ფორზაცზე: „კარგი ლექსია, 129“.

11319–11321. ღონდაძე ს. ნიმუში ქართველთა ერის პოეზიისა. წიგნი 1. ტფ., 1892.

კანზე ავტორთან წერია: „ჩვენს უბანში სახლი იყიდა. გარდაიც“.

11322. ყაჩაღები სოფლად. [შავარდნაძის ლექსი. სოფლის სიმღერა, შესწორ. გურიანთელის მიერ]. თბ., 1913.

კანზე: „ი. გრ. პოლუმორდვინოვისგან“.

11323. ყაჩაღები სოფლად. [შავარდნაძის ლექსი შესწორ. გურიანთელის მიერ. და სხვა ლექსები]. თფ., 1914. კანზე სათაური. ყაჩაღი დათიკო შავარდნაძე.

11324. ყაჩაღები სოფლად. – ლექსი სიმონ დოლიძისა. ფოთი, 1915.

11325–11327. ყაჩაღი არსენას ლექსი. (მესტვირული). [ქუთაისი, წ. ა.].

თავფურცელზე სურათთან მოხაზულია ერთ-ერთი მამაკაცის ფიგურა და მიწერილია: „ეს არსენაა? როგორი ტანისამოსია? ი. გრ“.

11328. ყიფშიძე ი. მეგრული ზღაპრები. [თბ., 1920].

11329. ყუბანეიშვილი ს. სამღვდელოება ხალხურ სიტყვიერებაში. ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 15/III“.

გვ. 25. „ლექსები ცოტაა“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „ჰიმა პიტო“, მიწერილია: „ჰიმა-პიტი. ეხლა უნდა შემერთონ?“

გვ. 66. ხაზგასმულია: „თათრული“ და მიწერილია: „თურქული?“

კანის მე-4 გვ.: „გვ. 65, ქართული ენის დამახინჯ; 66. თათრული თუ თურქული“.

ამონაჭერი ჟურნალიდან დ. კ.-ს რეცენზია წიგნზე, მინაწერით: „მებრძოლი უღმერთო“, 1932, № 3“.

11330–11333. შანიძე ა. ქართული ხალხური პოეზია. ნაწ. 1. ხევსურული. თბ., [1931].

ფორზაცზე: „დიდ ხარფუხელს. ა. შანიძე 13. XI. 1931“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. რეცენზიები ამ წიგნზე, იხ. 1 – სოლ. იორდანიშვილის რეცენზია „მნათობი“, 1932, № 1–2. გვ. 272. II. ყამარაულის რეცენზია „დროშა“, 1932 წ., № 4“.

გვ. 023. ტექსტში „ბევრი ჩვენი გამოჩენილი მწერალი მაგ. აკაკი, ა. ყაზბეგი, ვაჟა და სხვა“, – მიწერილია: „ილია?“

გვ. 025. „კომპოზიტორი დ. არაყიშვილი“... მიწერილია: „კარგარეთელი“.

11334. შემოხიზნული გლეხი. ველისციხური მოკითხვა. თელავის ქაჯები. ხმა ველისციხიდან. [ლექსები]. თბ., 1884.

11335–11336. ჩაიცვი რკინის პერანგი, ამოანათე ხმალიო! ხალხური ლექსები და სიმღერები. თბ., 1942.

გვ. 3. დაბეჭდილია: „აბჯარი თუ უნდა ხისაო“, მიწერილია: „თუნდა“.

ჟურნალიდან ამოჭრილი წერილი წინამდებარე წიგნზე. ტექსტში ადგილები ხაზგასმულია და მიწერილია: „ბოლშევიკი“, 1943 წ. № 1“.

11337. ჩიტი და მელია. [ხალხური ზღაპარი. დამუშავებული გ. თავზიშვილის მიერ]. მხატვ. შ. ცხადაძე. თბ., 1956.

კანზე: „ახალი რედაქცია“.

11338. ჩიქოვანი მ. XVIII საუკუნის რუსული ხალხური სიმღერა ქართულ ენაზე. ამოჭრილი საქ. მეცნ. აკადემიის „მომბე“-დან, ტ. 15, № 9, 1954.

გვ. 627. წარწერა: „ქართული ლიტერატურის დამამშვენებელს ჩემს საყვარელ პოეტსა და მეცნიერს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 30/XII–54“.

11339. ჩიქოვანი მ. მიჯაჭვული ამირანი. თბ., 1947.

11340. ჩიქოვანი მ. ქართული ხალხური სიტყვიერება. (კახური მასალები). ამონაჭერი: ლიტ. ძიებანი, ტ. 5, 1949.

გვ. 325. წარწერა: „პოეტ-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით, ავტორისაგან. 14/VI, 1949“.

11341. ჩიქოვანი მ. ფოლკლორული ეტიუდები. საქართველოს სამეფო კარის მგოსნები (მე-17–18 საუკ.). თბილ. სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. 6. ცალკე ამონაბეჭდი.

პირველ გვერდზე წარწერა: „საიათნოვას დიდ მკვლევარს პოეტსა და აკადემიკოსს ი. გრიშაშვილს, ღრმა პატივისცემით. ავტორი. 28. X. 1949“.

იქვე: „გვ. 86. ი. გრ.“ ხაზგასმულია სიტყვა: „თაბური“ და მიწერილია: „თაბუნი?“

გვ. 86. მოხაზულია: „მე ჩემს საამოვნო სულსა“... და მიწერილია: „ა. ჭ.“.

გვ. 93. საიათნოვას ლექსების გრ. ბატონიშვილის ვარიანტის შესახებ მიწერილია: „გრ. ბატ. ვარიანტი უვიცადაა გადაწერილი“.

გვ. 95. მოხაზულია: „შიშმატის ხევ, წამწამები ბზათ იყოს“... და მიწერილია: „ეს სხვა ლექსშია, გვ. 17 ჩემი საიათ“.

გვ. 102. მოხაზულია სტრიქონები და მიწერილია: „ჩემიდან“.

11342. ჩიქოვანი მ. ქართული ეპოსი. 1. მიჯაჭვული ამირანი. თბ., 1959.

11343. ჩიქოვანი მ. ქართული ფოლკლორი. წ. 1. თბ., 1938.

11344. ჩიქოვანი მ. ქართული ფოლკლორი. [სახელმძღვ. უმაღლ. სასწავლებლ. სტუდენტებისათვის]. თბ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. 1947. 20/III“.

ფორზაცზე: „ოჩხარი, 281“.

გვ. 185. ხაზგასმულია: „1884 წელს პეტერბურგში გამოვიდა ბებურის თარგმანი“ და მიწერილია: „ბებურიშვილი“.

გვ. 186. ხაზგასმულია: „გულბათის“ და მიწერილია: „ოლგა გრუზინსკი“.

გვ. 429. ხაზგასმულია: „გურამიშვილი აფორიზმების შექმნის დროს ფოლკლორულ საგანძურს ემყარება“, მიწერილია: „პირიქით. ი. გრ“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „მე“ 64, 149, 156, 202, 429, 438“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ბ. გვასალიას რეცენზია ამ წიგნზე, სათაურით „საინტერესო წიგნი“. მიწერილია: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1947, № 64, 1 აპრილი.“

11345. ჩიქოვანი მ. ქართული ხალხური პოეზიის კლასიფიკაციისა და გამოცემის პრინციპების შესახებ. თბ., 1962.

წიგნში მოსაწვევი ბარათი ი. გრ. სახელზე ხალხური შემოქმედების ჟანრების შემსწავლელი საპრობლემო-საკოორდინაციო საბჭოს მე-3 სამეცნ. კონფერენციაზე დასასწრებად.

11346–11347. ჩიქოვანი მ. ქართული ხალხური სიტყვიერების ისტორია. თბ., 1952.

თავფურცელზე: „ჩვენი პოეზიის დამამშვენებელს, შესანიშნავ ადამიანს ბ-ნ იოსებ გრიშაშვილს, ღრმა პატივისცემით ავტორი. 12. III. 53 წ“.

11348. ჩიქოვანი მ. ქართული ხალხური სიტყვიერების ისტორია. ახალი შეესებ. და შესწორ. გამოც. თბ., 1956.

11349. ჩიქოვანი მ. ხალხური ვეფხის ტყაოსანი. გამოკვლევა, ტექსტები და ლექსიკონი. პროფ. ა. დუდუჩავას რედ. და წინასიტყვ. ტფ., 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936. 19. IX. 1. შეცდომა, 129 და 277. 2. 280. 3. 376“.

გვ. XII. ხაზგასმულია: „დღემდე არც ერთ ავტორს არ მოუცია დასაბუთებული გამოკვლევა და ცალკე შრომა „ხალხური ვეფხის-ტყაოსნის“ შესახებ“, მიწერილია: „ვ. კოტეტიშვილი, მ. კელენჯერიძე“.

გვ. 129. მოხაზულია: „ნეკნი, ფერცხალი“ და მიწერილია: „ფერცხალი – გვერდის წიბო. (საბა, დაბადებიდან)“.

გვ. 136. ხაზგასმულია: „პლატუქი“, მიწერილია: „რუსული“.

გვ. 181. მოხაზულია: „ყონალი-ღამის გასათევი თავშესაფარი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „სტუმარი“.

გვ. 183. განყოფილება „პოეზია“-ს მიწერილი აქვს: „ზევით რაც არის ის პოეზია არ არის“.

გვ. 249. ხაზგასმულია: „იუნჯებდით“, მიწერილია: „უნჯი“.

გვ. 261. შენიშვნებში მოხაზულია პირველი ვარიანტი და მიწერილია: „აკლია: სად არის შოთას საფლავი, წავიდეთ სამეზნელადა“ და სხვ“.

გვ. 262. პირველ აბზაცს ეხება მინაწერი: „დაიბეჭდა აგრეთვე ეპ. კირ. და გ. ყიფშ. სიტყვ. თეორიაში“.

გვ. 263. შენიშვნებში მე-16 ვარიანტი მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. ია კარგარეთელის წიგნი“.

გვ. 265. მოხაზულია მეორე აბზაცი, მიწერილია: „იხ. ასეთივე ლეგენდა ა. ხახანაშვილის ჩაწერილი: „თეატრსა და ცხოვრებაში“.

გვ. 266. ხაზგასმულია: „ამარი, 212 – მეტისმეტად თამამი ქალი, ავი, მოუსვენარი“, მოხაზულია „ქალი“ და მიწერილია: „ქალი რა შუაშია?“ იხ. გვ. 212“.

გვ. 270. ხაზგასმულია: „ზარიფი, 252“, ტანო, ზარიფად ნაზარდო“, მიწერილია: „ახსნაა“.

გვ. 276. ხაზგასმულია: „უნჯი“, 249 – უტყვი „საქონელი“ (საბა)“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. იქვე: „მუნ იუჯებდით სად ღმერთი დასდგავს სიმართლის კარავსა. (249)“.

გვ. 277. ხაზგასმულია: „ფერცხალი, სწრაფი, მოუთმენელი, საჩქარო“. დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ფერცხალი-გვერდის წიბო. იხ. საბა, გვ. 315. ძველი გამოც. ასევე აქვს გიორგი ერისთავს „დაუდგრომელი დედაკაცო კაცის ფერცხალო“, იხ. „დავა“ გამოსვლა მერვე. მოქ. III“.

გვ. 278. ხაზგასმულია: „ყონადი, 181-დამის გასათევი ბურული სოფლის გარეთ“. მოხაზულია „ბურული“ და მიწერილია: „ასახსნელია“. არშიაზე მიწერილია: „ყონადი-სტუმარი“.

გვ. 279. ხაზგასმულია: „ჩიყურთურმაჯება, 73-ხელი ჩავიყურთურმაჯე“, მიწერილია: „ახსნა?“

გვ. 281. ხაზგასმულია: „ხურუები, 185. გვ. – ხუროები, ოსტატები“, მიწერილია: „რის ოსტატები?“

გაზეთებიდან ამონაჭრები: „1. ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „მუშა“, 1936 წ. 4/IX“. იქვე მიწერილია: „კიდევ: „ლიტერატ. საქართველო“, 1936, № 15“. 2. ს. ყაჯარდუზოვის რეცენზია, მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1936, 18 დეკემბ“. 3. მ. ჩხენკელის რეცენზია, მიწერილია: „კომუნისტი“, 1937, № 95, 26 აპრ“. 4. კოლექტიურ ავტორთა წერილი „შოთა რუსთაველი და ხალხური შემოქმედება“, მინაწერით: „კომ“, 4 ივლისი, 1937“. 5. მ. ჩიქოვანის „წერილი რედაქციის მიმართ“, მინაწერით: „მუშა“, 1937, № 25, 31. 1“.

11350. ჩიქოვანი მ. ხალხური ვეფხისტყაოსანი. გამოკვლევა, ტექსტები და ლექსიკონი. პროფ. ა. დუდუჩავას რედ. და წინასიტყვ. მე-2 გამოც. თბ., 1937.

11351. ჩიხელიძე ე. შაირი პოლიტიკურ ჭიდაობაზე ანუ მოძრაობის შაირი. (ძველი და ახალი თაობის დატაკება). ქუთაისი, 1911.

კანზე: „არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“. ი. გრ“.

11352. ცაიშვილი ს. ერეკლე მეფის გმირული სახე ხალხურ შემოქმედებაში. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს – გიყვარს ტფილისი – ირაკლივით მუდამ მშფოთარი“. ს. ცაიშვილი. 5. IV. 42“. და გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კომ“, 1942, № 107, 17 ივლისი“.

11353. ცაიშვილი ს. თამარ მეფე ხალხურ სიტყვიერებაში. თბ., 1943.

თავფურცელზე: „პოეტს-ოქროპირს ი. გრიშაშვილს, თამარს რომ ეტრფიალება მუდამ. ს. ცაიშვილი. 14. VI. 44“.

11354–11356. ცაიშვილი ს. თბილისი ხალხურ შემოქმედებაში. [რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1958.

კანზე: „1958. 8 ოქტ“.

გვ. 59. ლექსის „თბილისის გაოხრებაზე“ ბოლოს მიწერილია: „ფერშანგიშვილი“.

11357. ცანავა ა. სატირა და იუმორი ქართულ ხალხურ სიტყვიერებაში. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „საქართველოს ბულბულს ჩვენს საამაყო მეცნიერსა და მამულიშვილს ძვირფას სოსოს ავტორისაგან. 17–XI–60 წ“.

- 11358–11359. ცანავა ა. ქართული მესტვირული პოეზია. თბ., 1953.
ფორზაცზე: „დიდ პოეტსა და მოქალაქეს პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს მოწიწებით ავტორისაგან. 14. V. 54 წ“.
11360. ცანავა ა. ქართული მუშათა რევოლუციური პოეზია 1905–1907 წლებში. თბ., 1956.
კანზე: „ჯორჯიაშვილი, 24.“
გვ. 36. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „შ. მღვ.“
11361. წინასწარმეტყველება ბრძოლისიანისა. აღთქმის ქვეყნისაკენ. ტფ., 1917.
11362. წიქარა. ხალხური ზღაპარი. ი. ვ. ტოროტაძისა. თბ., 1952.
გვ. 8. მინაწერი ილუსტრაციაზე: „ეს ალვის ხეა?“. წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი თ. იზაშვილის წერილი „უპასუხისმგებლობა საბავშვო ზღაპრების გამოცემის საქმეში“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1952, № 92, 22 აპრილი“.
11363. ჭემმარიტი დედა სალომე თავდგირიძის ქალი. Кутаис, 1896. [კანზე: 1897].
11364. ჭინჭრაქა. [ზღაპარი. თბ.], 1945.
- 11365–11368. ჭიჭინაძე ზ. თამარ მეფე ქართველ მაჰმადიანთ ზეპირის ცნობებით. მე-4 გამოც. თფ., 1911.
კანზე სათაური: თამარ მეფე ზეპირის ამბებით.
- 11369–11372. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ჭ. საქართველოს მეფე და ორი გლახა ანუ ბაგრატოვანთ გვირგვინი. [ლეგენდა]. მე-3 გამოც. ტფ., [1897].
11373. ჭიჭინაძე ზ. საქართველოს მეფე და ორი გლახა ანუ ბაგრატოვანთ გვირგვინი. ყვირილა, 1901.
- 11374–11375. ჭკუა სჯობია სიმდიდრესა ანუ საუკუნო სუფრა. (ზღაპარი). თბ., 1898.
თავფურცელზე: „თბილისში საჯაროშია მხოლოდ. ი. გრ“.
- 11376–11377. ხალხური აბრამის და იობის ლექსი. შეკრ. და გამოც. ს. მერკვილაძისაგან. ტფ., 1903.
- 11378–11380. ხალხური ვეფხისტყაოსანი შეკრებილი ს. მერკვილაძისაგან. თბ., 1905.
თავფურცელზე: „ჩვენს ძვირფასს მგოსანს სოსო გრიშაშვილს. უღრმესის პატივისცემით სოსიკო მერკვილაძისაგან. 23 თებერვალი 1930 წელი. დედაქალაქი ტფილისი“.
- კანზე ხაზგასმულია: „სოსიკო მერკვილაძისაგან“ და მიწერილი: „აქედან არის სიტყვიერების ისტორიაში დაბეჭდილი“.
- გვ. 3. ხაზგასმულია: „ჯოგოლა არაბელისაგან, ჩირდილში, ხევსურეთში“ და მიწერილია: „1889 წელს“.
- კანზე მერკვილაძის შენიშვნა: „პირველად დავბეჭდე გაზ. „ივერიაში“ დაახლოვებით ოთხმოცდაათიან წლებში. სოსიკო მერკვილაძე“.
- 11381–11382. ხალხური ანდაზები და გამოცანები. შეკრ. და გამოც. ს. მერკვილაძისაგან. თფ., 1898.

11383–11389. ხალხური ზღაპარი. შეკრ. და გამოც. ს. მერკვილაძის მიერ. გამოც. № 5, ქუთაისი, 1902.

11390–11398. ხალხური ზღაპრები: ორი ქოსა-ტყუილა. – ბიჭია მენახირე. – მეფე და სკვინჩა. შეკრ. და გამოც. ს. მერკვილაძის მიერ. ქუთაისი, გამოც. № 6, 1902.

კანზე: „ი. გრ. გასწორებულია. ცენზორის მიერ აკრძალული სტრიქონები, გვ. 28“.

გვ. 28. დაბეჭდილია: „ხანი“ ს. მერკვილაძის ხელით გასწორებულია: „მეფე“.

გვ. 28–29. ს. მერკვილაძის მინაწერი: „ცენზორმა ჟურნალმა წაშალა ზღაპრებში ზოგიერთი სიტყვები. ჩაუმატა თავისი. ზოგს ვასწორებ ისე, როგორც ხალხი ლაპარაკობდა“.

გვ. 31. შესწორებულია ოთხი სიტყვა, მიწერილია: „დედანთან სწორია. სოსიკო მერკვილაძე“.

11399. ხალხური ზღაპრები. შეკრ. აღნიაშვილის მიერ. წ. 1. თბ., 1891.

კანსა და თავფურცელზე: „იშვიათია! ი. გრ“.

11400. [ხალხური ლექსები. ამოჭრილია საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების კრებულიდან „ძველი საქართველო“, ტ. 2. ე. თაყაიშვილის რედაქტორობით. ტფ., 1913].

11401. ხალხური ლექსები და ზღაპრები. შეკრ. გ. ნათაძის მიერ. ს. ხუციშვილის რედ. თბ., 1950.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი დ. ქუმსიაშვილის რეცენზია „Песни и сказки грузинского народа“, მინაწერით: „Заря Востока“, 1950, № 116, 3 ივნისი“.

11402. ხალხური ლექსების და შაირების კრებული. შედგ. პ. მ-ს მიერ. ტფ., 1928.

11403–11404. ხალხური მესხური ლექსები. შეკრ. და გამოც. (მესხი) კონსტანტინე გვარამაძისაგან. თბ., 1904.

11405. ხალხური პოეზია. რჩეული. შეადგინეს ა. გომიაშვილმა და რ. გვეტაძემ. თბ., 1950.

გვ. 4. ლექსის „სტალინ“ ბოლოს მიწერილია: „ქადაგიძე(?)“.

გვ. 15. ლექსს „იმ შენი მშობლის ჭირიმე“ მიწერილი აქვს: „ა. თევზაძე“.

გვ. 25. ლექსის „მოგესალმებით, ცის მნათხო“ უკანასკნელ სტროფს მიწერილი აქვს: „ეს ხალხური არ არის“.

გვ. 565. რედაქციის შენიშვნაში მესამე აბზაცს მიწერილი აქვს: „აკაკიმ ჟურნალიც კი დააარსა“.

11406. ხალხური საბავშვო ლექსები. შეკრ. ქ. სიხარულიძის მიერ. თბ., 1939.

კანზე: „ალიტერაცია, გვ. 5. ი. გრ“.

გვ. 5. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ნაღარია“, და „აღარა“, მიწერილია: „შინდი?“

11407–11410. ხალხური სიტყვიერება. მ. ჩიქოვანის რედ. ტ. 1–4. თბ., 1950–1954.

ტ. 1. თანამედროვე ქართული ხალხური პოეზია. 1950.

ტ. 2. ქართული ხალხური ზღაპრები. 1952.

ტ. 3. ხალხური ლექსები თედო რაზიკაშვილის მიერ ჩაწერილი. 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 20/V“.

ტ. 4. ეთერიანი. მ. ჩიქოვანის რედ., შესავალი წერილითა და შენიშვნებით. 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 20/V“.

11411–11412. ხალხური სიტყვიერება. ე. თაყაიშვილის რედ. წ. 1-ლექსები, ანდაზები, სიტყვის მასალა და გამოცანები. (ამოღებულია „ძველი საქართველოს“ I, II და III ტ.). 1 ფ. პორტრ. თბ., 1916.

თავფურცელზე: „რაჟბადინ და ირაკლი, 169. 1. ლევანი-მტევანი, 335. 2. ღოღო, 349. 3. დედავ-რაო, 343 და სხვ. 4. თავგ-კატის ომი, 336; 5. ციება და მანანა, 322. ნატო გაბუნის მამა, 263; პატარძალო-პატარძალო, (მესტ.) 251; სომხები და ქართ., 241; ყაჩაღები გორში, 237; სტალინის დედის ლექსი, 241; ინგლისი და რუსეთი, 9; ხალხური „ვ. ტყ“; მამულა, 419, 420; მახოხი, 143. 1. ბარიათინსკის ქება, გვ. 184. პასკევიჩის ქება, გვ. 445. 2. იავნანა პოეტებმა აიღეს აქედან, გვ. 95, 371, 374, 389, 276. 3. გორსა სჯობს, 222 (3), 369, 356, 355, 351. 4. გორი და ბეითალი, 343, 283“.

გვ. 2. ხაზგასმულია: „იზინდრითაო“, მიწერილია: „საზანდარი?“

გვ. 4. მოხაზულია: „მარშია“, მიწერილია: „უნდა იყოს მამია (წულა-მესტი) ი. გრ“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ბურსოული“, მიწერილია: „ბურსეული. (ქ. ბრუსში ნაქსოვი)“.

გვ. 131. მოხაზულია სტრიქონი: „ნეტავი ერთი მანატრა“, მიწერილია: „მე გამიგია: „ნეტავი ნატვრა მანატრა. ი. გრ“.

გვ. 157. მოხაზულია სტრიქონი, მიწერილია: „ნავში მჯდომი მენავეს არ ეჩხუბებაო. ი. გრ“.

გვ. 190. შენიშვნა მოხაზულია, მიწერილია:

„ეს ციციშვილი ზაქარი,
ღმერთო მიეცი ზარალი,
ჯერ სამჯერ გაუყიდივარ
კიდევ დამეძებს: სად არი
ი. გრ. 1936“.

გვ. 285. ხაზგასმულია შენიშვნა, მიწერილია: „საბა, ჩუბ“.

გვ. 287. მოხაზულია № 681 სტროფი, მიწერილია: „ია კარგარეთელი“.

გვ. 305. მოხაზულია № 855 სტროფი, მიწერილია: „იხ. საიათნოვა“.

გვ. 345. № 1116 სტროფში ხაზგასმულია სიტყვები: „ლეკრი“ და „ბათალია“, მიწერილია: „ექიმი“ და „ბეითალი“.

გვ. 356. ხაზგასმულია 1–3 სტრიქონი, მიწერილია: „ალიტერაცია. ი. გრ.“

გვ. 364. მოხაზულია № 1258 სტროფი, მიწერილია: „საიათნ“.

გვ. 390. № 75 სტროფში მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „გ. გვაზავა“.

ლექსიკონში, გვ. 16. მიწერილია: „ვეფხისტყაოსანი, გვ. 361; ქართველი მოლა მასრადინა, გვ. 232“.

11413. ხალხური სიტყვიერება. ე. თაყაიშვილის რედ. წ. 2 – ზღაპრები. (ამოღებულია „ძველი საქართველოს“ I და IV ტომიდან). თბ., 1918.

11414. ხალხური სიტყვიერების მასალები. შუკრ. ჯ. სონღულაშვილის მიერ. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ამ წიგნის რეცენზია (გ. ჯიბლაძე). იხ. „ახალგაზრდა კომუნისტი“. 1956 წ. № 11, 26 იანვ“. იქვე: „ხვედა, გვ. 278; რაც გინახავს, ვედარ ნახავ, გვ. 125. 1.

პეტრე ბატონის ლექსები (ა. ცაგარელის), გვ. 125. 2. ანტ. განჯისკარელის ლექსი, გვ. 168“.

გვ. 271. ხაზგასმულია: „დავეხსნათ ჭორის კრეფასა“, მიწერილია: „ა. ჭ.“.

გვ. 275. ხაზგასმულია: „ზარაფი – ფულის მოსაჭრელი სახელოსნო“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 277. ხაზგასმულია: „კული“, მიწერილია: „მონა“. ხაზგასმულია: „საქაშე“, მიწერილია: „შაქეშა“. ხაზგასმულია: „სვინა – შვილის მომნათლავი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. „ტახტარი“, მიწერილია: „ტახტა“. სიტყვა „ტოლადის“ – განმარტებაში: „მხედრის წვივსახვევი“. „მხედრის“ გადაშლილია. სიტყვა „ურწანას“-ს მიწერილი აქვს: „ბალახია“. „ჭარუმადათი – ერთადერთი შვილი“, მიწერილია: „დედისერთა“.

გვ. 279. ხაზგასმულია: „ხვედა – ხის კვერი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

11415. ხალხური სიტყვიერების მასალები. შეკრ. ჯ. სონდულაშვილის მიერ. თბ., 1957.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 31/VII“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ფუთლუხი, 212; მე-გვ. 231“.

11416. ხალხური სიტყვიერების ნიმუშები. – ამონაჭერი აკაკის „კრებულიდან“, 1899, № 2; 1900, № 3–4.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „გამოცანები სოფ. არგვეთაში ჩაწერილი, (მისივე)“. მიწერილია: „ა. მერკვილაძის“.

11417–11421. ხალხური შემოქმედება. წ. 1–2. [თბ.], 1928.

წ. 1. მზისა და მთვარის კულტი. – ღვთაებათა უფროს-უნცროსობა. – ბრძოლა აქილესისა ჰექტორთან. მითი პრომეთეზე – ამირანი. – ბილინა სვიატოგორზე.

წ. 2. ხალხური ლირიკა. ზღაპრები და ნიმუშები მწერლობიდან. 1928.

11422–11423. ხელმწიფის ქალი და კარხმალაჯი. ზღაპრული მოთხრობა. თბ., 1901.

11424. ხინთიბიძე ა. ქალი, როგორც აღმზრდელი და მოქალაქე ქართული ფოლკლორის მიხედვით. თბ., 1956.

კანის მეორე გვერდზე: „საყვარელ ქართველ მწერალს, მკვლევარსა და მეცნიერს ი. გრიშაშვილს, უღრმესი პატივისცემით. ავტორი. 1957, 6. IV“.

11425. ხორველის ლექსი და სხვადასხვა მესტვირული ლექსები. არსენას ლექსი. მე-2 გამოც. შეკრ. მ. ახპატელოვისაგან. თბ., 1890.

11426. ხორველის ლექსი და სხვადასხვა მესტვირული ლექსები. არსენას ლექსი. გამოც. მე-6. შეკრ. მ. ახპატელოვისაგან. თფ., 1895.

კანზე: „ეს უფრო მჭირია. ი. გრ“

11427. ხორნაული ვ. ფშაური მილექსებანი. თბ., 1939.

11428. ხოსროვ შაჰი და მისი შვილი მირიანი. (ზღაპრული მოთხრობა). თბ., 1901.

კანზე: „მირიანიანი. 1900 წელს მეორედ გამოსცა ალექსანდრე ზარგაროვმა. 1896. გამოსცა თ. ტატიშვილმა“.

11429. ხოტენოვი ვ. და ოქოევი ს. ლექსები თამარ მეფისა, დავითისა, ზაგრატისა. ბრძოლა ზაგრატისა იმიერებთან, მეთერთმეტე, მეთორმეტე და მეთოთხმეტე

საუკუნეში, ახალი ლექსები იმიერებზედ, ობოლ უიღბლო ქალებზედ და ცრუ კაცებზედ. ტფ., 1880.

11430. ხრისტაგანი და ბელთაგანი ტარიელების არაკი (ხალხური ზღაპარი). [ჩაწერილი ი. ყიფშიძის მიერ]. – ამონაჭერი ჟურნ. „ნაკადული“-დან, 1915, № 9–10.

11431. ჯანელიძე დ. დიადი ოქტომბერი ქართულ ხალხურ შემოქმედებაში. – ამონაჭერი ჟურნ. „ჩვენი თაობა“-დან, № 10.

გვ. 89. დასაწყისში წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას ავტორისაგან. 1938 წ.“.

11432–11433. ჯაფარიძე ტ. ხალხური სიტყვიერება. გამოცანები. ქუთაისი, 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1936. 29/XII“.

გვ. II. ხაზგასმულია: „ცალკე კრებულად კი ჯერ არ გამოსულა“, მიწერილია: „ეეე! იხ. რაფ. ერისთ., ს. მერკვ“.

სხვადასხვა ხალხების ზეპირი სიტყვიერება

(გამოკვლევები და შენიშვნები)

11434. ავღანური ჰიქაიათები. [თარგ. ვ. ლაფერაშვილისა]. თბ., 1958.

11435–11437. აზიის მნათობი. ინდოელების თქმულება. რუსულიდან. ტფ., 1905.

11438. ალადინი. (ფრანგულიდან). თარგმ. ვ. ბარნოვის. – ამონაჭერი ჟ. „ჯეჯილიდან“, 1890, № 4.

11439–11440. ალიბაბა ანუ ორმოცი ყაჩაღი. (აღმოსავლური ზღაპარი). თარგმ. ი. გრიშაშვილისა. – ამონაჭერი ჟურნ. „ოქტომბრელი“-დან, 1937, № 9, 10.

11441–11443. ალი ბაბა და ორმოცი ყაჩაღი. (აღმოსავლური ზღაპარი). თარგ. ი. გრიშაშვილისა. თბ., 1940.

კანის მე-4 გვერდზე: „სახ. ძვირფასო თედორე (ხომასურიძე) ეს ჩემი კარგი წიგნი შეინახე სახსოვრათ. შენი ძმა ერასტი ხვედელიანი“.

წიგნში კონვერტი, რომელზედაც წერია: „ეს ჩემს მიერ ნათარგმნი წიგნი ვიყიდე საბურთალოს ბაზარზე. (კვირა. 1949. 30 ოქტომბერი).

– რა მოგცე? – ვკითხე გამყიდველს.

– ხუთი მანეთი.

– მანეთი რომ აწერია?

– მერე რა? სად იშოვი? კარგი წიგნია. ეს წიგნი, ფრონტზე რომ ვიყავი, მეგობარმა ჯარისკაცმა (ხვედელიანმა) მისახსოვრა.

– შენ რა გვარი ხარ?

– ხომასურიძე.

– ინებე ხუთი მანეთი. – მივეცი და ჩემს არხივს შევწირე. ი. გრ“.

11444. ამბავი ჩინეთის ხელმწიფისა. ტფ., 1896.

კანსა და თავფურცელზე: „მირიანი“. – ი. გრ.“

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ამან“, მიწერილია: „ამან – სახელია“.

11445. ანეგდოტები და მოლა მასრადინა. ქუთაისი, 1926.

11446–11447. ანეგდოტები და მოლა მასრაძინა. ბათუმი, 1927.

11448–1449. აფხაზური ზღაპრები. შეადგ. და დაამუშავა ხ. ბლაჭბამ. [თარგმნა პ. წერეთელმა. თბ.], 1956.

ფორზაცზე: „გულადი ნაზარას“ მსგავსი ზღაპარი, 137“.

11450. აშულ-ყარიბი. ზღაპარი. ნათარგმნი ა. დ. კა-ვის მიერ. [ქ. ა., წ. ა.].

კანზე: „ეს წიგნი არ გამოსულა. ი. გრ. იბეჭდებოდა 1913 წელს“.

მე-2 ფურცელზე: „ეს მოთხრობა გასასყიდად აღარ გამოსულა, ომი დაიწყო და ქალაქი ვეღარ იშოვა მთარგმნელმა. ეს მოთხრობა ლერმონტოვის კალამს არ ეკუთვნის ნათარგმნია სომხურიდან. ი. გრ“.

11451. ბედის ჩიტი. სპარსული ხალხური ზღაპრები. [სპარ. თარგმ. კ. ტაბატაძემ]. თბ., 1960.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ხელისმომკიდედ“ და მიწერილია: „მდადე“.

11452. გასაცინარი ანეკდოტები ხოჯა მოლლა ნასრ-ედ-დინისა. ნათარგმ. და შედგ. გიორგი ი. სკანდარნოვას მიერ. ნაწ. 1-ლი. ტვ., 1913.

თავფურცელზე: „უძღვნი ამ წიგნს ჩემს მეგობარს ი. გრიშაშვილს. გ. სკანდარნოვა. 1913. აპრ. 27“.

კანის მე-2 გვერდზე: „ეს წიგნი. მართალია ავტორმა მიფეშქაშა, მაგრამ მაინც გავლანძღე გაზეთში, როგორც ქართული ენის გამრყენელი. იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1913 წ. № 984, 4 სექტ. თვით ანეგდოტები კი მახვილგონიერად – სულ ორიოდეა კარგად ნათარგმნი. წერილი „გრი-გრი“-ს ფსევდონიმით მქონდა, გაეგო განსვენებულს, რომ გრიგრი მე ვიყავი და ერთ თავის წიგნში ლექსს მიძღვნის საპასუხოდ:

„მიტომ წიგნი მოგიძღვენი,
რომ გამიხადე საკბენი? და სხვ.“

გვ. 6. მესამე სტროფში მოხაზულია სტრიქონი და აწერია: „დონ-კიხოტისა?“.

კანის მე-4 გვ.: „1. ქოშებით ხეზე. 2. თევზი“.

11453. გვინჩიძე ო. ნ. წერეთელი – უკრაინული ზეპირსიტყვიერების მკვლევარი. თბ., 1954.

11454. გონიერი გოგონა. უკრაინული ხალხური ზღაპარი. [თარგმ. ქ. ქუჩუკაშვილისა]. თბ., 1954.

11455. დობილი – მელია და მგელი. [ზღაპარი]. თბ., 1938.

11456. თალგამი. ზღაპარი. თბ., 1945.

11457. ილია მურომეცი. რუსული ბილინა. თარგმ. დ. გაჩეჩილაძისა. თბ., 1944.

კანზე: „ი. გრ. 1944. 2 VII. რეცენზიით“. იქვე: „ყვრიმალი, 8“.

გვ. 8. მოხაზულია: „სცემონ“, მიწერილია: „ეომონ? (ოროლებით ცემა ვის გაუგონია?)“.

გაზეთიდან ამოჭრილი მ. ჩიქოვანის რეცენზია „ილია მურომეცი. ქართული თარგმანის გამო“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“., 1944 წ., № 40, 1 დეკემბ. ი. გრ“.

11458. ინდიური და არაბული ლეგენდები ადამიანის გაჩენაზე და მისი ხანგრძლივობაზე. რუს. თარგმ. გურულ-მეგრელის მიერ. ქუთაისი, 1900.

11459. კავკასიური ხალხური პოეზია. თარგმ. წინასიტყვაობით და შენიშვნებით გ. კალანდაძისა. თბ., 1959.
11460. კატუნია ფისოს-ძე [ზღაპარი]. თბ., 1945.
11461. კაჭკაჭი. [ზღაპარი]. თბ., 1945.
- 11462–11463. კოკორი. – ხუხულა. – კოშკი. რუსული ხალხური ზღაპრები. გადმოაქართულა დავ. დონდუამ. თბ., 1956.
11464. კორეული ზღაპრები. [თარგმ. ვ. მიძიგურისა]. თბ., 1955.
11465. კოშკი. [ზღაპარი]. თბ., 1945.
11466. კურდღელი და მისი მტერ-მოყვარენი. ზანგური ხალხური ზღაპრები. [ინგლ. თარგმ. ა. გახოვიძემ]. თბ., 1956.
11467. ლატვიური ზღაპრები. თარგ. ნ. სამუკაშვილისა. თბ., 1954.
11468. მელია და მეწისქვილე. [ზღაპარი. თბ.], 1945.
11469. მელია და წერო. [ზღაპარი]. თბ., 1945.
11470. მელიას არაკები. თარგმ. ფრანგ. ლ. კაკაბაძისა. თბ., 1957.
11471. მკაცრი მეფე. [ზღაპარი. თბ., 1945].
11472. მოლა-მასრადინა. გალექსილი. თბ., 1913.
კანზე: „ბეგლარას გალექსილია მგონი. ი. გრ.“
11473. მოლამასრადინის მოქმედლება. დროების გასართობი საკითხავი წიგნი შედგ. მ. ახპატელოვისაგან. მე-2 გამოც. თბ., 1890.
11474. მოლამასრადინის მოქმედება. დროების გასართობი საკითხავი წიგნი. შედგ. მ. ახპატელოვისაგან. დამატებითი მე-3 გამოც. მხიარული მასპინძელი. თბ., 1899.
11475. მოლამასრადინის მოქმედება. დროების გასართობი საკითხავი წიგნი. შედგ. ა. ახპატელოვისაგან. დამატებით მე-4 გამოც. მხიარული მასპინძელი. თბ., 1901.
გვ. 15. ხაზგასმულია: „კრუშკა“ და მიწერილია: „ტოლჩა“.
კანის მე-4 გვ.: „შენში მოვტყუვდი თავი არ მომიკლავს“.
- 11476–11477. მოლამასრადინის მოქმედება. დროების გასართობი საკითხავი წიგნი. შედგ. ა. ახპატელოვისაგან. მხიარული მასპინძელი. ტფ., 1905, [კანზე: 1907].
11478. მოლა მასრადინას მოსწრებული სიტყვები. ოსმალურით გადმოთარგმ. ალექსანდრე იაკ. მირაქ-ს მიერ. გამოც. მე-2 – დამატებით. ტფ., 1902.
- 11479–11480. მოლა მასრადინას მოსწრებული სიტყვები. ოსმალურით გადმოთარგმ. ალექსანდრე იაკ მირაქოვის მიერ. გამოც. მე-3 დამატებით. ტფ., 1908.
- 11481–11482. მოლა მასრადინას ოხუნჯობანი. შეკრ. და გამართული თ. სახოკიას-მიერ. ტფ., 1927.
კანზე: „ი. გრ. 1927. 4/VI“.
თავფურცელზე: „ალ. არაბიძის გამოცემა“.
გვ. 47. ხაზგასმულია: „ცოტა იქით მიიწიე მოლა“ და მიწერილია: „გასწი გამეცალე“.
- კანის მე-4 გვერდზე: „წინასიტყვაობაში უნდა იყოს ის აზრი, რომ მოლა ყველაფერია, პატივმოყვარეც, ქურდიც. ზოგი მოთხრობასა ჰგავს“.
- 11483–11490. მოლა მასრადინას ამბები. ტფ., 1929.

11491–11493. მოლა ნასრედინის ოხუნჯობანი. თარგმ. ფარსულიდან ამბ. ჭელიძის მიერ. თბ., 1940.

კანსა და თავფურცელზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელთან ჟურნალიდან ამოჭრილი „მოლა ნასრედინის ოხუნჯობანი“, მინაწერით: „მებრძოლი ათეისტი“, 1941 წ. № 5“.

11494. მოლა ნასრედინის ოხუნჯობანი. თარგმ. ფარსულიდან ამბ. ჭელიძის მიერ. თბ., 1941.

11495–11496. მოლა ნასრედინი ოხუნჯობს. თბ., 1962.

ფორზაცზე: „სახსოვრად ძვირფას და საყვარელ პოეტს ჩვენი დროის აკაკის – იოსებ გრიშაშვილს დავით იოსელიანისა და ლევან ცქიტიშვილისაგან. 19/I–63 წ“.

11497–11498. მოლას ვირი. საოხუნჯო იგავ-არაკები. თბ., 1913.

კანზე: „ბეგლარას გალექსილია, გვ. 7 და 9 ი. გრ“. იქვე ბეჭედი: „Александр Аркадиевич Огана-Оганезашвили“. ბეჭედთან წერია: „ვიყიდე ბუკინისტ ყაზაროვთან“.

11499–11500. მოწონელიძე ლ. დობროვოლსკაია ტ. და გრიქოროვა პ. ფრანგული ანდაზები და თქმანი. (ქართულ-რუსული შესატყვისებით). თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 15“.

მეორე ცალის ფორზაცსა და ყდაზე: „ი. გრ. 1955. 28/IX“.

11501–11502. მოხუცი გერასიმეს ლომი. თარგმ. ნ. შარაშიძისა. ახალ-სენაკი, 1894.

11503–11504. ნატვრისთვალი. ბულგარული ხალხური ზღაპარები. თარგმ. ქ. ნადირაძისა. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „სანუკვარ პოეტს, სოსო გრიშაშვილს დიდი პატივისცემითა და სიყვარულით. მთარგმნელისაგან. 14. 1. 55 წ“.

11505–11506. ოსური ზღაპრები და ლეგენდები. შეკრ. დ. ბეგიზოვის მიერ. რედ. შესავალი, შენიშვნები ალ. ღლონტისა. [თარგმ. მ. ცხოვრებოვისა. ცხინვალი]. 1957.

11507. ოსური ხალხური ზღაპრები. [შეადგ. ა. ბიაზროვმა. რედ. და შესავ. წერილი ალ. ღლონტისა. ცხინვალი], 1959.

11508. ოქროს თევზი. ზღაპარი. გადმოკ. თათრულიდან. ტფ., 1881.

თავფურცელზე: „დურგალი. მკერვალი და ბერი, გვ. 8“.

11509. რკინისთავიანი მგელი. იუგოსლ. ხალხ. ზღაპრები. [თარგმ. ე. ჩხენკელისა]. თბ., 1960.

11510–11511. როსტომ-ზურაბიანი. (აღმოსავლეთ გმირთა მოთხრობა). სურათებით. ნათარგმ. ვ. იედიგაროვისაგან. გამოც. მე-2. თბ., 1902.

კანზე: „ნაღარა, 25“.

გვ. 42. მოხაზულია აბზაცი: „ჰეი, ერანის და თურანის სარდალნო და ფალევანნო... და მიწერილია: „ოტელო“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ჟუკოვსკიდან (?)“.

11512. როსტომაშვილი ი. თავისთვის თუ სხვისთვის?! (აღმოსავლეთური გადმოცემა). [თბ., 1914].

11513. სამი გოჭი. ტექსტი და სურათები ვალტერ დისნეის სტუდიისა. გადაამუშ. ს. მიხალკოვის მიერ. თავისუფალი თარგმ. მარიჯანისა. თბ., 1939.

კანზე: „ი. გრ. 1939. 20/V“.

11514. სასიამოვნო წალკოტი ყრმათათვის ანუ კრება სასიამოვნოთა და რჩეულთა ზღაპართა ცხადითა და ადვილთა ზნეობითისა სწავლითა გარდმოღებული რუსულით ენასა ზედა ტფილისის სემინარიის ღმრთის მეტყუწლების კლასის მოწაფის მღუდლის იოანეს-ძის ანდრია წიწვიანიძის მიერ. თფ., [1842].

კანზე: „სასიამოვნო წალკოტი. ი. გრ. 1919 წ. 20/II“

11515. უკრაინული ზღაპრები. თარგმ. ვ. ხაზალამ. [თბ.], 1957.

11516. ქურთული ზღაპრები, იგავები, პოემა. თბ., 1957.

11517. ყარაბოღლი, ზღაპრული მოთხრობა. გამოც. ა. აივაზოვისაგან. თფ., 1901.

11518. შილდ ბიურეგერთა თავგადასავალი. მხატვ. ფრიც კოხ-გოთა. [თარგმ. ვ. ქოჩორაძისა]. თბ., 1960.

11519. ჩიქოვანი მ. ნართული ეპოსი. (ოსური ხალხური ეპოსის ქართულად თარგმნის გამო). – ამონაბეჭდი – „ლიტერატ. ძიებანი“, ტ. V, 1949.

ტექსტის წინ წარწერა: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს, ავტორისაგან. 14/VI, 1949“.

11520. ჭროლა დედალი. [ზღაპარი]. თბ., 1945.

ხელოვნება ზოგადი საკითხები

11521. ამირანაშვილი შ. ქართული ხელოვნების ისტორია. ნაწ. 1. თბ., 1944.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 17/I“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. ი. მაისურაძის წერილი წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1945 წ. № 11“. 2. ს. ჯანაშია „არქეოლოგიური გათხრები საქართველოში“, მინაწერით: „კომ“, 1945, 19 იანვ. № 13“. ჟურნალიდან ამოჭრილი ა. აფაქიძის „არქეოლოგიური გათხრები საქართველოს უძველეს დედაქალაქში“, მინაწერით: „ბოლშევიკი“, 1945, № 6“.

11522. ამირანაშვილი შ. ქართული ხელოვნების ისტორია. თბ., 1961.

11523–11524. გვაზავა-სანაძე ლ. ერმიტაჟი. წგ. 1–2. თბ., 1955–1958.

წგ. 1. 1955.

წგ. 2. 1958.

11525–11526. გროსი გ. და გერცფელდი ვ. ხელოვნება განსაცდელშია. სამი წერილი. თარგმ. ბ. გორდეზიანის. წინასიტყვ. შ. დუდუჩავასი. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 5/X“.

11527–11528. დუდუჩავა მ. ახალი ქართული ხელოვნება. თბ., 1950.

ყდაზე: „ა. ჭ-ძე, 17“.

ფრონტისპისზე წარწერა: „თანამედროვე ქართული პოეზიის მშვენიერებას, ქართული კულტურის წარსულის დიდ მოამაგესა და შესანიშნავ მკვლევარს ი. გრიშაშვილს, უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით. ავტორი. 11/XI 55“.

- 11529–11530. დუდუჩავა მ. წერილები ხელოვნებაზე. [თბ.], 1948.
ყდაზე: „ჩემდამი – 228. გავუსწორე, ი. გრ. 1948. 19/III“.
- გვ. 228. დანიშნულია: „პასუხის პასუხი“.
- გვ. 240. ხაზგასმულია: „ლამის თავი მოვიკლა და შევასკდე გულსა“, მიწერილია: „ლამის თავი მოვიკლა და შემოვასკდე გულსა“, გვ. 220. კრილოვი 1944 წ.“
- გვ. 231. ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „დაბეჭდილია „დროებაში“ ასეთი ფრაზა: „იწუ რათთხებ თავსა“. უნდა იყოს: „რათ იწუხებ თავსა“ ი. დ. მოთხრ. „მეფე ირაკლის მასპინძელი“ – „დროება“, 1878 წ. № 149, ფელეტ. მ. დუდუჩავას ლოდიკით ი. დავითაშვილის კრებულში ეს მოთხრობა რომ შევიდეს, არ უნდა გავასწოროთ“.
11531. დუდუჩავა მ. ხელოვნების პრობლემები. ნარკვევები. წერილები. [თბ.], 1959.
ფორზაცზე: „158. 183. ი. გრ“.
- გვ. 158. არშიაზე მიწერილია: „და 183“.
11532. კაკაბაძე დ. პარიზი 1920–1923 წლები. პარიზი, 1924.
სუპერზე: „ი. გრ. 1935, 23/XI“.
- 11533–11534. კაკაბაძე დ. ხელოვნება და სივრცე. პარიზი. 1924–1925 წლები. პარიზი, 1926.
შმუცტიტულზე: „დიტო შევარდნაძეს გულითადი სახსოვრად ავტორისაგან. 18 ივნისი 1926 წ. პარიზი“. იქვე „იხ. ბოლო. ი. გრ.“
- მეორე ცალის სუპერზე: „ი. გრ. 1926, 23/IX“.
11535. ლიბკნეხტ კ. ხელოვნება. თარგმ. მარიჯანის და ცქვიტის. – ამონაბეჭდი: „ქართველ მწერალ ქალთა აღმანახი“, 1926, № 2.
11536. ორდენოსან საბჭოთა საქართველოს სოციალისტური ხელოვნება. [თბ.], 1937.
კანზე: „მწერლებიცაა. ი. გრ“.
11537. ფრიჩე ვ. ხელოვნების სოციოლოგია. თარგმ. რუს. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1931.
თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს. გერონტი ქიქოძისაგან. 13. 1. 1932“.
11538. ქართული ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის XI სამეცნიერო სესია 1956 წ. 6 და 7 ივნისი. მოხსენებათა თეზისები და მუშაობის გეგმა. თბ., 1956.
11539. ქართული ხელოვნების ისტორიის ინ-ტი, XIII სამეცნიერო სესია 1958 წ. 5, 6 ივნ. მოხსენებათა თეზისები და მუშაობის გეგმა. თბ., 1958.
11540. ქართული ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის XVI სამეცნიერო სესია. 1960 წლის 5–6 მაისი. მოხსენებათა თეზისები და მუშაობის გეგმა. თბ., 1960.
11541. ქართული ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის XVII სამეცნიერო სესია, მიძღვნილი საბჭოთა საქართველოს 40 წლისთავისადმი 1961 წლის, 1, 2 ივნისი. მოხსენებათა თეზისები და მუშაობის გეგმა. თბ., 1961.
11542. ქართული ხელოვნებისა და ლიტერატურის დეკადა მოსკოვში. თბ., 1960.
- 11543–11544. ჩუბინაშვილი გ. რამოდენიმე თავი ქართული ხელოვნების ისტორიიდან. თბ., 1926.
კანზე: „ი. გრ. 1927. 19/IV“.

11545. ჩუბინაშვილი გ. საბჭოთა საქართველოს მიღწევები ხელოვნების ისტორიის დარგში. თბ., 1952.

11546. ჩუბინაშვილი გ. ქართული ხელოვნების ისტორია. ტ. 1. ტფ., 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936, 15/XI“.

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. კ. ჯავ.-ის წერილი, მინაწერით: „Заря“, 1936, 17 ნომბ.“ 2. ე. ა-ს რეცენზია, მინაწერით: „მუშა“, 1936, 10/XII“. 3. მ. დუდუჩავას რეცენზია, მინაწერით: „18 ივლისი, „კომ.“ 1937“.

11547. ცამციშვილი ა. უცხოეთში მოღვაწე ქართველი ხელოვანი. თბ., 1962.

11548. ცამციშვილი ა. ხელოვნების ქართველი მოღვაწენი უცხოეთში. თბ., 1959.

11549. წესდება ქართველ ხელოვანთა საზოგადოებისა. Тифлис, 1916. კანი და ტექსტი ქართულ და რუსულ ენებზე.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ვ. გუდიაშვილი“.

11550. ხელოვნების ცნობარი. თბ., 1960.

11551. ჯაში ნ. ხელოვნების საკითხები. [სტატიების კრებული]. თბ., 1957.

ქალაქთმშენებლობა

11552–11553. კანდელაკი ბ. მთაწმინდა. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს! პატივისცემით ავტორისაგან 20/VII 55 წ“.

მეორე ცალის კანზე: „ფუნქულორი. ჩემი ლექსი, გვ. 29. ი. გრ“.

11554. კანდელაკი ბ. ს. ორჯონიკიძის სახელობის კულტურისა და დასვენების ცენტრალური პარკი. თბ., 1958.

კანზე: „ავტორისაგან ლექსით. ი. გრ. 19/V, 1959 წ.“ იქვე: „სათარა, II“.

თავფურცლის მეორე გვ. წარწერა – ლექსად:

იოსებ გრიშაშვილს!

„მტკვრის პირას ბაღი შევაქე,
რა ვქნა რომ მიყვარს ძალიან.
თავი მწერლებთან არ მომაქვს
თქვენთან რა შესადარი ვარ.
ვიცი, რომ გიყვარს თბილისი,
მისი მთვარე და მისი მზე
და მიტომ ვბედავ მოგიძღვნა
მცირე ნაშრომი თბილისზე
დიდხანს სიცოცხლეს გისურვებ
ლექსი რომ წერო მრავალი
მე კი გპირდები ბეჯითად
თქვენ ლექსებს ბავშვებს ვასწავლი.“

ბორის კანდელაკი (47-ე საშ. სკოლის მასწავლებელი). 1959 წლის 19 სექტემბერი. თბილისი. ი. გრიშაშვილის 70 წლის იუბილეს გამო. 47-ე სკოლის ლიტწრეში“.

გვ. 5. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, მიწერილია არშიაზე: „ტყე“.

გვ. 11. არშიაზე: „სათარა“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ბ-ნი ბედე“, მიწერილია: „ბედე და ვირი“.

გვ. 13. არშიაზე: „1901 წ. მუშთაიდის ზემო ნაწილში იყო გამოფენა. ი. გრ“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ელიზავეტოპოლში“, მიწერილია: „განჯა“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ა. ბ.“, მიწერილია: „არშაკ ბაბოვი“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ისროდნენ უწესრიგოდ“, არშიაზე: „რას?“ ი. გრ.“

ხუროთმოძღვრება

11555. ადამია ი. ქართული ხალხური ხუროთმოძღვრება. აჭარა. თბ., 1956.

11556–11557. გაბაშვილი ც. ვარძია. გზამკვლევი. თბ., 1945.

11558. გაბაშვილი ც. ვარძია. გზამკვლევი. თბ., 1948.

11559. დოლიძე ვ. გარბანი. ქართული ხუროთმოძღვრების IX–X სს. ძეგლი ხევში. თბ., 1958.

11560–11561. ზაქარაია პ. ანანურის ხუროთმოძღვრული ანსამბლი. თბ., 1953.

11562. ზაქარაია პ. ცაიშის ხუროთმოძღვრული კომპლექსი. [თბ.], 1956.

11563. თაყაიშვილი ექ. ქართული ხუროთმოძღვრების ალბომი. ტფ., 1924. კანი და თავფურცელი ფრანგულ და ქართულ ენებზე.

11564. კარბელაშვილი მ., კინწურაშვილი ს. და ჯანბერიძე ნ. თბილისის ხუროთმოძღვრული გზამკვლევი. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ჩვენი თბილისის სიამაყეს, ტრუბადურს, დიდ მოქალაქეს – იოსებ გრიშაშვილს – ღრმა პატივისცემით და სიყვარულით! სოსო კინწურაშვილი, ნოდარ ჯანბერიძე, მერი კარბელაშვილი. 12. XI. 58“.

11565. კატალოგი ძველი ქართული ხუროთმოძღვრების გამოფენისა. ტფ., 1920 (საქ. საისტ. და საეთნოგრ. საზ-ბა).

11566. რჩეულიშვილი ლ. თიღვა. შარვანის დედოფლის თამარის აღმშენებლობა. (ნარკვევი XII ს. ქართული ხუროთმოძღვრებიდან). თბ., 1960.

11567. ქართლის დარბაზი. გ. ჩუბინაშვილის რედ. ტფ., 1926.

11568. ჩუბინაშვილი გ. და სევეროვი ნ. ქართული არქიტექტურის გზები. მოხსენება გ. ჩუბინაშვილისა და ნ. სევეროვის წაკითხული სრულიად საქ. საზბჭ. არქიტექტორების პირველ ყრილობაზე 1936 წლის 21 თებ. ირ. სონღულაშვილის თარგმანი. ტფ., 1936.

11569. ჯანბერიძე ნ. საქართველოს სსრ მთავრობის სახლის არქიტექტურა. [თბ.], 1957.

სახვითი ხელოვნება (ზოგადად)

11570. აბაკელია თ. ფერწერა. გრაფიკა. ქანდაკება. [თბ.], 1941.
თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს, ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს! პატივისცემით თამარ აბაკელია. 1942 წ.“
11571. 1953. რესპუბლიკური სამხატვრო გამოფენა. ფერწერა. ქანდაკება. გრაფიკა. კატალოგი. თბ., 1953.
ყდაზე: „ი. გრ. 1955 წ. 8 ივნისი. აქ ნელის სურათების ნუსხაა“.
ფორზაცზე: „ნელის ნამუშევარი, 124“.
11572. 1955. რესპუბლიკური სამხატვრო გამოფენა. ფერწერა. ქანდაკება. გრაფიკა. კერამიკა. კატალოგი. თბ., 1956.
- 11573–11574. საქართ. საბჭოთა სახვითი ხელოვნების ცამეტი (13) წელი. კატალოგი. [თბ.], 1934.
11575. უზნაძე ი. ქართული ხალხური სახვითი ხელოვნება. თბ., 1951.
11576. ფერწერის, ქანდაკების და გრაფიკის გამოფენის კატალოგი. [თბ.], 1935.
11577. ფირალიშვილი თ. თამარ აბაკელია. მონოგრაფია. [თბ.], 1956.
სუპერზე: „ი. გრ. 1956. 24/X“.

სკულპტურა (ოქრომჭედლობა, მხატვრული კერამიკა, გლიპტიკა)

11578. ამირანაშვილი შ. ბექა ოპიზარი. ტფ., 1937.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 2. 1“.
წიგნში შ. ამირანაშვილის პორტრეტი ბიოგრაფიული ცნობებით თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად წამოყენებასთან დაკავშირებით გამოქვეყნებული გაზეთში, მინაწერით: „კომ.“ 1939, № 273“.
11579. ბოჭორიშვილი ლ. ქართული კერამიკა. ნაწ. 1. კახური. თბ., 1949.
ყდაზე: „ი. გრ. 1949. 6/IX“.
11580. გუდიაშვილი ნ. იაკონ ნიკოლაძე. [მონოგრაფია. თბ.], 1948.
11581. დუდუჩავა მ. იაკობ ნიკოლაძე. [ნარკვევი]. თბ., 1953.
11582. კვასხვაძე შ. ნიკოლოზ კანდელაკი. [მონოგრაფია]. თბ., 1961.
11583. ლორთქიფანიძე მ. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის გეგმები. წ. 2. თბ., 1958.
11584. მაისურაძე ზ. ოზაანის კერამიკა. თბ., 1959.
11585. ნიკოლაძე ი. რჩეულ ნაწარმოებთა ალბომი. მ. დუდუჩავას რედ. და შესავალი წერილით. თბ., 1955.
გვ. 102. გასწორებულია შეცდომა: „ა. შახნაზაროვის პორტრეტი“, გვარში „შ“ ამოგდებულია.
11586. ქიქოძე გ. კონსტანტენ მენიე და ხელოვნების რევოლუცია. – ამონაჭერი „მნათობი“-დან, 1925 წ., № 2.

11587. ქიქოძე გ. ოგიუსტ როდენი. კრიტიკულ ნარკვევი. – ამონაჭერი [„გრდემლიდან“. წ. I].

11588. ჩუბინაშვილი გ. ბედიის ოქროს ბარძიმი. – ამონაბეჭდი: საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბე. X–B.

ტექსტი ქართ. და რუს. ენ.

11589–11590. წერეთელი ა. ქართული საბჭოთა პორტრეტული ქანდაკება. 1921–1941. თბ., 1959.

შმუცტიტულზე: „მვირფას ქეთევანს გულწრფელი სიყვარულით ავტორისაგან. 18 V. 60 წ.“ წიგნი ეძღვნება ქეთო ჯაფარიძეს.

გამოყენებითი ხელოვნება

11591–11592. ავეჯი ძველ ქართულ ფრესკებსა, მინიატურებსა და ჭედურ ხელოვნებაში. ნიმუშების კრებული. LXII ტაბულა. ნიმუშები შეაგროვა და ნახატები შეასრულა ტ. ხერხეულიძემ. ივ. ჯავახიშვილის რედ. [თბ., 1941].

11593. ბარნაველი ს. ქართული დროშები. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 10/IX“.

11594. საქართველოს მუზეუმი. გზამკვლევი ქართული ხელსაქმის ნიმუშების გამოფენისა. ტფ., 1932.

11595. სონღულაშვილი ი. ილარები. ტფ., 1933. ამონაბეჭდი: საქ. მუზეუმის მოამბე, ტ. VIII.

კანზე: „ჩემს სასურველს თანამემამულეს (დიღმელს) ფირუზას. იროდიონი. 19. 9/V. 34“. იქვე: „მიფეშქაშა მწერალმა და მეგობარმა ირ. სონღულაშვილმა. ი. გრ.“ სათაურის ქვეშ წერია: „ყურის საჩიქნი ილალი“.

გვ. 149. სქოლიოში მიწერილია: „ტანტრაბეჩი (საბა) – ყურის საწმენდი“.

ფერწერა

11596. ამირანაშვილი შ. უბისი. მასალები ქართული მხატვრობის ისტორიისათვის. ტფ., 1929.

კაბრის პირველ გვერდზე: „ი. გრ. 1948. 15/II“.

11597. აჭარის მხატვართა ნამუშევრების გამოფენა. კატალოგი. [ბათუმი], 1937.

11598. ბაღდავაძე ე. [სურათების ალბომი]. ტექსტის ავტორი ლ. თაბუკაშვილი. თბ., 1958.

11599. გაბუნია გ. რემბრანდტ-ვან-რეინი. (ცხოვრება და შემოქმედება). [თბ.], 1938.

11600. გარდაცვალებულ მხატვარ შალვა ძნელაძის სურათების გამოფენა. კატალოგი. ტფ., 1925.

11601. გორდეზიანი ბ. ი. ა. შარლემანი. თბ., 1955.
11602. გორდეზიანი ბ. ნიკო ფიროსმანაშვილი. ტფ., 1930.
11603. დავით კაკაბაძის სურათების გამოფენა 1959 წ. [თბ., 1959].
- 11604–11605. დუდუჩავა მ. გიგო გაბაშვილი. მონოგრაფია. თბ., [1946].
ფორზაცზე: „ჩვენს სახელოვანსა და საყვარელ პოეტსა და მეცნიერს ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. ავტორი. 4/X 46 წ“.
11606. დუდუჩავა მ. გიგო გაბაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1953.
11607. დუდუჩავა მ. გიგო გაბაშვილი. თბ., 1963.
11608. დუდუჩავა მ. ი. ე. რეპინი. ასი წელი დაბადებიდან. თბ., 1944.
11609. დუდუჩავა მ. ილია რეპინი. [ცხოვრება და შემოქმედება. თბ.], 1940.
11610. ელენე ახვლედიანი. კატალოგი. [შ. ამირანაშვილის შესავ. წერილით]. თბ., 1960.
თავფურცელზე: „საყვარელ ქეთოს და სოსოს. ელენე. 1960“.
- 11611–11612. თაბუკაშვილი ლ. ვალერიან სიდამონ-ერისთავი. [ნარკვევი]. თბ., 1958.
კანზე: „მე, გვ. 50. ი. გრ“.
11613. ი. გამრეკელი. კრებული. [შემდგ. ლ. ლომთათიძე. ე. გამრეკელი. თბ.], 1958.
11614. ი. ი. გაბაშვილის ნაწარმოებთა გამოფენის კატალოგი. თბ., 1951.
11615. კატალოგი ქართველ მხატვართა სურათების გამოფენისა. ტფ., 1919. (ქართვ. მხატვ. საზ-ბა). კანი ქართულ და ფრანგულ ენაზე.
11616. კატალოგი. ხელოვნების დამსახურებულ მოღვაწის მხატვარ ვალერიან სიდამონ-ერისთავის. 1943–1945. [თბ.], 1945.
კანზე: „ჩემი კარიკატურა, გვ. 28. ი. გრ“. იქვე: „პეპო, 296 (გვ. 34)“.
გვ. 7. „პორტრეტებსა“ და „კროკებს“ შორის ჩამატებულია: „მეგობრული შარჟები და კარიკატურები“.
გვ. 33. ხაზგასმულია: „ავგაროზი“ და მიწერილია: „პიესა შ. შარაშიძისა“.
გვ. 37. ხაზგასმულია: „ს. შანშიაშვილის ალმანახი“, მიწერილია: „გაზ. „საქართველოს“ დამატება „მერნისთვის“ გამოვ.“.
გვ. 39. მხატვრის ნამუშევართა სხვადასხვა კოლექციებს შორის მიწერილია: „აკლია: მარიჯანის საკუთრება: აბანო ძველს ოჯახში. ი. გრიშაშვილის საკუთრ. შავთელის ოჯახში“.
კანის ბოლო გვერდზე: „ძალიან კარგია ეტიუდები, მხატვარს უეჭველად მძლავრი ფანქარი აქვს. ბატალური სურათები მოისუსტებს. ი. გრ“.
11617. კვასხვაძე შ. ანტონ გოგიაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1947.
კანზე: „1. სარჯველაძე, 14. 2. მშიერი სტუდენტი (?), 142“.
- გვ. 11. პირველ აბზაცში: „ვაჟა-ფშაველას აქ ჰქონდა ხოლმე ბინა დაგდებული [ივანე გოგიაშვილის ოჯახში] და იქვე ცხოვრობდა მისი ვაჟიც“, ხაზგასმულია: „მისი ვაჟიც“, არშიაზე: „წელი?“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „იგი მაინც რჩება ქართული ბეჭდვითი წიგნის დასურათების პიონერად“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ჯოსიას(?) მრევლ“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „სოგულიანცისა“, მიწერილია: „სოლომიანცი“. ხაზგასმულია: „ვანქის ქუჩაზე“, მინაწერი: „პოლიციის ქ“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „ვანდიკისა“ და მიწერილია: „ვ. კოტეტიშვილია. ი. გრ.“

გვ. 142. წინადადებაში: „მან გამოსცა იმდროინდელ ახალგაზრდა მწერლის ბარნაბ გოგიბერიძის წიგნი „მშვიერი სტუდენტი“, ხაზგასმულია ბოლო 6 სიტყვა, მიწერილია: „ლოლობერიძის (ჭომელი მოწაფე)“. იქვე: „კიდევ გამოსცა ან. გოგიაშვილმა: „მეფე ერეკლეს და აღ. მაჰმ. ომი“. 1895 წ. იხ. „ქართ. წიგნი“, 208“.

კანის მე-4 გვ.: „ი. გრ. 1947. 12/VI“.

11618. კვასხვაძე შ. გიორგი მაისურაძე. ქართული რეალისტური პორტრეტის სათავეებთან. თბ., 1958.

სუპერზე: „ი. გრ. 1958 წ. 12/III“.

11619. კვასხვაძე შ. დავით ციციშვილის კრებულის გამოფენა [რუსთავში]. კატალოგი ეძღვნება მხატვრის კვირეულს. [შესავალი წერილი, კატალოგი და რედ. შალვა კვასხვაძის]. თბ., 1962.

თავფურცელზე: „საყვარელ ბ-ნ სოსოს უღრმესი პატივისცემითა და სიყვარულით. დ. ციციშვილი. 22. IV. 62 წელი“.

გვ. 5. პორტრეტის ქვემოთ: „შემგროვებელი“.

11620. კვასხვაძე შ. მოსე თოიძე. (მონოგრაფია). თბ., 1949.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 4 და 6“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ტ. მოცელიძე“, მიწერილია: „მომცემლიძე“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ერთი კარგად, ევროპულ ტანსაცმელში ჩაცმული შავვკრემანი კაცი-ვეზირიშვილი“, მიწერილია: „ეს ვეზირიშვილი ნიკოს [ბარათაშვილის] დისშვილი იყო“.

11621. ლადო გუდიაშვილის სურათების გამოფენის კატალოგი. ტფ., 1926.

11622. ლეონიძე გ. ცხოვრება ფიროსმანისა. ამოჭრილი „მნათობი“-დან, 1931 წ., № 3.

11623. ლეონიძე გ. ცხოვრება ფიროსმანისა. ამოჭრილი „მნათობი“-დან, 1938 წ., № 6.

11624. XVIII–XIX ს. რუსული მხატვრობის გამოფენა. [თბ.], 1938.

11625. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ძველი მხატვრობა გარეკახეთში. – გ. ჩუბინაშვილი – სამეზბის ტაძრის მხატვრობისათვის. – ამონაბეჭდი „ჩვენი მეცნიერება“-დან, 1924 წ. № 9–10.

11626. მხატვარ ელენე ახვლედიანის სურათების გამოფენა. კატალოგი. ტფ., 1927. (ქართვ. მხატვ. საზ-ბა).

11627. მხატვარ მიხეილ ჩიქოვანის ნაწარმოებთა გამოფენა. კატალოგი. თბ., 1955.

11628. მხატვარ ნათელა იანქოშვილის ნაწარმოებთა გამოფენის კატალოგი. [ო. ფირალიშვილის წინასიტყვ.]. თბ., 1960.

შმუცტიტულზე: „ძვირფასს ბ-ნ სოსოს მცირე ნაშრომი სიყვარულით. ო. ფირალიშვილი. 31/VIII. 60“.

11629–11630. ნიკო ფიროსმანაშვილის სურათების გამოფენა. [თბ.], 1938.

11631. ნიკო ფიროსმანი. კირილ ზდანევიჩი. ირაკლი გამრეკელი. ბენო გორდეზიანი. თბ., [1923]. სურათების ფოტორეპროდუქცია.

კანზე: „23/III წ. ი. გრ“.

11632–11633. პროფესორ გიგო გაბაშვილის სურათების გამოფენა. კატალოგი. ტფ., 1927.

11634. პოლონელი მხატვრის სიგიზმუნდ ვალიშევსკის ნამუშევრების გამოფენის კატალოგი. თბილისის პერიოდი. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ჩემს ნამღზნეველს ლიტერატურაში პატივცემულ ი. გრიშაშვილს – ტარიელ იაშვილისაგან. 16/VII. 57 წ. თბილისი“.

გვ. 28. „შარჟს გოგიჩაიშვილზე“ მიწერილი აქვს: „გრ. რცხ“. „შარჟს ვეშაპელზე და ე. თაყაიშვილზე – ს. ფირცხ“.

11635. სსსრ სახალხო მხატვრის გიგო გაბაშვილის საიუბილეო გამოფენის კატალოგი. ტფ., 1934.

კანზე: „ი. გრ. 50 წ. იუბილე იყო 1934 წ. 28 იანვარს“.

11636–11639. საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწის მხატვარ ლადო გუდიაშვილის ნაწარმოებთა გამოფენის კატალოგი. [შედგენილია ნინო გუდიაშვილის მიერ]. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958. 20 იანვარი“.

წიგნში 1958 წლის 20 იანვარს თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში გამართული ლადო გუდიაშვილის დაბადებიდან 60 წლისა და შემოქმედებითი მოღვაწეობის 40 წლისთავისადმი მიძღვნილ საზეიმო საღამოს მოსაწვევი ბარათი გრიშაშვილისადმი. კონვერტში ამავე საღამოს პროგრამა და აფიშა.

11640. სახალხო სამხატვრო სტუდიის შემოქმედება. 1922–1928. [თბ., 1928].

11641. სურათების მე-2 საშემოდგომო გამოფენა. ტფ., 1919. (ქართველ ხელოვანთა საზ-ბა). კანი და ტექსტი ქართულ და რუსულ ენებზე.

კანზე: „არ არის ბიბ-ში. ი. გრ“.

11642. სურათების მე-3 გამოფენა. ტფ., 1920. (ქართველ ხელოვნ. საზ-ბა). კანი და ტექსტი ქართულ-რუსულ ენებზე.

11643. ტურნე მ. ეჟენ დელაკრუა. თარგმ. ფრანგ. ნ. გუდიაშვილის. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „სოსოს აჰა, ჩემს ეგზემპლარს გითმობ, ახლაც არ დაოკდები! შალვა დემეტრაძე. 4/III. 40 წ.“

11644. ფარმაცოვსკი ბ. თანამედროვე ქართველი მხატვარი. (ლადო გუდიაშვილი). – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1926, № 5–6.

11645. ფირალიშვილი ო. ბობნევის მოხატულობა და რეალისტური ტენდენციის შესახებ XVII საუკუნის ქართულ მხატვრობაში. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „მვირფას იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 13. XII. 52“.

11646. ფირალიშვილი ო. მოსე თოიძე. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 16/II“. იქვე „მოსე შემოქმედია დაუცხრომელი“.

წიგნში დევს: 1. ი. გრიშაშვილის სახელზე გამოგზავნილი მოსაწვევი ბარათი თოიძის დაბადებიდან 80 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამოზე. 2. საიუბილეო საღამოს დამთავრების შემდეგ კაფე თბილისში-მოსაწვევი ბარათი. 3.

გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა მ. ი. თოიძის იუბილესადმი მიძღვნილი საზეიმო საღამოს შესახებ, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1953 წ. № 40, 17 თებ.“ 4. მ. ი. თოიძის საიუბილეო კონცერტის პროგრამა.

11647. ქართულ ხელნაწერთა მორთულობის ნიმუშები. შესავალი და ტაბულების თანმხლები ტექსტი რენე შმერლინგისა. პროფ. გ. ჩუბინაშვილის რედ-ით ტფ., 1940.

11648–11649. ქართული საბჭოთა ფერწერა. შემდგ. და შესავალი წერილის ავტორი მ. დუდუჩავა. [თბ.], 1959.

11650. ქეთევან მაღალაშვილის სურათების გამოფენა. კატალოგი. თბ., 1961.

11651. ქიქოძე გ. ქართული მხატვრობა და ფიროსმანაშვილი. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1925, № 3.

11652–11653. შალვა ქიქოძის სურათების გამოფენა. ტფ., 1928.

11654. ჩუკოვსკი კ. რეპინი. მოგონებები. [თარგმ. ნ. ლორთქიფანიძისა]. თბ., 1962.

11655. ჯანელიძე დ. ალექსანდრე მრევლიშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ქართული მწერლობის დიდ მოამაგეს ბ-ნ სოსო გრიშაშვილს პატივისცემის, სიყვარულის და მადლობის ნიშნად – მაყვალა მრევლიშვილისაგან. 1957 იანვრის 16“.

ფორზაცზე: „მე, 51, 85“-გვ. 51 და 85 ხაზგასმულია ადგილები, სადაც ავტორი მადლობას უცხადებს ი. გრიშაშვილს ცნობების მიწოდებისათვის. იქვე: 1. „ვარშავის სტუდენტობა, გვ. 30“. ხაზგასმულია ცნობები ვარშავაში ქართველი სტუდენტების შესახებ და მიწერილია: „ილიამ გაუგზავნა თავისი თხზულება ვარშავაში სტუდენტობას“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ვისრამიანიდან ამოკრებილ არაკებს“ და მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ვარშავის წრის წევრები იყვნენ ფ. მახარაძე და შ. დედაბრიშვილი (არაგვისპირელი)“ და მიწერილია: „გოლა მრევლიშვილი“.

გვ. 83. სქოლიოში ხაზგასმულია: გაზ. „დროება“, 1909 წ. № 110, ა(ლექსანდრე) მ(რევლიშვილი) „მოსკოველ მხატვართა სურათების გამოფენა“, ინიციალებთან „ა. მ.“ მიწერილია: „ი-ი.“

გ რ ა ფ ი კ ა

11656–11657. გორდეზიანი ბ. გრიგოლ ტატიშვილი. [მონოგრაფია]. თბ., 1957.

გრ. ტატიშვილის პორტრეტზე მიწერილია: „ფიგაროს“ ემახდნენ ი. გრ“.

გვ. 55. შენიშვნასთან „1. არბო – უძვ. სალოცავი გორის რაიონში“, მიწერილია: „ნიკო ლომოურის სამშობლო“.

გვ. 64. ტექსტში ხაზგასმულია და მოხაზული: „ჯეჯილის“ სათაურების ორიგინალები“ და მიწერილია: „გ. ბაშინჯალიანი“.

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით. ბ. გორდეზიანი. 8. VIII. 57“.

11658. გორდეზიანი ბ. მ. ა. ზიცი საქართველოში. თბ., 1960.

11659. გორდეზიანი ბ. ქართული საბჭოთა გრაფიკა. თბ., 1952.
11660. დონი. ფანქრის წვერზე. [სატირულ-ჰუმორული კრებული. წინასიტყვ. შ. კვასხვაძის. თბ.], 1957.
11661. დონი (დ. ნაცვლიშვილი) ხუმრობის გარეშე. სატირულ-ჰუმორული კრებული [ი. გრიშაშვილისა და ვ. წულუკიძის შესავალი წერილით „ქართული კარიკატურა და მხატვარი დონი“]. თბ., 1951.
11662. ზიჩი მ. „ვეფხისტყაოსნის“ ილუსტრაციები. თბ., 1938.
11663. ზიჩი. [„ვეფხისტყაოსნის“ სურათები]. აკინძულია ი. გრ. მიერ.
11664. კოკოჩაშვილი გ. ქუთაისის მუზეუმის ოდიკის ხის კლიშე. ამონაბეჭდი „ჩვენი მეცნიერება“-დან, 1924 წ. № 2.
11665. მამალაძე შ. გრიგოლ პავლეს ძე ტატიშვილი. გრავიორი – ქსილოგრაფი. (1848–1911). [თბ., 1924]. ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1924, № 4.
11666. ტატიშვილი გ. კანვაზედ საკერი ან-ბანი. ტფ., 1888.
11667. ტატიშვილი გ. ქართული ანბანის თაიგული. ვუძღვნი მომავალ ქართველ ქალთა სკოლას. ტფ., 1902.
11668. ტატიშვილი გ. ქართული ანბანი. შედგ. და ხეზე ამოჭრილი გ. ტატიშვილის მიერ. ტფ., 1894.
- 11669–11670. ურუშაძე მ. პირველი ქართველი გრავიორი გრიგოლ ტატიშვილი. თბ., 1958.
- გვ. 16. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ცირკი ერევნის მოედანზე“.
- გვ. 17. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „შკაფჩიკი“.
- გვ. 195. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „გლეხი“ გამოდიოდა ს. ფირცხალავას ფაქტიური რედაქტორობით. ი. გრ“.
- გვ. 204. ტექსტის ბოლოს: „ვ. კოტეტიშვილის წერილი ი. გრ“.
- გვ. 224. „ჟურნ. „ჯეჯილი“-1890 წლიდან“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ბაშინჯალიანის მხატვრობა“.
11671. ფირცხალავა გ. ლეგენდა თბილისის დაარსებისა. [იუმორისტ. ლეგენდა ნახატებში]. თბ., 1959.
11672. შამშინოვი ა. ხატვა-ხაზვის ელემენტარული კურსი. საშ. სასწავლებელთათვის. თარგმ. კირ. მოძუაშვილის მიერ. ქუთაისი, 1919.
- კანზე: „წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ“.

ფოტოგრაფია

11673. კანდელაკი დ. ჩვეულებრივი და ფერადი ფოტოგრაფია. (მოყვარულთათვის). თბ., 1953.
11674. ტაბიძე ბ. ალექსანდრე როინაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1962.

კ ი ნ ო

11675. ასათიანი ლ. და პიპინაშვილი კ. აკაკის აკვანი. მხატვრ. ბიოგრ. ფილმის სარეჟისორო სცენარი. [თბ.], 1946–47.

კანზე: „აკაკის ლირიკის ღირსეულ მემკვიდრეს და ჩემს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. კ. პიპინაშვილი. 15/XI. 1946 წ.“

11676. ბაგრატიონი ე. და უბილავა ე. ნიკოლოზ შენგელაია. მონოგრაფიული ნარკვევი. თბ., 1955.

11677. „ბელა“. ციკლიდან „ჩვენი დროის გმირი“ ლერმონტოვისა. [ლიბრეტო. თბ., 1937].

კანზე: „1937. თებერ. 20. ი. გრ“.

11678. „გაფლანგვა“. [ლიბრეტო. თბ., 1926].

კანზე: „1926. 5/XI. ი. გრ“.

11679. გოგოძე კ. ვასილ ამაშუკელი (კინოოპერატორი). თბ., 1954.

11680. გოგოძე კ. ი. ნ. პერესტიანი. [ნარკვევი]. თბ., 1957.

11681. გოგოძე კ. კოტე მარჯანიშვილი. (კინორეჟისორი). თბ., 1953.

11682. გოგოძე კ. ნარკვევები ქართული კინემატოგრაფიის ისტორიიდან. თბ., 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 22/V“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ერთმა კერძო პირმა მომმართა წინადადებით გადამეღო სურათი „ქრისტინე“, მიწერილია: „გერმანე გოგიტიძე ხომ არ არის?“

11683. გოგოძე კ. ნატო ვაჩნაძე. (მოკლე შემოქმედებითი ბიოგრაფია). თბ., 1961.

11684. გოგოძე კ. ქართული საბჭოთა კინემატოგრაფიის 40 წელი. თბ., 1961.

11685. „ვინ არის დამნაშავე?“ (უაილდ-ვესტის მხედარი). [ლიბრეტო. თბ., 1926].

კანზე: „1926. 7/I. ი. გრ“.

11686. თავადის ასული მერი. ციკლიდან „ჩვენი დროის გმირი“ ლერმონტოვის მიხედვით. [ლიბრეტო. თბ.], წ. ა.

11687. იუგოსლავიის კინოფილმების ფესტივალი. [კატალოგი. თბ., 1956].

11688. კანდელაკი დ. კინოხელოვნება. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 29/XII.“

11689–11690. კონკურსი კინოსცენარზე. [კრებული. თარგმ.]. მოსკოვი. [თბ.], 1938.

თავფურცელზე: „მარიჯანს. ი. გრ. 1938. 17. X“ და გაზეთიდან ამონაჭერი თბილისის კინოსტუდიის განცხადება „კინო სცენარებზე კონკურსის ორგანიზაციის შესახებ“, მინაწერით: „კომ.“ 1938, № 209“.

11691–11692. კოპლატაძე ლ. მუსიკალური ფილმი „ჯურღაის ფარი“. (თბილ კინოსტუდიის ნაწარმოები). თბ., 1954.

კანზე: „ქეთოსია“.

11693. ლოლაძე ვ. დავით რონდელი. თბ., 1954.

11694–11695. მონიავა ა. კოტე მიქაბერიძე. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „საყვარელ სოსოს! ავტორისაგან. 21/I. 54 წ.“

- 11696–11697. მონიავა ა. კოხტა ყარალაშვილი. თბ., 1954.
თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს და შესანიშნავ მოქალაქეს. ავტორისაგან. 21/1 56 წ“.
- 11698–11699. ნათელა (უტუ მიქავა) 7 ნაწილად. [ლიბრეტო. თბ., 1926].
კანზე: „30/III. 1926. ი. გრ“.
11700. ნარიმანიშვილი მ. ნორჩი კინემატოგრაფისტები. [კინომოყვარულთა სახელმძღვანელო]. თბ., 1947.
- 11701–11703. ნატა ვაჩნაძე. [კრებული]. ტფ., 1926.
კანზე: „ი. გრ. 1926. 8/V“.
- გვ. 20. ნ. ვაჩნაძის ავტობიოგრაფიული ხასიათის წერილზე მინაწერი: „დაუწერია გ. ცაგარელს“.
11704. ორი მონადირე. ტრადედია 7 ნაწ. ი. ელეფთერიძის მოთხრობიდან. დადგ. ა. რ. წუწუნავასი, ოპ. ს. კ. ზაბოზლაევი. [თბ., თ. ა.].
11705. რიშკოვი ი. ალექსანდრე დილმელი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თბ., 1959.
- 11706–11708. სადული ჟ. ჩარლის ცხოვრება. ჩარლზ სპენსერ ჩაპლინი, მისი ფილმები და დრო. თბ., 1957.
11709. სადული ჟ. ჩარლი ცხოვრება. თარგმ. გ. კარბელაშვილისა. თბ., 1959.
11710. საგურ-საფლავი. სახუმარო იმპროვიზაცია „წითელ ემბაკუნების“ თემაზე. ლიბრეტო. [თბ.], წ. ა.
11711. სეფიაშვილი ო. ნატო ვაჩნაძე. თბ., 1962.
თავფურცელზე: „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს, საყვარელ პოეტს ოთარ სეფიაშვილი. 17. IV. 1962.“
- 11712–11713. სურამის ციხე. კინო-ლეგენდა დ. ჭონქაძის მოთხრობიდან. [თბ., წ. ა.].
- 11714–11715. ფაჩულია ი. და წულეისკირი ნ. სპარტაკ ბაღაშვილი. თბ., 1954.
11716. ფეოდოროვი ა. და გრიგორიევი გ. როგორ ემსახურება კინო ადამიანს. თბ., 1952.
11717. შუქურას საიდუმლოება. [ლიბრეტო]. მხატვრული დრამა 7 ნაწილად. რეჟისორი ვ. ბარსკი. ოპერატორი ა. პოლიკვეიჩი. [თბ., 1925].
კანზე: „1925, 15/XI. ი. გრ“.
11718. „ხანუმა“ (ქეთო და კოტე). რეჟისორი ა. წუწუნავა. ოპერატორი ს. პ. ზაბოზლაევი. ტფ., [წ. ა.].

მ უ ს ი კ ა

11719. აბაშიძე ი. „თქმულება შოთა რუსთაველზე“. მუსიკა დ. არაყიშვილისა. ოპერა-ლეგენდა. [თბ., 1919].
თავფურცელზე: „ჩემს მეგობარ ალექსანდრე ბეშკენაძეს – სახსოვრად ავტორისაგან. 26/XI – 22. ქ. თბილისი“.
11720. აბაშიძე ი. პირველი ქართული ოპერა. [თბ., 1919].

კანზე: „შოთა რუსთაველზე. ი. გრ.“ იქვე: „ოპერის შინაარსი აღებულია: I-იხ. წიგნი „შოთა რუსთაველი და მისი ცოლი“ ანტონ ფურცელაძისა. II. „თქმულება შოთა რუსთაველზე“, „სახ. გაზეთის“ დამატ., № 163, 1913 წ. ი. მჭედლიძევილისა. – III. „შოთა“ – განათლება“, № II, 1912 წ. ა. შანშიაშვილის“.

11721–11723. „აბესალომ და ეთერი“. ორიგინალური ქართული ოპერა ლეგენდა 4 აქტად და 5 სურათად. მუსიკა ზ. ფალიაშვილისა. ლიბრეტო პ. მირიანაშვილისა. თბ., თ. ა.

თავფურცელზე: „ი. გრ., 1930 წ. 20 აპრილს (აღდგომა) ამ დღეს დაიდგა აკაკი ფაღავას რეჟისორობით ეს ოპერა“.

გვ. 13. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ცეკვა?“

11724–11726. აბესალომ და ეთერი. ხალხური თქმულება. ოპერა 5 მოქმედებად და 6 სურათად. ლიბრეტო პ. მირიანიშვილისა, მუსიკა ზაქ. ფალიაშვილისა. ტფ., 1918.

კანზე: „იხ. II გვ. ი. გრ.“

კანის მე-2 გვერდზე ქალაქი, რომელზედაც წერია: „ეთერიანი“ ხელთ. ცენტრ. – არხივი, № 396. ამ ხელთნაწერებშია დ. გურამიშვილის ლექსებიც“.

11727. აღმასტი. ოპერა ლეგენდა 4 მოქმ. [ტფ., წ. ა.].

11728. არაყიშვილი დ. დასავლეთ საქართველოს ხალხურ სიმღერათა კილოს წყობა. თბ., 1954.

11729–11730. არაყიშვილი დ. რაჭული ხალხური სიმღერები. თბ., 1950.

11731–11735. არაყიშვილი დ. ქართული მუსიკა. (მოკლე ისტ. მიმოხილვა). [მ. იპოლიტოვ-ივანოვის წინასიტყვ., ქუთაისი, 1925.

კანზე: „ჩემი ხაზგასმა. ი. გრ“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „დუდუკი“, მიწერილია: „Дудка.“

გვ. 34. ხაზგასმულია: „კასტა“, მიწერილია: „დასტა? ი. გრ“.

გვ. 38. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „ალ. ორბელიანის წერილი „ცისკარში“? ი. გრ“.

გვ. 39. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „უსინათლო აშუღები“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „ჟურნალ „მსახიობში“, მიწერილია: „Артист“.

გვ. 52. მოხაზულია ინიციალები: „ვ. დ. კ.“, მიწერილია: „ვ. ყორღანოვი“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „რ. გოგნიაშვილის ოპერა „ქრისტინე“ დაიდგა თბილისის „საზაფხულო კლუბში“ 1914 წელს, მიწერილია: „იხ. ჟ. „საბჭოთა ხელოვნება“, 1957, № 11“.

11736–11737. არაყიშვილი დ. ე. ხალხური სამუსიკო საკრავების აღწერა და გაზომვა. თარგმ., რედ. და ლექსიკონი გრ. ჩხიკვაძისა. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „ძვირფას მკვლევარს, დიდ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს დ. არაყიშვილისაგან. თბილისი. 19. 8/VII. 41 წ.“

კანზე: „ლექსიკ., 59; ავილი, 62“.

გვ. 59. არშიაზე მიწერილია: „ფიფინა-უზალტუნები დაირაზე; იაია“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ფანდირ-ი – фандыр“ და მიწერილია: „ფანდური“. „ჩალიკი“, მიწერილია: „ჩილიკი“. ხაზგასმულია: „ხემი“, მიწერილია: „ჩემი საიათ“.

11738. არშინ მალ-ალან. ოპერეტკა თათრ. ნათარგმ. ვ. გიგომვილისა. ბათომი, 1928.

11739–11740. არშინ მალ-ალან. ოპერეტკა. თათრულ. თარგმ. ვ. გიგომვილისა. [ქ. და წ. ა. ა.].

11741–11744. ასი ახალი და ძველი რევოლუციონური, თანამედროვე და საქართველოს ყველა კუთხის სახალხო, მუშურ-გლეხური სიმღერების ლექსთა კრებული. სახ. მომღერალთა გუნდებისათვის. მ. კავსადის სახ. მომღ. გუნდის მიერ გამოც. და დაბეჭდილი. ტფ., 1927.

გვ. 7. წარწერა: „ძღვნად ქართულ მუსიკის თანამგრძნობს ქართველს ივ. მაქს. ბოკერიას მიხ. კავსადისაგან. 23/VII – 1927 წ“. იქვე: „P. S. ვიყიდე ბაზარზე პიჩკოვთან (მამა). ი. გრ. 1928 3/1“.

გვ. 10. ლექსს „მარსელიოზი“ მიწერილი აქვს: „ი. ევდოშ“.

გვ. 16. ლექსს „მადლი შენს გამჩენს“ მიწერილი აქვს: „ნ. ბარათაშვილი თუ რაფ“.

გვ. 17. ლექსს „შარი-შური“ მიწერილი აქვს: „გ. ერისთავი“.

გვ. 26. ლექსში „მრავალ-ჟამიერ“ მოხაზულია ორი სტრიქონი და მიწერილია: „დ. გივიშვილის ლექსი“. ლექსში „პატარა საყვარელო“ ხაზგასმულია: „პატარა“... მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 36. ლექსს „მინდა გიყვარდე“ მიწერილი აქვს: „სილოვან“.

მეორე ცალის გვ. 3. წარწერა: „ჩემს კარგ მეგობარ და ნიჭიერ პოეტს ი. გრიშაშვილს. მ. კავსადისაგან. 10–III 1937 წ“.

11745–11746. ასლანიშვილი შ. ნარკვევები ქართული ხალხური სიმღერების შესახებ. წ. 1–2. თბ., 1954.

წ. 1.

წ. 2.

11747. ახვლედიანი ვ. ქართული ჰანგები ნილოსის ნაპირებზე. ბათუმი, 1961.

11748–11749. ბახუტაშვილი ნ. ნარკვევები ქართული ვოკალური განათლების ისტორიიდან. თბ., 1960.

11750–11752. ბეგიჯანოვი ა. დიმიტრი არაყიშვილი. [ცხოვრება და შემოქმედება]. თბ., 1955.

კანზე: „1955 წ. 1/X ი. გრ“.

თავფურცელზე: „მუსიკალური ხელოვნების უანგარო მოამაგეს, სახელოვან ქართველ პოეტ იოსებ გრიშაშვილს, ნიშნად დიდი სიყვარულისა და პატივისცემისა. არჩილ ბეგიჯანოვი. 1/X 55 წ.“

მეორე ცალის გვ. 192 მოხაზულია სათაური „სამშობლო და გამარჯვება“, მიწერილია: „ჩემი სიტყვებით, გვ. 190. ი. გრ.“

გვ. 193. მოხაზულია: „სადამოს ზარი“ ტექსტი გ. მთაწმინდელისა შერეული გუნდისათვის“, მიწერილია: „ძველი ლექსია. მ. ჯანაშვი“.

გვ. 195. ხაზგასმულია ლექსი „მინდოდა ცრემლი დამეპატიმრა“, მიწერილია: „ი. გრ“.

გვ. 198. დ. არაყიშვილის მიერ დამუშავებული სიმღერების ტექსტების სათაურებთან მიწერილია ავტორები: „აკ, მთვარე, მთვარე“ – გრ. რჩ. „ბუნდოვან გულსა“ – ბესიკი. „ჩემო თავო“ – აკაკი. „ორთავ თვალის სინათლევ“ – გ. სკან“.

გვ. 205. ხაზგასმულია: „დემონის ლიბრეტოები“ მიწერილია: „პ. მირიანაშვილმა თარგმნა“.

11753. გავაშელი ლ. ია კარგარეთელი. ძვირფას მასწავლებელს უძღვნა თბ. ყოფილი სახ. სემინარიის მოწაფეები. 1869–1923 წ. 5 მაისი. (35 წლის სამუსიკო და საზოგადო ასპარეზოზე მოღვაწეობის აღსანიშნავად). [თბ., 1923].

კანზე: „ი. გრ. 5/V-23 წ“.

გვ. 5. ხაზგასმულია „თეთრი ვარდი“, მიწერილია: „ჩემი ლექსია“.

გვ. 7. ტექსტის ბოლოს ავტორის გვართან მიწერილია: „შვილი?“

11754–11755. გავაშელი ლ. ია კარგარეთელი. მონოგრაფია. თბ., 1959.

11756. გეგეჭკორი ლ. ქართული ხალხური სიმღერის ოსტატები. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „სიყრმის მეგობარს, ჩემს საყვარელ პოეტ-აკადემიკოსს ი. გრიშაშვილს. ლადო გეგეჭკორი 28/IX–54. თბილისი“.

ფორზაცზე: „გვ. 38. ი. გრ“.

11757–11758. გეგეჭკორი ლ. ქართული ხალხური სიმღერის ოსტატები. თბ., 1958.

ტ. 2.

ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს უღრმესი მეგობრობისა და პატივისცემის ნიშნად. ლადო გეგეჭკორი. 18/XI. 1958 წ. თბილისი“.

11759. დავით ანდღულაძე. (საიუბილეო გამოცემა). [წერილების კრებული დაბადების 60 წლისთავთან დაკავშირებით]. თბ., 1958.

11760–11762. დაისი. ლიბრეტო ოპერა „დაისი“-სა. მუსიკა ზ. ფალიაშვილისა, ლიტ. ტექსტი ვ. გუნიასი. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1938“.

11763. დაფქვიაშვილი თ. მუსიკალურ ტერმინთა ლექსიკონი. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955–1-VII“.

11764–11766. დემონი. ოპერა-ფანტაზია 3 მოქმედებად. (ლიბრეტო). მუსიკა ა. გ. რუბინშტეინისა. პოემა ლერმონტოვისებურად შედგენილი ა. ა. ვისკოვატოვის მიერ. თარგმ. კლდიასი. თბ., 1904.

კანზე ხაზგასმულია მთარგმნელის ფსევდონიმი „კლდიასი“ და მიწერილია: „პეტრე მირიანაშვილისა“.

11767. დემონი. ლიბრეტო დემონი. ფანტასტიკური ოპერა 3 მოქმედებად. მუსიკა ა. გ. რუბინშტეინისა, ლიბრეტო შედგენილია მ. ლერმონტოვის პოემიდან. თბ., 1918.

11768. დვალი ე. რაჭული სიმღერები. [თბ.], 1918.

11769. დონაძე ლ. შალვა მშველიძე. (მონოგრაფიული ნარკვევი). თბ., 1946.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 13/II“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „Литература о музыке“, მიწერილი: „Заря Востока“, 1947. 7 თებ.“

11770. ვ. სარაჯიშვილის სახ. თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის III-სამეცნიერო სამემსრულებლო სესია. 1954 წ. 27–28 მაისი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1954.

11771. ვანო სარაჯიშვილი. ოცი წლის იუბილეს გამო. [თბ.], 1923.

11772–11773. ვაჩნაძე მ. ვიქტორ დოლიძე. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ჩემი კუპლეტები. გვ. 14, გვ. 20. ჩემი, 72“.

11774. ვილჰელმ ტელი. ოპერა 4 მოქმ. მუსიკა ჯ. როსინის. მოკლე შინაარსი შედგ. ნ. რიადნოვას მიერ. ლიბრეტო შილერის დრამით, შედგ. იპპოლიტ ბი და ჟუს მიერ. [თბ., 1934].

11775. ზურაბიშვილი ი. ვანო სარაჯიშვილი. ოცი წლის იუბილეს გამო. [თბ.], 1923.

კანზე: „ეს ერთი წიგნი გადამრჩა გამოუშიგვნელი. ლექსი დაბეჭდილია – სხვა ეგზემპლიარებში ამოღებულია. წიგნს მე ვხელმძღვანელობდი. ი. გრ“.

წიგნში დევს: 1. განცხადება ვ. სარაჯიშვილის იუბილეს მომწყობი კომიტეტისაგან. 2. სახელმწიფო სათეატრო მუზეუმის მიერ გამოცემული პატარა წიგნი ვ. სარაჯიშვილის ბიოგრაფიით (გარდაცვალებასთან დაკავშირებით). 3. სახელმწიფო კონსერვატორიის 1925 წ. ოთხ გვერდიანი გამოცემა, მოკლე ბიოგრაფიული ცნობებით და ვ. სარაჯიშვილის მიერ განსახიერებული როლების სურათებით.

11776. ზურაბიშვილი ი. ვანო სარაჯიშვილი. (პორტრეტი). [თბ.], 1939.

თავფურცელზე: „გრძნეულ მიდასს ქართული ლიტერატურისას. ჩემს საყვარელ სოსოს. ილიკოსაგან 19. 12. VIII 39 წ. დედა-ქალაქი“.

გვ. X. შენიშვნას: „იხ. ვანო სარაჯიშვილი“, 1923 წლის გამოცემა, გვ. 12“, მიწერილი აქვს: „ი. ზურაბიშვილის წერილი“.

გვ. XV. ხაზგასმულია: „ერთი რეცენზენტი“, მიწერილია: „ი. ზურაბიშვილი“.

წიგნში დევს: „1. გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ბუხნიკაშვილის წერილი „Вано Сараджишвили“, მინაწერით „Заря“, 1939, № 260, 2 ნომბ.“. 2. გაზეთიდან ამოჭრილი კოლექტიურ ავტორთა წერილი „ვანო სარაჯიშვილი“, მინაწერებით: „იუბილე ჰქონდა 1923. გარდაიც. 1924. ი. გრ. „კომუნისტი“, 1939, 12 ნომბ., № 260“. 3. ჟურნალიდან ამოჭრილი გ. მ.-ს რეცენზია ი. ზურაბიშვილის წიგნზე „ვანო სარაჯიშვილი (პორტრეტი)“, მინაწერით: „მნათ.“, 1939, № 8“.

11777–11779. ზურაბიშვილი ი. ზაქარია ფალიაშვილის ოპერა „აბესალომ და ეთერი“ თბ., 1941.

თავფურცელზე: „მას, ვინც მიყვარს, ვით კაცურ კაცი, უკეთილშობილესი მოქალაქე-მამულიშვილი, უნიჭიერესი პოეტი და მწერალი, ყველაფერში თავისი საკუთარი სახის მქონე ადამიანი, მგზნებარე ტემპერამენტიანი შემოქმედი და სხვ. და სხვ. – ერთის სიტყვით, ჩემს სოსოს (იოსებ გრიშაშვილს) – ნიშნად უანგარო მეგობრობისა და პატივისცემისა. ავტორისაგან. 19. 1. VII. 41 წ. დედაქალაქი“.

ფორზაცზე: „1. მიიღო რეცენზენტის რჩევა, 73. 2. ფეხის ქება, 76. 3. ამბობენ ეს A. B–H დ. არაყიშვილი იყო, გვ. 21“. გაზეთიდან ამონაჭერი ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „კომ“. 26 ივლისი, 1941 წ., № 175“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „II“, მიწერილია: „II. Бегутов“.

გვ. 23. პირველ სტრიქონთან ჩამატებულია: „განაგრძობს A. B.–H.“

გვ. 73. ხაზგასმულია: „რეცენზენტის რჩევა“, მიწერილია: „ეს რეცენზენტი თვით ილია ზურაბიშვილი იყო. ი. გრ“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „ცნობილი მუსიკოსის აზრი“, მიწერილია: „ვინ?“

გვ. 76. ხაზგასმულია: „სალოცავია კაცთაგან ფერფლიც შენ ფეხთა მტვერისა“, მიწერილია: „მე რაღაზე მლანძღავდნენ“.

11780. ზურაბიშვილი ი. ზაქარია ფალიაშვილის ოპერა „აბესალომ და ეთერი“. თბ., ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან.

11781–11782. ზურაბიშვილი ი. ხალხის შემოქმედი გენია. ლეკური, კახური მრავალჟამიერი, ურმული. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „ჩემს ერთადერთ სოსოს ილიკოსაგან. 15. VII. 1949 წ. თბილისი“. მეორე ცალის ყდასა და თავფურცელზე: „ცეკო, გვ. 14. ი. გრ“.

11783–11785. თამარ-ცბიერი. ოპერა 4 მოქ. [ლიბრეტო]. მუსიკა მ. ბალანჩივაძისა, პოეტი ა. წერეთლის დრამის მიხედვით. თარგმანი ვ. ლ. ველიჩკოსი. მოკლე შინაარსი და მუსიკალური მიმოხილვა შედგენილია ნ. ა. რიადნოვას და ვ. გავაშელის მიერ. [თბ., 1929].

კანზე: „კარგი ლიბრეტოა“. იქვე: „1897 პირველად პეტერბურგში. სრულად 1929 წელს დაიდგა პირველად“.

გვ. 9. მიწერილია: „ეხლა, 1936, მიდის „დარეჯან ცბიერის“ სახელით.

გაზეთიდან ამონაჭერი შ. ბ-ს წერილი „დარეჯან ცბიერი“, მინაწერით: „კომ.“, 1936, № 262, 12 ნოემბ“.

11786. თაქთაქიშვილი შ. დეპუტატი. ოპერა 4 მოქმ. 5 სურ. [ლიბრეტო]. თბ., 1940.

კანზე: „პრემიერა 1940 5 მაისი. ი. გრ“.

11787–11788. იმედაშვილი ი. ლადო აღნიაშვილი. 1860–1904. ცხოვრება-მოღვაწეობა. [თბ., 1929].

თავფურცელზე: „საამაყო მგოსანს, მკვლევარსა და მეგობარს – სოსო გრიშაშვილს. ავტორი“.

კანზე: „ა. ჭ-ძეზე ლექსი, გვ. 20“.

11789. კ. ფოცხვერაშვილის სიტყვა მუსიკობის პროგრამა. [თბ.].

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ანიკო ღვინიაშვილისა.“ იქვე: „ვიყიდე ბაზარზე 1935. 20/V. ვანიჩკასაგან. ი. გრ“.

11790. კამორა. (ნეაპოლიტანური ცხოვრებიდან). კომიკური ოპერა 3 მოქმ. მუსიკა ე. დ. ესპოზიტოსი. ლიბრეტო ს. ი. მამონტოვის. მოკლე შინაარსი შედგ. ნ. რიადნოვის მიერ. [თბ.].

11791. კაპანელი კ. მოცარტი, ბეთჰოვენი, ვაგნერი. [თბ.], 1937.

11792–11793. კარბელაშვილი პ. ქართული საერო და სასულიერო კილოები. ისტ. მიმოხილვა. ტფ., 1898.

კანზე: „P. S. ქართულ გალობაზედ იხ. „ცისკარში“ ფილიმონ კარბელოვის წერილი. „ცისკ.,“, 1864, № 5“.

მეორე ცალის კანზე: „პეიტარი, 97.“

11794–11795. კარგარეთელი ი. მოკლე პოპულარული სამუსიკო ენციკლოპედია. ტფ., 1933.

კანზე: „არაბული ჰანგები, გვ. 52–55“.

კანის მე-4 გვერდზე: „ხოლერით გარდაიცვალა აგრეთვე კომპ. ჩაიკოვსკი, 1893 წ; მსახ. ი. ივანიძე და ნინო ჭ-ძე“.

გვ. 31. სათაურთან: „მესტვირე“ მიწერილია: „და აშული“.

გვ. 33. ლექსის გასწვრივ მიწერილია: „ეს გალექსა დ. მაჩხანელმა“.

გვ. 36. ტექსტის ბოლოს წერია: „აშული?“

გვ. 49. ხაზგასმულია: „რაციფი“, მიწერილია: „იხ. საბა“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ავაჯა“, მიწერილია: „აჯა“.

გვ. 156. მოხაზულია; „ამ ოპერის წერის დროს მან დაჰკარგა შვილი, ქალი, ცოლი“, მიწერილია: „ქალი? შვილი არ არის?“

მეორე ცალის კანზე: „1. ალ. რაზმაძე, 192. 2. ბოროდინი, 164. 3. შიოს ლექსი, 104“.

11796. კარგარეთელი ი. სიმღერა-მუსიკის სახელმძღვანელო სახალხო სკოლებში სახმარებლად. თბ., 1921.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „დავრიშებს ხან სალოცველად, ხან დასაწველად“ და მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილისა“.

11797. კარგარეთელი ი. „ქართული მუსიკა“ და უმიკაშვილი პ. „გასამრჯელო სალიტერატურო შრომისათვის“ ამონაჭერი: „მოამბე“, 1895, № 2.

11798. კარგარეთელი ი. ქართული ხალხური სიმღერები და ლექსები. შეკრებილი ი. გ. კარგარეთელის მიერ. ტფ., 1909.

თავფურცელზე: „ახალგაზრდა საიმედო მუშაკს – გრიშაშვილს ავტორისაგან. ი. კარგარეთელი. 1909 წ. 25 მაისი“.

ფორზაცზე: „1. გაზეთიდან ამონაჭერი გრ. ჩხიკვაძის წერილი „ია კარგარეთელი“, მინაწერით: „კომ.“, 1 აპრილი, 1939, № 76“. 2. ქალაქის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „ია კარგარეთელი 1939 წ. 1. აპრილს გარდაიც.“ ავტორის გვართან: „1867–1939“.

გვ. 49. მე-3 და მე-4 სტრიქონებს შორის ჩამატებულია:

„ან შენი ქოჩრის ბეწვი მქნა
რომ ნემსზედ აგეგებოდე,
ან შენი წარბის ფერფლი მქნა
წამწამზე დაგედებოდე“.

ი. გრ. ეს ლექსი დაბეჭდილია „ივერიაში“, 1886 წ. № 204 და ჩემს „ბოჰემაში“, იხ. თავი „ეთიმ-გურჯი.“ ამ წიგნის რეცენზია, იხ. „დროება“, 1909 წ. № 248. ამ გაზეთშია აგრეთვე „დროება“, 1910 წ. ია კარგარეთელის პასუხი თ. რაზიკაშვილისადმი, რომელიც ამბობდა თურმე, ზოგიერთი ლექსი ხალხური არ უნდა იყოსო, გრძელ ლექსს ხალხი არ დაიხსომებსო – ამ აზრს უპასუხებს ია კარგარეთელი თავისი წერილებით „დროებაში“, 1909, 1910, წ. წ. ი. გრ“.

11799. კარმენ. ლირიკული დრამა 4 მოქ., მუსიკა ჟ. ბიზესი. ლიბრეტო-დრამის მოკლე შინაარსი მთავარ არიების სიმღერების ნუმრების ტექსტის დაცვით. თბ., 1918.

კანზე: „1919 წ. 15/IV.“

11800. „კარმენი“. ოპერა 4 მოქ. მუსიკა ჟ. ბიზესი. ტექსტი მელიაკის და გალევის პ. მერიმეს რომანის მიხედვით. მოკლე შინაარსი და მუსიკალური მიმოხილვა ნ. რიადნოვასი. [თბ., 1934].

კანზე: „ი. გრ. 1931. 27/II“. იქვე: „ვ. გუნისას თარგმანი“.

11801–11802. კაშმაძე შ. თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრი. (მასალები ისტორიისათვის). ნაწ. 1–2. თბ., 1950, 1955.

ნაწ. 1. 1851–1921. 1950.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „სასიქადულო ქართველ მწერალს, საყვარელ იოსებ გრიშაშვილს შალვა კაშმაძისაგან 1953. 13/III“.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 1. VII“.

ფორზაცზე: „1. ზარუნდნია და ი. გოგებაშ., 188. 2. შალიაპინი – ქართველი, 268. 3. ქართულ-რუსული პროგრამა, 100. 4. აბა, სად იყო პუშკ. თეატრი? 248“.

გვ. 335. პ. კაკაბაძის სურათს მიწერილი აქვს: „იხ. „ნიშადური““.

ყდის მესამე გვ.: „რეცენზია: 1. „ლიტ. და ხელ.“, 1951, 29 ივლის. 2. „მნათობი“ და გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ვლ. ჯიბუტის რეცენზია „წიგნი ქართული ოპერის ისტორიაზე“, მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1951, № 140, 20 ნოემბ.“ 2. გ. ბედინეიშვილის წერილი „Неудачная книга“, მინაწერით: „Заря“, 1953, Заря, № 79“.

წ. 2. 1921–1951, 1955.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემგან – 192“.

გვ. 192. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ჩემგან. იხ. „ა. ჭ.““

11803. კაშმაძე შ. გადატეხილი სალამური. [ნარკვევი ვანო სარაჯიშვილზე]. – თბ., 1947.

თავფურცელზე: „ძვირფას პოეტსა და ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს. შალვა კაშმაძე. 25. XII. 1947“.

11804. კაშმაძე შ. გადატეხილი სალამური. [ნარკვევი ვანო სარაჯიშვილზე]. თბ., 1957.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 41. „გენაცვალე“. იქვე ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „გარდაიცვალა“.

გვ. 43. არშიაზე: „მე მაქვს – ი. გრ.“ გულისხმობს ფირფიტებს ვ. სარაჯიშვილის დამღერებით.

11805–11807. კაშმაძე შ. ვანო სარაჯიშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1947.

თავფურცელზე: „ქართველი ერის საამაყო პოეტს – იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 25. XII. 1947“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ილია ზურაბიშვილის წიგნი“.

11808. კაშმაძე შ. ვანო სარაჯიშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1962.

11809–11810. კაშმაძე შ. ზაქარია ფალიაშვილი. [ცხოვრება და შემოქმედება]. თბ., 1947.

თავფურცელზე: „ძვირფას პოეტს და ქართული კულტურის გულმოდგინე ჭირისუფალს იოსებ გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. შალვა კაშმაძე. 5/I – 1948 წ.“

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ილია ჭავჭავაძემ ორი მოწინავე სტატია მიუძღვნა“... მიწერილია: „ეს წერილები ეკუთვნის სპ. ჩიტორელიძეს“.

11811–11812. კაშმაძე შ. ზაქარია ფალიაშვილი. დოკუმენტურ-ბიოგრაფიული ნარკვევი. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 30/VI. ზ. ფალიაშვილის მიერ გადად. ჩემი რომანსები, გვ. 151“.

ყდაზე: „რეცენზიით. ი. გრ“.

გვ. 159. მე-6 აზხაცი მოხაზულია, მიწერილია: „აკლია 1908 წლის თეატრის გახსნის დროს ფალიაშვილის დირიჟორობა. ნატროევის მუსიკა“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ა. ბურთიკაშვილის რეცენზია „წიგნი დიდ კომპოზიტორზე“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1949 წ. 30 ივნისი, № 152“. 2. Буачидзе III. «Книга об основоположнике грузинской оперной музыки», მინაწერით: «Заря».

11813–11814. კაშმაძე შ. სანდრო ინაშვილი. [მონოგრაფია]. თბ., 1948.

ყდაზე: „ავტორისაგან. ჩემი მოგონება, გვ. 37“.

ფორზაცზე: „ჩემი წერილი, გვ. 37. ი. გრ. 1948. 2. VII“.

თავფურცელზე: „საამაყო ქართველ პოეტს და საზოგადო მოღვაწეს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 2. VII. 1948 წ. თბილისი“.

გვ. 5. სტრიქონთან: „ქართულ ოპერას საფუძველი ჩაუყარეს: მ. ბალანჩივაძემ, დ. არაყიშვილმა“... ჩამატებულია: „ია კარგარეთელი“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „1900-იან წლებში... იმართებოდა საოპერო სპექტაკლები...“ მიწერილია: „რა ენაზე?“

წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი შ. ბუაჩიძის წერილი: „Монографии о Ване Сараджишвили и Сандро Инашвили“, მინაწერით: „Заря В.“, 1948 წ., № 187, 18 სექტ.“

11815–11817. კაშმაძე შ. სანდრო ინაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1957.

გვ. 30. დანიშნული ადგილი, სადაც დაბეჭდილია ი. გრ. მოგონება ს. ინაშვილზე.

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „ი. გრ. მე, გვ. 13. გვ. 29.“

11818. კემულარია გ. სიმფონიური ორკესტრი. საკრავთმცოდნეობა. თბ., 1957.

თავფურცელის მე-2 გვ.: „ქართული ლექსის ჯადოქარს, უნიჭიერეს მკვლევარს, მრავალმხრივ მოღვაწეს, ქართველი ერის უსაყვარლეს მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს (სოსოს) მოკრძალებითა და ღრმა პატივისცემით. ავტორისაგან. 5/VII. – 57 წ. გ. კემულარია“.

11819–11820. კომპოზიტორი დიმიტრი ეგნ. არაყიშვილი რესპუბლიკის სახალხო არტისტი. ბიოგრაფია. ტფ., 1936.

გვ. 13. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ფალიაშვილმა 1910 დადგ. აბესალომი“.

11821. ლატავრა. ქართულო ოპერა 4 მოქმ. 6 სურ. მუსიკა ზ. ფალიაშვილის. ტექსტი ს. შანშიაშვილისა. მოკლე შინაარსი. თბ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1938“.

11822. ლეკიშვილი ს. ი. რატილი საქართველოში. თბ., 1961.

11823–11824. მირიანიშვილი პ. ვეფხის-ტყაოსანი ხუთ სურათად. შოთა რუსთველ-ოქროპირ-ბატონიშვილისებურად. [ლიბრეტო]. ტფ., 1915.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ხალვათხანა“ და მიწერილია: „ზალა“.

11825. მონიავა ა. და ყუფარაძე ე. ლადო კავსაძე. მონოგრაფია. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 64–65. ი. გრ.“

11826. მოსაშვილი ი. დიადი გზა. საოპერო ლიბრეტო 4 მოქმ. [შ. დადიანის შეს. წერილით]. თბ., 1954.

11827. მსოფლიო ხალხთა სიმღერები საფესტივალოდ. თბ., 1957.

11828. მუჯირი ჯ. მუსიკის სახელმძღვანელო დაწყებითი სკოლის I–II კლასებისათვის. თბ., 1958.

11829. მუჯირი ჯ. მუსიკის სახელმძღვანელო დაწყ. სკ. III კლასისათვის. თბ., 1958.

11830–11831. მჭედლიძე დ. მომღერლის გზა. [დამხმარე სახელმძღვანელო მომღერლებისათვის]. თბ., 1960.

11832. ნადირაძე გ. ნიკო სულხანიშვილი. მონოგრაფია. ტფ., 1937.

თავფურცელზე: „ჩემს უსაყვარლეს მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს. გოგი ნადირაძე. 6. III. 38. ტფილისი“.

კანზე: „ნ. სულხანიშვილი (1871–1919). გ. ნატრაძე, 70; გვ. 72, შეცდომა, ნ. სულხანიშვილზე წერილი „სახალხო საქმე“, 1919 წ. 17 დეკემბ.; ი. გრ. ჩემზე, გვ. 6, 42, 112“.

გვ. გვ. 22–23 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი, რომელზეც წერია: „ივერიელი, გვ. 25. დ. ნახუცრიშვილის ფსევდ. იყო; ნადიკვრელი-ილია ზარაფიშვი., გვ. 25; ეს ლექსი ალ. ყაზბეგისაა, გვ. 31; ი. ბაქრაძე, გვ. 31; ბარბ. ჯორჯაძე, 34; „ნაპოლეონი“, 72“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ივერიელი (ავტორი რამდენიმე წერილისა ქართული მუსიკის საკითხებზე)“, მიწერილია: „ილიაზე წერილი აქვს“.

გვ. 27. ზაქარია ჩხიკვაძის შესახებ მიწერილია: „დაბეჭდილი აქვს „სალამური“.

გვ. 31. მოხაზულია ლექსი „არ გეჯერებათ ქართველნო“, მიწერილია: „ეს ლექსი ა. ყაზბეგისაა“.

გვ. 34. ბარბარე ჯორჯაძის შესახებ არშიაზე: „რაფ. ერის. დაა“.

გვ. 72. მეხუთე აბზაცში ავტორი წერს სულხანიშვილის მეგობარ დ. პავლიაშვილზე. ხაზგასმულია: „1916 წელს ჟურნალი „თეატრი და ცხოვრება“, № 33, ბეჭდავს წერილს ასეთი სათაურით: „ჩუმი მოღვაწენი-სცენის მოყვარე ნაპოლეონი“, არშიაზე მიწერილია: „ეს ნაპოლეონი სხვაა. ამის გვარი იყო ტერ-ასტვაცატუროვი. იმისი პავლიაშვილი იყო.“ აქვე დევს თელავიდან ი. ტორის მიერ გამოგზავნილი ღია ბარათი: „დ. პ-ო სოსო! მიღებისთანავე გიგზავნით პასუხს. ნაპოლეონის გვარი არის ტერ-ასტვაცატუროვი. ამ ოჯახ-დაქცეულს სამსართულიანი გვარი აქვს ძლივს დავწერე. თქვენი წერილის მიღება და დავალება ყოველთვის სასიამოვნოთ რჩება ჩემთვის. რაც ინახება – იყავით კარგად თქვენი ისაკ ტორი. 1938. 23. 3. თელავი.“

გვ. 117. ხაზგასმულია: „1892 წელს ნიკოს უკვე გადაწყვეტილი ჰქონდა ოპერის დაწერა,“ წერია: „ამას ადასტურებს დათა ნატრაძის კერძო წერილი, რომელიც მომცა მარიჯანის რძალმა თამარიმ. ი. გრ. 1940. 15. V“.

კანის 3–4 გვერდზე: „შეცდომა. 1. ილიასი არ არის, გვ. 53–58. 2. დ. არაყიშვილის წიგნი, 50. 3. ეს ნაპოლეონი სხვაა, გვ. 72“.

წიგნში გაზეთ „კომუნისტის“, 1939 წ. 3 დეკ., № 278, შ. კაშმაძის წერილით „ნიკო სულხანიშვილი“. გაზ. „დილა“ 1913, № 22, 30 მარტი, რომელშიც მოთავსებულია ცნობა ი. გრიშაშვილის სადამო-მეჯლისის გამართვის შესახებ ქუთაისში, გაზეთზე

მიწერილია: „ჩემი საღამო. ჩემი საღამო ქუთაისში. ჩემი საღამო და „მაშ გამარჯვება, ტკბილო სიცოცხლე!“ ლექსის „მაშ გამარჯვება, ტკბილო სიცოცხლე...“ ბოლოს: „ეს სიტყვები, რომელიც დაწერილია პოეტ ს. ფაშალიშვილის მიერ, – ამოვიღე ნ. სულხანიშვილის ნოტიდან. იხ. ნოტი „მაშ გამარჯვება,“ სახელგამი, 1935 წ.“

11833–11836. ნატურის თვალი. კომიკური ოპერეტტი სამ მოქმ. ა. დიუროს და გ. შილიოს ოპერეტტიდგან გადმოქართულებული ა. მ. ახნაზაროვის მიერ. მუსიკა ედ. ოდრანისა. ტფ., 1895.

კანზე: „ი. გრ. გვ. II“.

გვ. II. ხაზგასმულია: „კ. ს. ცხომელიძე (ივერიელი), მიწერილია: „კაზიმირ. ი. გრ“.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი არ არის თბ. ბ-ში. ი. გრ. როდის დაიდგა პირველად, იხ. II გვ.“

11837–11838. ნიკულინი ლ. ფეოდორ შალიაპინი. ცხოვრებისა და შემოქმედების ნარკვევი. თარგმ. ე. უთურგაშვილისა. თბ., 1958.

11839. ნოტების ასოები და მისი ახსნა. ტფ., 1905.

კანის მე-2 გვერდზე: „საყვარელ ადამიანს, ქართველი ხალხის მესაიდუმლე ბულბულს საჩუქრად გიორგი გიორგიძე. (სულერთია, არ შემარჩენდი!) გ. გ. 1956 წ. 12/XII.“

11840. ოტელო. ლირიკული დრამა 4 მოქმ. [ლიბრეტო. თბ., წ. ა.].

11841. პეტრე ამირანაშვილი სსრ კავშირის სახალხო არტისტი სტალინური პრემიის ლაურეატი. თბ., 1954.

11842. პირველი მოქმედება ოპერა-ბუფისა მშვენიერი ელენე. სიტყვები ჰ. მეიჰლაკისა და ლ. ჰალევისა. მუზიკა ჟ. ოფენბახისა. ქართულად გადმოღებული თ. დავით ერისთავის მიერ. თბ., 1878.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ტასო აბაშიძემ მიბოძა – 1945. 17. X.“

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „იბეჭდებოდა ჟ. „კრებულში“. ი. გრ“.

11843. პირველი ქართული სასულიერო მხატვრულ საგალობელთა საღამო კინცერტი კ. ფოცხვერაშვილისა. ქუთაისი, 1915.

კანზე: „ეს გამოცემა მხოლოდ წიგნის პალატას აქვს. ი. გრ.“

11844. პროფ. რიადნოვის სახ. ვოკალური სტუდიის კონცერტი. [ტფ.], 1935.

11845. რესპუბლიკის სახალხო არტისტის კომპოზიტორ მელიტონ ანტონის-ძე ბალანჩივაძის 50 წლის სამუსიკო-შემოქმ. მოღვაწეობის იუბილე. [ტფ., 1934].

11846. [რუსიშვილი გ.] სიმღერა და მეტყველება. ტფ., 1928.

11847. საბავშვო ოპერები. ტფ., 1927.

11848. სვანიძე გ. ნოტების ანბანი. შრომის სკოლების მესამე-მეშვიდე ჯგუფებისათვის. ტფ., 1931.

11849. სვანიძე გ. ქართული ხალხური სიმღერები და მათთან დაკავშირებული თქმულებანი. [ე. ვირსალაძის რედაქ. და წინასიტყვ.]. თბ., 1957.

11850–11851. სხვიტარიძე ა. ძუკუ ლოლუა. პროფ. ი. აბულაძის წინასიტყვ. და ავტორის სურათით. ქუთაისი, 1928.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 27. XII. 29 წ“.

კანის მე-2 გვერდზე ბარათი: „სალამი იოსებ! თქვენი თხოვნის თანახმად თქვენს ბიბლიოთეკას, ხელთ ვიგდე თუ არა, უგზავნი ჩემს „ძუკუ ლოლუა“-ს. თქვენს სახელზე ჩემს მიერ გადმოგზავნილ ალ. პუმკინის „Узник“-ისა და „Золото и Булат“-ის ჩემს თარგმანებს რა ბედი ეწვია? ისინი თვით თქვენ დედანს თუ შეადარეთ? ნახვამდის. პატივისცემით: აკ. სხვიტარიძე. საჭამიასერი. 27. XII. 29 წ.“

მეორე ცალის ავტორის პორტრეტთან მიწერილია: „რატომ თვითონ ძუკუს სურათი არ არის?“

გვ. 5. წინასიტყვაობის სქოლიოში ხაზგასმულია: „ლირიკული ნაწყვეტები შევა შემდეგ წიგნაკში“ და მიწერილი: „ეს წინასიტყვაობაც რომ იქ შესულიყო – არ იქნებოდა?“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „აქ გამართულ კონცერტის წინ ძუკუმ სამახსოვროდ გადაიღო სურათი ი. გრიშაშვილთან“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

11852. ტარიელი. ლიბრეტო ახალი ქართული ფეერიისა 3 მოქმ. და 8 სურათად. [თბ., 1888].

თავფურცელზე: „სანდროს ლადო“.

კანის პირველ გვერდზე: „ბ. ალექსანდრე გოცირიძეს სახსოვრად აღნიაშვილი ლადო. 88 წ. 25 დეკემბერს“. „ალექსანდრე გოცირიძე“-სთან წერია: „ნიკოს უფროსი ძმა. ი. გრ“.

კანის მე-4 გვერდზე: „ეს ლიბრეტო მივიღე ქ. ბაქოში. ბ. აღნიაშვილისაგან. 28. ქრისტეშობისთვის 88 წელს. სანდრო“.

11853. ტორაძე გ. იონა ტუსკია. მონოგრაფია. თბ., 1962.

11854. ტოსკა. ოპერა 4 მოქმ. დ. პუჩინის. ტექსტი ილიკკის და ჯიოკოზას. ვ. სარდუს დრამის მიხედვით. [ლიბრეტო. თბ., 1935].

11855. ტრავიატა. ლიბრეტო. 4 მოქმ. ოპერა, მუსიკა ვერდისა. თბ., 1919.

კანზე: „13 მარტი. 1920 წ.“

11856. ტრავიატა. ოპერა სამ მოქმედ. ჯ. ვერდის მუსიკა. ლიბრეტო ფ. პიავესი. მოკლე შინაარსი და მიმოხილვა ნ. რიადნოვის. [თბ.], სეზონი 1934–35.

11857. ტრუბადური. ოთხმ. ოპერა. [თბ.], თ. ა.

11858. ტრუბადური. ოპერა 4 მოქმ. თბ., 1938.

11859–11861. ფაუსტი. ოპერა ხუთს მოქმ. [ლიბრეტო]. მუსიკა შ. გუნოსი. ტექსტი ბარბიესი და კარესი. თარგმ. დავ. ნახუცრიშვილისა. თბ., 1906.

11862. ფაუსტი. ოპერა 5 მოქმ. [თბ., თ. ა.].

11863. ფერმანი ვ. დასავლეთ ოპერის მუსიკის ისტორია. თარგმ. პ. ხუჭუასი. თბ., 1956.

11864. ქეთო და კოტე. კომიკური ოპერა 3 მოქმ. მუსიკა ვ. დოლიძის. ლიბრეტო შედგ. ცაგარელის კომედიიდან „ხანუმა“. მოკლე შინაარსი, შედგ. ნ. რიადნოვას მიერ. [თბ., 1932].

კანზე: „პიესა დაიდგა 1919. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 4. აპრილი. დაიდგა განახლებულად“. აქვე ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „აკლია ლიბრეტო „ლატავრა“, „ქრისტინე“ 1918 დაიდგა 2 მაისს ქართულ კლუბში, იხ. „თ. და ც.“, 1918, № 8. დასწერა „ჯადოსანიც“.

გვ. 1. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ქეთო და კოტე“ დაწერილი (იხ. „თ. და ც.“, 1919, № 3). დაიდგმის წრევანდელ სეზონში, იქვე № 11. დაიდგა 1919 წელს. იხ. „თ. და ც.“, 1920, № 1“.

11865. ქეთო და კოტე. კომიკური ოპერა 3 მოქმ. მუსიკა ვ. დოლიძის. ლიბრეტო შედგენილია ცაგარელის კომედიიდან „ხანუმა“. [თბ., წ. ა.].

კანზე: „1933–1934“.

11866. ქორელი მ. ფილიმონ ქორიძე. ბიოგრაფიული ნარკვევი. თბ., 1949.

კანზე: „ი. გრ. ა. ბერიძე-ტენორი, გვ. 56“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „ესალმებოდა“, მიწერილია: „ამლევდნენ სალამს“.

გვ. 46. ხაზგასმულია: „პიტოევი“, მიწერილია: „ფითოევი“.

გვ. 48–49-ს შორის მოთავსებულ ფ. ქორიძის სურათს აქვს მინაწერი: „გ. გაბაშვილის ნახატი“.

გვ. 57–58. ხაზგასმულია: „მასწავლებელმა მიხეილ მაჭავარიანმა, არქიელის გუნდის ლოტბარმა სცადა ქართულ სიმღერათა სანიმუშო კრებულის გამოცემა, მაგრამ ვეღარ მოახერხა“, მიწერილია: „ეს კრებული გამოვიდა“.

გვ. 65. ხაზგასმულია ადგილი, წერია: „აკაკიმ ოპერას თავი გაანება?“

გვ. 70. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „აკაკი“.

თავფურცელზე ა. ბურთიკაშვილის რეცენზია „საყურადღებო ნარკვევი“, ამოჭრილი გაზეთიდან „კომუნისტი“, 1950 წ. 22 მარტი, № 62“ და ფურცელი მინაწერებით: „ფილიმონ ქორიძე გარდაიც. 1911 წ. 19 ივლისს ბახმაროზე, იხ. „ბათომის გაზეთი“, 1911 წ. № 2“. მუსიკოსი და „ორი დარაჯის „მთარგმნელი“.

11867–11869. ქორიძე ფ. სახელმძღვანელო ნოტებისა და მისი კანონების შესწავლისათვის. თბ., 1895.

მეორე ცალში კონვერტი, რომელშიც არის ქალაქის 15 ნაჭერი ბიბლიოგრაფიული ხასიათის შენიშვნებით ნოტების შესახებ.

11870. ღვინიაშვილი ა. მოხეტიალე მუსიკოსი ილიკო ქურხული. [თბ.], 1959.

11871–11872. შარაბიძე ნ. ქართულ ეროვნულ სამხმოვან სიმღერათა კრებული. ნოტების მოკლე განმარტებით. ნაწ. 1. ქუთაისი, 1918.

თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულს სილოვან ხუნდაძეს ავტორისაგან“.

გვ. 18. სათაურში: „ერეკლე პამპულია“, შუაში ჩამატებულია: „და“.

11873. შარაბიძე ს. და პ. მუსიკის სახელმძღვანელო. VI ჯგუფისათვის. ტფ., 1931.

11874. შილაკაძე ვ. მეტყველება და მუსიკა. თბ., 1959.

11875. შილაკაძე ვ. ქართული ხალხური მუსიკის შესწავლისათვის. თბ., 1949.

11876. შილაკაძე ვ. ხალხური მუსიკის მოამაგენი. თბ., 1961.

11877–11880. შოთა რუსთაველი. ოპერა-ლეგენდა 4 მოქმ. მუსიკა დ. არაყიშვილისა. ტექსტი ა. შანშიაშვილისა. მოკლე შინაარსი და მუსიკალური მიმოხილვა ნ. რიადნოვასი. ქართულად ნათარგმნი დ. ნ.-სა. [თბ., 1934].

თავფურცელზე: „ი. გრ. წარმოადგინეს 1930 წ. 7-ს მარტს“.

მთარგმნელის ინიციალები გახსნილია: „დ. ნახუცრიშვილისა“.

კანზე: „თარი, გვ. 9. ი. გრ“.

გვ. 9. მოხაზულია: „თარი“ და მიწერილია: „მე-12 საკ. თარი იყო?“

11881–11883. შოთა რუსთაველი. ოპერა-ლეგენდა 4 მოქმ. [ლიბრეტო]. მუსიკა დ. არაყიშვილისა, ტექსტი ა. შანშიაშვილისა. [თბ., თ. ა.].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1931, II/2“.

კანზე: „ინგოროყვაზე, ი. გრ. შევსებული“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ინგოროყვას მეცნიერულ გამოკვლევას „რუსთაველიანა“-ში..., მიწერილია: „ეს არ არის წინანდელ, ამნაირივე ლიბრეტოში, ე. ი. შანშიაშვილის ლიბრეტო“.

11884. ჩიტალაძე ტ. სტვირის კვალდაკვალ. თბ., 1962.

11885–11887. ჩიხლაძე ნ. ქეთო ჯაფარიძე. [თბ.], 1961.

11888. ჩხიკვაძე გ. მუსიკის ელემენტარული თეორია. ტფ., 1925.

11889. ჩხიკვაძე გ. საქართველოს საბჭოთა კომპოზიტორები. [თბ.], 1956.

იქვე: „28. [IV]“.

„რატომ არ არის კომპოზიტორი ჩუბინაშვილი! ი. გრ“.

გვ. 80. ტექსტის ბოლოს წერია: „რა ვკარგი ხარ, რა კარგი,“ მუსიკა ა. ბუკიასი, სიტყვ. ი. გრ“.

გვ. 98. ტექსტის ბოლოს წერია: „სევდა“, სიტყვ. ი. გრ. მუსიკა ვ. გოკიელისა“.

გვ. 111. პორტრეტთან: „ო. თაქთაქიშვილი“, მიწერილია: „ჩაჩიბაია“.

გვ. 149. კომპოზიტორ გრ. კოკელაძის შესახებ მიწერილია: „ჩემი ლექსიც აქვს. ი. გრ.“

გვ. 171. კომპოზ. კ. მეღვინეთ-უხუცესის შესახებ წერია: „ჩემი ბევრი ლექსი აქვს გადაღებული. ი. გრ“.

გვ. 178. კომპოზიტორ ს. მირიანაშვილზე: „ამასაც აქვს ჩემს ლექსებზე სიმღერები. ი. გრ“.

გვ. 204. ი. ტუსკიას შესახებ მიწერილია: „ამასაც აქვს. ი. გრ.“

გვ. 210. მიწერილია ა. ფარცხალაძის შესახებ. „ამასაც აქვს. ი. გრ“.

გვ. 224. ტექსტის ბოლოს მიწერილია კომპოზ. ნ. შარაბიძის შესახებ: „ამასაც აქვს. ი. გრ.“

გვ. 241. ხაზგასმულია: „კომპოზ. გორდელი (ბუზოლლი) ოთარ მიხეილის-ძე“, მიწერილია: „ოთარ ზაქარიას-ძე ფალიაშვილი?“

11890. ჩხიკვაძე გ. ქართველი ხალხის უძველესი სამუსიკო კულტურა. თბ., 1948.

11891. ჩხიკვაძე გ. და კოკელაძე გ. მუსიკალური თვითმოქმედების ძირითადი ამოცანები. თბ., 1951.

წიგნში წერილი: „პატივცემულო სოსო! მე მინდა ამ ბროშურებმა თქვენს ბიბლიოთეკაში პატარა ადგილი იპოვნონ თქვენის საშუალებით. ლექსი არ გეგონოს – პროზაა. პატივისცემით ვ. ხატიაშვილი. 20/IX“.

11892–11893. „წყნარი დონი“. (ოპერა 4 მოქმ. 6 სურ.) მუსიკა ი. ი. ძერჟინსკის. ლ. ი. ძერჟინსკის ლიბრეტო. მ. შოლოხოვის მიხედვით. ლიბრეტოს მოკლე შინაარსი შედგენილია ნ. რიადნოვას მიერ. თბ., 1938.

კანზე: „ი. გრ. 1938, 12. VI“.

11894. ჭიაურელი ნ. საბჭოთა საქართველოს ჰიმნი. მასიური შესწავლის სახელმძღვ. (თვითმომქმ. წრეებისათვის). თბ., 1947.

11895. ხოლოპკა. [ოპერეტა. 3 მოქმ. მუსიკა ნ. სტრელნიკოვის, ტექსტი გერკენის. ლიბრეტო. თბ., წ. ა.].

11896. ხუჭუა პ. ანდრია ყარაშვილი. (პოპულ. მონოგრაფია). წინასიტყვ. და რედ. გრ. ჩხიკვაძისა. თბ., 1946.

კანზე: „ი. გრ. 1947 წ. 14/II“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ი. სარაჯიშვილი“, მიწერილია: „რომელი სარაჯიშვილი? ი. გრ“.

გვ. 8. წერია: „როცა ჯერ კიდევ დრამა უმუსიკოდ იდგმებოდა ი. გედევანიშვილის „სინათლე“-ში რეჟისორმა ჩაურთო ა. ყარაშვილის „სამშობლო“, რომელმაც დიდი პოპულარობა მოუპოვა სინათლის ავტორს. ი. გრ“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „ვინმე ქართლ-იმერელი“, მიწერილია: „წერეთელი“.

გარეკანის მე-4 გვერდზე: „როდის რა დაწერა, თარიღები არა აქვს“.

11897. ხუჭუა პ. მელიტონ ბალანჩივაძე. მონოგრაფია. თბ., 1950.

კანზე: „მე-164, 166. ი. გრ“.

გვ. 149. სქოლიოში ხაზგასმულია: „მელიტონის ცნობილი რომანსი „ნუ შემიბრალებ...“ მიწერილია: „ეს ნოტი დაიბეჭდა „საქ. კალენდარში“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ა. რჩეულიშვილის წერილი „Интересное исследование“, მინაწერით: „Заря“, 1951, № 189, 12 აგვ.“

11898–11899. ხუჭუა პ. მელიტონ ბალანჩივაძე. [ცხოვრება და შემოქმედება. თბ.], 1961.

გვ. 139. მე-4 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „ჩემგან“.

11900–11901. ხუჭუა პ. პ. ი. ჩაიკოვსკი. (ცხოვრების და შემოქმედების მოკლე მიმოხილვა). თბ., 1940.

11902. ხუჯაძე ა. სიმღერა-მუსიკის სახელმძღვანელო დაწყებითი სკოლისათვის. თბ., 1956.

11903–11905. ჯავახიშვილი ი. ქართული მუსიკის ისტორიის ძირითადი საკითხები. თბ., 1938.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემი დახმარება, 162, 205, ი. გრ. 1938. 1/IX“. იქვე: „I. კილოს გამობმა, გვ. 242. კილოს გამობმა ივ. მაჩაბელსაც აქვს „ჰამლეტში“, თავს რომ აიღებს „სად არის შენი კილოს გამობმა“.

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „გარდაიცვლა 1940 წ. 64 წლისა“.

წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე: „აქედან პატარა ნაწილი დაიბეჭდა „მნათ“, 1938, № 6“, და გაზეთ „მუშა“-დან ამოჭრილი გ-ძის რეცენზია ი. ჯავახიშვილის წიგნზე.

თეატრი

11906. ალექსიძე დ. მსახიობის აღზრდის საკითხისათვის. თბ., 1950.

ფორზაცზე: „ჩემ სოსოს! ქართველი ხალხის უსაყვარლეს პოეტს – დიდ ხელოვანს პატივისცემისა და სიყვარულის ნიშნად-უძღვნი ჩემს პირველ წიგნს. დ. ალექსიძე. 1951. 15. 1. ქ. ტფილისი“.

წიგნში დ. ალექსიძის სადისერტაციო ნაშრომის ავტორეფერატი: „Д. А. Алексидзе. К вопросу воспитания актера. Тб., 1952“.

თეატრალური ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს მიმართვა საბჭოს წევრის ი. გრ. სახელზე, რათა იგი გაეცნოს სადისერტაციო ნაშრომს და დაესწროს საბჭოს ღია სხდომას.

11907. ალექსიძე დ. მსახიობის აღზრდის საკითხისათვის. [თბ.], 1956.

11908. ალექსიძე დ. რეჟისორის მუშაობა სპექტაკლზე. თბ., 1961.

11909. ალხაზიშვილი შ. ელეონორა დუზე – ამონაჭერი „საბჭოთა ხელოვნება“-დან, 1939, № 10.

11910. ამადლობელი ს. თეატრისა და კინოს პრობლემები. ესთეტიურ-სოციოლოგიური ნარკვევი. ტფ., 1928.

11911. ბუხნიკაშვილი გ. მოსკოვის მცირე თეატრი საქართველოში. თბ., 1949.

11912. გარიკი ვ. თეატრი. IX, 220 გვ. – უკანო და უთავფურცლო.

11913–11914. გარიკი ვ. თეატრი. [ნარკვევები. ერ. ქარელიშვილის წინასიტყვ.]. თბ., 1958.

11915. გვარამე ნ. რუსი და უკრაინელი მსახიობები საქართველოში. თბ., 1958.

გვ. 12. მსახიობ დალსკის შესახებ არშიაზე: „დალსკი ლოთობდა. ი. გრ.“

გვ. 17. ხაზგასმულია: „კადრებდნენ“, მიწერილია: „კადრულობდნენ“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „ჩავსხედით ვაგონებში და ჩავედით ორთაჭალაში“, მიწერილია: „ორთაჭალაში მაშინ ტრამვაი არ იყო!“.

გვ. 34. ხაზგასმულია „ლიდია იავორსკაია 1908–9 წელს თბილისში ქართულ თეატრში ანტრეპრენიორი იყო“, მიწერილია: „მახსოვს! ი. გრ“.

გვ. 36. ხაზგასმულია პიესის სათაური: „სამეფოს ბჭესთან“, მიწერილია: „აღსავლის კარებთან“.

11916–11917. გიჟიმერელი მ. რეჟისურის საკითხები. თბ., 1960.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს უებრო მგოსანს, ქართული თეატრის უებრო ტრუბადურს, ძვირფას მემატანეს უღრმესი მოკრძალებით. ავტორი. X, 62“.

11918. დიდრო დ. პარადოქსი აქტიორზე. თარგმ. ფრანგ. ივ. მაჭავარიანისა. თბ., 1939.

თავფურცელზე: „მე ამ წიგნის გამოცემაზე ბევრი ვიტანჯე. მოგიძღვნით თქვენ ძვირფასო სოსო ამ წიგნს საშა სიგუა. 10. VII. 39 წ.“

11919. დუდუჩავა ა. თეატრი და დრამატურგია. [თბ.], 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 19/VIII მოსკოვი“, იქვე: „ღამურა“ თუ „მფრინავი თავვი“, გვ. 100.

11920. დუდუჩავა ა. სახალხო არტისტი ა. წუწუნავა. ტფ., 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 23/V“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ვასო აბაშიძე, რომელმაც შექმნა დაუვიწყარი ნიღაბი ტფილისის მოქალაქის“, მიწერილია: „მარტო ეს?“

11921–11923. ეული-ქურიძე ს. ხელოვნება და რევოლუცია. თეატრი. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1923. 22/X“.

11924. ზაიავლინი გ. სადადგმო ნაწილი თეატრში. თბ., 1958.

11925. იმედაშვილი ი. არტისტი გედეონ ვასილის-ძე გედევანოვი. 1884–1909. [ბიოგრაფიული წერილი იუბილესთან დაკავშირებით]. Тифлис, 1910. ტექსტი ქართულ და სომხურ ენებზე.

გვ. 1. გედევანოვის სურათთან: „1859–1919 ი. გრ“.

11926–11927. ლაკერბაი მ. აფხაზური თეატრის ისტორიიდან. თბ., 1957.

11928. მანაგაძე შ. გრიმი. (თეატრი-კინო). [თბ.], 1926.

11929. „მოგზაურობა დედამიწის გარშემო ორმოცი დრის განმავლობაში“. ლიბრეტო 5 მოქმ. და 15 სურ. Тифлис, [1888].

თავფურცელზე: „გამოცემა ვ. ლ. ფორკატისა. თბილისი. სტამბა მიხელსონისა, 1888 წ. ი. გრ.“ იქვე: „თბილისში არ არის“.

11930. სტანისლავსკი კ. ს. თეატრალური ცხოვრება. კრებული შედგ. და თარგმ. შ. კილოსანიძისა და გ. ფრონისპირელის მიერ. თბ., 1950.

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „შედგენილი“ და მიწერილია: „ამოკრეფილი“.

გვ. 190. ხაზგასმულია: „ჰერკულესი“ ხუმრობა 1 მოქმ. თარგმ. გერმ.“ მიწერილია: „ქართულად ჯორჯაძემ თარგმნა“. ხაზგასმულია: „ფერი ფერსა-მადლი ღმერთსა“ – ოპერეტა ფ. კაშკა და მოვისა“, მიწერილია: „ქართულადაც არის დაბეჭდილი“. ხაზგასმულია ვ. კრილოვის კომედიის სათაური: „სიცელქე“, მიწერილია: „ცელქები“, (?)“.

გვ. 191. ხაზგასმულია: „გამარჯვებულებს არ სჯიან“. – ვოდევილი სამოილოვისა, მიწერილია: „ქართულად“.

გვ. 195. გასწორებულია გვარი: „ბურტალოვი“. „ტ“-ს ნაცვლად მიწერილია „ჯ“.

11931. სტანისლავსკი კ. ს. მსახიობის მუშაობა თავის თავზე. მუშაობა თავის თავზე განცდის შემოქმედებით პროცესში. მოწაფის დღიური. თარგმ. გ. მუმლაძისა. თბ., 1949.

11932. ფრანგიშვილი პ. როგორ დავეუფლოთ სასცენო ხელოვნებას. თბ., 1955.

11933–11936. შიუკაშვილი ნ. დიქცია და მხატვრული მეტყველება. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ეს მგონი დუბლიკატია. უნდა ამოვჭრა ჩემზე“. იქვე: „ჩემზე, გვ. 107. ი. გრ.; ა. ცაგარელზე, 25; ლექსი ნ. შიუკ., 96“.

11937. ცაბაევი ვ. კოსტა ხეთაგუროვის სახელობის სამხრეთ ოსეთის სახელმწიფო თეატრი. სტალინირი, 1957.

11938. ციცაგი ლ. თვითმოქმედი დრამატული წრეებისა და კოლექტივების შემოქმედებითი მუშაობისათვის. თბ., 1951.

11939–11941. ჯაბადარი გ. ალ. დიქცია. მსახიობთა და ორატორთათვის. [თბ., 1918].

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშ. 1918 წ. 20/I“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ქართული თეატრის ბურჯს, ბატონ ვალერიან გუნიას ავტორისაგან“.

კანზე ხელწერა: „ვალ. გუნია“.

ქართული თეატრი

11942. აბაშიძე ვ. სია სათამაშოთ ნებადართული პიესებისა. ამოდებულია წიგნიდან: „ცხოვრების სარკე“, ტ. 2.

გვ. 421. ბოლოში: „იხ. „ცხოვრების სარკე“, 1908, ტ. II. ი. გრ.“

11943–11949. აბრამიშვილი მ. ძველი ქართული თეატრი. (ისტორიული მიმოხილვა). ქუთაისი, 1925. დანართი: დ. ჩოლოყაშვილი. ეფილენია. ტრადედია. – გ. ავალიშვილი – უბნობა მკვდართა. – კორნელი. „სინნა“. ტრადედია კორნელისა. მონოლოგი 1 მოქმედებიდან. თარგმ. ფრანგ. ალ. ჭავჭავაძის მიერ.

კანზე: „ალ. ჭ-ძის პიესები, გვ. 41“.

გვ. 35. მოხაზულია შენიშვნა, რომელიც ეხება გ. ავალიშვილის პიესას: „დილოგი სატირა“ მიწერილია: „ეს მითხრა ა. ცაგარელმა და მე გადავეცი ამ წიგნის ავტორს“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „ეს ცნობა მოყვანილი აქვს გ. ლეონიძეს. „დროშა“, № 25“, არშიაზე წერია: „იხ. ჩუბინაშვილის „ქრესტომატია“. მოხაზულია შენიშვნა ალ. ჭავჭავაძის მიერ თარგმნილი „სინნას“ დაბეჭდვის შესახებ, არშიაზე წერია: „მე ვუთხარი“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი სოლ. ყუბანეიშვილის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით „კომ“, 1926 წ. № 1476, 28 იანვ“.

მეორე ცალის კანზე: „ხერხეულიძე რუსეთში, 40; ა. ჭ., 41“.

11950–11952. ავჩიანი ს. ქართულ-სომხური თეატრალური ურთიერთობანი. თბ., 1960.

კანის უკანასკნელ გვერდზე: „დავი არა მაქვს. დავი, დავა, დავიდარაბა. სადაო არ არის, დავას არ იწვევს“.

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „ქართული პოეზიის ბრწყინვალეობას, პოეტ-აკადემიკოსს, ჩემს თანაუბნელ მეგობარს და ჩემს პირის ზიარებას – იოსებ გრიშაშვილს. სიყვარულით სურენ ავჩიანი. 8. IV. 1961 წ. ქ. თბილისი“.

11953. 1925/6 წ. სეზონის გასტროლები. [რუსთაველის თეატრი. ქართული დრამა. თბ., 1925].

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „სოსოს აკაკისაგან. 19/V. 26“.

11954. აკაკი წერეთელი. [კრებული შეადგ. და შესავ. წერილი დაურთეს ნ. ღვინეფაძემ და ვ. კიკნაძემ]. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „1. ნ. ქართველიშვილი, 145, 2. სომეხი ქალი“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „მოხუცებულების ჭკუის სწავლება“, მიწერილია: „თუ ბებრების დარიგება?“ ი. გრ.“

წიგნში: „1. გაზეთიდან ამოჭრილი გ. მებუკეს წერილი „აკაკი წერეთელი თეატრის შესახებ“, მინაწერით: „ლიტერატურული გაზეთი“, № 43, 28 ოქტომბ.“ 2. ფურცელი მინაწერით: „შემოქმედებითი თანამეგობრობა. აკაკის მოგონება, ვარანცოვის თეატრის შემდეგ პირველი წარმოდგენა თბილისში. აკაკი – „ქართველი ქალი რომ ვერავინ გამოვიდა სცენაზე მაშინ სომხის ქალი ნინო ნაზაროვის ასული,

იზმიროვის მეუღლე გამოვიყვანეთ სცენაზე. წარმოვადგინეთ ჩემი პიესა „ძველსა და ახალს შუა“. იხ. აკაკი თეატრ. შეს. 1955, გვ. 145.“

11955–11957. ალექსი-მესხიშვილი ვ. ლადო ალექსი-მესხიშვილი. ტფ., თ. ა.

თავფურცელზე: „თარგმანი ტ. ტაბიძისა“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „აქვე ხდება ერთი ინციდენტი, რომელმაც გამოიწვია მამის წასვლა ტფილისში“, მიწერილია: „ივ.“, 1905.“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „გრ. ჩარკვიანი“, მიწერილია: „დ. ჩარკვიანი იყო. შეცდომაა“.

11958–11961. ამირეჯიბი შ. ვასილ აბაშიძე. 50 წლის მოღვაწეობის გამო. თბ., 1922.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს შ. ამირეჯიბი“.

კანზე ვასო აბაშიძესთან წერია: „1855–1926. დაიბადა 1855 წელს 2 თებერვალს, გარდაიც. 1926 წ. 9 ოქტ. იუბილე იყო 14 იანვარს 1922 წ.“

11962. ანგარიში ქართული დრამატული საზოგადოების მოქმედებისა 1 ოქტომბრიდან 1900 წ. 29 მაისამდე 1901 წ. Тифлис, 1901.

11963–11964. [ანდრონიკაშვილი კ]. ანდრონი კონსტ. კ. მესხი. (ბიოგრ. ეტიუდი). თბ., 1910.

გვ. 6. ტექსტის წინ: „კ. მესხი დაიბადა 1859 წელს. იხ. „სახ. გაზ“. სურათ. დამატება, 1910, № 32“.

წიგნში გაზეთ „ინდუსტრიული ქუთაისის“, 1940 წ. 23 ივნისის, № 143. ი. ზარდალიშვილის წერილით „კოტე მესხი. ქუთაისის თეატრის 60 წლისთავისათვის“.

11965–11966. არლუნელი ს. გიორგი დავითაშვილი. მონოგრაფია. [თბ.], 1956.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „ჩემს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს, უღრმესი პატივისცემით – ავტორი. 27. VII. 57“.

მეორე ცალის კანზე: „მე, გვ. 10“.

11967. ასათიანი მ. დოდო ანთაძე. [ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ.], 1962.

11968. აფხაიძე შ. აკაკი ხორავა. მონოგრაფია. თბ., 1948.

11969. აფხაიძე შ. აკაკი ხორავა. [მონოგრაფია]. თბ., 1962.

11970. აფხაიძე შ. ვერიკო ანჯაფარიძე. მონოგრაფია. [თბ., 1956].

კანზე: „მე, გვ. 44“.

11971. ბათუმის თეატრი. [ნარკვევი]. ბათუმი, 1957.

11972. ბაქრაძე დ. უ. რედაქტორო! [პიესა „გაყრა“-ს დადგმა ქუთაისში]. – ამონაჭერი: „ცისკარი“, 1861, № 3.

გვ. 445. დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „იხ. კიდევ „ცისკარი“, 1862 წ., ივნისი, გვ. 68. ი. გრ“.

გვ. 449. ხაზგასმულია: „ლ. ფომინა“, მიწერილია: „ცაგარელი“.

გვ. 450. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია „მეიფარიანი“. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „პირველად დრამაში მუსიკა ამათ შეუტანიათ“.

11973–11974. ბურთიკაშვილი ა. ალექსანდრე იმედაშვილი. [ცხოვრება და შემოქმედება. თბ.], 1956.

ფორზაცზე: „ძველი თბილისის ტრუბადურს, სახელოვან პოეტს საყვარელ სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 7/II. 57 წ.“.

მეორე ცალის გვ. 123. იმედაშვილის სიტყვის გასწვრივ მიწერილია: „დაიბეჭდა „თ. და ცხოვ“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „შეცდომა: 1. 122. 2. 123. 3. 115, 4. მე, 91. 5. გვ. 66. 6. გვ. 110.“

11975–11976. ბურთიკაშვილი ა. ალექსანდრე ყაზბეგი სცენაზე. [თბ.], 1955.

თავფურცელზე: „საუკეთესო ადამიანს, პოეტ-აკადემიკოსს სიყვარულით უძღვნის ამ შრომას სოსო გრიშაშვილს ავტორი. 1955 წ. 18/VII“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სიცოცხლე გამჭირვებია“, მიწერილია: „გამმწარებია“.

გვ. 83. ლექსს „გუთნისდედა ვარ, მუდამ ვხნავ... მიწერილი აქვს: „ჩემგან“.

გვ. 85. „ქართულ“ ცეკვაზე, მიწერილია: „ლეკურს არა ცეკვავდა“.

გვ. 88. განდევილის ლექსს მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი თარგმანია?“

გვ. 109. ხაზგასმულია: „კითხვის ოსტატი ნიკოლოზ ქართველიშვილი“, მიწერილია: „ერისთავი?“

11977. ბურთიკაშვილი ა. გიორგი არადელი-იშხნელი. მონოგრაფია. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ მეგობარს, ცნობილ, სახელოვან პოეტს, იშვიათ გულისხმიერ ადამიანს სოსო გრიშაშვილს ხარფუხელ ავტორისაგან. 1954 წ. 28. X.“ ქვემოთ მიწერილია: „ბოლოში რეცენზიაა. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „იპ. ტატიშვილ, გვ. 10“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ისტორიის მასწავლებელი გიორგი გეხტმანი“, მიწერილია: „რუსული ენის მასწავლებელი“.

გვ. 34. ხაზგასმულია ფსევდონიმი „მროველი“, მიწერილია: „დეკანოზიშვილი“.

გვ. 38. ხაზგასმულია მე-2 აბზაცის სტრიქონები, მიწერილია: „ვინ არ იყო მონაწილე!“

გვ. 42. არშიაზე: „ყანჩელი-კონფერანსიე“.

გაზეთიდან ამონაჭერი შ. გომელაურის და პ. კობახიძის წერილი „Книга о выдающемся грузинском актере“, მინაწერით: „Заря“, 1955, № 28, 3 თებერვ. ი. გრ.“

11978. ბურთიკაშვილი ა. თეატრალური პორტრეტები. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „გვ. 180, გომელაური; გვ. 30, დვანაძე;

გვ. 32. მოხაზულია სტრიქონი „გ. დვანაძისაგან...“ და მიწერილია: „ჩემგ.“

გვ. 34. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „ჩემგან“.

11979. ბურთიკაშვილი ა. თეატრალური პორტრეტები. თბ., 1962.

თავფურცელზე: „მთელი ქართველი ერის საყვარელ მგოსანს და პირადად ჩემთვის ხარფუხელ ფირუზას მოწიწებით უძღვნის ამ წიგნაკს სოსო გრიშაშვილს ავტორი. 1962. წ. 20/V“.

11980. ბურთიკაშვილი ა. ლადო მესხიშვილი. [მონოგრაფია]. თბ., 1962.

ფორზაცზე: „დიდად პატივცემულ ამხ. სერგი ჭილაიას ავტორისაგან. 1962 წ. 25/IV“.

11981–11982. ბურთიკაშვილი ა. ნატო გაბუნია. (მონოგრაფია). თბ., 1949.

კანზე: „ავტორისაგან. ბოლოში რეცენზიაა“.

თავფურცელზე: „ქართული თეატრის ღირსეულ მემკვიდრეს, სახელოვან მგოსანს, აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან 1949 წ. 24/VI“.

- გვ. 6. ე. ჩერქეზიშვილის „მოგონებების“ გასწვრივ მიწერილია: „ი. გრ. რედ“.
- გვ. 10. ხაზგასმულია: „სოსიკოსი“, მიწერილია: „ი. ბაქრაძე“.
- გვ. 47. ხაზგასმულია: „გოჭი“, მიწერილია: „ჭოჭი(?)“.
- გვ. 52. ხაზგასმულია: „სახოკიას“ და მიწერილია: „თ“.
- გვ. 53. სქოლიოში ჩამოტანილია ცენზურის მიერ ამოღებული სტრიქონები: „[დაჩაგრული ჩვენი ერი]? ი. გრ“.
- გაზეთიდან ამონაჭრები: „1. კ. რატიშვილის რეც. „მონოგრაფია ნატო გაბუნიაზე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“. 1949 წ. № 35, 4 სექტ.“ 2. ბ. კეთილაძის რეც. „სასარგებლო წიგნი“, მინაწერით: „9 ივლისი, „კომ“. 1949, № 135“.
11983. ბურთიკაშვილი ა. სცენის ოსტატები. (პორტრეტები). თბ., 1951.
- ფორზაცზე: „ჩვენი ქვეყნის გამოჩენილ პოეტს და დიდ თეატრალს საყვარელ სოსო გრიშაშვილს. პატივისცემით ავტორისაგან. 1951. 11. VII“.
- გვ. 12. ხაზგასმულია: „დიდების მიმნიჭებელი“, მიწერილია: „გვ. 19, 20“.
- გვ. 14. ხაზგასმულია: „ერთერთი მემატიაზე“, მიწერილია: „ილია ზურაბიშვილი“.
- გვ. 15. ხაზგასმულია: „მაგონდება ავჭალის აუდიტორიაში...“ მიწერილია: „სირცხვილია: ეს მოგონება ილია ზურაბიშვილმა გვიამბო“.
- გვ. 17. ხაზგასმულია: „სტეფანე კუზნეცოვი“, მიწერილია: „სულ ახალგაზრდა გარდაიცვალა“.
- გვ. 19. ხაზგასმულია მოგონება ვასო აბაშიძის შესახებ, მიწერილია: „ეს ჩემი ნამბობიდან“.
- გვ. 20. ხაზგასმულია: „სიხარულის და სიამის მიმნიჭებელი“, მიწერილია: „ეს სიტყვა ამ სტატიაში სამჯერ აქვს, გვ. 12, 19, 57“.
- გვ. 26. ხაზგასმულია: „დიდი მოქანდაკის გამოძერწილი“, მიწერილია: „ეს სიტყვებიც ხშირად აქვს ნახმარი“.
- გვ. 29. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი, მიწერილია: „გვ. 61“.
- გვ. 30. ხაზგასმულია სიტყვები: „კულმინაციურ წერტილს“, მიწერილია: „ორჯელ“.
- გვ. 40. ხაზგასმულია: „მისი შესანიშნავი, გულის სიღრმემდე ჩამწვდომი მელოდიური და ხავერდოვანი ხმა“, მიწერილია: „გვ. 68“. ხაზგასმულია: „დებიუტის შემდეგ კარგა ხანი აღარ მენახა“, მიწერილია: „დებიუტი იყო 1908 წ“.
- გვ. 51. ხაზგასმულია: „ქართველ გამომცემელთა ამხანაგობის სტამბაში მოეწყო ჩარხის მტრიალებლად“, მიწერილია: „ხელაძის“.
- გვ. 53. ხაზგასმულია: „მვირფასმა ბეგლარმა“, მიწერილია: „ბეგლარის აჩრდილმა“.
- გვ. 60. მთლიანად მოხაზულია, მიწერილია: „ილია ზურაბიშვილი“.
- გვ. 61. ხაზგასმულია: „42 წელმა“, მიწერილია: „1908 წელ. იუბილე ჰქონდა“.
- გვ. 63. მე-5 აბზაცში ჩამატებულია: „1910 წ.“
- გვ. 68-9. ხაზგასმულია: „ხავერდოვანი, გულის სამირკვლამდე გამტანი ხმით, მიწერილია: „ბევრჯერ აქვს. გვ. 40“.
- გვ. 82. პირველი აბზაცის ბოლოს: „ი. გრიშაშვი. რედაქც.“
- გვ. 121. ხაზგასმულია: „თეატრთან გაიმართებოდა...“ მიწერილია: „თეატრისკენ (?)“.

გვ. 154. მოხაზულია პირველი აზნაცის სტრიქონები, მიწერილია: „ყველა ამას იხსენებს“.

გვ. 157. ხაზგასმულია პიესები: „თამარ ბატონიშვილი“, „რუსთაველი“, „ბაგრატ მეოთხე“, მიწერილია: „არც ერთი ეს პიესა არ არის ორიგინალური“. ხაზგასმულია: „მაკო, ნატო, ვასო და ლადო“, მიწერილი: „ი. ზურაბ. თქმა“.

გვ. 160. მოხაზულია: „იროდიონ ევდომვილის“, მიწერილია: „თუ გრიშაშვილის“.

გვ. 205. ხაზგასმულია გარდაცვალების თარიღი სვინონ სვიმონიძისა: „1920“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 237. პირველ აზნაცთან მიწერილია: „ჩემი წერილიდან“.

გვ. 240. ხაზგასმულია: „კოტეს რეჟისორობით“, მიწერილია: „თუ ალ. წ.?“

გვ. 259. ხაზგასმულია მეცხრე სტრიქონი, მიწერილია: „მსახიობი ოლღა ფეიქრიშვილი“.

გვ. 260. ტექსტის ბოლოს წერია: „არშინ-მალ-ალანში ასკარას თამაშობდა. კარგად მღეროდა და ლამაზიც იყო სცენიდან. ი. გრ“.

წიგნში ა. ბურთიკაშვილის წერილი „დირექტორი“ – გრიბოედოვის სახელობის თეატრის სპექტაკლი“, ამოჭრილი გაზეთიდან „კომუნისტი“, 1951 წ. 7 დეკემბ., № 286“ და გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. ზ. გრემსკის „Мастера сцены“, მინაწერით: „Заря“, 1951, № 223, 21 სექტ.“ 2. ვ. ტყემალაძის, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნ.“, 1951, № 33“. რეცენზენტის ხელწერის ქვეშ: „ერ. ქარელიშვილი“.

11984. ბურთიკაშვილი ა. შალვა დადიანი. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „დიდი ჰანგებით მოუბარს, დიდ თეატრალს, საყვარელ ადამიანს, პოეტს სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 1952 წ. 12–XII.“

ყდის ბოლო გვერდზე: „რეცენზია იხ. „საბჭოთა ოსეთი“, 1953, № 2“.

11985. ბურთიკაშვილი ა. შაქრო გომელაური. [მონოგრაფია]. თბ., 1959.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ მეგობარს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1959 წ. 10/VI“.

11986–11987. [ბუხნიკაშვილი, გ.] აკაკი ვასაძე (ბიოგრაფია). [თბ.], 1960.

11988. ბუხნიკაშვილი გ. ალექსანდრე სუმბათაშვილი-იუჟინი. თბ., 1948.

კანზე: „გვ. 94, ი. გრ“.

გვ. 30. მოხაზულია სტრიქონი და მიწერილია: „აკაკი“. ხაზგასმულია: „შევარდნები და ყვავები“ გადმოთარგმნა ვ. გუნიაძე,“ მიწერილია: „ოპ. თეატრში“.

11989–11990. ბუხნიკაშვილი გ. გაბრიელ სუნდუკიანი. (რევლუციამდელი სომხური და ქართული თეატრების ისტორიიდან). თბ., 1950.

თავფურცელზე: „შეცდომა, გვ. 22, 34. ი. გრ“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „არაქსიანის დრამა „სიმდიდრის მსხვერპლი“, თარგმ. ა. ბაჯიაშვილისა“, მიწერილია: „გად“.

გვ. 34. ფოტოსურათი: „ვ. აზაშიძე გიჟმოხეს როლში“ პიესიდან „დაქცეული ოჯახი“ აღნიშნულია კითხვის ნიშნით, მიწერილია: „ავეტიკა „რას ვეძებდი რა ვპოვე“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „საიუბილეო დღეს გაზეთ „კომუნისტი“, № 9 გამოქვეყნდა იოსებ გრიშაშვილის სტატია“, მიწერილია: „1926“.

11991–11992. ბუხნიკაშვილი გ. თამარ ჭავჭავაძე. თბ., 1961.

11993. ბუხნიკაშვილი გ. კოტე მარჯანიშვილი (ბიოგრაფია). თბ., 1947.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 15/IX“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „თავის მოგონებათა ერთ-ერთ ჩანაწერში, რომელიც სათეატრო მუზეუმშია დაცული, მარჯანიშვილი აგვიწერს ამ წარმოდგენებს“, მიწერილია: „ცალკე წიგნად გამოვიდა?“

გვ. 10. ხაზგასმულია: „უნდა გავიყარნეთ“ ვ. აბაშიძისა“, წერია: „უნდა გავიყარნეთ“ სარდუს პიესაა, გადმოკ. ვ. ა.“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „თომა გორდეევი“, მიწერილია: „პიესა?“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „1914“ და მიწერილია: „1908 წ. ქართულმა თეატრმა კ. მარჯანიშვილს წერილი მისწერა – იწვევდა რეჟისორად. კოტემ ბევრი ფული მოითხოვა. იხ. „მზე“.

გვ. 30. მოხაზულია მეორე აბზაცი, მიწერილია: „იხ. თაიროვის მოგონება“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „1922 წლის სექტემბრის თვეში თათბირზე კოტე მარჯანიშვილი მოიწვიეს“, მიწერილია: „არ მოუწვევიათ“.

გვ. 52. მოხაზულია მესამე აბზაცი, მიწერილია: „დურუჯი“.

11994–11995. ბუხნიკაშვილი გ. ნ. ვ. გოგოლი ქართულ სცენაზე. თბ., 1954.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „თარგმანი მოგვყავს ი, გრიშაშვილის წიგნიდან „ლიტ. ნარკვევები“.

11996. ბუხნიკაშვილი გ. ქართული თეატრი ასი წლის მანძილზე. [თბ.], 1950.

11997–11998. ბუხნიკაშვილი გ. ქართული თეატრი რუსეთის პირველი რევოლუციის წლებში. თბ., 1955.

კანზე: „სათავად. სიტყვა ლადოსი, 64; ლადოს სიტყვა და ჟანდარმ. 66; მ. გაჩ-ძე, 83, 84“.

11999–12000. გერსამია ს. აკაკი წერეთელი და ქართული თეატრი. თბ., 1949.

გვ. 62. ხაზგასმულია სტრიქონი პიესა „კუდურ-ხანუმის“ შესახებ. მიწერილია: „სწორია“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ბ. ი. ზურაბოვი კარგი იყო მგოსნის როლში“, მიწერილია: „ი. ზურაბიშვილი“.

გვ. 69. მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. ჩემი III ტ“.

გვ. 73. მოხაზულია: „1896 წელს“, მიწერილია: „1898, 21 იანვარი“.

გვ. 86. მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. ჩემი წერილი“.

12001. გერსამია ს. აკაკი ხორავა. [თბ.], 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1956. 30/I. იუბილე“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „გიმნაზიაში გაიმართა სასკოლო წარმოდგენა“, მიწერილია: „რა პიესა იყო“.

12002. გერსამია ს. ბათუმის თეატრი 70 წლის მანძილზე 1879–1949. ბათუმი, 1949.

ფორზაცზე: „ჩვენს ძვირფას თეატრალ პოეტს, ი. გრიშაშვილს, კ. რურუა. 10/XI. 49 წ. ბათუმი“.

კანზე: „რევიზორი“, 152“.

12003. გერსამია ს. გიორგი ერისთავის თეატრი. თბ., 1950, 220 გვ.

გვ. 131. ხაზგასმულია: „თავის ოსტატს გაასწრო“, მიწერილია: „ი. ჭ“.

გვ. 132. ხაზგასმულია: „გადმოაკეთა დრამა „მაიკო“, მიწერილია: „მეიფარიანმა გადმოაკეთა“. ხაზგასმულია: „დაფის დამრთველი ბაბაღე“, მიწერილია: „ბაბაღეს თითისტარი“ (თარგმანია). იხ. ავტოგრაფი, საქ. მუზეუმშია“.

გვ. 147. ლექსში ხაზგასმულია: „ვიხილეთ შენში ჩვენ დიდი გრძნობა,“ მიწერილია: „აკლია“. ხაზგასმულია: „მაგრამ ენითა ჩვენ ვერ დავხატეთ“, მიწერილია: „აკლია“.

12004. გერსამია ს. გიორგი ერისთავის თეატრი. თბ., 1950. 39 გვ.

12005. გერსამია ს. ვასო აბაშიძე. [ბიოგრაფიული ნარკვევი]. თბ., 1948.

კანზე: „რეცენზიით. ი. გრ.“

გვ. 92. ტექსტში ჩართულ კუპლეტებს მიწერილი აქვს: „იხ. „ჩანგი“.

გვ. 113. შენიშვნას: „ელისაბედ ჩერქეზიშვილი – მოგონებანი, გვ. 53–55“... მიწერილი აქვს: „ი. გრიშ. რედ. ჩემი გაკეთებულია“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ე. გვენეტაძის წერილი „წიგნი დიდი ქართველი მსახიობის შესახებ“, მინაწერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1950, № 92, 10 მაისი“.

წიგნის ბოლო კანზე: „გვ. 74. იხ. ჩემი წერილი ა. ყაზბეგზე“. იქვე: „ვაი-ვაი, 91“.

12006. გერსამია ს. თეატრი და სცენის-მოყვარე. [ნარკვევი]. გორი, 1927.

თავფურცელზე: „ჩემს სათაყვანებელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. 19/III–27. სერ. გერსამია.“ იქვე: „ჩემი ლექსი, გვ. 106. ი. გრ.“

წიგნში ღია საფოსტო ბარათი ი. გრ. მისამართით: „ძვირფასო სოსო! მივიღე შენი ბარათი დიდათ მესიამოვნა. მე რა თქმა უნდა შენთვის მინდოდა წიგნის გამოგზავნა და დამზადებულიც მქონდა როგორც წარწერიდანაც შეხედავ, მაგრამ მისამართი არ ვიცოდი და მიტომ შემიჩერდა, ტფილისში კი ვერ გნახე. გიგზავნი დიდის სიამოვნებით... მაინტერესებ შენი აზრი. კარგი იქნება თუ მომწერ. შენი სერ. გერსამია. 16/IV-27“.

გვ. 105. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ალიტერაცია?“

გვ. 106. ი. გრ. ლექსში „ხელთათმანის დილი“, ჩამატებულია ავტორის ხელით მე-6 სტრიქონი: „რომ ერთ მთაზე ნისლი დევსო ჩემსავითო ნაზფუნჩულა“.

გვ. 133. ხაზგასმულია: „ქართულ დასს ვორონცოვმა მისცა ორი ათასი მანეთი ერთ-დროული დახმარება“ და მიწერილია: „ილიასაც ორი ათასი მანეთი მიაჩნია თეატრის ხსნად“. გასწორებულია სიტყვა: „ხევსურებში“-ს ნაცვლად „ხევსურთა“. ჩამოთვლილ პიესებთან მიწერილია: „ქოროლი“. ხაზგასმულია: „ქმრები გავაბათ მახეში“ და მიწერილია: „მაქვს.“ პიესას: „მაიკო“ მიწერილი აქვს: „თარგმნა ბეკლემიშვიდან“.

გვ. 144. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ზუგდიდი, სამტრედია“.

გვ. 145. ბოლო აბზაცთან მიწერილია: „ვ. გუნია, ვ. შალიკაშვილი, შანშიაშვილი“.

12007–12008. გერსამია ს. მაკო საფაროვი-აბაშიძისა. თბ., 1940.

კანზე: „ი. გრ. 1940 წ. 15/XII“.

ფორზაცზე: „იხ. რეცენზია „მნათობი“, 1941, № 10. იქ შეცდომით არეულია ავტორის სახელი, წერია ვანო გერსამია, უნდა იყოს სერგო გერსამია. ი. გრ.“

გვ. 53. ხაზგასმულია: „ალ. ყაზბეგმა მისთვის [მაკოსთვის] დაწერა რამდენიმე პიესა, მიწერილია: „რომელი? იხ. ჩემი ა. ც.“

12009–12010. გერსამია ს. შალვა დადიანი. [ბიოგრაფია]. თბ., 1954.

კანზე: „შალვას ფსევდონიმები, 22“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „იგი“, მიწერილია: „მამა თუ შვილი?“

გვ. 22. ხაზგასმულია შ. დადიანის ფსევდონიმები, მიწერილია: „რაც გამახსენდა“.

გვ. 27. ხაზგასმულია შენიშვნა, მიწერილია: „თვით შალვას დაწერილია“.

გვ. 30. სქოლიოში: „ელისაბედ ჩერქეზიშვილი. მოგონებანი“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის რედაქციით“.

12011. გერსამია ს. სოხუმის თეატრი. სოხუმი, 1951.

ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. 1952. 27/V“. იქვე: „ივანიძე და ცხენი, გვ. 59; ი. ჭ-ძე, 61; თ. სახოკია, 26“.

გვ. 44. ჩამატებულია: „ქუთაისი“, ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „თებერვალს?“

გვ. 61. აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ი. ჭ-ძე.“

გვ. 66. მოხაზულია ტექსტი და მიწერილია: „თაგუნასია. ი. გრ.“

ამონაჭერი გაზეთიდან დოც. შ. ლლონტის წერილი „წიგნი სუხუმის თეატრის შესახებ“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1952, № 117, 15 ივნისი“.

12012. გერსამია ს. ქუთაისის თეატრი. (1861–1920). თბ., 1947.

ჟურნალიდან და გაზეთიდან ამონაჭერი გ. სამხარაძის რეცენზიები ამ წიგნზე, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 17 მარტი, 1948 წ. № 54 და „მნათ.“ 1948, № 4“.

კანზე: „ი. გრ. 1948 წ. 20/III“. იქვე: „კონტრაბანდისტები, 44“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „კონტრაბანდისტები“, მიწერილია: „იხ. სუვორინის მოგონებები“.

გვ. 60. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ნაძირალნი“ თბილისში დაიდგა“.

12013. გიორგი ნუცუბიძე (გოგია). 30 წლის სასცენო და სამწერლო მოღვაწეობის იუბილე. ჭიათურა, 1933.

კანზე: „ი. გრ. 1933 წ. ქ. ჭიათურა“.

12014. გიორგი წერეთელი თეატრის შესახებ. [კრებული]. შეადგ. შესავ. წერილი და შენიშვნები დაურთო შ. სალუქვაძემ. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „1. ბარ. ხერხეულიძის მოგონება, გვ. 201. 2. „მაიკო“, 23. 3. სახალხო ავჭალის აუდიტორია გახსნეს 1893 წ. (ხოლერობა). ზიან, 84; ლექციები სასცენო ხელოვნებაზე, გვ. 152; გუნია, 159; მესხიშვილის ხრინწიანი ხმა, გვ. 161“.

გვ. 161. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „რა პიესა წარმოადგინეს? ვ. გუნია გ. წერეთელს ჰკენწლავდა. მათ შორის პირადი ხასიათის აშლილობა იყო. – ი. გრ.“

გვ. 147. ხაზგასმულია დრამის სათაური: „მამის ჭერ ქვეშ“, მიწერილია: „მშობლიურ ჭერ ქვეშ“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „ბორკილი“, მიწერილია: „ა. ახნაზაროვის თარგმანი“.

გვ. 155. ხაზგასმულია: „ჩარდაყი“ და მიწერილია: „გალიორკა.“

გვ. 219. ხაზგასმულია პიესის სათაური: „გამობრძმედილი „Старий закал“,“ მიწერილია: „ციხის საიდუმლო“.

- გვ. 234. მოხაზულია: „28 ჩვენი სახიობა“ და მიწერილია: „რა პიესები მიდიოდა“.
- გვ. 242. ხაზგასმულია ადგილები, რომელიც ეხება მეღვინეთ-ხუცესიშვილს, მიწერილია: „იხ. საისტორიო მოამბე“, 1952, № 6. დ. მეღვინეთ. და ბროსე, გვ. 1“.
- გვ. 244. ხაზგასმულია: „ყაჩალი ძმები“, მიწერილია: „ყაჩალები“.
- გვ. 245. ხაზგასმულია: „მაიკო“, გ. ჯაფარიძის პიესა...“ მიწერილია: „თარგ?“.
- 12015–12017. გომართელი ი. კონსტანტინე დიმიტრის-ძე ყიფიანი. 45 წლის მოღვაწეობის იუბილეს სახსოვარი. 1868–1914. ბიოგრაფია. [თბ., 1914].
- კანზე: „დაიბ. 1849, გარდაიცვალა 1921 წ. ი. გრ.“
- გვ. 27. ხაზგასმულია აბზაცი, მიწერილია: „ელენე ყიფ.“
- გვ. 64. კ. ყიფიანის ნაწერების სიაში № 20-ს „წერილი რედაქციას (თემი)“ – მიწერილი აქვს: „რის შესახებ?“ დრამატულ ნაწერების სიაში № 8 „ცოტნე დადიანი, კომედია“ ხაზგასმულია და მიწერილი კითხვის ნიშანი.
- გვ. 65. ხაზგასმულია „ბედი ქართლისა“ და მიწერილია: „თ. და ც.“
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულს ბ. დომინიკას სახსოვრად. კოტე ყიფიანისაგან. 26 იანვარს. 1914“.
- 12018–12023. გრიშაშვილი ი. ელისაბედ ჩერქეზიშვილი, 1881–XLV–1926. ტფ., 1926.
- წიგნის ბოლო ფურცელზე მიწერილია: „მერე გამოირკვა: 1885 წელს უთამაშნია მერეთში. ტფილისში დიდ სცენაზე გამოსულა პირველად 1886 წელს, ენკენისთვის 12-ს, „ეხლანდელ სიყვარულში“ [ნატალია]. შეცდომაში შეგვიყვანა 1897. წელს გამოც. „ხანუმას“ წიგნმა“.
- 12024–12026. გრიშაშვილი ი. თეატრალური წერილები. მე-2 გამოც. თბ., 1960.
- 12027–12033. გრიშაშვილი ი. ნიკო გოცირიძე. (1894 XXX 1924). [თბ., 1924].
- კანზე: „ანტონ თუმანიანს-მეგობარს და ხელოვანს. ი. გრ. 1924. 20. V.“.
- თავფურცელზე ხელწერა; „ა. თუმანიანი.“
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „ნიკოს იუბილე გაიმართა 1924 წ. 30 მარტს რუსთაველის თეატრში. წიგნი დასურათებული იყო. ი. გრ“.
- მესამე ცალის კანზე: „ინტერმედია, გვ. 31“.
- 12034–12043. გრიშაშვილი ი. ნიკო გოცირიძე. ბიოგრაფიული ესკიზი. [თბ.], 1934.
- წიგნში: 1. ი. გრ. ხელით დაწერილი შავად, ნ. გოცირიძის სამადლობელი სიტყვა მისი 40 წლის იუბილეს გამო. 2. ნ. გოცირიძის ავტობიოგრაფია შესწორებული ი. გრ.-ს მიერ. 3. კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის მიერ გამოცემული ნ. გოცირიძის 40 წლის საიუბილეო საღამოს პროგრამა, 1934 წ. 27 თებ. გაზეთებიდან ამონაჭრები: 4. კოლექტიურ ავტორთა წერილი: „ჩვენი იუბილარი“, „კომ.“, 1934, 27 თებ.“ 5. ს. დოლიძის წერილი „ნიკო გოცირიძის სასცენო მოღვაწეობის 40 წლის იუბილე“, „კომ.“, 1934, 26 თებ.“ 6. -ე-ს წერილი „40 წელი სცენაზე“, „მუშა“, 1934, № 48. 7. პ. დადვადის წერილი „40 лет творческой работы в театре“, მინაწერით: „Заря В.“, 1934, № 50“. 8. საგაზეთო ცნობა „ნიკო გოცირიძის იუბილე“, „კომ.“, 1934, № 51. 9. ქაღალდის ნაჭერი მინაწერით: „ერთხელ ქართულ თეატრში მიდიოდა „ფული და ხარისხი“. ვასო აბაშიძე თამაშობდა სომხის როლს. პირველი მოქმედების შემდეგ ვასო აბაშიძე გაჟინიანდა: განებივრებულმა ვასომ ხშირად იცოდა ჟინიანობა. აღარ ვთამაშობო და

ტანისამოსი გაიხადა. წარმოდგენა უნდა გადადებულიყო. მაშინ კ. შათირიშვილმა ვ. ურუშაძე ჩაგზავნა პარტერში, ამოაყვანინა ნიკო გოცირიძე, ვასოს ტანისამოსი ჩააცვა და სცენაზე გაისტუმრა. საზოგადოებას არაფერი შეუმჩნევია. აი, როგორი ორეული ჰყავდა ვასო აბაშიძეს ნიკო გოცირიძის სახით. 10. ერთხელ კიდევ 1888 წელს ანგელოზს თამაშობდა ლ. აღნიაშვილის პიესაში „ტარიელი“, ჭერიდან მავთულებით ჩამოუშვეს ახალგაზრდა ნიკო“.

მეორე ცალში: 1. ნიკო გოცირიძის XXX წლის იუბილეს შესახებ საიუბილეო კომიტეტის მოწოდება, 1924 წ. 2. ნიკო გოცირიძის 40 წლის იუბილეს შესახებ საიუბილეო კომიტეტის მოწოდება. – 1934 წ. 3. ნიკო გოცირიძის 50 წლის იუბილეს პროგრამა 1943 წ. 4. გაზეთიდან „კომუნისტი“ 1943 წ. № 177, ამოჭრილი დ. ჯანელიძის წერილი „ორმოცდაათი წელი სცენაზე“.

12044. გრიშაშვილი ი. სუნდუკიანცი ქართულ სცენაზე. [შესავალი წერილი. თბ., 1950]. XXVIII გვ. – ამონაჭერი წიგნიდან: გ. სუნდუკიანცი. პიესები. თბ., 1950.

12045–12052. გრიშაშვილი ი. ყაზბეგი თეატრში. ამონაჭერი „ლიტერატურული მიგბანი“-დან, II, 1944.

12053–12055. გრიშაშვილი ი. ძველ თეატრში. თბ., 1948.

12056–12060. გუნია ვ. მარიამ საფაროვ-აბაშიძისა. 1878–1912. თბ., 1912.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „1881 წლის სექტემბერში ბედნიერ ცოლ-ქმართ ეყოლათ პირველი შვილი-ქალი ტასო, ხოლო შემდეგ წელიწადში ვაჟი, რომელიც, საუბედუროდ, ორი წლის ნახევრისა გარდაეცვალათ“ და მიწერილია: „სახელად არჩილი, ტასომ მითხრა. ი. გრ.“

წიგნში: 1. ქართული დრამატიული საზოგადოების მიერ გამოყოფილი მ. საფაროვა-აბაშიძის საიუბილეო კომისიის მოწოდება საიუბილეო დღესასწაულში მონაწილეობის მიღების შესახებ, მინაწერებით: გვ. 1. „იუბილე 1912 წ.“; გვ. 4. „ერთს გადაწერდი და ზეპირად ვიცოდი როლი; „ჟულიეტა“, კ. სამ. მოქ. 216; „დეპინუა-პინ;“ ტასო – ჩემი ქმარი ცუდ ადამიანს ვერ შეიყვარებსო. 2. „1885 წელს თელავში ქართული წარმოდგენების გასამართავად ადგილი რომ არ იყო. მ. საფ.-აბაშიძისამ სცენა გააკეთა თავის ხარჯით სომხ. სკოლის დარბაზში. იხ. „თეატრი“, 1885, № 2. 3. მ. საფაროვ-აბაშიძეზე წერილი „სახალხი გაზეთი“, 1910, № 102; „Новая печь“ 1910, № 203; „Газета копейка“, 1911 წ. №...; „ემშაკი“, 1910, № 218. 4. მაკო საფაროვას კიდევ ერთი დამახასიათებელი ჩვეულება ჰქონია – მან თავისი როლი ხომ იცოდა და იცოდა ზეპირად სხვათა როლებიც ახსოვდებოდა, მეხსიერება ჰქონდა, სუფლიორის ანაბარად არ დარჩენილა, არამც თუ თავის როლის ცოდნა, არამედ იგი სცენაზედაც თავის ამხანაგებსაც ეხმარებოდა, როცა ეს უკანასკნელნი თავიანთ რეპლიკას არ ამბობდნენ, მაკო ხელოვნურად უჩურჩულებდა ხოლმე. იხ. გაზ. „Листок-Копейка“, 1911, № 50“.

12061. გუნია ვ. [სტატიები და წერილები]. თბ., 1953. [საქ. თეატრ. საზ-ბა].

ფორზაცის პირველ გვერდზე: 1. „ი. რევიშვილი ფსევდონიმია იოსებ მრევლიშვილისა, მხატვარ ალ. მრევლიშვილის ძმა იყო. იხ. გვ. 270. თავი მოუკლავს. 2. მოლოროსების დასი, 272. 3. ვალ. გუნიას პიესები, გვ. 188“.

შმუცტიტულზე: „1953. 20/XI, ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულ ქალაქზე: „1886 18 დეკემბ. წარმოადგინეს „ჟან ბოდრი“ დრამა ოგიუსტ ვაკრისა. თარგმ. ფრანგ. თავ. ი. გ. მაჩაბლისა. ხოლო 1891 წლის 27 ნოემბ. წარმოადგ. კ. მესხის თარგმ. ალლუმი, პირვ. 10 ნოემბ. 1891; ორცეცხლშუა დრ. 3 მოქ. თარგ. ი. მაჩ. დებიუტი ქ-ნ კერესელიძე. 1890, 7 ოქტ.; კომ. ადვოკატი მელაძე; კომ., ეჭვით ავადმყოფი მოლიერი; კომ. კრიჟანგი, ივ. მაჩაბლის რედაქც.; „როგორც ჰქუხს, ისე არ წვიმს“ [„He все то золото, что блестит“) მოლ.; მგზავრი, ვოდ. 1 მოქმ. ოქტავ ფელიესი; დრამა „ცქრიალა“ მელიაკისა და ჰალევისა, დრამ. დრ. 5 მოქმ.“

გვ. 188. არშიაზე: „ბევრი პიესა გამოსარკვევია. ი. გრ. 1953. 20/XII“.

გვ. 190. ხაზგასმულია: „მეუფე წყვდიადისა, „დრამა 5 მოქმ“. მიწერილია: „მეველეს თარგმანი“.

გვ. 191. ხაზგასმულია: „ვ. გუნიას ნათარგმნი პიესები. ლ. ტოლსტოი – წყვდიადთა სამეფო“, მიწერილია: „ანდრო ღულაძის თარგმანი“.

გვ. 215. ხაზგასმულია: „მთარგმნელი უცნობია“, გვერდზე წერია: „რ. ერისთ“.

გვ. 224. ხაზგასმულია: „მეორედ გაყმაწვილება“. დრამა, მიწერილია: „ავტორი დიაჩენკოა“.

გვ. 251. ხაზგასმულია: „ივანე“, მიწერილია: „ისაი“.

ფორზაცის მე-4 გვერდზე: „ადვოკატი მელაძე“, 224; „როგორც ჰქუხს, ისე არა წვიმს“, გვ. 221–222“.

კანის მე-3 გვერდზე: „1. „აღლუმი“, გადმოკ. რასოხინისა, 184–270, 2. გუნიას მამა, 185–6. 3. ნ. ბარათაშვილის სურათი, 187. 4. მაჭანკლები, 114. 5. მაიკო, 225. 6. ოსტროვსკის პიესა და მირიანაშვი., 225. ივ. მაჩაბელი 1854–1898. ჰამლეტი პირველად წარმოადგინეს, გვ. 245.“

12062–12066. გუნია ვ. ქართული თეატრი. (1879–1889). თბ., 1889.

კანზე: „ილიას „მაჭანკალი?“ 28, 84; „ჰამლეტი“ – ფურცელაძისა, გვ. 87; „ურიელ-აკოს“, 29“.

გვ. 6. ლექსის „სახსოვრად“ ბოლოს მიწერილია: „შ. მღვიმელი“.

გვ. 24. მოხაზულია: „ნიკოლოზ თამაზიშვილი (შიშნიაშვილი)“, მიწერილია: „თომაშვილი უნდა იყოს მგონი. ი. გრ.“

გვ. 27. მოხაზულია: „სკრიბისა „ვალერია ყომარბაზის ცხოვრება“ და მიწერილია: „ეს პიესა ლიუგანჯასია“.

გვ. 73. მოხაზულია მესამე და მეოთხე აბზაცი და მიწერილია: „რ. ერისთავი“.

გვ. 89. ხაზგასმულია, რომ: „მაჩაბელმა ერთის წლის განმავლობაში საუცხოვოდ გადასთარგმნა...“ და მიწერილია: „ერთი წლის განმავლობაში „ჰამლეტი-ოტელო.“

გვ. გვ. 134–135. წერია: „ავალიშვილისა ბარბარე გარდაიც. 1900 წ. 23 ნოემბერს. იხ. „დროება“-დამატ., 1910, № 6.“

გვ. 187. მოხაზულია მეორე აბზაცი და მიწერილია: „გ. ჯაბაური“.

მესამე ცალის კანზე: „ვანო ბოთლიაშვილს. ავტორისაგან. 1927. 21/II“.

12067. დადიანი შ. ტასო აბაშიძეს 25 წლის (1899–1924) სასცენო მოღვაწეობის აღსანიშნავად. თბ., 1924.

კანზე: „ჩემზე, გვ. 4. ი. გრ“.

12068. დავითაია ე. მერაბ ხინიკაძე. საქართველოს სსრ სახალხო არტისტი. ბათუმი, 1957.

12069. დავითაია ე. ნინო ჩხეიძე. [მონოგრაფია]. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ნამირალნი“ ქუთაისში, გვ. 46, 1910 წ. ი. გრ.“

გვ. 41. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „განა ნუცა ამ დროს გამოდიოდა სცენაზე?“.

12070. დიდების გვირგვინი. [ნინო ჩხეიძის 25 წლის მოღვაწეობის გამო]. 1894–1919. [თბ., 1919].

თავფურცელზე: „ნუცა დააჯილდოვეს შრომის წითელი დროშის ორდენით საქ. გასაბჭოების ოცი წლის თავზე 1941 25 თებ. ი. გრ.“

წიგნში საიუბილეო კომიტეტის განცხადება, 1894–1919. ნინო ჩხეიძის სასცენო მოღვაწეობის 25 წლის გამო. განცხადების მე-2 გვ. ი. გრიშაშვილის ავტოგრაფი, ლექსი: „მარგარიტა გოტიეს“, ვარიანტი, შავად დაწერილი: „მარგარიტა გოტიეს!“

„ო. მარგარიტა! მარგარიტა შენს უკვდავ ტრფობას,
ტრფობას საშინელს, ტრფობას ლამაზს, ტრფობას დაღალულს
ვინ დააფასებს? ვინ შეიძლებს მის გამოცნობას?
ო, მარგარიტა! მარგარიტა! მე მესმის შენი.
მე ვხედავ თვალებს, შენს მუქ თვალებს, ცრემლით დაღარულს!
მაგრამ მითხარი, მიპასუხე, სთქვი ამიხსენი:
მაგ შენის გრძნობით, რატომ ათობო ჩემს მიმკვდარ გრძნობას.
რისთვის მაგონებ უბედურო სონას სიყვარულს.
ი. გრიშაშვილი“.

გასწორებულია მე-2 სტროფში: „ტრფობას ლამაზს“, მე-7 სტროფში: „რატომ“, მე-8 სტროფში „სონას“. [შდრ. „მარგარიტა გოტიეს“. ი. გრიშაშვილის ლექსები. ტ. 1. „საბჭოთა საქართველო“, 1961. გვ. 369].

გაზეთიდან ამოჭრილი ე. კვიციანიას წერილი „ნუცა ჩხეიძე, (მსახიობის პორტრეტი), მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“ 1941, № 2.“ წერილში ხაზგასმულია: „ხმა! მონავ...“ და გვერდით მიწერილია: „ეს სხვა აზრაცვია თქმული“.

12071–12077. ელისაბედ ჩერქეზიშვილი. 1886–50–1937. [კრებული]. თბ., 1937.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ელ. ჩერქეზიშვილის მოგონებანი „პირველი სასცენო ნაბიჯები“ და ა. მარნელის წერილი „საყვარელი იუბილარი“, მინაწერით: „მუშა“, 8, IV, 1937.“ 2. საგაზეთო ცნობა „ელისაბედ ჩერქეზიშვილის იუბილე“, მინაწერით: „მუშა, 1937, 22 მარტი“. 3. უავტორო წერილი „50 წელი სცენაზე. ელისაბედ ჩერქეზიშვილი“ და ი. გრიშაშვილის „ძვირფასი განძი“, მინაწერით: „1937, „ახალგაზრდა კომ.“ 8/IV. 4. ვ. ბოკუჩავას წერილი „E. Черкезишвили“, მინაწერით: „B. T.“, 1937, 7/IV.“

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მალვა დ. დოლაქიძისა 24/VI–37“.

მესამე ცალის კანზე: „ილიაზე, გვ. 30.“

12078–12080. ეფემია მესხი. 40 წელი სასცენო მოღვაწეობისა. თბ., 1922.

კანზე: „ი. გრ. [1922 14 მაისს]. შესდგა იუბილე 27 მაისს 1922. რუსთ. თეატრში“.

წიგნში დევს: 1. ეფემია მესხის 40 წლის სასცენო მოღვაწეობის იუბილეს შესახებ მოწოდება 1922 წლის 27 მაისს. 2. გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგები ეფემია მესხის გარდაცვალების გამო, მინაწერებით: „კომ.“, 1941, № 52, 2 მარტი. თარგმნიდა მოთხრობებს, იხ. ჩემი ა. ცაგარელი. 3. „ეფემია მესხის დაკრძალვა.“ მინაწერით: „კომ.“, 1941, № 53, 4 მარტი“.

წიგნის ბოლოს: იუბილე დანიშნული იყო 14 მაისს, მაგრამ ხალხის დაუსწრებლობის გამო გადაიდო 27 მაისისათვის. ი. გრ.“

12081. ეფემია მესხი. [მასალები მოაგროვა, შესავალი წერილი და შენიშვნ. დაურთო მ. ცხომარიამ]. თბ., 1957.

შმუცტიტულზე: „გვ. 125. ი. გრ.“

12082. ვალერიან შალიკაშვილი. წერილები, მოგონებები. [კრებული შეადგ. და შენიშვნები დაურთო ლ. დოლონაძემ. თბ.], 1962.

12083–12084. ვართაგავა ი. ილია ჭავჭავაძე – თეატრალური კრიტიკოსი. თბ., 1958.

12085–12086. ვასილ ალექსის-ძე აბაშიძე. 25 წლის სასცენო მოღვაწეობის სახსოვრად. [ტფ.], 1902.

12087–12089. ვასო აბაშიძე [კრებული]. დ. ჯანელიძის რედ. და შესავალი წერილით. თბ., 1951.

შმუც-ტიტულზე: „იოსებ გრიშაშვილს ხალხის საყვარელ პოეტს, ქართული თეატრის თავდადებულ მოღვაწეს, თეატრის ისტორიის ნაამაგდარ მკვლევარს. ღრმა პატივისცემით – დ. ჯანელიძე. 1952. 5. XI“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „1. ვასოს სუსტი წერილი ა. ცაგარელზე. „ხელოვნება,“ დიდი ფორმატისაა, 1924 წლ. ა. ცაგარელის გარდაც. (ვასოს წერილი) „ცნობის ფურც.,“ 1904 წ. № 1748. ვასო აბაშიძის ავტობიოგრ., გვ. 63“. გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. გურაბანიძისა და ვ. კიკნაძის წერილი „დიდი მსახიობის ნააზრევი“, მიწერილია: „კომ., 1952 წ. № 291, „ვასო აბაშიძეზე. ვასო აბაშიძე სამი თვით წყალტუბოში დ. კალანდაძის ხარჯით, იხ. „თ. და ც.“, 1920 წ. № 20, გვ. 16. ვასო აბაშიძეს ბანკის მოსამსახურებმა ფული შეუგროვეს. აქვს მასალა დ. ჯანელიძეს.“

გვ. 53. სტრიქონში ჩამატებულია: „1890 წ“.

გვ. 64. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ვ. აბაშიძე“.

გვ. 176. სუნდუკიანცის პიესებს მიწერილი აქვს: „სალამოს ერთი ცხვირი ხეირია“.

ფორზაცის მესამე გვერდზე: „აკვია ვასოს წერილები. 1. აზამბურელი თათარი გოჭის თავს მედავებოდა. (წერ. რედ. მიმართ). 2. პასუხი დ. ერისთავს“.

12090–12092. ვასო აბაშიძის ოცდა-ხუთი წლის ქართულ სცენაზე მოღვაწეობის სახსოვრად. ქუთაისი, 1902.

კანზე: „ვასო გარდაიცვალა 1926 წ. 9 ოქტ.; 25 წლის იუბილე მოხდა 10 მარტს, 1902 წ. ი. გრ“; 10 წლის იუბილე 1887 წ. იხ. გვ. 30. ი. გრ.“

გვ. 21. სურათთან წერია: „იხ. გვ. 12. ი. გრ“.

გვ. 49. მოხაზულია: „სოსო ივანიშვილი“, მიწერილია: „ივანიძე“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „მელიმონე სვიმონიძე“, მიწერილია: „ლიმონიძე“.

გვ. 76. ბოლოში წერია: „ეს წერილი დაბეჭდილია „მოამბეში“, 1902 წ. № II, გვ. 37. ი. გრ“.

12093–12095. ვერიკო ანჯაფარიძე. საიუბილეო კრებული. შემდგ. და ნარკვევის ავტორი ნ. ურუშაძე. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957 წ. 7 მაისი. ვერიკოს იუბილე. ოპერის თეატრი“.

გვ. 247. ქეთო ჯაფარიძეს ეხება მინაწერი: „საქართველოს დამსახურებული არტისტი, პირველი ესტრადის კონკურსის ლაურეატი (მოსკოვი).“.

12096–12097. [ზედგენიძე ე.]. პოლუმორდვინოვი ე. თეატრალური დადგმები სოფლად. სოფლის დრამ-წრეთა სახელმძღვ. ტფ., 1928.

12098–12099. ზურაბიშვილი ი. ოთხი პორტრეტი. (მავო, ვასო, ნატო, ლადო). [რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს ანუ შესანიშნავ პოეტს, მგზნებარე პატრიოტს და ჩემ საყვარელ სოსოს, სხვათაშორის, ამ წიგნის რედაქტორს. ილია ზურაბიშვილი. 19. 12. XII. 48 წ. დედა-ქალაქი“.

გვ. 13. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ნ. ც.“.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამონაჭერი ა. ბურთიკაშვილის რეცენზია „ოთხი პორტრეტი“, მინაწერით: „კარგი წერილია. „ლიტ. და ხელ.“. 1948, № 51, 26/XII“.

12100. თაქთაქიშვილი გ. ევგენი მიქელაძე. [მონოგრაფია]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 25 აგვისტო. ბორჯომი. ამ დღეს გავაცილე ნელი თბილისში“. იქვე: „ქეთო, გვ. 25 და 24“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ქეთო ჯაფარიძე“ და გასწორებულია გვარი: „ღამბაშიძე“.

12101. თბილისის თეატრი, კინო, ესტრადა [თბ., თ. ა.].

12102. თევზაძე ა. უშანგი ჩხეიძე (მონოგრაფია). თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ჩემს უსაყვარლეს პოეტსა და ადამიანს, უშანგის მეგობარსა და ამ წიგნის პირველ პატრიოტს ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან. ა. თევზაძე. 5/XII. 52 წ. თბილისი“.

48-ე და 49-ე გვერდებს შორის ჩართულ ფურცელზე უ. ჩხეიძე ჰამლეტის როლში, მიწერილია: „ცუდი სურათია“.

მე-80 და 81-ე გვერდებს შორის ჩართულ ფურცელზე – უ. ჩხეიძე ყვარყვარე თუთაბერის როლში. მიწერილია: „კარგია!“

88-ე და 89-ე გვერდებს შორის ჩართულ ფურცელზე უ. ჩხეიძე ურიელ აკოსტას როლში, მიწერილია: „სადარაძეს ჰგავს“.

გვ. 144. ხაზგასმულია: „ჩემს მიერ ნათამაშებ როლებში მაღლა ვაყენებ ფრანჩესკო ჩენჩის“, მიწერილი: „მე კი დავუმატებდი: „ურიელ აკოსტას“ და „კაკალ გულს“ (კვეყენაძე)“.

ფორზაცის მეოთხე გვერდზე წერია: „რეცენზიები ამ წიგნზე 1. იხ. „კომუნისტი“, 1953 წ. № 71, 25/III. 2. იხ. „გამარჯვება“, 1953 წ. № 62, 26/III“.

ამონაჭერი გაზეთიდან ა. ჩხარტიშვილის წერილი „მონოგრაფია დიდ აქტიორზე“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1953, № 8, 17 იანვარი“.

12103–12104. თევზაძე ა. უშანგი ჩხეიძე. მონოგრაფია. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ჩემს სოსოს სიყვარულით! ან. თევზაძე, 1955.“

12105–12107. თუმანიშვილი გ. როგორ აიდგა ფეხი ქართულმა თეატრმა. თბ., 1880.

კანზე: „ვ. აბაშიძეზე, იხ. გვ. 25“.

გვ. 23. ხაზგასმულია. „დაგვაცვედრა“, მიწერილია: „გვისაცვედურა“.

გვ. 25. ქალაქის ნაჭერი, რომლის ერთ გვ. წერია: „გამგეობა დ. ერისთავი, ი. ჭ-ძე, ი. მაჩაბ., გ. თუმანიშვილის და ვასო აბაშიძის დავა ჯარიმის შესახებ „დროება“, 1880 წ. 123 (სკანდალ.) გვ. 2; ვ. აბაშიძის შესახებ „დროება“, 1880, № 124, 127, 125; გ. თუმ. № 130, № 129“.

მეორე ცალის გვ. 25 ხაზგასმულია: „გულს იგებენ ჯამბაზების უკან მაწანწალა მასხარები“, მიწერილია: „ტაკიმასხარები“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „განსვენებული „თბილისის მოამბეში... და მიწერილია: „1880“.

12108–12110. [თუმანიშვილი გ.]. ქართული თეატრის საქმე. [თბ., 1879].

გვ. 61. ხაზგასმულია: „ათას რვაას სამოცდა მეცხრამეტე წელს“ და მიწერილია: „1879, 8 მაისი. ი. გრ“.

მეორე ცალის გვ. 16 ხაზგასმულია: „თეატრი შკოლაა“, მიწერილია: „თეატრი სკოლაა“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „სახუმარო პიესებიც“ და მიწერილია: „კომედია“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „ნ. ავალიშვილის, მიწერილია: „იხ. ნ. ავალიშვილის მოგონება“.

მესამე ცალის გვ. 1. ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი. 1928, XI, 5“.

12111. თუმანიშვილი მ. სალაცხო ფურცელი და Грузинский театр. ტფ., 1881.

12112. გედევანიშვილი. პიესა სინათლე. ექვსი სურათი და შინაარსი. თბ., 1914.

კანზე: „ქართ. წიგნში“ არ არის აწერილი. ი. გრ“.

12113–12114. ილია ჭავჭავაძე. [კრებული შეად., შესავ. წერილი და შენიშვნები დაურთო ნ. გურაბანიძემ]. თბ., 1955.

კანზე: „ილია ჭავჭავაძე თეატრის შესახებ“.

გვ. 148. შენიშვნებში „41. ავალოვისა – ბარბარე ანდრეას ასული ხერხეულიძე-ავალიშვილისა“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „როგორი მსახიობის ამპლუაა“. „კომედია 1 მოქმედებად“, მიწერილია: „4“. ხაზგასმულია: „კრილოვისა“, მიწერილია: „სახელი?“ ხაზგასმულია: „47. მაქსიმძე (კონსტანტინე მაქსიმძე), მიწერილია: „ნამდვილი გვარი?“

გვ. 149. ხაზგასმულია: „ლეონძე“, მიწერილია: „სახელი?“ ხაზგასმულია: „თუმანიშვილი“, მიწერილია: „გიორგი“.

წიგნში ჟურნალიდან ამოჭრილი შ. ალხაზიშვილის რეცენზია: „ცუდად შედგენილი კომენტარები“, მინაწერით: „მნათობი“, 1956, № 1“.

მეორე ცალის გვ. 138. აღნიშნულია ადგილი და მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 148. „დ. აღნიაშვილი“, მოხაზულია და მიწერილია: „ლ“.

12115. იმედაშვილი ი. ქართული თეატრი და მისი მსახიობ-მოღვაწენი (წერილი მეორე). ამონაჭერი: „ცხოვრების სარკე“, წიგნი 2, თბ., 1908.

12116. კასრაძე დ. ალექსანდრე წუწუნავა. (მონოგრაფია). თბ., 1957.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1958. 18 თებერვალი“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „იუბილეს“, მიწერილია: „ბენეფისის“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „კუნდელის ქალი“, მიწერილია: „პიასეცკაია?“

გვ. 16. ხაზგასმულია სტრიქონი სადაც ავტორი ლადო მესხიშვილის გარეგნობას აღწერს, მიწერილია: „განა მაშინაც ჭადარა ჰქონდა?“

12117–12119. კასრაძე დ. ვლადიმერ სარდიონის-ძე ალექსი-მესხიშვილი (1881–1911) ბიოგრაფია და კრიტიკული განხილვა მისი სასცენო მოღვაწეობისა. თბ., 1913.

კანზე: „ი. გრ. ლადო მესხიშვილი. 1. დაიბადა 1857. 16 თებერ. 2. გარდაიც. 1920, 23 ნოემბ. ღამის 2 საათზე. 3. დებიუტი – 1881, 17 ოქტ., გვ. 34. მესხიშვილის ლექციები, გვ. 117; ქოროლი და ჰიუგო. (?) გვ. 18; ყაზბეგი და ლაერტი, გვ. 51; 4. არსენას აქებენ, გვ. 18“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „ეს იყო 1881 წელს“, მიწერილია: „დაიბადა 1857 წ“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ყველაზე დიდი შთაბეჭდილება, – ამბობს ეს უსახელო ავტორი“, მიწერილია: „გ. თ. (გ. თუმანიშვილი)“. ხაზგასმულია: „ივერია“, № 11, გვ. 145, 1881 წ.“ მიწერილია: „ეს გ. თუმანიშვილს ეკუთვნის“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „საკვირველია, როგორ გამორჩა მაშინ ი. კავთელის წერილი,... მიწერილია: „ივ. ჯაჯანაშვილია“.

გვ. 88. მოხაზულია მესამე აბზაცი და მიწერილია: „წელი! ნომერი?“

გვ. 136. ტექსტის ბოლოს წერია: „იხ. აგრეთვე „მოგზაური“.

წიგნში: 1. ვლადიმერ სარდიონის ძე ალექსი-მესხიშვილის გარდაცვალების 10 წლის თავის აღმნიშვნელი კომიტეტის მოწოდება. 2. მესხიშვილის პორტრეტი. 3. მესხიშვილის ძეგლის პროექტის შესახებ კონკურსის პირობები.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „არა აქვს პალატას. ი. გრ“.

12120–12122. კველიშვილი ნ. პავლე ფრანგიშვილი. მონოგრაფია. [თბ.], 1956.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 8, 9, 10; გვ. 21, 68“.

თავფურცელზე: „ნიჭიერ პოეტს და ადამიანს ი. გრიშაშვილს ნ. კველიშვილისგან. 10–V–56 წ“.

გვ. 9. პ. ფრანგიშვილის პორტრეტთან მიწერილია: „დაიბადა 1897 წელს“.

მეორე ცალის კანზე: „აქ მოგონებაა ჩემზედაც! ი. გრ“.

12123–12124. კიკნაძე ვ. ემანუილ აფხაიძე. თბ., 1960.

კანზე: „იუბილე ემანუილ აფხაიძესი. ი. გრ. 1960, 21 დეკემბერი. რუსთაველის თეატრი“.

კანზე ავტოგრაფები: „აკ. ხორავა; ვანო გვინჩიძე; გრ. ფოფხაძე; აკ. ვასაძე; გენაცვალე! ვერიკო ანჯაფარიძე; მეც გენაცვალე ჩემო სოსო! დოდო ანთაძე“.

12125–12126. კიკნაძე ვ. შილერი ქართულ სცენაზე. თბ., 1957.

გვ. 10. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ივ. გომართელის წიგნი“.

გვ. 11. ბაქრაძის სახელის ინიციალი „დ“ გასწორებულია „ი“-დ.

გვ. 23. მესამე აზვაცის პირველი ორი სტრიქონის გასწვრივ მინაწერი: „ილიამ თქვა“.

გვ. 34. გასწორებულია ნ. მარის სახელის ინიციალი.

12127. კლდიაშვილი ს. „შემოდგომის აზნაურები“. ლიბრეტო. [თბ., თ. ა.].

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ლატაკი“, მიწერილია: „აცვიათ მდიდრ.“

გვ. 3. ხაზგასმულია: „დარისპანი გაკვირვებულია რას ერჩიან“, მიწერილია: „მართლაც რას ერჩიან“.

12128. კოტე მარჯანიშვილი. (მოკლე ბიოგრაფიული ნარკვევი). [თბ., 1931].

12129. კოტე მარჯანიშვილი. 1872–1947. საიუბილეო კრებული. თბ., 1948.

ყდაზე: „გვ. 247. აქ ჩემი მოგონებაა“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. შეცდომა, გვ. 53; გვ. 130–188“.

გვ. 130. მოხაზულია: „ქარიშხლის წინ“, მიწერილია: „თბილისი, იხ. გვ. 188“.

გვ. 188. მოხაზულია: „ქუხილის წინ“, მიწერილია: „იხ. გვ. 130“.

გვ. 191. მოხაზულია: „ჭექა-ქუხილის შემდეგ“, მიწერილია: „გვ. 130. 188“.

12130. კოტე მარჯანიშვილი. კრებული. ავტობიოგრაფიული ჩანაწერები. [თბ., 1961].

12131. კოტე მესხი. [კრებული]. თბ., 1953.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1954 წ. 2/IV“.

ბოლო ფორზაცზე: „? ბაგრატ IV კ. მესხის საკუთარი პიესა, გვ. 23“.

წიგნში: 1. გაზ. „თემის“, 1914 წლ. 24 თებ., № 164. მინაწერით: „კ. მესხის სიტყვა ი. გედევანიშვილზე“. 2. გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. კიკნაძის რეცენზია „წიგნი კოტე მესხზე“, მინაწერით: „კომუნისტი“, № 203, 27/VIII, 1954 წ“. 3. უწყება ი. გრიშაშვილის სახელზე საქ. თეატრალური საზ-ბის პრეზიდენტის 1955 წლ. 11 ნოემბრის სხდომისა, სადაც მოსმენილი უნდა ყოფილიყო ს. გერსამიას შენიშვნები „ხელოვნების“ მიერ გამოცემულ წიგნებზე: „ვასო აბაშიძე“, „კოტე მესხი“, „ვ. გუნია“, „გიორგი წერეთელი“ და „აკაკი წერეთელი“.

12133. კოტე ყიფიანი. მოგონებები. წერილები. თბ., 1964 (ქართული თეატრის მოღვაწენი).

12134–12136. ლადო მესხიშვილის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო თეატრი. გასტროლები თბილისში. [თბ.], 1941.

12137. ლუნდბერგი ე. კოტე მარჯანიშვილი. [თბ., 1939]. – ამონაჭერი: ჟურნ. „საბჭ. ხელოვნება“, 1939 წ. № 10.

12138–12140. მადლობის დღე. საიუბილეო დასურათებული ალმანახი ვ. გუნიას პატივსაცემად და 35 წლის მოღვაწეობის აღსანიშნავად გამოცემული მ. გაჩეჩილაძის მიერ ს. მგალობლიშვილის რედაქტ. [თბ., 1917].

კანზე: „რედაქტორობდა ს. მგალობლიშვილი; ჩემი წერილი იყო დაბეჭდ. გაზ. „ზვირთი“, 1916 წ. № 51. ლექსი კი 1917 წელს ზეპირად ვუთხარი. იხ. II ტ., გვ. ი. გრ“.

გვ. 2. ხაზგასმულია: „ზეიმი დანიშნულია ქ. ტფილისში შაბათს, 29 აპრილს“, არშიაზე მინაწერი: „1917“.

გვ. 15. მოხაზულია: „მამა ძრიელ ეწინააღმდეგებოდა თურმე შვილის ბუნებრივ მისწრაფებას – აბა რა ოხრათ მინდა „მალიარი“ შვილი მყავდესო. ჩვენში მრავალი

ნიჭი ჩამქრალია უპატრონობისა და გაუგებრობისაგან“, მიწერილია: „მსახიობობა ჩამორჩება მხატვრობას? ი. გრ“.

კანზე ბეჭედი: „ვალ. გუნიას იუბილე. XXXV 1882–1917. საზეიმო კომიტეტი“.

12141–12142. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრი. სეზონი 1936–37 წ. [თბ., 1937].

12143–12144. მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის 1928–1938 საიუბილეო კრებული. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „საყვარელ პოეტისა და ძვირფასი მკვლევარის იოსებ გრიშაშვილის იშვიათ ბიბლიოთეკას შეემატოს ეს კრებულიც. შ. დამბაშიძე. 11/XII. 1939 წ.“.

იქვე: „მე-გვ. 14, 28, 63, 67; 1. „პატარა კახი“ და კ. მარჯანიშვილი, 38. 2. შალიაპინი და ხულიგნობა, 57“.

12145. მაჭავარიანი შ. ქართული საბჭოთა თეატრი. განვითარების ძირითადი გზები. 1921–1926. თბ., 1962.

12146. მებუკე დ. ვალერიან შალიკაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1956. 16. XI“. ავტორის გვართან მიწერილია: „ცვარნამი“.

თავფურცელზე: „1. გვ. 29. დ. კლდიაშვილი ჩემთან ჩერდებოდაო. 2. შეცდომა „თაიგულის“ შესახებ. გვ. 29. 3. გვ. 50. „უცნობი“ – ვ. შალიკაშვილის ფსევდონიმია“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „1. ა. მაიკოვის „თაიგულში“, ვ. შალიკაშვილი ასრულებდა იმერელი ბიჭის როლს“, მიწერილია: „თუ პოტაპენკოსი? „უბედური დღე?“ მოხაზულია ბოლო აბზაცი, მიწერილია: „ავტორი და დ. კლდიაშვილი“.

გვ. გვ. 68–69. შალიკაშვილის სურათზე მაქსის როლში, მიწერილია: „ვ. სიღამონ-ერისთავის ნახატი, გვ. 35“. მეორე სურათთან: „ქართული დრამატული სტუდია 1912 წ.“, მიწერილია: „თეატრალური კურსები“ 1912 წელს დაარსდა ქართულ თეატრთან. ი. გრ.“

გვ. 77. ხაზგასმულია: „იყიდებოდა ნაჭერ-ნაჭერ და ბითუმად“, მიწერილია: „ნიკო ლორთქიფანიძის გამოთქმა“.

გვ. 99. ხაზგასმულია: „მოიხვარსლება“, მიწერილია: „ნ. შიუკაშვილის სიტყვაა, სიმახინჯე“.

გვ. გვ. 113–115. პიესების სიაში ხაზგასმულია ავტორი: „დადიანი, შ.“, მიწერილია სახელი: „შოთა“.

გვ. 116. მაზურინის „ბებრის საღერღელ“-თან მიწერილია: „თარგ. დ. აწყურ“.

12147–12155. მელაშვილი დ. ისნის სახალხო თეატრის წარსულიდან. თბ., 1955.

ფრონტისპისზე წარწერა: „ეს პატარა ნაშრომი ჩემი სიყრმის ძველის ძველ მეგობარს პოეტ იოსებ გრიშაშვილს ჩემგან სახსოვრად. ავტორი მელაშვილი დ. ი. 20/III. 56 წ.“

გვ. 76. გასწორებულია გვარი „დაროშვილი – დარაშვილად“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1956. 20/III. აქ ჩემი სიფათია“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „სალამო წარმოდგენის გამართვა აკაკისათვის“, მიწერილია: „1909“. ხაზგასმულია: „პეტრე ნასიძე სულ მალე გარდაიცვალა“, მიწერილია: „1908“.

გვ. 49. მოხაზულია აბზაცი მსახიობ დავით ჩარკვიანის შესახებ, მიწერილია: „ვ. გამყრელიძე?“

გვ. 51. ხაზგასმულია: „მიხ. მელაშვილი (სუფლიორი)“, მიწერილია: „ძმა დავითისა“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ვანო მჭედლიშვილი“, მიწერილია: „ასოთამწყობი“.

73. სცენისმოყვარე მარიამ ქართველიშვილზე მიწერილია: „მაკა“.

გვ. 76. ხაზგასმულია ი. გრიშაშვილის გადმოკეთებული ვოდვეილი: „ჩეხოი თუზ“, მიწერილია: „ხეჩოი თუზ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. მებუკეს წერილი „მუშათა თეატრის ისტორიიდან“, მიწერილია: „ლიტ. გაზ“. 1956, № 33“.

მესამე ცალის კანზე: „დუბ. ი. გრ. აქ ჩემი ახალგაზრდობის სივითა! 1956 22/III. ჩემს მოგონებაში მთლიანად მოთავსდეს დ. მელაშვილის გახსენება ჩემი პირველი ნაბიჯების შესახებ. დაერქვას „გრიშაშვილის პორტრეტი“, გვ. 76.

გვ. 76. ჩადებულია 1956 წ. სასამართლოს უწყება ი. გრ. სახელზე, მიწერილია: „ი. ჟივიძის და ივ. გვინჩიძის დავა“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „Старейший актер“, მსახიობ გავროშის საიუბილეო საღამოს შესახებ, მინაწერით: „Комунист“ (ერევანი), 1956. 28 თებერვალი, № 50. ჩვენი უბნელები არიან: „გულაზიანი (ქალი), გულაზიანი დათიკო, სურენ ავჩიანი, გავროში, ჰაზირა, ეთიმ გურჯი. მოგონებებში“ და ფურცლები მინაწერებით: „1. ჩემი მასწავლებელი ალექსანდრე ნათამე გარდაიც. 1916 წ. 2. მოგონებანი. დამოუკიდებელი ცხოვრება დავიწყე. დაბრკოლებათა გადალახვა – აი, რა იყო ჩემი ლტოლვა ალექსანდრე მიხნისაკენ. მე გამოვჭედე ჩემი ბედი, გამოვიმუშავე ნებისყოფა და ხასიათის სიმტკიცე. მე მინდოდა ჩემი ქვეყნის სამსახურში გავჭაღარავებულიყავი. 3. მოგონებანი, ი. გრ. პირველად თეატრს გარდერობი არ ჰქონდა, პიესებისათვის ჰქირაობდნენ ტანისამოსს მაღაზიებიდან. მადათოვის კუნძულზე ორ ხიდს უა იყო აქეთ და იქეთ მზა ტანისამოსების მაღაზიები. ამ ერთ-ერთი მაღაზიის პატრონს ხელშეკრულება ჰქონდა დადებული თეატრთან. პატრონი გვარათ იყო მარქარა მოსესოვი. ამას მოთხოვნისადაგვარად მოჰქონდა კოსტუმები და აცმევდა არტისტებს. ქირას იღებდა თითო კოსტუმზე 50 კ. მხოლოდ სერთუკი და ფრაკი ღირდა 1 მ. მეორე მაღაზიის პატრონმა აივაზ აივაზოვმა კონკურენცია გაუწია ამ მოვსესოვს და უფრო იაფად აქირავებდა კოსტუმებს. ხოლო ისტორიულ პიესებისათვის ტანისამოსს (ქულაჯა, ჩოხა, ჩერკეზკა და სხვა აგრეთვე ქამარ-ხანჯალს და სარმას იარაღს გვაქირავებდა გიორგი ქორქაძე). 4. ჩემი მოგონებები. დები თარხნიშვილები: 1. მარო თარხნიშვილი (ქმარიც თარხნიშ). 2. ეკ. თარხნიშვილი (ქმარი ფალავანდიშვილი). 3. დიმიტრი თარხნიშვილი (ქმარი მაროსი). 4. გიორგი ფალავანდიშვილი (ეკატერინეს შვილი). 5. რეზო მაღალაშვილი. პირველად დიდ საზოგადოებას ვაჩვენე ესენი 1919 წ. 24 მარტს ოპერის თეატრში ჩემს საღამოზე. 5. მოგონება. ორთაჭალაში ვსწავლობდი პირველ-დაწყებითი არჩილ ავალიშვილთან. [ნიკო ავალიშვილის ოჯახში] მასწავლიდა მისი ვაჟი არჩილ ავალიშვილი. 6. მოგონ. 1905–1906 წ. ვმუშაობდი ავლაბრის მუშათა თეატრებში. – დადო დარჩია რ. სალაყაიამ გამაცნო. ჩემზე, იხ. მოგონებანი დ. მელაშვილისა“.

12156–12157. მესხი ს. წერილები თეატრის შესახებ. თბ., 1958.

12158–12159. მიხეილ სარაული. [კრებული]. თბ., 1959.

12160. მრევლიშვილი მ. ქართული სასცენო მეტყველების ფონეტიკური საფუძვლები. სასცენო მეტყველების ტექნიკა. თბ., 1949.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949, 17. V“.

ფორზაცზე: „მე, 143“.

12161. ნარიმანოვი ზ. ორი სეზონი ლადო მესხიშვილთან. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „1957. 24/VI. ოპერის თეატრი“. იქვე: „თარგმ. შალვა მესხიშვილისა“.

გაზეთიდან ამონაჭერი მ. ჯაფარიძის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მიწერილია: „კომ.“, 1957 წ., № 176, 27 ივლისი“.

12162. ნატო გაბუნია. ტფ., 1909.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იასამანი. 2./XII. ხარკოვი“.

12163. ნაძალადევის თეატრის ისტორია დაწყებიდან დღევანდლამდე. 1897–1917. თბ., 1917.

კანზე: ი. გრ. არ არის სწორად დაწერილი„.

სათაურის ქვემოთ წერია: „გრ. ჩარკვიანის შედგენილი“.

წიგნში: „1. ჟურნალ „თეატრი და ცხოვრება“, 1916. № 24-დან ამონაჭერი გ. ჯაბაურის წერილი „სახალხო თეატრის ისტორია. ვერის სახალხო თეატრი“. 2. გაზეთ „Заря Вост.“, 1939, № 115; 22/V“-დან ამონაჭერი წერილი „А. Стафилов. Сорок лет клуба имени Плеханова“.

12164. ნახუცრიშვილი დ. ნატო გაბუნია. (30 წლის სასცენო მოღვაწეობის სახსოვრად). თბ., 1909.

12165. ნიკო ფიროსმანიშვილი. ტექსტი ტ. ტაბიძის, გ. ქიქოძის, კ. ზდანევიჩის და კ. ჩერნიავსკის. ტფ., 1926.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1926 წ. 20/III“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „შევარდნაძის“, მიწერილია: „ს. გოგოლაშვილის“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „შალვა დადიანმა ჩვენი თხოვნით“, მიწერილია: „ბახტრიონში“ იყო დაბეჭდილი – იქ ვისი თხოვნით იყო? ნახეთ?“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ჩვენ მოგვყავს ეს საუბარი ისე, როგორც ჩაუწერია დადიანს“, მიწერილია: „უკომენტაროდ? ფირსა და მანში ენდობი, რომელი ლინგვისტი ეგ არის?“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „აღმოსავლურათ ფირი ნიშნავს ხელობას“, მიწერილია: „ფირი ნიშნავს ღერბს. იხ. ამქრების დროშა – ჩემი სადათნოვა“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „სურათებში არ არის ამის დამამტკიცებელი სურათები“, მიწერილია: „იხ. გრ. რ-ძის, გვ. 56“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „საქართველოში“, მიწერილია: „რომელ წელს?“

გვ. 48. არშიაზე მიწერილია: „ვ. ბუთლიაშვილს დიდი შრომა მიუძღვის და ერთი სიტყვითაც არ არის მოხს“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ღორღით“, მიწერილია: „იმერელმა „ღორღი“ არ იცის“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „მას არ გაუვლია რომელიმე სკოლა“, მიწერილია: „იხ. გვ. 13“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „ვაჟა-ფშაველასი“, მიწერილია: „იხ. ტ. ტ-ძის წერილი. ისიც ამას ადარებს“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „დათვი მთვარის ქვეშ, მიწერილია: „რუსული თქმა“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ვ. ჭანიშვილის სტატია „ბეჭდვითი ნაწარმოების ღირსებისათვის“, მიწერილია: „მუშა“, 1926, 17/VI“ და В. О.-ს სტატია „Грузинские художники в монографиях“, გაზეთ „ზარია ვოსტოკა“-დან. ავტორის ინიციალებთან მიწერილია: „ვ. კოტეტიშვილი“.

12166. ნინიძე ვ. გერსამია ს. და შვანგირაძე ნ. თბილისის სახელოვნობის თეატრი. თბ., 1955.

12167. 50 წელიწადი საგარეჯოს თეატრის. 1876–1926. ტფ., 1926.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 20/IV“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „1878 წლის ზაფხულს კი დაუდგამთ „პეპო“ სუნდუკიანცისა, ბაქრაძის მიერ ქართულად ნათარგმნი“, მიწერილია: „თვით ავტორმა თარგმნა, ბაქრაძე დაეხმარა რაფ. ერისთავთან ერთად“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „პიესაში მონაწილეობა მიუღიათ შაქრო გულისაშვილს (კაკული)“. მიწერილია: „მღვდელი“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „ალექსი მეტრეველს“, მიწერილია: „დაიკარგა“.

12168. რესპუბლიკის დამსახურებული არტისტის ვიქტორ ნინიძის XXX წლის სასცენო მოღვაწეობის აღსანიშნავი იუბილეს პროგრამა. 19. 17. V. 35 წ. [თბ., 1935].

წიგნში დევს: 1. მუშათა თეატრში გამართულ ვიქტორ ნინიძის საიუბილეო საღამოს პროგრამა – 1935 წ. 17 მაისი. 2. ი. გრიშაშვილის სახელზე, ვიქტორ ნინიძის საიუბილეო კომიტეტის სხდომაზე მოსაწვევი ბარათი.

12169. რესპუბლიკის სახალხო არტისტი რეჟ. კოტე მარჯანიშვილი. [თბ., 1931].

კანზე: „40 წ. იუბილე იყო 1931 წ. 2 დეკემბ. ახმეტელის თეატრმა არ მიულოცა. ამ დღეს ვაჟი შეეძინა ახმეტელს წულუკიძის ქალისაგან. ი. გრ“.

გაზეთიდან ამონაჭერი „მაქს რეინჰარდტის მისალმება ვ. მარჯანიშვილს“. მინაწერთ: „კომ.“, 8 დეკემბ., 1931 წ. № 280“ და ბ. ჟღენტის „კოტე მარჯანიშვილი. სასცენო მოღვაწეობის 40 წლისთავის შესრულების გამო“, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1931, 2 დეკემბ“.

12170. რესპუბლიკის სახალხო არტისტის ალექსანდრე რაჟდენის ძე წუწუნავას სათეატრო და სარეჟისორო მოღვაწეობის 35 წლის იუბილე. [თბ., 1934].

12171. რუსთაველის თეატრი. კრებული. ტფ., 1934.

12172–12173. რუსთაველის სახელმწიფო თეატრი. 1929–30 წწ. ტფ., 1929.

12174–12175. რუხაძე ტ. ძველი ქართული თეატრი და დრამატურგია. თბ., 1949.

12176–12177. საბჭოთა საქართველოს სათეატრო ხელოვნება. მნიშვნელოვანი თარიღები. XXV. თბ., 1946.

ყდაზე: „გვ. 58“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 15/III“. იქვე: „27 აგვისტოს 1944 წ. ჩემი დაჯილდოვება, გვ. 58. 30 ოქტ. 1944 – ჩემი იუბილე, გვ. 58... 62... 63“.

ყდის მესამე გვერდზე: „ოპერა ი. ჭ-ძის ტექსტზე, გვ. 44, 46, 61“.

12178–12179. სანდრო ახმეტელი. კრებული. (თბ., 1958).

ყდის მეორე გვერდზე: „თეატრის მეგობარი“ იყო სოლომონ ახვლედიანის ფსევდონიმი, იხ. გვ. 276“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958, 24/IV“. იქვე: „1. ჰაჯი ყარა, გვ. 185. 2. ღრუტუტუ, 186. 3. ზარაფი, 186“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ახმეტელი თავისთავს მარჯანიშვილის გამოუცდელ მოწაფედ თვლიდა“, არშიაზე მინაწერი: „არა თვლიდა“.

გვ. 185. ხაზგასმულია: „თარგმნილი კომედია შალვა დადიანის თხოვნით გადავეცი იოსებ გრიშაშვილს“, მინაწერი: „ეს პიესა (ხელთნაწერი-შალვას ხელით ნაწერი) გადმომცა შ. თაბუკაშვილმა, რომელიც რამდენიმე წლის წინად შ. დადიანს ვუფეშქაშე! ი. გრ“.

წიგნის ბოლოს, სუპერზე: „მოგონებაში – შენს თავს ვერ ასცდები – შ. დადიანი, გვ. 169. ი. გრ“.

12180–12182. სარეპერტუარო მაჩვენებელი. ტფ., 1933.

კანზე: „ესეც შენი ქართული“, გვ. 8. ჩემი: „1. ესეც შენი ქართული“, გვ. 8. 2. წარღვნა, გვ. 13“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „პ. ირეთელის პიესა: „დამარცხებულნი“ აკრძალულია“, მიწერილია: „რატომ?“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ფურცელაძე ან. „მაცი ხვითა“, დრამა“, მიწერილია: „ვინ გააკეთა?“ ხაზგასმულია: „ყიფიანი ს.“, მიწერილია: „ვასილ როსტ-ძე“. ხაზგასმულია: „პიესა ა. შანშიაშვილისა „მათრახის პანაშვიდი“, მიწერილია: „კ. მარჯ.“ ხაზგასმულია ცაგარელის პიესა „მაჭანკალი“, მიწერილია: „ილიადან“. პიესას „ჭკუისა მჭირს“ მიწერილი აქვს: „გადმ“.

გვ. 12. აკაკის პიესებთან მიწერილია: „პატარა კახი“ და „თამარ ცბიერი“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „შანტეკლერი, მთარგმნელი ი. გრიშაშვილი“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „მე არ მითარგმნია“. ხაზგასმულია მთარგმნელები: „ბ. ახოსპირელი და გუნია“, მიწერილია: „შეცდომა“.

გვ. 28. ხაზგასმულია ლექსები „მინდოდა ცრემლი დამეპატიმრა“ და „ლერწამი იყავ“, მიწერილია: „ჩემი. პირველი აკრძალული ყოფილა“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „თეთრი ვარდი“, მიწერილია: „ჩემია“.

12183–12184. საქართველოს თეატრალური საზოგადოება. 1945–1955, თბ., 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1956. 5. VIII“.

გვ. 33. მოხაზულია: „მეგლი“, მიწერილია: „ბიუსტი“.

12185. საყვარელიძე რ. ქართული თეატრის ისტორიიდან. (ერეკლე მეორის თეატრიდან გიორგი ერისთავის თეატრამდე). თბ., 1956.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1956. 15. VIII“.

კანზე: „გამაზოვი მსახიობი; საზანდარი, 69; საიათნოვა, 69“.

თავფურცელზე: „ქეიფი ორთაჭალაში, 69; დ. ყორღანოვი; საზანდარი ჰაჯი მაჰმუდი, გვ. 69“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „Трагедия“, მიწერილია: „დავა“.

გვ. 86. ხაზგასმულია: „ექიმები“ და მიწერილია: „? ი. გრ“.

გვ. 111. ბიბლიოგრაფიულ სიაში 149 წყაროს მიწერილი აქვს: „იხ. ჩემი „ბოჰემა““.

გვ. 112. ხაზგასმულია: „159. გაზ. „Кавказ“, 1894 წ. № 52“ და მიწერილია: „ქიშმიშევი“. ხაზგასმულია წყარო 173 და მიწერილი: „გ. ავალიშვი.“

12186–12188. სახალხო თეატრი. საიუბილეო კრებული 1893–1923. დედაქალაქი, [1923].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 9 დეკემბ. 1923“.

გვ. 8. სტრიქონთან „1907 წელს შენდება ზუბალაშვილის სახელობის სახალხო სახლი“, მიწერილია: „დამთავრდა აშენება“.

მეორე ცალის კანზე: „ჩემი თავგადასავალი, გვ. 87. ი. გრ.“

12189. სახელმწიფო ქართული დრამა კოტე მარჯანიშვილის ხელმძღვანელობით. გასტროლები ხარკოვსა და მოსკოვში. აპრილი-მაისი. 1930. ტფ., 1930.

12190–12192. სახსოვრად 50 წ. ქართ. თეატრის არსებობის დღესასწაულისა თბილის-ქუთაისში. 1850–1900. 50 წელი ქართული თეატრისა, (შენიშვნები). 2 იანვარი 1900 წ. თბილისში და ქუთაისში. [ქუთაისი], 1900.

კანზე: „ურიელ აკოსტა, 17“.

გვ. 12. შენიშვნასთან მიწერილია: „წელი? ი. გრ.“

გვ. 19. „გვეტაძესთან მიწერილია: „დრამატ. როლებს ასრულებდა“.

მეორე ცალის კანზე: „არ არის „ქართ. წიგნში“. დუბლ.“

12193. სისორდია რ. შალვა ღამბაშიძე. [ნარკვევი]. თბ., 1954.

12194–12195. სულელი. პიესა 5 მოქმ., 7 სურ. ნ. შიუკაშვილისა. [ლიბრეტო]. 1937–38 წლის სეზონი. [შოთა რუსთაველის სახ. სახელმწ. აკადემიური თეატრი]. თბ., 1938.

კანის პირველ გვერდზე: „წარმოადგინეს პირველად 1938. 22 მარტს რუსთ. თეატრში“.

12196. ტფილისის მოზარდ მაყურებელთა სახელმწიფო თეატრი. გასტროლები. [თბ.], 1929.

12197–12198. უმიკაშვილი პ. ქართული თეატრი და ლიტერატურა. (50 წლის დღესასწაულის გამო). – ამონაჭერი „მომბე“-დან, 1900, № 1.

გვ. 3. სქოლიო მოხაზულია და მიწერილია: „ა. ჭ-ძე“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ვიქტორ სარდუს პიესა: „მამული“, მიწერილია: „სამშობ“.

გვ. 15. ივ. კერესელიძეზე მიწერილია: „ივ. კერესელიძე პუშკინობდა“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ნასწავლი ექიმი სარდიონ ალექსიევ-მესხიევი“, მიწერილია: „ლადოს მამა“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „გ. თუმანიშვილის ბროშურები: 1. ქართული თეატრის საქმე. 2. როგორ აიდგა ფეხი ქართულმა თეატრმა“, მიწერილია: „მაქვს“.

12199–12200. ურუშაძე ნათელა. სესილია თაყაიშვილი. [ცხოვრება და შემოქმედება. თბ.], 1956.

12201. ურუშაძე ნათელა. ცაცა ამირეჯიბი. მონოგრაფია. თბ., 1958.

კანზე: „გვ. 42; გვ. 43“.

12202. ურუშაძე ნიკო. სოფოკლე ქართულ სცენაზე. [თბ.], 1961.

12203. ფალავა ა. ვასო აბაშიძე. (მოკლე მიმოხილვა). თბ., 1954. (საქ. თეატრ. საზ-ბა).

თავფურცელზე: „1955, 19/II–ი. გრ“.

კანზე: „შეცდომა, გვ. 7“.

გვ. 6. სურათთან მიწერილია: „ეს სურათი კინოსია. ვასომ კინოსთვის აკოფას სხვა ტიპი შექმნა. პიესის აკოფა სხვა სურათშია“.

გვ. 7. მოხაზულია სურათი: „ავეტიქა“ ა. ცაგარელის „რაც გინახავს, ვეღარ ნახავ“, მიწერილია: „ავეტიქა“ – „რას ვეძებდი, რა ვპოვე“.

12204–12205. ფალავა ა. ლადო მესხიშვილი. 1857–1920. მონოგრაფია. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „მგოსანთა მგოსანს, მეცნიერ-მკვლევარს სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით და სიყვარულით ავტორისაგან. თბილისი, 20. IX. 38“.

ფორზაცზე: „გრიშაშვილი, გვ. 6; 226; ცნობა შიოზე; 216, ლექსი, 228“.

შმუცტიტულზე: „1. წერილი პ. უმიკაშვილისადმი, 258. 2. ლოტჰარის პიესა მძიმე ენითაა ნათარგმნი, 253. 3. ბაქოელების ადრესი, 226. 4. უკრაინელთა ადრესი, 218. 5. ჩვენი მზე მენატრება, ჩვენი მხიარული ხალხის ღიმლი, გვ. 272. 6. ივანძე დამიკოცნე. მაინც სხვებს ეგა სჯობია, – გული კარგი აქვს, მეგობრობა იცის და სწამს. 7. ხმის დაკარგვა, 167.“

თავფურცელზე: „ლადო გარდაიცვალა 23 ნოემბერს 1920 წ. ი. გრ.“

გვ. 224. ლექსს მიწერილი აქვს: „ჩემი ლექსის მიბაძვა, იხ. გვ. 216“.

გვ. 269. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ლადიკა“.

გვ. 272. ხაზგასმულია: „ვალისკოს იუბილე როდის არის“, მიწერილია: „1917“.

გვ. 275. ხაზგასმულია აბზაცი და მიწერილია: „ჩემგან“.

გვ. 277. ლექსში სიტყვა „ამომეკრა“ გადახაზულია და მიწერილია: „გადამეკლო“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. თბილისის უნივერსიტეტის განცხადება ა. ფალავას მიერ ხელოვნებათმცოდნეობის მეცნიერებათა კანდიდატის ხარისხის მოსაპოვებლად დისერტაციის დაცვის შესახებ, მიწერილია: „კომ.“, 1938 წ. 24 დეკემბ., № 293. არ შედგა. 2. განცხადება: „ელექტრო-თეატრი „აპოლოლო...“ 14 და 15 მარტს უჩვენებენ სურათებს ვლ. ს. ალექსი-მესხიშვილის 30 წლის მოღვაწეობის დღესასწაულისას...“ მინაწერით: „სახალხო გაზეთი, 1913 წ. № 845.“ 3. ავ. ფალავას რეცენზია მესხიშვილის შესახებ შევლოხას როლში „იმერეთი“, 1915, № 19, 29 იანვ. ი. გრ.“ 4. „ახალგაზრდა კომუნისტიდან“ ვ. ჟურულის წერილი „ლადო მესხიშვილი“, 1940, № 273, 24 ნოემბ.“ 5. ქ. ცხაკაიას გაზეთ „ავანგარდის“ 1940 წლის 24 ნოემბრის ნომრიდან ხელმოუწერელი წერილი. „ლადო მესხიშვილი“. 6. ავ. ფალავას წერილი „ლადო მესხიშვილი“ (გარდაცვალებიდან 25 წლისთავის გამო)“, „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 40. 7. ალ. იმედაშვილის წერილი „ლადო მესხიშვილი“, 5 დეკემბ. „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 41.“ 8. ხელმოუწერელი წერილი „მონოგრაფია ლადო მესხიშვილზე“, მიწერილია: „ლიტ. საქართვე.“, 1938 წ. № 23.“ 9. ა. სიგუას წერილი „ავ. ფალავა „ლადო მესხიშვილი“, „ფედერაციის“ გამოცემა, 1938 წ. – „კომ.“, 1938, 21 დეკ.“ 10. ვ. ჯ-ს მონოგრაფია „ლადო მესხიშვილზე“, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1938, № 96.“ 11. გ. მეზუკეს წერილი „აკაკი ფალავა“, „ლადო მესხიშვილი.“ (მონოგრაფია), გამოცემა „ფედერაციისა“, მინაწერით: „მუშა“, 1938, 17 ოქტ.“ 12. მოკლე ცნობა „Монография о Ладос Месхишвили“, მინაწერით: „3. В.“, 1938, 5 ოქტ.“

12206–12207. ფალავა ა. ლადო მესხიშვილი. დაბადებიდან ასი წლისთავის გამო. (1857–1957). თბ., 1957.

12208–12209. [ფალავა ა.]. სევდა. ქართული თეატრი. მისი დღევანდელი მდგომარეობა. [თბ., 1908].

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმს მიწერილი აქვს: „აკაკი ფალავა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულ ბ. სილოვან ხუნდაძეს ავტორი. აკაკი ფაღავასაგან. 1908 წ. 5 თებ.“

12210–12211. ქარელიშვილი ე. გადამწვარი გული. [მონოგრაფია შ. ღამბაშიძეზე]. თბ., 1961.

12212. ქართველი მსახიობი ქალები. [კრებული. თბ., 1962].

12213. ქართულ დრამატიულ საზოგადოების ანგარიში. 1901–1902 წ. თბ., 1902.

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ვალერიან გუნია.“ იქვე: „სახალხო თეატრში არტისტნი“, გვ. 39. ი. გრ.“

12214. ქართული დრამატიული საზოგადოების ანგარიში. 1903/4 წ. თბ., 1904.

12215. ქართული დრამატიული საზოგადოება. 1904–7 წლის მოხსენება და ანგარიში. ტფ., 1907.

12216. ქართულ დრამატიულ საზოგადოების წესდება. თბ., 1904. კანი, თავფურც. და ტექსტი ქართულ და რუსულ ენაზე.

12217–12218. ქართული თეატრის აღდგენის 100 წელი. თბ., 1953.

ფორზაცზე:

„მიეცეს და მიემატოს
გრიშაშვილის წიგნთ სალაროს,
რომ ამ განძის ბრწყინვალეობით
სოსომ გული გაახაროს.
აფსუს, რათ არ დავეწაფე
პოეზიის უმრეტ წყაროს...
ჩემს ლექსთ ტომი არ ამშვენებს
სოსოს მდიდარ წიგნის თაროს“...

გუგული, 20. II.54“.

გრიშაშვილს ამ ლექსში შეუსწორებია მე-4 და მე-7 სტრიქ.

4 სტრიქ. „ხალხის გული გაახაროს“... წაშლილია – „სოსომ.“

7 სტრიქ. „ჩემი ტომი არ ამშვენებს“... წაშლილია – „ლექსთ“.

ფორზაცის პირველი გვ. მინაწერი: „ჩემი წერილი, გვ. 40.“

გვ. 218. ხაზგასმულია: „შარაშიძე შალვა, მიწერილია: „თაგუნა“.

გვ. 238. ხაზგასმულია: „ე. შაფათავა“, მიწერილია: „გ. ბუხნიკ. ცოლი.“

12219. ქართული საბჭოთა თეატრი ოქტომბრის რევოლუციის XXX წლისთავზე, საქ. თეატრ. საზ-ბის პლენუმის მასალები. თბ., 1948.

12220. ქორქია რ. აკაკი ფაღავა. თბ., 1960.

გვ. 75. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ლადო მესხიშვილი. ი. გრ“.

12221. ქორქია რ. ალექსანდრე წუწუნავა. თბ., 1958.

12222–12225. ქუთაისის თეატრი. 1880–1940. კრებული. ქუთაისი, 1940.

12226. ქოჩაკიძე ნ. ტუსკია ქ. ლომთათიძე ლ. ცეცილია წუწუნავა. თბ., 1956.

თავფურცელზე გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგი ც. წუწუნავას გარდაცვალების გამო, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1956 წ. № 36, 7 სექტემბერი“.

წუწუნავას სურათონ მიწერილია: „1892–1956“.

12227–12228. ღვალამე-ჭაბუკიანი ლ. საქართველოს სახალხო თეატრი. თბ., 1961.

12229. ღვინეფაძე ნ. ეფრო კლდიაშვილი. მონოგრაფიული ნარკვევი. [რედაქტორი იოსებ გრიშაშვილი]. თბ., 1958.

12230–12231. ღვინიაშვილი ა. მოზარდ მაყურებელთა სახელმწიფო ქართული თეატრი. თბ., 1950.

ფორზაცზე: „1952. 5/IV. მჭედელი სხვაა და ოქრომჭედელი სხვა, გვ. 182“.

გვ. 85. არშიაზე მიწერილია: „იხ. ოვ. თუმანიანის ზღაპარი“.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ბუაჩიძის წერილი „მოზარდ მაყურებელთა თეატრების დათვალიერება“, მინაწერით: „კომ.“, 1952, 23 აპრილი № 97“.

12232. ღვინიაშვილი ა. მოზარდ მაყურებელთა ქართული თეატრი. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „სახელოვან პოეტს, ჩემი ახალგაზრდობის ტკბილ მეგობარს – სოსოს მოსაგონად. ან. ღვინიაშვი. 10. VII. 56“.

12233. ღვინიაშვილი ა. საბავშვო დრამატურგიის საკითხები. [თბილისის მოზარდ მაყურებელთა თეატრის დადგმების ანალიზი]. თბ., 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1937. 10/I“. იქვე: „ოვ. თუმანიანზე, 58 გვ.“.

გაზეთიდან ამოჭრილი კლ. ბულიას რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 12 ნოემბერი, 1936 წ. № 48 (181)“.

12234. ღვინიაშვილი ა. „ქაჯანა“ მოზარდ მაყურებელთა თეატრში. [თბ., 1940]. – ამონაჭერი: ჟურნ. „საბჭ. ხელოვნება“, 1940, № 10.

12235. ყურულაშვილი ლ. გუგუცა კუპრაშვილი. მონოგრაფია. [თბ.], 1956.

12236–12237. შალუტაშვილი ნ. ა. ოსტროვსკი ქართულ სცენაზე. თბ., 1958.

12238. ჩხეიძე დ. იუზა ზარდალიშვილი [ცხოვრება და თეატრალური მოღვაწეობა]. თბ., 1960.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს დიდი ხნის ძვირფას მეგობარს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან 19. 21. XI. 60 წელი“.

12239–12241. ჩხეიძე უ. კოტე მარჯანიშვილი. რეჟისორი და ხელმძღვანელი. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „მშური სიყვარულით სოსო გრიშაშვილს. შესანიშნავ ქართველ პოეტს. საყვარელი ხელოვანისა და მეგობრის – კოტეს მოსაგონებლად. უმანგი ჩხეიძე. ლიკანი. 1950“.

12242–12244. ცაიშვილი ს. ნიკო ავალიშვილი მონოგრაფია. [თბ.], 1955.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ავტორი. 15. X. 55“.

კანზე: „ჩემი კერძო წერილები, გვ. 49, 50, 70, 52. ი. გრ. გარუსების პოლიტიკა, (სტალინი), გვ. 44, კოტე ყიფიანის ინტერვიუ, გვ. 40; ნიკომ თარგმნა „ყაჩაღები.“ „კუხელი“, ნ. ავალიშვილის ფსევდონიმია, გვ. 83“.

გვ. 40. სიტყვებთან: „ჩემი და ელენე“ მიწერილია: „ყიფიანი.“

გვ. 45. მოხაზულია სტრიქონი და მიწერილია: „იერთი“.

გვ. 55. პირველ აბზაცთან მიწერილია: „ილია და რუსეთი.“

გვ. 63. მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. გვ. 80–81“.

გვ. 70. მე-3 აბზაცის ბოლოს მიწერილია: „ზ. ანტ.“

გვ. 81. სტრიქონები მოხაზულია და არშიაზე მიწერილი: „იხ. გვ. 63“.

გვ. 94. მოხაზულია და მიწერილია: „დ. ერისთავს ასე არა აქვს. აქ ჩემიც ურევია“.

გვ. 95. გადაშლილია მეორე სტრიქონში: „დრამატიული ნაწერები,“ გვ. 464“ და მიწერილია: „აქ მოყვანილი ჩემი რედაქცია აქვს“.

12245–12246. ციციშვილი გ. წერილები თეატრსა და დრამატურგიაზე. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას ი. გრიშაშვილს მოწიწებით, უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით. II. 1960 წ. გ. ციციშვილი. ბატონო სოსო! გიძღვნიტ ამ წიგნს ნიშნად იმ დიდი მადლობისა, რომელიც თქვენ უნდა გითხრათ, თქვენი ჩემდამი სიყვარულისა და დიდი დახმარებისათვის, რაც თქვენ ჩემთვის გაგიწევიათ... თქვენი მარადი პატივისმცემელი და მოსიყვარულე, ერთგული და თაყვანისმცემელი იური“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 272, 287“.

12247. ცხვრის წყარო. [წერილები და მოგონებები]. კრებულის შემდგ.: ევგ. ქართლელი. თბ., 1959.

12248–12249. წესდებულება ქართული დრამატიული საზოგადოებისა. ტფ., 1881.

კანზე ბეჭედი: „Иванъ Тимофеевичъ Полумордвиновъ“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. არ არის თბილისში“.

12250. ჭეიშვილი ს. ვასო ყუმიტაშვილი (მონოგრაფია). თბ., 1957.

12251–12252. ჭიათურის თეატრი. XXXX. [თბ.], საიუბილეო კომიტეტის გამ-ბა, 1937.

თავფურცელზე: „ვანოს! გახსოვდეს ჭიათურის თეატრი. 24/VI. 37. პ. ფ...“ [პავლე ფრანგიშვილი].

12253. ჭიათურის თეატრის 30 წლის საიუბილეო ალმანახი. ჭიათურა, 1927.

12254–12255. ჭიჭინაძე ზ. მოკლე ისტორია ქართულის თეატრისა. 1791–1906. თფ., 1906.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ამას მოწმობს თვით ივ. კერესელიძის წერილი“, მიწერილია: „იხ. გიორგი ერისთავის ნაწერები“.

გვ. 19. მოხაზულია: „ზამთრის თეატრი“. მიწერილია: „საზაფხულო“.

12256. ჯანელიძე დ. ერთი სპექტაკლის ისტორიისათვის. („მზის დაბნელება საქართველოში“). თბ., 1936.

თავფურცელზე: „საყვარელი პოეტის იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას შეემატოს. დ. ჯანელიძე.“ იქვე: „1937. 24/I. ი. გრ“.

გვ. 16. არშიაზე მიწერილია: „იხ. Кавказ“.

გვ. 25. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „მოგონებები ი. ანდრონიკაშვილის“. გაზეთიდან „ლიტ. საქართველო“, 1937 № 2,“ ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ.

12257. ჯანელიძე დ. ვალერიან გუნია. თბ., 1963.

12258. ჯანელიძე დ. ივ. ჯავახიშვილის ერთ-ერთი უკანასკნელი შრომის მნიშვნელობა ქართული თეატრის ისტორიისათვის. [თბ., 1946]. – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1946, № 4.

12259. ჯანელიძე დ. მასალები ქართული თეატრის ისტორიისათვის. სამ წიგნად. წ. 1. ქართული თეატრის ხალხური საწყისები. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „იოსებ გრიშაშვილს – ჩვენი დროის დიდ პოეტს, ქართული თეატრის ისტორიის მკვლევარს, მეგლების გამომცემელ-ოსტატს პატივისცემით და სიყვარულით ავტორისაგან. 1949 წ. 31/III. დიმიტრი ჯანელიძე“.

12260–12261. ჯანელიძე დ. პირველი საბჭოთა სპექტაკლი. [თბ.], 1936.

თავფურცელზე: „პირველად დაიბეჭდა „საბჭოთა ხელოვნებაში“, 1936, № 4–5 ი. გრ“.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას შეემატოს ავტორისაგან. 20. XI. 1936 წ.“

კანზე: „ცხვრის წყარო“. ი. გრ. 1936. 20/XI.“

12262–12263. ჯანელიძე დ. მსახიობა. თეატრალური ნარკვევები და წერილები. წ. I. თბ., 1958.

ცეკვის ხელოვნება

12264–12265. ბურთიკაშვილი ა. ცეკვის ჯადოქარი. [ვ. ჭაბუკიანი]. თბ., 1960.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ მეგობარს, საამაყო პოეტს, იშვიათ ფაქიზ ადამიანს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1960–26/XI.“

სუპერზე: „მე, გვ. 42, 48. ი. გრ“.

12266. გვარამაძე ლ. მთაწმინდელი მოცეკვავე. [მონოგრაფია ალექსანდრე გიორგის ძე სონღულაშვილ-ალექსიძეზე. თბ., 1962].

12267. გვარამაძე ლ. ქართული ხალხური ქორეოგრაფია. ძირითადი საკითხები. თბ., 1957.

12268. დონ-კიხოტი. ბალეტი. 4 მოქმ. და 7 სურათად. პროლოგით, სერვანტესის რომანის „დონ-კიხოტის“ სიუჟეტზე. მუსიკა მინკუსის. მოკლე შინაარსი, შედგ. ნ. რიადნოვის მიერ. ტფ., თ. ა.

12269. დუნკანი ა. მომავლის ცეკვა. [თარგ. ავ. ფაღავასი. თბ., 1910]. ამონაჭერი ჟურნ. „ფასკუნჯის“, 1910 წ. № 1-დან.

12270. ესმერალდა. ბალეტი 3 მოქ. 8 სურ. მუსიკა პუნი გლიერის. ვ. ჰიუგოს ნაწარმოებით. მოკლე შინაარსი. [ტფ.], 1927.

12271. „ესმერალდა“. ბალეტი. თბ., 1938.

კანზე: „ირას პირველი გამოსვლა ოპერაში 1944 წ. 15 თებ. ი. გრ“.

12272. თათარაძე ა. ცეკვა „ქართული“. თბ., 1956.

12273. „კუზიანი კვიცი“. ბალეტი 5 მოქმ. [თბ., 1931].

კანსა და თავფურცელზე გადახაზულია: „კვიცი“, მიწერილია: „რაში“.

12274. მანჯგალაძე კ. ქორეოგრაფიული წრის მუშაობა საკლუბო დაწესებულებაში. (მეთოდ. წერილი). თბ., 1950.

12275–12276. რამიშვილი ნ. და სუხიშვილი ი. სამშობლოს სახელით. (მოკლე მიმოხილვა). თბ., 1961.

12277. საქართველოს ხალხური ცეკვის სახელმწიფო დამსახურებული ანსამბლი. 15 წელი. თბ., 1961.

კანის მეორე გვერდზე: „ჩემს საყვარელ მეგობარს და უსაყვარლეს პოეტს სოსო გრიშაშვილს ილიკო სუხიშვილისაგან. 3–VIII–61 წ“.

12278. შუბაშიკელი მ. ორი მოხეური ცეკვა. თბ., 1956.

12279–12280. ხუჭუა პ. საქართველოს ხალხური ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლის 10 წელი. [თბ., 1955].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 20-XII 1955 წ.“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ბ. თათარიშვილის წერილი „საქართველოს ხალხური ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლი“, მიწერილია: „კომ“.

12281. ჯავრიშვილი დ. თვითმოქმედი ქორეოგრაფიული წრეებისა და კოლექტივების შემოქმედებითი მუშაობისათვის. თბ., 1951.

12282. ჯავრიშვილი დ. ქართული ცეკვის ჩასაწერი პირობითი ნიმუშები. თბ., 1961.

12283–12285. ჯავრიშვილი დ. ქართული ხალხური ცეკვები. დ. ჯანელიძის რედ. და წინასიტყვაობით.

ნაკვ. 1. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951, 21. X“.

ნაკვ. II. თბ., 1953.

12286. ჯავრიშვილი დ. ცეკვა ხორუმი. თბ., 1957.

მოგონებათა თარო

12287. აბაშიძე ტ. მოგონებანი. თბ., 1954.

კანზე: „ი. გრ. შახიანი, 84; შახი. 100“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1955. 19/11. გამოვიდა“.

გვ. 13. ხაზგასმულია ტ. აბაშიძის დაბადების თარიღი: „1881 წ“. და მიწერილია: „74 წლისა ყოფილა“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ფრუ-ფრუ“ გადათარგმნა ივ. მაჩაბელმა და დაარქვა „ორ ცეცხლს შუა“, მიწერილია: „ფრუ-ფრუ – ქარაფშუტა“, თარგ. კ. მესხისა. სხვადასხვა პიესაა. ი. გრ. დაიბეჭდა „ივერიაში“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „ტასო აბაშიძის მოგონებათა“ გამოცემის შესახებ, მინაწერით „სტალინელი“ – ქუთაისის“.

უკანასკნელ გვერდზე მიწერილია: „ჩემი მოგონებანი: 1912 წ. მე და ტასო ბაქოში „უბედური დებიუტში“; 1911 წ. (მე დათო, ტასო გაიანე) ბათომში: სცენის მოღვაწეთა პირველი ყრილობა შედგა 1914. შეცდომაა (?): 1. „ფრუ-ფრუ“ და „ორ ცეცხლს შუა“ – სხვადასხვა პიესაა, გვ. 18. 2. „ნაკადული“, გამოვიდა 1904 წ. გვ. 21. გვ. 66. 3. სარაჯიშვილი ბავშვი იყო მაშინ, გვ. 43. 4. კოტე და გუნია, 80. 5. ვასოს დედა – შატკოვსკაია, 29. „სიცოცხლეს ესალმება“ (სწორი თქმია) 53. ელეონორა დუხეს ლამაზ ხელებს“.

12288–12289. აგიაშვილი ნ. ჭაბუკები დარჩენ მარად. (მოგონებები). თბ., 1961.

ფორზაცზე: „საყვარელ სოსოს, სახელოვან პოეტს იოსებ გრიშაშვილს – უმცროსძმური და მეგობრული პატივისცემით. იყავ დღეგრძელი, საქართველოს ბულბულო! დაგვლოცე ფირუზ! ნიკა აგიაშვილი. 15/V-62 წ. თბილისი“.

12290. ანთაძე დ. დღეები ახლო წარსულისა. თბ., 1962.

12291. ბოცვაძე ნ. ნორჩ მეგობრებთან ერთად. [მოგონებანი]. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 118, 27 – ჩიხსაკრავი“.

12292–12293. გარიყული მ. განვლილი გზა. [მოგონებანი]. თბ., 1949, ყდაზე: „მოგონებანი“ 1–196. ი. გრ. რეცენზიები ბოლოში“.

ფორზაცზე: „შეცდომა გვ. 66, 110, 180, 171, 168, 166; გვ. 159 კ. ჯაფარიძე „ალიაქოთი კეთილშობილ ოჯახში“, გვ. 66; გვ. 128. რა გვარებია? 78“.

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმთან: „გვარად თათეიშვილია, ქმრით რატიანი. ი. გრ.“

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ვლ. ჯიბუტის რეცენზია „უფრო ახლოს ცხოვრებასთან“, მ. გარიყულის მოთხრობა „ტრაქტორისტების“ გამოცემის გამო, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, № 75, 1952 წ. 19 ივნისი. 2. ლ. მარანელის რეცენზია „Из прошлого грузинского театра“ წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „Заря“, 1949, № 179, 11 IX“. აქვე ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „ლავროსია (?)“.

12294. გარიყული მ. განვლილი გზა. მოგონებანი. თბ., 1955.

ყდაზე: „ი. გრ. 1955 წ. 28. V“.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „ივ. მაჩაბელზე, 58“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „1. გ. კოკაშვილი (გიორგი მაქსიმძე), გვ. 226. 2. კ. ჯაფარიძე, გვ. 211. 3. „გული მიწუხს“ აკაკისააო, გვ. 178. 4. მ. გაჩეჩილაძე, მარიჯან, 243. 5. გრიშაშვილი, გვ. 236, 269, 288. 6. შეცდომა, ნიკო და არა გიორგი, 75. 7. ქართ. თეატრი დაიწვა 1914, გვ. 63. 8. გვ. 53. ქსილოგრაფი ტატიშვილი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „კულულებით“, არშიაზე მიწერილია: „კულულები ქალსა აქვს“.

გვ. 53. ხაზგასმულია ლუკა თათეიშვილის წიგნის „სიყვარულის“ გამოცემის შესახებ, რომელიც დაუსურათებია მხატვარ ტატიშვილს. მიწერილია: „წიგნი ალექსანდრე მრეველიშვილს დაასურათებინეს და გრ. ტატიშვილს ამოაჭრევინეს“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „რაფიელი“, მიწერილია: „რაფიელი რომელი დამბეჭდავი იყო“.

გვ. 63. მოხაზულია: „1912“, მიწერილია: „1914 წ. ქართული თეატრის დაწვის თარიღია“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „გიორგი ერისთავის „სამშობლო“. მიწერილია: „დავით ერისთავის“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ეკა ქართველიშვილი“, მიწერილია: „მაკა ქართველიშვილი“. მოხაზულია: „ვ. ნებიერიძე“, მიწერილია: „ზაზო“.

გვ. 68. მოხაზულია მე-3–4 აბზაცი ვ. აბაშიძის შესახებ, მიწერილია: „მართალია“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „საჩაიეს თეატრი“, მიწერილია: „ავჭ. აუდიტორია“.

გვ. 75. მოხაზულია: „გიორგი“, მიწერილია: „ნიკო“. (ქართველიშვილის შესახებ).

გვ. 76. ხაზგასმულია: „პლატონ ლეჟავა“, მიწერილია: „პლ. ლეჟავა (სევდიანი)“.

გვ. 230. ხაზგასმულია: „მე ეს ხმა მანამდე გრამაფონის ფირფიტაზე მქონდა მოსმენილი“, მიწერილია: „კაცო! აკაკიმ გრამაფონის ფირფიტაზე ლექსი ჩასძახა 1913 წელს. შენ კი 1908 წლის ამბავს იგონებ. ი. გრ.“

გვ. 231. ხაზგასმულია: „ცუგო, ცუგო, შე საწყალო მურია“... მიწერილია: „ეს ლექსი გრამაფონში არ არის! ი. გრ.“

გვ. 234. ხაზგასმულია: „დადიოდა ცხენის კონკა“, მიწერილია: „როდის“.

გვ. 237. ხაზგასმულია: „ჟურნალ „გრდემლში“, მიწერილია: „ალმანახ“.

გვ. 240. მოხაზულია: „მიხეილ ჯავახიშვილის რედაქტორობით“, მიწერილია: „პეტრე სურგულაძის“.

გვ. 241. მოხაზულია: „პირველი მან თარგმნა“. ავტორი წერს განდევილის მიერ გრიბოედოვის პიესის „ვაი ჭკუისაგან“ თარგმნის შესახებ, მიწერილია: „გ. ერისთავი, გ. წინამძღვრიშვილი“.

გვ. 243. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „მარიჯან“.

გვ. 267. ხაზგასმულია: „ეს ალმანახი, ცქვიტის (ა. ხახუტაშვილის) რედაქტორობით გამოდიოდა“, მიწერილია: „არ არის მართალი!“

12295. გარიყული მ. თეატრალური მოგონებანი. თბ., 1959.

შმუცტიტულზე: „ოლგა ლეჟავა, გვ. 88“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „ვალერიან გუნიას „აღლუმი“, მიწერილია: „ვასო აბაშიძის მიერ და გუნიასი“.

გვ. 91. ტექსტშია: „იუჟინმა მეორე „რევიზორი“ უწოდა“, მიწერილია: „კაკალ გულს“ უწოდა“.

გვ. 102. სტრიქონების: „წყალსა მიჰქონდა ნაფოტი, ალვის ხის ჩამონათალი“. გასწვრივ მიწერილია: „ჩაწერილი ელ. ჩერქეზიშვილის (დაბეჭდილი)“.

კანის მეოთხე გვ.: „გვ. 20. ი. ევდოშვილი მსახიობი“.

12296–12297. გეგეჭკორი კ. ლოტბარის მოგონებანი. [თბ.], 1961.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 50. ნინო თურქია“.

გვ. 32–33. პორტრეტს: „მაშო დადიანი-ანჩაბაძისა“ მიწერილი აქვს: „შალვას და“.

12298–12299. გვარამე ნ. თეატრალური მემუარები. წგ. 1–2. [თბ.], 1949, 1952.

წ. 1. 1949.

ფორზაცზე: „პატივისცემით და სიყვარულით ვუძღვნი ჩემს პატარა წიგნს, ნიჭიერ და ხალხის საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 1949 წ. მაისი 5“, მიწერილია: „ნიკო გვარამე, მე, გვ. 117. ი. გრ. 1949 8/VI“.

წ. 2. 1952.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1953–23-V.“ –

კანზე: „ჩემი შენიშვნები ი. გრ. – „მე“, გვ. 97. გვ. 153, გვ. 150; „მათრახის პანაშვიდი“, გვ. 91“.

გვ. 9. პირველი აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „მაგ. ვასო აბაშიძე, გუნია და სხვა“ .

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ივნისის 13-ს“... მიწერილია: „1920 წ. ვლ. მესხიშვილის დაბრუნების წელი“.

გვ. 13. „ვანო ზურაბიშვილის სასტუმროს“... მიწერილი აქვს: „სიღნაღში“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „გიორგი იშხნელი“... მიწერილია: „ვ. გამყრელიძე“.

გვ. 25. „თარგმანი კონსტანტინე ანდრონიკაშვილისა“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „დანარჩენებს მთარგმნელი არა ჰყავთ?“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „დასასრულს ლექსს ვკითხულობდი“, მიწერილია: „რა ლექსს? ლექსად დაწერილ ფინალს (ლოპე დე ვეგას ლექსს). მთელი პიესა ხომ ლექსათაა დაწერილი?“

გვ. 40–41 ვასო გომიაშვილზე მოხაზულია და მიწერილი: „სად ახმა სად ვასოს ამპლუა.“ ხაზგასმულია: „აკაკიმ“ და მიწერილია: „ხორავამ“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ორივე რუსული დასის მსახიობები იყვნენ“ და მიწერილია: „მე რეცენზია მაქვს ამ წარმოდგენაზე“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „საპატარძლო აფიშით და მიწერილია: „დადგმა დ. ალექსიძისა“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „ღალატში“, მიწერილია: „თუ „ლაურენსია?“

გვ. 47. ხაზგასმულია: „წითელი თეატრის მაცურებელი“, მიწერილია: „აკი დაიხურა წითელი თეატრი?“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „მასთან პირველი შეხვედრა მომიხდა ქ. ბათუმში 1906 წელს, სადაც ჩვენი დასი გასტროლებზე იყო“, მიწერილია: „რომელი დასი“.

გვ. 50. მოხსენებულია ი. გედევანიშვილის „მსხვერპლი“, მიწერილია: „მსხვერპლი“ პირველად ვ. შალიკაშვილმა დადგა“.

გვ. 51. არშიაზე: „სიყვარული დაიმსახურა, დიდი ამაგი დასდო-სხვა ეპიტეტები არა აქვს?“

გვ. 54. ხაზგასმულია: „შმაგაზე ...უდანაშაულოდ დამნაშავენი“ და მიწერილია: „ნიკო – შმაგა? რომანიშვილი?“.

გვ. 57. სიტყვა „გალობა“, მოხაზულია და მიწერილია: „სიმღერა“.

გვ. 76. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „რამიშვილი კარგად თამაშობს მილიციელს. ი. გრ“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „აკაკი ფაღავა ძალიან კმაყოფილი იყო ჩვენი დადგმით, მით უმეტეს, რომ პიესის თარგმანი აკაკი ფაღავას ეკუთვნოდა“, მიწერილია: „მაგიტომ“.

გვ. 102. ხაზგასმულია: „დრონი მეფობენ“ და მიწერილია: „და მგონი ცხოვრება ბრძოლაა“. ხაზგასმულია: „უკვე მოხუცი იყო“, მიწერილია: „როგორც ხანდაზმული“.

გვ. 108. ხაზგასმულია: „ვლ. შალიკაშვილის შემდეგ დასის ხელმძღვანელად მუშაობდნენ კონსტანტინე ანდრონიკაშვილი, მიხეილ ქორელი, შალვა ხონელი და ვასო ურუშაძე“, მიწერილია: „წუწუნავა“. ხაზგასმულია: „ალქაჯის“ და მიწერილია: „თუ ჯადოსანი“.

გვ. 109. ტექსტის ბოლოს: „სარაული გარდაიცვალა 1953 წელს“.

გვ. 159. ხაზგასმულია: „1945 წლის 10 ივნისს გაიმართა საიუბილეო საღამო“, მიწერილია: „ამ საღამოს გამართვაში მეც დავებმარე“.

12300–12302. გომელაური შ. მოგონებანი. [თბ.], 1958.

თავფურცელზე: „საყვარელ სიყრმის მეგობარს ჩვენი ქვეყნის სახელოვან შვილს სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 25. X. 58 წ.“

მეორე ცალის კანზე: „გვ. 88, 99, 120. ი. გრ“.

გვ. 42. ჩამოთვლილია საპატრიმროში მყოფთა გვარები, დამატებულია: „ს. ფირცხალავა“.

გვ. 49. პიესა „მსხვერპლის“ დადგმის დღის გასწვრივ მიწერილია: „1914 წ“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „1918 წ. თბილისის საზოგადოებამ ვალერიან გუნიას იუბილე გაუმართა“ და მიწერილია: „ეს იყო 1917 წელს. ი. გრ“.

გვ. 83. ჩამოთვლილია პიესები ვასო აბაშიძის შესრულებით, დამატებულია: „სიმე-სიმამრი“?.

გვ. 99. სათაურის „ვალერიან შალიკაშვილი“ გასწვრივ მიწერილია: „ერთხელ ნიკო შიუკაშვილმა თქვა: ჩემი პირდაუბანელი პიესები ერთი-ორი რეპეტიციით იდგმება. მაგდენი რეპეტიციით (კოტეს საყურადღებოა) სილოვანის გრამატიკაც კარგი გამოვა სცენაზე“.

გვ. 101. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „მე „მსხვერპლში“, იხ. არეთა ლოლუას მოგონებანი. ი. გრ.“

გვ. 104. ხაზგასმულია: „სვიმონ სვიმონიძე“, მიწერილია: „მისი შვილია თამარ გოგოლაშვილი, რომელიც 1917 წ. აკაკი პაპავას გაჰყვა პარიზში ცოლად“.

გვ. 116. სათაურთან: „დათა მგალობლიშვილი“ მიწერილია: „პატარა ნეკროლოგი მხოლოდ მე დავუწერე“.

გვ. 119. ხაზგასმულია: „უშანგი ჩხეიძე, მიწერილია: „უშანგის ლექსი ჩემდამი“.

გვ. 120. სათაურთან: „შალვა ღამბაშიძე“ მიწერილია: „მაგისტრის, შალვასთვის ვთარგმნე გოროდნიჩის მონოლოგები, რა კარგად ვთარგმნე, წყალივით მოდის, ენა არ მეზბმევია – მითხრა. ი. გრ.“

12303. გომელაური შ. მოგონებანი. შევს. გამოც. მე-2. თბ., 1962.

გვ. 168. მოხაზულია: „ლევან მაღალაშვილი“, მიწერილია: „ბალაშვილი“.

12304–12307. გოცირიძე ნ. მოგონებანი. [ლიტერატურულად დაამუშავა ალ. ბურთიკაშვილმა. რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1949.

12308–12309. დადიანი შ. აკაკი. მოგონებანი. თბ., 1948.

კანზე: „მხოლოდ შენ ერთს, გვ. 37“.

გვ. 38 ხაზგასმულია: „გრ. ვოლსკიმ თარგმნა ეს ლექსი ქართულიდან და დაბეჭდა გაზ. „Новое издание“-ში, მიწერილია: „ის საკუთარი ლექსია.“

12310–12311. დადიანი შ. რაც გამახსენდა. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. დამატუსაღეს, გვ. – 189; ბოლიწო, 44; სიმბორსკი, 115; ჩემი სუფლიორობა, 175; ჭიპი, 183“.

გვ. 122. მოხაზულია: „მეკვლეთ“, მიწერილია: „მეველეთ“. იგულისხმება დავით მიქელაძე (მეველე).

გვ. 131. ტექსტშია: „ნათიძე“, შესრულებულია „ნათაძე“ და მიწერილია: „გიორგი“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „პიპინია მიქელაძე და სერგია ერისთავი... დათიკო მიქელაძე, ბონდო მიქელაძე, ნიკო ფალავა...“ გვერდზე წერია: „დანიელა ურია“.

გვ. 161. ხაზგასმულია: „განსვენებულ ვახტანგს ძალიან დიდი გეგმები“... მიწერილია: „მჭედლიშვილს“.

გვ. 166. ხაზგასმულია: „მიხეილ თაქთაქიშვილი – მამა ჩვენი ცნობილი კომპოზიტორის ოთარ თაქთაქიშვილისა“... მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 170. „ცნობის ფურცელში“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „სახალხო ფურცელში“, ი. გრ.“

გვ. 172. ტექსტში ჩამოთვლილ ქართველ დრამატურგებთან მიწერილია: „პ. ირეთელი, ტრ. რამიშვილი, ვ. შალიკაშვილი, ნინო ნაკაშიძე“.

გვ. 177. მოხაზულია თუ როგორ აძლევდნენ გასამრჯელოს მსახიობებს, მიწერილია: „იხ. პეტრე ყიფიანის დავთარი“.

გვ. 187. „უბედური რუსი“ პირველად დაიბეჭდა „საქართველოში“, გვერდზე მიწერილია: „დამატებაში“.

12312. დადიანი შ. ჩემი მარაო. მოგონებანი. სიტყვები და წერილები. თბ., 1948.

ყდაზე: „ი. გრ. 1948 წ. 10. XII“.

ფორზაცზე: „ბუტიანობა, 49; მხოლოდ შენ ერთს, 34; შეცდომა, გვ. 129 და 50“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „ჩემ ლექსზე „მხოლოდ შენ ერთს“, იქვე მინაწერი: „თარგმნილი“. ხაზგასმულია: „გრ. ვოლსკიმ თარგმნა...“ მიწერილია: „არ უთარგმნა, საკუთარი ლექსია“.

გვ. 98. ხაზგასმულია ბოლო აბზაცი, მიწერილია: „იხ. ჩემი გამოც“.

გვ. 110. ხაზგასმულია: „ლევან ყიფიანს“, არშიაზე აწერია: „თაგუნა“.

გვ. 152. ხაზგასმულია პიესების სახელწოდებანი: „გადაჭრილი მუხა“, „უნიადგონი და არამზადები“ და „ოჯახი“, მიწერილია: „უპრეტენზიო კომედია“.

12313. დგებუაძე-ფულარია ფ. მოგონებები. სოხუმი, 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960 წ. 22, აპრილი“.

12314–12315. ვართაგავა ი. მოგონებანი. ნაწ. 1–2. თბ., 1956–1962.

ნაწ. 1. 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10. VI“.

გაზეთიდან ამონაჭერი სოლ. ცაიშვილის წერილი „წარსულის ცოცხალი სურათები“, მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1956 წ. № 30, 25 ივლისი – ი. გრ“.

ნაწ. 2. 1962.

12316. ვაჩნაძე ნ. მოგონებები და შეხვედრები. სუხუმი, 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 10/XII“.

12317. ვაჩნაძე ნ. მოგონებანი და შეხვედრები. თბ., 1950.

გაზეთიდან ამონაჭერი ი. მჭედლიშვილის რეცენზია „წიგნი ქართული ხელოვნების წარსულისა და აწმყოს შესახებ“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1951, № 166, 23 ავგისტო“.

12318–12320. ვეფხვაძე ი. მოგონებანი და პორტრეტები. თბ., 1958.

კანის მე-2 გვ.: „ჩემს მეგობარს, დიდ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან! ი. ვეფხვაძე. 17. IV-59 წ“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „რევაზიანცმა“ და მიწერილია: „იოსებ რევაზოვი სცენის მოყვარე“.

გვ. 55. მოხაზულია, მიწერილია: „მოლას ანეგდოტი“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „სიონის უბანი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „სვანეთის უბანი“.

კანის მე-3 გვ.: „ბედასლი, დაცუცქვა, გვ. 96; თათარიახნად; შუკი – „რიჟა“.

12321. თარხნიშვილი ს. დიმიტრი და ალექსანდრე ყაზბეგები. (მოგონებანი) – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1927, №№ 7, 8–9.

გვ. 206. სათაურთან: „ელისაბედის მემუარების გადამღერება“.

გვ. 208. ხაზგასმულია: „ალექსანდრემ დასწვა ქალაღებო“, მიწერილია: „მიცვალების დღეს?“

გვ. 211. მოხაზულია აკაკის აზრი ალექსანდრეზე. მიწერილია: „ჩვეულებრივი ლაზღანდარობა“.

გვ. 216. ხაზგასმულია ადგილი და არშიაზე წერია: „Русская старина?“

12322. კასრაძე დ. ლიტერატურული პორტრეტები. თბ., 1962.

12323–12326. კლდიაშვილი დ. მემუარები. [თბ.], 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 27 იანვარს გამოვიდა“. იქვე: „ილიას საღამოზე, გვ. 333; ნ. ცაგარელი, 372“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „რეცენზია დასწერა: 1. ს. ხუნდაძემ, იხ. „სალიტ. გაზეთი“, 1933 წ. № 6. 2. იხ. „საბჭოთა მწერლობა“, 1933. 3. რაჟდ. კალაძემ, იხ. „წიგნი“, 1933 წ. № 2-3“.

გვ. 130. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „1882 წ.“

გვ. 332. ხაზგასმულია სტრიქონები ქუთაისში ვაჟა-ფშაველას პირველი სტუმრობის შესახებ, არშიაზე წერია: „მეც ვიყავი – ერთად მიგვიწვიეს 1910 წ. 27 ოქტომბერი. ილიას საღამოზე“.

გვ. 333. ხაზგასმულია: „საღამოს მონაწილეთა შორის მოეწვიათ ვაჟაც“, მიწერილია: „ჩამოხტა „კოლხიდაში“ – შეწუხებული იყო, არ მოსწონდა“.

იქვე ქალაღდის ნაჭერი წარწერით: „ილიას საღამო. ქუთაისი. 1910. მე და ვაჟა ვიყავით. ღაღღამ გაგვღანძღა, იხ. „საქმე“, 1910, № 34. ვაჟამ უპასუხა, იხ. „სახალხო გაზ.“ 1910, № 151. ღაღღამ უპასუხა, „ახალი საქმე“, 1911 წ. № 23“.

გვ. 334. მოხაზულია აბზაცი საღაც ვაჟა საყვედურობს აკაკიმ ენა დამიწუნაო, მიწერილია: „ამ დროს დაწერილი არა ჰქონდა ლექსი. აკაკის ლექსი დაიბ. „თემში“, 1913, № XXX“.

გვ. 337. ხაზგასმულია: „ინტელიგენციის ერთმა ჯგუფმა მოიპოვა სახსარი და შეუღდა გაზეთის გამოცემას. გაზეთს ერქვა „კოლხიდა“, მიწერილია: „ფედერალისტებმა. (1911–)“.

გვ. 341. აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „კიტა და აკაკი“.

გვ. 343. ხაზგასმულია: „კიტა აბაშიძე განათლების კომისარი იყო“, მიწერილია: „განათლების?“

ფორზაცის მე-3 გვ.: „წიგნში კიდევ ბევრი თარიღული შეცდომებია. ზოგი უკვე აღნიშნა „ლიტ. გაზეთმა“, 1933, № 8 და ზოგსაც მეორე გამოცემისთვის შემოვინახავ, თუ შემეკითხა სახელგამი. ი. გრ“.

სუპერის ბოლო გვერდზე: „ეგ. ნინოშ; გვ. 130 და ილიას საღამო, გვ. 333“.

12327. კლდიაშვილი დ. ჩემი ცხოვრების გზაზე. (მემუარები). ამონაჭრები: „მნათობი“, 1935, №№ 4-12; 1926, № 1.

თავფურცელზე: „კულა გლდანელის ძმა, გვ. 221. № 8-9, 1925; აკაკის იუბილე ქუთაისში, გვ. 201. 1926 წ. № 1; ვოლსკი, გვ. 153. № 7; ვ. აბაშიძე, 125 – (10); პეტრე უმიკაშვილი, 223, 1926, № 1“.

გვ. 112. ხაზგასმულია: „მწუხარებამ გულის გაგანიერება გამოიწვია“, მიწერილია: „მართალია, ი. გრ.“

გვ. 127. მოხაზულია: „ჩხუბი“, მიწერილია: „თუ ომი? ი. გრ.“

გვ. 160. ხაზგასმულია: „ეფრო. იგი ქვიშხეთელი ყიფიანის გვარის ქალი“, მიწერილია: „ეფროსინე კლდიაშვილი“.

გვ. 180. მოხაზულია მე-3 და მე-4 აბზაცი და მიწერილია: „ქალები“.

გვ. 189. 1-3 აბზაცების გასწვრივ არშიაზე: „ამ საღამოზე მეც ვიყავი“.

გვ. 202. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „პეტრე უმიკაშვილი“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „უნდა გადავწერო ეს ნატეხი, გვ. 77-78“.

12328-12331. ლასხიშვილი გ. მემუარები. (1885-1911). ტფ., 1934.

შმუცტიტულზე: „ნიშნად დიდი მადლობისა პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს გიორგი ლასხიშვილის შვილებისაგან. 24. VI. 34 წ“.

შმუცტიტულზე: „ჩემი ამონაწერი. იხ. ბოლო ფურც. (ყდა) ი. გრ.“

სუპერზე: „იუმორზე, 136“.

სუპერის მე-4 გვ.: „მარიფათი, გვ. XIII და ჯამათი, XV. 1. რ. ერისთ. იუბილე, 97. 2. სახალხო თეატ., 123. 3. ნ. ხუდადოვი, 135. 4. სათეატრო კურიოზი, 128. 5. ველიჩკო და ეპიგრამი, 113. 6. მარის ლექსი, 4. 7. ივანოვიჩი – ფსევდ. 26. 8. ნადსონი (ორ კუბოში), 28. 9. ზდანოვიჩის ფსევდ., 67. 10. ქართ. ცენზორები, 77. 11. ჩემი ტალანტი – სუსტიაო, 76, 87, 12. ა. ახნაზაროვზე, 84 და 87. 13. ნ. ურბნელი პარტიამ არ მოჰკლავ, 86. 14. გრ. ვოლსკი, 88. 15. ესიკელა კვაჭანტირაძე, 88. 16. შრომანა – გრ. აბაშიძის ფსევდ., 89. 17. ილია მღეროდა „მუმლი მუხასა“, გვ. 92. 18. „ივერია“ 1896 წელს და იხ. დროებით, 106 19. თეატრზე, გვ. 119, 120. 20. ჩემი იუმორის ისტორიისათვის, გვ. 136-137 და 218 – („ცნ. ფურც.“ დამატების ისტორია). 21. ბოთლები და უნივ. შენობა, გვ. 15. 22. ნინო ნაკაშიძე, გვ. 224. 23. დ. ავალიანი, 226. 24. ვლ. მიქელაძის ფსევდონიმები. გვ. 286, 25. აბესალომ ეთერზე რეცენზია მე დავწერეო, გვ. 220. 26. ლასხიშვილის ფსევდ.; 88. 1. „მუმლი მუხასა“ უყვარდა ილიას, გვ. 92. II. გ. ლასხიშვილი ველიჩკოზე (ეპიგრამი), გვ. 112-113. III. პოეტ ჭანტურიაზე, გვ. 4.“

გვ. X. მოხაზულია: „-რატომ, რატომ მარგუნეს ასეთი მძიმე სასჯელიო?“ და მიწერილია: „ორიგინალში მოკლედია: „და მერე რისთვის?“ გვ. 57“.

გვ. XII. ხაზგასმულია: „ძველს“ და შეცვლილია სიტყვით: „წინაპართ“.

გვ. XIX წინასიტყვაობაში სიტყვებს: „თითქმის არაფერი“ მიწერილი აქვს: „გვ. 292“.

გვ. XIX წინასიტყვაობის ბოლოს მიწერილია: „პ. მ. საყვარელიძე“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ჭანტურია“ და მიწერილია: „ამის ლექსების წიგნი მაქვს მგონი“.

გვ. 65. ბოლოს: „აქამდე დაბეჭდილია 1913 წ. „სახალხო ფურცელში“, იხ. ავტორის წინათქმა“.

გვ. 71. მოხაზულია: „ავჭალის ქუჩის ბოლოს“ და მიწერილი: „თუ დასაწყისში?“ ხაზგასმულია: „რადგან ილიას, როგორც პუბლიცისტს, მაშინაც კრიტიკულად ვუცქერდი“ და მიწერილი აქვს კითხვის ნიშანი.

გვ. 83. მოხაზულია: „ილია ჭავჭავაძემ მე-90 წლებში“... და მიწერილი არშიაზე: „ესეც „კავკაზის“ და ი. ხონელის წინააღმდეგ. ი. გრ“.

გვ. 85. ხაზგასმულია: „მათ შორის წინათ რაღაც უსიამოვნო ისტორიას ჰქონდა ადგილი“, მიწერილია: „ამ დროს იაკობი ეკამათებოდა „კვალს“ „აღვიარების“ შესახებ“.

გვ. 89. ხაზგასმულია ცნობები პოეტ გრიშა აბაშიძის შესახებ და მიწერილია არშიაზე: „შრომანა“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „ანტონ ფურცელაძეს არ უყვარდა შექსპირი, არ სწამდა მისი არა თუ გენიოსობა, უბრალო მხატვრულ ნიჭსაც ართმევდა“, მიწერილია: „ლ. ტოლსტოიც ამ აზრისა იყო“.

გვ. 94. ხაზგასმულია: „ანონიმურ ბროშურაში „ილია ჭავჭავაძე და მის მოღვაწეობა“-ში“ მიწერილია: „ივ. მაჩაბლისა იყო“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „1897 წლის თებერვლიდან“, მიწერილია: „1903 წ.“

გვ. 109. „Характеристики и воспоминания“ წინ ჩამატებულია: „წიგნები“.

გვ. 112. მოხაზულია რუსული ექსპრომტი და მიწერილი: „პუშკინის მიბაძვა“.

გვ. 151. პირველი აბზაცი მოხაზულია და მიწერილი არშიაზე: „ს. ეთნოგ. მუზ.“

გვ. 225. სამი უკანასკნელი აბზაცის გასწვრივ არშიაზე წერია: „იხ. „მნათ.“, 1934, № 4, გვ. 191“.

გვ. 226. ბოლო აბზაცი და გვ. 227 მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. „მნათობი“, 1934, № 4, გვ. 192.“

გვ. 229. ხაზგასმულია: „ალ. ჯაბადარმა გენერალ ტიმოფეევს ჩააბარა“ და მიწერილია: „მართალია, იხ. „მნათ., 1934, № 4, გვ. 195“.

გვ. 257. ხაზგასმულია გაზეთის სახელწოდება „შრომა“ და მიწერილია: „შრომა“ ესერების გაზეთი იყო“.

გვ. 260. ბოლო აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 286–287. ხაზგასმულია: „მე ეს გახლავარ“ თუ „ვინა ვარ მეო“ და მიწერილია: „ვინ ვარ მე?“

გვ. 297. აღნიშნულ ცნობებში ლადოს შესახებ მოხაზულია: „მუსიკოსი“ და კითხვის ნიშანია მიწერილი.

გვ. 298. ჩამატებულია: „გელეიშვილი“.

გვ. 299. ჩამატებულია: „დავრიშვილი, 197; ერისთავი ანდრია, გვ. 157; ერისთავი ნიკ. რევ-ძე, 214“.

გვ. 300. ჩამატებულია: „ივ. კოლეიშვილი (კომუნა). გვ. 217; მ. კლიმიაშვილი, 81“.

გვ. 301. ჩამატებულია: „დ. ნახუცრიშვილი, 223“.

გვ. 302. გ. ჟურულის შესახებ ცნობებში. გვ. 75 გადაკეთებულია 77-ად და მიწერილი: „ემიგრაციაშია“. იქვე, ასო „ს“-თან ჩამატებულია: „საღარაძე, მიხ. გვ. 80“.

გვ. 303. ჩამატებულია: „ფალავანდიშვილი, თამარ, 199; ქუთათელაძე, ი. 136“.

გვ. 304. ჩამატებულია: „კ. ჩხეიძე“.

გვ. 306. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ქრ. რაჭველიშვილი“.

12332–12340. ლოლუა ა. მოგონებები. თბ., 1954.

კანზე: „დასაბრუნებელია. ი. გრ. 1955-8/1.“ იქვე: „აკ. შანიძე, 74“.

კანის ბოლო გვერდზე: „მე“ გვ. 56, 57, 59, 60“.

12341. მაზნიაშვილი გ. მოგონებანი. 1917–1925. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 1/III.“ სათაურთან: „თარგ. სვ. ყიფიანისაგან. პოეტებზე, გვ. 176“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. პოეტებზე, გვ. 176–7 (?)“.

უკანასკნელ გვერდზე: „ბიბლიოგრაფია: 1. „ახალი სოფელი“, № 119, 1927, გვ. 8“ და ამოჭრილი გაზეთიდან „კომ.“, 1925, 10 დეკ. № 284 – შ. ბ-ს წერილი „საუბარი გენერალ მაზნიაშვილთან. ემიგრაციის ჭაობში“.

12342. მანსვეტაშვილი ი. მოგონებანი. ნახული და გაგონილი. ლ. ასათიანის რედ. წინასიტვ. და შენიშვნ. თბ., 1936.

გამლილი თავფურცლის ბოლო გვერდზე წარწერა: „ქართული მწერლობის დაუღალავ მუშაკს, ქართველების ანაკრეონს, იოსებ გრიშაშვილს გულითადის პატივისცემით ავტორისაგან“.

ფორზაცზე: „1. აკაკიზე ლანძღვა, გვ. 206“. – გვ. 206. ხაზგასმულ-მოხაზულია და მიწერილია: „აკაკი? 2. ილიას მოკვლას უპირებდნენ გვ. 12“, – გვ. 12 ხაზგასმულია: „ჯერ იყო და კახეთის თავადაზნაურობამ მოკვლა დაუპირა ილია ჭავჭავაძეს“ და მიწერილია: „იხ. ნადიკვრელის წიგნიც. 3. მენავეები რა საჭიროა თავს ამოჰყოფსო, 201 (ივ. მაჩაბელზე). 4. ილია ხონელზე, 76. 5. დ. კეზელზე, 238“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „1. გუნიბის მოედანი, გვ. 2. 2. ამქრების აჯანყება, 13. 3. ივანოვის ბიბლიოთეკა, 16. ღოროტოტო, 19, 22, 4. წურბელების დაჭერა, 21. 5. ვლადიკავკაზ-ვლადეი კავკაზ, 26. 6. ბეკეტოვი, გვ. 36. 7. იზიუმინკა – (თუზუმი). 70. 8. ვასო მაჩაბელი უფროსი იყო ივ. მაჩაბელზე, 72. 9. ა. ცაგარელი და სტუდენტები, 74. 10. „მზის დაბნელება“ პეტერბურგში და ივ. მაჩაბელი. 11. შახიანი, 74. 12. ილია და პაპიროსი. 86. 13. ფეხი, 86. 14. ფაშარი, 88. ილია და ნარდი, გვ. 86. დამატება: ელ. ჩერქეზიშვილის თქმა: წვიმა მოდიოდა ილია კიდევ ნარდს თამაშობდა კ. მესხთანაო; დიომიდე კილაძე, გვ. 90; ჩოლახ-ჩოლახ – 91; ივ. ჯაბადარის წერილი „სვერნი ვესტნიკში“ ვ.-ტყაოსანზე, გვ. 93, 94 და 237; დ. ნადირაძე, ლ. აღნიაშვილი, 96; ბაჩანა, 104; ხევსურების ახსნა, 104; ვაჟაზე, 108“.

შმუცტიტულზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ. 1936. 4. VIII. სურათები უწესრიგოდ არის განაწილებული“. იქვე: „გლდანელი“, 179. „მეფე ლირი“ – 167“ – გვ. 167. ხაზგასმულია: „ილიამ მხოლოდ შალაშინი გაჰკრა, თავისებური შნოთი გაალამაზა“, მიწერილია: „არ არის მართალი, იხ. ილიას ავტოგრაფი; ილია და ბანქო, 143“. გვ. 143 ხაზგასმულია: „ილიას ძალიან უყვარდა ბანქოს, ქალაქის თამაშობა... თუმცა ილია ძალიან ფრთხილი და ჩაკვირვებული მოთამაშე იყო, მაგრამ ხშირად ამასაც ჯიბეებს გამოუბერტყავდნენ ხოლმე“, მიწერილია: „იხ. ილიას კერძო წერილი კ. ერისთავისადმი. (მე მაქვს ასლი)“.

გამლილი თავფურცლის ბოლო გვერდზე: „1936. 10. VIII. იაკ. მანსვეტაშვილი გარდაიცვალა 1944 წ. 22 მაისს“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „მგონი კუკიაში“ და მიწერილია: „ველიამინოვის ქუჩაზე“.

გვ. 17. მოხაზულია ადგილი ივანოვის ბიბლიოთეკაში აკაკისა და არწრუნის შორის მომხდარი შელაპარაკების შესახებ, მიწერილია: „არწრუნის კუზი“ , სიტყვა „ბიბლიოთეკაში“ აღნიშნულია და მიწერილია: „ბიბლიოთეკაში ვინ ბაასობს?“

გვ. 23. ხაზგასმულია: „ერთი მხარე საქართველოსკენ გადაიხრება, მეორე კავკავისაკენ“, მიწერილია: „ყაზბეგიც კავკავში მოაქციეთ?“

გვ. 27. ხაზგასმულია: „ბემტაუ“ და მიწერილია: „ბემ-თაუ-ხუთთავიანი“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „მზე უკვე“... და მიწერილი: „სად არის მზე პეტერბურგში“. ხაზგასმულია: „მზე“ და მიწერილია: „ნათელი“.

გვ. 50. წინადადებაში: „...საპყრობილეში დაიჭირეს“ სიტყვა „დაიჭირეს“ გადახაზულია და მის მაგივრად წერია: „ამყოფეს“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „პირველად ვნახე კუბოში ნეკრასოვი, მისი ცოტა მოგრძო, მრავალტანჯული სახე“ და მიწერილია: „აქ ნეკრასოვის სურათი რატომ არ არის?“

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ითვლება“ და მიწერილია: „ითვლებოდა“.

გვ. 62. მოხაზულია გვერდი და მიწერილია: „ტერორი“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „რა ენა წახდეს, ერიც „დაეცეს“... და შემდეგ „რუსეთუმეების“, მიწერილია: „ილია ამ რედაქციით არ იტყოდა. „რუსეთუმე“ აკაკისაა. აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „ილია ხონელი“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „შჩედრინი გავაქართველოთ, ქართული სული ჩავუდგათ და ქართული ხორციტ შევმოსოთ, თორემ ჩვენი მკითხველისათვის გაუგებარი დარჩება“, მიწერილია: „გადმოკეთება?“

გვ. 79. პ. უმიკაშვილის პორტრეტს მიწერილი აქვს: „ჰგავს“.

გვ. 84. მოხაზულია გვერდი და მიწერილია: „ილია“.

გვ. 87. თავის დასაწყისზე მიწერილია: „ცენზურა“.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „გადაგვარებულ დიდ მოხელეს“, [ლევან მელიქიშვილი]. მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილის მეგობარი“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „ჭიის ფერი“ და მიწერილი: „ჭიაფერი?“

გვ. 99. რკალშემოვლებულია: „სპარსეთიდან“ და მიწერილია: „ირანიდან“. აბზაცს მიწერილი აქვს: „ნ. ავალიშვილი?“

გვ. 105. ხაზგასმულია: „თამარიანი“ და მიწერილია: „თუ ეთერიანი?“

გვ. 106. ხაზგასმულია: „მოვათავსე „ივერიაში“ რეცენზია“, მიწერილია: „რომელ წელს? რედაქტორო?“

გვ. 107. ხაზგასმულია მეორე აბზაცი და მიწერილი: „გ. ყ-მე მედავითნე“.

გვ. 109. სერგეი მესხის პორტრეტს მიწერილი აქვს: „კარგია“.

გვ. 123. დავით ერისთავის პორტრეტს მიწერილი აქვს კითხვის ნიშანი.

გვ. 143. მოხაზულია ბოლო აბზაცი და მიწერილი: „იხ. ელ. ჩერქეზ. მოგონება“.

გვ. 169. პორტრეტთან „ი. მაჩხანელი“ – „ი“ გადასწორებულია „დ“-ად და პორტრეტს მიწერილი აქვს: „ამას აქ რა უნდა?“

გვ. 205. ხაზგასმულია: „იმ წერილიდან“ და მიწერილი: „164“.

- გვ. 224. ბოლო აბზაცს მიწერილი აქვს „ვ. აბაშიძე“.
- გვ. 233. ხაზგასმულია: „ჰკონდა!“ და მიწერილი: „აქვს?“
- გვ. 242. შენიშვნაში, № 14-ს მიწერილი აქვს „ცუკია ფილოსოფოსი“.
- გვ. 243. მოხაზულია შენიშვნა № 16 და მიწერილია: „? მე?“.
- გვ. 245. შენიშვნაში № 23 ხაზგასმულია: „პოტტო გადმოგვცემს“ და მიწერილია: „სად?“
- გვ. 256. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. გრ. ყიფშიძე“.
- გვ. 258. ქვემოდან მეორე აბზაცთან მიწერილია: „იბეჭდება“.
- გვ. 262. შენიშვნას № 70 მიწერილი აქვს: „პიესები?“, შენიშვნა № 71 პირველ აბზაცზე მიწერილია: „იხ. ს. ხუნდაძე“.
- გვ. 263. პ. უმიკაშვილის შესახებ ცნობებს მიწერილი აქვს: „არსენა ამას რომ არ ჩაეწერა – დაიკარგებოდა“.
- გვ. 264. გრ. ვოლსკის შესახებ ცნობებში ხაზგასმულია: „ლექსები: „შენ გეტრფი მარად“, „ოდეს მეწვევა სევდა დამწველი“ და მიწერილია: „ეს ერთი და იგივე ლექსია. ჩეხოვის პრედლოჟენიე და დათვი სთარგმნა“.
- გვ. 266. შენიშვნას № 83 „შვლის ნუკრის ნაამბობზე“ მიწერილი აქვს: „გაგრძელება სხვ“.
- გვ. 267. შენიშვნას № 86 „ბაზალეთის ტბის“ შესახებ მიწერილი აქვს: „ამით გაიხსნა „ჯეჯილის“ გამოცემა“.
- გვ. 268. შენიშვნას დ. მიქელაძის შესახებ № 93 მიწერილი აქვს: „ს. ხუნდაძე“ და არშიაზე: „სთარგმნა ტოლსტოის პიესა“.
- გვ. 269. ხაზგასმულია: „სარდუს ფრანგული პიესიდან“ და მიწერილია: „ისე გამოდის, თითქოს სარდუს არა ფრანგული პიესაც აქვს“. ხაზგასმულია: „პარიზელი ბიჭი“ ჟოზეფისა“ და მიწერილია: „ხახანაშვილის (326) აზრს იმეორებს – ჟოზეფი პარიზელი ბიჭის სახელია. პარიზელი ბიჭის ავტორი?“
- გვ. 269. ალ. ყიფშიძის შესახებ ცნობებში ჩამოთვლილ პერიოდულ გამოცემებს მიწერილი აქვს: „მომბე“.
- გვ. 271. ხაზგასმულია: „მათიკო“ და მიწერილია: „დრამაა, კომედია კი არაა“. ხაზგასმულია პიესების სახელწოდებები და მიწერილია: „ესენი ყველა გადმოკეთ.“
- გვ. 272. ცნობებში შესწორებულია ვ. აბაშიძის დაბადების თარიღი 1854–1855-ად და ქართული მუდმივი თეატრის დაარსების თარიღი 1878 – 1879-ად.
- გვ. 273. ელენე ყიფიანის შესახებ ცნობებს მიწერილი აქვს: „იხ. ს. ხუნდაძე“. ამავე გვერდზე წერია: „არ არის ახსნილი: 1. სიმბორსკი. თავი მოიკლა გარდაიცვალა 1881 წ. 164, საინტერესო პიროვნება იყო. იხ. „Teatr“, კობიაკოვი. 2. აკაკის ცოლის გვარი იყო ბაზილევსკი და არა ბელოსერსკი-ბელოზერსკი“.
- შემდეგ დაუნომრავ გვ.: „გრ. არწრუნია? გვ. 25; შვლის ნუკრის ნაამბობი წამიკითხავს, – გვ. 105; პორნოგრაფია, 212; ილია და თეატრი, 145; შჩედრინი, 77; ილიას გარეგნობა, 84“.
- გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ა. ჯ.-ს რეცენზია „საინტერესო მემუარები“, მინაწერებით: „ლიტ. საქართველო“, 1936, № 18“. სტატიის ბოლოს გახსნილია ავტორის ინიციალები: „ა. ჯაჯანაშვილი“. ხაზგასმულია რეცენზენტის კრიტიკა

მანსვეტაშვილის შეხედულების აკაკის პოეზიაზე და მიწერილია: „ესევე აზრი გაიმეორა კ. იაშვილმა 1937 წ. 9 მაისს ხელ. სასახლეში, ე. ი. მანსვეტაშვილი გაჰკენწლა“. 2. ვ. ჯიბუტის რეცენზია „იაკ. მანსვეტაშვილის „მოგონებანი“, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 24 სექტ. 1936 წ. № 40“. 3. გაზეთის ერთი გვერდი ნაწყვეტებით. ი. მანსვეტაშვილის „მოგონებიდან“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“ 1936 წ. № 174“. 4. ი. მანსვეტაშვილზე ნეკროლოგი, მინაწერით: „1944 წ. „კომ.“, 1944 წ. 24 მაისი, № 104“. 5. ვ. ხ.-ძის რეცენზია „საინტერესო წიგნი. მოგონებანი იაკობ მანსვეტაშვილის, მინაწერით: „მუშა“, № 217, 20 სექტ. „ქალაქის ნაჭრები წარწერებით: „დაიბეჭდა მოგონებანი: 1. დ. კლდიაშვილი. 2. ს. მგალობლიშვილი. 3. ი. მანსვეტაშვილი. 4. დ. მესხი. 5. დ. ყიფიანი. 6. გ. ლასხიშვილი. 7. ელ. ჩერქეზიშვილი. 8. ნატო მესხი (იხ. „მნათობი“, 1943 წ. № 11–12. ვინ იყო არტისტი ქალი მანდენოვისა? ენჟენი-უააო? ჯიბერტი – იაკობ მანსვეტაშვილი – (გუნიას კალენდრის რეცენზ.)? ეგრი? ერმილე სოფრომის ძე ნაწერი 1891“. ღია ბარათი მიღებული ლენინგრადიდან ი. გრ. მიერ 6 X 1936 წ. აღ. არაბიძისაგან: „ჩემო სოსო! გიგზავნი ორ წიგნს: გ. წერეთელს და ახუნდოვს. რუსთაველი ძნელი საშოვარია, სპეკულაცია დაიწყო. 60 მან. თხოულობენ ცალში და უნდა გამოგიტყდე, რომ როგორც უმუშევარი მიჭირს მივსცე 60 მანეთი. შენი წიგნები მომდის. ვერ წარმოიდგენ რა მასიამოვნა ამ წიგნებმა. ეცადე, ნუ დამაკლებ ასეთ გამოცემებს და როცა მოვეწყობი სადმე ერთად გადაგიხდი. იაკობის მოგონებები მეორეთ გადავიკითხე, საგანგებოთ დაწერილი წიგნია. ერთი შეცდომა ვიპოვნე. აკაკის ცოლი ბელოსელსკი-ბელოზერსკის ქალი კი არ იყო, არამედ ბაზილევსკის, ძალიან მდიდარი-მილიონერი. იყავი კარგათ. შენი აღ. არაბიძე“.

12343. მარჯანიშვილი კ. მემუარები და წერილები. [დ. ჯანელიძის წინასიტყვ.]. თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ჩემს ძველს და ნამდვილ მეგობარს სოსოს. 1947 წ. 28/V. აკაკისაგან“. მიწერილია ი. გრ. ხელით: „ხორავა“. მარჯანიშვილის საღამო (ოპერის თეატრი)“.

ფორზაცზე: „1. ნ. გოცირიძის საიუბილეო წიგნისთვის კოტეს დავაწერინე ეს წერილი. გვ. 119“.

გვ. 106. ხაზგასმულია: „წყვდიადის სამეფო“ და მიწერილია: „მეუფება წყვდიადისა“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ევგ. ჩირიკოვის... „კოლდუნია“ და მიწერილია: „ჯადოსანი (კ. ანდრ.)“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „ლავრენევის პიესა „რღვევა“, მიწერილია: „თარგ. აკაკი ფალავასი“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გრ. ჩიქოვანის წერილი „ყვარელში“, მინაწერებით: „კომ.“, 1947, 9 ივლისი, № 136“. წერილის მეორე აზვაცში „დადგით“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „გადადგით“.

12344–12346. მგალობლიშვილი ს. მოგონებანი. ლ. ასათიანის წინასიტყვ. რედ. და შენიშვნ. ტფ., 1938.

შმუცტიტულზე წარწერა: „ყველასათვის საყვარელ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემის აღსანიშნავად. მ. თალა... 5. IV. 38“.

ფორზაცზე: „ჩემზე – გვ. XII, გვ. 254, 264 (მაქებს); გვ. 249, გვ. 267, გვ. 195. (გ. ყიფში.), გვ. 185; სოფ. მაგლობლიშვილის ფსევდონიმები (დასადასტურებელია!!): 1. ს. ზაქარაძე. 2. ია. ერაძე. 3. ს. გუმცაძე (ჯორჯაქარა ფსევდ. დაიბეჭდა). 4. წაკოლა (?). 5. კიკია. 6. ილია ზაქარიაშვილი. იხ. „თემი“. 1915. № 2. ი. გრ. მგონი (?) გამოტოვებულია: 1. მოგონება ილია ჭ-ძის შესახებ – „ფასკ.“, 1908, № 1. (ეს წერილი სხვა ვარიანტით, გვ. 129). 2. ...ცაგარ., 219“.

შმუცტიტულზე: „ამ წიგნზე რეცენზია: 1. იხ. „მნათობი“, № 3, გვ. 201“.

ბოლო ფორზაცზე: „გვ. 236. გ. წყალტუბელი გარდ. 1921 წ., გვ. 237, 207, 180 იოსებ ბაქრაძე – ი. ელაქაძე, ოქრუაშვილი. ოქრუაშვილი იოსებ. ფსევდ. გვ. გვ. 108, ელაქაძე, გვ. 107; გვ. 237. იონა მეუნარგია (1850–1919); 253. საღამოს ერთი ცხვირი ხეირია; 258. დ. კეზელი – არაგველი (1854–1906); 261. დ. მიქელაძე-მეველე (1844–1918) დ. ყულაშვილი, დ. ზურაბიშვილი; გვ. 51. ი. ალეველი (იასონ ნათაძე); გვ. 186. გრ. ვოლსკი გარდაიც. 1909, 5 დეკ.; 208. ეკ. ღვინიაშვილი-ფურცელაძე; 209. ქართ. წარმოდგ. და ანტ. ფურც.; 214. მიხ. ჩოდრიშვილი ანტ. ფურცელაძეს. 1. თეთრი კბილი, შავი გული. 1. სანდუა ბიჭი, გვ. 121. 2. განკიცხული ცალკე წიგნად, 117. 3. ტატო წ-ძე, 88, 89. 4. გორის ციხის უფრ. ზაზა ყიფ. 86. 5. თეატრი იარმუკაზე, გვ. 51. 6. შეცდომა, 55, 58, 57, 59, 174. ანეგდოტები აკაკიზე, 183; ა. ხახანაშვილის დაბადების ნამდვილი თარიღი, 229; ალ. ციმაკურიძე, ფსევდ. „სა“-176; შიო მღვიმელზე, 93; შიო ჩიტაძე, 248; „იორდანე ტუსალი“ გვ. 108; მიხ. ყიფიანი“.

გვ. V. ს. მაგლობლიშვილის პორტრეტს მიწერილი აქვს: „1851–1925“.

გვ. XII. ხაზგასმულია: „სამწუხაროდ, ჩვენგან დამოუკიდებელი მიზ.-ზეზის გამო ჩვენ აგრეთვე საშუალება არ მოგვეცა გვესარგებლნა მწერალთა მუზეუმის არქივითაც“ მიწერილია: „რატომ?“

გვ. 1. ქართველ ხალხოსანთა ჯგუფურ პორტრეტზე, ფეხზე მდგომ მარჯვნიდან მეორე პიროვნებას მიწერილი აქვს: „ს. გოგლიჩიძე“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ნ. დ. ერისთავი (კოლა)... გორელის ფსევდონიმით“ და მიწერილია: „ტყვიაველის“ ფსევდ“.

გვ. 57. მესამე აბზაცში „1880“ გადასწორებულია „1879“-ად. ხაზგასმულია: „ერთს კვირამდე დარჩნენ გორში“ და მიწერილია: „იხ. ა. ცაგარლის მოგონებანი, გვ. 367“.

გვ. 58. მოხაზულია: „ნიკო ავალიშვილის რედაქტორობით“... მიწერილია: „ივერია“ და „მნათობი“ ერთი ფორმატისა იყო და ურევს“. ხაზგასმულია: „მნათობში“ დაიბეჭდა აკაკის შესანიშნავი „ზღაპარი: „შვილო ალექსი, მსურს გითხრა ლექსი“... მიწერილია: „არ არის მართალი, დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1880 წ. იხ. 174“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „ჩაილდ-ჰაროლდი“, მიწერილია: „დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1880 წ. № 111, ხოლო „ვირგინია“ – „მნათობში“. ხაზგასმულია: „დაიბეჭდა 1872 წ. „მნათობის“ მეორე ნომერში“, მიწერილია: „როსსელი“.

გვ. 61. რკალშემოვლებულია „საგურამოში“ და მიწერილია: „ცოლი შეირთო 1863 წელს“. ხაზგასმულია: „სამკითხველო გაიხსნა ივანოვის სახელზე“, მიწერილია: „ივანოვის ბიბლ. ფომტის ქუჩა. იხ. ამ ივანოვზე აპ. მახარაძის წერილი, „ლიტ. საქართ.“, 1938, № 8, გვ. 4“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ლომკირიძის ფსევდონიმით“ და მიწერილია: „კ. ფავლენიშვილი“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „გიორგი უთურგაული“ და მიწერილია: „პედაგოგი“.

გვ. 123. ხაზგასმულია: „დღიური ბიძია თომასი“ და მიწერილია: „იბეჭდებოდა „კვალში“, 1904 წ.“

გვ. 125. ხაზგასმულია: „ამ წერილში მოხსენებული პოლტაველი ერისთავი“ და მიწერილია: „ს. მგ. ეს წერილი დაიბეჭდა „კვალში“ 1894, № 5. ი. გრ“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „ჭურულის შვილი“ და მიწერილია: „დურმიშხან ჭურულის შვილი გიორგი. ი. გრ“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „დაიბეჭდა „მნათობში“ აკაკის ზღაპარი „შვილო ალექსი“ და მიწერილია: „ივერიაში“, იხ. გვ. 58“.

გვ. 176. ხაზგასმულია: „სანდრო ნათაძე, – უებრო მასწავლებელი და მწერალი“, მიწერილია: „ჩემი მასწავ.“

გვ. 177. მოხაზულია: „ეს დოსტაქარი იმიერ საქართველო იქნებაო“ და მიწერილია: „აკაკი და ბელადი“.

გვ. 183. მოხაზულია გვერდი და მიწერილია: „ანეგდოტები“.

გვ. 185. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „მართალია. ი. გრ.“

გვ. 202. მოხაზულია: „ბ. პანის“... და მიწერილია: „პავლე საყვარელიძე, გუნიას სიძე“.

გვ. 207. ხაზგასმულია: „აქვე იბეჭდებოდა სოსიკო ბაქრაძის თარგმანები ბაირონის ლექსებისა ელაქაბის ფსევდონიმით“ და „ელაქაბის“ გადასწორებულია: „ელაქაძის“.

გვ. 208. ხაზგასმულია: „თამაშაად“ და მიწერილია: „სანახავად“.

გვ. 237. იონა მეუნარგიას შესახებ ცნობებში, მის მიერ შედგენილ მოღვაწეთა ბიოგრაფიებს დამატებული აქვს: „მამიასი, ქოჩაკიძის“.

გვ. 257. მოხაზულია 104-ე შენიშვნა და მიწერილია: „უფრო ადრე ილიაზე „ფასკ.“, 1908, № 1“.

გვ. 258. შენიშვნაში № 117 რკალშემოვლებულია „ევგენი მარკოვი“, მიწერილია: „ეს არ იყო რეაქციონერი“.

გვ. 262. შენიშვნა № 142-ს ბოლოს მიწერილია: „მგალობლიშვილი ხარფუხის კლუბის მამასახლისი იყო“.

გვ. 264. შენიშვნაში № 146 ხაზგასმულია: „მისი კომედიების კრებული“... მიწერილია: „მალადეც!“

გვ. 265. პირველ სტრიქონს მიწერილი აქვს: „იხ. ამის მოგონებანი“. [დათიკო მესხის].

გვ. 268. ხაზგასმულია: „ვალიკოს ფსევდონიმით“ და მიწერილია: „ვალიკო – ია“-ს ფსევდონიმით“. 181 შენიშვნაში რკალშემოვლებულია: „მოქალაქე ბაქრაძე... მისი შვილი ექიმი ბადრიძე“ და კითხვის ნიშანია მიწერილი.

გვ. [270]. სარჩევს ბოლოს მიწერილია: „შენიშვნაში აკლია: ჟურნ. კოტე ხერხეულიძე, უსინათლო გარდაიცვ. გვ. 127“.

წიგნის ბოლოს ცარიელ ფურცელზე წერია: „ლექსიკონი: 1. მიიბიზებდა. 2. მაკვილატი, გვ. 118. 3. სანჭრაქი, (შანჭრაქი). 111. ბელეში, 182“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ვლ. ზამბახიძის რეცენზია: „სოფრომ მაგალობლიშვილის მოგონებანი“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1938, № 87, 16 აპრილი“. რეცენზიაში ხაზგასმულია: „დროება“ და მიწერილია: „მოამბე“.

წიგნში ქაღალდის ნაჭრები შენიშვნებით: „1. ს. მაგალობლიშვილის „მზეთუნახავი გული“, გაზ. „დილა“-ში, 1911, № 24. 2. სოფ. მაგალობლიშვილი. „მზეთუნახავი გული“ (ლეგენდა), ილ. ზაქარიაშვილის ფსევდონიმით, იხ. „თემი“, 1911 წ., № 2, 3. 3. ს. მაგალობლიშვილი „ქართ. ეკლესია და სამღვდელოება“ იხ. „თ. და ც.“ 1917, № 8, 9. 4. გორის თეატრზე. ს. მაგალობლიშვილს უპასუხებენ გ. თუმანიშვილი, „თემი“, 1911, № 6. (გორის როტონდა ჩვენ გადავაკეთეთ). 4^ე. ალალო თუთაევი იცავს სოფრომს, „თემი“, 1911, № 11. 5. „მაგრად გულზე დაიჭდიე“ (ნაწყვეტი მოთხრობისა ბატონყმობის ცხოვრებიდან). იხ. „დროების კალენდარი“ 1908 წ. გვ. 127. რედ. ივანე მჭედლიშვილი. 6. სოფ. მაგალობლიშვილის მეგობრის მარიამ კერესელიძის (მაშო, მათეს ცოლი) ნეკროლოგი „ივერია“, 1904, № 245, გვ. 2. თ. ხუსკივაძის. 7. ბატონყმობის გადავარდნის შესახებ იხ. მოგონება ს. მაგალობლიშვილისა „თემი“, 1911 წ. № 6. 8. ს. მაგალობლიშვილის წერილი ა. ხახანაშვილზე „თემი“, 1912 წ. № 84. ა. ხახანაშვილის ანდერძი კი იბეჭდებოდა „თემი“, 1912 წ. № 83. 9. ხელმოუწერელი წერილი გორიდან (ფელეტონი) ეკუთვნის ს. მაგალობლიშვილს. იხ. კომპლექტი „დროება“ 1884 წ. № 33. აწერია ს. მაგალობლიშვილის ხელით „ს. მაგალობლ.“, კომპლექტი საჯარო ბიბლიოთეკისა. 10. ერთს ფსევდონიმზე: „ს. ზაქარაძე“, ვიღაცას მიუწერია ს. მაგალობლიშვილი. იხ. „დროება“, 1875, № 27. წ. კ. საზ. კომპლექტი, ინახება საჯაროში, № 892/ბ. 11 ს. მაგალობლიშვილი. მოთხრობა „ერთი ათასთაგანი“, იხ. „თ. და ც.“, 1920 წ., № 29, (გაგრძ.) 12. ს. მაგალობლიშვილის წერილი „სესილ როდსი“, „ივ.“, 1900, № 140, 141, 142, 143. 13. ს. მაგალობლიშვილი. „თინიას გიშერა“, „ჯეჯილი“, 1890 წ., № V, გვ. 18. 14. ს. მაგალობლიშვილი „გუტენბერგი“, „ჯეჯილი“, 1890, № 2. 15. ს. მაგალობლიშვილმა თავის ხელით დაწერა თავის ბიოგრაფია. ეს კარგად მახსოვს. მხოლოდ გუნამ გადააკეთა, „მე“ ყველგან ამოშალა, რომ წერილი რედაქციისა ყოფილიყო, ასე, რომ ამ დაბადების თარიღს უნდა ერწმუნოთ, იხ. ჟ. „საქართ.“, 1908, № 4, გვ. 8. 16. ს. მაგალობ. „მეკვლე“, (საახალწლო ამბავი), „კვალი“, 1893, № 1. 17. ს. მაგალობლიშვილი „საწყენი თვალი“, მოთხრ. „ივერია“, 1899, № 1. 18. ს. მაგალობ. (წაკოლა). „წყაროსთან“, (ამბავი) „დროება“, 1880, № 260. 19. წაკოლა (ს. მაგალობლიშვილი) „ტატე“ , ამბავი ხალხის ცხოვრებიდან, „დროება“, 1880, № 213. 20. ივ. მაჩაბ. „როგორც ჰქუხს, ისე არა წვიმს, რეცენზია, იხ. „დროება“, 1880 წ., № 233. მოქმედი პირები იაკინთე. ლათ.“ 21. სოფ. მაგალობლიშვილი „დედა მათა“, „ივ.“, 1881, № 2; „ცვრევაზე“, „ივ.“, 1885, № 9. ი. გრ. 22. „ყაყიტას ქურდი“. პირველად დაიბეჭდა „ნობათ“-ში 1884. № 7-8-9. მე მაქვს ეგზემპლარი, სადაც მგონი იაკობ გოგებაშვილის ხელით ჩასწორებულია. 23. ს. მაგალობლიშვილი „მოცარტი“ (ისტ. მოთხრ). „ნობათი“, 1885, № 1. 24. ს. მაგალობლიშვილი „ღარიბების შემწე“, (რუს. გადმოკ.) „ნობათი“, 1885 წ. № 2, გვ. 70. 25. ს. მაგალობ. „გმირისეული ქალი“, „ივერია“, 1886 წ., № 63, 64, 67, 68, 69, 70. 26. ს.

მგალობლიშვილი „ქართველები პოლტავაში“, „კვალი“, 1894 წ., № 5. 27. „დღიურები ბიძია თომასი“ ფსევდ. კიკია. მგონი ს. მგალობლიშვილია. იხ. „კვალი“, 1894, № 8. 28. ს. მგალობლიშვილი „მეფე ურიათა“, (მოთხრ., „ივერია“, 1902, № 277. 29. ს. მგალობ... „ს. ფლავში ჩამოსახლ.“, „ივერია“, 1903, № 76. 30. ს. მგალობლ. „სიყმაწვილის მოგონებანი“, „ნაკადული“ (მოზრდ.) 1905, № III, IV, V. 31. ს. მგალობლიშვილი. მოთხრობა „მზეთუნახავი გული“. იხ. გაზ. „დილა“, 1911, № 22, 24 და სხვ. 32. ილია ზაქარიაშვილი (ს. მგალობლიშვილის ფსევდ.), იხ. „თემი“, 1915, № 2 – აქ დაბეჭდილია მოთხრობა „მზეთუნახავი გული“, რომელიც მოთავსებულია მჭედლიძის ქუთ. ჟურნალში. 33. ს. მგალობლიშვილი „და შეჰფიცეს“ დაიბეჭდა „გრდემლი“, 1923 წ., № 6. 34. ს. მგალობლიშვილი „ქართული დასის მოგზაურობა ქართლში“, „თ. და ცხ.“ 1924, № 1. აქ იასონ ნანამეხეა. 35. იორდანე ტუსადი მიხ. ქაიხ. ყიფიანის ფსევდონიმიაო, გვ. 108. 36. სოფ. მგალობლიშვილის (ხელთნაწერი) იხ. – № 3129–H“.

12347. მესხი დ. მოგონებანი. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „ქართული სიტყვის ოსტატს, ჩემს ტკბილ მეგობარს სოსოს“. [დავით მესხი]. იქვე: „გარდაიც. 1943 წ. დეკემბ. 1944?“

ფორზაცზე: „ი. გრ. მარრი, 68; ისარლოვი, 81; აკაკის უხამსი ანეგდოტი, 74; აკაკის „არაბი ფაშა“, 84; „სიკოია დენშიკი“, 102; მე ვცდები, (?) 96; აკაკის „ბუტიაობა“ 108; ვ. გუნამ წაილო, 93; „არა, არ არის დამნაშავე“ ანა მესხმა სთარგმ., 40“.

გვ. 40. მოხაზულია მოგონება ავტორის დაზე ანა მესხზე, არშიაზე მინაწერი: „ანა მესხი. ვეფხის-ტყაოსნის კომისია“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „ნესტორი“, მიწერილია: ნესტორ მესხი“ .

გვ. 74. ხაზგასმულია: „იალონზე“, მიწერილია: „განთიადი“.

გვ. 78. ბოლო აბზაცთან: „ეს მაიმუნი მერე შეიძინა. ი. გრ“.

გვ. 93. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „წაილო და დაბეჭდა კიდეც, იხ. „ნიშადური“, 1908, № ი. გრ“.

გვ. 102. ხაზგასმულია: „სიკოია დენჩიკი“ ეს მხიარული კომედია შევჩენკოს „Шельменко денщик“-იდან გადმოვაქართულე“, მიწერილია: „ამის ავტორია არა შევჩენკო, არამედ კვიტკა-ოსნოვიანენკო, იხ. ლიტ. საქ.“, 1939, № 14“.

გვ. 109. ბოლო აბზაცთან წერია: „იხ. ჩემი ცაგარელი“.

გვ. 111. ხაზგასმულია: „გრიგოლ ჩარკვიანი“, წერია: „არტისტი, თორემ გრიგოლი სხვაც იყო“.

ამონაჭერები ჟურნალ-გაზეთებიდან: 1. გ. სარდიონიძის რეცენზია, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1941 წ., № 24, 30 იანვ.“ 2. რ. მდივანის რეცენზია, მინაწერით: „მნათობი“, 1940, № 2“. 3. ს. კლდიაშვილის წერილი „შვილი სასახელო ოჯახისა“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944, № 1 იანვ.“ 4. ნეკროლოგი დ. მესხის გარდაცვალების გამო, მინაწერით: „1943, № 266, „კომუნისტი“, 26 დეკემბ.“

წიგნში ბანდეროლი წარწერით: „თბილისი. ხარფუხი, ალგეთის შესახევი № 1. სოსოს გრიშაშვილს. ქუთაისი. სოფ. რიონი დავ. მესხისაგან“.

12348. მეუნარგია ი. აკაკის ცხოვრებიდან. – ამონაჭერი: „ლიტ. მატთანე“, 1942, № 3–4.

12349–12350. მეუნარგია ი. ნანახი და განაგონი ილიას ცხოვრებიდამ. თბ., 1937.
თავფურცელზე: „საყვარელ მგოსანს და ძვირფას მეგობარს ი. გრიშაშვილს. ს.
ცაიშვილი. 15. IX. 37“.

ფორზაცზე: „ფარინა–28. შეცდომა; ათადან-ბაბადამ, 37, 38“.

გვ. 15. შენიშვნასთან მიწერილია: „წელი? ვისი შენიშვნაა“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „კონსტ. მამაცაშვილისა“. მიწერილია: „ეს კონსტანტინე ვინ არის?“

გვ. 24. გასწორებულია თარიღი; 1874-ის ნაცვლად: „1873“.

გვ. 32. პლ. იოსელიანის „მეფე გიორგის ცხოვრების“ შესახებ წერია: „1879 წელს დაიბეჭდა“. მეორე აბზაცთან: „იხ. ჩემ მიერ გამოქვეყნებული ილიას წერილი. „ლიტ. საქართ“.

გვ. 33. მოხაზულია: „მრეწველი ოქრომჭედლიშვილი“, მიწერილია: „პროფ.“

გვ. 42. მოხაზულია: „რუსი პოეტი ნ. სიმბორსკი“, მიწერილია: „ჟურნალისტი“.

გვ. 49. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ქალაქის თამაში“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ნ. ჯიბლაძის წერილი მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1938 წ., 6 იანვარი, № 5“. 2. ე. ა.-ს წერილი მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1937, № 98, 21 ოქტ.“ ინიციალებთან: „ე. ა.“ მიწერილია: „ს. აბულაძე“.

12351. ნაკაშიძე ნ. მოგონებანი. თბ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 274“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 20/I. იხ. ბოლო გვერდი“. იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი ლ. ჭიჭინაძის წერილი, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1947, № 9, 2 მარტი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „დეკეტნიკს“ რამდენიმე ათი წელია აღარ ამბობენ თბილისში, გვ. 362, 365, 374; 1. კიკნა – ფშაველა, 284. 2. ოლია ლეჟავა, 219, 300. 3. აკაკის პენსია, 308“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ნინო ნაკაშიძის წერილი „ფიქრები საბავშვო მწერლობაზე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1947, № 10“.

12352–12353. ნაკაშიძე ნ. მოგონებანი. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „მე, გვ. 42; ვაკელი, გვ. 32; ოლ. ლეჟავა, 39; დ. ყიფიანის წერილი ჩუდეც. სიტ. გამო, გვ. 200“.

გვ. 50. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ტაშის კარი“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „დონ-ღანი“ და მიწერილია: „დათიკო ღოღობერიძე“.

გვ. 124. მესამე აბზაცში „ბაბილინა იყო“ – შესწორებულია: „იყო“ სიტყვით: „არის“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „პარტენაშვილმა“ და მიწერილია: „იოსებ ირემაშვილმა“.

გვ. 165. ხაზგასმულია: „ეფემიას როლს ვთამაშობდი სუნდუკიანცის პიესაში“ და მიწერილია: „პეპო“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „მარიამ გარიყული (რატიანი)“ და მიწერილია: „თათეიშვილი“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „Меблир. комнаты... მე-4 სართულში“ და მიწერილია: „ბრისტოლ“.

გვ. 213. შესწორებულია: „კორინთელი“ „კორიშელად“.

მეორე ცალის ყდაზე: „ი. გრ. 1956. 22/VII“.

ყდის მეორე გვერდზე: „შმერლინგი, 156; გიორგი მათეიშვილი „ნაკადულში მხოლოდ „გიორგის“ აწერდა, გვ. 167; 171 – დ. თურდოსპირელი; ნინო ორბელიანი, 174; დუტუ მეგრელი, გვ. 176“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ბათუმში, 101; მე და ოლოლი, გვ. 91; სიხმარა, 125; სტალინი – 103. ბოლოში ამ წიგნის რეცენზიები ჩავაკერე. ი. გრ. 1956 წ., 20. VIII“.

გვ. 64. „შიო მღვიმელი“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „შიო დიდებისათვის უფრო საინტერესო მწერალია. ი. გრ.“

გვ. 90. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „არჩილ ჯორჯაძე“.

გვ. 100. მოხაზულია: „ივანე“ და მიწერილია: „ილარიონ“.

გვ. 103. ხაზგასმულია: „მეც“ და მიწერილია: „სხვები?“

გვ. 120. მოხაზულია: „ნაკადულში“ და მიწერილია: „სინათლე“, „ჯეჯილი“.

გვ. 126. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ორსულობის კასა?“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „პართენაშვილი“ და მიწერილია: „სოსო ირემაშვილი, სოსო პართენაშვილი“.

გვ. 175. აბზაცთან მიწერილია: „ანეგდოტი“.

გვ. 177. მოხაზულია: „ამბობდა, რომ აკაკიმ კი არა, მე აღმოვაჩინე ტასოს ნიჭი“, მიწერილია: „არ არის მართალი“.

გვ. 194. მოხაზულია: „გელა“, მიწერილია: „გელაზანია“.

გვ. 202. მეორე აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „მიხ. ლელაშვილი“. მოხაზულია: „ი. ბელიაშვილი“, მიწერილია: „იონა თლუღელი“

გვ. 206. მოხაზულია სიტყვა: „ბნელა“ და მიწერილია: „ისევ. ი. გრ.“

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. წერილი მინაწერით: „საბჭ. აჭარა“, 1956 წ. № 160, 12 აგვისტო“. 2. სოლ. ცაიშვილის რეცენზია „საბავშვო ჟურნალისტიკის სათავეებთან“, მინაწერით: „ლიტერატურული გაზეთი“, 1956, № 33, 17 აგვისტო“.

12354–12357. ნიკოლაძე ი. ერთი წელიწადი როდენთან. თბ., 1930.

12358–12359. სახოკია თ. როგორ ვიზრდებოდით ძველად. (მოგონებანი) თბ., 1955.

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „გარდაიცვალა 17/I–56“.

12360. სულიაშვილი დ. ბავშვობა [ავტობიოგრაფიიდან]. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1940, № 2.

12361. სულიაშვილი დ. უცხო მხარეში. [მოგონებანი]. თბ., 1959.

12362. სულიაშვილი დ. წარსულიდან. თბ., 1948.

12363. ტალახაძე ი. აკაკი. მოგონებანი. თბ., 1948.

12364–12365. ურუშაძე ვ. მოგონებანი. თბ., 1951.

თავფურცელზე: „ამხ. სოსო გრიშაშვილს ნიშნათ ურღმესი პატივისცემისა. ვ. ურუშაძე. 14. II. 1952 წ“.

ფორზაცზე: „გარდაიცვალა 1952 წ. მარტში“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 60, 67, 72; კონ. ოცხანელი, გვ. 16 (კ. თავართქ.)“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1952 წ. 31/I“ და ვასო ურუშაძის ნეკროლოგი ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1952, № 13, 28 მარტი“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „ვასო ურუშაძე 3–80–38; ვასო ურუშაძის მოგონებიდან: ვინ იყო: 1. კონ. ოცხანელი, ფსევდონიმი კ. თავართქილაძის. 2. „ცნ. ფურც.“, რა ფსევდონ. „ბიჭი-ბიჭი“. 3. ბებურ ბებურიძე., ატატო ბებურიძე. მსახიობი იყო. ვ. ურუშაძის „გურული სცენები“ და ლექსები, იხ. „ცხოვრების სარკე“, წ. II“.

12366–12367. ფაშალიშვილი ს. შეხვედრები დაუვიწყარ ადამიანებთან. [თბ.], 1961.

ფორზაცზე: „იოსებ გრიშაშვილს ისევ შენ, ისევ პოეტს, ისევ მეგობარს! სიკო ფაშალიშვილი. 31/X 1961 წ“.

მეორე ცალის გვ. 45. ხაზგასმულია: „დროების“ რედაქცია“. მიწერილია: „ა. შ.“

გვ. 48. ხაზგასმულია: „კულტ. ძალებმა ითავეს აკაკის იუბილის მოწყობა“, მიწერილია: „1908“.

გვ. 51. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „კიტა?“

გვ. 54. ხაზგასმულია: „დაბალ კლასში“, მიწერილია: „უნივერსიტეტი“.

გვ. 78. დანიშნულია ადგილი, მიწერილია: „მელიტონ გობეჩია“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „ვაჟა მიიწვიეს იოსებ გრიშაშვილთან ერთად“, მიწერილია: „ილიას საღამო“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „ივერიისაკენ“, მიწერილია: „კოლხიდა“.

12368. ფრონელი ა. დღიურები ერთი სემინარელისა. – ამონაჭერი: „ლიტ. მატეანე“, 1942, № 3–4.

12369–12371. ქიქოძე გ. მოგონებები. განთიადიდან შუადღემდე. სიტყვები და წერილები. თბ., 1956.

ყდაზე: „ჩემს ბიბლ-ს. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10/IX. გვ. 60 (?)“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „ანტიკვართან“ და მიწერილია: „ქუთაისში?“ იქვე: „მაშინ წიგნები იაფი იყო და 140 კ. ძვირია“.

გვ. 57. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „წელი. განა მაშინ ლადოს თეთრი თმა ჰქონდა?“

გვ. 59. ხაზგასმულია: „კაი გრაქის“ და მიწერილია: „რომელ წელს? 1905 წ“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ქართული კალენდარი“ და მიწერილია: „საქართველოს კალენდარი“.

გვ. 62. სადაც მოხსენებულია ვლ. მესხიშვილი, მიწერილია: „წელი? ამ დროს სად იყო?“.

გვ. 63. სტრიქონთან მიწერილია: „1920 წ. გარდ“.

12372. ყაზბეგი ე. მემუარები ყაზბეგებზე. – ამონაჭრები: „მნათობი“, 1924, №№ 5, 7–8. 1925, №№ 1, 3, 4, 8–12, 1926, № 1.

კანზე ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „ელისაბედ ყაზბეგის მემუარები. ი. გრ. იბეჭდებოდა: „მნათობი“, 1924 წ. № 5, 7–8. 1925 წ. № 1, 3, 4, 8–9, 10, 11, 12; 1926 წ. № 1. სულ ცხრა ნომერში იყო. გავმართე და ავკინძე. ი. გრ. 1932, 19/V“.

გვ. 2. დანიშნულია სათაური: „დიმიტრი ყაზბეგის და ალექსანდრე ყაზბეგის ბიოგრაფიის მასალები“ მიწერილია: „საინტერესოა ის გარემოება, რომ ელ. ყაზბეგის

ამ მემუარების ხელთნაწერს ასეთი სთაური ჰქვია „მოჩუბარიძის ბიოგრაფიის მასალა“ (შავი ინახება ნიკო მესხიშვილის ქალთან)“.

გვ. 189. წერილის ბოლოს ახსნილია ავტორის ფსევდონიმი: „მოსული – ს. ხუნდაძე“.

გვ. 197. ხაზგასმულია: „დიმიტრის ხელნაწერი სცენა“ და მიწერილია: „ერთად ერთ საბუთად სულ დიმიტრის ამ სცენას ახსენებენ“.

გვ. 198. სადაც პ. უმიკაშვილი წერს, რომ „დიმიტრის ხელნაწერი სცენა ჩემთან შევიჩინა“, მიწერილია: „იქნება ფ. გოგიჩაიშვილს აქვს“.

გვ. 200. დანიშნულია სათაური: „მოჩუბარიძის ბიოგრაფიის მასალა“ მიწერილია: „მოჩუბარიძის ბიოგრაფიის მასალა რატომ ჰქვია. ი. გრ“.

12373–12376. ყიფიანი დ. მემუარები. ს. ხუნდაძის რედ., შენიშვნ. და წინასიტყვ. ტფ., 1930.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1930, 20. V“. იქვე: „გადასახლება. ა. ჭ-ძე, 164, 133, ტამბოვში თუ კოსტრომის გუბ.“ – გვ. 133. ხაზგასმულია: „7. გენერალ-მაიორი თავადი ალექსანდრე გარსევანის ძე ჭავჭავაძე, შემდეგში გენერალ-ლეიტენანტი და წევრი კავკასიის უზენაესი მართველობისა, გაიგზავნა ქალ. ტამბოვში“ და რედაქტორის შენიშვნებში, გვ. 164, მოხაზულია შენიშვნა № 59, აღ. ჭავჭავაძის შესახებ. ბიბლიოგრაფიულ წყაროს „იხ. „Кавказ“, 1846 წ.“ მიწერილი აქვს: „№-რი? მე ვიცი...“

ფორზაცზე: „1. ა. ჭ-ძე, გვ. 127, 139, 144. ნ. ჭ-ძე, გვ. 9; აღ. ჭ-ძე, გვ. 87 (სენატი); მარიამ დედოფალი და ლაზარევი, 121“.

გვ. 121. მოხაზულია გვერდი და მიწერილია: „მარიამ დედოფ.“

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ნაწილი აქედან დაიბეჭდა ჟურნ. „განათლება“, 1912, № IX, გვ. 704“.

თავფურცელზე: „დიმ. ყიფიანმა სთარგმნა ალფრედ დე-მიუსეს თხზულება (პიესა) „ბაბალეს თითისტარი“ (ხელთ.№ 1430–H) ი. გრ“.

გვ. III. ხაზგასმულია: „ამ პერიოდში დაიწყო ჩვენში მემუარების წერა და მისი გავრცელება“, მიწერილია: „აღ. ორბელიანი, იონა ქართველიშვილი, იონა მიტროპოლიტი“. იქვე რკალშემოვლებულია სიძველეთა მუზეუმის დასახელებულ ნომრების შემდეგ სიტყვა „სხვ.“ მიწერილია: „ასე არ შეიძლება“.

გვ. IV. მეორე აბზაცს მიწერილი აქვს: „იხ. მ. ქ. ყიფიანის კერძო წერილი“.

გვ. VI. გადახაზულია: „შავი ხალხის“ და მიწერილია: „მდაბიო“.

გვ. 2. თავისუფალ გვერდზე წერია: „P. S. აქედან (ამ მემუარიდან) პირველი ორი თავი გადაითარგმნა „Руск. старина“-დან, № 3 და დაიბეჭდა დ. ყ-ძის მკვლელობის წელს „ივერიაში“, 1887 წ., № 228“.

გვ. 6. აბზაცში: „თავად ბაგრატიონს“ მიწერილი აქვს: „რომან ივანეს-ძე. ეს გამოტოვებულია. იხ. ივერიის თარგმანი, „ივ.“, 1887, № 228.“

გვ. 137. ხაზგასმულია: „ხოლერით მოჰკვდა“ და მიწერილია: „გიორგი ერისთავის მამა ხოლერით მომკვდარა“.

გვ. 140. ხაზგასმულია: „ვიდაც კახელ ბერის მიერ“ და მიწერილია: „ფილადელოფოს“. ხაზგასმულია: „დიმიტრი“, მიწერილია: „ერისთავი“.

გვ. 141. ხაზგასმულია: „თავისი „ოსური მოთხრობიდან“, მიწერილია: „ოსურად გაგიძარცვამს ლექსიკონია. გ. ერისთავი“.

გვ. 143. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „უთუოდ უნდა მოვკლათ“ და მიწერილია: „ჭილაშვილი“.

გვ. 146. მოხაზულია: „მისნები“ და მიწერილია: „ქადაგები“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „კიზლიარში“, მიწერილია: „ყიზლ“.

გვ. 153. ხაზგასმულია: „მეორე პ. ბ-ი“ და მიწერილია: „რომან ბაგრატიონი? ამის სახლში გაიმართა „ვაი ჭკუისაგან“. ი. გრ“.

გვ. 155. შენიშვნას ბარ. განის შესახებ მიწერილი აქვს: „განოვის ქ.“

გვ. 157. ხაზგასმულია: „Кавказский календарь“, 1865 წ.“ მიწერილია: „გვ.?“

გვ. 158. ხაზგასმულია: „Историческая записка об управлении кавказом“ და მიწერილია: „გვ.?“ ხაზგასმულია: „ისტორიული ხასიათის წერილებიც“ და მიწერილია: „რა?“.

გვ. 159. ხაზგასმულია: „ს. კოლხიდელი“ და მიწერილია: „მანწკავა“.

გვ. 163. ხაზგასმულია: „ერთგვარი ხერხი“, მიწერილია: „შენი ამ წიგნის რედაქტორობაც ხერხია“.

გვ. 166. 74-ე შენიშვნაში ხაზგასმულია: „იხ. „დროება“, № 222, 1883 წ.“ და მიწერილია: „ეს თარიღი თვით წიგნშია“.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „რომეო და ჯულიეტა“ შემდეგში „ცისკარში“ დაიბეჭდა“... და მიწერილია: „რომელ წელს? №-რი?“.

გვ. 171. მე-7 შენიშვნას მიწერილი აქვს: „ივერია“. ხაზგასმულია: „ელიზბარ ერისთავი – იყო ერთ-ერთი აქტიური ხელმძღვანელი შეთქმულებისა“ და მიწერილია: „მეტი არაფერი?“.

გვ. 172. მოხაზულია მე-16 შენიშვნა და მიწერილია: „ყასედათ. ხაზგასმულია: „17. სენკოვსკი – მაშინდელი ცენზორი იყო“ და მიწერილია: „მწერალი ბარონ ბრამბეუს. სხვა არაფერი?“.

გვ. 173. 23-ე შენიშვნაში „კაზიმულა“ შესწორებულია „ყაზი-მულად“.

გაზ. „კომუნისტის“, 1936 წლ. 6 აგვ. № 181-დან ამოჭრილი ს. ხუციშვილის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე და გაზეთიდან ამოჭრილი სოლ. ცაიშვილის წერილი „ქართველი მოღვაწენი. დიმიტრი ყიფიანი“, მინაწერით: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1938, № 37“.

12377–12383. ჩერქეზიშვილი ე. მოგონებანი. [რედ.: ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1941.

თავფურცელზე: „დაუვიწყარს, მეგობარს და უნიჭიერეს საყვარელ პოეტს ჩემს სოსოს. ლიზასაგან. 1941 წ. 17 ივლის“.

ფორზაცის მეორე გვ.: „შეჭკრიბა, გაარედაქცია და შენიშვნები დაურთო ი. გრიშაშვილმა და გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კომ.“, 1941, 31 ივლისი, № 178“.

მეორე ცალის შმუცტიტულზე: „ჩემი შენიშვნები ყოველი ნაწერის ქვეშაა. ი. გრ.“ იქვე: „ნელლის – პირველი ეგზემპლარი. – ი. გრ“. 1941. 20/VI“.

გვ. 9. გადახაზულია: „დამსახურებული“ და მიწერილია: „სახალხო“.

წიგნის ბოლოს: „შენიშვნები ი. გრიშაშვილისა – გვ. 9, 11, 21, 27–30, 39–41, 43–45, 57, 63, 64, 66, 73, 80, 86, 93, 112, 118, 136, 153, 157, 167“.

12384–12387. ჩოდრიშვილი მ. ჩემი თავგადასავალი. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „მუშათა ცენტრალურ კლუბს ავტორისაგან“.

კანზე: „ავტორის მინაწერი. ი. გრ. ვიყიდე – იხ. ბოლოში“.

მეორე ცალის კანზე: „მანქანამ მკლავი მოაგლიჯა მუშას, გვ. 71“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927. 27/IV“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ფართუკით“, მიწერილია: „ფემტამალით“.

გვ. 71. დანიშნულია ადგილი: „მანქანამ ერთ მუშას მკლავი მოჰგლიჯა, ამ მუშას ხარფუხელს ეძახდნენ გვარი არ მახსოვს“ და მიწერილია: „ეს მუშა იყო გეურქა მარკოზოვი, მამა მსახიობ ვანო მარკოზოვისა. ი. გრ. 1927. 1/VII“.

წიგნის ბოლო კანზე: „ილია-არტელის წევრი, გვ. 117; საქსოვი „გუდა“, გვ. 23, 35; ქართული პური, გვ. 18; ხელობის ექსპლოატაცია; გვ. 24, ალიყული; ვაინაჩრობით – ძლივს-ძლივობით; ტუსადანა; „ჰამ, ჯამაგირს აიღებ, ჰამ ვაჭრობას ისწავლი“.

12388. ჩხეიძე ნ. მოგონებანი. თბ., 1950.

კანზე: „ი. გრ. 1951. 6 ივლისი“.

კანის მე-2 გვერდზე ქალაქის ნაჭერი წარწერებით: „ნუცა ჩხეიძეს მიმიკისთვის ი. გრ. იხ. „ცნ. ფურც.“ 1900 წ. № 1329... შთაბეჭდილება სრული იქნებოდა, რომ არტისტს მეტი ყურადღება მიექცია მიმიკისათვის; სახის გადამეტებული მანჭვა, თვალების მეტად ხშირი დახუჭვა ასუსტებდნენ შთაბეჭდილებას“.

გვ. 91. ხაზგასმულია სტრიქონები, გასწვრივ წერია: „იქნებ ქოჩოა?“

გვ. 95. ხაზგასმულია: „მურგვად“, მიწერილია: „მორგვი(?)“.

გვ. 145. დანიშნულია ადგილი, წერია: „უფრო ფსიხოლოგიური. ი. გრ.“

გვ. 149. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „იხ. ტ. აბაშიძის მოგონებანი“.

გვ. 163. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ყველა ამაზე წერს“.

ამონაჭრები: 1. გაზ. „კომ.“, 1951 წ. 163-ე ნომრიდან ბ. კეთილაძის წერილი „მოგონებანი“. 2. „Заря“-ს, 1951, 23 ნოემბ. 275-ე ნომრიდან მ. გიჟიმყრელის რეცენზია „Воспоминания актрисы“. 3. „ლიტ. და ხელ.“, 1951, 32-ე ნომრიდან გ. მებუკეს წერილი „მსახიობის მემუარები“.

12389–12390. ჩხეიძე ნ. მოგონებანი. [თბ.], 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1956. 10/VII“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ქურციკიძე“, მიწერილია: „ალ. არაბიძე“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ყურთა სმენა არ ჰქონდა“, მიწერილია: „ყურთა სმენა როდის დაეკარგა?“

12391–12392. ჩხეიძე უ. ათი წელი კოტე მარჯანიშვილთან. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1933, № 4.

12393–12394. ჩხეიძე უ. მოგონებები და წერილები. შეადგინა, წინასიტყვაობა და შენიშვნ. დაურთო ა. თევზაძემ. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს და უშანგის დიდ მეგობარს ი. გრიშაშვილს რედაქტორ-შემდგენელისაგან. 1957 წ. თბილისი ან. თევზაძე“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. ჩემი ციტატა – გვ. 63“.

გვ. 308. ხაზგასმულია: „დათიკო“, მიწერილია: „ჩხეიძე“.

გვ. 311. ხაზგასმულია: „მ. ღვინიაშვილი“, მიწერილია: „ქალია“.

გვ. 322. ჩხეიძის პიესის „გიორგი სააკაძის“ შესახებ მიწერილია: „სად დაიდგა ეს პიესა. – ან სად დაიბეჭდა? ი. გრ.“

12395. ცაგარელი ავქ. მოგონებანი. (მუდმივი ქართული დრამატული სცენის დაარსებიდან) – ამოღებულია წიგნიდან: „ცაგარელი. ავქ. კომედიები. ი. გრიშაშვილის რედ. 1936“.

12396. ციციშვილი ნ. მოგონებები. მოგონებები ჩაიწერა და ლიტერატურულად დაამუშავა ქ. დეისაძემ. თბ., 1962.

თავფურცელზე: „ჩვენს სიამაყეს, ჩვენი ოჯახის ერთგულ მეგობარს, ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს – უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან – 7/IV-1963 წ“.

12397–12399. ძიძიგური ვ. მასწავლებლის მოგონებები. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს პატივისცემითა და სიყვარულით ვარლამის მოსაგონარად. ც. ძიძიგური. 25. I. 1958. წ.“ იქვე: „ცობო (მარიამ ვიქტორის-ასული მიქელაძე) ვ. ძიძიგურის მეუღლე. ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958–25-1. მე, გვ. 86, გვ. 222, გვ. 186, 188–189“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „ტურნე“ მიწერილია: „ტურნირი (ხაბარდა)“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „ჭავჭავაძისა“ მიწერილია: „ჭავჭავანიძისა“.

გვ. 182. ხაზგასმულია: „1916“, მიწერილია: „თბილისში მგონი 1915 წ. იყო(!) შიო მღვიმელის მოღვაწეობის 30 წლის იუბილე. ი. გრ.“

12400–12401. წერეთელი ს. ათი ათასი წარმოდგენა პერიფერიებში. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „აკაკი წერეთლის მემკვიდრეს, უდიდეს ლირიკოსს, უნიჭიერეს კლასიკოსს, საქართველოს მგოსანს–მომღერალს, ჩვენ უკვდავ სოსო გრიშაშვილს ვუძღვნი ამ წიგნს დიდი სიყვარულით ავტორი: სენო წერეთელი. (ქართლელ-იმერელი) 23. VI. 1960 წ. თფილისი“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ნიშადური“, მიწერილია: „1908 დაიხურა“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ნ. ბაქანიძის წერილი „Десять тысяч спектаклей на периферий“, მიწერილია: „В. Тбилиси“, 1960, № 153“.

12402–12405. ჭიჭინაძე ზ. ჩემი მოკვლის სამზადისი და სახლის დატყუილების ამბავი ანუ ჩემი თავგადასავალი. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 25/XI“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. „ევგენი დვალი – ღია წერილი ზაქარია ჭიჭინაძისადმი“, „მუშა“, 29 ნოემბ. 1925 წ. 2. ზ. ჭიჭინაძე „წერილები რედაქ. მიმართ“, „მუშა“, 5 დეკემბ., 1925 წ.“

12406. ხონელი ი. (ბახტაძე) ჩემი დღიური. ამონაჭრები: „მოამბე“, 1894, № 12, 1895, № 1.

კანზე: „ილია ხონელი (ბახტაძე). ჩემი დღიური, ორი წერილი „მოამბე“-დან. 1894–5 ი. გრ. „მოამბეში“ ამ ორი წერილის მეტი არ დაუბეჭდია, აეშალა ალ. ჯაბადარს, იხ. ჟურნ. „ცხოვრება“, 1916 წ. № 5. გვ. 10. ქართული წერა ისე კარგად არ ეხერხებოდა. (ლუკა ბახტაძე); „მოამბე“, 1894 წ. № 12, გვ. 148. პირველი აზნაფი, სადაც

ლაპარაკია ვირისა და ბულბულის ზღაპარზე მოხაზულია, მიწერილია: „აქ აკაკის და გოგებაშვილის კამათია ნაგულისხმევი“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „ავლაბრული ენაკაზმული ლექსიკონი“, მიწერილია: „იხ. „კვალში“ დაბეჭდილი წერილი „ობა“.

12407. ჯაბაური გ. მოგონებანი. თბ., 1956.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ლექსის ავტორის გვარი არ მახსოვს. გაზეთ „კვალში“ ამოვიკითხე. მომყავს ეს ლექსი „ნატვრა“, მიწერილია: „კ. გოგოლაძეა. ი. გრ“.

გვ. 20. ლექსი „ნატვრა“ მოხაზულია, მიწერილია: „არეულია“.

12408. ჯაყელი ა. 45 წელი სასოფლო სცენაზე. თბ., 1952.

კანის ბოლო გვერდზე: „გვ. 31“.

საქართველოს ისტორია უძველესი დროიდან მე-19 საუკუნემდე

12409–12411. აბესაძე ა. აჭარის მთავარი ახმედ-ფაშა ხიმშიაშვილი. თბ., 1914.

კანზე მოხაზულია ავტორი და გამომცემელი: „იასონ კერესელიძე“ და მიწერილია: „ორივე დახვრიტეს. ი. გრ“.

მეორე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელით: „ი. ელიაშვილი“.

გვ. 1. ტექსტის წინ წარწერა: „სახსოვრად ჩემს ძმას იაკოფს გამომცემლისაგან. 1915 წ. 29 ივლისი“.

აბესაძე, ავქსენტი

აჭარის მთავარი ახმედ-ფაშა ხიმშიაშვილი. - თბ. : იასონ კერესელიძის გამოც., 1914 (სორაპანი-ს სტ.). - 40გვ. ; 14სმ. - 10კ.[MFN: 36508]

UDC: 94(479.223) + 929.733

25

პერსონალია:

- ხიმშიაშვილი ახმედ-ფაშა;

თემატიკა:

- აჭარის ისტორია; ხიმშიაშვილი, ახმედ-ფაშა;

12412–12413. ავალიშვილი ზ. ჯვაროსანთა დროიდან. ოთხი საისტორიო ნარკვევი. პარიზი, 1929.

ფორზაცზე: „სახელგამის მაღაზია 1930. 10/V. ი. გრ“.

მეორე ცალის გვ. 153. ხაზგასმულია: „გურჯი-ბლაზის კლიტე...“ და მიწერილია: „გურჯი ბოლაზის“.

ავალიშვილი, ზურაბ

ჯვაროსანთა დროიდან : 4 საისტორიო ნარკვევი. - პარიზი, 1929. - 158გვ. ; 22სმ. - [ფ.ა.][MFN: 41363]

შინაარსი: ერთი ჯვარის გარშემო; გარშემო ერთი ომისა; ტრაპიზონის საქმე; სხივი დასავალისა

UDC: 94(479.22)"10/12" + 94(100)"1096-1270"

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია, XI-XIII სს.; ჯვაროსნული ლაშქრობები;

12414. არალი. თბილისის უნივერსიტეტის რექტორის პროფ. ივანე ჯავახიშვილისადმი მისი სამეცნიერო მოღვაწეობის 25 წლის თავზე (1900–1925) მიძღვნილი კრებული. თბ., 1925.

ara

12415–12416. ახვლედიანი ხ. სახალხო-განმათავისუფლებელი ბრძოლის ისტორიიდან სამხრეთ საქართველოში. ბათუმი, 1956.

ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ შვილს, ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს, ღრმა პატივისცემით ჰაიღარ აბაშიძისაგან – 12/IX–1958 წ. ქ. თბილისი“.

წიგნში „ლიტერატურული გაზეთი“ – 1957 წ. 23 ავგისტო № 34, რომლის მე-3 გვერდზე მოხაზულია სტატიები: 1. „ილია რურუა-ნარკვევები სამხრეთ საქართველოზე. 2. ლევან ასათიანი – ჰაიღარ აბაშიძე“.

ახვლედიანი, ხ.

სახალხო განმანთავისუფლებელი ბრძოლის ისტორიიდან სამხრეთ საქართველოში. - ბათუმი : [აჭარის ასსრ] სახელგამი, 1956 (საქმთავარპოლიგრაფსამმართვე. ბათუმის სტ.-ლით). - 299გვ. : ილ. ; 22სმ. - ბიბლიოგრ. შენიშვნებში. - 12მ., 5000ც.[MFN: 67617]

UDC: 94(479.22.25) + 325.8(479.22.25)

თემატიკა:

- სამხრეთ საქართველოს ისტორია; სახალხო-განმთავისუფლებელი ბრძოლა სამხრეთ საქართველოში;

12417. ახვლედიანი ხ. აჭარა უცხოელ დამპყრობელთა წინააღმდეგ ბრძოლაში. ბათუმი, 1946 წ.

კანზე: „ი. გრ. 1946. 21/VI“.

ახვლედიანი, ხ.ა.

აჭარა უცხოელ დამპყრობელთა წინააღმდეგ ბრძოლაში. - ბათუმი : აჭარის სახელგამი, 1946 (აჭარის არგ. მრეწვ. სამინისტროს სტ.-ლითოგრ.). - 44გვ. ; 20სმ. - ბიბლიოგრაფია: ლიტ-რა, შენიშვნებში. - 4მ., 5000ც.[MFN: 56696]

UDC: 94(479.223)

თემატიკა:

- აჭარის ისტორია;

12418–12419. ახვლედიანი (კირისილოლი) ხ. ნარკვევი აჭარის ისტორიიდან (მე-16–19 საუკუნეები). ბათუმი, 1943.

ფორზაცზე: „ეში? გვ. 66, „ეში“-სახედარი; გონია-გონიო, სამკუთხოვანი იარაღი კალატოზის, იხ. გვ. 139; მუზარეჟი, 170“.

თავფურცელზე: „ნ. მალაზონიასაგან. ი. გრ. 1944, 8/VII“.

გვ. 139. მოხაზულია წიგნის სათაური: „Казбек, Г. – „Три месяца в Турецкой Грузии“. Тиф., 1875 г.“ და მიწერილია: „ეს წიგნი ზევით ქართული სათაურითაა“.

ახვლედიანი, ხ.

ნარკვევი აჭარის ისტორიიდან : მე-16-19 საუკუნეები. - ბათუმი : აჭარის სახელგამი, 1943 ([ადგილმრეწვსახკომისარიატის სტ.-ლითოგრ.]). - 254გვ. : სურ. და

ნახ., [2]გვ. ; 24სმ. - სათაურის წინ: ხ.ა. ახვლედიანი (კირისილოლი). - ბიბლიოგრ. გვ. 249-254 და ლიტ-რა შენიშვნებში. - 45მ., 2000ც.[MFN: 55759]

UDC: 94(479.223)"15/18"

თემატიკა:

- აჭარის ისტორია, XVI-XIX სს.;

12420. ბარათაშვილი ს. საქართველოს ისტორია. ძველი ისტორია საქართველოსი – ამოჭრილი „საქართ. მოამბე“-დან, 1863, № 1.

ფორზაცზე: „მელეთი, გვ. 49“.

არა

12421. ბარათაშვილი ს. საქართველოს ისტორია. რომაელთ ლაშქრობის ეპოქა საქართველოში. – ამოჭრილი „საქ. მოქმბე“-დან. 1863, № 4.

არა

12422–12426. ბარათაშვილი ს. საქართველოს ისტორია. ნათარგმნი ს. ხუნდაძის მიერ. რვეული 1–3. ქუთაისი, 1895, 1913.

რვეული 1. საქართველოს ძველი ისტორია. 1895.

რვეული 2. ქრისტიანობის მიღებიდან არაბების შემოსევამდე. 1895.

რვეული 3. საშუალო საუკუნეთა ისტორია. (არაბთა შემოსევიდან – სელჩუკთა მფლობელობისაგან გათავისუფლებამდე). 1913.

კანზე: „III გვ. 73. პოეტები“.

ბარათაშვილი, ს[ულხან].

საქართველოს ისტორია / თავადის ს. ბარათაშვილისა ; ნათარგმნი ს. ხუნდაძის მიერ. - ქუთაისი. - 19სმ.[MFN: 33626]

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

რვეული 1 : საქართველოს ძველი ისტორია. - ქუთაისის ამხანაგობის გამოცემა, N 10, 1895 (типо-лит. Н.И. Гамрекели). - 166, [3]გვ.. - დანართი: მთარგმნელისაგან. - 30კ.[MFN: 33627]

UDC: 94(479.22)

25

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;
ბარათაშვილი, ს[ულხან].

საქართველოს ისტორია / თავადის ს. ბარათაშვილისა ; ნათარგმნი ს. ხუნდაძის მიერ. - ქუთაისი. - 19სმ.[MFN: 33626]

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

რვეული 2 : ქრისტიანობის მიღებიდან არაბების შემოსევამდე. - ქუთაისის ამხანაგობის გამ-მა, N 11, 1895 [კანზე: 1896] (типо-лит. Н.И. Гамрекели). - 152, [5]გვ.. - სათ.: საქართველოს სამშალო საუკუნეთა ისტორია. - 30კ.[MFN: 33628]

UDC: 94(479.22)"05/14" + 27-9(479.22)

25 + 3

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია; ქრისტიანობის ისტორია საქართველოში; არაბობა საქართველოში;

ბარათაშვილი, ს[ულხან].

საქართველოს ისტორია / თავადის ს. ბარათაშვილისა ; ნათარგმნი ს. ხუნდაძის მიერ. - ქუთაისი. - 19სმ.[MFN: 33626]

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

რვეული 3 : სამშალო საუკუნეთა ისტორია : (არაბთა შემოსევიდან სელჩუკთა მფლობელობისაგან გათავისუფლებამდე). - ქუთაისის ამხანაგობის გამ-მა, N 22, 1913 (იოს. ხელაძის სტ.). - 141, [1]გვ.. - 40კ.[MFN: 36289]

UDC: 94(479.22)"05/14"

25

თემატიკა:

- საქართველოს შუა საუკუნეების ისტორია; არაბობა საქართველოში;

12427–12328. ბაქრაძე დ. ახალი გამოკვლევა ისტორიის წინა დროებაზე და ქართველი ტომების დასაწყისზე. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. წგ. 1. თბ., 1881.

კანზე: „ი. გრ. იხ. რეცენზია ივ. მაჩაბლისა „ივერია“, 1881, № 8, გვ. 126“.

ბაქრაძე, დიმიტრი

ახალი გამოკვლევა ისტორიის წინა დროებაზე და ქართველი ტომის დასაწყისზე / თხზ. დიმიტრი ბაქრაძისა. - თბ. : ზ. ჭიჭინაძის გამოც., 1881 (გრ. ჩარკვიანის სტ.)[MFN: 32565]

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

შეიცავს 1 ტომს »

ბაქრაძე, დიმიტრი.

ახალი გამოკვლევა ისტორიის წინა დროებაზე და ქართველი ტომის დასაწყისზე / თხზ. დიმიტრი ბაქრაძისა. - თბ. : ზ. ჭიჭინაძის გამოც., 1881 (გრ. ჩარკვიანის სტ.)[MFN: 32565]

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

წ. 1. - 33გვ.. - 20კ.[MFN: 32566]

UDC: 94(479.22)

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

12429–12430. ბაქრაძე დ. ისტორია საქართველოსი (უძველესი დროიდან მე-X საუკ. დასასრულამდე). ტფ., 1889.

შმუცტიტულზე: „Многоуважаемому Александру Ивановичу Бакрадзе – От автора. 24 ноябр. 89 г.“ იქვე: „ვიყიდე ბაზარზე 1932. 10/IV. ი. გრ. ენა სომხური? გვ. 63: უსპობდნენ მამაკაცობას, 180“.

გვ. 63. ლაპარაკია ქართული და სომხური ენების ურთიერთობაზე, მიწერილია: „ენა მორთული ე. ი. შიგჭრელად ლაპარაკობდნენო“. პ. ჭარაიას ეს სიტყვა პირდაპირ ესმის – „Украшений, об. Н. О.“ [Новое обозрение] 1898 წ., № 4900“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „კურადა, 1926, 8/X. 1 მან. და 20 კაპ. ი. გრ“.

ბაქრამე, დ[იმიტრი]

ისტორია საქართველოსი : უძველესი დროიდან მე-X საუკ. დასასრულამდე / თხზულება დ. ზ. ბაქრამისა. - ტფილისი, 1889 (ე. გ. მესხის სტ.). - VII, 302გვ. ; 23სმ. - ბიბლიოგრაფია: გვ. 281-290. - 1ბ.[MFN: 33055]

UDC: 94(479.22)".../09"

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია;

12431–12434. ბაქრამე დ. მირიან მეფე და წმინდა ნინო. თბ., 1879.

თავფურცელზე: „აქ ორი წიგნია. ი. გრ“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ბეჭედი: „მიტროპოლიტი კალისტრატე“.

მესამე ცალის კანზე: „კორექტურა, 27. ი. გრ“.

ბაქრამე, დიმიტრი

მირიან მეფე და წმინდა ნინო / თხზულება დიმიტრი ბაქრამისა ; შენიშვნა: ზ. ჭ. [ზ. ჭიჭინამე]. - თბილისი : გამოც. ხუცის-შვილისაგან, 1879 [კანზე: 1880] (ე. ხელამის სტ.). - 38გვ. ; 17სმ. - 10კ.[MFN: 32419]

UDC: 929.731(479.22) + 27-9(479.22) + 94(479.22)".../05" + 27-36-055.2

თემატიკა:

- მირიან მეფე; წმინდა ნინო; ქრისტიანობის ისტორია საქართველოში;

12435. ბაქრამე დ. პონტოს მეფე მიტრიდატ დიდი. თბ., 1880.

ბაქრამე, დიმიტრი

პონტის მეფე მიტრიდატ დიდი / თხზულება დიმიტრი ბაქრამისა. - თბილისი : გამოც. ზ. ჭიჭინამისაგან, 1880 (ე. ხელამის სტ.). - 25გვ. ; 18სმ. - 10კ.[MFN: 32484]

UDC: 94(393.3)

25

თემატიკა:

- პონტოს ისტორია;

12436–12439. ბაქრაძე დ. საქართველო ანდრია მოციქულის დროს. თბ., 1884.

გვ. 16. ტექსტის ბოლოს: „წავიკითხე სეით დევდარიანმა. 1891. 7/XII“.

კანის მესამე გვერდზე: „წავიკითხე ჩყუა წელ. 53 დღესა ნოემბერ. კ. ჩარკვიანი. ცივწყაროელი“.

„წამკითველნო ამის კითხვა.

ძრიელ მალე მოგეწყინებათ

მაგრამ თუ ბოლოს გახვედით

გულსა გრძნობა აგეშლებათ. ჩარკვიანი ცივწყაროელი“.

ბაქრაძე, დიმიტრი

საქართველო ანდრია მოციქულის დროს / დიმიტრი ბაქრაძისა. - თბილისი : გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან, 1884 (არ. კალანდაძის და ამხანაგობის სტ.). - 16გვ. ; 16სმ.. - უთავფურცლო. - [10კ.][MFN: 32720]

UDC: 94(479.22)".../05" + 27-9(479.22)

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია; ქრისტიანობის ისტორია საქართველოში;

12440. ბაქრაძე დ. საქართველო. ისტორიული მიმოხილვა. 1-ლი რვეული. შესავალი. კავკაზია. თბ., 1871.

თავფურცელზე: „აქ საინტერესო წინათქმაა. ი. გრ“.

ბაქრაძე, დიმიტრი.

საქართველო : ისტორიული მიმოხილვა / თხზულება დიმიტრი ბაქრაძისა. - თბ., 1871 (მელიქიშვილის და კამპ. სტ.). - 18სმ[MFN: 32206]

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია; კავკასიის ისტორია;

რვეული 1 : შესავალი: კავკაზია. - 1871. - X, 122 გვ. - ბიბლიოგრ. ტექსტ. შენიშვნ.[MFN: 32537]

UDC: 94(479.22) + 94(479)

25

თემატიკა:

- საქართველოს ისტორია; კავკასიის ისტორია;

12441. ბაქრაძე დ. საქართველო მირიან მეფის დროს. – ამონაჭრები ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1872, №№ 2, 3.

არა

12442. ბაქრაძე დ. საქართველოს ისტორიის პირველ-დაწყება. – ამონაჭრები ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1871, №№ 2, 3.

არა

12443. ბაქრაძე დ. საქართველოს მდგომარეობა შემდეგ დაყოფისა. – მუხრანბატონები ქართლის ტახტზე. ვახტანგ მეექვსე. – ამოჭრილი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1872, № 6-7.

არა

12444–12445. ბაქრაძე დ. საქართველოს მეფე ბაგრატ მეოთხე. 1027–1072. თბ., 1880.

კანზე: „დაიბეჭდა „ცისკარში“, 1860, № 9. ი. გრ. გასწორებული ეგზემპლარი საჯაროშია“.

ბაქრაძე, დიმიტრი

საქართველოს მეფე ბაგრატ მეოთხე 1027-1072 / თხზულება დიმიტრი ბაქრაძისა ; [წინასიტყვ. ზ.ჭ.]. - თბ. : [გამომც. ზ. ჭიჭინაძე], 1880 (ე. ხელაძის სტ.). - 58გვ. ; 19სმ. - [15კ.][MFN: 32485]

UDC: 94(479.22)"10/11" + 929.731(479.22)

25

თემატიკა:

- ბაგრატ IV; საქართველოს ისტორია, XI ს.;

12446. ბაქრაძე დ. საქართველოს მეფე ვახტანგ მეექვსე. თბ., 1880.

ბაქრაძე, დიმიტრი

საქართველოს მეფე ვახტანგ მეექვსე / თხოულება დიმიტრი ბაქრაძისა. - თბილისი : გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან, 1880 (ამბარცუმ ენფიანჯიანცის სტ.). - 36გვ. ; 18სმ.. - 15კ.[MFN: 32486]

UDC: 94(479.22)"1675-1737"

თემატიკა:

- ვახტანგ მეექვსე;

12447–12448. ბაქრაძე დ. საქართველოს პირველი მეფე ფარნავაზი – შემდეგი დრო მიტრიდატ დიდის სიკვდილამდე. – ამონაჭერი „მნათობი“-დან, 1871 წ., № 7.

არა

12449–12450. ბაქრაძე დ. ქართველი ქალები. (ისტ. მიმოხილვა). თფ., 1891.

კანზე: „იბეჭდებოდა „ცისკარში“, 1860 წ., № 4, ი. გრ“.

ბაქრაძე, დიმიტრი

ქართველი ქალები / (ისტორიული მიმოხილვა) / დიმიტრი ბაქრაძისა. - თფილისი : ზ. ჭიჭინაძის გამოცემა, 1891 (ე. ხელაძის სტ.). - 15გვ. ; 20სმ.. - 10კ.[MFN: 33211]

UDC: 396(479.22)

თემატიკა:

- ქართველი ქალები;

12451. ბაღაშვილი კ. თამარ დედოფალი. 1184–1212. შემდეგ კ. ბ.-შვილისაგან. თბ., 1882.
12452. ბერძენიშვილი ნ. დასავლეთ საქართველოს საეკლესიო წესწყობილება. ტფ., 1926. ამონაბეჭდი: „მიმომხილველი“ I.
12453. ბერძენიშვილი ნ. თათართა ბატონობის ხანა. თბ., 1941.
კანზე: „ი. გრ. 1941. 21/X“.
- 12454–12455. ბერძენიშვილი ნ. ჯავახიშვილი ი. ჯანაშია ს. საქართველოს ისტორია. ნაწ. 1. უძველესი დროიდან XIX საუკუნის დამდეგამდე. სახელმძღვ. საშ. სკ. უფროსი კლასებისათვის. მე-2 შესწ. შევს. გამოც. თბ., 1946.
ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. 1946 წ., 15/XII“.
12456. ბერძენიშვილი ნ. ჯავახიშვილი ი. და ჯანაშია ს. საქართველოს ისტორია. ნაწ. 1. უძველესი დროიდან XIX საუკუნის დამდეგამდე. სახელმძღვ. საშ. სკოლის უფროსი კლასებისათვის. მე-4 შესწ.- შევს. გამოც. თბ., 1950.
12457. ბოჭორიშვილი ლ. ბახტრიონის გმირები. თბ., 1943.
12458. ბროსე მ. დემნას ანუ დიმიტრი ბატონიშვილის თავგადასავალი. – ამოჭრილი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1904 წ., № 5.
- 12459–12462. ბროსე მ. საქართველოს ისტორია. მეფეთა და მთავართა გენეალოგიით და ხრონოლოგიით. ნათარგმნი და განმარტებული სიმ. ღოღობერიძის მიერ. ნაწ. 1–2. ტფ., 1895–1900.
აკინძულია ერთად.
ყდის მე-2 გვ.: „გ. სააკაძე, II წ., გვ. 30“.
ფორზაცზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბაზარზე, 1930 წ., 12. IV, 3 მან“.
ნაწ. 1, 1895.
თავფურცელზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბუკინისტ ვანიჩკასთან“. იქვე ბეჭედი: „Общество грузин в Москве библиотека читальня“.
ნაწ. 2. 1900.
გვ. 30. სქოლიო მოხაზულია და მიწერილი: „გ. სააკაძე“.
წიგნში ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „როგორც ს. პეტერბურგის აკადემიის კატალოგშია მოყვანილი ბროსეს სულ სამოცდაჩვიდმეტი წიგნი დაუწერია ფრანგულ ენაზე საქართველოს შესახებ“.
12463. გაბაშვილი ვ. თათართა შემოსევები საქართველოში. (ბაგრატ V და გიორგი VI). თბ., 1943.
კანზე: „ი. გრ. 2“.
- 12464–12465. გამრეკელი ნ. ეგვიპტელები საქართველოში და ქართველები ეგვიპტეში. თბ., 1885.
12466. გამრეკელი ნ. ეგვიპტელების ყოფნა საქართველოში და მათი მეფობის შედეგი. ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1872, № 4–5.
- 12467–12468. გარსევანიშვილი ა. გმირი ქალი, მათე ყაჩაღად წოდებული. (მე-8 საუკუნის საქართველოს ისტორიიდან). ქუთაისი, 1915.

12469. გარსევანიშვილი ა. მეფე ერეკლე II როგორც სარდალი. (ისტ. მონოგრაფია). ამოჭრილი: კრ. „ცდა“, 1889.

12470. გედევანიშვილი ი. სამხედრო ხელოვნება საქართველოში. (ნიმუშები სამხედრო ისტორიიდან). ტფ., 1915.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ი. გედევანიშვილის წერილი „ვეფხისტყაოსნის“ სამხედრო ხელოვნება“, მინაწერთ: „ი. გრ. „კომ.“, 1938, № 4, 5 იანვ.“

12471–12473. გვარამაძე ი. ქართლის ცხოვრება. სასწავლებელში მყოფ მოწაფეთა და ყოველთა ქართველთა საკითხავად. მოკლედ შედგენილი. ნაწ. 1. ძველი მოთხრობა შეიცავს ჩვენს წინაპართ ცხოვრებას, კერპთმსახურებას 393 წლამდის. თბ., 1882.

კანის მეორე გვერდზე: „პატ. მასწავლებელს მწერლის შვილიშვილისაგან. ბორჯომი. 1952. წ. 28. VI“.

12474–12475. გვასალია ა. ქართველთა უშორეულესი წინაპრები პირველყოფილ კულტურასთან დაკავშირებით. (ცდა საკითხის დასმისათვის). ტფ., 1927.

12476–12477. გვრიტიშვილი დ. ფეოდალური საქართველოს სოციალური ურთიერთობის ისტორიიდან. (ქართლის სათავადოები). [თბ.], 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ., 1955, 20. IX. 1. მამულაშვილები – 239“.

12478. გიორგაძე გ. გიორგი სააკაძე სამსჯავროს წინაშე. ქუთაისი, 1912.

გვ. 1. „ი. გრიშაშვილი. 1917 წ., 4/II“.

12479–12481. გიორგაძე გ. ფეოდალური ურთიერთობა საქართველოში. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. პ. ინგოროყვ., 192; რეცენზიით ბოლოში“.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ნუცუბიძის რეცენზია, მინაწერთ: „კომ.“, 1926 წ., 31 ოქტ.“

12482–12483. გოგებაშვილი ი. ასპინძის ომი. ისტ. მოთხრობა. თბ., 1892.

12484. გოგებაშვილი ი. ასპინძის ომი. [ისტ. ამბავი]. ახალსენაკი, 1895.

კანზე: „ი. გრ. II“.

12485–12487. გოგებაშვილი ი. ასპინძის ომი. ისტ. ამბავი საქართველოს წარსულიდან. მე-3 შევსებ. გამოც. თბ., 1902.

12488. გოგებაშვილი ი. ასპინძის ომი. ისტ. ამბავი საქართველოს წარსულიდან. ტფ., 1919.

კანზე: „ი. გრ. ეს გამოცემა შეცვლილია“.

12489. გოგებაშვილი ი. რანი ვიყავით გუშინ? ამონაჭრები: „ივერია“, 1881 წ., № 8-9.

კანზე: „იაკობ გოგებაშვილი. რანი ვიყავით გუშინ. დაიბეჭდა სამჯერ: 1. „დროება“, 1880 წ., № 2. „ივერია“, 1881 წ., № 8-9. 3. 1892 წელს ცალკე წიგნად“.

თავფურცელის მე-2 გვ. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ა. ქუთათელაძე“. იქვე: „არისტო ქუთათელაძის ნაქონი წიგნი. წერილები „ივერიიდან“ ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1929 . არ. ქუთათელაძე გარდაიცვალა 1912 წელს“.

12490–12492. გოგებაშვილი ი. რანი ვიყავით გუშინ? ტფ., 1892.

თავფურცელსა და კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „გრ. საყვარელიძე“.

12493–12496. გოგებაშვილი ი. საარაკო თავგადასავალი ტახტის მემკვიდრისა. ისტ. ამბავი. ტფ., 1900.

გვ. გვ.: 16–17 ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „რჩეული ნაწერები, ცალკე მაქვს“.

12497. გოგებაშვილი ი. სხივი წარსულისა. ისტ. ამბავი. თბ., 1898.

12498–12499. გორგაძე ა. საქართველოს მე-XVIII საუკუნის სამხედრო ისტორიის მასალები. [თბ.], 1927.

გვ. 66. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „12. ი. გედევანიშვილი?! 13. დადემკელიანი?!“

12500. გორგაძე ს. ორი წერილი. 1. წერილები საქართველოს ისტორიიდან. 2. საქართველოს ეკლესია და მისი დასაწყისი. – ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1905 წ., №№ 9–12.

12501–12504. გორგაძე ს. საქართველოს ისტორია. მოკლე სისტ. კურსი. მოზრდილთათვის. ნაწ. 1. შესავალი. – უძველესი ისტორია. ძველი ისტორია თფ., 1910.

12505–12511. გორგაძე ს. საქართველოს ისტორია. მოკლე სისტ. კურსი. მოზრდილთათვის. 1. შესავალი. უძველესი ისტორია. ძველი ისტორია. მე-2 გამოც. ქუთაისი, 1915.

ყდის მეორე გვ.: „ეს წიგნი ყველგანაა. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ეს ეგზემპლარი გასწორებულია. ი. გრ“.

12512. გორგაძე ს. საქართველოს ძველი ისტორია. (შესავალი. უძველესი ხანა. ძველი ისტორია). მე-3 შეცვლ. და შევს. გამოც. ქუთაისი, 1920.

12513. გორგაძე ს. წერილები საქართველოს ისტორიიდან. ნაწ. მე-2. [საქართველო I–V საუკუნეში ქრ. შემდეგ]. თბ., 1908. [კანზე: 1908–1910]. ცალკე ამონაბეჭდი „ძველი საქართველო“ ტ. 1-დან.

კანზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

12514. გორგაძე ს. წერილები საქართველოს ისტორიიდან. ნაწ. მე-2 ადერკიდან მირიანამდე. ამოღებულია კრებულიდან: „ძველი საქართველო“, ტ. 2. 1913.

წიგნის დასაწყისში: „ი. გრ. იხ. „ძველი საქართველო“, ტ. 2“.

12515. გრიგოლია კ. რას მოგვითხრობს ქართლის ცხოვრება. თბ., 1961.

ფორზაცზე: „ბ-ნ სოსოს უღრმესი პატივისცემითა და სიყვარულით – ავტორისაგან. 17. II. 62“.

12516–12518. გულისაშვილი შ. საქართველოს ძველი დროის მეფეებზედ. თბ., [1886]. (ხალხისათვის საკითხავი წიგნი).

კანზე: „ი. გრ. ავლია გვ. 51–62.“ „ფასი 15 კ. ი. გრ.“

12519. დადიანი ნ. იმერეთის ისტორია. – ამოჭრილი „ივერიიდან“, 1879, №№ 7–8.

12520. ვახუშტი ბატონიშვილი. იმერეთის ისტორია. 1687–1744. გამოც. ზ. ჭიჭინაძის. თბ., 1902.

თავფურცელთან ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ვახუშტი. იხ. მოსე ჯანაშ. გამოცემაც. ზ. ჭ-ძის გამოც. ცალკე მაქვს“.

12521–12522. ვახუშტი ბატონიშვილი. საქართველოს ისტორია. განმარტებული და შევსებული ახლად შეძენილის არხეოლოგიურისა და ისტორიულის ცნობებით დ. ზ. ბაქრაძის მიერ. ნაწ. 1-ტფ., 1885.

12523–12524. ვახუშტი ბატონიშვილი. საქართველოს ცხოვრება 1469–1800-მდე. მე-2 გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1913.

კანზე: „ეს მეორე ნაწილია, 1-ლი დ. ბაქრაძემ დაბეჭდა“.

12525–12527. ვეშაპელი გ. საქართველო და რუსეთი. რუსეთის და საქართველოს ტრაქტატი 1783 წლისა და ქართლ-კახეთისა, იმერეთისა, გურიისა და საქართველოს საკავშირო ხელშეკრულობა 1790 წლისა. თბ., 1918.

კანზე: „ი. გრ. 21. III. 18 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულ კოტე გვარამაძეს. გ. ვეშაპელი“.

12528. თამარ მეფე. გამოც. „მწყემსის“ რედ. Кутаиси, 1892.

12529–12531. თამარ მეფის დღესასწაული. თბ., 1916.

12532–12533. თამარაშვილი მ. ისტორია კათოლიკობისა ქართველთა შორის. ნამდვილის საბუთების შემოტანით და განმარტებით XIII საუკუნიდან ვიდრე XX საუკუნემდე. ტფ., 1902.

მეორე ცალის კანზე: „საბა-სულხან ორბელიანი, გვ. 315., ალა-მაჰმად ხანი. თავი VIII; ბეჟანიანი, გვ. 683“.

12534–12535. თემურაზ ბატონიშვილი. ისტორია დაწყებითგან ივერიისა, ესე იგი გიორგისა, რომელ არს სრულიად საქართველოდსა. ქმნილი საქართველოს მეცამეტე მეფის გიორგის ძის, თემურაზისაგან. სანკტპეტერბურდი, 1848.

უკანასკნელი ფურცლები დალაქავებული და გაყვითლებულია. ყდა ძველებური, მოვარაყებული ტყავგადაკრული.

ფორზაცზე: „შოთაზე, გვ. 284–285 და 292. ძეგლი დაწერილია 1843 წელსო, იხ. „საბჭ. ხელოვნება“, 1937 № გვ. 44. არნ. ჩიქობავას წერილი. ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „სილოვანე თომას-ძე ხუნდაძეს დავით გიორგის ძის კარიჭაშვილისაგან ნიშნად თანაგრძნობისა მის სპეციალობისადმი 1881 წლისა ღვინობისთვის 11-სა“.

12536–12538. იაშვილი ვ. აჭარა ოსმალთა ბატონობის პერიოდში. ბათუმი, 1948.

ფორზაცზე: „ძმური სიყვარულით ჩვენს ძვირფას პოეტს ი. გრიშაშვილს. პ. რურუა. 10/XI 49 წ., ბათუმი“.

12539. ივერიაზე ი. თვალის ერთი გადავლება სამცხე-კლარჯეთის ისტორიაზე (შედგენილია ნაცნობი ქობულეთელების თხოვნით). ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 5–6.

სათაურის ზემოთ: „ქობულეთისთვის – ი. გრ. – ივერია“.

12540–12544. იმერეთის მეფე სოლომონ დიდი. – გამოც. „კვალის“ რედაქციის მიერ. წ. 1., თფ., 1895.

კანზე: „სოლომონ 1-ლი. იხ. ჩემი ბიბლიოგრაფია შიგნით. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „I. ეს ნარკვევი პირველად დაიბეჭდა გ. წერეთლის „კვალში“, 1895 წ., №№ 23–29 – მაისი-ივლისი. II. ეს წიგნი აკაკიმ გადაბეჭდა თავის „კრებულში“, 1898 წ., № 9. III. ეს ნარკვევი გალექსა პოეტმა რ. საჯავახოელმა (რაჟდ. ხუნდაძემ). იხ. „განთიადი“, 1913 წ., № 1, გვ. 40. IV. იხ. ამ სოლომონზე და ამ წიგნზე თ. ჟორდანიას წერილი „განთიადი“, 1913, № 1. გვ. 266. V. იხ. აკაკის წერილი, როგორ შეიძინა ეს ხელნაწერი „კვალი“, 1895, № 14, 26 მარტი. VI. იხ. განცხადება ამ წიგნის გამოსვლისას, „კვალი“, 1895, № 43, ოქტ. VII. ეს წიგნი ხელმეორედ გამოვიდა 1936 გ. ქ-ძის წინათქმით. VIII. ილია ჭყონიას მიერ შეკრებილი ზეპირ-გადმოცემანი „იმერეთის

მეფის სოლომონ დიდის დროიდან“ (პროზად). 1. ხრესილის ომი. 2. რუხის ომი. იხ. „ილია ჭყონიას ნაწერები“ 1913 გვ. 538. IX. გალექსა სათაურით „რუხის ბრძოლა“ გრ. დადიანმა – კოლხიდელმა, იხ. ზ. ჭ-ძის გამოცემა 1895, 1896 წ. ამ წიგნზე იხ. რეცენზია „კვალში“, 1895 წ., № 15 და იონა მეუნარგიას წერილი № 19, (იქვე). X. ბესიკის პოემა – „რუხის ბრძოლა.“ ი. გრ.“ XI. ამ წიგნის რეცენზია ალ. ჭყონიასი, იხ. „მოამბე“, 1895 წ., № 8“.

თავფურცლის მეორე გვ.: „იმერეთის მეფის სოლომონის უკანასკნელი დღენი“ ათონელი ბერის ილარიონ ყანჩაველის, ანუ დეკანოზის ნაამბობი და გადმოცემული გაბრიელ მოძღვრის მიერ“, „მწყემსი“, 1890 წ., № 10, № 11, № 13–16“. გვერდზე მიწერილია: „წერილები ალბად სოლომონ მეორეზეა – ი. გრ“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი წარწერებით: „1. მეფე სოლომონ მეორეზე. იხ. თარგმანი მ. ყიფიანისა „ცისკარი“, 1860, № 1. ამ წერილის ავტორია პეტრე გნილოვსკი – შეცდომაა, უნდა იყოს გნილოსაროვი. – იხ. „Кавказский календарь“, 1859. 2. „მოამბეში“, 1895 წ., № 8. დაბეჭდილია კანდელაკის მიერ ჩაწერილ სოლომონ მეორის წიგნზე რეცენზია. ეს ხელმოუწერელი წერილი ეკუთვნის ალ. ჭყონიას. 3. „იმერეთის მეფე სოლომონ-მეორე“ თ. ხუსკივაძისა 1903 წ. გამოც. მ. გაჩეჩ. ყვირილა. 4. ჯაფარ ჯაფარიშვილის წერილი თ-დ როსტომ ერისთავისადმი (წარმოდგენილი სიკო კანდელაკის მიერ). იხ. „კრებული“, 1899 წ., № VII, მეორე განყ. ი. გრ. 5. მორდოვცევისა „Царь без царства“, (ისტ. რომანი იმერეთის უკანასკნელი სამეფოდან). ტ. XXX, 1901 წ., სოლომონ მეფის ცხ.“

12545. [იოსელიანი გ.]. წყალტუბოელი. თამარ დედოფლის პირველ მეუღლეზე. – ამოჭრილი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1871, № 2.

12546–12548. იოსელიანი პ. ტრაქტატი ანუ პირობები მის, თუ საქართველო რა დაპირებით შეუერთდა რუსეთის იმპერიას. პ. იოსელიანის მიერ დაწერილი „მეფე გიორგის ცხოვრებიდან.“ გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1917.

კანზე: „იხ. გარეკანის ბოლო გვერდი. ი. გრ. 1953. 16/IV. ცოტა დაიბეჭდა, ძვირათ დაჯდა“.

12549. იოსელიანი პ. ცხოვრება მეფის გიორგი XIII-ისა. თფ., [1867].

12550–12551. იოსელიანი პ. ცხოვრება მეფე გიორგი მეცამეტისა და საქართველოს რუსეთთან შეერთება. მე-2 გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თფ., 1895.

ფორზაცზე: „ვითარმედ – ვითამ; რეცა-ვითამსავით, გვ. 247; ვიეთნიმე – აწ რომ ზოგს უძახიან, გვ. 103; ნაზლი; განკრძალული; შეიწრებულთა; ბავრაცი; კილიტი; კიოტი; სამსხივად დაკეცა; კრიანუსელი; ომფორი; სასაფიფო; ჩქიფი; თრაში – ყალამთრაში; ჩიგინი; ჯორაბი; რუფაკი; თვემლით; მგიებელი-მძრახველი (?); მხოლოობა; უყაყთა; ნაცვლადი; ყოვლადი; ფასოვანი; მიჭვრიტანი (სარკე); თანამწირველი; მედღესასწაულე (მედღეობზე); მრჩობლი (ამრჩობლებდა); უშურველი; ფარეში; გაიმეგობრა; დაწინდეს; უმეტნაკლებოდ; პირმოთნე; თვითნება; აემსუბუქოს; უცილებელად, გვ. 139; მეთარი, გვ. 202; წყალტუბო, 316; записка – თითა ქალაქი, გვ. 175; ღამის აღწერა, 162–3; წყალტუბო, 316; თოფი – გველტუჩა, გვ. 302; საიათნოვაზე, 320; სომხებზე, გვ. 176–7, 181, 156, 179; გლოვა ირაკლი მეორისა სოლომონ მსაჯულის მიერ, გვ. 65–71; ლახვარი, 151–5-8, მზითევის წიგნი, გვ. 38;

ლაზრევზე, 147; კოვალენსკზე; გვ. 141; ღენერალ-ლეიტენანტი ა. ჭ-ძე, გვ. 115; ბარბარე ქობულოვი, გვ. 76; ოთახში დავდიოდი და ერთ ჩემს ნაწერებზე ხმამაღლა დავიძახე, – მარილი აკლია, მარილი! – შვილო მოგიტანო მარილიო, შემესიტყვა დედაჩემი. ი. გრ., მარიამ დედოფალმა მოკლა თუ მისმა მხლებელმა ნიკოლოზ ხიმშიაშვილმა გ. ლაზარევი, გვ. 148; ალექსანდრე ჭ-ძეს მონათვლა, გვ. 185“.

თავფურცელზე სიტყვა „აღწერილი“-ს გვერდზე მიწერილია: „1867 წელს, ჩემი იხ. „ივერია“, 1879, № 9. 1. პლ. იოსელიანის ეს მონოგრაფია დაიბეჭდა „ივერიის“ დამატებად. იხ. „ივერია“. 1879 წ. № 9–10, 1880 წ., I, II. 2. ცალკე წიგნადაც გამოვიდა: (ამონაბეჭდები). პოეტი გიორგი თუმანიშვილი, გვ. 296; ირაკლის პირველი ცოლი ქეთევან – 1744; ანა – 1749, შვილი გიორგი, თამარ; ილია ჭ-ძეს მოსწრებია, გვ. 93. პლატონი სწერს ილია ჭ-ძე“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „გარს. ჭავჭავაძე, გვ. 129, 320; დავით ბატონიშვილზე, გვ. 303; ელიაზარ ფალავანდიშვილზე, გვ. 309; ფარნაოზის ცოლი ერისთავი, 309; ფარნაოზი, 60–61, 191; ფარნაოზის ხმალი, გვ. 63, გვ. 71; სურამს გამაგრდა უკანასკნელი, გვ. 72, 73; ცოლი ფარნ., 97; ვახტანგ ორბელიანი, 309; 18; რუსთა მოსვლა, გვ. 311, 34; ლუტერანი, გვ. 34, 37; ტოტლებენი, გვ. 312, 41, 11; ლეონიძე, გვ. 29, 310, 23; სოლომონ ავალიშვილზე, გვ. 326, 61; გოგი ავალიშვილი, 320, 25, 26; მუსინ პუშკინი, 246; შუამთის მონასტერი, გვ. 34; ოქროვერცხლი წაიღო რუსეთმა, გვ. 37; ფარნაოზი სწავლობდა რუსეთში, გვ. 46, 60; ფარნაოზს, ძმათა შორის უმცროსს, გვ. 73; გიორგი მეფის ოთახის მოწყობილობა, (პორტრეტი და კოვალენ-ს საათი, გვ. 46); ქეშიქთა ანუ მცველთა გარსევანს რამდენიმე ჰყავდა; გვ. 56. აღამაჰმადხანის დროს მეფის გიორგის ჯარი; ტრაური ეკატერინე მეორეზედ, გვ. 62; ლეკის ჯარი საქართველოსთვის, გვ. 74–75, 113; დავით ბატონიშვილი, (ვოლტერიანი, თავისუფალი მოაზროვნე, პატრი ნიკოლა); კრიტიკას უკეთებდნენ ყველაფერს, გვ. 78, 86–88, 303; გარსევანმა მოიწვია ეკატერინე „რათა ექმნას მიმრქმევლად წმინდისა ემბაზილამ“ ყრმას ალექსანდრეს; რუსებმა ღვინო გაჰყიდეს, გვ. 78; აბეჩხარი, გვ. 76; გიორგი მეფის ლოცვა, გვ. 79, 101; გიორგი მეფემ სთქვა: „მე რომ ვარ ასე მექცევინ“ და დასწერა ქალღმერთი რუსეთთან, გვ. 80; გიორგი ავალოვი მოსკოვს გარდაცვლილა, 105; ელიაზარ ფალავანდიშვილი, გვ. 116; წერილი გარსევანს, გვ. 104, 108; ლეკნი, გვ. 94, 110, 111, 136, 185-დავ. ჭავჭავაძე; მეფე გიორგის დაგვირგვინება რუსთაგან, ლენტი და მუსიკა, გვ. 143; ჩინი, გვ. 133; ალექსანდრე ჭავჭავაძეზე, 185; გიორგი ავალიშვილი, გვ. 185; ელიაზარ ფალავანდიშვილი, გვ. 116 – სქოლიო; 1. გარნა, მაგრამ ვერ სრულჰყო სიკვდილისა გამო. დროთა გარემოებათა გამო. 2. ჩვენთა კანონთა ქვეშე განიკანონოს. 3. მოდავე არავინ გყავდეს თვინიერ ღვთისა მეტი. 4. მეგობარსა იყოლიებდა თვისთანა და ვითარცა მარადის თანამზრახველად. 5. დამონებულთა და შეიწრებულთა. 6. ჯერ პატარა იყო, როცა „მველთა დროთა ჩვეულებისა გამო“ დანიშნეს. მეფის ძენი – გიორგის „ძმანი მისნი და მეტოქენი მისნი“. ღართის კარის ანუ კანონიერად „ქართლის?“. კარის მტერნი იდუმალ დრტვინავდნენ. ვინც საჯინბოში დაიბადა განა ყველა ცხენია, გვ. 177“.

გვ. 251. დანიშნულია ადგილი, არშიაზე: „აქედან ცენზორს ამოუღია. იხ. „ივერია“, 1880, № II, გვ. 250. იხ. ვახ. კოტეტიშვილზე, გვ. 48“.

12552–12553. იოსელიანი პ. ცხოვრება გიორგი მეცამეტისა. ა. გაწერელის შესავ. წერილით, რედ. და შენიშვნ. ტფ., 1936.

სუპერზე: „ი. გრ. 1937. 10. 1. აზრუმი (ისტორიისათვის – 282). ქორონიკონის ნუსხა, 305“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ცხოვრება“... „ივერიის“ შემდეგ გამოვიდა სამჯერ, გვ. 304. 1. „ივერია“, 1879 წ., № 9–10 და სხვ. 2. ცალკე წიგნად [ივ. გველესიანს აქვს]. 3. ზ. ქ. გამოც., 1895 წ. 4. 1936, „ფედერაცია“, ი. გრ“.

გვ. 302. პლ. იოსელიანის ბიბლიოგრაფიას დამატებული აქვს: „პლ. იოსელიანის რუსული წიგნების სია. იხ. „Kavkaz“, 1848, № 26“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ტ. რუხაძის წერილი წინამდებარე წიგნზე, „კომუნისტი“, 1937, № 147. 2. ს. დ-ს რეცენზია „ტყუილი ისტორია“, მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1937, № 5, 1 მარტი“. 3. ავ. გაწერელის „პლ. იოსელიანის „ცხოვრება გიორგი XIII“-ს გარშემო, პასუხი ს. დ-ს და ს. დ-ს „პლატონ იოსელიანის „ცხოვრება გიორგი XIII“-ს“ გარშემო, პასუხის საპასუხოდ“, მინაწერით: „ლიტ. საქ.“, 1937 № 6“.

12554–12556. კაკაბაძე ს. ბაგრატ მეფე, მე-XV საუკ. რაჭა-არგვეთის მფლობელი. ტფ., 1913.

12557–12558. კაკაბაძე ს. გიორგი სააკაძე. (მოკლე მონოგრაფია). თბ., 1915.

12559. კაკაბაძე ს. დავით აღმაშენებლის ორი დიდი ომი. – ამონაჭერი ქუთაისის ა. წულუკიძის სახ. სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან. ტ. IV, 1942.

12560–12561. კაკაბაძე ს. დიდის ალექსანდრე მეფის გამეფების თარიღი. ტფ., 1913.

12562. კაკაბაძე ს. ვახტანგ გორგასალი. [მონოგრაფია]. თბ., 1959.

12563. კაკაბაძე ს. ვახტანგ, უცნობი მე-XV საუკუნის აფხაზ-იმერეთის მეფეთაგანი და მისი მემკვიდრე მეფე გიორგი. ტფ., 1912.

12564. კაკაბაძე ს. თამარ მეფე და მისი მნიშვნელობა საქართველოს ისტორიაში. ლექცია, წაკითხული ტფილისში 5 თებერვალს, 1912 წ. ტფ. 1912.

12565. კაკაბაძე ს. კვლევა-ძიებანი საქართველოს ისტორიის საკითხების შესახებ. თფ., 1920.

12566. კაკაბაძე ს. მე-XIII საუკ. პირველი ნახევრის საქართველოს კათალიკოზები. ტფ., 1913.

12567–12568. კაკაბაძე ს. საქართველოს მოკლე ისტორია. ახალი საუკუნეების ეპოქა. ტფ., 1920.

გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. ჟორჯოლიანის რეცენზია ამ წიგნზე: „ახალი წიგნები“, მიწერილია: „1920 წ. თებერვალი-მარტი“.

12569–12570. კაკაბაძე ს. უცნობი აფხაზ-იმერეთის მეფე თამარ II. ტფ., 1913.

12571. კაკაბაძე ს. ქართული სახელმწიფოებრიობის გენეზისის საკითხები. ამონაბეჭდი „საისტორიო მოამბე“-დან. წ. 1, 1924.

12572–12574. კაკაბაძე ს. შემოკლებული ისტორია საქართველოსი. ძველი ისტორია. [თბ.], 1921.

კანზე: „გამომცემელი ალ. არაბიძე. 1921“.

12575. კაკაბაძე ს. წერილი შტუდიები საქართველოს ისტორიის საკითხების შესახებ. ტფ., 1914.

12576–12577. კაკაბაძე ს. წმინდა ნინო და მისი მნიშვნელობა საქართველოს ისტორიაში. ლექცია, წაკითხული ტფილისში 14 იანვ. 1912 წ. ტფ., 1912.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1940, 11 I.“

12578. კანდელაკი ს. სოლომონ მეფე და როსტომ ერისთავი [თბ.], 1936.

კანის პირველ გვ.: „ი. გრ. მთხრობელი, გვ. 98“.

ფორზაცზე: „აქ სოლომონ I-ზეა ლაპარაკი. იგი გარდაიცვალა 1784 წ. 23 აპრ. ი. გრ. I. ეს სათაური აკაკისაა. პირველად ეს მოთხრობა დაიბეჭდა ჟურნალ „კვალში“ სათაურით: „მეფე სოლომონ იმერეთისა დიდ სოლომონად წოდებული“. დაიბეჭდა ხელმოუწერლად. „კვალი“, 1895 წ., №№ 23–29, მაისი-ივლისი. ვიდრე ეს მოთხრობა დაიბეჭდებოდა აკაკიმ წერილი მოათავსა იმავე „კვალში“ შემდეგი სათაურით: „როგორ უნდა შევკრიბოთ ზეპირგადმონაცემები“. ამ წერილის დასასრულს მინაწერში (P. S.) აკაკი შემდეგსა სწერს. II. „ერთი შესანიშნავი ხელთნაწერი შევიძინე. – ჩვენში მრავალგვარი თქმულობაა დიდი მეფე სოლომონზე... მაგრამ სულ ნაწყვეტ-ნაწყვეტათ. ახლა კი ხელში ჩაგვივარდა დამსწრეს დღიური, სადაც ყოველი თავგადასავალი ამ მეფის შვენიერათ არის აწერილი. ამ ხელნაწერს დიდი ისტორიული მნიშვნელობაცა აქვს და მალეც გამოვა ჯერ „კვალში“ და მერე ცალკე წიგნათ“. „კვალი“, 1895 წ., № 14, 26 მარტი. III. განცხადება: „გამოვიდა და იყიდება ყველა ქართული წიგნების მაღაზიებში წიგნაკი „იმერეთის მეფე სოლომონ დიდი“. ვინც ასობით ისურვებს მოთხოვნას ის უნდა მიიქცეს „კვალის“ რედაქციაში. ფასი თითო წიგნისა ორი შაურია“. „კვალი“, 1895 წ., № 43, ოქტ. ეს წიგნი გამოვიდა 1895 წ. ცენზურის თარიღი 12 ივლისი. ი. გრ. IV. აკაკიმ ეს წიგნი მთლიანად, თავის შენიშვნითაც კი გადაბეჭდა „კრებულში“, 1898 წ., № 9, გვ. 1–4, სათაურით: „სოლომონ პირველი მეფე იმერეთისა“. V. სოლომონზე, რაჭის ერისთავ როსტომზე. იხ. თ. ჟორდანიას საინტერესო წერილი ჟ. „განთიადი“, 1913 წ. № 1, გვ. 263 და 266. „ეს თემა დრამის დასაწერად კარგიაო“. VI. ეს თემა გალექსეს. „მეფე სოლომონ დიდი და ხრესილის ომი“ – ამ სათაურით პოემა დაბეჭდა რ. საჯავახოელმა (რაჟდ. ხუნდაძემ) იხ. „განთიადი“, 1913 წ., № 1, გვ. 40. ეს მეპოემა შენიშვნაში სწერს: „ვისარგებლე გ. წერეთლის ნაწერითო“ (იქვე) გალექსილია სიკო კანდელაკის პროზაც. რადგან მაშინ გ. წერეთელი ისტორიულ ნაწარმოებებსაც სწერდა და ეს წერილი ხელმოუწერელი იყო, რ. საჯავახოელს ეგონა, რომ რედაქტორი გ. წერეთელი იყო ამ მოგონების ავტორი. სტილი „კვალში“ სხვანაირია და „კრებულში“ სხვანაირი. ამბავი ეკ. ჩიჩუასი – სოლომონ მეორის ასულისა, იხ. „მოგზაური“, 1902 წ. № 1, გვ. 54“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. კ-ს რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „კომ“. 1936, 12 აგვისტო“ და გაზეთ „სტალინელიდან“ ამოჭრილი დ. თომაშვილის წერილი: „სოლომონ მეფე და როსტომ ერისთავი“.

12579. კანდელაკი ს. სოლომონ პირველი და როსტომ ერისთავი. თბ., 1943.

კანზე: „ი. გრ. 1943, 15 ივლისი“.

გვ. 3. წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია სიტყვები, მიწერილია: „იხ. „ფედერაცია“-ს გამოც.“.

12580–12581. [კარბელაშვილი პ.] ცხვილოელი პ. მეფე ერეკლე და დემეტრე ამილახვარი. ამონაჭერი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1896 წ., № 1.

ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „პ. კარბელაშვილი. ი. გრ.“ იქვე: „კვერნაკი, 10; უმძრახი, 13“.

12582. კარიჭაშვილი დ. ვინ იყო მოზიდან ეპისკოპოზი? – ამოჭრილი „მოამბე“-დან, 1901, № 3.

12583–12584. კარიჭაშვილი დ. თამარ მეფე (1184–1213) ტფ., 1893.

მეორე ცალის კანზე ხელწერა: „დ. კარიჭაშვილი“.

12585–12586. კარიჭაშვილი დ. როსტომ მეფე. ტფ., 1894.

კანზე: „ძვირფას ქართველთ კათოლიკეთა მხითარისტს დიონოსიოს კალატოზიშვილს. პატივისცემით გამომცემლისაგან. 25 ოქტომბერი. 1894 წ. ოზურგეთს“.

12587–12590. კარიჭაშვილი დ. საქართველო მეთორმეტე საუკუნეში. ტფ., 1902.

თავფურცელზე: „ალექსანდრე ბემქენაძეს ავტორისაგან“.

მე-4 ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. თ. ხუნდაძე“.

12591–12593. კარიჭაშვილი დ. საქართველოს მოკლე ისტორია. ნაწ. 1. ტფ., 1907.

თავფურცელზე უწინდელი პატრონის ხელწერა: „სერგო ივ. ამადლობელი“. იქვე: „ვიციდე ბაზარზე, 1929, 20/X. ი. გრ.“

12594–12595. კარიჭაშვილი დ. სვიმონ მეფე (1557–1600). ტფ., 1894.

12596–12598. კახაძე მ. ქართველები ბიზანტიის პოლიტიკურსა და კულტურულ ცხოვრებაში. თბ., 1954.

12599. კეკელიძე კ. კანონიკური წყობილება ძველ საქართველოში. – ამონაბეჭდი: „ტფ., უნ-ტის მოამბე“, 1929, X.

კანზე: „ი. გრ. 1929, 21/XII“.

12600. კელენჯერიძე მ. საქართველოს საკათოლიკოსო ეკლესიის მოკლე ისტორია. ქუთაისი, 1918.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 25/X“.

12601. კიკვიძე ა. დავით აღმაშენებელი. თბ., 1942.

კანზე: „დავით აღმაშენებელმა ანი გაუნთავისუფლა სომხებს თურქებისაგან, გვ. 20; მოქალაქენი, 24; ივ. ჯავახიშვილის ხელთმა, 17“.

12602. [კირიონ ეპისკოპოზი]. ე. კ. წმინდა დავით III აღმაშენებელი. მეფე ქართველთა (1089–1125) თბ., 1899.

12603–12605. [ლეონიდ არქიმანდრიტი] ორი სიტყვა დიდებულის საქართველოს მეფის ერეკლე მეორის გარდაცვალებიდან ასი წლის შესრულების გამო. ტფ., 1898.

12606–12607. ლეონიდე ეპისკოპოსი. სიტყვა წმ. თამარ მეფის დღეს 1 მაისს. თბ., 1915.

კანზე: „ლეონიდე ეპისკოპ. ი. გრ.; ბებელი, გვ. 23; ლომი და თამარ მეფე, გვ. 20“.

12608. ლომაშვილი ჯ. სულხან-საბა ორბელიანი როგორც დიპლომატი. ამონაჭერი: თბ. სახ. უნ-ტის სტ. სამეცნ. შრომები, კრ. 5. 1950.

12609–12610. მაკალათია ს. დიმიტრი თავდადებული. თბ., 1942.

12611. მაკალათია ს. ერეკლე მეორის გმირობა და თავდადება. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 27/V“.

12612. მაკალათია ს. ვახტანგ გორგასლანი. თბ., 1942.

12613–12615. მაკალათია ს. თამარ მეფე. თბ., 1942.

კანზე: „ამ წიგნში შენიშვნები არ არის ჩემი. ასე მაქვს ნაყიდი. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1943 წ. 22 IV“.

12616–12617. მარრი ნ. ქართველთა ეროვნება. წერილი იმ სიტყვის გამო, რომელიც დეკანოზს ი. ვოსტორგოვს წარმოუთქვამს საქართველოს ერზედ, უწმინდესის სინოდის წევრთა და სხვა წარჩინებულ პირთა კრების წინაშე. რუსულიდან. ქუთაისი, 1905.

12618–12619. მაჭარაძე ვ. ასპინძის ბრძოლა. თბ., 1957.

12620. მესხია შ. ერთი ფურცელი ქართველთა გმირული წარსულიდან. (ლუარსაბ I და სიმონ II) თბ., 1943.

12621–12623. ნათაძე გ. საქართველოს ისტორიის მოკლე სოციოლოგიური მიმოხილვა. ნაწ. 1–2. ქუთაისი, 1925.

ნაწ. 1.

მე-2 ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მალვა შეწირულის წიგნებიდან“.

ნაწ. 2. VIII–XIX საუკ.

12624. ნიკოლაძე ე. საქართველოს ეკლესიის ისტორია. ქუთაისი, 1918.

12625. ნიკოლაძე ე. საქართველოს ისტორია. სახელმძღვ. სამ. სასწავლებლების მოწაფეთათვის. ნაწ. 1. მე-6 კლ. კურსი. ქუთაისი, 1919.

12626–12627. ორბელიანი ა. აღა-მახმად-ხანის შემოსვლა ქ. ტფილისში. – ამოჭრილი „მოამბიდან“, 1895, № 8.

თავფურცელზე: „გარსევან ჭ-ძე, გვ. 121“

მეორე ცალის კანზე: „გარსევან ჭ-ძე, გვ. 9. ი. გრ“.

12628–12633. ორბელიანი ა. დაღესტნიდან ლეკების გამოსვლა და სხვა ამბები. აღ. ვახტ.-ძე ჯამბ.-ორბელიანისა. გამოც. ს. კაკაბაძის მიერ წერა-კითხვის საზ-ბაში დაცულ ავტოგრაფის მიხედვით. ტფ., 1914.

კანზე: „ანის ბიბლიოთეკიდან; ხალათები უბოძა, 5; ქორწილის შემდეგ ნაღარა? ან „თოიდან სოღრა ნაღარა“, 10; საცვლის ცეცხლზედ დაბერტყვა, 19; ფარაღათათ, გვ. 20. ი. გრ. 1940. 11/I“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მოაჯირზედ სიარული“, მიწერილია: „მოაჯირზე როგორ უნდა იარო?“.

12634–12640. ორბელიანი ა. მოგონება ალექსანდრე ორბელიანისა თავის მამის ვახტანგ ორბელიანის შესახებ. [ს. კაკაბაძის გამოცემა. თბ., 1914].

გვ. 1. წინასიტყვაობაში ნათქვამია: „წ. კ. საზოგადოების წიგნთსაცავში აღ. ორბელიანის სხვა ქაღალდებთან ერთად დაცულია მისი წერილი...“ არშიაზე მინაწერი: „რომელ ნომერში?“.

გვ. 2. მე-3 აბზაცში წერია: „მე ადრევე აღწერილი მაქვს აღამამადხანის მოსვლა“, მიწერილია: „იხ. „მოამბე“, 1895 წ., № VIII. (ამონაბეჭდიც არის) ი. გრ“.

გვ. 13. არშიაზე მინაწერი: „ვახტ. ორბელიანის („მოღალატის“) შვილი ალ-რე პატრიოტი! ასე იყო გარსევანის შვილიც ალ-რეც პატრიოტი. ანალოგია“.

12641–12643. ოყრეშიძე დ. საქართველო და რუსეთი. მე-XVIII–XIX საუკუნ. მოკლე ისტ. მიმოხილვა. ქუთაისი, 1918.

კანზე ავტორის გვართან: „პოეტი დ. თომაშვილი. ი. გრ.“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „მვირფას ქართველ მამულიშვილს სილოვანს – პატივისცემით – ავტორისაგან“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „მვირფას ძმას და ამხანაგს ვარლამ იმნაძეს პატივისც. ავტორისაგან“.

12644. პოტტო ვ. 1. საქართველო და მისი ისტორიული წარსული დრო – ამონაჭერი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1894, № 5–6. 2. პოლკოვნიკის ი. ს. კვინტრადის სახსოვრად. ამოჭრილი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1898 წ, № 1. 3. გენერალი ქრისტეფორე კონსტანტინეს ძე მამაცაშვილის 60 წლის სამსახურის იუბილეს გამო. – ამოჭრილი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1897 წ. № 11. 4. თ. ნ. ზ. ჭავჭავაძის სახსოვრად. – ამოჭრილი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1897 წ., № 10.

კანსა და თავფურცელზე: „პოტტოს ნაშრომნი“.

ნაწ. 1. გვ. 31. ხაზგასმულია: „მარკიზ პაულიჩმა“, მიწერილია: „მარკიზ პაულიჩმა იზრუნა ციციანოვის გადმოსვენებაზე და ირაკლის ძეგლის აგებაზე და სხვ.“

12645. პოტტო ვ. საქართველო და მისი ისტორიული წარსული დრო. თარგმ. ი. ბაქრაძისა, ტფ., 1894.

გვ. 61. ქალაღი მინაწერით: „განადგურებულმა ქვეყანამ და ღონეგამოლეულმა საქართველოს ერმა რუსეთის ხელმწიფობას შეაფარა თავი და მიანდო თავის სვებედი ალექსანდრე პირველს. ეს მოხდა 1801. (გ. წერეთ. „კვალი“, 1893, № 30, გვ. 4)“.

12646–12647. ჟორდანიას თ. სოლომონ II, მეფე იმერთა. (საისტ. მასალა). – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1899, № 1.

12648. რაჭველიშვილი ქ. საქართველოს მოკლე ისტორია. (დასაბამიდან 1917 წლამდე). ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „მედგარს, შეუპოვარს, მუდამ მღელვარე სოსოს ავტორისაგან“.

კანზე: „ი. გრ. 1926 წ., 5/1“.

12649. რაჭველიშვილი ქ. საქართველოს ფეოდალიზმის ისტორია. [ტფ.], 1926.

თავფურცელზე: „სოსოს ქრისტეფორესაგან“ და ფარის წერილი წინამდებარე წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან „მუშა“, 1926.

12650. რისთვის და როგორ შეუერთდა საქართველო რუსეთს. დამფუძნ. კრების საპროპაგანდო კომისიის გამოც. 3, ტფ., 1920.

გვ. 14. მოხაზულია: „1901 წ.“ და მიწერილია: „1801“.

12651–12652. სამაჰმადიანო საქართველო. [წერილების კრებული]. ნ. მარრი, ი. ჭავჭავაძე, პ. უმიკაშვილი. ტფ., 1915.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი“. კისლოვოდსკი, 27 ივლისი, 1915 წ.“.

12653. საქართველოს ისტორია. უძველესი ხანიდან ჩვენს დრომდე. თბ., 1940.

კანზე: „ი. გრ. სულ 100 ცალი გამოვიდა. ს. ჯანაშიასაგან. 1941. 7/III. იშვიათია“.

12654. საქართველოს ისტორია. [ტ.] 1. თბ., 1956.

ყდის მე-2 გვ.: „იხ. ბოლოში რეცენზია!“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 3 ივლისი. გასასყიდათ არ გამოსულა! ი. გრ. გვ. 368, გვ. 418, 419.“

12655. საქართველოს ისტორია. დამხმარე სახელმძღვანელო. [წ.] 1. (უძველესი დროიდან XIX საუკუნის დასასრულამდე). თბ., 1958. ავტ.: ნ. ბერძენიშვილი, ვ. დონდუა, მ. დუმბაძე, გ. მელიქიშვილი, შ. მესხია და პ. რატიანი.

12656. საქართველოს ისტორია. სახელმძღვანელო VIII–X კლასებისათვის ნ. ბერძენიშვილის რედ. თბ., 1958. ავტ.: ნ. ბერძენიშვილი, ვ. დონდუა, მ. დუმბაძე, ი. კაჭარავა, გ. მელიქიშვილი, შ. მესხია, პ. რატიანი.

ყდაზე და ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 399–400“.

გვ. 400. აზნაცს: „ქართული საოპერო თეატრის სცენაზე წარმატებით იდგმებოდა“...მიწერილი აქვს: „არაყიშვილი“.

12657. საქართველოს ისტორია. სახელმძღვანელო VIII–X კლ-თვის. ნ. ბერძენიშვილის რედ. (მე-2 შევს. და შესწ. გამოც.) თბ., 1960. ავტ.: ნ. ბერძენიშვილი. ვ. დონდუა, მ. დუმბაძე, ი. კაჭარავა, გ. მელიქიშვილი, შ. მესხია, პრ. რატიანი.

12658. სოსელია ო. შალვა ახალციხელი. თბ., 1943.

12659–12661. სრულიად საქართველოს მეფე დავით აღმაშენებელი. ტფ., 1892. – კანზე სათაური: მეფე დავით აღმაშენებელი.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Григорий Тимофеевич Полумордвинов“.

12662. ტატიშვილი ვ. ქართველები მოსკოვში. ისტ. ნარკვევი. წგ. 1. თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ძვირფას სოსოს მეგობრულად. ავტორისგან. 16. II. 1948 წ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. პაიჭაძის წერილი: „Грузины в Москве“, მიწერილია: „Молодой сталинец“, 1951, წ. წ. 1, № 2“.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ეს წიგნი იასე ცინცაძემ გაარჩია „მნათობში“.

12663. ტატიშვილი ვ. ქართველები მოსკოვში. მე-2 შევს. და გადამუშავ. გამოცემა. თბ., 1959.

12664–12666. ურბნელი ნ. გიორგი ბრწყინვალე მეფე საქართველოსი. ტფ., 1889.

12667. ურბნელი ნ. მეფე დავით აღმაშენებელი და მისი დრო. ისტ. მონოგრაფია. ტფ., 1894.

თავფურცელზე: „იბეჭდებოდა „მომბეში“. ი. გრ“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ცხენების ბინად“ და მიწერილია: „საჯინიბოდ“.

გვ. 50-51. ხაზგასმულია: „...„დანუხს, რომელიც მაგარ ციხედ ითვლებოდა და მდებარეობდა ელისენში“ და მიწერილია: „ენისელი – ანის სოფელი?“

გვ. 69. ხაზგასმულია: „გულისტანი“ და მიწერილი: „ვარდეთი“.

12668–12671. ურუმაძე ვ. მოკლე ისტორია საქართველოსი. სურათებით. თბ., 1903.

12672. უჩანეიშვილი დ. და ძიმისტარიშვილი ს. საქართველოს ისტორია. ნაწ. 2. ტფ., 1925.

12673–12675. ფერაძე ი. საქართველოს მოკლე ისტორია. ქუთაისი, 1918. კანზე სათაური: „საქართველოს ისტორია“.

თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულ ბ-ნ სილოვან ხუნდაძეს გამომცემლისაგან“.

12676–12678. ფირცხალავა ს. სამაჰმადიანო საქართველო ან ძველი მესხეთი. ტფ., 1915.

თავფურცელზე: „ჩვენს სოსოს ვანო ფემანგისაგან. 6/II–64. თბილისი“.

მეორე ცალის კანის მე-4 გვ.: „გაუცვალე წიგნებში წიგნის პალატას. ი. გრ. 1943. 4/II“.

12679. ფირცხალავა ს. ქართველთა წინაპრები და მათი მონათესავე ტომები წინა აზიაში 40-6 ს. ს. ძვ. წ. [რედ. ნ. ბერძენიშვილი]. თბ., 1948.

12680. ფრონელი ა. დიდებული მესხეთი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1902, № 3.

12681. ფრონელი ა. დიდებული მესხეთი. გორი, 1914.

თავფურცელზე: „ი. გრ. P. S. ამ წიგნში არ არის შესული, სხვათა შორის, შემდეგი ნაწერები ამავე ავტორისა: 1. „პეტრე ბაგრატიონი“, „კლდე“, 1913 წ., № 1–5, 7, 9, 10. 2. „საქართველოს მეფეთა ბრძანებანი“, „მოამბე“, 1900 წ., № VI. 3. „ბატონყმობის გადავარდნა საქართველოში“, „მოამბე“, 1898 წ., № XII. 4. „გადმოსახლებულების დაბინავება საქართველოში“, „მოამბე“, 1899, № V, VI. 5. „საქართ. ისტორია და ბ-ნი ეზოვი“, „მოამბე“, 1899, № I. 6. „გრაფი ტოტლებენი...“ „ივერია“, 1902 წ., № 65. 7. „კახეთის ამბოხება“. 8. „მთიულეთი“. 9. „მთის არწივი შამილი“. 10. დიდებული მესხეთი“.

კანზე: „ი. გრ. ამ წიგნის შიდა-ყდაზე ამავე ავტორის სხვა ნაწერების სია. ი. გრ.“

12682 ფურცელაძე ა. ბრძოლა საქართველოს მოსასპობელად და საქართველოს შესაერთებლად ანუ გიორგი სააკაძე და მისი დრო. ტფ., 1892.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ი. გრ. 1941. 26. XI“.

12683–12687. ფურცელაძე ა. ბრძოლა საქართველოს მოსასპობლად და საქართველოს შესაერთებლად ანუ გიორგი სააკაძე და მისი დრო. ავტორისაგან ახლად შევს. და შესწ. მე-2 გამოც. თბ, 1911.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1892 წელს. ი. გრ.“

წიგნში დევს გაზეთი „Кино“, № 11, 14 марта, 1941“. მინაწერით: „გიორგი სააკაძე“. მეოთხე გვერდზე მოთავსებულია ნაწყვეტი ა. ანტონოვსკაიასა და ბ. ჩორნის „Георгий Саакадзе“, Отрывок из сценария“.

12688–12690. ფურცელაძე ა. დავით ასლანიშვილი ჯანდიერი. ტფ., 1888.

თავფურცელზე: „ნინა სოლომონოვნა გაბაშვილისას ავტორისაგან“.

12691. ქვარიანი ს. საქართველოს ისტორია. შემოკლ. კურსი. ქუთაისი, 1910.

თავფურცელზე: „ძვირფას ამხანაგს ბ. სილოვან ხუნდაძეს სახსოვრათ ავტორისაგან“.

12692. ქვარიანი ს. საქართველოს ისტორია. შემოკლ. კურსი. მე-2 გამოც., ქუთაისი, 1911.

12693. ქვარიანი ს. საქართველოს ისტორია. შემოკლ. კურსი. მე-6 გამოც. ქუთაისი, 1917.

ყდაზე: „ეს წიგნი არ არის ბიბ-ში. ი. გრ.“

12694–12695. ქვარიანი ს. საქართველოს ისტორია. შემოკლ. კურსი. მე-7 გამოც., ქუთაისი, 1917 [კანზე: 1918].

კანზე: „ეს წიგნი არსად არ არის, არც თბილისში. ი. გრ.“

12696. ქვარიანი ს. საქართველოს ისტორია. შემოკლ. ანუ ეპიზოდური კურსი მე-8 გამოც. ქუთაისი, 1918.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 6/IV. გვ. 83. გარს. ჭავჭ.; ტოტლებენი, გვ. – 82“.

გვ. 78. მოხაზულია სოლომონ დიდის გარდაცვალების თარიღი და მიწერილია: „იხ. მ. ჯანაშვილი, გვ. 414 და „გრამოტები“, 181. მოსე ჯანაშვილის და ს. ქვარიანის წიგნში სოლომონ I დიდი მეფის გარდაცვალების თარიღია 1781 წ. ხოლო ალ. ცაგარელის გამოცემებში სოლომონ I დიდის გარდაცვალებას აუწყებენ 1784 წელს. ეს მიმართვა საინტერესოა იმით, რომ სოლომონის გარდაცვალებას გლოვობს წარჩინებულნი და არა ხალხი“.

გვ. 79. უკანასკნელ აბზაცთან მიწერილია: „იხ. მ. ჯანაშვილი, გვ. 414“.

გვ. 82. პირველ აბზაცთან მიწერილია: „ერეკლემ შეაჭყლიტა თავისი ხალხი, ტოტლებენი კი მუხანათობდა“.

12697. ქვარიანი ს. საქართველოს ისტორია. შემოკლ. ანუ ეპიზოდური კურსი. მე-9 გამოც., ქუთაისი, 1920.

12698. ქვარიანი ს. ქართველი ერის ტრაგედია მე-17 საუკუნეში. (გიორგი სააკაძე და მისი დრო). ქუთაისი, 1911.

გვ. 1. რიცხვი „მეთერთმეტე“ შესწორებულია „მეთხუთმეტედ“. სიტყვა „ცარცვა“ – „მარცვად“.

გვ. 60. მოხაზულია 1-ლი აბზაცი და მიწერილია: „არა მგონია“. ხაზგასმულია: „ზამბურაკებით!...“ მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 101. „უნიჭობოს“ გასწვრივ მიწერილია: „უნიათობის“.

გვ. 113. მე-2 და მე-3 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ისეა აწერილი თითქოს მოთხრობა დაეწეროს კაცსა და მერე გადაესვას სურვილისამებრ სტრიქონები“.

კანის მე-3 გვ. მინაწერი: „დილის ნიაგმა პანდური ამოჰკრა ღრუბელს“.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ჩალმით; მუსაიფი; მასლაათი; ბაასი; საუბარი“.

12699. ქვარიანი ს. ქართველი ერის ისტორია. (XVIII–XIX საუკუნე) ტ. 1. – ქუთაისი, 1918.

თავფურცელზე: „ყარაჩოდელს, კოცნის მგოსანს, გრძნობის მუტრიბს, რითმის ხმოსანს ი. გრიშაშვილს. ეს მცირე ძღვენი სახსოვრად ავტორისგან. სოხუმი 12/IV–920“.

12700–12701. ქიქოძე გ. ერეკლე მეორე. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 8/V“.

12702. ქიქოძე გ. ერეკლე მეორე. თბ., 1942.

12703–12706. ქიქოძე გ. ერეკლე მეორე. თბ., 1947.

12707. ქიქოძე გ. ერეკლე მეორე. მე-3 გამოც. თბ., 1958.

12708. ქიქოძე გ. ერეკლე მეფის ომები. თბ., 1943.

კანზე: „3. ი. გრ.“

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ერმრავალს“, მიწერილია: „ეს სიტყვა მ. ჯანაშვილმა შემოიტანა, იხ. მისი „თამარ მეფე“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მოაოხრა“, მიწერილია: „მ. ჯან“.

12709. ქორიძე დ. თავისუფლებისათვის მებრძოლი ქართველი ქალები. თბ., 1961.

თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულ აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს უძღვნის ავტორი ამ მცირე ნაშრომს. დ. ქორიძე 24/VIII-62 წ.“

12710–12713. ქუთათელაძე ა. კონსპექტი საქართველოს ისტორიიდან. რვეული 1–2. ტფ., 1900.

რვეული 1.

კანსა და წიგნის მესამე გვ. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. თ. ხუნდაძე“.

რვეული 2.

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. თ. ხუნდაძე“. იქვე: „ყველგანაა ი. გრ“.

12714. ღამბაშიძე დ. გაენათის მონასტერი და ცხოვრების აღწერილობა მეფის დავით III აღმაშენებლისა. ქუთაისი, 1888.

ფორზაცზე: „ი. გრ. დ. ღამბაშიძე გარდაიცვალა 1910 წ. 22 დეკემბ. ი. გრ.“

12715–12719. ღამბაშიძე დ. გელათის მონასტერი და ცხოვრების აღწერილობა მეფის დავით III აღმაშენებლისა. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1893.

12720. შაიშმელაშვილი ი. კრწანისის ომი. სამხედრო-ისტ. ნარკვევი. – ამონაჭრები „მნათობი“-დან, 1940, № 9, 10.

კანის მე-3 გვ. ამონაჭერი გაზეთიდან „ახალგაზ. კომ.“, 1941, № 80, 5 აპრილი – ივ. შაიშმელაშვილის წერილი „მარჯვენამ არ იცის, რას აკეთებს მარცხენაო“.

12721. ცაგარელი ა. ქართველთა ძველი ცხოვრების კვალი წმ. ქვეყანაში და სინაის მთაზე. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1884, № 4.

12722. ცამცივეი რ. შემოკლებული საქართველოს ისტორია. ტფ., 1882.

12723. ცინცაძე ი. 1783 წლის მფარველობითი ტრაქტატი. მასალები რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის ისტორიისათვის. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960 წ. 19/II“.

12724. ცინცაძე ი. მონღოლები და მონღოლთა დაპყრობები (XII–XIII სს.) თბ., 1960.

ფორზაცზე: „მვ. სოსოს სგანძურს ეს ჩემი წიგნიც უღრმესი პატივისცემით. „გლახაკთა შორის უნარჩევესი“ იასე. 1960 წელი“.

12725. ცინცაძე ი. უკრაინისა და საქართველოს ურთიერთობის ისტორიიდან. თბ., 1954.

12726–12727. ცინცაძე ი. ძიებანი რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის ისტორიიდან (X–XVI სს). თბ., 1956.

ფორზაცზე: „მგოსანს და მეცნიერს განუმეორებელს სოსოს სახსოვრად მოგიძღვნის წიგნსა ამას ფრიად ცოდვილი ავტორი იასე. 1957 წელი“.

12728. ცხვედაძე ნ. მისვლა-მოსვლა რუსეთს და საქართველოს შორის 1494 წ-გან 1664 წ-მდე. (დასასრული) – ამოჭრილი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1871, № 6.

12729. ძველი ეკალი. მეფე ერეკლე II. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1898, № 3.

კანზე: „ძველი ეკალი ნ. ურბნელი ხომ არ არის?“.

- გვ. 51. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „რუსეთის ვაკე“.
12730. ძიმისტარიშვილი ს. არაბები საქართველოში. თბ, 1941.
- 12731–12732. ძიმისტარიშვილი ს. და უჩანეიშვილი დ. საქართველოს ისტორია. 1-ლი ნაწილი. მე-2 შესწ. გამოც. სახელმძღვ. შრომის სკოლებისათვის. [თბ.], 1927.
- 12733–12734. [წერეთელი]. ა. თამარ მეფე. ტფ., გამოც. მ. ლაღიძისა, 1903.
- კანზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს მეგობარ სოსოს. ი. ასლანიშვილი“.
- 12735–12744. [წერეთელი] ა. თამარ მეფე. ტფ., გამოც. ს. მერკვილაძის მიერ. 1903.
- კანზე: „ი. გრ. – ეს წიგნი არ არის აწერილი წიგნის პალატაში“.
12745. წერეთელი გ. საქართველოს ისტორიის სურათები. მეოთხე საუკუნე. – ამონაჭერი: „კრებული“, 1872, № 7“.
12746. წერეთელი გ. ჩვენი ძველი გმირები. ტფ., 1897. აკინძულია ორი წიგნი.
- 12747–12749. ჭიჭინაძე ნ. რუსეთის პოლიტიკა და იმერეთის მეფე სოლომონ II. ისტ. მონოგრაფია. ქუთაისი, 1919.
- მეორე ცალის კანზე: „გვ. 61.“
- 12750–12752. ჭიჭინაძე ზ. ასპინძის ომის ისტორიის სიყალბე და რუსის გენერალ ტოტლებენის დალატის სინამდვილე. თბ., 1920.
- 12753–12758. ჭიჭინაძე ზ. აღმაჰმად ხანის თავის მკვეთელი მცხეთელი ანდრია (სადიხა) და მორჩილი რაჟდენ ბარამიძე. ტფ., 1901.
- თავფურცელზე: „ახალგაზრდა ქართველ მწერალს დათიკო ნახუცრიშვილს პატივისცემით ეძღვნის ავტორისაგან“.
- თავფურცელზე: „იხ. ბოლო გვერდი (გარეკანი) ი. გრ.“
- კანის ბოლო გვ.: „ვიყიდე ბუკინისტან ი. გრ. 1942 5/IV.“
- მეორე ცალის კანზე: „ვერ ვიპოვე „ქართულ წიგნში“ ი. გრ.“
- მესამე ცალის კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში არ არის“.
- თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ი. ფანცხავა“.
- 12759–12762. ჭიჭინაძე ზ. აღ-მაჰმადხანის მეორეთ შემოსევა და მისი წამქეზებელი 1797 წ. ტფ., 1920. კანზე სათაური: „აღ მაჰმადხანის მეორეთ შემოსევა საქართველოში 1797 წ. და მისი წამქეზებელი რუსეთის გენერლები“.
- მეორე ცალის თავფურცელსა და კანზე: „გვ. 11. ი. გრ“.
12763. ჭიჭინაძე ზ. გერმანელი დოკტორ იაკობ რეინგესი მეფე ერეკლეს კარზედ რუსთაგან კომისრათ და მინისტრათ დანიშნული საქართველოში. ტფ., 1920.
- კანზე: „ეს წიგნი საჯაროში არ არის. ი. გრ.“
- 12764–12765. ჭიჭინაძე ზ. თამარ მეფე. მე-2 შვეს. გამოც. თფ., 1899.
- კანზე: „ველიჩკოს ლეგენდა, გვ. 30. ი. გრ.“
- 12766–12770. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ოსმალეთის ყოფილ მუსულმან ქართველთ საქართველოსი. ბათუმი, 1911.
- თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“ და ბეჭედი: „საქ. სახ. წიგნის პალატა“.
- წიგნში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „1954, 17/XII. სულ 14-ია დარჩენილი ჩემი. 1954. 17 დეკ. პალატის წიგნებია – ვალად მეთვლება. უნდა მივცე სხვა წიგნები (დუბლ.) ი. გრ. ჩავაბარე სხვა წიგნები, 1955, 19 აპრილი“.

- მესამე ცალის კანზე: „ი. გრ. ფსევდონიმები, 265, 266“.
- 12771–12773. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ხურსიდის (ისარლოვი) გვარისა და შოთა (შიო) რუსთაველი. ტფ., 1904.
- კანზე: „ი. გრ. გვ. 35“. მითითებულ გვერდზე ხაზგასმულია: „შოთა რუსთაველს დაუხატვინებია“... და მიწერილია: „შოთა რუსთაველის სურათი?“
- 12774–12775. ჭიჭინაძე ზ. კათოლიკეთა ეკლესია საქართველოში. ტფ., 1903.
- თავფურცელზე: ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მიხეილ კინწურაშვილი. 1904“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „მვირფასს მეგობარს ნიკოლოზ ივანეს-ძე ვაჟიკაშვილს პატივისცემით ეძღვნის ავტორისაგან“.
12776. ჭიჭინაძე ზ. მარიამ დედოფალმა რა მიზნით მოკლა რუსის გენერალი ლაზარევი და კრწანისის ომის ამბავი 1795 წ. თბ., 1920.
- 12777–12779. ჭიჭინაძე ზ. მესხეთ-ჯავახეთის გათათრება. ტფ., 1906.
- თავფურცელზე საქ. სახ. წიგნის პალატის ბეჭედი, მიწერილია: „ეს წიგნი ჰქონდათ გასაცვლელ ფონდში. ი. გრ. 1943 წ. 4/II“.
- კანზე: „დუბლ. მაჭახელა სოფელია, სადაც საომარ იარაღს აკეთებდნენ, გვ. 12“.
- 12780–12781. [ჭიჭინაძე ზ.] მეფე ერეკლეს და ალა მაჰმადხანის ომი და ამ ომში იმერლების ღალატი მართალია თუ არა? ტფ., 1895. ტექსტის ბოლოს ავტორი: „ზ. ჭ.“
- კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“
12782. ჭიჭინაძე ზ. მეფე ირაკლის გლეხი გმირები. ბათომი, 1902.
- 12783–12784. ჭიჭინაძე ზ. ოსების ჩამოსახლება ქართლში და ქართველების ამაგი და ღვაწლი მათზედ. ისტ. მიმოხილვა. ტფ., 1916.
- 12785–12786. ჭიჭინაძე ზ. ოსმალეთის ყოფილი საქართველო და ქართველ მაჰმადიანთა ისტორიის კონსპექტი. 1452–1926 წლებში. ტფ., 1927.
- კანზე: „ალ. ჭ-ძის სტრიქონი (?) გვ. 29. ი. გრ. 1927. 7/IX“.
12787. ჭიჭინაძე ზ. ოსმალეთის ყოფილ საქართველოს და ქართველ მაჰმადიანთ ნაწილი ლაზისტანი ისტ. და ეთნოგრ. მხრით. წ. 1. ტფ., 1927.
- თავფურცელზე: „ქართველ მგოსანს და სამწერლო მოღვაწეს სოსო მამულაშვილს პატივისცემით დამწერისაგან. 12 ივლისი 1927 წ.“
12788. ჭიჭინაძე ზ. პავლე იმპერატორმა როგორ ჩამოართვა გიორგი მეფეს საქართველო. თბ., [1920].
- 12789–12791. [ჭიჭინაძე ზ.] პატრი ნიკოლა როგორც ექიმი და მის დროს ქართველ კათოლიკენი საქართველოში. ზ. ჭ. ტფ, 1896.
- თავფურცელზე: „ნიჭიერს ქართველ მგოსან ქალს განდეგილს პატივისცემით დამწერისაგან“.
- მეორე ცალის კანზე: „გვ. 47. ბარაზანი დაჰკრესა, ი. გრ.“
- 12792–12793. ჭიჭინაძე ზ. პეტრე დიდმა როგორ მოატყვილა ვახტანგ მეექვსე და 300 ოჯახი ქართველთა. თბ., 1920.
12794. ჭიჭინაძე ზ. რუსეთის გენერალ სოხოტინმა როგორ მოატყუა იმერეთის მეფე სოლომონ მეორე. თბ., 1920.
12795. [ჭიჭინაძე ზ.] საქართველოს ერის მიმართვა საფრანგეთს და ინგლისთან. წ. I. მე-3 გამოც. ტფ., 1916.

12796–12798. ჭიჭინაძე ზ. საქართველოს ურთიერთობა ევროპასთან (XII საუკ.) ვუძღვნი განსვ. მისს მარჯორი უორდროპის ასულის ხსოვნას. [თბ., 1920].

კანსა და გვ. 13 ბეჭედი: „მიტროპოლიტი კალისტრატე“.

12799. ჭიჭინაძე ზ. სოლომონ ლეონიძე. მსაჯული ანუ ვიცე-კანცლერი მეფე ერეკლე და სოლომონ იმერთა მეფისა. თფ., 1910.

კანზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 27. ი. გრ.“

12800–12803. [ჭიჭინაძე ზ.]. უმთავრესი მიზეზები საქართველოს მიმართ რომის ყურადღებისა. ტფ., 1898. კანზე: „უმთავრესი მიზეზები საქართველოს მიმართ რომის ყურადღებისა და გორელი პატრი ტულუკაანთ დავითა. – ტექსტის ბოლოს ავტორი: ზ. ჭ.“

კანზე: „ყველგან არის“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ყველა ქართველთაგან პატივცემულს თავადს იასონ დავითის ძე ციციშვილს უღრმესი პატივისცემით ეძღვნის დამწერისაგან“.

კანის მე-2 გვ. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ეკუთვნის იასონ დავითის ძეს ციციშვილს.“

კანზე: „ი. გრ. იხ. II გვ.; ზაქარია, 89; იხ. ბოლო განცხადება; ალექსანდრე ჩიქოვანი, გვ. 37; სომხ. ლოცვანი ქართ. ასოებით, გვ. 63“.

12804. ჭიჭინაძე ზ. ქართველების გათათრება ანუ ისლამის გავრცელება დასავლეთ საქართველოს ქართველებში. (XVII და XVIII საუკ.) ისტორიულის და ზეპირგარდმოცემულის ცნობებითგან დაწერილი. თბ., 1901.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულს ედვარდ კარლის-ძე ლიოზენს პატივისცემით ეძღვნის დამწერისაგან“.

12805. ჭიჭინაძე ქ. ქართველების გამაჰმადიანება. აღწერილი და მეორედ დაბეჭდილი. თბ., 1907.

12806–12808. ჭიჭინაძე ზ. ქართველების გამაჰმადიანება ანუ ქართველთა გათათრება. აღწერილი და გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1915.

12809–12811. ჭიჭინაძე ზ. ქართველთა მეფეთ დროის ქართველ რესპუბლიკანელები და მეფე ერეკლეს წერილები ვენეციის რესპუბლიკური მთავრობის წინაშე. თბ., 1917.

12812. ჭყონია ა. ისტორიული ნარკვევი ანუ ქრესტომატია საქართველოს ისტორიისათვის უძველეს დროიდან ბაგრატიონთ გამეფებამდე. ტფ., 1890.

კანზე: „ამირანზე, 152“.

12813. ხახანაშვილი ა. ბატონ-ყმობა საქართველოში რუსეთთან შეერთებამდის. ისტ. გამოკვლევა. ტფ., 1890.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1919. 10/III“.

კანზე: „ი. გრ. არის მეორე გამოცემაც. ი. გრ.“

12814. ხახანაშვილი ა. ბიზანტიის გავლენა საქართველოზე. ბიზანტიური შეხედულება ჩვენს კანონმდებლობაზე. ამონაჭერი: „მომბე“, 1901 წ., № 12.

12815–12822. ხახანაშვილი ა. მეფე იმერეთისა სოლომონ II (1810–1890). ისტ. წერილი. ტფ., 1910.

წიგნის ბოლოს: „სოლომონი იმერეთისა“, იხ. „კვალი“, 1895 წ., № 23, 24 და სხვ.“

12823. ხუსკივაძე თ. კონსტანტინე ბატონიშვილი. (ისტ. ამბავი). ქუთაისი, 1902.
- 12824–12825. ხუსკივაძე თ. უკანასკნელი მეფე იმერეთისა სოლომონ მეორე. ისტ. ამბავი. ყვირილა, 1902 [კანზე: 1903].
კანზე: „არსად არ არის! ი. გრ.“
12826. ჯავახიშვილი ი. დამოკიდებულება რუსეთსა და საქართველოს შორის მე-
XVIII საუკუნეში. თბ., 1919.
- 12827–12828. ჯავახიშვილი ი. ილია ჭავჭავაძე და საქართველოს ისტორია. ტფ.,
1938.
12829. ჯავახიშვილი ი. საქართველოს ეკონომიური ისტორია. წიგნი 1. ტფ., 1907.
- 12830–12832. ჯავახიშვილი ი. საქართველოს ისტორია. მეორე, ახლად დაწერილი
გამოცემა. წ. 1–2. თბ., 1930, 1934.
წ. 1. 1930.
- გვ. 344. ხაზგასმულია: „კორკოტი“ და მიწერილია: „კორკოტი-დაფქულია,
(ჩაფლავებული საჭმელია). კორკოტს – წანდილიც ჰქვია. წანდილი – მოხარშული,
ხორხომელად, მარცვლობა ეტყობა“.
- გვ. 357. ხაზგასმულია: „სიმინდი“ და 363-ე გვ. მიწერილია: „სიმინდი შოპენსაც
აქვს“.
- გვ. 389. ხაზგასმულია: „ვაფუკ ცორენ, რბილი ხორბლის“, მიწერილია:
„ფლიაკსბერგოვი, გვ. 50“.
- გვ. 396. ხაზგასმულია: „დოლი“ და მიწერილია: „დოლი დ. გურამიშვილსაც აქვს
ნახმარი“.
- წიგნში ქაღალდის ნაჭერი მინაწერით: „აჯილდა. „შენ ისეთი აჯილდა ხარ“, იხ. ნ.
შიუკაშვილის პიესა „სიმახინჯე“, ჟურ. „ერი“, 1910 წ., № 17, გვ. 6. თამამ. თავაწყვეტილ
ქალებზე იტყვიან ხოლმე: „აი, შე აჯილდა, შენ!“.
- წ. 2. 1934.
- თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულს მგოსანს იოს. გრიშაშვილს ავტორისაგან.
1935. 15 III“.
- ფორზაცზე: „მე-439. ი. გრ. 20/V; რიშ-ბაბა, 563; ბუერა, გვ. 407. ბუერა, იხ. საბა, იქ
ღრუბ.“.
12833. ჯავახიშვილი ი. საქართველოს მეფე და მისი უფლების ისტორია. ტფ.,
1905.
- 12834–12835. ჯავახიშვილი ი. საქართველოს სამეფო ტახტის მემკვიდრეები –
მეფის ძე დავით და ბატონიშვილი იულონ – ამონაჭერი: „მომბე“, 1900, № 4.
- გვ. 1. დასაწყისში: „ალ. ჭავჭ., გვ. 6. ი. გრ“.
- გვ. 6. ხაზგასმულია: „ემიკადასბაშს ალექსანდრე ჭავჭავაძეს უბრძანებენ“...
მიწერილია: „ემიკადაბაში – გენერალ-ადიუდანტი, (ჩუბ. ლექ.); კახეთის ამბოხება, გვ.
158 და ა. ჭ-ძე“.
- 12836–12837. ჯავახიშვილი ი. სოციალური ბრძოლის ისტორია საქართველოში
IX–XIII საუკუნეებში. ტფ., 1934.
- თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულს იოს. გრიშაშვილს ავტორისაგან“.

12838. ჯავახიშვილი ი. ქალაქები, საქალაქო წესწყობილება და ცხოვრების ვითარება საქართველოში XVII–XVIII სს. – ამონაჭერი: „პრომეთე“, 1918, № 1.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „მასწავლებელი“, მიწერილია: „ოსტატი“.

12839. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 1. ტფ., 1908.

12840–12845. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 1–2. ტფ., 1913. აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. ქ. ტფილისი. 25 აგვისტო 1916 წ.“ იქვე: „1. წმ. გიორგი და ელია წინასწარმეტყვე., 94“.

გვ. IV. ხაზგასმულია: „ქრონოლოგიურ ცნობების გამოანგარიშების დროს ასე მსჯელობდნენ“... და მიწერილია: „ვინ მსჯელობდა? საბუთი?“.

გვ. 94. ხაზგასმულია: „თქმულება: იესო ქრისტესი, ელია წინასწარმეტყველისა და წმინდა გიორგის შესახებ“, მიწერილია: „ქართ. ერის ისტ. I ნ. 1928 გამოც. გვ. 37“.

გვ. 248–249. ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, რომელზედაც წერია: „ივ. ჯავახიშვილი. აქ აკლია I. „ქართველი ერის ცხოვრება“, მაქვს ყდაში ცალკე. II. „საქართველოს და რუსეთის ხელშეკრულება“, მაქვს ცალკე. III. „წმინდა ნინო“, „მოამბედან“, ი. გრ.“

წ. 2.

გვ. 249. მიწერილია: „1914 წელს დაიბეჭდა. ი. გრ.“

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ივ. ჯავახიშვილის „ბესარაბიის მოსახლე ხალხთა ცხოვრების ახალი ერა“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1940, № 149, 30 ივლისი“.

12846. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 1. მე-3 შვეს. და გადამუშ. გამოც. ტფ., 1928.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ივ. ჯავახიშვილისათვის. მ. გედევანიშვილის მიერ გამოცემულ ილია ჭავჭავაძის თხზულებაში მოთავსებული კლიშეები იბეჭდებოდა პეტერბურგში. ამ კლიშეების გაკეთებას მეთვალყურეობდა ივ. ჯავახიშვილი. იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1912 წ. № 723, 14 ოქ. „ახალ ამბებში“. ი. გრ.“

12847. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 3. XIII–XVI სს. თბ., 1941.

12848. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 4. ნაწ. 1. (XV საუკუნე) ტფ., 1924.

თავფურცელზე: „ნიჭიერ მგოსანს ავტორისაგან. 1925. 26. II“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ივ. ჯავახიშვილის ქართველი ერის ისტორია. I–II წიგნი ცალკე მაქვს ყდაში. ი. გრ.“

12849. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. მე-3. (XIII–XIV საუკ.) თბ., 1949.

ფორზაცზე: „წარწერა ძვირფასი ნათელასი ლექსად. ი. გრ. 1950–1–VII“.

ფორზაცზე ნ. ჯავახიშვილის ხელით:

„ათ ცალს ვღებულობ საავტოროს,
შენზე უკეთესს, მითხარ, ვის მივცემ?
აბა-იქნებ დამისახელო?!“
– მართლაც, ძვირფასო
უკეთესი, ღირსი ამ წიგნის

არავინ არ გვყავს
ქართველთაგან, დღეს,
სასახელო! ნ. ჯ. 1950 წ. მარტს შეხვედრა აკადემიაში“.

12850. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 4. (XV–XVI საუკუნეები).
თბ., 1948.

შმუცტიტულზე: „საყვარელი პოეტის ბიბლიოთეკას. ვ. მიქაძისაგან. 9/XI 48“.
ფორზაცზე: „მხატვრები საქართველოში, 293“.

12851. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორია. წ. 5. თბ., 1953.

12852–12854. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის მოკლე ისტორია. წ. 1–2. ქუთაისი,
1917–1918.

წ. 1. 1917.

წ. 2. 1918.

12855. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორიის შესავალი. წგ. 1.
საქართველოს, კავკასიისა და მახლობელი აღმოსავლეთის ისტორიულ-
ეთნოლოგიური პრობლემები. თბ., 1950.

12856–12858. ჯავახიშვილი ი. ბერძენიშვილი ნ. და ჯანაშია ს. საქართველოს
ისტორია. უძველესი დროიდან XIX საუკუნის დამდეგამდე. აკად. ს. ჯანაშიას
რედაქციით. სახელმძღვ. საშ. სკოლის უფროსი კლასებისათვის. თბ., 1943.

თავფურცელზე: „მვირფასს სოსო გრიშაშვილს კეთილ სახსოვრად.
ავტორებისაგან. 27. XII. 1943.“ მიწერილია: „ს. ჯანაშია“.

ფორზაცზე: „ჩემი ბიბლიოთეკიდან. გამოცემის პირველი ვარიანტი. ი. გრ. 1943
27/XII“

წიგნში ნ. ბერძენიშვილის სადისერტაციო ნაშრომის თეზისები: „რუსეთ-
საქართველოს ურთიერთობის ისტორიიდან XVI–XVII საუკუნეთა მიჯნაზე“,
მინაწერით: „ი. გრ. 1943, 27/XII“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1943. 15/XI. მიფეშქაშა ნიკო კიკნაძემ
და 1. გაზეთიდან ამოჭრილი „К выходу в свет учебника „История Грузии с
древнейших времен до начала XIX века“, მინაწერით: „Заря“, 1943, № 243, 23 ნოემბ. ი.
გრ.“ 2. ჟურნალიდან ამოჭრილი ვ. მაჭავარიანის წერილი, მინაწერით: „ბოლშევიკი“,
1943, № 10–11“.

ჯამბაკურ-ორბელიანი

ნახე

ორბელიანი.

12859. ჯამბურია გ. ქართული ფეოდალური ურთიერთობის ისტორიიდან.
(სომხით-საბარათიანოს სათავადოები) თბ., 1955.

12860–12862. ჯანაშვილი დ. ისტორიული სურათები. ქართული ეკლესიის
გამოყოფა საბერძნეთის ეკლესიიდან და ქართველი ქალი. გორი, 1914.

ფორზაცზე: „65, ქართველი ქალი; გვ. 265, მაიაზე; ზ. ჭ-ქემ სთქვა: „მასალები
ხელთნაწ. მე მივეციო“.

გვ. 278. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ინგილო ქალი“ იაკობ
გოგებაშვილისა“.

მეორე ცალის კანზე: „მარიჯანს – ი. გრ. 1928 3/3“.

12863–12864. ჯანაშვილი მ. გიორგი სააკაძე და მისი დრო. ტფ., 1914.

12865. ჯანაშვილი მ. ვახტანგ გორგასალი. ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1899, № III.

12866. ჯანაშვილი მ. თამარ მეფე, ტფ., 1917.

კანზე: „ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან“, იქვე: „თამარის სიტყვა, 53“.

12867. ჯანაშვილი მ. მეფე ერეკლე. ტფ., 1898.

კანზე სათაურთან: „1718–1798“.

გვ. 4. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „სამი ცოლი. ერეკლეს 15 შვილი ჰყავდა“.

გვ. 5. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „გიორგის 16 შვილი“.

12868–12870. ჯანაშვილი მ. საქართველოს ისტორია. შემუშავებული და შევსებული ავტორისაგან. მეორე გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. თბ., 1894.

თავფურცელზე: „გარსევანზე, 482, 497; ფარნაოზი, 492; აკლია 162-დან 197-მდე, (სულ 35 გვერდ); ერეკლეს აწერა, 457“.

კანზე: „რუსეთი 257; გარს. ჭავჭავაძე, 482; ქართვე. ქალი, გვ. 462; წინანდალი, 502“.

გვ. 414. ხაზგასმულია: „ამ ბრძოლაში ერეკლე ლომივით იბრძოდაო, ამბობს პაპუნა ორბელიანი“, მიწერილია: „იხ. ქვარიანი, 78“.

გვ. 417. ხაზგასმულია: „თელავის ტარულობა“, მიწერილია: „იხ. „საიათნოვა, ლექსიკონი“.

გვ. 424. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილები, მიწერილია: „ერეკლე“.

გვ. 429. ხაზგასმულია: „ვარჯნი თხემთა დაშლოდეს...“ მიწერილია: „ვარჯი-კაცთა ქოჩორი გინა ხეთა მშვენიერი რტო. საბა“.

გვ. 438. ხაზგასმულია: „და აპატია მეფემაც“, მიწერილია: „ირაკლის ჰქონდა დიდი ავტორიტეტი“.

გვ. 446. ხაზგასმულია: „ერეკლემ აცნობა თავის მამას“, მიწერილია: „მამა და შვილი (თეიმურაზი-ერეკლე).“

გვ. 447. ხაზგასმულია: „სიყმილი“, მიწერილია: „სიყმილი“.

გვ. 448. მოხაზულია ადგილები, მიწერილია: „ს. ქვარიანი“.

გვ. 450. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „თეიმურაზ“.

გვ. 452. ხაზგასმულია სტრიქონები და მიწერილია: „იმპერატრიცამ ითხოვა პირველად ჯარი ქართველებისგან მოსაშველებლად ოსმალეთის წინააღმდეგ“.

გვ. 457. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ირაკლის აწერა“.

გვ. 458. აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ხარკი“.

გვ. 462. ხაზგასმულია აბზაცი და მიწერილია: „ქართველი ქალის აღწერა – მჭირია ნინო გრიბოედოვისთვის“.

გვ. 464. ხაზგასმულია: „არა არს-რა ესრეთ ტკბილი, ვით მამული სიყვარული“, მიწერილია: „აფორიზმი სამშობლოზე“.

გვ. 466. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „რუსნი რუსეთსავე დაბრუნდნენ“.

გვ. 467. ხაზგასმულია: „სნეულმა მეფემ მოინდომა რუსეთის მფარველობა ეთხოვნა, მაგრამ სიკვდილმა აღარ დააცალა“, მიწერილია: „რუსეთის მფარველობა აღარ დასცალდა!“.

- გვ. 470. მოხაზულია სტრიქონი, მიწერილია: „ЕВНУХ ყვერულსა ჰქვიან“.
- გვ. 474. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „შვილი ჰყავდა გიორგის.“
- გვ. 475. ხაზგასმულია: „ფარნაოზი“, მიწერილია: „ირაკლის შვილია დარეჯანისგან“.
- გვ. 477. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „საქართველო რუსეთთან“.
- გვ. 478–479. ჩადებულია ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ირაკლის ერთგულებასა ზედა ესრეთ ვიდრე წვეთამდე სისხლისა“.
- გვ. 482. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „გარს. ჭ-მე. ბუტკ.“
- გვ. 483. ხაზგასმულია: „ლიონიძე მიდის პეტერბურღს“, მიწერილია: „ლეონიძე“.
- გვ. 484. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ოსმალეთს ებრძოდნენ წინათ და ეხლა ოსმალეთის შემწეობით ცდილობენ რუსების გარეკვას“.
- გვ. 485. ხაზგასმულია: „გამართა „მარინობა“, მიწერილია: „თეატრის დასაწყისი“.
- გვ. 488. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „პავლე ციციშვილი“.
- გვ. 492. ხაზგასმულია: „ადესრულა პეტერბურღს 13 მაისს 1819 წ.“, მიწერილია: „დავით ბატონიშვილი“.
- გვ. 497. დანიშნულია ადგილი და მიწერილია: „გარს. ჭავჭავაძე“.
- წიგნის დასასრულს მიწერილია: „მთიელმა რომ ნახა ტანმორჩილი, ჩიკორა კაცი ერეკლე მეფე, სთქვა: – „ქება სჯობდა ნახვასაო“. 9/VIII, ტბა, 1925.“
- მეორე ცალის თავფურცელზე გამოცემის წელს მიწერილი აქვს: „ყდაზე ეწერა 1895. წ. ი. გრ“.
12871. ჯანაშვილი მ. საქართველოს ისტორია. ტ. 1. უძველეს დროითგან 985 წ. ქრ. შ. ტფ., 1906.
- თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულს მღ. თეოფილაკტე სიმონის ძე ლაფერაშვილს ავტორისაგან. 2 ქრ. 1906 წ.“.
- კანზე: „ი. გრ. აკლია: 57–60; მესამე გამოცემა. ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1929. 21/XII“.
12872. ჯანაშვილი მ. საქართველოს მოკლე ისტორია. ტფ., 1884.
- თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა. მეორე გამოვიდა 1895 წ.“.
- 12873–12875. ჯანაშვილი მ. საქართველოს საეკლესიო ისტორია. ტფ., 1886.
- ფორზაცზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მღვდლის ლუკა ბახტაძისა“, იქვე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1928 წ. 11/II; რუსეთის მფარველობა, 128; მოდელი-ნახჭი. ი. გრ“.
- ჩადებულ ფურცელზე ჩამოწერილია ლათინური ტერმინები, გასწვრივ მიწერილია: „მ. ჯანაშვილის ხელია. ი. გრ.“
- მესამე ცალის ფორზაცსა და თავფურცელზე ბეჭედი: „დეკანოზი დავით ღამბაშიძე“.
12876. ჯანაშვილი მ. ქართველთა მატთანე – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1903, №№ 2–6.
- კანზე: „ი. გრ. საღამოს ზარი“, გვ. 26“.
- გვ. 26. მოხაზულია ლექსი:
- „რეკა მწუხრისა, რეკა მწუხრისა
რამდენს აღგვიძრავს საგონებელსა“...

სქოლიოში ხაზგასმულია: „ეს ლექსი კალინოვსკის ცნობით, სიტყვასიტყვით კაზლოვს უთარგმნია ინგლისურიდან“, მიწერილია: „ეს ლექსი ინგლისურად დაუწერია ირლანდიელ პოეტს ტომას მურს. უთარგმნია რუს კაზლოვს. იხ. ტომას მურის ნაწერები“.

კანის მე-4 გვ.: „ბაშმაკი, № IV, გვ. 79; ყორჩი, № IV, გვ. 79. ი. გრ.“

12877–12878. ჯანაშია ს. არაბობა საქართველოში. ტფ., 1936.

12879. ჯანაშია ს. იბერიის (ქართლის) სამეფოს პოლიტიკური გეოგრაფიისათვის უძველეს პერიოდში. – ამონაჭერი საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბიდან, ტ. III, № 7, 1942.

ტექსტის დასაწყისში: „ი. გრ. 13/XI, 1942“.

12880–12881. ჯანაშია ს. საქართველო ადრინდელი ფეოდალიზაციის გზაზე. ტფ., 1937.

12882. ჯანაშია ს. საქართველოს ისტორია. VII ს. ძვ. წ. X ს. ახ. წ. თბ., 1940.

კანზე: „ი. გრ. სულ ასი ცალი გამოვიდა, 1940“. სათაურის ქვემოთ: „1. ტფილისი, გვ. 47. 2. ვახტანგ გორგასლანი“.

12883–12884. ჯანაშია ს. ფეოდალური რევოლუცია საქართველოში. ნარკვევი ფეოდალიზმის წარმოშობის ისტორიიდან საქართველოში. ტფ., 1935.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1936. 31/1“.

12885–12887. ჯანაშია ს. ქართლის ცხოვრების ძველი და ახალი ფურცლები. ნაკვ. 1. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს, გულწრფელი პატივისცემით, ავტორისაგან. 13. XI. 1942.“

კანზე: „გორგასალი, 24; აფორიზმი, 14“.

12888–12891. ჯანაშია ს. შრომები. ტ. 1–3. თბ., 1948–1959.

ტ. 1. 1948.

ტ. 2. 1952.

ფორზაცზე: ი. გრ. 1952. 10. XI. გვ. 482, მე“.

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. გ. ლომთათიძისა და გ. მელიქიშვილის წერილი „Выдающийся ученый – историк“, მინაწერით: „Заря“, 1952, № 270. 2. გ. პაიჭაძის წერილი „Академик С. Н. Джанашиа“, მინაწერით: „Молодой сталинец“, 1952, 15 ნოემბ. 3. გ. მელიქიშვილისა და გ. ლომთათიძის წერილი „აკადემიკოსი სიმონ ჯანაშია“, მინაწერით: „კომ.“, 1952, 16 ნოემბ.“

ტ. 3. 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 28/1“.

12892–12893. ჯობინაშვილი ნ. ლანგ-თემურისა და ჯალალედინისაგან საქართველოს აოხრება. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1883.

12894. ავალიანი ს. რუსეთ-საქართველოს კულტურული ურთიერთობის ისტორიიდან XIX საუკუნის მეორე ნახევარში. თბ., 1955.

კანზე: „ი. გრ. ჭალადიდელი და ნეკრასოვი, გვ. 98“.

12895–12899. ავალიშვილი ზ. საქართველოს დამოუკიდებლობა 1918–1921 წლების საერთაშორისო პოლიტიკაში. მოგონებანი, ნარკვევები. პარიზი 1924 წ. თარგმანი შ. ელიავას წინასიტყვაობით. ტფ., 1929.

თავფურცელზე: „ჩვენს სოსოს. 17/I 30 წ.“ გვარი გაურკვეველია. იქვე: „თარგმანი ნიკო ლორთქიფანიძისა, მეორე გამოც. ი. გრ“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1926. 20/I“.

ფორზაცზე: „გვ. 298. გ. ჭ-ძე.“

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. მუშიშვილის წერილი „უვიცობა თუ გულცივობა“, მიწერილია: „კომ.“, 5 თებ., 1926, № 28“. უცნობ ჟურნალიდან ამოჭრილი ს. მელგუნოვის სტატია „Независимость Грузии“. 2. ავ. ჭყონიას წერილი „ყოფილი დიპლომატის ნაამბობი“, ამონაჭერი გაზეთიდან, მინაწერით: „კომ.“, 3. თებ., 1926 წ.

12900–12901. 1905 წელი. ბარიკადები ბათომში. (მოგონებათა კრებული). ბათომი, 1925.

12902. 1905–1907 წლების რევოლუცია საქართველოში. სტატიების კრებული. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955 წ. 25/XI იმელი“. იქვე: „1. I, ჩემი ლექსი, გვ. 519. II. ჩემი ლექსი, 506. 2. ეს ლექსი მგონი მიმინოსია (ვანო ხანდამაშვილისა) იხ. იუმორისტული ჟურნალი, გვ. 521“.

გვ. 518. მარსელიოზას ქართული ტექსტის გასწვრივ: „ი. ევდოშვ.“

გვ. 519. მოხაზულია სიმღერის ტექსტი, მიწერილია: „ლექსი ჩემია. იხ. „ერთტომეული“, გვ. 258. ი. გრ.“

გვ. 521. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „იხ. იუმორისტული გაზეთი, მიმინოს ლექსი“.

გვ. 527. მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „აკაკი“.

12903. არჯევანიძე ი. იოსებ წილოსანის (ალიამედი-ეფენდის) საბიოგრაფიო მასალა. – ამონაჭერი: „მასალები საქ. და კავკ. ისტორიისათვის“, 1946, ნაკვ. I.

თავფურცელზე: „საქართველოს გულის – ძველი თბილისის ყარაჩოდულ წარსულის შეუდარებელ მკვლევარ-მემატიანეს და ბრწყინვალე-მზიურ აწმყოს მგოსან მეცნიერს იოსებ გრიშაშვილს ნიშნად ჩემი დიდი პატივისცემისა – ავტორისაგან. 27/VI 1947 წ. დედაქალაქი“.

იქვე: „ი. გრ. საქ. მეცნიერებათა აკადემიის გამოცემა. 1947 წ.“.

12904. ბაბილოძე კ. აგრარული ურთიერთობა დასავლეთ საქართველოში XIX–XX სს. მიჯნაზე წ. 1. ბათუმი, 1952.

12905. ბათუმის დემონსტრაცია 1902 წელს. [თბ.], 1939.

12906. ბალახაშვილი ი. არსენას ცხოვრება. დოკუმენტალური მონოგრაფია. [თბ.], 1941.

თავფურცელზე: „პატივისცემით პოეტსა და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1941 წ. 2. 4. ქ. თბილისი.“

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. გაბუნიას წერილი „Народный герой Арсен Одзелашвили“, მინაწერით: „Заря Вост.“, 1941, № 93, 20 აპრილი“.

12907. ბალახაშვილი ი. ქართველი მხედრები 1812 წლის სამამულო ომში. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „უღრმეს პატივისცემით საყვარელ პოეტს, მკვლევარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1942 წ. 23. VI. ქ. თბილისი“.

კანზე: „ჩემიდან, გვ. 19–21. ი. გრ.“

გვ. 13. სქოლიოში შესწორებულია შენიშვნა, იკითხება: „ეს სია პირველად გამოაქვეყნა სამ. ცომაიაძე. ი. გრ.“

გვ. 19–21. მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. ი. გრიშაშვილის ნარკვევი. (ა. ჭავჭავაძის „თხზ“ ი. გრიშაშვილის რედაქციით, გვ. XXV)“.

გვ. 34. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „Огонек“-იდან თარგმ. „კომ-ში“.

გვ. 45. სტრიქონთან: „ჟურნ. „მნათობი“, 1941 წ. № 6–7“, მიწერილია: „Огонек“.

12908–12910. ბარნოვი ვ. არსენა. მონოგრაფია. ტფ., 1921.

12911–12912. ბატონ-ყმობის გაუქმება (1861–1911). თფ., 1911.

გვ. 9. ინიციალებთან: „ა. ფ.“, მიწერილია: „ალ. ფრონელი“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „დედაჩემმა დაირქო სომხობა“, მიწერილია: „სომხებს ყმად არ იყვანდნენ“.

12913. ბერიძე ს. 1917–1921 წლები საქართველოში. (მნიშვნელოვან ამბავთა ქრონიკა) [თბ.], 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1943. 30 III“.

ყდაზე: „ნაბატ“, 232“.

12914. ბოროზდინი ვ. ა. ომერ-ფაშა სამეგრელოში. (მოგონებანი). ამონაჭერი: „მოამბე“, 1899, № 4–6.

თავფურცელზე: „ვ. ა. ბოროზდინი. ომერ-ფაშა სამეგრელოში. (მოგონებანი). თ. ს.-კიას ნათარგმნი“.

თავფურცელის მე-2 გვ.: „ბოროზდინი აღმზრდელი იყო ეკატერინეს ვაჟის ნიკოსი. უნდა წავიკითხო დასტურლამა“.

გვ. 17. მოხაზულია და ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „გვ. 6–7 რუსულისა“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ეს იყო ნინო გრიბოედოვისა“, მიწერილია: „გვ. 8.“

გვ. 22. მოხაზულია გვერდი და მიწერილია: „ხორბლისფერი სახისა (Матовый), გრიბოედოვზე, იხ. რუს. გვ. 14–18“.

12915. ბოროზდინი ვ. ა. სამეგრელო-სვანეთის სამთავროთა გაუქმება. – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1898, № 10, 12, 1899, № 2, 3.

კანის მე-2 გვ.: „სამეგრელო გუშინ, იხ. „დროება“, 1885 წ., № 49, 50, 52, 55, 57, 58, 72, 74, 76–78, 102, 104, 105. სვანეთის სამთავროს გაუქმება, იხ.: „დროება“, 1885 წ. № 110, 115, 118, 120“.

თავფურცელზე მოხაზულია: „ერთი ნაწილი ამ წერილებისა უკვე ითარგმნა“... მიწერილია: „ივ. მაჩაბლისაგან“.

12916–12918. ბოროზდინი ვ. ა. სამეგრელოდა სვანეთი. 1854–1861. მოგონებანი. თარგმ. თ. სახოკიას მიერ. [თბ.], 1934.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1934. 15/V“. იქვე: „ა. ჭ-ძე, 5; ევ. ჭ-ძე, 6; ნ. ჭ-ძე, 7, 14–51“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. მ-ს წერილი წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით „კომ.“, 1934, № 270, 23 ნომბ. კიდევ იყო რეცენზია „მნათობი“, 1934, № 8–9“.

12919. ბურჭულაძე გ. გერმანელთა ახალშენები ამიერ-კავკასიაში. გრ. ყიფშიძის რედ. ტფ., 1911.

12920. ბურჭულაძე ე. საქართველოს დაყოფისა და დამონების ინგლისელ-თურქ დამპყრობთა გეგმების ჩაშლა. (ყირიმის ომის პერიოდი). [თბ.], 1953.

12921. გაგრის საქმე. (საბრალმდებლო ოქმის მიხედვით). [1905 წელს კლიმატური სადგურის უფროსის მოკვლა]. ტფ., 1933.

12922–12923. გეგეშიძე ზ. ბათუმის მუშათა დემონსტრაცია 1902 წლის 9 მარტს. (50 წლისთავი) თბ., 1952.

12924. გერსამია ს. მემედ აბაშიძე. ნარკვევი. ბათუმი, 1960.

12925. გვარამაძე ი. „მშაკის“ მზა პასუხი. კონსტანტინეპოლი, 1880.

გვ. 24. ტექსტის ბოლოს წარწერა: „სახსოვრად ძვირფას ი. გრიშაშვილს. ი. მაისურაძე“.

12926. გიორგაძე გ. საზოგადოებრივი ურთიერთობა საქართველოში. ბატონ-ყმობის გადავარდნიდან პირველ რევოლუციამდე. 1864–1905. [თბ.], 1928.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 8/I“. იქვე: „ზ. ჭ-ძეს ფსევდონიმი, გვ. 515, 516; დუმბაძე, 514; ს. ფირცხალავა, გვ. 478; ხიზანიშვილი, 286; ბაჩანა, 287; პირველი მაისი, 531; რუსთაველის ძეგლისთვის ფული გროვდებოდა, გვ. 321; ილია და მაჩაბელი, 321–326; დაიკარგა 1898 წ.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1929 8/I“. იქვე: „ცენზურა, 277; ივ. მაჩაბელი 321; დანოს ჩიკი, (!) გვ. 324; ლადო მესხიშვილზე, 344; წ. კ. საზ. დაარსება, 355“.

გვ. 321. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ივ. მაჩაბელი“.

გვ. 322. მე-2 აბზაცთან: „საბუთი?“.

გვ. 325. მე-3 აბზაცთან მიწერილია: „ილიას იუბილეზე 1897 წელს დაიწყეს ლაპარაკი. აშკარაა ილიას არ ემხრობა“.

გვ. 513. ხაზგასმულია: „მამალი“ ო. უჩინარისა“, მიწერილია: „გ. ჩარხიშვილის ფსევდონიმი იყო უჩინარიძე ვ. გუნიას „ნიშადურში“. ი. გრ“.

გვ. 515. ხაზგასმულია: „ზ. ახალსოფლელი“, მიწერილია: „ზ. ჭ-ძე“.

გვ. 516. მოხაზულია ზ. ახალსოფლელის ლექსი, მიწერილია: „ზ. ჭ-ძე. ეს ლექსი სხვაგანაც დაიბეჭდა. იქ აწერია „ზ. ჭ.“.

გვ. 520. მოხაზულია ლექსი „ხანჯალს“ და მიწერილია: „აკაკის ლექსი“.

გვ. 523. ხაზგასმულია: „სანდრო ბაქრაძე“, მიწერილია: „დრამატურგი?“.

გვ. 539. ხაზგასმულია: „პოლიევქტ. კალანდაძე“, მიწერილია: „ირეთელი“. ხაზგასმულია: „პავლე კალანდაძე“, მიწერილია: „ბელეტრისტი“.

გვ. 546. ხაზგასმულია: „როტმილდი“, მიწერილია: „ერთ დროს ამასთან მსახურობდა დ. ერისთავი. ი. გრ.“

12927–12928. გიორგაძე გ. საქართველო, ანტანტა და რუსეთი. თბ., 1921.

12929. გოზალიშვილი გ. 1832 წლის შეთქმულება. ტფ., 1935.

თავფურცელზე: „სპეტაკი გრძნობით ანთებულ პოეტს, უანგარობით სავსე მეგობარს, ქართველი ერის საამაყო შვილს, ყველას საყვარელის – სოსო გრიშაშვილს. გ. გოზალიშვილი. 20. V. 35“.

ყდის მეორე გვ.: „გვ. 41-დან ჩვენებანი, ა. ჭ. – 1. 272. 2. 278. 3. 308. 4. 489. 5. ლიტ. მემკვიდრეობა. ა. ჭ-ძეზე, 136; 215, რუსები ისევ თავადებს მოისყიდიან. (უარი); გლეხები, 387, 486; იასე ფალავანდოვი, 199, 202, 389, შპიონი, 429; ევსევი, 454, 457, 486“.

ფორზაცზე: „დიმ. ორბ., გვ. 51; აქტი გონივრული 111; ალექსანდრე ჭ-ძე ტამბოვში, გვ. 509; დიმიტრი ერისთავის შენიშვნები მანიფესტზე, გვ. 117; ა. ჭ. – 41, 44; რევოლუციის ბაირახი, 123; ალ. ორბ. მოგონება, 127; შეცდ. სურათი, 248“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „1. დათვი და ცხვარი, გვ. 98. 2. ფილადელფოსი და ა. ჭ-ძე, გვ. 275. 3. სპარსელები და ტყე, 278. 4. შექცევითვის, 275. 5. მემამულე კახს ქართლი არ უნახავს, 311. 6. ნეკით შუბლის მოფხანა, 285. 7. გ. ერისთ. ბიძა, 285. 8. ეფრემ ალექსი-მესხიშვილი, „ქილილა და დამანა“ და ქართული „სტიხები“, 294“.

გვ. 99. ხაზგასმულია: „წუწკის შვილებსა“, მიწერილია: „Сволочь и. გრ.“

გვ. 125. ხაზგასმულია: „მიქაიჩი“, მიწერილია: „მიქაძე“.

გვ. 211. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „რუსები და თეკლა“.

გვ. 248. ჩართულ ფოტოსურათის წარწერაში ხაზგასმულია: „1830 წლ“. არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ეს სურათი სულ ბოლო ხნისაა. ნახეთ ტრამვაის ხაზი? ი. გრ.“

გვ. 275. ალ. ჭავჭავაძის ჩვენებაში ხაზგასმულია: „ჩემგან წაიღო მან რამოდენიმე ლექსი გადასაწერად“, მიწერილია: „ეს არის ის სამი ლექსი. 1. დიმ. ვ. 2. კავკასია. 3. შექცევათათვის“.

გვ. 295. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „დიდი ავტორიტეტი ჰქონდა ა. ჭ-ძეს“.

გვ. 489. ხაზგასმულია: „ლექსი“, მიწერილია: „სიტყვა“. ბოლო აბზაცის გასწვრივ წერია: „ეს ამოწერილი მაქვს“.

ბოლო ფორზაცზე: „დოდაევის ავადობა და გარდაცვალება, 513, 517“. ეს წიგნი გაარჩია შ. ჩხეტიამ, იხ. „მნათობი“, 1935 წ. № 11–12, გვ. 240“.

ყდის მე-3 გვ.: „ლექსები, სიტყვა შეთქმულების: 442, 440, 429, 489“. და გაზეთიდან ამოჭრილი ზაქ. რამიშვილის რეცენზია, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1935 წ. № 284“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი ჩანაწერით: „1830 წლის შეთქმულები. ელიზბარ შანშეს-ძე ერისთავი გადასახლებული იყო გელსეფორსში. მანამდე კი ორი წელი აქ ტფილისში იყო დაპატიმრებული. 9 წელი გაატარა გელსეფორსში. ელიზბარ ერისთავი გარდაიცვალა 1871 წელს. იანვარში. დაბ. 63 წლისა. ელიზბარ ერისთავმა სამოციან წლებში შუშის ქარხანა გახსნა თავის სოფ. ღვარებში, გორის მაზრა. ოსტატების მოსაყვანად გაემგზავრა ბავარიაში და ჩეხები მოიყვანა. ქარხანა იმ ფულით გახსნა, რომელიც ერგო ბატონ-ყმობის გადავარდნის დროს, თავის მამულებიდან. მისი ქალი ეხლაც ცოცხალია, გენო ქობულოვის მეუღლეა. ივანე

ელიზბარის ძე ერისთავს ლექსი ეძღვნება [უავტორო], „დროება“, 1868, № 43. (ვინ არის?)“.

12930. გუგუშვილი პ. ბატონყმობის გაუქმება საქართველოში. (რეფორმის 75 წლისთავისათვის). – ამონაჭერი: „ბოლშევიკი“, 1939, № 9–10.

გვ. 90. მოხაზულია აზნაცი და მიწერილია: „საბუთი?“.

12931. გუგუშვილი პ. გერმანელი კოლონისტები და ადგილობრივი გლეხობა ამიერკავკასიაში. ამონაჭერი – საქ. სსრ მეცნ. აკად. – ეკონომიკის ინ-ტის შრომები. ტ. 1, 1946.

12932. გუგუშვილი პ. კაპიტალიზმის წარმოშობა და განვითარება საქართველოსა და ამიერ-კავკასიაში. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ჩემს ძვირფას პოეტს სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან. 1943. V. 11. პაატა გუგუშვილი“.

იქვე: „ჩემი ლექსები. გვ. 380. შევასწორე, შეცდომით გადაუბეჭდია. ი. გრ“.

გვ. 380. ხაზგასმულია: „ესტერი“ და მიწერილია: „ვმლერი“. შესწორებულია სტროფი, მიწერილია:

„2. თუთუნს ვახვევ სიფრიფანა
თხელ ქაღალდის სამოსელში
და ვიგონებ ჩემს წარსულსა...
მეზღინება ცრემლი ყელში
და თქვენ და თქვენ, სვემღვიძარნო,
როს იკავებთ თუთუნს პირში,
გრძნობთ, რომ იმის მკეთებელი,
ჰკვდება ტანჯვა გასაჭირში? ი. გრ.“

გვ. 451. ხაზგასმულია: „К. А. Бороздин. Об амкарствах в Закавказье...“ მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი: „ძვ. თბილ. ბოჰემა“ და „საიათნოვა“.

12933–12934. გუგუშვილი პ. საქართველოს და ამიერკავკასიის ეკონომიური განვითარება XIX–XX საუკუნეებში. მონოგრაფიები. თბ., 1956–1957.

ტ. 2. 1956.

ფორზაცზე: „იოსებ გრიშაშვილს ქართველი ხალხის სასიქადულო პოეტს და მკვლევარს მეგობრული სიყვარულით. ავტორისაგან. 10. 1. 57. თბილისი“.

ტ. 3. 1959.

შმუცტიტულზე: „აკად. ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან 29. 9. 59“.

12935–12936. გუგუშვილი პ. შეღავათიანი ტრანზიტი და ვაჭრობა საქართველოსა და ა.-კავკასიაში. 1822–1831 წწ. ტფ., 1936. (თბილისის სახელმწ. უნ-ტის შრომები ტ. 3) ცალკე ამონაბეჭდი.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს. უღრმესი პატივისცემით ავტორი. 1937–1–27“.

იქვე: „ხელოსნები და ვაჭრები, გვ. 115. 1. დიმი ანუ ნაშური. გვ. 112. 2. ლაინი, 112“.

12937. გულბანი გ. რუსი სოციალ-დემოკრატები საქართველოში. (1890–1904 წწ.) თბ., 1959.

12938. გურიის ამბები. გურიის უკანასკნელი მთავარი მამია გურიელი და კნენა ეკატერინე მამია გურიელის ასული ჩიჩუასი. ამბები კონსტანტინეპოლ და საქართველოში. ჟურნ. 1900 წ. „მოგზაურიდან“. ეს წერილი დაწერილია 1840 წელს. თფ., 1919.

12939. დავით სარაჯიშვილის სახსოვრად [კრებული]. თბ., 1911.

კანზე: „1848–1911. ი. გრ.“

12940. დავითაშვილი ს. ხალხოსნური მოძრაობა საქართველოში. თბ., 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს – პოლიტკატორღელთა სექტორი. 9. VI. 33“. იქვე ავტორთან მიწერილია: „დაიბ. 1857 წ. გარდაიც. 1933 წ. 24 მაისს. ი. გრ.“

გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგი შ. დავითაშვილის გარდაცვალების გამო, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1933 წ., № 120, 27 მაისი“.

ფორზაცის მეორე გვ.: „ვასო დეკანოზიშვ.; 72; ამქრობა, 64; ივანოვის სამკითხველო, 13; დ. კეზელი და დიდი მთავარი, 14. 1. რევაზ ერისთავი, 82. 2. გორი რუკაზე არ არის? 82. 3. ანტ. ფურც., 104. 4. გ. ჩიჩუა, გვ. 11. 5. შალვა ერისთავი თუ რევაზ ერისთავი? 82 და 119. 6. შიო მღვიმელი, 77–78. 7. ზ. გულისაშვილი, 79“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „მაშო ივანიშვილი (შემდეგ დემურია)“, მიწერილია: „მარიამ ივანიშვილი (დემურია)“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „ვუყურებ კრწანისის სალ-კლდეებს“ – წერს, მეტეხის ციხიდან“, მიწერილია: „იხ. 103. მეტეხთან რა უნდოდა კრწანისს“.

გვ. 119. ხაზგასმულია: „შალვა ერისთავი.“, მიწერილია: „ზევით აქვს გვ. 82“. 82 გვ. ხაზგასმულია: „რევაზ ერისთავის სახლში“... მიწერილია: „იხ. გვ. 119“.

12941. დგებუაძე-ფულარია ფ. მოღვაწე ქალები რევოლუციამდე საქართველოში. სოხუმი, 1957.

12942. დუბეცკი ი. პ. ამბოხება იმერეთში 1820 წელს. თარგმანი ალ. სოლოლაშვილისა. – ამონაჭერი: „მომბე“, 1896, № 9.

გვ. 27. სქოლიოში: „ეს რუსულადაც მაქვს. ი. გრ.“

12943. დუმბაძე მ. აღმოსავლეთ კახეთის (საინგილოს) ისტორიიდან. (XIX ს. რეფორმამდე პერიოდი). თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 13. IX“. იქვე: „მე-152, გვ. 280“.

12944. დუმბაძე მ. გენერალი ივანე ანდრონიკაშვილი. თბ., 1943.

კანზე: „ი. გრ. 5“.

12945. ვაჩნაძე დ. მუდმივი ჯარი თუ სახალხო მილიცია. თბ., 1918.

12946–12948. ვეშაპელი გ. სიტყვები. ნათქვამი პარლამენტში. [ეროვნულ საბჭოში]. თფ., 1919.

სარჩევში მოხაზულია წერილების სათაური: „მთავრობის საპასუხო დეკლარაცია“ და „საქართველოს ღერბი“, მიწერილია: „ვიღაცას ამოუხევია“.

12949–12950. ვოლკონსკი ნ. ისტორია მათი იმპერატორობითი უმაღლესობის დიდი მთავრის გიორგი მიხეილის-მის ქართველთ ქვეითის დრუჟინისა 1831–1881 წ. შედგ., რუს. ენაზე ჩერნიავსკის რედ. თარგმნ. ქართ. გაზ. „დროების“ რედ. თ. ი. მაჩაბლის რედაქციით. თბ., 1884.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „დუბლ. ი. გრ. 1. ნ. ბარათაშვ. 2. ამირან-დარეჯანიანი. 3. დასტურლამა. 4. ანტ. კათალ. წყობ. 5. დავით ერისთავი. 6. ისტ. დრუჟინ. 7. თამარიანი, 1912. 8. ქართ. პრესა. 10. ვასო აბაშიძის სახსოვ. 11. დ. ვედრებისელი რუს. ენ. 12. ვაჟა, 1890. 13. ივ. ჯა. 14. ჰამლეტ!“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. შამილი, გვ. 259“.

12951. თოდრია ვ. მაღაროელის მოგონებანი [ჭიათურა 1904–1921 წწ.]. თფ., 1930.

12952. იმედაძე ვ. რუსი და ქართველი ხალხების მეგობრობის ისტორიული ფესვები. თბ., 1953.

კანზე: „ჩემზე, გვ. 35“.

12953. იოსელიანი ა. რუსი და ქართველი ხალხების საბრძოლო თანამეგობრობის ისტორიიდან. (XIX საუკუნის რეფორმამდელი პერიოდი). თბ., 1955.

12954. იოსელიანი ა. ქართველი ხალხის ბრძოლა შამილის რეაქციული მოძრაობის წინააღმდეგ. თბ., 1953.

კანზე: „ი. გრ. 1953. 28. VI“.

12955. [იოსელიანი გ.] წყალტუბელი. იმერლები თფილისში. ამონაჭერი: „მნათობი“, 1872, № 1.

12956. [იოსელიანი გ.] იმერლები თფილისში. გ. წყალტუბელისა. თფ., 1878.

12957. იტრიევი ნ. (მკერვალი) საქართველოს მკერვალთა მოკლე ისტორია. 1860–1929 წწ. ტფ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. 1930. 22/IX“. იქვე: „ჩემი „ბოჰემა“-დან, გვ. 13; ხაზარდა, გვ. 14“.

თავფურცელზე: „ამხ. ს. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 22/IX 30 წ.“

გვ. 61. ხაზგასმულია: „მიექანება“ და მიწერილია: „რა ეჩქარება?“.

12958–12959. იტრიევი ნ. საქართველოს მკერავი მუშების რევოლუციური წარსულიდან. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: „სახსოვრად უხსოვარდროინდელ მეგობარს აკადემიკოსს იოსებ გრიგორის-ძეს ავტორისაგან. 18/XII 54 წ“.

ყდაზე: ავტორისაგან ჩემზე, გვ. 21“.

წიგნის ბოლოს ნ. იტრიევის წერილი ი. გრიშაშვილისადმი: „პატივცემულო იოსებ, ამ ორ დღეში გამოვა ბაზარზე ეს ბროშურა და მე აღმზარდა გაზ. კომუნისტმა. ჩემი ნაწერები მეტი წილი პუბლიცისტურია. ავტობიოგრაფია ამოვიღე. ეს ახლა აღარ არისო. პატივისცემით ნ. იტრიევი. 18/XII. 54 წ.“

12960. კაუცკი კ. სოციალიზმის პრობლემები და პერსპექტივები საქართველოში. თარგმ. გერმ. ხელთნაწერიდან. თბ., 1920.

12961–12962. კიკვიძე ა. გლეხთა აჯანყება კახეთში 1812 წ. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 22/IV“. იქვე: „მე, გვ. 5“.

12963–12966. კიკვიძე ა. საქართველოს ისტორია (XIX საუკუნე). თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი მე უნდა მეყიდა და სოსომ დამასწრო, ჰალალ იყოს!!! პოკო [მურღულია] 1955 წელი გაზაფხული“.

12967–12968. კიკვიძე ა. საქართველოს ისტორია. XIX–XX სს. წ. 2. (1861–1921 წწ.). თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 20/VIII. ბორჯომი“.

ყდის მესამე გვ.: „მ. არაგვისპირელი, 332; ძველი მწერლობა, 189; ნ. სულხანიშვილი, 333“.

ბოლო ფორზაცზე: „სამეგრელოს განაპირა ფოთია და ჭალადიდი ამ მეგრელებს ვინ ასწავლა ქურდობა და ჭამა დიდი. (გრიგოლის ჩაწერილი)“.

გვ. 333. ხაზგასმულია: „ეს იყო ქუთაისში, სადაც ლ. მესხიშვილი დგამდა „გაიუს გრაკსს“ და მიწერილია: „ჟან და მადლენ“ ო. მირბოსი“. ხაზგასმულია: „ამ ხანაში“, მიწერილია: „1913 წ.“.

გვ. 334. ხაზგასმულია: „1913 წ. ვანო სარაჯიშვილი“, მიწერილია: „1918“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „კატკოვის საპასუხოდ, 161; მწერლები, 332“.

12969. კიკვიძე ა. და მახარაძე ნ. საქართველოს ისტორია. ნაწ. 2. ნაკვ.2-3. (1861-1941 წწ.) ნ. ბერძენიშვილის რედ. თბ., 1950. – ხელნაწერის უფლებით.

ფორზაცზე ისტორიის ინ-ტის მოსაწვევი ბარათი ი. გრ. სახელზე საქ. ისტ. მე-2 ნაწ. მაკეტის განხილვაზე დასასწრებლად.

12970. კოლხიდელი მ. გლეხების აჯანყება სამეგრელოში 1857 წ. და სახალხო ტრიბუნი უტუ მიქავა. (ისტ. მონოგრაფია). ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926 წ. 19/II“. და ავტორის ფსევდონიმთან: „სტუდენტი კანკავა“.

გაზეთიდან ამონაჭერი „ალფას“ რეცენზია, მიწერილია: „ახალ. კომ.“, № 45, 1926 წ. 25 თებერ.“

12971. კონტრიკაძე. ცხრა მარტი ბათომში. დამუშ. გ. სოლორამვილის მიერ. ტფ., 1933.

12972. [კოჩლავაშვილი ა.] ა. კ-ლი. შეიარაღებული აჯანყება სვანეთში. (1875-1876 წწ.) – ამონაბეჭდი: „საისტორიო მოამბე“ 1945, I.

გვ. 129. წარწერა: „სოსოს. ნიშნად უღრმესი პატივისცემისა. ავტორი. 3 იანვარი, 1950 წელი“.

კანზე ინიციალებთან: „ა. კ-ლი“. მიწერილია: „საშა კოჩლავაშვილი“.

12973. ლასხიშვილი გ. შინაური მიმოხილვა – ამონაჭერი; „მოამბე“, 1900, № 6.

გვ. 79. „მაქვს – ეს დუბლიკატია“.

12974. ლემონჯავა დ. გლეხთა აჯანყება სამეგრელოში 1856-1857 (მიძღვნ. აჯანყების ასი წლის თავისადმი). თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 206, 209.“

გვ. 205. ხაზგასმულია: „მ. კოლხიდელი“, მიწერილია: „კანკავა“.

გვ. 206. ხაზგასმულია: „კ. წუთისოფლეელი“, მიწერილია: „ჯავახია“.

გვ. 209. ხაზგასმულია: „Рионели“. მიწერილია: „ნ. ნიკოლაძე“.

12975. ლომინაძე ბ. ეკლესიის რეაქციული როლი 1905-1907 წლების რევოლუციაში. თბ, 1959.

12976-12977. მამრაძე გ. საქართველოს სოციალურ-პოლიტიკური ვითარება. თბ., 1918.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. 30/VI“.

ხაზგასმულია: „ქართულ ლირიკის რომანტიზმი და გრიშაშვილის გამონაკლისობა“, მიწერილია: „გვ. 26-27“.

12978. მახარაძე ფ. 1832 წლის შეთქმულების მასალების დამუშავების და შესწავლის შესახებ – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1932, № 10–12.

ფორზაცზე: „ფილიპე მახარაძე 1832 წლის შეთქმულება. გ. გოზალიშვილის წიგნის წინათქმისათვის. ი. გრ“.

12979. მეუნარგია ი. სამეგრელოს სამთავროს უკანასკნელი პერიოდი და დავით დადიანი. მასალები და დოკუმენტები სოლ. ცაიშვილის რედ. თბ., 1939.

შმუცტიტულზე: „ღრმა პატივისცემით ი. გრიშაშვილს – ი. მეუნარგიას ხსოვნას რომ ეფაქიზება. ს. ცაიშვილი. 2/VII. 39 წ.“

ყდის მეორე გვ.: „დ. დადიანის ფაქსიმილე, 121“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. ა. ჭ-ძეს ქალი მეორე და არა მესამე, 13. 2. გიორგი ერისთავს უყვარდა ეკატ. ჭ-ძე, 14. 3. გორდის სასახლე, 60. 4. ჯვრის წერა 18 მაისს 1839, გვ. 15“.

შმუცტიტულზე: „გრ. დადიანი გარდაიცვ. 1853 წ“.

გვ. 13. ხაზგასმულია ცნობები „ალ. ჭავჭავაძის ოჯახის“ შესახებ. მოხაზულია „მესამე ქალს“ და მიწერილია: „ეს იყო მეორე, მესამე – სოფიო“.

მკითხველის რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი ჟურნალიდან „ჩვენი თაობა“, 1939, № 9“ და ბარათი მინაწერით: „სამეგრელოს მუზეუმში ვნახე 1927 15/II:

„ვნახე მთოვარე შუქით მოარე და
კუთხე ჩემი მან განაშვენა,
ვკითხე ვით მოდი ნათლისა მდენა,
შენ დედოფალი ცისა მის ზენა
მისგან მომესმა ქართული ენა,
მრქვა მომეწყინა ცაშიგან რბენა,
მეჩვენა რომე შენს სახლშიც ბნელა
და თუ არა მე ვინ გამითენა“.

5 სექტემბერს 1845. პეტერბურდი. სმოლნის მონასტერი. გრიგოლ დადიანისაა (დავითის ძმა უმცროსი)“.

12980. მინას. საქართველოს სავაჭრო-სამრეწველო მოსამსახურეთა მოძრაობის მოკლე მიმოხილვა. 1900–1921. ტფ., 1925.

12981–12982. მუშა-გლეხის იობა ისაკაძის ხსოვნას. გაზეთ „თემის“ რედ. გამოც. თბ., 1913.

12983. პაპავა თ. დიდი სახეები პატარა ჩარჩოებში. პარიზი, 1937.

ფორზაცზე: „მვირფას მეგობარს სამსონს. ავტორი. 1937“ და სამსონ ფირცხალავას წერილი აკაკი მეუნარგიასადმი: „აკაკი, გიტოვებ რამდენიმე ქართულ წიგნს – უცხოეთში გამოცემულს. უჩვენე წიგნის პალატას, ეგებ შეიძინონ. ფასი თვითონ გადაჭრან. შენი სამსონი. 49. VI–25.“

წიგნში 1918 წლის გაზეთიდან ამოჭრილი კარიკატურა: „სამსონ ფირცხალავა და გრიგოლ რცხილაძე“.

გვ. 324. ზემოთ: „150 მ. 1949. 26/VI. აკაკი მეუნარგიასაგან – სახელგამი. ი. გრ“.

12984. პარკაძე გ. მასალები ქართლის გლეხთა რევოლუციური მოძრაობის შესახებ (1905–1907 წწ.) [თბ.], 1954.

12985. ჟორდანიას გ. აქვს თუ არა საქართველოს კანონიერი უფლება მოითხოვოს ავტონომია. (მცირე ისტ. იურიდ. მიმოხილვა). თბ., 1917.

თავფურცელზე: „ჩვენის პოეზიის სიამაყეს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 25/VI 922 წ“.

12986. როტიერი. საქართველოს უკანასკნელი დედოფალი მარიამ. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894 წ., № 4.

ავტორის გვართან ფანქრით: „ფრანგულიდან ნათარგმნი ალ. ჭყონიასი. ი. გრ.“ ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია: „ოსელიანმა“, მიწერილია: „პლატონის მამა?“.

12987–12991. რუსეთის დამყარება საქართველოში. თბ., 1905.

კანზე ავტორის ადგილზე: „ვ. ნ. ივანენკო. ი. გრ“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „В. Н. Иваненко. Тифл. 1920 г.“, მიწერილია: „1902 წ? ი. გრ.“

12992–12993. რცხილაძე გ. საეროთო თვითმმართველობა და საეროთო დებულება 1864 წლისა. ამონაჭერი: „ივერიის პრემია“, [1905], № 5.

12994. საბახტარიშვილი ვ. გლეხთა რევოლუციური მოძრაობა დასავლეთ საქართველოში 1905–1907 წწ. (სენაკისა და ზუგდიდის მაზრები). თბ., 1959.

12995. სანადირაძე ა. ცხრასხუთელი პარტიზანები. თბ., 1957.

12996. სანდრო მაისურაძე. 1884–1918 წ. თბ., 1920.

12997. საპირველმაისო დემონსტრაცია თბილისში 1901 წელს. [თბ.], 1939.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ქართულია? გვ. 74; „კინტოები“, 40; ორთაჭალა, 84“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „კალანდაძე“, მიწერილია: „ირეთელი“. ხაზგასმულია: „პავლე კალანდაძე“. მიწერილია: „ხიდისთაველი“.

12998. საქართველოს ავტონომია. [თბ.], თ. ა.

12999–13001. საქართველოს ეკლესიის აკლება. თფ., 1907.

მეორე ცალის კანზე: „ყველგან არის“.

13002. სიჭინავა ვ. ბათუმის ისტორიიდან. (რუსეთთან შეერთება და სოც.-ეკონომ. განვითარება 1878–1907 წლებში). ბათუმი, 1958.

13003. სიხარულიძე ი. გლეხთა აჯანყება გურიაში 1841 წელს. ბათუმი, 1956.

13004–13005. სტაროსელსკი ვ. ა. გლეხთა მოძრაობა ქუთაისის გუბერნიაში. ტფ., 1928.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „Д. Кафу от В. А. Старосельского. Тифлис, 20/III–1928“. მიწერილია: „ვიყიდე ბაზარზე – ი. გრ. 1931. 26/XII. P. S. იხ. Затерянный-ის (პალმის) წერილი სტაროსელსკიზე. იგი ერთ ადგილას ამბობს: „თუ კი შეიძლება ქუთაისში იყოს რევოლუციონერი გუბერნატორი, რატომ არ შეიძლება ტფილისში იყოს რევოლუციონერი ცენზორი“.

13006. სურგულაძე ა. ნარკვევები რევოლუციური მოძრაობის ისტორიიდან. (1917–1921 წწ.) თბ., 1954.

13007–13008. ტოგონიძე ვ. ქართლის მთიანეთის გლეხთა აჯანყება (1804 წ.) თბ., 1951.

ფორზაცზე: „გარდაიც. 1952 წ. ი. გრ“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. გვ. 173“. და გაზეთიდან ამონაჭერი შ. მესხიას და დ. გვრიტიშვილის რეცენზია, მინაწერთ: „კომ“.“, 1952 წ., № 74, 27 მარტი.“

13009. უწყება საქართველოს სოც-დემ. მუშათა პარტიის მე-2 ყრილობისა [თბ.], 1920.

კანზე: „მხოლოდ საჯაროს აქვს“.

13010. ფირცხალაიშვილი ა. რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის ისტორიიდან. თბ., 1955.

13011. ფრენკელი ა. ყაჩაღი ტატო წულუკიძე. ისტორია ყაჩაღობისა კავკასიაში. თარგმ. თორელისა. თფ., 1911.

თავფურცელზე გამომცემელს მიწერილი აქვს: „ბეგუა ფილინოვი ასოთამწყობი იყო“.

გვ. 130. მოხაზულია: „ქართულმა გაზეთმა „დროება“ მოათავსა შემდეგი აღწერა წულუკიძის დასჯისა“, მიწერილია: „1880 წ. 28 იანვ. ეს წერილი ეკუთვნის ს. მესხს. ი. გრ.“

13012–13014. ფრონელი ა. ამბოხება კახეთისა. (1812 წ.) ისტ. ამბავი. ტფ., 1907.

13015. ფრონელი ა. ბატონ-ყმობის გადავარდნა საქართველოში. (საისტ. ცნობა). – ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1898, № 12.

დასაწყისში: „ბარონ ნიკოლაი, 37, 50; გვ. 48, დ. ჭ-ძე“.

13016–13022. ფრონელი ა. მთიულეთი 1804 წ. ტფ., 1896.

ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. აღ. ფრონელის ნაწერები: 1. „მთიულეთი“. 2. „კახეთის ამბოხება“. 3. „მთის არწივი შამილი“. 4. „დიდებული მესხეთი“. (ცალკე მაქვს). ამ წიგნზე რეცენზია „ბატონისა“, იხ. „განათლება“, 1908 წ., № 3–4, გვ. 77–87“.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1914 წ.“

იქვე: „იარალ შანშიაშვილი, 316; დიმ. ორბ., 172; „მთიულეთში“; კოვალენსკი და არაყი, გვ. 26; ისპრავნიკების ცუდი საქციელი, გვ. 45–57; გარსევანზე ჭ-ძე, 68; ციციშვილის დამახასიათებელი სასტიკობა ლეკებთან, 91; ფარნაოზი და ალექსანდრე ბატონიშვილები, 183; ალექსანდრე ჭ-ძე ფარნაოზთან, 255; ფარნაოზის მოწოდებას ხელს აწერს ა. ჭ-ძეც, გვ. 265; აღ. ჭავჭავაძის დაჭერა, 313; ბაირალი და ა. ჭ-ძე, გვ. 347; ა. ჭ-ძეს დაპატიმრება, 356; ა. ჭ-ძე ლენერალ-ლეიტენანტი, 357. (სქოლიო). „კახ. აჯანყება“: აღ. ჭავჭავაძე, გვ. 13, 18, 24; ა. ჭ-ძის სიტყვა, 24; დაიჭრა, 161, 162, 163; IV ბოლო; მოაჯანყენი, 216. „შამილში“ დავით ჭავჭავაძე, 11; ხინკალი და დრანსი, 11“.

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „1862–1916“ და ქალაქი მინაწერით: „აღ. ფრონელი. „ნახული და გაგონილი“, კარგი წერილები, იხ. „ივ.“ 1903 წ., № 137 და № 103“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „სანდო რომ არ ყოფილიყო ორბელიანი, ერეკლე ელჩად არ გაგზავნიდა რუსეთში“ და მიწერილია: „ელჩი ზაალ ორბელიანი, ტ. 1. გრამოტებისა“.

გვ. 20. მოხაზულია: „კნორინგისავე ბრძანებით მთელი ქალაქი 8 მაისს გაჩირადდნებული იყო“ და მიწერილია: „მანიფესტი ან უნდობლობა“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „კოვალენსკიმ მთლად გააწყო ქალაქში ვერცხლისა და ოქროს ფული“... და მიწერილია: „ვ. კ-შვილი. გვ. 42“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „თუ ოდესმე ჩვენსა და თქვენ შორის უთანხმოება და უსიამოვნება ყოფილა“... და მიწერილია: „ფარნაოზის წერილი, ხელს აწერს ა. ჭ-ძეც.“

გაზეთიდან ამოჭრილი ი. იმედაშვილის წერილი „ალექსანდრე ფრონელი (გარდაცვალებიდან 30 წლისთავის გამო)“. „ლიტ. და ხელ.“, 1947, № 2, 11 იანვ.“

13023. ფრონელი ა. უცხოელების დაბინავება საქართველოში. (ისტ. წერილი) – ამონაჭერი: „მომბე“, 1892, № IV, VI.

გვ. 15. ტექსტის დასასრულს წერია: „ა. ყ-მე. ალ. ყიფშიძე, ფრონელი“.

13024. შველიძე ზ. რევოლუციურ-ხალხოსნური მოძრაობა საქართველოში. თბ., 1960.

13025. შინაური მიმოხილვა. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № V, გვ. 107–114.

13026. [შინაური მიმოხილვა. წერილების კრებული „მომბედან“].

1-ლ წერილზე მიწერილია: „უავტორო წერილები. 1896 წ. № 1“. მე-2 წერილზე: „1896, № 11“. მე-3 წერილზე: „1896 წ. № VIII.“ მე-4 წერილზე: „1899, № 1“. მე-5 წერილზე: „1901 წ. № 1“. მე-6 წერილზე: „1901 წ. № VI“. მე-7 წერილზე: „1904 წ. № VII“. მე-8 წერილზე: „1902, № VI“. მე-9 წერილზე: „1904, № 1“. მე-10 წერილზე: „1904, № II“. მე-11 წერილზე: „1904 წ. № V“. მე-12 წერილზე: „1904 წ. № VI“. მე-13 წერილზე: „1904 წ. № VIII“. მე-14 წერილზე: „1904 წ. № XI“. მე-15 წერილზე: „1904, XII“. მე-16 წერილზე: „1905 წ. № III“. მე-17 წერილზე: „1905, № II“.

13027–13030. [ჩიქოვანი ი.] პონტელი. მოგონებანი. თბ., 1958.

კანზე: „ივ. მაჩაბელი, გვ. 43. ი. გრ. 1959. 15/III“.

თავფურცელზე: „ქუთაისის ქალაქის თავი. ლექსებს სწერდა ილია პონტელის ფსევდ. ი. გრ“.

გვ. 46. ტექსტში: „თბილისის ქართულ თეატრში გადახდილი რაფიელ ერისთავის 50 წლის მოღვაწეობის იუბილეზე“, მიწერილია: „პირველი იუბილე“.

გვ. 47. კომიკური კუბლეტების შემსრულებელი მსახიობების სიას მიმატებული აქვს: „გ. გედევანოვი“.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „1913 წელში მე არ დავსწრებივარ აკაკის საუცხოო იუბილეს ქუთაისში“ და შესწორებულია: „1908 წ. ი. გრ. 1913 წ. ლადო მესხიშვილის იუბილე იყო“.

13031. ჩოლოყაშვილი-ყარაბულახელი ნ. ჩემი ავტობიოგრაფია. ტფ., 1903.

კანზე: „ი. გრ. ამ კიკო ჩოლოყაშვილს ჰყავდა ჯიუტი ყმა გვარად პაატაშვილი, რომელიც არ ემორჩილებოდა. დ. ნახუცრიშვილის მოთხრ. ამ სათაურით“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „აბაძეების“, მიწერილია: „აფხაზების“.

წიგნში გახეთიდან ამოჭრილი „პატარა ფელეტონი. „გახუნებული თავადის აღსარება“, მინაწერით: „1904, „ცნ. ფურც.“. № 2635, 10 ოქტ.“

13032–13033. ჩხარის საქმე. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს. პოლიტ-კატორღელთა სექტორი. 9/VI–33.“
იქვე: „ავტორია: კოწია ჯაფარიძე, პოეტი, მთარგმნელი“.

13034. ჩხარტიშვილი ს. რევოლუციური მოძრაობის ისტორიიდან საქართველოში. (1914–1917 წ. მარტი). თბ., 1957.

13035. ჩხეტია შ. ყარამანიძე შ. თვითმპყრობელობის რეპრესიები 1905 წელს სამეგრელოში. ტფ., 1930. ცალკე ამონაბეჭდი: ჟურნ. „რევოლუციის მატთანე“, № 1, (23).

წიგნის დასაწყისში: „ი. გრ. 1931. 6/I.“

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „შ. ჩხეტია“.

13036–13037. ჩხეტია შ. რუსული მმართველობის სისტემა საქართველოში. (1840–1864) – ამონაბეჭდი: საქ. სახელმწიფო მუზეუმის მოამბე, XII–B, 1944.

კანზე: „სოსო გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით და სიყვარულით ავტორისაგან 19. II-45“.

კანზე: „გაგარინი და დადეშკ., 97“.

მეორე ცალის კანზე: „კ. დადეშკელ. მკვლევლობა, 97; აფხაზეთი, 98; ვორონცოვი, გვ. 112. ი. გრ.“

13038. ჩხეტია შ. საგლეხო რეფორმის ისტორიისათვის საქართველოში. თბ., 1950.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს მეგობრული სალმით. 12.11.57 ავტორი“.

13039–13040. ცაგარელი ა. მოხსენება. ნათარგმნი სინოდის ორგანოს „Церковные ведомости“-დან 1906 წლ. მოწმობანი მე-17–18 საუკ. ოფიციალურ მიწერმოწერებისა საქართველოს (ივერიის) ეკლესიის ავტოკეფალიის შესახებ. ქუთაისი, 1911.

13041. ცაგარელი ა. პასუხი ბ. ბ. კანონისტ-პროფ. ალმაზოვს და ბერდნიკოვს. – ამონაჭერი: „განთიადი“, 1913, № 1.

13042. ცერცვაძე მ. გლეხთა მოძრაობა საქართველოში 1905–1907 წლებში. თბ., 1955.

13043–13044. წულაძე ა. ძმური სიტყვა ქართველ მუსლიმანებს. თბ., 1915.

13045. ჭავჭავაძე ა. საქართველოს მოკლე ისტორიული ნარკვევი და მდგომარეობა 1801–1831 წწ. – ამონაბეჭდი ჟურნ. „ქართული მწერლობა“-დან, 1926, № 4–7.

კანზე: „ი. გრ. – ჩემს ბიბლიოთეკას“.

გვ. 163. გადახაზულია: „უტევი“, მიწერილია: „უტყვი“.

გვ. 169. გადახაზულია: „ახალ“, მიწერილია: „ახლად“.

გვ. 170. გადახაზულია: „მოთხოვნები“, მიწერილია: „მოხელეები“.

გვ. 171. გადახაზულია: „გათვალისწინებულია“, მიწერილია: „გასათვალისწინებელი“.

გვ. 174. ხაზგასმულია სტრიქონი და მიწერილია: „იხ. 188 აქვე“.

გვ. 186. „რედაქციისაგან“ – შენიშვნას მიწერილი აქვს: „მე დავწერე. ი. გრ.“

გვ. 187. 1-ლი შენიშვნის ბოლოს მიწერილია: „კარამზინი“.

13046. ჭიჭინაძე ზ. აბატი პეტრე ხარისჭირაშვილი. ტფ., 1895. (სამშობლო ქვეყნის მოღვაწეები № 8).

13047. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ჭ. ბატონ-ყმობის გადავარდნის სამზადისის ამბები, დიმიტრი ყიფიანი, კონსტ. მამაცაშვილი და დიდი რევაზ ვაჩნაძე. ტფ., 1919. – გადმობეჭდ. გაზ. „სინათლიდან“.

13048. ჭიჭინაძე ზ. გიორგი დავითის ძე ქართველიშვილი. თბ., 1904.

კანზე: „ი. გრ. თეატრზე, გვ. 19“. გ. ქართველიშვილის სურათთან მიწერილია: „1830–1901“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „1886 წ. თფილისში გამოიცა შესანიშნავი გამოცემა „ვეფხის ტყაოსნისა“, რომელი გამოცემაც მთელმა საქართველომ დიდის აღტაცებით მიიღო“, მიწერილია: „ზიჩი“.

13049–13050. ჭიჭინაძე ზ. თავდგირიძიანთ გვარის ლალატი და ალი ფაშა თავდგირიძე. ახალ-სენაკი, 1896.

13051–13052. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ფარული საზოგადოების დამაარსებელთა ბიოგრაფიებით. ფილადელფოს კიკნაძე. შემოკლებით დაბეჭდილი. თბ., 1919.

13053–13054. ჭიჭინაძე ზ. ისტორიული მიმოხილვა მუშა, გლეხ და პროლეტართა მოკეთე ზუბალაშვილები და მათგან გაკეთებული ისტორიული და კულტურული ძეგლები 1690–1905 წ. ტფ., 1924.

13055–13057. [ჭიჭინაძე ზ.] ლიუტერის სჯულის ქართველები საქართველოში. ისტ. მიმოხილვა ზ. ჭ. გადმობეჭდილი 1904 წ. გაზ. „სამშობლოდამ“. თბ., 1918.

13058–13060. ჭიჭინაძე ზ. მისტერ ოლივერ უორდროპი და ინგლისის კავშირი საქართველოსთან. – მეფე ერეკლეს მიმართვა ინგლისის მთავრობასთან 1780 წ. თბ., 1920.

13061. ჭიჭინაძე ზ. მრეწველობა ვაჭრობა-ხელოსნობა საქართველოში. I. დავით ზაქარიას ძე სარაჯიშვილი. ტფ., 1909. კანზე: [1910].

თავფურცელზე: „გიორგი ანტონის ძე მიქავთაძეს პატივისცემით კრებულის ავტორისაგან. 5 აპრილი 1910 წ. თფ.“.

13062–13064. ჭიჭინაძე ზ. მრეწველობა ვაჭრობა-ხელოსნობა საქართველოში. დავით ზაქარიას ძე სარაჯიშვილი. თბ., 1911.

კანზე: „ზ. ჭ. – მიმართავს, თუ შეცდომაა მომიტევეთო, გვ. 133“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ნ. კურდღელაშვილი“.

13065–13067. ჭიჭინაძე ზ. მუსულმან ქართველთ საქართველო. ტფ., 1909.

13068. ჭიჭინაძე ზ. სამაგალითო ადამიანი სტეფანე კონსტანტინეს ძე ზუბალაშვილი. აღწერილი და მეორედ დაბეჭდილი. თბ., 1904.

კანზე: „ი. გრ. II გამოც“.

13069–13070. ჭიჭინაძე ზ. საქართველოს მოსპობა და ქართველი ერის გარუსება და ამის შესახებ ისტორიკოსის პლ. იოსელიანის წინასწარმეტყველება. თბ., 1919.

13071–13073. ჭიჭინაძე ზ. საქართ. მუშათა და გლეხთა სოციალურად მომზადების ისტორიის მასალები და ჩოდრიშვილების გვარის წევრნი. ტფ., 1928.

კანზე: „მენშევიკების ჯალათებმა, გვ. 15. ი. გრ.“

13074–13075. ჭიჭინაძე ზ. სახსოვრად მოგონება სტეფანე კონსტანტინეს ძე ზუბალაშვილისა. თბ., 1905.

13076. ჭიჭინაძე ზ. ფარული საზოგადოების დაარსების მიზეზები. თბ., 1919.

13077–13079. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ არქიმანდრიტი პავლე შაკყულიანი (ჭილიმუზაშვილი). 1769–1855 წ. თბ., 1904.

13080–13081. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ მოღვაწე ივანე გვარამაძე (ვინმე მესხი). თბ., 1904.

კანზე: „ნაშრომთა სია. 28.-ი. გრ.“

გვ. 29. ხაზგასმულია: „დამწერს ხელთ-ნაწერი დაეკარგა“, მიწერილია: „იხ. ზ. ჭ.-სადმი წერილები. მე მაქვს“.

13082. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ მოღვაწენი და მესხეთ-ჯავახეთის ცნობები. თფ., 1904.

13083–13085. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკენი ყველა ასპარესზედ და ზოგი რამ წერილები დასავლეთ საქართველოზე. თფ., 1905.

კანზე: „ი. გრ. აქ ქართველი ქალებია მოღვაწენი. აქ ბევრი ზუბალაშვილებია: ფერშანგიშვილი, გვ. 10; ი. ლაზარიშვილი, 20; აღმუროვი, 68; ანდრ. ყარაშვილი, 68; ნ. გალუსტოვი, 79; ი. ფალიაშვილი, 78“.

კანზე ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „ბიოგრაფიები ქართ. კათოლიკე მოღვაწეთა: 1. ნ. გალუსტოვი, 79. 2. ზ. ფალიაშვილი, 78. 3. ანდრ. ყარაშვილი, 68. 4. ი. ლაზარიშვილი, 20. 5. ფერშანგიშვილი, 10. 6. ქართველი მოღვაწე ქალები, გვ. 81. 7. ზუბალაშვილების გვარები, გვ. 21. 8. მ. ბეთანელი, 34. 9. მირაქოვი, 48“.

13086–13087. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ მაჰმადიანთა გადასახლება ოსმალეთში მუჰაჯირი ემიგრაცია. თფ., 1912.

13088. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ჭ. ქართველები სპარსეთში და საქართველოში მოსული სპარსელი ქართველი ათამ ონიკაშვილი. თბ., 1895.

13089–13091. ჭიჭინაძე ზ. ქართველები სპარსეთში და საქართველოში მოსული სპარსელი ქართველები. მესამე, დამატ. გამოც. თბ., 1907.

კანზე: „ი. გრ. თბილისში ყველგან არ არის“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „ვლადიმერ აღნიაშვილი... შეჰკრებს“, მიწერილია: „უკვე ამ დროს ე. ი. 1907 ეს წერილები დაბეჭდილი იყო“.

13092. ჭიჭინაძე ზ. ქველ-მოქმედნი ლევან, პეტრე და იაკობ კონსტანტინეს-ძე ზუბალაშვილები. ტფ., 1905.

13093. ხაჭაპურიძე გ. 1905–1907 წლების რევოლუცია საქართველოში. თბ., 1955.

13094–13095. ხაჭაპურიძე გ. გლეხთა მოძრაობანი საქართველოში მე-XIX საუკუნეში. ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „გ. ჭ-ძე, გვ. 9; ალ. ჭ-ძე, გვ. 15. ი. გრ. 1933. 16/II. ეს წერილი, გვ. 22. ა. ჭ-ძეს ეკუთვნის“.

გვ. 17. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ა. ჭ-ძე გარდაიც. 1846 წ.“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ისარლოვი „Письма о Грузии“, გვ. 308, მიწერილია: „ეს წერილი ა. ჭავჭავაძეს ეკუთვნის, იხ. „ქართული მწერ.“, 1926, № 4–5“.

გვ. 187. გამოყენებული წიგნების სიას მიწერილი აქვს: „ამ წიგნებს თარიღები არ უზის, სად იბეჭდებოდა ან როდის გამოვიდა ცალკე წიგნად“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ლ. სალუქვაძის წერილი „როგორ არ უნდა იწერებოდეს ისტორია“, მინაწერით: „კომ.“, 1933, № 267“.

13096. ხაჭაპურიძე გ. გურიის აჯანყება 1841 წელს. ტფ., 1931.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1931. 21. X. ამ აჯანყების შესახებ იხ. ბარათაშვილის კერძო წერილიც გრ. ორბელიანისადმი 1841 წ. იხ. მისი „თხზ.“; ნ. მარის მამა, გვ. 103“.

13097. ხაჭაპურიძე გ. საქართველოს XIX და XX საუკუნეთა ისტორია. თბ., 1940.

კანზე: „166 ცალი დაიბეჭდა.“

იქვე: „ა. ჭ. 19“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „კავკასიის კრებული, ტ. XXIII, გვ. 11-19“ და მიწერილია: „ა. ჭ. წერ“.

13098–13099. ხინთიბიძე ა. გურული ფირალები. თბ., 1938.

თავფურცელზე: „პატივცემულ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. სამხარეთმცოდნეო საზ-ბა. 2/II-39 წ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1938, 18/X“.

13100–13106. ხუნდაძე ა. რექტორ ჩუდეცკის მკვლელი იოსებ ლაღიაშვილი. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ფასდაუდებელს მწერალს და იშვიათ ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 4/III 34 წ“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1934, 10 I“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მეორე პიროვნებასაც“, მიწერილია: „ვინაა?“.

გვ. 6. ხაზგასმულია სემინარიაში აღზრდილთა გვარები: „მ. ცხაკაია, ფ. მახარაძე და სხვ“, მიწერილია: „ნოე? შ. არავის“...

გვ. 7. ხაზგასმულია სქოლიო, მიწერილია: „რუსულად?“

13107–13108. ხუსკივაძე თ. ბატონიშვილი ეკატერინე. ბათომი, 1895. – კანზე სათაური: „ეკატერინე ბატონიშვილი“.

ფორზაცზე: „წიგნის პალატას არა აქვს“.

13109. ხუციშვილი ი. 1905–1907 წლების რევოლუცია საქართველოში. თბ., 1955.

13110–13111. ჯანაშვილი მ. ივან-ბაბა ბულულაშვილისთვის ძეგლის აღმართვის გამო. ტფ., 1914.

გვ. 16. ტექსტის ბოლოს: „ეს ლექსი დაწერილია მ. ჯანაშვილის მიერ. მისი პოეტური ფსევდონიმი იყო ლასურიძე. ი. გრ.“

საბჭოთა პერიოდი

13112. აჭარის ფუხარა ხალხის პირველი ყრილობა. (შთაბეჭდილებანი, წერილები და სრული ანგარიში). ბათომი, 1922.

13113. ბარბიუსი ჰ. აი, რა უყვეს საქართველოს. თარგმ. ფრნაგ. ა. ჭუმბაძის. ტფ., 1930.

13114. გერსამია ს. სამთავისის კომუნა. ისტორია, პრაქტიკა. ტფ., 1921.

13115–13116. ვეშაპელი გ. ახალი საქართველო. წერილების კრებული. 1924–1926. [ქ. ა.], 1928.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 15. VI. 1928. თუმცა I–წელიწად ნახევარია რაც დაბეჭდილი იყო: მამია ორახელაშვილის წინასიტყვაობას უცდიდნენ. (!)“.

13117. თეთრაძე ლ. და ავალიანი ა. ინდოელი სტუმრები საქართველოს შესახებ. თბ., 1957.

13118. იოსელიანი ა. საქართველოს მუშათა კლასის ისტორიიდან. თბ., 1957.

13119–13120. მიწიშვილი ნ. საზოგადოებრივი საკითხები. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „პავლე საყვარელიძეს ღრმა პატივისცემით. ნ. მიწიშვილი. 1927“.

მეორე ცალის კანზე: „რუსთაველი, 23“.

13121. ონიანი ვ. უკრაინელი და ქართველი ხალხების საუკუნეობრივი მეგობრობა. თბ., 1954.

13122. ორჯონიკიძე ს. მენშევიზმის ავანტიურა საქართველოში. ტფ., 1924.
13123. 25 თებერვალი. [თბ.], 1933.
13124. რუბენ. ქართული ჟირონდის გახრწნა. ტფ., 1924.
13125. საბჭოთა საქართველოს დელეგაციის მიღება კრემლში პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელების მიერ 1936 წლის 19 მარტს. [თბ.], 1936.
13126. საბჭოთა საქართველო 17 წლის მანძილზე. პოლიტ.-ეკონ. მიმოხილვა. [თბ.], 1938.
- კანზე: „ჩემზე-გვ. 88“.
13127. საზღვარგარეთიდან ჩამოსულ ყოფილ მენშევიკ-ემიგრანტების მოხსენებები. ტფ., 1926.
13128. საქართველოს ისტორია. ტ. 3. საბჭოთა პერიოდი. დამხმარე სახელმძღვანელო. ნ. ბერძენიშვილის რედ. თბ., 1960.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. – მწერლები, 182.“
13129. საქართველოს მოსახლეობა 1926 წლის 17 დეკემბერს. (წინასწარი ჯამების მიხედვით). ტფ., 1927.
13130. საქართველოს სსრ. მოკლე ისტორიულ-ეკონომიკური ნარკვევი. პ. გუგუშვილის რედ. თბ., 1958.
- ფორზაცზე: „აკად. ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. პ. გუგუშვილი. 10. 2. 58“.
13131. საქართველოს სსრ. მოკლე ისტ.-ეკონ. ნარკვევი. პ. გუგუშვილის რედ. თბ., 1960.
- ფრონტისპისზე: აკად. ი. გრიშაშვილს ქართველი ხალხის სასიქადულო პოეტს, გამოჩენილ მკვლევარს უღრმესი პატივისცემით პ. გუგუშვილი. 20. 2. 61 თბილისი.“
13132. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა. [თბ.], 1939.
- კანზე: „ჩემზედაც“.
13133. საქართველოს სსრ სახალხო მეურნეობა 1921–1946 წწ. თბ., 1947.
13134. საქართველოში სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვების 20 წლისთავისათვის. (სტატიები და დოკუმენტები). თბ., 1941.
13135. სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება საქართველოში. სტატიების კრებული. თბ., 1957.
13136. სრულიად საქართველოს აჭარელ და თურქ ქალთა ყრილობა. სტენოგრაფიული ანგარიში. თბ., 1929.
- კანის მე-4 გვ.: „მზეთუნახავნი: ესმა, აიშე, ხაჯერ, ფადიმე, სურიე, გული, ფაცია“.
13137. სრულიად საქართველოს საბჭოთა მე-VII ყრილობა (სტენოგრაფიული ანგარიში). ტფ., 1935.
- კანზე: „ჩემი ლექსი, 234; ა. თათარიშვილი ჩემზე, 188“.
13138. ჩუბინიძე მ. საბჭოთა საქართველოს 35 წელი. თბ., 1956.
13139. მოწენიძე გ. სახელოვანი ორმოცი წელი [საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების]. თბ., 1961.
13140. ხაჭაპურიძე გ. საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვება საქართველოში. თბ., 1954.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 25/V.“

13141. ხაჭაპურიძე გ. ქართველი ხალხის ბრძოლა საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისათვის. თბ., 1957.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 10. X“.

თბილისი

13142. ათი [წელი] საბჭოთა ტფილისისა. ძღვნად ტფილისის მშენებლობას. მოსკოვი, 1931.

13143. ანგარიში ქალაქ თბილისის 1953 წლის ბიუჯეტის შესრულების შესახებ. თბ., 1954.

13144. ანგარიში ქალაქ თბილისის 1957 წლის ბიუჯეტის შესრულების შესახებ. თბ., 1959.

13145–13146. არჯევანიძე ი. თბილისის უახლოესი მიდამოები. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ.“ 1941. 21 VII“. იქვე: „1. არსენას საფლავი. გვ. 49“.

13147. არჯევანიძე ი. თბილისის ღირსშესანიშნავი მიდამოები. თბ., 1948.

ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „ამ წიგნზე ვ. წულუკიძის რეცენზია. იხ. „ლიტ. და ხელ.“, 1948, № 48, გვ. 3. 5 დეკემ“.

13148. ბადრიაშვილი ნ. ტფილისი. (ფურცელი გამოშვებული კლუბის სადამოსათვის „ძველი და ახალი ტფილისი“). ტფ., [წ. ა.].

კანზე: „ი. გრ. 1935“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ბაღების“, მიწერილია: „თუ ბოჭემის“.

13149. ბალახაშვილი ი. ძველი თბილისი. თბ., 1951.

თავფურცელზე: „უღრმეს პატივისცემით ჩემს მასწავლებელს – მამას პოეტ აკადემიკოსს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან 1951 წ. 25/XII. ქ. თბილისი“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „ყაბახი“, მიწერილია: „ყაბაღი გოგრა-გოგრის თასი მერე ადგილს შეერქვა“.

გვ. 83. პირველ აბზაცთან მიწერილია: „Кавказ“.

გვ. 107. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „რ. ერისთ.“

გვ. 144. მეორე აბზაცის დასაწყისში წერია: „იგივე ალავერდა“.

გვ. 145. პირველ აბზაცთან ხაზგასმულია, მიწერილია: „ღრმად მოხუცებული? 1932 წ.“

გვ. 218. პირველი სტრიქონი ჩანიშნულია და მიწერილია: „სათაური სწორედ არ არის ამოწერილი“. ხაზგასმულია მეათე სტრიქონი და მიწერილია: „ჩემი წერილი“.

გვ. 222. აბზაცთან მიწერილია: „აბანო“.

გვ. 225. ხაზგასმულია მეორე სტრიქონი, მიწერილია: „ჩემი წერილი“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „გვ. 111 (ორჯელ); სათარა, 144“.

13150–13151. გამყრელიძე გ. ხელოსნობა თბილისში. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულს ბ-ნ სოსოს ავტორისგან. 26. V. 26“.

კანზე: „ი. გრ. ბარაშკა, გვ. 94“.

გვ. 88. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ამქარში ნებაყოფლობა იყო“.

გვ. 94. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „უკანასკნელი ნუგეში“.

ამოჭრილი წერილი „Гамкрелидзе Г. Ремесла в Тифлисе. Научные исследования финансового-статистических семинариев Тифлисского Госуд. университета (на груз. языке), მინაწერით: „Заря“, 1926, 12 ოქტომ.“

13152. განაწესი IX მოწვევის ტფილისის საბჭოს დეპუტატებს. ტფ., 1935.

13153. გეგეშიძე გ. თბილისი დიადი იუბილეს წინ. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისა და კომუნისტური პარტიის შექმნის 40 წლისთავისათვის. თბ., 1961.

13154. გეგეშიძე გ. სოციალისტური თბილისი. თბ., 1958.

13155–13156. გვრიტიშვილი დ. თბილისის თავგადასავალი. (თბილისის 1500 წლისთავის გამო.) [ნარკვევი]. თბ., 1958.

13157. [გვრიტიშვილი დ. და მესხია შ.]. თბილისის ისტორია. თბ., 1952.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „10. IX. 1952. ი. გრ. ბათუმისკენ!“ იქვე: „მე-გვ. 211, 243 ი. გ. 278. ესალმებოდნენ(?)“. ხაზგასმულია: „ივანე ბატონიშვილმა“, მიწერილია: „იოვანე“.

ბოლო ფორზაცზე: „მოქალაქენი, 78, 81; ყარაჩოხელები, (?) 89; 1. ქალაქის ფოლკლორისთვის. ჩვენი სოფლის ფოლკლორის ავტორები, შემქმნელები, არა სჩანს აშკარაა ერთმა დასწერა, და მერე ეს დამწერი იკარგება და ხალხში ითქვიფება. ხოლო ქალაქის ფოლკლორისტები უფრო ბედნიერები არიან., რადგან ისინი თავიანთ გვარს ტექსტშივე ლესავენ და ამით ნაწერი არ იკარგება. ეს აღმოსავლური ქვეყნების გავლენაა. მათებურად ლექსში ჩართულ გვარებს ეწოდება „მოჭურბანდ“, რაც ნიშნავს წერტილის დასმას, ბეჭედს. 2. გარმიანელი – უცხოელი. „ბუნება ადამიანისა, ქართველია თუ გარმიანელი, ავკარგიანობითაა სავსე და ქვეყანაზედ არ არის იმისთანა ერი რომ მიწყული ჰქონდეს ან მარტო კარგი, ან მარტო ავი.“ ი. ჭავჭავაძე. 3. „საია“ – ქვაბიდან ბოლოს ჩამოსული არაყი, რომელსაც ძალა აღარა აქვს (მზითვის სიებშია) „საია სარკე“ დაბალი ხარისხის სარკე. უბრალო სარკე. „წინწალაქარი“. ქვაბიდან სულ პირველად ჩამოსული ნამდვილი არაყი, მაგარი არაყი. 4. სალაცხოზე – მეფეთა ბრძანებას კითხულობდნენ. მოედანი გუბერნატორის. – ეგზარხოსის მოედანი. – ბებელის მოედანი. – ირაკლის მოედანი. ამ მოედანს ოთხი სახელი ერქვა“.

13158. დიდი უბედურება ექვს იანვარს. თფ., 1891.

13159–13161. დონდუა დ. საქართველოს დედაქალაქი ტფილისი. გეოგრაფიის სწავლების I წლის სახელმძღვანელო ტფილისის შრომის სკოლებისათვის. ტფ., 1923.

თავფურცელზე: „ძვირფას მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. „27. X. 23. დედაქალაქი“.

გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია ამ წიგნზე, მიწერილია: „კომუნისტი“, 1923, № 242, ოქტ.“

13162. ექსკურსიები ტფილისში. ტფ., 1929.

კანზე: „ი. გრ. ძველი ტფ., გვ. 10“.

13163. თბილისი. ეკონ.-გეოგრ. დახასიათება. თბ., 1957.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ს. ნაციაშვილის რეცენზია „Книга о Тбилиси“, მიწერილია: „Заря В.“, 1957 წ. 15 ნოემბ.“ 2. შ. მესხიას წერილი „თბილისი 1500 წლისა“, მინაწერთ: „კომ.“, 1957, № 276, 23 ნოემბ.“ 3. ნ. ნაჭყეზიას რეცენზია „საინტერესო ნაშრომი ჩვენს დედაქალაქზე“, მინაწერთ: „კომ.“, 1957 წ., 22 ნოემბ.“

13164. თბილისი. მოკლე სამისამართო ცნობათა წიგნი. 1958 წლის 1 მაისის მდგომარეობის მიხედვით. თბ., 1959. („თბილქალაქცნობა“).

13165. თბილისი. საიუბილეო კრებული [მიძღვნილი 1500 წლისთავისადმი. თბ.], 1946.

წიგნში გაზ. „მებრძოლის“, (ზუგდიდი), 1947 წ. 19 აგვ. ნომერი, შ. მესხიას წერილი „თბილისის 1500 წლისთავისათვის“.

13166. თბილისის დაწესებულებების და ქუჩების მოკლე ცნობარი. 1955 წლის 1-ლი აგვისტოს მდგომარეობით. თბ., 1956. („თბილქალაქცნობა“).

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10 ნოემბ.“ იქვე: „1. გრიშაშვილის ქ. გვ. 311–312, 433. 2. აბანო, 281“.

13167. თბილისის ისტორია. თბ., 1958. – სათაურის წინ ავტ.: შ. მესხია, დ. გვრიტიშვილი, მ. დუმბაძე, ა. სურგულაძე.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958. 25/XII“.

13168. თბილისის ისტორიული ადგილები. თბ., 1940.

გაზეთიდან ამონაჭერი რეცენზია, მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 11“.

13169. თბილისის მეურნეობის განვითარების გეგმა. (ძირითადი მაჩვენებლები). 1959 წლისათვის. თბ., 1959.

13170. თბილისის რევოლუციური წარსული. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „სტალინი ხარფუხში, 202; მუმბაიდი, 208; ი. ევდოშვილი, 241“.

გვ. 202. ხაზგასმულია: „საპირველმანისო დღესასწაულის...“ მიწერილია: „1901 წ. აპრილი“.

გვ. 208. ხაზგასმულია მე-3 აბზაცი, მიწერილია: „თეატრი“.

გვ. 212. ხაზგასმულია: „ცურინოვის სახლში“, მიწერილია: „წურინოვის სახლში“.

გვ. 217. ხაზგასმულია: „ვეტცელის, ლუიზა მადერის, ოტტო მადერის და დიტრიხის“, მიწერილია: „ლუდი“.

გვ. 220. მოხაზულია ბოლოდან მე-4. სტრიქონი, მიწერილია: „მანიფესტი“.

გვ. 223. ხაზგასმულია გაზეთის სახელწოდება: „ელისავეტპოლსკი ვესტნიკი“, მიწერილია: „მე მაქვს“.

გვ. 224. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ვ. ხუციშვილი“.

გვ. 225. ხაზგასმულია: „ბარიატინსკის ქუჩაზე...“ მიწერილია: „არსენ ჯორჯიაშვილი“. ხაზგასმულია: „პირველ მარტს“, მიწერილია: „1900 წ.“.

გვ. 229. ხაზგასმულია: „შიო ალექსის-მე ჩიტაძე“, მიწერილია: „4 ივლ. 1906 წ.“

გვ. 235 და 242. ხაზგასმულია: „იაფფასიანი ბიბლიოთეკის“, მიწერილია: „გადილია“.

გვ. 241. ხაზგასმულია აბზაცი, მიწერილია: „ი. ევდოშვილი“.

გვ. 243. ხაზგასმულია მე-2 სტრიქონი, მიწერილია: „კამო“.

გვ. 247. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „გიორგი ყურულაშვილი“.

13171. თბილისის საქალაქო მეურნეობის განვითარების გეგმა. (ძირითადი მაჩვენებლები). 1958 წლისათვის. თბ., 1958.

13172. თბილისის საქალაქო მეურნეობის განვითარების გეგმა 1959 წლისათვის (ძირითადი მაჩვენებლები).. თბ., 1959.

13173. თბილისის ქუჩების ცნობარი 1959 წლის 1 მაისის მდგომარეობით. თბ., 1960. („თბილქალაქცნობა“) – თავფ. მე-2 გვ. შემდგ.: გ. ა. გედევანიშვილი.

13174. მაჭარაშვილი ნ. აღწერა მთა-წმინდის ეკლესიისა და წმ. მამა დავითის ცხოვრებისა. ტფ., 1895.

კანზე: „ი. გრ. გრიბოედოვი, 43; ლევ. მელიქიშვილი, ნ. ბ-ს მეგობარი, გვ. 46“.

13175. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ვახუშტისეული „იშიტუტრუქისა“-თვის. (ძველი ტფილისის გარშემო). ამონაჭერი: „საისტორიო მოამბე“, წ. 2, 1924.

13176. მელიქსეთ-ბეგი ლ. მასალები თბილისის ამქართა 1865 წლის „გამოსვლის“ ისტორიისათვის. თბ., 1947. ტექსტი ქართ. და რუს. ენ.

თავფურცელზე: „ძველი თბილისის საუკეთესო მკვლევარსა და ახალი თბილისის მომღერალ-მეხოტბეს ტკბილ მგოსანს – ჩემს ძმას იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 19. IX. 1949“.

13177. მელიქსეთ-ბეგი ლ. სომხური სიძველენი ტფილისის ახლო მიდამოებში. შავნაბად-თელეთ-წავკისი. ტფ., 1922. (ცალკე ამონაბეჭდი საქ. მუზეუმის მოამბიდან, № 1).

კანზე: „ი. გრ. შავნაბადი“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „თელა“, მიწერილია: „იხ. ისარლოვის მთელეთი“. ხაზგასმულია: „ხატისაშვილები“, მიწერილია: „ხატისკაცი“.

უკანასკნელ გვ.: „ალაბათახ „საქ. კურორტების ცნობარი“, გ. ლეონიძის რედაქციით. 1. დიტო ჯავახიშვილი. 2. სოლ. ქურდიანი. 3. ლეონ მელიქსედბ. ლეონ მელიქსეთ-ბეგის ნაწერები: ისტორიული, ეთნოგრაფიული, არხეოლოგიური. 1. გვ. 53–54, ტასისკარი; გვ. 63–64, ბორჯომი; გვ. 74–75 (ქვევით მესამემდე) მეოთხე აზნაციდან; გვ. 93–98, 102–105 (ტიმოთეს უბანი); გვ. 112–113; გვ. 139–169; გვ. 219–224.“

13178. მესხია შ. თბილისი 1500 წლისაა. თბ., 1957.

13179. მთელი ტფილისი. ცნობათა წიგნი. 1925 და 1926 წელს. ტფ., 1925–1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926, 5/III. ხელოვნება, გვ. 193; ქუჩები, გვ. 291; გვ. 297. გივიშვილზე, „მომღერალი“.

თავფურცელზე სათაურის ქვეშ მიწერილია: „ტ. ტ-მის რედაქციით“.

გვ. 193. მოხაზულია: „ტიციან ტაბიძე“, მიწერილია: „იხ. გვ. 171“.

გვ. 194. დანიშნულია: „დ. კასრაძე“ და მიწერილი: „ამას რა ჟურნალი აქვს „კავკასიონი?“. მოხაზულია: „ტიციან ტაბიძე“, მიწერილია: „იხ. გვ. 107“.

გვ. 210. გადაშლილია „ერეკლეს ქ“ და მიწერილია: „რტიშჩევის ქ. № 10“.

ბოლო კანზე: „1. არავითარი სისტემა ასოთა შერჩევისა – ივ. ჯავახიშვილი ჩვეულებრივი ასოთია, ტ. ტაბიძე... შავით და სხვ. 2. არა აქვს სარჩევი. 3. სსრ მწერ. კავშირს რაღა ჟურნალი აქვს, გვ. 124“.

13180. მინდაძე გ. მასალები ძველი თბილისის წყლით მომარაგების საკითხისათვის. თბ., 1958.

ყდაზე: „ი. გრ. 1958 წ. 31/V. ჩემი მასალა“.

ფორზაცზე: „გვ. 51, 55–56; მხატვარი გრიგოლი, 59; დირსიქალა – გარეკალა ი. გრ. გვ. 61, 64“.

13181–13182. ნალბანდიანი ვ. თბილისი ძველ სომხურ მწერლობაში. უძველესი დროიდან XVIII საუკუნის ბოლომდე. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ამ წიგნზე რეცენზია ს. ხუციშვილისა, იხ. „მნათობი“, 1960, № 4, ი. გრ.“

13183. ოთხასი წელიწადი კალოუზნის ეკლესიის არსებობისა. თბ., 1918.

13184–13185. პაჭკორია გ. თბილისის რევოლუციური წარსული. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 15/X–58 წ“.

კანზე: „მე, გვ. 32. ი. გრ.“

13186–13191. პოლიევქტოვი მ. და ნათაძე გ. ძველი ტფილისი. თარგმანი რუს. ტფ., 1930.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1930, 15/IV“.

გვ. 3. მოხაზულია მე-2 აბზაცი და მიწერილია: „პეტიტით“.

გვ. 11. ბოლო სტრიქონში მოხაზულია: „მარმაშ“, მიწერილია: „მარმაში არ არის, მაგრამ საპნის ტილოა“. მოხაზულია: „სამელეს“, მიწერილია: ცოცხები? веник“. იქვე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „უვიცობა: რუს. „фата“ ქართ. ფუთა“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „Провославный Палестинский сборник“, მიწერილია: „და ვარიანტი, იხ. „Сборник Российской публичной библиотеки“, 1924 წ., გვ. 231.“

გვ. 89. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „მურავიოვის წერილი „ტფილისი“ უფრო ვრცელადაა დაბეჭდილი: იხ. „ივერია“, 1895 წ., № 5“.

გვ. 90. მოხაზულია: „სომხის ბაზრის“, მიწერილია: „შუა ბაზრის“.

გვ. 92. პირველ სტრიქონში ჩამატებულია: „სამ ტომად. (უავტოროდ)“.

გარეკანის მე-4 გვ.: „1. ძველი ტფილისი გამოურკვეველი მცნებაა. 2. სურათები ეკუთ. ბერიძეს. რა საჭიროა როცა ასეთი სურათები ყოველ კიოსკში იყიდება? 3. „დაახლოვებით“, გვ. 48“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „ტფილისის ცნობარის“ გამოცემის განზრახვის შესახებ, მინაწერით „მუშა“, 1934, № 109, 14 მაისი.“ ცნობაში ხაზგასმულია: „პოეტ ი. გრიშაშვილის“ (და სხვ. შემადგენლობით არჩეულია სარედაქციო კოლეგია).

13192. სამახსოვრო მოსიარულეთათვის ქუჩაში მოძრაობის წესების შესახებ. თბ., წ. ა.

13193. ტფილისი. მოკლე ისტ. ნარკვევი. [თბ., 1928].

გვ. 1. ტექსტის წინ: „უნდა დაბეჭდილიყო არაბიდის „ტფილისის ცნობარში“ 1928–9, მაგრამ არ გამოსულა. ეს წერილი რუსულით სთარგმნა გ. ქიქოძემ. ი. გრ.“

გვ. 4. ტექსტის ბოლოს: „ს. კაკაბაძე. ი. გრ.“

13194. ტფილისი მთლიანად წერა-კითხვის მცოდნეთა ქალაქია. ტფ., 1932.

13195. ტფილისი. ცნობარი. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934“.

13196. ტფილისი. ცნობარი. ტფ., 1936.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1. გ. ტაბიძე, გვ. 96. 2. მაიდანის მოედანი, გვ. 82. 3. მგალობლიშვილი სოფიო, გვ. 83“.

გვ. გვ. 66–108. გასწორებულია ქუჩების სახელწოდებები.

გაზეთიდან ამოჭრილი ტერ-აბრამოვის სტატია „Две Батумские улицы“, მინაწერთ: „Тифлисский рабочий“, 1935, № 53. 1. ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „კუმისის ქუჩა ორი ყოფილა: ერთი კუკიაში, მეორე ხარფუხში. რა არის ეს „ვერცხლის ქუჩა“. ეს პირდაპირ რუსულიდანაა – Серебряный... ქართულად ეწოდებოდა ამ ქუჩას „ოქრომჭედლების ქუჩა“. ეს აკაკის ოხუნჯობას ჰგავს: „ილია ოქრომჭედლიშვილმა რუსეთში Серебряков-ი დაირქვაო.“ 2. საგაზეთო განცხადება, მინაწერთ: „კომ.“, 1935, № 96, 23 აპრილი. ტექსტში ხაზგასმულია: „წერეთლიშვილის ქ.“ მიწერილია: „წერეთლიშვილის ქუჩა?“ 3. „გოგოლის ქუჩას აწერია ქართულად გოგოლევის (Гоголевская)“. 4. გაზეთიდან ამონაჭერი ვ. მაჭავარიანის წერილი „ტფილისი 1935 წელს“, მინაწერთ: „კომ.“, 1935, № 60, 11 მარტი.“

13197. ტფილისის კომუნალურ წყალსადენის წყლით სარგებლობის წესები. ტფ., 1927.

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „საფაროვ-აბაშიძისა“. იქვე: „ნეტა, არის „ქართულ წიგნში?“ ი. გრ.“

13198–13199. ტფილისის ქუჩები. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. ჩვენი უბანი IV–რაიონის. ხარფუხი არის მე-III რაიონი“.

გვ. 46. მოხაზულია: „ვორონცოვის ქუჩა. კომუნალური ქუჩა“, მიწერილია: „მიასნიკოვის ქ.“

13200. უწყება თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს არჩევნების საქალაქო საარჩევნო კომისიისა. თბ., 1955.

კანზე: „გვ. 23. ი. გრ“.

13201. უწყება თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს არჩევნების საქალაქო საარჩევნო კომისიისა. თბ., 1957.

კანზე: „გვ. 21. ი. გრ. 1957 წ“.

13202. ქალაქ თბილისის 1954 წლის ბიუჯეტი. მიღებულია თბ. მშ. დეპუტ. საქალაქო საბჭოს აღმასრ. კომიტეტის მიერ. თბ., 1954.

13203. ქალაქ თბილისის 1957 წლის ბიუჯეტი. მიღებულია თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასრ. კომიტეტის მიერ. თბ., 1957.

13204. ქალაქ თბილისის 1958 წლის ბიუჯეტი. თბ., 1958.

13205–13206. ქალაქ ტფილისის მაჩვენებელი. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „გვ. 76. თავ. მოედანი“.

13207–13208. ქალაქ თბილისის მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატის სამახსოვრო. თბ., 1956.

13209. ქალაქ თბილისის ქუჩებში მოძრაობის წესები. [თბ.], 1940.

კანზე: „ი. გრ. 1943, 24/III“.

13210. ქართველიშვილი ი. ტფილისის აოხრება ალა-მაჰმად ხანის მიერ. ამონაჭერი წიგნიდან: „კირიონ, არქ. და ყიფშიძე გრ. „სიტყვიერების თეორია“. ტფ., 1898.“

წიგნის დასაწყისში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „აქ ორი წერილია: II. გიორგი ერისთავზე. ი. გრ“.

13211. შერმაზანოვი გ. თბილისის აღება აღა-მაჰმად-ხანისაგან. 1795 წ. [თბ., 1885]. – ამონაჭერი ჟურნალიდან „ივერია“. 1885 წ., № 2.

თავფურცელზე: „განჯის ხიდი, გვ. 103; გატეხილი ხიდი, 97“.

გვ. 106. ტექსტის ბოლოს წერია: „ეს თარგმანია მდივანოვისაგან. ეს მდივანოვი იქნება ან კალენდრის შემდგენელი სერგეი მდივანოვი, ან მისი მამა სტ. მდივანოვი. სხვათა შორის ამ მდივანოვს გ. წერეთლის მამამ ლექსიც უძღვნა. ი. გრ.“

13212. ჩანტლაძე ვ. თბილისის საქალაქო შემოსავალი რეფორმამდელ პერიოდში. (1801–1864 წწ.) – ამონაბეჭდი: თბილისის სახ. უნ-ტის შრომები. XXXIV, 1948.

გვ. 187. წარწერა: „საყვარელ პოეტს და თბილისის მეგობარს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 3/II. 50“.

13213. ჩხეტია შ. ტფილისის ისტორიისათვის. ტფ., (მასალები საქ. და კავკასიის ისტორიისათვის. ნაკვეთი 1).

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და მეგობრობისა. შალვა ჩხეტია. 7. XII. 38“.

ყდის მეორე გვერდზე: „მე-8, 60, 62, 83–85, 91–95, 97, 101, 113. ი. გრ. გვ. 212.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. შადრევანი – ერევ. მოედ., 179. 2. ხარფუხი. 3. მოედნები, 114. ამ წიგნის დამატებას წარმოადგენს შ. ჩხეტია სხვა ნაშრომიც. იხ. აკად. გამოც. კრებული ივ. ჯავახ.-ის პატივსაცემად. „მომბე“, VI, 1940, გვ. 177 და სხვ. ი. გრ“.

თავფურცელზე სათაურთან მიწერილია: „1865 – ამას აღარ სცილდება“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „მებაყლებთან“, მიწერილია: „ბაყლებთან-მეხილებთან. ი. გრიშაშვილი“.

გაზეთიდან ამონაჭერი მ. მ.-ს რეცენზია, მინაწერით: „ახალ. კომ.“, 1939, თებერვ.“

13214. ჩხეტია შ. ტფილისის ისტორიიდან. თბ., 1940. (ცალკე ამონაბეჭდი „ენიშვი“-ს მოამბედან. ტ. 5–6, 1940).

გვ. 177. წარწერა: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 5. V. 42“.

13215–13216. წესები ქალაქ თბილისის ქუჩებში მოძრაობისა. თბ., 1947.

13217. წესები ქალაქ თბილისის ქუჩებში მოძრაობისა. თბ., 1949.

13218–13221. ჭიჭინაძე ზ. თბილისის ამბოხება ანუ დიდი ბუნტი 1865 წ. პოეტი გრ. ორბელიანი და ნიკ. ჭავჭავაძე. თბ., [1906].

13222. [ჭიჭინაძე ზ.] შეუძლოთა სახლი ზუბალაშვილისა. თფ., 1906.

თავფურცელზე: „ზუბალაშვილები?“.

13223. ჯანაშვილი მ. საქართველოს დედაქალაქი ტფილისი. – ამონაჭერი: „აკაკის კრებული“, 1899, № 10.

13224–13225. ჯანაშვილი მ. საქართველოს დედა-ქალაქი ტფილისი. ქუთაისი, 1899.

კანზე: „ი. გრ. საზანდარი, 95“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1917 წ. 10/VI“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „მულამს“ მიწერილია: „მულამა ჰანგია მუსიკისა, რაიც ნიშნავს გამოცანას“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „ყიზილბაში“, მიწერილია: „წითელ თავიანები (წითელ ფერიანები)“.

გვ. 94. მოხაზულია: „22“ და მიწერილია: „დედანშია: „2“. ხაზგასმულია: „ჭრელი ტილო“, მიწერილია: „სუზანი“.

გვ. 95. მოხაზულია: „მესაკრავენი ძირს ისხდნენ“, მიწერილია: „საზანდრები იატაკზე ფეხმორთხმით“. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „თონის პური ლავაში? და ნაზუქი“.

გვ. 174. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „საიათნოვივით“.

13226. ჯანდიერი ე. ქალაქ ტფილისის მოსახლეობა. (1922 და 1926 წწ. აღწერით). შ. გომართელის რედ. ტფ., 1930.

საქართველოს ქალაქები

13227. არჯევანიძე ი. ზოგიერთი ღირსშესანიშნავი ადგილი ქუთაისსა და მის მიდამოებში. (მხარეთმცოდნეობითი ნარკვევი). თბ., 1959.

13228. აფაქიძე ა. მცხეთა-ქართლის სამეფოს ძველი დედაქალაქი. თბ., 1959.

13229. ბოცვაძე ს., ნიკოლეიშვილი მ. და ვაჭრიძე პ. ქუთაისი. (გზამკვლევი). ქუთაისი, 1960.

13230. ბუხნიკაშვილი გ. გორი. (ისტ. ნარკვევი). – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1940, № 2.

13231. ბუხნიკაშვილი გ. გორი. ისტორიული ნარკვევი. [თბ., 1940].

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. ფერშანგიშვილი, 37. 2. გვ. 46. (სტილი).“

გვ. 37. ხაზგასმულია სტ. ფერშანგიშვილის შესახებ, მიწერილია: „თარგ. ი. ზურაბიშვი“. წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ჩარგიანის რეცენზია მინაწერით: „ლიტ. საქართ“, 1940, № 35.

13232. გვრიტიშვილი დ. გორის ისტორია. თბ., 1954.

13233. გვრიტიშვილი დ. გორის ისტორიიდან. [ნარკვევი.] თბ., 1947.

13234. გვრიტიშვილი დ. გორის წარსულიდან. თბ., 1951.

13235. მგელაძე ა. ქუთაისი დღეს და ხვალ. (სტატიები). ქუთაისი, 1952.

13236–13237. მეფისაშვილი გ. წერილები ქუთაისზე. თბ., 1961.

კანზე: „ი. გრ. თეატრი“.

13238. ფოთის ქალაქის თვითმართველობის გარშემო. ბათომი, 1914.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. იშვიათია!“

13239–13240. ქუთაისის ოლქი ციფრებში. ქუთაისი, 1930. (ქუთაისის ოლქის სტატ. განყ-ბა).

13241. ჩაკვეტაძე ვ. ქუთაისის ისტორიიდან. თბ., 1960.

13242. ჩანტლაძე ვ. საქალაქო ფინანსები რეფორმამდე აღმოსავლეთ საქართველოში. (1801–1864 წ.წ.) – ამონაბეჭდი: საქ. მეცნ. აკადემია – ეკონომიკის ინ-ტის შრომები, ტ. III, 1949.

გვ. 229. წარწერა: „საყვარელ პოეტს და თბილისის მეგობარს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 3/II. 50“.

გვ. 230. მინაწერები: „ბოჰემა. თულუხჩები, 253; გარეუბნის (ავანანთ) არხი, 254; მუშტაიდი, 236, 259; ტოლსტოი, 235“.

გვ. 231. არშიაზე წერია: „ერევნის მოედნის აუზი, გვ. 254; წყალი, 253“.

გვ. 235. ხაზგასმულია ადგილი, წერია: „იხ. ჩემი ბოჰემა, გვ. 21“. სქოლიოში მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს პირველად მე მოვიყვანე“.

13243. ჩხეიძე ჯ. ბათუმი. ისტ. ნარკვევი. ბათუმი, 1959.

13244. ჭილაშვილი ლ. ქალაქი რუსთავი. ისტ. არქეოლ. ნარკვევი. თბ., 1958.

13245. ჭიჭინაძე ზ. მღვთის-მშობლის კათოლიკეთა ეკლესია ბათუმში. თფ., 1903.

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ი. ფანცხავა“.

კანზე: „ი. გრ. 1943. 2/2. დ. გაბრუაშვილის ლექსი, 9“.

გვ. 9. მოხაზულია: „1891“, მიწერილია: „1901“.

13246. ჯაოშვილი ვ. ჭიათურა. (ეკონ. გეოგრ. ნარკვევი). თბ., 1959. ისტორიოგრაფია. ისტორიკოსები.

13247. აკადემიკოსი ივანე ჯავახიშვილი. ბიოგრაფია. ამონაბეჭდი. თბილ. სახელმწ. უნ-ტის შრომები. 1941.

კანზე მინაწერი: „ივ. ჯავახიშვილი, 1876–1940. ივ. ჯავახიშვილის ნაწერების ბიბლიოგრაფია. – აკლია XIX, გვ. მე-XXII. – ი. გრ. 1941. 10/VI“.

გვ. XIX. ხაზგასმულია ნაშრომთა სია, რომელიც 1907 წ. დაიბეჭდა საქართველოში, მიწერილია: „1907. „ბრძოლა მთავრობისა და მემამულეების წინააღმდეგ“. ივ. ჯავახიშვილის წიგნიდან. იხ. ჟ. „მიწა“, 1907 წ., № 4, 20 იანვ. ი. გრ.“

13248. აკადემიკოსი სიმონ ჯანაშია. 1900–1947. [კრებული]. თბ., 1949.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949 წ. 3. XI“.

გვ. 3. სტრიქონს: „სიმონ ჯანაშია დაიბადა 1900 წლის 13 ივლისს...“ მიწერილი აქვს: „ძველი თუ ახალი სტილით“.

პორტრეტს ს. ჯანაშია მშობლებთან მიწერილი აქვს: „მუჯირის ასული და ნიკო ჯანაშია“.

გვ. გვ. 194–195 შორის ს. ჯანაშიას ნაშრომთა ბიბლიოგრაფიასთან წერია: „გაზ. „ლომისში“, 1922 წ. იყო წერილი ივანე ჯავახიშვილის დასაცავად პ. ინგ. წინააღმდეგ. (მეთაური, ხელმოუწერელი)“.

13249. ანგარიში ქუთაისის საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებისა. 1913–1915. წლ. ქუთაისი, 1916.

13250. ბაქრაძე დ. პროფესორი პატკანოვი და ქართული ისტორიის წყაროები. თბ., 1881.

კანზე: „ი. გრ. ქართველები და სომხები, გვ. 6“.

13251. გაწერელია ა. პლატონ იოსელიანი. ამონაჭერი „მნათობიდან“, 1933, № 6–7.

კანზე: „ა. ჭ-მე, 275; საღვათი, (?) 295“.

გვ. 275. სქოლიოში მიწერილია: „არ არის გამოყენებული პეტრე უმიკაშვილის „სამზადისი“.

გვ. 279. მოხაზულია სტრიქონი და მიწერილია: „იხ. საიათნოვა“. მოხაზულია „კომედიისა მწერალსა“, მიწერილია: „დრამატურგს“.

გვ. 280. ხაზგასმულია: „გრ. ორბელიანის დიდი სამხედრო კარიერა დაღისტანში დაიწყო“. მიწერილია: „დაღისტანის შესახებ კი არა ჭარ-ბელაქანზე სწერდა“.

გვ. 289. სქოლიოს: „იხ. „მგზავრობა სვანეთისაკენ“ გ. წ. განხილვა“, „ცისკარი“, 1874, სექტ.-ოქტ.“, მიწერილი აქვს: „არის ამონაბეჭდიც“.

გვ. 293. ხაზგასმულია: „წარვიდეთ, ხომ ხედავ დავშთით მე და შენ?“, მიწერილია: „ეს გრ. ლექსიდან“.

13252–13253. გვრიტიშვილი დ. ივანე ჯავახიშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1949.

ყდაზე: „რეცენზიით“.

გვ. 4. „ი. გრ. მეც ამ თვეში და ამ რიცხვში დავიბადე“.

გვ. 13. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „აქ ჩაემატოს ჩემი წერილი“.

შ. ლლონტის რეცენზია „წიგნი გამოჩენილი ქართველი მეცნიერის შესახებ“, ამონაჭერი გაზეთიდან, მინაწერთ: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1950 წ., № 83, 26 აპრილი“.

13254. გვრიტიშვილი დ. ქართლის ცხოვრების მესაიდუმლე. ივანე ჯავახიშვილი. თბ., 1960.

13255. გოზალიშვილი შ. ქართველ მოღვაწეთა წერილები ექვთიმე თაყაიშვილთან. ამონაბეჭდი: საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყ-ბის მოამბე. 1960 წ. № 3.

თავფურცელზე: „საქართველოს მომღერალს – სოსო გრიშაშვილს სიყვარულით შალვა გოზალიშვილი. 7. III. 1961 წ. თბილისი.“

13256. გორგაძე ს. ბ-ნ მოსე ჯანაშვილს (ღია წერილი), ამონაჭერი „აკაკის „კრებულიდან“, 1900 წ. № III–IV.

13257–13258. დუმბაძე მ. ისტორიკოსი დიმიტრი ბაქრაძე (ცხოვრება და მოღვაწეობა). ბათუმი, 1950.

გაზეთ „ლიტერატურა და ხელოვნება“-ს 1950 წ. 26 ნოემბრის, № 48 გ. ლომთათიძის რეცენზიით „დიმიტრი ბაქრაძის ღვაწლი ჩვენი ისტორიოგრაფიის წინაშე“.

13259. იოსელიანი ა. ილია ჭავჭავაძე და საქართველოს ისტორიის საკითხები. (ქართული საზოგადოებრივი აზრის ისტორიიდან). თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 10. II. გ. სუნდუკიანცის მასალები ჩემგან აუღია და შეცდომით გამოუყენებია, გვ. 174. ი. გრ.“

გვ. 74. ხაზგასმულია: „პეპო“-ს გმირები გრ. ორბელიანის და ალ. ჭავჭავაძის ლექსებს ქართულად მღერიან სომხურ სცენაზე“, მიწერილია: „პეპოში“ არც ორბელიანის ლექსები იმღერება და არც ა. ჭ-ძისა. ი. გრ.“

გვ. 175. წინადადებას: „პეპო“ იმდენად გაქართველებულია, რომ ბევრს არ ჰგონია თუ სომხურად არის დაწერილიო“, მიწერილი აქვს კითხვის ნიშანი.

13260–13262. კაკაბაძე ს. დავით აღმაშენებლის მემატეანის ვინაობა. ტფ., 1913.

13263. კაკაბაძე ს. ვინაობა მესხური დავითნის ქრონიკის ავტორისა. ტფ., 1912.

13264. ლოლაშვილი ი. რუსთაველი და თამარის ისტორიკოსთა ვინაობის პრობლემა. თბ., 1961.

შმუცტიტულზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს ბ-ნ იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 12. XII. 61. ქ. თბილისი“.

13265. მესხია შ. თეიმურაზ ბატონიშვილის ცხოვრება და მოღვაწეობა. – ამონაჭერი კრ. „მასალები საქართველოსა და კავკასიის ისტორიისათვის. ნაკვ. I. 1939“.

13266. მესხია შ. სიმონ ჯანაშია. [მონოგრაფია]. თბ., 1950.

ამოჭრილი გაზეთიდან „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1950 წ. 23 აგვ. № 164 – ნ. ბალანჩივაძის რეცენზია „ნაშრომი დიდი ქართველი მეცნიერის შესახებ“.

13267. მეტრეველი რ. ბადრიძე შ. ექვთიმე თაყაიშვილი. [მონოგრაფია]. თბ., 1962.

13268. მოსე ჯანაშვილი. (ცხოვრება და მოღვაწეობა). თბ., 1956.

13269. პაპუაშვილი თ. იესე ოსეშვილი და მისი „ანდერძის“ ისტორიული მნიშვნელობა. (ისტორიოგრ. ნარკვევი). – ამონაჭერი: თბილ. უნ-ტის სტუდენტთა სამეცნ. შრომების კრებული, 5, 1950.

გვ. 70. ტექსტის ბოლოს: „იხ. „სტუდენტთა სამეცნიერო შრომების კრებული. 1950 წ. წიგნი V, გვ. 50. ი. გრ“.

13270. საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების კრებათა ოქმები. წლიური ანგარიშები, სარევიზიო კომისიის აქტები, შემომწირველთა და წევრთა სიები. 1907–1912 წლებისა ტფ., 1914.

13271. სახოკია თ. თ-დი სულხან გერმანოზის ძე ბარათაშვილი. ცხოვრების აღწერა. ამონაჭერი „მომამბე“-დან, 1896, № 7.

13272. ფურცელაძე ა. საქართველო, თხზულება დიმიტრი ბაქრაძისა [რეცენზია]. ამონაჭერი „მნათობი“-დან, 1872, № 1.

13273. ქართულ კულტურის მოყვარულთა საზოგადოების მოკლე ანგარიში 19 12/13, 19 13/14, და 19 14/15 წლებისა. (19 30/X 12–19 30/X 15) [ტფ.], 1916.

13274. ყუბანეიშვილი ს. პლატონ იოსელიანის წერილები აკად. მარი ბროსესადმი. სოლ. ყუბანეიშვილის რედ. და შენიშვნებით. ბათუმი, 1941. – ამონაბეჭდი: ბათუმის სახელმწ. სამასწ. ინ-ტის სამეცნ. შრომების კრებული, წგ. 1.

თავფურცელზე: „პატ. იოსებ გრიშაშვილს ს. ყუბანეიშვილი. 7. III. 1942 წ.“

კანზე: „ი. გრ. – რუსული ენა, 159; ა. ჭ-ძე, გვ. 152, 153, 155, 156, 163, 181, 187; ოდა ბოლა, გვ. 198; წილოსანი, 161, 170, 173, 175, 183, 190; ს. დოდაშვილი, 164; ზაქ. ფალავანდიშვილი გადაც., 190; „თავადათ არ მოიხსენოთ“. 187; პლ. იოსელიანის ლექსი გამოცანა, 175, 178, 179; ალექ. სულხანოვი, 173; დ. მ. იოსელიანი, 162; „სალიტ. გაზეთი, 1832 სულ 5 ნომერი გამოსულა გვ. 166; აინოინი, 175“

თავფურცლის მეორე გვ.: „პ. იოსელიანის რუსული წიგნები დიდ განძს წარმოადგენს“.

გვ. 179. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „კარამზინი და რუსი მხატვრები საქართველოში“.

გვ. 182. ხაზგასმულია: „კორესპონდენტობა თქვენში არ იქმნა“... მიწერილია: „ვერ მიიღო ჩინი და ვერა! – ი. გრ“.

გვ. 187. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს უკვე ვისარგებლე, იხ. ჩემი ა. ჭ.“

13275–13277. წესდება საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებისა. [თბ.], 1907.

13278. წესდება საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებისა ქუთაისში. [ქუთაისი, 1912].

13279–13280. [ჭიჭინაძე ზ.]. ზ. ჭ. დიმიტრი ბაქრაძე. თფ., 1891.

კანზე: „ბატონყმობა, გვ. 35. ამ წიგნს უპასუხა ალ. ცაგარელმა, იხ. „ივერია“, 1896 წ. № 31. ზ. ჭ-მის პასუხი „ივ.“, 1896 წ. № 48, 49. ი. გრ.“

გვ. 35. ხაზგასმულია: „10 თებერვალს, 1890 წ.“, მიწერილია: „გარდაიცვალა 63 წლის“.

13281–13282. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ჭ. პლატონ იოსელიანი. [თბ.], 1893.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ზ. ანტონოვმა პარმენის როლში პლატონ იოსელიანი გამოიყვანა“, მიწერილია: „უმიკაშვილმაც გამოიყვანა – იხ. „სამზადისი“.

13283. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ პატრი მიხეილ თამარაშვილი და მისი შრომანი. თფ., 1904.

კანზე: „პირველი გამოცემა“.

13284. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ სამშობლო ქვეყნის მოღვაწეები. მიხეილ პეტრეს ძე თამარაშვილი. ტფ., 1912.

კანზე: „აქ ორი ბიოგრაფიაა. მეორე გამოცემა. II. ათანასე ნასყიდაშვილი, გვ. 50“.

13285. ჭიჭინაძე ზ. ცნობები ქართველ კათოლიკეთა შესახებ. – ისტორია ქართველ კათოლიკეთა და მამა თამარაშვილი. ამონაჭრები: „მოგზაური“, 1904, №№ 3–6.

გვ. 275. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია ავტორის ფსევდონიმები: „იადე“, მიწერილია: „ზ. ჭ. ია მარუშიძე“.

13286. ჯანაშვილი მ. თამარ მეფე და მისი ისტორიკოსები. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1904, №№ 2–4, 6.

მ. ჯანაშვილის რეცენზია წიგნზე „И. И. Калфоглу. Родословная грузинской царицы Тамары“, ამოჭრილი ჟურნალიდან, მინაწერით: „მოამბე“, 1904 წ. № 1“.

13287–13288. ჯანაშვილი მ. ნაშრომი. (1. საისტორიო საბუთების შესწავლის მდგომარეობა ჩვენში და ახლად აღმოჩენილი ახალი „ქართლის ცხოვრება“. 2. ახალი ქართლის ცხოვრება (გიორგი ბრწყინვალეიდან გიორგი XI-მე). 3. თვითონვე გვიწვევენ (შენიშვნა წერილის გამო „ქართული გრამატიკა მ. ჯანაშვილისა“). ტფ., 1907.

კანზე: „ქართული ენა და სპ. სიტყვები, გვ. 77“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „პ-ადემ“, მიწერილია: „II-ძე (Перадзе). ილია ფერაძე. ი. გრ.“

გვ. 72. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ფანდური“.

გვ. 78. მოხაზულია და ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „მოამბე“, დარვინი“.

13289–13290. ჯანაშვილი მ. ფარსადან გორგიჯანიძე და მისნი შრომანი. ტფ., 1895.

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ.: „როყინი კამეჩის ყროყინი, გვ. 169“.

გვ. 53. სიტყვა: „ქალბათინ“-თან მიწერილია: „ქლიბი“.

13291. ჯანაშია ს. უძველესი ეროვნული ცნობა ქართველთა პირველსაცხოვრისის შესახებ მახლობელი აღმოსავლეთის ისტორიის სინათლეზე. ამონაბეჭდი „ენიმიკი“-ს მოამბედან, V– VI, 1940.

გვ. 633. წარწერა: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 14. XI. 1940“.

წყაროთმცოდნეობა. ისტორიული წყაროები. გენეალოგია.
ეპიგრაფიკა. წარწერები.

13292. აბრამიშვილი ა. საბუთები და მარგინალიები. ამონაბეჭდი: სტალინირის სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. 3, 1956.

გვ. 27. „ქართული სიტყვების ჯადოქარს „კოცნით“ გაუმაძღარ მარად ახალგაზრდა პოეტს, რომლის ბაგეშიც „ტალღათ გორა ირხეოდა, ვით გიჟმაჟი ქალის მკერდი“, ჩემს საყვარელ მგოსანს და მეგობარს ი. გრიშ-ს ავტორისაგან. ა. აბრამიშვილი. 30/I. 58 წ. ლენინგრადი“.

კანზე: „პლ. იოსელიანისთვის. ი. გრ.“

13293. ამბროსი არხიმანდრიტი. ჭელიშის ვარიანტი „ქართლის მოქცევისა“. (ამოღებული ძველი საქართველოს პირველი ტომიდან). ტფ., 1911.

13294. ამილახვარი ა. ბრძენი აღმოსავლეთისა, გინა განზრახვა მისი; სახელმწიფოსათვის, მმართველობისა. ამონაჭერი გელეიშვილის წიგნიდან.

გვ. 121. „ალექსანდრე ამილახორი, იხ. „მომბე“, 1902 წ. № 2“.

13295–13296. ანდერძი ანტონის II საქართველოს კათალიკოსისა. ტფ., 1890.

კანზე: „ვერცხლი“, გვ. 13“.

13297–13298. აპიანე. მითრიდატეს ომების ისტორია. ბერძნ. ტექსტი ქართ. თარგმნითურთ გამოსცა და საძიებლები დაურთო თ. ყაუხჩიშვილმა. თბ., 1959.

13299. არაბელ და სპარსელ მწერალთა გეოგრაფიული და ისტორიული ცნობანი საქართველოს შესახებ. ამონაჭერი „მომბე“-დან, 1898, № 1.

13300–13301. აღწერა თავადთა და აზნაურთა გვარებისა 1783 წ. [თბ., 1884] ამონაჭერი: „ივერია“, 1884, № 4–12.

კანზე: „ზ. ჭიჭინაძე ამბობს, რომ ეს აღწერა ეკუთვნის დავით მესხიშვილსო (რექტორს), იხ. „საქართველო“, 1917 წ., № 153“.

კანის მეორე გვ.: „სახლში არ გაიცემა“.

თავფურცელზე: „დამატებად იბეჭდებოდა. 5 წიგნში დაიბეჭდა. ი. გრ.“

ტექსტის ბოლოს ფურცელზე: „მაჩაბელი, გვ. 15; შანშიაშვილი, 49; ჭავჭავაძე, 40; ყორღანიშვილი, 48; ალექსიძე, – 61; ნაბიჭვრიშვილი, 92; ჩიჩუა-ჩიქოვანი, 137“.

13302. ბარნაველი ს. ელისაბედ ბატონიშვილის მზითვის წიგნი. ამონაჭერი საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბედან. ტ. X–B., 1940.

13303–13306. ბასილი ეზოსმოძღვარი. ცხოვრება მეფეთ-მეფისა თამარისი. გამოც. ივ. ჯავახიშვილისა. ივ. ჯავახიშვილის მასალა დასაბეჭდად გაამზადეს ნათ. ჯავახიშვილმა და მ. კახაძემ. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს სიყვარულის ნიშნად – ვუძღვნი. ნათელა. 1944 წ. 6/IV“. და საგაზეთო ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ, მიწერილია: „კომ.“, 1944, 4. აპრილი“.

13307. ბერი მინდია. პროვინციის ცხოვრება. კახეთი. (ფიქრები და შენიშვნანი) [თბ., 1896]. ამონაჭერი: „მომბე“, 1895, № 6.

13308. ბოროზდინი კ., ერისთავი რ. და მურიე. ბატონყმობა სამეგრელოში. (მასალები). თარგმ. და წინასიტყვ. თ. სახოკიასი. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს პატივისცემის ნიშნად. თ. სახოკია. 1927 წ. აპრილი 18“ და გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერთ: „1927 წ. „კომ.“, 29 მაისი“.

13309. ბოჭორიძე გ. ანდერძი პაპუა მაღალაძისა. თბ., 1936 (საქ. სახ. მუზეუმის მოამბე, ტ. IX 6, 1936. ცალკე ამონაბეჭდი).

13310. ბოჭორიძე გ. ორი ფიქალ-წერილი. ამონაჭერი: „საისტორიო მოამბე“, წ. 1, 1925.

13311. ბოჭორიძე გ. ფურცელაანთეული ქრონიკა. ამონაჭერი: „საისტორიო მოამბე“, წ. 1, 1925.

13312–13316. გეორგიკა. ბიზანტიელი მწერლების ცნობები საქართველოს შესახებ. ბერძნული ტექსტი ქართული თარგმანითურთ გამოსცა და განმარტებები დაურთო ს. ყაუხჩიშვილმა ტ. 2–4, თბ., 1934–1952.

ტ. 2. პროკოპი კესარიელი. იუსტინიანე. იოანე ლიდე, 1934.

შმუცტიტულზე: „ძვირფას სოსოს პატივისცემით და სიყვარულით. ს. ყაუხჩიშვილი. 29 იანვარი. 1936 წ.“

ტ. 3. ზაქარია რექტორი. აგათია მენანდრე. თეოფანე ბიზ. იოანე მაღალა. სტეფანე ბიზ. ევაგრი. 1936.

ტ. 4.

ნაკვ. 1. 1941.

ნაკვ. 2. 1959.

13317–13318. გვარამაძე ი. შენიშვნები ხურსიძის (ისარლოვი) გვარის ისტორიისა და ახალციხის აღწერა. ტფ., 1906.

კანზე: „ხალხური ლექსია, გვ. 18“.

13319. გვრიტიშვილი დ. პეტრე ბაგრატიონის ერთი უცნობი წერილი. ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბე“, ტ. 5, № 7, 1944.

დასაწყისში: „დიდად პატივცემულ აკადემიკოს გიორგი ახვლედიანს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან, 13, II. 45“.

13320–13322. გიორგაძე გ. თვითმპყრობელობა და რევოლუცია. წ. 1. საბუთები რევოლუციონურ მოძრაობის ისტორიისათვის საქართველოში. 1870–1902 ხალხოსნობის ხანა. დასელების-მარქსისტებისა მუშაობის დასაწყისი და განვითარება 1902 წლამდე. ტფ., 1929.

კანზე: „ი. გრ. „დემურჩოლლი, 78; მოკლა 1886 წ. ოსური ხანჯლით; ი. ლალიაშვილი. გვ. 76–79, 105; ი. ჭ-ძეზე, 95; ნ. ბარათაშვილი; ა. ყაზბეგი, 94; ილია ჯიშკარიანი, 103“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1930, 5/IV“.

გვ. 20. ხაზგასმულია ცნობები დავით კეხელის შესახებ, მიწერილია: „სოსლანი“

გვ. 24. ხაზგასმულია წერილის სათაური: „ძმაო იაკობ“ მიწერილია: „ფანცხავა თუ ცინცაძე?“

გვ. 35. ხაზგასმულია: „ანთიმოზ ჯულელი“, მიწერილია: „მამა ვალიკოსი“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „დათიკო სოლომონის ძე ფურცელაძე“, მიწერილია: „გრამოტები“ ამისია?“

გვ. 47. კირილე ბეჟანის-ძე ლორთქიფანიძის შესახებ მოთავსებულ შენიშვნას მიწერილი აქვს: „1. ჩონგური. 2. ფსევდონიმით მთარგმნელი ნეკრასოვის?“

გვ. 58. შენიშვნა „ალექსანდრე ნანეიშვილის“ შესახებ „გარდაცვლილია“, მიწერილია: „როდის?“

გვ. 78. ხაზგასმულია: „ინსპექტორის დემურჩ-ოღლის, პირველ ჯაშუშ თინიევს არავინ არ ეკარება“, მიწერილია: „დემურჩ-ოღლი ქოროღლის ამხანაგია. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „ხასუტოვი“, მიწერილია: „ხახუტოვი?“

გვ. 80. ხაზგასმულია: „იგი ყველაზე უფრო ჯავრობდა ინსპექტორზე“, მიწერილია: „სტეფანოვ“.

გვ. 83. ხაზგასმულია ცნობები ზოტიკე ჩიკვილაძის შესახებ, მიწერილია: „დაწერილი აქვს მოთხრობა“.

გვ. 84. ცნობას სპირიდონ ვირსალაძის შესახებ მიწერილი აქვს: „გარდაიცვალა“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „ახალშენოვი ივანე“ და მიწერილია: „ინზან“.

გვ. 101. ხაზგასმულია შენიშვნა „ქუთათურის“ შესახებ: „გარდაიცვალა ჯერ კიდევ ახალგაზრდა“, მიწერილია: „როდის?“

გვ. 106. ხაზგასმულია: „შიო დედაბრიშვილი“, მიწერილია: „არაგვისპირელი“.

გვ. 275. ხაზგასმულია: „ვადაჭკორია იუსტინე იესეს-ძე“, მიწერილია: „ლექსებს სწერდა“.

მეორე ცალის ყდის მე-4 გვერდზე: „ვარლამ ჭიჭ.; შიო არაგვის., 106; სტალინი, 287; არაბიძე, 292; ა. ცაგარელი, 309, 311; ნ. ბარათაშ., 94; ი. ჭ-ძე, 95, 96“.

მესამე ცალის ყდის მეოთხე გვერდზე: „ბაჯიაშვილი, 275; ვარშავის სტუდენტები, 113; შიფრი, 246; ბათომი და სოსო, 247; გორკი, 261; დამტვრეული რუსული წერილი, 286“.

13323. გოგიჩაიშვილი ფ. [პუბლიცისტური წერილები. „მოამბე“-დან „შინაური მიმოხილვები“, 1904 წ. №№ 1, 2, 4–11.].

გვ. 63. დასაწყისში: „ფ. გოგიჩაიშვილის ნაწერები. (სრულია) ი. გრ.“.

წიგნში ფ. გოგიჩაიშვილის წერილი-ფელეტონი – „მოხერხებული დრო“ ამოღებული „ცნობის ფურცლის“, 1904 წ., № 2634-დან.

13324. გოზალიშვილი გ. გლეხთა მდგომარეობის ისტორიის მასალებიდან მე-19 ს. პირველ მეოთხედში. ი. ცინცაძე – დავით მეფის სიგელი. ამონაჭერი: „საქართვე. არქივი“, წიგნ. 2. 1927“.

13325. გრიგოლია კ. ნარკვევები საქართველოს ისტორიის წყაროთმცოდნეობიდან. ტ. 1. ახალი ქართლის ცხოვრება. თბ., 1954.

13326–27. გურჯისტანის ვილაიეთის დიდი დავთარი. თურქული ტექსტი გამოსცა, თარგმანი, გამოკვლევა და კომენტარები დაურთო სერგი ჯიქიამ. წ. 2–3. თბ., 1941, 1958.

წ. 2. თარგმანი. 1941.

წ. 3. გამოკვლევა. 1. ხელნაწერის აღწერილობა. 2. შენიშვნები ტექსტის გეოგრაფიისა და ტოპონიმისათვის. 1958.

13328. დადიანი ნ. დასტურ-ლამა. მოხსენებანი სამთავროთა წესდებულებათანი და განკარგვანი მფლობელობათათვის. [თბ., 1896] ამონაჭრები: „მომამბე“, 1896, № 4, 5.

13329. დადიანი ნ. დასტურ-ლამა. ტფ., 1897.

კანზე: „ი. მეუნარგიას წინათქმით“.

თავფურცელზე: „გადმობეჭდილი 1896, № IV, „მომამბედან“. ი. გრ.“

13330. დადიანი ნ. იმერეთის მეფის დიდ სოლომონ I-ის მატიაწე. ამონაჭერი წგ-დან: კაკაბაძე ს. წერილები და მასალები საქ. ისტორიისათვის. ნაწ. 1. თბ., 1914.

13331. დავით აღმაშენებელი. ანდერძი დავით აღმაშენებლისა. [გამოქვეყნებული დ. ბაქრაძის მიერ.] ამონაჭერი: „ცისკარი“, 1863, № 1.

13332–13333. დავით აღმაშენებელი. ანდერძი დავით აღმაშენებლისა შიომღვიმისათვის დაწერილი. ტექსტი გამოსცა სარგის კაკაბაძემან. ტფ., 1912.

13334. დავით ბატონიშვილი. ახალი ისტორია. – ბაგრატ ბატონიშვილი. ახალი მოთხრობა. თბ., 1941. (საქ. ისტორიის ორიგინალური წყაროები A. ისტორიკოსები).

კანზე: „ი. გრ. 1941, 27/XI ა. ჭ-მე-მამუჩაშვილი, 43; 77 და 119, კახეთი; ახვერდოვი, 37, 44“.

ავტორს „დავით ბატონიშვილს“ მიწერილი აქვს: „1767–1819“. ხოლო „ბაგრატ ბატონიშვილს“: „1776“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „ჭავჭავაძე არა დასცხრა შურითა, არამედ წარავლინა ქართლსა ცოლის ძმა თვისი გიორგი, კაცი დრკუ და მცბიერი“, მიწერილია: „ავალიშვ“.

გვ. 176. მოხაზულია: „ყაფლანიშვილი დიმიტრი... გენერ. მაიორი, ძე ზაალ ყაფლანიშვილი-ორბელიანისა“, მიწერილია: „ა. ჭ. მეგობარი.“ იქვე: ჩამატებულია: „ყაფლანიშვილი იოვანე, გვ. 77“.

გვ. 195. ხაზგასმულია: „ლეონიძე სოლომონ, თავადი, დესპანი სოლომონ II-სა რუსეთის კარზე... უნდა გარდაცვლილ იყოს ოსმალეთში 1815 წლის შემდგომ“, მიწერილია: „წყალში დაიხრჩო თავი. ი. გრ.“

კანის მეოთხე გვერდზე: „1. გრ. ბატონიშვილი და ნაპოლეონის ომი, გვ. 166. 2. ყარამანიანი, 176. 3. დიმიტრი ორბელიანი, (ყაფლანიშვილი), გვ. 176. 197, 133. ამას ხომ არ უძღვნა ლექსი ა. ჭ-მემ? ი. გრ.“

13335. დავით ბატონიშვილი. მასალები საქართველოს ისტორიისათვის. შუკრებილი ბატონიშვილის დავით გიორგის ძისა და მის ძმებისა. 1744–1840. ტფ., 1905.

კანზე: „ა. ჭ-ძის დაჭრა, გვ. 105; 1832 წ., გვ. 182; დედოფალი მარიამი, გვ. 65–66; პ. ციციშვილის სიკვდილი, 78; გარსევანის სიკვდილი, გვ. 60; 97; ირაკლის სულგრძელობა პაატასადმი; გვ. 14. ფარშევანგის ბოლო.

13336. [დავით ბატონიშვილი] ბაგრატიონი დავით. საქ. სამართლისა და კანონთმცოდნეობის მიმოხილვა. ა. როგავას რედ. და გამოკვლევით. თბ., 1959.

13337–13338. დასავლეთ საქართველოს საეკლესიო საბუთები. გამოც. სარგის კაკაბაძის მიერ. წიგნი 1–2 ტფ., 1921 (ქართული ძეგლები. ტფილისის უნ-ტის გამოცემანი. V სიგელ-გუჯრები. V –1, 2).

წ. 1.

წ. 2.

13339–13340. დებულება საგარეუბნო და სამაზრო საეროზო (სათემო) დაწესებულებათათვის უმაღლესად დამტკიც. 1 იანვარს 1864 წ. ტფ., 1905.

კანზე: „ბოლოში ლექსიკონი. ი. გრ“.

13341–13343. დოკუმენტები საქართველოს სოციალური ისტორიიდან. ნ. ბერძენიშვილის რედ-ით. ნაწ. 1–2 თბ.

ნაწ. 1. ბატონყმური ურთიერთობა. (XV–XVIII სს.) 1940.

ყდის მეორე გვ. და ფორზაცზე: „ფიცი, გვ. 463, 280, 294; უტრელო – ე. ი. წმინდა, პატიოსანი, 463 და 444. დავით-დავითა-დავით, გვ. 514; ხოლუაშვილები, 431 ჩემი დაძს გვარია; რაზი, 273; მამულაიშვილი-მამულაშვილი, 552; მარიჯანასშვილი, 553; ილეთი, 294, 320; ილაჯი, 298“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1944, 12/VII.“

ნაწ. 2. ბატონყმური ურთიერთობა (XV–XIX ს. ს.), 1953.

13344. დოლიძე ი. გიორგი ბრწყინვალის სამართალი. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას მეგობარს ი. გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით ავტორისაგან. ი. დოლიძე. 16. X. 57“.

13345. დოლიძე ი. ძველი ქართული სამართალი. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „საუკეთესო მეგობარს, დიდებულ ქართველ მეგოსანს აკად. ი. გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით ავტორისაგან. 24. 1. 54 წ.“.

13346. ეგნატაშვილი ბერი. ახალი ქართლის ცხოვრება XVIII ს. დამდ. I. ტექსტი ივ. ჯავახიშვილის წინასიტყვ. და რედ. თბ., 1940. (ქართული საისტორიო ძეგლები).

შმუცტიტულზე: „ძვირფას სოსოს – ნათელასაგან, მამას ხსოვნის აღსანიშნავად. 1/II. 41 წ.“

ყდის მეორე გვერდზე: „შადინოვი, გვ. XVII, XIX“.

გვ. XVII. ხაზგასმულია: „В память Платону Иоселиани от Григория Шадинова 21 мая 1871 года“ მიწერილია: „ოლგა ფორში, შადინოვის ქალია დედით. სხვა შადინოვიც იყო – მეკარაქე“.

13347. ერეკლე II. წერილები გაბრიელ ყაზიბეგიშვილთან. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1901 წ., № 1.

13348. ეგრემ მცირე. უწყებად მიზეზსა ქართველთა მოქცევისასა, თუ რომელთა წიგნთა შინა მოიხსენების. ტექსტი გამოსცა, შესავალი და ლექსიკონ-საძიებლები დაურთო თ. ბრეგაძემ. თბ., 1959.

13349–13351. ვახტანგ მეექვსე. დასტურლამალი მეფის ვახტანგ მეექვსისა. რედ. პ. უმიკაშვილისა. ტფ., 1886.

კანზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბუკინისტ სუმბათასგან. 1930. 10/XII. I. ამ წიგნზე და პეტრეს ქება, იხ. „ივერია“, 1886 წ. № 151. ი. გრ. II. დ. ბაქრაძის რეცენზია „ივერია“, 1886, № 173.“

გვ. 165. სიტყვა: „აუშხანა“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „აუჰაშხანა-სამზარეულო“.

გვ. 170. სიტყვასთან „ზირანდაზი“ მიწერილია: „ქვეშსაფენი. ი. გრ.“

გვ. 173. ხაზგასმულია: „იახნა“, მიწერილია: „თათარიახნი: ცივად მოხარშული ხორცი – ბულიონი.“

წიგნში ფურცელი წარწერით: „კანონები. 1. მეფე ვახტანგისა, იხ. დ. ჩუბინაშვილის „ქართული ქრესტომათია.“ 2. იოანე ბატონიშვილისა (გიორგი XIII-დმი), იხ. „მწყემსი“, 1895 წ. 1, 2, 10–12 და სხვა.“

კანის მე-4 გვერდზე: „საზანდრები, გვ. 68; თარი, 78; სათარი, გვ. 181.“

წიგნის ბოლოს წერია: „მივეცი 10 მანეთი“.

13352–13354. ვახტანგ VI. სამართლის წიგნი. ტექსტი გამოსაცემად დაამზადა, გამოკვლევა და ტერმინთა საძიებელი დაურთო თ. ენუქიძემ. თბ., 1955.

13355. ვაჰანის ქვაბთა განგება. (XIII ს.) გამოსცა ლ. მუსხელიშვილმა. ტფ., 1939 (ქართული სამართლის ძეგლები).

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939 წ. 21/XII. შეცდომა, გვ. 115“.

თავფურცელზე გამომცემელთან მიწერილია: „გარდაიცვალა 1942 წ. ივლისში. ი. გრ.“

გვ. 115. ხაზგასმულია: საბრვე-საფრთხე“ და გასწორებულია: „მახეა. ი. გრ.“

გვ. 130. ხაზგასმულია: „ველუოფაჲ – ხელის მიყოფა, დაწყება, შედგომა“, მიწერილია: „სასიკვდილოდ ხელის ხლება“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი: „Л. Мухелишвили. – Город эпохи Руставели“, მინაწერით: „Заря“, 1937, № 135, 15 ივნ.“

13356. ვახტანგ ბატონიშვილი. ისტორიები აღწერა... თხზული საქ. მეფის ირაკლის ძის ვახტანგის მიერ. გამოც. ს. კაკაბაძის მიერ. ტფ., 1914.

13357–13358. თავადი მიშეცვისა და დიაკი კლუჩარევის ელჩობა კახეთში. 1640–1643. საბუთები გამოსცა და შესავალი დაურთო მ. პოლიევქტოვმა. ტფ., 1928. (საქ. საერთაშორისო ურთიერთობანი უცხო ქვეყნებთან. II).

კანზე: „ი. გრ. 1932. 10/1“. იქვე: „თულუხი-რუმბი? გვ. 188; ყუთნი, ალაჯა, 165“.

13359–13362. თავგადასავალი იესე ოსეს შვილისა. [გამოც. ს. კაკაბაძისა]. ტფ., 1913.

თავფურცელზე სათაურის ქვეშ: „გვარად მიქაძე ყოფილა. იესე ოსეშვილზე იხ. კიდევ სხვა საბუთები ჟურნალ „საისტორიო მოამბეში“, 1934 წ. წიგნი II, გვ. 173. ი. გრ. შინ ჩემს სახლს დავეკითხე, გვ. 63“.

კანზე: „წიგნები ბაზარზედ, გვ. 130. ი. გრ. ყუმაში, გვ. 11; მალიათი, გვ. 8–9; მომღერლებთან ჯდომა, გვ. 4“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ვიყავ წლისა ორმეოცისა და ვინათგან სრულებად მოვიწიე“, მიწერილია: „40 წელი მიაჩნიათ სრულ წლოვანებად დავაჟკაცებისათვის“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ქესი“, მიწერილია: „ქისა?“ ხაზგასმულია: „ხარაბა“, მიწერილია: „ხარაბ-თავდები.“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ყულარადასობა“, მიწერილია: „თანამოსაგრე“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „მსაგრობდა“, მიწერილია: „თანამოსაგრე“.

გვ. 21. ხაზგასმულია სტრიქონი და მიწერილია: „სიგელის მწერალი“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „თვალსამოთხისა გამდელი“, მიწერილია: „თვალსამოთხისა (გამდელის სახელი)“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „უცოდინარმა დედაკაცმა“, მიწერილია: „ექიმბაშები?“

გვ. 45. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „გაფუჭებული, ხარი და ადამიანი“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „ეფრემის წიგნი“, მიწერილია: „ეფრემვერდი?“

გვ. 47–48. ხაზგასმულია: „ვიცი რომ რუსეთს დაიკარგება“, მიწერილია: „რუსეთი დასაკარგი იყო!“

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ორი თუმნის ცხენი ცხრა მინალთუნად მივეც, მაკე ცხვრები ხუთ-ხუთ აბაზად“, მიწერილია: „რა იაფობა ყოფილა“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „აქედამ და იქიდამ მოახსენებენ“, მიწერილია: „საწყალს ამ დასმენისა ეშინია, იესე როგორც არა თავადი აბუჩად ჰყავდათ აგდებული“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „ქუდი დაყაჯრული“, მიწერილია: „უნაგირი დაყაჯრული“. მოხაზულია: „ქუქუნაკი“, მიწერილია: „საშინაო ხალათი სპ.“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „შარბაბებს“, მიწერილია: „შარბაბჩიანი (?). ზარბაბ (აბრეშუმი?)“. ხაზგასმულია: „მარმენიის. ფილაქთა“ და მიწერილია: „ეს სიტყვა საბას აქვს“.

მეორე ცალის კანზე: „გვ. 30. ფრთა?; გვ. 35. შვილობაში? გვ. 44.“

გვ. 44. მე-2 აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „მეფე ერეკლე“

კანის მე-4 გვერდზე: „რუდუნებული, 44; ემპლასტრა, 39; ჩორსო, 32; მსგეფსი, 36; ერეკლე და ხანჯალი, 38; ვცან მისი ქანდაკებულნი, 43; დიად ძვირად საშოვნელი, 44“.

მესამე ცალის ყდაზე: „საინტერესო მინაწერები. სახლში არ გაიცემა. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „წიგნი საინტერესო მინაწერებით – ვისია? ი. გრ. 1946. 23. XII. P. S. მივეცი 30 მან. იხ. ბეჭედი ბოლოში. ი. გრ. ლექსიკონი. დღე-კეთილობა, გვ. 108; ნაათალი, გვ. 108; თავეთი, 48; ოჩხი, 50; ხარაბუბი, 51, 54, გაფუჭებული წამხდარი: ხარაბა, (საკუთრივ: დანგრეული); ბაყალი, 51; მუქასარი, (ნიფხავი?) 84-ზემოდან 5 სტრ.; მოიარშიე-მოარჯულა, 178; გახუნდა, 124; ლურჯი მონასტერი, 69; ანდერძი, 71. „იქვე: „საწუთრო ნაცვლად გვატირებს, რაც ოდენ გაგვიცინია. გვ. 108“.

13363. თარგმანებაჲ ქებასა ქებათასა. პალეოგრაფიული რვეული გამოქვეყნებული ა. შანიძის მიერ. ტფ., 1924.

13364–13368. თაყაიშვილი ე. ახალი ვარიანტი წმ. ნინოს ცხოვრებისა ანუ მეორე ნაწილი ქართლის მოქცევისა. გამოც. რედ-ით და წინასიტყვაობით ე. თაყაიშვილისა. ტფ., 1891.

13369–13370. თაყაიშვილი ე. მეფეთა და კათალიკოზთა სულთა მატიანე. ნიკორწმინდის ხელნაწერში. პარიზი, 1939.

13371–13373. თაყაიშვილი ე. საისტორიო მასალანი. წ. 1–2. ტფ., 1912. [კანზე: 1913].

წ. 1.

კანზე: „ალ. ჭავჭავაძე, როგორც მთარგმნელი, გვ. 54; გვ. 55. არ არის იოანე მოხსენებული“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „თავმჯდომარე“, არშიაზე მინაწერი: „იხ. ბოლოში შენიშვნა. გვ. V“.

გვ. 61. ტექსტის დასაწყისში თარიღი: „1808“, გასწორებულია: „1908“.

წ. 2.

კანზე: „ფარნაოზი, 18“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „თინიას მიცვალება: იანვრის კვ“, მიწერილია: „ა. ჭ-ძეს ლექსი დაუწერია. ი. გრ.“

13374–13376. თაყაიშვილი ე. სამი ისტორიული ხრონიკა. (ქართლის მოქცევისა, სუმბატისა ბაგრატიონების შესახებ და მესხური დავითნისა). გამოცემული ვრცელის წინა-სიტყვაობით და შედარებით ქართლის ცხოვრებასთან და სხვა ხრონიკებთან, ე. თაყაიშვილის მიერ. ტფ., 1890.

კანის მეოთხე გვერდზე ფასის აღნიშვნასთან მიწერილია: „ასე ძვირი იმიტომ არის, რომ ცოტა დაიბეჭდაო – „ივერიაში“ წერია. ი. გრ.“

13377. თაყაიშვილი ე. ხელმწიფის კარის გარიგება. ტფ., 1920.

თავფურცელზე: „ჩვენს მგოსანს სოსო გრიშაშვილს ექვთიმე თაყაიშვილი“. იქვე: „1920 წ. ამ წიგნზე რეცენზია, იხ. ვინმე დებედელისა, გაზ. „მიწა“, 1920 წ. № 26, 1 დეკემბ. ი. გრ.“.

კანზე: „ი. გრ. უნდა საკრამანგი, გვ. 16“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „დაარქვამს“, მიწერილია: „დაიხურავს წარმოებულია სარქველიდან“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მუზაფარი“, მიწერილია: „წნილი“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „სანდუზი“, მიწერილია: „თუ სუნდუკი?“

გვ. 8. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „თხილის სალექი“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „აქ აკლია ერთი რვეული, ანუ ექვსი ფურცელი“, მიწერილია: „რვეული რვა ფურცლისაგან შედგება. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „მწდესა“, მიწერილია: „მერიქიფე“.

გვ. 12. მოხაზულია პირველი აბზაცი და მიწერილია: „არსენ იყალთოელი“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „საფრამანგი“, მიწერილია: „საკრამანგი – რკინის პერანგი, იხ. 27“. ხაზგასმულია: „არგანი“ და მიწერილია: „ჯოხი“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ჭაშნაგირი“, მიწერილია: „ჭაშ-სომხ. სადილს ნიშნავს“.

13378. თომა მწიფელი. თარგმანი, შესავალი წერილი და კომენტარები ლეონ მელიქსეთ-ბეგისა. თბ., 1937. [საქ. ისტ. წყაროები. სერია 3. სომეხი ავტორ.].

კანზე: „ლანგ-თემურის ისტორიისათვის. ი. გრ.“

13379–13380. ინგოროყვა პ. საქართველოს ტერიტორიის საზღვრების შესახებ. მოკლე სამახსოვრო ცნობა. კონსტანტინეპოლი, 1918.

კანის მე-3 გვ.: არ არის ქართ. წიგნში“.

13381. ინგოროყვა პ. სვანეთის საისტორიო ძეგლები. ნაკვ. 2. ტექსტები თბ., 1941.

13382. იოანე დრასხანაკერტელი. თარგმ. შენიშვნებითა და საძიებლითურთ ი. აბულაძისა. თბ., 1937 (სომეხ მწერალთა ცნობები საქართველოს შესახებ).

13383–13384. იონა მიტროპოლიტი. გედევანიანთ გვარი მე-XVIII საუკუნეში. გამოც. სარგის კაკაბაძის მიერ. ტფ., 1914.

13385. ისარლოვი ლ. კათოლიკენი საქართველოში. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1897, № 12.

წიგნის დასაწყისში: „ი. გრ. ილია ჭ-მე ლუკა ისარლოვს ეძახდა „ლუკა ისარლიჩ“ – ცენზორს სწყინდა. გადმომცა დონ-იაგომ“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ტფილისის სიძველეთა აღწერა“, მიწერილია: „რუსულად“. 13386–13388. ისარლოვი ლ. კათოლიკენი საქართველოში. ტფ., 1898.

13389. ისთახრი. ჰოდუდ ალ-ალემი. ჰამდალლაჰ ყაზვინი. თარგმანი შენიშვნებითა და საძიებლებით ვ. ფუთურიძისა. თბ., 1937 (საქ. ისტორიის წყაროები. სერია IV – ირანელი ავტორები).

13390–13391. ისტორიანი და აზმანი შარავანდედთანი. (ცდა ტექსტის აღდგენისა). კ. კეკელიძის რედ-ითა და გამოკვლევით. თბ., 1941. (ისტორიის ორიგინალური წყაროები A. ისტორიკოსები).

კანზე: „ი. გრ. 1941. 27/XI“. იქვე: „ქართლის ცხოვრებიდან; ამერეთი იმერეთი; ატადე, 43; იხ. „ლიტ.-საქართ“, 1942, № 43“.

გვ. 146. ხაზგასმულია: „ლექსთა გამომთქუმელი“, მიწერილია: „ძველად ლექსი – „სიტყვა“ იყო“.

13392. ისტორიული დოკუმენტები იმერეთის სამეფოსა და გურია-ოდისის სამთავროებისა. (1466–1770 წწ.) ტექსტი გამოსცა, წინასიტყვაობა და საძიებლები დაურთო შ. ბურჯანაძემ. თბ. 1958.

13393. ისტორიული დოკუმენტები იმერეთის შესახებ. ამონაჭერი: „მომამბე“, 1904, № 8.

13394. იტალიელი მოგზაურები საქართველოში მე-15 საუკუნეში. [იოსაფა ბარბარო და ამბროჯიო კონტარინი]. იტალიურიდან. ამონაჭერი: „მომამბე“, 1894, № 11.

ტექსტის წინ: „ი. გრ. თარგმანი ალ. ჭყონიასი“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „სკანდე“, მიწერილია: „ნიკოლაძის სამშობლო“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „იმ წელს ტფილისში ეს სენი მუსრავედა ხალხს“, მიწერილია: „1475 წ.“

13395–13396. კაკაბაძე ს. აფხაზეთის საკათალიკოზო გლეხების დიდი დავთარი. ტფ., 1914.

კანზე: „ი. გრ. 1940. 1. I“.

13397–13399. კაკაბაძე ს. გენეალოგია ბაგრატ VI, აფხაზთა და ქართველთა მეფისა. ტფ., 1912.

13400–13401. კაკაბაძე ს. გენეალოგია დიდის ალექსანდრე მეფისა. ტფ., 1913.

13402. კაკაბაძე ს. თმოგველთა გვარის ისტორიისათვის. ტფ., 1913.

13403–13407. კაკაბაძე ს. ისტორიული საბუთები. წიგნი 1–5, ტფ., 1913.

13408–13411. კაკაბაძე ს. მცნება სარჯულო. ტექსტი. ტფ., 1913.

13412. კაკაბაძე ს. საამილახვროს დავთარი. მე-17 ს-ნის მე-2 ნახევრისა. ტფ., 1925.

13413–13415. კაკაბაძე ს. საეკლესიო რეფორმებისათვის სოლომონ პირველის დროს. [დოკუმენტების პუბლიკაცია]. ტფ., 1913.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1940, 12 I“.

13416. კაკაბაძე ს. საისტორიო ძიებანი. [თბ.], 1924.

კანზე: „გვ. 154. ი. გრ.“

13417–13418. კაკაბაძე ს. საცაგერლოს გამოსავლის დავთარი. თბ., 1914.

- კანზე: „აქ სახელება პიესისთვის, გვ. 11“.
- 13419–13421. კაკაბაძე ს. სიგელი მსახურთუხუცესის გრიგოლ სურამელისა, 1250 წელს შიომღვიმისათვის დაწერილი. ტფ., 1912.
13422. კაკაბაძე ს. სიგელი ქართლის მეფე კონსტანტინესი 1488 წლ. ტფ., 1913.
- 13423–13424. კაკაბაძე ს. სჯულმდებელი ბაგრატ კუროპალატი. ტფ., 1912.
- 13425–13426. კაკაბაძე ს. სჯულმდებელთა ბექას და აღბუღას ვინაობა. ტფ., 1912.
13427. კაკაბაძე ს. ქრონიკა იკორთის № 6 ჟამნ-გულანისა. ტფ., 1912.
- 13428–13429. კაკაბაძე ს. შიომღვიმის სამი სიგელი. 1. სიგელი გიორგი IV-ისა, 1072–1073 წ. ბოძებული. 2. სიგელი თამარ მეფისა, 1201–1202 წ. ბოძებული. 3. სიგელი გიორგი VII-სა 1220 წ. ბოძებული. ტბ., 1912.
- 13430–13431. კაკაბაძე ს. მეგლის დება გიორგი ბრწყინვალის მიერ. ტფ., 1913.
- 13432–13436. კაკაბაძე ს. წერილები და მასალები საქართველოს ისტორიისათვის. წ. 1. თბ., 1914.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1938. 15/IX. 1. ოთხი წერილი ალ. ორბელიანის. 2. თეკლა ბიჭი, 133. 3. ნულლი, 135“.
- კანის მე-4 გვ.: „ამნაირი წიგნი – დეფექტიური – არ. გაბუნას მივე, როცა ეს ახალი შევიძინე“.
- მეორე ცალის კანზე: „აქ ალ. ჯამბაკურ-ორბელიანის ნაწერებია. ი. გრ“.
13437. კანდელაკი ს. თავად ჯაფარა ჯაფარაშვილის წერილი თ-დ როსტომ ერისთავისადმი მინაწერი. (წარმოდგენილი სიკო კანდელაკის მიერ.) ამონაჭერი: აკაკის „კრებული“, 1899, № VIII.
13438. კარბელაშვილი პ. იერარქია საქართველოს ეკლესიისა კათალიკოსნი და მღვდელთ-მთავარნი. თბ., 1900.
- ფორზაცზე მარიჯანის ხელით: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას შესავსებლად დეკანოზ მარკოზ ტყემალაძის წიგნებიდან. ტფილისი. 1934. 1–III“. იქვე გრიშაშვილის ხელით: „1. ესტატე და დავით ციციშვილები, გვ. 203 და 204. 2. გ. ჭ-ძე, 188. 3. ანტ. კათალიკოზის სახელით დაბეჭდილი „ანდერძი“ ყალბიაო, გვ. 204.“
- თავფურცელზე: „ეს წერილები იბეჭდებოდა „ივერიაში“, 1892 წლისაში პ. ცხვილოელის ფსევდონიმით. ი. გრ. 1934–I–IV მარიჯანთან“.
13439. კეკელიძე კ. აშუშა პიტიახშის ბეჭდის წარწერის გაგებისათვის. თბ., 1949. ამონაჭერი: „ლიტ. ძიებანი“, ტ. 5, 1949.
13440. კონჩუაშვილი პ. ქართული „დაბადება“. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1896, № 2.
13441. კრება დავით აღმაშენებლის დროს. [გადმოცემული დ. ბაქრაძის მიერ.] ამონაჭერი: „ცისკარი“, 1863, № 2.
- 13442–13443. ლაშა-გიორგის დროინდელი მემატიაწე. გამოსცა ივანე ჯავახიშვილმა. ტფ., 1927. (ქართული ძეგლები. III, საისტორიო მწერლობა, № 2).
13444. [ლიონიძე] სოლომონ, მსაჯული. გლოვა ირაკლი მეორისა. თქმული სოლომონ მსაჯულისა. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. ტფ., 1877.
- 13445–13448. [ლიონიძე] სოლომონ, მსაჯული. გლოვა მეფის ირაკლი მეორისა თქმული სოლომონ მსაჯულისაგან მეფის ერეკლეს დასაფლავების დღეს, 22

თებერვალს, 1798 წ. მცხეთის საკათალიკოზო ტაძარში. მეორედ გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. ტფ., 1897.

გვ. 11. ტექსტის ბოლოს: „პლატონ იოსელიანი – „ცხოვრება მეფე გიორგი მეცამეტისა და საქართველოს რუსეთთან შეერთება“, გვ. 65–71“.

წიგნის უკანასკნელ გვ.: „ა. მოჩხუბარიძის (ა. ყაზბეგი) ლექსი ერეკლეზე, იხ. გუნიას „კალენდარი“, 1892, გვ. 336“.

„მამული ველარ იხილავს
ირაკლის ხმალსა მდელვარეს.
გრ. ორბელიანი.“

ქვემოთ:

„ბატონიშვილი ირაკლი
ჩვენი პატარა კახია,
ჯაჭვის პერანგი ჩააცვებს.
გაჰკრა ხელი და გახია“.
(ხალხური)“.

„საქრისტიანოს გულისთვის
ირაკლიმ ხმალი აიღო“
(ხალხ.)“

„და შინაყმანი მეფისა
მის ხმალს სისხლიანს ჰვერავენ“
(ხალხ.)“

ი. გრ. 1914 წ. 9/II“.

მეორე ცალის კანზე: „არ არის თბილისში! ი. გრ.“

13449–13450. ლორთქიფანიძე ი. ქვემო ქართლი XVIII საუკუნის პირველ მეოთხედში. ნაწ. 1–4. თბ., 1935–1938.

ნაწ. 1–2. წყაროების გამოკვლევა და საგეოგრაფიო ცნობები. 1935.

კანზე: „ი. გრ. აქ ნ. ბარათაშვილის სიტყვაა“.

ნაწ. 3–4. მოსახლეობის და მფლობელობის სტატისტიკა. 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 1/III“.

13451. მაკალათია ს. სეტის მეთორმეტე საუკუნის ვერცხლის სურა. [წარწერების წაკითხვა]. ტფილისის უნ-ტის მოამბე, ტ. 9, 1928. ამონაბეჭდი.

13452–13453. მასალანი საქართველოს სტატისტიკური აღწერილობისა მეტვრამეტე საუკუნეში. გამოცემული ე. თაყაიშვილის რედ-ით. თბ., 1907.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 10/I. ი. გრ. „მარიჯანა“, 371; აშული, გვ. 319; ლამაზა, 403; მარიჯან, 59, 390, 371; ნიაზა, 250, 364, 252; შალვა, 313, 332; დემურა, 328“.

13454. მაჰმადიანი ქართველები. ტფ., დამფუძნ. კრების საპროპაგანდო კომისიის გამოც., 1920.

13455. მეგრელიძე ი. ლიახვის ხეობის წარწერები და სხვა სიძველეები. VI. ზღუდერი. ამონაჭერი: „თბილისის სახ. უნ-ტის შრომები“, ტ. 99, 1962.

გვ. 237. წარწერა: „ძვირფას ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 19. X. 62“.

13456. მეგრელიძე ი. მდინარე დიდი ლიახვის მარცხენა ნაპირის სიძველეები და მათი წარწერები. ამონაჭერი: „პუშკინის სახ. თბილისის სახ. პედ. ინ-ტის შრომები“, ტ. XI, 1957.

წიგნის დასაწყისში: „დიდი სიყვარულით ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 21. III. 58 წ“ .

13457. მელიქსეთ-ბეგი ლ. აბაშიძეების მოსიარულე ენქერი. ამონაბეჭდი: „სსრკ მეცნ. აკად. საქ. ფილიალის მოამბე“, ტ. 1. № 10, 1940.

13458. მელიქსეთ-ბეგი ლ. საქართველოს წერილობითი წყაროების პუბლიკაციები. კატალოგი. წ. 1. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს სიყვარულით ავტორისაგან. 18. I-1949“.

ყდის მე-2 გვ. „ჩამჩი მელქო, 293; სოლ. ლიონიძე, 312“.

ფორზაცზე: „ნაყაში, 282, ჩემი თარგმანი“.

13459. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ქობერი და მისი სომხური და ქართული წარწერები. ტფილისის უნ-ტის მოამბე, VII. – ცალკე ამონაბეჭდი.

13460. მემუარი საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის სახელმწიფოებსა და ერებს. [ტფ., 1918] – დამატება 1. აქტი საქართველოს დამოუკიდებლობისა. II. [საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების ისტორიული და სხვა დასაბუთება]. III. საქართველო, როგორც სატრანზიტო გზა; [საქართველოს ბუნებრივი სიმდიდრე].

კანზე: „ი. გრ. ვიციდე ბაზარზე (ს. მერკვილაძეს), გრ. დიასამიძის წიგნებში. იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 426, 1940 წ.“

13461. მენშევიკების ბატონობის დღენი საქართველოში. მასალები და დოკუმენტები. [თბ., 1927].

13462. მეტრეველი ე. მასალები იერუსალიმის ქართული კოლონიის ისტორიისათვის. (XI-XVII სს.) თბ., 1962.

13463. მეფის იმამყულიხანის 1708 წლის ნინოწმიდის სიგელი [ქ. ა. წ. ა.].

13464. მცხეთის საკათალიკოსო მამულების გუჯარი, 1447-1448 წ. გიორგი IX-ს მიერ ბოძებული [ქ. ა. წ. ა.].

გვ. 1. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დ. კარიჭაშვილი“.

გვ. 8. ტექსტის ბოლო გამომცემლის ხელწერა: „ს. კაკაბაძე“.

13465. ნებიერიძე ი. მოგონებანი თურქების მიერ სამხრეთ საქართველოში გოგობიჭების მოტაცებისა და ტყვეებით ვაჭრობის შესახებ. ხ. ახვლედიანის კომენტარებით. ბათუმი, 1948.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1948. 26/V“.

კანზე: „უკვე წავიკითხე და დავამუშავე აკადემიის ლექსიკონისათვის. 1948. 12/XI. ი. გრ.“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ყუთნად“, მიწერილია: „ყუთნი – აბრეშუმია. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „გულე-ყუმბარა“, მიწერილია: „გულა-ტყვია“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „პავლე შაჰყულიანი (პოლოს ვარდაპეტ შაჰყულოვი)“, მიწერილია: „იხ. ზ. ჭ-ძის წიგნი.“

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ბარბარი“, მიწერილია: „ინგლისურადაც ბარბიერ დალაქი“. ხაზგასმულია: „სესელა“, მიწერილია: „თუ სისირი (მუხუდო)“.

გვ. 23. მოხაზულია: „დერსი“, მიწერილია: „დასი – სომხურია, გაკვეთილს ნიშნავს. ი. გრ.“.

კანის მე-4 გვ.: „ამ წიგნზე იხ. „ლიტ. და ხელ.“, 1948, № 25 და ვ. გაბესკირიას პოემა.“

გაზეთიდან ამონაჭერი ს. ხუციშვილის რეცენზია „მნიშვნელოვანი დოკუმენტი“, მიწერილია: „ლიტ. და ხელ.“, 1948 წ. № 25, 27 ივნისი“.

13466–13467. საარქივო დოკუმენტები. გამზადებულია დასაბეჭდად გ. ხაჭაპურიძის მიერ. მამია ორახელაშვილის წინასიტყვაობით. ტფ., 1931.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „მოჰკლეს ტფილისში, ტრამვაიში, 1908 წელს“. არშიაზე მიწერილია: „კონა ხუციშვილი“.

13468. პალეოგრაფიული ალბომი. დამატება „საქართველოს სიძველენის“ II ტომისა. რვეული I. 1. გუჯარი მეფის ბაგრატ IV-ის 1027–1072 წ. 2. სიგელი მეფის დავით IV-ის 1266–1268 წ. ტფ., 1909.

13469–13471. პარიჟის ქრონიკა ანუ ცხოვრება საქართველოდსა. გადმობეჭდილი უკლებლივ 1829 წ. პარისში აკადემიკოს მარი ბროსეს მიერ გამოცემულის დედნიდამ. მე-2 გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1903.

კანზე: „ი. გრ. 1. ქარავან, (ქარვასლ), სრა, 58. 2. ქანარა, საყვირი, 67. 3. დაემინდა, 47“.

13472. პოლიევკტოვი მ. საარქივო მასალები 1832 წლის შეთქმულების ისტორიისათვის საქართველოში. ამონაჭერი წიგნიდან: „საქართ. არხივი“, 1927, წიგნ. 2.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „ელიზბარ ერისთავი“, მიწერილია: „დიმიტრი ერისთავი“.

13473. ჟორდანია თ. ბიჭვინთის სიგელ-გუჯრები. ამონაჭერი ჟურნ. „გათიადი“-დან, 1913 წ. № 1.

13474–13475. ჟორდანია თ. თავგადასავალი იმერთა მეფის სოლომონ დიდის შვილის-შვილის გიორგისა. (ავტობიოგრაფია). ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1900, № 5.

13476–13478. ჟორდანია თ. ისტორიული საბუთები შიომღვიმის მონასტრისა და „ძეგლი“ ვაჰხანის ქვაბთა. თბ., 1896.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბუკ. იხ. ბოლო. ი. გრ. 1953, 19/XI“.

13479–13480. ჟორდანია თ. ქართლ-კახეთის მონასტრების და ეკლესიების ისტორიული საბუთები. შეკრებილი თ. ჟორდანიას მიერ. ფოთი, 1903.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ვერცხლი, 203; ფიშტო, XXIII, კურიოზი“.

გვ. XXIII. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილები, მიწერილია: „ფიშტო – пистолет“.

ჟურნალიდან ამოჭრილი დ. კარიჭაშვილის რეცენზია, მიწერილია: „მოამბე“, 1904 წ., № III“.

13481–13483. ჟორდანია თ. ქრონიკები და სხვა მასალა საქართველოს ისტორიისა. შეკრებილი, ქრონოლოგიურად დაწყობილი, ახსნილი და გამოცემული თ. ჟორდანიას მიერ. [წ. 1–2]. 1892–1897.

[წ. 1]. 1892.

თავფურცელზე: „სერგი ნესტორის-მე კაკაბაძეს ავტორისაგან. 1904 წ. 16 დეკ. თ. ჟორდანია“.

ფორზაცზე: „ქარაგმათა ახსნა, გვ. 345“.

თავფურცელზე: „ეს თავფურცელი და ბოლო, სხვა დაზიანებული ეგზემპლარიდან ჩავაკერე. ი. გრ.“

ყდის მე-3 გვ.: „P. S. ვიყიდე კაკო წერეთლის ბიბლიოთეკიდან განაყიდი. სახელგამის მალაზიაში ვანო მელრაბოვისაგან. ი. გრ. 1944. 25. VIII“.

წ. 2. (1213 წლიდამ 1700 წლამდე). 1897.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „მეღვინეთუხუცესოვს“ და მიწერილია: „ავტორი „კატა-აწონასი“.

13484. ჟორდანია თ. წინასიტყვაობის მაგიერი. ამოღებულია წიგნიდან: „თ. ჟორდანია, ქრონიკები. ტ. II. XI გვ.“

13485. საბინინი გ. საქართველოს სამოთხე. სრული აღწერაა ღუაწლთა და ვნებათა საქართუწლოს წმიდათა, შეკრებ. ხრონოლოგ. და გამოც. პეტერბ. სასულ. აკად. კანდიდატის ივერიელის გობრონ (მიხეილ) პავლეს-ძის საბინინის მიერ. პეტერბურდი, 1882.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი იყიდებოდა 8 მანეთად, იხ. „ივერია“, 1886 წ. № 48 ი. გრ. 1. შუშანიკის სურათი, გვ. 181. 2. ქეთევანი, 582. 3. დავით აღმაშენებელი, 488. 4. წმ. ნინო, 119“.

ფორზაცის შემდეგ, ილუსტრირებულ გვ.: „ი. გრ. ლექსიკონისთვის: უსტამა, 313; მეხაამლე, 261, 313; ზოსტერი – ტყავის ქამარი; მდელო, ტალავარი – 226; სუფსარქისი, ალაჯა – 631; ქვითხურო, სამჭკვალავი, 97“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „დეკანოზი დავით ღამბაშიძე“ და წარწერა: „მსახ. შ. ღამბაშიძემ მიფეშქაშა, 1936. 15/III. ი. გრ.“

13486. [საისტორიო მიწერ-მოწერა. ამონაჭრები „მომამბედან“].

1. „მომამბე“, 1900 წ. № 2. – ალექსანდრე ბატონიშვილის და იოსებ ბებუთაშვილის მიწერ-მოწერა“. 2. „მომამბე“, 1900 წ. № 10. – „სვიმონ იმერთა მეფის და მთავრის მამია გურიელის სიგელი“. 3. „მომამბე“, 1894 წ. № 10. – „მეფე ერეკლე მეორის დოკუმენტები“. 4. „მომამბე“, 1899 წ. № 11. – „მთავარი მამია გურიელის ბრძანება“. 5. „მომამბე“, 1894 წ. № 1. – „მეფე ირაკლი მეორის დროის წერილები“. 6. „მომამბე“, 1900 წ. № 1. – „მეფე ერეკლეს დროის არზა“. 7. „მომამბე“, 1899 წ. № 2. – „არჩილ ბატონიშვილის მიწერ-მოწერა“. 8. „მომამბე“, 1904 წ. № 8. – „ისტორიული დოკუმენტები იმერეთის შესახებ“. 9. „მომამბე“, 1901 წ. № 4. – „ერეკლე II წერილები გაბრიელ ყაბიზეგიშვილთან“. 10. „მომამბე“, 1900 წ. № 6. – „საქართველოს მეფეთა ბრძანებანი“. 11. „მომამბე“, 1896 წ. № 4. – „მეფე სოლომონ მეორის დროის წერილები“.

დასაწყისში: „მეითარი – ეჯიბი, მეფის მეგიერ მოლაპარაკე; გარს. ჭ-მე – წერილი, 47“.

„მომამბე“, 1896 წ. № 4. ხაზგასმულია: „წერილი სოლომონ ლეონიძისა ზურაბ – წერეთლის მიმართ“, მიწერილია: „ეს წერილი პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1877 წ. № 26“.

13487. [სამი წერილი 1. არაბელ და სპარსელ მწერალთა გეოგრაფიული და ისტორიული ცნობანი საქართველოს შესახებ. 2. მოთხრობა ახლანდელ არეულობაზე სპარსეთსა და საქართველოზე. 3. ტავერნიეს მოგზაურობიდან]. – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1897, № 12; 1898, № 1, 2; 1905, № 9, 10.

13488. საქართველოს ეკლესიის ეპარქიების მღვდელთმთავრები. [თბ. თ. ა.].

13489. საქართველოს ეკლესიის მართვა-გამგეობა. დებულებანი მიღებული სრულიად საქ. 1917 წლის საეკლესიო კრებაზე, ტფ., 1917.

13490. საქართველოს ეკლესიის მართვა-გამგეობა. [თბ., 1920].

კანზე: „ლუარსაბ ანდრონიკაშვილის შენიშვნებით. ი. გრ. თბილისში მხოლოდ უნ-ტის ბიბ-ია“.

13491. საქართველოს ეკლესიის ორგანიზაცია. [თბ., 1917].

13492. საქართველოს მეფეთა ბრძანებანი. უმაღლესი ბრძანება. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1900, № 6.

13493. საქართველოს რუსეთთან შეერთება. შეერთების დროს საქართველოს მეფეთა, დედოფალთა და ბატონიშვილთა სურათები. ტფ., 1901.

13494–13498. საქართველოს სიძველენი. ე. თაყაიშვილის რედ. და [წინასიტყვ.]. ტ. 1–3. ტფ., 1899–1926.

ტ. 1. 1899.

კანის პირველ გვ.: „ი. გრ. 1. ოსი და ქალი, 204. 2. ქალი უქორწილოდ, 204. 3. სარისტა, 194. პენტელაანთ იოვანე გვ. 209. მეფე ერეკლეს განჩინება, გვ. 187. ტყვეს ღვინოს აძლევს, საინტერესოა. ხარბუკი, გვ. 476. სადუნიშვილი, გვ. 432, 358, 357“.

თავფურცელზე: „იშვიათია. დაიბეჭდა ცოტა. ვიყიდე ბუკინისტ სუშბათასთან, 2–50 კ. ი. გრ. 1927, 7/VI“. იქვე: „გვ. 347. ქალის გაყიდვა; გვ. 403. მზითვის წიგნი; გვ. 198. ირაკლის წერილი შვილებისადმი; 1920 წელს მეორედ დაიბეჭდა ნაწილი 239 – გვერდამდე. ი. გრ.“

გვ. III. არშიაზე: „იბეჭდებოდა „მოამბის“ დამატებად. – ი. გრ“.

გვ. 239. „აქამდე დაიბეჭდა მე-2 გამოცემა“.

გვ. 530. „ახპატი, გვ. 367; გამსახურდი, გვ. 433, 359“.

ტ. 2. 1909.

კანზე: „ხოვლე, 313. ი. გრ.“

ტ. 3. 1910.

კანზე: „382. ავალიშვილი, გვ. 441; მისკარბაში ალ. ორბელიანი, გვ. 73; გვ. 476–7, 528, გარსევან ეშიკადასბაში; თათულა, გვ. 378; იხტიერი, გვ. 441; მონტესკიო და დავით ბატ., გვ. 368; ლაინი, 497; ირაკლის ხათრი, გვ. 7, კანონიერების გრძნობა“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი 1913 წ.“

გვ. 361. მოხაზულია: „მიშილთახეს“, მიწერილია: „ეს სიტყვა რაფ. ერისთავსაც აქვს“.

გვ. 362. ხაზგასმულია: „სიკვდილი, აკლება, დატყვევება და აღმოფხვრა“, მიწერილია: „თუ რუსის ჯარი წავა აქედანო, მოგველისო“.

გვ. 368. ხაზგასმულია: „მონტესკუ“, მიწერილია: „მონტესკიო“.

გვ. 477. პირველი და მეორე აზნაცი მოხაზულია, მიწერილია: „ეშიკ“.

- გვ. 497. მე-5 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ოდი-საყურის რგოლი“.
13499. საქართველოს სიძველენი. ექვ. თაყაიშვილის რედ. ტ. 1. მე-2 გამოც. წ. 1. ტფ., 1920.
- კანზე: „ი. გრ. პენტელაშვილი იოანე, გვ. 197.“ სათაურთან მინაწერი: „პირველად დაიბეჭდა 1899 წელს.“
- გვ. 200. სიტყვასთან „ვეჯი“, წერია: „აქ ტფილისის განაპირა უბნებში ვეჯი იხმარება ავეჯის მნიშვნელობით. ი. გრ.“
- 13500–13501. საქართველოს ცხოვრება. ახალი მოთხრობა 1469 წლიდგან, ვიდრე 1800 წლამდე ორ წიგნად აღწერილი. მე-2 გამოც. ზ. ჭიჭინაძის მიერ. თბ., 1913.
- კანზე: „ლეკებზე, 256, 260, 289; ირაკლიზე, 266., ირაკლი და აღამაჰმადხანი, გვ. 298; აღამაჰმადხანის შემოსევა, გვ. 297“.
- გვ. 160–161. მოხაზულია: „მინბაში“, მიწერილია: „ათასის თავი.“
- გვ. 249. სიტყვასთან „მულამს“, მიწერილია: „მულანლო“.
- გვ. 270. მიწერილია: „გამგებელი ერეკლე“.
- გვ. VIII ტექსტის ბოლოს: „მუნასიბი, გვ. 321; აქ ქალაქია მულამს, გვ. 249; ავლაბარი, 230“.
- 13502–13505. სტოლნიკი ტოლოჩანოვისა და დიაკი იევლევის ელჩობა იმერეთში 1650–1652. საბუთები გამოსცა და შესავალი დაურთო მ. პოლიევქტოვმა. ტფ., 1926.
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 8/II. ნარინჯი, გვ. 112; ფეშანგი, 195; ფაშენგი ამირევ, 202“.
- თავფურცელზე: „ამ ელჩის შესახებ პირველად დაიბეჭდა ქუთ. ჟურ. „განთიად“-ში, 1913 წ., № 1 და 2“.
13506. [სხვა და სხვა მასალა საქართველოს ისტორიისათვის]. ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 5–6“.
- 13507–13509. ურბნელი ნ. ათაბაგნი ბეჟა და აღბულა და მათი სამართალი, ტფ., 1890.
- კანზე: „საყვარელ მეგობარს ივანე ზაალის-მეს ხიმშიაშვილს ავტორისაგან“.
- გვ. 174–175. ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „თბილისში არ არის“.
13510. ურბნელი ნ. ჩვენის საეკლესიო ისტორიიდან. სამართალი კათალიკოზისა. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1898, № 3.
13511. ურბნელი ნ. ძეგლის დება მეფე გიორგი ბრწყინვალესი, იურიდ. მონოგრაფია. ტფ., 1890.
13512. უსიმ ანატოლიელი ვაჭარი. გეორგიანული ისტორია ჭაბუკ თავად ამილახვარზე. თარგმნილი გ. ქიქოძის მიერ. ამონაჭერი: „მნათობი“, 1939, № 8.
- კანზე: „ა. ჭ. – მონტესკიე, 125; „ვინძლო“ თუ „იქნება?“, 134; „ეშიკადასი – ცერემონიისტერი, 135“.
- გვ. 130. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „კონსტანტ“.
- გვ. 146. სქოლიოში მიწერილია: „გიორგი XII.“
- გვ. 147. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ფეხის გული, იხ. თავი.“
13513. ფრონელი ა. საქართველოს მეფეთა ბრძანებანი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1900, № 6.
- კანზე: „ალ. ფრონელი (ა. ყიფშიძე)“.

13514. ფარცხალაძე ტ. ფიცხელაურიანთ ოჯახის „ეკონომიური პოლიტიკა“. („ჩვენი მეცნიერება“, 1924 წ., № 2) ცალკე ამონაბეჭდი.

13515. ფურცელაძე დ. სამოქალაქოს ჰსჯულვილება. XVIII საუკუნის მიწურულის კანონპროექტთა კრებული. თბ., 1960.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ჯუქამი“, მიწერილია: „ჯუქამი, იხ. ანტონოვის პიესები გამოც. 1852“. ხაზგასმულია „ხარაბა – ტიალი, ამოვარდნილი, ოხერი ადგილი“, მიწერილია: „იხ. „ანდერძი შვილებისადმი“ ს. კაკაბაძის გამოცემა.“

გვ. 16. მოხაზულია უკანასკნელი აბზაცი, მიწერილია: „სომხური გამოთქმები.“

13516. ქართველიშვილი ი. მემუარები. ა. იოსელიანის გამოკვლევით, რედ. და შენიშვნებით. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ. 28. XII“.

13517. ქართლის ცხოვრება. ანა დედოფლისეული ნუსხა. დასაბეჭდად მოამზადა ფილოლ. განყ-ბამ ს. ყაუხჩიშვილის რედაქციით. თბ., 1942.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1943. 16. II“. იქვე: „ნათელა“, გვ. IX, გვ. 232; ჩუბინი, 143. (ჩუბინი – стрелок) ი. გრ.“

ყდაზე ი. გრ-ის ხელით: „ივ. ჯავახიშვილის არქივიდან.“

ფორზაცის მე-4 გვ.: „თამარა კელაპტრიშვილმა ამირჩია. (1943. 16. II)“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. მაჭავარიანის რეცენზია „ქართული კულტურის შესანიშნავი განძი“, მიწერილია: „კომუნისტი“, 1943 წ., 12 მარტი.“

13518. ქართლის ცხოვრება, დასაბამითგან მეთცხრამეტე საუკუნემდის თარგმ. და გამოც. დვაწლითა უ. ბროსე. წევრისა საიმპერატორო აკად. მეცნიერებისა. ნაწ. 1. ძველი მოთხრობა. 1469 წლამდის ქრისტეს აქეთ. სანკტ-პეტერბურდი, 1849.

13519–13520. ქართლის ცხოვრება, დასაბამითგან მეთცხრამეტე საუკუნემდის. ნაწ. 2. ახალი მოთხრობა, 1469 წლიდგან, ვიდრე 1800 წლამდე. გამოც. უ. ჩუბინოვისაგან. ს.-პეტერბურდს, 1854.

შმუცტიტულზე: „ეს წიგნი ალ. ორბელიანის ნაქონია – აქ მისი შენიშვნებიცაა გვ. 257, 503, 472, 392... ი. გრ.“

ალ. ორბელიანის მინაწერები:

გვ. 19. არშიაზე: „Епископ подлец“.

გვ. 257. სქოლიოში: „ამ ამბისა მე ასე ვიცი: როდესაც მეფე თეიმურაზ პირუჭლად დედოფლის თამარის სატირლად შევიდა, იქ ბევრს მომტირალს და თავებ მოხდილს ქალებში, ის ქვრივი დაინახა და გამობრძანების დროს უბრძანებია, იმ ქალს თავი დახურეთო და ექვს თვეს უკან ჯუარიც დაუწერია იმაზედ. ჯუარის დაწერის დროს იმ დღესასწაულში, მეფის თეიმურაზის ქალი ანა, თურმე სარდაფში ჩავიდა და კარები მაგრა დააკეტინა: ეს ჯმები არა გავიგონოსო. მაგრამ როდესაც შუშხუნა გატყვრებოდა, ანა ყურებზე ჯელებს მიიღებდა ასე და ახებით: ვუი ამ ჩემს ყურებს და მეფე ირაკლიც კახეთში გაჭრილა, ქორწილში არ დასწრებია. ჩინებული დედაკაციც ყოფილა, მაგრამ ძალიან კოჭლი და სახელი მისი, ანახანუმ დედოფალი. თ. ა. ვახ. მე ჯ. ორბელიანი“.

გვ. 392. არშიაზე: „მთლად კარგი იყო ეს ანახანუმ, მაგრამ ძალიან კოჭლიც იყო“.

გვ. 440. არშიაზე: „ხანებისაგან ღალატი და მეფე თეიმურაზისაგან იმათი დაჭერა.“

გვ. 502. არშიაზე: „ეს ამის მწერალს გადაბრუნებით მოსვლია ამის დაწერა: მეფე თეიმურაზს სურდა ხანების დაჭერა და არა მეფეს ერეკლესა, ეს ცხადი იყო ძველს კაცებში. აი როგორ იყო რომ ჩავიდნენ? – ხანები თურმე აღარ მოდიოდნენ მეფეებთან. მეფე თეიმურაზმა გაუგზავნა სანდო კაცნი და ფიცით არწმუნეს პატივით მიგიღებნო, ნაცვლად ამისა, რომ მოვიდნენ მაშინ დაიჭირეს ის ხანები. მეფე ერეკლე ბევრს ეხვეწა მამას მეფეს იმათ გაშვებაზე, მაგრამ... [შემდეგ ჩამოჭრილია ერთი სტრიქონი].“

გვ. 504. სქოლიოში გაგრძელება წინა გვერდზე მინაწერის: „...შვილი იყო და დიდი მეცნიერი კაციც. მეფე ირაკლიც თურმე ბევრჯელ იტყოდა თავის სახლელულობაში: ბევრს ვეხვეწე და არ დამიჯერესო. მიზეზი ეს იყო რათაც დააჭერინა ისინი მეფე თეიმურაზმა, რომ იმათ ჯარში უღალატეს მეფეთ და ქართველის ჯართა, ახლა მეფე თეიმურაზმა იმათ მაგიერი უყო.“

13521. ქართლის ცხოვრება, დასაბამითგან მეთცხრამეტე საუკუნემდის. მეორე გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. ტ. 1. წ. 1. ტფ., 1897.

კანზე: ხაზგასმულია: „ზ. ჭიჭინაძისა“, მიწერილია: „ბროსეს გამოცემიდან. 1849 წ.“

გვ. II. ხაზგასმულია: „ზოგიერთ პირებმა „ცნობის ფურცელში“ კიცხვა და გმობა დაიწყეს“, მიწერილია: „მიხეილ ნასიძე იყო“.

აკინძულია მეორე და მესამე წიგნთან.

13522–13523. ქართლის ცხოვრება დასაბამითგან მეთცხრამეტე საუკუნემდე. მეორე გამოცემა ზ. ჭიჭინაძისა. ტ. 1. წ. 2. ტფ., 1897. [კანზე: 1898].

წიგნში ფურცელი, რომელზედაც წერია: „ნ. მარმა 1933 წელს, მარი ბროსეს „ქ. ც.“ აქამდე გამოსცა გვ. 290. ერთ რვეულად, მეტი არ გამოსულა. მე მაქვს“.

13524. ქართლის ცხოვრება დასაბამითგან მეთცხრამეტე საუკუნემდე. მეორე გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. წ. 3. თფ., 1899.

გვ. 770–771. მოხსენებულია „მარიამ დედოფლის დედანი „ქართლის ცხოვრებისა“, მიწერილია: „გამოსცა ექ. თაყაიშვილი“.

13525. ქართლის ცხოვრება დასაბამითგან მეთცხრამეტე საუკუნემდის, გამოცემული ღვაწლითა უ. ბროსე. ნაწ. 1. ძველი მოთხრობა, 1469 წლამდის ქრისტეს აქეთ: რვეული ა. კელმეორედ დაბეჭდილი აკად. ნ. მარის თვალმიდევნით. დასაწყისი ნაწყვეტი. პეტროგრადი, 1923.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გვ. 25“.

წიგნის ბოლოს: „ერთი ნაწილის დასასრული, იხ. ზ. ჭ. გვ. 290“.

13526. ქართლის ცხოვრება. მარიამ დედოფლისეული ვარიანტი. გამოც. ე. თაყაიშვილის რედაქტორობით. თბ., 1906.

ფორზაცზე: „კერპთმსახურობის შემოღება, 814; იერუსალიმის აშენება, 816; ნოეს კიდობანი, 805; ჯალალედინის შემოსევა თბილისში, 574, 588; მონღოლთა ხანის ისტორიკოსი, 536; ვარძია, 494; თბილისის აშენება, გვ. 114, 180, 1. რატომ იყო სომხური? გვ. 12. 1. შემოემკერდა, 81. 3. ბაგრატ მეოთხე; 254. 4. ჩოხა – 267. 5. დავით აღმაშენებელი, 281. 6. თამარ მეფის ისტორიკოსი, 362“.

გვ. 1. „გრიშაშვილისაა!“ წიგნის დასასრულს ფანქრით: „ფასი 3 მან. ეს წიგნი დაიწვა ქართული თეატრის ხანძრის დროს. ი. გრ.“

13527–13528. ქართლის ცხოვრება. ტექსტი დადგენილი ყველა ძირითადი ხელნაწერის მიხედვით ს. ყაუხჩიშვილის მიერ. 8. 1–2. თბ., 1955, 1959.

ტ. 1. 1955. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 26–XII“.

ტ. 2. 1959. ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1959. 15 ივლისი“.

13529. ქართლის ცხოვრების ძველი სომხური თარგმანი. ქართ. ტექსტი და ძველი სომხ. თარგმანი გამოკვლევით და ლექსიკონით გამოსცა ილია აბულაძემ. თბ., 1953.

13530. ქართული წერის ნიმუშები. პალეოგრაფიული ალბომი. შეადგინა ილია აბულაძემ. [რედ. ა. შანიძე]. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „ძვ. იოსებ გრიშაშვილს პ-ცემით ილ. აბულაძისაგან. 1950. 8. IV. თბილისი“.

13531–13532. ყაუხჩიშვილი თ. ბერძნული წარწერები საქართველოში. თბ., 1951.

13533. ყაუხჩიშვილი თ. სტრაბონის გეოგრაფია. ცნობები საქართველოს შესახებ. [თბ.], 1957.

ფორზაცზე: „ბ-ნ სოსოს უღრმეს პატივისცემით თ. ყაუხჩიშვილისაგან. 1957–27–III“.

13534. ყაუხჩიშვილი ს. გიორგი ამარტოლის ხრონოგრაფის ქართული თარგმანი. ნაწ. 2. გამოკვლევა. ტფ., 1926.

შმუცტიტულზე: „საყვარელ სოსოს სახსოვრად სიმონისაგან. 1926. IV. 5“.

13535. ყაუხჩიშვილი ს. ხრონოლოგიური გიორგი მონაზონისაჲ. ტფ., 1920.

13536. ყიფშიძე ა. კანონი გლეხთა და სოფელთა და ბატონთა და მემამულეთა შორის დროებით-ვალდებულ და დამოკიდებულ ურთიერთობის მოსკოვისა ნადელის დახსნითა და შესყიდვით საკუთრებად, მთავრობის დახმარებით: ტფილისისა, ქუთაისისა, ერევნისა, ელისავეტპოლისა და ბაქოს გუბერნიებში. [თბ.], 1913.

კანზე: „აქ ლექსიკონია, გვ. 40. ი. გრ.“

გვ. 40. ხაზგასმულია: „Капитал“, მიწერილია: „დოვლათი“.

13537. ჩხეტია შ. არქივთმეცნიერების შესავალი. ამონაჭერი: „საქართველოს არხივი“, 1937 წ.

გვ. 126. სათაურის ზემოთ: „აკლია წინათქმა“.

13538. ჩხეტია შ. მასალები დიმიტრი ყიფიანის მკვლევლობაზე. თბ., 1947. (საარქივო სამმართველო).

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით. ავტორი. 10. II. [1948]“.

ყდაზე: „ი. გრ. სამუშაო წიგნი“.

ყდის მეორე გვ. და ფორზაცზე: „ი. მაჩაბლის წერილი, 389; აკაკის პიესა, 431; დ. ყიფიანი აკაკის პიესაზე; აკაკიმ ეს პიესა პროზად დასწერა 1886 წ. მერე ლექსად გარდათქვა ლაპარაკია „პატარა კახზე“ – უწოდა გელა; ნიკო დადიანის ლექსი ამორდიაზე, 477; 1. აკაკის სიტყვა, 507, 515. 2. მთაწმინდაზე დ. ყიფიანის 2 შვილი [...]. 3. კორექტურა, 536. 4. ა. სურინის წერილი სტავროპოლიდან, გვ. 500. 5. სია ჟანდარმერიისა, 510.

1. დიმიტრი ყიფიანი დაიბადა 1814 წ. 2. გადაასახლეს სტავროპოლში 1886 წ. 27 ოქტ. 3. მოჰკლეს 1887 წ. 24 ოქტ. დაკრძალეს 8 ნოემბერს. ი. გრ. ნაილაჯობა, 386“.

13539. ცინცაძე ი. კაპიტან ოთარ თუმანოვის მოხსენებითი ბარათები საქართველოდან (1754–1756) – ამონაბეჭდი: „თბილ უნ-ტის შრ.“ XXVII წ. 1946.

გვ. 1. წარწერა: „სოსოს: იასე ცინცაძე“, იქვე: „საინტერესოა, ი. გრ. 1946. 20/VIII“.

13540–13542. ცხოვრება საქართველოსი დიდი მოურავის ამბებით. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისა. თფ., 1910.

კანზე: „იხ. წიგნი „პარიჟის ქრონიკა“. ი. გრ.“

მეორე ცალის ბოლო გვ.: „1954. 29/V“.

13543. ცხოვრებად საქართველოდასა. ქორონიკონითგან და ვიდრე ტჟა. ქართულად. წიგნი ესე ჳელით წერილითა სამეფოს საუნჯისაგანი სტანბად და თარგმანებად ჰბრძანა ფრანციცული სამეფო საზოგადოებად მეაზიელი. აღჰწერს ბროსეტ. პარიჟში, ჩყკთ [1829].

ფორზაცზე: „იშვიათია. სახლში არ გაიცემა. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“.

13544–13545. წერეთელი გ. მცხეთის ბერძნული წარწერა ვესპასიანეს ხანისა. თბ., 1958.

13546. წერეთელი გ. უძველესი ქართული წარწერები პალესტინიდან. თბ., 1960, (აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტი).

ფორზაცზე: „აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით II. IIIIIII 7. X. 1960“.

13547. წერეთელი გრ. კორიდეთის ხელნაწერი და მისი ბერძნული მინაწერები. ტფ., 1937.

13548. [ჭავჭავაძე ილია]. შინაური მიმოხილვა – ამონაჭერი „ივერია“, 1879, № 1.

13549–13550. ჭიჭინაძე ზ. ისტორიული სურათები. აკინძული ზ. ჭიჭინაძის მიერ. ტფ., 1913.

თავფურცელზე: „გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. ვ. ლ.“

13551–13553. ჭიჭინაძე ზ. კათოლიკეთა ეპისკოპოსის მობრძანება საქართველოში. თბ., 1903.

13554–13555. ჭიჭინაძე ზ. მრეწველობის წარმომადგენნი და ზუბალაშვილების გვარის ისტორია. ტფ., 1903.

ყდის მეორე გვ.: „აქ სამი წიგნია! ი. გრ.“

თავფურცელზე: „დაუვიწყარ მეგობარს ნიკოლოზ ვაჟიკაშვილს პატივისცემით ეძღვნის დამწერისაგან“.

13556–13558. ჭიჭინაძე ზ. მრეწველობის წარმომადგენნი და ისტორია ზუბალაშვილების გვარისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1906.

კანზე: „1. ა. თუთაევი – შეგირდი, გვ. 219. 2. თეატრზე, 185, 215. 3. ნარუქი, 148. 4. ფილოსოფოსნი შემოკრბენ, გვ. 147. 5. დიუმა, გვ. 140. 6. ქართული შაქარი, 128, 90; 121 – კარაბადინები; ზაქარია ზუბალაშვილი, 201“.

13559–13565. ჭიჭინაძე ზ. საქართველოს ბატონ-ყმობის ფაქტიური მასალები. რედ. მ. ხუბუნაიშვილი. ტ. I–6. ტფ., 1924–1925.

ექვსივე ტომი აკინძულია ერთ ყდაში.

თვითეულ ტომზე წარწერა: „ძღვნათ ი. გრიშაშვილს. მ. ხუხუნაიშვილი“.

ფორზაცზე: „სურამის ციხე“ პირველად ი. ბაქრაძემ დაბეჭდა, I ტ. გვ. 19; მზის დაბნელება, I ტ. გვ. 163; რაფფის აზრი, V ტ. გვ. 361; არსენაზე II და III ტ.; ა. ჭ-ძე, III ტ. გვ. 52“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „პაატა თემურიშვილი“, მიწერილია: „ზ. ჭიჭინაძისა იყო?“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „პაატა თემურიშვილი დაიბეჭდა გაზეთ „დროებაში“, მიწერილია: „თუ ნობათში?“ იხ. გვ. 18“.

მესამე ტომის გვ. 64 მოხაზულია: „ისკრის“, მიწერილია: „ცისკრის?“

მეოთხე ტომის გვ. 129. ხაზგასმულია: „არმაზის“, მიწერილია: „სად?“

გვ. 130. ხაზგასმულია: „არსენა გაუგზავნიდა ისეთ წერილს“, მიწერილია: „იცოდა წერა-კითხვა?“

გვ. 134. ხაზგასმულია: „ზესტაფონელი გლეხი“, მიწერილია: „განა ამ დროს ზესტაფონი იყო?“

13566–13567. ჭიჭინაძე ზ. საქართველოს ვაჭრობა და მრეწველობა ძველად და გრიგოლ ხურსიძე და სტეფანე ივანეს ძე ზუბალაშვილი ინდოეთში. თბ., 1905.

13568–13570. [ჭიჭინაძე ზ.] სანდალა. საქართველოს მუშა და ხელოსან ხალხის ცხოვრების იტორიის მასალები. ტ. 1. მიხა ცხაკაიას წინასიტყვ. და მირ. ხუხუნაიშვილის რედ. ტფ., 1926.

კანზე: ავტორის ფსევდონიმთან: „ზ. ჭიჭინაძე“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 1/X“.

13571–13573. ჭიჭინაძე ზ. საქართველოს შესახებ ევროპელთ მოძღვართა და მოგზაურთა ცნობები [ვახტანგ მეფის წერილები საფრანგეთის მეფესთან. ერეკლეს მიწერ-მოწერა ინგლისის წარმომადგენელთან და ქართველი კათოლიკენი]. მე-2 გამოც. [ზ. ჭიჭინაძისა]. ტფ., 1899. [კანზე: 1900].

თავფურცელზე: „პატივცემულ ქართველ მგოსანს და მოღვაწე დომინიკას. ნიშნად მისის მოღვაწეობის სამახსოვრო ეძღვნის დამწერ-დამბეჭდისაგან. 20 აგვისტოს 1926 წ. ქ. თფილისი“.

კანზე: „განდეგილის წიგნი ყოფილა, ვიყიდე ბაზარზე, 1941. 2 X. ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროშია. იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 235. ი. გრ.“

მესამე ცალის კანზე მიწერილია: „ეს წიგნი პირველ გამოცემად დაიბეჭდა 1895 წელს“.

13574. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ მოღვაწენი და მესხეთ-ჯავახეთის ცნობები. თფ., 1904.

თავფურცელზე: „მეგობარს ნიკოლოზ ივანეს-ძე ვაჟიკაშვილს პატივისცემით ეძღვნის დამწერისაგან“.

იქვე: „კანზე 1905 წ. ი. გრ.“

კანის მე-3 გვ.: „ეს წიგნი სულ 100 გვერდია! აქ აკლია! ი. გრ.“

13575–13576. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთ ქართული ტიბიკონის ამბავი. ტფ., 1920.

კანზე: „დუბ. შევად. ასე ვიყიდე. ი. გრ.“

13577–13580. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ კათოლიკეთა ვაჭრობა. ზეპირსიტყვაობით, სხვადასხვა ძველის ბარათებიდგან და კონდაკებიდგან შეკრებილი, აღწერილი და გამოცემული. თფ., 1905.

მეორე ცალის კანზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ.“

13581–13583. ჭიჭინაძე ზ. ქართველთ კათოლიკენი და საქართველოს დაკარგული სოფლები. თბ., 1904.

13584–13585. ჭიჭინაძე ზ. ქართველთ ხელოსნები და ხელოსნობა საქართველოში. ტფ., 1900.

13586. ჭიჭინაძე ზ. ქართველი კათოლიკენი. პრელატი დონ ივანე ანტონოვი. თბ., 1918.

13587–13590. ხახანაშვილი ა. გუჯრები. Кутаис, 1891.

წიგნში ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „ალ. ხახანაშვილის წერილი „ნაციონალური დროშა“, „ც. ფ.“, 1905 № 2738. ა. ხახანაშვილის წერილი 1905–1906 წლის ამბებზე (ალიხანოვს ლანძღავს), „ცნობის ფურცელი“, 1906 წ. № 3001, 11 თებ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ ფილიპე მგელაძეს პატივისცემის დასამოწმებლად. გამომცემლისაგან“.

13591–13592. ხახანაშვილი ა. საქართველოს სამეფოს მოხელენი [თბ., 1897]. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1897, № 3.

მეორე ცალთან აკინძულია ამონაჭრები: 1. ხახანაშვილი ა. „საქართველოს სიძველენი“. 2. ჯავახიშვილი ივანე – „საქართველოს სამეფო ტახტის მემკვიდრეები“. 3. ჯავახიშვილი ივანე – „ხალხის აღწერის და შემოსავლის დავთრები საქართველოში“. 4. „ერეკლე II წერილები გაბრიელ ყაზიბეგიშვილთან“. 5. თაყაიშვილი ე. – „არხეოლოგიური მოგაზურობანი და შენიშვნანი“.

13593. ხახანაშვილი ა. საქართველოს სიძველენი. ამონაჭრები „მოამბე“, 1895, № 5, 6, 7, 12; 1896, № 1, 4–6, 8–11; 1897, № 3, 4, 6–12; 1898, № 1, 2.

13594–13595. ხონის საყდრის დავთარი 1600 წლის ახლოს დროისა. გამოც. სარგის კაკაბაძისა. ტფ., 1913.

13596–13599. ხუბუა მ. საქ. მუზეუმის სპარსული ფირმანები და ჰოქმები. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 21. I“. იქვე: „1. განა ქეთხუდა და მამასახლისი ერთნი არიან? გვ. 84“.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „ყიზილ ქილისია“, მიწერილია: „წითელი (?) ეკლესია?“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ძვირფას ქერიმ ნაგიბოვს სულით და გულით მოძღვნილი მცირედიც შეიწირების ავტორი. 20/X. 50“. იგივე წარწერა რუსულ და სპარსულ ენაზე.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „ქარმუჯი“, მიწერილია: „ხიდი. ი. გრ.“

13600–13601. ხუციშვილი ს. ქართველ მოღვაწეთა ნეკროპოლი. წ. 1. თბ., 1961.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს, ბრწყინვალე მოქალაქეს ჩემს სოსოს. სოლიკო. 9. XI. 61“.

გვ. 12. ნიკ. ავალიშვილის შესახებ მიწერილია: „იხ. ჩემი ნეკროლოგი „დროშა“, ი. გრ.“

- გვ. 21. „ასლანიშვილი იოსებ“, მიწერილია: „სოსო ასლანიშვილი“.
- გვ. 29. „გამყრელიძე დავით“, მიწერილია: „აწყურელი.“
- გვ. 33. „პართენ გოთუა“, მიწერილია: „ზაკაკაზიე.“
- გვ. 41. „ევდომილი იროდიონ“, მიწერილია: „ფსევდონიმები“.
- გვ. 61. „კიკვაძე თედო“, ხაზგასმულია: „ზღვისპირელი“, მიწერილია: „ფსევდონიმი?“.
- გვ. 64. ხაზგასმულია: „ლალიონი“, მიწერილია: „ჩემი მასწავლებელი“.
- გვ. 76. ხაზგასმულია: „ნათამე გიორგი“, მიწერილია: „კავკაველი“.
- გვ. 103. „ყიფშიძე გრიგოლ“, მთარგმნელი პოლ ბერჟეს თხზ.“, მიწერილია: „ცოდვა სიყვარულისა“.
- გვ. 121. ხაზგასმულია: „ნ-ო-ხ-ი“, მიწერილია: „ხიზანიშვილისაა?“
- გვ. 124. ხაზგასმულია: „გრემში“, მიწერილია: „გრემელი პოეტი?“
- გვ. 127. მოღვაწეთა სიას დამატების სახით მიწერილი აქვს: „ლ. აბდუშელი. მსახიობი“.
- გვ. 130. დამატების სახით მიწერილია: „ელიოზიშვილი დათიკო, პოეტი“.
- გვ. 131. დამატებად მიწერილია: „ზურაბაშვილი ილია – ელეფთერიძე“.
- გვ. 134. „მელიქიშვილი ეკატერინე“-სთან მიწერილია: „კეკე“.
- გვ. 147. „ყიფშიძე ალექსანდრე“-ს მიწერილი აქვს: „სიმონ“.
- გვ. 148. დამატების სახით მიწერილია: „ჯაფარიძე კოწია“.
13602. ჯავახიშვილი ი. ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა. წ. 1. ძველი ქართული საისტორიო მწერლობა. (V–XVIII სს.) ტფ., 1916.
13603. ჯავახიშვილი ი. ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა. [რედ. ს. ყაუხჩიშვილი]. წ. 1. ძველი ქართული საისტორიო მწერლობა. (V–XVIII სს.) მე-2, მე-3 გამოც. თბ., 1945.
- თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს – ნათელასაგან. 1945 წ. 16/V“.
13604. ჯავახიშვილი ი. ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა. წ. 3. ნაკვ.1. ქართული დამწერლობათა-მცოდნეობა ანუ პალეოგრაფია. ტფ., 1926.
- კანზე: „ი. გრ. 1927. 15. IV“.
13605. ჯავახიშვილი ი. ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა. წ. 3. ნაკვ. 2. ქართული სიგელთამცოდნეობა ანუ დიპლომატიკა. ტფ., 1926.
- კანზე: „ი. გრ. 1927. 13/IV“.
13606. ჯავახიშვილი ი. ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა. წ. 3. ნაკვ. 1. ქართული დამწერლობათამცოდნეობა ანუ პალეოგრაფია. მე-2 გამოც. თბ., 1949.
- შმუცტიტულზე: „ძვირფას სოსოს როგორც ყოველთვის, მამის ხსოვნისათვის ნათელა“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 28/X“.
- 13607–13609. ჯავახიშვილი ი. ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა. წ. 3. ნაკვ. 3. ქართული საფასსაზომთამცოდნეობა ანუ ნუმისმატიკა – მეტროლოგია. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს რედაქციისაგან. 8/IV 25 წ“.

ყდაზე: „ი. გრ. 1925. 8/IV“. იქვე: „დანგი, 107; მისხალი, 99; ფიზოზი, გვ. 89“.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „ფისოსი“, მიწერილია: „ფიზოზი, ჩემი ბოჰემა“.

ხაზგასმულია: „ჭრაქის რკინის ან სპილენძის ფიალას“. მიწერილია: „პ. უმიკაშვილი“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „ჩილავის“, მიწერილია: „ჩლავი (ფლავი კომტი, კარაქით და ხორციტ)“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „იახნის“, მიწერილია: „თათარიახნი“.

13610. ჯავახიშვილი ი. საქართველოს საზღვრები ისტორიულად და თანამედროვე თვალსაზრისით განხილული. ტფ., 1919.

13611. ჯავახიშვილი ი. ქართული სამართლის ისტორია. წ. 1. ქუთაისი, 1919.

13612. ჯავახიშვილი ი. ქართულ სამართლის ისტორია. წ. 2. ნაწ. 1. ქუთაისი, 1919.

13613–13615. ჯავახიშვილი ი. ქართული სამართლის ისტორია. წ. 1–2. ტფ., 1928–1929.

წ. 1. 1928.

თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 1928. 26/II“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ეჭვმიუტანელი“ და მიწერილია: „ეს სიტყვა მერე პ. ინ-ამ იხმარა“.

წ. 2. ნაკვ. 1. 1928.

თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 1929. 14. V“.

კანზე: „მანტატურთ-უხუცესი, გვ. 157.“

წ. 2. ნაკვ. 2. 1929.

თავფურცელზე: „ღრმად პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 1929. 14. V“.

13616–13617. ჯავახიშვილი ი. ხალხის აღწერის და შემოსავლის დავთრები საქართველოში. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1901, № 4.

13618–13619. ჯანაშვილი მ. აღვადგინე ანუ „სამი ისტორიული ხრონიკისა“ და „წმ. ნინოს ცხოვრების გასაგებ-შესასწორებელი სახელმძღვანელო“. ტფ., 1891.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. აქ ორი წიგნია“.

13620. ჯანაშვილი მ. დიდი ხელნაწერი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1901, № VI.

13621. ჯანაშია ს. ჩერქეზული (ადილეური) ელემენტი საქართველოს ტოპონიმიკაში. (ისტორიული პრობლემები ქართული ონომასტიკონის სინათლეზე. I).

ამონაბეჭდი. სათაურის ზემოთ: „სოსოს სიმონისაგან. 14. XI. 1940“.

13622. ჯანაშია ს. პარიადრი, სკიდისი, მოსხური მთები. – ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბე“, ტ. III, 1942, № 6.

გვ. 603. „ი. გრ. 19/XI. 1942“.

ნუმისმატიკა

13623–13624. კაპანაძე დ. ფული ძველ საქართველოში. საჯარო ლექციის სტენოგრამა. თბ., 1950.

თავფურცელზე: ღრმად პატივისცემის ნიშნად ბატონ იოსებს. ავტორი. 18.–IX–50“.

13625. კაპანაძე დ. ქართული ნუმისმატიკა. თბ., 1950.

არქეოლოგია. სიძველენი

13626. ბერულავა კ. აფხაზეთის ისტორიული ადგილები. თბ., 1951.

13627. ბერძენიშვილი ი. გორის ციხე. [ისტ. ნარკვევი. თბ., 1960.

13628. გაფრინდაშვილი გ. ვარძიისა და მისი მიდამოების ქვაბები. თბ., 1957.

13629. გობეჯიშვილი გ. არქეოლოგიური გათხრები საბჭოთა საქართველოში. თბ., 1952.

წიგნში მიხ. კაკაბაძის წერილი ი. გრიშაშვილისადმი: „ბატონო იოსებ! გიგზავნით ჩვენ მიერ გამოცემულ ახალ წიგნებს:

1. გობეჯიშვილი, არქეოლოგ. გათხრები 5–10.

2. გეორგიკა IV. (სიმ. ყაუხჩიშვილი) 13 –

3. Вопросы этнографии Кавказа – 17-30

სულ 35-40

7. II. 53 წ. პატ.-ით მიხ. კაკაბაძე“.

13630–13631. გორგაძე ს. ბაგრატის ტაძარი. ისტ. არქეოლოგ. აღწერა. თფ., 1911.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ტრ. ციხაძის წერილი „ქუთაისის ისტორიული ძეგლები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1936, № 267, 18 ნოემბ.“ 2. ე. ხ-ის წერილი „ბაგრატის ტაძრის ნანგრევები“, მიწერილია: „მუშა“, 1936, № 246. 3. პ. ჭაბუკიანის წერილი „ისტორიული ძეგლი“, მინაწერით: „ბაგრატის ტაძარზე „ინდუსტრ. ქუთაისი“, 1939, № 231, 8. ოქტ.“

13632. თავაძე ფ. მესხია შ. ბარქაია ვ. ფურცლოვანი ლითონების დამუშავება ძველ საქართველოში. თბ., 1952.

13633. თაყაიშვილი ე. არქეოლოგიური ექსპედიცია კოლაოლთისში და ჩანგლში 1907 წელს. პარიზი, 1938.

კანზე „ავტორის წარწერით: „1947. 8–V. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ჩვენს დიდ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ექვთიმე თაყაიშვილისაგან“.

13634. თაყაიშვილი ე. არქეოლოგიური მოგზაურობანი და შენიშვნანი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1900, № 4.

13635. თაყაიშვილი ე. არქეოლოგიური ექსპედიცია. ლეჩხუმ-სვანეთი. 1910 წელს. პარიზი, 1937.

კანზე: „ავტორის წარწერა. 1947–8–V. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ჩვენს დიდ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ექვთიმე თაყაიშვილისაგან“.

13636–13637. თაყაიშვილი ე. არხეოლოგიური მოგზაურობანი და შენიშვნანი. წ. 1–2. ტფ., 1907–1914.

წ. 1. 1907.

კანზე: „სახლში არ გაიცემა. ა. ჭ-ძე, გვ. 270; ლექსიკონი, გვ. 40; კვინტოს... ისტორია, გვ. 278; ქორწილი იმერეთის თავადისა, გვ. 291; შუამთა, 266. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. შუამთა, 266, 270; ზაირა, გვ. 293; ამილახვარზე, გვ. 222; ჟან ჟაკ-რუსო, იხ. გვ. 277; პიესა ოქროპირ წერეთლისა, 1845 წ. გვ. 291; კარაბადიმი, 292; დავით რექტორი ლალა ყოფილა, გვ. 277“.

გვ. 270. ხაზგასმულია: „ეკლესიასა ამას შინა მდებარეობს მარიამ, თავადის გარსევან ჭავჭავაძის მეუღლე... გარდაცვლილი 1826 წელს“ და მიწერილია: „გარდაიცვ. 1836 წ. ი. გრ“.

გვ. 293. ხაზგასმულია: „ზაირა, ტრალედია ხუთთა მოქმედებათა შინა ვოლტერისა თარგმ. რუსულით ჩყლა-ს წელსა“ და მიწერილია: „1831 წ“.

წ. 2. 1914.

კანზე: „II. ი. გრ.“

13638. თაყაიშვილი ე. შენიშვნები ზარზმის ეკლესიისა და მის სიძველეთა შესახებ. ტფ., 1919. – ამონაბეჭდი ტფილ. უნ-ტის მოამბიდან, № 1.

13639. კალისტრატე მღუდელ-მონაზონი. წმიდა დავით გარესჯელის უდაბნო. ტბ., 1884.

13640–13642. კალისტრატე მ. ხოპის მონასტერი და მისი ისტორიული წყარო. 1089–1125 წ. ახალსენაკი, 1894.

13643. კანდელაკი ბ. ზედაზენი. [ისტ. მიმოხილვა]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „სახალხო პოეტს, აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით და სიყვარულით ავტორისგან. 2–IV–60 წ.“

13644–13645. კარბელაშვილი პ. ძველი ანჩისხატის ტაძარი ქ. ტფილისში. ისტ. მიმოხილვა. ტფ., 1902 – წიგნს დართული აქვს: პარაკლისი ხელთუქმნელისა ანჩის-ხატისა, შედგ. ძველთა ხელნაწერ საგალობელთაგან. მ. პ. კ. ტფ., 1902.

კანზე: „ი. გრ. დიმიტრი ალექსის-ძის, 33.“

13646. ლომთათიძე გ. არქეოლოგიური გათხრები საქართველოს ძველ დედაქალაქში. (მეცნ.-პოპულ. ნარკვევი). თბ., 1944.

13647. ლომთათიძე გ. წინაპართა ნაკვალევი. საქართველოს არქეოლოგიის ნარკვევები. თბ., 1952.

13648. ლომინაძე ბ. გელათი. [ნარკვევი]. თბ., 1955.

13649. ლომინაძე ბ. შიომღვიმე. თბ., 1953.

კანზე: „ი. გრ. ბორჯომი, 1953 წ. 6/VIII“.

13650. მამულაშვილი ა. იყალთოს აკადემია. თბ., 1948.

13651. მეგრელიძე ი. სტალინირისა და ზემო ნიქოზის სიძველეები. სტალინირი, 1952. (სტალინირის სახელმწ. პედინსტიტუტის შრომები, ტ. 1. 1952). – ცალკე ამონაბეჭდი.

თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით ავტორისაგან. 23/II. 53, თბილისი“.

13652. მელიქსეთ-ბეგი ლ. არქეოლოგიური მოგზაურობიდან კავთურის ხეობაში. 1923 წელს ტფ., 1925 – („ტფილისის უნ-ტის მოამბე“ V). – ცალკე ამონაბეჭდი.

კანზე: „მ. ტყემალაძე, გვ. 131“.

13653–13654. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ახალი პრობლემა საქართველოს ისტორიაში. (საქართველოში ახლად აღმოჩენილი „ციკლოპური“ შენობების გამო). [თბ., 1925]. – ამონაჭერი „მნათობი“-დან, 1925, № 2.

13655. მელიქსეთ-ბეგი ლ. კაწარეთი. – ამონაჭერი: „საისტორიო მოამბე“, 1924, წ. 2.

13656–13657. მელიქსეთ-ბეგი ლ. კლდეკარნი. – ამონაჭერი: „საისტორიო მოამბე“, 1924, წ. 1.

13658. მელიქსეთ-ბეგი ლ. მანგლისის ნეკროპოლი. (მასალები და „დღიური“ გათხრისა 1923 წელს). – ამონაჭერი: „ჩვენი მეცნიერება“, 1924, № 1.

13659. მელიქსეთ-ბეგი ლ. მეგალითური კულტურა საქართველოში. მასალები არქაიკული მონუმენტალური ხელოვნების ისტორიისათვის. თბ., 1938.

13660. მელიქსეთ-ბეგი ლ. საქართველოს წარსული და აწმყო მცხეთის რაიონისა და უფლისციხის ძველი ძეგლების მიხედვით. (ექსკურსიის მოკლე თანამგზავრი) [თბ., წ. ა.].

გვ. 5. ტექსტის ბოლოს: „ლეონ-მელიქსეთბეგი. თარგ. რუსულიდან.“

13661–13662. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ტფილისის ვანქის დაარსების საკითხისათვის. („ტფილისის უნ-ტის მოამბე“, IV, 1924) – ცალკე ამონაბეჭდი.

კანზე: „ი. გრ. ტფ., ვანქი გაუქმდა და სკოლად გადაკეთდა 1938–1939“.

სათაურთან მიწერილია: „მასალები ტფილისისა და სომხეთის სიძველეთა ისტორიისათვის“. „ამ წიგნში რაც ტფილისში ეკლესიებია, ყველაა მოხსენებული, იხ. „ჩვენი მეცნიერება“, 1924 წ. № 1“.

13663. მცხეთის ტაძარი. წმიდა ნინო ქართველთ განმანათლებელი. ქუთაისი, 1887.

13664. ნიორაძე გ. ალაზნის ველის გათხრები. თბ., 1940.

13665. ნიორაძე გ. ზემოავჭალის სამარე. (საქ. მუზეუმის მოამბე, ტ. VI, 1931). – ცალკე ამონაბეჭდი.

13666–13667. ნიორაძე გ. კარსნის ხევის სასაფლაო. ტფ., 1926.

13668. საქართველოს ერთიანი ისტორიულ-არქეოლოგიური გამოფენა. XIX საუკუნის გამოფენის გენერალური გეგმა. შედგენილია: ნ. შოშიაშვილის, ა. ბაქრაძის და შ. ბურჯანაძის მიერ. თბ., 1954.

13669–13672. სიონის ტაძრისათვის. მცირედი ცნობანი. თბ., საქ. საკათალიკოზოს გამოც., 1946.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 15/III“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1947. 20/I. კათალიკოსისაგან. იროდიონის ხელით.“
 13673–13674. ყაუხჩიშვილი ს. გელათის აკადემია. თბ., 1948.
 13675. შილდელი ე. შილდა. (არქეოლოგიური წერილი). – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1895 № 4.
 კანზე: „ჭ-ძე და შამილი, გვ. 14–15; შამილომა შემუსრა ხელთნაწერები, გვ. 25“.
 გვ. 1. მიწერილია: „შამილზე, გვ. 13.“
 13676. ჩაკვეტაძე ვ. გეგუთი – ციხე-დარბაზი. თბ., 1958.
 13677. ჯავახიშვილი ი. მასალები ქართველი ერის მატერიალური კულტურის ისტორიისათვის. ნაწ. 1. მშენებლობის ხელოვნება საქართველოში. თბ., 1946.
 ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ბალახანი, 56; მაზმანი, 56; ალაყაფი, 50; ახანო, 30.“
 თავფურცელზე: „შალვა აფხაიძემ მიფეშქაშა, ი. გრ. 1947. 13/II“.
 გვ. 50. ხაზგასმულია: „ალაყაფი“ მიწერილია: „ალაყაფი (ღვთის კარი)“.
 ხაზგასმულია: „ლაყაბ“. მიწერილია: „ლაყაბ–ანუ–ლაყაბობა. ან ლაყაფი საუბრიდან წარმოსდგება. შეიძლება აქ დარბაზს ნიშნავდეს, სტუმართ შესაყარს“.
 გვ. 56. ხაზგასმულია: „ჭონისა, მაზმნისა“, მიწერილია: „მაზმანი – მქსოველი“.
 გვ. 163. ხაზგასმულია: „ხაიათი“. მიწერილია: „აბრეშუმი(?)“.
 გვ. 166. ხაზგასმულია: „ქილიკი“, მიწერილია: „ქილიკი ქართლში ოხუნჯ ადამიანს ეწოდება, იხ. ს. მგალ. და ჩემი...“.
 გვ. 260. ხაზგასმულია: „მოფარდაგული“, მიწერილია: „მაქვს ლექსში“.
 გვ. 273. ხაზგასმულია: „ქარიზ“, მიწერილია: „წყალსახდენი (აღნ.)“.
 გვ. 279. ხაზგასმულია: „წალკატი“, მინაწერი: „წაკალტი“.

ეთნოგრაფია

13678–13680. აღნაშვილი ლ. სპარსეთი და იქაური ქართველები. (მგზავრის წერილები). ტფ., 1896.
 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. როჭიკი, 78. 2. ალექსანდრე ბატონიშვილის ქალის საფლავი და სამსონ მაკინცევი, გვ. 57. 3. ლექსი, 208.“
 თავფურცელზე: „იბეჭდებოდა „მოამბე“-ში. ი. გრ.“
 გვ. 58. აზნაცთან ალექსანდრე ბატონიშვილის საფლავის შესახებ მიწერილია: „იხ. რაფის მოგონებანი – „დროება“.
 გვ. 59. ხაზგასმულია: „ვინ იყო ეს მაკინცევი, სამსონ ხან სართიფი“, მიწერილია: „ამ მაკინცევის შესახებ იხ. აღ. ბერჟეს წერილები. 1. „Русская старина“, 1876 წ. ტ. XV, № 4, გვ. 770. 2. „Русская старина“ (სამსონ მაკინცე. სურათზე), 1886, ოქტ.“
 გვ. 61. სტრიქონთან: „ის იყო კახელი, სოფელ უ-დან, გვარად თ-შვილი“ მინაწერი: „...აზიშვილი?“
 გვ. 209. ხაზგასმულია: „აჰვალი – გარემომზანი მდგომარეობა“, მიწერილია: „ალუაფალი.“

გვ. 317. ხაზგასმულია: „გამიმ-გამეში, კამბეჩი“, გასწვრივ მინაწერი: „სომხ. გომეშ.“

გვ. 321. ხაზგასმულია: „ნაჟური“, მიწერილია: „სანაჟურე“, ხაზგასმულია: „შათქუნი – სქელი ლეიბი“, მიწერილია: „(საბა), მატრაცი“. მოხაზულია: „როფი“ მიწერილია: „ცხენი რომ წყალს სვამს. ხის გრძელი დიდი ღარი“.

გვ. 325. ხაზგასმულია: „ქუჩე – ქუჩა-ორღობე, შუკა, ფოლორცი“, მიწერილია: „ი. აბულაძე“.

ფორზაცზე დაკრულია ქაღალდის ნაჭრები მინაწერებით: „სპარსეთის ქართველობა და მათი მეურნეობა“ ლადო აღნიაშვილისა. იხ. „მეურნე“, 1896 წ., № 31, 32. სპარსელ ქართველებზე. 1. ამბაკო ჭელიძის წიგნი (დასწვეს). 2. ათამ ონიკაშვილის წერილები გაზ. „დროებაში.“ 3. „ბუნების კარი“ იაკ. გოგებაშვიდ., გვ. 530. სპარსეთში მყოფ ქართველის ალექსანდრე ონიკაშვილის ჩაწ. „ზღაპარი“. იხ. „დროება“, 1875 წ., № 34. ალ. სარაჯიშვილის ნარკვევი კახეთის დესპანებზე „ჯეჯილი“, 1905, № 5–7“. და „ცნ. ფურც.“ სურათებიან დამატებიდან ამონაჭერი სურათები: გამაჰმადიანებული ქართველები სპარსეთში. ლადო აღნიაშვილის კოლექციიდან“.

ყდის მეორე გვ.: „სახლში არ გაიცემა. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“.

სათაურთან წარწერა: „ჩემს შიოს. ჩემს სახსოვ... 22/VIII, 97, წ.“ მიწერილია: „ეს წარწერა უნდა იყოს ავტორის – ლადო აღნიაშვილის.“

13681. ბარდაველიძე ვ. სვანურ ხალხურ დღეობათა კალენდარი. ა. შანიძის რედ. წ. 1. ახალწლის ციკლი. ტფ., 1939.

13682. ბარდაველიძე ვ. ქართველთა უძველესი მეურნეობის ისტორიიდან. (ღვთაება ბარბარ-ბარბარ). თბ., 1941.

13683. ბედუკაძე ს. საცხოვრებელი ნაგებობანი ქართული ხალხური პოეზიის ნაბეჭდი მასალების მიხედვით. თბ., 1950.

13684. ბედუკაძე ს. წყლით მბრუნავი წისქვილები არაგვის ხეობაში. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „გელაზი, გვ. 5“.

13685. ბუქურაული ი. ლაშარის ჯვარი და თამარ დედოფალი. ამონაჭრები: „მოამბე“, 1898, № 4–5.

13686. გაბლიანი ე. თავისუფალი სვანეთი. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 8/IV“.

13687. გაბლიანი ე. ძველი და ახალი სვანეთი. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. გაგარინი და დადემქელიანი, გვ. 84; მანოლა, 211“.

გვ. 86. ბოლო სამი აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „რუსულიდან“.

გვ. 88. სტრიქონთან: „მხრების მძლავრი მოქნევით მურზაყანმა მას კედელზე ტვინი მიასხმევინა“, მიწერილია: „არ გარდაიცვალა“. ხაზგასმულია: „მისდა საუბედუროდ“, მიწერილია: „თუ საბედნიროთ?“ ხაზგასმულია: „ბეჭში“, მიწერილია: „თუ ხელში?“

გვ. 92. ხაზგასმულია: „მოხუც გიორგი მარგიანის სწორი ისტორიული ცნობებით, ლატალში მცხ. მოხუც ფაცი შუკვანის ნაამბობით“... მიწერილია: „ივერია?“ 1884 წ., № 2“. მოხაზულია: „ბოროზდინის ცნობებითაც“ და მიწერილია: „უმთავრესად“.

13688. გაბლიანი ე. ჯიხვი სვანეთის მთებში. [ჯიხვზე ნადირობასთან დაკავშირებული ხალხური ზნე-ჩვეულებანი]. ტფ., 1930.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ორი დიდი შამფური“ და მიწერილია: „სად იყო ხე? მთაში ხე?“

13689. გეგეშიძე მ. ქართული ხალხური ტრანსპორტი. წ. 1. სახმელეთო საზიდი საშუალებანი. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ძვირფას ბ-ნ იოსებს, ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 11. IV. 57. ბ-ნო სოსო პატივისცემითა და მოკრძალებით გიგზავნი ჩემს წიგნს და ამასთან, ბოდიშს ვიხდი დაგვიანებისათვის. მ. გეგეშიძე. 11 აპრილი. 1957 წ.“

13690. გვარამიძე კ. კალანდა. (ეთნოგრაფ. სურათი) გურიის ცხოვრებიდან. ახალციხე, 1907.

13691–13692. გვარამიძე კ. სარკე გურულთა ცხოვრებისა ანუ გურულთა დახასიათება-ჩვეულებანი მოკლე ნაწყვეტებით. თბ., 1902.

13693–13694. დ. ალესიო დალეჯიო ევგენი. ქართველები კონსტანტინეპოლში. (ფრანგულიდან) პ. შალვა ვარდიძისა. სტამბოლი, 1921.

თავფურცელზე: „სახსოვრათ ავტორისაგან ბ-ნ ს. ფირცხალავა [ს]. 24/X 22. ე. დალესიო“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „სოფტები (სემენარისტები)“, მიწერილია: „აკაკის „კუდურ-ხანუმ“. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს: „1949. 26/VI. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ვიყიდე ბუკ. კურადასაგან. ი. გრ. 1936, 17. VI.“

13695–13697. დემიდოვი გ. ხევსურეთი. თარგმ. მარიჯანისა. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933, 10/XI“.

გაზეთიდან ამოჭრილი К. Джав-ის რეცენზია „Чтобы не пропали деньги“, მინაწერით: „Заря В“ (ვეჩერკა), 1933, № 22“.

13698–13699. დონდუა დ. ჩვენი წისქვილი. ტფ., ავტორის გამოც., 1932.

13700. დონდუა ვ. კალმასობა როგორც ყოფაცხოვრებითი მოვლენა ძველ საქართველოში. თბ., 1949.

კანზე: „ციხის უბანი, 62; ჯვარისმამის პური, გვ. 55“.

გვ. 55. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ჩემი წყარო?“

13701. ვაჟა-ფშაველა. ეთნოგრაფიული წერილები. [თბ.], 1937.

ყდაზე: „ი. გრ. 1937, 19–X.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. გარმიანული, 79. 2. ლექსი „რომ ფხაზე შეგერქებოდე“, 44. 3. პორნოგრაფია, 78“.

13702. თავდიდიშვილი რ. ეთნოგრაფიული ნარკვევი. ქუთაისელ ებრაელთა ძველი ყოფა-ცხოვრებიდან. თბ., 1940“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1944–5–IV“.

გვ. 164. ლექსი მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. ჩემი ა. ცაგარელი. ი. გრ.“

გვ. 166. ბოლო არშიაზე მიწერილია: „საიათნოვას ლექსისებურია. ი. გრ.“

გვ. 188. სათაური: „დედის გული“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „გალექსა ა. ახნაზაროვმა და ი. მჭედლიშვილმა.“

გვ. 191. ხაზგასმულია: „ალაფრანგა გაქს მირინოზისა – ფული არა გექვს პაპიროსისა“, მიწერილია: „ეს ანდაზა სკანდარნოვას ლექსიდანაა გაკეთებული. ი. გრ.“.

გვ. 196. ხაზგასმულია: „კაცი რომ გაკოტრდება“..., მიწერილია: „ურია“.

გვ. 203. ხაზგასმულია: „ფალუნ დაგი“, მიწერილია: „ფალუსტაკი“. ხაზგასმულია: „ხასი“, მიწერილია: „ხალასი“.

13703–13709. თედორაძე გ. ხუთი წელი ფშავ-ხევსურეთში. პროფ. ა. შანიძის წინასიტყვ. (ეთნოგ. ნარკვევები მხატვრული ილუსტრაციით). [წ. 1–2.] ტფ., 1930.

[წ. 1], 1930.

გვ. 190. პირველ აბზაცთან მიწერილია: „ფშაველი“. ხაზგასმულია: „ცულლუტია“, მიწერილია: „მართალია. ი. გრ.“

გვ. 198. ხაზგასმულია: „მაცნეი“ და მიწერილია: „მაცნე-შიკრიკი“.

გვ. 205. ქალაღდის ნაჭრები წარწერებით: „1. თუშ-ფშავური ლექსები ვ. გელოვ. შეკრ. „ცნ. ფ.“ დამატ. 1906 წ. № 376. 2. საიქიოს ამბავი, ი. გომელაურის შეკ. „საქ. კალენდარი“, 1903, გვ. 382. 3. ხევსურეთზე, იხ. „დროშა“, 1925, № 12. 4. ხევსურთა ზნე-ჩვეულებანი დ. პავლიაშვი., იხ. „ცნ. ფურც.“ დამატ. 1904 წ. 222, 223, 266“.

გაზეთ „კომუნისტის“ 1930, 22 ნოემბ-დან ამონაჭერი ხ-დის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე.

კანის ბოლო გვ.: „ი. გრ. – 1930. 10/IX“. იქვე: „1. რატომ არ არის პირველი ღამე. კარგი იყო ლექსიკონი დართოდა“.

წ. 2. გვარი, ოჯახი, სარწმუნოებრივი კულტი, ტანისამოსი, მკურნალობა. 1939.

კანზე: „ი. გრ. 1940. 23/V“, იქვე: „კინტო? 107; კ. გამსახურდია და ამ წიგნის ავტორი, გვ. 97“.

1. გაზეთიდან ამონაჭერი გ. თედორაძის წერილი „ფშავ-ხევსურეთში“, მიწერილია: „კომ.“, 1936, № 8.“ 2. ქალაღდის ნაჭერი, წარწერით: „ხარფუხი. ეკლესია სუფსარქისი. ამ ეკლესიას ცოტას რომ გასცდებით, მარჯვნივ პატარა აღმართია. ვანო ხუციშვილის ქ. № 9. ალგეთის შესახვევი № 1. ი. გრიშაშვილს“.

13710. ითონიშვილი ვ. ქორწინების ზოგიერთი წესჩვეულება ძველ თბილისში. თბ., 1959.

კანზე: „ჩემი. 36. ი. გრ.“

13711–13712. ლომთათიძე გ. ცხრაობითი თვლა და მისი წარმოშობის საფუძველი. ტფ., 1929.

კანზე: „ბოჭემის მეორე გამოცემისათვის. დ. გივიშვილის ლექსი ხალხს მიაკუთვნეს, გვ. 16. ი. გრ.“

13713. მაკალათია ს. ატენის ხეობა. ისტ.-ეთნოგრ. ნარკვევი. თბ., 1957.

13714–13715. მაკალათია ს. ახალწელიწადი საქართველოში. [ტფ.], 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927 წ., 2/I“

13716. მაკალათია ს. თემის ხეობა. ისტ. ეთნოგრ. ნარკვევი, თბ., 1959.

13717. მაკალათია ს. თუშეთი [ნარკვევი]. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934. 15/I“.

13718. მაკალათია ს. მესხეთ-ჯავახეთი. (ისტ.-ეთნოგრ. ნარკვევი). თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938–1–XI“. იქვე: „ნიშნობა, 91. 1. აღ. ფრონელის „მესხეთი“ ავტორმა გამოიყენა? 2. ეს „საირიანი“ ჩასწერა გვარამაძემაც, 134. ცალკე გამოვიდა.“

13719. მაკალათია ს. მთის რაჭა. ტფ., 1930.

13720–13721. მაკალათია ს. მთიულეთი. [ნარკვევი]. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1930. 1/XII. ბელა, 114; ყენობა, 135“.

წიგნის ბოლოს: „ამავე ავტორს აქვს: 1. ფალოსის კულტი საქართველოში, იხ. ჟურ. „მიმომხილველი“, I, 122“.

კანის მე-4 გვ.: „პინა. 53; ფეშტამალი, გვ. 110; მინუთი, 129; ცინკის კუბო, 131“.

13722. მაკალათია ს. სამეგრელოს ისტორია და ეთნოგრაფია. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 19/VI“.

წიგნში დევს ჟურნალიდან ამოჭრილი ს. კ.-ს რეცენზია. წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „მნათობი“, 1941, № 8“.

13723. მაკალათია ს. ფშავი. ტფ., 1934.

გაზეთიდან ამონაჭერი ან. კელენჯერიძის სტატია „ავტომობილი ბარისახოში“, მიწერილია: „კომ.“, 1934, № 273, 27/XI“.

13724–13725. მაკალათია ს. ფშავური წაწლობა და ხევსურული – სწორფობა. (ეთნოგრ. მასალები). ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ვნებით წაწალს მგოსან ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 20/XI–1925 წ.“

გვ. IV. ხაზგასმულია: „გადიბოტებს (გაჭენდება), მიწერილია: „გადააბოტებს ცხენზედ.“

გვ. 6. მოხაზულია ადგილები და მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 15. მოხაზულია აზნაცი და მიწერილია: „იაპონიაში“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „მმობილო, თვალჭრელო, ყვითელთმიანო“, მიწერილია: „იქნება ძმაზეა“. მოხაზულია სტროფი „მმობილო, მმობილის მზესა“... მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 22. ხაზგასმულია სტროფები, მიწერილია: „კარგია“.

13726. მაკალათია ს. ღვთაება მითრას კულტი საქართველოში. ტფ., 1927. – (საქ. „მუზეუმის“ მოამბე, III). – ცალკე ამონაბეჭდი.

თავფურცელზე: „პატივც. მიხეილ შავარდნაძეს. ავტორისაგან. 26/XI – 1927 წ.“

13727. მაკალათია ს. ხევი. [ნარკვევი]. ტფ., 1934.

ყდაზე: „ი. გრ. 1935, 1 აპრილი“.

13728. მაკალათია ს. ხევსურეთი. ტფ., 1935.

13729–13730. მაკალათია ს. ჯეგე-მისარონის კულტი ძველ საქართველოში. თბ., 1938.

კანზე: „ი. გრ. 1939, 17. 1.“

13731. მერკვილაძე ა. სოფ. ჭალატყე. – ამონაჭერი: აკაკის „კრებული“, 1899 წ., № 10. იქვე: ხალხური ლექსები. შეკრებ. სოფ. არაგვეთში აფრას. მერკვილაძისაგან.

13732–13733. ნოღაიდელი ჯ. ეთნოგრაფიული ნარკვევი აჭარელთა ყოფა-ცხოვრებიდან. ტფ., 1935.

გაზეთიდან ამონაჭერი ნ. კანდელაკის რეცენზია მინაწერით: „საბჭოთა აქარისტანი“, 1935 წ. № 231“.

კანზე: „ლექსიკონისათვის. ი. გრ.“

13734. ოჩიაური თ. სტუმრად თუშეთში. თბ., 1961.

13735. ოჩიაური თ. ქართველთა ძველი სარწმუნოების გადმონაშთები და მათი რეაქციული არსი. თბ., 1954.

13736–13737. ჟანენ რ. ქართველები იერუსალიმში. ავტორის წინასიტყვ. (ფრანგულიდან). პ. შალვა ვარდიძისა. სტამბოლი, 1921.

კანზე მთარგმნელთან მიწერილია: „პატრი?“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. ქვარიანი“.

13738. რადდე გ. გადაკარგული მხარე. („ხევსურები და ხევსურეთი.“) [თარგმ. ა. ყაზბეგის]. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № 5.

13739. როსტომაშვილი ი. ქართველთა ტომი. ტფ., 1896.

გვ. 7. სურათთან: „პატარა ქართველი“, მიწერილია: „გიორგი ორბელიანი? ილიას ერთად ერთი ვაჟი გიორგი ი. გრ“. მეორე სურათთან: „ქართ. ქ. ქათიბში“, მიწერილია: „მაიკო ორბელიანი?“

გვ. 36. სურ. „იმერელი“, მიწერილია: „ავალიანი. ი. გრ.“

გვ. 43. სურ. „გურულები“, მიწერილია: „ჯამბაკურ გურიელი. – ნიკ. სარდიონის ძე ალექსი-მესხიშვილი“.

13740–13741. საქართველოს ხალხური შემოქმედების გამოფენა. კატალოგი. თბ., 1937.

კანზე: „არტ. გაბუნიას შედგენილი. ი. გრ.“

13742. საქართველოს ხალხური შემოქმედების გამოფენა. კატალოგი. თბ., 1941.

13743–13744. სახოკია თ. ეთნოგრაფიული ნაწერები. თბ., 1956.

13745. ქართველთა ძველებური საერო გართობა-ასპარეზობანი. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1885, № 1.

კანზე მიწერილია: „ძველებური გართობა-ასპარეზობანი. 1. ყაბახი. 2. ბურთაობა. 3. რადრაბაგანი. 4. აშფაშაგი. 5. ცხენების ჭენება. 6. ჯირითი. 7. ქვეითი ხალხის ბურთაობა. 8. ჭიდაობა. 9. კრივი. 10. ყეენობა.“

13746. ქართული ხალხური ორნამენტი. ნაწ. 1. ვ. ბარდაველიძე და გ. ჩიტაია. ხევსურული. თბ., 1939.

13747. ყუბანეიშვილი ს. ახალწელიწადი. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 1. I.“

13748. [„ჩვენი სოფელი. წერილები „მოამბე“-დან]“. ამონაჭრები: „მოამბე“ 1894, № 7; 1895, №№ 4, 5, 7, 9, 10; 1896, №№ 5, 6; 1904, № 9; 1905, №№ 1, 2.

13749. ჩიტაია გ. აჭარული დათვა-ბოყვა. („საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბე. X–B.“) – ამონაბეჭდი.

გვ. 307. წარწერა: „ეკ. ხატიაშვილს პატივისცემით. გ. ჩიტაია. 25. 9. 940 წ.“

13750. ჩიტაია გ. გლეხის სახლი ქვაბლიანის ხეობაში. (მიმომხილველი, ტ. 1, 1926). – ამონაბეჭდი.

13751. ჩიტაია გ. სვანური „საკურცხილ“. ტფ., 1924.

13752. ჩიტაია გ. ქართული ეთნოლოგია. (ლიტ. მიმოხილვა) – მიმოხილველი, ტ. 1, 1926, 1. – ამონაბეჭდი.

13753. ჩოხატაურელი ლ. ჩვენებური ტირილი და მისი სამწუხარო შედეგი. ბათომი, 1897.

13754–13755. ჩუბინოვი დ. ეტნოგრაფიული განხილვა ძველთა და ახალთა კაპადოკიის ან ქანეთის მკვიდრთა მოსახლეთა. თბ., 1877.

კანზე: „ეს წიგნი მ. ჯანაშვილის ნაქონია. – ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 1. მიწერილია: „მ. ჯანაშვილის ბიბლიოთეკიდან. – ი. გრ“.

გვ. 48. წიგნის ბოლო გვერდზე: „იხ. „ივერია“, 1877 წ. № 14, გვ. 8–11; № 15, გვ. 8–12; № 16, გვ. 8–11; № 17, გვ. 9–12“.

წიგნში შენიშვნები მ. ჯანაშვილის ხელით.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. ეს არ არის აწერილი პალატის მიერ“.

გვ. 1. „ი. გრ. 1942, 22/X“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „დიმ. ბაქრაძეს მოხსენებული აქვს ეს წიგნი, იხ. „ისტორია საქართველოსი“, 1889, გვ. 217 სხოლო“.

13756. ციციშვილი ი. მასალები ქართული ჩაცმულობის ისტორიისათვის. თბ, 1954.

13757–14760. ძველი საქართველო. საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზ-ბის კრებული. ე. თაყაიშვილის რედ. ტ. 1–4. ტფ., 1909–1915.

ტ. 1. 1909.

ფორზაცზე: „ი. გრ. პეტრე უმიკაშვილი გარდაიცვ. 1904 წ. 25 მაისს“. იქვე: „მარიჯანი, გვ. 56, განყ. IV; გ. სკანდარნოვას ლექსი გვ. 84, განყ. IV; ა. ჭ-ძე, გვ. 54, მე-II განყ“.

გვ. 8. ნ. ხიზანიშვილის ნეკროლოგს აწერია: „ორჯერ ესროლეს ტყვია. პირველად დასჭრეს 1905 წლის 9 ნოემბერს, იხ. „ც. ფ.“, 1905 წ., № 2947, ი. გრ“.

გვ. 10. არშიაზე: „მისი წერილები „მოგზაურში“. გამორჩენილია 1901 წ. № 1 – ქართული დუელი.“ ხაზგასმულია: „ილია ჭავჭავაძის ქალაქებში აღმოჩნდეს“ და მიწერილია: „აქვს მის ქვრივს“.

განყ. III. გვ. 29. მოხაზულია აბზაცი: „ძველთა ქართველთა მოშაირეთათვის სახელდობრ: „ფერშანგისშვილი...“, მიწერილია: „სტეფანე ვინ იყო ამისი?“.

გვ. 32. „დავით ალექსიშვილისათვის“, მიწერილია: „დავით რექტორი“.

გვ. 35. არშიაზე: „ზაქარია გაბაშვილი – ბესიკის მამა“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „ეგნატი ონისიმეს-ძის მარტყოფელისათვის“, მიწერილია: „ეგნატე იოსელიანი, პლატ. მამა“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „ზაქარია ლალახანაშვილისათვის ხუცესისა“, მიწერილია: „ალიხანიშვილი? ლალა“.

გვ. 44. მოხაზულია: „მზე-ჭაბუკ ორბელიანისათვის მსაჯულისა“, მიწერილია: „ჭაბუკა ორბელიანი სომხურიდან სთარგმნიდა“. ხაზგასმულია: „სოლომონ ლივანის-ძე მდივნისათვის, გვართ ლეკთაგანი“, მიწერილია: „სოლომონ ლეონიძე“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „გარნა უფრორე მრავალნი ამაო შაირნი გამოსთქუნა, ვიდრე სასარგებლონი“ და მიწერილია: „ალბათ სიყვარულის შაირებს ამაოს ეძახის. ამის დამწერი იქნება სასულიერო პირია?“

ტ. 2. 1913.

ფორზაცზე: „ი. გრ. სიათა, 72, განყ. V: ანამც ძმა ვიყო მოწილე, ცოცხალს არ გაგეყრებოდი და სხვ. იხ. ვაჟას წერილში, გვ. 301, განყ. IV; პწკალზე, 44; კირიონის ლექსიკონი, განყ. მესამე, ანდაზები (ვაჟას შეკრებილი), გვ. 344; პორნოგრაფ., 344“.

გვ. VII. ხაზგასმულია: „ბახტრიონის ალება თუშთაგან“, მიწერილია: „ვაჟა“.

გვ. 3. „ალა-ალა“-ს გასწვრივ მიწერილია: „ეე, ჰალა-ჰალა?“. ხაზგასმულია: „ალერსი – პერანგის ამხანაგი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ბურახი“ თავისი მნიშვნელობით და მიწერილია: „საბა“. ხაზგასმულია: „ბურქოიანი დოში“, მიწერილია: „სამღვ.“ „გამოკემსვას“ გასწვრივ წერია: „დანემსილი“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „კობიკი“, მიწერილია: „გობაკი“. ხაზგასმულია: „კოტიტი“, მიწერილია: „კოტეტიშ.“ ხაზგასმულია: „კუნაპეტი. ძალიან შავი, ბნელი ღამე“, მიწერილია: „საიდან წარმოიშვა „კუნაპეტი?“ ხაზგასმულია: „ლაფათა“ და მიწერილია: „იხ. საბა.“

გვ. 14. ხაზგასმულია და მოხაზული: „მარქაფა“, მიწერილია: „ორჯელაა. მეორე, запасн. ცხენი.“

გვ. 15. ხაზგასმულია: „მუწუწი“, მიწერილია: „მუსუსი“. ხაზგასმულია: „ნანოფირი – მზეუქვრიტა“, მიწერილია: „ლილიფარა. ი. გრ.“

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ოდა“, მიწერილია: „ოდა, ბაირონსაც აქვს „დონ-ჟუანში“, თავი VI, სიმღერ LI. ოდა თურქული ყოფილა. ი. გრ.“

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ხილთი“, მიწერილია: „ესაც აიხსნას“. სიტყვა „როჭიკის“ გასწვრივ მიწერილია: „სომხურადაც“. ხაზგასმულია: „რუბი – თექვსმეტი ფარა“, მიწერილია: „მეოთხედი საათისა. აქედან რუბაია – ოთხეული. ი. გრ.“

გვ. 18. ხაზგასმულია: „სამერცხლე ყავარზედ გასასვლელი კარები“, მიწერილია: „სახურავზე“. ხაზგასმულია: „სარისტა-მოხერხება, გამჭრიახობა, გამოცდილება“, მიწერილია: „თადარიგია“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ყაბაზი“, მიწერილია: „ხაბაზი.“

გვ. 27. სიტყვა – „ფამფილა“ გასწვრივ მიწერილია: „ჯამფილა“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „კურთხევა შეგირდისა“, მიწერილია: „ამქრისა?“

გვ. 76. ხაზგასმულია: „გულხადარაო“, მიწერილია: „გულადარა–მოღალატეს ნიშნავს, იხ. „ბესიკი“, 1932 წ. გამოც. გვ. 205.“

გვ. 131. ხაზგასმულია: „ჩაჩნურად დალ-ღმერთი“, მიწერილია: „ამირანის დედა.“

ტ. 3, 1913–14.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ტ. III. დასტამალი, 220; სვიმონ მაჩაბელზე მოსწრებული სიტყვა, გვ. 11. (ხალხური განყ.); ხალხური „ვეფხის ტყაოსანი“, გვ. 185, 226; ტარიელის თოფი, 188.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ტფილისი, 1915 წ., 1 აპრილი“.

ტ. 4. 1914–1915.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ტ. IV“. იქვე: „წყლისა, 24; არტანუჯელი ვარიანტი, გვ. 324, ი. გრ.“.

13761. [წულაძე ლ.] კნინი, ქორწილი. სურათები გურიის ცხოვრებიდან. ტფ., 1910. – ავტ. ტექსტის ბოლოს.

თავფურცელზე: „კნინი (ავტორია). ი. გრ.“

13762. ჭელიძე ა. ფერეიდნელი ქართველები. ტფ., 1935.

თავფურცელზე: „ქართველი ერის საამაყო შვილს, სახელოვან შემოქმედს იოსებ გრიშაშვილს ავტორის მეუღლის სარა ჭელიძისაგან. 19–28/XII 54. თბილისი.“

ყდაზე: „უნიკუმი“.

შმუცტიტულზე: „ამბაკო ჭელიძე (1878–1940–25 დეკემბ.)“

თავფურცელზე: „P. S. ეს წიგნი გასაყიდად არ გამოსულა. მთელი ტირაჟი უტილსირიოს გადასცეს. ერთ გადარჩენილ ეგზემპლარიდან, სარა ჭელიძის მეცადინეობით დაიბეჭდა მეორედ 1951 წ. შემოკლებულად: ეს წიგნი სრულია. – ი. გრ. 1954 28/XII“.

ყდის ბოლო გვ.: „ეს წიგნი არ გამოსულა ბაზარზე. ი. გრ.“

13763–13770. ჭელიძე ა. ფერეიდნელი ქართველები. თბ., 1951.

კანზე: „ი. გრ. 1951. 20/VI“.

გვ. 3. წინასიტყვაობაში წრემემოვლებულია: „1900–2 წ. წ.“, მიწერილია: „1908 წ.“

გვ. 14. ბოლო აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ნასრულა იყო 1908 წელს“.

13771–13773. ჭიჭინაძე ზ. მუსულმან ქართველობა და მათი სოფლები საქართველოში. ტფ., 1913.

წიგნში დევს ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „ამ ავტორის პიესა „ანჩხლი ცოლი“ არის საჯარო ბიბლიოთეკაში. ი. გრ.“

13774. ჭიჭინაძე ზ. სამცხე-საათაბაგო. ისტ. და ეთნოგრ. ცნობები ხალხზედ, ვაჭრობაზედ, კათოლიკოსობასა და მათ სამღვდელოებაზედ და სხვანი. ტფ., 1905. [კანზე: 1906]. – კანზე სათაური: „სამცხე-საათაბაგო და ქართველთ კათოლიკენი“.

13775–13776. ჭიჭინაძე ზ. ქართველ მაჰმადიანთა ცხოვრება. თფ., 1916. [კანზე 1917].

13777–13778. [ჭიჭინაძე ზ.] ქართველი გრიგორიანები. (სომხის სარწმუნოების ქართველები). ისტ. მიმოხილვა შავშელისა. თბ., 1906.

თავფურცელზე: „პატ. იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით გამომცემლისაგან“.

13779–13780. ჭიჭინაძე ზ. ქართველთ ებრაელნი საქართველოში. თბ., 1904.

13781–13782. ჭიჭინაძე ზ. ქართველი მაჰმადიანები კონტრიშის ხეობაზე. თბ., 1891.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის „ქართულ წიგნში“, ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ჰაზირას ლექსი, გვ. 42, ი. გრ.“

გვ. 42. ხაზგასმულია ლექსი „აღსდევ თამარ დედოფალო!“ მიწერილია: „ეს ლექსი ჰაზირასია. ი. გრ.“

13783. ჭყონია ი. ქორწინების ინ-ტი მთიულეთში, (ეთნოგრ. მონაცემების მიხედვით). ნაწ. 1. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 26. IV. ბელგა, გვ. 117“.

13784. ხარაძე რ. დიდი ოჯახის გადმონაშთები სვანეთში. ტფ., 1939.

13785–13787. ხიზანიშვილი ნ. (ურბნელი). ეთნოგრაფიული ნაწერები. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ლიზასაგან. 1941. 18. VI“. იქვე: „გ. სააკაძე, 137“.

თავფურცელთან ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „1. რომანოზ ფანცხავა (ხომლელი) თავის ჟ. „ცხოვრება“-ში სწერს, რომ ნიკო ხიზანიშვილის ფსევდონიმები იყო: 1. ნ. ურბნელი. 2. პლებსი. 3. მუჩაიძე. იხ. „ცხ.“; 1916 წ. № 4, გვ. 23. 2. აკლია: „ქართული დუელი“, იხ. ივ. როსტომაშვი. „მოგზაური“. არ არის აღნიშნული მისი ფსევდ.“.

გვ. 171. სათაურთან: „ნ. ხიზანიშვილის ნაწერების სია“, მიწერილია: „სრული სია მე მაქვს შედგენილი. ი. გრ“.

13788. ჯანაშვილი დ. (ინგილო). მგზავრის ისტორიული შენიშვნა საინგილოზე. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1872, № 4–5.

13789. ჯანაშია ნ. აფხაზები. (ეთნოგრ. მასალა). – ამონაჭერი: „მოამბე“. 1897, № 2, 5, 11; 1898, № 7, 11; 1899, № 4.

წიგნში დევს ქალაქი წარწერით: „აქ აკლია მხოლოდ ერთი №-რი, 1898, № XI, ი. გრ“.

კავკასიის ისტორია

13790. აზერბაიჯანის, საქართველოს, სომხეთის ხალხებს. ამიერ-კავკასიის ხალხთა ანტიფაშისტური მიტინგის მასალები. თბ., 1942.

13791–13793. ბარტოლდი ვ. აზერბაიჯანის ისტორიის მოკლე მიმოხილვა. თარგმ. რუს. ტფ., 1935.

კანზე: „ლ. მელიქსეთ-ბეგის წინათქმით. ი. გრ“.

13794–13795. გორკი მ. კავკასიის ამბების შესახებ. [თბ.]. 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1936, 20 X.“

13796. ესაძე ს. ქურთთა საკითხი იმპერიალისტური ომის დროს 1914–1917 წლებში კავკასიის ფრონტზე. – ამონაჭერი: საქ. არქივი, 1927, № 2.

13797. [კავკასიელი]. რა გააკეთა რუსეთმა კავკასიისათვის რომანოვთა მეფობის დროს. რომანოვთა გვარეულობის 300 წლის იუბილე. [თბ., 1913].

13798. მახარაძე ფ. 1905 წელი ამიერ-კავკასიაში. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი გადამუშავებული გამოცემად, გამოვიდა მეორედ 1932 წ.“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ფ. მახარაძის წერილი „1905 წლის რევოლუცია და ბოლშევიკები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1930 წ., № 298, 20. XII“.

13799. მახარაძე ფ. 1905 წელი ამიერ-კავკასიაში. მე-2 გამოც. (შესწორ.) ტფ., 1932.

ყდის მესამე გვ.: „შენიშვნები ჩემი არ არის. ასე ვიციდე ბუკინისტთან. პუშკ. № 11. სახელგამი. 1939. 5/XI–ი. გრ.“

13800. მელიქსეთ-ბეგი ლ. „საქართველოს მეზობელ მხარეთა აღწერა“. მე-XVIII საუკუნის მეორე ნახევრისა, როგორც მასალა ამიერ-კავკასიის საისტორიო გეოგრაფიისათვის. ტფ., 1935 [კანზე: 1936].

13801. [მელიქსეთ-ბეგი ლ.] ლ. მ.-ბ. „სომხეთის ისტორიის არქივი“ – ამონაჭერი „საქართვე. არხივი“-დან, 1923, № 2.

13802. ნაზაროვი დ. ერობა კავკასიაში. წერილები. ქუთაისი, 1918.

13803. სავანელი ა. თავადი ვასილ იოსების ძე ბებუთოვი. – ამონაჭერი: „ცისკარი“-დან.

კანზე: „ი. გრ. ალექსანდრე სავანელი. ვასილ იოსების ოსეფას (?) ძე ბებუთოვი“.

გვ. 4. „ცისკარი (?) წელი?... ი. გრ.“

13804–13805. ფრონელი ა. მთის არწივი შამილი. (ისტ. ამბავი). ტფ., 1914.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „განათლება“, 1914 წ., № III“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ტყვეების დასახსნელად შამილმა მილიონი მოითხოვა“, მიწერილია: „ეს წერილი პირველად დაიბეჭდა ჟურ. „ჩვენი ერი“, № 2, 1909 წ., გვ. 6. რედ. პ. სურგულაძე“.

13806. ღვინიაშვილი გ. საიდან წარმოსდგა კავკასიაში ყაჩაღობა. [თბ., 1884]. – ამონაჭერი ჟურნ. „ივერია“, 1884. № 5–6.

13807. შეუპყრობელი ყაჩაღი ზელიმ-ხანი. თარგმანი რუს. დ. ფერაძისა. თბ., 1913.

13808–13811. [შილაკაძე ა.] ან ში-ძე. ზელიმხანი. პოპულარული ნარკვევი. ტფ., 1935.

თავფურცელზე: „ძვირფას აკაკის. გვარი სახელსა გიმშვენებს და სახელი გვარსა, აკაკი წერეთლობაზე აბა ვინ იტყვის უარსა. ავტორისაგან. 7/III. 35 წ“.

კანზე: „წარწერით ვიყიდე საბლიტგამის ბუკინისტთან 1 მაღ. ი. გრ. 1944. 5/VIII“.

თავფურცელზე ავტორის კრიპტონიმთან მიწერილია: „ანდრო შილაკაძე“.

მეორე ცალში ამონაჭერი „სუსხი“-ს 1913 წ., № 1-დან გ. ა-ც-ხელის იუმორული ეტიუდი: „ზელიმ-ხანი, მისი დაბადება, ცხოვრება შემოქმედება და სიკვდილი; (თარგმანი)“.

13812–13813. შილაკაძე ა. ზელიმ-ხანი პოპულარული ნარკვევი. მე-2 შესწ. გამოც. ტფ., 1936.

13814–13815. ჭიჭინაძე ზ. ოსეთი ქართული წიგნებით, ზეპირის ამბებით, სახალხო გადმოცემებით და ძველებურის დარჩენილის ცნობებით აკინძული და გამოცემული ზ. ჭიჭინაძისაგან. ტფ., 1915.

კანზე: „ზაქ. ჭიჭინაძისაგან გადმონაცემი. ი. გრიშაშვილი.“

13816–13817. წერეთელი გ. შამილის წერილები ბარონ ნიკოლაისადმი. თბ., 1936, (საქ. სახელმწ. მუზეუმის მოამბე, IX B (1) – ცალკე ანაბეჭდი).

13818. ჯავახიშვილი ი. ძველი სომხური საისტორიო მწერლობა. წ. 1, ტფ., 1935.

13819. ჯაფარლი თ. ძმობის ზეიმი. [აზერბაიჯანისა და ქართველი ხალხის მეგობრობა და ურთიერთკავშირი]. თბ., 1960.

რუსეთის ისტორია 1917 წლამდე

13820. აბრამიშვილი ვ. სისხლიანი კვირა. 9 იანვრის (1905 წლის) ამბები. ტფ., 1928.

კანზე: „ავტორის გვართან: „ვეფხო-ფშაველა. – ი. გრ.“

13821. აინზაფტი ს. ზუბატოვობა და გაპონობა. თარგმ. რუს. ტფ., 1924.

13822. ბარამია ლ. დეკაბრისტი ა. განგებლოვი. (განგებლიძე). თბ., 1951.

კანზე: „1951. 6/IX“.

13823–13824. ბარამია ლ. დეკაბრისტები საქართველოში. [თბ.], 1955.

ფორზაცზე: „დიდს შემოქმედს, ძვირფას ადამიანს – სოსო გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით – ავტორისაგან. ლ. ბარამია. 17. IV. 56 წ. თბილისი“.

13825. ბიჩკოვი ლ. პარტიზანული მოძრაობა 1812 წლის სამამულო ომში. თბ., 1941.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: „1. დ. ბივენის წერილი „Фашисты бомбят исторические памятники в Лондоне“, მიწერილია: „Заря“, 1941, № 286, 31 დეკემბ.“ 2. გ. სამხარაძის „ბროშურა პარტიზანული ბრძოლების სახელოვანი ტრადიციის შესახებ“, მიწერილია: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1942, № 72, 26 მარტი“.

13826. ბრემკოვსკაია ე. ბებია რუსეთის რევოლუციისა ეკატერინე ბრემკოვსკაია თითონ თავის თავზე თარგმანი ივ. პ. რ-სა. [თბ.], 1917.

გვ. 1. „ი. გრ. 1921“.

13827. ბორისოვი ს. ბაგრატიონი. თარგმანი გ. ჩიგოვიძისა. თბ., 1941.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ანი, 38.“

13828. გვინჩიძე ო. რუსეთის საზოგადოებრივი მოძრაობის ისტორიიდან. (ძმები ევგრაფი და პეტრე გრუზინოვები – ნამჩევადენი). თბ., 1957.

13829. დროზდოვი პ. სსრკ ხალხთა ისტორია. მოსკოვის სახელმწიფოს წარმოქმნა. თბ., 1937.

13830. იაროსლავსკი ე. მოგონებათა ფურცლები 1905 წ. თარგმ. გაჩეჩილაძის. ტფ., 1933.

კანზე: „შეცდომა, გვ. 3“.

თავფურცელზე ჩამატებულია მთარგმნელის სახელი: „დათიკო.“

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ბაგდან“, მიწერილია: „ბულდან.“

13831. ინოკენტი არხიეპისკოპოსი ხერსონისა. სიტყვა დასაფლავებასა ზედა ღენერალ ჭელდმარშალისა, უგანათლებულესისა თავადისა მიხაილ სვიმონის ძის ვორონცოვისა. თქმული ოდესისა საკათედროსა ტაძარსა შინა. 10 ნოემბერს 1856 წელსა. რუსულ. თარგმ. ნ. ბერძენოვისაგან. ტფ., 1858.

კანზე: „ი. გრ. მნებელობა“

13832. იუსუპოვი. როგორ მოკლეს რასპუტინი. დამატებით: „რასპუტინის მკვლელები საფრანგეთის სასამართლოს წინაშე“ თარგმ. რუს. ი. საყვარელიძის. ტფ., 1928.

კანზე: „მოკლეს 1916 წ., 16 დეკემბ“.

- გვ. 29. მოხაზულია: „კრიმში“ და მიწერილია: „ყირ“.
- გვ. 38. ხაზგასმულია: „საშინელ 16 დეკემბრის დამეს“, მიწერილია: „1916.“
13833. კანონები რუსეთის საბატონო გლეხთ განთავისუფლებაზე. (შემოკლებით გარდმოღება რუსულითგან). ტფ., 1862.
13834. კატორღა და ციმბირი. მოგონებათა კრებული. პ. მ. საყვარელიძის საერთო რედაქციით. ტფ., 1935.
- 13835–13837. დ კიუსტინ, მარკოზ. ნიკოლოზ I დროინდელი რუსეთი. [წინასიტყვაობით], 1935.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1935. 10/VII.“
- სათაურთან მიწერილია: „თარგმანი დ. ონიაშვილისა, რედაქცია გ. ქიქოძისა, წინათქმა შემოკლებულია გესენისა“.
- ფორზაცზე: „1. ქართველი დედოფალი, 73 და 296. 2. ქართვე. ქალის სილამაზე, 74. 3. რუსეთში რევოლუცია მოხდებო, გვ. 51“.
- წიგნში დევს ფურცელი წარწერით: „დე-კიუსტინი ქართულად. 1. აქ იყვნენ მისი ამხანაგები უბედურებით, გვ. 181. 2. მე თითონ მინდა ვეჭვობდე ამას, გვ. 183“.
13838. კონარსკი ი. დეკაბრისტთა ბელადები. თარგმ. კ. მოძუაშვილისა. თბ., 1933.
13839. ლევინი შ. როგორ გაარღვია ბრუსილოვმა გერმანია-ავსტრიის ჯარების ფრონტი. თბ., 1942.
13840. ლომოური თ. პეტრე ბაგრატიონი. თბ., 1943.
- გ. ნატროშვილის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე ამოჭრილი ჟურნალიდან „მნათობი“, 1943, № 8.
- 13841–13842. მურავიოვი ა. მოგონება საღმრთო დაგვირგვინოსნებისა. თბ., 1883.
13843. მუშიშვილი გ. ისტორიული ეტიუდები. აგრარული რევოლუციის მამოძრავებელი ღვედები. – ამონაჭერი.
13844. ნაკაშიძე ნ. რუსი და უკრაინელი ხალხების მეგობრობის ისტორიული ფესვები. თბ., 1954.
13845. ოსიპოვი კ. სუვოროვი. თარგმ. ნ. ძიძიგურისა. [თბ.], 1941.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 27/XI“. იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი ამ წიგნის შესახებ, მინაწერით: „კომ.“, 1942, № 203, 27 აგვისტო“.
13846. პანკრატოვა ა. დიდი რუსი ხალხი. თარგმ. მე-2. შვეს. რუს. გამოც. თბ., 1954.
13847. პოკროვსკი მ. რუსეთის ისტორია. ფრიად შემოკლებული მიმოხილვა. 1-ლი და მე-2 ნაწილები. უძველესი დროიდან მე-XIX საუკუნის ბოლომდე. მაქს. ბერძნიშვილის თარგმ. თბ., 1932.
- გვ. 9. ხაზგასმულია: „ამ ნაპირებს თევზი ქარავნებით მოადგება“ და მიწერილია: „ქარავნებით?“
13848. პოკროვსკი მ. რუსეთის ისტორია. შემოკლ. მიმოხილვა. ნაწ. 3. XX საუკუნე 1896–1906 წ. ნაკვ.1. თარგმ. ს. კაკაბაძის რედ., თბ., 1924.
13849. პოსტიშევი პ. წარსულიდან. მეფისდროინდელი რუსეთის ივანოველ ფეიქართა ცხოვრებიდან. თარგმ. ს. ხუციშვილისა, ტფ., 1937.

თავფურცელზე: „სოსოს! მის ბიბლიოთეკაში ადგილის საპოვნელად. ს. ხუციშვილი. 14. III. 38“.

13850. როგორ ცხოვრობდნენ და იბრძოდნენ თავისი განთავისუფლებისათვის მუშები და გლეხები მეფის რუსეთში. მასალები პირველი თემისათვის. 1949/50 სასწ. წელი. თბ., 1949.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „მეჩექმის“, მიწერილია: „ხარაზის“.

13851. როდის და როგორ დაუმარცხებია რუს ხალხს გერმანელი დამპყრობნი, თბ., 1941.

13852. როდის და როგორ დაუმარცხებია რუს ხალხს გერმანელი დამპყრობნი. თბ., 1942.

13853–13856. როსტომიშვილი დ. ტფილისიდან ზნამენსკამდე. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ამხ. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 13. VII. 33“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს პოლიტ. კატ. სექტორი. 9. VI. 33.“

მესამე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1933. IV.“

13857. რუსეთის მიმოხილვა. [თბ., 1879]. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 1.

13858. სამოილოვი ფ. როგორ ხდებოდა არჩევნები ცარიზმის დროს. თბ., 1946.

13859. სურგულაძე ა. დიდი რუსი მხედართმთავრები. [ისტ. მიმოხილვა]. თბ., 1953.

13860. უკანასკნელი ჟამნი ცხოვრებისა იმპერატორის ნიკოლოზ პირველისა. გარდმოღებული რუსულით ქართულსა ენასა ზედა მღუდლის მიხაილ გურგენიძისა მიერ. მოსკოვი, 1855.

ფორზაცზე: „მამაჩემის საჩუქარს უმატებ შენს საყვარელ ბიბლიოთეკას, როგორც ძველ გამოცემას. მარიჯან. 1/VI. 1929“.

იქვე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დეკ. ტყემალაძე“.

13861. უმაღლესი მანიფესტ[ები]. ამონაჭრები: „მოამბე“, 1894, № 11; 1896, № 5; 1898, № 8.

13862. ჩოდრიშვილი ზ. კატორღელების ცხოვრება. მიხა ჩოდრიშვილისადმი მიწერილი წერილების მიხედვით. ტფ., 1925.

13863. ცხრა იანვარი. 1905–1925. ტფ., 1925.

13864. ჭიჭინაძე ზ. რუსეთის მამულიშვილების ომი 1812 წ. პეტრე ბაგრატიონი და სელიმ ფაშა ხიმშიაშვილი. თბ., 1912.

13865. ხაჭაპურიძე გ. რუსეთის 1905–1907 წლების რევოლუცია (50 წლისთავის გამო). თბ., 1955.

სსრ კავშირის ისტორია

13866. 1917 წლის რევოლუცია ისტორიულ საბუთებში. ტფ., 1930.

13867. ამხ. ივანოვის წერილი და ამხ. სტალინის პასუხი. თბ., 1938.

13868. ამხანაგი. კომუნისტურ რუსეთში (პირადი შთაბეჭდილებებით ჩრდილოეთ კავკასიაში და კომუნისტურ გაზეთების ცნობებით). თფ., 1920.

კანზე: „ი. გრ. იხ. „ქართ. წიგნი“. გვ. 442“.

13869. ბარამიძე ნ. სამოქალაქო ომის გმირი ნესტორ კალანდარიშვილი. ბათუმი, 1960.

13870. მარქსისტული ისტორიული მეცნიერების განვითარების ახალი ეტაპი. [თბ.], 1936.

13871. მუშურ-გლეხური წითელი არმიის სამხედრო ფიცის ტექსტი. [თბ., 1942].

13872. ნატროშვილი ი. საბჭოთა ქვეყნის ძალისა და ძლიერების წყაროები. თბ., 1954.

13873. ოთხი წლის ბრძოლა. თბ., 1921.

13874. [ორახელაშვილი მ.] გექტორი ნ. 1. რით აიხსნება რუსეთში სოციალისტური რევოლუციის ადვილად გამარჯვება? 2. ევროპიელ-ამერიკელი და რუსი მუშა. ქუთაისი, 1920.

13875. ოცი წელი ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციისა სსრ კავშირში. [თბ.], 1937.

13876. პოლიევქტოვი მ. სსრკ ისტორიის წყარომცოდნეობა. (კონსპექტი) თბ., 1937.

13877–13878. რა უნდა იცოდეს წითელარმიელმა. თბ., 1942.

13879. რა მოხდა ხასანის ტბის რაიონში. [თბ.], 1939.

13880. რიდი ჯ. ათი დღე, რამაც შესძრა ქვეყნიერება. ნ. ლენინისა და ნ. კრუპსკაიას წინასიტყვ. ჯონ რიდის მოკლე ბიოგრაფია ა. რ. ვილიამსისა. თარგმ. რუს. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. 23/1“.

ბოლო ფორზაცზე: „რეცენზია 1. № 552 „მუშა“, 1924 წ. 20 იანვარი. 2. კომუნისტში კიდევ“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი პ. საყვარელიძის რეცენზია „სასარგებლო წიგნი“, მინაწერით: „გაზ. „მუშა“, 1924, 20 იანვარი, № 552.“

13881. საველიევი ლ. ოქტომბრის საათი და რუკა. თარგმ. ს. წერეთლისა. თბ., 1932.

13882. სსრ კავშირის ისტორია. მოკლე კურსი. სახელმძღვ. მე-3 და მე-4 კლასებისათვის პროფ. ა. ვ. შესტაკოვის რედ. ტფ., 1937.

13883. სსრ კავშირის ისტორია. მოკლე კურსი. სახელმძღვ. მე-3 და მე-4 კლასებისათვის. ა. ვ. შესტაკოვის რედ-ით. ტფ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 10/X“.

13884. სსრ კავშირის ისტორია. საშ. სკოლის X კლ. სახელმძ. ა. პ. პანკრატოვას რედ. რუს. მე-10 გამოც. მიხედვით შ. ასათიანისა და მ. ხუხუნაიშვილის თარგმ. თბ., 1951.

13885. სამოქალაქო ომის ისტორია სსრ კავშირში. მ. გორკის, ვ. მოლოტოვის, კ. ვოროშილოვის, ს. კიროვის, ა. ჟდანოვის, ი. სტალინის რედ. ტ. 1. დიდი

პროლეტარული რევოლუციის მომზადება (ომის დასაწყისიდან 1917 წ. ოქტომბრის დასაწყისამდე). თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ლენინის ისტ. სიტყვა, გვ. 212. ი. გრ.“

13886. სტალინი ი. ბ. ამხანაგ სტალინის სიტყვა, წარმოთქმული წითელი არმიის აკადემიკოსთა გამოშვებაზე კრემლის სასახლეში 1935 წ. 4 მაისს. [ტფ.], 1935.

13887. სტალინი ი. ბ. დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXV წლისთავი. თბ., 1942.

13888–13889. სტალინი ი. ბ. დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXVI წლისთავი. თბ., 1943.

13890. სტალინი ი. საუბარი ამერიკის საგაზეთო გაერთიანების – „სკრიპს-ჰოვარდ ნიუსპეიპერსის“ თავმჯდომარე ბ-ნ როი ჰოვარდთან 1936 წ. 1 მარტს. თბ., 1936.

13891. სტალინი ი. შენიშვნები თანამედროვე საკითხების შესახებ. [თბ.], 1937.

13892. სტალინი ი. წითელი არმიის სამი თავისებურების შესახებ. სიტყვა მოსკოვის საბჭოს საზეიმო პლენუმზე, რომელიც მიემძვნა წითელი არმიის მე-10 წლისთავს. [თბ.], 1939.

13893. ჩვენი სამშობლო. ა. სტეცკის, ს. ინგულოვისა და ნ. ბარანსკის რედ-ით. [თბ.], 1937.

კანზე: „11 რესპ., 67“.

13894. ჩხეტია შ. რუსეთის დიდი რევოლუცია. ტფ., 1930. – ცალკე ამონაბეჭდი კრებულიდან: „1917 წ. რევოლუცია“.

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს ნიშნად პატივისცემისა. ავტორისაგან. 6. 1. 31“.

13895. წითელი არმიის სადისციპლინო წესდება. თბ., 1942.

საბჭოთა კავშირის დიდი სამამულო ომი

13896. აგიტაცია სამამულო ომის სამსახურში. კრებული მასალებისა. თბ., 1941.

13897. ალექსანდროვი გ. მოსკოვის გარემოცვისა და აღების გერმანული გეგმის ჩაშლის შესახებ. თბ., 1942.

13898. ანთიმე ქ. ქართველი ქალები დიდ სამამულო ომში. [ნარკვევი.] თბ., 1955.

13899. ბარამია მ. ქართველი ხალხი კავკასიის დაცვისათვის ბრძოლაში. თბ., 1960.

თავფურცელზე: „სახსოვრად პოეტ აკადემიკოსს საქ. სახალხო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით და პატივისცემით მ. ბარამია. 21. XII. 60 წელი“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 175“.

13900. ბაჩელისი ნ. ბრძოლა მოსკოვისათვის. თბ., 1943.

13901–13902. ბრძანება თავდაცვის სახალხო კომისრისა. 1942 წლის 23 თებერვალი. № 55. ქ. მოსკოვი. თბ., 1942.

- 13903–13904. გერმანიის ფაშიზმი გლეხობის უბოროტესი მტერია. [კრებული]. თბ., 1941.
13905. გვრიტიშვილი დ. ქართველი სტალინგრადელები. თბ., 1944.
13906. გოგიავა ვ. ალექსანდრე წურწუშია. [ნარკვევი]. თბ., 1942.
13907. დავითაშვილი მ. 21000 კილომეტრი მტრის ზურგში. საბჭ. კავშირის გმირის დ. ბაქრაძის საბრძოლო გზა. თბ., 1947.
13908. იოსელიანი ა. საქართველო საბჭოთა კავშირის დიდ სამამულო ომში. (1941–1945). თბ., 1958.
13909. კალინინი მ. ი. ბრძოლა კავკასიისათვის. თბ., 1942.
13910. კრივიციკი ი. 28 დაღუპულ გმირის შესახებ. [ტფ.], 1942.
13911. მტერი განადგურებული იქნება! გამარჯვება ჩვენ დაგვრჩება! კრებული მასალებისა აგიტატორის დასახმარებლად. [თბ.], 1941.
13912. პავლენკო პ. ბალაოლლან აბასოვი. თბ., 1943.
კანზე: „ჩემს ბიბლ. ი. გრ.“
13913. პავლენკო პ. ქართველი ხალხის გმირი შვილი [გრ. სულუხია]. თბ., 1942.
13914. საბჭოთა კავშირის გმირები საქართველოს შვილები. თბ., 1943.
13915. საბჭოთა კავშირის გმირი ზოია კოსმოდემიანსკაია. (ტანია). თბ., 1942.
13916. საბჭოთა კავშირის გმირი ნ. პ. ადამია. თბ., 1942.
13917. საბჭოთა კავშირის გმირი უმცროსი პოლიტხელი მ. ლ. გახოკიძე. თბ., 1942.
კანზე: „ი. გრ. 1942 წ. 2. VIII“.
13918. სამამულო ომის გმირები. საბჭოთა კავშირის გმირი კაპიტანი ა. ს. გეგეშიძე. თბ., 1942.
- 13919–13920. სამამულო ომის სახელოვანი მეზრძოლნი. [კრებული]. თბ., 1942.
წ. 2.
კანზე: „ი. გრ. 1942. 21. V.“
წ. 3.
კანზე: „ი. გრ. 1943 წ. 28. I. 3“.
13921. სამშობლოსათვის თავდადებული მეზრძოლნი. თბ., 1941.
გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ი. დოლიძის წერილი „Книга о героях отечественной войны“, მიწერილია: „Заря В.,“ 1942, № 2“. 2. ზაქ. რამიშვილის წერილი „სამშობლოსათვის თავდადებული მეზრძოლნი“, მიწერილია: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, № 50, 1942.“
13922. სამშობლოსათვის. ქართველი მეზრძოლები სამამულო ომში. ტბ., 1942.
კანზე: „ი. გრ. 1942. 15. XI“.
13923. სამხედრო-პოლიტიკური მიმოხილვა. (1944 წლის 20 სექტემბრისათვის). თბ., 1944.
კანზე: „ი. გრ. 1944. 24 სექტ.“
13924. სტალინი ი. თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარის ი. ბ. სტალინის გამოსვლა რადიოთი 1941 წ. 3 ივლისს. [თბ.], 1941.
13925. სტალინი ი. საბჭოთა კავშირის დიდი სამამულო ომის შესახებ. თბ., 1947.

13926. სულეიმანი. ჰიტლერული ბლოკის დაშლა. – ამონაჭერი: „ბოლშევიკი“, 1943, № 9.
13927. ქართველ მებრძოლთა წერილი საქართველოს მშრომელებს. თბ., 1943.
13928. შამათავა პ. ქართველი მეომრები. (სამხედრო ჟურნალისტის ჩანაწერები). თბ., 1960.
13929. შური ვიძიოთ ვერაგ მტერზე. სამტრედია, 1942.
კანზე: „გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა. 1947, 8/VII. ვალერი ნინუამ მაჩუქა ჩემის თხოვნით“.
13930. ჩახვაშვილი ნ. ქართველი კომკავშირელები სამამულო ომის ფრონტებზე. 1941–1945 წ. [თბ.], 1949.
13931. ჩვენო გმირები. [ქართველები სამამულო ომში. თბ.], 1944.
კანზე: „1944. 4. X. ი. გრ“.
13932. ჩიქობავა არნ. ფაშიზმი პროგრესის უარყოფილობაა. თბ., 1941.
13933. წითელი არმიის ისტორიული გამარჯვება სტალინგრადთან. თბ., 1943.
13934. ჯაში ნ. გმირი ქალაქები. მოსკოვი. ლენინგრადი. სტალინგრადი. თბ., 1949.

პირველყოფილი საზოგადოება. ისტორია

- 13935–13936. კოვალევსკი მ. ოჯახისა და საკუთრების წარმოშობა-განვითარება. თარგმ. რ. კალაძისა. წ. 1. დედათმთავრული ოჯახი და პირველყოფილი კომუნიზმი. ბათუმი, 1905.
- 13937–13939. კუდრიავსკი დ. როგორ ცხოვრობდნენ ადამიანები ძველად. (პირველ-ყოფილის კულტურის მიმოხილვა). თარგმ. ის. კვიციანიძისა. ტფ., 1896.
კანზე: „არ არის საჯაროში. პალატას აქვს. ი. გრ.“
- 13940–13944. კუდრიავსკი დ. როგორ ცხოვრობდნენ ადამიანები ძველათ. (პირველ-ყოფილი კულტურის მიმოხილვა). თარგმანი ის. კვიციანიძისა. თფ., 1906.
13945. კუდრიავსკი დ. როგორ ცხოვრობდნენ ძველათ ადამიანები. თარგმანი ის. კვიციანიძისა. მე-3 გამოც. თბ., 1920.
13946. ლეტურნო შ. ველურობა და განათლება ანუ ადამიანთა ცხოვრება-განვითარება. შ. ლეტურნოს „სოციოლოგია“-დან გადმოკ. სევ. ჯუღელის-მიერ. თბ., 1900.
13947. ნათაძე გ. პირველდაწყებითი კულტურა. პირველი კლასის კურსი. [თბ., 1920].
- 13948–13952. უზნაძე დ. ისტორია პირველყოფილი კულტურისა. ტფ., 1919.
თავფურცელზე ავტორის წარწერა: „მაროს დიტოსაგან. 1919 წ. 21. XII. თბ.“
13953. ჭუმბურიძე თ. პირველყოფილი კულტურა. პირველი კლასის კურსი. გადმოკ. დ. კუდრიავსკის წიგნიდან. მე-2 შესწორ. და შევსებ. გამოც. ქუთაისი, 1920.
თავფურცელზე: „ი. გრ. არ არის მოხსენებული „ქართულ წიგნში“.

ძველი სამყაროს ისტორია

13954. ალექსიშვილი მ. აი რას ამბობს ისტორია. თბ., 1953.

13955. ალექსიშვილი მ. ალექსანდრე მაკედონელი. ნარკვევი. თბ., 1950.

13956. ამბები ძველის დროების ხალხებზე. წ. 1. უწინდელი ინდოელები და ეგვიპტელები. ტფ., 1866.

13957. არისტოტელე. ათენელთა სახელმწიფო წყობილება. ბერძ. გადმოთარგმ. ს. ყაუხჩიშვილის მიერ. ქუთაისი, 1935.

13958–13959. ბაბილონის მეფის ხამურაპის კანონები. ტექსტი თარგმნილია რუსულით ელ. აბაშიძე-რუსიას და ალ. რუსიას მიერ. პროფ. ალ. წერეთელის რედ., წინასიტყვ. და დამატებით. ტფ., 1934. – ლითოგრაფირებულია.

13960. ბაჟანოვი ლ. კლასთა ბრძოლა ანტიურ ქვეყანაში. საზოგადოებრივ ფორმაციათა ისტორია. ტფ., 1933.

13961–13962. გირო პრ. და გეიე ლ. რომაელების ძველი ისტორია. (ფრანგ.). ვ. ლორთქიფანიძისა. ტფ., 1906.

13963–13965. გომართელი ი. ისტორია აღმოსავლეთისა. ძველი ეგვიპტე, მცირე აზია, ინდოეთი, საქართველო, მიდია, სპარსეთი. რედ. ივ. როსტომაშვილი. თფ., 1897.

მეორე ცალის კანზე: „საჯაროს არა აქვს. ი. გრ.“

13966–13967. კაი გრაჰი და მისი ძმა ტიბერი. თარგმ. ნიკ. გვანცალაძისა. თფ., 1906.

13968–13969. კაუტსკი ვ. ანტიური ქვეყანა. იუდეველთა და ქრისტიანეთა. თარგ. დ. კასრაძისა. თფ., 1911.

13970. მაკალათია ს. საზოგადოებრივ ფორმათა განვითარების ისტორია. ტფ., 1926.

13971. მეიერი ე. ძველი ქვეყნიერების ეკონომიური განვითარება. თარგმ. მაქს. ბერძენიშვილის. [თბ.], 1927.

თავფურცელზე: „ქართული სიტყვის უსტაბაშს – სოსოს გრიშაშვილს. მაქს. ბერძენიშვილისაგან. 1927. V 29 დედა-ქალაქი“.

კანის მე-4 გვ.: „გვ. 58. ილია, IV. გარმიანელი“.

13972. მელიქიშვილი გ. ურარტუ. სამეცნ.-პოპულ. ნარკვევი ქართველი ხალხის წინაპრების ისტორიიდან. თბ., 1951.

გაზეთიდან ამონაჭერი მ. მანჯავიძის წერილი „საინტერესო წიგნი“, მინაწერით: „სტალინელი“ (გორი), 1952 წ., № 36, 19 თებ.“

13973. ნორმანი შ. საბერძნეთის ძველი ისტორია. (ფრანგულიდან) ვლ. ლორთქიფანიძისა. ტფ., 1903.

კანზე: „ანის. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშ. 1917 წ. 2 ნომბ“.

13974. პლუტარქე. რჩეული პარალელური ბიოგრაფიები. ტ. 1. ძველბერძნულიდან თარგმნა, შესავ. წერილი და განმარტებები დაურთო ა. ურუშაძემ. თბ., 1957.
13975. საბერძნეთის ძველი ისტორია დასაწყისიდან დამოუკიდებლობის დაკარგვამდე. ფრანგულიდან ნათარგმნი. – ამონაჭერი.
13976. სანიკიძე ლ. პონტოს სამეფო. თბ., 1956.
13977. სერგეევი ვ. ძველი რომის ისტორიის ნარკვევები. თბ., 1940.
- 13978–13979. უზნაძე დ. მსოფლიო ისტორია. ნაწ. 1. ძველი აღმოსავლეთი და პირველყოფილი კულტურა. ქუთაისი, 1916.
კანზე: „ეს წიგნი ენის მხრივ გასწორებულია მელნით. ი. გრ.“
- 13980–13981. უზნაძე დ. მსოფლიო ისტორია. ნაწ. 1. ძველი აღმოსავლეთი და პირველყოფილი კულტურა. მეორე შესწ. და შევს. გამოც. ქუთაისი, 1917.
- 13982–13983. უზნაძე დ. ძველი ისტორია. სისტ. კურსი. წ. 1. ძველი აღმოსავლეთი და საბერძნეთი. ტფ., 1919.
- 13984–13985. უზნაძე დ. ძველი ისტორია. სისტ. კურსი. წ. 2. რომის ისტორია. მე-2 შევს., შესწორ. და დასურათ. გამოც. ტფ., 1920.
13986. ურიების ბედი. [თბ., 1881]. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № 6.
13987. წერეთელი ა. ებრაელების ძველი ისტორია. ტფ., 1935.
13988. წერეთელი ა. მსოფლიო ისტორია. დაწყებითი კურსი. ნაწ. 1. ძველ საუკუნეთა ისტორია. მე-3 კვლავ შესწ. და შევს. გამოც. [ტფ.], 1920.
- 13989–13990. წერეთელი ა. მსოფლიო ისტორია. პირველდაწყებითი კურსი. ნაწ. 1–2. ქუთაისი, 1918.
ნაწ. 1. ძველი საუკუნეთა ისტორია.
ნაწ. 2. საშუალო საუკუნეები.
კანზე: „ეს წიგნი არ არის „ქართულ წიგნში. ი. გრ.“
13991. წერეთელი ა. ძველი აღმოსავლეთი. წ. 1. ეგვიპტე და ასირია–ბაბილონი. ტფ., 1928.
13992. წერეთელი ა. ძველი აღმოსავლეთი. სირია და ფინიკია. თბ., 1955.
13993. წერეთელი ა. ძველი რომი. ტ. 1. თბ., 1957.
- 13994–13995. წერეთელი ა. ძველი საბერძნეთის ისტორია. ნაწ. 1. უძველესი პერიოდი. ტფ., 1929.
13996. წერეთელი ა. ხეთელები და მათი სამყარო. (მოკლე ისტ.-კულტ. მიმოხილვა). ტფ., 1931.
13997. ჰერცველდ ე. კულტურული ურთიერთობანი ძველს აღმოსავლეთში. ტფ., 1931.
კანზე: „ი. გრ. 1931. 31/XII“.

შუასაუკუნეებისა და ახალი ისტორია

13998–13999. აბრამ ლინკოლნი. ამერიკის ზანგების განმანთავისუფლებელი. თარგმ. იასონ წერეთლისა. ტფ., 1897.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი საჯაროს არა აქვს. ი. გრ.“

14000–14002. ავალიანი ს. მსოფლიო ისტორიის სახელმძღვანელო. (XVI–XVII საუკუნეები). ტფ., 1920.

14003–14004. ან-სკი ს. გლეხთა საკითხი საფრანგეთში. თარგმ. პ. ქარუმიძისა. თბ., 1906.

14005–14006. არნუ. უკვდავნი. [პარიზის კომუნის გმირებზე]. თარგმ. კუპიდონისა, თფ., 1906.

14007–14008. ბაგრატიონი ნ. ბურებთან. მოგონება. თარგმნა და შენიშვნები დაურთო რ. გვეტაძემ. თბ., 1951.

ყდაზე: „აქ ჩაკრული მაქვს რეცენზიებიც. (პირველი გამოცემა). ი. გრ“. და ავტორის გვართან: „1868–1933.“

ფორზაცზე: „1. რაფ. ერისთავს შეყვარებია მართა, 15. 2. მადამ Фаври-ს პანსიონი, გვ. 17. 3. ქეთევან (ნ. ბარათაშვილის პერსონაჟი), გვ. 20. 4. შვაბები, 22. მიამიტური, 92 და გრილი ხდებოდა, 93; ფლოქვები, 93; მჯიღი, 95; მამულაშვილები; აზიზი, 109; ნაალი, 126; ყაირათი, 127“.

გვ. V. ხაზგასმულია: „არჩილს (1647–1713)“, მიწერილია: „ეს შეცდომა მეორე გამოცემაშია არის“, ხაზგასმულია: „არჩილ მეფისა“, მიწერილია: „ვახტანგ VI-ისა“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „მეფე ვახტანგ VI-ის... ბაქრაძისაგან“. მიწერილია: „სწორეა“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ზევით“, მიწერილია: „ქვევით წამოხტომა შეიძლება?“

გვ. 81. ხაზგასმულია: „გუშინდელთან“, მიწერილია: „წინა დღესთან“.

გვ. 117. ხაზგასმულია: „ჭერეხივით“, მიწერილია: „ჭერეხებივით.“

გვ. 147. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „იხ. გვ. 142“.

გვ. 150. ხაზგასმულია: „თარგი“, მიწერილია: „ზომა“.

გვ. 172. შენიშვნა 69-ში რკალშემოვლებულია: „გაზ.“, მიწერილია: „ჟურ.“ გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. გ. ოქროპირიძის წერილი „საინტერესო წიგნი“, გაზ. „კომუნისტის“, 1951 წ. 14 აგვ., № 190. 2. მიხ. კეკელიძის წერილი „ინგლისელ იმპერიალისტ ავაზაკთა მამხილებელი წიგნი“, მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1951 წ., № 28; 3. კ. გოგიავას წერილი „ქართული მემუარები ლიტერატურის ახალი შენაძენი“ მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, № 163, 1951 წ. 19 აგვისტო“. 4. გ. გეორგიძის წერილი „Мемуары Н. Багратиони“, მინაწერით: „Заря“, 1951 წ. № 157, 6 ივლისი“. 5. გ. მეზუკეს წერილი „ქართველი მეომარი ტრანსკავალში“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1951, წ., № 23, 10 ივნისი“. 6. „ახალგაზრდა კომუნისტიდან“ ამონაჭერი გ. ნოდისა წერილი „ბურებთან“, მინაწერით: „1951, № 90, 26 ივლისი.“

14009–14010. ბაგრატიონი ნ. ბურებთან. მოგონება. თარგმნა, ლიტ. დაამუშავა და შენიშვნა დაურთო რ. გვეტაძემ. გამოც. მე-2. თბ., 1952.

14011. ბასტილიის აღება. (თარგმანი) მეგობრებისა. ქუთაისი, 1906.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ“.

14012–14013. ბიკოვი ა. ამბები ინგლისის ისტორიიდან. მე-XI საუკუნიდან მე-XIX საუკუნის დამლევამდე. თარგმ. რუს. კ. ს. ჩხეიძისა. ბათუმი, 1901 [კანზე: 1902].

თავფურცელზე: „იხ. ამ წიგნის რეცენზია „კვალი“. 1902 წ. № 22. გვ. 363, ი. გრ.“

14014. ბოკლი. ცივილიზაციის ისტორია ინგლისში. ადვილ-გასაგები ენით გადმოღებული გ. სოლორაშვილის მიერ. ტფ., 1896.

14015. გერმანელი მპერიალისტების განადგურება 1914–18 წლების ომში. თბ., 1942.

14016–14018. გერმანიის რევოლუციის ისტორიიდან. თარგმ. მ. ქარცივაძისა. თფ., 1906.

14019. გვაზავა გ. ჩეხია. თბ., 1910.

14020. გველესიანი ვ. საზოგადოებათ მეცნიერების კონსპექტები. ტფ., 1930.

14021–14023. გიორგი ვაშინგტონი. (ამერიკის განმათავისუფლებელი) თარგმ. ნ. ბარნაბიშვილის მიერ. თფ., 1891.

14026. გომართელი ი. ჯუზეპე გარიბალდი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. წ. 1. ტფ., 1905.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ა. ჭ-ძე, გვ. 32“.

გვ. 32. მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ა. ჭ.“

14027. დახვრეტილ ფანგ კომუნისტთა წერილები. [1940–1944 წწ.] თარგმ. ნ. აგიაშვილისა. თბ., 1949.

14028. დოდი მ. საელჩოს ფანჯრიდან. [ნარკვევი]. თბ., 1942.

ფორზაცებს შორის ამ წიგნის გამოცემის შესახებ გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „პიტლერული გერმანია ახალი შუასაუკუნეობრივი წყვილია, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1942 წ. № 272, 17 ნომბ“.

კანზე: „ი. გრ. 1942, 23 VIII. მიტინგზე რუსთ. თეატრ.“

წიგნში დევს კონვერტი გაზეთებიდან ამოჭრილი ქართველი პოეტების ლექსებით: 1. ირ. აბაშიძე «Завет капитана Бухаидзе», «Заря Вост.», 1942, 1 ნომბ. 2. ირ. აბაშიძე «ქართველი მეომრები», „კომ.“, 1942, № 228, 25 სექტ. 3. ირ. აბაშიძე „კაპიტანი ბუხაიძე“, „კომ.“, 1942, № 224, 20 სექტ. 4. ირ. აბაშიძე „ლურსმანაშვილის გმირობა“, „კომუნისტი“, 1942 წ. № 295, 15 დეკ. 5. ს. თავაძე „ძმები გულვარდაშვილები“, „კომ.“, 1942, 25 ოქტ. № 254. 6. გ. Леонидзе «Братство народов», «Заря вост.», 1942, წ. № 258. 7. ა. მაშაშვილი „მეინვარი“, „კომ.“, 1942, № 260, 1 ნომბ. 8. ა. მაშაშვილი „დგას ორი ქალაქი, ორი ძმადნაფიცი“, „კომ.“, 1942 წ. 23 ოქტ., № 252. 9. ა. მაშაშვილი „მემოდგომა“, „კომ.“, 17 ოქტ., 1942. 10. ი. მოსაშვილი „არკადი გეგეშიძე“, „კომ.“, 1942, № 255, 27 ოქტ. 11. Мосашвили «Аркадий Гегешидзе», «Заря», 1942, № 256, 28 ოქტ. 12. ი. ნონეშვილი „საბჭოთა კავშირის გმირს ა. ს. გეგეშიძეს“, „კომ.“, 28 ოქტ., 1942 წ., № 256. 13. თ. ჯანგულაშვილი „შური ვიძიოთ“, „სტალინური სიტყვა“, (საგარეჯო), 1942 წ., № 40, 3 ოქტ. 14. „სამშობლოსათვის“ ქართველი მეზრძოლები სამამულო ომში“. „კომ.“, № 254, 25 ოქტ. 15. პლაკატი: „სამამულო ომის სახელოვანი მეზრძოლნი“, მინაწერით: „სახსოვრად ქართული პოეზიის ოქროპირს, დარბაისელ მესიტყვეს ი. გრიშაშვილს. 13. 3. 43 წ. ლ. ჭიჭინაძისაგან“. 16. ქალაქზე წერია:

„უცებ მკერდიდან იხუვლა სისხლმა

და დააწერა მიწას ვარსკვლავი“

(ხუტა ბერულავა)

„სტალინური გზით“, (გალი). 1942, № 32, 26 ივნ. მიწერილია: „ა. მაშაშვილის „სევასტოპოლის“ ერთ ადგილს ჰგავს“.

14029. ებანოიძე. პარიზის კომუნის გამოძახილი საქართველოში. თბ., 1947.

14030. ენუქიძე დ. შავი ზღვის სრუტეების პრობლემა. თბ., 1946.

14031. ვრჟოსევი ს. პოლიტიკური წესწყობილება დასავლეთ ევროპის სახელმწიფოთა. ტფ., 1906.

14032. ვინ არიან ისინი? [ფაშისტური გერმანიის ხელმძღვანელები] თბ., 1941.

14033–14034. ვულფიუსი ა. ახალი ისტორია. ნაწ. 1. გადმოთარგმ. ტრ. ჯაფარიძისა და ს. ცაგარეიშვილის მიერ. მე-6 კლასის კურსი. ქუთაისი, 1920.

14035. ვულფიუსი ა. საშუალო ისტორიის სახელმძღვანელო. ჯიხაიშის გიმნაზიის დირექტორის სერ. ცაგარეიშვილის მიერ გადმოკეთ. და დასურათ. ქუთ., 1919.

14036. იბარური დ. ესპანეთის პროლეტარიატის ერთიანი პარტიისათვის. თბ., 1928.

14037. ივანოვიჩი ი. ბოლგარეთის განთავისუფლებისათვის მებრძოლნი და წამებულნი. (ისტორიული მიმოხილვა). – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1896, №№ 9–11.

14038. იოანე გუსი [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თარგმანი ნ. შ-ძისა. ტფ., 1891.

14039. იოსელიანი გ. ნიმუშები საზოგადო ისტორიის მოთხრობებიდან. 1. პეტრე განდევილი. (ჯვაროსანთა ომები). ტექსტის ბოლოს: „გ. ი.“ – ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 7–8.

14040. ისტორიის ფალსიფიკატორები. (ისტ. ცნობა). თბ., 1948.

14041–14043. ისტორიულ-ეკონომიური ნარკვევი. (საფრანგეთის წარსულიდან). თარგმ. ლ. ელიავასი. თბ., 1905.

14044. კაპანელი კ. ფაშიზმი კულტურის მტერია. თბ., 1943.

14045–14047. კ-ი. ფ. ლასსალი. მისი ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1906.

14048–14049. კაბანოვი ნ. მიწის კანონმდებლობა ახალ ზელანდიაში. თარგ. გ. ახა-ლისა. ტფ., 1906.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პოლუმორდვინოვი.“

14050. კოვალევსკი მ. მუშათა კითხვა საშუალო საუკუნეებში. ლექცია წაკითხ. ბრიუსელის უნ-ტში, თარგმ. კ. თ-ის მიერ. ქუთაისი, 1914.

14051–14052. კონკოლი მ. კომუნა 1871 წ. 1871 წელს პარიჟელ მუშების აჯანყების მოკლე ისტორია. მეგობრების თარგმ. ქუთაისი, 1906.

14053. კორსუნსკი პ. ბენიამენ ფრანკლინი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თარგმ. და გამოც. გურულ-იმერელისა. ახალ-სენაკი, 1898.

კანზე: „ეს წიგნი საჯაროს არა აქვს. ი. გრ“.

14054–14055. კოსმინსკი ე. შუა საუკუნეების ისტორია. VI და VII კლ. თბ., 1952.

14056–14059. ლიბკნეხტი კ. პარიჟის რევოლუცია 1848 წ. თარგმ. პ. კალანდაძისა. თფ., 1906.

14060. ლილინა ზ. კარლ ლიბკნეხტი და ბავშვები. ტფ., 1930.

14061–14063. ლორთქიფანიძე ვ. საფრანგეთის დიდი რევოლუცია. წიგნი 1. (1789–1792). თბ., 1906.

კანზე: „ვოლტერზე, გვ. 18.“

14064. მაისურაძე დ. ახალი ჩინეთი. თბ., 1959.

14065–14067. მასლოვი პ. მსოფლიო ომის ეკონომიური მიზეზები. თარგმ. და გამოც. დ. ჩადუნელისა. ქუთაისი, 1915.

14068. მაჭავარიანი ვ. ფალსიფიკატორები და ოინზაზები. თბ., 1957.

14069. მეზუკე გ. თანამედროვე პოლონეთი. ტფ., 1929.

14070. მთვარელიძე დ. პარიზის კომუნა. (მოკლე ნარკვევი). მე-2 შესწორ. გამოც. ტფ., 1931.

14071–14072. მიულერი. ისლამი და არაბთა სახელმწიფო. დ. უზნაძის რედ. ქუთაისი, 1914.

14073–14074. მიულერი. მაჰმადი და მისი მოღვაწეობა. დ. უზნაძის რედ. ქუთაისი, 1914.

თავფურცელზე: „არაქათი, გვ. 35. ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „მიხაკოს დ. უზნაძისაგან. 1914, III, 18“.

14075. მიწიშვილი ნ. ავღანისტანის ამბები. [თბ.], 1929.

14076. მოკლე განხილვა სლავიანების ეროვნებათა აღორძინებისა. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № 5.

14077. მუშის სიტყვა მსაჯულების წინაშე. თფ., 1906.

კანზე: „აიკრძალა. ი. გრ.“

14078. ნათაძე გ. დასავლეთ ევროპის ფეოდალიზმის ისტორია. ნაწ. 1. ფეოდალიზმის წარმოშობა. ნაკვ. 1. ტფ., [წ. ა.] – ტექსტი ლითოვრ.

14079. ნათაძე გ. ინგლისის მოკლე ისტორია. ტფ., 1919.

14080. ნათაძე გ. ნაპოლეონ I-ის დაწინაურების მიზეზები. (ტფილ. უნ-ტის მოამბე, 8. 1927). – ცალკე ამონაბეჭდი.

14081. ნაპოლეონი. რჩეული ნაწერები. ტ. 1. – თბ., 1943.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1945–15–VI.“

14082. ნარკვევი ინგლისის ისტორიიდან. ჩარლზ პარნელი (ბიოგრაფია). რუსულიდან. ვ. ლ-ძე ტფ., 1904.

14083. ნიკიტინსკი ი. და სოფინოვი პ. გერმანელთა ჯაშუშობა რუსეთში 1914–1918 წლების ომის დროს. თბ., 1942.

კანზე: „დუმბაძე, 35; რაუმი, 51; ზინგერი, 62; მიასოედოვი, 29; ზალცმანი, 32“.

14084–14087. ნიკოლაძე ნ. იაპონია. ძველი და ახალი შენიშვნები. თბ., 1904. [კანზე: 1905].

14088. ოვსიანიკოვა მ. ბავშვთა ტრაგიკული მდგომარეობა კაპიტალისტურ ქვეყნებში. თბ., 1952.

14089. პარიზის კომუნა. ქრესტომატია. დ. გვაზავას რედ. [თბ.], 1928.

14090–14092. რადინი ბ. სახელმწიფო წყობილება საფრანგეთში. თარგმ. ა. მ-ლისა. Тифлис, 1906.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი ტფილისში არ არის! ი. გრ.“

- 14093–14096. როგორ იბრძოდნენ გლეხები სიცილიაში. თარგმ. პოლ. კალანდაძისა. თფ., 1906.
კანზე მთარგმნელის გვართან: „ირეთელი. ი. გრ.“
- 14097–14100. რუბაკინი ნ. ინკვიზიციის უღელ ქვეშ. მე-XIII საუკუნის ქრონიკა. თარგმ. ს. ჯუღელისა. ტფ., 1930.
14101. რცხილაძე ვ. შვეიცარიის ძირითადი კანონები. თფ., 1906.
- 14102–14103. სამილოვსკი ი. თურქეთი უოლ-სტრიტის სამფლობელოა. [მთარგმნ. ე. ტოროტაძე. თბ.], 1954.
- 14104–14107. სახოკია თ. სამშობლოსათვის თავდადებულნი. [ბულგარეთის] მიმოხილვა. თბ., 1905.
- 14108–14109. სვანიძე ა. აღმოსავლეთის ისტორია. სპარსეთი. თფ., 1922.
14110. სტიენსკი რ. არ დავივიწყებთ! [ნარკვევი]. ტფ., 1935.
14111. ტარლე ე. 1812 წლის სამამულო ომი და ნაპოლეონის იმპერიის განადგურება. თბ., 1942.
წიგნში ქალაქი წარწერით: „ცალკე მაქვს სუვოროვი, ნაპოლეონი.“
14112. ტარლე ე. ნაპოლეონი. [მთარგმნ. ცხაკაია პ. კოპაძე გ. დარჩია ლ. და სხვ. რედ. გ. ქიქოძე. თბ., 1942].
ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. პატივისცემით კ. ჭანტურიშვილი. 4. III. 42 წ.“
- გაზეთიდან ამოჭრილი ზაქ. რამიშვილის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1942 წ. № 316, 9 ივნისი“.
14113. ტივაძე გ. ოსმალეთის დერვიშობა და გლეხთა აჯანყებანი მე-XVI საუკუნეში. დამატებით ზოგიერთი საკითხის განხილვით. თბ., 1946.
კანზე: „ი. გრ. ლექსიკონი, 257“.
- გვ. 257. ხაზგასმულია: „ბერათი“, მიწერილია: „ბარათი.“
გვ. 258. ხაზგასმულია: „ვაკუფი“, მიწერილია: „ვაყუფი.“
14114. ტრაინინი ი. უუფლებობა და თვითნებობა ფაშისტურ გერმანიაში. [თბ.], 1936.
14115. უზნაძე დ. და გველესიანი ი. ახალი ისტორია. საშუალო სასწავლებლებისათვის. [ნაწ.]. 2. (XVIII–XIX საუკ.) ტფ., 1919.
14116. [უზნაძე დ. და გველესიანი ი.] ახალი ისტორია. (XVI–XVII საუკუნე). მე-2 გამოც. ტფ., 1920.
14117. უსთიუნგელი ს. საპრობილე და „თავისუფლება“. თურქი კომუნისტის ჩანაწერები. თბ., 1953.
14118. უცხოეთი 1901 წელს. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1902, № 1.
14119. ფაშიზმი – მეცნიერების მტერი. [თბ.], 1941. – სათაურის წინ ავტ.: ნ. მუსხელიშვილი, ს. ჯანაშია, გ. ახვლედიანი და ლ. გოკიელი.
კანზე: „ი. გრ. 1941. 29/XI“.
14120. ფელდმანი ი. და ლევიცკი ბ. ჰიტლერელთა ხრიკები ირანში. თბ., 1941.
კანზე: „ასაჰყალო, 38“.

14121. ქოჩიაშვილი მ. ქართველი პარტიზანები ჰოლანდიაში. (აჯანყება კუნძულ ტექსელზე). თბ., 1948.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1949. 28/II“.

14122. ყაუხჩიშვილი ს. ლექციები ბიზანტიის ისტორიიდან. წ. 1. IV–VII საუკუნეები. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „მვირფას სოსოს ს. ყაუხჩიშვილი. 9/XI 48“.

14123–14124. შავი სპარტაკი. კუნძულ სან-დომინგოს ცხოვრებიდან. აღწერა ცხოვრებისა და მოღვაწეობისა ტუსსენ-ლუვერტიურისა და მისი დროისა, ტფ., 1905.

14125. ჩინეთი. [ისტ.-გეოგრ. მიმოხილვა. თბ., წ. ა.].

14126. ძიმისტარიშვილი ს. საფრანგეთის დიდი რევოლუცია. ტფ., 1931.

14127. წერეთელი ა. ავსტრალიის ფედერაცია. (მისი წარმოშობა და განხორციელება). ქუთაისი, 1917.

კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ“.

14128. წერეთელი ა. მსოფლიო ისტორია. დაწყებითი კურსი. ნაწ. 2. სამ. საუკუნეები. [ტფ.], 1920.

14129. წერეთელი ა. მსოფლიო ისტორია. დაწყებითი კურსი. ნაწ. 3. ახალი საუკუნეები. 1-ლი გამოც. [თბ.], 1920.

14130–14131. წერეთელი მ. სანგალა მ. მუშათა მოძრაობა საფრანგეთში 1789 წლამდე (დიდ რევოლუციამდე). თბ., 1906.

ყდის მეორე გვ.: „გიორგი დანდუროვის წიგნებიდან“. იქვე: „ეს გიორგი ამჟამად პერსონალური პენსიონერია და დარაჯად მსახურობს აღმასკომში. ბაქოში ყოფილა დიდხანს კეცხოველთან ლადოსთან და „ბრძოლის“ ჩარხი უტრიალებია. ზინა გეგეშიძესთან გავგზავნე იმელში. ი. გრ. P. S. ეს მაჩუქა. 1949. 21/XI“.

თავფურცელზე: „არ არის „ქართ. წიგნში“. ი. გრ“.

14132. ჭელიძე ა. წერილები სპარსეთიდან. ამონაჭრები: „მნათობი“, 1926 წ. №№ 1–4.

წიგნში ფურცელი წარწერით: „ქორწილში „ჩადრი“. ომების და მტერთა შემოსევის დროს საჭირო იყო ჩადრი, რომ ქალის სილამაზე მისი სიცოცხლის მახედ არ გადაქცეულიყო, სახეზე ჩადრს აუფარებდნენ. ეს ჩადრი მერე მოვალეობად გადაეცათ ქალებს“.

14133. ჭელიძე ს. ინგლის-ტრანსვალის ომი აფრიკაში. ბათომი, 1901.

კანზე: „თბილისში არ არის! ი. გრ.“

14134. ხამადანი ალ. იაპონიის შპიონაჟი. [თბ.], 1937.

გაზეთ „ახ. კომუნისტი“-ს 1937, 29 ივნისი“ -დან ამონაჭერი კ. ა.-ს წერილი წინამდებარე წიგნზე.

14135. ხუსკივაძე თ. კორეია, მანჯურია და იაპონია. სადავო ადგილები და მათი მოკლე აღწერა. ყვირილა, 1904.

14136. ჯორჯაძე ა. ირლანდია მე-XIX ს-ში. – ამონაჭერი „მომბე“-დან, 1902, № 1.

14137. ჰენრი ე. ჰიტლერი სსრ კავშირის წინააღმდეგ. თბ., 1941.

საქართველოს გეოგრაფია და მოგზაურობა საქართველოში

- 14138–14142. ალხაზიშვილი ი. ბუნება და ცხოვრება. (მგზავრის დღიურიდან). თბ., 1897.
- თავფურცელზე: „ხარიპარია, 19; ასლი–ქიარიმა, გვ. 19“.
- გვ. 58. ხაზგასმულია: „ფუთს 4 მან. ჰყიდის კალმახს.“ მიწერილია: „ეხლა?“.
- გვ. 73. ხაზგასმულია: „მის დღეში“ და მიწერილია: „იმერულია?“.
- გვ. 107. ხაზგასმულია: „ფართუკიანი“, მიწერილია: „ფემტამლიანი“.
14143. არჯევანიძე ი. თბილისიდან ალაზნის ველისაკენ. მხარეთმცოდნ. ნარკვევი. თბ., 1958.
14144. ასლანიშვილი ი. მთის რაჭა. ტფ., 1929. – ამონაჭერი: „დროშა“, 1929, № 19.
14145. გამხარაშვილი გ. საინგილო. (მოკლე მიმოხილვა). თბ., 1960.
14146. გეხტმანი გ. სანიმუშო გეგმა სოფლის, თემის, დაბის ან სამაზრო ქალაქის გეოგრაფიული და სტატისტიკურ-ეკონომიური აღწერისა. ტფ., 1927.
- კანზე: „გვ. 3, ი. გრ.“
14147. გეხტმანი გ. საქართველო, ადერბეიჯანი და სომხეთი. მოკლე ეკონ.-გეოგრ. მიმოხილვა. ტფ., 1923.
14148. გეხტმანი გ. საქართველოს რესპუბლიკის ბუნებრივი საწარმოო ძალები. (მეცნ.-პოპ. მიმოხილვა). ქუთაისი, 1925.
- კანზე: „ვიყიდე პიჩკოვთან. 1928. 24/III. ი. გრ.“
14149. გიულდენშტედტის მოგზაურობა საქართველოში. გერმანული ტექსტი ქართული თარგმანითურთ გამოსცა და გამოკვლევა დაურთო გ. გელაშვილმა. ტ. 1. თბ., 1962.
14150. გულისაშვილი ზ. მგზავრის შენიშვნები საინგილოსა და ქიზიყზედ. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1882, № 11.
- 14151–14152. დონდუა დ. ჩვენი მხარე. ქართლი. მხარეთმცოდნ. ნარკვევი. ტფ., 1925.
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 5. III“.
14153. ედილი ზ. საინგილო. თბ., 1947.
- გაზეთიდან ამონაჭერი მ. ჯინჭველაშვილის წერილი ამ წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1948 წ., № 16.“
- 14154–14156. ვახუშტი ბატონიშვილი. აღწერა საქართველოდსა. გამოც. მოსე ჯანაშვილისა. წ. 1–2, თბ., 1892–1895.
- წ. 1. სამცხე. ვახუშტის საზოგადო „შესავალი“ – თურთ, 1892.
- წ. 2. ქართლი, 1895.
- მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. სადგური, 145–6; კიმოთეს უბანი, 100; ჭივ-ჭავი, 71“.
- 14157–14159. ვახუშტი ბატონიშვილი. საქართველოს გეოგრაფია. დაიბეჭდა ვახუშტი ბატონიშვილის ხელნაწერ დედნით. რედ. მ. გ. ჯანაშვილისა. თფ., 1904.
- ფორზაცზე: „მთაწმინდის ტაძარი, გვ. 73; არჩილიანი, 55; ქალებზე, გვ. 16, 138; შუამთა, გვ. 163; ტფილისის აღწერა, 75–6“.

თავფურცელზე: „მივე 8 მან. ი. გრ. 1921/XI. ყდაზე ეწერა: ფასი 2 მან.“

გაზეთიდან ამონაჭერი ლ. მარუაშვილის წერილი „გეოგრაფიის პირველი სახელმძღვანელო ქართულ ენაზე“, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1940, 20 ივნისი, № 140“.

14160. ვახუშტი. აღწერა სამეფოსა საქართველოსა. (საქართველოს გეოგრაფია). თ. ლომოურის და ნ. ბერძენიშვილის რედ. თბ., 1941.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ეეე, რედაქტორებო! – თუ „მცხეთობაში“ (მოთხრობა, ნოველა) მოგიყვანიათ, იხ. გვ. 225, მაშინ ჩემმა „თბილისის ბოჰემამ“ რა დააშავა? იხ. გვ. 221“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1941–10/VI“. ქვევით: „ლექსიკონი 256; უცები შეცდომით ხომ არ არის განმარტებული? გვ. 92 ან 261; ყაზალახი, გვ. 261 – გვ. 30, აქვს საიათნოვასაც (აუხსნელი მაქვს) აქაც შეცდომა; თბილისი, 221; ქართული ანბანი რიცხვებში, 225“.

გვ. 221. ლიტერატურის სიაში ხაზგასმულია: „Кишмишев С. Тифлис сороковых годов к. 1894. 52, 60, 64“. და მიწერილია: „ცალკე წიგნად“.

ბიბლიოგრაფიულ ცნობებში „ტფილისის“ შესახებ დამატების მიზნით მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი, „ძვ. თბ. ლიტ.-ბოჰემა“, 1927–1928 წ.“

გვ. 225. ხაზგასმულია: „ს. გლაზაშვილი, მცხეთობა ტადარსა სვეტიცხოველისასა. „საქართველო“, 1908, № 3“ და მიწერილია: „ეს მინიატურაა და აქ რა მოსატანია, მაშინ ჩემმა ბოჰემამ რა დააშავა?“

გვ. 256. ხაზგასმულია: „ბრაზი“, მიწერილია: „რათ უნდა ამას ახსნა?“ სიტყვის ახსნას „ბუგრი-მუწუკი, მსხმო რაიმე“ მიწერილი აქვს: „შიგ მატლი ტილივით, იხ. „ეთერიანი“. ი. გრ.“ სიტყვას „ბალლოჯი – ალუბალი?“ მიწერილი აქვს: „ტყის ალუბალი“.

გვ. 258. ხაზგასმულია: „ლულუფარი – წყლის მცენარე“, მიწერილია: „ლილიფარა – მზესუმზირა“.

გვ. 259. სიტყვას „პუმპულა“ მიწერილი აქვს: „ანუ შამამი, იხ. ჩემი თარგმანი იონათანი „მნათ.“ სიტყვას „როკ-დაქირავებული სპა, ქირა, ჯამაგირი“, მიწერილი აქვს: „როკის სპა, იხ. დავ. აღმაშენებელი“.

გვ. 261. ხაზგასმულია: „უცები – უცოდინარი“, მიწერილია: „შეცდომაა, უცები – ნიშნავს ფიცხელს, უცბადდიდან წარმოებულს ფშავში. უცები ნიშნავს ექსპრომტს, იხ. „ბაჩანა“ – თ. რაზიკაშვილი“. ახსნას: „ქონდაქარი – მკვლელობის მოხელე“ მიწერილი აქვს: „იხ. ჩემი ა. ჭ-ძე“. ხაზგასმულია: „ყაზალახი – კაჭკაჭი?“, მიწერილია: „იხ. საიათნოვა. ი. გრ.“ ახსნას „ჩუგლუგი-საომარი იარაღი“, მიწერილი აქვს „დუგლუგი(?) თოფის ყუა. ი. გრ.“

გვ. 262. სიტყვას „ჭკა-პატარა ჭილყვაკი“ მიწერილი აქვს: „როსტოვში ბევრი იცის გაზაფხულს. მე თვით ვნახე. ი. გრ.“ მოხაზულია: „ჯინი-გოდორ-მარხილი“, მიწერილია: „ჯინი – насилка. ი. გრ.“

გაზეთიდან ამონაჭერი ლ. მარუაშვილის წერილი „ვახუშტის გეოგრაფიული თხზულების ახალი გამოცემა“, მინაწერით: „ინდუსტ. ქუთაისი“, 1941, № 100, 29/IV“.

14161. ზარდალიშვილი გ. გამოჩენილი ქართველი მოგზაურები. თბ., 1958.

- კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „მოგზაური რატიშვილი? იხ. „საქართვე. მოამბე“. ი. გრ.“
 14162–14164. კაკაბაძე ვ. საქართველოს ბუნებრივი სიმდიდრენი. ტფ., 1922.
 გვ. 1. წარწერა: „სახელმწ. სამეცნ. საბჭოს წევრს გ. ახვლედიანს. ავტორისაგან. 16. XI. 22 წ.“.
14165. კარბელაშვილი ლ. სამხრეთ ოსეთი. გეოგრაფ. მიმოხილვა და ბიბლიოგრაფია. თბ., 1962.
14166. კლიმიაშვილი ზ. საქართველოს გეოგრაფია. სახელმძღვ. შრომის სკოლის მე-6 ჯგუფისათვის. ტფ., 1928.
14167. კლიმიაშვილი ზ. საქართველოს გეოგრაფია. სახელმძღვ. საშუალო სკოლის მე-7 ჯგ-სათვის. ტფ., 1934.
14168. კლიმიაშვილი ზ. საქართველოს ფიზიკური გეოგრაფია. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-7 კლ. მე-9 გამოც. გადამუშ. დავ. დონდუას მიერ. ტფ., 1935.
- 14169–14170. ლამბერტი ა. სამეგრელოს აღწერა. იტალ. ნათარგმნი ალ. ჭყონიასი. ტფ., 1901.
- 14171–14172. ლამბერტი ა. სამეგრელოს აღწერა. თარგმ. იტალ. ალ. ჭყონიასი. მე-2 გამოც. ლ. ასათიანის წინასიტყვ., რედ. და შენიშვნებით. თბ., 1938.
14173. ლევიე ე. მოგზაურობა კავკასიაში (შენიშვნები და შთაბეჭდილებანი). თარგმანი ნ. ჟ-სა და კ. ბ-ძესი. – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1894. №№ 3, 7, 9, 12.
14174. მარუაშვილი ლ. XVIII საუკუნის ქართველო გეოგრაფები და მოგზაურები. თბ., 1954.
14175. მარუაშვილი ლ. საქართველოს გეოგრაფიული შესწავლის ფუძემდებელი ვახუშტი ბაგრატიონი (1696–1772 წწ.). თბ., 1956.
14176. მახარაძე ფ. სვანეთი. ტფ., 1925.
- 14177–14178. მერკვილაძე ს. რაჭა (გზა და გზა). ტფ., 1904.
 კანზე: „ი. გრ. სვ. გუგუნავას ლექსი „ენა“, გვ. 14 (სრული). 1904“.
14179. [ნათაძე ი.]. ალეველი. მგზავრის შენიშვნები [თბ., 1872.] – ამონაჭერი: „კრებული“, 1872 წ. № 7.
- 14180–14181. ნიჟარაძე ნ. და ჯიბუტი ნ. აჭარის ასსრ ფიზ.-გეოგრ. და ეკონ.-გეოგრ. დახასიათება. ბათუმი, 1957.
14182. რობაქიძე ს. სამშობლოს აღწერა. საქართველოს გეოგრაფიის სახელმძღვ. სურათებით და კარტით. ქუთაისი, 1912.
14183. რობაქიძე ს. სამშობლოს აღწერა. საქართველოს გეოგრაფიის სახელმძღვ. სურათებით და კარტით. ქუთაისი, 1914.
 კანზე: „II გამოც.“
 ფორზაცზე: „ქართ. წიგნის“ აღწერის მიხედვით მხოლოდ უნ-ტს აქვს. ი. გრ. 1947. 12/VI“.
14184. რობაქიძე ს. სამშობლოს აღწერა. საქ. გეოგრაფიის სახელმძღვ. სურათებით და კარტით. მე-3 გამოც. ქუთაისი, 1917.
14185. რუხაძე ი. საქართველოს გეოგრაფია. საშ. სასწავლებელთათვის. ქუთაისი, 1920. [1922].
 კანზე: „შიგნით აწერია 1920“.

- თავფურცელზე: „ი. გრ. მტკნარი, გვ. 40“.
14186. რუხაძე ი. საქართველოს გეოგრაფია შრომის სკოლების მე-7 ჯგუფისათვის. ტფ., 1927.
14187. სახოკია თ. გურია-აჭარა (მგზავრის წერილები). – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1897, № 11, 12; 1898, №№ 1, 2, 4, 6, 9, 10; 1901, №№ 1, 3, 5, 8, 9.
- ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. ლექსიკონი, 1901 წ. № III, გვ. 25“.
- 14188–14189. [სახოკია თ.]. იმერეთი. ბარონ დე-ბაის მოგზაურობიდან. თ. ს.-ი. ტფ., 1902.
- კანზე: „აკაკი, გვ. 7“.
- მეორე ცალის გვ. 3. ჟურნალ „Истор. Вестник“-ის, 1895, № 1, გვ. 314-დან ამონაჭერი ცნობა არქეოლოგ დებაიზე.
- 14190–14192. სახოკია თ. მოგზაურობანი. [გურია, აჭარა, სამურზაყანო, აფხაზეთი]. თბ., 1950.
- ყდის მეორე გვერდზე: „ღორჯომი – ბორჯომი, გვ. 193; ლეგენდა თამარზე, გვ. 225“.
- გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „საბჭ. აჭარა“, 1951, № 18, 23 იანვარი“.
- მესამე ცალის გვ. 305. ხაზგასმულია: „დავით აღმაშენებელმა დაიმორჩილა შირვანის მთავარი“, მიწერილია: „შარვაშიძეთა გვარის ისტორია – დავით აღმაშენებელი“.
14193. სახოკია თ. ორი წერილი – ამონაჭრები: „მოამბე“, 1896, № 12; 1897, № 1, 6.
- თავფურცელზე: „თედო სახოკია. ორი წერილი. 1. სამურზაყანო. II. ახალწელიწადი სამეგრელოში“.
14194. სახოკია თ. პროვინციის ცხოვრება. აფხაზეთი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1896, № 4.
14195. ყავრიშვილი ბ. სვანეთი. ტფ., 1926.
14196. ყამარაული ა. ხევსურეთი. ნარკვევი. ტფ., 1932.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 10. X.“
14197. ყიფიანი შ. ალ. ჯავახიშვილი. ცხოვრება და სამეცნ.-პედაგ. მოღვაწეობა. თბ., 1957 (საქ. სსრ გეოგრ. საზ-ბა. ნარკვევები გეოგრ. მეცნ. და განათლ. შესახებ. საქართველოში ნაკვ. 1).
- 14198–14199. შარდენი ჟ. მოგზაურობა საქ-ში. თარგმ. ფრანგ. ვ. ბარნოვის მიერ. [თბ.], 1935.
14200. ჩხენკელი ა. მზიან საინგილოში. [ნარკვევები]. თბ., 1957.
- 14201–14202. ჭიჭინაძე ზ. სამხრეთ საქართველო (სომხეთი). გეოგრაფიული და სტატისტიკური წერილი. თბ., 1901.
14203. ხახანაშვილი ა. მე-XVIII-ე საუკ. გეოგრაფიული ცნობანი საქართველოზე. – ამონაჭერი: „კვალი“, 1896, № 6.
14204. ხომერიკი ნ. საქართველოს ბუნებრივი სიმდიდრე. ტფ., 1920.
14205. ჯავახიშვილი ა. საქართველოს გეოგრაფია. ტ. 1. გეომორფოლოგია. ტფ., 1926.

14206. ჯანაშვილი გ. საქართველოს გეოგრაფია. საქ. გიმნაზიების მე-7-კლ. კურსი. ქუთაისი, 1920.

14207. ჯანაშვილი მ. ვახუშტი და მისი შრომა – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1902, № 3.

14208–14209. ჯანაშვილი მ. მესხეთი. წერილი მ. ჯანაშვილისა. დაიბეჭდა ათას ცალად დაზარალებულ მესხთა სასარგებლოდ. თბ., 1915.

14210. ჯანაშვილი მ. საინგილო. თბ., 1910. „ძველი საქართვე“. II ტ-დან ამონაბეჭდი.

14211–14213. ჯაფარიძე ტ. ახალი ათონი (მოკლე აღწერა). ქუთაისი, 1912.

კანზე: „სახსოვრად ავტორისაგან. 19–26.X.–12 წელი“. იქვე: „არ არის ქართულ წიგნში. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. იშვიათია. წარწერა საფ. ქვაზე, გვ. 28“.

გვ. 28. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „იხ. სიტყვიერების თეორია“.

საბჭოთა კავშირის გეოგრაფია

14214. ბურჯანაძე ვ. აზერბაიჯანის სსრ. [ეკონ.-გეოგრ. ნარკვევი]. თბ., 1960.

14215. ისაკიანი გ. სომხეთის სსრ. [მთარგმ. ვ. პეტრიაშვილი]. თბ., 1960.

14216. ჩვენი დიდი სამშობლო. მე-2 გამოც. [თარგმ. 1946 წ. რუს. გამოცემიდან გ. ციციშვილის მიერ.]. თბ., 1949.

სხვა ქვეყნების გეოგრაფია და მოგზაურობა სხვა ქვეყნებში

14217. აბაშიძე გ. დღეები საზღვარგარეთ. თბ., 1958.

14218. აბაშიძე ი. ინდოეთის გზებზე. [შთაბეჭდილებები]. თბ., 1957.

14219–14220. ამირანაშვილი პ. ორი თვე ჩინეთში. ლიტ. დამუშავება თამარ სვანის. თბ., 1958.

14221. ანდრეს ექსპედიციის დაღუპვა. (გადმოკეთებ. რუსულ. ქ. პ-ის მიერ) ტფ., 1933. (ტურისტის ბიბ-კა).

14222. არობელიძე ა. თხუთმეტი დღე მეგობრებთან. ტურისტის ჩანაწერები. თბ., 1957.

14223–14224. აჯუბეი ა. სხვადასხვა განედზე. [ნარკვევი. თარგმ. ლ. ფოფხაძისა]. თბ., 1960.

14225. ბარათაშვილი ვ. კაპიტნის ჩანაწერები. თბ., 1960.

14226. ბარათაშვილი ვ. საბჭოთა მეზღვაურის ჩანაწერები. [წინასიტყვ. გ. ზარდალიშვილის]. თბ., 1952.

ყდაზე: „ი. გრ. 1952 წ. 25–XII“.

14227. ბახანოვსკაია ე. ქრისტეფორე კოლუმბი. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1930. 8/III. ქალთა დღე (?)“.

14228–14230. ბერძენიშვილი ნ. ძლევაი – (გამარჯვება). რუმინია-ბულგარეთში მოგზაურობიდან. თბ., 1949.

კანზე: „ბესიკი. ი. გრ.“

გვ 66. ხაზგასმულია: „სალახზე“, მიწერილია: „წარწერა სახალახოზე“.

14231. ბროუნოვი პ. საზოგადო გეოგრაფიის სახელმძღვანელო. (ფიზიკური გეოგრაფია). გადმოღებულ-გადმოკ. ეკ. ყიფშიძის მიერ. ქუთაისი, 1920.

14232. ბურჯანაძე ვ. ტაივანი. [თბ.], 1955.

14233. გაბაშვილი ტ. მომოსვლა. ტექსტი გამოსაცემად მოამზადა, გამოკვ., ლექსიკონი და საძიებლები დაურთო ელ. მეტრეველმა. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10. IX“. იქვე: „შოთა რუსთაველი. „ბოროტი მელექსე“, გვ. 050“.

გვ. 153. ხაზგასმულია: „კუნკული“, მიწერილია: „თავს სახურავი“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „ფოლორცი“, მიწერილია: „მოედანი“.

გვ. 159. ხაზგასმულია: „ჭალაკი-კუნძული“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

14234–14237. გაბაშვილი ტ. მოხილუა წმინდათა და სხუათა აღმოსავლეთისა ადგილთა, ტიმოთესაგან ქართლისა მთავარეპისკოპოსისა. თფ., 1852.

კანზე: „მოგზაურობა ტიმოთესაგან... პლ. იოსელიანის წინათქმით. 1852. ი. გრ. შოთა, 154“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ა. კიკვაძის წერილი „ტიმოთე გაბაშვილი“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944, 4 აგვისტო“.

14238–14239. გედინ ს. დაღუპვის პირად. თარგ. ს. წერეთლისა. ტფ., 1927.

14240. გეხტმანი გ. გამოჩენილი გეოგრაფები და მოგზაურნი. (სიტყვარ-ცნობარი). თბ., 1942.

კანზე: „სახსოვრად ბ. სოსოს. 14/I–43 წ. თ. კელ... [გვარი გაურკვეველია]“.

გვ. 163. ბესარიონ ყავრიშვილის დაბადების თარიღს: „1859“. მიწერილი აქვს: „გარდაიცვ. 1943 წ. ი. გრ.“

წიგნის ბოლო კანზე: „ხომ არ აკლია: „ვამბერი, დელაპორტი აბატ.“

14241. გეხტმანი გ. გეოგრაფიულ სახელწოდებათა ახსნა-განმარტებანი. მოკლე სიტყვარ-ცნობარი. (საშ. სკოლის მასწავლებელთათვის). თბ., 1942.

14242. გეხტმანი გ. ნარკვევები გეოგრაფიის ისტორიიდან. თბ., 1955.

14243. გეხტმანი გ. ნარკვევები დიდ მოგზაურობათა და დიდ გეოგრაფიულ აღმოჩენათა ისტორიიდან. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „თარგმანი ალ. ნეიმანისა. ი. გრ. 1941. 12/XII“.

14244. გეხტმანი გ. სოფლის მეურნეობის გეოგრაფიის და დარაიონების კურსის პროგრამა. ბიბლიოგრაფიის დამატებით. ტფ., 1929.

14245. გომართელი ი. შთაბეჭდილებანი. (მოსკოვი-ბერლინი-პარიზი). [თბ.], 1929.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 2/VI“.

14246–14247. გორბუნოვი ე. ჩვენი დედამიწა. პირველ-დაწყებითი გეოგრაფია ბავშვთათვის სურათებით. თარგმ. ალ. ჭიჭინაძისა. ტფ., 1920.

14248–14250. გრინი ა. მოგზაურობა და ხიფათი. ნიკო ლორთქიფანიძის ნათარგმ. ტფ., 1936.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „შედუღებული რძის“, მიწერილია: „შედეღებული“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „რომ დაელიათ“, მიწერილია: „რა?“

14251. გრიჯესი ტ. კოლუმბი და ამერიკის აღმოჩენა. სურათები ხეზეა ამოჭრილი ნ. ბრიმერის მიერ. ტფ., 1928.

14252. დანიბეგაშვილი რ. თვრამეტი წელი აზიის ქვეყნებში. თბ., 1963.

14253. დანიბეგაშვილი რ. მოგზაურობა ინდოეთში. თარგმ. წინასიტყ. და დამატებანი შენიშვნებითურთ დაურთო ს. იორდანიშვილმა. თბ., 1950.

ყდაზე: „ი. გრ. რეცენზიით. მარიფათი, 101; ქოჩა, 31“.

ფორზაცზე: „1. ცოლების დაწვა – 2+29. 2. სალამური და გველი, 28. 3. თახთი თოუზე, 115. 4. ქურული 115. ი. გრ. რაფ. დანიბეგაშვილის შესახებ. იხ. „ივერია“, 1890 წ. № 270. ზ. ჭ.“

გვ. 2. ხაზგასმულია: „სამკურნალო ნაკადული“, მიწერილია: „სამკურნალო ნაკადული, (ვეძა)“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „მერტინში“, მიწერილია: „მერდინი.“ ხაზგასმულია: „ტიგრანაკერტში“ და „ტიარბეკირი“, მიწერილია: „ტიგრანაკერთი, დიარბეკირი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „იმამს“, მიწერილია: „შამილი“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „სანდალი“, მიწერილია: „სანდალოზი“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „თრაკბერს“, მიწერილია: „თმთბართ.“

გვ. 10. ხაზგასმულია: „12 რუფიას“, მიწერილია: „დარუფიავება.“

გვ. 12. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „რა არ გამოუვლია“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ნაბაბს“, მიწერილია: „აქედან-ნაიბი.“

გვ. 16. ხაზგასმულია: „მუდრუნკი კრამს“, მიწერილია: „მუდრეგი“. მე-4 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ლ. ტოლსტ.“

გვ. 17. ხაზგასმულია: „ფარახაპატში“, მიწერილია: „ახპატი“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ჯუმნა“, წერილია: „აჭარაში: ჯამი-ჯემი“.

გვ. 20. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილი: „რა საშინელებაა“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ქაშმირში“, წერია: „ქიშმირი“.

გვ. 26. ხაზგასმულია სტრიქონი, წერია: „ზმნა“.

გვ. 28. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „სალამური და გველი.“

გვ. 31. ხაზგასმულია: „ქოჩად“, წერია: „ქოჩა“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „კოხანამდის“, წერია: „პოლონეთი“.

გვ. 98. გვარის დასახელებაში: „ფიბუაშვილები“, „ბ“ შეცვლილია „თ“-დ, (ფითუაშვილები). ხაზგასმულია: „ტერშმოვანნი“, მიწერილია: „აკაკი“. გვარში: „ხოჯიმანისოვი“, „ი“ შეცვლილია „ა“-დ. (ხოჯამანასოვი).

გვ. 99. აღნიშნულია: „ყუზანანანი“, მიწერილია: „კუზანოვი“.

გვ. 100. გვარში: „აღმაღაშვილები“, ჩამატებულია „ა“. (აღმაღაშვილები).

გვ. 102. ხაზგასმულია: „ფითუანთ“ წერილია: „ფითოვეი“.

გაზეთიდან ამონაჭერი დ. გეგენავას სტატია „მოგზაურობა ინდოეთში“, მიწერილია: „სახალხო განათლება“, 1950 წ. № 20, 18 მაისი.“

14254. დონდუა დ. გეოგრაფია – სახელმძღვ. დაწყებითი სკოლის III კლ., მე-11 გამოც., ტფ., 1936.

14255. დონდუა დ. გეოგრაფია. საკითხავი წიგნი IV კლ-თვის. თბ., 1955.

14256. ვიტვერი ი. საზღვარგარეთის ქვეყნების ეკონომიური გეოგრაფია. საშ. სკოლის მე-X კლ. სახელმძღვანელო. მე-11 გამოც. თარგმ. ვ. კ. მაგლობლიშვილისა მე-11 რუს. გამოც. თბ., 1951.

14257. ვლადიმროვი ვ. ჯემს კუკი. თარგმ. ფ. გოკიელის მიერ. ტფ., 1936.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936. 15/VI“.

14258–14260. ვოდოვოზოვი ე. გერმანელები. (ე. ვოდოვოზოვის წიგნიდან). თარგმ. შ. ფრონელის მიერ. ტფ., 1897.

კანზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ნიკო გოცირიძე“. იქვე: „ნიკო გოცირიძის წარწერა. ვიყიდე ბუკინის ტებთან. იხ. ბოლო გვ. ჰენეს ლექსი, გვ. 47“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ჯიელები“, მიწერილია: „ახალგაზრდები“.

14261. ვოდოვოზოვი ე. ინგლისელები. (ე. ვოდოვოზოვის წიგნიდან). თარგმ. ა. ნიკიტინის მიერ. ტფ., 1897.

კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი არ არის აწერილი წიგნის პალატის მიერ.“

14262. ვოდოვოზოვი ე. იტალიელები. (ე. ვოდოვოზოვის წიგნიდან). თარგმ. ზ. ედილის მიერ. ტფ., 1897.

ყდაზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „ზაქ. ედილაშვილის ფსევდ.“

წიგნის ბოლოს: „1920 წ. 11. VI. – 15.“

14263. ზურაბიშვილი ი. გზა და გზა. (მოგზაურობა). – ამონაჭერი: „გრდემლი“, 1912, წ. 1.“

გვ. 212. მოხაზულია: „ფარნები“, მიწერილია: „შტანგი, (მაიაკი)“.

14264–14265. თეიმურაზ ბატონიშვილი. მოგზაურობა ჩემი ევროპისა სხვათა და სხვათა ადგილთა. ს. იორდანიშვილის რედ., წერილითა და შენიშვნებით. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს ზუგდიდის მუზეუმის სახსოვრად. ს. ც. 7. V. 47.“

კანზე: „ი. გრ. 1947. 5. V გამოვიდა.“

თავფურცელზე: „თალარები, ე. ი. ბეს[ე]ტკები, გვ. 72; დაფანჯრული, 75; კანაფა, 78, 86“.

კანის მე-4 გვ.: „გზები ქვიშიერი, 32; პეწენიკა, [ჩაი]კოკლოზინა, 35; ფარეზი, 36; კეკელა-კეკლუცი, 37; ქებული, 44; სავარჯო, 47; ბაყილო ვარდისხეები, 52; იშტა, 57; თალარი, 62, 72; ყომრალი მარმარილო, 75; თბილისის სახელწოდებისთვის, 60; ყასბა–ჰესაბი–საწყალი? გვ. 56, 70; ხარატის ჩარხში გამოყვანილი; უღირსი; თახჩა; ყომრალი; ადრე ძილი, 54; მაწონი და გამხმარი პური, 55.“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სხივთა ძნით“, მიწერილია: „აკ. პაპავა“.

გვ 40 და 41. ხაზგასმულია: „ჩიხლებით, ზანიშნები, ჩიხლები“, მიწერილია: „ჩიხოლი“.

გვ. 44. სიტყვაში: „გოდიჩესკური“ ასო „დ“ შეცვლილია „ტ“-ით.

გვ. 45. სიტყვაში: „ჰოდერ“ ასო „დ“ შეცვლილია „ტ“-ით.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „მუნებურსა“, მიწერილია: „იქაურსა“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „სიცილით ვეუბნებოდი ამას“, მიწერილია: „ირონისტი ყოფილა“.

გვ. 65. ხაზგასმულია ადგილები – მიმოსვლის საშუალებები და მიწერილია: „თეიმურაზი ვირზე.“ გადახაზულია „ჯილავი“, მიწერილია: „ჯილაკი“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ღირღალნი“, მიწერილია: „ღირღარ“. ხაზგასმულია: „ვინც ასულან იმათის წერილებით არის სავსე თვე და წელიწადი და დღე ასვლისა მუნ და სახელნი მათნი აღუწერიათ“, მიწერილია: „ყველგან ყოფილა ეს წარწერილი.“

14266. იაპონია და იაპონელნი. სურათით. წიგნი 1, თბ., 1905.

14267. იაშვილი ს. ევროპა. ჩრდ. ამერიკის შტატები და იაპონია. ტფ., 1926.

14268–14269. იაშვილი ს. ფიზიკური გეოგრაფია. (სახალხო და საყმაწვილო წიგნი). თფ., 1906. [კანზე: 1907].

კანზე: „ყველგანაა. ი. გრ.“

14270. იონა რუისის მიტროპოლიტი, მიმოსულა ანუ მგზავრობა იონა რუისის მიტროპოლიტისა. [პ. იოსელიანის წინასიტყვ.]. თფ., 1852.

14271–14272. კონჭოშვილი პ. მოგზაურობა წმ. ქალაქს იერუსალიმსა და წმ. ათონის მთაზედ. ტფ., 1901.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „მდ. გრ. გამდლიშვილს. ავტორისაგან.“

14273. ლამანსკი ე. ინდოეთი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894, №№ 1, 2, 8–10.

თავფურცელზე: „სამი წერილი: I. „ინდოეთი“, ლამანსკის თხზულებიდან. II. „ჩინელები სახლში“ III. „სათურქმენეთი“.

სამივე წერილი აკინძულია ერთად.

14274. ლესჰაფტი ე. ფიზიკური გეოგრაფია. თარგმ. ფ. ბეთანელისა. ქუთაისი, 1919.

14275. მარუაშვილი ლ. აზიის თვალგადაუწვდენელ სივრცეზე. მარკო პოლო. სვენ ჰედინი. ტფ., 1935.

გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. სიგუას რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 9 ოქტ., 1937 წ., № 94“.

14276. მარუაშვილი ლ. დასავლეთ პამირის მთებში. ტფ., 1934.

14277–14278. მარუაშვილი ლ. ქართველი მოგზაური რაფიელ დანიბეგაშვილი და მისი ცნობები ინდოეთის, ბირმისა და ჩინეთის შესახებ. თბ., 1956.

14279. მიჟუევი. თანამედროვე ქვეყნიერების მოწინავე დემოკრატია, ახალი ზელანდია. ინგლისის ახალშენი. თარგმ. ნ. აღნიაშვილისა. ტფ., 1905.

14280–14281. მარიანიშვილი შ. სვინქსების ქვეყანაში. თბ., 1940.

14282. მირცხულავა ა. მოგზაურობა ჩინეთში. პოეტის დღიურები. თბ., 1956.

კანის მეორე გვერდზე: „გამოჩენილ ქართველ პოეტს ი. გრიშაშვილს ძმურად ალიოსაგან. 21/I. 57. თბილისი.“

14283. მოროზოვი ს. არქტიკის ყინულებში. ნარკვევი ჩრდილოეთის დიდი საზღვაო გზისათვის ბრძოლის ისტორიიდან. ტფ., 1935.

14284–14286. ორბელიანი ს.-ს. მოგზაურობა ევროპაში. ს. იორდანიშვილის რედ. წინასიტყვ. შენიშვნებით და ლექსიკონით. ტფ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. I. უარშიო, 204. 2. გაიარდა, (?) 99, აიარს, გვ. 51. 3. ავზი და აუზი, 44, 99. 4. ბურსა, 196. 5. ქაშანი, 204. 6. ჩანა, 205.“

გვ. 51. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ეს ადგილი თიკო თუმანიშვილისათვის.“

გ. ნატროშვილის წერილი წინამდებარე წიგნზე, მინაწერთ: „ლიტ. საქართ“. № 1, 1941 წ.“

14287–14288. როსტომაშვილი დ. ცოტა რამ ჩინეთზე. (პირადი დაკვირვებანი). თბ., 1926.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ამხანაგ მიხაკო კინწურაშვილს ავტორისაგან, ნიშნად უღრმესი პატივისცემისა. 7 დეკ. 1927 წ.“

14289. როსტომაშვილი ი. ქრისტეფორე კოლუმბი. [თბ., 1914].

14290. სამოილოვიჩი რ. „კრასინ“-ის პირველი მოგზაურობა. ორახ-ის წინასიტყვ. და ა. წილოსანის წერილით. „იტალია“-ს კატასტროფის შესახებ. თარგმ. ა. წილოსანის. ტფ., 1928.

14291. სუდარსკი ი. ბირობიჯანი და პალესტინა. ტფ., 1932.

14292. ტაბატაძე კ. თანამედროვე ირანი. თბ., 1956.

14293. ტაბალუა ი. ევროპის ქვეყნებში. თბ., 1959.

14294. ქუთათელაძე ა. საზოგადო გეოგრაფია. ნაწ. 1. ტფ., 1908.

14295. დეოდრაჭიული ლექსიკონი ახლისა აღთქმისა... რუსულისაგან გარდმოღებული ტარასის მიერ მღუდელ-მონაზონისა. სანკტ-პეტერბურდი, 1824.

14296. შორეულ გზებზე. ქართველ მოგზაურთა ჩანაწერები. კრებული თბ., 1959.

14297. ჩაცკინი ს. პირველნი პოლუსზე. მოთხრობა რ. ამუნდსენისა და რ. სკოტის შესახებ. ტფ., 1936.

14298. „ჩელუსკინის“ ეპოპეა. ჩელუსკინელთა და გმირ მფრინავთა დღიურები, ნარკვევები, ნაამბობნი, წერილები, ფოტოსურათები. ტფ., 1934.

თავფურცელზე: „ყოველმხრივ ძვირფას სოსოს ვანოსაგან“. [რედ. ვ. წულუკიძე].

14299. ჩიბურდანიძე გ. ალბანეთის სახალხო რესპუბლიკა. [თბ., 1957].

14300. ჩუკოვსკი ნ. კაპიტანი ჯემს კუკი. მოთხრობა. თარგმ. დ. ანთაძის, ტფ., 1928.

14301–14302. ცისკარაშვილი ი. როგორ ცხოვრობენ ჩინელები? ტფ., 1896.

14303–14304. წერეთელი გ. ნეაპოლი-რომი-ბერლინი. (საზღვარგარეთის შთაბეჭდილებანი). ტფ., 1925. ცალკე ამონაბეჭდი: „ახალი კავკასიონი“. № 1.

14305. წერეთელი დ. მოგზაურობა პამირზე. თბ, 1953.

14306–14307. ჭავჭავაძე ა. მეზღვაურის ნაამბობი. თბ., 1943.

კანზე ავტორის სახელსა და გვარს შორის ჩადებულია: „მამუკას-ძე“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1943. 29/XII“ და გაზეთ „კომუნისტი“-ს 1943 წ. 29 თებ-დან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის გამო.

14308. ჭილაია ს. ჩვიდმეტი დღე ბულგარეთში. თბ., 1957.

14309. ჭიჭინაძე ა. პირველდაწყებითი ცოდნა გეოგრაფიისა. ტფ., 1907.

14310. ხლებნიკოვი პ. წითელკანიანები. ჩრდილო-ამერიკის ინდიელთა ცხოვრებიდან. მრავალი სურათით. თარგმ. მ. მ-მანისა. ტფ., 1926.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 15. VI.“

14311. ჯიშკარიანი ი. აზიისა და კავკასიის სახელწოდებათა წარმოშობის საკითხისათვის. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. თოვლეთი, გვ. 12“.

14312–14313. ჰეიერდალი ტ. მოგზაურობა „კონ-ტიკით“ ტივით პერუდან პოლინეზიამდე. [თარგმ. შ. ნ. ბუაჩიძისა. ლ. მარუაშვილის რედ.]. თბ., 1957.

ფილოსოფია (ზოგადი საკითხები)

14314. არისტოტელე. განჰსჯანი არისტოტელისანი, კეთილისათვის და ბოროტისა. თარგმ. ლათინთა ენისაგან რუსულსა ზედა ენასა მ. ა. წელსა 1787 სპბ. ხოლო ქართულსა ენასა ზედა გარდმოთარგმ. იქმნა მეფის გიორგი მე-13 ძის თეიმურაზის მიერ. სპბ., 1818.

14315. ბანძელაძე ბ. დიალექტიკისა და ლოგიკის ურთიერთობის საკითხისათვის. თბ., 1956.

14316. ბელინსკი ბ. რჩეული ფილოსოფიური თხზულებანი. თარგმ. ვ. კ. მგალობლიშვილისა. [თბ.], 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 29/IX.“

14317. გერცენი ა. რჩეული ფილოსოფიური თხზულებანი. ორ ტომად. ტ. 1. [თბ.], 1953.

14318. გოგიბერიძე მ. აინშტაინის რელატივიზმის თეორია და მისი ფილოსოფიური საფუძვლები. ტფ., 1924.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ ბ-ნ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 10/VII–1924“.

14319. გოგიბერიძე მ. სპინოზა. [გარდაცვალებიდან 250 წლის შესრულების გამო]. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს, დიდ ტფილისელს და პოეტს... მოსე გოგიბერიძე. 12/X/27“.

14320. დანელია ს. ატომისტური ფილოსოფია ძველ საბერძნეთში. (დემოკრიტე). ტფ., 1925.

14321. დანელია ს. ატომისტური ფილოსოფია ძველ საბერძნეთში. (დემოკრიტე). გამოც. მე-2. [თბ.], 1933.

14322. დანელია ს. სოკრატის ფილოსოფია. ტფ., 1935.

14323. დემოკრიტე და ეპიკურე. ფრაგმენტები, წერილები, [მთარგმ. თ. კუკავა]. თბ., 1959.

14324. დიდრო დ. ესთეტიკა. ფილოსოფია. სოციოლოგია. ი. თავადის რედ-ით და წინასიტყვ. თბ., 1939.

14325–14326. თეოფრასტე. დახასიათებანი. თქმულნი თეოფრასტეს მიერ. გადმოღებ. და გამოც. ინ-კანისაგან. თფ., 1889.

14327–14330. თურქია ლ. ფიხტე. მონოგრაფია. ტფ., 1934.

კანზე მიწერილია: „I გამოც.“

მეორე ცალის კანზე: „II ცენზორმა ასე შეათხელა“.

მესამე ცალის კანზე: „იხ. ბოლო. სია.“

თავფურცელზე: „ლიტერატურის მეგობარს ივანე ასკურავას პატივისცემით ლაუ. 1934 წ. ტფილისი“.

14331. კალანდაძე დ. მოწინავე სოციალისტური იდეების როლი საზოგადოების განვითარებაში. [თბ.], 1952.

14332. კოტეტიშვილი ვ. მეთოდის საკითხი სოციოლოგიაში [თბ., 1924]. – ცალკე ამონაბეჭდი: „ჩვენი მეცნ.“, 1924, № 11–12.

14333. ლაფარგი პ. ისტორიული იდეალიზმი და მატერიალიზმი. თარგმ. მ. ნინიძისა. თფ., 1906.

14334–14335. მი-ტი. საყოველთაო სიყვარული. რუსულათ დაბეჭდილია ლევ ტოლსტოის რედ-ით. თარგმ. და ბოლოსიტყვ. ივლიტელისა. ბათუმი, 1911. სათაურის წინ ავტ.: ჩინეთის ფილოსოფოსი მი-ტი.

14336–14338. მოკლე ფილოსოფია გინა სიბრძნის მოყვარება რომელი შეიცვამს თავისში ფსიხოლოდიას, ლოდიკას, ბუნებით ღვთის მეტყველებას (თეოდოსე) და ზნეობას (მორალ). მაღალს სწავლაში შესასვლელ ყმაწვილ კაცთათვის. კონსტანტინეპოლი, 1880.

ყდის ბოლო გვ.: „მხოლოდ საჯაროში“.

14339. მოკლე ფილოსოფიური ლექსიკონი. მ. როზენტალისა და პ. იუდინის რედ. თბ., 1940.

14340. ნემესიოს ემესელი. ბუნებისა-თვს კაცისა. ბერძნ. გადმოღებული იოვანე პეტრიწის მიერ. ქართ. ტექსტი შეისწავლა, გამოსაც. დაამზადა და ლექსიკონ-სამიებლები დაურთო ს. რ. გორგამემ. ტფ., 1914.

გვ. 240. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ტულაბი – თაფლის წყალი; სიქანტაბუნი – სამკურნალო ბალახეული“.

14341. ნუცუბიძე შ. ალეთოლოგიის საფუძვლები. წ. 1. ჭეშმარიტების პრობლემა. ტფ., 1922.

14342. ნუცუბიძე შ. ფილოსოფიის შესავალი. ნაწ. 1. შემეცნების პრობლემა. ტფ., 1920.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 14. XII. 920“.

14343. როსტომაშვილი ი. დიდი ნათელი ძველის ქვეყნისა სოკრატი და მისი ფილოსოფია ცხოვრების შესახებ. თბ., 1904.

14344–14346. როსტომაშვილი ი. ფილოსოფოსი სოკრატი და მისი ფილოსოფია ადამიანის ცხოვრებაზე. [თბ., 1914].

14347–14348. საბერძნეთის ბრძენი დიოგენი. ახალ-სენაკი. 1896.

14349–14350. საფრანგეთის ბრძენი ვლასე პასკალი. მისი ცხოვრება და შრომა. რუს. თარგმ. ლადი გაგუას მიერ. თფ., 1908.

- 14351–14352. სვანიძე ა. „ემპირიოკრიტიციზმი“. თბ., 1911.
14353. უზნაძე დ. ანრი ბერგსონი. ტფ., 1920.
- თავფურცელზე: „გრიშაშვილს დ. უზნაძისაგან. 1920. 14/XII. ტფილისი.“
- ბოლო ფორზაცზე წერია: „განფენილობა. დაუბოლოებადი“.
14354. ფილოსოფიის ინსტიტუტის პირველი სამეცნიერო სესია. 1946 წლის 20–21 დეკემბერი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., [1946].
14355. ფილოსოფიის ინსტიტუტის მეორე სამეცნიერო სესია. 1947 წ. 26–27 დეკემბერი, მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. [თბ.], 1947.
- 14356–14358. ფილოსოფოსი სოკრატი. თარგმ. მ. შარაძისა. ტფ., 1895.
- 14359–14360. ფილოსოფოსი სოკრატი. თარგმ. მ. შარაძისა, მე-2 გამოც. ტფ., 1895.
- 14361–14363. ფილოსოფოსი სოკრატი. თარგმ. მ. შარაძისა. მე-3 გამოც. ტფ., 1899.
- 14364–14366. ფილოსოფოსი სოკრატი. ნათარგმნი და გამოც. დ. კაზაროვის მიერ. თბ., 1915.
- გვ. 17: ბოლო ვ. ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი.“
- მეორე ცალის კანზე: „არ არის „ქართ. წიგნში“. ი. გრ.“
14367. ქუთელია ა. სიცილი და მისი სოციალური ძალა. თბ., 1961.
14368. შარია პ. ჰეგელის ფილოსოფია მარქსიზმ-ლენინიზმის კლასიკოსთა შეფასებით. თბ., 1944.
- კანზე: „ი. გრ. 1944. 27/IX“.
14369. ჩერნიშევსკი ნ. რჩეული ფილოსოფიური თხზულებანი. თარგმ. შ. პაპუაშვილისა. აღ. ქუთელიას რედ. და წინასიტყ. თბ., 1945.
- ფორზაცზე: „მვირფასს და საყვარელ სოსოს აღ. ქუთელია. 18. VII. 46 წ. თბილისი“.
14370. [წერეთელი მიხეილ] სანგალა. საზოგადოებრივი პრინციპი და არსებობისათვის ბრძოლა. – ამონაჭერი: „მომამბე“, 1904 წ., № 11.

ქართული ფილოსოფია

- 14371–14372 გორგაძე ს. ფილოსოფიის მთავარი დარგები ქართულ მწერლობაში. – ამონაბეჭდი „ჩვენი მეცნიერების“, 1923 წ. №№ 2–3 და 4–5-დან.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „ბ. გიორგი ახვლედიანს – ავტორისაგან. 1924. I. 12.“
14373. გოცაძე მ. სოლომონ დოდაშვილი. (ცხოვრება და მოღვაწეობა). თბ., 1955.
14374. დოდაშვილი ს. თხზულებანი. თბ., 1961.
- 14375–14376. იოანე პეტრიწი. შრომები. ტ. 1–2. თბ., 1937–1940.
- ტ. 1. პროკლე დიადოხოსისა პლატონურისა ფილოსოფოსისა კავშირნი. ქართ. ტექსტი გამოსცა და გამოკვლევა და ლექსიკონი დაურთო სიმ. ყაუხჩიშვილმა. 1940.

ტ. 2. განმარტებად პროკლესთვს დიადოხოსისა და პლატონური ფილოსოფიისათვს. ტექსტი გამოსცეს და გამოკვლევა დაურთეს შ. ნუცუბიძემ და ს. ყაუხჩიშვილმა. 1937.

14377. კუკავა ტ. ნარკვევები XIX საუკუნის პირველი ნახევრის ქართული საზოგადოებრივი და ფილოსოფიური აზრის ისტორიიდან, თბ., 1956.

14378. კუკავა თ. სოლომონ დოდაშვილი და მისი მსოფლმხედველობა. თბ., 1955.

14379–14381. მეგრელიძე ი. პროფ. მოსე გოგიბერიძის ბიოგრაფია და ნაწერების სია. ამონაჭერი კრებულიდან „მოსე გოგიბერიძე. რუსთაველი, პეტრიწი, პრელიუდები.“ თბ., 1961.

თავფურცელზე: „ძვირფას ჩემს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ი. მეგრელიძისაგან“.

14382. ნუცუბიძე შ. ქართული ფილოსოფიის ისტორია. ტ. 1. – თბ., 1956.

14383. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივი მეცნ. განყოფილების საიუბილეო სამეცნ. სესია მიძღვნილი ს. დოდაშვილის დაბადების 150 წლისთავისადმი 1955 წლის 3–4 ივნისს. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1955.

14384–14386. [ჭიჭინაძე ზ.] სოლომონ დოდაშვილი. თფ., 1893.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1804 წ. დაიბადა. დოდაევი, სოლომონ-ივანოვ-იყო მასწავლებლად ტფილისის გიმნაზიაში, 1832 წელს (ფარული საზოგადოების დროს) იყო 28 წლის. ცოლად ჰყავდა რუსის ქალი, ჰყავდა ორი შვილი. დოდაევი ჯერ ტფილისში სწავლობდა, შემდეგ პეტერბურგის უნივერსიტეტში. იხ. აქტები, ტ. VIII, გვ. 392. ი. გრ“.

მეორე ცალის გვ. 24. ხაზგასმულია: „ვსთქვია“, მიწერილია: „ვსთქვენია“.

14387. ხიდაშელი შ. იოანე პეტრიწი. თბ., 1956.

14388. ხიდაშელი შ. საზოგადოებრივი და ფილოსოფიური აზრის ძირითადი მიმართულებანი ფეოდალურ საქართველოში. თბ., 1952.

14389. ხიდაშელი შ. ქართული საზოგადოებრივი და ფილოსოფიური აზრის ისტორიიდან. თბ., 1954.

ფსიქოლოგია

14390. ბოჭორიშვილი ა. ფსიქოლოგიის პრინციპული საკითხები. (ბურჟუაზიული ფსიქოლოგიის კრიტიკა) ნაწ. 3. თბ., 1962.

დამატებითი თავფურცლის მე-2 გვ.: „ქეთევან ჯაფარიძეს და იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. ა. ბოჭორიშვილი. 25 IX 63“.

14391. დასავლეთ ევროპის ფსიქოლოგიის თანამედროვე მიმდინარეობანი. კრებული პროფ. დ. უზნაძის რედ. ტფ., 1935.

14392. მანასეინი. ბუნებრივი სამზღვრები შთაგონებისა. – ამონაჭერი „მოამბე“, 1896, №№ 8–10.

14393. ნათაძე რ. რა არის სიზმარი. თბ., 1948.

14394. უზნაძე დ. შრომები. ტ. 1. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956 წ., 8/VI. აკლია სიაში: დ. უზნაძის ვრცელი წერილი „გრიშაშვილის ლექსის კითხვა“. იხ. „ლიტ. გაზეთი“. 1944 წ. № (?)“.

14395–14396. უზნაძე დ. განწყობის ფსიქოლოგიის ექსპერიმენტული საფუძვლები. თბ., 1949.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემისა და სიყვარულის ნიშნად. ავტორი. 9. III. 50 წ.“

14397–14398. უზნაძე დ. ექსპერიმენტული ფსიქოლოგიის საფუძვლები. ტ. 1. – პრინციპული საფუძვლები და შეგრძნებათა ფსიქოლოგია. ტფ., 1925.

ფორზაცზე: ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ვ. ლოლაშვილი 1937 წელი. 6. X. ქ. თბილისი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „დ. პოლუმორდვინოვი. თბილისი, 1925“.

14399–14400. უზნაძე დ. ექსპერიმენტალური პედაგოგიკის შესავალი. ქუთაისი, 1912.

14401. უზნაძე დ. ლეიბნიცის petites perceptions-თა ადგილი ფსიქოლოგიაში. ტფ., 1919. – (ცალკე გადმონაბეჭდი ტფილისის უნ-ტის მოამბიდან, № 1).

14402. უზნაძე დ. ტფილისის ტრამვაის ვატმანების ფსიქოტექნიკური გამოცდა და მისი შედეგები. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1929 წ., № 1.

14403. ფსიქოლოგიის ინ-ტის VIII სამეცნიერო სესია 1949 წლის აპრილის 18, 19, 20. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1949.

წიგნში დევს მოსაწვევი ბარათი სამეცნ. სესიის მუშაობაში მონაწილეობის მისაღებად.

„საქ. სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრს – ი. გრიშაშვილს, პროფ. დ. უზნაძე.“

14404. დ. უზნაძის სახელობის ფსიქოლოგიის ინ-ტის X სამეცნიერო სესია. 1953 წ. იანვრის 6, 7, 8. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1953.

14405. დ. უზნაძის სახელობის ფსიქოლოგიის ინსტიტუტის XIII სამეცნიერო სესია. 1957 წლის 8–9 ოქტომბერი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1957.

წიგნში ბარათი: „ბატონო იოსებ! პირველ გვერდზე დააწერთ – „წავიკითხე“. დიდი ბოდიშით შ. ვაშაყმაძე. 5. X. 57 წელი.“

14406. ხუნდაძე ფ. სასკოლო ასაკის ბავშვთა შემეცნებითი ინტერესები. მათი შეკითხვების საფუძველზე. (ექსპერიმ. გამოკვლევა). ტფ., 1936.

ლოგიკა

14407. დოდაშვილი ს. ფილოსოფიის კურსი. ნაწ. 1. ლოგიკა. თარგმ. პ. ბ. იაშვილისა. ა. ქუთელიას რედ. და წინასიტყვ. თბ., 1949.

ყდაზე: „ი. გრ. 1949. 2/XII“.

14408–14409. იოსელიანი გ. მოკლე ფორმალური ლოდიკა. [თბ.], 1897.

14410. ნუცუბიძე შ. ლოდიკა. სასწავლებელთათვის. ტფ., 1920.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 14. XII. 1920 წ.“

14411. ნუცუბიძე შ. ლოდიკა. პროპედევტიული კურსი. ტფ., 1923.

ესთეტიკა

14412. გამსახურდია ვ. ფრაგმენტები (ტრილოგიიდან. ხელოვნება: „სიტყვა, ხატი, მუსიკა“). – ამონაჭერი: ჟურნ. „ცისარტყელა“, 1920, № 12.

14413. გიულო ჟ. ხელოვნება სოციოლოგიურის აზრით. თარგმ. ინანისა. – ამონაჭრები: ჟურნ. „მომბე“, 1897, № 8, 9, 12; 1898, № 2, 5.

წიგნის ბოლოს: „შემდეგი იქნებაო“, მაგრამ შემდეგ ნომრებში კი აღარ არის... დასრულდა, ნეტა, თუ არა? – ი. გრ. 1918 წ. 12 აპრილი.“

14414. თავაძე ი. მხატვრული გემოვნების აღზრდის საკითხისათვის. თბ., 1961.

14415–14416. კაპანელი ვ. სოციალური ესთეტიკის საფუძვლები. ორგანოტროპიზმი. ტფ., 1925.

შმუცტიტულზე: „ქართული სულის დიდ ტრუბადურს, ჩემს საყვარელ პოეტს, ძვირფას მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. წალვერი. 21 აგვისტო 1925. დილის ათი საათი. გულწრფელი პატივისცემით. ვ. კაპანელი.“

გვ. 189. ხაზგასმულია: „თოვლივით რომ სუფთა იყო, მაინც დაგსვრის ეს წუთისოფელი“, მიწერილია: „ყინულსავით რომ უმანკო იყო და თოვლსავით წმინდა მაინც ცილისწამება არ აგცდება“.

გვ. 262. ხაზგასმულია: „ატალდება“, არშიაზე: „მე მაქვს ლექსში, იხ. ჩემი II ტ. გვ. 52–53. 1915 წ. დაწერილ ლექსში“.

14417. კაპანელი ვ. სული და იდეა. ბიოფსიხიზმი და კოსმიზმი. ფილოსოფია, ესთეტიკა, კრიტიკა. [ზათომი, 1923].

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს. ვ. კაპანელი. ღრმა და გულწრფელი პატივისცემით. 6/II, 1923 წ., ზათომი“.

შმუცტიტულზე: „ქალისა და სიყვარულის კეთილშობილ ტრუბადურს ი. გრიშაშვილს.“

წიგნში გამომცემლობის დანართი: „გამომცემლობისაგან. „სული და იდეა“-ს გარშემო. ქართული პრესა ორგანოტროპიზმის შესახებ“. იქვე ამ წიგნზე გაზეთებიდან ამოჭრილი გ. ალიანის ხუთგვერდიანი რეცენზია „გიმნაზიელის დღიური“. პირველ გვერდის არშიაზე ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „გრ. ამაღლობელი. 1923, № 482. მაისის 30. მე-2 გვერდის დასასრულს მიწერილია: „ტრ.“ № 484“. მე-3 გვერდთან: № 488. მე-4 გვერდთან: „15 ივნისი, 1923 წ.“ მე-5 გვერდთან: „ტრიბ“. № 493“.

14418. ნუცუბიძე შ. ხელოვნების თეორია. მონისტური ესთეტიკის საფუძვლები. ტფ., 1929.

ნაწ. 1. 1929.

14419. პლექანოვი გ. ხელოვნება და საზოგადოებრივი ცხოვრება. თარგმ. რუს. [წინასიტყვ. ს. აბაშელის]. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1924–10–II“.

გვ. 79. „ფინჩხებით“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ნამცეცებით“.

კანის მე-2 გვ.: „არის კიდევ რეცენზია „ახალგაზრდა ლენინელში“, № 27“.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ნ.-ს რეცენზია, მინაწერთ: „კომ.“, 1924, 28 დეკემბერი, № 298“. ავტორის ინიციალებთან: „შ. ნუცუბიძე“.

14420. ჯიბლაძე გ. ესთეტიკური თეორიის საკითხები. თბ., 1961.

თავფურცელზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერების და დიდების იოსებ გრიშაშვილს უანგარო სიყვარულით ავტორისაგან. 23/I 62. დედაქალაქი“.

14421–14423. ჯიბლაძე გ. პრობლემა ბუნებისა და ხელოვნების მშვენიერებისა. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1944–15–IV.“

ე თ ი კ ა

14424. არევაძე პ. საქორწინო-საოჯახო ურთიერთობის განვითარება სოციალისტურ საზოგადოებაში. თბ., 1958.

14425. ბარნაბიშვილი ნ. დროა გონს მოვიდეთ! ღვინისა და არყეული სასმელების წინააღმდეგ. ტფ., 1896.

14426. ბაქრაძე ფ. ზრდილობის ანბანი ყმაწვილ ქალთა და ვაჟთათვის. ქუთაისი, 1914.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1914 წ. 2 ივლისი.“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „სატანცავო“ და მიწერილია: „საცეკვაო.“

14427. ბენაშვილი ა. მამა-შვილის საუბარი. (ამდროული). [ქუთაისი, 1907].

14428–14429. ბიწაძე შ. კომუნისტური მორალის შესახებ. [თბ.], 1955.

ფორზაცზე: „გვ. 149.“

14430. ბიწაძე შ. ლენინი და სტალინი კომუნისტური მორალის შესახებ. თბ., 1952.

14431. გელოვანი ა. თავმდაბლობა და ქედმაღლობა. თბ., 1959.

14432–14434. გოკიელი ფ. სწავლა-მეცნიერება ბუნებისა და ზნეობისა. თფ., 1909.

კანზე: „ამ წიგნზე იხ. ეშმაკის რეცენზია „მათრახი და სალამური“. 1909 წ. № 1, 2, ი. გრ.“

14435. დოდონი ლ. ახალგაზრდა საბჭოთა ადამიანის ყოფაქცევის კულტურა. [თარგმ. ვ. ბუაჩიძისა]. ტბ., 1957.

14436. ენციკლოპედია ანუ შეკრებილება ზნეობითა სწავლათა. ჰაზრთანი და განსჯანი სრუათა და სხუათა ნივთათაჲს და თხზული და აღსხმული ანბანთა ზედა. [პრიკლონცკის ფრანგულიდან რუსული თარგმანი, ქართულად თარგმნა ჩუგუნოვმა.] სანკტპეტერბურდი, 1823.

14437. ზრდილობიანი ადამიანის მანერების შესახებ. [კრებული]. თბ., 1958.

14438. ზრდილობა. ცხოვრების ცოდნა. მართებულად ქცევის წესები. ფრანგ. ნათარგმნი კნ. ნ. ვაჩნაძის მიერ. ბათუმი, 1902.

14439–14440. კალისტრატე მ. სიმდიდრის ბურჯი და ახალი წელიწადი პირველი ენკენის თვე; (ვუძღვნი ივერიის მუშებთ). ახალსენაკი, 1893.

14441–14442. კაუცკი კ. ეთიკა და ისტორიის მატერიალური შემეცნება. რუსულიდან ნათარგმნი გ. შილაკაძისა. გერმ. დედანთან შესწორებული გ. ქიქოძის მიერ. ტფ., 1923.

14443. ლილინა ზ. კომუნისტური ოჯახიდან კომუნისტურ საზოგადოებისაკენ. ტფ., 1922.

14444. ლუნაჩარსკი ა. ყოფა-ცხოვრება. თარგმ. ნ. ალინის. ტფ., 1927.

კანზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ნ. ცხაკაია“. იქვე: „გვ. 67. პოეტები: ესენინი, გვ. 54“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „მსურს შარვალაწეული დავედევნო კომკავშირელსო“, მიწერილია: „იქნება საცემრად დაედევნა?“

14445. მელაძე კ. ბრძოლა ახალი ყოფა-ცხოვრებისათვის. ტფ., 1931.

კანზე: „ჩვენი სიმღერების წინააღმდეგ, 58; პორნოგრაფია კ. გამს., 64; ი. გრიშაშვილი, გვ. 71 და 66, 69–71“.

14446–14447. „მომაკვდავი“ მიხეილ ი. კაცობრიობა სამსჯავროს წინაშე. თბ., 1912.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ცაგარელი? ი. გრ.“

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

14448. „მომაკვდავი“ მიხ. ივ. ძირითადი ცოდნა ანუ ცხოვრების შესავალი. ტფ., 1907.

14449. სიბრძნე კაცობრივი. მონთობანი, 1877.

ყდაზე: „სიბრძნე კაცობრივი. კარგი წიგნია. ი. გრ.: გარნა, 65, 71. 166; „მარტოოდენ“ ან მხოლოდ ლექსის? 54; ტრაბახობისთვის. 69; ზურნა, გვ. 71; მეშურნეობაზე, გვ. 160; თავის დაბუდება კატის ყურში, გვ. 127. ი. გრ. ამ წიგნს ძალიან აქებენ. იხ. „ცნ.-ფურც.“, 1898 წ. № 530, გვ. 1. ი. გრ. საჭიროა მისი ხელმეორედ გამოცემაო. ეს მგონი ნათარგმნი უნდა იყოს მესხი ვინმე მღვდ. გვარამაძისა. იხ. მისი კერძო წერილები. ზ. ჭ. და ზ. ჭ-მის ბიოგრაფიული წიგნი, გვ. 70. ი. გრ. გულის ხვაშიადს ნუ დასცლი, 62; ვარცლი; ცისმარად [ცისმარე] 93; მოზარული, 122; გაზერგნა, გვ. 142 – ფეხით ტკეპნა, (ჩუბ); ლეგენდა ღვინოზე, გვ. 190; მებარი გვ. 191; ყანდილი (დაყანდებული) თუ კანდელი? 191; ზურნა (?) გვ. 71; ენამათრევალა, 43; პირთეთრი, გვ. 121; რაფა, 202; თეატრი, 257; ხელყრა-უარყოფა, 167; მესათხველე, 215. გარნა-გარდა, მხოლოდ, 71; მარტოკობა, 278; შეაგიზგიზა, 146; სანთური, 59; დიდი თქვია, 55; პირღნიოში, 59“.

გვ. 7. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ლექსად“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „დიდი თქვა“, მიწერილია: „დიდი თქვია“.

გვ. 61. მოხაზულია ადგილები და მიწერილია: „მერცხალი; გატეხილი ჭურჭელი“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ქესა“, მიწერილია: „ქისა“.

- გვ. 65. მოხაზულია: „გარნა“, მიწერილია: „გარნა, მარტოოდენ.“
- გვ. 191. ხაზგასმულია: „ყანდილივით“, მიწერილია: „კანდელიკი, ი. გრ.“
14450–14451. სმაილსი. თვითმოქმედება. თარგმ. ი. როსტომაშვილისა. თბ., 1885.
14452. სმაილსი. თვით-მოქმედება [თარგმ.] ივ. როსტომაშვილისა. ტფ., 1910.
14453–14454. ყუბანეიშვილი ნ. ცოლ-ქმრობა. ტფ., 1899.
14455–14456. ხერხეულიძე ბ. ლექცია წაკითხული ზუბალაშვილების სახალხო სახლში 20 თიბათ. 1910 წ. ქ. თბილისში ბარბარე ვ. ას. ხერხეულიძისაგან. იბეჭდება სრულიად შეუცვლელად. ტფ., 1911.
კანზე სათაური: „საროსკიპო სახლის გაუქმებაზე“.
14457–14458. ხერხეულიძე ბ. ორი ლექცია. ბარბარე ხერხეულიძისა. წაკითხულია ქ. თბილისში ზუბალაშვილის სახალხო სახლში და ქ. გორში 1911–1912 წ-ში. ტფ., 1913.
კანზე: „სახალხო გაზეთის რედაქციას ხრონიკისათვის. ავტორი“.

საზოგადოებათმეცნიერებანი. მარქსიზმ-ლენინიზმი

14459. მარქსი კ. და ენგელსი ფ. კომუნისტების ცენტრალური კომიტეტის მიმართვა კავშირისადმი 1850 წ. ქუთაისი, 1920.
14460. მარქსი კ. და ენგელსი ფ. მიწერ-მოწერა რუს პოლიტიკურ მოღვაწეებთან. თბ., 1955.
ფორზაცზე: „მოგონებათა თარო. ი. გრ. 1955. 29/VI“.
14461. მარქსი კ. და ენგელსი ფ. სახალხო განათლების შესახებ. რედ. შემდგ. გ. თავზიშვილი. თბ., 1942.
14462. მარქსი კ. და ენგელსი ფ. რჩეული წერილები. [თბ.], 1949.
ფორზაცზე: „1. ლასალი-მოლექსე, გვ. 112. 2. შექსპირის აუგი, 315. 3. ენგელსი და რუსული ენა, 425. 4. ენგელსს სწამს რუსეთის რევოლუცია, 426. 5. „ლორია“-იტალ. გვარი ყოფილა, 558“.
- გვ. 425. ხაზგასმულია: „მარქსის ხელნაწერებს, რომელსაც მე მდივანს ვუკარნახებ“, მიწერილია: „მარქსი ამ დროს გარდაიც“.
14463. მარქსი კ. და ენგელსი ფ. წერილები. თეორია და პოლიტიკა მარქსისა და ენგელსის მიწერ-მოწერაში. წინასიტყვ. სტატია და შენიშვნ. ვ. ვ. ადორატსკისა. ტფ., 1923.
კანზე: „ი. გრ. 1923. 3/X“.
14464. მარქსი კ. გოთას პროგრამის კრიტიკა. თბ., 1932.
ფორზაცზე: „პოეტს, მკვლევარს, მეგობარს-სოსოს – მთარგმნელისაგან. 10. VI. 32“. მიწერილია: „გ. გამყრელიძე“.
14465. მარქსი კ. თვრამეტი ბრიუმერი ლუი ბონაპარტისა. თბ., 1932.
ფორზაცზე: „მეგობარს სოსო გრიშაშვილს-მთარგმნელისაგან. 25. V. 32“. მიწერილია: „გიო გამყრელიძე“.

14466. მარქსი ვ. კაპიტალი. ტ. 1. თარგმ. გერმ. ტფ., 1930.
14467. მარქსი ვ. კაპიტალი. კრიტიკა პოლიტიკური ეკონომიისა. ტ. 3. ნაწ. 1. [თბ.], 1932.
- ფორზაცზე: „მარქსის ბიბლიოგრაფს სოსოს – გ. გამყრელიძისაგან – ვინ იცის როგორ დაგჭირდეს! 17. II, 33“.
14468. მარქსი ვ. სამოქალაქო ომი საფრანგეთში. (1870–71 წწ.) ფრიდრიხ ენგელსის წინასიტყვ. თარგ. რ. კალაძისა. ტფ., 1923.
14469. მარქსი ვ. სამოქალაქო ომი საფრანგეთში. მ. ტოროშელიძის რედ. თარგმ. გ. ქიქოძის მიერ. ტფ., 1931.
14470. მარქსი ვ. სამუშაო ქირა და კაპიტალი. ტფ., 1926.
14471. მარქსი ვ. საქირაო შრომა და კაპიტალი. (საწარმოვო ურთიერთობა). თარგმ. რ. რაჟდენიძისა. ბათუმი, 1906.
14472. მარქსი ვ. ურიათა კითხვა. ბათუმი, 1906.
- კანზე: „ვიკ. ბაზარზე, 1931. 10/V. ი. გრ.“
14473. ენგელსი ფ. 1883 წ. 14 მარტი. წერილები კარლ მარქსის სიკვდილის შესახებ. [თბ.], 1933.
14474. ენგელსი ფ. გლეხთა ომი გერმანიაში. თბ., 1932.
- სარჩევთან მიწერილია: „თარგ. გ. ქიქოძისა. 1932“.
14475. ენგელსი ფ. ლუდვიგ ფეიერბახი. თბ., 1932.
14476. ენგელსი ფ. მაიმუნიდან ადამიანამდე. თარგმ. რუს. პ. ჭანიშვილისა, ტფ., 1924.
- კანზე: „ი. გრ. 1925“.
- 14477–14478. ენგელსი ფ. მუშათა კლასის მდგომარეობა ინგლისში. თარგმ. გერმ. ტფ., 1935.
14479. ენგელსი ფ. ნაწყვეტები პოლიტიკური ეკონომიის კრიტიკიდან. თარგმ. მ. გოგიბერიძისა. ტფ., 1925.
14480. ლენინი ვ. ი. 1905 წლის რევოლუციის შესახებ. მოხსენება მუშათა ახალგაზრ. კრებაზე 1917 წ. 22 იანვარს ციურიხში. [თბ.], 1932.
14481. ლენინი ვ. ი. ახალგაზრდობის კავშირთა ამოცანები. სიტყვა რუსეთის ახალგაზრდობის კომუნისტური კავშირის სრულიად რუსეთის III ყრილობაზე. 1920 წ. 2 ოქტომბერი. თბ., 1939.
14482. ლენინი ვ. ი. ეკონომიკა და პოლიტიკა პროლეტარიატის დიქტატურის ხანაში. ქუთაისი, 1920.
14483. ლენინი ვ. ი. ეროვნული საკითხი. წერილების, თეზისების და სიტყვათა კრებული. (1910–1920). ტფ., 1923 [კანზე: 1924]. (თხზულ. მე-19 ტ.).
- 14484–14485. ლენინი ვ. ი. კარლ მარქსი. მოკლე ბიოგრაფიული ნარკვევი მარქსიზმის გადმოცემით. ტფ., 1923.
14486. ლენინი ვ. ი. I. ლექცია სახელმწიფოს შესახებ. II. თეზისები ბურჟუაზიული დემოკრატიისა და პროლეტარიატის დიქტატურაზე. ტფ., 1931.
14487. ლენინი ვ. ი. ლიტერატურის შესახებ. წერილებისა და ნაწყვეტების კრებული. შეადგ. ვ. შადურმა. [თბ.], 1945.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 10. II. გვ. 204. პოლენცის გლახ-კაცი. (ქართულად თარგმნილია)“.

14488. ლენინი ნ. მზადება ოქტომბრისათვის. წერილები და სიტყვები. ტფ., 1927.

14489. ლენინი ნ. ოქტომბრისაკენ. წერილები. ტფ., 1932.

14490. ლენინი ვ. ი. სამხედრო მიმოხილვა. 1917–1920. თბ., 1944.

14491–14493. ლენინი ნ. სახელმწიფო და რევოლუცია. მარქსიზმის მოძღვრება სახელმწიფოზე და პროლეტარიატის მიზნები რევოლუციაში. თფ., 1918.

კანზე: „ი. გრ. ვიყიდე არშაკასთან. 1933. 9/VII. იხ. II გვ. ვისი ლექსია?“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. – თბილისის გამოცემა 1918 წ. კარგი ბოლოთქმაა“.

14494. ლენინი ნ. სიტყვები ოქტომბრის წლისთავზე. [თბ.], 1933.

14495–14496. ლენინი ვ. ი. სოციალისტური შეჯიბრების საკითხები. ტფ., 1929.

14497. ლენინი ნ. უკანასკნელი წერილები. ტფ., 1924.

14498. ლენინი ვ. ი. ფურცლები დღიურიდან. [თბ.], 1954.

14499. ლენინი ვ. ქალთა საკითხის შესახებ. ტფ., 1924.

14500. ლენინი ნ. შეინარჩუნებენ თუ არა ბოლშევიკები სახელმწიფო ძალაუფლებას. ტფ., 1927.

14501. ლენინი ვ. ი. ჩვენი რევოლუციის შესახებ. [თბ.], 1955.

14502. ლენინი ვ. ი. წერილები ლ. ნ. ტოლსტოიზე. [თბ.], 1928.

14503. ლენინი ვ. ი. წერილები მაქსიმ გორკისადმი. ტფ., 1928.

კანზე: „ი. გრ. 29/IV 1928 წ.“

თავფურცელზე: „თარგმანი კოლაუ ნადირადისა. იბეჭდებოდა „მნათობში“.

14504. ლენინი და სტალინი, ბეჭდვითი სიტყვის შესახებ. (სტატიები და სიტყვები). [თბ.], 1934.

14505. აგოლი ი. მარქსიზმის საფუძვლები. ფრ. ენგელსის „ანტი-დიურინგი“. თარგმ. გ. ქიქოძისა. ტფ., 1923.

14506. ბელადი [ვ. ი. ლენინი]. (მოგონებიდან). ტფ., 1931.

14507. ბოჭორიშვილი ი. კარლ მარქსი დანაშაულისა და სასჯელის შესახებ. კრებული. ვ. მარქსის გარდაცვალებიდან 50 წლისთავის აღსანიშნავად. [თბ.], 1933.

14508. გირინისი ს. ლენინი და პროფესიონალური მოძრაობა. ტფ., 1924.

14509. გორკი მ. ვლადიმერ ილიას ძე ლენინი. რუს. თარგ. ტფ., 1924.

14510–14512. გორკი მ. ვ. ი. ლენინი [მთარგმ. ალი არსენიშვილი]. ტფ., 1932.

კანზე: „ი. გრ. თარგმანი, გვ. 9; მამლაყინწური? გვ. 6, 48“.

გვ. 8. მოხაზულია: „სპეტაკი საფუთავი“, მიწერილია: „თეთრი საური“.

გვ. 26. მოხაზულია: „ჟესტით ჩაიყო ხელი ილლიის ქვეშ“, მიწერილია: „თუ ცერი თითი?“.

მეორე ცალის კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 9 X“.

14513. გორკი მ. ვ. ი. ლენინი. [თბ.], 1934.

თავფურცელზე: „მეორე გამოცემა. პირველი გამოც. – 1932. ი. გრ.“.

14514. ეგაძე ო. ლენინი და ხელოვნება. თბ., 1959.

14515–14516. ესაიაშვილი ვ. ვ. ი. ლენინი საქართველოს შესახებ. [თბ.], 1956.

ფორზაცზე: „ქართველი ერის საყვარელ პოეტს-იოსებ გრიშაშვილს. ზ. პაპუკაშვილი. (ზ. გრემი). 8. IV. 57.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „გვ. 158. ი. გრ.“

14517–14518. ვლადიმერ ილიას ძე ულიანოვ-ლენინი. [კრებული]. ტფ., 1921.

14519. ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი. ცხოვრებისა და მოღვაწეობის მოკლე ნარკვევი. თბ., 1944.

14520. კორშ კ. მარქსიზმის დედააზრი. (პოპულ. მოთხრობა). რუს. ნათარგმნი. ტფ., 1924.

14521. კრუპსკაია ნ. კ. მოგონებანი ლენინზე. ტფ., 1938.

14522. ლეპეშინსკი პ. ვ. ი. ლენინი ციხეში და გადასახლებაში. ტფ., 1924.

14523–14524. ლიბკნეხტი კ. მოგონებანი მარქსის შესახებ. ტფ., 1923.

კანზე: „საინტერესოა. ი. გრ. თარგმანი არჩილ ჯ-შვილისა.“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ეს მათს ფანტაზიას აღიზიანებდა და ათხზვევინებდა მითებსა და ლეგენდებს“, მიწერილია: „მარქსის ცოლზე ხომ არა?“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „შავი თოვლი“, მიწერილია: „ბიჭოს! ჩემი ლექსის სათაური“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „გუდს“, მიწერილია: „ტომას“.

14525. მერინგი ფ. და ლაფარგი პ. ფრიდრიხ ენგელსი. ტფ., 1923.

კანზე: „თარგმანი არ ვარგა“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „მე არ ვიცი სხვა არავინ ვისაც ერთი და იგივე ტანსაცმელი ასე დიდხანს ეტარებინოს, იმავ დროს ასე სრულიად გაუცვეთელი“, მიწერილია: „მეც ეგრე ვარ.“

14526. მიტინი მ. ლენინი და სტალინი საბჭოთა პატრიოტიზმის შესახებ. [თბ.], 1943.

14527. მოგონებანი ვ. ი. ლენინზე. [თბ.], 1956.

14528. ნევსკი ვ. ნ. ლენინი. თბ., 1921.

14529. ნევსკი ვ. ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი (ულიანოვი). ტფ., 1924.

14530. პოპოვი ნ. და იაკოვლევი იაკ. კ. ლენინის ცხოვრება და ლენინიზმი. ტფ., 1924.

14531. რატომ არის უცხო მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი? [თბ.], 1956.

14532. სტალინი ი. ლენინი და ლენინიზმი. ნათარგმნი თ. კიკვაძის მიერ. ქუთაისი, 1925.

14533. სტალინი ი. ლენინიზმის საკითხები. თარგმ. მე-11 რუს. გამოც. თბ., 1952.

14534. სტალინი ი. ლენინის შესახებ. ტბ., 1938.

14535. სტალინი ი. ლენინის შესახებ. [თბ.], 1951.

14536–14537. სტალინი ი. მთის არწივი, ტფ., 1928.

14538. სულიაშვილი დ. ლენინის ემიგრაციიდან დაბრუნება. [თბ.], 1927.

გვ. გვ. 30–31 შორის დევს გაზ. „კომუნისტი“ 1927, № 87. 16 აპრ. სადაც დაბეჭდილია დ. სულიაშვილის: „ლენინის დაბრუნება ემიგრაციიდან“.

14539. სულიაშვილი დ. შვეიცარიიდან პეტროგრადამდე ლენინთან ერთად. [თბ.], 1927.
14540. ულიანოვა ა. ლენინი ბავშვობისა და მოწაფეობის დროს. თარგმ. ნ. ნაკაშიძისა. ტფ., 1932.
14541. ულიანოვა ა. ლენინი ბავშვობისა და მოწაფეობის დროს. თარგმ. ნ. ნაკაშიძისა. მე-2 გამოც. ტფ., 1937.
14542. ულიანოვა ა. ილიჩის ბავშვობისა და სკოლის წლები. თარგმ. ნ. ნაკაშიძისა. თბ., 1953.
- 14543–14544. შარია პ. კომუნიზმის უდიდესი საპროგრამო დოკუმენტი. [თბ.], 1948.
14545. ხუნდაძე ს. მარქსის ინტერნაციონალი. ტფ., 1924.
14546. ჯიბლაძე გ. კომუნიზმის ქებათა-ქება. [მარქსი და ენგელსი, „კომუნისტური პარტიის მანიფესტი“]. თბ., 1948.
14547. ჰილფერდინგ რ. ბემ ბავერკი როგორც მარქსის კრიტიკოსი – გერმ. ტექსტთან შედარებული თარგმ. მ. თავართქილაძისა. [თბ.], 1947.

ს კ კ პ

- 14548–14549. აგასოვი გ. საიდუმლო ჭა. [ავლაბრის არალეგალური სტამბა]. თბ., 1941.
- გვ. 4. ხაზგასმულია: „რა ატამია!“, მიწერილია: „ატამი არ არის დამახასიათებელი თბილისის ბაზრისა.“
- გვ. 8. ხაზგასმულია: „ფიცრის ღობით“, მიწერილია: „ძველად არა ღობავდნენ, როცა სახლს აშენებდნენ“.
14550. 1917 წლამდე დაღუპულ რევოლუციონერთა ხსოვნას. თფ., 1923.
კანზე: „19 I. 24. ი. გრ“.
14551. ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების პროკლამაციები 1904–1906. თბ., 1939.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 5/V“.
14552. ამიერ-კავკასიის ძველი მუშების ნაამბობი დიდ სტალინზე. თბ., 1939.
14553. ბერიძე ს. მიხა ცხაკაია. (ბიოგრ. ნარკვევი). თბ., 1959.
- ყდასა და ფორზაცს შორის ქ. ცხაკაიას გაზეთ „ავანგარდის“ 1960 წ. 5 თებერვლის ნომერი, სადაც მოთავსებულია ვ. მაქაცარიას რეცენზია ამ წიგნზე.
14554. ბიბინეიშვილი ვ. რკინა-კაცი. (ამხ. კამო). [ტფ.], 1929.
14555. ბოლშევიზმის ისტორიისათვის. წერილები და მასალები. წ. 1. ტფ., 1932. – სათაურის წინ ავტ.: ვ. ვაშაკიძე, ი. იოვიძე, ე. კვანტალიანი და სხვ.
14556. ბურჭულაძე ე. კომუნისტური პარტია საბჭოთა ხალხის წარმმართველი და ხელმძღვანელი ძალაა. თბ., 1954.
14557. გ. მ-ლი. პარტია და სოფელი. ტფ., 1928.

14558. გეგეშიძე ზ. ავლაბრის არალეგალური სტამბა. 1903–1906 წწ. ისტ. ნარკვევი. [თბ.], 1954.

14559. გეგეშიძე ზ. გიორგი თელია. ცხოვრება და რევოლუციური მოღვაწეობა. [თბ.], 1951.

კანზე: „რეცენზიებით. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „გ. თელიას დაწერილი ნეკროლოგი სოხუმის ციხეში დარაჯის მიერ მოკლულ ლევან გოთოშიაზე, იხ. გაზ. „სიმართლე“, 1906 წ., № 8. რედ. ლადო დარჩიაშვილი. ი. გრ.“ აქვე ჟურნალ-გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ცნობა მუშა-რევოლუციონერის გ. პ. თელიას ძეგლის გახსნის შესახებ, მინაწერით: „კომუნისტი“, 17 აგვისტო, 1951 წ. № 193“. 2. ს. თურნავას რეცენზია: „მონოგრაფია მგზნებარე ბოლშევიკზე“, მინაწერით: „ახალგაზრდა ბოლშევიკი“, 1951 წ., № 110, 11 სექტ.“. 3. ი. ფეიქრიშვილის რეცენზია „წიგნი პროფესიონალ რევოლუციონერზე“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 21 ნოემბერი, 1951 წ., № 273“. 4. ვ. კიკნაძის წერილი „მონოგრაფია შესანიშნავ მუშა ბოლშევიკზე“, მინაწერით: „ბოლშევიკი“, 1951, № 10.“ 5. გ. გიორგიძის რეცენზია: „Георгий Телия“, მინაწერით: „Заря В.“, 1951, № 204, 30 აგვისტო“.

წიგნში ქაღალდი წარწერით: „ზ. გეგეშიძე – გ. თელია. იხ. „მნათობი“, 1952, № 1, გვ. 176“.

14560. გეგეშიძე ზ. მიხეილ ბოჭორიძე. (ბიოგრ. ნარკვევი) [თბ.], 1957.

14561. გუკასიანი ა. მიხეილ დავითაშვილი. (ბიოგრ. ნარკვევი). [თბ.], 1957.

ფორზაცზე: „ფსევდ. – 53“.

14562. დოლიძე ა. წერილები. 1923–1928. თფ., 1928.

14563. ებანოიძე ლ. ალექსანდრე (საშა) წულუკიძე. ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1945.

14564. ებანოიძე ლ. ალექსანდრე (საშა) წულუკიძე. (ბიოგრ. ნარკვევი). [თბ.], 1956.

14565. ი. ბ. სტალინი. დაბადებიდან 60 წლისთავის გამო. [კრ.]. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ჩვენს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს სახსოვრად ვ. ხატიაშვილი“.

14566. იაროსლავსკი ე. რას მოითხოვს პარტია კომუნისტებისაგან პირად ცხოვრებაში? თარგმ. გრ. გოგიბერიძის რედ., ტფ., 1933.

14567. იმნაიშვილი რ. კამო. (ბიოგრ. ნარკვევი). [თბ.], 1955.

14568. იოსებ ბესარიონის ძე სტალინი. მოკლე ბიოგრაფია. მე-2 გამოც. შესწ. და შევს. თბ., 1947.

14569–14570. კაპანაძე პ. ბელადის ბავშვობა და ყრმობა. (მოგონება). [ვ. ეგნატაშვილის წინასიტყვაობით]. თბ., 1945.

ფორზაცზე: „სიმონ ჯუღელის წიგნებიდან (ქსენიას ძმის). გარდაიც. 1948. ნოემბ. ხაზები მისია. ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცის მე-2 გვ. მიწერილია: „წრე, ლახტი, გვ. 18; თარაზო, 22“.

გვ. 18. მოხაზულია ადგილი, სადაც ავტორი აღწერს „წრელახტის“ თამაშის შინაარსს, მიწერილია: „კარგია“.

14571. კახიანი მიხ. საქ. კომპარტიის (ბ) მორიგი ამოცანები. მოხსენება ს. კ. პ. (ბ.) ცეკას მე-3 პლენუმზე 11 იანვარს 1930 წ. [თბ., 1930].

14572. კილაბერია მ. ალექსანდრე წულუკიძე. (დაბადებიდან 80 წლის შესრულების გამო.) თბ., 1956.

14573. კომპარტიის ისტორია. I გაკვეთილი. თარგმ. ნ. გიორგაძის, რედ. შ. თევდორაძის. ტფ., 1932.

14574. კრასინი ლ. ბ. ბოლშევიკები იატაკ-ქვეშ. მთარგმ. კარსანიძე. ტფ., 1933.

14575. ლადო კეცხოველი. კრებული. თბ., 1938.

14576. ლუარსამიძე ვ. სტალინი. [ბიოგრ. ცნობები]. მოზრდილთათვის. ტფ., 1930.

14577. ლუარსამიძე ვ. სტალინი. [ბიოგრაფია]. მოზარდთათვის. მე-2 გამოც. ტფ., 1931.

14578. მახარაძე ნ. ფილიპე მახარაძე. (ბიოგრ. ნარკვევი). თბ., 1958.

14579. მგელაძე ა. პარტიულ და სამეურნეო მუშაობის ზოგიერთი საკითხის შესახებ. სიტყვა თბილისის XXI საქალაქო პარტიულ კონფერენციაზე 1952 წლის 13 აპრილს. თბ., 1952.

14580. მგელაძე ა. საანგარიშო მოხსენება საქართველოს კომპარტიის XV ყრილობას ცენტრალური კომიტეტის მუშაობის შესახებ 15 სექტ. 1952 წ., თბ., 1952.

14581. მეგრელიძე ლ. საიდუმლო სტამბები. ტფ., 1931.

14582. მელქაძე ი. რსდმპ კავკასიის კავშირის იმერეთ-სამეგრელოს კომიტეტი. თბ., 1954.

14583. მელქაძე ი. პარტიის ერთიანობა მისი ძალისა და ძლიერების უმნიშვნელოვანესი პირობაა. თბ., 1953.

14584. მირცხულავა ი. ი. ბ. სტალინის თხზულებათა მესამე ტომი. თბ., 1949.

14585. [ორახელაშვილი მ.]. კასპიელი მ. ვინ სტყუის? ქუთაისი, 1920.

14586. ორჯონიკიძე გ. სტატიები და სიტყვები ორ ტომად. ტ. 1. 1910–1926 წ., თბ., 1957.

14587. პარტია და ხალხი. გაზეთ „პრავდის“ სტატიების კრებული. [თბ.], 1937.

14588. პარტიების შეცვლილი წესდების ტექსტი. (ყრილობის დღის წესრიგის მე-4 პუნქტი). თბ., 1952.

კანის ბოლოს მიწერილია:

„ვით წყალტუბოს არემარეს
შვენის აზურმუხტება
ისე ექიმ აღნიაშვილს
გალიმება უხდება. ი. გრ.“

14589–14590. პროგრამა რუსეთის კომუნისტური პარტიისა (ბოლშევიკების). ქუთაისი, 1920.

14591. რევოლუციური მოძრაობის მოღვაწენი საქართველოში. (ბიოგრაფიების კრებული). თბ., 1961.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1961 წ. 10/V.“

გვ. 113. აღნიშნულია: „ბაქრაძე, დიმიტრი ივანეს-ძე“, მიწერილია: „ნიჭიერი მსახიობი „სახალხო სახლისა.“ ი. გრ.“

გვ. 143. გვარის (ბოჭორიძე მიხეილ) გასწვრივ მიწერილია: „ლექსებსაც წერდა. ი. გრ.“

გვ. 206. ხაზგასმულია: „დოლიძე ანდრო“ და მიწერილია: „მწერლობდა“.

გვ. 229. ხაზგასმულია: „ენუქიძე აბელ სოფრომის-ძე (1877–1938)“ და მიწერილია: „ჩემს წიგნს „ძველი თბილისის ლიტერატურულ ბოჰემას“ უკითხავდა სტალინს (ს. თოდრიას ნაამბობი). ი. გრ.“

გვ. 246. ხაზგასმულია: „ვახტანგოვი ტიგრან იაგორის-ძე“ და მიწერილია: „ლექსებს წერდა“.

გვ. 267. აღნიშნულია: „თოდრია სილიბისტრო“ და წერია: „მწ. კავშ. თავმჯდ.“

გვ. 290. ხაზგასმულია: „კაკაბაძე იოსებ“ და მიწერილია: „მთარგმნელი.“

გვ. 300. არშიაზე მიწერილია: „რაჟდენ კალაძე?“

გვ. 333. ხაზგასმულია: „კიკნაძე ნიკოლოზ დავითის ძე“ მიწერილია: „გამომც. დირექტორი.“

გვ. 335. ხაზგასმულია: „გოგიტო ცაგარელი“ მიწერილია: „პოეტი“.

გვ. 360. ხაზგასმულია: „ლეჟავა შამშე“ და წერია: „შამშოვი“.

გვ. 398. აღნიშნულია: „მგელაძე ილია ბეჟანის-ძე“ და მიწერილია: „პოეტი, ფსევდ. „რუშაველი“? ი. გრ.“

გვ. 454. აღნიშნულია: „პარკაძე გრიგოლ ბენედიქტეს-ძე“ მიწერილია: „გუცა“.

გვ. 474. აღნიშნულია: „როსტომაშვილი დავით მიხეილის-ძე (1871–1944), მიწერილია: „პოეტი „ნინოწმინდელი“.

გვ. 531. ხაზგასმულია: „ტრაპაიძე ზებედე სამსონის-ძე (1885–1941), წერია: „ჯიბილა (?)“.

გვ. 597. ხაზგასმულია: „მიხეილ“ (ჩოდრიშვილი) და წერია: „ძმები.“

გვ. 672. აღნიშნულია: „ჯაფარიძე აპოლონ (მიშა) გლახას-ძე“ მიწერილია: „ხარფუხელი აპოლონა“, ტერორისტი. მისამართი: „ტელ. 3-87-67, მიშას ვაჟი ვალიკო, ტელ. 3-20-33. აბრუას ქალი ვარია ჩიკვაიძე, აპოლონას რძალი.“

გვ. 684. აღნიშნულია: „ჯორჯიაშვილი არსენ პავლეს-ძე“ წერია: „ჩემი მეზობელი, ხარფუხი. ი. გრ.“

სარჩევში, გვ. გვ. 689–696 ხაზგასმულია რამდენიმე გვარი, მიწერილია: „ბუდუ არ არის; მ. ორახელაშვი. არ არი.“

14592. რეზოლუციები, მიღებული დასავლეთ ამიერ-კავკასიის კონფერენციაზე, რუს-სოციალ.-დემ. მუშ. პარტიისა (ბოლშევიკების), რომელიც მოხდა ქ. ქუთაისში 1918 წ. თებერვლის 20–23 რიცხვებში. ქუთაისი, 1918.

14593. როგორ აუხსნეს კანონი მუშებს და გლეხებს. (სენატის განმარტების გამო). [თბ.].

წიგნში ქალაქი მინაწერებით: „[1907–1908 წ]. სტალინისა ხომ არ არის? ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან.“

14594. როგორ უნდა ჩატარდეს აგიტკამპანიები პოლიტგანათლების დაწესებულებებში. ტფ., 1923.

კანზე: „ჩემი ბიბ-ა. ი. გრ.“

14595. რუსეთის კომპარტიის მე-10 ყრილობის დადგენილება პროფკავშირების შესახებ. თბ., 1921.

14596. რსდმპ. კავკასიის კავშირის კომიტეტის ავღაბრის არალეგალური სტამბა. (1903–1906 წ.) მასალებისა და დოკუმენტების კრებული. თბ., 1954.

14597. რუსინი პ. კამოს მეზრძოლ ჯგუფში. მეზრძოლი ჯგუფის წევრის რ. ვ. აქსენოვ-რაზინის მოგონებების მიხედვით. თარგმ. ს. თავაძის. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 31. X.“

14598. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ორმოცდაათი წელი. (1903–1953) [თბ.], 1953.

14599. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წესდება. მიღებულია პარტიის XIX ყრილობის მიერ. (ნაწილობრივი ცვლილებები შეტანილია სკკპ XX ყრილობის მიერ) [თბ.], 1959.

14600. საკ. კ. პ. (ბ) ისტორია. ბოლშევიზმი პირველი რევოლუციის წლებში (1905–1907). ტფ., 1932.

14601. საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბ) XI ყრილობა. 1938 წ. 15–19 ივნისი. სტენოგრ. ანგარიში. [თბ.], 1939.

14602. სიხარულიძე გ. ვ. ი. ლენინი და ი. ბ. სტალინი ამიერკავკასიის ხალხთა მეგობრობის სულისჩამდგმელი და ორგანიზატორი. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „სახსოვრად მია სოსოს, რომელიც 23 აპრილს თავის დაბადების დღეს რედაქციაში მესტუმრა, თუმცა მასპინძლობა შესაფერისად ვერ გავუწიე. შ... [გაურკვეველია]. 23/IV–52 წ.“

ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 140 და 139“.

გვ. 139. ხაზგასმულია: „ახალი ადგილების“, მიწერილია: „იხ. II გვ.“

14603. სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის განვითარების მე-3 ხუთწლიანი გეგმა (1938–1942 წწ.). თეზისები. თბ., 1939.

14604–14616. სტალინი ი. ბ. თხზულებანი ტ. 1–13. თბ., 1947–1952. (საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ.-თან არსებ. მარქს-ენგელს-ლენინის ინ-ტის საქ. ფილიალი).

ტ. 1. 1901–1907. 1947.

ტ. 2. 1907–1913. 1947.

ტ. 3. 1917 მარტი-ოქტომბერი. 1948.

ტ. 4. ნოემბერი. 1917–1920. 1948.

ტ. 7. 1925. 1949.

ტ. 8. 1926 იანვარი–ნოემბერი. 1949.

ტ. 9. დეკემბერი. 1926 – ივლისი 1927. 1949.

ტ. 10. 1927. აგვისტო-დეკემბერი. 1950.

ტ. 11. 1928. – მარტი 1929. 1950.

ტ. 12. აპრილი 1929 – ივნისი 1930. 1950.

ტ. 13. ივლისი 1930 – იანვარი 1934. 1952.

გაზეთიდან ამოჭრილი კ. რუსიტაშვილის წერილი „ი. ბ. სტალინის თხზულებათა მეცამეტე ტომი“, მინაწერით: „ახ. კომ.“, 1952 № 151, 16 დეკემბ.“

14617. სტალინი ი. ბოლშევიზმის ისტორიის ზოგიერთი საკითხის შესახებ. ტფ., 1932.
14618. სტალინი ი. ბოლშევიზმის ისტორიის ზოგიერთი საკითხის შესახებ. წერილი ჟურნალ „პროლეტარსკაია რევოლუცია“-ს რედაქციის მიმართ. [თბ.], 1936.
14619. სტალინი ი. ბ. გაკვრით პარტიულ უთანხმოებაზე. – ამონაჭერი ჟურნალიდან „რევ. მატინე“, 1923, № 5.
14620. სტალინი ი. (ჯულაშვილი). გაკვრით პარტიულ უთანხმოებაზე. ტფ., 1933. კანზე: „ქართულ ენაზე, გვ. 34; შოთას აფორიზმი, გვ. 47. ი. გრ.“
14621. სტალინი ი. გაკვრით პარტიულ უთანხმოებაზე. [თბ.], 1936. ყდაზე: „სიტყვა უნამუსობა, 149 (ნამუსისთვის); გვ. გვ. 34, 43, 45“.
14622. სტალინი ი. თავბრუდახვევა წარმატებებისაგან. დამატება. სასოფლო-სამეურნეო არტელის სანიმუშო წესდება. ტფ., 1930.
- 14623–14624. სტალინი-ჯულაშვილი ი. კომუნიზმის მორიგი კითხვები საქართველოსა და ამიერ-კავკასიაში. თბ., 1921.
14625. სტალინი ი. ოქტომბერი, მსოფლიო რევოლუციის ჩირაღდანი. სტატიები. ტფ., 1927.
14626. სტალინი ი. პირველი ხუთწლედის შედეგები (მოხსენება საკ. კ. პ. (ბ) ცკას და ცენტ. საკ. კომისიის გაერთიანებულ პლენუმზე 1933 წ. 7 იანვარს). [ტფ.], 1933.
- 14627–14628. სტალინი ი. რევოლუცია ჩინეთში და ოპოზიციის შეცდომები. (ორი სიტყვა). [ტფ.], 1927.
14629. სტალინი ი. საანგარიშო მოხსენება პარტიის მე-XVII ყრილობის საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მუშაობის შესახებ. 26/–1934 წ. [თბ.], 1934.
14630. სტალინი ი. საანგარიშო მოხსენება პარტიის XVIII ყრილობაზე საკავშირო კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მუშაობის შესახებ. [თბ.], 1939.
14631. სტალინი ი. ბ. საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიკური ანგარიში. ამხ. ი. სტალინის მოხსენება საკ. კომპარტიის (ბ) მე-XVI ყრილობაზე. [თბ., 1930.].
კანზე: „ი. გრ. 1930 წ. 30/VI“.
14632. სტალინი ი. ბ. საუბარი პირველ ამერიკელ მუშათა დელეგაციასთან. 1927 წ. 9 სექტემბერს. [ტფ.], 1927.
14633. სტალინი ი. საქ. კომპარტიის (ბ) ბრძოლის ძირითადი საკითხების შესახებ. ტფ., 1934.
ფორზაცზე: „აზრი–58“.
14634. სტალინი ი. ბ. სიტყვა პარტიის XIX ყრილობაზე. 14 ოქტ. 1952 წ. თბ., 1952.
14635. სტალინი ი. სოფლად მუშაობის შესახებ. ტფ., 1933.
14636. სტალინი ი. სოციალ-დემოკრატიული გადახრის შესახებ ჩვენს პარტიაში. [თბ.], 1953.
14637. სტალინი ი. შენიშვნები თანამედროვე საკითხების შესახებ. [თბ.], 1927.
14648. სტალინი ი. წერილი კავკასიიდან. [თბ.], 1932. 40 გვ.
- 14639–14640. სტალინი ი. წერილი კავკასიიდან. [თბ.], 1932. 29 გვ.
- 14641–14642. სტურუა ლ. ვანო სტურუა. (ბიოგრ. ნარკვევი). თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 28/II. გვ. 99. შეცდომაა“.

14643. ტოვსტუხა ი. იოსებ ბესარიონის ძე სტალინი. მოკლე ბიოგრაფია. ტფ., 1927.

14644. შაუმიანი ს. ბოლშევიკური კონტრაბანდა. მთარგმ. ნარ-კანი. ტფ., 1932.

14645. შვეიცერი ვ. სტალინი ტურუხანსკის გადასახლებაში. იატაკქვეშელის მოგონებანი. თბ., 1941.

კანზე: „სტალინს უყვარდა: სიმღერა, 36; პაპიროსი, 39; ოდოვესკი, 42; ს. სპანდარიანი, 52; შეცდომაა, გვ. 33“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „იჭერდნენ თევზს სათრეველათი“, მიწერილია: „სათხეველი(?) ი. გრ.“

წიგნში ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „1. წერილი დ. კასრადისა სტალინზე „საქ.“, 1917, 8 ნომბ. 2. სტალინი და ყარამანიანი. დ. სულიაშვილი აღნიშნავს, რომ სტალინს ბავშვობიდან ძალიან უყვარდა „ყარამანიანის“ წიგნი („ჩემი მოწაფეობის წლები“, 1940 წ. გვ. 17). 3. იხ. რაფ. ერისთავის „კრებული“ და კელენჯერიძის I გამოც. 4. ი. სტალინის ლექსი მუსიკაზე შესრულებულ იქმნა 1944 წ. დეკემბერში, ამიერკავკასიის ერთა მუსიკის დეკადაზე. 5. ეს ლექსი რომ გადავებქდე არ ვიცოდი სოსელოს ვინაობაო – მ. კელენჯერიძე, იხ. „Стихи юного Сталина“. „Заря Востока“, 1939, № 292, 21 დეკ. გვ. 5“.

14646–14647. ჩარკვიანი ვ. საანგარიშო მოხსენება საქ. კ. პ. (ბ) XIV ყრილობის ცენტრალური კომიტეტის მუშაობის შესახებ. 1949 წლის 25 იანვარს. თბ., 1949.

ყდაზე: „ჩემზედაც. ი. გრ.“

14648. ჩარკვიანი ვ. საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის მუშაობის შესახებ საანგარიშო მოხსენება თბილისის XX საქალაქო პარტიულ კონფერენციაზე 1951 წლის 10 იანვარს. თბ., 1951.

14649–14650. ცვლილებანი საკავშირო კ. პ. (ბ) წესდებაში. თეზისები მოხსენების საკავშირო კ. პ. (ბ) XIX ყრილობაზე. თბ., 1952.

კანზე: „ი. გრ. 1952. 10/IX“.

14651. წესდება რუსეთის კომუნისტური პარტიისა (კომინტერნის სექცია). II. წესდება კომუნისტური ინტერნაციონალისა. ტფ., 1923.

14652. ჭახრაკია ნ. ლენინი და სტალინი რევოლუციური სიფხიზლის შესახებ. თბ., 1952.

14653. ჰარუთუნიანი-ჰარენცი ა. კამო. (ცხოვრება და რევოლუციური მოღვაწეობა). თარგმ. გრ. სარქისიანისა. ბათუმი, 1959.

ა ლ კ კ

პიონერული ორგანიზაცია

14654. დებულება ქალაქგარე პიონერთა ბანაკის შესახებ. თბ., 1951.

14655. ერიკ. ნორჩი პიონერები და ბავშვთა საერთაშორისო კვირეული. ტფ., 1925.
14656. იმედაშვილი ა. და დემეტრაშვილი ო. პირველი კომკავშირელი ქალები. (რამდენიმე პორტრეტი). თბ., 1958.
14657. იმედაძე ვ. იმ დღეების გახსენება. [საქართველოს კომკავშირის ისტორიიდან]. თბ., 1958.
- თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტსა და მეგობარს ამხ. სოსოს! ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 14/IV 59“.
14658. კოცონთან. საუბარი პირველი. ჩვენი ძმები ყველგან არიან. ტფ., 1924.
14659. კოცონთან. საუბარი მეხუთე. როგორ ვცხოვრობდით ბანაკში. თფ., 1924.
14660. კრუპსკაია ნ. იყავ მზად! ტფ., 1925.
14661. მგელაძე ა. ახალი ამოცანების დონეზედ ავიყვანოთ საქ. კომკავშირის მუშაობა, სიტყვა საქ. კომკავშირის XIX ყრილობაზე 1952 წლის 15 მაისს. თბ., 1952.
- კანზე: „პოეტებზე, გვ. 53. ი. გრ.“
14662. პიონერის წიგნაკი № 1 [თბ.], 1940.
- კანზე: „ი. გრ. ჟურ. „პიონერის დამატება“.
14663. პიონერის წიგნაკი, № 2. [თბ.], 1941.
14664. ჟვანია გ. საქ. კომკავშირის სახელოვანი წარსულიდან. (1917–1921 წწ.) თბ., 1954.
14665. სტალინი ი. ახალგაზრდობის შესახებ. თბ., 1940.
14666. სტალინი ი. ბ. სიტყვა საკ. ალკვ VIII სრულიად საკავშირო ყრილობაზე. 1928 წ. 16 მაისს. თბ., 1939.
14667. ტამბოვცევი პ. პიონერი და ოჯახი. ტფ., 1930.
14668. [ქარელიშვილი ე.]. ასტვაცატუროვი ე. საქ. კომკავშირის პირველი ლეგალური ყრილობა. [თბ.], 1933.
14669. წესდება სრულიად საკავშირო ახალგაზრდა ლენინელთა კომუნისტური კავშირისა. ტფ., 1927.

საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორია საქართველოში

14670. აბაშიძე ს. ნაწერები. ს. ხუციშვილის რედ. წინასიტყვ. და შენიშვნ. თბ., 1957.
- ფორზაცის მე-2 გვ.: „ჩემს საყვარელ სოსოს პატივისცემით სახსოვრად სოლიკო 1957 წლის 15 ოქტომბერი. შენი კარგი, ლამაზი მოხსენების სადამოს ლიტერატურის ინსტიტუტში ილიაობას“.
- წიგნში სამსონ აბაშიძის სურათი წარწერით: „სამსონ აბაშიძე. მეოთხე თერგდალეული (ფსევდ. ჯვარელი).“
14671. აბაშიძე პ. წერილები. [შესავ. წერილი ხ. ახვლედიანისა]. ბათუმი, 1960.

ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის სახელოვან პოეტს – ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით და პატივისცემით ჰაიდარ აბაშიძისაგან. 10. 1. 1961 წ. ქ. თბილისი. ვაშლოვანის ქ., № 6“.

14672. აბაშიძე ჰ. წერილები. თბ., 1963.

ფორზაცზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ შვილს – პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს დიდი სიყვარულითა და უღრმესი პატივისცემით ჰაიდარ აბაშიძისაგან. 15 თებერვალი, 1964 წ. ქ. თბილისი“.

14673. აბზიანიძე გ. ნარკვევები XIX საუკუნის ქართული საზ-რივი აზროვნების ისტორიიდან. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „გვ. 392“.

14674–14676. აკობია პ. არ შეიძლება. თბ., 1908.

14677. [აკობია პ.] განა შენ კაცი ხარ? ტფ., [1908].

გვ. 1. სათაურის ზემოთ მიწერილია: „ეს წიგნი აკრძალა ცენზორმა. ი. გრ.“

14678–14679. აკობია პ. ვინა ხარ შენ? [ტფ.], 1908.

14680–14682. აკობია პ. სიცრუე ანუ სოციალ-დემოკრატია მოატყუა ხალხი. მეორე შევსებული გამოცემა. თბ., 1908.

14683. აკობია პ. სოციალ-დემოკრატია მოატყუა გლეხები. თფ., 1908.

14684–14685. აკობია პ. ხალხის მტერია სოციალ-დემოკრატია. [თბ.], [1908].

14686. ან. კონსერვატიზმი, ლიბერალიზმი, სოციალიზმი. თფ., 1916.

14687–14689. ართმელაძე ტ. ბრძოლა ჩვენებურ პრესასა და საზოგადოებაში შეპარულ შეცდომა-ნაკლულოვანებებთან. (ცოტ-ცოტა რამ ზოგიერთ რამეებზედ) თბ., 1904.

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ლევან ასათიანი. 1917 წელი“.

14690–14691. ართმელაძე ტ. მეთაურთა უმეტესობის უთაურობა და ჩვენებურ მებრძოლ ხალხის პირველი დამარცხება. თბ., 1906.

14692. ართმელაძე ტ. მიწის მუშის ინტერესი მიწის მუშათა კავშირს მოითხოვს. ქუთაისი, 1917.

თავფურცელზე: „ბაზარზე ვიყიდე ი. გრ. 1930. 10. V“.

14693. ართმელაძე ტ. პრესისა და მკითხველი საზოგადოების საყურადღებოდ. ქუთაისი, 1909.

14694–14696. ართმელაძე ტ. სადღეისო წერილი ქართველ სოფლელებს. თბ., 1905.

თავფურცელზე: „ი. ფანცხავას ნიშნათ გულითადი მეგობრობისა. ავტორისაგან“.

14697. ართმელაძე ტ. წერილები მიწის მუშებს. ქუთაისი, 1910.

14698–14700. ართმელაძე ტ. წერილი სოფლელ მუშას. თბ., 1905.

კანზე: „საჯაროს ეს წიგნი არა აქვს. ი. გრ.“

14701–14702. ართმელაძე ტ. წერილი სოფლელ მუშას. (მეხუთე). ერისა, სამშობლოსი და კაცობრიობის შესახებ. [თბ.], 1905.

თავფურცელზე: „2. ეს სხვა გამოცემაა. დუბლ. ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში არ არის“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. ფანცხავას ნიშნათ გულითადი მეგობრობის ავტორისაგან“.

14703. ართმელაძე ტ. ჭეშმარიტი სოციალისტი და ჩვენებური სოციალ-დემოკრატია. (ნ. ჟორდანიას წიგნაკის გამო). თფ., 1907.

14704. არსენიძე რ. დემოკრატიული რესპუბლიკა. ტფ., 1917.

14705. ბოცვაძე ი. რამდენიმე შენიშვნა დასების თეორიის საკითხებზე. – ამონაჭერი: თბ. სახ. უნ-ტის შრომები, ტ. 93, 1960.

კანზე: „ნამღვენი ი. გრ. „საინტერესო თემა“.

კანის მე-2 გვ.: „ქართული პოეზიის სახელოვან წარმომადგენელს, ნაყოფიერ მკვლევარს – ძვირფას ი. გრიშაშვილს პატივისცემითა და სიყვარულით ავტორისაგან. 27/VII 61 წ. ბორჯომი“.

14706–14707. გარეშე. ჩვენი ეროვნული საქმე. ახლანდელ ისტორიულ მომენტში. წერილები თანამედროვე საკითხების შესახებ. თბ., 1915.

14708. გელეიშვილი პ. ჩვენი ახლო წარსულიდან. (მასალები „მესამე დასის“ ისტორიისათვის). ამონაჭერი: ჟურნ. „მნათობი“, 1926, № 8–9.

14709. გველესიანი პ. ეროვნული საკითხი და სოციალდემოკრატია. ქუთაისი, 1908.

14710–14712. [გოგელია კ.] ორგეიანი კ. 1. მუშათა კავშირები და მათი მნიშვნელობა. 2. სინდიკალიზმი. ტფ., 1906.

მესამე ცალის კანზე ადრინდელი პატრონის ხელით: „ი. ელიაშვილი“.

14713. გოგელია შ. კრიტიკა სოციალ-ფედერალიზმისა შ. გოგელიასი და კრიტიკა სოციალ-დემოკრატისა კ. ორგეიანისა. გამოცემა ღამბაშიძისა. თბ., 1908. კანზე: გოგელია შ. და ორგეიანი კ. კრიტიკა სოციალ-ფედერალიზმისა და სოციალ-დემოკრატისა.

14714. გოგელია შ. ჩვენი მტრები და მეგობრები. თბ., 1905.

14715. გოგოლაძე კ. საუცხოო ნიმუშები ლიტერატურული უზნეობისა. ბათუმი, 1901.

14716–14718. გომართელი ი. ეროვნული საკითხი. თფ., 1906.

14719. გომართელი ი. საქართველოს ტერიტორიალური ავტონომია ანუ ეროვნულ-ტერიტორიალური თვითმართველობა. თბ., 1917.

14720. გორგილაძე ლ. მარქსიზმის ისტორიისათვის საქართველოში. [თბ.], 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ. 5 თებერვალი“.

14721–14722. გუგუშვილი პ. კარლ მარქსი ქართულ პუბლიცისტიკასა და საზოგადოებრიობაში (1898 წლამდე). თბ., 1952.

კანზე: „1952. 12/XII. ი. გრ.“

14723–14725. [გუნია ვ.] დიმიტრი ივანეს ძე ყიფიანი. 1814–1887. ტფ., 1887.

კანზე: „ეს ბროშურა დაწერილია ვ. გუნიას მიერ. იშვიათია! ი. გრ.“

14726. [გუნია ვ.] პატარა კაცი. ჩვენებური რამე-რუმე. ფიქრნი და შენიშვნანი. თბ., 1894.

კანზე ფსევდონიმთან: „პატარა კაცი“, მიწერილია: „ვალ. გუნია. ი. გრ.“

გვ. 1. დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „პირველი იუმ. ჟურნალი ქართ. ენაზე „ჩვენებური რამე-რუმე“.

გვ. 17. არშიაზე წერია: „ამ კარიკატურების ავტორია ნიკოლოზ ბიაზი. ოპერეტის არტისტი და მხატვარი. ი. გრ“.

14727. [დავითაშვილი შ.] ნაბოლარა – ჭ. „ივერია და მეველე. ნაბოლარა – ჭ. (ეს ფსევდ. „ივერიის“ რედაქც. კარგად მოეხსენება) ტფ., 1894.

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „შ. დავითაშვილი“.

14728. დავითიშვილი ნ. ფიქრი და შენიშვნა. – ამონაჭერი „ივერია“, 1879, № 1.

14729–14732. ეროვნული თვითმართველობა. კრებული ს. ხუნდაძის წინასიტყვაობით. ქუთაისი, 1905.

14733–14734. ეროვნული თვითმართველობა. მე-3 გამოც. ქუთაისი, 1917.

კანზე: „არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“. სილოვანის რედაქციით. ი. გრ.“

14735. ვართაგავა ი. ვინ არის მართალი? – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1898, № 3.

14736. ვეშაპელი გ. ნაციონალ-დემოკრატიული პარტია. თფ., 1918.

კანზე: „წიგნის პალატისთვის ასაწერად“.

14737. ვინ-ღან. მართლა გაიმარჯვეს? ნატალიაშვილის წერილის გამო. *Поти*, 1906.

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმთან: „ვიქტორ ლლონტი“.

14738–14740. ვინ-ღან. მიმდინარე ომი და სოციალდემოკრატია. ქუთაისი, 1916.

14741. ზამბახიძე ვ. ილია ნაკაშიძე. (ცხოვრება და მოღვაწეობა) თბ., 1947.

14742. ზაქარია ჩოდრიშვილი. (ბიოგრაფია) [თბ.], 1929.

გაზეთიდან ამოჭრილი ლ. სტურუას წერილი „ზაქარია ჩოდრიშვილი“, მიწერილია: „კომ.“, 1941, № 82, 8 აპრილი“.

14743. თავდგირიძე ნ. ჩვენი ახალთაობის უკუღმართი ცხოვრების ძირითადი მიზეზები. თბ., 1913.

14744. ი-ნ. რას მოითხოვს სოც.-ფედერალისტთა პარტია ხალხისათვის?. წ. 1. ქუთაისი, 1917.

14745–14746. კანდელაკი ე. ჩვენებური უკუღმართობა. ქუთაისი, 1905.

კანზე: „ი. გრ. ეშმაკზე, გვ. 28“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „მოგზაურის“ № 23 ნომერში წავიკითხე ვიღაც „ეშმაკის წერილი“, მიწერილია: „თარიღი „1905“.

მეორე ცალის კანზე: „მოგზაურის“ რედაქციას ავტორისაგან“.

14747. კარიჭაშვილი დ. საქებართა ქებანი. წერილი პირველი. თბ., [1887].

კანზე: „ი. მაჩაბელს და დ. ერისთავს იწუნებს, გვ. 28. ი. გრ“.

გვ. 28. არშიაზე მიწერილია: „ადვოკატი მელაძე.“

გვ. 31. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „დ. ყიფ“.

14748. კიკვაძე თ. საბრალო კრიტიკოსი. ბათომი, 1901.

კანზე: „ი. გრ. არის ყველგან.“

14749. ლასხიშვილი გ. პუბლიცისტური წერილები. [თბ., 1898–1900].

ამონაჭრები „მოამბე“, 1898, № 12; 1899, № 1, 12; 1900, № 4–6.

კანზე: „პალიკო ყიფიანზე. გვ. 84. 1900. IV“.

- გვ. 84. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „პალიკო ყიფიანი“.
- 14750–14753. მაჭავარიანი ი. სამი სიტყვა. თავისუფლება, თანასწორობა, ძმობა-ერთობა. თბ., 1905.
14754. მაჭავარიანი ი. პატრიოტიზმი თუ კოსმოპოლიტიზმი. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1904, № 2.
- სათაურის ქვეშ მიწერილია: „ეს წერილი ცალკე წიგნად გამოვიდა სხვა სათაურით. ი. გრ“.
- 14755–14756. მაჭავარიანი ი. სამშობლო და კაცობრიობა. თფ., 1904.
- 14757–14758. მაჭავარიანი ს. ვინ არიან ხალხის მტრები სოციალ-დემოკრატები თუ ფედერალისტები. ტფ., 1908.
- კანზე: „ილიას გარშემო“.
- 14759–14766. მახარაძე ფ. თხზულებათა კრებული. [ს. ჩიხლაძის წინასიტყვ.] ტ. 1–8. ტფ., 1924–1931.
- ტ. 1. წერილები სხვადასხვა საკითხებზე, 1924.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. ვასო აბაშიძე, გვ. 343.“
- გვ. 395. ხაზგასმულია: „ქართლის ცხოვრების“ გადმოცემა ქართული ენის შემოღების შესახებ“, და მიწერილია: „მარზე“.
- ტ. 2. წერილები სხვადასხვა საკითხებზე, 1925.
- ტ. 3. წერილები სხვადასხვა საკითხებზე, 1926.
- ფორზაცზე წერია: „გვ. 315.“
- გვ. 147. ხაზგასმულია: „გასული აპრილის 25-“ს, მიწერილია: „1913 წ“.
- გვ. 313. ხაზგასმულია ადგილი „ჩვენი წყარო“-ს შესახებ, მიწერილია: „სულ რამდენი №-რი გამოვიდა.“
- ტ. 4. ნაციონალური საკითხი. 1924.
- ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 13–XI–1924“.
- ტ. 5. სიტყვა-კაზმული მწერლობა და მისი კრიტიკა. 1926.
- კანზე: „ცისფერყანწელებზე – (ჩემზეც), გვ. 219. ი. გრ. 1926–30–XII“.
- გვ. I. შინაარსში ხაზგასმულია: „საბრალონი“, მიწერილია: „ცისფერყანწელებზე“.
- გვ. 265. ხაზგასმულია: „ქართული ჟურნალის დაარსება“... მიწერილია: „კვალი?“
- გვ. 271. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „რა ენაა აქ კამათის ტონი არ უნდა იყოს“.
- გვ. 274. ხაზგასმულია: „ცნობილი უკრაინელი მწერალი“ – იგულისხმება ი. ვ. გოგოლი, მიწერილია: „წერდა რუსულად“.
- ტ. 6. მარქსიზმის დაცვისათვის. 1929.
- ტ. 7 აგრარული საკითხი. 1930.
- ყდაზე: „ი. გრ. 1931 წ. 2–2“.
- ფორზაცზე: „ნ. ურბნელი, გვ. 289“.
- ტ. 8. ეკონომიური საკითხი. 1931.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1932–10–IV“.
- გვ. 310. ხაზგასმულია: „სარიკამიში“, შესწორებულია: „სარიყამიში“.
- ხაზგასმულია: „ის უმთავრესად წერდა არაკებს“, მიწერილია: „იგავ-არაკებს“.

14767. მახარაძე ფ. როგორ გავხდი მარქსისტი. ტფ., 1923.

კანზე: „გაზ. „მუშის“ რედაქციას. იხ. ბოლოში ფასი. ი. გრ.“

კანის მე-4 გვ. „ფასი 15 კაპიკი ოქროთი.“

14768–14771. მგელაძე ვ. „მამულიშვილთა“ საყურადღებოდ – (წერილი ამხანაგებთან) ტფ., 1906.

თავფურცელზე: „ავტორი: ვლასა მგელაძე. საჯაროს არა აქვს. ი. გრ.“

14772–14773. მესხი ს. ნაწერები. ტ. 1. ტფ., 1903.

ფორზაცზე: „უნდა იმედი გვექონდეს თითო აბაზიან და ათშაურიან ბილეთების მყიდველთაგან, გვ. 90“ – „დროება“ დაბალ ხალხს გულისხმობს; 1. არსენაზე, გვ. 58. 2. ბაზრული ლიტერ., 479, 439. 3. პლ. იოსელიანი, 320. 4. დ. ჩქოტუა, 394–6. ი. გრ.“

თავფურცელზე ხაზგასმულია გამოცემის წელი: „1903“ და მიწერილია: „ყდაზე ეწერა 1904 წელი.“

მინაწერი სერგეი მესხის პორტრეტთან: „გარდაიც. 1883 წ. 21/VI. 39 წლისა“.

გვ. 58. სათაურთან „არსენა“ მინაწერი: „ეს წერილი პირველად დაიბეჭდა „დროება“, 1872, № 6“.

გვ. 89. წერილის სათაურთან „ქართული თეატრი“ მინაწერი: „1872“.

გვ. 237. წერილის: „ქართულ წარმოდგენაზე“ ბოლოს მიწერილია: „1875“.

გვ. 240. წერილის „ქართული რეპერტუარი“ სათაურთან მიწერილია: „1875“.

გვ. 276. სათაური: „ქართული სამუდამო სცენა“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „1875“.

გვ. 323. სათაურთან „კომედია „პეპო“ ქართულ სცენაზედ“, მიწერილია: „1875 წელს“.

გვ. 328. ხაზგასმულია: „უფ. ნათაძემ“, მიწერილია: „ზიმზიმ.“

გვ. 329. სათაურთან „გლებს კრედიტი უნდა“, მიწერილია: „1876 წ.“

სარჩევში ხაზგასმულია: „ჩვენებური ცოლქმრობა“, მიწერილია: „ჩოლოყაშვილზე.“

გვ. V. მოხაზულია: „ჩვენი შაურიანი ლიტერატურა“, მიწერილია: „ქუჩურ წარმოდგენაზე.“

14774. მესხი ს. წერილები. ი. ბოცვაძის რედ. წინასიტყვ. და შენიშვ. სოხუმი, 1950.

ფორზაცზე: „სისო მესხის ოჯახი. დედა-მაგდანა მარჯანიშვილი. 13 შვილი. და-ძმანი. 1. გიორგი მესხი. 2. სერგ. მესხი. 3. ნესტორ მესხი. 4. ივანე მესხი. 5. კოტე (იაკობ) მესხი. 6. დათიკო მესხი. 7. ფეფიკო მესხი. 8. ანნა მესხი. პეტრიაშვილის მეუღლე. 9. პელაგია მესხი, ლუკა ავალიანის მეუღლე. 10. მიხა მესხი. 11. კოწია მესხი. 12. მარიამ მესხი, იგივე ნანიკო მესხი-გამრეკელის მეუღლე. 13. ნინო (ნუცა) მესხი. ი. გრ. 1951. 1/IX. მესხების დედამ 18 შვილი დაბადა. შერჩა 13. ყველა მოღვაწე“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე მინაწერები: „ბაგრატ დიდი, 182; სკაპენის ცულლუტობა, 184; ცენზორები, 192; დ. ბაქრაძე ცენზორი, 203, 180; ილია, 204; აკაკი – გ. ქართველიშვილი, 208; მაღალი ფარდები, გვ. 3; „რაღა“, 136; აუგი ბეთანელზე, 220; კინტოებისა და სალდათების ჩხუბი, 211; აკაკის ფსევდონიმები, გვ. 206; ქართულ ენას სდევნიანო, 2; ივანე მესხის თარგმანები, ი. მ. ი. მ-ი, გვ. 232; დ. მიქელაძის ფსევდონიმები, გვ. 256; აკაკის ლექსი ცენზორზე ტვინმეისტერი, გვ. 53 და 262;

ყოველიფერი თუ „ყოლიფერი“, 263, ერთ აზრს არ იცავს; აკაკის რომანი „იმერლები“, გვ. 172; დავით ერისთავის ქორწინება, 180; ილია ჭ-ძე, 162; თეატრი დაიწვა, 161“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. თ. სახოკიას რეცენზია „სერგეი მესხის წერილები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1952 წ. № 6, 8 იანვარი. 2. ს. ცაიშვილის წერილი „სერგეი მესხის პირადი წერილები“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1952 წ. 20 აპრ., № 79“.

14775. მეფისაშვილი გ. მესხების ოჯახი. [ნარკვევი]. თბ., 1961.

გვ. 70. მოხაზულია: „პეტრე ნაკაშიძე“, მიწერილია: „ილია.“

14776–14777. მეძველია ვ. თერგდალეულები და რუსეთის სამოციანი წლების რევოლუციონერი მოღვაწეები. ნაწ. 1. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ჭეშმარიტად სახალხო პოეტს, მხატვრული სიტყვის უდიდეს ოსტატს ბრწყინვალე მკვლევარს, საყვარელ ადამიანს, სოსო გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და სიყვარულისა. ვ. მეძველიასაგან. 5. II. 60.“

გვ. 15. ხაზგასმულია და აღნიშნულია კითხვის ნიშნით „ჭურნალი „კლდე“, 1913 წ. № 6“. იქვე: „Рио-Нели. „Освобождение крестьян в Грузии“, „Колокол“, 1865. № 199“, მიწერილია: „ნ. ნიკოლაძე. ი. გრ.“

14778. მეძველია ვ. კირილე ლორთქიფანიძე. ბიოგრაფიული ნარკვევი. – ცალკე ამონაბეჭდი ქუთაისის პედ. ინ-ტის შრომებიდან, ტ. 8. 1948.

თავფურცელზე: „მხატვრული სიტყვის უდიდეს ოსტატს, სახელმოხვეჭილ მეცნიერს და საუკეთესო ადამიანს – იოსებ გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა ავტორისაგან. 29. III. 54 წ. ქუთაისი.“

კანზე: „ფსევდონიმები, 113. ი. გრ.“

წიგნში ავტორის წერილი: „პატივცემულო სოსო! გისურვებთ ჯანმრთელსა და ხანგრძლივ სიცოცხლეს თქვენი კარგი ოჯახით. გისურვებთ, რომ მარად ჟღერდეს თქვენი მაღლიანი ქნარი. გიგზავნით, მცირე მნიშვნელობის ჩემს შრომებს კირილე ლორთქიფანიძის შესახებ. (ძველი შრომა „კირილე ლორთქიფანიძე – ბიოგრაფიული ნარკვევი“ შეიძლება გამოგზავნილიც მაქვს) ამას მაბედვინებს ქართული თქმულება: „კეთილი გულით მცირედიც შეიწირებისო!“ ცოტას ვჩხირკედელაობ მეც ლიტერატურის დარგში. კირილეზე ვწერ ვრცელ მონოგრაფიას. თუ შრომების ეს ტომი (XI) ინსტიტუტიდან არ გამოუგზავნიათ, მე როცა ჩამოვალ თბილისში აუცილებლად ჩამოგიტანთ. ქუთაისის ინტელიგენციას თქვენი ხილვა წყურია... თქვენი ნიჭისა და კეთილშობილი პიროვნების მარად თაყვანისმცემელი კონსტანტინე მეძველია. 29. – III. – 54 წელი. ქუთაისი.“

14779. მიზან-პროგრამა და წესდება საქ. ეროვნულ-ხალხოსნურის და საზოგადოებრიულ-თემოსნურის შოთა რუსთაველის ჯგუფისა. თფ., 1918.

კანზე: „ი. გრ. იშვიათია! თბილისში არ არის! არც სხვაგან“.

14780. მიქელაძე ვ. ვინა ხარ შენ? ქუთაისი, 1912.

14781–14784. ნათაძე შ. ეროვნული საკითხი. თბ., 1906.

ფორზაცზე ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „შ. ძიძიგურის წიგნებიდან 1928 წ“.

14785–14787. ნაკაშიძე ი. სოციალ-დემოკრატები. თბ., 1907.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დ. პოლუმორდვინოვი.“

14788. ნაცვალაძე დ. ილია ხონელი. ცხოვრება და მოღვაწეობა. ბათუმი, 1960.

14789. ნიკოლაძე ა. ნ. გ. ჩერნიშევსკი და ნიკო ნიკოლაძე. – ამონაჭერი: „ბოლშევიკი“, 1943, № 9.

ფორზაცზე: „1. ნ. ნიკოლაძის ფსევდ., გვ. 77. 2. „ზურნა“, 79“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „სოვრემენნიკის“ ფურცლებზე 1855 წელს იგი წერს რეცენზიას თბილისში გამოცემული ლიტერატურულ ალმანახის შესახებ“, მიწერილია: „Зурна“.

14790. ნიკოლაძე ნ. თხზულებანი. პროფ. დ. მ. გამეზარდაშვილის რედ.-ით ტ. 1. თბ., 1962.

14791–14792. ნიკოლაძე ნ. რჩეული ნაწერები. სიმონ ხუნდაძის რედ., წინასიტყვ. და შენიშვნ. ტ. 1–2. ტფ., 1931–1932.

ტ. 1. მოგონებანი. პუბლიცისტური წერილები. 1865–1868. 1931.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1931. 14/IX“. იქვე: „გრიგოლ ორბელიანის დაბადების თარიღი, გვ. 422. 1. ამქარი და გრ. ორბ. [დაწვრილებით], გვ. 199, 420. 2. ქართული თეატრი და ანტონოვი, გვ. 23. 3. ტფილისში დააგეს ქვაფენილი 1815წ. გვ. 363. 4. „მოჯალაბე“ ნუ თუ კირილე ლორთქიფანიძეს ეკუთვნის? გვ. 378“, მიწერილია: „მეორე ტომში ასწორებს, გვ. 415. ნახუცარი კირ. ჯავახია, კირილე ლორთქიფანიძე კი არასოდეს. კატორღელების სურათი, გვ. 113. პირველად ეს სურათი დაიბ. „დროების“ დამატ. 1909, № 41; სად ბარაბანი, სად დიპლიპიტო, გვ. 355; ვორონცოვზე, 451; სახალხო მამასახლისი თუ უსტაბაშები, გვ. 355“.

გვ. XXVIII. ხაზგასმულია: „ამას წერდა ილია ჭავჭავაძე ერთ თავის კერძო წერილში“, მიწერილია: „რომელში, სად დაიბეჭდა?“

გვ. XXXII. ხაზგასმულია: „მოგონებანი სამოციან წლებზე“, მიწერილია: „სად დაიბეჭდა?“.

გვ. LXX. პირველ შენიშვნას მიწერილი აქვს: „რომელ წელს, რომელ №-ში.“

გვ. 32. ხაზგასმულია: „ზ. ანტონოვი „ოთხი ცოლის ქმარი“, არშიაზე: „ქმარი ხუთი ცოლისა.“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „მაშინდელმა პოეტმა“, მიწერილია: „კასრაძე“.

გვ. 35. ნარკვევს „სტუდენტობის პირველი დრო“, მიწერილი აქვს: „ეს დაიბეჭდა „სიტყვიერების თეორიაში“.

გვ. 193. ნარკვევს „ივნისის დღეები ტფილისში“, მიწერილი აქვს: „ვინ თარგმნა?“

გვ. 200. ხაზგასმულია: „როდესაც ხალხმა პოლიციასთან“... და მიწერილია: „ბარონ ნიკოლაი.“

გვ. 201. ხაზგასმულია: „შვებულება“, მიწერილია: „ეს სიტყვა ეხლა შემოვიდა. უნდა ძველი სტილით ყოფილიყო ნათარგმნი“.

გვ. 202. ხაზგასმულია: „მელიქოვის“, მიწერილია: „თუ ბაჟბეუქოვი?“

გვ. 354. ხაზგასმულია: „ბაშბეუქოვისა“, მიწერილია: „ბაშბეუქოვისა“.

გვ. 355. არშიაზე მიწერილია: „სახალხო მამასახლისები თუ უსტაბაშები?“

გვ. 356. აბზაცში: „ინგლისურ მიტინგებს“ რკალშემოვლებულია სიტყვა „დაბოლოს“ და მიწერილია: „დასტალულად, დასასრულს“.

გვ. 359. ხაზგასმულია: „ოდიდანვე“ და მიწერილია: „კარგი სიტყვაა. შეეფერება ძველ დროს.“

გვ. 361. ხაზგასმულია: „ზავტრა გადააქციეს ქართულ პოპულარულ სიტყვად“, მიწერილია: „ამ ზავთრაზე“ დ. გივიშვილს ლექსიც აქვს“.

გვ. 367. რედაქტორის შენიშვნებში ხაზგასმულია: „1927 წელს მე მივეცი წინადადება ნ. ი. ნიკოლაძეს დაეწერა ვრცელი მოგონება თავის წარსულ მოღვაწეობიდან“, მიწერილია: „პირველად „კავკასიონმა“ მისცა“. ხაზგასმულია აბზაცში: „მე სახელგამის გამგეობას“, მიწერილია: „ვინ იყო მაშინ?“ და შემდეგ: „წინასწარ ჰონორარიც მიიღო სახელგამისაგან“.

გვ. 371. მოხაზულია გ. ჭალადიდელის შესახებ და მიწერილია: „ლექსების მისი წიგნი გამოვიდა ქუთაისს“. მოხაზულია ზ. ანტონოვის შესახებ და მიწერილია: „იხ. ადამიკო თუთაევის მოგონება „თ. და ც.“ მოხაზულია მეიფარიანის შესახებ, მიწერილია: „სახელი?“

გვ. 327. მოხაზულია არჩილ მეფის შესახებ და მიწერილია: „მეორედ მაჩიტაძემ გამოსცა ქუთაისს“.

გვ. 373. ხაზგასმულია: „გრანდიოზული აჯანყება 1857 წ.“, მიწერილია: „იხ. ბოროზდინი, კოლხიდელი“. ცნობებს მეველეს შესახებ დამატებული აქვს: „ლიტერატურულ მოღვაწეობასაც ეწეოდა, წერდა პიესებს, იხ. „ხაფანგი“ და თარგმნა ტოლსტოის დრამა „მეუფეა წყვილიადასა.“

გვ. 374. აბზაცში მურავიოვს ჩამატებული აქვს სახელის ინიციალი „მ“.

გვ. 375. ანტ. ფურცელაძის ფსევდონიმს „ულოლიკო“-ს მიწერილი აქვს: „მე ვახსენე ბოჰემ.“

გვ. 376. ხაზგასმულია: „მხოლოდ 1898 წლის ამ მოგონებიდან კირიონისა და ყიფშიძის „სიტყვიერების თეორიაში“ გადაბეჭდეს მარტო მერვე თავი“, მიწერილია: „მართალია.“

გვ. 378. მოხაზულია ფსევდონიმი „ფილიპე ბერიშვილი“, მიწერილია: „კ. ლორთქიფანიძე. მან გამოსცა „სანთური“, „ხელთა“. ხაზგასმულია: „მას ეკუთვნის მოთხრობა „მოჯალაბე“ 1914 წელს დაბეჭდილი „სახალხო გაზეთის“ დამატებაში. კ. წუთისოფლიშვილის ფსევდონიმით“, მიწერილია: „სახალხო გაზეთი“ კი არა „სახალხო ფურცელი“, წუთისოფლიშვილი კი არა წუთისოფლეელი. (ამ შეცდომას ასწორებს. „წუთისოფლეელი“ მისი ფსევდ. არ არისო. იხ. მე-2 ტ. გვ. 415).

გვ. 380. შენიშვნაში „ღრეჭია ძმა ჭიჭიკოს“ შესახებ ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „თარგმნა ბროსეს „საქ. ისტორია“.

გვ. 383. მეორე აბზაცის ბოლოს მოხაზულია ჟურნალ-გაზეთების სახელწოდებები და მიწერილია: „ИЗВЕСТИЯ“. ნ. ნიკოლაძის შესახებ ხაზგასმულია: „მისი ბიოგრაფიები და თვით ნიკოლაძე მიგვითითებს „ცისკარში“, მიწერილია: „სად?“.

გვ. 385. ხაზგასმულია: „სერგეი სიმონის-ძე მესხი (1844–83)“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „გამოსცა ს. ფირცხალავამ“.

გვ. 397. ხაზგასმულია: „მოგონება ი. ისარლიშვილისა, რომელიც გ. თუმანიშვილმა ჩასწერა 1913 წ.“ და მიწერილია: „სად“.

გვ. 398. ხაზგასმულია: „ეს ეგზემპლარი ასეთი სურათისა კირ. ლორთქიფანიძის არქივში აღმოჩნდა და ინახება ქუთაისის მუზეუმში“, მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა „დროების“ დამატებაში 1909 წ. № 41“. მოხაზულია ცნობები ნ. ნეკრასოვის შესახებ და მიწერილია: „ი. ევდოშვილი და სხვ.“.

გვ. 413. ცნობებში „იმერეთის აჯანყება“ ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ძუბენკო „მოამბე“-ში.

გვ. 415. ხაზგასმულია: „გლახთა აჯანყება სამეგრელოში 1857 წ.“ და მიწერილია: „ე. ჭ-ძე.“

გვ. 420. „ივნისის დღეები ტფილისში“ მთლიანად მოხაზულია და სათაურის წინ წერია: „ამქრობა. ვინ თარგმნა?“.

გვ. 421. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „იხილე აქტებში“.

გვ. 422. მოხაზულია: „ივნისის ქალაქის სახლის მაიდანზე“... მიწერილია: „პირველად საიათნოვაში“.

გვ. 437. ხაზგასმულია: „ერკმან-მატრიანი“, მიწერილია: „იხ. რუსული წიგნი“. რკალშემოვლებულია „გამოდის მეორედ“, მიწერილია: „მესამედ“.

ტექსტის ბოლოს წერია: „ნიკოლაძემ თარგმნა რუსულად ილიას „გლახა ჭრიაშვილი“.

ყდის მე-2 გვ. ქალაქი მინაწერით: „ნიკო ნიკოლაძის ნაწერებ. კრებული. გაზ. „Новое иниз.“-ში ვკითხულობთ, რომ საახალწლოდ პეტერბურგში იბეჭდება ბ-ნ ნიკოლაძის ნაწერები ცალკე წიგნად. წიგნი კარგად მოზრდილია და შეიცავს ბ-ნ ნიკოლაძის წერილებს, რომელნიც იბეჭდებოდნენ ხსენებულს გაზეთში და აგრეთვე ის წერილები, რომელნიც ვერ დაიბეჭდნენ აქაო. „ივერია“, 1887 წ. № 255. ნ. ნიკოლაძის წერილები: 1. „როგორი რესპუბლიკა?“ იხ. „საქართვე.“: 1917 წ. № 156. გადმობ. „Красн. знамена“-დან. 2. „კეთილი სიტყვის გება“, (პასუხი ი. მეუნარგიას) იხ. „იმერეთი“, 1913, № 25– 29.“

„წიგნის ბოლოს გაზ. „საქართველოდან“ ამოჭრილი ნ. ნიკოლაძის წერილი „ღია პასუხი „ჩვენი მეგობრის“ რედაქციას“, მინაწერით: „1, 1916 წ. № 143“.

ტ. 2. პუბლიცისტური წერილები. 1870–1877, 1932.

სუპერზე: „ს. ხუნდაძის რედ. ასწორებს შეცდომას კ. ლორთქიფანიძეზე, გვ. 415. ი. გრ.“

სუპერის მეოთხე გვ.: „1. დროების“ გვ. 385. 2. მშვიდობით, გვ. 397. და 107. 3. ანდრეევსკის ქალის სიკვდილი, გვ. 408.“

გვ. 408. ანდრეევსკის ქალის მკვლელობის შესახებ ხაზგასმულია და მიწერილი: „გვ. 404. არის ცალკე წიგნად“.

გვ. 373. ხაზგასმულია: „დიდი ნაწილი აქ მოთავსებული“... და მიწერილია: „იქნება არ უნდოდა.“

გვ. 374. მოხაზულია სტრიქონი და მიწერილია: „ზ. ჭ-ძის გამოც.“

გვ. 378. უკანასკნელ სტრიქონს მიწერილი აქვს ლექსი „ძლიერ დაეცა წვერის მაზანდა“.

გვ. 390. რკალშემოვლებულია: „პ. უმიკაშვილის სახსოვრად“. მიწერილია: „შიგ „სამზადისია“. ამ კრებულში ფ. გოგიჩაიშვილის წერილია“.

გვ. 405. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ჭყონიასი (1855–1907 წწ.) ნათარგმნი იტალიელ და სხვა მოგზაურთა ნაწერები“, მიწერილია: „სახელდობრ?“.

გვ. 407. ხაზგასმულია: „ლექსებში იგი დაჰგმო ი. ჭავჭავაძემ და აკაკიმ“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „გაბრიელ ეპისკოპოსმა. იხ. „მოამბე“.

ამოჭრილი ჟურნალიდან ინჟ. ვ. კაკაბაძის „ნიკო ნიკოლაძე. 1843–1928 წწ. (ნეკროლოგი)“, მინაწერთ: „ტექნ. და ცხოვრება“, 1928, № 3, ი. გრ.“

14793. [ნ. ნიკოლაძის ნაწერი [„მოამბედან“]. კრ. 1]: „2. გიორგი წერეთელის პირველი შრომა“, „მოამბე“, 1894 წ. № III. 2. შინაური მიმოხილვა – „გამარჯვება ავალეზს“, „მოამბე“, 1894, VI. 3. უცხოეთის მიმოხილვა – „მადაგასკარი“, „მოამბე“, 1894, № XII. 4. უცხოეთის მიმოხილვა – „წარსული წელიწადი“, „მოამბე“, 1894 წ., № 1. 5. უცხოეთის მიმოხილვა – „ახალი შფოთი ოსმალეთში“, „მოამბე“, 1895, № IV. 6. „ბანკის კრება-ჩვენი საზოგადო საქმეები“, „მოამბე“, 1894. № II, 7. შინაური მიმოხილვა – „საჭირო ძალა“, „მოამბე“, 1894, VIII. 8. უცხოეთის მიმოხილვა „საფრანგეთის საქმეებზე“, „მოამბე“, 1894, № VIII. 9. უცხოეთის მიმოხილვა „ბულგარია“, „მოამბე“, 1894 წ., VI, VII. 10. შინაური მიმოხილვა – „ბათუმის არჩევნები“, „მოამბე“, 1895, III. 11. შინაური მიმოხილვა. – „მოამბე“, 1894, № V. 12. უცხოეთის მიმოხილვა „საბრალო სერბია“, „მოამბე“, 1894, V. 13. შარშანდელი ქალაქის არჩევნები, „მოამბე“, 1894, № 1. 14. ქართული მწერლობა, „მოამბე“, 1895, № 1. 15. საქონლის გამზიდავი ვაჭრობა, „მოამბე“, 1894, № XII. – ი. გრიშაშვილის გამოცემა“.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „ი. გრ. აკლია: „ეროზის მნიშვნელობა ჩვენთვის – „მოამბე“, 1897 წ., № VI“.

გვ. [3]. ქვესათაურის „თხზულებანი გიორგი წერეთელისა“ ქვემოთ მიწერილია: „კიკოლიკა, ჩიკოლიკა და კუდაბზიკა“. მეორე აბზაცთან მიწერილია: „რატომ ავტორმა შეკრიბა თავის ნაწერები?“

14794. ნიკოლაძე ნ. ნაწერი. წ. 1. – თფ., 1889.

კანზე: „ბეკლემიშევის „მაიკო“, გვ. 100, ი. გრ.“

14795. ნიკოლაძე ნ. ნაწერი – ჩემ პოლიტიკაზე. (გაზ. „იმერეთის“ საპასუხოდ). ქუთაისი, 1913.

14796. ნიკოლაძე ნ. ეროზა. მისი დანიშნულება და წესდება. თბ., 1882.

14797–14800. ნიკოლაძე ნ. მამულის სიყვარული და მსახურება. წ. 2. ქუთაისი, 1914. სათაურის წინ: ნ. ნიკოლაძის ნაწერი.

14801. ნიკოლაძე ნ. ორი წერილი: 1. აზნაურობას რა უშველის? 2. იაპონიის ბრძოლა ჩინეთთან. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894, № 9.

გვ. 147. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „იხ. ბოლო გვ.“.

14802. [ნიკოლაძე ნ.] სკანდელი ნ. საზოგადო საქმეები. ეროზა, მისი დანიშნულება და წესდება. თბ., – ამონაჭერი: „კრებული“, 1871, № 5.

14803. [ოქმები სტუდენტთა წრეების წარმომადგენელთა კონფერენციისა, დაახლოვებით 1909 წელს მომხდარისა]. თბ., [1909].

14804–14807. ჟორდანია ნ. ქართული პრესა. (გუმინ და დღეს) წერილები. თფ., 1900.

კანის მე-4 გვერდზე მიწერილია: „1941. 5/I. ვ. ლორთქ. – ბუკინისტი“.

14808. რა ესაჭიროება მუშა ხალხს. (პროგრამის განმარტება პარტიულ მომუშავეთათვის). 1. [თბ., 1917].

თავფურცელზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „დმ. პოლუმორდვინოვი.“

14809. რას ამბობენ რუსეთში ჩვენს შესახებ? – ამონაჭერი: „მომბე“, 1896, № 2.

14810. როსტომაშვილი დ. ჟამთა მომავალში. თბ., 1916.

კანის მე-4 გვ.: „უფასოდ დაურიგდა სახალხო ფურცლის შემწეობით 1916 წ., 19 ნოემბერს“.

14811–14812. საზღვარ-გარეთელი. კიტა აბაშიძე და მისი ფარ-ხმალი. ტფ., 1899.

კანზე ავტორის ქვემოთ: „აკაკის ფსევდონიმი? ი. გრ.“

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „წიგნი „კიტა და მისი ფარხმალი“ საზღვარგარეთელის ფსევდონიმით სიმონ ქვარიანს არ ეკუთვნის. (მისი ეგონათ) თითონ მითხრა!“

14813. სოციალისტ-რევოლუციონერი. რატომ მათთან არა ვართ? ქუთაისი, 1917. (სოციალისტ-რევოლუციონერთა პარტია).

კანზე: „მასალები ილიაზე: „ილია ჭ-ძე, გვ. 11, 28. გრ.“

14814–14817. სურგულაძე პ. ეროვნული ენა. ტფ., 1905.

კანზე: „გვ. 41, 73“.

14818. სურგულაძე პ. საქართველო თავისუფლებისაკენ. სტამბოლი, 1917. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ფასი 5 მარჩილი“.

14819. ურბნელი ნ. მესამე დასი და ბურჟუაზია. ამონაჭერი: „მომბე“, 1898, № 2.

14820. ურბნელი ნ. ნაწერები. ამონაჭერები: „იმედი“, 1882, №№ 3–12; 1883, №№ 1–3 და „ივერია“, № 2.

ფორზაცზე: „ლიზასია“, იქვე: „ჩემი ნიკოს სტატიებს, მის მიერ ერთად შეკრებილს უძღვნი ხალას, დიდს ნიჭიერს სოსოს სახსოვრად. ლიზა ჩერქეზიშვილი. 1933 წ. 14 თებერვალი. თბილისი“. წარწერის ქვეშ მიწერილია: „ნიკო ხიზანაშვილი და არა ხიზანიშვილი. ასე აწერს თვით ავტორი. ი. გრ.“

გვ. 21. სტატიას „უფლება და კანონი ძველ საქართველოში“ მიწერილი აქვს: „იმედი“, 1882, №№ V, VI, VII, VIII, XI, X. ი. გრ.“

გვ. 90. სტატიის „ივერიის“ ეკონომისტი“ არშიაზე ხელწერა: „ამომლილი ან დამახინჯებულია ცენზორისაგან“, იქვე მიწერილია: „ნიკოს ხელია! ი. გრ.“

გვ. 96. სტატიის „საფუძვლები სახალხო განათლებისა“, ბოლოს მიწერილია: „იმედი“, 1883, № 1. ი. გრ.“

გვ. 46. სტატიას „შინაური საქმეების მაგივრად (ჩვენ ოჯახზედ)“, მიწერილი აქვს: „იმედი“, 1883 წ., № III. ი. გრ.“

გვ. 60. სტატიის „შინაური საქმეების მაგივრად“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. გ. გიორგაძის წიგნი „საზოგადოებრივი ურთიერთობა საქართველოში“, გვ. 286“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „1. ნ. ურბნელის – „გაბრიელ ეპისკოპოსი“, „ივერია“, 1896, № 27. 2. მოკლეს 1906 წ. ნ. ხიზანაშვილი. ნ. ხიზანაშვილის ფსევდონიმები იყო: ნ. ურბნელი, პლებსი და მუჩაიძე, იხ. ხომლელის „ცხოვრება“, 1916 წ. № 4.

14821–14822. ფანცხავა ი. თხზულებანი. ფოთი, 1903.

თავფურცელზე წარწერა: „ბ. გრიშაშვილს – ნიშნათ ჩემი პატივისცემისა მისი პოეზიისადმი. ი. ფანცხავა“. იქვე ი. გრ. ხელით მიწერილია: „1913 წ.“

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1913 წ. ეს წიგნი გაარჩია „კვალში“ მ. მარილაძემ, იხ. „კვალი“, 1904 წელი, № 2, 4, 5. წერილი არ არის დასრულებული. ამ წელს (1904 წ.) „კვალი“ შესაძლებელია მეხუთე ნომერზე დაიხურა. ჩემს შეკითხვაზე, თუ ვინ იყო მ. მარილაძე, იაკობ ფანცხავამ მიპასუხა – მ. მარილაძე ფ. მახარაძის ფსევდონიმი იყო! – ი. გრ. 1942. 23/X“.

გვ. 219. სათაურის ქვეშ მინაწერი: „ეს წერილები იბეჭდებოდა ფელეტონ „ივერია“-ში, 1902 წ. № 12-დან. „ივერია“, 1902, № 12, 17, 22, 24, 25, 27, 29“.

გვ. 225. სიტყვა „ქურური“ ხაზგასმულია და მიწერილი: „ფულია მილ. ალბად ქურანი ჰგონია ფანცხავას“. იქვე სქოლიოში მინაწერი: „სარა – სრა, გვ. 221“.

გვ. 232. საუბარია ალ. ჭავჭავაძის ყოფნაზე პარიზში, მიწერილია: „ამ დროის ლექსები საფრანგეთის.“

გვ. 268. მეორე აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ალ. ჭ-ძის „კავკასიის“-დაწერის დროს ციციშვილი ცოცხალი ყოფილა (!?)“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ვარლამ გელოვანს ვუძღვნი ნიშნათ ღრმა პატივისცემისა ი. ფანცხავა“ იქვე: „ვიყიდე ბუკინისტ არშაკასაგან. 1933 წ., 3 იანვარს. ი. გრ“.

14823–14824. ფანცხავა ი. მარქსიზმი. გამოც. ქვედა ბალახვნის და კახიანოურის უბნის სოც.-ფედ. სარევ. პარტიის საუბნო კომიტეტისა. ქუთაისი, 1917.

14825–14826. ფანცხავა ი. საუბარი. [1917 წ. რევოლუცია რუსეთში]. ქუთაისი, 1917.

14827–14828. ფირცხალავა ს. ეროვნება და ეროვნული თავისუფლება. ტფ., 1918.

14829. ფურცელაძე ა. უ. გიორგი წერეთელს თექვსმეტი წლის მოენიძის შესახებ. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1872, № 10–11–12.

14830. ფურცელაძე ა. კაცობრიობა და ხალხოსნობა. ტფ., 1904.

თავფურცელზე: „ჩემს ძმას და მეგობარს სიმონ ქვარიანს. ავტორი.“

14831. ფურცელაძე ა. კაცობრიობა და ხალხოსნობა. ტფ., 1906.

14832–14833. ფურცელაძე ა. მამულის საერთო მფლობელობაზედ. თფ., 1881.

14834. ფურცელაძე ა. მამულის საერთო მფლობელობა. ტფ., 1905.

კანზე: „პატივცემულს ნიკო ბეროძეს გამომცემლისაგან“.

14835. ქართველ გლეხს. [მოწოდება აგრარულ საკითხის შესახებ]. პარიზი, 1905.

14836. ქართველი მკითხველი. საუცხოვო ნიმუში. ბ-ნ ნიკოლაძის ლიტერატურული ნაწარმოებისა. ბათობი, 1895.

14837. ქართველოვი დ. საქართველო დავარდნილია, ჩვენი ახალი თაობის ვალი. ტფ., 1875.

თავფურცელზე: „ამ წიგნს იხსენებს თავის სტატიაში მოსე ჯანაშვილი. იხ. ზ. ჭ-ძის წიგნი: „ექვთიმე ხელაძე“, 1902 წ. გვ. 27, ი. გრ.“

კანზე: „ეს წიგნი მინაწერებია. ი. გრ.“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „გ. წყალტუბელმა“, მიწერილია: „გ. იოსელიანმა, იხ. „მნათობი“. ვინ სტყუის? ი. გრ.“

14838. ქვარიანი ს. სამი გმირი. ბბ გ. ზდანოვიჩი, კიტა აბაშიძე და რგანელი. ქუთაისი, 1902.

კანზე ხაზგასმულია: „რგანელი“ და მიწერილია: „რგანელი ფსევდონიმი იყო ა. ნიკიტინისა (А. Черный) ი. გრ.“

კანზე: „ი. გრ. 1919 წ. 2/VII.“

ფორზაცზე წარწერა: „სოსოს ავტორისაგან“.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „ვატიკოს გერონტისაგან. 24/VI 1919“.

14844. ქიქოძე გ. პოლიტიკური წერილები. თბ., 1920.

14845. ქიქოძე გ. სიტყვები და წერილები [რედ. ი. აბაშიძე]. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942 წ. 19. X.“

14846–14847. ღია წერილი. ტფ., 1907.

კანზე: „ბატონისაა!“

14848. ყიფიანი ნ. დიმიტრი ყიფიანის ცხოვრება. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894, № 4.

14849–14850. ყიფიანი ნ. დიმიტრი ყიფიანის ცხოვრება. ტფ., 1896.

კანზე: „გრ. ორბ., 26“.

მეორე ცალის გვ. 42. ავტორის გვართან მიწერილია: „დიმიტრის ვაჟი. ი. გრ.“

გვ. 1. სათაურის ზემოთ ბეჭედი: „მიტროპოლიტი კალისტრატე“.

14851–14855. [ყიფიანი ს.] ხეობელი. სოციალდემოკრატია სოფლად. თფ., 1908.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „სვ. ყიფიანი. ი. გრ.“

14856. შენიშვნები ჩვენს ცხოვრებასა და ლიტერატურაზე. – ამონაჭერი: „ივერია“ 1884, № 7–8.

კანზე: „შენიშვნები დადიშკელიანის წერილის გამო „ივერიიდან“. ი. გრ.“

14857. შეურიგებელი. სოციოლოგიური წერილები შეურიგებელისა. ქუთაისი, 1907.

14858. ჩვენი გზა. საქ. ყოფილი ახალგაზრ. მარქსისტთა ცენტრ. ბიუროს ერთდროული გამოც. ტფ., 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „ამხ. მ. კახიანს ც. ბ.“ იქვე: „ვიყიდე, ბუკინისტ პიჩკოვთან. – ი. გრ. 1928. 3/IX.“

14859. [ჩხენკელი ა.] ერი თუ კაცობრიობა?! (ბ. B ton-ის წიგნის გამო). ავ. ჩ-ლისა. თფ., 1912.

თავფურცელზე ავტორის კრიპტონიმთან მიწერილია: „აკაკი ჩხენკელი“.

14860. ძველი და ახალი. გადმობეჭდილია გაზეთ „ჩვენი ცხოვრებიდან.“ ქუთაისი, 1912.

გვ. 1. სათაურის ზემოთ ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დ. პოლუმორდვინოვი“.

14861–14863. წერეთელი ა. ორი პუბლიცისტური სტატია. თბ., 1903.

კანზე: „პასუხი სომხებს: სიმონ მუხ... „მგელისა და ძაღლის ამბავი“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. დუბლ. მარქსი 13; ლაჯუნნი, 13“.

14864–14865. წერეთელი ა. სიტყვა თქმული ერთ არჩევანზე და საუბარი მამა შვილს შუა. ტფ., 1908.

14866–14867. წერეთელი ვ. ავტონომია და ფედერაცია. 1783 წ. ტრაქტატი, ავტონომია და ფედერაცია. [თბ. წ. ა.].

კანზე გამოცემის თარიღის ადგილზე მიწერილია: „(1917–1918)“.

14868. წერეთელი ვ. მიწის საკითხი. როგორ უნდა გადაიჭრას ეს საგანი ეროვნულ-დემოკრატიული თვალთახედვით? ქუთაისი, 1917.

14869. წერეთელი ვ. შეიძლება თუ არა მოისპოს კერძო საკუთრება მიწაზე. როგორ უნდა გადაიჭრას ეს საგანი ეროვნულ-დემოკრატიული თვალთახედვით. ქუთაისი, 1917.

კანზე: „არ არის „ქართული წიგნის“ ბიბლიოგრაფიაში. ი. გრ.“

14870. წერეთელი ი. ისტორიული წერილები. ქუთაისი, 1907.

14871–14872. [წერეთელი მ.] B ton. ერი და კაცობრიობა განხილულნი სოციოლოგიურის მხრით. თბ., 1910.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს სვიმონისაგან.“ წარწერის ქვეშ მიწერილია: „მაჭავარიანი.“

14873. [წერეთელი მ.] B ton. კანონი. სოციოლოგიური ეტიუდი. ტფ., 1906.

14874. [წერეთელი მ.] B ton. პასუხი პროტესტანტებს. თბ., 1906.

გვ. 3. ხაზგასმულია სიტყვა: „იკლიკანტური“, მიწერილია: „მეჩემება“.

14875. [წერეთელი მ.] B ton. სახელმწიფო ძალის ხელში ჩაგდება და სოციალური რევოლუცია. თფ., 1906.

14876. წულუკიძე ა. თხზულებანი ი. თავადის და ა. ქუთელიას რედ-ით. თბ., 1943.

ყდის მე-2 გვ.: „პოეტი იქნება უეჭველია, გვ. 66; ა. წულუკიძე „ღამის სურათები“. ლექსი-პროზ. „ივ“. 1895 წ., № 256“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1943. 2/VI“. იქვე: „1. აღ. წულუკიძის ლექსებისათვის, გვ. 290. იხ. „კვალი“ ფსევდ. უნდა ვნახო. 2. მზითვევი, 278, გვ. 72. უნდა იყოს „ვისი ბრალია?“ 3. ვინ დათიკოა, 279. სამსონი, ეფროსინე, ციცუნია. 4. „მოამბის“ ახალი რედაქცია 1899 წელს ლალის მეთაურობით. 5. „ძუნწი“, 137. 6. დიმიტრი უნდა იყოს, გვ. 292, ი. გრ“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ა. წულუკიძეზე (1876–1905). Дыханье пошлости тебе дышать мешало“. ქუთ. მოსწ. ქალთა გვირგვინის წითელ ლენტზე ამოქარგული“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ნაშთი ძველის დიდებისა“, მიწერილია: „ვ. ორბელიანი“.

გვ. 72. მოხაზულია: „დ. ერისთავის „ვინ არის დამნაშავე“, მიწერილია: „დიმ. ერისთავის „ვისი ბრალია?““.

გვ. 85. ა. წულუკიძის ბროშურის „ოცნება და სინამდვილე“ თავფურცელზე მიწერილია: „გამოცემა ალექსანდრე რუხადისა. ი. გრ.“

გვ. 284. ა. წულუკიძის წერილში ელენე ჭიჭინაძისადმი, სადაც ლაპარაკიაა ჟურნალ „მოამბის“ ახალი რედაქციის შემადგენლობაზე მიწერილია: „ახალ რედაქციაში ალბად შედიოდა ლალი“.

გვ. 299. სახელთა საძიებელში ხაზგასმულია: „განი – 260, 261“. მიწერილია: „გ. ლასხიშვილია ან გ. რცხილაძე“. მოხაზულია: „ერისთავი დავით“, მიწერილია: „დიმიტრი. ი. გრ.“

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. რადიანის რეცენზია, მინაწერთ: „ლიტ. საქ.“ 1943, № 19, 10 აგვისტო და ჟურნალიდან ამოჭრილი ვ. გავაშელაშვილის რეცენზია, მინაწერთ: „მნათობი“, 1943 წ., № 8.“

14877–14878. წულუკიძე ა. ოცნება და სინამდვილე. (კრიტიკული შენიშვნები ბ. არჩილ ჯორჯაძის „პროგრამის“ გამო). ქუთაისი, 1903.

14879–14880. ჭავჭავაძე ი. აი ისტორია ტფ., 1909.

კანზე მინაწერი: „ივ. ჯაბადარის ნარ-დონის წერილების წინააღმდეგ“.

14881–14882. ჭავჭავაძე ი. პოლემიკური წერილები. კატკოვის საპასუხოდ. – პ. იანოვსკის წერილის გამო. – ოსმალოს საქართველო – ვიცინოთ თუ ვიტყვით. ტფ., 1909.

14882 ა. ა. ჭავჭავაძე ი. სომეხთა მეცნიერნი და ქვათა ღაღადი. ტფ., 1899.

თავფურცელზე: „პოეტ მიქელ პატარიძეს სახსოვრად დ. გურამიშვილისაგან. 6/VII–26 წ. ტფილისი“. იქვე: „მიქელ პატარიძემ მიფეშქაშა. ი. გრ“.

14883–14884. ჭავჭავაძე ი. სომეხთა მეცნიერნი და ქვათა ღაღადი. წერილი. მე-2 გამოც. ტფ., 1899.

თავფურცელზე: „ეს გამოცემა თბილისის ბიბლიოთეკებში არ არის. ი. გრ. 1916 წ. 24 სექტ. დაიბეჭდა 1. „ივერიაში“, 1899 წ. № 64–76. ცალკე წიგნად ორჯერ გამოვიდა. 2. 1899 ნებართ. 26 მარტს. 3. 1899 წ. ნებართვ. 21 ივნისი (მეორე გამოცემა). ი. გრ. ამ წელს ორჯერ გამოვიდა. პირველი გამოცემა ორ თვეში გაიყიდა. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს მიწერილია ლექსი:

„სამშობლოს არვის წავართმევთ...
ნურც ნურვინ შეგვეცილება!
თორემ ისეთ დღეს დავაყრით
მკვდარსაც კი გაეცინება!“ (ვაჟა).

ი. გრ. 1918 წ., 18 დეკ.“

კანზე: „სომხური ანდაზა, გვ. 77. ენაზე, გვ. 56“.

14885. ჭავჭავაძე ი. ქუთაისის ბანკის კომიტეტი და ბ-ნი ჩიკვაძე. წერილები. ტფ., 1890.

ყდაზე წერია: „ეს წიგნი გასაყიდათ არ გამოსულა. ი. გრ.“

კანზე: „ეს წიგნი იშვიათია სახლში არ გაიცემა! ი. გრ.“

14886–14888. ჭავჭავაძე ი. ქუთაისის ბანკის საქმე. წერილები. (იბეჭდება ავტორის ნებართვით). ტფ., 1890.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს გ. მსხილაძისაგან. 30/XI. 54 წ.“

კანის ბოლო გვ.: „წუნდასადები თაბაუთი, გვ. 12; კოჯავი, გვ. 18“.

14889. ჭავჭავაძე ი. ცხოვრება და კანონი. ტფ., 1909.

14890–14891. ჭიჭინაძე ზ. დიმიტრი ყიფიანი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ.], 1892.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „დიმ. ყიფიანს წინეთ ლექსებიც უწერია“, მიწერილია: „ი. გრ. იხ. „ქართ. ბიბლიოთეკა“, № 12“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ბარაზდდინმა“, მიწერილია: „Бороздин“.

14892–14893. ჭიჭინაძე ზ. ნიკოლოზ ნიკოლაძე [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. ტფ., 1897.

ყდის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1956 27/V“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ბეჭედი: „Иосифа Николаевича Мерквиладзе. Гор. Тифлис.“

14894. ხალხის მეგობარი. კაციჭამია აზნაური. წერილი პირველი. Тифлис 1909 [კანზე: 1908].

14895. ხუდადოვი ნ. უსაფუძვლო წადილი. (ბ. ილ. ჭავჭავაძის „ცხოვრება და კანონის“ გამო). (წერილი პირველი). – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № 6.

14896. ხუდადოვი ნ. უსაფუძვლო წადილი. – ამონაჭერი: „ივერია“, №№ 6, 7.

წიგნის უკანასკნელ გვ. მოთავსებულ ლექსს მიწერილი აქვს: „გრ. ვოლსკის ეს ლექსიც ცენზურის მიერ დამახინჯებულია. აკლია ორი ტაეპი (დასასრული). ი. გრ.“

მე-4 სტროფს მე-4 სტრიქონად მიწერილი აქვს: „[ანუ სიცოცხლე, ანუ სიკვდილი!] მე აღვადგინე ი. გრ.“ არშიაზე მიწერილია: „მისთვის სიცოცხლე მისთვის სიკვდილი“ იქნებოდა ალბად. ი. გრ.“

ლექსს მიწერილი აქვს ბოლო ექვსი სტრიქონი:

„თუ ლხინშიც გვახსოვს ბედი წარსული
და გვესმის ცხარე აწმყოს ტკივილი.
თუ ვგრძნობთ, რომ ჩვენთვის წუთისოფელი
ტახტი როდია ვარდ-მოფენილი:
თუმც ვიცით ლხინი, ანდერძი ძველი,
განცხრომა გვძულდეს, იყოს დევნილი.
უმწიფარიძე.

(„ივერია“, 1881, № VI)“

14897–14898. ხუნდაძე სილ. თავისუფალი სოციალისტები. ქუთაისი, 1919.

გვ. 1. წარწერა: „ძვირფას ძმას იაკობ ფანცხავას – ავტორისაგან“.

14899. ხუნდაძე სიმ. დიმიტრი ყიფიანი. მონოგრაფია. ტფ., 1936.

თავფურცელზე ავტორის გვართან მიწერილია: „სიკვდილის შემდეგ დაიბეჭდა“. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1936, 20/VIII“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ც.-ს რეცენზია, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 30 სექტ. 1936, № 41“. ავტორის ინიციალები გახსნილია: „ს. ცაიშვილი.“

14900–14902. სოციალიზმის ისტორიისათვის საქართველოში. ტ. 1–2. ტფ., 1927.

ტ. 1. ბურჟუაზიულ-უტოპიური სოციალიზმი საქართველოში.

შმუცტიტულზე წარწერა: „სოსოს ნიშნად მეგობრობისა. ავტორი. 28/V 27 წ.“.

კანზე მიწერილია: „გვ. 245. ილია; გვ. 214. ანტ. ფურცელაძე, „ვაი მართალთა“; გვ. 214. რჩეულოვზე; გვ. 118. ნ. ნიკოლაძის წერილი პარიზის კომუნაზე; უყვარდა ილიას ეს მუხამბაზი „მეც შემთხვევის გამო სხვისა და სხვისა“, 182“.

გვ. 245. ხაზგასმულია: „მაგრამ ნუ გშურს ღარიბო“, მიწერილია: „ალ. ჭ-ძეს ჰგავს.“

ტ. 2. ნაროდნიკული და მარქსისტული სოციალიზმი საქართველოში.

შმუცტიტულზე: „სოსოს – მეგობრობისათვის. ავტორი. 6/IX–27 წ.“ იქვე: „გოლა ჩიტაძე, გვ. 109“.

გვ. 61. მესამე აბზაცში წერია, რომ „იმედში“ უმთავრეს მონაწილეობას იღებდნენ“... დამატების მიზნით მიწერილია: „ჭრელაშვილი“.

გვ. 70. ხაზგასმულია შენიშვნა: „1. ნ. ხ-ის (ალბათ ნ. ხუდადოვის) წერილი“, მიწერილია: „ნ. ხიზანაშვილი?“

გვ. 114. ხაზგასმულია: „აი მაგ. რას წერს ზემოთ დასახელებული მუშა“... და მიწერილია: „სად?“

14903–14905. ჯავახიშვილი ი. მამულიშვილობა და მეცნიერება. ტფ., 1904.

კანზე: „იხ. შინაგვერდი – თავფურცელი ი. გრ.“

თავფურცელზე: „1. იბეჭდებოდა ფელეტონებად „ცნობის ფურცელში“, 1904 წ. № 2453, 1 აპრილი და სხვ. ნომრები. 2. ამ წერილს უპასუხა მოსე ჯანაშვილმა, იხ. „ცნ. ფურც.“, 1904 წ. №№ 2472 და 2473. 3. უპასუხა ამ წერილს ი. გოგებაშვილმა, იხ. „ცნ. ფურც.“, 1904 წ. №№ 2481, 29 აპრ. ი. გრ.“

14906–14908. [ჯანელიძე ა.] ა. ჯ. ეროვნული შემოქმედება. სახალხო ლექციები. ქუთაისი, 1914.

კანზე: „თბილისის ბიბლ. არ არის! ი. გრ.“ იქვე: „გაუგიჟებინარ ხატო, გვ. 64; ვაჟაზე, 80; ჩემზე, (?) 82“.

წიგნის უკანასკნელ გვ. მიწერილია: „P. S. გაუგიჟებინარ და ის არისო, გვ. 64. ეს ლეგენდა გაზ. „საქართველო“-შიც არის 1918 წ. № 54. ი. გრ.“

მესამე ცალის კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში“ ი. გრ.“

14909–14918. ჯორჯაძე ა. თხზულებანი. წიგ. 1–5. ტფ., 1911, 1914.

წ. 1. ეროვნული პრობლემების გარშემო. (პოლემიკური წერილები). 1911.

კანზე: „ფადეევზე, გვ. 166“.

წ. 2. ჩვენი საზოგადოებრივობა. 1911.

გვ. 84. მოხაზულია: „მამულის სიყვარული ემსგავსება“... და მიწერილია: „იხ. იაკობ გოგებაშვილის „თხზულებანი“, გვ. 21. (ეს ამონაწერი ეკუთვნის იაკობს)“.

წ. 3. ნააზრევი. ხელოვნება. ფილოსოფია. რელიგია. 1911.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1917 წ. 20 XII“.

კანზე: „გვ. 5, 41, 188“.

წ. 4. წერილები „ცნობის – ფურცელ-მოამბიდან“ 1901–1902 წ. 1911.

გვ. 222. მიწერილია არშიაზე: „რა დიდსულოვანი ადამიანია!“

წ. 5. [მასალები ქართველი ინტელიგენციის ისტორიისათვის. – წერილები 1911 წლის საქალაქო არჩევნების გამო]. 1914.

კანზე: „ალ. ჭ-ძე, გვ. 53, 55; გვ. 149“.

თავფურცელზე: „მე-VI ტომში, რომელიც დაამზადა არჩილ ჯაჯანაშვილმა, უნდა მოთავსებულიყო დიმიტრი ყიფიანზე ფელეტონები, იხ., 1913 წ. № 794, „სახალხო საქმე“ იანვრიდან 2 თებერვლამდე“.

გვ. 10. ხაზგასმულია „მოლანურ, ამაღათ-ბეგ“ და მიწერილია: „მარლინსკი“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ნოტა-ბენე“, მიწერილია: „ნ. ბერძნიშვილი (?)“

გვ. 58. ხაზგასმულია: „სახეში გამოსთქვამენ“, მიწერილია: „რუსულია“.

გვ. 129. ხაზგასმულია: „თორელი“, მიწერილია: „გამრეკელი“. ხაზგასმულია: „ხალხისათვის გამოცა იმ ხანებში რამდენიმე სიმღერა „გამო მზეო“, „თვალეზო, თვალეზო“ და მიწერილია: „გ. სკანდარნოვისაა“.

გვ. 153. ხაზგასმულია: „მისი [ანტ. ფურცელაძე] კორესპონდენციები სამეგრელოდან და ქართლიდან არ არიან მოკლებულნი ინტერესს“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 154. მოხაზულია: „ერთი თავის, ნ. ნიკოლაძის წინააღმდეგ მიმართულ პოლემიკურ წერილში მოსე ქიქოძე...“, მიწერილია: „სოციალიზმი“.

წიგნის ბოლოს მინაწერი: „არჩილ ჯორჯაძის მე-VI ტომისთვის უნდა დაბეჭდილიყო შემდეგი წერილი „დიმიტრი ყიფიანი“, იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1913 წ. № 794 და სხვ. 794, 813 (10 იანვრიდან – 2 თებერვლამდე). ი. გრ“.

კანის მე-3 გვ. გრ. ვემ-ლის რეცენზია არჩ. ჯორჯაძის მეხუთე წიგნზე, მინაწერით: „ამოღებულია „ცხოვრება და მეცნიერება“ (ოდესა), 1914 წ. № 1“.

14919. ჯორჯაძე ა. არჩილის ნაწერებიდან. (გარდაცვალების 10 წლის შესრულების გამო). ტფ., 1923.

გვ. 8–9 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „აკლია ერთი ბრომდურა საბუელის ფსევდ. მაქვს ქაღალ. ა. ჭ.“

14920. ჯორჯაძე ა. საბუელი ა. სოციალიზმ-ფედერალიზმი საქართველოში. თბ., 1907.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „არჩ. ჯორჯაძე. ი. გრ.“

14921. ჯორჯაძე ა. ძველი და ახალი. ტფ., 1906.

14922. ჯორჯაძე ა. ძველი თაობა. ნ. ნიკოლაძე. ამონაჭერი. „მოამბე“, 1901, № 11. დასაწყისში წერია: „მოამბე“, იხ. 62. ტ. II. გვ. 134.

საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორია რუსეთსა და ევროპაში

14923. ამხანაგო, ნუ გვალატობ! თარგმ. პ. ჯიჯავაძისა, თფ., 1906.

კანზე: „Подлежит запрещению 9/X“.

14924–14925. ანარქიზმი და მუშათა კლასი. თარგმ. ნ-სა, თბ., 1901.

14926. [არნუ] თავისუფლებისათვის მებრძოლნი. თარგმ. ა. ლომთათიძისა. თფ., 1906.

14927–14930. ახალი ქადაგება. თარგმ. პ. მარტყოფელისა. თბ., 1906.

კანის მეორე გვ.: „აქ რამდენიმე წიგნია: შინაარსი: 1. ახალი ქადაგება. 2. გზა სოციალიზმისაკენ. 3. სამეურნეო ცხოვრების განვითარება. 4. ეროვნული საკითხი. 5. გლეხთა საკითხი საფრანგეთში. 6. კოოპერაციული მოძრაობა ბელგიაში. 7. ფ. ლასალი, მისი ცხოვრება და მოღვაწეობა. 8. მიწით სარგებლობის უფლება. 9. საფრანგეთის დიდი რევოლუცია. 10. შვეიცარიის ძირითადი კანონები. ი. გრ.“

14931. ბაკურცევი (ა. ნედროვი). როგორ უნდა მოხდეს ხალხის წარმომადგენელთა არჩევა. ტფ., [1906].
კანზე: „ეს წიგნი აიკრძალა. ი. გრ.“
- 14932–14935. ბებელი ა. კაცობრიობის იდეალი. თარგმანი კ. ნინიძისა. თბ., 1906.
თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლ-კა“.
მეორე ცალის კანზე: „გვ. 78. ი. გრ.“
მესამე ცალის თავფურცელზე: „არის ყველგან. ი. გრ.“
14936. ბებელი ა. რანი არიან ლიბერალები? ბათუმი, 1906.
- 14937–14938. ბელოკონსკი ი. ერობა და თვით-მართველობა. თარგმ. [კოტე ყიფიანისა]. ტფ., 1905.
14939. ბლიუმი ა. როგორი თავისუფლებაა საჭირო მუშა ხალხისათვის. სახალხო წარმომადგენლობა. თარგმ. კ. ნ.-ძისა. II. – ნ. ჟორდანიას. რა არის ბასტილია? ქუთაისი, 1906.
14940. ბრადიაგა. ვირი და მუშა კაპიტალისტურ წყობილებაში. ტფ., [1907].
- 14941–14942. ბრადიაგა და შურა. სრულიად რუსეთის მუშათა სიეზდი და „ბოლშევიკები“. თბ., 1907.
14943. ბრაკე ვ. ძირს სოციალ-დემოკრატები! ქუთაისი, 1906.
- 14944–14946. ბრაკე ვ. ძირს სოციალ-დემოკრატები! თარგმ. ს. რ-სა. II. ს. ნემეზიდაშვილი. შეგნებული პროლეტარიატი და რევოლუცია. ქუთაისი, 1906.
14947. ბრაკე ვ. „ძირს სოციალ-დემოკრატები!“ ქუთაისი, 1917.
- 14948–14949. ბურშე ა. საყოველთაო გაფიცვის მეორე დღეს. მომავალი საზოგადოება. თბ., 1906.
14850. განი. რა უნდა იცოდეს ყველამ (კითხვა-პასუხი). თბ., 1920.
- 14951–14952. გორკი მ. ოთხი წერილი. ტფ., 1931.
წიგნის ბოლოს ნაწყვეტი მ. გორკის წერილიდან „ბურჟუაზიული ცილისწამება და საბჭოთა კავშირის სინამდვილე“, ამოჭრილი გაზ. „მუშის“ 1931 წლ. 7 თებ. ნომრიდან.
14953. გორკი მ. ომის საწინააღმდეგო კონგრესის დელეგატებს. სიტყვა რომელიც არ წარმოთქმულა. ტფ., 1932.
- 14954–14957. დელინიერი ლ. სოციალისტური საუბრები. თარგმ. რუს. დიმ.-კალისა. თბ., 1906.
თავფურცელზე მთარგმნელის ფსევდონიმთან მიწერილია: „დიმ. კალანდარიშვილი“.
მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი“.
14958. დერევენსკი სტ. და მასლოვი პ. რა აზრისა არიან მიწის შესახებ სოც.-რევოლუციონერები და სოციალ-დემოკრატები? თარგმ. მ. ჯიბლაძისა და მოსკოველისა. ბათუმი, 1917.
თავფურცელზე: „ბიბლიოთეკა ი. გრ-სა“.
14959. [დიკშტეინი]. ლუკმა პურის ამბავი ანუ ნაწყვეტები პოლიტიკური ეკონომიიდან. თარგმ. კ. ნინიძისა. თფ., 1906.
14960. ვატინი. რა არის კომუნა. ტფ., 1922.

14961. ვინ არიან კომუნისტები (ბალშევიკები)? ქუთაისი, 1920.
14962. ვინ რისთვის იბრძვის. პარტიები და მათი პროგრამები. თბ., 1907.
14963. ვინ ჩაგრავს გლეხს. მართალი ზღაპარი. თ. თ. [თავისუფალი თარგ.] დ. მესხისა. ქუთაისი, გამოც. ბ. კურცხალიასი, 1906.
თავფურცელზე გამომცემლის გვარს მიწერილი აქვს: „შემის ვაჭარი იყო. ი. გრ“.
14964. ვრჟოსევი ს. პოლიტიკური წესწყობილება დასავლეთ ევროპის სახელმწიფოთა. ტფ., 1906.
14965. ივანოვიჩი. ს. ანარქისტები და ანარქიზმი რუსეთში. თარგმ. რუსულიდან ვინ-დანისა. ფოთი. 1909.
14966. ილინსკი ნ. ნ. გ. ჩერნიშევსკი (პიროვნება, ცხოვრება, მოღვაწეობა, თანადროულობა). ტფ., 1928.
14967. იმედაძე ვ. ნ. გ. ჩერნიშევსკი. ნ. გ. ჩერნიშევსკის გარდაცვალებიდან 50 წლისთავის გამო. [თბ., 1939] 100–III გვ. – ამონაჭერი ჟურნ. „ბოლშევიკი“, 1939, № 9–10.
14968. ინტელიგენცია და სოციალ-დემოკრატია. თარგმ. იროდიონ ხანთაძისა. ყვირილა, 1918.
14969. კ-ი. დ. ლასსალი. მისი ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1906.
14970. კაპანაძე ვ. ეკონომიური მატერიალიზმი. ქუთაისი, 1918.
14971. კაუცკი კ. ერფრუტის პროგრამა. ავტორის წინასიტყვ. და მოკლე ბიოგრაფიით. თარგმ. კ. და მ. ნინიძეებისა. თფ., 1906.
14972. კაუცკი კ. ინტელიგენცია და პროლეტარიატი. თარგმ. პოლ. კალანდაძისა. ტფ., 1906.
14973. კაუცკი კ. რა გზას ადგია საზოგადოებრივი განვითარება? თარგმ. კ-სა. თფ., 1906.
14974. კაუტსკი კ. ჩვენი დროის ეროვნება. თარგმ. დ. კალ-ლისა. ახალ-სენაკი, 1896.
14975. კითხვა? რა არის მონარქია?... [ქ. და წ. ა.]
გვ. 3. მიწერილია: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1944. 1/VIII.“
14976. კონი ფ. ათი სიკვდილმისჯილის ციხიდან გატაცება. თარგმ. ი. ჩაჩანიძის. ტფ., 1933.
14977. კრაპოტკინი პ. თანამედროვე მეცნიერება და ანარქიზმი. თბ., 1908.
თავფურცელზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.
- 14978–14979. კრაპოტკინი პ. კომუნიზმი და ანარქია. ტფ., 1906.
კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1930. 12 XII.“
14980. [კრაპოტკინი პ.] კ-ი. პ. მართლმსაჯულება. თარგმ. ა. ფ-ვასი. თფ., 1906.
14981. კრაპოტკინი პ. მეამბოხის წერილები. Речи бунтовщика. 1. დღევანდელი ვითარება. 2. სახელმწიფოთა გახრწნა-დარღვევა. თარგმ. სინდიკატისა. ტფ., 1906.
თავფურცელზე: „აუცადია“, გვ. 16.“
14982. კრაპოტკინი პ. რევოლუციონური უმცირესობა. თბ., 1906.
14983. ლავროვი პ. ცოდნა და რევოლუცია. გადმოლ. დ. მთაგორელისაგან. თბ., 1907.

კანზე გადმომღებლის ფსევდონიმთან მიწერილია: „დომენტი ოყროშიძე-თომაშვილი“.

14984. ლაფარგი პ. მანქანის მნიშვნელობა. ნათარგმნი მ. ცხაკაიას მიერ. ქუთაისი, 1897.

14985–14987. ლიბკნეხტი ვ. რა ბრალსა გვდებენ... თარგმ. ტ. საამიშვილისა. თფ., 1906.

14988–14989. ლიბკნეხტი ვ. ჩვენი მიზანი. თარგმ. პოლ. კალანდაძისა. გამომცემელი ივანე ცინცაძე. თფ., 1906.

კანზე გამომცემლის გვართან მიწერილია: „შემის ვაჭარი იყო“.

მეორე ცალში ხაზგასმულია მთარგმნელის გვარი და მიწერილია ფსევდონიმი: „ირეთელი, ი. გრ. ფასი 15 კ“.

14990. ლიბკნეხტი ვ. ჩვენი მიზანი. ბათუმი, 1917.

14991. ლიპპერტი. „კულტურა“ ანუ კაცობრიობის გონებრივი და ზნეობრივი განათლება. გადმოქართ. კ. დ. ყიფიანისა. [წ. 1]. ტფ., 1895.

14992. ლიუქსემბურგი რ. გერმანიის მუშათა კლასი და რუსეთის რევოლუცია. თარგმ. რაჭკალისა. ქუთაისი, 1907.

თავფურცელზე: „იშვიათი წიგნია“. მთარგმნელის ფსევდონიმთან მიწერილია: „რაჟდ. კალაძე“.

14993. ლუნაჩარსკი ა. კულტურა ჩვენში და დასავლეთში. [თბ.], 1928.

14994. მარტოვი ლ. „კლასი კლასის წინააღმდეგ“. ქუთაისი, 1917.

14995. მაქსიმოვი ნ. მარქსიზმის შესახებ. თარგ. რ. ჯ-დრისა. თბ., 1906.

14996–14998. მიხაილოვიჩი ს. რა არის მუშათა პარტია? თარგმ. პ. ირეთელისა. თბ., 1917.

14999. მონტეგაცი. სამშობლოს სიყვარული. გადმოღებული სამსონ ყიფიანის მიერ. ახალ-სენაკი, 1893.

15000–15002. მუმის სიტყვა მსაჯულების წინაშე. თარგმ. ა. ლომთათიძისა. თფ., 1906.

კანზე: „ეს წიგნი ყველგან არის საჯაროს და იმელის გარდა“.

მეორე ცალის კანზე: „დუბ. აიკრძალა. მეფის ცენზურამ აკრძალა“.

15003. ნეიმანი ა. რუსი მწერლები კარლ მარქსის ნაწარმოებებსა და მიმოწერაში. ამონაბეჭდი: თბილ. უნ-ტის შრომები, ტ. 25, 1942.

კანზე: „1. ფლოროვსკი, 36“.

გვ. 14. სათაურთან: „ძვირფას სოსოს! სამასაგან. 28–IV–44. თფილისი.“

15004. ნიკოლოზ გაბრიელის-ძე ჩერნიშევსკი. 1828–1928. [ბიოგრაფია]. თბ.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე – ი. გრ.“

15005. ნოვიცკი ე. ნოქართა კითხვა. თარგმ. პ. კალანდაძისა. თფ., 1906.

15006. ორი არსება. (თარგმანი). [თბ., 1906].

„ქართ. წიგნში“ ავტ.: კ. ლიკბნეხტი, მთარგმ.: შ. შარაშიძე. – უკანო და უთავფურცლო.

სათაურის წინ: „აკრძალული იყო. ი. გრ.“

15007. პარვუსი. დღევანდელი მდგომარეობა და მომავლის იმედები. თარგმანი რ. რაჟდენიძისა. თფ., 1906.

თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი.“

15008–15010. პერნერსტორფერი ე. ეროვნული საკითხი და ავსტრიის სოციალ-დემოკრატია. ქუთაისი, 1907.

15011–15013. პლახანოვი გ. პატრიოტიზმი და სოციალიზმი. თარგმ. მ. დავიდოვისა. თფ., 1917.

კანზე: „აქ მთარგმნელის ბიოგრაფიაა. ი. გრ. ამის რუსულიც მაქვს „Дневник“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „წინათქმით. ეს წიგნი მხოლოდ უნივერსიტეტში“.

მესამე ცალის წინასიტყვაობაში მოხაზულია: „გ. გირსანოვი“, მიწერილია: „ა. კირსანოვი. ი. გრ.“

15014. პლახანოვი გ. რევოლუციონური ავანტიურიზმი. ს.-პეტერბურგი, 1906.

კანზე: „იშვიათია. ი. გრ.“

15015–15016. პლახანოვი გ. როგორც ჰქუხს, ისე არა წვიმს. წერილი „კვალის“ რედაქციას. თბ., 1943.

კანზე: „ი. გრ. 1943. 10. V. იხ. გვ. 10“.

15017. პოლიტიკურ ცოდნათა ანბანი. თარგმ. ის. თალაკვაძესი. თფ., 1918.

15018. პოლიტიკური ბრძოლა. [ქ. და წ. ა.].

15019–15020. პოსსე ვ. ნაციონალური ავტონომია და მსოფლიო ფედერაცია. თარგმ. სიტყვისა [ს. ფიცხალავასი]. ტფ., 1907.

15021–15022. რა უნდათ სოციალისტებს? თარგმ. გლახიშვილისა. ტფ., 1907.

15023. რეკლიუ ე. ანარქია. თბ., 1906.

15024–15025. რეკლიუ ე. ჩემ ძმა გლახს. თბ., 1906.

15026. რიაზანოვი ნ. შრომის განმათავისუფლებელი ჯგუფი. პლახანოვის, ზასულიჩის, აქსელროდის და დეიჩის ბიოგრაფიებით. თარგმ. ილია ბახტაძისა. ბათუმი, 1908.

კანზე: „ენა არ ვარგა! გვ. 32. ი. გრ.“

15027. როგორ მოატყუილეს და გაჰყიდეს მენშევიკებმა ღარიბი გლახობა? კავკავი [წ. ა.].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 21/VI“.

15028. როგორ უნდა მოეწყოს მიწის საქმე (თარგმანი). ტფ., 1906.

კანზე: „თბილისში არაა, იშვიათია. ი. გრ. ს. ფიცხალავას რედაქციით.

15029–15030. საზანოვის აღსარება. ქუთაისი, 1917.

თავფურცელზე: „გაზეთ „სახალხო გაზეთის“ რედაქციას გამომცემლობისაგან“.

15031. საქარელი ნ. სხვადასხვა ქვეყნის სახელმწიფოებრივი წესწყობილება. ტფ., 1920. (დამფუძნებელ კრების საპროპ. კომისიის გამოც.).

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „პ. საყვარელიძე. გუნთას სიმე.“

15032. სახოკია თ. კლარა ცეტკინი. (მოგონება). – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1933, № 6–7.

15033. სიბირსკი თ. აგრარული პროგრამები. თარგმანი ა. ჯ-შვილისა. თბ., 1906.

15034. სორსკი პ. გზა სოციალიზმისაკენ. თარგმ. პ. ქ-ძისა. თბ., 1906.
15035. სპენსერი ჰ. მიწით სარგებლობის უფლება. თავისუფალი თარგმ. ინგლ. ი. ნაკაშიძისა. თბ., 1906.
15036. სტალინი ი. ნაციონალური საკითხი. თფ., 1923.
- 15037–15038. სტალინი ი. წერილების კრებული ნაციონალური საკითხის შესახებ. თბ., 1923.
15039. ქუთელია ა. ჩერნიშევსკი – მარქსიზმის გამოჩენილი წინამორბედი რუსეთში. – ამონაჭერი: „ბოლშევიკი“. 1944, № 12.
15040. შავი პატრიოტები. თარგ. ჩიტო კაპანაძისა. თფ., [წ. ა.].
15041. შვარც შ. შეველი. პირდაპირი თავისუფალი (სტერეოტიპური) თარგმ. ებრაულიდან ქართულათ იცკა ცხინვალების მიერ. თბ., 1909.
15042. შტრებელი გ. რა სურს სოციალ-დემოკრატას? სერ-ჟორჟ-იანის თარგმანი. ქუთაისი, 1906.
15043. ჩერნოვი. კლასთა ბრძოლა სოფელში. თფ., 1906.
თავფურცელზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“
15044. ჩვენი მოთხოვნები. წ. 2. მეფის ხაზინის და ხალხის ჯიბე [ქ. და წ. ა.].
15045. ჩხენკელი ა. მუშათა მსოფლიო პარლამენტი ქ. შტუტგარტში. თბ., 1908.
კანზე უწინდელი მფლობელის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“. იქვე: „არ არის ბ-ში. ი. გრ.“
- 15046–15048. წერილები ძმასთან. თარგმ. ამხანაგისა. თფ., 1906. ტექსტის ბოლოს: შენი ძმა მიხა.
კანზე: „სტალინი ხომ არ არის, ის აწერდა ამხანაგი, ამხანაგი – გიორგი ლომთათიძე, იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 905, ი. გრ.“
- მეორე ცალის კანზე: „სვიდერსკი (?) (ავტორი)“ იქვე მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „გიორგი ლომთათიძეა.“
- მესამე ცალის კანზე: „ეს წიგნი აიკრძალა. ი. გრ.“
- 15049–15051. ჭიჭინაძე ზ. მარუშიძე ია. გამოჩენილი კაცები. სენ-სიმონი. თბ., 1906.
გვ. 33. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ზ. ჭ. ი. გრ.“
- 15052–15053. ჭიჭინაძე ზ. გამოჩენილი კაცები. [სენ-სიმონი]. თფ., 1893. ტექსტის ბოლოს ავტ.: ზ. ჭ.
თავფურცელზე: „არ არის „ქართ. წიგნი“. ი. გრ.“
15054. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ჭ. პაუპერიზმი და პროლეტარიატის ისტორიული მიმოხილვა აღმოსავლეთის ხალხში. თბ., 1917.
- 15055–15056. ჭიჭინაძე ზ. რობერტ ოვენი კაცის ხასიათის გადამკეთებელი. თფ., 1889.
- 15057–15058. ჭიჭინაძე ზ. უცხოეთის მწერლები. პრუდონი. თბ., 1890. ტექსტის ბოლოს ავტ.: ზ. ჭ.
- 15059–15960. [ჭიჭინაძე ზ.] მარუშიძე ია. უცხოეთის მწერლები და ისტორიკოს ეკონომისტ პუბლიცისტები. ლუი ბლანი პოლიტიკურს და ეკონომიურს ასპარესზედ. ტფ., 1906.

კანზე: „დ. ჩხოტუაზე, გვ. 89“.

გვ. 89. სქოლიოში მოხაზულია ჟურნ. „კრებულის“ 1873 წლის ნომერი, რომელშიც დაიბეჭდა დ. ჩხოტუას ერთ-ერთი თარგმანი, მიწერილია: „№ 10, გვ. 21. ი. გრ.“

15061. ჭიჭინაძე ზ. ფურიე და მისი ასოციაციური სწავლა. თბ., 1906.

წიგნის ბოლოს ხაზგასმულია: „ია მარუშიძე“, მიწერილია: „ზაქ. ჭ-ძის ფსევდონიმია. ი. გრ.“

15062–15063. ხაზინა და ხალხის ჯიბე (საუბარი გადასახადებზე). თარგმ. რ. რაჟდენიძისა. ქუთაისი, 1906.

კანზე: „ი. ევდომვილის ლექსით. ი. გრ.“

გვ. 39. ლექსის „ურმული“ დასასრულს მიწერილია: „დაბეჭდილი იყო „მიწაში“ – ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1935“.

15064–15065. ხუნდაძე ს. ნ. გ. ჩერნიშევსკი. ცხოვრება. მოღვაწეობა. აზროვნება. ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „მაინც მეგობარ სოსოს – ავტორი 27. 1. 30.“

კანზე: „ჟურ. „ზურნაზე“, 166“.

ეკონომიური საკითხები

15066–15068. ავალიანი ს. კოოპერაცია. (პირველ-დაწყებითი სახელმძღვანელო). (პოლიტ. ეკონომიის ძირითადი დებულებების განმარტებით და კოოპერაციის შესახებ წიგნების სიის დამატებით). ტფ., 1920.

15069. ავალიანი ს. მიწისმფლობელობა საქართველოში. ქუთაისი, 1920.

15070. 1928-9 წლის სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი. განმარტებანი. ტფ., 1928.

15071. ალპეროვიჩი ს. პროფკავშირთა მე-4 ყრილობა და რუსეთის პროფმოძრაობის გზები. თბ., 1921.

15072. ასათიანი ვ. ქალაქების საადგილ-მამულო პოლიტიკა. ქუთაისი, 1917.

15073. ასათიანი ლ. მცირე ცხრილები. მზა პროცენტი, გამრავლება, გაყოფა, ხელფასი, გადასახადი. გამოც. მე-7 გადასინჯული და შევსებული. თბ., 1948.

15074. ბ. ს. მრეწველობის განვითარება. შრომა და კაპიტალი. პოლიტიკური ეკონომიის ანბანი. თარგმანი ვ-ისა. ბათუმი, 1905.

15075–15077. ბ. ს. შრომა და კაპიტალი. თარგმ. ვ.-ისა. თბ., 1897. ფორზაცზე: „აქ სამი წიგნია. უნდა ცალკე დავეყო. 1. შრომა და კაპიტალი (თარგ.). 2. როგორ საზრდოობს მცენარე (თარგმანი). 3. როგორ ცხოვრობდნენ ადვამიანები ძველად (თარგმ.)“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 10/IX“.

15078–15079. ბარბიერი ლ. ოქროს წყარო. ნაწ. 1. წინდახედულობა. თარგმ. და წინასიტყ. ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1918.

15080. ბარსამოვი ვ. სარგებლობა და უპირატესობა ცეცხლისაგან ქონების საურთიერთო დაზღვევისა. ტფ., 1896.

15081–15082. ბახი ა. შიმშილი. მოკლე პოლიტიკური ეკონომია. ტფ., 1905.

15083–15084. ბახი ა. შიმშილი. მოკლე პოლიტიკური ეკონომია. თარგმნილი თ. სახოკიას მიერ. ქუთაისი, 1907.

15085–15086. ბერნშტეინი ე. სამეურნეო ცხოვრების განვითარება. თარგ. გ. დაფქვიაშვილისა. თბ., 1906.

15087. ბოგდანოვი ა. მოკლე კურსი ეკონომიური მეცნიერებისა. თარგმ. ი. ცდობილისა. ა. რაჟდენიძის და შვარცის რედაქციით. ტფ., 1909.

15088–15089. ბრაგინი მ. და მინინი მ. კოოპერატივები. თარგმ. დ. ზ. თალაკვაძისა. გ. ბერეჟიანის რედ. და წინასიტყ. ბათუმი, 1908.

15090–15091. გადასახადების შესახებ. თარგმ. რუს. თფ., 1906.

15092. გალპერინი ი. საბალანსო აღრიცხვის საფუძვლები. ნაწ. 1. ტფ., 1925.

15093–15098. გედი ჟ. კოლექტივიზმი, ტფ., 1906.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1931. 10/V. ვიციდე ბაზარზე.“

15099. გიბნერი ნ. კოოპერაციის სისტემა. თარგმ. ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1914.

15100–15103. გიგინეიშვილი კ. კომერციული არითმეტიკა. წიგნაკი 1. ქუთაისი, 1915.

15104. გლებოვი ა. კავშირი დიდებული საქმეა! სოფლის მომხმარებელი საზოგადოება. თარგმ. თ. ჟღენტისა, ქუთაისი, 1913.

15105. გორდელაძე ი. შრომა, სიმდიდრე და ფული. ტფ., 1896.

15106. გუგუშვილი პ. „აზიური“ წარმოების წესი. ტფ., 1934.

15107. გუგუშვილი პ. გუთნულის ეკონომიური ორგანიზაცია. – ამონაჭერი: საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის მოამბე, ტ. 5, № 3, 1944.

15108. გუგუშვილი პ. ეკონომიური ფორმაციებისათვის. ტფ., 1933.

15109. გუგუშვილი პ. მარცვლეულის მეურნეობა საქართველოსა და ამიერკავკასიაში. 1801–1920 წწ. თბ., 1954.

15110. გუგუშვილი პ. მევახშეობის განვითარება საქ-ში მე-19 საუკუნეში. – ამონაჭერი: თბილ. უნ-ტის შრომები, ტ. 10. 1939.

15111. გუგუშვილი პ. მევახშეობის განვითარება საქ-ში მე-19 საუკუნეში (დასასრული). – ამონაჭერი: თბილ. უნ-ტის შრომები, ტ. 14, 1940.

15112. გუგუშვილი პ. პირველი საკრედიტო ორგანიზაცია ამიერკავკასიაში. – ამონაჭერი. საქ. სახ. მუზეუმის მოამბე, ტ. XI–B. [1940].

15113–15114. გუგუშვილი პ. სახალხო მეურნეობის წარმოშობა და განვითარება. ქრესტომათია. ტ. 1. ტფ., 1931.

ტ. 1. ნაწ. 1.

ტ. 1. ნაწ. 2.

15115. გუგუშვილი პ. ფულის ნიშნები და ტრიალი საქართველოსა და ა.-კავკასიაში მე-19 ს-ში. – ამონაბეჭდი: თბილ. უნ-ტის შრომები, ტ. 6, 1937.

კანზე: „პ. გუგუშვილის ლექსით, იხ. ბოლო ფურც. ი. გრ.“

15116. გუგუშვილი პ. ქართული საბაჟო ტარიფი. – ამონაჭერი.

- კანზე: „თბ. 1935. ი. გრ.“
15117. გუგუშვილი პ. შინამრეწველობა საქართველოსა და ამიერკავკასიაში. 1801–1920 წწ. – ამონაჭერი: ეკონომიკის ინ-ტის შრომები, ტ. IV, 1950.
15118. გურულ-მეგრელი. ეყოფა თუ არა ყველას მიწა? [ქუთაისი, წ. ა.].
- 15119–15120. დეიჩერი პ. კოოპერატიული მოძრაობა ბელგიაში. თარგმ. ა. ჯ-შვილისა. ტფ., 1906.
15121. დიად სამუშაოთა გეგმა. კრებული მასალებისა მე-4 სტალინური ხუთწლედის შესახებ. თბ., 1946.
- 15122–15125. [დიკშტეინი]. ლუკმა პურის ამბავი ანუ ნაწყვეტები პოლიტიკური ეკონომიიდან. თარგმ. კ. ნინიძისა. თფ., 1906.
- კანზე: „(დიკშტეინისა). ეს წიგნი აიკრძალა. იხ. ბოლოში განცხადება. ი. გრ.“
15126. ებერგი კ. საფინანსო მეცნიერება. თარგმ. გერმ. ს. ს. რ. კავშირის საფინანსო წყობილებისა და კანონმდებლობის დამატებით გ. გამყრელიძისა. რედაქცია ფ. გოგიჩაიშვილისა. ტფ., 1928.
- თავფურცელზე: „გულითად მეგობარს ი. გრიშაშვილს – გ. გამყრელიძისაგან. 3. XI. 28“.
15127. ერთობის ძალა. თარგმ. რუსულიდან ი. გაბილაიასი, მისივე წინასიტყვ. ქუთაისი, 1914.
15128. ერქომიშვილი ა. თვითნებითი გადასახადები. ტფ., 1925.
15129. ვ. ს. გურიის ნავთი და ბ-ნნი ზიბერტი და შმედული. ბათუმი, 1912.
15130. ვაგნერი ფ. როგორ უნდა მოიქცეს ადამიანი (კაციც და ქალიც) რომ შეიძინოს ბევრი ფული და გამდიდრდეს. თარგმ. ფრანგ. ნ. ი. ჟ-სა. ქუთ., 1908.
15131. ვანდერველდე ემ. თანამედროვე ქალაქი. ფრანგ. ნათარგმ. კანდელისა. ქუთაისი, 1902.
- გვ. 3. დასაწყისში: „კუკიის სახალხო იაფ-ფასიან სამკითხველოს. პ. მ. 25/II–07 წ.“ მიწერილია: „პეტრე მირიანაშვილის ხელია. ი. გრ.“
- 15132–15134. ზ-ლი. მრეწველობის საკითხები. ტფ., 1906.
- თავფურცელზე ყოფ. მფლობელის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი. 1906. IV/29.“
15135. ზედგენიძე გ. ამერიკელი ქალაქი. [ჩიკაგო]. – ამონაჭერი: ჟურნ. „კრებული“, 1873, № 8.
15136. ზეიდელი რ. ზომიერი სამუშაო დღე. რვა საათი. თარგმ. ლეოსი. ბათუმი, 1906.
15137. ზეკა ო. როგორ გაჩნდა ფულის ხმარება. ყვირილა, 1901.
- 15138–15140. ზეკა ო. როგორ გაჩნდა ფულის ხმარება. თარგმ. ი. ბერაძისა. თბ., 1917.
- კანზე: „იშვიათია. ი. გრ.“
15141. ზემბა ი. სად არის შველა? ეკონომიური წერილი. თარგმ. ვ. მასხულიასი. ქუთაისი, 1897.
15142. თოფურიძე დ. საქართველოს ეკონომიკის საფუძვლები. ტფ., 1926.
15143. კაკაბაძე ვ. შინამრეწველობის განვითარების საკითხი ჩვენში. ტფ., 1921.
- თავფურცელზე: „ბიბლიოგრაფიისათვის“.

15144–15145. კაუცკი ვ. კარლ მარქსის ეკონომიური მოძღვრება. თარგმ. ფ. მახარაძის მიერ. ავტორის და ვ. მარქსის სურათებით, მათი მოკლე ბიოგრაფიებით, მთარგმნელის წინასიტყვ. და განმარტებებით. თფ., 1911.

15146–15148. [კაუცკი ვ.] ვ. კ-სა. მიწის მფლობელის საქმე. თარგმ. [ვ. ხ.]. ტფ., 1906.

ავტორის ინიციალებს მიწერილი აქვს: „ვ. კაუცკი [?]. – ი. გრ.“

მესამე ცალის თავფურცელზე: „თარგმ. ვ. ხ. [ვანო ხანდამაშვილი?] ი. გრ. ფასი 5 კ.“

15149. კანდელაკი ს. კოოპერაცია. თეორია, ისტორია და პრაქტიკა. თფ., 1909.

15150. კახელაძე ალ. მოკლე სახელმძღვანელო მომხმარებელ კოოპერატივის ანგარიშთა წარმოებისა. ტფ., 1918 [1919].

15151–15153. კახელაძე ა. როგორ უნდა დაარსდეს და სწარმოებდეს წვრილი კრედიტის დაწესებულება. ტფ., 1905.

15154. კოვდა ვ. კომუნიზმის დიადი მშენებლობანი და მათი სახალხო-სამეურნეო მნიშვნელობა. თბ., 1952.

15155. კოოპერატორის სახელმძღვანელო. წგ. 1. ქუთაისი, 1916.

თავფურცელზე: „არ არის „ქართულ წიგნში.“

15156. ლანდია პ. ფინანსიური გამოანგარიშების სახელმძღვანელო. ინჟ. ვ. კაკაბაძის რედ. თბ., 1925.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იონა ვაკელის წიგნებიდან“. იქვე: „ვიყიდე აკადემიის წიგნის მაღაზიაში. ი. გრ. 1943. 20. – III“.

15157. ლაპიდუსი ი. და ოსტროვიტიანოვი ვ. პოლიტიკური ეკონომია [თბ....].

15158. ლაფარგი პ. კაპიტალის სარწმუნოება. თბ., 1923.

კანზე: „კურტიზანკა, გვ. 18“.

15159. ლაფარგი პ. მანქანის მნიშვნელობა. (მაშინა, როგორც ფაქტორი წარმატებისა). ნათარგმნი მ. ცხაკაიას მიერ. ქუთაისი, 1897.

15160. ლენსკი ზ. კოოპერატივები ევროპაში. (პირადი შთაბეჭდილებანი). 41 სურათით. თარგ. ჟურნ. „კოოპერაციის“ რედაქტორის ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1918.

15161. ლოგინინი ვ. და იაკოვლევი ა. სასოფლო სესხებითი (ანუ ვასხებითი) ამხანაგობანი. თფ., 1874.

15162. მამისაშვილი ლ. საკოლმეურნეო ბუღალტერია. თბ., 1952.

15163–15164. მანტეგაცა. შრომა და ბედნიერება. თარგმ. მ. ნინიძისა. ბათუმი. 1901.

კანზე: „ი. გრ. – იხილე მეორე პირი“.

კანის მეორე გვერდზე წერია: „ი. გრიშაშვილმა ამოსწერა: „ბ. ბ. იასონ მეგრელიძე და დომენტი ჩხაიძე შესდგომიან თარგმნას მონტეგაცის თხზულებისას – Счастье и труд – და ითხოვენ სხვა ნულარ ინებებს ამ თხზულების ქართულზე გადმოღებას. ჩვენ სარწმუნო წყაროდან შევიტყვეთ, რომ მონტეგაცის თხზულება კიდევ გადუთარგმნია ერთს მოსკოველ სტუდენტს. იხ. „კვალი“, 1895 წ., № 31, გვ. 3“.

15165–15168. მასლოვი პ. მიწის საკითხი. მთარგმ. ვ. ნოზაძე. ქუთაისი, 1917.

15169. მასლოვი პ. როგორ უნდა მოიპოვონ გლეხებმა მიწა? ქუთაისი, 1917.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 1/IV“.

15170. მაჭავარიანი დ. პროექტი და საშუალება (გორის მაზრის მემამულეთა სინდიკატის მომავალ მოქმედების შესახებ). ტფ., 1900.

15171. მილიონობით ამერიკელს არა აქვს სამუშაო. რა გვიჩვენა კონფერენციამ უმუშევრობის საკითხებზე ვაშინგტონში. თბ., 1956.

15172. მომხმარებელთა კოოპერატივის წესდება. [თბ., 1916].

გვ. 1. მიწერილია: „1919 წელს გამოვიდა ინსტრუქტორის ახსნა-განმარტება“.

15173. მომხმარებელი საზოგადოების წესდება. ჟურნ. „კოოპერაციის“ № 19-ის დამატება. ქუთაისი, 1912.

15174. მრეწველობის განვითარება. პოლიტ. ეკონომიის ანბანი. ბათუმი, 1905.

კანზე: „პალატის გამოცემებში ეს წიგნი უკანოდ არის აწერილი. ი. გრ.“

15175. ნაკაზი ანუ დარიგება მამულების შესყიდვაზედ ტფილისის და ქუთაისის გუბერნიებში. [ტფ., 1868].

15176. ნესტეროვი ა. როგორ უნდა მოეწყოს კომუნის მეურნეობა. გადმოქართ. ი. გაბილაიას მიერ. ტფ., 1929.

კანზე: „დემიან ბედნის ლექსი, გვ. 49. ი. გრ.“

15177. ნიკოლსონი ი. კოოპერაციის განთიადზე. ტფ., 1919.

კანზე: „ნიაზი – ჩემგან აიღო, გვ. 78“.

15178–15179. ნუცუბიძე ა. ამხანაგ ი. ბ. სტალინის გენიალური ნაშრომი „სოციალიზმის ეკონომიკური პრობლემები სსრ კავშირში“. თბ., 1952.

15180. ნუცუბიძე ა. კაპიტალისტური სახალხო მეურნეობის დაგეგმვის შეუძლებლობა. თბ., 1948.

15181. პავლოვიჩი. იმპერიალიზმი. გილფერდინგისა და ლენინის თეორია. თარგმ. ირ. ხანთაძის. ქუთაისი, 1926.

15182. პოკროვსკი დ. გამარტივებული ცხრილი. პროცენტების გამოანგარიშებისათვის თამასუქების, სესხის და ანბანების ოპერაციებში, სახელმწ. სარგებლიანი ქალაქების ყიდვა-გაყიდვაში. გამოც. მე-2 შესწ. და შევს., ბაქო, 1928.

15183. პოლიტიკური ეკონომია. I გაკვეთილი. ს. პარტიგულის და ვ. მაქსიმოვის რედ-ით. ტფ., 1932.

15184–15185. პოლიტიკური ეკონომია. სახელმძღვანელო. თბ., 1954 (სსრ. კავშირის მეცნ. აკად. ეკონომიკის ინს-ტი).

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 3/II“.

15186. ჟიდი შ. კოოპერაცია. ლექციები და მოხსენებანი კოოპერაციის დანიშნულებათა და მეთოდების შესახებ. თარგმ. და წინასიტყვ. ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1920.

15187–15188. ჟიდი შ. პოლიტიკური ეკონომიის საფუძვლები. თარგმანი ჟურნ. „კოოპერაციის“ რედაქტორის ი. გაბილაიასი. სამი წინასიტყვაობით ქართული გამოცემისათვის: ავტორისა, ფ. გოგიჩაიშვილისა და მთარგმნელისაგან. ქუთაისი, 1919.

15189–15190. ჟიდი შ. სამეფო მომხმარებელისა; (ვინ თამაშობს უფრო მნიშვნელოვან როლს: მწარმოებელი თუ მომხმარებელი?) თარგმ. ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1917.

კანზე: „მხოლოდ საჯაროშია“.

15191–15192. რა აზარალა ბ-ნმა კალისტრატე ჩიკვაძემ ქუთაისის ბანკს და მის მსესხებლებს? ბანკის წევრისა. ტფ., 1899.

15193. რეზოლუცია მიღებული საქართველოს პროფკავშირთა საბჭოს მეხუთე პლენუმზე, ამხანაგ ყურულაშვილის მიერ „კავშირების მორიგ ამოცანების შესახებ“ წაკითხულ მოხსენების გამო. ტფ., 1925.

14194. რა არის ხარკი და ან რისთვისა ჰკრეფენ. (ნათარგმნი რუსულიდან) ი. გ-რისა. თფ., 1898.

15195–15196. რაიხესბერგი ნ. მუშათა კითხვა უწინდელ და ახლანდელ დროში. თარგმ. ე. სოლორაშვილისა. ბათუმი, 1900.

15197–15198. რაიჰესბერგი ნ. მუშათა კითხვა წარსულში და აწმყოში. თარგმ. თ. კიკვაძისა. ბათუმი, 1900.

15199–15201. როსტომაშვილი ი. შრომა და სიმდიდრე. თბ., 1914.

15202. ს. ფ. სახელმწიფო გადასახადები. ტფ., 1906.

15203–15204. საადგილ-მამულო ბანკი და დაარსება ფონდისა ახალის საქმისათვის. თბ., 1914.

15205. სავალდებულო დადგენილებანი შესახებ ხორცისა და პურის ვაჭრობისა ტფილისის მცხოვრებთათვის. ტფ., 1892.

კანზე: „იშვიათია! ი. გრ.“

15206. საზოგადოებათმეცნიერება. შინამრეწველობა. ნარკვევები: ვ. ლენინი, მ. ტუგან-ბარანოვსკი და სხვ. შინამრეწველობა საქართველოში – ვ. კაკაბაძე. ტფ., 1926.

15207. საზოგადოებათმეცნიერება. ხელოსნობა. ნარკვევები: მ. ტუგან-ბარანოვსკი, ვ. ზომბარტი და სხვ. თანამედროვე ხელოსნობა ტფილისში. – გ. გამყრელიძე. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 7/VI.“

15208–15209. სამეცნიერო საუბარი. [სოციალისტ. და კაპიტ. ეკონომიური თეორიების შესახებ]. წიგნი 3. თფ., 1906.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი, 1906.“

15210. სიმართლე ქუთაისის საურთიერთო კრედიტის საზოგადოების ისტორიიდან. ქუთაისი, 1914.

15211. სორსკი პ. გზა სოციალიზმისაკენ. თარგმ. პ. ქ-ძისა. თბ., 1906.;

15212. სორსკი პ. რა გზით მივალწევთ საზოგადო მეურნეობას. თარგმ. დ. მესხისა. [ქუთაისი, 1905].

15213–15215. სპენსერი ჰ. მიწით სარგებლობის უფლება. თავისუფ. თარგმ. ინგ. ი. ნაკაშიძისა. თბ., 1906.

კანზე: „დ. ვედრებისელს ძმურ სამახსოვროდ მთარგმნელისაგან“. იქვე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1927, 19/VI.“

15216. სტალინი ი. სიტყვა სტახანოველთა პირველ საკავშირო თათბირზე. თბ., 1935.

15217. სტალინი ი. სოციალიზმის ეკონომიკური პრობლემები სსრ კავშირში. [თბ.], 1952.

- 15218–15221. ტუგან-ბარანოვსკი მ. ახალი ქვეყნის ძიება. ჩვენი დროის სოციალისტური თემები. თარგმ. და წინასიტყვ. ი. გაბილაიასი. ქუთაისი, 1920.
15222. ტფილისის მუშათა მთლიანი კოოპერატივის სამი წლის მოღვაწეობა. [თბ., 1921–1924].
15223. ტფილისის სათავად-აზნაურო ბანკის საგანგებო კრება. თბ., 1893.
კანზე: „ბანკობიანა. ი. გრ. „კვალის“ დამატება.“
15224. [ფურცელაძე ა.]. ბანკები და მათი მნიშვნელობა. [ტფ., 1883].
- 15225–15227. ფურცელაძე ა. ბანკები, ფული და მათი მნიშვნელობა. ტფ., 1906.
თავფურცელზე: „ჩემს კარგს მეგობარს სვიმონ ქვარიანს. ავტორი“.
- ფორზაცზე: „აქ ორი წიგნია. ი. გრ. P. S. ლექსებისათვის შენიშვნები დაურთავს ს. ქვარიანს. ი. გრ. 1953. 6/III.“
15228. ქვეყანა უნდა იცნობდეს თავის გმირებს. (შრომის გმირები) ტფ., 1933.
15229. ქუთაისის ვაჭარ-მრეწველთა კავშირის წესდება. 1917 წ. ივანობისთვე, ქუთაისი, 1917.
კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“
15230. ქუთაისის მომხმარებელი კოოპერატივის საზოგადო კრებისა და სარევიზიო კომისიის ინსტრუქცია. (პროექტი). ქუთაისი, 1915.
კანზე: „არ არის თბილისში და არსად. ი. გრ.“
15231. ქუთაისის მომხმარებელი საზოგადოება „კოოპერაცია.“ წესდება. ქუთაისი, [1914].
კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“
15232. ქუთაისის – საადგილ-მამულო ბანკის კრება. (30 აპრილი – 11 მაისი). – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № VII.“
15233. ღამბაშიძე დ. ჩვენი ქვეყნის ვაჭრობის მიმოხილვა (1884–1912 წლამდე). ლონდონი, 1914. – ტექსტი ლითოგრაფირებულია.
15234. ლონისძიებანი ხორცის საკითხის გადასაჭრელად. თბ., 1930.
- 15235–15236. ყიფშიძე ა. საგლეხო ბანკი და საადგილ-მამულო კამისია. ტფ., 1910.
- 15237–15238. შენგელაია ლ. რა არის მიწის სოციალიზაცია? (როგორ უნდა გადაწყდეს მიწის საკითხი). ქუთაისი, 1917.
15239. შეფორგანიზაციის ათი წელი. ტფ., 1933.
15240. შვარცი ვლ. მეურნეობა და პროლეტარიატი. ტფ., 1906.
- 15241–15242. შიპკელი მ. მუშათა პროფესიონალური კავშირები. თარგმ. კ. ნინიძისა. თბ., 1906.
15243. ჩარხიშვილი გ. რა გზით მივალწიოთ შრომის სამეფოს. თბ., 1921.
15244. ცნობარი 1926–1927 წლების უცვლელი ფასებისა. გამომშ. IV. სატყაო, საქურქე, საქეჩო, საგალანტერიო და უტილის ჯგუფი. ტფ., 1935.
15245. წესდება ამიერკავკასიის ბანკისა. ტფ., 1917.
15246. წესდება დ. ლანჩხუთის მომხმარებელი საზ-ბა „საზოგადო სარგებლობის“. ქუთაისი, 1914.
15247. წესდება თბილისის წვრილ-ვაჭართა პროფესიულ საზოგადოებისა. თფ., 1906.

15248. წესდება კოოპერატიული სარეწაო სატრანსპორტო არტელისა. ტფ., 1930.
- 15249–15250. წესდება მომხმარებელი საზოგადოებისა „შეერთება“ ქ. თბილისის მცხოვრებლებისა. ტფ., 1915.
- კანზე: „მხოლოდ ლენინგრადშია“.
15251. წესდება ტფილისის მთლიანი მუშათა კოოპერატივისა. ტფ., 1926.
15252. წესდება ქუთაისის გუბერნიის სასოფლო-სამეურნეო ამხანაგობისა „მეურნე“. თფ., 1909.
15253. წესები საგარანტიო დაზღვევისა. ტფ., 1927.
15254. წულუკიძე ა. ნაწყვეტები პოლიტიკური ეკონომიიდან. თბ., 1904.
15255. წულუკიძე ა. ნაწყვეტები პოლიტიკური ეკონომიიდან. [ფ. მახარაძის წინასიტყვ.]. თბ., 1921.
15256. ჭაია თ. პროცენტების გამოანგარიშების მოკლე კურსი. ტფ., 1934.
- 15257–15259. [ჭიჭინაძე ზ.] ია მარუშიძე. მათხოვრები ძველადგან ანუ პაუპერიზმი და პროლეტარიატი. ტფ., 1905.
15260. ხანკალამოვი ს. მიწების გაცვლა. ტფ., 1928.
- 15261–15262. ხეისინი მ. 50 წელიწადი სამომხმარებლო კოოპერაციისა რუსეთში. (ისტ. მიმოხილვა და ახლანდელი მდგომარეობა). თარგმ. ი. გ-აიასი. ქუთაისი, 1917.
15263. ხეისინი მ. რა არის მომხმარებელი კოოპერატივი.; თარგმ. გალიორკასი. ფოთი, [1916].
15264. ხელშეკრულება საზოგადოება „ჩემო“-ს წევრებსა და „ვ. ა. ჰარრიმანი და ამხ. ინკ ნიუ-იორკში“-ს შორის. მოსკოვი, 1925.
15265. [ჯორჯაძე ა.]. საბუელი ა. როგორ უნდა გადაწყდეს მიწის მფლობელობის საქმე. თფ., 1906.
- კანზე ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ჯორჯაძე“.
- გვ. გვ.: 28–29 შორის ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „აკლია ბროშ. საბუელის ფსევდ.“
- 15266–15267. ჯუღელი გ. კოოპერატიზმი (გადმოკეთ. გარდენინის წერილებიდან). ი. გაბილაიას რედ. და წინასიტყვ. [ქუთაისი, 1915].

სამართალი და მმართველობა საბჭომდელი

- 15268–15269. ავსუა. არჩევნები და სოხუმის ოლქი. Кутаис, 1912.
- კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი მხოლოდ რუსეთის ერთ ბიბლიოთეკაშია, თბილისში არ არის. ი. გრ.“
- 15270–15271. ახნაზაროვი ა. თამასუქის წესდება სარჩევითა და რუსულ და სხვა უცხო – ქვეყნის სათამასუქო სიტყვების განმარტებით. თარგმ. და შედგ. ა. მ. ახნაზაროვის მიერ. ტფ., 1919.
- 15272–15273. გორგასლიძე ს. დამფუძნებელი კრება და საარჩევნო უფლება. თფ., 1906.

კანზე: „1931. 10/V. ი. გრ. ბაზარში ვიყიდე“. იქვე უწინდელი მფლობელის ხელწერა“ „ანიკო ღვინიაშვილი“.

15274–15276. დებულება საგუბერნიო და სამაზრო საერო (სათემო) დაწესებულებათათვის. ტფ., 1905.

15277. დოლიძე ი. საქართველოს ჩვეულებითი სჯული. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ქართული პოეზიის სინდისა და მშვენებას აკად. ი. გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით. ავტორისაგან. 5. XI–60 წ.“.

15278. დოლიძე ი. ძველი აღმოსავლეთის სამართალი. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ქართული პოეზიის დამამშვენებელს ჩვენს ძვირფას სოსოს დიდი სიყვარულით ავტორისაგან. 9. IX. 60 წ.“

15279. ემუხვარი ვლ. შენიშვნები მიწის კანონის შესახებ. ქუთაისი, 1918.

15280–15282. იერინგ ფონ. ბრძოლა უფლებისათვის. გერმ. თარგმ. იაზონ ბაქრაძის მიერ. ქუთაისი, 1908.

კანზე: „არ არის „ქ. წ“-ში“.

15283–15284. კაბანოვი ნ. ოლქობრივი თვითმართველობა. ტფ., 1906.

15285–15287. [კროპოტკინი პ.] პ. კ-ი. მართლმსაჯულება. თარგმ. ა. ფ-ვასი. თფ., 1906.

კანზე ავტორის ინიციალებთან მიწერილია: „პ. კროპოტკინი. ი. გრ.“

წიგნში ქალაქის ნაჭერი, რომელზეც წერია: „კრაპოტკინი. მართლმსაჯულება. თარგმ. ა. ფ-ა. [აკაკი ფაღავა]. 1906. შ. მირიანაშვილის ცნობით“.

15288. ლასსალი ფ. რა არის კონსტიტუცია. თარგმ. რ. რაჟდენიძისა. თფ., 1907.

კანზე: მხოლოდ უნივერს.“

15289. ლომთათიძე ა. როგორ უნდა მოხდეს ხალხის წარმომადგენლების არჩევნები? თბ., 1906.

15290. მცირე ინსტრუქცია ტფილისის სასამართლო პალატის პროკურორისა ქალაქის და მაზრის მილიციის მოხელეთადმი. თბ., წ. ა.

15291. ნინიძე კ. და ცისკარიძე ა. სამართლის მეცნიერება. საშვალო სასწავლებლის კურსი. თბ., 1920.

15292–15293. ჟვანია ვ. ქართველი იურისტები. ნარკვევები ქართული სამოსამართლო მჭევრმეტყველების ისტორიიდან. თბ., 1961.

15294–15295. [რცხილაძე გ.]. ამიერ-კავკასიის თვითმმართველობა. [თბ., 1917].

15296–15298. რცხილაძე ვ. შვეიცარიის ძირითადი კანონები. საზოგადოებრივი ცხოვრების წარსულიდამ. თფ., 1906.

15299. საარჩევნო კანონი. [ტფ.] „სახალხო გაზეთის“ გამოც., [1912].

კანზე: „თბილისში მხოლოდ საჯაროში და იმელშია“.

15300. საქალაქო დებულების პროექტი. ტფ., 1919. ჟურნ. „კავკასიის ქალაქის“ № 5–6 დამატება.

15301–15302. საქართველოს კონსტიტუციის პროექტი მიღებული დამფუძნებელი კრების საკონსტიტუციო კომისიის მიერ. ტფ., 1920.

თავფურცელზე: „ილია ზურაბიშვილის გასწორებულია! ი. გრ.“

15303. საქართველოს რესპუბლიკის კანონთა კრებული. 1918 წ. იუსტიციის სამინისტროს საკოდიფიკაციო განყ. გამოც. ტფ., 1919.

კანზე: „ჩემი გასწორებული. ამ განყ-ში ვმსახურობდი და გამომავდეს.“

15304–15305. სახელმწიფო დუმის საარჩევნო კანონი კავკასიაში (1907 წ. 3 ივნისი). ქუთაისი, 1912.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

15306. ტარნოვსკი ე. დანაშაულობა – დამნაშავენი და იმის წინააღმდეგ საბრძოლველი ახალი საშუალებანი. თარგმ. ის. კვიცარიძისა. თბ., 1902.

15307–15308. ჩეხოსლოვაკურ რესპუბლიკის კონსტიტუცია. პ. საყვარელიძის წინასიტყვ. ტფ., 1920.

15309–15310. ცინცაძე ი. სამართლის მეცნიერება. მოკლე სახელმძღვ. გიმნაზიებისა, რეალურ და კომერციულ სასწავლებლებისათვის. ქუთაისი, 1918.

15311. წესდება სასჯელთა ზედა, რომელთაცა გადასწყვეტენ მომრიგებელნი მსაჯულნი. თბ., 1877.

15312. ჯავახიშვილი ი. ქართულის სამართლის ისტორია. ორი ლექცია 27 და 28 მაისს 1909 წ. [თბ., 1909].

15313. ჯორჯიკია ნ. სახელმწიფოებრივი დეცენტრალიზაცია (ავტონომია და ფედერაცია). იურიდიული მონოგრაფია. ქუთაისი, 1918.

კანზე: „ყველგანაა. ი. გრ.“

სამართალი და მმართველობა საბჭოთა პერიოდი

15314. ალხოვი ა. მიწის შრომითი იჯარა (ს. ს. ს. რ. მიწის კოდექსით). ტფ., 1927.

15315. ახნაზაროვი ა. საგნობრივი სარჩევი და ქრონოლოგიური ნუსხა საქ. სოც. საბჭ. რესპ. რევკომის დეკრეტებისა, დადგენილებებისა და ბრძანებებისა 1921 წლისა, ტფ., 1922.

15316. ბუაჩიძე პ. სოფლის საბჭოები. ტფ., 1926.

15317–15318. დებულება საქართველოს სოციალისტურ საბჭოთა რესპუბლიკის სახალხო სასამართლოსი. ტფ., 1921.

15319. დებულება საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების შესახებ. თბ., 1938.

15320. დებულება სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნებისა. თბ., 1946.

15321. დიომიდოვი ი. საბჭოთა წყობილება და კონსტიტუცია. სახელმძღვ. შრომის სკოლის მე-VIII, IX, X ჯგუფისათვის. გადმოთ. და შევს. ალ. გორგაძის მიერ. ტფ., 1929.

15322. ერთიან სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის კანონი. თბ., 1930.

15323. კიკაბიძე ლ. ქორწინება და ოჯახი. ტფ., 1928.

15324. მასალები სსრ კავშირის ცაკისა და სახკომსაბჭოს 1937 წ. 11 აპრილის № 94/603 დადგენილებისა... თბ., 1940.

15325. მაყაშვილი ვ. აღმოვფხვრათ ანგარება სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებაში. თბ., 1952.

15326. ნეიძე ე. შრომა და დასვენება საბჭოთა კავშირში. თბ., 1955.

15327. როგორი უნდა იყოს ახალი ოჯახი. აგრონომ ალ. შარაშენიძის საქმე. ტფ., 1934.

15328. ს. ს. ს. რ უზენაეს სასამართლოს პლენუმის მიწის კოდექსის მუხლების ახსნა-განმარტებანი 1927 წ. ივლისი 15, ტფ., 1927.

15329. საბჭოთა არჩევნებისათვის. კრებული. პოლიტგანათლების მთავარი მმართველობის რედ-ით. [თბ.], 1929.

კანზე: „აქ პიესებია, გვ. 48. გვ. 86“.

15330–15331. საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის კონსტიტუცია (ძირითადი კანონი). [თბ.], 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1936, 19/XII“.

15332–15333. სამილიციო ქრესტომათია. ნაწ. 1–2. თბ., 1930.

ნაწ. 1.

ნაწ. 2.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას სოსოს კეთილშობილ მამულიშვილს, ქართული სიტყვის მუსიკალობის უხუცესს და სქესიურ პრობლემათა მხატვრულ ამსახველს უძღვნის ორგანიზაცია, რომელიც ესეოდენ არა სიმპატიურია სოსოსათვის. 19–18 VI–31 წ“. იქვე მინაწერი: „[შ. გაჩეჩილაძე]“.

15334. სასამართლოს წყობილების დებულება. [სრულიად საქ. საბჭ. ცაკის მე-2 სესიის 1924 წ. დადგენილების რედაქციით.]. თბ., 1924.

15335. საქართველოს საბჭოთა მთავრობის კანონები მიწის შესახებ. ტფ., 1921.

15336. საქართველოს სსრ ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული დაყოფა 1949 წლის 1 სექტემბრისათვის. გამოც. 1. თბ., 1949.

15337. საქართველოს სსრ საქორწინო, საოჯახო და სამეურნეო კანონთა კოდექსი. ცვლილებებით 1955 წ. 1 აპრილამდე. თბ., 1955.

15338. საქორწინო, საოჯახო და სამეურნეო კანონთა კოდექსი. [ცვლილებით 1934 წ. ივნისის 30-მდე]. ტფ., 1934.

15339. სრულიად საქ. ცენტრ. აღმასრულებელი კომიტეტის მოქმედების მოკლე ანგარიში (1931–1934 წ.). ტფ., 1934.

15340. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულება 1952 და 1953 წლებში მთლიანად მარცვლელი კულტურების... მოსკოვი, 1952.

15341. სტალინი ი. მოხსენება სსრ კავშირის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ. – საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის კონსტიტუცია. (ძირითადი კანონი). [თბ.], 1936.

15342. სტალინი ი. სსრ კავშირის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ. [თბ.], 1936.

15343. ტატიშვილი ი. მიწის საკითხები. 1. მიწის შრომითი იჯარა. 2. სახლების გაყიდვის წესი სოფლად. 3. მიწათ სარგებლობა. ტფ., 1928.

15344. ქართველიშვილი შ. ცნობარი შრომის კანონმდებლობის საკითხებზე. ტფ., [1934].

15345. ქორქაშვილი მ. კომლის გაყრა. ტფ., 1927.

15346. ქორწინებისა, ოჯახისა და მეურვეობის კანონთა კოდექსი. ტფ., 1926.

15347. შანიძე ვ. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზა. სხეულის დაზიანებათა ექსპერტიზა. თბ., 1956.

კანზე: „გვ. 43“.

15348. შარაშიძე მ. სისხლის სამართლის დამნაშავეთა სახეები (ტფილისის სისხლის სამართლის მილიციის მასალებიდან). შალვა მელაძის წინასიტყვ. და რედ-ით. წ. 1. ტფ., 1928.

15349. შარაშიძე მ. ქალაქის ზოგიერთი საიდუმლოებანი. რედ. გამომც. ს. კაკაბაძე. წ. 2. ტფ., 1930.

15350. შრომის კანონმდებლობათა კრებული № 1. ტფ., 1921.

კანზე: „იხ. გვ. 116 „პროფესიათა ნუსხა“. თარგმ. ჩემი და მ. საყვარელიძის მიერ. 1921 წ. 23 ნოემბერს – ი. გრ. 1922 წ., 1/II“.

გვ. 116. „პროფესიათა ნუსხა“-ს მიწერილი აქვს: „ნათარგმნები მიმა საყვარელიძის და ი. გრიშაშვილის მიერ. ჩავაბარეთ მაქსიმე ბერძენიშვილს 23-ს ნოემბერს, 1921 წ. მივიღეთ ჰონორარად 1.800.000 მან. ი. გრ“.

15351. ცაგარელი კ. საქართველოს ს. ს. რესპუბლიკის სისხლის სამართლის კოდექსის თავისებურებანი. – ამონაბეჭდი კრებულიდან „ჩვენი მეცნიერება“, 1924, № 2.

15352. ძირითადი დებულებანი სოფლის საბჭოების მოწყობის შესახებ საბჭოთა კავშირში. თბ., 1930.

15353. ხარაზიშვილი ბ. კრიმინალისტიკა. განსაკუთრებული ნაწილი დანაშაულთა ცალკეული სახეების გახსნის მეთოდის კა. თბ., 1956.

ქალთა საკითხი

15354–15355. ამომრჩეველი ქალი. თარგმ. დ. ელიოზიშვილისა. [თბ., 1906].

15356–15357. [ბებელი ა.]. დედაკაცი. თარგ. ა. ლომთათიძის. თფ., 1906.

კანზე: „ეს წიგნი აიკრძალა. – ი. გრ.“

15358. ბებელი ა. დედაკაცი და სოციალიზმი. თარგმ. რ. რაჟდენიძისა და გ. მუმლაძისა. 50-ე გერმანულ საიუბილეო გამოცემასთან შედარებული ს. დევდარიანის მიერ. ავტორის 3 წინასიტყვ. ბათუმი, 1912.

ფორზაცზე: „დიდ სოსოს! მივიღე არა დედაკაცი, არამედ ქალი და ისიც სოციალიზმ ჩამოცლილი. გ. მუმლაძე. 31/X–22 წ.“

15359. ბისტრიანსკი. რევოლუცია და ქალი. ტფ., 1924.

15360–15362. გერსამია ს. ქართველი ქალი ძველათ და ახლად. ბორჯომი, 1923.

თავფურცელზე: „ჩემს სათაყვანებელ პოეტსა და მეგობარს ი. გრიშაშვილს. სერ. გერსამია. 7/V–25. ქ. გორი.“

- 15363–15365. დავიდ გ. ქალი და კოოპერაცია. თარგმ. ი. გაბილაიასი. [ქუთაისი, 1915].
15366. ვანდერველდე ე. ქალი და სოციალიზმი. მთ. ნ. აბესაძე. [ქუთაისი], 1917.
- 15367–15368. თბილისის ქართველ ქალთა საზოგადოების მეხუთე უბნის განყოფილება. საზოგადოების წესდება. ტფ., 1917.
15369. იბარური დ. საბჭოთა ქალებისადმი. თბ., 1941.
15370. კანდელაკი ს. დედაკაცის სოციალური მდგომარეობა. თბ., 1906.
15371. ტატუნაშვილი ა. ქალი და მისი დანიშნულება. ტფ., 1897.
15372. ქალის დანიშნულება სასოფლო მეურნეობაში. თარგმ. ნ. პ. ქიქოძისა. ქუთაისი, 1904.
15373. შტარი. ჩვენ ქალებს. ქ-ნ შტარის წერილები. თარგმ. ივანდიდელისა. ივ. როსტომიშვილის რედ. თბ., 1897.
15374. შტრესელი. ქალის შრომა კაპიტალისტურ ქვეყნებში. [თბ.], 1929.
15375. ჩარხიშვილი გ. ქალის ზნეობრივი და გონებრივი თვისება. მისი შრომა და მოღვაწეობა. თბ., 1921.
- კანზე: „ი. გრ. 1922 25/I“.
15376. ცეტკინა კ. დედაკაცი და მისი ეკონომიური მდგომარეობა. თარგმ. რუს. [თბ.], 1905.

ენათმეცნიერება (ზოგადი საკითხები)

15377. აკად. ნ. მარის სახელობის ენის ინსტიტუტის II სამეცნიერო სესია. 1945 წლის 27 და 28 ნოემბერს. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1945.
- კანზე: „ბ-ნ სოსოს“ [ხელის მოწერა გაურკვეველია]. „25. XI. 45“.
15378. აკად. ნ. მარის სახელობის ენის ინსტიტუტის V სამეცნიერო სესია. მიძღვნილი აკად. ს. ჯანაშიას ხსოვნისადმი. თბ., 1948.
- 15379–15382. ახვლედიანი გ. ენათმეცნიერების შესავალი. (ლექციები). (ხელთნაწერების მაგიერ). ნაკვ. 1–3. ტფ., [1918].
- ნაკვ. 1.
- ნაკვ. 2.
- ნაკვ. 3.
15383. ახვლედიანი გ. ზოგადი ფონეტიკის საფუძვლები. თბ., 1949.
15384. ენათმეცნიერების ინსტიტუტის I (VII) სამეცნიერო სესია. მიძღვნილი ი. ბ. სტალინის მოძღვრებისადმი ენის შესახებ. 1950 წლის 15 და 16 დეკემბერს. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1950.
15385. ენათმეცნიერების ინსტიტუტის XIV სამეცნიერო სესია. 1957. წ. 10–15 ივლისს. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1957.
- კანზე: „პოეტ-აკადემიკოსს ი. გრიშაშვილს.“
15386. იბერიულ-კავკასიური ენათმეცნიერება. ტ. 3. თბ., 1952.

15387. კარბელაშვილი დ. ენის ახალი მოძღვრების (იაფექტიდოლოგიის) ძირითადი დებულებანი. ტფ., 1936.

15388–15389. მარრი ნ. ენა და აზროვნება. თარგმ. დ. კარბელაშვილის მიერ. ტფ., 1934.

15390–15392. მარრი ნ. ისტორიული პროცესის საკითხისათვის იაფექტური თეორიის გაშუქებით. თარგმ. დ. კარბელაშვილისა. ტფ., 1934.

15393. მარი ნ. რითი ცხოვრობს იაფექტური ენათმეცნიერება? პეტროგრადი, 1923. ტექსტის ნახევარი ლათინური ასოებითაა.

15394. მარქსისტული ენათმეცნიერებისათვის. აკადემიკოს ნიკო მარრისადმი მიძღვნილი საიუბილეო კრებული, მისი სამეცნიერო მოღვაწეობის ორმოცდახუთი წლის შესრულების გამო. [სარედ. კოლეგია: მიხ. ჩიქოვანი, ალ. ლლონტი, და სხვ.]. ტფ., 1934.

15395. მელიქიშვილი გ. როგორ ამეტყველდნენ ლურსმული წარწერები. თბ., 1961.

15396. მეშჩანინოვი. იაფექტიდოლოგია და მარქსიზმი. თარგმ. და წინასიტყვ. დ. კარბელაშვილისა. ტფ., 1931.

15397. ნეიმანი ა. სინონიმთა საკითხისათვის. ამონაბეჭდი „პუშკინის სახ. თბილ. სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომებიდან.“ ტ. VI, 1949.

კანზე: „ნეიმანის კარგი წერილი, 364, 371. ი. გრ.“

გვ. 241. წარწერა: „ჩემსა და ჩემი დაუვიწყარი ნინოს მეგობარს ძვირფას სოსოს. საშა. 1. VIII–49.“

გვ. 250. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ჯალამა – რძის გასაწური, იხ. შ. არაგვ. „გიული“. ი. გრ.“

15398. ჟენტი ს. აკად. ნ. მარი და ახალი საენათმეცნიერო მოძღვრება. ტფ., 1933.

15399. სტალინი ი. ენათმეცნიერების ზოგიერთ საკითხზე. პასუხი ამხ. ე. კრაშენინიკოვას. თბ., 1950.

15400. სტალინი ი. მარქსიზმი და ენათმეცნიერების საკითხები. თბ., 1954.

15402. სტალინი ი. მარქსიზმის შესახებ ენათმეცნიერებაში. თბ., 1950.

15403. სტალინი ი. პასუხი ამხანაგებს. თბ., 1950.

15404–15405. ფილოლოგიური ფაკულტეტის 1937–38 სასწავლო წლის პროგრამები. თბ., 1937.

კანზე: „ჩემზე გვ. 108. ი. გრ. 1938. 19/II“.

15406–15409. შლეიხერი ა. დარვინის თეორია და ენათმეცნიერება. თარგმ. გერმ. პ. ჭარაიას მიერ. თბ., 1889.

15410. ჩიქობავა ა. ენათმეცნიერების შესავალი. თბ., 1952.

15411–15412. ჩიქობავა ა. ერგატიული კონსტრუქციის პრობლემა იბერიულ-კავკასიურ ენებში. წ. 1. ნომინატიური და ერგატიული კონსტრუქციის ისტორიული ურთიერთობა ძველი ქართული სალიტერატურო ენის მონაც. მიხედვით. თბ., 1948.

15413. ჩიქობავა ა. ზოგადი ენათმეცნიერება. I. პროპედევტიკული ნაწ. შევს. გამოც. მე-2. თბ., 1939.

15414. ძიძიგური შ. საენათმეცნიერო საუბრები. თბ., 1960.

15415. ძიძიგური შ. ცნება სინონიმური პარალელიზმისა. ამონაჭერი: საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბე, ტ. II, № 7, 1941.

დასაწყისში: „პატივც. ი. გრიშაშვილს ავტორი. 6-I-42“.

15416. წერეთელი გ. არმაზის ბილინგვა. ამონაბეჭდი: აკად. ნ. მარის სახ. ენის, ისტორიისა და მატ. კულტურის ინ-ტის მოამბე, ტ. XIII, 1942.

15417. ჭანიშვილი პ. ანზანის ისტორია. ამობეჭდილია იმავე ავტორის წიგნიდან: „წერა-კითხვის მეთოდები“, ტფ., 1930.

15418–15419. ჯაფარიძე ტ. ენის გაჩენა. ქუთაისი, 1910.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი „ქართ. წიგნში“. ი. გრ., შექსპირი, გვ. 64“.

მეორე ცალის კანზე: „ივ. პოლუმორდვ. შენიშვნებით“.

15420. ჯიშკარიანი ი. ხეთების პრობლემა კავკასიური ენების საფუძველზე. ტფ., 1933.

კანზე ავტორის გვართან: „ილია მობურთალი. ი. გრ. 1938. 6/VI.“

ქართველური ენები (ზოგადი საკითხები)

15421. აბულაძე იუსტ. სახელის „სასან“-ის ეტიმოლოგიისათვის. – ამონაბეჭდი: ტფილისის სახელმწ. უნ-ტის შრომები. ტ. 5, 1936.

15422. ალავიძე მ. უცნობი დიალექტიზმები საბას ლექსიკონში. – ამონაბეჭდი: ჟურნ. „რიონი“, № 2. ქუთაისი, 1959.

კანზე: „სახსოვრად საყვარელ სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 6. 1. 59“.

15423. ახვლედიანი გ. შენიშვნები ქართულ თანხმოვანთა განდასებისათვის – ამონაბეჭდი: „მიმომხილველი“, ტ. 1, 1926.

15424. ახვლედიანი გ. I. ყრუ Mediae ქართულში. – II. ჰაე და სანი ქართულ ზმნებში – ცალკე ამონაბეჭდი: „განათლება“, 1920, № 4–5.

15425. ბერიძე ვუკ. დავით რექტორი – ლექსიკოგრაფიის საბა ორბელიანის გამგრძელებელი. – ამონაბეჭდი: „ტფილისის სახ. უნ-ტის შრომები“, ტ. 1, 1936.

15426. ბერიძე ვუკ. ზღუდე სიტყვისა და მისგან ნაწარმოებ შეზღუდული მნიშვნელობის ევოლუციისათვის. – ამონაბეჭდი: „იბერიულ-კავკასიური ენათმეცნიერება“, წ. 1. 1946.

კანზე: „ჩემს კარგ მეგობარს სოსოს. ვ. ბერიძე. 1947. 7/II“.

15427. ბერიძე ვუკ. საგან-სიტყვის ეტიმოლოგიისათვის. – ამონაჭერი „საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის მოამბე“, ტ. 3. № 4. 1942.

15428–15430. ბერიძე შ. მეგრული (ივერიული) ენა. შესავალი და მასალები (1 წიგნი 1 ნაკვეთი). ტფ., 1920.

15431–15433. ბერიძე შ. პროფესორი იოსებ ყიფშიძე. ცხოვრება და სამეცნიერო მოღვაწეობა. (1882–1919). ტფ., 1920.

გვ. 1. ი. გრ-ს ხელით წერია: „ავტორისაგან. 1920“.

15434. გამრეკელი ვ. თუ როგორ ვიპატივეთ ქართული ენა სრულის გაუქმებისგან ახალციხის წმიდა მარინეს ეკკლესიაში. ახალციხე, 1905.

15435. გიგაური ნ. კახურის თავისებურებანი რაფიელ ერისთავის ნაწერებში. 161–179 გვ. – ამონაჭერი „თბილ. სახ. უნ-ტის სტ. სამეცნ. შრომები“, კრ. 5. 1950.

გვ. 161. მიწერილია: „რაფ. ერისთავისთვის, იხ. სტუდ. სამეცნ. შრომების კრებული, 1950 წ. № 5“.

გვ. 177. ხაზგასმულია: „დამალი; მახა; სამალდეები; ბუწუწები; რამწამა გვ. 179. ხაზგასმულია: „ბნედიანი“, მიწერილია: „ფეხებში რომ რამე იბლანდება. ი. გრ.“

15436. გიორგაძე ს. ახალი სალიტერატურო ქართულის ისტორიიდან. – ამონაჭრები ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1925, № 1, 3, 5, 6.

15437–15442. გორგაძე ს. ქართული მართლწერა. ქუთაისი, 1916.

15443. გრენ ა. ქართველთ საერთო ენის ფილოლოგიასა და ლექსიკოგრაფიაზედ. (ფილოლოგიური ესკიზები) – ამონაჭერი „ივერიიდან“, 1884 წ. № 7–8.

15444–154447. გუგუშვილი პ. ეკონომიკური ტერმინოლოგიისა და მეცნიერული თარგმანისათვის. თბ., 1952.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას და საყვარელ პოეტსა და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. პ. გუგუშვილი. 26–10–54.“

მეორე ცალის კანზე: „ ი. გრ. 1952. წ. 12/XII“.

გვ. 23. სიტყვა „водопад“-ის გასწვრივ მიწერილია: „ჩახრიალა (აკაკი)“.

გვ. 28. „თანხა“ – კაპიტალის“ გასწვრივ მიწერილია: „ძირის ფული. (აკაკი)“.

გვ. 52. სადაც ავტორი ლაპარაკობს „ხელაღებით გადმოქართულებაზე“ დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „პიესებში – შეიძლება“.

მესამე ცალის კანზე: „ილია, 16“.

15448. -დნენ თუ -დენ (ისინი აშენებდნენ თუ აშენებდენ?) 2. -ნენ თუ ენ? (დაიმაღნენ თუ დაიმაღენ) 3. სუბიექტის -ს ობიექტის მრავლობითის-თ-ს წინ. (მათ აქვსთ თუ აქვთ? ის თქვენ გთხოვსთ თუ გთხოვთ?) ტფ., 1935. – ტექსტი ლითოვრ.

თავფურცელზე: „31/III–35 წ. 8 საათი. გრიშაშვილი სოსო. მწერალთა კავშირი“.

15449. დოდაშვილი კ. ახალი გზა-კვალი ქართული გრამატიკის კვლევა-ძიებისა. – ამონაჭრები ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1894 წ. 4, 5.

გვ. 130. ტექსტის ბოლოს წერია: „ამის გაგრძელება იხ. № VI, გვ. 140. ი. გრ.“

15450. დონაძე კ. წერთი მეტყველების სახეები ქართულ ენასა და ლიტ-ში. თბ., 1939.

15451. თანამედროვე სალიტერატურო ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის შედგენის ძირითადი პრინციპები. (განმარტებათა ნიმუშებით). თბ., 1945.

კანზე: „ქართულ განმარტებათა ლექსიკონის სიტყვარის რეცენზენტს ამხ. ი. გრიშაშვილს. 12. 1. 46“. იქვე მიწერილია: „ბაყალი, გვ. 9“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „მგზავსი“ და მიწერილია: „მზგავსის(?)“.

გვ. 9. მოხაზულია „ბაყალის“ განმარტება და მიწერილია კითხვის ნიშანი. ხაზგასმულია: „ხურმას ჰყიდდა“, მიწერილია: „ბაყლისათვის ხურმა არ არის დამახასიათებელი“.

15452. თოფურია ვ. ზმნის ზოგიერთი თავისებურებანი გომარულში. ტფ., 1924. – ცალკე ამონაბეჭდი: „ჩვენი მეცნიერება“, № 2 1924.

15453. თოფურია ვ. სვანური ენა. ნაწ. 1. ზმნა. ტფ., 1931.

15454–15455. თოფურია ვ. და გიგინეიშვილი ი. ორთოგრაფიული ლექსიკონი. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გამყიდველ მარგო ბახიასაგან. 1942. 10/XII“.

გვ. 66. ხაზგასმულია: „ვინც უნდა იყოს“ და მიწერილია: „ვიღაცა წერდა: „ვინაც“.

გვ. 172. ხაზგასმულია: „შენც თუ შენაც?“ მიწერილია: „ასე სწერენ ეხლა შენაც [შენც]; ვინაც [ვინც]; რაიცა, ნუ მპასუხობ, ზღვაში ჩაცვივა [ჩაცვივდება].“

15456. თოფურია ვ. და გიგინეიშვილი ი. ორთოგრაფიული ლექსიკონი. მე-2 გამოც. თბ., 1946.

ყდაზე: „ი. გრ. 1947. 20/III“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „გყავარ (მყავხარ) და გშია“, მიწერილია: „გყევარ“ და „გშიან“.

15457–15459. ინსტრუქცია რუსულ-ქართულ ლექსიკონის შესადგენად. გამოც., ქართული საბჭოთა დიდი ენციკლოპედიისა. ტფ., 1933. 37 გვ. (ქართული საბჭოთა დიდი ენციკლოპედია). ლითოგრაფირებულია.

15460. იორდანიშვილი ს. „რუსულ-ქართული ლექსიკონის შესახებ“ (პასუხად დოც. დ. კარბელაშვილს) – ცალკე ამონაბეჭდი 1933 წ. „მნათობის“ № 6–7-დან.

15461. კ. თ. ორი გერმანელი მეცნიერის [ფრიდრიხ მიულლერის და რ. აბიხის] აზრი ქართული ანბანის შესახებ. – ამონაჭერი „აკაკის კრებული“-დან, 1899, № 2.

15462. კარბელაშვილი დ. საენათმეცნიერო მასალის შეკრებისათვის. თბ., 1933.

15463–15465. კარიჭაშვილი დ. ხუცური ანბანი წამება ცხრათა ყმათა კოლაელთა და ქართული ქორონიკონი. ტფ., 1910.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1929, 10/X“.

15466–15470. კარიჭაშვილი დ. ხუცური ანბანი. გამოც. მე-2. ტფ., 1914.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „პეტრე მირიანაშვილს – დ. კარიჭაშვილი.“

კანზე: „ცივი წარწერით. ი. გრ.“

მესამე ცალის თავფურცელზე: „მვირფას ვუკოლეს გამომცემელთაგან.“

15471. კეკელიძე კ. ხანმეტი და ჰამმეტი ტექსტები (ლიტერატურული მიმოხილვა) ტფ., 1926. ცალკე ამონაბეჭდი: „მიმომხილველი“, ტ. 1. 1926.

15472. კელენჯერიძე მ. რუსულ-ქართული ხელნაწერი ლექსიკონები XVIII–XIX საუკუნეებისა. თბ., 1961.

15473. ლუმნუ ანბან (სვანური ანბანი). თბ., 1864.

15474. მაისურაძე ი. მასალები მესხური ლექსიკონიდან. – ამონაბეჭდი: ბათუმის პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. 4, 1954.

კანზე: „ძღვნად ჩვენს საყვარელ პოეტს, ლექსიკოგრაფს, ქართული სიტყვის მეჩუქურთმეს და მგზნებარე დამცველს ი. გრიშაშვილს. ი. მაისურაძე. 20 VII. 1955. წ.“
იქვე: „ჩემს „ქალაქის ლექსიკას“ უნდა შევადარო. ი. გრ.“

გვ. 68. ხაზგასმულია: „ბადაბუდი“. მიწერილია: „დაბდაბუდა“. ხაზგასმულია: „ბენძლი“, მიწერილია: „ბღენძი – გაბერილი“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „ბროიბროი“, მიწერილია: „სომხ?“. სიტყვას „ბოჭოჭუა“ მიწერილი აქვს: „ბაბაჭუა“.

გვ. 70. „გაია, გარეკარი – გა. გარეგარი“.

გვ. 71. „გნაცი-გნაც. (სომხ.) ქართულია – ქანცი“.

გვ. 72. „დაბასმა – დაბასმული ლეჩაქი“.

გვ. 73. „ადარანი – დარანიდან წარმოსდგება სომხ. სიტყვა „მატერნადარან“ ე. ი. ისტორიის მატიანეთა შემნახველი. ი. გრ. დარანი – თევზი დარანში დაიძალა“ .

გვ. 76. „თავა-თუნუქის ოთხკუთხედი ფართო ტაფა ნამცხვრისათვის – რატომ ნამცხვრისათვის? ჩვენში ინდაურისთვისაც. (სომხ).“

გვ. 77. „თუხტი – ტუხტი – მცენარე“.

გვ. 78. – კოტოში, მარცვლებისაგან დაცლილი სიმინდის ტარო – ? კოტოში უფრო გოგრისაგან, ყანწი, აყირო“.

გვ. 79. „კოჭაობა – პარპაში, სიმდიდრისგან განცხრომით ცხოვრება – თამაშობა (საბავშვო). ლირფი – თამამი, პირწავარდნილი, თავხედი ადამიანი – სულ სხვა მცნებაა. ი. გრ.“

გვ. 80. „მაზა-მაგარ სასმელზე ხელდახელ მისატანებელი ცივი საჭმელი – ახსნა სუსტია. ი. გრ. მარალ-ხარის სახელია, ჰო-შ, მარალჯან, მარალ-მარალი ჯეირანია.“

გვ. 84. „ჟიჟმატი – ჟიჟმატი ძალიან წვრილი რამ. მაგ. პატარა თევზებზე იტყვიან“.

გვ. 85. „სისივავად – ბავშვის ენით, განაზებული ბავშვი – თისი – ვავა – მშიშარა“.

გვ. 86. „ტარაბუა – ძაფის ამოსახვევი ხის მოწყობილობა – ტარაბუა „თავბრუ დამესხა“, იხ. დავით მესხის „სცენები“.

გვ. 89. „ღარღალი – ქვების გროვა, ქვაყრილი – ღარღილი – გულში ჩარჩენილი შეუსრულებელი წადილი, სევდა.“

გვ. 90. „ყლარტი – დამცირებით: სუსტი, უსუსური – მყრალი სუნი“.

გვ. 91. „შუშუტი – წისქვილის ღარის შევიწროებული ბოლო – შემუდი, ვაჭრების ტერმინია, ასორტიმენტი. ჩალახეში – ბავშვის საწოლი, თივის ან ჩალის ლეიბი – ჩალახეში, აკვნის სალტები, ბავშვს რომ ამაგრებენ“.

გვ. 92. „ცაცვი-ცაცია, ცალხელა – ცალხელა სუსტი ახსნაა. ცაცია – მარცხენა. მემარცხენე“.

გვ. 93. „წაკულაკი – კურკოვანი ხილის წვრილი... – წაკულაკი, მხოლოდ მწვანე ჭერამს ეწოდება.“

გვ. 94. „წირანი – ჭერამი – წირანი, წმინდა სომხური სიტყვაა (ეს უნდა ამოვარდეს)“.

15475–15476. მაისურაძე ი. საჯარო ლექციის ენისა და სტილის საკითხები. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ჩვენს სასიქადულო პოეტს, მოქალაქეს და მეგობარს ი. გრიშაშვილს (ბიბლიოთეკისათვის). ი. მაისურაძე. 3. IV. 1956“.

15477–15478. მარგიანი ი. ორიოდ სიტყვა სვანური ენის შესახებ. [თბ., 1903] – ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1903 წ. № 7.

15479. მარი ნ. რა წილი აქვს ქართულს ენის შექმნის და განვითარების მსოფლიო ისტორიაში. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „ვ. ბერიძემ მომცა. ი. გრ.“

კანზე: „ი. გრ. 1930. 10/XII“.

15480. მარრი ნ. ქართველი ერის კულტურული შუბლი ენათმეცნიერების მიხედვით – ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან, 1935 წ. №№ 5, 6.

გვ. 309. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ვისრამიანი“.

გვ. 310. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ტრისტან და იზოლდა“.

15481–15482. მარტიროსოვი ა. და იმნაიშვილი გ. ქართული ენის კახური დიალექტი. გამოკვლევა და ტექსტები ლექსიკონითურთ. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „სახელოვან ქართველ პოეტს ი. გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ავტორებისაგან. 18. I. 1957.“

ფორზაცის მე-2 მხარეს მიწერილია: „ურემი, 54; კაჭრეთი, 131–132; ბელგა, 59; ქორწილი, 59; 186, ხვედა“.

გვ. 131. ხაზგასმულია: „ქვა ჩაადეს, ყორღანი“, მიწერილია: „კაჭრეთი – რიყის ქვა“.

15483. მეგრელიძე ი. ი. გოგებაშვილი და ახალი სალიტერატურო ქართული ენა. სტალინირი, 1952.

გვ. 1. წარწერა: „პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით ავტორისაგან. 23/II–53. თბილისი“.

15484–15485. მეგრელიძე ი. უწყვეტლისა და მეორე კავშირებითის ადგილთათვის ქართული ზმნის დროთა სერიებში. თბილისი-სტალინირი, 1959. – ცალკე ამონაბეჭდი „სტალინირის სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომების“ 1959 წ. ტ. 7-დან.

კანზე: „მუსიკოსს პოეზიაში, – იოსებ გრიშაშვილს, – პატივისცემით ავტორისაგან. 8. VI. 1960.“

15486. მელიქსეთ-ბეგი ლ. სომხურისა და ქართული ენის კვლევის ისტორიიდან დასავლეთ ევროპაში XVI საუკუნის პირველ ნახევარში. ტფ., 1936.

15487. მირიანაშვილ ა. ქართული ფრთოვანი სიტყვები. – ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1903, № 4.

გვ. 1. მიწერილია: „ალ. მირიანაშვილი დაიბ. 1860. გარდ. 1935, 24 აპრილს.“

15488. ნეიმანი ა. ქართული იდიომები ი. ჭავჭავაძის „კაცია-ადამიანის“ მიხედვით და მათი რუსული შესასიტყვისები. – ამონაბეჭდი: ა. ს. პუშკინის სახ. ინ-ტის შრომები. № 1, 1941.

გვ. 89. ტექსტის წინ წარწერა: „ძვირფას სოსოს ალ. ნეიმანი. 14–41“. იქვე: დამი, 99.“

წიგნის ბოლოს: „ჩემი ანდაზები: 1. Куда конь с копытом, туда и рак с клешней. (კუმ ფეხი გამოჰყო, მეც ნახირ-ნახირო“).

15489–15490. ნიქარაძე შ. ზემო-აჭარული თავისებურებანი. გამოკვლევა და ტექსტები ლექსიკონითურთ. ბათუმი, 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 25/I. იხ. ლექსიკონი.“

გვ. 132. აღნიშნულია: „ანტერი“, მიწერილია: „ანდერ“.

გვ. 133. ხაზგასმულია: „ახტაჯი“, მიწერილია: „ახტაჯანა“.

გვ. 135. ხაზგასმულია: „ბეთმეზი“, მიწერილია: „ბაქმაზი“.

გვ. 142. ხაზგასმულია: „დელო, სულელი, გიჟი“. მიწერილია: „ლერმონტოვი“. ხაზგასმულია: „დესტანი“, მიწერილია: „დასტანი“.

გვ. 148. ხაზგასმულია: „კოდაუზი“ მიწერილია: „ყუდაოზი (შოთა). ხაზგასმულია: „კორკოტი“ მიწერილია: „წანდილი“. ხაზგასმულია: „ტოლზე“ მიწერილია: „მწკრივი, სტრიქონი“.

გვ. 149. ხაზგასმულია: „უმარიფათო“, მიწერილია: „ლევანდი?“ ხაზგასმულია: „ლიზადა“, მიწერილია: „ლაზადა“.

გვ. 160. ხაზგასმულია: „ჩალხამა“, მიწერილია: „ჩახლამა“. ხაზგასმულია: „ჩირალი“, მიწერილია: „ჩირალდანი“.

15491–15493. ნოღაიდელი ჯ. აჭარა დიალექტოლოგიურად. ბათომი, 1936.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1936. 18/XI“.

გაზ. „საბჭ. აჭარის“, 1936 წ. 4 ივლ. ნომრიდან ამოჭრილი ნ. კანდელაკის რეცენზია ამ წიგნზე.

გვ. 42. განყოფილებაში „აჭარულში შემჩნეული უცხო სიტყვები“, ხაზგასმულია ზოგიერთი სიტყვა და მიწერილია შესწორებული სახით.

15494. ოქრომჭედლიშვილი ი. ვინ მოიგონა ქართული ანბანი? – ამონაჭერი: „ივერია“, 1881, № 10.

15495. პროფესორი იოსებ ყიფშიძე. (1882–1919). [ნეკროლოგი]. თბ., 1919.

15496–15497. ჟორდანია თ. I. ქართული ენისთვის ბრძოლა 1882–1910 წლებში. II. ვინ დაიცვა ქართული ენა სამეგრელოს სამრევლო სკოლებში? (ანტიკრიტიკა პასუხად ბ. ი. ფანცხავას და მის კამპანიას). ქუთაისი, 1913.

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ირ. სონლულაშვილი“. იქვე მინაწერი: „მაჩუქა! ი. გრ.“

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „ფანცხავას“, მიწერილია: „იხ. ი. ფანცხავას წიგნი „ქართული ენა სამეგრელოს სამრევლო სკოლებში და თ. ჟორდანია. 1905 წ“.

15498. ჟღენტი ს. გურული კილო. გამოკვლევა, ტესტები, ლექსიკონი. ტფ., 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1939. 28/I.“ იქვე: „ლექსიკონით, 207; ეთერი, 101; „ემ. მათრახი“ არ გამოსულა, გვ. 2. ან 279.“

შმუცტიტულზე მიწერილია: „წათხი – მარილიანი წყალი საყველედ, 257“.

გვ. 279. ტექსტის ბოლოს მოხაზულია: „ჟურნალი „ემმაკის მათრახი“, 1920, 1921 წ. წ.“ და მიწერილია: „ამ წლებში არ გამოსულა.“

15499. ჟღენტი ს. რ ფონემა მეგრულ-ჭანურში. – ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის მოამბე“, ტ. 10, № 12. 1949.

გვ. 125. წარწერა: „ყველასათვის საყვარელ სოსო გრიშაშვილს – ს. ჟ. 3. XI. 49 წ.“

15500. ჟღენტი ს. სვანური ენის ფონეტიკის ძირითადი საკითხები. ექსპერიმ. გამოკვლევა. თბ., 1949.

15501–15502. ჟღენტი ს. ჭანური ტესტები. არქაბული კილოკავი. ტფ., 1938.

ფორზაცზე: „მარიფათი, 193; ალიშვერიში, 178; ბიზი, 180; დოშაკი, 184; ჯინჯალი, 186; თამბალი, 186; ყაფლანი, 190; კ (ყ) ლიჯი – ხმალი, 190; მთინი – სწორი, მართალი, 195; მუხთალი – მამასახლისი, 196; ზარხოში, 205; სალამათი – უვნებელი,

206; სიფთა, 206; ფაიწილი, 209; ქოქი, 211; შიშლიგი, იხ. საბა შიშლივი – მწვადი, გვ. 212; ძაბუნნი, 213; ჯამადარი – აბანო, აქ არ არის გამახსენდა ი. გრ. 1939. 28/1“.

15503. სალიტერატურო ქართულის ნორმათა დადგენის ძირითადი პრინციპები. თეზისები. [თბ., 1928].

15504. სალიტერატურო ქართულის ნორმათა საკითხები. [ნაკვ.] 1. 3 და ს თავსართების ხმარება ზმნებში. პროექტი ნიმუშებითურთ. თბ., 1950.

15505–15506. სალიტერატურო ქართულის ნორმები. წ. 1-ლი. ტვ., 1936.

კანზე: „გამოვიდა და მივიღე 1936 წ. 25 ნოემბ.“

გაზეთებიდან ამონაჭრები: I. ნ. კურდღელაშვილის წერილი „ქართული სტილი“, მინაწერით: „კომ.“, 1936, № 286, 11 დეკემბ.“ 2. წერილი „სალიტერატურო ქართულის ნორმები“, მინაწერით: „მუშა“, 1936 წ. № 276, 2/XII“. ვ. ა. თოფურიას და გ. ცხადაძის წერილი „კურიოზები ქართული ენის სწავლებაში“, მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1936, № 55“.

15507–15510. სალიტერატურო ქართულისათვის: (მასალები კონფერენციისათვის). ტვ., 1921.

წიგნში ჩადებულია ამონაჭრები: 1. „საქართ. განათ. მუშაკის“ № 11-დან, გ. ჭუმბურიძის წერილი „ქართული ენა და მართლწერა მწერლობასა და სკოლაში“, მინაწერით: „1926 წ.“. 2. ვალ. რამიშვილის წერილი „ლიტერატურული ქრესტომათია“, მინაწერით: „მასწავლებლის თანამგზავრი“, 1935, № 9.“ 3. გ. ხუციშვილის წერილი „ზოგიერთი უცხო სიტყვის ფორმა ქართულ ენაში“, მინაწერით: „კომ.“, სექტ., 1936“.

წიგნში ბარათი „ენის, ისტორიისა და მატერიალური კულტურის ინსტიტუტიდან“, ი. გრ. სახელზე – ქართ. სალიტ. ენის ნორმათა კომისიის სხდომაზე დასასწრებლად.

15511. სვანური პროზაული ტექსტები. ნაწ. 1. ბალსზემოური კილო. ტექსტები შეკრიბეს ა. შანიძემ და ვ. თოფურიამ. თბ., 1939.

შმუცტიტულზე: „პოეტ ი. გრიშაშვილს – სიყვარულით ა. შანიძე. 20. I. 1940“.

15512–15513. სპარსულ-ქართული ცდან. ტ. 1. ლენინგრადი, 1926.

თავფურცელზე: „ქართული სიტყვის ჭირისუფალს, ქართული პოეზიის ობოლ მარგალიტს, დიდ მოქალაქეს, ჩემს საყვარელ მეგობარს სოსოს, ვ. დონდუა. 22/II–26 წ.“ გვ. 64. ხაზგასმულია: „ პოლოჭიკი“, მიწერილია: „პოლორჭიკი.“

მეორე ცალის კანზე: „IO. მარრის წერილი“.

15514. უთურგაიძე თ. თუშური კილო. თბ., 1960.

15515–15516. ქავთარაძე ი. იაკობ გოგებაშვილი და ქართული ენა. თბ., 1956.

15517. ქართული ენის გარშემო. I. ივ. ახალშენიშვილი „წმინდა ქართული“-ს ვერ ქართულობა და საჭირო დასკვნა. II. პ. ჭარაია. ქართული სალიტერატურო ენა და ქართული მართლ-წერა. III. გრ. ყიფშიძე. ორიოდვე მოსაზრება ქართული ენისა და გრამატიკის შესახებ. [თბ., 1903, 1895]. 28–56, 81–98, 49–64 გვ. – ამონაჭერი ჟურნალ „მოამბე“-დან, 1903, № 4; 1895, № 4, 9.

კანზე: „ქართული ენის გარშემო. სამი წერილი „მომბედან“. 1. დამოუკიდებელისა (ინ-ანი – ივ. ახალშენიშვილი). 2. გრ. ყიფშიძისა და 3. პეტრე ჭარაიასი.

გვ. 56. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „დამოუკიდებელი“, მიწერილია: „ივ. ახალშენიშვილი – ინ-ანი.“

გვ. 59. ხაზგასმულია: „უგრამატიკოდაც შეიძლება კაცმა იცოდეს ენა ვარჯიშისა და პრაქტიკის შემწეობით...“. მიწერილია: „მაშა! მეც აგრე ვარ“.

15518. ქართული საენათმეცნიერო საზოგადოების წელიწდეული. ნაკვ. 1–2. 1923–1924. ტფ., 1925.

თავფურცელსა და კანზე: „ი. გრ. 1925–17–IV“.

გვ. 343. მე-2 აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „ხმოვანებში?“.

კანზე: „ლეონ მელიქსეთ-ბეგის მოხს., გვ. 343“.

15519–15527. ქართული სალიტერატურო ენის ნორმების დადგენისათვის ტფ., 1932–1934. (ენისა და ტერმინოლოგიის კომისია და სახელმწ. გამომცემლობა. კურს-კონფერენცია).

ნაკვ. 1. 1. -ური და -იური ბოლოსართების ხმარებისათვის ნასესხებ სიტყვებში. 2. უცხო სიტყვათა გადმოცემისთვის. 1932.

ნაკვ. 3 [2]. 1. – ევროპის ენებიდან მომდინარე Ia და Iu ჯგუფიანი სიტყვები ქართულში. 2. – პირთა სახელების გამოცემისათვის. 1932.

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელით: „შოთა ძიძიგური ლენინგრადი, 1933/I“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1932. 18. XII“.

ნაკვ. 3. 1. ორგანიზაციაქმნილი თუ ორგანიზებული? 1932.

ნაკვ. 4. სადაო საკითხები დროთა მესამე ჯგუფის წარმოებისას (გაუტეხია თუ გაუტეხნია? გაეტეხა თუ გაეტეხნა?). 2. სადაო საკითხები დროთა პირველსა და მეორე ჯგუფში (1. დნენ თუ დენ? ნენ თუ ენ?) 1933.

ნაკვ. 5. 1. სუბიექტის-ს ობიექტის მრავლობითის თ-ს წინ (გაქვსთ თუ გაქვთ? გიგზავნისთ თუ გიგზავნით?). 2. ები-ან სახელობითთან ზმნის შეთანხმება რიცხვში (მთები მოჩანს; ნივთიერებები იხსნება თუ მთები მოჩანან; ნივთიერებები იხსნებიან?). 3. მსაზღვრელის საზღვრულთან შეთანხმება (კეთილი მოხუცის – კეთილ მოხუცის), 1933.

ნაკვ. 7. ს. იორდანიშვილი. ქართული კომპოზიტების დაწერილობისათვის, 1934.

ნაკვ. 10. სხვადასხვა ორთოგრაფიული საკითხები. 2. ორთოგრაფიული საძიებელი. 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 18. XII.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „მარიჯანს. ი. გრ. 1933. 18. XII.“

15528. ქუთათელაძე ა. ქართული ზმნების კლასიფიკაცია. ტფ., 1897.

15529–15530. ქუთათელაძე ლ. სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონის რედაქციები. (ავტოგრაფების მიხედვით). თბ., 1957.

თავფურცელზე: „სოსოს დიდის სიყვარულითა და პატივისცემით ავტორისაგან. 2–III–58 წ.“

15531. ღლონტი ა. გურული ლექსიკა. [ტფ.], 1936.

15532. ყიფიანი დ. უცნაური ნადირობა. – ამონაჭერი „ივერი“-დან, 1880, № 1.
კანზე: „ქართული ენის შესახებ, გვ. 98“.
ტექსტის ბოლოს ფსევდონიმთან „ბაქარ ქართლელი“, მიწერილია: „დ. ყიფიანი“.
- 15533–15534. ყიფიანი მ. ბუნება ქართული ენის ეტიმოლოგიურ შენობისა.
წერილი 1. ბ-ნ ხუნდაძის „სალიტ. ქართულის“ გამო (შესავალად). ტფ., 1910.
თავფურცელზე: „ბ-ს ფილიპპე გოგიჩაიშვილს. სრულის პატივისცემით მარად მ.
ქ. ყიფიანი“.
- მეორე ცალზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „მ. ქ. ყიფიანი.“
15535. ყიფიანი მ. ბუნება ქართული ენის ეტიმოლოგიურ შენობისა. თფ., 1911.
კანზე: „ბ-ნს გერასიმე იმნაიშვილს მოსაგონრად. მ. ქ-მე ყიფიანი“. იქვე
მიწერილია: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ.“
15536. ყიფშიძე გ. ორიოდ მოსაზრება ქართული ენისა და გრამატიკის შესახებ. –
ამონაჭერი „მომბედანი“, 1895, № IV.
15537. [ყიფშიძე ი. მეგრული ენის ქრესტომათია. ს-პბ., 1914]. – ამონაჭერი
წიგნიდან: Кипшидзе И. Грамматика мингрельского (иверийского) языка. С
хрестоматией и словарем. Спб., 1914 (Матер. по яфетическому языку, VII).
- ფორზაცზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. ბერიძე. 1919“. იქვე: „იოსებ
ყიფშიძე. მეგრული ენის გრამატიკა. ს.-პბ., 1914 წ. აქ მეორე ნაწილია. ი. გრ.“
- 15538–15539. ყიფშიძე ი. ჭანური ტექსტები. ტფ., 1939.
15540. შანიძე ა. Miscellanea. ტფ., 1926. – ცალკე ამონაბეჭდი: „მომომხილველი“,
1926.
15541. შანიძე ა. პროექტი ორთოგრაფიის რეფორმისათვის. ტფ., 1920.
15542. შანიძე ა. სუბიექტური პრეფიქსი მეორე პირისა და ობიექტური პრეფიქსი
მესამე პირისა ქართულ ზმნებში. ტფ., 1920.
თავფურცელზე: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს – ა. შანიძე. 10. III. 1920.“
15543. ჩიტაია გ. დავით ყიფშიძის და სილიბისტრო ლომიას ხსოვნას. ტფ., 1926.
ამონაბეჭდი: „მომომხილველი“, ტ. 1. 1926.
15544. ჩიქობავა ა. მარტივ წინადადებების პრობლემა ქართულში. I. ქვემდებარე-
დამატების საკითხი ძველს ქართულში. მასალები მეთოდოლოგიურ იმანენტიზმისა.
ტფ., 1928.
- 15545–15548. ჩიქობავა ა. ქართული სალიტერატურო ენის ნორმების
დადგენისათვის. ზმნის გარდამავლობასთან დაკავშირებული პრაქტიკული
საკითხები. ტფ., 1934.
15549. ჩიქობავა ა. ჭანური ტექსტები. ნაკვ. 1. ხოფური კილოკავი. ტფ., 1929.
15550. ჩიქობავა ა. ჭანურ-მეგრულ-ქართული შედარებითი ლექსიკონი. ტფ.,
1938.
15551. ჩიქობავა ა. ჭანურის გრამატიკული ანალიზი. ტექსტებითურთ. ტფ., 1936.
15552. ძიძიგური შ. იაკობ გოგებაშვილი და ქართული საერთო-სახალხო ენა.
ლექციის სტენოგრამა. თბ., 1952.
- 15553–15554. ძიძიგური შ. მწერლის ენა. თბ., 1957.

15555. ძიძიგური შ. ქართული დიალექტების ქრესტომათია ლექსიკონითურთ. [რედ. გ. ახვლედიანი]. თბ. 1956.

ფორზაცზე: „იხ. ბოლო ფორზაცი. 1956. 7. XI.“

ბოლო ფორზაცზე: „ახსნა არ ვარგა. დალაზანდი 384“ და 384-ე გვერდზე ხაზგასმულია: „დალაზანდი, 53, 1 დიდი კეტი“ და მიწერილია: „დოლი. ი. გრ.“ „დოლაბი – გვ. 385“. და გვ. 385 ხაზგასმულია „დოლზანი“ განმარტებითურთ, მიწერილია: „კედელში დატანებული კარადა“.

გვ. 385. ხაზგასმულია: „დუზარა“ განმარტებითურთ და მიწერილია: „ჭადრაკში“.

გვ. 387. ხაზგასმულია სიტყვა „კოჭობი“ განმარტებითურთ, მიწერილია: „თიხის ქვაბი, უფრო ლობიოს ხარშავენ“.

გვ. 388. ხაზგასმულია: „ლაყაბი“, მიწერილია: „ლაპარაკი.“ სიტყვასთან „მალიათი“ მიწერილია: „ი. გედ.“

გვ. 391. ხაზგასმულია სიტყვა „სანთი“ განმარტებითურთ და მიწერილია: „ხერხი“.

15556. ძიძიგური შ. წართული ეპოსის ქართული ვარიანტები ოსურ-ქართულის ლექსიკურ ურთიერთობასთან დაკავშირებით. – ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკად. მოამბე“ ტ. V, № 10, 1944.

დასაწყისში წარწერა: „ბ-ნ იოსებს-სიყვარულით ავტორისაგან“.

15557. ძიძიგური შ. ქართული სალიტერატურო ენის ისტორიისათვის კავშირები და საკავშირებელი სიტყვები. თბ., 1959.

15558–15559. ძიძიგური შ. ძიგბანი ქართული დიალექტოლოგიიდან. თბ., 1954.

15560. წერეთელი მ. სუმერული და ქართული. – ამონაჭერი კრ.: „გვირგვინი“, 1912.

15561. ჭინჭარაული ა. ხევსურულის თავისებურებანი. ტექსტებითა და ინდექსით. [რედ. არნ. ჩიქობავა]. თბ., 1960.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ალაჩუხი, გვ. 273“.

15562. ჭუმბურიძე ზ. ქართული სალიტერატურო ენისა და სტილის საკითხები. თბ., 1956.

15563–15565. ხუბუა მ. ზემოაჭარის ენობრივი მიმოხილვა. ბათომი, 1932.

15566. ხუნდაძე ს. სალიტერატურო ქართული. ქუთაისი 1901.

გვ. 182. ხაზგასმულია: „თხუნელა, მუდო“, მიწერილია: „იმერ“.

გვ. 183. ხაზგასმულია: „ტიკი“, მიწერილია: „სომხურზე?“

გვ. 184. არშიაზე მიწერილია სიტყვა „ტიკინას“ განმარტება: „დედოფალა-სინდიოფალა“.

გვ. 185. სიტყვა „ჩანჩქერის“ შესატყვისების შესახებ მიწერილია: „კარგია“.

15567. ხუნდაძე ს. ქართული ზმნები. ქუთაისი, 1891.

15568–15569. ხუნდაძე ს. ქართული მართლწერა. ქუთაისი, 1913.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი. 1917 წ. 25/XI“.

15570–15571. ხუნდაძე ს. ქართული მართლწერისა და სწორების ძირითადი საფუძვლები. ქუთაისი, 1927.

თავფურცელზე: „ძვირფას მეგობარს ი. გრიშაშვილს – ავტორისაგან. 1927, 19-VIII.“

გვ. 73. ხაზგასმულია სიტყვა „დოსტაქანის“ შესახებ: „სპარსული ძირისაა“, მიწერილია: „საბას აქვს“. მე-8 აბზაცის არშიაზე წერია: „ალ. ჭ-ძეს აქვს მშვენიერთა ხელმწიფავ!“

გვ. 74. ხაზგასმულია: „ნინოზეა შეყვარებული“ მიწერილია: „მძლავრად შეყვარებას ნიშნავს.“

გვ. 75. ხაზგასმულია: „2 შაური, 3 შაური, 1 აბაზი“, მიწერილია: „უხალთუნი, იხ. ჩემი წერილი „სალომეზე“, საბას აქვს“.

გვ. 76. ხაზგასმულია: „ვანა გავიკეთე“, მიწერილია: „მივიღე, ვიბანავე“. ხაზგასმულია: „სასტუმროში ჩამოხტენ-ო“, მიწერილია: „იქნება ძლივს იძვრება და ჩამოხტომა არ შეუძლიან“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „იამა“, მიწერილია: „Яма“. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: ფ. მახარაძემაც აღნიშნა“.

15572. ხუროძე ვ. განაკვეთი ქართულ ენაში. (მეთოდური წერილი). ტფ., 1930.

კანზე: „ი. გრიშაშვილს, გრძნობის მეფეს, აზროვნებაშიც რომ თავადობს, ავტორისაგან. 19. 5. II. 30. ტფილისი.“

15573. ხუროძე ვ. მეთოდიკა ქართული ენისა. ნაწ. 1. ქუთაისი, 1920.

15574. ჯავახიშვილი ი. ქართველი ერის ისტორიის შესავალი. წ. 2. ქართული და კავკასიური ენების თავდაპირველი ბუნება და ნათესაობა. ტფ., 1937.

15575. ჯავახიშვილი მ. ახალი სალიტერატურო ქართულისათვის. – ამონაჭრები „მნათობი“-დან, 1928 წ. № 11–12; 1929, № 1.

№ 11, გვ. 233 ხაზგასმულია: „ბერეჟეთი“, მიწერილია: „ბარაქა ვერ შემოვა?“ ხაზგასმულია: „ალაო“, მიწერილია: „ალაო ლიტერატურული სიტყვაა?“

გვ. 234. ხაზგასმულია: „ალაჯა-საქონლის მკერდის ქონი“. მიწერილია: „ალაჯა-თუთა?“

№ 12, გვ. 148. მოხაზულია: „ალამდარი, (მედროშე); აღსაჰკალი (საპატიო კაცი, თეთრწვეროსანი)“... მიწერილია: „ბოჰემა“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „ქორვაჭარი“ მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „ხლაფორთიანი“, მიწერილია: „Хлопотать?“

გვ. 160. ხაზგასმულია: „არასწორი ქუჩა“ მიწერილია: „უსწორმასწორო“.

ძველი ქართული ენის ძეგლები

15576–15577. ათონის ივერიის მონასტრის 1074 წ. ხელთნაწერი ალაპებით. საიუბილეო გამოცემა საეკლესიო მუზეუმისა. რედ. მ. ჯანაშვილი და წინასიტყვ. ა. ხახანაშვილის. თბ., 1901.

ყდაზე მიწერილია: „მ. ჯანაშვილის რედაქციით.“ იქვე ი. გრ. ხელით: „მ. ჯანაშვილის ხელია.“

ფორზაცზე: „ვიყიდე ბაზარზე ვანიჩკასაგან. 1929, 1/V. ი. გრ.“

15578–15579. არსენი კათალიკოზი ქართლისა. ცხოვრება წმინდა ნინოსი. შედგენილი დიდის არსენი ქართლის კათალიკოზის მიერ X საუკუნეში. გამოცემა საეკლესიო მუზეუმისა № 10, XI–XII ს. ხელნაწერიდგან. [პ. კარბელაშვილის წინასიტყვ]. ტფ., 1902.

ყდის მეორე გვერდზე მიწერილია: „აქ ოთხი წიგნია. ი. გრ.“

15580–15581. ასურელ მამათა ცხოვრებათა არქეტიპები. გამოსცა ს. კაკაბაძემ. ტფ., 1928.

15582–15584. ასურელ მოღვაწეთა ცხოვრების წიგნთა ძველი რედაქციები. ტექსტები გამოკვლევითა და ლექსიკონით გამოსცა ილია აბულაძემ. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955 წ., 26/XII.“

15585. ბასილი ზარზმელი. [ცხოვრება და მოქალაქეობა სერაპიონ ზარზმელისა. ტფ., 1909] – ამონაჭერი წიგნიდან: მ. ჯანაშვილი. ქართული მწერლობა. წ. II. ტფ., 1909.

15586–15587. გიორგი მთაწმინდელი. ცხოვრებად იოვანესი და ეფთვიმესი. გამოსაცემად დაამზადა ივ. ჯავახიშვილმა. – გიორგი მთაწმინდის ენა იოვანეს და ეფთვიმეს ცხოვრების მიხედვით. ა. შანიძისა. თბ., 1946. (ძველი ქართული ენის ძეგლები, 3).

თავფურცელზე ა. შანიძის წარწერა: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს მეგობრობის ნიშნად. 3. III. 1947“.

მეორე ცალის ყდაზე: „ივ. ჯავახიშვილის შეკვრაში. აქ შენიშვნებია. ი. გრ. 1947. 24/II“.

ყდის მე-2 გვ.: „ღილ-კილო, გვ. 144.“

ფორზაცზე: „რუდუნება, გვ. 128-შრომა და არა გაჭირვება, იხ. საბა; საბრხე, გვ. 132-რატომ არა აქვს ახსნილი? საბრხე მგონი მახეს ნიშნავს. იხ. ა. ჭ-ძე; ყუმაში, გვ. 110, 139. ყუმაში სოფელია დაღესტანში – ე. ი. მთიანეთი, სადაც იქსოვება მოწითალო მატერია. ი. გრ“.

15588. ევაგრე ეპისკოპოსი. ცხოვრებად და მოქალაქეობად წმინდისა მამისა ჩვენისა და მოციქულთა სწორისა ბაგრატისა, მღვდელი მოძღურისა ტავრომენელთა ქალაქისა, ჭალაკისა მის სიკილიისა, რომელი აღწერა ევაგრე ეპისკოპოსმან, მოწაფემან მისმან [ალ. ხახანაშვილის გამოც. მოსკოვი, წ. ა.] 111 გვ. – ამონაბეჭდი ჟურნ.: „Tr. по востоковедению, изд. Лазаревским ин-том восточных языков. Вып. XIX.“

ფორზაცზე ს. ყაუხჩიშვილის ხელით: „Жытие Баграта епископа Тавроменийского, издал А. Хаханов.“ იქვე: „ეს სათაური ს. ყაუხჩიშვილს აღვადგენინე – ი. გრ.“

ფორზაცზე: ეს წიგნი შენიშვნებითაა – მართალია ამ წიგნის უფრო სრული დუბლიკატი მაქვს ხახანაშვილის შეკვრაში, მაგრამ – დარჩეს ჩემს ბიბლიოთეკაში და ნუ ჩასთვლით სხვისადმი გადასაცემ დუბლიკატად. – ი. გრ. 1. შეცდ. გასწორება, გვ. 105. 2. ზოგად და კაცად კაცისა, გვ. 49, 3, 4“.

15589. იმნაიშვილი ი. ქართული ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი. ა. შანიძის რედ. ნაკვ. 1. ა. მ. თბ., 1948.

ფორზაცზე: – „ხვალემ იზრუნოს თავისა თვისად“, გვ. 215; „ხვალემ იზრუნოს ხვალისა“, ალექს. ჭ-ძე“.

ყდის მე-2 გვ.: „თვინიერ (გარდა, გარეშე), 226“.

15590. იმნაიშვილი ი. ქართული ოთხთავის სიმფონია. [ა.-ჰ]. ლექსიკონი ა. შანიძის რედ. თბ., 1948–1949.

15591. კახაძე მ. ბასილი დიდის „ექუსთა დღეობა“. თბ., 1948.

15592. კიმენი. გამოც. რუსეთის სამეცნ. აკადემიისა პროფ., კორნ. კეკელიძის რედ. ტ. 1. ტფ., 1918.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი. 1919 წ., 4/IV“.

15593. კიმენი. ტ. 2. გამოსცა კ. კეკელიძემ. თბ., 1946. (ქართული აგიოგრაფიული ძეგლები. ნაწ. 1-ლი).

ყდის მე-2 გვ.: „ლექსიკონი, გვ. 7, 20, 31, 44, 219“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 10 იანვ.“ იქვე: „ბოსტანი, 31; განცხრობა – ხუმრობა, 220“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „განვზასრეთ“, მიწერილია: „ზასრი“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „მდღევარი“, მიწერილია: „საზა“. ხაზგასმულია: „მეზობირი“, მიწერილია: „ნეზობირელი ი. ფერადის ფსევდ. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „ფიქალი – ქვაფენილი“, მიწერილია: „ფილაქანი“. ხაზგასმულია: „ქოქი-ეკალი-ჩირგოვანი (საზა)“, მიწერილია: „ქოქი-ძირი“. სიტყვას „გამოიწულილვა“, მიწერილი აქვს: „გრ. ყიფ.“

გვ. 222. ხაზგასმულია: „ლანკნასა“, მიწერილია: „ ლანკანი-ლარნაკი. ი. გრ.“

გვ. 223. ხაზგასმულია: „როჭიკი“, მიწერილია: „ჯამაგირი – გასამრჯელო“. ხაზგასმულია: „სერი-ვახშამი“, მიწერილია: „სერობა-აშხამ-სალამო“.

გვ. 225. ხაზგასმულია: „წიად“, მიწერილია: „წიადიფერი“.

15594–15595. მამათა სწავლანი X და XI ს-თა ხელნაწერების მიხედვით. გამოსცა ილია აბულაძემ. ა. შანიძის რედ. თბ., 1955.

15596. Материалы по грузинской агиологии. По рукописям X века. С предисл. издал А. Хаханов. М., 1910. XXVII, 77 с. (Труды по востоковедению, изд. Лазаревским ин-том Восточ. яз. вып. XXXI). Б. Ц.

გვ. გვ. I–XXVII შესავალი რუსულ ენაზე. ტექსტი ქართულ ენ.

15597–15598. ნიკოლოზ I კათალიკოზი ქართლისა. საკითხავი სწმუნის ცხოველისაჲ კუართისა საუფლომსა და კათოლიკე ეკლესიისა. ნიკოლოზ I (1149–1160 წ.) ქართლის კათალიკოზ-პატრიარქის მიერ შედგენილი. ტფ., 1908.

15599. საქმე მოციქულთა ძველი ხელნაწერების მიხედვით. გამოსცა ილია აბულაძემ ა. შანიძის რედ. თბ., 1950.

15600. სინური მრავალთავი 864 წლისა სასტამბოდ მოამზადეს კათედრის წევრებმა: აკაკი შანიძის რედ-ით. წინასიტყვ. და გამოკვლევით. ახლავს 11 ტაბულა. თბ., 1959.

შმუცტიტულზე: „პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს წრფელი გულით შანიძისაგან. 8. IX. 1959“.

15601. ფსალმუნის ძველი ქართული რედაქციები X–XIII საუკუნეთა ხელნაწერების მიხედვით. გამოსცა მ. შანიძემ. თბ., 1960.

15602. ქართული ენის ისტორიული ქრესტომათია. (V–X საუკუნეების ძეგლები). გამოსცა და ტაბულები და ლექსიკონი დაურთო ი. იმნაიშვილმა. ა. შანიძის რედ. თბ., 1949.

გვ. 391. ხაზგასმულია: „დაუვსებელი“. მიწერილია: „დავსებული“.

გვ. 457. ხაზგასმულია: „ქალანდარი“, მიწერილია: „ქალან-დარი(?)“

ფორზაცის მე-3 გვერდზე წერია: „დაბუშებული-დაბუჟებული? გვ. 386; დაბოშებული – დუნე“.

15603. ქართული ენის ისტორიული ქრესტომათია. ტ. 1. V–X საუკუნეების ძეგლები. გამოსცა და ტაბულები, ლექსიკონები დაურთო ი. იმნაიშვილმა. ა. შანიძის რედ. მე-2 გამოც. შევს. და შესწორ. თბ., 1953.

გვ. 413. ხაზგასმულია: „ასტამი-ცეცხლის ასაღები იარაღი (რკინისა)“, მიწერილია: „ცომის?“

15604. ქართული ოთხთავის ორი ძველი რედაქცია. სამი შატბერდული ხელნაწერის მიხედვით (897, 936 და 973 წწ.) გამოსცა აკაკი შანიძემ. თბ., 1945.

15605–15607. ღვთისმშობლისა მიერ სასწაულებრივი ხსნა კონსტანტინეპოლისა სპარსთა და სკვთთა ზედმოსვლისაგან. 625–632 წწ. დაიბეჭდა 1041 წ. ტყავზედ ხელთნაწერიდგან. ტფ., 1903. დანართი: „მკითხველთა მიმართ“. მდ. პ. კარბელაშვილი.

15608. შანიძე ა. ძველი ქართულის ქრესტომათია ლექსიკონითურთ. 1. ქრესტომათია. ტფ., 1935.

თავფურცელი და წინასიტყვ. ქართ. რუს. და გერმ. ენაზე.

ფორზაცზე: „დაგვიანებული სალამით ჩემს სოსო გრიშაშვილს – ა. შანიძე. 6/X. 937.“

15609. ცხოვრებაჲ წმ. გრიგოლ პართელისაჲ. ტფ., 1920. (ქართული ძეგლები). I. საეკლესიო მწერლობა, № 2).

გვ. 15. ხაზგასმულია: „გუდაჲ ტყავისაჲ და აღავსეს იგი ღუელფითა და დაარქუეს თავსა“, მიწერილია: „სარქველი“.

15610–15612. წიგნი ძუელისა აღთქუმისანი. 978 წლის ხელნაწერის მიხედვით. ტ. 1, 1947–1948.

ნაკვ. 1. დაბადებისაჲ. გამოსვლათაჲ. გამოსცა ა. შანიძემ. 1947.

შმუცტიტულოზე:

„დიდ ხარფუხელს გამარჯობა!
ეხლა გიძღვნი ამ „ძველ აღთქმას“,
რომ ლამაზებს უსრულებდე
შენაპირებს, სიტყვას, აღთქმას“.

ა. შანიძე. 5. II. 1948.“

ნაკვ. 2. ლევიტელთაჲ მსაჯულთაჲ რუთისი, იობისი, ესაიაჲსი. გამოსცა ა. შანიძემ. 1948.

15613. ხანმეტი ლექციონარი ფოტოტიპიური რეპროდუქცია. გამოსცა და სიმფონია დაურთო ა. შანიძემ. თბ., 1944.

შმუცტიტულზე:

„გრიშაშვილსა მოგერთვას
წიგნი ესე ხანმეტი
სიჭაბუკე გაგისხლტა
ეხლა შენც ხარ ხანმეტი.

ა. შანიძე. 14. VIII 944“.

იქვე მიწერილია: „P. S. აკაკიმ ზეპირად მითხრა თავისი ექსპრომტის გაგრძელება:

„როს მოკვდები, გიტირებს
ცოლი ოცდა ცხრამეტი.“

ქართული ენის გრამატიკა

ქართული ენის გრამატიკის სასკოლო სახელმძღვანელოები

15614–15615. ანტონ I. ქართული ღრამატიკა. თბ., 1885.

15616–15617. ბენაშვილი ა. მოკლე ქართული გრამატიკა. ტფ., 1894.

ბოლო ფორზაცზე მიწერილია: „ფასი ხუთი შაური (ასე აწერია ყდაზე). ი. გრ.“

15618. ბროსსე მარი-ფელისიტე. ხელოვნება აზნაურებითი გინა ქართულის ენისა. თვთ მასწავლებელი. ქართული ენის გრამატიკა ფრანგულად. Paris, 1834.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 12/III. იშვიათია. სახლში არ გაიცემა. ი. გრ.“

15619. გრამატიკა და პუნქტუაცია ქართული ენისათვის. ტფ., 1931.

15620. დოდაშვილი ს. შემოკლებული ქართული ღრამატიკა. ტფ., 1930.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ქუთელიას წერილი „გამოჩენილი ქართველი ფილოსოფოსი“ მინაწერით: „კომ.“ 1944, № 199, 1 ოქტ.“

15621–15622. იოსელიანი პ. პირუჭლ-დაწყებით კანონნი ქართულისა ღრამატიკისა. თფ., 1840.

ფორზაცის მეორე გვ.: „ეს ყველგან არის! ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „პატივცემულ იოსებს – ირაკლი რამიშვილისაგან. 18, V, 55“.

15623. იოსელიანი პ. პირუჭლ-დაწყებითი კანონი ქართულისა ღრამატიკისა თფ., 1863.

კანზე მიწერილია: „პირველი გამოცემა იყო 1840, მეორე 1851, მესამე 1863.“

15624. კარიჭაშვილი დ. ქართული ენის გრამატიკა. ეტიმოლოგია. 12 ტაბულით. თფ., 1929.

15625–15627. მირიანაშვილი პ. გახსოვდეს წერა-ლაპარაკის დროს ქართული გრამატიკის წესები. გამოც. 1-ლი. თბ., 1914.

კანზე: „ბ. მიხო შალამბერიძეს ავტორისაგან.“

გვ. 26. მიწერილია: „აკლია ლექსიკონი. ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ლექსიკონით“.

15628–15629. მოკლე ქართული გრამატიკა. [დამატებით გრამატიკული და ლოდიკური ანალიზებისა, ახლად შედგენილი]. სასოფლო სკოლების ყრმათათვის. მონთობანი, 1877.

15630. ნიკოლაიშვილი ი. ქართული ენის პრაქტიკული გრამატიკა. მე-5 შესწ. გამოც. თბ., 1923.

15631–15632. ნიკოლაიშვილი ი. ქართული ენის გრამატიკა. სახელმძღვ. შრომის სკოლებისათვის. თბ., 1928.

15633–15636. ნიკოლაიშვილი ი. ქართული მოკლე გრამატიკა. მე-3 შესწ. გამოც. ქუთაისი, 1917.

15637–15639. ნიკოლაიშვილი ი. ქართული მოკლე გრამატიკა. მე-4 შესწ. გამოც. თბ., 1919.

15640–15641. ჟორდანიას თ. ქართული გრამატიკა. (ეტიმოლოგია და სინტაქსი). ტფ., 1889.

კანზე: „მისს ბრწყინვალეობას, უხუცესს დიდსულოვანს ჩვენს მგოსანს რაფაელ ერისთავს. – გვინახავს ცადმდე აღწევა ან ქვესკნელამდე დაცემა თქვენი, თავადო, მქისესა საწუთროსაგან, გარნა არ ვის უნახავს შერყევა მცირეოდენი პატიოსნებით აღსავსეთს ანდამატიურის თქვენის სულისა. ავტორისაგან“.

15642. რამიშვილი ვ. ქართული ენა. გრამატიკა და მართლწერა. სავარჯიშოებითურთ. III–IV კლ. სახელმძღვანელო. მე-9 გადაამუშ. გამოც. თბ., 1953.

კანზე: „გვ. 78, 81, 84. ჩემი „ანბანთქებიდან, გვ. 78, ი. გრ.“

15643. სიხარულიძე ი. ქართული ენა. გრამატიკა, ორთოგრაფია, პუნქტუაცია, სტილი, საქმიანი ქაღალდები და წიგნზე მუშაობის ელემენტები. სამუშაო წიგნი მოწაფეთათვის. მე-2 შევს. და გადაამუშ. გამოც. სახელმძღვ. საქარხნო-საფაბრიკო შვიდწლედელებისა და კოლმეურნეთა ახალგაზრდობის სკოლის მე-5, 6 და 7 ჯგუფისათვის. ტფ., 1932.

15644. ქუთათელაძე არ. პირველდაწყებითი ქართული გრამატიკა. ტფ., [1888].

15645–15648. ქუთათელაძე არ. პირველ-დაწყებითი ქართული გრამატიკა. მე-2 შევს. გამოც. ტფ., 1889.

თავფურცელზე: ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „ს. თ. ხუნდაძე“.

ფორზაცზე: „ფანქრით ყველგან ხაზგასმულია და შენიშვნებიც დართულია სილოვან ხუნდაძის-მიერ. ი. გრ. 1955. 16/V“.

15649–15650. ყიფიანი დ. ახალი ქართული გრამატიკა. სხარტულად დაწერილი მამისაგან შვილებისათვის დიმიტრი ყიფიანისა. ს.-პბ., 1882.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი, 1917 წ. 2 იანვარი“. იქვე: „გვ. 52. წყალიან; ნაცვალსახელი, გვ. 56.“

გვ. 62. ხაზგასმულია: „ველარ ვივლითო“ და მიწერილია: „ვიართ?“

გვ. 151. ხაზგასმულია: „დაისი, დაისით ლოცვა-ღამის ლოცვა“, მიწერილია: „ეს სიტყვა (დაისი) ნახმარი აქვს აგრეთვე ვინმე ხატისკაცს, იხ. მისი ლექსების წიგნი „სოფლის მასწავლებელი და გლეხი“, 1887, გვ. 68. ი. გრ.“

- გვ. 171. ხაზგასმულია: „ნარაჯი“, მიწერილია: „Компот ან კონსერვი.“
- გვ. 174. ხაზგასმულია: „ქალი“, მიწერილია: „ქღალი?“
- გვ. 178. სიტყვას „სასტიკი“ მიწერილი აქვს: „მკაცრი.“
- გვ. 185. სიტყვას „ქანქარა“ მიწერილი აქვს: „ქანქანჩი.“
- გვ. 193. არშიაზე მიწერილია: „საზოგადოდ ლადო აღნიაშვილმა თავის ლექსიკონი აქედან გააკეთა, იხ. მისი „უბის ლექსიკ. 1886 წ.“
15651. შანიძე ა. ქართული გრამატიკა. 1. მორფოლოგია. ტფ., 1930.
კანზე: „მვირფას ძმა-მეგობარს ი. გრიშაშვილს. ა. შანიძე. 22. VI. 1930“.
- 15652–15653. შანიძე ა. ქართული ენის გრამატიკა. სახელმძღვ. მე-5 და მე-6 კლ. მე-5 გადამუშ. გამოც. ნაწ. 1–2. თბ., 1949.
ნაწ. 1. ფონეტიკა და მორფოლოგია (მართლწერის საკითხებითურთ).
კანზე: „აქ მეცა ვარ. ი. გრ.“
- ნაწ. 2. სინტაქსი (მართლწერის საკითხებითურთ).
15654. შანიძე ა. ქართული ენის გრამატიკა. [ტ.] 1. მორფოლოგია. თბ., 1955.
თავფურცელზე: „აკადემიკოს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 27. III. 1956.“
ფორზაცზე ქაღალდის ფურცელი წარწერით:
„გრიშაშვილო, მოგიძღვენ
გრამატიკის წიგნიცა.
მოგეწონის-იკითხე,
არა- დ ჰკარი წიხლიცა.
ა. შანიძე. 27. III. 1956.“
- 15655–15656. შანიძე ა. ქართული გრამატიკის საფუძვლები. ნაკვ. 1–2. [თბ., 1942–1943].
ნაკვ. 1-ლი. [1942].
ყდაზე: „ავტორისაგან წარწერა ლექსად“.
თავფურცელზე წარწერა:
„ვინ არ იცნობს ჩვენში
გრიშაშვილს იოსებს?!
ამა წიგნის ძღვნობას,
ვიცი, არ იოცებს.
ა. შანიძე 20. II. 1943.“
- ნაკვ. მე-2. [1943].
თავფურცელზე: „ხარფუხელ ბულბულს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 24. XII. 943.“
კანის მე-4 გვ.: „1. კლოდ-გე გ. წერეთელმა. 2. გოლ. ჩ-ძე. ი. გრ. ფოგ-ტი, 345“. გვ. 353.
„გუშინ ჩაგიმსხვრევია
სასწავლებლის მინები, –
გარიგებენ – წიგნს ისვრი,
ხელეებს იკვრევინები.
ჩემიდან. ი. გრ.“

გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მიწერილია: „კომ.“, 1943, № 264, 24 დეკემბი“.

15657. შანიძე ა. ქართული გრამატიკის საფუძვლები. [ტ.] 1. მორფოლოგია. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „სიტყვას გეტყვი ისეთსა,

ვიცი მეტად იოცებ:

ლექსის წერას არ უნდა

გრამატიკა, იოსებ. ჩემს ძმა-მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. ა. შანიძე.

30. IX. 1953“. იქვე: „მომიტანა ლელა შანიძემ. ი. გრ. ბოლოში რეცენზია ჩააკრა ი. გრ-მა“.

ამონაჭერი გაზეთიდან ალ. ლლონტის წერილი „ძვირფასი წიგნი“, მინაწერით: „საბჭოთა ოსეთი“, 1953, № 239, 5 დეკემბი“.

15658. შანშოვანი ზ. მოკლე დრამატიკა ქართულისა ენისა, ქმნული ზურაბ შანშოვანისაგან 1737 წელსა. ს.-პბ., 1881.

15659–15660. ძიძიგური შ. ქართული ენის ლექსიკა. ფონეტიკა. მორფოლოგია. სახელმძღვ. პედ. სასწავლებელთათვის. თბ., 1956.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ძიძიგურის წერილი „ახალი ქართული ენის ფუძემდებელი“, მინაწერით: „კომ.“, 1957. 22/X. ი. გრ.“

15661–15662. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა. მე-2 შევს. გამოც. ქუთაისი, 1907.

ყდაზე: „უკანონო ფორმები, 215; შეცდომა, 236–38“.

მეორე ცალის კანზე მიწერილია: „ქართული – მზეი, წაიძინევი.“

15663–15664. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა. მე-3 შევს. გამოც. ქუთაისი, 1911.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი არ არის „ქართულ წიგნში“ აწერილი. ი. გრ.“

15665. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა. გამოც. მე-4. ქუთაისი, 1915.

ყდაზე: „მხოლოდ „იმელშია“. ი. გრ.“

15666. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა. მე-5 გამოც. ქუთაისი, 1917.

15667–15669. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა. მე-7 გამოც. ქუთაისი, 1920 [კანზე: 1921].

კანზე: „მხოლოდ „პალატაშია“. ი. გრ.“ იქვე: „იხ. 175. ბოლო სიტყვა“. ხაზგასმულია: „მეშვიდე გამოცემა“, მიწერილია: „მეექვსე? ი. გრ.“

15670–15673. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა პირველდაწყებითი შკოლებისათვის. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1913.

მეორე ცალის ფორზაცზე ბეჭედი: „წიგნის მაღაზია „ცოდნა“ იოსებ ნიკოლოძის ძე მერკვილაძისა. ქ. თბილისი.“

მესამე ცალის კანზე: „თბილისში არ არის. – ი. გრ.“.

15674. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა პირველდაწყებითი შკოლებისათვის. მე-3 გამოც. ქუთაისი, 1917.

15675. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა პირველდაწყებითი შკოლებისათვის. მე-4 გამოც. ქუთაისი, 1919.

15676. ხუნდაძე ს. ქართული გრამატიკა. პირველდაწყებითი შკოლებისათვის. მე-5 შესწ. და შევს. გამოც. ქუთაისი, 1920.

15677–15678. ჯანაშვილი მ. ქართული გრამატიკა. ტფ., 1906.

ქართული ენის სასკოლო სახელმძღვანელოები

15679. ანბანი. შემდგ. ი. ჯაფოშვილი. [თბ., წ. ა.].

15680. ანბანი მხატვრობით და საყოველღეო ლოცვანი. მე-2 გამოც. ტფ., 1899.

15681. ანბანი მხატვრობით და საყოველღეო ლოცვანი. მე-4 გამოც. ტფ., 1905.

15682. აბულაძე ი. ქართული ენა. საქ. სსრ. სომხ. სკოლის მე-2 კლ. სახელმძღვანელო. სწავლების პირველი წელი. მე-5 გამოც. თბ., 1945.

კანზე: „გვ. 63. ვის ეკუთვნის ეს ლექსი?“

გვ. 107. ხაზგასმულია სათაური: „რა სჯობია?“, მიწერილია: „მარიჯანისა“.

15683. ასამბაძე ნ., უგულავა ტ. და მგალობლიშვილი ს. ქართული ენა. ყრუ-მუნჯთა სკოლის მე-3 კლ. სახელმძღვანელო. თბ., 1953.

15684–15685. ბეგიაშვილი თ. კვირკველია პ. და მჭედლიძე ს. ქართული ენის სახელმძღვანელო. (არა ქართველთათვის). ლექსიკონით და გრამატიკით. ტფ., 1925.

15686–15687. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. ახალი გზა. ქართული ენის სახელმძღვ. დაწყ. სკოლის II ჯგუფისათვის. ტფ., 1934.

15688. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 1. ანბანი და ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1944, 29 აგვისტო. პ. შ-ს მაგიდიდან.“

გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. კუპრაძის წერილი „ქართული ენის ახალი სახელმძღვანელოები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1944 წ. № 192, 22 სექტ.

15689. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 1. ანბანი და ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. მე-2 გამოც. თბ., 1945.

15690. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 1. ანბანი და ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. მე-3 გამოც. თბ., 1946.

15691. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. პირველი ნაწილი. ანბანი და ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. მე-7 გამოც. თბ., 1950.

ყდაზე: „102“.

გვ. 188. წინადადებაში: „ჩამიჩი – თონეში გამომხმარი ყურძენი“. ხაზგასმულია „გამომხმარი“, მიწერილია: „გამომშრალი“.

15692. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 1. ანბანი და ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. თბ., 1952.

ყდაზე მიწერილია: „ჩემი ლექსები“.

15693. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა-ენა შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 2. სახელმძღვ. დაწყებითი სკოლის მე-2 კლასისათვის. თბ., 1944.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსებია. ი. გრ. 1944. 16 X.“

მიწერილია შემდეგი ლექსების ტექსტის ბოლოს „ი. გრ. გვ. 6. „შრომისაკენ“; გვ. 37. „ოქტომბრელის სიმღერა“; გვ. 44. „ბიჭო, ნუ ფანტავ ქვიშასა!“; გვ. 61–62. „მხიარული ზამთარი“; გვ. 71–72. „მესაზღვრის სიმღერა; გვ. 95–96. „ჩვენ ოთხნი ვართ“; გვ. 105–106. „გაზაფხულის მოლოდინში“; გვ. 151. „სოფლისაკენ“.

15694. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 2. სახელმძღვ. დაწყებითი სკოლის მეორე კლასისათვის. გამოც. მე-2. თბ., 1945.

15695–15696. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე კ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. ნაწ. 2. სახელმძღვ. დაწყებითი სკოლის მე-2 კლასისათვის. გამოც. მე-3. თბ., 1946.

კანზე: „ჩემი ლექსებით. ი. გრ.“ იქვე: „1. შეცდომა, 112. 2. სათაურში წერტილები არ უნდა?“

15697. ბურჯანაძე კ. და ბოცვაძე ნ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. მეორე ნაწილი. მე-9 გამოც. თბ., 1952.

ყდაზე: „ჩემი ლექსები“.

15698. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე ეკ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. მე-2 ნაწ. მე-10 გამოც. თბ., 1953.

15699. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე ეკ. დედა ენა. შედგ. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ მიხედვით. მე-2 ნაწ. ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. მე-18 გამოც. თბ., 1961.

15700. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე ეკ. მე-2 კლ. სახელმძღვ. გამოც. მე-12. თბ., 1955.

15701. ბოცვაძე ნ. და ბურჯანაძე ეკ. ქართული ენა. მე-2 კლ. სახელმძღვ. მე-14 გამოც. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „გვ. 83. ი. გრ.“

გვ. 84. ლექსის „მხიარული ზამთარი“-ს ბოლოს მიწერილია: „ი. გრ.“

15702. ბოცვაძე ნ. ბურჯანაძე ეკ. და ჩიხლაძე რ. ჯეჯილი. მეორე ჯგუფის სამუშაო წიგნი. ტფ., 1929.

კანზე: „გვ. 105. ჩემი ლექსი. ი. გრ.“

გვ. 105. ლექსში „თავისუფლება“. გადახაზულია: „დღეის დღესა“ და მიწერილია: „სანატრელსა“.

გვ. 313. ფსევდონიმს მარიჯანიძეს მიწერილი აქვს: „დ. ალექსიძე“.

15703. ბურჯანაძე ვ., გომელაური ი. და დუმბაძე დ. ქართული ენის ქრესტომატია არაქართველთათვის. მე-7, 8 და 9 ჯგუფებისა და ტექნიკუმებისათვის. სახელმძღვ. ეროვნულ უმცირესობის სკოლებისათვის. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „საქართველოს სახელოვან მგოსანს, იოსებ გრიშაშვილს ნიშნად პატივისცემისა. ავტორებისაგან“.

კანზე: „ჩემი სამი ლექსია. იხ. სარჩევი“.

15704. გაფრინდაშვილი გ. ქართული ენის დედანი. [თბ., წ. ა.].

15705. გაფრინდაშვილი გ. ქართული ენის დედანი. გამოც. მე-2. [თბ., წ. ა.].

კანზე: „აქ არ არის – ი. გრ.“

15706. გოგებაშვილი ი. დედა ენა ანუ ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი სახალხო სკოლებისათვის. გამოც. 1-ლი. სურათებით. თბ., 1876.

თავფურცელზე: „ანნას ბესარიონის ასულ მუსხელოვისას შემდგენელისაგან“. – „ჩემი ბიბლიოთეკიდან ამონარიდ ძველ წიგნს, ახალციხის ძველი მოღვაწე პედაგოგის ანა მუსხელიშვილის ნაქონს, ვუერთებ პოეტ გრიშაშვილის წიგნთა ფონდს. ილ. მაისურაძე“.

15707. გოგებაშვილი ი. დედა ენა ანუ ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი სახალხო შკოლებისათვის. მე-3 გადასწ. გამოც. თბ., 1881.

ფორზაცზე: „ჩემს ძვირფას დიდ პოეტს და წიგნის თავდადებულ რაინდს სოსო გრიშაშვილს სახსოვრად სამარადისოდ. არ. გაბუნია. 19. 24. III. 34“.

ყდაზე წერია: „მახეში გაბმული ჩიტი. 1. აკაკი თუ გოგებაშვილი, 112 და 102. (სხვა გამ.)“

გვ. 36. სათაურს „ჩიტი და მელია“-ს მიწერილი აქვს: „ეს გალექსილი აქვს ოვ. თუმანიანს „ბოროტები“.

გვ. 67. ლექსში „შოშია“ ხაზგასმულია: „ბატონიშვილი ასტრიდა“, მიწერილია: „ს. შანშიაშვილის ლექსი „ბატონიშვილს გული უწუხს“.

გვ. 93. ლექსის „გაშვებული ჩიტი“, ბოლოში მიწერილია: „ფავლენიშვილის ნათარგმნი. იხ. ბოლო გვერდი. ი. გრ.“

გვ. 112. „მახეში გაბმულ ჩიტს“ მიწერილი აქვს: „ეს მერე აკაკიმ გააკეთა. ნათარგმნია რუს. „დედა ენა“ (სხვა გამოც. გვ. 102).

გვ. 141. ლექსს „ნატვრა“ მიწერილი აქვს: „აკაკი“.

გვ. გვ. 38, 54, 71, 73, 75, 79, 97, 104, 107, 114, 130 ლექსებს „თხა“, „მწყერი და მწყემსი“, „კატა“, „მინდორში გასვლა“, „შავარდენი და მტრედი“, „ბალი და ჩიტები“, „მერცხალი“, „მაისის დილა“, „გიორგობის დღე“, „მახეში გაბმული ჩიტი“, „მართალია?“, „პატარა მდინარე“ – ბოლოს მიწერილი აქვთ: „ი. გოგებაშვილისა.“

15708. გოგებაშვილი ი. დედა ენა ანუ ქართული ანბანი პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერებით და დედნით. გამოც. 22-ე შეცვლილი და შევს. მრავალი სურათით. თბ., 1906.

ყუაზე: „მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“

15709. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. ქართული ანბანი. პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერებით და დედნით. 32-ე გამოც. მრავალი სურათით და დედნით. თბ., 1911.

თავფურცელზე: „გუგუ, 40“.

15710. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. ქართული ანბანი პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერებით და დედნით. 36-ე გამოც. მრავალი სურათით და დედნით. თბ., 1915.

ყდის მე-2 გვ. მიწერილია: „ეს წიგნი ვილაცის მიერ არის ნასწორები. ი. გრ“.

15711. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. ანბანი. პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერით და დედნით. შესწორ. 38-ე გამოც. მრავალი სურათით. ტფ., 1916.

15712–15714. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. 1-ლი ნაწ. ქართული ანბანი. პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერით და დედნით. შესწ. 39-ე გამოც. მრავალი სურათით. ტფ., 1917.

15715–15717. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. ტფ., 1918.

კანზე: „ნელლის, 1926. 10 II“.

15718–15719. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. ქართული ანბანი. პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერით და დედნით. შესწ. გამოც. 41-ე, მრავალი სურათით. ტფ., 1919.

15720. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. გამოც. 43-ე კომისიის შესწორებ. და შევს. ტფ., 1920.

15721. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. გამოც. 48-ე, ტფ., 1925.

15722–15724. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 1. ქართული ანბანი. პატარა მოთხრობებით, ლექსებით, აღწერით და დედნით. შესწ. გამოც. აღდგენილი 1912 და 1916 წწ. გამოცემათა მიხედვით. ტფ., 1940.

ყდაზე: „ი. გრ. 1940. 26/X.“

15725. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 2. საკითხავი წიგნი ანბანის შემდეგ სკოლებში სახმარებელი. ორის წლის სრული კურსი. 24-ე გამოც. თბ., 1909.

ბოლო ფორზაცზე: „აკაკი, გვ. 256, 199, 187“.

15726. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 2. საკითხავი წიგნი ანბანის შემდეგ. 29-ე გამოც. თბ., 1914.

ყდაზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

15727. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. მეორე ნაწ. 32-ე გამოც. ტფ., 1917.

15728–15729. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. მეორე ნაწ. ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. 33-ე შესწ. და შევს. გამოც. თბ., 1918.

15730–15731. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. მე-2 ნაწ. ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. ორი წლის სრული კურსი. 35-ე გამოც. ტფ., 1919.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1930. 10. V“.

15732–15739. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. ნაწ. 2. 36-ე გამოც. თბ., 1920.

კანზე: „გვ. 444. იხ. „ქართ. წიგნი““.

15740. გოგებაშვილი ი. დედა ენა. საკითხავი წიგნი. [თბ., წ. ა.].

კანზე: „დედა ენა“. ი. გრ.“ იქვე: „მახეში გაბმული ჩიტი“.

გვ. 3. მიწერილია: „დეფექტურია. ჩიტი, თარგმ. გვ. 179, ფავლ.“

15741. გოგებაშვილი ი. კოკორი ანუ ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი სახლობაში სახმარებელი. მე-13 გამოც. ტფ., 1903.

კანზე: „სრულია. ჩემი შენიშვნა, 6, 8, 9.“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ყეფს“, მიწერილია: „იხ. გვ. 9“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ჰყეფს“, მიწერილია: „იხ. გვ. 6. ი. გრ.“

15742. დათეშიძე ს. სახატავი ნიმუშები და ქართული წერის დედანი. მე-4 გამოც. [თბ.], 1915.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

15743–15744. ზედგენიძე ი. ახალი ქართული ანბანი. ენის სავარჯიშო სურათებით, ლექსებით, პატარა მოთხრობებით, წერის და ხატვა-ხაზვის ნიმუშებით და სხვა. მრავლად დასურათებული, თბ., 1919.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ნიგოზი“, მიწერილია: „კაკლის ხე. ი. გრ.“

15745–1568. ზედგენიძე ი. პირველი მეგობარი. ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. 1–12. ტფ., 1925.

წ. 1.

კანზე: „სრულია. ი. გრ.“

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგი ი. ზედგენიძის გარდაცვალების გამო, მინაწერით: „კომ.“, № 164, 4 აგვისტო, 1943.“

15769. თაბუკაშვილი ტრ. სასვენნი ნიშნების ხმარება. დამხმარე სახელმძღვ. V–IX ჯგუფებისათვის. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ამხ. სოსო გრიშაშვილს, ნიშნად ღრმა პატივისცემის. შ. თაბუკაშვილი“.

15770. თაბუკაშვილი შ. პუნქტუაცია. სამ. სკოლისათვის. (სავარჯიშო კრებული). თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1944, 28/I. „მე“ – შესავალში“.

გვ. 9. აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ი. ჯ. მაჭანკალი.“

გვ. 26. ხაზგასმულია: „ო. თ.“, მიწერილია: „ო. თუმანიანი“.

გვ. 37. ლექსის სტრიქონთან მიწერილია: „საიათნოვა“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „მ. ლ.“, მიწერილია: „მ. ლერმონტ.“

15771. თაბუკაშვილი შ., რამიშვილი ვ. და ჩერქეზიშვილი თ. ქართული ენა. III კლ. სახელმძღვანელო. მე-3 გადამუშ. და შევს. გამოც. თბ., 1946.

კანზე: „შ. მღვიმელის თარგმნილი ლექსი, გვ. 171. ი. გრ“.

გვ. 171. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „ოჯახის გამხარებელი“, შ. მღვიმელისა.“

15772. თაბუკაშვილი შ., რამიშვილი ვ. და ჩერქეზიშვილი თ. ქართული ენა. III კლ. სახელმძღვ. მე-10 შევს. გამოც. თბ., 1953.

15773. თაბუკაშვილი შ., რამიშვილი ვ. და ჩერქეზიშვილი თ. ქართული ენა. III კლ. სახელმძღვ. მე-14 გამოც. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „გვ. 58, 76. ი. გრ.“

15774. თაბუკაშვილი შ., რამიშვილი ვ. და ჩერქეზიშვილი თ. ქართული ენა. IV კლ. სახელმძღვ. მე-8 გადამუშ. გამოც. თბ., 1951.

ყდაზე: „ჩემი ლექსები: 114, 136, 214. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „ფიფინები, 85“.

გვ. 85. ხაზგასმულია ახსნა: „ფიფანური – დაირის სამკაული“, მიწერილია: „ფიფინები?“.

15775. თაბუკაშვილი შ., რამიშვილი ვ. და ჩერქეზიშვილი თ. ქართული ენა. IV კლ. სახელმძღვ. მე-13 გამოც. თბ., 1956.

ყდაზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 108.“

15776. თაბუკაშვილი შ., რამიშვილი ვ. და ჩერქეზიშვილი თ. ქართული ენა. V კლ. სახელმძღვ. გამოც. მე-12. თბ., 1955.

15777. თევზაძე კლ. და გონიაშვილი თ. ქართული ენა. რუს. სომხ. და თურქ. სკოლებისათვის. სწავლების 1-ლი წელი. ტფ., 1937.

კანზე: „ამ წიგნის გარჩევა იხ. „კომ. განათლება“, 1937, № 111. ი. გრ.“

15778. თევზაძე კლ. ჯიქია ს. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ აზერბაიჯ. სკოლებისათვის. II კლ. სწავლების 1-ლი წელი. გამოც. მე-5. თბ., 1945.

15779. თოფურია ვ. ქართული წერის დედანი. თბ., 1949.

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 42. – ი. გრ. – 1950. 2. III“.

გვ. 47. ლექსის „მტრედების სიმღერა“ ბოლოს მიწერილია: „ვაჟა.“

გვ. 51. ლექსში „ვაჟკაცსა გული რკინისა“ ხაზგასმულია: „უნდა“, მიწერილია: „თუნდა“.

გვ. 54. ლექსში „ჩემი მხარე“ ხაზგასმულია: „მონადირებს“, მიწერილია: „ცენზურა“.

გვ. 56. ლექსს „ნანა“ მიწერილი აქვს: „ი. ჭ-ძე“. ლექსს „სამშობლო დედის ძუძუი“... მიწერილი აქვს: „რაფ. ერისთავი.“

15780. თოფურია ვ. ქართული წერის დედანი. ტბ., 1953.

წიგნში ქაღალდი მინაწერთ: „ჩემი ლექსი, გვ. 37“.

15781–15782. თოფურია ვ. ქართული წერის დედანი. თბ., 1955.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია გადაწერილი, გვ. 39 ი. გრ.“ და ნ. ვეკუას რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1955 წ., № 202, 12 ოქტ.“

15783. თუმანიშვილი თ. სიხარული. ქართული ანბანი. თბ., 1945.

ფორზაცზე: „ჩემი ლექსები: გვ. 63, 90, 91. ი. გრ. 1947. 9/VI.“

გვ. 62. ლექსს „ჩონგური“ მიწერილი აქვს: „აკაკი“.

გვ. 63. ლექსი „ჩემს სამშობლოს მზიანს, მთიანს...“ მოხაზულია და მიწერილი აქვს: „ჩემი ლექსიდან. ი. გრ.“

გვ. 89. ლექსს „ჩიტი“ მიწერილი აქვს „ი. ჭ.“

გვ. 90, 91. ლექსის „ბოსტანი“, ბოლოს მიწერილია: „ჩემია. ი. გრ.“

15784. კალანდაძე ლ., ლომაია პ. და სიხარულიძე ი. პირველი სიტყვა. ნაწ. 1. ტფ., 1929.

15785. კეკელია შ. ქართული ენის სახელმძღვ. უმაღლესი სკოლების რუსული განყ-თვის. თბ., 1950.

ყდაზე: „ჩემი ლექსები.“

გვ. 160. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონში „ლენინელები“, მიწერილია: „სტალინელები“.

გვ. 292. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „დიდ სტალინს პატარა გორელებისაგან“, მიწერილია: „გვ. 160“. ამავე გვ. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „სოფელი“, მიწერილია: „იხ. შოთა.“

გვ. 295. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „წერილი ბელადს ჩემი უბნიდან“, მიწერილია: „გვ. 169“.

ფორზაცის მე-3 გვ. მიწერილია: „გვ. 160–192 გვ. 169–295“.

15786–15787. კვიციანიძე პ. ქართული სწორმეტყველება. სასინჯი სახელმძ. წ. 1. თბ., 1888.

ფორზაცზე: „განარკვი, 160“.

15788–15790. მდივანოვი ს. ანბანი ქართული. შედგ. და მე-13-დ გამოც. ტფ., 1899.

კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში არ არის!“

- 15791–15793. მირიანაშვილი ა. ქართული წერის დედანი. ტფ., 1907.
კანზე: „ქართული ანდაზებისა, გვ. 30. ი. გრ.“.
15794. მუშკუდიანი ვ., ქორქაშვილი ლ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ არაქართული სკოლების III კლ. თბ., 1954.
15795. მუშკუდიანი ვ., ქორქაშვილი ლ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. არაქართული სკოლების IV კლ. თბ., 1954.
15796. მუშკუდიანი ვ., ქორქაშვილი ლ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ რუს. სკოლის IV კლ. თბ., 1956.
კანზე: „ჩემი ლექსები, გვ. 71, 75. ი. გრ.“
15797. მუშკუდიანი ვ., ქორქაშვილი ლ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. არაქართული სკოლის IV კლ. 22-ე გამოც. თბ., 1958.
ყდაზე: „გვ. 34, 69, 73. ი. გრ.“
გვ. 34. ლექსს „მოსწავლის სიმღერა“ მიწერილი აქვს: „ი. გრ.“
გვ. 69. ლექსში „ზამთარი“ ხაზგასმულია „გამოსულან“ და მიწერილია: „ი. გრ.“
გვ. 73. ლექსს „მესაზღვრის სიმღერა“, მიწერილი აქვს: „ი. გრ.“
15798. მუშკუდიანი ვ., თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ სკოლის IV კლ. 25-ე გადამუშ. გამოც. თბ., 1961.
15799. მუშკუდიანი ვ., თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ რუს. სკოლის V კლ. 36-ე გამოც. თბ., 1961.
15800. ნათაძე ა. „ბავშვების მოკეთე“ ანუ ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი სკოლებში სახმარებელი. თბ., 1897.
თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას განოს ბიძია სანდროსაგან“. იქვე: „ავტორი უძღვნის გაიანე ქართველიშვილს. ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1936. 10 II“.
15801. ნიორაძე გ. ჟღენტი ა. ქართული ენის სახელმძღვ. დაწყ. სკოლის მე-2 კლ. მე-2 შესწ. გამოც. ბათუმი, 1939.
ყდის მე-2 გვ.: „გვ. 124 – სულ შეუცვლიათ. ი. გრ.“
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939, 9 ოქტ. ჩემი ლექსები.“
გვ. 77. ლექსს „ჩვენ ოთხნი ვართ“, მიწერილი აქვს: „ი. გრ.“
გვ. 124. ლექსის ბოლო სტროფს მიწერილი აქვს: „ჩანამატი“.
15802. ნორაკიძე ვლ. შარაშიძე ვ. ქართული ენის სახელმძღვ. ყრუმუნჯთა სკოლის IV კლ. თბ., 1954.
ყდაზე: „აქ ჩემი ლექსებია! ი. გრ.“
- 15803–15804. ოცხელი ი. ყიფიანი ს. და ოყრეშიძე დ. მნათობი. ანბანს შემდეგ საკითხავი წიგნი, შკოლაში სახმარებელი. ქუთაისი, 1919.
ფორზაცზე: „ეს წიგნი ვერ ვნახე „ქართულ წიგნში“ – ი. გრ.“ იქვე: „სურათები: 1. ჩუდეცკისა. 2. როტიერისა. ი. გრ.“
გვ. 6. სურათს მიწერილი აქვს მხატვრის ინიციალები: „თ. ჩ.“
15805. პატარა ქართული ანბანი. შედგ. და გამოც. ოსმალოს ქართველთათვის. გამოც. 1-ლი სტამბოლი, 1914.
15806. ჟღენტი ილ. ნიორაძე გ. ქართული ენა. ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. მე-2 შესწორ. გამოც. ბათუმი, 1939.

ყდაზე ავტორის გვარს „ილ. ჟენტი“ – მიწერილი აქვს: „გარდაიცვალა 1940 წ.“

წიგნში ბლოკნოტის ფურცელი „აჭარის სახელმწიფო გამომცემლობის დირექტორის მოადგილე. 1 დეკემბერი 1939 წ.“. „სალამი სოსო! გიგზავნით ჩვენ გამოცემულ სახელმძღვანელოს, რომელშიდაც მოთავსებულია თქვენი ლექსები. სხვები წინათ გამოგიგზავნეთ. წელს მეტი სახელმძღვანელო ჩვენთან აღარ გამოვა. პატივისცემით ნ. მალაზონია“.

15807. ჟენტი ი. ჩვენი წიგნი. სახელმძღვ. წერა-კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციო სკოლებისათვის. მე-6 გადაკ. და შესწორ. გამოც. ბათომი, 1935.

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 32, გვ. 70. ი. გრ.“

გვ. 70. ლექსზე „ჭრაქი და ელექტრონი“ მიწერილია: „ჩემი ლექსი ავტორის (ილ. ჟენტის) მიერ „გარედაქციებული“. ი. გრ.“

15808. როსტომაშვილი ი. ნერგი ანუ ქართული წერა-კითხვის შესასწავლად სრული სახელმძღვ., სკოლებში, ოჯახებში და მოზრდილთათვის სახმარად. პირველი წლის წიგნი. შვეს. გამოც. მე-3. თბ., 1906.

წიგნში ქალაღდის ნაჭერი წარწერით: „ივ. როსტომაშვილი. ნერგი. 1906 წ. გამოვიდა 4. წიგნი. იხ. განცხადება „ც. ფ.“, 1906, № 2996“.

15809. როსტომაშვილი ი. ნერგი ანუ ქართული წერა კითხვის შესასწავლად სრული სახელმძღვ. სკოლებში, ოჯახებში და მოზრდილთათვის სახმარად. მეოთხე წლის წიგნი. მე-3 შვეს. გამოც. თბ., 1906.

კანზე: „ცახელი, გვ. 188; აკაკი, 225; მახათას მთა, 223“.

გვ. 188. ცახელის იგავში „მგელი და წერო“ რითმას: „არიან“ და „ჰგზავნიან“ მიწერილი აქვს: „ასონანსი“.

გვ. 225. ხაზგასმულია: „სხვიტორელი“, მიწერილია: „აკაკი.“

15811. რურუა ფ. ქართული ენის სახელმძღვ. არაქართველთათვის. ქართ. ენის სწავლების მე-3 წელი. თბ., 1938.

15812. რურუა ფ. ქართული ენის სახელმძღვ. არაქართველთათვის. ქართული ენის სწავლების მეოთხე და მეხუთე წელი. მე-6 გადაამუშ. გამოც. ტფ., 1937.

ყდაზე: „ოვ. თუმანიანი „ერთი წვეთი თაფლი“.

15813. რურუა ფ. ქართული ენა. სახელმძღვ. არაქართული სკოლებისათვის. V კლ. მე-4 შესწ. გამოც. თბ., 1946.

კანზე: „გვ. 42. ი. გრ“.

15814. რურუა ფ. ქართული ენა. სახელმძღვ. არაქართული სკოლებისათვის. V–VI კლ. მე-5 შესწ. გამოც. თბ., 1953.

15815. რურუა ფ. ქართული ენა. სახელმძღვ. არაქართული სკოლებისათვის. V–VI კლ. მე-8 გამოც. თბ., 1957.

კანზე: „გვ. 9, 17, 139. ი. გრ.“

15816. რურუა ფ. ქართული ენა. არაქართული სკოლების VI კლ. სახელმძღვ. მე-3 გადაამუშ. გამოც. თბ., 1946.

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვარი არ აწერია, გვ. 127“.

15817. რურუა ფ. ქართული ენა. არაქართული სკოლების VII კლ. სახელმძღვ. მე-9 გადაამუშ. და შვეს. გამოც. თბ., 1946.

- კანზე: „იხ. სარჩევი.“
15818. რურუა ფ. ქართული ენა. არაქართული სკოლების VII კლ. სახელმძღვ. მე-8 გამოც. თბ., 1956.
- კანზე: „გვ. 20“.
- 15819–15820. რურუა ფ. ქართული ენა. არაქართული სკოლების VII და VIII კლ. სახელმძღვ. მე-7 შესწ. გამოც. თბ., 1955.
- კანზე: „ჩემი ორი ლექსი.“
- მეორე ცალის გვ. 9. ი. გრიშაშვილის ლექსის „ახალი თბილისი“ ბოლო სტროფის მე-2 სტრიქონი ხაზგასმულია, მიწერილია: „ვინ გადააკეთა?“
15821. რურუა ფ. ქართული ენის სახელმძღვ. არაქართველთათვის. VIII კლ. მე-9 გადამუშ. გამოც. თბ., 1941.
- კანზე: „ერთი წვეთი თაფლი, 33. ი. გრ.“
15822. რურუა ფ. ქარცივაძე ი. ქართული ენის სახელმძღვ. საქ. სსრ. რუს. სკოლებისათვის. სწავლების პირველი წელი. მე-7 გადამუშ. გამოც. თბ., 1945.
- კანზე: „ჩემი ლექსები, 75, 105. ი. გრ.“
15823. რურუა ფ. ქარცივაძე ი. ქართული ენის სახელმძღვ. საქ. სსრ. რუს. სკოლებისათვის. სწავლების პირველი წელი. II კლ. შესწ. გამოც. მე-12. თბ., 1951.
- ყდაზე: „ჩემი ორი ლექსი.“
15824. რურუა ფ. ქარცივაძე ი. ქართული ენის სახელმძღვ. საქ. სსრ. რუს. სკოლების III კლასისათვის (სწავლების პირველი წელი). ტფ., 1938.
- ყდაზე: „აქ ჩემი სამი ლექსია. ი. გრ.“
- 15825–15826. რურუა ფ. ქარცივაძე ი. ქართული ენის სახელმძღვ. საქ. სსრ. რუს. სკოლებისათვის. სწავლების პირველი წელი, III კლ. მე-16 შესწ. გამოც. თბ., 1955.
- ყდაზე: „ჩემი 4 ლექსი. ი. გრ.“
15827. რურუა ფ. ქარცივაძე ი. ქართული ენის სახელმძღვ. საქ. სსრ. რუს. სკოლებისათვის. სწავლების პირველი წელი III კლ. მე-17 შესწ. გამოც. თბ., 1956.
- ყდაზე: „ჩემი ლექსები: გვ. 75, 78, 81, 92“.
15828. რურუა ფ. ქარცივაძე ი. ქართული ენის სახელმძღვ. საქ. სსრ. რუს. სკოლებისათვის. სწავლების პირველი წელი III კლ. შესწ. გამოც. მე-18. თბ., 1957.
- ყდაზე: „გვ. 74. 91. ი. გრ.“
15829. სინათლისაკენ. ანბანი მოზრდილთათვის. შემდგ.: ილ. მეტრეველი, დ. რუხაძე, გ. ჭუმბურიძე, გ. ჩიქობავა. შესწორ. სპეც. კომისიის მიერ აჭარისტანის სკოლებისათვის [ბათუმი, 1924].
15830. სიხარულიძე ი. ენის დაკვირვება. სამუშაო წიგნი მოწაფეთათვის. [თბ.], 1929.
15831. სიხარულიძე ი. მეტრეველი პ. ქართული ენის სახელმძღვ. არაქართველთათვის. პირველი წიგნი. ტფ., 1925.
- კანზე: „ლექსის ჯადოქარს სოსო გრიშაშვილს. პ. მეტრეველი 18/XI 25 წ.“
- 15832–15833. ფურცელაძე დ. ქართული ანბანი და წიგნი საკითხავად მდაბიო ხალხისათვის. თფ., 1863.
15834. ქართული ანბანი. თბ., 1890.

კანზე: „და [ხალხური ლექსები]“. ი. გრ.“

15835. ქართული ანბანი. თბ., 1899.

15836. ქართული ანბანი მოძრავი ასოებით და პირველ საკითხავი წიგნი. თბ., 1886.

თავფურცელზე: „ჩემ ძვირფას სოსოს სახსოვრად მის ფასდაუდებელ წიგნთსაცავში. 19 $\frac{24}{III}$ 34 წ.“ გვარი გაურკვეველია.

კანზე: „ეს არა აქვს აწერილი დ. კ-ჟს.“

15837. ქართული ენა. დაუსწრებელი ტექნიკური სასწავლებლებისათვის წიგნზე მუშაობა. [თბ. წ. ა.].

15838. ქართული ენის პრაქტიკული კურსი. ონ. შუმანია, ვ. ხუროძე, გ. კაკუბერი, შ. ურიდია. გამოშვება 1. ტფ., 1932.

15839. ქორქაშვილი ლ. მუშკუდიანი ვ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ არაქართული სკოლებისათვის. სწავლების მეორე წელი. თბ., 1945.

კანზე: „ჩემი ლექსები 66, 78, 101“. სათაურის ქვეშ მიწერილია: „აქ ლექსები სუსტია. ი. გრ.“

გვ. 25. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „შ. მღ.“

გვ. 78. ლექსს „ნორჩი მეზოსტნეები“ მიწერილი აქვს: „ი. გრ.“

გვ. 84. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „სტალინის ბაღლობის ლექსია.“

გვ. 99. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „მარიჯანის გადაკეთ.“

15840. ქორქაშვილი ლ. მუშკუდიანი ვ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. საქ. სსრ არაქართული სკოლების III კლ. თბ., 1946.

კანზე: „ჩემი სამი ლექსი. ი. გრ.“

15841. ქორქაშვილი ლ. მუშკუდიანი ვ. და თაბუკაშვილი შ. ქართული ენა. სახელმძღვ. საქ. სსრ არაქართ. სკოლების III კლ. თბ., 1952.

15842. ქორქაშვილი ლ. ყიფიანი დ. და სხვ. ქართული ენა. არაქართველთა სახელმძღვ. დაწყ. სკოლის IV კლ. ტფ., 1934.

15843. ქორქაშვილი ლ. ყიფიანი დ. და სხვ. ქართული ენა. არაქართველთა სახელმძღვ. V ჯგ. ტფ., 1934.

15844. ქუთათელაძე არ. წყარო. ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი. ტფ., 1908.

კანზე: „ი. გრ. 1930 წ., 21/IX“.

15845. ქუთათელაძე არ. წყარო. წიგნი მე-2. ტფ., 1898.

15846. ქუთათელაძე არ. წყარო. წიგნი მეორე. მე-2 შესწ. გამოც. ტფ., 1900.

ყდაზე: „გრ. ვოლსკის ლექსი, 193.“

15847. ჩვენი სკოლა. I ნაწ. ანბანი. ტფ., 1922.

ბოლოს მიწერილია: „ანბანი შედგენილია ბგერითი მეთოდით. ი. გრ.“

15848–15849. ჩვენი სკოლა. ნაწ. 2. ანბანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. შედგ. ფ. მგელაძის, თ. კიკვაძის, გ. ჭუმბურიძის და ილ. გოგიას მიერ. ტფ., 1923.

15850. ჩიქობავა ბენ. ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი წერა-კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციო სკოლებისათვის. მე-3 შესწ. გამოც. ტფ., 1936.

15851. ჩიქობავა ბენ. ანზანი და პირველი საკითხავი წიგნი. წერა-კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციო სკოლებისათვის. მე-5 გამოც. თბ., 1937.

15852. ჩიქობავა ბენ. ანზანი და პირველი საკითხავი წიგნი, წერა-კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციო სკოლებისათვის. მე-7 გამოც. თბ., 1938.

15853. ჩიქობავა ბენ. საკითხავი წიგნი. სახელმძღვ. მცირემცოდნეთა სკოლებისათვის. მე-4 შესწ. გამოც. თბ., 1937.

კანზე: „ა. ჭ-ძე. რუსეთის მიერ დაპყრობა, გვ. 126. ი. გრ. 1937. 12/XI“.

15854. ჩიქობავა ბენ. ქართული ენის სახელმძღვ. მცირემცოდნეთა სკოლებისათვის. მე-5 შესწ. გამოც. თბ., 1938.

15855. ცისკარი. წერა-კითხვის შესასწავლი სახელმძღვ. მოზრდილთათვის [ტფ., 1922].

კანზე: „7/VII. 22“.

15856. ძიძიგური ვ. ქართული ენა. ანზანი და ანზანის შემდეგ საკითხავი წიგნი. სოფლის ახალგაზრდობის სკოლის 1 კლ. სახელმძღვ. თბ., 1946.

15857. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. ანზანი. („პირველი წიგნი“). ქართ. ენის სახელმძღვ. პირველი კლასისათვის. მე-10 გამოც. ტფ., 1935.

15858. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. ანზანი. თბ., 1937.

კანზე: „რეცენზიით.“

გაზეთიდან ამოჭრილი ვალ. რამიშვილის რეცენზია „საჭიროა უკეთესი სახელმძღვანელო“ მინაწერთ: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1938, № 37“.

გვ. 49. ლექსს „პატარა ოსტატები“ მიწერილი აქვს: „ი. გრ.“

15859. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. დედა ენა. I კლ. სახელმძღვ. ნაწ. 2. მე-12 გამოც. ტფ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. ჩემი ლექსი, 72 და 37 (შემოკ.) 2. ქორმა წიწილა წაილო, 78. კურიოზი, გვ. 71“.

გვ. 37. ლექსს „ნავთის ლამპა და ელექტრონი“, მიწერილი აქვს: „ი. გრიშაშვილი.“

გვ. 67. ლექსს „აწონ-დაწონა“ მიწერილი აქვს: „ი. სიხარულიძე“.

გვ. 75. ლექსს „რა სჯობია“ მიწერილი აქვს: „მარიჯანისა.“

გვ. 95. ლექსს „სიმღერა სტალინზე“ მიწერილი აქვს: „მგონი ი. მოსაშვილისაა“.

გვ. 98. მინაწერი: „ანდრო თევზამის ჩაწერილია“.

15860. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. დედა ენა. I კლ. სახელმძღვ. ნაწ. მე-2. მე-13 გამოც. თბ., 1938.

ყდაზე: „ი. გრ. 1939. 10/II.“

ყდის მე-2 გვერდსა და ფორზაცზე მიწერილია: „ჩემი ლექსები დედა ენის I ნაწილში. 1928 წ.“

1. „აგერ ავტო, შეხე დიტო,
როგორ კობტად მოსრიალებს,
შიგ რომ ხარი არ უბია
ბორბლებს როგორ ატრიალებს?“
2. „ჰაერს ვაპობ და ავდივარ
ზევით, მაღლა, შორსა...“

ქვევიდან რომ შემომხედო,
ვგავარ რკინის ქორსა“ (გვ. 65).

3. „თამრიკოს გამოუდგა
სამი ბატი ყიყინით,
ამ გოგონას დავიჭერთ
თავის კობტა ტიკინით“ (გვ. 67).

4. „ფილომ უთხრა თავის დასა,
ჩემო დაო, ჩემო ქეთო.
მე მინდა რომ ამ ოთახში
ტელეფონი გავაკეთოთ.
დატრიალდნენ ოსტატები
კოლოფს ძაფი გამოაბეს,
გასძახიან ერთმანეთსა
თავის სოფლის ახალ ამბებს“. (გვ. 51).

15861. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. დედა ენა. I კლ. სახელმძღვ. ნაწ. 2. მე-14 გამოც. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ჩემი ლექსებია.“

15862. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. პირველი წიგნი. [ნაწ. 1]. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ოთხი ლამაზი ლექსით პირველი წიგნის დამამშვენებელს, ყველასაგან საყვარელს, ჩვენს მეგობარს, ტკბილს სოსოს (გრიშაშვილს) პატივისცემის ნიშნად უძღვნიან ავტორები: ვ. ძიძიგური, ა. გვახარია. 23–IX, 26. დედაქალაქი“

15863. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. პირველი წიგნი. [ნაწ.] 2. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „კარგ სოსო გრიშაშვილს. ვ. ძიძიგური, ა. გვახარია. 23–IX–26 ტფილისი“. იქვე: „ჩემი ლექსები. 1. შემოდგომა, გვ. 103. 2. ზამთარი, გვ. 141. 3. გაზაფხული, გვ. 187. 4. ზაფხული, გვ. 225“.

15864. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. პირველი წიგნი. [მე-2 გამოც.]. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „ჩვენს კარგ სოსოს ვ. ძიძიგური, ა. გვახარია. 11–V–27 წ. დედაქალაქი“.

ყდაზე: „აქ ჩემი ხუთი ლექსია: გვ. 50, 141, 187, 225, 103. ი. გრ. 1927. 10. V“.

15865. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. პირველი წიგნი. პირველი ჯგუფის სამუშაო წიგნი. გადამუშ. მე-5 გამოც. ტფ., 1931.

გვ. 97. მიწერილია: „1931. ჩემი, გვ. 106, 193, 195.“

15866. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. პირველი წიგნი. პირველი ნაწილი. ანბანი. მე-9 გამოც. ტფ., 1934.

15867. ძიძიგური ნ. ქართული ენის სახელმძღვ. („ჩირაღდანი“) დაწყ. სკოლის II კლასისათვის. მე-13 გამოც. თბ., 1938.

ყდაზე: „აკაკი თუ კრილოვი 44; შიო და კურიოზი. 26; ან თევზ. 36“.

გვ. 37. ლექსს მიწერილი აქვს: „ან. თევზადე“.

გვ. 80. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „მარიჯან“.

გვ. 138. ლექსს მიწერილი აქვს: „კრილოვი.“

გვ. 143. ლექსს მიწერილი აქვს: „ილია ჭ-მე“.

წიგნში დევს გაზეთ „მუშა“-ს 1938 წ. 7 მარტის № 53“, მინაწერით: „1. კატო ბურჯანაძე, 2. ტფილისზე. ი. გრ.“

15868–15869. მიძიგური ნ. ქართული ენის სახელმძღვ. („ჩირადანი“) დაწყ. სკოლის II კლ. მე-14 გამოც. თბ., 1939.

ყდაზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 80 და 171“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „მე-გვ. 80, 123, 171; შ. მღვ. და შეცდ. 26; ანდრო თევზაძე, 37; მარიჯანი, 79“.

გვ. 37. ლექსის „სიმღერა სტალინზე“ ბოლოს მიწერილია: „ან. თევზაძე“.

გვ. 79. ლექსს „ტრამვაი“ მიწერილი აქვს: „მარიჯანის ლექსია.“

15870. ჭანიშვილი პ. შრომა და ცოდნა. ქართული ენის სახელმძღვ. I ჯგუფისათვის. ნაწ. 2. ტფ., 1934.

15871–15873. ჭანიშვილი პ. ერისთავი თ. და თუმანიშვილი თ. ბუნება და შრომა. სახელმძღვ. ნოლ ჯგუფისათვის. [ნაწ. 1–3] ტფ., 1933.

ნაწ. 1. სასაუბრო სურათები.

ნაწ. 2. ანბანი.

ნაწ. 3. საკითხავი მასალა.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსებია, გვ. 4, 5, 38, 64“.

15874. ჭითა ჩხორია. ანბან მოჭიშაფილეფიშო. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „წითელი სხივი“.

ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონები

15875. აბულაძე იუსტინე. „ვეფხის ტყაოსნის“ ლექსიკონი. [თბ.], 1926. ამონაჭერი წიგნიდან.

გვ. 256. ხაზგასმულია: „ენის სახეებიანი“, მიწერილია: „თუ ყომებიანი კაბა?“

ბოლო გვერდზე წერია: „იუსტინე აბულაძის უკანასკნელ 1927 წლის გამოცემიდან – ი. გრ. 1928. 15/XII.“

15876–15877. ახალშენოვი ი. ლექსიკონი ანუ განმარტება ფსალმუნთა სიტყვათა შესახების გეოგრაფიულის და ისტორიულის სტატიებით. ამასთანავე მეორე ნაწილში განმარტება ფსალმუნთა – ზედა წარწერილთა. [თბ.], 1875.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1914 წ.“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ფიტანი თაფლი“, მიწერილია: „ფიჭა თუ ფიტა“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ენოვანი“, მიწერილია: „აი დეკადენტური სიტყვა“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ფილაკვანი“, მიწერილია: „ფილაკვანი – ი. გრ“.

გვ. 30. ხაზგასმულია: „მოქლონნი“, მიწერილია: „ბოქლომი (იმერ.)“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „სალმოზა“, მიწერილია: „ეს სომხურიდან წარმოდგება მგონი“.

15878–15879. ახვლედიანი გ. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. ტფ., 1933.

ფორზაცზე: „საყვარელ მგოსანს და კარგ ადამიანს 17–IX–33 ვ. ს. [გაურკვეველია] თანახმა ვარ მეც ლადო ს. [გაურკვეველია]. 17–XI–33 წ.“ იქვე ი. გრ. ხელით მიწერილია: „იდიოზური, 280“.

15880–15881. ბარამიძე ა. ქართული სიტყვა-კაზმული მწერლობის ანთოლოგიის მე-II ტომში ნახმარ-ნასესხები და იშვიათ სიტყვათა მოკლე ლექსიკონი. ტფ., 1929 (უფასო დამატება „ანთოლოგიის“ ხელისმომწერთათვის).

კანზე: „ი. გრ. 1930. 10/V“.

გვ. 2. სიტყვა „არდაგს“ მიწერილი აქვს: „фартук, ფემტამალი“. სიტყვას „ანაზდად“ მიწერილი აქვს: „იჩქითად, მეყვსეულად“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „თერიაყი საწამლავის საწინააღმდეგო საშუალება“, მიწერილია: „შეცდომაა: თერიაყი, თრიაქი, ხაშხაშივით. თიახთარუხი. გამაბრუებელი, დამაძინებელი წამალი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მორინობა ნარდის, ჭადრაკის და სხვ. თამაში“, მიწერილია: „აქედან სამორინე – ადგილი სადაც ყომარბაზობენ“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ნეგო-ბალახია“, მიწერილია: „ნეგო-ყელმაღალი, თეთრი ყვავილია (ლელია), იხ. ჩემი ლექსი „ქორწილი ჩვენს უბანში“. იქვე ხაზგასმულია: „რამლი ქვიშა, სილა (სამკითხაო)“, მიწერილია: „რატომ ქვიშა-სილა? კენჭი, ძვლის ნაჭერი, ყველაფერი ის ნივთი, რითაც მკითხაობენ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ტუხტი-ხეა“, მიწერილია: „ტუხტი მაღალი ყვავილია მინდვრის“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ყანდი-შაქრის ყინული“, მიწერილია: „ყინვარ-შაქარი“. ამბობენ კიდევ: ლერწამს ყანდი შეეპარაო. ე. ი. დალპა, გაიხრწნაო“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ჩული – სახურავი, წამოსასხამი“, მიწერილია: „ჩული-ქეჩასავით, პატარა მაუდის ნაჭერი. მაგ. ვირს ჯერ ჩულს ჰხურავენ, მერე უნაგირს ადგამენ. როგორ შეიძლება სახურავი ან წამოსასხამი“.

15882–15884. ბერიძე ვ. სიტყვს კონა. იმერულ და რაჭულ თქმათა. С. Петербург, 1912.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული სიტყვის იშვიათ ოსტატს სოსოს ვუკ. ბერიძე. 1918/26 I“. იქვე: „ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „სახალხო გაზეთში“, 1912 წ. № 636. წერილი ეკუთვნის მოსე ჯანაშვილს. ი. გრ.“

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ბობრი ქერა, слондинка“. და მიწერილია: „შეად. თ. სახოკ.“

გვ. 12. ხაზგასმულია: „დომლოყი“, მიწერილია: „დომლული?“

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ზიბზიბა“ მიწერილია: დიდიბო“.

გვ. 16. მოხაზულია: „выкройка“, მიწერილია: „ილია ჭ-ძეს „რიკრიკა“. იხ. „ძვ. ტფ. ლიტ. ბოჰემა“. სიტყვა: „პაჟარნი“. მოხაზულია: „თილიყამყამი – სატევარი (ოსმ.) თილიყამყამი ქებული ნიჟარადის ვარ ხლებული (წარწერა ძველ სატევარზე), მიწერილია: „ყარამნიანშიცაა!“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „მალიათი“, მიწერილია: „მეცა მაქვს: მალიათი – ღირებულება.“

გვ. 43. ხაზგასმულია: „უყუფი (რჭ) უყუფიანი კაცი, ყველაფერში ხელმარჯვე“, განმარტებულია: აქ ვამბობთ ბეუყუფი, ე. ი. ხელმარჯვისა წინააღმდეგ,

არახელმარჯვე“. ხაზგასმულია: „უჯიათი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი უჯიათი. (აჯამი – ნდ)“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ცუცურაკი-გა-ცუცურაკება, მოტყუება“, მიწერილია: „არ არის სწორი. წუწურაკი! იხ. „ნამუსი“.

გვ. 66. მოხაზულია: „ჭიჭავება – ფულის ზომიერად ხარჯვა, თავშენახულობა“, ...განმარტებულია: „მომჭირნობა“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „ჯილა, წილი“, მიწერილია: „ჯილა, ტყვია ჩასხმული კოჭი“.

წიგნში „სახალხო გაზეთის“, 1912 წ. № 636“ მინაწერებით: „ილია ჭყონიას ნაქონი გაზეთი. ვ. ბერიძის ლექსიკონი. იხ. ვ. შალიკაშვილი. გაზეთში მოთავსებულია ვალ. შალიკაშვილის წერილი „სასიამოვნო დადგენილება“. გაზეთის მე-3 გვერდზეა მ. ჯანაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე.

15885. გოგებაშვილი ი. პატარა ლექსიკონი. ამერ-იმერ ერთ-აზროვანი სიტყვებისა, სინონიმებისა. – ამოჭრილი „დედა-ენიდან“.

15886. გორგაძე ს. ლექსიკონი. [თბ., 1912]. – ამონაბეჭდი წიგნიდან: ბესიკი. ლექსები. ს. გორგაძის რედ. 1912.

კანზე: „ბესიკის ლექსიკონი. ი. გრ.“

15887. გრიშაშვილი ი. ა. ჭავჭავაძის ლექსიკონი. ამოღებულია წიგნიდან: „ა. ჭავჭავაძე“. 1940.

15888. გრიშაშვილი ი. ზოგიერთი სიტყვის განმარტება. – ამოჭრილი წიგნიდან: ოვ. თუმანიანი. პოემები. თბ., 1930.

ყდაზე: „ი. გრიშაშვილი. ოვ. თუმანიანის „პოემები“-ს ლექსიკონი. ამოღებულია ოვ. თუმანიანის „პოემიდან“. (ჩემ მიერ ნათარგმნია) 1930 წ. სახელგამი“.

გვ. 1. სიტყვის „ალაგიუზი“ არშიაზე მიწერილია: „საკუთრივ: ალაგიოზ – ღვთის თვალი“. სიტყვასთან „ვიჭაკი“, მიწერილია: „ვიჭაკი“ (პიესად) „ცისკარი“, 1869 (1889) ოქტ.“

15889. გრიშაშვილი ი. ზოგიერთი სიტყვის განმარტება. – ამონაჭერი: ი. გრიშაშვილი. საბავშვო ლექსები. თბ., 1948.

15890. გრიშაშვილი ი. ლექსიკონი. ამონაჭერი: „ძველი ტფილისის ლიტ. ბოჰემა; 1928.“

კანზე: „ძვ. თბილისის ლიტ. ბოჰემა“-დან ქალაქის ლექსიკა – ი. გრ.“

15891. გრიშაშვილი ი. „ნამუსი“-ს ლექსიკონი. – ამონაჭერი წიგნიდან: „შირვანზადე – ნამუსი, 1931“.

კანის მე-3 გვ.: „შეესიტყვა. – ეს სიტყვა პირველად მე ვიხმარე ამ რომანში. ჩემს შემდეგ იხმარა პ. ჩხიკვაძემ, კ. გამსახურდიამ და სხვ. ამ ლამაზი სიტყვის პირველი შემომტანი მე ვარ!! ყველა ტრაბახობს ტყუილ უბრალოდ და მე მართლა რომ დავიტრაბახო, უფრო ჰალაღია ჩემზე. ი. გრ.“

15892. გრიშაშვილი ი. სადათნოვას ლექსიკონი. – ამონაჭერი: „სადათნოვა“-დან 1918.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „ყარაჩოლული სიტყვები ქართულ ენაში“, მიწერილია: „ქალაქის ლექსიკა. ი. გრ.“

15893. გრიშაშვილი ი. ცაგარლის ლექსიკონი. ამონაჭერი: ა. ცაგარელი, კომედიები. თბ., 1936.

15894. ერისთავი კოწია. კუთხურ-გამოთქმნა სიტყვების ლექსიკონი. – ამოღებულია წიგნიდან: „ყანალმად“, 1930.

კანზე: „ქალაღდის ნაჭერი წარწერით: „კოწია ერისთავი. გურულ-აჭარული ლექსიკონი. წიგნიდან: „ყანალმად“, 1930 წ., ი. გრ.“

გვ. 52. ხაზგასმულია: „გამყინვალე – სიმღერის წმინდა ხმით დამწყები“, მიწერილია: „ტენორი“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „ვახტი-დრო“, მიწერილია: „სომხ.“

გვ. 55. ხაზგასმულია: „წაბჭკარული“, მიწერილია: „რუსულ.“

15895. ვისრამიანის ლექსიკონი. ამონაჭერი: „ვისრამიანი“, ტფ., 1884.

თავფურცელზე: „ილია ჭავჭავაძის, ალ. სარაჯიშვილის და პეტ. უმიკაშვილის რედაქციით. 1884 წ. ი. გრ.“

გვ. 460. ხაზგასმულია: „ახორი, ბაგა“, მიწერილია: „ანახური“.

გვ. 475. სიტყვებს: „ხამლი, ფეხსაცმელი ძველებური“, მიწერილი აქვს: „ქალამანი“.

გვ. 476. ხაზგასმულია: „ხორმა“ განმარტებითურთ და მიწერილია: „ხორმაკი – უდაბნოს ქარი“.

15896. თოფურია ვ. ლექსიკონი – ამონაჭერი წიგნიდან: ბესიკი. რედ. ალ. ბარამიძე და ვ. თოფურია. თბ., 1932.

კანზე: „ვ. თოფურია. ბესიკის ლექსიკონი. მე – გვ. 211, 216, 228“.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „აკ. შანიძეს“ [მადლობას უძღვნის ავტორი რამდენიმე სიტყვის განმარტებისათვის], მიწერილია: „საბას? ს. გორგაძეს?“

გვ. 200. ხაზგასმულია: „არ-მახმური“, მიწერილია: „სომხ. ხავერდი“.

გვ. 206. ხაზგასმულია: „დავრიშიტად“, მიწერილია: „მედავრიშება (ნ. ბარათაშვილ.)“.

გვ. 208. ხაზგასმულია: „დარანი“, მიწერილია: „დარანი თევზის სადგომი ქვებზორის წყალში“.

გვ. 210. ხაზგასმულია: „ვასილისკო“, მიწერილია: „წყეული“.

გვ. 211. ხაზგასმულია: „ზარი-დიდი შიში, საშინელება“, მიწერილია: „ზარი – ნარდის სათამაშო ქვები, ზარი – ოქრომკედ...“

გვ. 215. ხაზგასმულია: „კერპულად“, მიწერილია: „ჯიუტი?“

გვ. 216. მოხაზულია: „მაზა“, მიწერილია: „ბოჰემა. ი. გრ.“

გვ. 230. მოხაზულია: „ღულამზარი“, მიწერილია: „საბა“. ხაზგასმულია: „ყარამფილი – მიხაკი“, მიწერილია: „ხმელი“.

გვ. 232. ხაზგასმულია: „ცანცარა“, მიწერილია: „დაცინვით ამბობენ თავცარიელ კაცზე.“

გვ. 234. ხაზგასმულია: „ხამლი – ფეხსაცმელი“, მიწერილია: „ქალამანი“. ხაზგასმულია: „ხართუთა-თუთის-ხე, ბჟოლა“, მიწერილია: „მსხვილი შავი თუთა, მომჭავო. ყველა ბჟოლა ხომ ხართუთა არ იქნება“.

გვ. 235. ხაზგასმულია: „ჯინჯილი“, მიწერილია: „ჯინჯილი – პატარა ჯაჭვია. ყველა ჯაჭვი ხომ ჯინჯილი არ იქნება“.

წიგნში მოწვევის ბარათი ი. გრ. სახელზე გ. ლეონიძის მოხსენებაზე „ბესიკი და მისი დრო“ დასასწრებლად, მინაწერით: „ამ დღეს არ შესდგა ხალხის დაუსწრებლობის გამო“.

15897. თუმურს ლექსებში ნახმარი სიტყვების განმარტება. – ამონაჭერი: „ძველი საქართველო“, ტ. 2. 1911–1913.

15898. იმედაშვილი ი. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. თბ., 1904.

ფორზაცზე: „სახსოვრად ჩემს ძმა მეგობარს დათიკოს. შემდგენელი 6/X. 904“. იქვე: P. S. ვიყიდე დ. ნახუცრიშვილის სხვა წიგნებთან ერთად ბუკინისტის დუქანში, იხ. სულ ბოლო ფურცელი. ეტყობა ავტორს მიუძღვნია დ. ნახუცრიშვილისთვის. ი. გრ. 1942. 20/II“.

ყდის მე-2 გვერდზე ფურცელი წარწერით: „იოსებ იმედაშვილის უცხო სიტყვათა ლექსიკონი“ გაარჩია ზანგმა [გრ. რცხილაძემ] და ძალიან აუგად მოიხსენია, იხ. „ცნ. ფურც.“ 1904 წ. № 2620, 2621. სექტ. ზანგის წერილს კარგად უპასუხა ი. იმედაშვილმა, იხ. „ცნ. ფ.“; 1904 წ. № 2637 და 2638. ი. გრ.“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „10 მან. ი. გრ. 1942 20/II“ და საგაზეთო განცხადება: „უცხო სიტყვათა ლექსიკონის“ შესახებ, მინაწერით: „1926 წ. 1 იანვ. „მუშა“, № 936.“

15899. იმედაშვილი ი. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი მე-2 შევს. შესწ. გამოც. [თბ.], 1918.

თავფურცელზე: „ჩემის სამშობლოს მზიურ მგოსანს და კაზმულ სიტყვაობის უებრო მოქანდაკეს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით იოსებ იმედაშვილისაგან. 7/VIII –1918 წ.“

სვ. 277. მოხაზულია: „დილეგის“ განმარტება, მიწერილია: „საპყრობილე“.

სვ. 362. სიტყვა „ვენტილიატორის – გასწვრივ მიწერილია: „სანიავე ქართულ.“

სვ. 1066. ხაზგასმულია სიტყვა: „ყამე“, მიწერილია: „ყამი“.

სვ. 1042. სიტყვ. „ჰამაკის“ განმარტებისთვის მიწერილია: „ჭოჭინა“.

15900–15901. იმედაშვილი ი. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. ახლად შევს. და გადამუშ. მე-3 გამოც. პროფ. გ. ახვლედიანის (ა.–პ.), დ. ონიაშვილის (ჟ.–პ.) და ე. ტატიშვილის (უცხ. ან–თქ.) რედ–ით. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ქართული მწიგნობრობის დაუცხრომელ მიჯნურს, სამშობლოს ღირსეულ პოეტს, საყვარელ მეგობარსა და საამაყო სეხნიას – სოსოს ავტორისაგან. 6/XI. 28 წ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ახვლედიანის წერილი: „ი. იმედაშვილის „უცხო ენათა ლექსიკონის“ გარშემო“, მინაწერით: „კომ.“, 1948 წ. 25 თებ. № 47“.

15902. კარიჭაშვილი დ. ნიკოლოზ ბარათაშვილის ლექსიკონი. – ამონაჭერი წიგნიდან: „ნიკოლოზ ბარათაშვილის ლექსები“, თბ., 1919.

15903. კეკელიძე კ. ბარამ–გურიანის ლექსიკონი. [თბ.], 1931.

გვ. 244. ხაზგასმულია: „ჩართარი–თარი, მუსიკალური ინსტრუმენტი“, იქვე: „ე. ი. ოთხსიმიანი თარი.“

15904. კირიონი ეპისკოპოსი. სალექსიკონო მასალა. – ამონაწერი: „ძველი საქართველო“, ტ. 2, თბ., 1911–1913.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ათემგამა“, მიწერილია: „ათემქამი“.

15905–15907. მენტემაშვილი ს. ქიზიყური ლექსიკონი. ვ. თოფურიას რედ. თბ., 1943.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს უღრმესი პატივისცემით რედ. ვ. თოფურიასაგან. 15. VI. 44 წ.“

ფორზაცზე: „ბოლოში რეცენზიებია“. ამონაჭრები ჟურნალ-გაზეთებიდან: 1. „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 6“-დან დ. იაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე. 2. „ლიტ. და ხელ.“, 1945 წ. № 9, 8 მარტი“-დან სტ. მეთემაშვილის წერილი „ქიზიყური ლექსიკონის რეცენზიის გამო“. 3. ჟურნალ „მნათობის“, 1944, № 11“-დან შ. ძიძიგურის რეცენზია „საყურადღებო დიალექტოლოგიური ლექსიკონი“.

მეორე ცალის ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1944, 9 ივნისი.“

თავფურცლის მე-2 გვ.: „სიყვარულით და პატივისცემით ბ-ნ სოსოს ლ. ავალიანი“.

გვ. VII: ხაზგასმულია: „გული ყელში ძრია“, მიწერილია: „იხ. ი. გედევ. „მსხვერპლი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე და ყდის მე-3 გვ.: „ესენი მეცა მაქვს ჩემს ლექსიკონში: კურაჟი? 97; რაფათა, 98; ლუპუსტაკი, ლუპუსტალი, 99; ლილახანა, 102; მალალი, 105; მასათი, 106; მორშიება – 115 – მორჯულა; ანაჯოგად, 131; ნახუნაკი, 135; იახა, იალა, იანი, იარამაზი, იანა-იანა, 138; პოსლიკა, 270; ოხტი, ოყლაყი, 141; რუზდი, 148; ფუში, 189; ფორა, 188; ყავლა; 203; ყანაოზი, 204; ჩარა, ჩაფარი, ჩავი, ჩემშაკი, 225“.

15908. მშვენიერაძე დ. ტექნიკის ლექსიკური მასალები ქართულ წერილობით ძეგლებში. (ს. ორბელიანის „სიტყვის კონისა“ და სხვა ძეგლების მიხედვით). თბ. 1961.

15909. ნეიმანი ა. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი. თბ., 1951.

თავფურცელზე: „ქართველი ერის მესაიდუმლესა და სიამაყეს, სათაყვანებელ ადამიანსა და მეგობარს, ჩემს საყვარელ სოსოს. საშა“.

ფორზაცზე: „1951 წლის 20 ივლისს გამოვიდა. რეცენზიები: 1. „მნათობი“, 1951, № 10. შ. ძიძიგურისა 2. „სტალინელი“, 1952, № 13, ა. ალოშვილისა.“

გვ. XXV. ხაზგასმულია: „პოეტი ამბობს: „ახსენ ბაგე, გამაგონე ხმა ბულბულისა“, მიწერილია: „დ. გივიშვილი.“

გვ. LVII. გამოყენებული ლიტერატურის სიაში ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი, სადათნოვა, 1919“, მიწერილია: „1918“. ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი, „ძველი თბილისის ლიტერატურული ბოჰემა“, და მიწერილია: „1927–8.“ იქვე ჩამატებულია: „ა. ცაგარელი, ი. გრიშაშვილის რედაქციით. 1936 წ.“ ხაზგასმულია: „ა. ჭავჭავაძე ი. გრიშაშვილის რედაქციით, თბილისი, 1942“, მიწერილია: „1940“.

გვ. 64. მოხაზულია: „ერთხელ ვიხილე ბაღში ყვავილი, მჭკნარი, უსულო, გასვრილი სილით. ი. ჭ.“, მიწერილია: „კოწია ერისთავისა“.

გვ. 440. მოხაზულია: „ისე დაზილე, რომ ძვალი და რბილი ჰარისასავით აერიოს ხოლმე. ა. ცაგარ.,“ მიწერილია: „...ისე დანაყე, რომ ძვალი და რბილი ჰარისასავით აერიოს“. ა. ცაგარელი, გვ. 18. ი. გრიშ. გამოც.“

თავისუფალ გვ. მიწერილია: „არმაღანი. მგზავრობიდან მოტანილი საჩუქარი. იხ. შოთა; იხ. ნ. ბარათაშვილი. – აქ გვ. 284 – ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცსა და ყდაზე მინაწერები: „პეიტარი, 71; ალიყული, 291; ხეხილი, 386; ათადან ბაბადან, 400; სათული, 395; ფაფუკი, (ილია), 178; თაზანა თუ თეჟანა, 156; სიფთა, 34, 296; ჯან, 436; სიფათი, 294, 112; ნამარტი, (?) XL; სია, 129, ისინდისა, გვ. 111; კოწმახი-მჟავე, 169; სინეთი (ვაჟა, ბარნოვ.) გვ. 215; კარიჭი, 169; ლაზათიანად. (ილია), გვ. 110; შეცდომა: ა. ჭ., 170. კ. ე. 64“.

ამონაჭერი გაზეთებიდან: 1. ა. ალოშვილის რეცენზია მინაწერით: „სტალინელი“ (გორი), 1952, № 13, 18 იანვარი, ი. გრ.“ ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „ალ. ლლონტი“. 2. ს. ჩხენკელის რეცენზია, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1952 წ. № 52, 1 მარტი“.

15910. ნეიმანი ა. ქართულ სინონიმთა ლექსიკონი. მე-2 შვეს. და შესწ. გამოც. თბ., 1961.

15911–15912. ჯონდ-ან არსენა. მეგმარემ ი. ბალხარე ჟახ-ელე ხორაფ. არსენ ონიან. Сборник сванских названий деревьев и растений (на лашхском наречии) Петроград. 1917.

15913–15914. ორბელიანი ს.-ს. ქართული ლექსიკონი. გამოც. რაფ. დ. ერისთავის რედაქტორობით და ალექსანდრე ეპისკოპოზის საფასით. თბ., 1884.

ფორზაცის პირველ გვ.: „ი. გრიშაშვილი. 1913 წ. ივნისი 20. წაღვერი“. იქვე: „პეპერა – პაპის მამა; ორული, გვ. 94. იხ. სიტყვა: „ერთული“. სათარი, გვ. 255; ქიცვი – თევზის ფრთა; ხალა-გალატოთ საზომი ხე, იხ. ლელწამიც, გვ. 160 (შიმშა?); კუმაში, ყუმაში – ნაქსოვი; ზეინკალი, 110 აბჯრის მკეთებელი; ტრელობა – подлизываться (პადხალიმი); მართვი, ირაო, გვ. 170; ქოქი, 329; ქრთამი – საცოდავი ძღვენი, 330; ივი, 128; ლართა, 158; ფორანი, 318“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ცისკრის რედაქცია აცხადებდა – „ცისკრის“ რედაქცია შეუდგა ერთის გამოჩენილის პირის შემწეობით, რომლის სახელს გამოვაცხადებთ თავის დროზე, საბა-ს ულხან ორბელიანის ლექსიკონის ბეჭდვასა და უმორჩილესად ითხოვს ვისაცა სურდეს ამ წიგნის შეძინება მისცეს ღონისძიება ამ განზრახვის სისრულეში მოყვანისათვის. ამ საგანზედ ბრწყინვალე კნიაზმა ალექსანდრე დიმიტრის-მემ აბხაზმა შესწირა ხუთი თუმანი რომელსაც დიდ მადლობას მოვახსენებ, იხ. „ცისკარი“, 1864 წ. № 5, გვ. 88; საბას ლექსიკონის გამოსაცემად ზრუნავდა დ. ბაქრაძეც, იხ. მისი წერილი „კალმასობა“-ს წინათქმაში, 1862 წ. გვ. XXVII; გრ. გველესიანის წერილი საბას ლექსიკონზე, „ივ.“, 1888 წ. № 57; საბას შესახებ, „დროება“, 1876, № 43, 44, 46; საბას ხელთნაწერებისათვის, იხ. ექ. თაყაიშვი. „არხელ. მოგზ.“ წ. I, გვ. 283, 284; საბას ლექსიკონის ბიოგრაფია, „დროება“, 1884, № 201“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „დალიჭი – ტახტი“, მიწერილია: „სომხურად დაჰლიჭი ნიშნავს დარბაზს“.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „ვეგი – კოჭი“, მიწერილია: „კოჭი აქ სათამაშო კოჭს არ ნიშნავს. ი. გრ.“

გვ. 294. ხაზგასმულია: „ტალავარი – საჩრდილობელი“, მიწერილია: „თალავარი – ბესედეკა, ხოლო ხევსურული ტარავლი – ტანისამოსია. თალარი – საბას თავის მოგზაურობაში აქვს“.

გვ. 316. ხაზგასმულია: „ფეშხო – ცალი ჩანასხეპი“, მიწერილია: „აკ. შანიძის გამოცემაში წერია ფეშო, გვ. 354. ი. გრ.“

გვ. 401. ხაზგასმულია და მოხაზულია: „პელ-სბამი, მეღევანდი“, მიწერილია: „[კელ-საბამი] და არა ყელ-საბამი, როგორც ეს ბარნოვს აქვს.“

15915–15918. ორბელიანი ს.-ს. ქართული ლექსიკონი. პროფ. ი. ყიფშიძის და პროფ. ა. შანიძის რედ., თბ., 1928.

შმუცტიტულზე: „სულხანის ენის ღირსეულად დამფასებელს, ჩემს ძმას, მეგობარს ი. გრიშაშვილს. ა. შანიძე. 19. I. 930“.

ფორზაცზე: „ბიანქო, 39; თხრმალი, 144“ და გვ. 144. მიწერილია: „იხ. ილიას შეკრებილი ანდაზები, „ივერია“, 1883 წ. № XII, გვ. 42. თხრემლი – ორმო. ი. გრ. ჭალიკონი, გვ. 441; შილი, 403“. და გვ. 403. მიწერილია: „შილი – ძმების ცოლები ერთმანეთის შილები არიან.“ ქურური, 374; ჭალიკონი – ქარი; თხრემლი, 144; ხმილი – ягоды, 456 – 7; ზედადგარი – тиган, 128 (იხ. პავლენკო – 2491); იავენანა – გვ. 145. – კერპი ყოფილა (ალბათ ამ კერპის სახელით აძინებენ ბალღებს); ბადრაგა – бродяга, გვ. 32; ჯორულა და სუსუნაკი, 470; პირის შემადებელი – ხასი, გვ. 453; ყაზილა – ძალღი ყოფილა, გვ. 382. აქედან „ყაზილარი“; კასაბი თუ ყასაბი, 163; ნუგბარი, 251; სტრაპი – სატრაპი? ქალდეურის ენით თავადი, ხაზარულად მოურავი, 323“.

შმუცტიტულზე: „აფროდიობა – უზომოდ ქალთა თანა შეყოფა, გვ. 23; ბუნიობა დღე-ღამის გასწორება (მარტი და სექტ.), გვ. 47“ და გვ. 47 მიწერილია: „ეს სიტყვა „ოტელოშიც“ არის მოქ. II, ი. გრ. გვ. 60. „ქართ. წიგნის“ გამოც.“

შმუცტიტულის მე-2 გვ.: „ბევრი სიტყვა „ქილილა და დამანადან“ აქ არ არის მაგ. თხრემლი, გაროქვა და სხვ. არც მისივე „მოგზაურობიდან“. ი. გრ.“

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „საბას ახალი ავტოგრაფი, იხ. „სიტყვა და საქმე“, 1934 წ. № 8. ი. გრ.; განცხადება – „ცისკარში“ ვბეჭდავთ საბას ლექსიკონსაო, „ცისკარი“, 1864 წ. № 5, გვ. 88. ი. გრ.“ ასე ეწერა გარეკანზე: „ფასი ყდით 5 მან. წევრთათვის 3 მან. 50 კაპ.; გვ. 406. თუ სპარსული დარჩა თურქული სიტყვებიც უნდა დარჩენილიყო, გვ. XVIII; ჯარგვალა, 467“.

გვ. XVI. წინადადებას: „ს. ორბელიანის ლექსიკონის პირველმა გამომცემელმა რ. ერისთავმა უცხო ენათა შესატყვისობანი გამოუმვა...“ მიწერილი აქვს: „არ უნდა გამოემვა რ. ერისთავს, არც შენ აკაკი, იხ. გვ. 406-ხომ, არის სპარსული“.

გვ. XVIII. სიტყვა „ლაპა“-ს მიწერილი აქვს: „ლაბა“. „მანღალ“-ს – „მაყალი“; „ნოდართო“-ს – „ჩოდართი“; „ტარუ“-ს – „ტარო“; „პოპლიკა“-ს – „პოსლიკა“.

გვ. XXII. „ქობინოს“ მიწერილი აქვს: „დიდი ქვაბია“.

გვ. 63. არშიაზე: „იხ. რაფ. ერისთავის ლექსი, VII“. გვ. 1. მიწერილია: „მეფ[ა] და მისთანანი!? ი. გრ.“

გვ. 38. „ბელიარ“-თან მიწერილია: „ემმაკი. ი. გრ.“

გვ. 67. „გელა“-სთან მიწერილია: „ათაშქაში“.

გვ. 128. „ზედადგარ“-თან მიწერილია: „(330) таган, იხ. პავლენკო, გვ. 2491.“

გვ. 137. „ბრძენთა“-სთან მიწერილია: „ბერძენთა“.
 გვ. 178. სიტყვასთან „კუთი“ მიწერილია: „მთიულეთში ხმარობენ“.
 გვ. 182. სიტყვასთან „იალლაკაში“ მიწერილია: „იალ-იულ-ერბო-ცხიმი. ი. გრ.“.
 გვ. 183. სიტყვასთან „ლატიფი“ მიწერილია: „ნატიფი.“
 გვ. 205. მიწერილია: „მემატრახე – მეომრის მწრთვნელი?“
 გვ. 208. სიტყვასთან „მეყი“ მიწერილია: „მყის. ი. გრ.“.
 გვ. 213. სიტყვასთან „მიონა“ მიწერილია: „ფერია“.
 გვ. 233. სიტყვასთან „მფსონი“ მიწერილია: „ამფსონი“.
 გვ. 260. ფრაზასთან „ნურა-ბალანთ გასაცვფნი“, მიწერილია: „ტარო“.
 გვ. 280. ფრაზასთან „რვილი-ერქვნის ხე“. მიწერილია: „ა. ჭ.“
 გვ. 311. ფრაზასთან „სერა-ქოთნის პირის მოსაკრავი“, მიწერილია: „ცხვრის ბუშტი“.

გვ. 316. ფრაზასთან „ყირჩა-კათხა ჭიქისა“, მიწერილია: „пумка“.

გვ. 330. ფრაზასთან „ტაბუხი – მუხლის თავი გლეხურად“, მიწერილია: „ჩუბ. თეძოს ძვალი“.

გვ. 341. სიტყვასთან „ულამი“ მიწერილია: „ქარავანი“.

გვ. 254. სიტყვასთან „ყეშო“ მიწერილია: „ფეშხო“, იხ. რაფ. ერ. ი. გრ.“

გვ. 361. სიტყვასთან „ქადი“ მიწერილია: „ქადილი“.

გვ. 460. სიტყვასთან „ყივილი“ მიწერილია: „ხივილი“.

წიგნში ქალაქის ნაჭრები წარწერებით: „1. აკაკის მოსწრებული სიტყვებიდან. 2. კაკაროტი – იხ. საბა, ხარია, რომელიც არც მქლევდებოდეს, არც სუქდებოდეს. ორომი – ცომის გუნდის დასაწყობელი, საბა. ჩაქი, საბა. 3. სერა-ერბოს ქილის პირის მოსაკრავი ცხვრის ბუშტი, იხმარება მთიულეთში. 4. გრ. ყიფშიძე. 1. საბა ორბ. და მისი ლექსიკონი, იხ. „სახალხო გაზეთი, 1911, № 286. 2. ნ. გამრეკელის წიგნი რუსულად საბას ლექსიკონი (ცალკე წიგნად). გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ალ. ბარამიძის წერილი „ფაქტები და შენიშვნები. სულხან-საბა ორბელიანის უცნობი ავტოგრაფიული ლექსიკონები“, მინაწერით: „ლიტ. საქართვე. 1937, № 6. 2. გ. ლეონიძის წერილი „სულხან-საბა ორბელიანი. 1658–1938. დაბადებიდან 280 წლის შესრულების გამო“, მინაწერით: „4 ნოემბერი, „კომ.“, 1938“. 3. H. M.-ის რეცენზია ს-ს. ორბელიანის ლექსიკონზე, მინაწერით: „Заря“. 1929, 14 თებ.“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ნუ გათეთრდები, გვ. 260; ჯრმალი, 465; ყაბახი, 463. იხ. ხიდი; ხარა-ხარაბუა, 461; რუმბი-სროსი; ყარაყურა, 183; ჟღურტული, 277; ხელდახელსატაცი ჭურჭელი; ჟანგი-რკინის გესლი; ცრემლი – თვალის წყალი; ვაჟინი – სიროფი; შტოში – клюква“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „სახსოვრად საყვარელ სოსოს მისი პატარა ძმა ოთარ რატიანი. 19 3/XI–34 წ.“

მეოთხე ცალის შმუცტიტულზე ყოფილი პატრონის ავტოგრაფი: „ნ. კურდღელაშვილი. 1922 წ. 20–V“.

15919–15921. ორბელიანი ს-ს. სიტყვის კონა ქართული, რომელ არს ლექსიკონი. ს. იორდანაშვილის რედ-თა და წინასიტყვ. თბ., 1949.

ყდის მეორე გვ. ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „1210 წელს გადაწერილი ლექსიკონი. მ. ჯანაშვილი ამბობს: „საბას აქედან უსარგებლიაო“. მ. ჯანაშვილი „თემი“, 1911 წ. № 46“.

ფორზაცზე: „ფორანი, 665; ტრელობა, 683 – подхалим-ი; 326 – კუმაში“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ვლ. ტატიშვილის წერილი: „სად არის დაკრძალული საბა ორბელიანი“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1951, № 37, 16 სექტ“.

15922–15924. სახოკია თ. ქართული ხატოვანი სიტყვა-თქმანი. ტ. 1–3, თბ., 1950–1955.

ტ. 1. ა-ლ. შ. ძიძიგურის რედ. და [წინასიტყვ.], 1950.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1951. 3/III“.

ყდის მე-2 გვ.: „ადიდა, 5; აზამბარში, 7; ათადან-ბაბადან, 7; მამა-პაპითვე; არ შეგცივდეს, გვ. 15; აშას კვრა, 22; ჩათუქესანი (ილიასია), 22; დუშმანი, 125; თელეთობა, 162“.

ფორზაცზე: „შეცდომა: 1. ლილახანა საღებავი წამალიაო, გვ. 228. 2. ლილიფარაობა, (?) 228. 3. „რაღა“ – 127. 4. ერთ ბრაში, 115 და შესავ. გვ. VI. გულქართლი, ბანი; გ. ლეონიძე, 79, 159“.

გვ. 75. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „იხ. „მოამბე“, ცალკე არ გამოსულა“.

გვ. 101. „დიდგული. პრდ. ვისაც გული აქვს დიდი“, მოხაზულია: „დიდი“. გვერდზე კითხვის ნიშანი. არშიაზე: „დიდგულა მცენარეცა“.

გვ. 103. ხაზგასმულია: „დორანში ჩავარდნა“, არშიაზე წერია: „დარანი და არა დორანი.“

გვ. 159. ხაზგასმულია: „თარაქამა“ არშიაზე: „თარაქამა – ხალხია ერთგვარი მუსულმანური.“

გვ. 162. ხაზგასმულია: „თერგდალეული“, მიწერილია: „თერგდალეული პირველად გ. ერისთავმა შემოიტანა.“

ტ. 2. მ-ფ. გ. ჩიტაიას რედ. 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 13/X“.

ტ. 3. ქ-ჯ. გ. ჩიტაიას რედ. და ბოლოსიტყვ. 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 8/IX“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ჩიქილა, გვ. 98; ხეცაკი, 194; ხოჯის ახანო, 227; ბეკლემიშევ, 239; შარახვეტია (!), 55; შახს არ იტეხს! – 56“.

15925. სახალხო უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. თფ., 1906. [კანზე: 1907]. კანზე სათაური: უცხო სიტყვათა ლექსიკონი“.

წიგნში დევს „სიტყვების ახსნა“ – დამატება ჟურნალისა „ახალი დროება“, 1906 წ., № 5, 6.

15926. სიტყვების განმარტება. [თბ., 1923]. – ამონაბეჭდი წიგნიდან შ. დადიანი. თხზულებანი. ტ. 1. პიესები. 1923.

ყდაზე: „შ. დადიანი ლექსიკონი. გავმართე მის „პიესები“-დან. ი. გრ.“

15927–15928. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. თბ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 8/IV. 24 წ.“

15929. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. თბ., 1925.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 27/1“.

15930. უცხო სიტყვათა ლექსიკონი. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 12/XI.“ იქვე: „შეადგინა: გიგლა მებუკემ, ნიკოლოზ აბესაძემ, პოლიო კუჭაიძემ, ილია გოგიამ და ჭეიშვილმა. ი. გრ.“. პავლე საყვარელიძის (დიდი), გუნიას სიმე, თავუნას (შ. შარაშიძის), ანდრო საყვარელიძის რედაქციით. ი. გრ.“

გვ. 463. ტექსტის ბოლოს: „ჰორიზონტი – ტატანი. ი. გრ.“

წიგნში ქალაქი მინაწერით: „განწყობა – установка; ალაგობრივ – ადგილზე“.

15931–15932. ქართველურ ენათა ლექსიკა. ვ. ბერიძის რედ. წ. 1. გ. შარაშიძე. გურული ლექსიკონი. – ბ. წერეთელი. ზემოიძერული ლექსიკონი. – მ. ალავეძე. ლეჩხუმური ლექსიკონი. ტფ., 1938.

ფორზაცზე: „ავალა, 139; ფაია, 156; ქაფარი, 157; ყბაჩუა, 158; პეწენიკი, 153; ლოხი თუ ლოსი, 150; ლილახანა, 150; კნაჭა, 147; თივთიკი, 147; თალია – талия, 146; იაღლიში, 100; მუმტუკუნე, 116; ბონინა; სინსილები; ელეგი, 62; ხაზირი, 90; ჯორა, 95; ჯადვარი, 94; ყალთაბანდი, 72; ლევანდი, 38; ლაღანდარა, 38; დიამც იყოს...“

წიგნში გაზეთ „ახ. კომ.“-ის 1938 წ. 17 ოქტ. ნომერი. მ. მამულაშვილის რეცენზიით ამ წიგნზე.

15933–15934. ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი. საცდელი მონაკვეთი. [რედ. არნ. ჩიქობავა]. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ის ეგზემპლდარი რომელსაც ჩემი შენიშვნები აქვს, ჩავაბარე ს. იორდანიშვილს. 1949 წ. 2. მარტს. P. S. ეს „ნაკვეთი“ ჩემი ბიბლ-ისტვის გამოვართვი. ი. გრ.“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „ფიცრული“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ყუთივით“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ბავშურ-ი“. მიწერილია: „ბავშვური“.

ფორზაცთან ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის კომისიის თხოვნა გრიშაშვილის სახელზე, ლექსიკონის საცდელ მონაკვეთზე წერილობითი შენიშვნების მიწოდების შესახებ. თხოვნას ხელს აწერს კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე ს. იორდანიშვილი. არშიაზე მინაწერი: „ჩავაბარე 2 მარტს 1949. ი. გრ.“

წიგნში კონვერტი, რომელშიც თავმოყრილია: 1. ბლოკნოტი გრიშაშვილის ჩანაწერებით. ჩამოთვლილია რამდენიმე სიტყვა, რომელიც განმარტებითი ლექსიკონის საცდელ მონაკვეთში არ შესულა და გრიშაშვილს კი, როგორც ჩანს, ეს საჭიროდ მიუჩნევია. მაგ.: აიძრობს, აიძურწება, აკაზმა, აკაწკაწებს, აკეთილშობილებს და სხვ. 2. მეცნიერებათა აკადემიის გამომცემლობის ცნობები განმარტებითი ლექსიკონის ბეჭდვის შესახებ რუსულ ენაზე, ამოჭრილი გაზეთიდან და „ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი“, ამონაჭერი გაზეთიდან, არშიაზე მინაწერით: „კომ.“, 1949, № 211, 23 ოქტ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ამხ. ს. ეულ-ქურიძეს კომისიისაგან. 23 II. 49“. იქვე მიწერილია: „ვიყიდე ბუკინისტებთან“.

15935–15942. ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი. მთ. რედ. გრ. ახვლედიანი, ი. გიგინეიშვილი, ი. გრიშაშვილი [და სხვ.] არნ. ჩიქობავას საერთო რედ. ტ. 1–8 თბ., 1950–64. ტ. 1. ა-ბ. რედ. არნ. ჩიქობავა. 1950.

ფორზაცზე: „მე – გვ. 015; 362 – აკლია ი; 363, 377; 922–ახმახი; 927; 816 – შეცდომა (აშპაშს); 812 – აშლა; 1048 – ბეხრეკი(?); აკლია: აბურბურება; 83; ანტონოვის ილუსტრაცია „აბრუ კარგი აქვს“, გვ. 77. ი. გრ. 1950. 20/IV.“

სვ. 83–84. არშიაზე: „აკლია! აბურბურება, ცეცხლის ხმიანობა“.

სვ. 362. ხაზგასმულია: „რინემ“ დამატებულია: „ი“.

სვ. 381. სიტყვას „აშლა“ გასწვრივ მიწერილია: „აშლის გუნებაზე ვარ ბიძა ჩემო“, იხ. ვასილ ყიფიანის დრამა „სამეგრელოს მთავარი ლევან“.

სვ. 815. სიტყვის „აშპაშხანა“ განმარტებაში მოხაზულია „ეშხით“, მიწერილია: „ჯავრით“. მოხაზულია: „ბილიკს“..., მიწერილია: „დაღმართს“.

სვ. 1048. სიტყვა „ბეხრეკი“-ს განმარტებაში ხაზგასმულია: „ძლივს“, მიწერილია: „ძლივას“. „ვღნავი“, მიწერილია: „ვღრინავ“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის გამო მინაწერით: „Заря“, 1950–9–IV“.

ტ. 2. გ. რედ. გ. წერეთელი, 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 25 თებ“.

წიგნში: ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „გურული ლექსიკონი შეკრ. კ. გვარამაძის „მოგზაური“, 1901 წ. X“. გაზეთიდან ამოჭრილი ი. გიგინეიშვილის რეცენზია „Толковый словарь грузинского языка“, მინაწერით: „Заря“, 1951, № 101, 29 აპრილი.“

ტ. 3. დ-ე. რედ. ვ. თოფურია. 1953.

ფორზაცზე: „ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის მთავარი რედაქციის წევრს საქ. სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრს ი. გრიშაშვილს. მთავარი რედაქციისაგან. 14–V–1954“.

ყდის მე-2 გვ.: „დათარსული და დანავსული მგონი ერთი და იგივე არ არის! გვ. 321. თარსი – უკუღმართი; 1. თარსად – უკუღმართად. 2. ნავსი გატეხა. გვ. 323. დამთესა; დაუჯინო, 889“.

გვ. 889. სიტყვა „დაუჯენ“-ის განმარტებაში ხაზგასმულია: „ტყვილა არ დავუჯინო მაგ... – და მიწერილია: „არ არის ქართული: „ტყვილა (ტყუის?) „მაგ.“ (ეგ) „დაუჯინო“ (დაუსვა). ი. გრ.“

ტ. 4. ვ, ზ, თ, ი, კ, ლ. რედ. არნ. ჩიქობავა და მიხ. ჭაბაშვილი. 1955.

შმუცტიტულზე: „ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის“ მთავარი რედაქციის წევრს, პოეტ აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით. მთავარი რედაქცია“. იქვე: „გამოვიდა 1956 30 იანვარს“.

ტ. 5. მ-ნ. რედ. სიმ. ვაჩნაძე და ოტ. კახაძე. 1958.

შმუცტიტულზე: „ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის“ მთავარი რედაქციის წევრს იოსებ გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით მთავარი რედაქცია. 10–XI–1958.“

სვ. 1519. სიტყვა „ნული“-ს განმარტების გასწვრივ მიწერილია: „ილია.“

სვ. 1523. სიტყვის „ნულარც, ნულარცა“ არშიაზე მიწერილია: „ნულარვე. ი. გრ“.

სვ. 1524. სიტყვას „ნუც[ა]“ განმარტების გასწვრივ მიწერილი აქვს: „ნიკ. ბარათ.“

ტ. 6. ო, პ, ჟ, რ, ს, ტ, უ. მე-6 ტ. რედ. თ. შარაშენიძე და მ. მესხიშვილი. 1960.

ტ. 7. ფ, ქ, ღ, ყ, შ. თბ., 1962.

ტ. 8. ჩ, ც, ძ, წ, ჭ, ხ, ჯ, ჰ. 1964.

ფორზაცზე: „მთავარი რედაქციის წევრს აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს მთავარი რედაქციისაგან. 24. IV. 1965.“

15943. ქარცივაძე ი. წულეისკირი ბ. სიტყვარი. – ამონაჭერი: „სახელმძღვ. ქართული ენა. 1927.

გვ. 241. წერია: „სომეხ ადვილად არ დაბერდების, სომეხ ლომსა ჰგავს რკინასა“, (ფშაური ლექსი)“.

15944. ყიფიანი დ. შემოკლებული ლექსიკონი. – ამოღებული მისივე წიგნიდან „ახალი ქართული გრამატიკა“, 1882.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „დაისი, დაისით ლოცვა – ღამის ლოცვა „всенощная“, მიწერილია: „დაისი ნახმარი აქვს აგრეთვე ზ. ხატისკაცს, იხ. მისი წიგნი „სოფლის მასწავლებელი და გლეხი“, ტფ., 1887 წ., გვ. 88. მე მაქვს სახალხო პოეტებში“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „ზროხა-მამალი-ხარი“ და მიწერილია: „იხ. გ. ლეონიძის საბა, ლექსიკონი, „რუმბი.“

15945. შავიშვილი თ. ფიგურალური სიტყვა-თქმების კრებული. ლიტერატურული ციტატები. თბ., 1960.

15946. შავიშვილი თ. ფიგურალური სიტყვა-თქმების კრებული. ლიტერატურული ციტატები. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 28. IX“. იქვე: „მარიჯან, 54, 103.“

გვ. 11. მოხაზულია: „ბერკეტი“, მიწერილია: „აზარმაცი“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „ფურჩულია“, მიწერილია: „ფერხულია“.

გვ. 71. ტექსტის: „კაცია და ქუდი ხურავს“ დასასრულს წერია: „პიესა ახო ვაჩნაძისა: „კაცი ვარ და ქუდი მხურავს.“

გვ. 80. ტექსტის „მაინც ბრუნავს, მაინც ბრუნავს“ დასასრულს მიწერილია: „იხ. ურიელ აკოსტა“.

გვ. 108. სათაურში: „პანდორას ყულაბა“ ბოლო სიტყვა გადახაზულია, აწერია: „ყუთი“.

გვ. 152. ხაზგასმულია სათაური: „ცეცხლითა და მახვილითა“, მიწერილია: „რომანი სენკევიჩისა.“

15947. შანიძე ა. ვაჟას ლექსიკონი – ამოღებულია ვაჟა-ფშაველას თხზულებათა 1, 3, 4 ტომებიდან. 1928–32 წწ.

თავფურცელზე: „1928 წ. ტ. I, III, IV. მეორე არ გამოსულა.“

წიგნში ქაღალდის ნაჭერი წარწერით: „მეორე ჯერ არ გამოსულა. ი. გრ. 1935 წ. 10/1“.

15948. ძიძიგური ვ. გვახარია ა. მცირე ლექსიკონი. – ამონაჭერი მათივე „პირველი წიგნი“-დან, 1931.

15949–15951. ჭარაია პ. დედა ენის ზოგიერთ სიტყვათა განმარტება. ქუთაისი, 1910.

კანზე: „ალუბალი – ქვიშა 1“.

15952. ჭელიძე ა. ზოგიერთ ფერეიდნული სიტყვის შედარება ქართულთან. – ამონაჭერი გამოუცემელ წიგნიდან.

15953–15957. ჭყონია ი. სიტყვის კონა. საბა-სულხან ორბელიანის და დავით ჩუბინაშვილის ლექსიკონებში გამოტოვებული სიტყვები. [ნიკო მარრის წინასიტყვაობით რუსულ ენაზე]. Спб., 1910 (Материалы по яфетическому языкознанию. 1).

კანზე ხაზგასმულია ავტორის გვარი და მიწერილია: „გადმოწერილია მთელი მასალა „ივერიიდან“, 1900 წ. თ. რაზიკაშვილი. პ. მირიანაშვილი და ნ. ა. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ამ წიგნის შესახებ იხ. მ. ჯანაშვილის წერილი „სახალხო გაზეთი“, 1912 წ. № 631. ი. გრ. ამ წიგნის შესახებ ილია ფერაძის ბიბლიოგრაფია „ბათ. გაზეთი.“, 1911 წ., № 127, ი. გრ.“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ზაქარ-თამა“, მიწერილია: „მოსე ჯანაშვილი წერს, რომ „სავაჭრო გაზეთში“, კორექტორული შეცდომა იყოვო. უნდა იყოს არა ზაქარ-თამა, არამედ ზაქარ-თალა. „სახალხო გაზეთი“, 1912, № 631, ი. გრ.“

გვ. 23. ხაზგასმულია: „თოქალთო“, არშიაზე წერია: „საბა, იხ. გვ. 48“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „შავეთი“, მიწერილია: „ივერია“, 1900 წ., № 137-დან“.

წიგნში „სახალხო გაზეთი“-ს 1912 წ. № 631 მ. ჯანაშვილის რეცენზიით ამ წიგნზე.

15958. ხუნდაძე ს. სიტყვების განმარტება რაფ. ერისთავის ლექსებში. – ამონაჭერი: რ. ერისთავი, ქართული ლიტერატურის სახელმძღვანელოები. IV, 1918.

გვ. 62. მოხაზულია: „ღვედი“, მიწერილია: „თოკი“.

გვ. 63. არშიაზე: „ჰაშა ჰკრა.“

15959. ჯანაშვილი მ. ინგილოური ლექსიკონი. – ამონაჭერი: „ძველი საქართველო“, ტ. 2, 1911–1913.

15960. ჯანაშვილი მ. კაკ-ელისენში შეკრებილი სიტყვები, რომელთაგან ზოგი აღარ მოიპოება ქართულს ლექსიკონში და ზოგი გადასხვაფერებით იხმარება. – ამონაჭერი წიგნიდან: მ. ჯანაშვილი „ფარსადან გორგიჯანიძე და მისი შრომანი“, 1896.

კანზე: „მ. ჯანაშვილი. საინგილოს ლექსიკონი. ი. გრ.“

გვ. 103. ხაზგასმულია: „კოტომ“, მიწერილია: „საექიმო იარაღი“.

ქართული ტერმინოლოგიური ლექსიკონი

15961. ავალიანი შ. მეღვინეობის ლექსიკონი. თბ., 1945 – ამოჭრილი წიგნიდან.

15962–15966. ავალიშვილი ი. მათემატიკური ტერმინები. [ქართულ-რუს. და რუს.-ქართ.] თბ., 1917.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „Тупић“ და მიწერილია: „ჩლუნგი“.

15967–15968. ახნაზაროვი ა. მცირე რუსულ-ქართული ლექსიკონი სათამაშუქო სიტყვებისა. – ამოღებულია წიგნიდან: ა. ახნაზაროვი – „თამაშუქის წესდება“. ტფ., 1919.

15969. ბარათაშვილი ი. ნაიდაგმცოდნეობის ტერმინოლოგია. თბ., 1950.

15970. ბასილაშვილი ი. მერქნიანი ჯიშების ლექსიკონი (სახელწოდება ქართულ, რუსულ და ლათინურ ენებზე). [თბ.], 1960.

15971–15972. ბიბლიოთეკონომიის, ბიბლიოგრაფიისა და პოლიგრაფიულ წარმოების ტერმინოლოგია. რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული. ტფ., 1932.

კანზე: „ი. გრ. 1932. 15/VI“.

კანის მე-3 გვ. მიწერილია: „ხოლაზნა-სალესავი ქვა“.

15973–15976. ბლატოვი ნ. მოკლე კომერციული სიტყვარი. (ნ. ა. ბლატოვის კომერციული სიტყვარიდან ამონარიდი) ტფ., 1920.

15977–15984. [ერისთავი რ.] მოკლე ქართულ-რუსულ-ლათინური ლექსიკონი: მცენარეთა, ცხოველთა და ლითონთა სამეფოებებიდან. შედგ. თ. რაფ. დავ. ერისთავისაგან. [თბ.], 1884.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი 1916 წ., 18 ოქტ.“

ფორზაცზე: „კატა ბალახა“, აკეთებენ აქედან ვალერიანის წვეთებს, იხ. „დარიგებანი“ და სხვ. ი. ქუთათელაძისა. 1932 წ. (კატებს უყვართ ვალერიანის წვეთები). ყვავილების ლექსიკონი, იხ. შოპენის წიგნი, გვ. 769 დიდი ფორმატისაა. მე მაქვს. ფრინველების და სხვა ლექსიკონი. იხ. დ. ბაქრაძის რუს. წიგნი „Гурия და აჭარა.“

აქვე ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „დიმიტრი ბაგრატიონს ლექსი აქვს, სადაც სხვადასხვა ყვავილებია ჩამოთვლილი: ნარდიონი, ნარგიზი, არღევანი (?), ზამბახი, მიხაკი, უნდა (?), სუმბული, ნინოფი, სოსანი, ნეგო, ია, ქურქუმა, ტუხტი, შოშპრი (?), ყაყაჩო, არდაგუნა, ოლენა, ესანთელა, ყოჩივარდა, იასამანი, ფურისულა, იაკოსტა, მზისუჭვრიტა, ნასრანი. ლექსი, იხ. „ჩემს ქალს მივმართე“, „სალხინო საზანდარი“, 1895, გვ. 123“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ზარავანდი, იხილე თეთრი რაკა“, მიწერილია: „ძირმწარე“.

გვ. 160. არშიაზე წერია: „ბეჟმედი მწვანე თვალი, იხ. „ვისრამიანის“ ლექსიკონი.“

15985–15990. ერისთავი რ. შემოკლებული ლათინური, რუსული და ქართული მცენარეთა ლექსიკონი. შედგ. თ. რ. დ. ერისთავისაგან. ტფ., 1873.

კანზე: „პირველი გამოცემა. 1873 წ. დუბლ. იშვიათია. ი. გრ.“

15991. ზოგიერთი ტერმინების რუსულად განმარტება. – ამონაჭერი: „ხე-ტყის მასალით ვაჭრობის წესები“, თბ., 1930.

15992. კაკაბაძე ს. საჭირო ტერმინები. – ამონაჭერი მისივე წიგნიდან: „საზეინკლო, სახარატო, სამჭედლო იარაღები“, ტფ., 1933.

კანზე: „სილ. კაკაბაძე. საზეინკლო, სახარატო, სამჭედლო იარაღები. მათი მოვლა და მოხმარება. „ტექნიკა და შრომა“, 1933 წ., ტფილისი.“

ფორზაცზე: „მხოლოდ ლექსიკონი“. იქვე, „ჩემი შენასწორი ძველი ხელოსნებისაგან მაქვს განაგონი. ი. გრ. 1933. 1/VI.“

გვ. 74. ხაზგასმულია: „Острогубцы“, მიწერილია: „ქესკი“. „Наковальня“, მიწერილია: „ზინდანი“. „Дрель“, მიწერილია: „ჩარხით“. „Шнур“, მიწერილია: „კანაფი“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „Угольник“, მიწერილია: „გონიო“. „Круглогубцы“, მიწერილია: „ზარადინი“. „Плоскогубцы“, მიწერილია: „სიმქაში“.

გვ. 76. ხაზგასმულია: „Шарнир“, მიწერილია: „ოქრომჭდებავი“. „Фефвик“, ქართ. ბოროო, შესაბერი მილი.“ „Зубило“, მიწერილია: „კიტრიჩი.“

გვ. 77. ხაზგასმულია „Шабер“, მიწერილია: „რანდა ოქრომჭედლების.“

15993–15994. კაპანაძე ა. რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული მასალები გეოგრაფიის ტერმინოლოგიისათვის. თბ., 1941.

ყდასა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1942. 21. II.“

15995–15996. კარბელაშვილი ლ. აღრიცხვისა და სტატისტიკის ტერმინოლოგია. თბ., 1950.

15997–15998. კარბელაშვილი ლ. მოკლე სააღრიცხვო ტერმინოლოგია. თბ., 1942.

15999. კარბელაშვილი ლ. სააღრიცხვო ტერმინოლოგია. თბ., 1946.

16000. კვირკველია თ. მოკლე რუსულ-ქართული ხუროთმოძღვრული განმარტებითი ლექსიკონი. თბ., 1961.

16001–16002. კუჭაიძე ვ. კლინიკური სამეანო-გინეკოლოგიური ტერმინოლოგია. ტფ., 1934.

16003–16004. ლეონიძე ლ. მესაქონლეობის ლექსიკონი. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ძვირფასს სოსოს, რომლის ლექსი ყოველთვის დიდ სიამოვნებას მაგრძნობინებს ხოლმე და მაყვარებს პოეზიას – ავტორი. 15/V – 31.“

გვ. 38. ხაზგასმულია: „ლურთი“ და არშიაზე წერია: „ლურთი-ძალიან მსუქანი იხ. თ. რაზიკ. „ივერია“, 1900 წ., № 132“.

გვ. 48. ხაზგასმულია: „საყველედ შედედებული რძე“, მიწერილია: „ჯერ კიდევ გაუწურავი.“

გვ. 96. ხაზგასმულია: „ხვივილი“ და მიწერილია: „ხვიხვინი – ?“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „ხიწიწი“, მიწერილია: „ხოხოზიკი“. მოხაზულია: „ხრილი... მწერის მიერ ხორცზე მიყრილი კვერცხები“, მიწერილია: „საბას სხვანაირად აქვს“.

გვ. 98. ხაზგასმულია: „ხსენი“, წერია: „მას შხამადაც შერგებია თავის დედის ტკბილი ხსენი. ი. გრიშაშვილი.“

გვ. 99. მოხაზულია: „რგოლი“, მიწერილია: „თვითონ რგოლიც არის თასმაც“. ხაზგასმულია: „ჯიჯლიბო (კახ.) – ნ. ბიბილო“, წერია არშიაზე: „ჯიბლიბო“.

16005–16008. ლიტერატურისა და ენათმეცნიერების ტერმინოლოგია. რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული. ტფ., 1928.

კანზე: „ი. გრ. 1928. 12. X.“

კანის მეორე გვ.: „კიდევ იყო ბიბლიოგრაფია „ქართ. მწერ.“, № 8, 9, 1928 წ.“ და გაზეთიდან ამოჭრილი ფა-რის მიმოხილვა „ახალი წიგნები“, მინაწერთ: „1928, 28 ოქტომბ“.

16009. ლომთათიძე გ. ფოფხაძე, მ. და ჯავრიშვილი კ. გეოლოგიური ტერმინოლოგია. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ვუკოლ ბერიძისაგან. ი. გრ. 1941. 28/IX“.

16010. ლოსაბერიძე ე. საექიმო მეცნიერების ქართულ-რუსული და რუსულ-ქართული ლექსიკონი. (მასალ. საექ. და საბუნებისმეტყვ. ტერმინოლოგიისათვის). ქუთაისი, 1919.

კანზე: „ხუზარა, გვ. 52“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ხუზარა“, მიწერილია: „იხ. „დროება“, 1885, № 157. ი. გრ.“
16011–16012. მათემატიკის ტერმინები. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „სამეცნიერო ტერმინოლოგია № 1, ი. გრ.“

16013. მათემატიკური ტერმინოლოგია. (მათემატიკა, თეორიული მექანიკა, ასტრონომია). თბ., 1944.

კანზე: „ი. გრ. 1944. 12–VIII“.

16014. მასალები დიაგნოსტიკის ტერმინოლოგიისა. თფ., 1920.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „Бледный“ – ფერმკრთალი“, მიწერილია: „ქარცი“. ხაზგასმულია: „Безпокойство – მოუსვენრობა, შფოთვა“, მიწერილია: „Бешенство – სიცოფე, სიბოროგილე, სიშმაგე“.

16015–16017. მასალები რკინის გზათა უწყების ტერმინოლოგიისათვის. თბ., 1918.

16018. მაყაშვილი ა. ბოტანიკური ლექსიკონი. მცენარეთა სახელწოდებანი. თბ., 1949.

ყდაზე: „ი. გრ. 1949. 5. V“.

ფორზაცზე: „აკლია ლიტერატურა: კ. მესხი-გვარამაძის ლექსიკონი, იხ. ჟ. „მოსავალი“, 1911 წ. № 9, 13 და 11. აკლია სიტყვა: ჯადვარი, იხ. ჩემი „საიათნოვა“. ჯადვარი იხ. ხ. ლლონტი „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1945 წ. № 12, 11 ოქტ. აქ გვ. 154, 77“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „Смородина – მოცხარი. კინკრიჟა – Крыжовник (ჩემიდან) – იქვე: „იხ. „სამკურნალო მცენარენი“ ი. ალხაზიშვილისა, „ივერია“, 1899, № 134“.

გამოყენებულ ლიტერატურაში დასახელებულ რ. ერისთავის „მოკლე ქართულ-რუსულ-ლათინურ ლექსიკონს“ მიწერილი აქვს: „რაფ. ერისთავმა ასეთი ლექსიკონი პირველად გამოსცა 1873 წ. (ამონაბეჭდი რუსულ ჟურნალიდან). ი. გრ. მეორედ 1884 წელს“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ჯულაბი“, მიწერილია: „თაფლიანი წყალია, მუცელში ხსნის. ი. გრ.“

გვ. 2. ხაზგასმულია: „ქვიშნა“, მიწერილია: „იხ. საბა“. ამ სიტყვის ახსნას დამატებული აქვს: „მჟავე ბალი“.

გვ. 15. „ვარდი დამასკურის“ განმარტების ბოლოს მიწერილია: „შირაზის ვარდი.“

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ჭროლა თუთა“, მიწერილია: „ამას ეწოდება ალაჯა თუთა. ი. გრ.“.

გვ. 58. არშიაზე: „ყარამფილი“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „აბელინა – ნ. აბილილი“, მიწერილია: „იგივე ბილილაა.“ ხაზგასმულია: „ამაღლების ყვავილი“, მიწერილია: „იხ. ოვ. თუმანიანის „ანუშ“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ბაშმალა“, მიწერილია: „მუშმულა“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „კოფრ+ჩხილო – ნ. კოფრჩხილა“, მიწერილია: „კობრჩხილო (წნილისათვის)“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „ლენტიშალაფა – ნ. შრიალა – ბალახი“, მიწერილია: „ლენცოფა“. ხაზგასმულია: „ლურსმანა – ნ. გლედიჩია“, მიწერილია: „მიხ. – Гвозд.“.

გვ. 93. სიტყვას: „მყრალა (კხ.) – ნ. უჯანგარი“ ეხება მინაწერი: „მყრალა ბალახი თავსა ევლება. აკაკი.“

გვ. 99. ხაზგასმულია: „უცუნა“, მიწერილია: „იხ. ა. ცაგარელი „ბაიყუში“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ქორაფი“, მიწერილია: „ქარაფი-მაგარი კლდე“. „ქორჩიოტა, ქორჩიოტა“..., მიწერილია: „კორჩოტა ადამიანი – პატარა, უშნო“.

გვ. 107. არშიაზე: „ხმალა, გვ. 89“. ხაზგასმულია: „ხლაკნია“, მიწერილია: „ხლეპუზა-ბუმტივითა – ბავშვები ხელით ატკაცუნებენ.“

წიგნში ქაღალდის ფურცლები მინაწერებით: „1. გურული ლექსიკონი. მცენარეთა – კ. გვარამადისა. იხ. ქ. „მოგზაური“, 1901 წ. № X, გვ. 946. 2. Лилия – შრომანი. Ирис – ზამბახი.“

16019–16020. მაცაშვილი ა. ბოტანიკური ლექსიკონი. მცენარეთა სახელწოდებანი. თბ., 1961.

16021–16022. მაჭავარიანი ი. სატვირთო ტარიფთა კრებულის ქართულ-რუსული ლექსიკონი. ჯგუფების და ქვეჯგუფების აღნიშვნით. თბ., 1927.

კანის მეოთხე გვერდზე მიწერილია: „მაჭიკი – დვრიტა; რესორი – დრიკა; შირბახტის ზეთი – кунжутное; ტიზი – პრობკა.“

16023. მეტალურგიის ტერმინოლოგია. (საცდელი გამოშვება). რ. აგლაძის, ვ. ბერიძისა და ნ. ქაშაკაშვილის რედ. თბ., 1949. (ხელნაწერის უფლებით).

ყდაზე: „1950 – 30 მაისი. ი. გრ.“

ყდის მე-2 გვ.: „87– ჩოფური“ და საგაზეთო ცნობა ამ ლექსიკონის გამოცემის შესახებ, მიწერილია: „კომ.“, 1950, 25 ივნისი“. იქვე ი. გრ. სახელზე მეტალურგთა სრ. საკ. სამეცნ. საინჟინრო-ტექნ. საზ-ბის საქ-ს რესპ. განყ.-ბის მიერ გამოგზავნილი თხოვნა ლექსიკონის გარშემო მოწყობილ კონკურსში მონაწილეობის მიღების შესახებ.

16024. მთავარი ტერმინები. – ამოჭრილი ვ. კომაროვის წიგნიდან: ავტომობილის სალტები. თბ., 1933.

16025–16026. მუსხელიშვილი ნ. ნიკოლაძე გ. და ხარაძე პ. მათემატიკური ტერმინების ლექსიკონი. რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული. წმინდა და გამოყენებითი მათემატიკა თეორიული მექანიკით. ტფ., 1925. – ხელნაწერის მაგიერ.

16027–16029. ნორმალური ანატომიის ტერმინოლოგია. ტფ., 1930.

16030–16034. ომიაძე ვ. ტექნიკური ტერმინოლოგია. სახელოსნო სასწავლებელთათვის. თბ., 1942.

წიგნში დევს ქაღალდის ნაჭერი მინაწერით: „მარგალი სკუა“. ამ „მარგალი სკუა“-ს გარშემო იხ. წერილები „კვალში“, 1897 წ. № 15, გვ. 295; № 16, გვ. 322; № 17, გვ. 328; № 19, გვ. 370. კიდევ „კვალი“, გვ. 452; „კვალი“, გვ. 419, 548“.

16035. ოსტროუმოვი გ. მზეთავის ანბანის ტერმინები. – ამონაჭერი მისივე წიგნიდან: „მზეთავის ანბანი“. თბ., 1932.

16036. პროფესიათა ნუსხა. [რუს. ქართ]. დამატება შრომის კანონთა კრებულისა“ მ. საყვარელიძის და ი. გრიშაშვილის ნათარგმნები. ტფ., 1921.

კანზე: „პირველი ცდა საბჭ. ხე-ლის დამყარების პირველ წელს. პროფესიონალური ლექსიკონი. ი. გრ.“

- გვ. 116. არშიაზე: „ჩემი და მიხ. საყვარელიძის ნაშრომი 1921 წელს. ი. გრ.“
16037–16038. ჟორდანიას რ. საქართველოს ფრინველების ტერმინოლოგიური ლექსიკონი (ლათინური, ქართული, რუსული და გერმანული ნომენკლატურა). თბ., 1960.
კანზე: „ი. გრ. 19 ივლისს, 1960.“
16039–16044. რუსულ-ქართული იურიდიული ლექსიკონი. ტფ., 1920.
კანზე: „ეს წიგნი შეადგინა ა. ახნაზაროვმა. ავტორი იმიტომ არ აწერია, რომ გ. ჟორდანიამ წაშალა: „სირცხვილია, სომხური გვარი ეწეროს ქართულ ლექსიკონსაო“. ასე მითხრა თვით ავტორმა. ი. გრ. 1920. 20/IX.“
წინასიტყვაობის ბოლოს მიწერილია: „ა. ახნაზაროვი.“
მეორე ცალის კანზე: „აქ ახნაზაროვს შესწორებანი შეუტანია. ი. გრ. 1942. 7/VI.“
იქვე შემდგენელის ხელწერა: „ა. ახნაზაროვი.“
გვ. გვ.: 1, 13, 14, 15, 82, 83, 95, 126, 127, 137 ა. ახნაზაროვის შესწორებანი.
წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ალ. პუშკინი ქართულად“, მინაწერით; „კომ.“, 1934, 6/VII. ა. ახნაზ. შენიშვნა. ი. გრ.“
16045. რუსულ-ქართული საგზაო ტექნიკური ლექსიკონი. ტფ., 1925.
16046. რუსულ-ქართული სასოფლო-სამეცნიერო ლექსიკონი. ნ. ხომიჭურაშვილის და გ. რცხილაძის რედ. თბ., 1956.
16047. რუსულ-ქართული სპორტული ტერმინოლოგიური ლექსიკონის მაკეტი. თბ., 1954 (საქ. ფიზკულტ. სამეცნ.-კვლევითი ინ-ტი). გექტოგრაფზე.
ფორზაცზე: „ამხ. ი. გრიშაშვილს“. იქვე: „მწ. კავშირიდან მივიღე 1955. 1/IV. ი. გრ.“
16048–16049. რუსულ-ქართული ტექნიკური ლექსიკონი (სიტყვარი). შედგ. საქ. ტექნიკურ საზ-ბის სატერმინო სექციის მიერ. საშეჯარდენო ტანვარჯიშის ტერმინოლოგიის დამატებით. ტფ., 1920.
16050–16051. საანგარიშო მეცნიერებათა (მონაგარიშეობის, კომერციული არითმეტიკის და კომერციული კორესპონდენციის) ტერმინოლოგია. ტფ., 1928.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928 წ. 29/VI.“
16052–16053. საენათმეცნიერო ტერმინოლოგია. [ქართ.-გერმ.]. ტფ., 1928. (გადმობეჭდილია სამეცნ. კრებულის „ჩვენი მეცნიერების“ № 2–3).
16054–16056. საზოგადო ქირურგიის რუსულ-ქართული ტერმინოლოგია. ტფ., 1919.
16057–16058. სამეანო-გინეკოლოგიური ტერმინოლოგია. ტ.1. რუსულ-ქართულ-ლათინური. შედგ. ა. უსტიაშვილისა და ბ. კოპალეიშვილის მიერ. თბ., 1958.
16059. სამედიცინო ტერმინოლოგია. [ნაკვ.] 1. რუსულ-ქართულ-ლათინური. შედგ. ზ. მაისურაძის მიერ. თბ., 1947.
ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. 1947–27–XI.“
წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „50 მან. მერე 1948 წ. გაიადდა 17 მან. მე 50 მიმიცია. ი. გრ.“
16060–16062. სასოფლო-სამეურნეო ტერმინოლოგია. წ. 1–2. ტფ., 1938.
წ. 1. მემცენარეობა. შედგ. ალ. მაყაშვილის მიერ.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938 წ., 12/X.“

- წ. 2. ენტომოლოგია. შედგ. ლ. კალანდაძისა და ვ. ბაქრაძის მიერ. ტფ., 1938.
 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 16/I.“
16063. საქსოვი წარმოების ქართულ-რუსული ტერმინოლოგია, რომელიც ნახმარია „მექანიკურ ქსოვა“-ში. ამოღებულია წიგნიდან: მიკოლაშევი და მარშივი „მექანიკური ქსოვა“, 1932.
 კანზე: „ყაზაზების ლექსიკონისათვის. ი. გრ.“
 16064–16067. საშევარდენო ტანვარჯიშის სახელსახეობა. რუს-ქართული სიტყვარი. ტფ., 1920.
 თავფურცელზე: „მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. სოსო ასლანიშვილი.“
 გვ. 269. ხაზგასმულია: „თარჯი“ და მიწერილია: „სპ.“ „Атлет (тяжелый) – ძალოსანი“, მიწერილია: „ბრგე“ „Бедри – თემო“, მიწერილია: „ნეკ-ნი, ფერცხალი“.
 გვ. 271. ხაზგასმულია: „ჯირითი, ჩალიჩი“ და მიწერილია: „სპ.“
 გვ. 272. ხაზგასმულია: „ლეიბი“ და მიწერილია: „დოშაკი.“
16068. სიტყვარი. – ამონაჭერი წიგნიდან: ა. სპახ. „საიარაღო საქმე“. 1933.
 16069. სოფლის მეურნეობის ტერმინოლოგია. სარედ. კოლეგია: ნ. კეცხოველი (მთ. რედ.). თ. გონიაშვილი, ალ. მაყაშვილი და სხვ. თბ., 1959.
 16070–16071. სოციალ-ეკონომიური ტერმინოლოგიის მასალები. [თბ.], 1936.
 კანზე: „ი. გრ. 1936. 15/XI ვ. ბერიძისაგან“.
16072. სუბტროპიკული ტერმინოლოგიისათვის. – ამოღებულია წიგნიდან: კვარაცხელია ტ. „ჩაის ბუჩქი და მისი თანამგზავრი კულტურები“. თბ., 1936.
 16073. ტექნიკური ტერმინოლოგია. რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული. ტფ., 1935.
 ყდის მე-2 გვ.: „ბასრ-ტუჩა (?), 240“.
 ფორზაცზე: „ტოლჩა, (?) 474; კომტი, 342; Вышка – ჯიხური, გვ. 342.“
 თავფურცელზე: „ი. გრ. 1935 წ. 12 მაისი.“
 ყდის მე-4 გვ.: „ სინგური – Киповарь; სურინჯი – სურიკ. ი. გრ.“
- 16074–16076. ტექნიკური ტერმინოლოგია (რუსულ-ქართული ნაწილი). თბ., 1957.
 თავფურცელზე: „ულრმესი პატივისცემით ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს რ. დვალი. 31–XII–60“.
- მეორე ცალის ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958. 7. XI“.
- 16077–16078. ფიზიკისა და ელექტო-ტექნიკის ტერმინოლოგია. რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული. ალ. დიდებულის და ვ. ყიფშიძის მასალათა მიხედვით. თბ., 1928.
 კანზე: „ი. გრ. 1928–7–IV“.
16079. ფიზიკის ტერმინოლოგია. (რუსულ-ქართული ნაწილი). თბ., 1960.
 ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა, 1960 წ., 28/IV“.
16080. ქართველიშვილი ი. „ავტომობილი“-ს ლექსიკონი. – ამონაჭერი: სახელმძღვ. „ავტომობილი“. თბ., 1931.
- 16081–16083. ქართულ-რუსული და რუსულ-ქართული საამშენებლო ლექსიკონი. (საგაკვეთილო დებულებისათვის). ტფ., 1926.

16084–16088. ქართულ-რუსული და რუსულ-ქართული ტექნიკური ლექსიკონი (სიტყვარი). შედგ. საქ. ტეხნ. საზ. სატერმინო სექციის მიერ. შესწ. და შევს. ტფ., 1921.

თავფურცელზე: „ქართული ენის გამამდიდრებელს და ჩვენი პოეზიის დამამშვენებელს, მგოსანს გრიშაშვილს „სიტყვარის“ ავტორებისაგან. ტფილისი, 1921 წ.“ იქვე: „ზოგს ჰგონია, ვითომ მხოლოდ პოეტებს ჰქონდეს ნება ახალი ეროვნული სიტყვების წარმოშობისა. ეს აზრი ცალმხრივია: მეცნიერებას ისეთივე ბუნებრივი და უწყვეტი უფლება აქვს ენის გამდიდრებისა და ჭედვისა, როგორც პოეზიას და სიტყვაკაზმულ მწერლობასა აქვს ყოველგან მიკუთვნებული, მხოლოდ ეს შემოქმედება სხვადასხვა გზით წარმოებს... „სიტყვარის“ პირველი გამოცემის შესავალია, გვ. 18. ამიტომ გაუმარჯოს პოეტური აღმადრენის ფრთების და მეცნიერების... კლანჭების თანამშრომლობას! რ. ნიკოლაძე-პოლიევქტოვისა. 28. XI. 1921.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1921 წ., ოქტ. 7.“

ფორზაცის მე-2 – გვ.: „1. ამ წიგნზე რეცენზია დასწერა ივ. მაჭავარიანმა, იხ. „თეატ. და ცხ.“, 1920 წ., № 5“. 2. რ. გაბაშვილმაც აუგად მოიხსენია, იხ. გაზ. „კლდე“, 1920 წ., № 5“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „წერტი – Точка, пункт“, მიწერილია: „წერტი – ნესტარი, იხ. ა. ქუთათელაძის „წყარო“, სიტყვარის ახსნაშია.“

გვ. 139. ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „ჩემი ბიბლიოთეკა და ყოველგვარი ხელთნაწერი ეკუთვნის ჩემს შემდეგ საქ. სახ. უნივერსიტეტს. ი. გრ. 1920. წ. 8. VII.“

გვ. 255. ხაზგასმულია: „Рукоятка – ტარი, სახელური“, მიწერილია: „დ. ჩ.“ ხაზგასმულია: „Рычаг – ბერკეტი“, მიწერილია: „აზარმაცი.“

გვ. 271. ხაზგასმულია: „Сфера – არე“, მიწერილია: „ჰაერეთი.“

გვ. 274. ხაზგასმულია: „Теплота (теплость) – სითბილე“, მიწერილია: „სჯობს“: თბიერება (ჩემი ლექსიკონიდან).“

გვ. 292. ხაზგასმულია: „штукатурка – გალესა“, მიწერილია: „ფარდახტი (ჩემიდან).“

გაზეთიდან ამოჭრილი ფ. მახარაძის წერილი „ქართული ტერმინოლოგიის სისწორით გატარებისათვის“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1921, 28 ნოემბერი, № 272“.

16089–16090. ქართულ-რუსული საგზაო ტექნიკური ლექსიკონი. ტფ., 1926.

ყდაზე: „ამხ. თხილავას სახსოვრად. ერთ-ერთ ავტორისაგან. ინჟ. ი. კოჩიშვილი. 7. VIII. 33 წ.“

თავფურცელზე: „მშური და მეგობრული სიყვარულით ვუძღვნი ამხ. თხილავას. ინჟ. გ. კოჩინევი. 7. VIII. 33 წ. ტფილისი.“

16091. ქართული გრამატიკის ტერმინოლოგია. ქართული სიტყვიერების მოყვარეთაგან შედგენილი და გამოც., ქუთაისი, 1887.

კანზე წარწერა: „ქართველ რომანისტს და ქართული სიტყვიერების მოყვარეს ბ-ნ სანდრო ყაზიბეგს“. იქვე: „P. S. თუ არ ვცდები ხელი სილოვან ხუნდაძისა უნდა იყოს. – ი. გრ. 1941. 27. XI. ტატესაგან“.

16092. ცაგარელი ლ. ზოგიერთი სიტყვა და ტერმინი. – ამონაჭერი ა. ა. ზუევის წიგნიდან „მაუდის ქსოვის ქველსტატოთა და მქსოველთათვის“. თბ., 1932.

კანზე: „ყაზაზების ლექსიკონისათვის. ქსოვის ოსტატ-პრაქტიკოს ა. ა. ზუევის წიგნიდან, თარგ. ეკუთვნის ლ. ცაგარელს. 1932 წ. ტფილისი, გვ. 105–10. წიგნის სათაურია „სამახსოვრო წიგნაკი მაუდის ქსოვის ქვეოსტატთა და მქსოველთათვის“. ი. გრ.“

16093–16096. ცაგარელი ლ. ლექსიკონი. სამხედრო-ტექნიკური. ტფ., 1920.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. 12 ოქტ“. მოხაზულია: „ცაგარელი“ და მიწერილია: „ლადო გარდაიც. 1942 წ. ივლის.“

16097–16100. ცაგარელი ლ. ლექსიკონი. სამხედრო-ტექნიკური. ტფ., 1925.

კანზე მიწერილია: „II გამოც.“

თავფურცელზე: „ჩემთვის სანატრელ სოსოს, სახსოვრად და ხელთახმარად!... პირველად იყო „სიტყვა“... „სიტყვამ“ ღმერთობა დაიჩემა და თავის ქურუმებს – მგოსნებს ყველაფრის შემძლე ძალად გადაეცა... იპოვნება ჩემს შრომაში რამე, ამის ნამსგავსი?! ღრმა პატივისცემით ლ. ცაგარელი. 1926 წელი 22 ოქტომბერი“.

16101–16102. წერეთელი ვ. ქართული სამეცნიერო და საფილოსოფოსო ტერმინოლოგია იოვანე პეტრიწის თარგმანის მიხედვით. ქუთაისი, 1916.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. ქ. ტფილისი, 1916, 20 სექტემბერი“.

16103. წიგნში ნახმარი ტერმინოლოგია. – ამოღებულია წიგნიდან: მ. გ. ევანგულოვი და ი. მ. ხოლმოგოროვი – „ლითონების ელემენტარული ტექნოლოგია“. [თბ.], 1932.

კანზე: „ტერმინოლოგია ლითონებისათვის. ი. გრ.“

16104. წიგნში ნახმარი ტერმინოლოგია. – ამონაჭერი კ. ხოდოროვსკის წიგნიდან. [თბ.], 1933.

კანზე: „ლექსიკონი ხე-ტყის მჭრელებისათვის. თარგმ. აკ. კალანდარიშვილისა. ინჟ. ა. ჯაფარიძის რედ.

16105. წიგნში ნახმარი ტერმინოლოგია. – ამონაჭერი წიგნიდან: ს. ე. მაჭარაძე და ლ. შავლაყაძე. „ავტომატური მუხრუჭები“. თბ., 1933.

გვ. 299. ხაზგასმულია: „ღარი“, მიწერილია: „ჯირგინი.“

16106. წიგნში ნახმარი ტერმინოლოგია. – ამოღებულია წიგნიდან: ვ. ნ. ხალტურინი „დურგალი და მეთავეჯე“. თბ., 1933.

16107–16108. ჭილაია ა. და შუშანია ო. ლიტერატურულ ტერმინთა ლექსიკონი. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958, 8/III.“

გვ. 233. საიათნოვას ლექსს „გადავიდა შენი დრო, საიათნოვა“... და შენიშვნას ამ ლექსის შესახებ მიწერილი აქვს: „რითმა შუაშია! ი. გრ.“

16109–16110. ხმიადაშვილი დ. რადიოტექნიკის ტერმინოლოგია. თბ., 1947.

16111. ჯაში მ. ლექსიკონი. – ამოღებულია წიგნიდან: მ. ჯაში „საღებავი მასალები“. თბ., 1930.

თავფურცელზე: „საღებავის ლექსიკონი“.

დასაწყისში ხაზგასმულია სიტყვა: „თამასა“, მიწერილია: „იხ. ძვ. ტფ., ბოჰემა“.

16112. ჯუღელი გ. პროფესიათა ტერმინოლოგია და კლასიფიკაცია. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 25/V“. იქვე: „ჩვენგან (მე და მიშა) ნასესხები“.

გვ. 5-დან გვ. 30-მდე მიწერილია პროფესიათა ტერმინთა შესატყვისები ი. გრ. და მ. საყვარელიძის ხელით.

ქართულ-რუსული და რუსულ-ქართული ლექსიკონები

16113–16114. აბულაძე იუსტ. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. სალიტერატურო, საპოლიტიკო, სატექნიკო და უცხო სიტყვათა ტერმინთა ჩართვით. ნაწ. 1. – ტფ., 1927. თავფურცელი: ქართ. და რუს. ენ.

კანზე: „აპეტიტი, 94“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 20/1“. იქვე: „კურიოზი, გვ. 574. იხ. შეცდომის გასწორებანი.“ გაზეთიდან ამონაჭერი ი. აბულაძის „წერილი რედაქციის მიმართ“, მინაწერით: „კომ.“, 16 თებერვ., 1928 წ.“

წიგნის უკანასკნელ გვერდს „დამატებითი შესწორებები და შენიშვნები 1-ლი ტ. შესახებ“, მიწერილი აქვს: „ეს მერე დარიგდა. ი. გრ.“

გაზეთიდან ამონაჭერი С. Д-ни-ს რეცენზია, მინაწერით: „Заря“, 1928, № 49, 29 თებერვ.“ გახსნილია ავტორის კრიპტონიმი: „დევდარიანი“.

16115. აღნიაშვილი ლ. უბის ლექსიკონი. რუს-ქართ. [თბ., 1887.

ყდის მე-2 გვ.: „ი. გრ. – 1931. 28. XI.“

გვ. 2. ხაზგასმულია: „Балкон – დერეფანი“, მიწერილია: „აივანი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „Ветеринар – პეიტარი“, მიწერილია: „ბეითალი?“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „Гарус – ღაზლა“, მიწერილია: „მატყლის თოკი, რუმბების პირის შესაკვ.“

გვ. 7. ხაზგასმულია: „Грань – თრაში, წახნაგი“, მიწერილია: „თრაში - სომხ.“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „Неряха – წუნკალა, ბინძური“, მიწერილია: „წუნკალი – Пошляк-ი სჯობია“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „Подлец – ფლიდი“, მიწერილია: „ჰარამზადა“. ხაზგასმულია: „Позорный – სააუგო“, მიწერილია: „Позор – თავსლაფდასხმა, შერცხვენა“. ხაზგასმულია: „თარო“, მიწერილია: „რაფა“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „Уровень – თარაზო“, მიწერილია: „ვატერპაზ.“ ხაზგასმულია: „ნიჟარი“, მიწერილია: „რაკოვინა.“

გვ. 43. ხაზგასმულია: „Фиолетовый – ჟალი“, მიწერილია: „ჟღალი – სერიი“.

გვ. 46. „Шнурок – ზონარი, მკედი“-ს, გვერდზე მიწერილია: „ყაითანი.“

გვ. 47. ხაზგასმულია: „Штраф – საური, ჯარიმა“, მიწერილია: „საური – ნავოლოჩკაა“.

16116–16117. ახვლედიანი გ. თოფურია ვ. ქართულ-რუსული ლექსიკონი. (დაახლოებით 15000 სიტყვა). თბ., 1942.

ყდაზე: „ი. გრ. 1942. 15/V“.

ფორზაცზე: „აკლია: 1. თამაშა, 140. 2. სიასამური, 269. 3. სერი, 268“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ეს სიტყვები ლიტ. არ არის: 1. ხაზაკი, 408. 2. ჯახირობს, 420. 3. ჭიჭინობელა, 407. 4. ჭადი (მჭადი), 405. 5. წინ და უკან, 400. 6. ცვენა, 380. 7. შალვარი, 326. 8. შაქარყინული, 327. 9. ტაფამწვარი, 282. 10. ვიოლინო (სკრიპკა?), ორივე უცხოა, 130. 11. ალუბალი, (ქვიშნა), ეს არ უნდა მოეყვანა, 314. 12. ენაბლუ კი არა ბლუ, 123. 13. უზმა, (?) 289. თხა-ვაცი, 129-146; წიგნიერი, 389. ჩობანი, 376. კიბიტკა, 368. შვეული, 358. ყაირათი, 321. გაჯი, 80. დუმმანი, 120. ოინბაზი, 224.

16118–16119. ახვლედიანი გ. თოფურია ვ. ქართულ-რუსული ლექსიკონი (დაახლოვებით 16000 სიტყვა). თბ., 1950.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950. 2/2“.

16120–16123. ახვლედიანი გ. იორდანიშვილი ს. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. პროფ. გ. ს. ახვლედიანის რედ-ით. ტ. 1–2. ტფ., 1931–1935.

ტ. 1. A–3, 1931.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1931. 2/V.“

შმუცტიტულზე: „მვირფას სოსოს. ს. იორდანიშვილი. 16. VI. 31. ქ. ტფილისი“. იქვე: „მურაზი, 527. (ჩემიდან). P. S. ლექსიკონი გაარჩია და აუგად მოიხსენია დ. კარბელაშვილმა, იხ. „მნათობი“, 1933, № 1–2. ი. გრ.“

გვ. 9. ბოლო აბზაცში დანიშნულია ადგილი და მიწერილია: „ვ. ბერიძის ეგზემპლიარზე. „ვუკოლ ბერიძეს, რომლის წვლილი არაა მცირე ამ ლექსიკონში. გ. ახვლედიანი. 1931. 25/V.“

წიგნში დევს: 1. დ. კარბელაშვილის რეცენზია „ნაბიჯი უკან ლექსიკოგრაფიაში“, ამოჭრილი ჟურნ. „მნათობიდან“, 1933, № 1–2.“ 2. ს. იორდანიშვილის წერილი „რუსულ-ქართული ლექსიკონის შესახებ“, პასუხად დოც. დ. კარბელაშვილს. ცალკე ამონაბეჭდი, 1933 წ. „მნათობის“ № 6–7-დან“ წარწერით: „მვირფას სოსოს სოლომონისაგან. 31. VIII. 33. ქ. ტფილისი“.

ტ. 2. II–H. 1935.

ფორზაცზე: ი. გრ. 1935. 1/I.“

16124–16127. [ზადაშვილი კ.]. Опыт грузинско-русского словаря. Сост. Для нач. Училищ К. Багаев. Тифлис, 1899.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Книжный магазин т-ва О. А. Мтавриев в Кутаисе“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „26 მაისს 1918 წ. ლოლა წერეთელი, ი. გრიშ.“

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის გვარი: „Церетели“. ი. გრ. ხელით ჩამატებულია წინ: „ლოლა“ და ბოლოს „საა“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „აბზინტა“, მიწერილია: „აბზინდა – ქამრის ზალთის მაგვარი.“

გვ. 114. ხაზგასმულია: „ვარჯისი, ვარჯიში“, მიწერილია: „სეფური“.

16128–16129. გამრეკელი ნ. მგალობლიშვილი ე. რუსულ-ქართული იდიომატიკა თბ., 1956.

16130–16131. დათიკაშვილი ქ. ქართულ-რუსული ლექსიკონი. [ს. ვაჩნაძის რედ. და შესავალი წერილით] წ. 1–2. თბ., 1943–1948.

წ. 1. ა-ი. 1943.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1943–10/V.“ იქვე: „არ მომწონს ახსნა – „ზედაზე“, 292“ და გაზეთებიდან ამონაჭრები: „1. ალ. ნეიმანის რეცენზია ამ ნაშრომზე, მინაწერით: „ლიტ.-საქ.“, 1943 წ. № 13, 25 მაისი, ი. გრ.“ 2. ს. ვაჩნაძის „ერთი რეცენზიის გამო“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1943, № 7“.

წ. 2. კ-ჰ. 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949–25–II გამოვიდა ამ დროს.“ იქვე: „23, მახზაკუნა; 612, ჰაიჰარად (შეცდომა); 607, ჯალაშა“.

გვ. 607. ხაზგასმულია: „ჯალაშა“, მიწერილია: „ჩემიდან.“

გვ. 612. ხაზგასმულია: „ჰაი-ჰარად“, მიწერილია: „В попыхах“.

16132–16134. დათიკაშვილი ქ. ქართულ-რუსული ლექსიკონი. თბ., 1953.

წ. 1. ა-დ. 1953.

თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ მგოსანს – იოსებ გრიშაშვილს, პატივისცემით. ავტორისაგან. ქ. დათიკაშვილი. 1920 I. 54 წ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ., 15–I“.

ყდის მე-2 გვ.: „შეცდომა: დორანი, 680; ლორი; დოსტი“.

გვ. 680. ხაზგასმულია: „დოსტაქარი“, მიწერილია: „დასტაქარი“.

გვ. 681. ხაზგასმულია: „დრუნჩო“, მიწერილია: „სიფათი“.

გვ. 682. ხაზგასმულია: „დუჟი“, მიწერილია: „ადამიანის, თორემ ლუდსაც აქვს пена. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „დურბინდი“, მიწერილია: „ჭოგრიტი“.

გვ. 686. ხაზგასმულია: „შესწორებები, მიწერილია: „შესწორებანი. ი. გრ.“

წ. 2. ე-ო. 1959.

16135–16138. ვეზირიშვილი ი. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. თბ., 1919.

16139. თოფურია ვ. ყაუხჩიშვილი ს. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. არასრული საშ. და საშ. სკოლებისათვის. თბ., 1940.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1940. 29/XI“.

16140. თოფურია ვ. ყაუხჩიშვილი ს. რუსულ-ქართული ლექსიკონი, საშუალო სკოლისათვის. თბ., 1958.

16141–16142. ლექსიკონი. [თბ., 1923] – ამონაჭერი წიგნიდან: „Русское слово“. 1923.

კანზე: „რუსულ-ქართულ-თურქულ-სომხური ლექსიკონი „Русское слово“-დან ი. გრ.“

გვ. 177. ხაზგასმულია: „ფარფლი“, მიწერილია: „ფარფლოსანი. (საბა).“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ლექსიკონი. რუსულ-ქართულ-თურქულ-სომხური. ამოღებულია 1923 წელში დაბეჭდილ „Русское слово“-დან. თუმცა ამ წიგნს თავში აწერია Я. Гогеншвили – მაგრამ დამუშავებულია მასწავ. კომისიის მიერ. – ი. გრ.“

16143. ლექსიკონი და გრამატიკა. – ამოღებულია „ქართული ენის სახელმძღვანელოდან“ (არა ქართველთათვის). ავტ. თ. ბეგიაშვილი, პლ. კვიციანი, სიმ. მჭედლიძე. [თბ., 1925].

16144. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. არასრული საშ. და საშ. სკოლებისათვის – ვ. თოფურიას რედ. (დაახლ. 12000 სიტყვა). ტფ., 1938. (სასკოლო ლექსიკონთა სერია.).

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938–22–XII“.

16145–16147. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. (51000 სიტყვა). თბ., 1937.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 19. VI“.

ფორზაცზე: „იშვილბაზი, (არა) 188 (საიათ. 130); იკლიბაკლო, (არა) „საიათნოვა“, გვ. 134. (არა აქვს ჩ-ს), ლექსიკონი, 253; პეწი, საიათ. 134. (ჩუბინაშვილი სხვანაირად ხსნის), ლექსიკონი, 25 (არა); შართი, შირა, 942, (ჩუბ. ხის წებო), საიათ. გვ. 133; საბეჭური – 461 (ეს ლექს.) სხვანაირად აქვს ახს. საიათ. გვ. 132; ჩემი „ბოჰემიდან“ გვ. 12, 14 და „საიათნოვადან“. არ შეუტანიათ ჩემიდან ნიაზი, თამასა. 1. ქორვაჭარი, 653, არ აქვს ჩ-ს. 2. ჩაროზი, 146, არა აქვს ჩ-ს. 3. სარუყუფი 623, არა აქვს ჩ-ს. 4. სათლი (სათილი), 45. ჩუბ. აქვს ქვაბის. 5. შიმშა, 387. ჩუბ. აქვს სხვანაირად. 6. გულქანდა, 568. სხვანაირი ახსნაა ჩ-თან. 7. ორთომელი, 28. აქვს ჩუბინაშვ. 8. მალალი, 1105, არა აქვს ჩ-ს. 9. ჯალაშა, 408, არა აქვს ჩ-ს. 10. ნარაჯი, 336. ჩუბინაშვილს აქვს მურაბა, სხვანაირი ახსნა. 11. მუმბარაქი, არ აქვს, 523. 12. სალთი, 1103, არა აქვს ჩ-ს. 13. გულამბარი, 452, არა აქვს ჩ-ს. 14. არალუდი, 1139.“

ფორზაცის ბოლო გვ.: ПЛУТ – იშვილბაზი, 679“.

თავფურცელზე: „როგორ შეიძლება: „1. მალაჩინი? გვ. 3. 2. კბილებში ოფლი გამოუვიდა? 489“.

გვ. XVI. „უმთავრეს ლექსიკოგრაფიულ სახელმძღვანელოების“ სიას მიწერილი აქვს: „34. ძვ. ტფ., ლიტ. ბოჰემა. ი. გრიშაშვილისა. 35. სადათნოვა – მისივე. ი. გრ.“

გვ. 1153. ხაზგასმულია: „ЯХТА – საზლ. ორჩხომელი“, მიწერილია: „საბას არა აქვს?“

თავფურცელისა და ფორზაცს შორის ამავე წიგნის თავფურცელი, სადაც რედაქტორად ვ. ორაგველიძეა მოხსენებული. აწერია: „ი. გრიშაშვილს მეორე ბიბლიოთეკიდან. კომინტერნის ქ. № 5. ი. გრ.“ იქვე: „პეტრე ქავთარაძის და ს. ყაუხჩიშვილის რედაქციით. ალ. ნეიმანის, სიკო ვაჩნაძის, ვ. ეგნატაშვილის და ივ. მაჭავარიანის უახლოესი თანამშრომლობით. ი. გრ.“

ჟურნალ-გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. თ. ს-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „სოლ. თავაძისა, „მუშა“, 1937, 4 ივლისი“. 2. ვ. ბერიძის წერილი „ქართულ-რუსული ლექსიკონისათვის“ (წინადადების წესით), მინაწერით: „კომ.“, 1937 წ. № 168, 24 ივლისი“. 3. საგაზეთო ცნობა „ქართულ-რუსული ლექსიკონის“ შესახებ, მინაწერით: „კომ.“, 1937, № 179, 6 აგვისტო. 4. ი. ტატიშვილის „რუსულ-ქართული ლექსიკონის“ გამოცემის გამო, მიწერილია: „მნათობი“, 1937, № 10“. 5. გაზეთიდან ამოჭრილი გრ. ნუცუბიძის შენიშვნა „ქართულ-რუსული ლექსიკონის“ გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კომ.“, 1941, № 110, 13 მაისი“.

16148–16150. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. ტ. 1–3. თბ., 1956–1959.

ტ. 1. A–M. 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 2 მარტი“. იქვე: „მარიფათიანი, 83; გვ. 622 – აქ არ არის: „концы в воду, მე ასე ვთარგმნი: კვალი დაიკარგა“.

გვ. 41. „Баю-бай-ს“ ქართული თარგმანი „იავნანა“ ხაზგასმულია, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 43. სიტყვა „Бедри“-ს მიწერილი აქვს: „თედო?“ „Бедный“-ს განმარტებაში ხაზგასმულია: „უპოვარი ბუნება“, მიწერილია: „მწირი ადგილი“.

გვ. 352. სიტყვა „Духан“-ის თარგმანებში ხაზგასმულია: „სამიკიტნო“ და არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 41. სიტყვა „Башмак“-ის განმარტებაში ხაზგასმულია: „Он у нее под башмаком – მას იგი დაჯაბნული ჰყავს“, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 298. მოხაზულია სიტყვა: „Дело“-ს განმარტებები, ხაზგასმულია: „Дело в шляпе“ – საქმე გაჩარხულია“, მიწერილია: „ჩემია“.

წიგნში გაზ. „კომუნისტის“, 1957 წ. 11 ივლ. № 162, ალ. კობახიძის რეცენზიით „რუსულ-ქართული ლექსიკონი“ და ქაღალდის ნაჭრები წარწერით: „1. ბოიკოტი – შერისხვა, მოკვეთა. 2. დოღბანდი – ჩაღმა. 3. გული გამიწყალდა ლოდინით – რუსულად? 4. ენას კბილი დააჭირე რუსულად როგორ ითქმის. 5. სიბერემ ხელი დარია – რუსულად როგორ ითქმის. 6. ყინულზე გააცურებს Оставляет с длинным носом. ჯარისკაცებს ძალიან მოუჭირეს ხელი, გარედ არ უშვებენ – თარგმანი როგორ იქნება?“

ტ. 2. Н-П. 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 2. X.“ იქვე: „იხ. აუგი ნ. აგიაშვილისა „ლიტ. გაზეთი“, 1958 წ. სექტ. 26, №.“

წიგნში: 1. ნ. აგიაშვილის ფელეტონი „ჰაი-ჰარად გაკეთება რისამე“, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1958, № 39, 26 სექტ.“ სათაურს მიწერილი აქვს: „ჰაიჰარად – папихах. ი. გრ.“ 2. „ლიტ. გაზეთის“. 1958 წლ. 19 დეკ. № 57. „რუსულ-ქართული ლექსიკონის“ სარედაქციო კოლეგიის წევრების წერილით „ამხ. ნ. აგიაშვილის ფელეტონის გამო“.

ტ. 3. Р-Я. 1959.

ფორზაცზე: „1960 წ. 24 თებერვ. ი. გრ.“

16151–16156. „სალარო ცოდნისა“. რუსულ-ქართული ენციკლოპედიური ლექსიკონი. ივ. როსტომაშვილის რედ-ით. წ. 1–4. თბ., 1898–99.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1917. 20/XII“. იქვე: „აქ 4 წიგნია (А. Б. В. Г.) მეტი არ გამოსულა. ი. გრ. პელიკანი – ვარხვი, გვ. 93; ი. ბაქრაძეზე, გვ. 217; ავლაბარი, 22“.

გვ. 193. ხაზგასმულია: „Пеликань“ მიწერილია: „პელიკანი. ი. ჭ.“

გვ. 5. ხაზგასმულია: „გრიგოლ აბაშიძე და ვასილ აბაშიძე“, მიწერილია: „რატომ არ არის მათზე წერილი?“

წიგნში ფურცელი წარწერით: „რუსულ-ქართული ლექსიკონი“, იხ. ვ. ჟელიხოვსკის წიგნი „За приключениями“ ბოლოში“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. მეიგავენნი, გვ. 244. 2. ბაშინჯად., 251. 3. ღვთის რისხვა, (შოლტი – Быч), 300“.

ყდის მესამე გვ.: „დ. გივიშვილი – 720“.

16157–16158. სახოკია თ. რუსულ-ქართული ლექსიკონი. ტფ., 1897.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1916 წ. 28 სექტ. ამ წიგნზე იხ. უარყოფითი რეცენზია მ. ლალიძისა „კვალი“, 1897 წ. № 25. ი. გრ.“

გვ. 1. „Арсенал“-ის ქართულ განმარტებას მიწერილი აქვს: „თოფხანა, ჯაბახანა“.

გვ. 2. „Аршин“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „ადლი – არშინ-ნახევარი (მეტრი)“. „Барабан“-ის თარგმანს დამატებული აქვს: „დალაბანდი, დოლი“. „Барышня“-ს ქართულ განმარტებებს მიწერილი აქვს: „ქალწული“.

- გვ. 3. „Блондин“-ის განმარტება „ბობრი“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ქარცი, ქერა“. „Бой-баба“-ს განმარტებას მიწერილი აქვს: „აღადედაკაცი“.
- გვ. 4. „Беседка“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „თალარი“.
- გვ. 5. „Весло“-ს განმარტებებს დამატებული აქვს „პეშვი“. „Водопад“-ის განმარტებას მიწერილი აქვს: „ჩქერი. წყალვარდნილი“.
- გვ. 9. „Двойной“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „მრჩობლი“.
- გვ. 12. „Занавеска“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „Занавес. სალაფარდა“.
- გვ. 15. „Капризный“-ს თარგმანს დამატებული აქვს: „ჭინჭყლიანი“. „Карболовая кислота“-ს თარგმანი: „თეზაფი“ გადახაზულია და მის მაგივრად წერია: „კარბოლის სიმჟავე“. ასევე „თეზაფის ზეთი“ შეცვლილია „კარბოლის ზეთად“.
- გვ. 16. „Клоун“-ს მიწერილი აქვს: „აკრობატი“.
- გვ. 17. „Конверт“-ის განმარტებას მიწერილი აქვს: „მუშკამბარი“. „Конка“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „ივერიაში“ (1887) „ცხენმავალა“ ჰქვიან. ი. გრ.“
- გვ. 19. „Курьер“-ის თარგმანებს მიწერილი აქვს: „შათირი“.
- გვ. 23. „Мясник“-ის განმარტებას მიწერილი აქვს: „ყასაბი“.
- გვ. 24. „Накидка“-ს განმარტებას მიწერილი აქვს: „საბეჭური“.
- გვ. 25. „Нервь“-ის თარგმანს დამატებული აქვს: „ტენონი“.
- გვ. 28. „Оптом“-ის თარგმანს დამატებული აქვს: „ბითუმად“. „Отказ“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „თობა, ჯმნა, ხელისაღება“.
- გვ. 30. სიტყვების „Парта, партия“ თარგმანს მიწერილი აქვს: „ფარდი“.
- გვ. 31. „Переулоч“-ის თარგმანს დამატებული აქვს: „შესახვევი“.
- გვ. 33. „Поднос“-ის თარგმანს: „ლანგარი“ მიწერილი აქვს: „ლანგარი – ჯამბაზის სათამაშო ლატანია. ლანგანი – ღრმა სინი თითბრის“. „Пожар“-ის განმარტება „ცეცხლი“ გადახაზულია და მიწერილია: „ხანმარი“.
- გვ. 34. „Полотно“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „წმინდა ტილო“.
- გვ. 38. „Пуговица“-ს თარგმანს დამატებული აქვს: „ღილი“.
- გვ. 41. „Рыжий“-ს განმარტებების წინ წერია: „შეკი“.
- გვ. 42. გვერდის ბოლოს არშიაზე წერია: „სალთი – მარტოხელი“.
- გვ. 43. „Сливки“-ს თარგმანს დამატებული აქვს: „კაიმიყი“.
- გვ. 44. „Сковородка“-ს თარგმანს დამატებული აქვს: „თავა“. „Скрипка“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „ვიოლინო. ქამანჩა“.
- გვ. 45. „Спичка“-ს თარგმანებს მიწერილი აქვს: „წუმწუმა“. „Стакан“-ის განმარტებას მიწერილი აქვს: „სასმისი“.
- გვ. 46. „Стекло“-ს განმარტებას მიწერილი აქვს: „მინა, ჯამი (ოსმალ).“ „Сторож ночной“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „კერკეტონი“.
- გვ. 47. „Сумерки“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „ბინდ-ბუნდი, მწუხრი“. „Сырость“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „ნოტიო“.
- გვ. 48. „Тоннель“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „ქვაბი, გამოქვაბული, ხვრელი კლდეში“.
- გვ. 49. „Трус“-ის თარგმანს დამატებული აქვს: „თისივავა“.
- გვ. 50. „Умывальник“-ს თარგმანს მიწერილი აქვს: „წურწუმა“.

გვ. 51. „Фальшивый“-ს განმარტებებს დამატებული აქვს: „რიოში“.

გვ. 52. „Фундамент“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „ფუძე, საფუძველი“.

გვ. 53. „Холостяк“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „სალთი“.

გვ. 54. „Чайник“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „ჩაიდან“.

გვ. 56. „Штемпель“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „ტვიფრი“.

გვ. 57. „Эмаль“-ის თარგმანს მიწერილი აქვს: „მინანქარი“. „Этажерка“-ს განმარტებებს დამატებული აქვს: „თარო“. „Эхо“-ს განმარტებებს დამატებული აქვს: „ექო, გამოძახილი“.

გვ. 58. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ფიშქარი – ღვინის დალალი; ღილილა – მინდვრის ნაზი ყვავილი; იელი – შხამიანი ბალახი; თეზაფი – საწამლავი. ამ თეზაფით ოქრომჭედლები სინჯავენ ოქროს“.

კანის მე-3 გვ.: „ჩიგოლი (რუს.) – ჩიტი“.

16159. სერებრიაკოვი ს. ძველქართული-რუსული ლექსიკონი. (ოთხთავის ორი ძველი რედაქციის მიხედვით). თბ., 1962.

16160. [სულხანიშვილი ვ.]. ვ. ს. უბის ლექსიკონი. [რუს. ქართ.]. თბ., 1916.

თავფურცელზე გახსნილია ინიციალები: „ვასო სულხანიშვილი?“.

16161. ტოროტაძე ა. ტოროტაძე ე. მოკლე რუსულ-ქართული ლექსიკონი. რედ. ს. ყაუხჩიშვილი. თბ., 1959. – ყდაზე სათაური: რუსულ-ქართული ლექსიკონი.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 10 VI.“

16162. ქართულ-რუსული მოკლე ლექსიკონი. [თბ.], 1925. სათაური რუსულად და ქართულად.

თავფურცელზე: „Словарь грузино-русский и русско-грузинский. Составили – შემდგენელნი: ვარლამ ბურჯანაძე, ივ. გომელაური, შიო დედაბრიშვილი და დიმ. დუმბაძე. – გავაკეთე (ორი ეგზემპლარი მქონდა). „Практический самоучитель грузинского языка“. 1925 წ. „Закнита“ – ი. გრ.“

16163–16164. [ჩუბინაშვილი დ.] ქართულ-რუსულ-ფრანციცული ლექსიკონი, СПб. 1840., თავფ. ქართ. რუს. და ფრანგ. ენ. – წინასიტყვ. ფრანგ. და რუს. ენ.

გვ. 694. „გიჟი“-ს განმარტებაში ხაზგასმულია: „მეხმუხი“, მიწერილია: „მეშმიში. ი. გრ.“ „ვაშკარანის“ განმარტებაში ხაზგასმულია: „თალია, პავასაკი“ და მიწერილია: „(რუს.)“.

გვ. 695. „ზლუდე“-ს განმარტებაში ხაზგასმულია: „ტრუმული“, მიწერილია: „მესერი“.

გვ. 699. „პური“-ს განმარტებაში ხაზგასმულია: „ხმიადი, ორ-ცხოზილა“ და მიწერილია: „სუხარი“. „საკრავი“-ს განმარტებებში ხაზგასმულია: „ზურნა, ნესტი, სანთური, ხონინარი, ქოხი“, მიწერილია: „სანთური, სონინარი, ქოსი. ი. გრ.“

გვ. 706. „ჯოგი“-ს განმარტებაში ხაზგასმულია: „რემა, Табун“. მიწერილია: „თაბუნი. ი. გრ.“

გვ. 714. ხაზგასმულია: „კოწამახი“, მიწერილია: „მჟავე“.

გვ. 727. არშიაზე: „ჭუპრი. ი. გრ.“

წიგნში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „გიორგი ბესარიონის ძე ლოლობერიძის ნაქონი“.

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ.: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ. 1946. 21/X“.

16165–16167. [ჩუბინაშვილი დ.] ქართულ-რუსული ლექსიკონი. საუნჯე ქართული ენისა ხელ-ახლად შემუშავებული დავით ჩუბინოვისაგან. სპბ., 1887.

ყდის მე-2 გვ.: „ჩემი ბიბლიოთეკის ძირითად ფონდს ი. გრ. 1946–16–X.“ იქვე: „ჩემს შემდეგ ეკუთვნის ნელლის – გთხოვთ გადასცეთ! ი. გრ. 1955–1–VI“.

ფორზაცზე: „დავით ჩუბინაშვილი დაიბადა 1814 წ. 26 მარტს. გარდაიც. 1891 წ. 5 ივნისს. იხ. აკაკის წერილი „Новое обозрение“, 1891 წ., 12 ივნისს“.

გაზეთ „სტალინელის“, 1954 წ. 17 სექტემბრის № 182 სტატიით „რუსულ-ქართული ლექსიკონები საქართველოში (ბიბლიოგრაფიული შენიშვნები)“. არშიაზე წერია: „ქართულ-რუსულ-ქართული ლექსიკონისათვის. ი. გრ.“

გვ. VIII. წინასიტყვაობის ბოლოს: „[ალ. ცაგარელიაო] ვუკოლიმ მითხრა 1946–20–XII ი. გრ.“

თავფურცლის მე-2 გვ.: „ილია ლაზარის!“-ს მიწერილი აქვს: „ოქრომჭედლიშვილი. ი. გრ.“

მეორე ცალის ყდის მეორე გვ.: „ნიღირი – Морда თუ სიფათი? სუზანი, 1195; ბოჭკო (?) გვ. 115; გოთვერანი, (?) 326; ბენძლი, 103; ბოჩკა-ლადუკი, გვ. 639; რატომ არის სომხ. სიტყვა კტორი? (კოტორი), გვ. 625; მუმრიბი-ბუჰლალტერი, გვ. 910“.

თავფურცელზე: „ნელლისათვის. ი. გრ. 1921 წ. 7 ნოემბ.“

გვ. VI. „ასასი“-ს გასწვრივ მიწერილია: „ეკერკეტონია – Овход“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „აბრაგი“, მიწერილია: „ავაზაკი“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ბალლოჯი, (ალუბალი)“, მიწერილია: „ტყისაა“. ხაზგასმულია: „ამაზრუნენი“, მიწერილია: „გამაჟრჟოლებელი. ამერუნენი (რუსულად)“. ხაზგასმულია: „ჭოტი. Ничка“, მიწერილია: „ჭიკი“. ხაზგასმულია: „ალხანა“, მიწერილია: „კომბოსტო“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „ბაგირი“, არშიაზე: „იხ. ცანდი“.

გვ. 106. ხაზგასმულია: „ბეჩარა“, მიწერილია: „ბეჩავი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ბიაბანი“, მიწერილია: „ბიამანი“. ხაზგასმულია: „ბინული“, მიწერილია: „შ. მღვ.“

გვ. 146. მოხაზულია „განვლდომა, განვრდომა, განვრცელება“, არშიაზე: ალფაბეტის შეცდომა. ი. გრ.“

გვ. 435. მოხაზულია: „დაღლა, დაღლილი“, არშიაზე წერია: „დაღლარა“.

გვ. 475. ხაზგასმულია: „დერვიში“, მიწერილია: „დერციკი“.

გვ. 546. ხაზგასმულია: „თალარი Беседка“, მიწერილია: „(საბას მოგზ.)“.

გვ. 590. მოხაზულია: „კალმახი, კალმახოზა“, მიწერილია: „კალმასი“.

გვ. 594. ხაზგასმულია: „კარაპანი, საცეხველი სახლი, рига“, გასწვრივ წერია: „იხ. მ. გორკის მოთხრ. ვ. გიუნაშვ. თბ., გვ. 208. აქ აივნის მნიშვნელობითაა ნახმარი. ი. გრ.“

გვ. 599. ხაზგასმულია: „კაწახი“, მიწერილია: „ქაცახ ძმარი სომხ.“

გვ. 635. ხაზგასმულია: „კურატპალატი“, მიწერილია: „კურაპალატი“.

გვ. 687. ხაზგასმულია: „მგავა, მგამა ნახე გავა“, მიწერილია: „მგამა. იხ. გავა“.

გვ. 1031. ხაზგასმულია: „რაბამ და რაზომ-რაზომი“, მინაწერები: „რაბამ, რაზომც.“

გვ. 1103. ხაზგასმულია: „სანთური, ს. ებანი, ქნარი ან ჩანგი“, მიწერილია: „გვ. 487“.

გვ. 1134. ხაზგასმულია: „საყა (არაბ.) ს. წყლის მზიდავი, водовоз, დასტ“. მიწერილია: „თულუხჩი?“

გვ. 1182. ხაზგასმულია: „ნ. სეფილი (სიფილი)“, მიწერილია: „იქ კი სეფილა“.

გვ. 1267. „ურვეული“-ს გასწვრივ მიწერილია: „ურვილი“.

გვ. 1351. ხაზგასმულია: „ქულვათი (ოსმ.) ს. მხლებელნი, свита; 2. ქართლ.“, არშიაზე წერია: „არ არის მართალი“.

გვ. 1585. ხაზგასმულია: „ცალგნით“, მიწერილია: „საიათნოვა“.

გვ. 1742. „ხვება“-ს გასწვრივ მიწერილია: „ხვებული“.

გვ. 1759. ქვედა არშიაზე მიწერილია: „ხუმტური. იხ. ხუსტური“.

გვ. 1771. ხაზგასმულია: „ჯინი, ს. გოდორ მარხილი ნაგავის გასატანად“, მიწერილია: „насилка(?)“.

გვ. 1778. ზედა არშიაზე მიწერილია: „ჰაშა-უარი отказ“. მოხაზულია: „ჰარისა – (ჰარამი)“, მიწერილია: „აქ უნდა აზნაცი. ი. გრ. ჰარისა“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „დერგი, პატარა ქვევრი (მარიჯან); ტანკრედი герой первого крестового похода, ჯვაროსანთა პირველი ლაშქრობის გამირი; პირწყლიანობა; ილორნეს თავი; ვპოვე ღონე ღერმეთელი гермес“.

16168–16169. [ჩუბინაშვილი დ.]. Русско-грузинский словарь. С присовокуплением краткой русской грамматики на грузинском языке. [Сост. Д. Чубиновым]. СПб., 1846.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1956 წ. 10/XI. აკაკი ფალავას წიგნებიდან“.

ფორზაცზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „ვიაჩესლავ ჯიქია, 1922, თბილისი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „თბილისში ეს წიგნი მხოლოდ საქ. მუზეუმშია, იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 103. ი. გრ.“

16170. [ჩუბინაშვილი დ.]. Русско-грузинский словарь. [Сост. Д. Чубиновым]. СПб., 1858.

16171–16172. [ჩუბინაშვილი დ.]. Русско-грузинский словарь. Вновь составленный по новейшим русским словарям Д. Чубиновым. СПб., 1886.

ყდის მე-2 გვერდზე „შპონი (სტამბისა), სოგმანი. გვ. 804“.

ფორზაცზე: „ეს გამოცემა „ქართულ წიგნში“ ვერ ვნახე! კოთხუჯი – Лаптя, გვ. 295; კეთროვანი – [ლამაზი?“] (?) იხ. გვ. 282. Красивый – ალბათ „კეთილოვანი?“ და შ. დადიანზე წიგნი; ნარუქი, გვ. 5 – Антик (გაკეთდეს „Мода – ნარეკი“); პლუტი, 486, 330; კუდის ბოლო ფრინველთა, გვ. 279; გოთვერანი, გვ. 355? ოქრომჭედი (?) მათხაბი, გვ. 303; ადიდა, 81; განდიდური, გვ. 126“.

თავფურცელზე: „ვუძღვნი ჭაბუკს, კეთილმოსწავლეს ჩემი ოჯახის შვილს დათ[ას] გრიგოლ გუ[რიელი]. 1886 წ. 21 აპრ“. იქვე: „ვიყიდე ი. გრ. 1916 წ. 10/III“.

ხაზგასმულია გამოცემის წელი: „1886“ და მიწერილია: „უკანასკნელად გამოვიდა 1901 წ. დ. კარიჭაშვილის რედაქციით“.

გვ. გვ. 814–816 ლექსიკონში დაზიანებული ადგილები შეკეთებულია გრიშაშვილის მიერ და მისივე ხელით მიწერილია სავარაუდო სიტყვები და განმარტებები.

ყდის მე-2 გვ. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „რამდენჯერ გამოვიდა დ. ჩუბინოვის „Русск.-грузинск. словарь“ 1. 1846 წ. Санкт-Петербург. 2. 1858 წ. Санкт-Петербург. 3. 1886 წ. Санкт-Петербург. 4. 1901 წ. Тифлис. ეს ოთხივე მაქვს. ი. გრ.“

16173. [ჩუბინაშვილი დ.] Русско-грузинский словарь. Составленный Д. Чубиновым. (Перепечатано с последнего издания). Тифлис, 1901.

16174. ჩუბინაშვილი ნ. ქართული ლექსიკონი რუსული თარგმანითურთ. ალ. ლლონტის რედ. და გამოკვლევით. თბ., 1961.

სხვა ორენოვანი ლექსიკონები

16175–16176. აღნიაშვილი ლ. სპარსულ-ქართული ლექსიკონი. – ამონაჭერი მისივე წიგნიდან: „სპარსეთი და იქაური ქართველები“. 1896.

გვ. 316. ხაზგასმულია: „ჩუღურეთი – ღრმა“, მიწერილია: „თუ პატარა უბანი“.

გვ. 317. ხაზგასმულია: „გამიმ-გამეში, კამბეჩი“, მიწერილია: „გომეშ. (სომხ.)“.

გვ. 321. ხაზგასმულია: „ნაჟური“, მიწერილია: „ანაჟურ.“. ხაზგასმულია: „დუშაქდოშაქი, სქელი ლეიბი“, მიწერილია: „საბა“. მოხაზულია: „როფი“, მიწერილია: „ცხენები რომ წყალს სვამენ გრძელი ხის ღარი“.

გვ. 324. „რანდას“ გასწვრივ მიწერილია: „ქუსტარა დიდი რანდა“.

16177. გამრეკელი ნ. გოფმანი თ. ქადაგიძე ნ. გერმანული იდიომები და ფრაზეოლოგიური ქცევები ქართული და რუსული შესატყვისებით. თბ., 1953.

16178. გვარჯალაძე თ. გვარჯალაძე ი. ინგლისურ-ქართული ლექსიკონი. თბ., 1952.

16179. გვარჯალაძე ი. ქართულ-ფრნაგული ლექსიკონი. (15000 სიტყვა). თბ., 1946.

16180. გოგუა გ. ქართულ-ესპანური სასაუბრო. თბ., 1957.

16181. [გორგიჯანიძე ფ.] ქართულ-არაბულ-სპარსული ლექსიკონი – ამონაჭერი მ. ჯანაშვილის წიგნიდან „ფარსადან გორგიჯანიძე და მისნი შრომანი“. ტფ., 1896.

თავფურცელზე: „ქვიშა-რავლი, 33; ქულიჩა, გვ. 64; მახლას, 67“.

გვ. 29. სათაურის წინ წერია: „იხ. ამ წერილის ხელთნაწ. წ.-კ. საზ. წიგნთსაც. № 174, გვ. 231–252“.

გვ. 30. „ეჟვანი“-ს სპარსულ განმარტებას მიწერილი აქვს: „აქედან ზანგალაკი სომხურადაც“. „კაცი“-სპარსულ თარგმანს „მარტ“ მიწერილი აქვს: „სომხურადაც მართ“. „საკრავი“-ს არაბულ თარგმანს „ქრონ“ მიწერილი აქვს: „ქნარი“. ბოლოში, არშიაზე მიწერილია: „ქარიზი – ვოდოპროვოდი“.

გვ. 31. სპარსულ სიტყვას „ქანი“ მიწერილი აქვს: „ქანი – ქართულად ლითონი“. სპარსულ სიტყვას „ზინეთ“ მიწერილი აქვს: „ჰგავს ქართულს“. „აბჯარი“-ს სპარსულ თარგმანს „ჯავშან“ მიწერილი აქვს: „ერთი და იგივე მნიშვნელობით“.

გვ. 32. არაბულ სიტყვას „ჰამაშა“ მიწერილი აქვს: „ჰასასი“.

გვ. 33. „გველი“-ს სპარსულ თარგმანს „მარ“ მიწერილი აქვს: „ზაჰრუმარ – გველის შხამი“.

გვ. 34. სპარსულ სიტყვას „თოხმ“, მიწერილი აქვს: „თოხუ-აქედან თოხუმი“.

გვ. 35. სპარსულ სიტყვას „აჰუ“ მიწერილი აქვს: „ხოლო თათრულად მარალი“.

გვ. 36. „დოლბანდი“-ს შენიშვნას სქოლიოში მიწერილი აქვს: „რასაკვირველია სპარსულია: ბანდი – შეკვრა?“

გვ. 37. სპარსულ სიტყვას „ბანდი“ მიწერილი აქვს: „შეკვრა“. არაბულ სიტყვას „ადათ“ მიწერილი აქვს: „ადათი“. „კალამი“-ს სპარსულ თარგმანს „ყალამი“ მიწერილი აქვს: „აქედან ყალამქარი“. „ამხანაგი“-ს სპარსულ თარგმანს „რაციფ“ მიწერილი აქვს: „აქედან რაციფ“. სპარსულ სიტყვას „იარ“ მიწერილი აქვს: „საყვარელი, გულისტოლი“. სიტყვას „მუსაიბი“ – „მუსაიფი-საუზარი“.

გვ. 38. „კომში“-ს სპარსულ თარგმანს „ბეჰ“ მიწერილი აქვს: „აქედან ბია“. ბროწეულის სპარსულ თარგმანს: „ნარ“ მიწერილი აქვს: „აქედან ნარშარაბ და არა მარშარაბ“.

გვ. 39. „ღვინოს“ სპარსულ თარგმანს „მეი“ მიწერილი აქვს: „მეიხანა-სამიკიტნო“.

გვ. 40. სიტყვას „აქლემი“ მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 30“. ხაზგასმულია: „ღართი-ლაბადა“ და მიწერილია: „ლაბადა – ქალის იუბკა.“

გვ. 41. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა „მიონა“ და მიწერილია: „ფერია, ალი.“

გვ. 42. ხაზგასმულია არაბული სიტყვა „ჰამალ“ და მიწერილია: „ჰამლივ.“

გვ. 44. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა „ჯილავ“ და მიწერილია: „ჯილავი ცხენი“.

გვ. 45. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა: „ბაყლა“ და მიწერილია: „ბაკლა (აქედან ბაყალი)“.

გვ. 46. ხაზგასმულია „ვაჭარი“-ს სპარსული თარგმანი „ბაზრგან“ და მიწერილია: „ბეზირგანი“. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა „ჯჰნამ“ და მიწერილია: „ჯანაბა“. სიტყვას „ბალლამი(?)“ მიწერილი აქვს: „ბალდამი(?)“.

გვ. 47. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა „ნეი“ და მიწერილია: „სალამური“.

გვ. 48. ხაზგასმულია სიტყვის „ფერი“ სპარსული თარგმანი „რანგ“ და მიწერილია: „სომხურად გიუნ“. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა „ქურა“ და მიწერილია: „ქურა ცხენიო.“

გვ. 49. ხაზგასმულია სპარსული სიტყვა „ნაფას“ და მიწერილია: „(ნაფაზი) სუნთქვა“. ხაზგასმულია სპარსულში „სია“ და მიწერილი: „სიასამური – კვერნა – ხაზიდი შავი“. ხაზგასმულია სპარსულში „დოლჩა“ და მიწერილია: „ტოლჩა“. სპარსულში ხაზგასმულია: „გია“ და მიწერილია: „ყვავილსაც ჰქვია“.

გვ. 50. ხაზგასმულია სპარსულში: „დივან ხონა“ და მიწერილია: „დივან-ხანა“.

გვ. 51. ხაზგასმულია სპარსულში: „ონჯა“ და მიწერილია: „თათრულად ორდა“. სპარსულ „ანდაგ“-თან წერია: „სომხურად ანჯად.-კინაღამ. ამბობენ კიდევ „ცოტას გაწყდა“.

გვ. 52. სპარსულში სიტყვას „ფანირ“ მიწერილი აქვს „სომხ. პანირ“. სპარსულ სიტყვას „ბაზ“ მიწერილი აქვს: „ბაზიერობა.“

გვ. 53. სიტყვას „ჭანგი“ მიწერილი აქვს: „ბრჭყალები“. ხაზგასმულია: „საამი“ და მიწერილია: „სეხნია“.

გვ. 54. ხაზგასმულია სპარსულში: „ნომ“ და მიწერილია: „სომხურად ანუმ“. ხაზგასმულია: „საქმე – ამბრქარ“ და მიწერილია: „სომხურად ბან.“ არაბულში ხაზგასმულია: „ყოვლ“ და მიწერილია: „ყავლი?“ სპარსულში ხაზგასმულია: „ჰამსაე“ და მიწერილია: „ჰამსონი“. ხაზგასმულია: „იად“ და მიწერილია: „სომხურად იოდ.“ ხაზგასმულია „თალგამის“ შესატყვისი სპარსული „მალღამ“ და მიწერილია: „ჰგავს ქართულს.“

გვ. 55. სიტყვას „ხნისი“ წინ დამატებული აქვს: „სა“. ხაზგასმულია სპარსულში „ანგუმტარ“ და მიწერილია: „სომხურად მატნერ“. ხაზგასმულია სპარსულში „ბიმარ“ და მიწერილია: „სომხ. ჰივანდ“. ხაზგასმულია: „დრო“ და სპარსული შესატყვისი „ვახტ.“ და მიწერილია: „სომხურადაც იგივე მნიშვნელობით“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „ნორჩი – თარაა – თაზა“ და მიწერილია: „სომხურადაც იგივე მნიშვნელობით“. ხაზგასმულია სპარსულში: „ლადარ“ და მიწერილია: „სომხურშიდაც იგივე მნიშვნელობით“. სპარსულ სიტყვას „ემყ“ მიწერილი აქვს: „ემხი“.

გვ. 58. სპარსულში სიტყვას „მეიხ“ მიწერილი აქვს: „სომხურადაც მეხ“. სიტყვას „სარდ“ მიწერილი აქვს: „სომხურად – ცივი – სარ“. სიტყვას „მადი“ მიწერილი აქვს: „მადლუხი“. სიტყვას „პატარა“ მიწერილი აქვს: „გვ. 53.“ და ამ სიტყვის სპარსულ შესატყვის „ხურდა“-ს მიწერილი აქვს: „თათრულად ბალაჯა“. სიტყვას „ოხერი“ მიწერილი აქვს: „ოხერტიალი“ და ამ სიტყვის სპარსულ შესატყვისს „ვირანა“ მიწერილი აქვს: „ვერანა“. სპარსულ სიტყვას „რაფათ“ მიწერილი აქვს: „რაფათა ქართულად ლავაშის ჩასაკრავი“.

გვ. 59. ხაზგასმულია სპარსულში „ქიშტი“ და მიწერილია: „იხ. გურამიშვილი“. ხაზგასმულია: „ნაფას“ და მიწერილია: „აქედან ნაფაზი – თუთუნის წვევის დროს“. არაბულ სიტყვას „ჰამლ“ აწერია: „ჰამლ (კურტნიანი მუშა) გ. სუნდუკიანცის ფსევდონიმი“.

გვ. 61. სპარსულში ხაზგასმულია: „მობან“, მიწერილია: „თუ ჩობან“, სიტყვას „ნშონა“ მიწერილი აქვს: „სომხურადაც“. სიტყვის „კიტრი“ არაბულ შესატყვისს „ბადრანგ“ მიწერილი აქვს: „ბედრაგი“ და სპარსულად „ხიარ“-ს სომხურადაც იგივე მნიშვნელობით. ბოლოში მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსიკონი ბოჰემაში“.

გვ. 63. არაბულ სიტყვას „ყაზლ.“ მიწერილი აქვს: „გაზელ“. სპარსულში სიტყვას „სულახ“ მიწერილი აქვს: „სულუხი – کاهاوا“.

გვ. 64. არაბულ სიტყვას „ჯოვზა“ მიწერილი აქვს: „ჯავზი“. სპარსულ სიტყვას „ქუქუ“, მიწერილი აქვს: ქუქუ ფლავიო – ფლავი ერბოკვერცხით“. სიტყვის „ქადა“

არაბულ შესატყვისს „ყურს“ მიწერილი აქვს: „დააყურსა“ და სპარსულ შესატყვისს „ქულჩა“ მიწერილი აქვს: „кулич?“

გვ. 65. არაბულ სიტყვას „დამალ“ მიწერილი აქვს: „დამალი ჩამოუვიდა“. სპარსულ „ქაფგირ“-ს მიწერილი აქვს „ქაფკირი“. არაბულ სიტყვსთან „რაცამ“ მიწერილია: „იარლიკი“.

გვ. 66. სპარსულში ხაზგასმულია: „ფეჰრანი ნოვ“ და მიწერილია: „ახალი“. ხაზგასმულია არაბული სიტყვა: „ყანთარ“ და მიწერილია: „სასწორი“. სპარსულში ხაზგასმულია: „თუნუქ“ და მიწერილია: „жест – თუნუქი“.

გვ. 67. ხაზგასმულია არაბულში „მახლას“ და მიწერილია: „მახლას! [?]“ სპარსულში ხაზგასმულია: „ხაბარი“ და მიწერილი: „სომხურადაც ამბავი – ხაბარი“. სიტყვებს: „ვარდი – ვარდ-გულ“ მიწერილი აქვს: „სომხურადაც ვართ – აქედან ქალის სახელი ვართანუმა, როგორც ქართველები ვარდისახარ, თათრულად გულნარა“.

16182–16183. გორგიჯანიძე ფ. ქართულ-არაბულ-სპარსული ლექსიკონი. გამოსცა ვ. ფუთურიძემ. თბ., 1941.

16184. კლაპროტი მ. ქართულ-ფრანგული და ფრანგულ-ქართული ლექსიკონი. პარიზი, 1827.

თავფურცელი ფრანგ. ენ. ტექსტი ქართულ და ფრანგ. ენ.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1932. 15/IV. 100 მან.“

16185. ნადარეიშვილი ნ. სირაძე ე. ქართულ-გერმანული სასაუბრო. თბ., 1957.

16186. ოქროპირიძე ე. ქართულ-ფრანგული ლექსიკონი. თბ., 1953.

16187. სანაკოევი პ. ქართულ-ოსური ლექსიკონი. არასრული სამ. და სამ. სკოლისათვის. სტალინირი, 1940.

თავფურცელზე: „ქართული წიგნის დიდ ბიბლიოფილს – სოსოს 31/II-44“ [ხელის მოწერა გაურკვეველია.]

16188. სანაკოევი პ. ქართულ-ოსური ლექსიკონი. სტალინირი, 1955.

16189. ქადაგიძე ნ. გერმანულ-ქართული ლექსიკონი. (მინიმუმი). თბ., 1953.

16190. ყაუხჩიშვილი ს. ლათინურ-ქართული ლექსიკონი. (დაახლ. 10000 სიტყვა). უმაღლ. სასწავლებლების სტუდენტთათვის. თბ., 1940.

16191. შადური ლ. ქართულ-ფრანგული სასაუბრო. თბ., 1957.

16192–16195. წერეთელი გ. ქართული ლექსიკონი. თბ., 1951.

16196–16197. ჯანაშია ბ. აფხაზურ-ქართული ლექსიკონი. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955 წ. 10. IV“.

დანარჩენი ენები

16198. აბულაძე იუსტინე. სპარსული ენის გრამატიკა. [თბ., 1933].

16199. ახვლედიანი გ. მასალები აფხაზურ ბგერათა ფიზიოლოგისათვის. ამონაბეჭდი: „მიმომხილველი“, ტ. 1. 1926.

16200–16202. ახვლედიანი გ. რუსული ენის გრამატიკა უმაღლეს დაწყებით სასწავლებელთათვის. I. ფონეტიკა. II. მორფოლოგია. ტფ., 1919.

16203. ახვლედიანი გ. „სანსკრიტი“. მოკლე გრამატიკა და ნაწყვეტები კლასიკური სანსკრიტიდან და რიგვედიდან ლექსიკონითურთ. ტფ., 1920.

16204. ახპატელოვი მ. თვითმასწავლებელი რუსული ენისა ქართული ენის შემწეობით. ტფ., 1878.

16205. გოგიტიძე ვლ. გრამატიკა ესპერანტო ენისა. თბ., 1910.

16206. გრამატიკა და მართლწერა. რუსულ ენისათვის I გაკვეთილი. ტფ., 1932.

16207–16208. ვადაკური ს. მოკლე თვითმასწავლებელი გერმანული ენისა. ბერლინი, 1917.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ვიყიდე ბუკინისტ პლატონისაგან. (რუსთ. გამზ.) 1942. 4. II. ი. გრ.“

16209. თვითმასწავლებელი სომხური ენისა ქართველთათვის ანუ სახელ მზღვანელი. თფ., 1901.

კანზე: „ჩემი ბიბლიოთეკიდან. ი. გრ. 1943, 6/IV“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სამარილე“, მიწერილია: „პირდაპირი თარგმანი: მარილის ჭურჭელი. ი. გრ.“

16210. თვითმასწავლებელი ქართულ-იაპონურისა. თარგმ. ი. სარალიძისა. ტ. I. – თფ., 1906.

16211–16213. ივანიშვილი ვას. ესპერანტო, მისი მსოფლიო მნიშვნელობა და ლევ ნ. ტოლსტოის წერილი ამ ენის შესახებ (მოკლე გრამატიკით და სავარჯიშო მაგალითით). ტფ., 1912.

თავფურცელზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „ი. ელიაშვილი“.

16214. ინგლისური ენის სახელმძღვ. IX კლასისათვის. კ. ა. ნოლე-ნესტოროვას, ა. ს. ლანდას, მ. ი. ლეხედინსკაიას მიხედვით. გადმოკეთ. რ. გაჩეჩილაძის მიერ. თბ., 1952.

16215. კალანდარიშვილი ბ. ფაღვა გ. წერეთელი მ. რუსული ენა ქართველ დაუსწრებელთათვის. გამოშვ. I. ტფ., 1932.

16216. [კალანდარიშვილი გ.] რუსული ენის დაწყებითი პრაქტიკული კურსი ქართველთათვის. შედგ. გ. კ.-შვილის მიერ. მე-3 გამოც. ტფ., 1870.

თავფურცელზე გახსნილია შემდგენლის ინიციალები „გ. კ. – გერასიმე კალანდარიშვილი. ი. გრ.“

წიგნში ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „იშვიათია! არ არის წიგნის პალატის კატალოგში“.

16217. [კალანდარიშვილი გ.] რუსული ენის დასაწყისი პრაქტიკული კურსი ქართველთათვის. შედგ. გ. კ.-შვილის მიერ. გამოც. მე-5. გადმობეჭდ. მე-4-დგან, შეუცვლელად. ქუთაისი, 1876.

16218. მდივანოვი ს. თვით მასწავლებელი რუსულისა და ქართულისა ენისა. მეოთხედ გამოც. თბ., 1901. ტექსტი რუსულ და ქართულ ენებზე.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „იშვიათია. ი. გრ. 1947. 12/I“.

16219. მელიქსეთ-ბეგი ლ. ძველი სომხური ქრესტომათია ლექსიკონითურთ. ნაკვ. 1. ქრესტომატია. ტფ., 1920.

16220. მერაბაძე გ. თვით მასწავლებელი სახელმძღვ. წიგნი. ფრანგულის ენის შესასწავლად. ბათუმი, 1897.

თავფურცელზე: „თვით მასწავლებელი ფრანგული ენისა. შედგენილი გ. მერაბიშვილისაგან (კათოლიკე იყო). გ. ს. მერაბაძე და გ. ი. მაქანდაროვი [გამოცემული სასტუმრო „ფრანციის აფიციანტისა“]. 1897 წ. სტამბა. მახარაძისა ქ. ბათომი“. იქვე: „არ ვარგა“.

16221. ორბელიანი ე. იორდანიშვილი ს. ფრანგული ენის პრაქტიკული სახელმძღვანელო. ნაწ. 1. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 12/I. 1925.“

16222–16225. რუსული ენის თვითმასწავლებელი ქართველ წითელარმიელთათვის. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 7/VII.“

16226. სვანიძე გ. გერმანული ენის მოკლე გრამატიკა. ეტიმოლოგია. ქუთაისი, 1923.

16227. ტავრიტი ხ. ბერძნული ენის თვითმასწავლებელი. ყვირილა, 1909.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ.“

16228. ტერ-გაბიელიანცი გ. შემოკლებული ფრანციცული ლაპარაკის წიგნი ჯიბეში ჩასადები. სახმარებელი სომეხთა და ქართველთა ახალგაზრდებისათვის. თბ., 1872.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 12/II“.

16229. ყაზაროვი დ. თვითმასწავლებელი სომხური ენისა ქართველთათვის ანუ სახელმძღვანელო უმასწავლებლოდ შესასწავლად სწორედ წერისა, კითხვისა და ლაპარაკისა სომხურ ენაზე. ტფ., 1910.

თავფურცელზე: „1912 წ. 25 ივნისი“.

16230. ყაზაროვი დ. თვითმასწავლებელი თათრული ენისა ქართველთათვის ანუ სახელმძღვანელო უმასწავლებლოდ შესასწავლად სწორედ წერისა, კითხვისა და ლაპარაკისა თათრულ ენაზედ. ტფ., 1911.

კანზე: „ი. გრ. 1918 წ. 7/III.“

16231. ყაუხჩიშვილი ს. ლათინური ენის სახელმძღვანელო. მედიკური ტექნიკუმებისათვის. მე-4 შევს. გამოც. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 27/XII.“

16232. ყაუხჩიშვილი ს. ლათინური ენის სახელმძღვანელო. ნაწ. 1. მე-5 შევს. გამოც. ტფ., 1935.

16233. შილაკაძე ა. ლათინური ენა. სახელმძღვ. სამედ. სასწავლებლებისათვის. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „საამაყო ადამიანს და პოეტს სოსო გრიშაშვილს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა, სიყვარულისა ავტორისაგან. 17. XI. 56. ქ. თბილისი.“

16234. შილაკაძე ივ. ძველი სომხური ენის გრამატიკა. ქრესტომათიითა და ლექსიკონით. თბ., 1954. [ყდაზე: 1955].

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955–14–IX.“

16235. ჩინჩალაძე მ. მოკლე ლათინური გრამატიკა. (ეტიმოლოგია და სინტაქსი). ქუთაისი, 1918.

16236. წერეთელი გ. არაბულის ქრესტომათია ლექსიკონითურთ. 1. ქრესტომათია. ტფ., 1935.

16237. ხითარიშვილი გ. გერმანული ენის სახელმძღვანელო. უმაღლ. დაწყ. სას. I-ი კლასის კურსი. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1920.

16238. ჯვარიშვილი ათ. ბერძნული ენის სახელმძღვანელო. ტფ., 1926.

16239. ჯორჯიკია ჯ. და თორაძე ა. ფრანგული ენის სახელმძღვანელო. ყველა იმ სასწავლებლისათვის, სადაც ფრანგული ენა ისწავლება. ქუთაისი, 1918.

ყდაზე: „არ არის აღწერილი „ქართულ წიგნში“. ი. გრ.“

სახალხო განათლება სწავლა-აღზრდის ზოგადი საკითხები პედაგოგიკა

16240–16241. აბულაძე ს. იაკობ გოგებაშვილის პედაგოგიური მემკვიდრეობის გამოყენებისათვის რუსული ენის სწავლებაში. თბ., 1939.

თავფურცელზე: „საქართველოს საყვარელ პოეტს, ძვირფას ამხანაგსა და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 1940 წ. 14/1“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ ასე მოყვარულს, ძვ. ს. გრიშაშვილს. გრ. მაჭავარიანი. 30/XII. 39 წ.“

16242. აბულაძე ს. იაკობ გოგებაშვილის სახელმძღვანელოები. თბ., 1950.

16243–16244. ართმელაძე ტ. რამდენ მილიონ მანეთს ჰკარგავს მარტო იმერეთი, ყოველ-წლობით, რომ სახალხო სწავლა განათლება და მეურნეობა-მრეწველობა დროის შესაფერისად არა აქვს მოწყობილი? ტ. ართმელაძისა. – ახალი სახალხო სკოლა ივ. როსტომაშვილისა. – სწავლა განათლების მოწყობა სახალხო სკოლებში, მისივე. თბ., 1904.

16245–16247. [აღნიშვილი ლ.] პასუხად ქაჩალ-კრიტიკოსს ბ. პაატას და ორი კითხვა „ივერიის“ რედაქციისადმი. თბ., 1893“.

კანზე: „ბ. პაატას“ მიწერილი აქვს: „მიხეილ ნასიძეა. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. I. იხ. „ივერია“, 1893, № 16 და სხვ. – პაატას წერილი. II. ამ წიგნს უპასუხა პაატამ, იხ. „ივერია“, 1893, № 126“.

16248. ბ. ს.-ლი. ორი წერილი სწავლა-განათლების შესახებ. 1. კერძო თაოსნობა და ჩვენი ქალები. 2. სწავლა-განათლების საქმეში კერძო თაოსნობა. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1895, № XII, VI“.

16249–16250. ბარნაბიშვილი გ. სწავლა-განათლება და მისი ისტორია. ტფ., 1896.

16251. ბელინსკი ბ. რჩეული პედაგოგიური თხზულებანი. ვ. ქაჯაიას შესავ. წერილით. [და რედ.]. თბ., 1950.

ყდაზე: „(1811–1848). ჭლეკით გარდაიცვალა. ი. გრ.“

ყდის მეორე გვ.: „კრილოვზე, 219; 122, გოგოლის პასუხად“.

ფორზაცზე: „შეცდომა „ვეკვილდის მოძღვარი“, გვ. 120; უღიმღამო, 131; მე არ შემიძლიან სანახევროდ ლაპარაკი, გვ. 132; ქომაგი, 125. ი. გრ. 1951 25/I.

გვ. 120. მინაწერი: „ეს თხზულება ქართულადაც არის ნათარგმნი. იხ. „ივერია“. ვისი ნათარგმნია არა წერია. ძალიან მეინტერესება ამის გამორკვევა ი. გრ. 1951 წ. 2/I“. ნაწარმოების სათაურს ხაზი აქვს გასმული და მიწერილია: „მოძღვარი“.

გვ. 131. „აკაკი ხმარობს „ყოვლისფერს“ (ყოლიფერი).“ გაზეთიდან ამონაჭერი ზ. ნანეიშვილის წერილი „სასარგებლო წიგნი“, მინაწერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1951, № 153, 5 აგვის.“

ყდის მე-4 გვ.: „ქალაქური ენა, 324; გვ. 120. ვეკვილდის მოძღვარი; ღვლარჭნილი, 332“.

16252–16253. ბემე ე. აღზრდა შვილისა. პედ. წერილები დედასთან. [თარგ.] აღ. ნათამის მიერ. ტფ., 1896.

16254. ბენაშვილი ა. მამა-შვილის საუბარი (ამდროული). ქუთაისი, 1907.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ იშოვება. ი. გრ.“

16255–16258. ბოცვაძე ლ. სახალხო სკოლა და საპროფესიო განათლება. სკოლის გასაახლებელი საშუალებანი. საპედაგ. წერილი. ტფ., 1917.

მეორე ცალის თავფურცელზე ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „ნ. კურდღელაშვილი“.

მესამე ცალის გვ. 15 ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შ. გოზალიშვილი“.

16259. გაფრინდაშვილი მ. დიდი ქართველი პედაგოგი და მოაზროვნე [იაკობ გოგებაშვილი]. თბ., 1960.

თავფურცელზე: „დიდ ქართველ მოსანს და საყვარელ ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს – უღრმესი პატივისცემით ავტორი. 24. X. 1960. ოპერის თეატრი“.

16260. გიუიოს აზრები – შესახებ ზნეობისა და აღზრდისა (თავისუფალი თარგმანი). ბეს. სა-ლის. ამოჭრილი: „მოამბე“, 1897, № 5.

16261–16263. გვარამაძე ი. მშობლები და მათი შვილები როგორნიც უნდა იყვნენ და როგორც უნდა ზრდიდნენ. თბ., 1898.

16264. გოგებაშვილი ი. თხზულებანი. [დ. ლორთქიფანიძის შესავ. წერილით]. ტ. 1. თბ., 1952.

გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ცაიშვილის წერილი: „დიდი კულტურული წამოწყება – ი. გოგებაშვილის თხზულებათა I ტომის გამოსვლის გამო“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1953 წ. № 3, 4/I“.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „არასოდეს არ უნდა დავივიწყოთ, რომ ყოველივე შეცდომა საბავშვო გამოცემაში ერთი ხუთად და ათად მავნებელია, ვიდრე დიდებისათვის დანიშნულ წიგნში. იაკ. გოგებაშვილი. 2. იაკ. გოგებაშვილი. „მგელმა თხა, თხამ ვენახი შეჭამა“. ეს ფრაზა მოყვანილი აქვს 1862 წლის „ცისკარში“ ლავ. არდაზიანს და ამ დროს იყო ცნობილი დედა ენა? იხ. „ცისკარი“, 1862, ივლისი, გვ. 124. 3. ექვანის ნაცვლად ნიჟარა, ნი-ჟა-რა“ და ბიოგრაფიული ცნობები იაკობ გოგებაშვილის შესახებ“.

16265–16272. გოგებაშვილი ი. თხზულებანი. [გ. თავზიშვილის და დ. ლორთქიფანიძის რედ. და შესავ. წერილით]. ტ. 1–7. თბ.

ტ. 1. [პუბლიცისტური და პედაგოგიკური ნაწერები. 1866–1884. შემდგ.: ვ. ქაჯაია და ზ. კიკნაძე]. 1955.

ყდაზე: „აბასთუმანზე, გვ. 15“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 28/VIII“.

იქვე: აუგი დ. გივიშვილისადმი, 149; ი. გოგებაშვილი და მუსიკა 97; მადამ ფავრი, 263; ი. მაჩაბელი – თარგმანი, 227; ზაზიაშვილი, 321; ბერჟე 327; დროება შეიცვლებაო, 328“.

ტ. 2. [პედაგოგიკური და პუბლიცისტური ნაწერები. 1884–1895. შემდგ.: ვ. ქაჯაია და ზ. კიკნაძე]. 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 4/5. 1. ა. ცაგარელზე, გვ. 189. 2. მავო საფარ., 190“.

გვ. 188. ბოლო აბზაცი ხაზგასმულია და მიწერილია: „კოლია ერისთ.“

ტ. 3. [პედაგოგიკური და პუბლიცისტური ნაწერები. 1896–1903. შემდგ.: ვ. ქაჯაია]. 1954.

ყდაზე: „ი. გრ. 1955 წ., 10/IV“.

ფორზაცზე: „თარხნიშვ. დედა სომეხიაო, გვ. 314; მამია გურიელი, 85, 86;

გაზეთიდან ამონაჭერი შ. ლლონტის წერილი: „ი. გოგებაშვილის თხზულებათა III ტომის გამოცემის გამო“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1955 წ. № 180, 11/IX“.

ტ. 4. [პედაგოგიკური, ლიტერატურული და პუბლიცისტური ნაწერები. 1904–1912. შემდგ.: ვ. ქაჯაია]. 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 14/I“. 1. გვაზავაზე, 292. 2. ესალმება, 274. 3. კ. ფოცხვერაშვილის გარშემო, 269. 4. სპ. ნორაკიძე. 5. ედილაშვილი, 306. 6. მეუნარგას ჭორები, გვ. 214 და 555. ი. გრ.“

წიგნში ფურცელი წარწერით: „ი. გოგებაშვილის წერილი „აკაკის კომიტეტის საყურადღებოთ“, იხ. გაზ. „შუქი“, 1908 წ. № 4, გვ. 4. 11 ნომბ.“

გვ. 217. სტატიის „მეუნარგას ჭორები ილიას შესახებ“, ბოლოს მიწერილია: „წერილი მეუნარგას გამოსვლის შესახებ დაიბეჭდა გაზეთ „შუქში“, 1908 წ. № 1, 7 ნომბერი. ი. გრ“. ბოლო აბზაცი მოხაზულია და მიწერილია: „ჯან“.

გვ. 298. აბზაცში, სადაც წერია: მან კენტი სიტყვითაც არ დაგმო ერთი გარუსებული ქართველი ქალის უსამაგლესი დანოსი“, მიწერილია: „ქართველი ქალი? ვედრებისელი? ხომ არ არის“

გვ. 554. შენიშვნა 53 მოხაზულია და მიწერილია: „მეუნარგია“.

გვ. 555. შენიშვნა 54 მოხაზულია, მიწერილია: „ილიას საღამო ქუთაისში“, ამ სათაურით დაიბეჭდა რეცენზია თბილისის გაზეთ „შუქში“, 1908 წ. № 1, 7 ნომბ. ი-ნ. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „აკაკის საიუბილეო კრებულში“ და მიწერილია: „სათაურით „იალბუზ...“

გვ. 557. ხაზგასმულია: „კ. გოგოლაძემ“ და მიწერილია: „პოეტი“.

ტ. 5. [„დედა ენის“ ზოგიერთი გამოცემა. შემდგ.: ვ. ქაჯაია].

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957, 10/XI“.

ყდის მე-3 გვ.: „ბოლო თუ კუდი, 756; ი. მჭედლიშვილი, 770“.

- ტ. 6. [შემდგ.: ვ. ქაჯაია]. 1958.
ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1958, 25/XII“.
ყდის მე-3 გვ.: „თორელი, (გიორგი გამრეკელი), გვ. 741; კილოკავაძე, (კირილე ლორთქიფანიძე), გვ. 741“.
- ტ. 7. [შემდგ.: ვ. ქაჯაია]. 1960.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960 წ. 24/X. იუბილე 120 წლის. ოპერა“.
16273. გოგებაშვილი ი. რჩეული ნაწერები ოთხ ტომად. [გ. თავზიშვილის რედ. და წინასიტყვ.] ტ. 2. პედაგოგიური თხზულებანი, თბ., 1940.
თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. გ. პ. იამანიძესაგან. 7-VI-40 წ.“
ფორზაცზე: „1. კატკოვი, 538. 2. დ. კეზელი, გვ. 541.“
გვ. 31. ხაზგასმულია: „ფსევდონიმი „გადაღმიელი“ უნდა ეკუთვნოდეს „იმედის“ რედაქტორს დ. გურგენიძეს“ და მიწერილია: „მე კი მგონია ჯულ.“
გვ. 540. ხაზგასმულია: „Этнография Кавказа“, და სხვა შრომები პ. უსლარისა და მიწერილია: „საერთო სახელია ამ შრომებისა“. ხაზგასმულია: „ივერია“, 1878 წ. № 36, გვ. 2“, მიწერილია: „კიდევ?“.
- წიგნში ქალაქი, რომელზეც წერია: „იაკობ გოგებაშვილი კორფისადმი მიძღვნილ ერთ წერილში 1883 წ. წერდა: „არ შეგიძლიან არა სთქვათ: პუშკინები“.
- 16275–16278. გოგებაშვილი ი. რჩეული პედაგოგიური და პუბლიცისტური ნაწერები. ტ. 1. თბ., 1910.
კანზე: „ი. გრ. გვ. 20. ვის ჰყავდა დედა სომეხი, გვ. 401“.
თავფურცელზე: „ალ. სუმბათაშვილზე, 157; ნობათის გარჩევა, 126; ჯეჯილზე, 218; ტილი და რწყილი და მებადური, გვ. 486. 1. ქართული თეატრის შენობა გაირღვა 1904 წ., გვ. 439. 2. ჩვენი პოეტების გენეალოგია, გვ. 401 – დედა სომეხები ჰყავდათო. 3. ილიას მკვლევლები და პატიება, 449. 4. პროლეტარულ დიქტატურას არ თანაუგრძნობს, 498. 5. ხალხური სიმღერები ნოტებზე, 64. 6. ქალაქური ლექსები ნოტებზე მ. მაჭავარიანისაგან, გვ. 68. 7. რ. ერისთ. იგავ-არაკები, გვ. 94.“.
- გვ. III. სარჩევში მოხაზულია § 74, გვერდზე წერია: „ველიჩკოზე“. მოხაზულია § 75, მიწერილია: „1904“. ხაზგასმულია § 92, მიწერილია: „ფოცხვერაშვილზე“.
- გვ. 68. ხაზგასმულია: „დროება“, 1881 წ.“ მიწერილია: „1879 „ დედა-ენა“.
- გვ. 85. ქალაქის ნაჭერი. „რეცენზია – ი. გოგებაშვილის ისტორიული მოთხრობის „ტახტის მემკვიდრის“ რეცენზია მოთავსებულია ჟურ. „განათლება“-ში, 1912 წ. № IV, გვ. 319“.
- გვ. 130. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე წერია: „პუშკ. და ზღაპ.“
- გვ. 144. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე წერია: „ხშირად ი. გოგებაშვილსაც შეეპარება ხოლმე რუსიზმი. ი. გრ. 1936, 24/XI“.
- გვ. 385. ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე წერია: „არ გამოსულა“.
- გვ. 439. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე წერია: „ჯერ არწრუნის თეატრი. 2. მერე სათავადაზნაურო. 3. მერე...“
- გვ. 440. ხაზგასმულია და დანიშნულია ადგილი, გასწვრივ წერია: „უპირველესად ამ წერილის ავტორს ეშინოდა გაციებისა. ი. გრ.“

გვ. 489. აღნიშნულია ადგილი, არშიაზე წერია: „წვრილი თევზის დასაჭერი ბადე. რაფ. ერისთავს ლექსში „მიპატიჟება სასწავლებელში“ აქვს: „მეთევზეა ბადესა შლის“, იხ. 1936 წლის გამოც. I. გვ. 115“.

გვ. 532. ხაზგასმულია: „საქართველო“, 1908 წ., № 9“. მიწერილია: „გუნიას ჟურ“.

გვ. 535. ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე წერია: „ამის შესახებ იხ. კიდევ ჟ. „საქართ.“, 1908. № 8, გვ. 10. ტეხურისპირელის წერილი და გვ. 16. ვ. გუნიასი „მონადირეს“ ფსევდ. ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ალექსი ბესარიონის ძეს და ეფროსინე იაკობის ასულ ჭიჭინაძეებს. ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორისაგან“.

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ტიტე სიმონის-ძე ქიქოძეს ავტორისაგან“.

ფორზაცზე: „ვიყიდე 1945-2-1 – ი. გრ.“

მეოთხე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იასამანი“.

ფორზაცზე: „კორფი, გვ. 98. ი. გრ“.

16279–16280. გოგებაშვილი ი. ბურჯი ეროვნებისა. მე-2 შევსებ. გამოც. ტფ., 1903.

16281. გოგებაშვილი ი. მღალადებელი ციფრები. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1898, №

12.

16282. გოგებაშვილი ი. უმეცრების ამაცობა. (ვუძღვნი სახალხო მასწავლებლებს) – ამონაჭრები: „ივერია“, 1881, №№ 6, 7.

თავფურცელზე: „ი. გოგებაშვილი. უმეცრების ამაცობა. [პასუხად გადაღმიელს] დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1881 წ., № 6, 7 +) გადაღმიელის წერილები დაიბეჭდა: 1. „იმედი“, 1881 წ. № III–IV, გვ. 8. 2. „იმედი“, 1881 წ., № VII–VIII. მგონი გადაღმიელი ანთიმოზ ჯუღელია? ი. გრ. აქ მ. თუმანიშვილის ლექსთა გარჩევას, ილიასი, გვ. 140-დან“.

ამონაჭერის 1-ლი გვ.: „+) იმედი, № III–IV, 1881 წ., გვ. 43. „ივერია“, 1881 წ. № 7, გვ. 129. ამას უპასუხა გადაღმიელმა, იხ. „იმედი“, 1881 წ., № VII–VIII. ი. გრ.“

16283. გოგებაშვილი ი. ძირითადი უკუღმართობა. ტფ., 1892.

16284. გოგინავა ე. ესთეტიკური აღზრდის საკითხები. თბ., 1955.

16285. გურგენიძე ი. იაკობ გოგებაშვილი, როგორც საქართველოს გეოგრაფიის სწავლების ფუძემდებელი ა. ჯავახიშვილის წინასიტყვ. და რედ. თბ., 1952.

16286–16287. დანელია ს. ჟან-ჟაკ რუსოს ცხოვრება და პედაგოგიური სისტემა. თბ., 1947.

16288. დიუი ჯ. და დიუი ე. მომავლის სკოლები. თარგმ. მე-2 გამოც. ტფ., 1923.

16289. ვენტცელი კ. თავისუფალი აღზრდის თეორია და იდეალური საბავშვო ბაღი. ნაწ. 1. თბ., 1920.

16290. ზალცმანი კ. კონრად კიფერი. [თარგმ]. თ. ლევან ჯანდიერისა [ი. ჭავჭავაძის წინასიტყვ.]. თბ., 1912.

თავფურცელზე: „ჩემს ნათლულს, ჩემ... [?] ლ. ჯ.“ იქვე: „მომცა კ. დაღვაძის ყოფილმა სიდედრმა – პაპუკაშვილმა – ამის ერთი ქალი ჯანდიერის ნათლული ყოფილა! ი. გრ.“

გვ. 134. ხაზგასმულია: „დოჟი“ და მიწერილია: „დომგიორგი იყო მამა ლევან ჯანდიერისა.“

- 16291–16292. ზამბახიძე ვ. ნიკო ნიკოლაძის პედაგოგიკური იდეები. თბ., 1957.
ფორზაცზე: „ქართული ლექსის უკვდავმყოფელს, დიდ მგოსანსა და მოქალაქეს მკირფას სოსოს სიყვარულით ავტორისაგან. 1957 წ., 8 ენკენისთვე.“
16293. ზურაბიშვილი ნ. სახალხო სწავლა-განათლება დანიაში. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1904, № 6.
16294. თავზიშვილი გ. იაკობ გოგებაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1952.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 4. IV.“ იქვე: „მენავეები, 236“.
16295. თავზიშვილი გ. იაკობ გოგებაშვილი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თბ., 1960.
16296. თავზიშვილი გ. სოლომონ დოდაშვილი. (მოღვაწეობა და პედაგოგიკური იდეები). – ამონაბეჭდი: პუშკინის სახ. თბილ. სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომები, ტ. 5, 1948.
გვ. 285. წარწერა: „სოსოს ავტორისაგან. 16/X. 48.“
16297. თავზიშვილი გ. უშინსკი. გარდაცვალებიდან 75 წლისთავისათვის. თბ., 1945.
16298. თალაკვაძე მ. ი. გოგებაშვილის ანბანის სახელმძღვანელოთა აგების პრინციპები. თბ., 1952.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ., 21/XII. აკლია: 1. ლადო აღნიაშვილი. 2. მიხაკო ნასიძე“.
16299. იაკობ გოგებაშვილი. საიუბილეო კრებული. გ. კიკნაძის, გ. თავზიშვილის და დ. ყიფშიძის რედ. თბ., 1940.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941–2–II. 1. იაკობი მომღერალი, 394. 2. იოსებ დავითაშვილს არ უთარგმნია! გვ. 197. 3. ცახელი, 200“.
გვ. 194. არშიაზე წერია: „სათაურები იაკობმა მისცა“.
გვ. 197. სქოლიოში: „ალ. აკოფოვის“ შემდეგ მიწერილია: „ბებუთოვს.“ „იოსებ დავითაშვილთან“, გადახაზულია „იოსებ“ და მიწერილია: „ბულდან. ი. გრ.“
გვ. 200. არშიაზე მიწერილია: „იაკობი უკვეთავდა ცახელს“. ხაზგასმულია: „ცენზურული პირობებითაც“ და მიწერილია: „მესმის მესმის. ნეკრასოვი.“
გვ. 273. სქოლიოში მიწერილია: „აკაკი, ვასო აბაშიძე? ი. გრ.“
გვ. 361. წინადადებაში: „იაკობის საწოლის წინ სკამზე ეგდო რომელიღაც გაზეთის დამატება“, მიწერილია: „სახალხო“.
16300. იაკობ გოგებაშვილი. საიუბილეო კრებული მიძღვნილი დაბადების 120 წლისთავისადმი. თბ., 1960.
- 16301–16302. იაკობ გოგებაშვილის სახსოვრად [კრებული]. ტფ., 1913.
თავფურცელზე: „1840–1912. ი. გრ.“
კანზე: „იაკობს ეძახდნენ „გასწორ-გასწორს“, გვ. 85, 86, ი. გრ; აკაკის ლექსები, 108.“
- გაზ. „სტალინელის“ (გორი) 1940 წ. 16 ოქტ. ნომერი ი. მაისურაძის წერილით გოგებაშვილზე „დიდი პედაგოგის სახელოვანი ღვაწლი“.
- მე-2 ცალის თავფურცელზე ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „იასამანი. 1917. 31/XII. გორი“.

16303. იოსელიანი გ. ყმაწვილების ფიზიკური აღზრდა. თფ., 1889.
16304. კანდელაკი ე. ჩვენებური ოცნება და ჩემი თავგადასავალი. ქუთაისი, 1913.
კანზე: „ბატონს გიორგი სიხარულიძეს ავტორისაგან“. იქვე: „დეკ. ერ. კანდელაკისა; გვ. 15. ავტორის გასწორებული, გვ. 35; 40, არაქართული წინადადება, ი. გრ.“
16305. კასრაძე დ. იაკობ გოგებაშვილი. ბიოგრაფია. თბ., 1940.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 17/XI. 1. მუსიკა, გვ. 76. 2. გუგუ, 92. 3. ილია 96, 97, 98“.
16306. კიკნაძე ზ. ალექსანდრე გარსევანიშვილის პედაგოგიური და საზოგადოებრივი მოღვაწეობა. თბ., 1959.
კანზე: „ფარი – ფსევდონიმია მეთოდუ კაკაბაძის. ი. გრ.“.
გვ. 47. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ლას-ბან“-მა“, მიწერილია: „ლუარსაბ ბოცვ.“
გვ. 49. ავტორი წერს ქუთაისში ლიტ. წრის დაარსების შესახებ, რომელსაც გამოუცია ჟურნალი, მიწერილია: „ცდა“.
16307. ლორთქიფანიძე დ. დიდი ქართველი პედაგოგი იაკობ გოგებაშვილი. თბ., 1948.
16308. ლორთქიფანიძე დ. დიდი ქართველი პედაგოგი იაკობ გოგებაშვილი. თბ., 1955.
16309. ლორთქიფანიძე დ. დიდი ქართველი პედაგოგი იაკობ გოგებაშვილი. თბ., 1956.
16310. მარად სახსოვარის მასწავლებლის ტიტულარნი სოვეტნიკის კონსტანტინე სიმონის-ძის ფირალიშვილისა. ტფ., 1900.
კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის!“.
16311. მასწავლებლის ვასო ნიკოლოზის-ძის მეგინეიშვილის ხსოვნას (1891–1922). ქ. გორის მოწაფეებისაგან. 1922–II–5. გორი, 1922.
კანზე: „მანიასაგან. ი. გრ. 1928 27/XII. დაიბეჭდა გორში 1922 წ. – ი. გრ“.
16312. მედინსკი ე. ანტონ სიმონის-ძე მაკარენკო. ცხოვრება და პედაგოგიური შემოქმედება. გ. ს. მაკარენკოს წინასიტყვ. თბ., 1950.
16313. II–პედაგოგიურ-მეცნიერული კონფერენცია (23–26 იანვარი, 1941 წ.). ქართული ენისა და ლიტერატურის სექციის მასალები. თბ., 1941.
კანზე: „იხ. გვ. 32. ი. გრ.“
გვ. 32. წარწერა: „ქართული მხატვრული სიტყვის ოსტატს და გულთბილ მკვლევარს პატ. სოსოს ავტორისაგან. 7/VI–42 წ.“ დაბეჭდილია: „ავტორის“ – ი. გეგეჭკორის წერილი „ქართული წერითი მეტყველების დეფექტები არაქართულ საშუალო სკოლაში და მათი გამოსწორების საშუალებანი.“
16314. მოსიავა ა. ხოჯავა ზ. საანბანო წიგნის შედგენის ძირითადი პრინციპები. ი. გოგებაშვილის „დედა ენის“ ახალი რედაქციის პროექტითურთ. თბ., 1955.
ფორზაცზე: „ალიომას [მოსიავა] გულითად მეგობარს ბატონ სოსოს. კიკილო. 1956 წ. 21/II.“
გვ. 75. ხაზგასმულია: „ვედროები“, მიწერილია: „კასრები წყალით“.
გვ. 87. ხაზგასმულია: „ოთხი სათითე“ და „თეოსია“, მიწერილია: „გვ. 90–92“.
გვ. 94. ხაზგასმულია: „ზურიკომ“ და „მახათი“, მიწერილია: „ხახალი.“

გვ. 96. ხაზგასმულია: „გივი თოკს გრეხს“, იქვე მინაწერი: „კიდევ იყო „გივიმ გემი გააკეთა“. ხაზგასმულია: „გიგომ ხახვი მოთხარა“, აწერია: „ხახვს სჭამენ“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „მაშოს“, მიწერილია: „მაშიკოს“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „ასხია ნავთი“. მიწერილია: „ხეს ვაშლი ასხია“.

გვ. 106. მე-3 სტრიქონში ჩამატებულია: „ერთგვარი“. (ნიყვი ერთგვარი სოკოა). ხაზგასმულია: „მსუყეა“, მიწერილია: „ყუათიანია“.

გვ. 108. ხაზგასმულია: „შინდი“, მიწერილია: „შვინდი“.

გვ. 112. ხაზგასმულია: „ქერს“, მიწერილია: „მარცვლებს“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „ჩექმები“, მიწერილია: „მამას ჩექმები“.

გვ. 117. ხაზგასმულია: „გალობა“, მიწერილია: „ეკლესიური“.

გვ. 123. ხაზგასმულია: „მდელო“, მიწერილია: „ყანა“.

16315. მოწოდება სწავლა-განათლებისათვის. ჩეხიის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება „მატიცა“, თარგმანი კ. ა-სა. თბ., 1907.

16316–16317. მოწოდება სწავლა-განათლებისათვის. ჩეხიის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზ-ბა „მატიცა“, გამოც. მე-2. ტფ., 1908.

16318. ნათაძე ა. ბავშვის მოვლა. პედ. წერილები. თბ., 1906.

16319–16321. ნათაძე ა. ჩვენს დედებს. პედ. წერილები. ტფ., 1902.

თავფურცელზე: „უპატივცემულესს ნუცა ქართველიშვილისას პატივისცემით ავტორი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „უპატივცემულეს ივანე გიორგის-ძე რატიშვილს პატივისცემით ავტორი“. იქვე მიწერილია: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ.“

16322. ნორაკიძე ვ. მოსწავლის ფსიქოლოგიური დახასიათება. თბ., 1957.

16323. „პედაგოგიური კითხვის“ გეგმა 1955 წლის 3–4 იანვარი, ბათუმი, 1955.

თავფურცელზე: „ჩემს სოსოს მისი ბიბლიოთეკისათვის. გოგისაგან. 18. I. 55“
იქვე: „ამხ. გ. ჯიბლამეს“.

16324. პინკევიჩი ა. პედაგოგიკა. ტ. 2. თარგმ. გრ. გორგაძისა. ბათუმი, 1926.

16325–16326. როგავა ა. სახალხო განათლება ერეკლე მე-II ხანის ქართლ-კახეთში და ანტონ პირველი. თბ., 1950.

კანზე: „ი. გრ. რეცენზიით“.

გაზეთიდან ამონაჭერი ი. ბალახაშვილის წერილი „ანტონ კათალიკოსის არამკითხე დამცველი“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1951, № 33.“

16327–16328. როსტომაშვილი ი. როგორ არის მოწყობილი სწავლა-განათლების საქმე ბელგიაში. [თბ., 1914].

16329–16330. როსტომაშვილი ი. საფუძვლები ზნეობრივის აღზრდისა ჩვენ დროში. [თბ., 1914].

16331–16332. როსტომაშვილი ი. სულით ავადმყოფი მოსწავლენი (დ-რ ნელლერისა და უფერის წერილებიდან). თბ., 1903.

16333–16334. საბავშვო სახლები საქართველოში. კრებული საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებიდან 10 წლის შესრულების გამო. ტფ., 1931.

16335. საბავშვო სახლის ცხოვრება. სურათები ი. სტაროსელსკისა. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 6/II, 1936 წ.“

16336. სარიშვილი ტ. ლუარსაბ ზოცვაძის ცხოვრება და პედაგოგიური მოღვაწეობა. (მოკლე ნარკვევი). [ცხინვალი], 1950.

გვ. 11. „პედაგოგმა გოგიამ ზოცვაძის ხსოვნა მიუძღვნა ლექსი“, სიტყვა „პედაგოგი“-ს შემდეგ მიწერილია სახელი „ილია“.

16337. სარიშვილი ტ. სკოლა და პედაგოგიური მიმდინარეობანი რევოლუციამდელ საქართველოში (1901–1921). თბ., 1956.

16338. სარიშვილი ტ. სწავლა-განათლების ზოგიერთი საკითხი სამხრეთ ოსეთში. მასალები სწავლა-განათლების იტორიისათვის სამხ. ოსეთში. [ცხინვალი], 1952.

16339. საყვარელიძე რ. ქალთა პედაგოგიური განათლება XIX საუკ. საქართველოში. თბ., 1958.

16340–16341. სახალხო განათლების ქართველი მოღვაწეები და სახალხო მასწავლებლები. კრ. 1–2. თბ., 1953–1955.

კრ. 1. ვ. ქაჯაიას რედ. 1953.

ყდის მე-3 გვ.: „აკლია? 1. ფილიპე რუშაველი (მგელაძე)“.

კრ. 2. [ალ. შვანგირაძის რედ.]. 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955 წ. 10 ოქტომბ. ძამსაშვილის ფსევდონიმები. გვ., 122; დ. კარიჭ. – დეკანოზიძე, 236; ს. ქვარიანი – სისონა მეჩონგურე, 301; მელიტონ გობეჩია, 359; მე და თომაშვილი, გვ. 383; მე, 218; მე(?), 359“.

გვ. 141. ხაზგასმულია: „სამეგრელოს მთავარი ლევან“, მიწერილია: „დაიბეჭდა. თამაშობდა ლადო მესხიშვილი“.

გვ. 195. ხაზგასმულია სათაური ლექსისა „ფერსა ბნელს“, მიწერილია: „ა. ჭ-მე“.

გვ. 198. ტექსტის ბოლოს: „ფერია – პიესა „ყარამანიანი“.

გვ. 241. ხაზგასმულია: „ალ. ნათაძე, 1904 წლამდე ასწავლიდა თბილისის ქართულ გიმნაზიაში“, მიწერილია: „მახსოვს“.

გვ. 298. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „იხ. გვ. 303.“

გვ. 299. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ს. ქვარ.“

გვ. 301. ხაზგასმულია: „სიმონა მეჩონგურეს“, მიწერილია: „სისონა მეჩონგურეს.“

გვ. 303. ხაზგასმულია 4 სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. გვ. 298“.

გვ. 315. ილია ჯიშკარიანის პორტრეტთან მიწერილია: „ფსევდონიმი ჰქონდა „მოზურთალი“. ი. გრ.“

გვ. 350. მეორე შენიშვნის ბოლოს მიწერილია: „დაიბეჭდა 1955 წ. პედ. ჟურნ. „კომუნისტ. აღზრდისათვის“.

გვ. 360. ხაზგასმულია: „მელიტონ გობეჩიამ დანერგა სონეტის ფორმა, იხ. „სახალხო გაზეთის“ სურათებიანი დმატება“, მიწერილია: „სონეტი?“

გვ. 371. ხაზგასმულია: „როდესაც იოტის (ღ) აღდგენას მოითხოვს“, მიწერილია: „რატომ?“ ხაზგასმულია: „ნათაძე ალექსანდრე“, მიწერილია: „ნათიძე“.

16342–16344. სიგუა ს. საუბრები მშობლებთან ბავშვთა აღზრდის საკითხებზე. ნაკვ. 1–3. სოხუმი, 1946–1947.

ნაკვ. 1, 1946.

ნაკვ. 2, 1947.

- ნაკვ. 3, 1947.
16345. სიგუა ს. სწავლების პრინციპები. სოხუმი, 1947.
16346. სიხარულიძე შ. შიო ჩიტაძის ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., 1955.
16347. სწავლა-აღზრდის ისტორია საქართველოში. მასალების კრებული. ნაწ. 1. ტფ., 1937.
- თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს გ. თავზიშვილი. 14. XI. 37.“
- კანზე: „ი. გრ. 1937. 14/X.“ იქვე: „ა. ჭ-ძე, 107. 1. ფავრის პანსიონი, სადაც ეკ. გაბაშვილი სწავლობდა, გვ. 105. 2. კალუბანსკი, 109. 3. მონასტირსკი (დრამატურგი), 105. 4. კუკია მტკვრის პირას იყო, 105.“
- გვ. 249. ხაზგასმულია ფსევდონიმი „გადაღმელი“ და მიწერილია: „გურგენიძე თუ ანთ. ჯუღელი.“
- 16348–16349. ტარასოვი. ქალების განათლება. თარგმ. ივ. მ-ანისა. ტფ., 1885.
- 16350–16351. უშინსკი კ. რჩეული პედაგოგიური თხზულებანი. ტ. 1–2 [წინასიტყვ. დ. ლორთქიფანიძისა]. თბ., 1954.
- ტ. 1. ავტორის სპორტრეტთან: „გარდაიცვალა 47 წლის ასაკში.“
- 16352–16353. ფანცხავა ი. ქართული ენა სამეგრელოს სამრევლო სკოლებში და ბ-ნი თ. ჟორდანიას. ტფ., 1905.
16354. ქაჯაია ვ. ალექსი ჭიჭინაძე. [ნარკვევი]. თბ., 1946.
- თავფურცელზე: „სასიქადულო პოეტს და ნიჭიერ მკვლევარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 25. VI. 46.“
16355. ქაჯაია ვ. გამოჩენილი ქართველი პედაგოგი შიო ჩიტაძე. თბ., 1948.
16356. ქაჯაია ვ. ივანე გომელაური. [მონოგრაფია]. თბ., 1947.
- 16357–16358. ქაჯაია ვ. ნიკო ცხვედაძე. [ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თბ., 1946.
- კანზე: „ჩემზე, გვ. 87. ი. გრ. 1947. 6/II“.
- მეორე ცალის თავფურცელზე: „პატ. ალექსანდრეს. ღრმა პატივისცემით ავტორი. 30. XII. 46 წ.“
16359. ქაჯაია ვ. ქართველი პედაგოგები. (ნარკვევები). თბ., 1955.
- 16360–16362. ქვემო ქართლელი. ჩვენი ხალხის განათლება, ხელოსნობა და მეურნეობა. ტფ., 1902.
- კანზე ფსევდონიმთან მიწერილია: „ნ. ზ. ცხვედაძე. P. S. ეს წერილი პირველად დაიბეჭდა „ივერია“, 1877 წ. № 33–37. ი. გრ. 1943. 2/2.“
- თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ი. ფანცხავა“. იქვე: „ი. გრ. ვიყიდე ბუკინისტებში“.
16363. შიმბირიოვა ე. ბავშვების კულტურული ქცევის ჩვევათა და ჩვეულებათა აღზრდა. თარგმ. მე-2 რუს. გამოც. თბ., 1956.
16364. ჩერნიშევსკი ნ. გ. რჩეული პედაგოგიური შეხედულებანი. თბ., 1938.
- ფორზაცზე: „კერძო წერილები, 163–დან, ი. გრ. 1. თავდასხმით ომი არ არის სასარგებლო იმისათვის, ვინც მას აწარმოებდა, 165. 2. ცუდი ქართული, 165, 167.“
16365. ჩიკვაძე ა. პროფესიის სიყვარული. თბ., 1958.
- 16366–16367. ცაიშვილი ს. გერასიმე კალანდარიშვილი. (მონოგრაფია). თბ., 1947.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტსა და ადამიანს ი. გრიშაშვილს მეგობრობისათვის. ავტორი. 12–II–48.“

16368. ცაიშვილი ს. პეტრე ჭარაია. (მონოგრაფია). სოხუმი, 1953.

თავფურცელზე: „პოეტ აკადემიკოსს ი. გრიშაშვილს – დავიწყებულთა ქომავს. ავტორი. 20. XII–53.“

კანის მე-4 გვ.: „ფსევდონიმები, 78.“

16369. ცაიშვილი ს. სახალხო განათლების მოღვაწეები. თბ., 1954.

კანზე: „მე, გვ. 95.“

16370–16371. ძველ და ახალ მწერალთა და გამოჩენილ პედაგოგთა აზრი აღზრდის შესახებ. თარგმ. რუს. კ. ბურჯ-ძისა. ტფ., 1920.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „ანდრეი ბელლი“ და მიწერილია: „კიდევ ყოფილა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ს. ქვარიანი“.

16372. წესდება ქუთაისის გუბერნიის პირველდაწყებითი სასწავლებლის მასწავლებელთა დამხმარე საზ-ბისა. [ა. ა.], 1915.

16373. წესდება კავკასიის სამეფისნაცვლოს ქართველთა კულტურულ-განმანათლებელთ საზოგადოებათა კავშირისა [თბ., წ. ა.]. ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ.

16374. ჭავჭავაძე ი. პედაგოგიურ თხზულებანი. პროფ. გ. თავზიშვილის რედ. და წინასიტყვ. თბ., 1938.

შმუცტიტულზე: „ძვირფას სოსოს რედაქტორისაგან. 5. VI. 38.“

16375. ჭიჭინაძე ა. რიჟრაჟზე სათქმელი. თბ., 1915.

16376–16377. ჭიჭინაძე ზ. დიდებული საქმე ქართველი ერისა. ტფ., 1908.

კანზე: „ვერ ვიპოვე „ქართულ წიგნში“.

16378–16380. ჭიჭინაძე ზ. იაკობ გოგებაშვილი. თბ., 1900.

16381. ჭკუასელი ი. ლუარსაბ ბოცვაძე. (მონოგრაფია). თბ., 1954.

16382. ხახანაშვილი ა. თელავის რექტორის გაიოზის სიტყვა სწავლის შესახებ. – ამონაჭერი: „მომბე“, 1902, № 5.

16383. ხინთიბიძე ა. გიგო შარაშიძე. თბ., 1955.

კანზე: „თაგუნას და ჩიტოს მამა. ი. გრ.“

16384. ხუნდაძე ა. ლუარსაბ ბოცვაძე. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „შეუდარებელ პოეტს, იშვიათ მკვლევარს, საუკეთესო ადამიანს, უმშვენიერეს მოქალაქეს და სამშობლოს უძვირფასეს განძს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 8. IV. 45 წ.“

16385. ხუნდაძე ა. მახარაძის საბავშვო ბაღი. [თბ.], 1953.

თავფურცელზე: „ქართული პოეზიის სიამაყესა და მშვენიებას, შესანიშნავ მკვლევარს, იშვიათ ადამიანსა და საუკეთესო მოქალაქეს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 30. V. 53 წ.“

16386. ხუნდაძე ა. ცნობილი ქართველი პედაგოგი ნიკო ჯანაშია. თბ., 1949.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „4. იანვარს“... და მიწერილია: „1898“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ანჩაბადისას (შალვა დადიანის და)“ და მიწერილია: „ამ წელს იყო დიდი სადამო ჩემი მონაწილეობით.“

- გვ. 30. ხაზგასმულია: „ანთიმოზა“, მიწერილია: „ჯუღელი“.
- გვ. 34. ნ. ჯანაშიას ნაშრომების სიის ბოლოს მიწერილია: „სად არის დანარჩენი?“
კანის მე-4 გვ.: „ნიკო ჯანაშიას ფსევდონიმები: 1. ჰამუთბეი. 2. ნიკო შუაწყელი.“
3. ილიკო ვერმიცანაშვილი. 4. დათიკო ვერმიცანაშვილი „ივერიაში“.
გაზ. „ახ. კომ“-ის 1947 წ. 20 ნოემბრის № 139 წერილით „ს. ნ. ჯანაშიას დაკრძალვა.“
16387. ხუნდაძე ტ. ნარკვევები სახალხო განათლების ისტორიიდან საქართველოში (XIX საუკუნე). თბ., 1951.
ყდის მეორე გვ: „დემურჩი-ოღლი (სტეპანოვი), 249; სილ. ჯიბლაძე, 248; ჩიტაძეები, 246, 239; ქართული გვარების დამახინჯება, გვ. 188; 1. მასწავლებელი ხლებნიკოვი, 180, 182. 2. „ვარ უსწავლელი როსიისა ენისა“, 185. 3. ქართული გვარები რუსულად, 187. 4. ფომინ ცაგარელი, 187.“
- ფორზაცზე: „თეატრი, 261; ბობოხიძე, 264 და მონაწილე, 265 ვისი ფსევდონიმია?“. ი. გრ. 1952. 23/IV P. S. ეს წერილი ილიას უნდა ეკუთვნოდეს, გვ. 95 და სხვ.“
- გვ. 95. ხაზგასმულია: „დროებაში“ მოთავსებული „ღია წერილი იანოვსკისადმი“, არშიაზე წერია: „ეს წერილი შეიძლება ილიასი იყოს“.
- გვ. 103. გახსნილია ტექსტში: „დ. ხ-შვილი“, მიწერილია: „ხოსიტაშვილი (?)“.
- გვ. 239. ხაზგასმულია: „გრიგოლ ჩიტაძე“, მიწერილია: „გოლა“.
- გვ. 249. ხაზგასმულია: „Демурчи-оглы“ და მიწერილია: „დემურჩი-ოღლი, მოქმედი პირია ზ. ანტ. „ქოროღლისა“. ხაზგასმულია: „დავით გიუნაშვილს“, მიწერილია: „ვანო გიუნაშვილის მამას?“.
16388. ხუნდაძე ტ. ცარიზმის საგანმანათლებლო პოლიტიკა საქართველოში. თბ., 1939.
კანზე: „ი. გრ. 1940. 16. V. იხ. შიდა გვერდი“.
- თავფურცელზე: „ლ. ბოცვაძე, 144; გ. ბოკერია, 143; გრენი და ჭ-ძე, 109; გრენი და აკ. წერეთ., 106; როზგი და თვითმკვლელობა, 86; მაჩაბელი და ცენზურა, 95; აკაკი და ამორდია, 118“.
16389. ხუსკივაძე თ. შვილის აღზრდა. პედ. წერილები. თბ., [1890].
16390. ჯაფარიძე ვ. ზედგენიძე ი. პედაგოგიურ კითხვების გარშემო. (პასუხად ჩვენს კრიტიკოსებს). ტფ., 1915.
16391. [ჯუღელი ანთიმოზ] გადაღმელი. ლიუტერი როგორც პედაგოგი. – ამონაჭერი ჟურნ. „ივერია“, 1884, № 5– 6.

წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება

16392. ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელის საზოგადოების საქმეთ-წარმოება. 1882 წლის 15 მაისიდან 1883 წლის 15 მაისამდე. [თბ., 1884].
სათაურთან ადრინდელი მფლობელის ხელწერა: „მესხი იოანე მღ. გვარამაძისა“.

16393. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1886 წლის მაისის 15-დამ 1 იანვრამდე 1887 წლისა ტფ., 1887.

16394. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1 ენკენისთვითგან 1894 წ. 1 იანვრამდე 1896 წ. ტფ., 1886 [1896].

კანზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „Le Каричашвили Давид“..., იმავე ხელით გასწორებულია წიგნის გამოცემის თარიღი „1896“-ად.

16395–16396. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1897 წ. ტფ., 1898.

16397–16399. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1898. ტფ., 1899.

16400–16401. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა, 1899 წ. ტფ., 1900.

16402–16404. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1901 წ. ტფ., 1902.

16405. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1902 წ. ტფ., 1903.

16406. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1903 წ. ტფ., 1904.

16407. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1907 წ. ტფ., 1908.

16408. ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების“ მოქმედებისა. 1909 და 1910 წლებისა. თბ., 1911.

თავფურცელზე: „ელისაბედ გრიშაევი, გვ. 24. მერე გადააკეთეს გრიშაშვილად(?) ი. გრ.“

16409–16410. ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების ანგარიში 1912 წლისა. ტფ., [1913]. – კანზე სათაური: ანგარიში ქართველთა შორის...

კანზე: „სააკაშვილი, 52“.

გვ. 21. წინადადებას: „ამის შემდეგ დაიწყო მსჯელობა წლიური ანგარიშის შესახებ“, მიწერილი აქვს; „იხ. გვ. 46. ი. გრ.“

გვ. 47. პირველ აბზაცს მიწერილი აქვს: „ი. ჭ.“ ბოლო აბზაცს არშიაზე: „ი. მანსვეტ.“

გვ. 110. ხაზგასმულია: „სიმონ ბადურაშვილმა“ და მიწერილია: „კიკნა ფშაველა“.

გვ. 112. ხაზგასმულია: „ანნა ხახუტაშვილი“ და მიწერილია: „ცქვიტი.“

გვ. 114. ხაზგასმულია: „დავით იასონის-ძე ელიოზიშვილი“ და მიწერილია: „პოეტი“. ხაზგასმულია: „დავით ყარამანის ძე ჩხეიძე“ და მიწერილია: „თურდოსპირელი“.

მეორე ცალის კანზე: „არ შეგცივდეს, გვ. 26“.

16411. ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების ანგარიში 1913 წლისა. ტფ., 1914. – კანზე: ანგარიში ქართველთა შორის...

16412–16413. ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების ანგარიში 1914 წლისა. თბ., 1915.

ფორზაცზე: „შ. დედაბრიშვილი ყველაზე მეტ ხმას იღებდა, გვ. 113“.

16414. 1915 წლის ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების ანგარიში. თბ., 1916.

16415–16416. ქართველთა შორის წ.კ. გამავრც. საზოგადოების ქუთაისის განყ-ბის 1909-ისა და 1910 წ. ანგარიში. ქუთაისი, 1911.

თავფურცელზე: „ი. გრ. „ქართულ წიგნში“ არ არის აწერილი“.

16417. ანგარიში ქ. შ. წ. კ. გ. საზოგადოების ბათუმის განყ-ბისა 1913 წ. ბათუმი, 1914.

კანზე: „არ არის თბილისის ბიბლ-კებში. ი. გრ.“

16418. 1915 წლის ანგარიში ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების ბაქოს განყოფილებისა. [ბაქო], 1916.

16419. სია ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების წევრთა. თბ., 1903.

თავფურცელზე: „არ არის აწერილი „ქართ. წიგნში“. ი. გრ. (კანდელაკის გაყიდული წიგნებიდან). ი. გრ.“

გვ. 1. ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „რაჟდენ იოსების ძე კანდელაკი“.

16420. ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება. ფონდის აღწერილობა. შ. ჩხეტიას და ი. იოვიძის რედაქციით. თბ., 1953 (საქართველოს სსრ შსს საარქივო სამმართველო. ცენტრ. სახელმწ. საისტორიო არქივი).

ყდის მეორე გვერდზე: „1. ორლეანელი ქალი. ვაჟა, 105“.

ფორზაცზე: „მე-312. ი. გრ. 1953. 25/XII“.

გვ. 186. ხაზგასმულია: „ნ. კალანდაძის მიერ შედგენილი „ასტრონომიის“ II ნაწ.“, მიწერილია: „ემმაკი“.

გვ. 203. ხაზგასმულია: „მოთხრობის „მეხის ამბავი“-ს გამოცემის ანგარიშები, მიწერილია: „გ. შარაშ.“

გვ. 306. ხაზგასმულია: „ქორიძე ფილიმონ. ნუ მღერი ტურფავ. ქართული რომანსი. ლექსი ა. მ. ახნაზაროვისა“, არშიაზე: „პუშკინისა“.

ბოლო ფორზაცზე: „პ. ჭარაია, 266; სენკევიჩი, 290; ი. გრიშაშვილ., 175“.

16421–16423. წესდება კავკასიის სანამესტნიკოს ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის ტფილისის საზ-ბისა. [თბ., 1907].

16424. წესდება წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზ-ბისა. [თბ., 1920].

სკოლამდელი აღზრდა

16425. ალექსანდროვსკაია ლ. ბიკოვა ს. და ვოლკოვა ა. საბავშვო ბაღის გამგის დასახმარებლად. თარგმ. თ. აბაშიძის. თბ., 1948.

16426–16427. ერისთავი თ. და თუმანიშვილი თ. თვლა-ანგარიში. წიგნი 1–2. ტფ., 1931.

16428. ერისთავი თ. და თუმანიშვილი თ. I სიტყვა. საბავშვო ბაღის და სკოლის 0 ჯგუფისათვის. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 20/I“.

16429. ერისთავი თ. უნაფქოშვილი ნ. და მაჩაბელი ტ. საბავშვო ბაღი. დასურათ. მ. მიქელაძე-ბაგრატიონის და მ. ხუციშვილისაგან. თბ., 1925.

16430–16431. ზაალიშვილი ტ. ვისწავლოთ. მეთოდ. სახელმძღვ. პირველ ჯგუფის წიგნისათვის. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 27. ი. გრ.“

16432. ზორინი ა. რა არის საბავშვო ბაღი და როგორ უნდა მოეწყოს იგი. ტფ., 1925.

კანზე სათაურთან: „მიმა საყვარელიძის თარგმანი.“

16433. იმერლიშვილი თ. და ერისთავი თ. დღესასწაული, გართობები და მათი ორგანიზაცია საბავშვო ბაღში. (სკოლამდელი აღზრდის მუშაკთა დასახმარებლად). თბ., 1950.

კანზე: „1952. 6/VIII. აქ ჩემი ლექსებიცაა! ი. გრ.“

16434. მაჩაბელი ს. და წულუკიძე ნ. წერაკითხვა საბავშვო ბაღში. რ. ნიკოლაძე-პოლიევქტოვას რედ. და დამატებით: „ამ წიგნის მეთოდი ჩვენს სკოლაში“. ტფ., 1925.

16435. მაჩაბელი ს. და წულუკიძე ნ. წერა-კითხვის შესასწავლი მასალის განმარტებითი ბარათი. ტფ., 1931.

16436. მოროზოვი მ. ტიხევი ე. და სხვ. თანამედროვე საბავშვო ბაღი. მისი მნიშვნელობა და მოწყობა. თარგმ. ზ. ბილანაშვილისა. თბ., 1922.

კანზე: „ი. გრიშ. 1923 წ. 6/III.“

16437. პრუშიცკაია რ. სკოლის ასაკამდე აღზრდა და თანადროულობა. მე-2 შესწ. რუს. გამოც. თარგმნილი. თბ., 1925.

კანზე: „თარგმანი ქ. რაჭველიშვილის.“

16438. საბავშვო ბაღები. ტფ., 1928. (სასკოლო ასაკამდე აღზრდის საკითხები).

16439. სათამაშოების ლაბორატორიის ექსპონატების აღბოძი. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „პოეტ სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით ლაბორატორიისაგან. 1944, 15. II“.

16440. სახელმძღვანელო საბავშვო ბაღის აღზრდელისათვის. თბ., 1948.

ყდაზე: „აქ ჩემი ლექსია აღნიშნული. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „თარგმანი თამარ აბაშიძისა.“

16441. სკოლამდელი აღზრდის მუშაკთა გამოცდილებიდან. კრ. 1. თბ., 1954.

კანზე: „ი. გრ. მე, გვ. 72.“

გვ. 32. ხაზგასმულია ლექსი, მიწერილია: „ა. თევზაძე.“

გვ. 56. ლექსს ფისო, ფისო, თავი ალსად გლისო“ მიწერილი აქვს: „ეს კ. მაყაშვილის ლექსი ხომ არ არის?“

გვ. 69. ხაზგასმულია: „მერცხალი-კუდმაკრატელა“ და მიწერილია: „შიო მღვიმელმა დაარქვა პირველად. ხალხი არ ემახის.“

16442. ძერწვა. პირველი ნაბიჯი. სურათებიანი სახელმძღვანელო ბავშვებისათვის. [თბ., წ. ა.].

16443. ძირითადი სახელმძღვანელო საბავშვო ბაღის აღმზრდელისათვის და საბავშვო ბაღის წესდება. ტბ., 1938.

საშუალო განათლება საქართველოში 1921 წლამდე

16444. ანგარიში მეჩვიდმეტე წლის მოქმედებისა. ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოების შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის. 1-ლ იანვრიდან 1895 წლისა 1-ელ იანვრამდინ 1896 წლისა. ტფ., 1896.

კანზე: „ვიციდე ბაზარზე. ი. გრ.“

16445. ანგარიში მეთვრამეტე წლის მოქმედებისა. ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოების შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის. 1896 წლისა. ტფ., 1897.

16446. ანგარიში მეცხრამეტე წლის მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოებისა შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის. 1897 წლისა. ტფ., 1898.

16447–16448. ანგარიში ოცდამეერთე მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოებისა შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის. 1899 წლისა. თბ., 1900.

კანზე: „ლევ. მეტრ., გვ. 38.“

16449. ანგარიში ოცდამეორე წლის მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოებისა შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის. 1900 წლისა. თბ., 1901.

16450. ანგარიში ოცდამესამე წლის მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოებისა შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის. 1901 წლისა. ტფ., 1902.

კანზე პირვანდელი მფლობელის ხელწერა: „წიგნი მ. მაჩაბელისა“. მიწერილია: „ვიციდე ბაზარზე. ი. გრ. ჩემი სწავლა და გამოსვლა, გვ. 16“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „მამულაშვილი ი. 4 განყ.“, მიწერილია: „შევედი სასწავლებლად 1897 წელს, 12 წლისამ დავანებე თავი (?)“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ლონგინოზ ჩიჯავაძე“, მიწერილია: „სონას ძმა“.

16451–16453. ანგარიში ოცდამეოთხე წლის მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოებისა შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის, 1902 წლისა. თფ., 1903.

კანზე: „მე აქ არა ვარ!“

მეორე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „წიგნი მ. მაჩაბელისა“. იქვე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ.“

16454–16455. ანგარიში მეოცდახუთე წლის მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოებისა ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის 1903 წლისა. ტფ., 1904.

16456–16457. ანგარიში მეოცდაექვსე წლის მოქმედებისა ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოებისა ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის. 1904 წლისა. ტფ., 1905.

16458–16459. ანგარიში XXVII წლის მოქმედებისა ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოებისა. 1905 წლისა. თფ., 1906.

16460. ანგარიში XXVIII ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოების მოქმედებისა. 1906 წ., ტფ., 1907.

16461. ანგარიში XXIX ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოების მოქმედებისა 1907 წ. ტფ., 1908.

16462. ანგარიში XXXI ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოების მოქმედებისა 1909 წ. ტფ., 1910.

16463. ანგარიში XXXII ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოების მოქმედებისა 1911 წ. ტფ., 1912.

16464. ანგარიში 1914 წ. ღარიბ მოწაფეთა შემწეობისათვის ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურთა საზოგადოებისა მე-XXXVI წ. თბ., 1915.

16465. ანგარიში ქუთაისის სათავადაზნაურო სასწავლებლის მდგომარეობისა 1889–90 წ. [ქუთაისი], 1891.

16466. ანგარიში ქუთაისის სათავად-აზნაურო ქართული გიმნაზიისა და ალექსანდრეს სათავად-აზნაურო შკოლისა. 1912–13 წლის გან-ში. ქუთაისი, 1914.

16467. გოგებაშვილი ი. დარიგება მასწავლებლისათვის ანუ როგორ უნდა წაიყვანოს სწავლება წერა კითხვისა ქართულ ანბანში და პირველ საკითხავ წიგნში. თბ., 1872.

16468–16469. დედათა ქართული საოსტატო სემინარია. ტფ., 1915.

16470–16471. ზედგენიძე ი. ანბანის სწავლება „ახალი ანბანით“ (მოკლე მეთოდ. დარიგება). თბ., 1920.

16472–16473. იაშვილი ს. მასალები თბილისის ქართული გიმნაზიის ისტორიისათვის (1879–1923 წწ.) თბ., 1954.

კანზე: „პ. დადვამე, 79; ი. გრ. 133 გვ.; გვ. 33“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „გუდოვიჩის (ახლა ჭონქაძის) ქუჩაზე, ყორღანოვის სახლში“, მიწერილია: „აქ ვსწავლობდი პირველად“.

გვ. 80. ხაზგასმულია: „პ. დადვაძემ მიაშხო: იმ ხანებში 1905 წ. მარჩენალი მამა გარდამეცვალა“ და მიწერილია: „პეტრეს მამა გვიან გარდაიცვალა“.

16474. იაშვილი ს. მასალები თბილისის ქართული გიმნაზიის ისტორიისათვის (1879–1923 წწ.) მე-2 გამოც. თბ., 1956.

გვ. 147. „ე. ზედგენიძესთან“ მიწერილია: „პოლუმორდვ.“

16475. კეკელიძე მ. გორის სამასწავლებლო სემინარია. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955. 15/V. გორელი მასწავლებელი ნათიშვილი, გვ. 17; ილია და გოგებაშვილი ეკამათებოდა, იხ. „ივ.“, 1877“.

16476–16477. ლოლუა ლ. სამეგრელოს საერო სკოლები. თბ., 1903. [კანზე: 1904].

კანზე: „ი. გრ. არ არის შეტანილი „ქართულ წიგნში“.

მეორე ცალის კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

16478. ნათაძე ა. მეთოდური სახელმძღვ. სამშობლო ენის შესასწავლებლად. თბ., 1886.

16479–16480. ნიორაძე გ. პირველი ქართული სკოლა ბათუმში. ბათუმი, 1950.

გაზეთიდან ამოჭრილი ი. ბალახაშვილის რეცენზია, მიწერილია: „საბჭოთა აჭარა“, 1950, № 170, 25 გვ.“

16481. ნიორაძე გ. პირველი ქართული სკოლა ბათუმში. მე-2 შესწორ. და შევს. გამოც. თბ., 1958.

16482–16483. პირველ-დაწყებითი სახალხო სკოლის დროებითი პროგრამები. (ლ. ბოცვაძის ზოგადი ახსნა-განმარტებით). ტფ., 1919.

კანზე: „ეს წიგნი მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“

16484. როგორ უნდა ვასწავლიდეთ ქართულ წერა-კითხვასა სკოლებში და ოჯახებში? სახელმძღვ. მშობლებისა და მასწავლებლებისათვის [თბ., 1914].

ყდის მე-2 გვ.: „ვიყიდე 5 მან. ბუკინისტის მაღაზიაში. 1942. 30/VIII. იხ. უკანასკნელი გვერდი. ი. გრ.“

16485–16486. როსტომაშვილი ი. მეურნეობა და ახალი სკოლა. თბ., 1902.

16487. როსტომაშვილი ი. როგორ უნდა ვასწავლიდეთ არითმეტიკას? (პ. კაზანცევის წერილიდამ) ივ. პ. როსტომაშვილისა. [თბ., 1914].

16488. სანიმუშო პროგრამები. ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების სკოლებისა. თბ., 1910.

16489. სურგულაძე პ. დაწყებითი განათლება. ტფ., 1905.

16490. უმაღლეს დაწყებითი სასწავლებლის სანიმუშო პროგრამები. ტფ., 1919.

16491. ქართველ საზოგადოებისადმი. [საზ-ბა „განათლების“ გამგეობის მიმართვა დედათა ქართული სემინარიის დაარსებასთან დაკავშირებით]. ტფ., 1915.

16492. ქართული სიტყვიერების, საქართველოს ისტორიის და საქართველოსა და მოსაზღვრე ქვეყნების გეოგრაფიის პროგრამები საშუალო სკოლისათვის. თფ., 1919.

16493–16494. შუბლაძე ა. „სახმო წესით“ კითხვის სწავლება (სკოლის გამოცდილებიდან). ქუთაისი, 1909.

16495. ჭავჭავაძე ი. სიტყვა წარმოთქმული სოფელ წინამძღვრიანთკარში სას.-სამ. სასწავ. გახსნის დღეს 1883 წ. 4. სექტემბერს. თბ., 1963.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას თ. მაჭავარიანისაგან. 1965. 23 აპრილი“.

16496–16497. ჭიჭინაძე ა. მოკლე საუბარი თუ როგორ უნდა ისწავლებოდეს პირველდაწყებითი კურსი გეოგრაფიისა. სამშობლოს აღწერის სანიმუშო პროგრამით. ქუთაისი, 1907.

თავფურცელზე: ყოფილს ჩემს მოწაფეს ბარნაბა ვერულაშვილს ა. ჭიჭინაძე. 15 ივნისი. 1912“. იქვე: „ვიყიდე! ი. გრ.“

16498–16500. ჭიჭინაძე მ. თვალსაჩინო სწავლა ახლად შესრულის ყმაწვილებისათვის სახალხო სკოლებში. თბ., 1878.

საბჭოთა საშუალო სკოლა

16501. ათწლედის საზოგადოებათმეცნიერების პროგრამა. 1929 წელი. ტფ., 1929.

16502. არასრული საშუალო სკოლის პროგრამები და შესწორებანი. ტფ., 1934.

კანზე: „მთიულეთი 35. ი. გრ. 1934. შესწორებული“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „ქართული მხატვრული ლიტ. ცალკე იქნება მითითებული“ და მიწერილია: „სად?“

16503. ბილანიშვილი ნ. ბეჟანიშვილი ქ. პოლიტექნიკური შრომა. დამხმარე წიგნი შრომის სკოლის მე-3 ჯგუფისათვის. ტფ., 1932.

16504. ბუნება სკოლაში. [რ. ნიკოლაძე-პოლიევქტოვის რედ.], ტფ., 1921.

16505. დაწყებითი და საშუალო სკოლების პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურა. არაქართული სკოლებისათვის. თბ., 1949.

კანზე: „19, 23“.

16506. დაწყებითი და საშუალო სკოლების პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურა. არაქართული სკოლებისათვის. თბ., 1950.

16507. დაწყებითი სკოლის პროგრამები. ტფ., 1933.

16508. დაწყებითი სკოლის პროგრამები. თბ., 1946.

კანზე: „გვ. 34, 40, 41, 146. ი. გრ.“.

გვ. 146. ხაზგასმულია: „დაღვრემილა ზამთრის დილა“, მიწერილია: „სიტყვ. ი. გრიშ.“

16509. დონაძე კ. მხატვრული ნაწარმოების გარჩევა. სოხუმი, 1947.

16510. დონდუა დ. ლაბორატორიული მეცადინეობა გეოგრაფიაში. განაკვეთები მე-6 ჯგუფის მოწაფეთათვის. ტფ., 1931.

16511. ზანდუკელი მ. ესთეტიკური აღზრდა მთლიან შრომის სკოლაში. თბ., 1922.

16512. ზედგენიძე ი. როგორ ვასწავლოთ სასაუბრო სურათების ალბომით? მეთოდური შენიშვნები მასწავლებელთათვის. ტფ., 1925.

16513–16514. ზნეობრივი აღზრდის საკითხები სკოლაში. (კრებული). თბ., 1954.

16515. ზოოლოგია (საფ.-საქარხნო შვიდწლედის მასწავლებლისათვის დამხმარე მეთოდური ნარკვევი). ტფ., 1933.
16516. თაბუკაშვილი ტ. მეთოდური შენიშვნები გრამატიკის სწავლების შესახებ. ტფ., 1923.
16517. თავზარაშვილი ა. თეატრალური კოლექტივი სკოლაში. თბ., 1954.
16518. თავზიშვილი გ. ინტერნაციონალური აღზრდა საბჭოთა სკოლაში. მე-2 გამოც. თბ., 1954.
16519. თავზიშვილი გ. პოლიტექნიკური სწავლების საკითხებისათვის. თბ., 1955. თავფურცელზე: „სოსოს-სიყვარულით ავტორი. 9. X. 1955“.
16520. თანადროულობა და საზოგადოებათმეცნიერება სკოლაში. წერილების კრებული მ. ნ. კოვალენსკის და ვ. ნ. შულგინის რედ. ტფ., 1924.
16521. კეკელიძე პ. ქართული ენისა და ლიტერატურის სწავლების საკითხები საშუალო სკოლაში ენის შესახებ ი. ბ. სტალინის მოძღვრების შუქზე. თბ., 1952.
16522. კოვზირიძე ზ. დღის რეჟიმი [მოსწავლის დღის რეჟიმი], თბ., 1955.
16523. კოვზირიძე ზ. მოსწავლის დღის რეჟიმი. თბ., 1952.
16524. კოვზირიძე ზ. ჰიგიენური აღზრდა და ჰიგიენის ელემენტების სწავლება დაწყებით სკოლაში. თბ., 1951.
კანზე: „ი. გრ. გვ. 30. გვ. 51.“
16525. კოლმეურნეობის ახალგაზრდობის სკოლების პროგრამები. ტფ., 1930.
კანზე: „ი. გრიშაშვილი. 1930“.
16526. კრიჟანოვსკი მ. რა უნდა იცოდნენ ბავშვებმა ხუთწლიანი გეგმის შესახებ. თარგმ. ვ. გორგაძის. ტფ., 1930.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1943. 28. III.“
16527. ლენინის საათი სკოლაში. შრომის სკოლის მოწაფეთათვის – საკითხავი წიგნი. თარგმ. ი. ნ-ისა. ტფ., 1925.
კანზე: „ი. გრ. 1925. 23/1“.
16528. ლუბლინსკაია ა. მოსწავლის თამაშობანი ოჯახში. თარგმ. ივ. იოსელიანისა. თბ., 1941.
16529. მასწავლებელთა გამოცდილებიდან. ქართული ენა და ლიტერატურა. [კრებული]. თბ., 1954.
კანზე: „ი. გრ. 1925. 23/1“.
გვ. 88. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის.“
- 16530–16531. მეთოდური წერილები. ბათუმი, 1939–1940.
კრ. 2. 1939.
კრ. 3. 1940.
კანზე: „ი. გრ. ს. ბეგიაშვილის წერილი, გვ. 46, 53“.
16532. მთლიანი შრომის სკოლის პროგრამები და მეთოდური წერილები. მე-2 საფეხურის პირველი კონცენტრი (V, VI და VII ჯგუფი). ტფ., 1928.
კანზე: „ჩემი ლექსები, გვ. 4, 6, 12. ი. გრ.“
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 20/XI.“

გვ. 4. ხაზგასმულია: „თუთუნის ქარხანაში მომუშავე ქალის სიმღერა, ი. გრიშაშვილისა“ და მიწერილია: „შეტანილია აგრეთვე ჩემი ლექსი „ქიარმას სიმღერა“. ასეთივე იხ. რუსული პროგრამა, გვ. 441.“ ხაზგასმულია: „გიქორ“ თუმანიანისა და მიწერილია: „შეტანილია რუსულად დაბეჭდილ პროგრამაშიც, იხ. გვ. 47“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ტაშკენტი ქალაქი პურისა“ და მიწერილია: „პურის ქალაქი ტაშკენტი“, თარგმ. ლელი ჯაფარიძის“. ხაზგასმულია: „პატარა კომუნარი“ და მიწერილია: „თარგმ. ვ. გორგაძის“. ხაზგასმულია: „სიმღერა „ძირს მეფე“, გივიშვილისა“, მიწერილია: „იხ, ძველი ტფ., ლიტ. ბოჰემა“, გვ. 145. ან. განჯისკარელისა“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „თუმანიანი 1. ერთი წვეთი თაფლი“ და მიწერილია: „შეტანილია რუსულად დაბეჭდილ პროგრამაშიც, გვ. 44.“ ამავე გვერდზე გადაშლილია: „[ისნის] ვარსკვლავი“ და მიწერილია: „ცისკარი“.

16533. მითითებანი 1946–1947 სასწავლო წელს საშუალო სკოლის პროგრამებით მუშაობის შესახებ. თბ., 1946.

16534. მოსიავა ა. წერის სწავლების პროცესის ფსიქოლოგიური ანალიზი. – ამონაჭერი: ფსიქოლოგიის ინ-ტის შრომები. ტ. 8, 1953.

დასაწყისში წარწერა: „ძვირფას მეგობარს, საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ავტორი. 1953 წ. 2/X.“

16535. მჭედლიძე ბ. ალ. ჭავჭავაძის შესწავლა მე-9 კლასში. თბ., 1939.

16536. ნათაძე გ. მარქსიზმი შრომის სკოლაში. – ამონაბეჭდი: „ჩვენი მეცნიერება“, 1924, № 2.

16537. ნიკოლაძე-პოლიევქტოვა რ. როგორ ვასწავლოთ ქართული წერა-კითხვა. ტფ., 1928.

კანზე: „ი. გრ. კარგი წიგნია – რამდენი უმუშავნია! ი. გრ.“

16538. ნიორაძე გ. საბჭოთა ლიტერატურის სწავლების საკითხები ქართულ საშუალო სკოლაში. თბ., 1951.

კანზე: „ი. გრ. მე-86 (მეორე ადგილი?)“

16539. ოთხწლიანი შრომის სკოლის კომპლექსური პროგრამები. 1924. წ. ტფ., 1925.

16540–16541. 25 თებერვალი და წითელი არმიის დღე სკოლაში. წერილი მე-11. ტფ., 1930. (საინსტრუქციო და მეთოდური წერილების სერია სახელმძღვანელოდ შრომის სკოლებისათვის).

16542–16543. პარიზის კომუნის და რემედასის დღე სკოლაში. წერილი მე-13. ტფ., 1930. (საინსტრუქციო და მეთოდ. წერილების სერია სახელმძღვ. შრომის სკოლებისათვის).

ამონაჭერი გაზეთიდან „კომ.“, 1930 წ. 18 მარტის“ სათაურით: „პარიზის კომუნის სახელოვან ხსოვნას“.

16544. პინკევიჩი ა. ბუნების-მეტყველების მეთოდიკის საფუძვლები. სახელმძღვ. მასწავლებელთათვის. თარგმ. მე-5 გადამუშ. გამოც. დ. ქუთათელაძის მიერ. ბათომი, 1925/26.

თავფურცელზე: „ძვირფას ჯაჯუს – სულმნათ ადამიანს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და მეგობრობისა. 28. VII. 33 წ. დათიკოსაგან“.

16545. პირველი საფეხურის შრომის სკოლის პროგრამები. ტფ., 1932.

კანზე: „1932. 15/II. ი. გრ.“

16546. პოლიტექნიკური შრომა. სახელმძღვ. საქარხნო-საფაბრიკო შვიდწლედებისა და საკოლმ. ახალგაზრდობის სკოლებისათვის. ტფ., 1932 – წინ ავტ.: ნ. ფირცხალაიშვილი, ვ. ხუროძე, ი. ისაგულოვი, ნ. ანდლულაძე.

16547. რამიშვილი ვ. მეტყველების განვითარების ზოგიერთი საკითხი საშუალო სკოლაში. თბ., 1952.

16548. რამიშვილი ვ. პუნქტუაციის სწავლების მეთოდიკა. თბ., 1954.

16549. საგამოცდო ბილეთები დაწყებითი შვიდწლიანი და საშ. სკოლების მე-4 კლასებისათვის 1945/46 სასწ. წელი. თბ., 1946.

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ.“

16550–16551. საგამოცდო ბილეთები დაწყებითი, რვაწლიანი და საშუალო სკოლების მე-4 კლასებისათვის. 1947/48 სასწ. წელი. თბ., 1948.

კანზე: „ჩემი ლექსები. ი. გრ.“

16552. საგამოცდო ბილეთები დაწყებითი, რვაწლიანი და საშ. სკოლების მე-4 კლასებისათვის (1953/54 სასწ. წელი). თბ., 1954.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 10“.

16553. საგამოცდო ბილეთები რვაწლიანი და საშ. სკოლების მერვე კლასებისათვის 1947/48 სასწ. წელი. თბ., 1948.

16554. საგამოცდო ბილეთები საშუალო სკოლების მეთერთმეტე კლასებისათვის. 1947/48 სასწ. წელი. თბ., 1948.

16555. საგამოცდო ბილეთები საშუალო სკოლების მეთერთმეტე კლასებისათვის. თბ., 1952.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 11“.

16556–16559. საშუალო სკოლის პროგრამები. სწავლების 5–8 წლ. ტფ., 1933.

16560. საშუალო სკოლის პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურა. (V–VIII კლასები). თბ., 1951.

კანზე: „ჩემი სულ სამი ლექსია“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „ოვანეს თუმანიანი – ერთი წვეთი თაფლი“, მიწერილია: „თარგმ. ი. გ.“

16561. საშუალო სკოლის პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურული კითხვა. (V–VIII კლასები). თბ., 1954.

კანზე: „გვ. 20, 40, 56, 57“.

16562. საშუალო სკოლის პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურა. (V–XI კლასები). თბ., 1948.

16563. საშუალო სკოლის პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურა (V–XI კლასები). თბ., 1949.

კანზე: „ი. გრ. 1949. 25/VIII, გვ. 40, 45, 53“.

16564. საშუალო სკოლის პროგრამები. ქართული ლიტერატურა. IX–XI კლასები. თბ., 1950.
კანზე: „ჩემზე – გვ. 59“.
16565. საჩუქრად პატარებს. მე-III საც.“ საჩ. შრ. სვ. მე-3 ჯგუფი. ტფ., 1928.
16566. სახელმწიფო პედაგოგიური სასწავლებლების პროგრამები. თბ., 1948.
კანზე: „მხოლოდ საბავშვო ლექსები? 32, ი. გრ.“.
- 16567–16568. სიხარულიძე ი. სასკოლო სალიტერატურო წრე. მოხსენება. ტფ., 1930.
16569. ტექნიკის სადამოები. გადამუშ. შ. თაბუკაშვილის მიერ. [თბ.], 1932.
16570. ტრუტოვსკი ა. სადურგლო სახელოსნო მოზარდთა სკოლასთან. თარგმ. ნ. თ. ფირცხალაიშვილის და ნ. პ. ანდლულაძის. ტფ., 1931.
16571. ურუშაძე ნ. დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის ნიმუშების სწავლებისათვის სკოლაში. (წერილების კრებული). თბ., 1947.
16572. ქართული ენის პროგრამა არაქართულ სკოლებისათვის (პროექტი). ტფ., 1932. ტექსტი ლითოგრ.
16573. ქართული ენისა და ლიტერატურის პროგრამა. ათწლედისა. (8–10 ჯგ.) და ტექნიკუმებისათვის. [თბ.], 1933.
- 16574–16575. ქართული ენისა და ლიტერატურის სწავლების საკითხები სკოლაში. კრებული 5–6. თბ., 1953–1954.
კრ. 5. 1953.
ყდაზე: „ფოლორცი, გვ. 24. ი. გრ“.
ფორზაცზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 197“.
კრ. 6. 1954.
ყდაზე: „მე, 275, 286. ი. გრ.“
16576. ქართული ენის მეთოდის პროგრამა. (პედ. ინ-ტის ქართული ენის და ლიტერატურის ფაკ-თათვის). [თბ., 1951].
16577. ღლონტი შ. ქართული ენის გრამატიკისა და მისი სწავლების საკითხები ი. გოგებაშვილის პედაგოგიკურ მემკვიდრეობაში. [სოხუმი], 1953.
16578. შალამბერიძე გ. ილია ჭავჭავაძის ენის შესწავლა სკოლაში. თბ., 1957.
16579. შვიდწლიანი შრომის სკოლის პროგრამები. (მე-2 საფეხურის პირველი კონცენტი, V–VII ჯგუფი). ტფ., 1925.
კანზე: „ი. გრ. გვ. 77, 79“.
16580. შვიდწლიანი და საშუალო სკოლების პროგრამები. ქართული ენა და ლიტერატურა (VI–XI კლ.). თბ., 1944.
კანზე: „გვ. 21“.
16581. ძიძიგური ვ. ქართული ენის სწავლება დაწყებით სკოლაში. მე-3 გადამუშ. და შევს. გამოც. თბ., 1954.
თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემისა და სიყვარულის ნიშნად ავტორისაგან. 20. X. 1954. დედაქალაქი“.
- ფორზაცზე: „ი. არნაუტოვი, 19“.
16582. წერაკითხვის სწავლება პლაკატებით. ძირითადი დებულებანი. ტფ., 1925.

16583. წერიტი სამუშაო და მისი გასწორება. ტფ., 1927.
16584. წოწონავა ი. ლიტერატურის თეორიის სწავლება VIII–X კლასებში. თბ., 1958.
- ყდაზე: „გვ. 166. ჩემი ლექსი. ი. გრ.“
- ფორზაცზე: „ჩემი ბალადა“, გვ. 166. ი. გრ.“
- გვ. 157. აბზაცის ბოლოს მიწერილია: „სერ. კლდიაშვილი, შ. დადიანი. ი. გრ.“
16585. წულეისკირი ბ. ქართული ენის სწავლება რუსულ სკოლაში. (ლექსიკური და წერა-კითხვის გაკვეთილები). სოხუმი, 1947.
16586. წულეისკირი ბ. ქართული ენის წინასაანბანო ლექსიკური გაკვეთილები რუსული სკოლის III კლასში. (მასწავლებლის გამოცდილებიდან). თბ., 1940.
16587. ჭანიშვილი პ. გაკვეთილი საბჭოთა სკოლაში. მეთოდ. სახელმძღვ. მასწავლებელთათვის. სოხუმი, 1947.
16588. ხუროძე ვ. ხალხური ზეპირსიტყვიერება საშუალო სკოლაში. ტფ., 1935.
- ფორზაცზე: „პოეტს და მხოლოდ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს შემდგენელისაგან. 19. IX. 36“.
- კანზე: „ი. გრ. 1936. 19/IX“.

უმაღლესი განათლება

16589. გამყრელიძე გ. თბილისის უნივერსიტეტი. 1918–1948. (მასალები უნ-ტის ისტორიისათვის). თბ., 1948.
- თავფურცელზე: „აკად. ი. გრიშაშვილს – დიდ ქართველ პოეტს, მეცნიერს – გულითადი სიყვარულით. ავტორისაგან. 12/XII. 48“.
- გვ. 107. სქოლიოში „ალ. ცაგარელი უფროსი ძმა იყო“, გადახაზულია „უფროსი“ და მიწერილია: „უმცროსი. ი. გრ.“
16590. თავზიშვილი გ. უმაღლესი განათლების ისტორიისათვის საქართველოში. ნარკვ. 1. თბ., 1938.
16591. საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი. თბ., 1962.
16592. სსრ კავშირის უმაღლეს სასწავლებლებში მიღების წესები და გამოცდების პროგრამები 1941 წლისათვის. თბ., 1941.
16593. უმაღლეს სასწავლებლებში მიღების წესები და მისაღები გამოცდების პროგრამები 1949 წლისათვის. თბ., 1949.
- კანზე: „გვ. 11“.
16594. უმაღლეს სასწავლებლებში მიღების წესები და მისაღები გამოცდების პროგრამები 1950 წლისათვის. თბ, 1950.
16595. უმაღლეს სასწავლებლებში მიღების წესები და მისაღები გამოცდების პროგრამები 1953 წლისათვის. თბ, 1953.
- კანზე: „მე. გვ. 16“.

16596. უმაღლეს სასწავლებლებში მიღების წესი და მისაღები გამოცდების პროგრამები 1954 წლისათვის. თბ., 1954.

16597. ტატიშვილი პ. დეკანოსიძე თ. მოსკოვის უნივერსიტეტი და ქართველი ახალგაზრდობა. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „დიდად პატივცემულ ბ. იოსებს ავტორებისაგან. 29. XII–60 წ.“

გვ. 114. ხაზგასმულია: „მარიამ ბაქრაძე – დედაბერმა“ და მიწერილია: „შიოს ცოლმა“.

16598. ტფილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი. 1918–1928. 1. ზოგადი მიმოხილვა. ფაკულტეტების ანგარიშები: სტუდენტთა ორგანიზაციები. ტფ., 1928.

16599. ტფილისის სახ. უნ-ტის წესდება. ტფ., 1935.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „გ. ახვლედიანი“.

16600. ტფილისის სახ. უნ-ტეტი. ცნობარი. ფაკულტეტები, ინსტიტუტები, კაბინეტები. ტფ., 1935.

16601. ტფილისის სახ. უნ-ტეტი. ტფ., 1936.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1936. 31 ოქტომბერს მივიღე საჩუქრად“.

16602. ჯავახიშვილი ი. წინასიტყვაობა. – ამოღებულია „პეტროგრადის უნ-ტეტის ქართველ სტუდენტთა სამეცნიერო წრის კრებული“-დან. 1915.

სკოლისგარეშე განათლება

16603. ზამბახიძე ვ. სალექციო მუშაობის ორგანიზაცია კლუბში. თბ., 1948.

16604. ზამბახიძე ვ. საწრეო მუშაობის ორგანიზაცია და შინაარსი კლუბში. თბ., 1947.

16605. კვიციანი ი. სახალხო სახლი და მისი საზოგადოებრივი აღმზრდელი მნიშვნელობა. ტფ., 1903.

16606. კრუპსკაია ნ. თვითგანვითარების ორგანიზაცია. თბ., 1923.

16607. კულტურული აღმშენებლობა საქ-ში. (მასალები სსსრ საბჭოების VII ყრილობისათვის). ტფ., 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 4. 1. ჩემზე, 102; შეცდომა, 119; ელხი, 65“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934. 4. 1. ჩემზე, 102; სპ. ჩიტორელიძე თუ ილია? 119“.

გვ. 102. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ეს დაიბეჭდა „კომ.“, 1935, № 15, 16. 1“.

გვ. 119. ხაზგასმულია: „გაცხოველებული ინტერესი გამოიჩინა ილია ჭავჭავაძემ რატილის გუნდის პირველი კონცერტისადმი“, მიწერილია: „ეს იყო სპ. ჩიტორელიძე“.

16608–16610. ლეკლერკ მ. სახალხო უნ-ტეტი ინგლისში. ტფ., 1907.

16611. მასალები სალექციო მუშაობის შესახებ. თბ., 1944.

16612. მასწავლებელი და თვითგანვითარება. მეთოდური წერილების კრებული პ. ჭანიშვილის რედაქციით. ტფ., 1928.

16613. მინდაძე ს. სოფლად კულტურული მუშაობის ფორმებისა და მეთოდების შესახებ. ოზურგეთი, 1925.

16614. ოქტომბრის მე-10 წლისთავი სოფლად. მეთოდური სახელმძღვანელო და მასალები ოქტომბრის დღესასწაულის ჩატარებისათვის სოფლად. ტფ., 1927.

16615–16617. როსტომაშვილი ი. სახალხო მოღვაწენი. თვითნასწავლები ჩვენში და რუსეთში. ტფ., 1904.

კანზე: „ი. დავითაშვილზე. ი. გრ.“

16618. სკოლის გარეშე საგანმანათლებლო მუშაობა სოფლად. თბ., 1921.

16619–16621. სმაილსი. თვით-განვითარება. თარგმ. ივ. როსტომაშვილისა. თფ., 1887.

16622–16623. სმაილსი. თვით-განვითარება. [თარგმ.] ივ. როსტომაშვილისა. ტფ., 1910.

16624. ტარნაპოლსკაია ო. როგორ უნდა წავიკითხოთ წიგნი. სახელმძღვ. სოფლად თვითმოსწავლეთა და წრეებისათვის. ტფ., 1929.

16625. ქუთაისის სახალხო უნ-ტის მოქმედების ანგარიში. 1909–1910. ქუთაისი, 1911.

კანზე: „მხოლოდ პალატაშია. ი. გრ.“

16626. ქუთაისის სახალხო უნ-ტის მოქმედების ანგარიში. 1913–1914. ქუთაისი, 1915.

16627. შივი ლ. ლექციის მომზადებისა და კითხვის მეთოდიკა. [თარგმ. რუს. ი. ბოკერიასი]. თბ., 1947.

16628. წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდატორთა მიმართ. პრაქტ. სახელმძღვ. კოლექტ. ნამუშ. სრ. რუსეთის წ.-კ. უცოდინ. სალიკვიდაციო კურსების კურსანტებისა. რუს. გადმოდ. დ. ელინის რედ-ით. ტფ., 1922.

16629. წესდება ტფილისის სახალხო უნივერსიტეტების საზოგადოებისა. ტფ., 1908.

16630. ხატიაშვილი ვ. კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებების მორიგი ამოცანები. თბ., 1947.

რელიგია

მეცნიერება და რელიგია

16631–16632. ალექსი, მღვდელ-მონაზონი. ნამუსი. ყვირილა, 1906.

თავფურცელზე: „ბებელის წიგნის პასუხია. ეს წიგნი მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“

16633–16635. ბებელი ა. ქრისტიანობა და სოციალიზმი. თარგმ. დ. შ-სა. თფ., 1906.

კანზე: „Запрещ. Гл. Упр. по дел. печати“, მიწერილია: „ივ. პოლუმ.“ მთარგმნელის ინიციალებთან წერია: „დათიკო შილაკაძე. მღვდელი. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე მთარგმნელს მიწერილი აქვს: „დათ. შილაკაძე თუ შარაშიძე? ი. გრ.“

16636–16639. ბოლიე ა. ქრისტიანობა და დემოკრატია. – ბ. ქრისტიანობა და სოციალიზმი. ფრანგ. ნათარგმნი ს. ტროიკის მიერ. რუს. გადმოღებული დ. ნ. ყ-შვილის მიერ. ქუთაისი, 1907.

თავფურცელზე რუსულიდან გადმომკეთებელს მიწერილი აქვს: „ყუბანეიშ.“ ი. გრ.“

16640. ბრაუნნი მ. კომუნიზმი და ქრისტიანობა. ტფ., 1923.

16641–16642. კვერკველაძე ა. ძველი რწმენა-წარმოდგენები და მეცნიერება. თბ., 1902.

16643. ლოგინოვი ა. მეცნიერება და საღმრთო წერილი. ტფ., 1923.

16644–16645. მ-ძე ს. ქრისტიანობა ბებელის ლაბორატორიაში. ქუთაისი, 1907.

თავფურცელზე: ავტორთან მიწერილია: „მღვდელი სიმონ მჭედლიძე ხომ არ არის? ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე ავტორის ინიციალებთან მიწერილია: „მღ. ს. მჭედლიძე“.

16646. მინინი ს. რელიგია და კომუნიზმი. ქუთაისი, 1920.

16647. პლექხანოვი გ. სარწმუნოების შესახებ. (სამი წერილი). ის. თალაქვაძის რედაქ. ნათარგმ. რუს. ტფ., 1924.

16648. რელიგია და მედიცინა. რუს. გადმოკეთ. ტფ., 1931.

16649–16652. რენანი ე. ცხოვრება იესოსი. ავტორის სურათით. თარგმ. ია ეკალაძისა. თფ., 1906.

თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი“.

16653. სერგეევი ი. მეცნიერება და ცრუმორწმუნეობა. თბ., 1945.

ათეიზმი

16654. ადაროვი ნ. ქრისტიანობის წარმოშობა. ნაწ. 1–2. (ა. მალვერის, ლ. ლოლანის, ქსავიე კონტინუას, პ. ლორაინის და სხვათა მიხედვით) თბ., 1923.

16655. ათეიზმი მისი წარმოშობა და გავლენა მეცნიერებასა და ცხოვრებაზე. ქუთაისი, 1910.

16656. ალექსიშვილი მ. კათოლიკური ეკლესია იმპერიალიზმის სამსახურში. [თბ.], 1954.

16657. აღდგომის წინააღმდეგ. ტფ., 1931.

16658. აღდგომის წინააღმდეგ. ბოლშევიკური ტემპებისათვის. [თბ.], [წ. ა.].

16659. ბახტაძე ი. „წმინდა გიორგის“ ხატი და ნ. ნიკოლაძე. – ამონაჭერი: „მებრძოლი ათეისტი“. 1941, № 1.

16660. გოგიბერიძე მ. როგორ შექმნა ადამიანმა ღმერთი. ტფ., 1928.

16661. გურჯიშვილი დ. რელიგია ბურჟუაზიის სამსახურში. ტფ., 1931.

- კანზე: „თეატრი, გვ. 23“.
16662. დარახველიძე დ. ქრისტიანობის გავრცელება კიევის რუსეთში. თბ., 1941.
16663. იაროსლავსკი ე. როგორ იბადებიან ღმერთები. ტფ., 1923.
16664. იაროსლავსკი ემ. გორევი მ. საშობაო საუბარი. ტფ., 1927..
- 16665–16666. ისლამის წარმოშობა. (თავი „ანტირელიგიური სახელმძღვანელო“-დან). [თბ.], 1937.
- კანზე: „ი. გრ. – 1938/IV“. იქვე: „ჯანჯაფილი, (?) 9“.
- გვ. 10. მოხაზულია ტექსტში: „იყო“, მიწერილია: „აჯდა?“
16667. კლიმოვიჩი ლ. ისლამის შესახებ. ბათუმი, 1938.
16668. კოლპაკჩი მ. სკოლა და რელიგია კაპიტალისტურ ქვეყნებში. ტფ., 1932.
16669. კომკავშირის მეორე შობა. ტფ., 1924.
16670. კუნოვი ჰ. წარმოშობა რელიგიის და ღვთისადმი რწმენისა. რუსულიდან თარგმ. ი. აგლაძის მიერ. ტფ., 1923.
16671. მუსერიძე ს. ბიბლიის ღმერთები. ფოთი, 1923.
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 10/II. ფოთი“. ავტორის გვართან: „გარდაიცვალა 1936 წელს. ი. გრ.“
16672. ოლეშჩუკი ფ. გადახრები ანტირელიგიურ ფრონტზე. ტფ., 1932.
16673. პოლიაკოვი მ. ახალგაზრდობის რელიგიური ორგანიზაციები. ტფ., 1932.
- კანზე: „ასე გასწორებული ვიყიდე. ი. გრ.“
16674. რუმინცევი ნ. აღდგომა, მისი მნიშვნელობა და წარმოშობა. ტფ., 1931.
16675. რუმინცევი ნ. ქრისტეს შობა. შედარებითი მითოლოგიის ნარკვევი. თბ., 1923.
16676. რუმინცევი ნ. ცხოვრობდა თუ არა იესო ქრისტე. ტბ., 1940.
16677. სკვორცოვ-სტეპანოვი ი. ფიქრები რელიგიაზე. [თბ.], 1955.
16678. სმირნოვი ნ. ისლამი და მისი კლასობრივი როლი. თარგმ. იპ. ვართაგავასი. [თბ.], 1932.
16679. სოსელია გ. რელიგიის წარმოშობა. (ნარკვევი). ტფ., 1932.
16680. სტეპანოვი ი. ნარკვევი რელიგიურ რწმენათა განვითარებიდან. სახელმძღვ. პარტ. და საბჭ. სკოლების მასწავლებელთათვის. თბ., 1922.
16681. სტეპანოვი ი. ფიქრები რელიგიის შესახებ. თბ., 1923.
16682. უზნაძე მ. ეკლესია და ინკვიზიცია. ტფ., 1932.
16683. ქარუმიძე შ. სამღვთო სჯულის სწავლების გაუქმება. [თბ., 1918].
16684. ქრისტიანობა. ანტისაშობაო კამპანიის მასალები მომხსენებელთათვის. [თბ.], 1936.
16685. ყუბანეიშვილი სოლ. შობის დღესასწაული. ტფ., 1930.
16686. შახოვი. შობა და მისი კლასიკური როლი. (მეთოდდამუშავება). [თბ.], 1933.
16687. ჭელიძე გ. რელიგიური ცრურწმენები და მათ წინააღმდეგ ბრძოლა. [თბ.], 1955.
16688. ხუცურ-კულაკურ „შობის“ წინააღმდეგ. (მასალები ანტისაშობაო კამპანიისათვის). ტფ., 1934.

ძველი ქართული საეკლესიო წიგნები

16689. ახალი აღთქმა. სპბ., 1818.

ფორზაცზე: „Из архива библиотеки кн. Бебутовых. Дорогому Артему Григорьевичу Габуния от кн. Вас. Гр. Бебутова“. იქვე: „წიგნის და სიტყვის რაინდს, ჩვენს საამაყო სოსოს ძღვნად და სახსოვრად. არ. გაბუნია. 12. II. 1932 წ.“

16690. ახალი აღთქმა. ტფ., 1874.

უკანასკნელ გვერდზე, გვერდის აღმნიშვნელ რიცხვს „ტკა“-ს მიწერილი აქვს: „გვ. 321. ი. გრ.“

16691–16692. ახალი აღთქმა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესი. წმიდა სახარება. მატესგან, მარკოზისგან, ლუკასაგან და იოანესაგან. საქმე მოციქულთა, ეპისტოლენი მოციქულთანი და გამოცხადება იოანე ღმთისმეტყველისა. ტფ., 1912.

ყდის მე-2 გვ.: „ან დახატული არ უნახავს, თვალთ მანც არ შეუხედა?“ მაგრამ იქნებ ღალატობს, მაშინ „უკეთუ თვალი შენი გაცდუნებს, აღმოიღე იგი და განაგდე შენგან“; გვ. 50. სახეებს „მზაკვრულად“ მოეპყრო; გვრიტი, გვ. 153; იუდა, გვ. 138; ვეცხლი, გვ. 135; სამოსელი, გვ. 144; მოწეული, გვ. 14; კეისარი, გვ. 129; როკვიდა, გვ. 107; მოწაფე, გვ. 59, 40, 48; იროდი (იარა ჰერუდე), გვ. 148; შეპუდრულნია. სერიოზული, გვ. 39; საჭურისნი, გვ. 53; მაგისგან გვ. 139; ქარისაგან, გვ. 172“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. თბილისი, 1915 წ. 26 აგვის.“ იქვე: „აწვე მოვიდა, გვ. 48; იოანე ნათლისმცემელი; ლანკანი, გვ. 39, 107; მარიამ მაგდალინელი, გვ. 269; ქვისა დაკრება (ჩაქოლვა), გვ. 269; იოქანაან, გვ. 422; გვ. 59. ბეთანიად; ურიასტანად, გვ. 152; უდაბნოდ, გვ. 28.“

გვ. 107. ხაზგასმულია: „მიგცე შენ“, მიწერილია: „თქვენ“ და არა „შენ.“

ბოლო ფორზაცზე მიწერილია: „ჯერ კაცი, მერე ქალი, გვ. 609“.

16693–16696. დაბადება. (ბიბლია) ნაწ. 1–2, ტფ., 1884.

ნაწილი 1.

ფორზაცზე: „ჩემს ერთადერთ ნამდვილ მეგობარს გრიშაშვილს. მარიჯან. 1921 წ. 26. VIII. თბილისი“. იქვე: „თამარ, 77“.

გვ. 77. „თავი ღც“ გვერდით მიწერილია: „თავი 38“.

ნაწილი 2.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1915 წ. დეკემბერი.“ იქვე: „გვ. 255. „სულამიტ“!

16697. დავითნი. [მოსკოვი, 1821]. – ნუსხა-ხუცური შრიფტით.

16698–16700. დავითნი. მოსკოვი, 1824.

თავფურცელზე: „ფსალმუნი დავითისა. მოსკოვი, 1824 წ. ი. გრ.“

16701. დავითნი. ტფ., 1873.

16702. დავითი. ტფ., 1880. – ნ.-ხუც. შრ.

16703–16704. დაუჯდომელი წმინდისა მოციქულთა სწორისა ქალწულისა ნინო ქართველთ განმანათლებლისა. ტფ., 1901.

16705. ეპისტოლე პატრიარხთა აღმოსავლეთში კათოლიკე ეკლესიისათა. ს. პ. ბ., 1847.

16706. ეპიფანე კვიპრელი. ხორციელად დაფლვა და ჯოჯოხეთში შთასვლა უფლის ჩვენისა იესო ქრისტესი. ბერძნ. თარგმ. წმ. გიორგი მთაწმინდელის მიერ. ტფ., 1901.

16707–16709. კონდაკი. ტფ., 1783. – ნ.-ხუც. შრ.

მეორე ცალის კანის მეორე გვ.: „ი. გრ. ერეკლე მეორის დროისა“. იქვე: „დაბეჭდილია 1783 წელს ტფილისს. პ. ინ...“

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 12/III“.

16710. კონდაკი. თბ., 1793. ნ.-ხუც. შრ.

16711–16712. კონდაკი. თბ., 1899. ნ.-ხუც. შრ.

16713. კურთხევანი. ტფ., 1794. ნ.-ხუც. შრიფტით.

წიგნში ქალაქის ნაჭერი წარწერით, საჯარო ბიბლიოთეკის თანამშრომლის ხელით: „Fv კურთხევანი არის 1794 წ. 551 გვ. საერთო კატალოგში არ არის. უნდა შემოწმდეს ხელუხლ. ფონდში და კონტროლურ კატალოგში“.

ბეჭდური საკატალოგო ბარათი, რომლის სუფთა გვ. წერია: „კურთხევანი, ტფილისი, 1794 წ. 551 [ფნა] გვ. ქწ. № 76“. და ი. გრ. ხელით მიწერილია: „18 საუკუნისაა. იხ. „ქართული წიგნი“, № 76. თამარ დონდუას ხელია. 1954 წ. 7 ივლისი. მოწმეა თამარ მაჭავარიანი“.

16714. კურთხევანი, მოსკოვი, 1826. – ნ. ხუც. შრ.

16715. ლოცვანი. [ქ. ა.] 1861 – ნ.-ხუც. შრ.

16716. ლოცვანი. თბ.. ჩყოდ. 1874.

16717–16718. ლოცვანი. თბ., 1903.

16719. ჟამნი. მოსკოვი. 1768. – ნ. ხუცური შრიფტით.

16720. საღმრთო სამოციქულო. თბ., 1899. ნ.-ხუც. შრ.

16721. სახარება. მოსკოვი, 1739. ხუც. შრ.

ფორზაცზე: „წიგნის დაბეჭდილია მოსკოვს, 1739 წ. ჩემს ბიბლიოთეკას შემოსწირა ქ-ნმა თამარ მაჭავარიანმა. – ი. გრ. 1951. 15/VIII“.

ფორზაცის მე-2 გვ. უცნობის ხელით: „ეს არის სახარება პირველად დაბეჭდილი რუსეთის დედოფლის ანა იოანოვნის დროს მოსკოვს დაარსებულს სტამბაში ბრძანებით მეფის ბაქარ ვახტანგის ძისა, არქიეპისკოპოსის ქვაბულის-ძის თამაზის ძემან იშრომა დაბეჭდისათვის და საფასითა თვისითა გააკეთებინა სტამბა შემწეობით გურამიშვილის მღვდელმონაზონის ქრისტეფორესით“.

16722–16723. სახარება. უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი წმინდა სახარება მათესი, მარკოზისი, ლუკასი და იოანესი. ტფ., 1864.

წიგნის ბოლო კანზე: „იხ. „ქართული წიგნი“, გვ. 112. ი. გრ.“

16724–16725. სახარება. უფლისა ჩუწნისა იესო ქრისტესი წმინდა სახარება მათესი, მარკოსისი, ლუკასი და იოანესი, საქმე მოციქულთა და ეპისტოლენი მოციქულთანი. ტფ., 1879.

ფორზაცზე: „ფსალმუნში მთხრებელი, 44; მსახვრელი, 44“.

16726. ტრიოდინი, რომელ არს სამსაგალობელი. ტფ., 1901. ნ.-ხუც. შრ.

16727–16729. ფსალმუნი დავითისი. 1879.

16730–16732. ფსალმუნი დავითისი. ტფ., 1901.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ჩაცმულნი არიან, გვ. 72; სლვა, გვ. 73, 76; „3“-გვ. 75; 80; ურიასტანი, გვ. 75“.

კანის მე-2 გვ.: „ი გრიშაშვილი 1911 წ., გვ. 222. გალობა დავითისა; გვ. 44. ალ. ჭავჭავაძის საფლავზე წარწერა: იქ ამოკვეთილია: „ფსალ. ვთ.“ უნდა იყოს „კთ“.

გვ. 161. ხაზგასმულია: „ვარხვსა“.

16733–16743. ღუთივ შუჭნიერი თხრობანი სულისა ფრიად სარგებელნი, რომელსა ეწოდების „გვირგვინი“. თბ., ვ. კარბელაშვილის რედ. თავი 1–5. 1892–1894.

თავი 1. სამღვდელთათვის – წირვისათვის“. 1892. აკინძულია მე-4–5 თავებთან.

თავი 2. „სასწაულთ მოქმედებათათვის და საკურველებათა“. 1892. აკინძულია მე-3–4 თავებთან.

ფორზაცზე უცნობი პირის მიერ მიწერილია:

„1. გვირგვინი	} კარბელაშვილის	2 ნაწ. 15 კაპ.
2. გვირგვინი		3 ნაწ. 15 კაპ.
3. გვირგვინი		4 ნაწ. 15 კაპ.“

თავფურცელზე: „პატივცემულ იოანე გვარამაძეს“, მიწერილია: „ვას. კარბელაშვილის ხელი უნდა იყოს. ი. გრ.“

თავი 3. „სასწაულთ მოქმედებათათვის და საკურველებათა“, 1893. აკინძულია მე-2–4 თავებთან.

თავი 4. „სინანულისათვის განათლებულთა და ღმობიერებისა“. 1894. აკინძულია მე-2–3 თავებთან.

თავფურცელზე: „პატივცემულს მოღვაწეს მ. იოანე გვარამაძეს“.

თავი 5. „მიცვალებულთათვის და ღირსთა დედათათვის“ 1894. აკინძულია მე-3–4 თავებთან.

16744. შემოკლებული მხედრული ლოცვანი... [მოსკოვი, 1862].

16745. ძველი აღთქმა. ხუთი წიგნი მოსესი. შექმნათა, გამოსლვათა, ლევიტელთა, რიცხვთა და მეორე სჯულისა. ტფ., 1898.

16746. წმინდა სახარება უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი, მათესი, მარკოზისი, ლუკასი და იოანესი. ტფ., 1876.

16747. წმიდა სახარება უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესი. მატთესაგან, მარკოზისაგან, ლუკასაგან და იოანესაგან ტფ., 1911.

მართლმადიდებელი ეკლესია

16748. აბესაძე ი. ყიფიანი ს. კობახიძე ი. ახალი აღთქმის საღვთო ისტორია. ქალ-ვაჟთა საშუალო სასწავლებელთათვის. გამოც. 1. ქუთაისი, 1917.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

16749. აბესაძე ი. ყიფიანი ს. კობახიძე ი. საღვთო ისტორია ძველი და ახალი აღთქმისა. ქუთაისი, 1917.

- 16750–16752. ალექსი ბერი. ერთობა და ეკლესია. ტფ., 1905.
კანზე: „ი. გრ. ბევრგან არ არის“.
16753. ალექსი ბერი. მოკლე სახელმძღვ. მონაზონთათვის. ტფ., 1910.
კანზე: „ი. გრ. არ არის ბიბ-ში“.
16754. ალექსი ბერი. ისპობა თუ არა ბატონ-ყმობა? თფ., 1906.
კანზე: „ი. გრ. არ არის თბილისში“.
16755. ალექსი ბერი. მოძღვრებანი დაყუდებულის მღვდელმონაზონის ალექსის.
ფოთი, 1902.
16756. ალექსი ბერი. წიგნი აღსარებისა. ტფ., 1904.
კანის მე-4 გვ.: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“
16757. ალექსი ბერი. ხალხი და ეკლესია. [ფოთი, 1906].
16758. ალექსი მღვდელ-მონაზონი. სასულიერო თხრობანი. ფოთი, 1902.
16759. ალექსი მღვდელ-მონაზონი. სასულიერონი წერილნი და მსჯელობანი მღ.
მონაზ. ალექ. ფოთი, 1902.
16760. ამვროსი არქიმანდრიტი. სიტყვა, თქმული მღვდლის იოანე ხელადის
გარდაცვალებაზედ. (თქმული შემოქმედის მონასტრის წინამძღვარის, არხიმანდრიტის
ამვროსისა). [თბ., 1890].
16761. ამბროსი ნეკრესელი, ეპისკოპოზი. ქადაგებანი და მოძღვრებანი. თბ., 1881.
- 16762–16763. ანტონ ჭყონდიდელი. ქადაგებანი. ქუთაისი, 1898.
კანზე: „ი. გრიშაშვი. 1919 წ., 1/1“.
16764. აღსარება ანუ თავის-თავთან ანგარიშის გასწორება. კითხვა მოძღვრისაგან
და მიგება მოწაფისა. თბ., 1912.
- 16765–16766. ბეგიევი ს. პოლემიკური საუბარი ღვდლისა ინგილოთ ეჭენდისთან.
თბ., 1880.
- თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მღ. მესხი იოანე გვარამადის“.
- 16767–16768. ბოროტი და კეთილი კაცის ცხოვრება. (სამღვრთო ლექსთა
დართვით). თბ., 1885.
16769. ბულგაკოვსკი დ. საღმრთო ერთგულება მეფისა და მამულისა დარიგება
ახალგ. რუსის ჯარისკაცს. ქ. ვოლკოვსკის პეტრე-პავლეს ეკლესიის მღ. დიმ.
ბულგაკოვსკისა. მე-5 შესწ. გადმოცემიდან გადმოთ. და გამოც. პოლკოვნიკის ა. თ.
მელიქ-გაიკაზოვის მიერ. თბ., 1889.
16770. გაბრიელ ეპისკოპოზი. სიტყვანი და მოძღვრებანი. ტფ., 1865.
თავფურცელზე: „თბილისში არ არის! პირველი გამოცემა: ი. გრ. თავფურცელი
მე აღვადგინე. ი. გრ.“.
- ფორზაცზე: „ეს წიგნი ჩასწორებულია! – ალბათ. ავტორის ხელით. ი. გრ. 1939
15/XII“.
- 16771–16772. გაბრიელ ეპისკოპოსი. ქადაგებანი იმერეთის ეპისკოპოზის
გაბრიელისა. ტ. 1–2. ტფ., 1884–1885.
- ტ. 1. თქმულნი 1860–1870 წლებში. გამოც. მე-3. 1884.
- ტ. 2. თქმულნი 1870–1884 წლებში. გამოც. 1-ლი. 1885.

ფორზაცზე: „დიმიტრი ქიქოძეს, მთავარ დიაკონს ვაჩუქე 1885 რ. 1 მაჲ. გაბრიელ ეპისკოპოსმა.“

კანის მე-2 გვ.: „აქ ორივე ტომია! ი. გრ.“

წიგნში დევს ჟურნალ „მწყემსის“ 1889 წლის № 6-დან გვ. 9–10, სადაც მოთავსებულია გაბრიელ ეპისკოპოსის სიტყვა, თქმული დღესა ხარებისასა.

16773–16774. გაბრიელ ეპისკოპოსი. ქადაგებანი იმერეთის ეპისკოპოსის გაბრიელისა. ტ. 1–2. ქუთაისი, 1913.

ტ. 1. თქმულნი 1860–1870 წლებში. გამოც. მე-4.

გაზეთიდან ამოჭრილი ბახჩოს წერილი „ანტირელიგიური ლიტერატურის მაგივრად „გაბრიელ ეპისკოპოსის თხზულებანი“, მიწერილია: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, სამშაბათი, 18 დეკ., 1928 წ.“

ტ. 2. თქმულნი 1870–1884. წლებში. გამოც. მე-2.

16775. გამოკრებილნი ლოცვანი და საგალობელნი. ტფ., 1904. – ტექსტი ხუცური და მხედრული შრიფტით.

16776. გამრეკელი ი. მოძღვრებანი. ტფ., 1900.

16777. გვარამაძე ი. ადამ და ჰევა. ზნეობრივი სწავლა მამათა და დედათა სასარგებლოდ ყოველ კეთილმორწმუნე პირთა. თბ., 1904.

16778. გვარამაძე ი. წამება მიქაელ გობრონისა და ასოცდაცამეტ მოყვასთა მისთა მეციხოვნეთა მესხთა. ტფ., 1896.

16779–16780. გლადკოვი. სინამდვილე სახარებისა და ქრისტეს მკვდრეთით აღდგომისა. თარგმ. რუს. მღვდ. ს. მჭედლიძის მიერ. ქუთაისი, 1912.

16781. გულის სარკე კაცის შინაგანის ცხოვრებისა. გამოკრებული ძველ ქართულ საღმრთო წიგნთაგან. თერთმეტის სურათით. ტფ., 1908.

16782. გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსი ყოვლად სამღვდელო ალექსანდრე. ბიოგრაფია და სხვა წერილები. ტფ., 1903.

კანზე: „ილიას სიტყვა, გვ. 60. ი. გრ.“

16783. გურგენიძე დ. სიტყვა და მოძღვრებანი, თქმულნი ჯვარის მამის მღვდლის დავით გურგენიძის მიერ. თბ., 1882.

16784. დადიანი გ. მოგზაურობა აფხაზეთის მისიონერისა. – ამონაჭერი „საქ. სას. მახარებელი“, 1865, ოქტ., გვ. 81–95.

გვ. 88. არშიაზე: „შამილ.“

16785–16786. დავით ეპისკოპოსი. მშობლებო! თქვენს შვილებს თქვენვე მიხედეთ. თბ., [1910].

16787–16790. დავით ეპისკოპოსი. სიტყვანი. ნაწ. 1–2. თბ., 1912–1913.

ნაწ. 1. 1912.

თავფურცელზე: „ყველგანაა. ი. გრ.“

ნაწ. 2. 1913.

16791. დავით ეპისკოპოსი. ქართველ სამღვდელოების საყურადღებოდ. კეთილმსახურების დაცემა და მისი აღდგენის საჭიროება. [თბ., 1910].

16792. დარიგება ბლალოჩინისადმი. ტფ., 1889.

16793. დაწყებითი საქრისტიანოესა ჰსწავლანი ანუ მოკლე სამღვდლო ისტორია და მოკლე კატეხისმო, გადმოღ. რუსულით ქართულსა ენასა ზედა მღვდლის იოანესძის ანდრია წიწვიანისა მიერ 1843 წელს. მოსკოვი, 1846.

16794. დაწყებანი საქრისტიანო სწავლისა, ანუ მოკლე სამღვდლო ისტორია და მოკლე კატეხისმო. თბ., 1865.

16795. დიმიტრი, არხიეპისკოპოსი ხერსონისა. მშობლების კეთილი ცხოვრება საუკეთესო სამკვიდრებელია შვილთათვის. [ხერსონის არხიეპისკოპოსის დიმიტრის სიტყვებიდამ]. Кутаис, 1894. – ამონაბეჭდი ჟურნ. „მწყემსის“ 1893 წ., № 22-დან.

16796–16797. დღესასწაული უფლისა კვართისა და ცხოვრება წმიდისა ნინოსი, ქართველთ განმანათლებლისა. ტფ., 1878.

16798. ვარლამ მიტროპოლიტი. განმარტება სახარებისა საუფლოსა და ღვთისმშობლის დღესასწაულთა და სწავლანი კეთილ-ჩუჭულებათა მასწავლებელნი. მოსკოვი, 1825 – ნ. ხუც. შრ.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „100 მან. ი. გრ.“.

16799. ვიკტორინი, არხიმანდრიტი. მოძღურება დაბალის ხალხისადმი. ამონაჭერი „საქართუჭლოს სასულიერო მახარებლ“-იდან.

16800–16801. ვრცელი ქრისტიანებრივი კატეხისმო მართლმადიდებლისა კათოლიკე აღმოსავლეთი ეკლესიისა. როსსიულსა ენასა ზედა განხილული და განკეთებული უწმინდესისა უმმართველისასა სინოდისაგან და გამოც. უმაღლ. ბარძანებ. მისის იმპერატ. დიდებულებისათა. ხოლო ქართულსა ენასა ზედა გარდმოთარგმნილი კოლლეჟსკის სეკრეტარის იოანე მოძღვაროვისა – მიერ. მოსკოვი [1846].

16802–16804. ვრცელი ქრისტიანობრივი კატეხისმო მართლმადიდებლის კათოლიკე-აღმოსავლეთის ეკლესიისა. გადმოთარგ. რუს. ტფ., 1865.

16805. ზედაბნელი ე. საყურადღებო სულიერი მოთხრობა. ქუთაისი, 1914.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

16806. ზეპირი საგალობელნი. ყველა საეკლესიო წიგნებიდამ გამოკრებულნი. გამოც. I. ტფ., 1905.

16807. ინოკენტი არხიეპისკოპოსი. საქრისტიანო მოძღურებანი. თბ., 1882.

16808. ინოკენტი. საქრისტიანო მოძღურებანი. ნათარგმ. სოლომონ ციცინოვისაგან. თბ., 1883.

16809–16810. იოანე ბოლნელი ეპისკოპოსი. ქადაგებანი (მე-X საუკ. ხელნაწერებიდამ). ტფ., 1911.

16811. იოანე ოქროპირი. ღვთითმშვენიერი სწავლანი, რომელსაც ეწოდება ოქროს წყარო, თბ., 1905.

16812–16813. იოანე ოქროპირი. წმიდისა მამისა ჩუჭნისა იოანე ოქროპირისა კონსტანტინოპოლელ არქიეპისკოპოსისა სიტყვა მღვდელთმთავრისათვის. გადმოღ. სლავენროსსიულ ენისაგან ქართ. ენ. ზედა. მოსკოვი, 1845.

16814. იოსელიანი გ. ლოცვანი ქართულად და რუსულად. თბ., 1888.

ყდაზე: „იშვიათია. ი. გრ.“

16815. იოსელიანი გ. ლოცვანი ქართულად და რუსულად სამრევლო და სახალხო სკოლებისათვის. გამოც. მე-2. ტფ., 1897.

16816. იოსელიანი გ. ლოცვანი ქართულად და რუსულად სამრევლო და სახალხო სკოლებისათვის. გამოც. მე-3. ტფ., 1903.

ფორზაცზე: „ი. გრ-ის ბიბლიოთეკიდან. „ქართულ წიგნში“ არ არის“.

16817. იოსელიანი გ. ლოცვანი ქართულად და რუსულად. სამრევლო და სახალხო სკოლებისათვის. გამოც. მე-4. ტფ., 1910.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

16818. იოსელიანი გ. საღმრთო ისტორია ძველი და ახალი აღთქმისა. სურათებით. შედგ. სამრევლო და საერო სკოლებისათვის. გამოც. მე-5 შევს. ახალი დამატებით. თბ., 1909.

თავფურცელზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

16819. იოსელიანი გ. საღმრთო ისტორია ძველი და ახალი აღთქმისა დამატებით და სურათებით შედგ. სამრევლო და საერო სკოლებისათვის. თბ., 1911. [კანზე: 1912].

კანზე: „თბილისში არ არის!“

16820. იოსელიანი გ. საღმრთო ისტორია ძველი და ახალი აღთქმისა. დამატებით და სურათებით. შედგ. სამრევლო და საერო სკოლებისათვის. თბ., 1913.

ყდის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1941. 10/I“.

16821. იოსელიანი გ. ქართველი წმინდანები. შედგ. სასულიერო სასწავლებლებისათვის. ტფ., 1901.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1918 წ. 9/II“.

16822–16823. იოსელიანი გ. ჩვენი უმთავრესი ბედნიერი დღეები. უბის წიგნი ხალხისა და სკოლებისათვის. ქუთაისი, 1903.

16824–16825. ილუმენია ნინო. (სოფლად კნ. ანნა ამილახვრისა). [ტფ., 1915].

16826. კანდელაკი ე. სიტყვა, თქმული ათს მარტს გაენათის მონასტერშიდ ყ-დ სამღვდელო იმერეთის ეპისკოპოსის გაბრიელის დასაფლავებაზედ. ახალ-სენაკი, 1896.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „თბილისის ბიბლ-ში არ არის. ი. გრ.“

16827. [კაპრანოვა ა.]. სასიხარულო ამბავი. [თარგმ. რუსულ.]. თბ., თ. ა.

16828–16830. კელენჯრიძე მ. გაბრიელი ეპისკოპოსი იმერეთისა. (მისი დრო, ცხოვრება და მოღვაწეობა). [ტ. 1], ქუთაისი, 1913.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი, 1917 25/XI“.

კანზე სათაურის წინ: „დაიბ. 1825 წ. გარდაიც. 1896 წ. 25 იანვარს. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი ვიყიდე ბუკინისტებში. ხაზგასმული ადგილები ეკუთვნის იაკობ ფანცხავას. ტექსტზე ხაზის გასმა ნიშნავს – მოწონებულ და გამოსარკვევ ადგილს ი. გრ. 1943. 8/III“.

16831–16832. კირიონ ეპისკოპოსი. ცხოვრება და მოქალაქეობა ღირსისა მამისა ანტონ მესვეტისა. საკვირველთმომქმედისა მარტყოფელისა. ტფ., 1899.

კანზე ხაზგასმულია ინიციალები: „ე. კ.“, მიწერილია: „ეპ. კირიონი“.

16833. ლეონიდე ეპისკოპოსი. სიტყვანი და მოძღვრებანი. ფოთი, 1914. წ. 1. ქართველი წმინდანების დღეები.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1917 წ. X“.

16834–16835. ლეონიდ ეპისკოპოსი და კელენჯერიძე მ. წმ. ნინოს დღეობა და მისი მნიშვნელობა. ქუთაისი, 1912.

16836–16839. მანანაჲ ანუ შესხმანი ღუთივ-დიდებულთა წმინდათათჳს თანადართჳთა მოკლეთა მოძღუერებათათა ქრისტეანეთადმი. თბ., 1882.

16840–16841. მართლმადიდებლობითი აღსარება კათოლიკე და სამოციქულო აღმოსავლეთის ეკლესიისა. მოსკოვი, [1847].

16842. მიხაილოვსკი ვ. სწავლა მართლმადიდებრივს ღვთის-მსახურებაზედ. თარგმ. რუსულ. მღ. სვ. ბეგიევისაგან. თფ., 1884.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ქორწილი, 97“.

16843. მოახლოებულ არს აღსასრული? თბ., 1913.

16844. მოკლე ისტორია წმიდისა დიდებულისა და ძლევად შემოსილისა გიორგისა. თარგმ. რუს. მ. აბესაძისაგან. ტფ., 1880.

16845. მოძღვრება დიდ მარხვის პირველ კვირიაკეს. [ტფ., 1913].

16846. მოძღვრება ღირსი ქსენოფონტის და მარიამ და მათი შვილების იოანე და არკადის ცხოვრებისამებრ. ქუთაისი, 1913.

16847. მოხსენებისათჳს. გარდაცვალებულთასა და სიკუდილისათჳს მართლისა და ცოდვილისა კაცისა. ტფ., 1858.

წ. 1. გარდმოთარგ. – არს რუსულ. ქართულსა ენასა ზედა ე. რაზმაზოვისა მიერ. 1858. 50 გვ.

16848. მსახურება და აკათისტო. თფ., 1880 წ. ხუც. შრ.

16849. მჭედლიძე ე. მიწერლობა: „დაწყებითი სწავლა მართლმადიდებლობითი ქრისტიანებრივის სარწმუნოებისა“. თარგმ. გ. დიდებულძისაგან. თფ., 1879. რეცენზია ამონაჭერი: „ივერია“, 1880, № 1, გვ. 107–128.

გვ. 109. ხაზგასმულია სიტყვა: „შეშხ“, მიწერილია: „სუსხს თუ შუმხუნას?“.

წიგნის ბოლოს ავტორის გვართან წერია: „ესტატე მჭედლიძე. მოკლულ იქნა ვერაგულად“.

16850. მჭედლიძე ს. საღვთო ისტორია ძველი და ახალი აღთქმისა. სახალხო (საერო და საეკლესიო) შკოლებისათვის. ქუთაისი, 1914.

კანზე: „არ არის „ქართ. წიგნი“, ი. გრ.“

16851–16852. ნიკოლაი მ. ქრისტე ღმერთია? ანუ შესაძლებელია, რომ თანამედროვე განათლების მოაზრე კაცს სწამდეს ღვთაება იესო ქრისტესი? (რეფერატი უფლებათა კანდიდატის ბარონ მ. ნიკოლაისა). თარგმ. რუს. ნაცარყანელისა. ქუთაისი, 1909.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „სევდის ქარებს“, მიწერილია: „ისტერიკა“.

16853–16855. ნიკოლაოზ ტვილელი. საქრისტიანო პირველ სასწავლო მოძღვრება. ტფ., 1885.

კანზე: „არ არის აქ! ი. გრ.“ ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ორბელიანი, ძმა საბა-სულხან ორბელიანის.“

16856. ობლის წერილი მაცხოვართან. თბ., 1908.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

16857–16859. პავლე საქართველოს ექსარხოსი. სიტყვანი და მოძღვრებანი, თქმულნი საქართველოს საექსარხოსოში. 1887.

კანზე ხაზგასმულია: „არქიეპისკოპოსის პავლეს მიერ“ და მიწერილია: „ამ პავლემ დასწყევლა საქართველო და იმსხვერპლა დიმ. ყიფიანი. ი. გრ. 1929. 31/X“.

მეორე ცალზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „И. Т. Полумордвинов.“

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ვიყიდე ვ. შავგულიძისაგან. 1940. 1. II. წითელი ხაზები მე არ მეკუთვნის. ი. გრ.“

16860. პარაკლისი სუეტისა ცხოველისა და კუართი საუფლოდსა. თბ., 1915.

16861–16863. პარაკლისი ღირსისა მამისა ჩვენისა დავით გარესჯელისა. ტფ., 1901.

16864. პეტროვი გ. სხვადასხვა მოთხრობანი მღვდლის გრიგოლ პეტროვის თხზულებიდან. თარგმ. რუს. მღ. იოანნე ლუკიანოვის მიერ. დ. ყვირილა, 1907.

16865–16867. [პიროსი არქიმანდრიტი]. ა. პ. განმარტება სახარებისა. ნაწ. 1–2. ტფ., 1913, 1915.

ნაწ. 1. სახარება მატთესაგან. 1913.

კანზე: „სალომე, გვ. 129, 130“.

ნაწ. 2. სახარება მარკოზისაგან. 1915.

16868–16869. [პიროსი არქიმანდრიტი]. ა. პ. განმარტება წმ. პავლე მოციქულის სამწყემსაო ეპისტოლეთა. ტფ., 1911.

16870. [პიროსი არქიმანდრიტი] ა. პ. სარწმუნოება და მისი უარის მყოფელნი ჩვენში. ტფ., 1911.

16871. პიროსი არქიმანდრიტი. სახელმძღვანელო მართლმადიდებელ ეკლესიის კატეხიზმოს შესასწავლად. ტფ., 1911. ნაწ. 1. სჯულ-მოძღვრებითი.

16872. პობედონოსცევი კ. ისტორია მართლ-მადიდებელის ეკლესიისა ეკლესიათა განყოფამდე. თარგმ. მღვ. ი. ჯავაშვილის მიერ. თბ., 1895.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ლორთქიფანიძე! ეს შემინახე. 1940, I/II. გადავიხადე 10 მან.“

16873–16874. რა არის ქრისტიანი. ტფ., 1879.

16875. რა არის ქრისტიანი? [ა. ა. წ. ა.]

16876. რომელ დღესა უქმობ შენ და რისთვის? ტფ., 1913.

16877. რუდაკოვი. საღმრთო ისტორია ძველის აღთქმისა. გადმოღ. რუს. ქართ. ტფილისის საკათედრო სიონის სობოროს დეკანოზ. გრ. ცამციევისაგან. ტფ., 1864.

16878–16879. საეკლესიო გალობა. სამი წირვის წესი. თბ., 1914.

16880. სამი მცნება. თარგმ. რუს. ა. პ. I გამოც. თბ., 1910.

16881. „სამოთხის ყვავილი“. ღუთივ განათლებული თხრობანი სულისა ნაყოფიერ მყოფელნი. ძუჭლი ქადაგება-მოძღვრებანი. მღუდელის ვასილ გრიგოლის ძის კარბელოვის მიერ საკუთრ. და რედაქც. გამოც. ტფ., 1895.

კანზე: „პატივცემულ დავით კარიჭაშვილს უმორჩილესად გამომცემლის მიერ.“

16882–16890. სასწავლებელი კეთილ-მსახურებისა ანუ მაგალითნი ქრისტიანებრთა სათნოებათანი. გამოკრებულნი წმიდათა ცხოვრებისაგან. ნაწ. 1–3.

მე-7 გამოც. უწმიდესის სინოდის ნებართვითა. პეტერბურდი, 1856 წ. გადმოღებულ-
რუსულის ენიდგან ქართულად დეკანოზის დ. მაჭავარიანისაგან თბ., 1885.

ნაწ. 1.

ნაწ. 2.

კანზე: „ფასი 34 კ. ი. გრ. მეულლა, გვ. 96.“

ნაწ. 3.

კანზე: „ქართ. წ. გვ. 157.“

16891–16893. სასწავლო ჟამნი სოფლის დასაწყისს სასწავლებელთათვის.
ქუთაისი, 1913. – ნ. ხუც. შრ.

16894. საუბარი ღმერთზე და ღვთის სიმართლეზე. თარგმ. მღვდ. იოანე
ლუკიანოვის მიერ. [თბ.], 1909.

16895. საყოველთაო ლოცვანი და შემოკლებული კატეხიზმო. ტფ., 1908.

16896. სახელმძღვანელო საღრმთო სჯულისა. თარგმ. რუს. ან. ნატროშვილის
მიერ. ტფ., 1900.

16897–16899. სახოკია თ. ღირსნი მამანი მეუდაბნოელნი. (მათი ცხოვრება და
მოღვაწეობა). ტფ., 1899.

16900. სეფეველეელი. სარწმუნოება და მისი უარის მყოფელნი ჩვენში. თბ., 1911.

16901. სვეტლოვი. წიგნი წიგნთა. თარგმ. ნაცარყანელისა. ქუთაისი, 1909.

კანზე: „ი. გრ. არ არის თბილისში.“

16902–16903. სიბრძნე სოლომონ მეფისა. [დაბადებიდან]. ოზურგეთი, 1890.

16904. სიზმარი ყოვლად – წმ. ღვთის-მშობლის მარიამ ქალწულისა და თორმეტი
პარასკევი. ბათუმი, 1901.

16905. სიკვდილი მართლისა. პონტოელი პილატეს მეუღლის წერილი თავის
მეგობარ ქალთან. (ლეგენდარული მოთხრობა). ქუთაისი, 1888.

16906. სმირნოვი პ. დარიგება საღმრთო სჯულის სწავლებაზე. თარგმ. და გამოც.
დ. ლამბაშიძისა. გამოც. მე-5. ყვირილა, 1902.

კანზე: „არ არის ბიბლ-ში. ი. გრ.“

16907–16908. სმირნოვი პ. სამღვთო სჯულისა და მცნებათათვის
მართლმადიდებელ კატეხიზმის სახელმძღვანელოსამებრ. ტფ., 1897.

კანზე: „გვ. 149. მოშურნე კაცის იგავი (ერთი თვალი ამომთხარეო). 1.
მიმომწვლილველობა, 115. 2. სვინდისი, გვ. 94. 3. უნამუსო, 119. ი. გრ.“

გვ. 148. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „იგავი შურიან კაცზე“.

16909. სოკოლოვი დ. ლოცვები, მცნებაები და სიმვოლო სარწმუნოებისა
განმარტებით. ნათარგმ. რუს. გ. დიდებულძისაგან. თფ., 1881.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მესხი ივ. მღ. გვარამაძე“.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბლ-ში არ არის. ი. გრ.“

16910. სრულიად საქართველოს საკათოლიკოსო სინოდის უწყებათა კრებული.
ტფ., 1928.

16911–16912. სულისა დამატკობელი მანანაჲ ანუ შესხმანი ღვთივდიდებულთა
წმიდათათვის. თანა დართვითა მოკლეთა მოძღვრებათა ქრისტიანეთადმი. ტფ., 1904.

16913–16915. სულ-მნათი გაბრიელის საუნჯე. ქუთაისი, 1897.

- თავფურცელზე: „ი. გრ. აკლია 81-დან; ილიას სიტყვა, გვ. 67; აკაკის სიტყვა, 78“.
გვ. 80. სქოლიოში მიწერილია: „დაიბეჭდა „კლდეში“-ც.“
16916. სწავლანი სამარადისოდ იესოს ლოცვისათვის (რომელ არს კუბოსკვნილზე ლოცვა). თქმული წმიდათა და ღმერთ-შემოსილთა მამათაგან. ქუთაისი, 1914.
16917. ტაძრად მიყვანება ყოვლად წმიდისა ღვთისმშობელისა. ტფ., 1903.
16918. ტურიევი ლ. სახელმძღვანელო ლოცვების, ათი მცნების, ცხრა ნეტარების და სიმვლო სარწმუნოების შესასწავლებლად. წელიწადი 1. ტფ., 1881.
16919. ტყემალაძე მ. ხმა მწყემსისა. (მოძღვრებანი და სიტყვანი). თბ., 1912.
- 16920–16921. [ფერაძე ი.]. ნებოძირელი ი. იმერეთის ეპისკოპოსი ლეონიდი. თბ., 1902.
- კანზე: „იმერული ტირილის წინააღმდეგ, 26; ი. გრ.“
- თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ი. ფანცხავა“ და ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ილია ფერაძე – ი. გრ. ვიყიდე ზუკ. მაღაზ. 1943 წ. 2. 2.“
- 16922–16923. ქადაგებათა კრებული. გამოცემა ქართლ-კახეთის ეპარქიის სამღვდლოების ურთიერთშორის დამხმარებელ კასისა. წ. 1-ლი. ტფ., 1901.
- კანზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის. იხ. „ქართული წიგნი“, ი. გრ. 1947. 25/V“. იქვე: „ხახანაშვილი, გვ. 143“.
- მე-2 ცალის კანზე: „ი. გრ. ა. ხახანაშვილის მამის სიტყვა, 143“.
16924. ქადაგებანი № 10 ღვინობისთვის. ტფ., 1913.
- კანზე: „ი. გრ. არ არის „ქართ. წიგნი“.
- 16925–16927. ქიქოძე მ. გაბრიელ ეპისკოპოსი იმერეთისა. მისი ცხოვრება და მოღვაწეობა. – ამონაჭერი: „მოამბე“, 1895, № 2.
- გვ. 52. ტექსტის ბოლოს: „მოსე ა. ქიქოძე. 1897 წ. გამოვიდა წიგნი „გაბრიელის საუნჯე“. იქ ეს წერილიც არის მოთავსებული და აწერია: მოსე ქიქოძე. ი. გრ.“
- მე-2 ცალის კანზე: „გაბრიელ“-ს მიწერილი აქვს: „1825–1896“.
- 16928–16929. ღამბაშიძე დ. ექიმი იოანე გომართელი თავის აზრებს ხშირად უარყოფს. გაგრძელება 1905 წლის პასუხისა. ყვირილა, 1909.
- კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. ოქტ. 22“.
16930. ღამბაშიძე დ. მეფე სოლომონ-ბრძენი. ქუთაისი, 1896.
- 16931–16932. ღამბაშიძე დ. სახელმძღვანელო წიგნი სოფლის მღვდლებათვის. გამოც. 1. ტფ., 1875.
- 16933–16934. ყუბანეიშვილი ნ. ახალი აღთქმის საღვთო ისტორია. ქუთაისი, 1910. – კანზე: ახალი აღთქმის საღვთო ისტორია შედგენილი და გამოცემული მოწამეთის მონასტრის წინამძღვრის არხიმანდრიტის ნესტორის მიერ.
- თავფურცელზე: „ი. გრიშაშ. 1917, 23/X.“
- მეორე ცალის კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“
- 16935–16937. [ყუბანეიშვილი ნ.] თესლი კეთილი. სხვა და სხვა წიგნებიდან გამოკრებილი საგულის-ხმო ნაწყვეტები, მოთხრობები და სხვ. შედგ... არხიმანდრიტის ნესტორის მიერ. ტფ., 1913.

თავფურცელზე: „ბ. შალვა ნ.-მეს დადიანს ღრმა პატივისცემის ნიშნად არხიმ. ნესტორ“. იქვე: „ი. გრ. 1943 წ. /VII. ბუკინისტებში.“

კანზე: „ეს წიგნი ყველგან იშოვება. მუშტუკუნი, 8“.

16938. ყუბანეიშვილი ნ. პირველ დაწყებითი დარიგება საღვთო სჯულის სწავლებაზე. შედგ. დასაწყის სახალხო შკოლებისათვის. ქუთაისი, 1909.

16939. [ყუბანეიშვილი ნ.] პირველ-დაწყებითი დარიგება საღვთო სჯულის სწავლებაზე. არქიმანდრიტის ნესტორ (ყუბანეიშვილის) მიერ. გამოც. მე-12. ქუთაისი, 1912.

თავფურცელზე: „არ არის ბ-ში. ი. გრ.“

16940. [ყუბანეიშვილი ნ.] პირველ-დაწყებითი დარიგება საღვთო სჯულის სწავლებაზე. მე-14 გამოც. ქუთაისი, 1915.

კანზე: „არსად არ არის! ი. გრ.“

16941. ყუბანეიშვილი ნ. ძველი აღთქმის საღვთო ისტორია. ქუთაისი, 1908.

16942. შარაძე მ. ცხოვრება ქართველთა განმანათლებლის წმ. ნინოსი. ქართულიდამვე. მდაბიურად გადმოღებული მ. შარაძის მიერ. გამოც. მე-2. ტფ., 1899.

16943–16946. შარაძე მ. ცხოვრება და მოღვაწეობა ქართველთ-განმანათლებლისა წმ. ნინოსი. ქართულიდამვე მდაბიურად გადმოღებული მ. შარაძის – მიერ. მესამე გამოც. ტფ., 1909.

16947. შარაძე მ. ცხოვრება ქალწულ მოწამისა და მოციქულთა სწორისა თეკლესი. მ. შარაძის – მიერ გადმოღებული. ტფ., 1898.

კანზე: „ბოლოში ანბანი. ი. გრ.“

16948. შარაძე მ. ცხოვრება ქალწულ მოწამეთა პისტისა, ელპიდისა, ალაპისა და დედისა მათისა სოფიოსი. მ. შარაძის მიერ გადმოღებული. მეორე გამოც. ტფ., 1899.

კანზე: „არ არის „ქართულ წ-ში“. ი. გრ.“

16949. შარაძე მ. ცხოვრება წმ. დიდისა მოწამისა იაკობ დაჭრილისა. გადმოღებული მ. შარაძის მიერ. ტფ., 1898.

16950–16951. შარაძე მ. ცხოვრება წმ. დიდისა მოწამისა იაკობ დაჭრილისა. ქართულიდამვე გადმოღებული მ. შარაძის მიერ. ტფ., 1899.

16952–16953. შარაძე მ. ცხოვრება წმიდისა დიდისა ქალწულ-მოწამისა პარასკევასი. მ. შარაძის მიერ გადმოღებული. ტფ., 1898.

16954. შარაძე მ. ცხოვრება წმ. ქალწულ-მოწამისა მარინესი. გადმოღებული მ. შარაძის მიერ. მესამე გამოც. ტფ., 1903.

16955. შემოკლებული საღმრთო ისტორია ძველისა და ახლისა აღთქმისა, თარგმ. რუსულ. ალექსანდრე ჭომინის მიერ. ტფ., 1865.

თავფურცელზე ხაზგასმულია მთარგმნელის სახელი და გვარი, მიწერილია: „პროფ. ალ. ცაგარელი ხომ არ არის? ი. გრ.“

ფორზაცზე: „ეს წიგნი თარგმნილია პროფ. ალექსანდრე ცაგარელის-მიერ. ის იყო ჭომინ-ცაგარელი. ი. გრ. 1941 18/II“.

16956–16957. შობა ყოვლად წმიდისა ქალწულისა ღვთისმშობელისა. იოაკიმ და ანნა. ტფ., 1903.

კანზე: „არ არის თბილისში“.

16958. ჩაჩიბაია კ. ცხოვრება ნაქალაქევის ორმოცთა მოწამეთა სევასტის ტბასა შინა წამებულთა. მოძღვრება, თქმული დევ. მღ. კ. ჩაჩიბაიას მიერ ამა ეკლესიის ტაძრობაზე. 9 მარტს 1914. ქუთაისი, 1914.

16959. ჩვენ ობლები არა ვართ. თარგმ. რუს. მღ. იოანე ლუკიანოვის მიერ. ყვირილა, 1908.

კანზე ბეჭედი: „დეკანოზი დავით ღამბაშიძე“.

16960. ცინცაძე კ. ლოცვანი და შემოკლებული კატიხიზმო. გამოც. მე-6. ტფ., 1914. კანზე: „16 ასო, 56“.

16961. ცქიტიშვილი პ. ლოცვანი. პირველდაწყებითი შკოლებისათვის. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1918.

16962. ცხოვრება და მოქალაქეობა (მოღვაწეობა) წმიდისა ნეტარისა ანდრია ქრისტესთვის სალოსისა. თბ., 1906.

თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულს ფილიპე მგელაძეს დასარწმუნებლად პატივისცემისა. დევ. დ. ღამბაშიძისაგან“.

16963–16964. I. ცხოვრება და სასწაულთ მოქმედება ღირსისა მამისა ვასილი ახლისა, II. ხილვა საზვერეთ საცავთა: (თუ როგორ განვალს ადამიანის ხორცთაგან და წარვალს ზეცათა შინა). III. ქვეყნის აღსასრული, ქრისტეს მეორეთ მოსვლა და საშინელი სამჯავრო (სამართალი). თარგმ. მონის ღვთისა მ. შარაძისა. ქუთაისი, 1914.

16965. ცხოვრება და სასწაულთმოქმედება ღირსისა მამისა ჩვენისა და ღმერთ-შემოსილისა სვიმონ მესვეტისა. თბ., 1897.

16966–16967. ცხოვრება და წამება იაკობ მოციქულისა ზებედეს ძისა და წმ. იოანე მახარებელის ძმისა. ტფ., 1903.

16968–16969. ცხოვრება იოანე ოქროპირისა. თბ., 1883.

16970. ცხოვრება ღირსისა ალექსის ღვთის კაცისა. მესამედ გამოც. ტფ., 1899.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ.“

16971. ცხოვრება ღირსისა დედისა ჩვენისა პელაგიასი. მეორედ გამოც. ტფ., 1902.

16972–16974. ცხოვრება ღირსისა მამისა ჩვენისა დავით გარეჯელისა. ტფ., 1901.

16975. ცხოვრებაი ღირსისა მამისა ჩვენისა და სასწაულით-მოქმედისა იოანე ზედა ზნელისა – ქუთაისი, 1895.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

16976. ცხოვრება ღირსისა მამისა ჩვენისა მაკარი ეგვიპტელისა და გამოცხადება ანგელოზისა. ტფ., 1903.

16977. ცხოვრება ღირსისა მამისა სქემ-მონაზონ ონისიფორე მარტო მყოფ მეუდაბნოელისა. თბ., 1905.

16978–16980. ცხოვრება შვიდთა ყრმათა ეფესელთა. ტფ., 1893.

16981. ცხოვრება, წამება და სასწაულნი წმიდისა დიდისა მოწამისა დიმიტრისა. თარგმ. ონოფრე შუმანიას მიერ. გამოც. I. ტფ., 1904.

კანზე: „არ არის ბ-ში“.

16982. ცხოვრება წმიდა ბარბარესი და ცხრა ნეტარება. თბ., 1883.

თავფურცელზე: „არ არის თბილისში! ი. გრ.“

16983. ცხოვრება წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩვენისა ისე წილკნელ ეპისკოპოსისა. ტფ., [კანზე: ქუთაისი], 1910.

16984. ცხოვრება წმ. დიდისა მოწამისა ესტატესი. ქართ. გადმოღებ. მ. შარაძის-მიერ. მე-2 გამოც. ტფ., 1899.

16985. ცხოვრება წმიდათა მსოფლიო მასწავლებელთა და მღვდელ-მთავართა ვასილი დიდისა, გრიგორი ღვთის მეტყველისა და იოანე ოქროპირისა. ქუთაისი, 1899.

კანზე: „ი. გრ. მხოლოდ გოსუნტშია. ი. გრ.“

16986. ცხოვრება წმიდისა, მოწყალისა და მართალის ფილარეტისა. თარგმ. მ. შარაძისა. ტფ., 1898.

16987. ცხოვრება წმიდათა მოწამეთა არგვეთის მთავართა დავით და კონსტანტინესი. 1-ლი გამოც. თბ., 1904.

კანზე: „ი. გრ. არ არის „ქართულ წიგნში“.

16988. ცხოვრება წმიდისა, ქალწულ მოწამისა თებრონესი. მ. შარაძის-მიერ გადმოღებული. ტფ., 1898.

კანზე: „ი. გრ. არ არის „ქართ. წიგნ.“

16989. წამება და ღვაწლი წმიდისა დიდისა მოწამისა რაჟდენისა. ტფ., 1905.

16990–16991. წესდებანი საღმრთო წიგნთ საკითხავად დაარსებულის კაბინეთისა და წესები მართლმადიდებელთ ძმობის კაბინეთისა. ტფ., 1886.

ფორზაცზე: „ი. გრ. იხ. გვ. 8“.

16992–16994. წიგნი ეკლესიასტე მეფე სოლომონ ბრძენისა. ოზურგეთი, 1890.

16995–16997. წიგნი თანამდებობათათჳს სამრევლოთა, მღუდელთასა. შედგენილი სიტყვისაგან ღმერთისა კრებათა და ეკლესიურთა მოძღვართაგან. გარდამოღებულ – იქმნა რუსულისაგან ქართულად არხიმანდრიტის ტარასისაგან. მოსკოვი, 1861.

16998. წინამძღვარი დედა ათანასია და თეკლათის დედათა მონასტერი. ტფ., 1905.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

16999. წმიდა, დიდებული და ყოვლად ქებული მოწ. დედა ვასასი და სამნი ძენი მისნი. თეოგნიოს, ალაპიოს და პისტოს. ქართულიდგან გადმოღებული. 1-ლი გამოც. ტფ., 1903.

17000. წმიდა იოანე მოწყალე და ცხოვრება მისი. გადმოღებული თ. სახოკიას მიერ. ტფ., 1897.

17001. წულაძე ი. შენიშვნა თავის თავზედ და კრებაზედ. დაწერილი მღვდლის იოანე წულაძის მიერ 1891 წ. 21 იანვარს დაბა ნაგომარზე მომხდარ ადგილობრივი საბლალოჩინოს კრების გამო. ტფ., 1911.

17002–17003. ჭელიძე ს. ქადაგებანი (1898–1900). თბ., 1900.

17004–17007. ჭემმარიტებანი ისტორიულნი დამტკიცებანი ნამდვილმყოფობისა ქრისტესი ქუწყანასა ზედა [თარგმ. რუსულით გრიგოლ მუხრან ბატონის მიერ]. სპბ.,

1819. – ტექსტი პარალ. რუსულად და ქართულად – წიგნის ბოლოს: ზედა მხედველობითა და განმარტებითა გიორგი ელიოზოვისათა სრულ იქმნა წიგნი ესე.

თავფურცელზე გამოცემის წელს „ჩყით“ მიწერილი აქვს: „1819“.

გვ. [9–11]. ჩამატებული ფურცლებია. დაბეჭდილია: „წიგნისა ამის რუსულით ქართულსა ენასა ზედა მთარგმნელის მიერ იამბიკონი, პირველად დამთხზველისადმი მისისა“.

მეორე ცალის კანზე: „1955. 18/IV კვირა“.

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1961 4. 4“.

17008. ჭიჭინაძე ზ. სიტყვები და წერილები ყოვლად სამღვდელთა ალექსანდრეზე. თბ., 1903.

17009. ხუნდაძე რ. შემოკლებული საეკლესიო ტიბიკონი. ქუთაისი, 1887.

17010. ხუროშვილი პ. სწავლება საღვთო სჯულზედ საღვთო და საეკლესიო ისტორიებით, ლოცვებით, მოკლე ღვთის მსახურების ახსნით და კატეხიზმით. შედგენილი ოჯახებისათვის და სკოლებისათვის. ტფ., 1914.

17011. ჯანაშვილი დ. საღმრთო ისტორია ახლისა აღთქმისა. თბ., 1886.

17012. ჯანაშვილი დ. ძველი აღთქმის საღმრთო ისტორია. თბ., 1876.

17013. ჯანაშვილი მ. ისტორია მართლ-მადიდებელ ეკლესიისა. ტფ., 1889.

17014. ჯანაშვილი მ. მისი უწმინდესობა კირიონი, უნეტარესი და უკეთილმსახურესი კათალიკოზ-პატრიარქი ყოვლისა საქართველოსა, თბ., [1917].

რომაულ-კათოლიკური ეკლესია

17015. ანგარიში მსოფლიოსი ანუ ბანი ალპის მთებში. თბ., 1912.

17016. ახალი ჯვარის გზის ლოცვა. გარდმოღებული იტალიანურიდგან ქართულს ენაზედ. მ. ს. ი. მიერ. დიდმარხვაშიდ პარასკეობით ეკლესიებშიდ წასაკითხათა. კონსტანტინეპოლი, 1886.

17017. ბალოშვილი პ. შემოკლებული კათეხიზმო – ტფ., 1904.

კანზე: „მე მაჩუქა ლ. პოლოსიანმა. თამარ ბაქრაძე (ვადაჭკორია) ამის მოწმეა. ი. გრ. 1941. 7 XI“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელით: „ლ. პოლოსოვისა. 1904. 11 ოქტომბ“.

17018. გვარამაძე კ. ყოვლად სამღვდელთა რომის კათოლიკეთა, ტირასპოლის ეპარხიის ეპისკოპოსი ედუარდ ბარონ-დე როპპი და მისი მოგზაურობა საქართველოში. თბ., 1903.

17019–17021. და თერეზა ყრმა-იესოსი. ცხოვრება სიკვდილის შემდგომ. სტამბოლი, 1914.

17022–17023. ზუჰრაბიანი ი. ისტორია გინა მოთხრობა საღმთო წერილისა ძველისა და ახლის აღქმათა – შემოკლებული უფლისა იოვანე არხიმანდრიტი ზუჰრაბიანისა მიერ კონსტანტინეპოლისა, თარგმ. და გამოც. ქართულს ხმასა ზედა. ვენეტიკი, 1858.

17024–17035. თომა კემფელი – მიბაძვა ქრისტესი. თხზულება ოთხ წიგნად. წ. 1–4. გორი, 1890.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1940. 11/V.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 10/III.“

17036–17039. თომა კემფელი. მიბაძვა ქრისტესი. თხზულება ოთხ წიგნად. წ. 1–4. ნათარგმ. ლათინ. ა. მღებრიშვილისაგან. გორი, 1889, 1890.
წ. 1–2. 1889.

შმუცტიტულზე: „უგულითადესის და უღრმესის მადლობისა და პატივისცემის დასამოწმებლად. თავადს რ. ერისთავს მთარგმნელისაგან. 16. 7. 89“.

წ. 3–4. 1890.

17040–17042. იზაშვილი პ. ქართველ-კათოლიკეთა შესახებ. ტფ., 1898.

17043. კესლერი ი. ა. ღირსეული კლერთა და საყვარელ მორწმონეთა ჩვენის ეპარხიისა გიხაროდენი და კურთხევა. [ქ. და წ. ა.].

17044. ლიგორი ა. გზა ცხოვრებისა. შედგ. ნეტარელისა ალფონსო ლიგორისაგან, გინა განზრახვანი, საუკუნო ჭეშმარიტებათა ზედა, სახმარნი მღვდელთათვის საქადაგებლად და ერის კაცთათვის საკითხავად და ფიქრის ლოცვს შესასრ. კონსტანტინეპოლი, 1878.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 17/VI“.

17045–17046. ლოცვანი. ქართულ-კათოლიკეთათვის და საერთოთ ყოველთა ქრისტეანეთათვის. შეკრებილი ივანე მაისურაძის მიერ. მეორე გამოც. შვეს. და შესწ. სოფიო იეზოვის (იზაშვილი) მიერ. ტფ., 1912.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას მიეცეს და მიემატოს. ი. მაისურაძე. 31. 1. 1957 წ.“

ფორზაცზე წიგნის ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ი. მაისურაძე“.

17047. მოკლე საყოველთაო ისტორია ძველთა და ახალთა ნათესავთა რომელი მოსთხოვს უმთავრესთა საქმეთა მოხდენილთა მრთელს კაცობრიობასა შინა დასაბამიდგან სოფლისა ჯდრე დღევანდლამდე. განყოფილი ექვს ნაწილად. სასოფლო სკოლების ყრმათათვის. მონთობანი, 1877.

ყდაზე: „იშვიათია!“.

17048. ნაირობა ლათინური წირვის შველისა. მღვდელი: ინთროიბო ად ალთარედეი. [ქ. და წ. ა.].

17049. პატარა საქრისტიანო მოძღვრება ქართული ანბანითურთ საქართველოს რომის კათოლიკე გლაზაკთ ყრმათათვის მუქთად დასარიგებლად. კონსტანტინეპოლი, 1876.

17050. პატარა საქრისტიანო-მოძღვრება ქართული ენის მცოდნე კათოლიკე ყრმათათვის შემოკრეფილი სხვ. და სხვა საქრისტიანო მოძღვრების წიგნთაგან. მ. ს. ი. კონსტანტინეპოლი, 1880.

თავფურცელზე: „ი. გრ. მ. ს. ი.“

17051. პეროქი ი. დოღმატიკური ღვთის-მეტყველება. შედგ. მოწაფეთათვის ჩინეთის სუთქვენისის მაზრაში მყოფი სემინარიისა თვისისათვის გამოძიებული

ჰრომში 1822 და დასტამბული ლათინურად პარეჟი 1861. რომლისაგან აწ ქართულად ითარგმნა და დაისტამბა. კონსტანდინეპოლს, 1883.

17052. ჟამ-კანონი ვნების კვირისა. რიგისამებრ წმინდა კათოლიკე და სამოციქულო ეკლესიისა. დამატებით აღსარების და ზიარების რიგისა. ჯუარის-გზისა და შუა-დღის ლოცვისა. გარდმოლ. ლათინურიდან პატრი ალფონს ხითაროვის მიერ. ტფ., 1873.

17053. საქრისტიანო მოძღვარება, გინა წურთნა შვილთა საიდუმლოთა ზედა. გარდმოთარგ. იტალიანის ენისაგან ქართველს მჭედრულს ენასა ზედა. საქართველოს გორელი ტლუკანთ სომეხი დავითისაგან. რომი, 1797.

ფორზაცზე: „ი. გრ. რომი, 1797–1800“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „P. S. მოხეულ ნაწილზე აღდგენილია გერბი და გამოსვლის ნიშნები შეასრულა ლუდმილა კონსტანტინეს – ასულმა ჩივაძემ. 1943. 16 აპრილი. ი. გრ.“. იქვე: „ი. გრ. 1943. 9–IV, ბუკინისტ სუმბათასაგან“.

ყდის მე-2 გვ. წერია: „1. ბოზობა, 227. 2. იხ. დ. კარიჭ. კატალოგი, 1911 წ. გვ. 26“.

17054–17055. შემოკლებული სწავლა ყოვლად-საჭირო უწინარეს ყოველთა სწავლათა. სასარგებლოდ ყრმათა. ვენეციასა, 1860.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ზ. ჭ-ძე ამბობს – ვენეციაში სტამბა ხარისჭარაშვილმა გახსნა 1864 წელსო. აშკარაა, სტამბა უფრო ადრეც იქნებოდა. იხ. ამ წიგნის დათარიღება. ი. გრ. 1926 წ. 29/IX“.

17056. ჯვრის გზა. დიდ მარხვის პარასკეობით სათქმელი. დამატება ივ. მაისურაძის მიერ. შეკრებილ ლოცვის წიგნის მეორე გამოცემისა [ტფ.], 1912.

სომხურ-გრიგორიანული ეკლესია

17057–17058. ერთი უპასუხო კითხვა. (სომხურიდან). თფ., 1910.

17059–17060. ინჯიჯიანი ლ. წმინდანების ცხოვრება. აღმორჩევით შემოკრებილი მონაზონებრივის რიგისაგან-მხითარიანთი. თარგმ. და გამოც. ქართულს ხმასა ზედა. ვენეტიკი, 1859.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ციალა თოფურიძისაგან. 1952. 6. II“ და ქალის სურათი წარწერით: „ძია სოსოს, ჩემ საყვარელ პოეტს! ციალასაგან. 6. II“.

17061. ლოცვანი. ჰაოსიანთა ლოცვათაგან ნათარგმნი ანდრია ვარდაპეტისა. ტფ., 1863.

17062–17064. მკრტიჩ 1-ლი პატრიარქ-კათალიკოსი სრულიად სომეხ-გრიგორიანთა. ა. ლულაძის მიერ გამოც. ტფ., 1893.

თავფურცელზე: „მვირფას, ტკბილად მოსაგონარს და ამ წიგნის შედგენაში გულმოდგინე მონაწილეს დომინიკას ანდროსაგან“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „А. Бабову от издателя 29 авг. 93“.

სხვადასხვა სარწმუნოებანი

17065. ზარაფიშვილი დ. მაჰმადი და მისი რჯული. ტფ., ივანე როსტომაშვილის საფასით და რედ-ით გამოც. 1896.

17066–17067. კურანი. მუჰამადისა [თარგმ. პ. მირიანაშვილისა]. თბ., 1906.

თავფურცელზე: „ბ. იოსებ გრიგოლის ძე მამულაშვილს მთარგმნელის პეტრე მირიანაშვილისაგან. 30/VI, 1909. ქ. ტფილისს“. იქვე: „P. S. ბ-მა პეტრემ ეს ყურანი თარგმნა ფრანგულიდან. ი. გრ.“

ფორზაცზე მოყვანილია საუბარი მასსა და პ. მირიანაშვილს შორის: „მე – თქვენ სთარგმნეთ მთელი ყურანი?

პ. – მე

მე – კურანი უნდა თუ ყურანი?

პ. – ჩემს წიგნში შეცდომაა: უნდა ყურანი.

მე – რატომ არ აწერია, რომ თქვენი თარგმნილია?

პ. – ყურანი ღვთის სიტყვაა და როგორ შეიძლება მომაკვდავმა მოაწეროს ხელი?.

მე – რა დაჯდა ამის დაბეჭდვა?

პ. – ათას ხუთასი მანეთი ბანკმა გადასდო.

მე – რომელ ენიდან სთარგმნეთ?

პ. – ფრანგულიდან.

ი. გრ. 1909 წ. 10/XI“.

17068–17070. როსტომაშვილი ი. ბუდდა და მისი სწავლა ცხოვრება-სიცოცხლეზედა. ბუნებრივი რჯული. თბ., 1905.

კანზე: „ი. გრ. 1943. 22/I“.

17071. ხვოლსონი დ. ხმარობენ თუ არა ურიები ქრისტიანების სისხლსა? გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1889.

საბუნებისმეტყველო მეცნიერებანი

ზოგადი საკითხები

17072. ბოცვაძე ნ. ბურჯანაძე კ. ბუნებისმეტყველება. სახელმძღვ. დაწყ. სკოლის II ჯგუფისათვის. მე-2 გამოც. ტფ., 1933.

17073–17074. დიდებულები გ. პირველო ოქროს პოვნა კალიფორნიაში. – 2. მამონტის მღვიმე ამერიკაში. – 3. ნეკერჩხლის შაქრის ტყეები ამერიკაში. – 4. ამერიკის გამოჩენა ქრისტეფორე კოლუმბისაგან. – 5. ბუნების მეცნიერებიდან. თბ., 1879.

17075. ელიაშვილი ი. დედა-ბუნების ძირითადი კანონები. [თბ.], 1920.

17076. ზაალიშვილი მ. მოკლე სახელმძღვ. ბუნების-მეტყველებისა. ნაწ. 1. არაორგანული ბუნება. ჰაერი, წყალი, დედამიწა. გამოც. მე-2. ქუთაისი, 1917.

ყდაზე: „ი. გრ. არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“.

17077. ზაალიშვილი მ. მოკლე სახელმძღვ. ბუნების მეტყველებისა. ნაწ. მე-2. ორგანული ბუნება. ბოტანიკა. ქუთაისი, 1918.
თავფურცელზე: „გაზეთ „სახალხო საქმის“ რედაქციას გამომცემლისაგან“.
17078. ზაალიშვილი მ. მოკლე სახელმძღვ. ბუნებისამეტყველებისა. ორგანული ბუნება. ზოოლოგია. მე-2. გადათვალ. გამოც. ქუთაისი, 1920.
კანზე: „ი. გრ. გვ. 78“.
- 17079–17080. იაშვილი ს. მოკლე სახელმძღვ. ბუნების მეტყველებისა. თბ., 1915.
ნაწ. 1. ჰაერი, წყალი და დედამიწა.
17081. იაშვილი ს. მოკლე სახელმძღვ. ბუნების მეტყველებისა. ნაწ. 1. ჰაერი, წყალი და დედამიწა. გამოც. მე-4. ტფ., 1919.
- 17082–17083. იაშვილი ს. მოკლე სახელმძღვ. ბუნებისმეტყველებისა. ნაწ. მე-2. მცენარეთა სამეფო. (ბოტანიკა). თბ., 1916.
17084. კვერკვილაძე ა. მეცნიერების დედა-აზრი. ტფ., 1902. (დამატება „მოგზაურის“).
კანზე: „ეს მეორე ვარიანტი არ არის „ქართულ წიგნში“.
17085. მალინინი კ. ქვეყნიერების ისტორია. თარგმ. ი. აგლაძისა. ტფ., 1924.
კანზე: „ი. გრ. 1924–10–IV“.
- 17086–17087. სახელოვან ადამიანთა ცხოვრება. გუტენბერგი, გალილეი, კოპერნიკი და არქიმედი. (დასურათებული). ტფ., 1924.
კანზე: „ი. გრ. 27/VI. 24 წ.“
გვ. 11. ხაზგასმულია: „ვლახეთში“, მიწერილია: „სტამბა „ვლახეთი“.
გვ. 29. ხაზგასმულია: „დედამიწა უვლიდა მზეს გარშემო. როგორც უკვე მოვიხსენიეთ“, მიწერილია: „სად? გალილეიში?“
- 17088–17090. ტისანდუ გ. მეცნიერებისთვის წამებულნი. თარგმ. ა. ნიკიტინის – მიერ. ბათომი, 1899.
17091. ფანცხავა ი. სამეცნიერო წერილები. [ტფ.], 1927.
17092. ქვეყნიერების გაჩენა და განვითარება. ტფ., 1922.
- 17093–17095. წერეთელი გ. საუკეთესო ცოდნა. შედგ. და ახლად შესწ. გ. წერეთლისა. მე-2 გამოც. თფ., 1888.

ფიზიკა-მათემატიკური მეცნიერებანი

17096. ავალიშვილი ი. არითმეტიკის სახელმძღვ. ნაწ. 1. ტფ., 1920.
17097. არითმეტიკული ამოცანებისა და რიცხვითი სავარჯიშოების კრებული. პირველდაწყ. შკოლებისათვის. ნაწ. 1 – შედგენილი ქუთაისის სათავადაზნაურო შკოლის მასწავლებელთა ჯგუფის მიერ. მე-2 შესწ. და შევს. გამოც. ქუთაისი, 1915.
კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

17098. ბერიძე კ. რიცხვებისა და ტრიგონომეტრიულ სიდიდეთა ლოგარითმების ცხრილი, ანგარიშების გამაადვილებელი სხვადასხვა ცხრილებისა და ფორმულების დამატებით. ქუთაისი, 1921.

17099. ბერმანი გ. რიცხვი და ანგარიში. თარგ. რუს. დ. ქართველიშვილის მიერ. თბ., 1949.

17100. ბიუსი ე. სეისმომეტრიული დაკვირვებანი ტფილისში 1921 და 1922 წლებში. ტფ., 1923.

17101. გაჩეჩილაძე ი. თვალსაჩინო გეომეტრია. გეომეტრიის პროპედევტიკული კურსი. მე-2 შესწ. გამოც. [ქუთაისი], 1920.

თავფურცელზე: „ნიკა კონსტანტინეს-ძე ცინცაძეს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა ავტორისაგან“.

17102. გაჩეჩილაძე ს. ფიზიკა. ივ. გაჩეჩილაძის რედ. განაკვ. II, თემა 5 და 6, მექანიკა და სითბო. თბ., 1933.

17103–17104. გომართელი ი. ასტრონომია. თბ. 1914.

17105. ევტუშევსკი. ქართული არითმეტიკული საანგარიშოები, ანუ გამოსაცნობები, ანუ ზადაჩები და რიცხვებითი მაგალითები. კურსი მოსამზადებელი. ნათარგმნი რუს. ევტუშევსკისაგან. ოლ. დიდებულისა. თბ., 1880.

17106. ვეკუა ი. აკადემიკოსი ნიკოლოზ მუსხელიშვილი. (დაბადების 70 წლისთავის გამო). მოკლე ბიოგრაფია და სამეცნიერო ნაშრომთა მიმოხილვა. თბ., 1961.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1961. 26/II“.

17107–17108. იანქოშვილი მ. ელექტრონი და საოცარი მანქანები. ტფ., 1895.

17109–17110. კაიშაური ა. მეცნიერი – სპორტსმენი. [გ. ნიკოლაძის ცხოვრება და მოღვაწეობა]. თბ., 1957.

კანზე: „ქართველი ერის საყვარელ პოეტს, იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 16/X – 57 წ.“

17111–17116. კალანდაძე ნ. სახალხო ასტრონომია. ნაწ. 1–3. თფ., 1916–1917.

ნაწ. 1. დედა-მიწა. 1916.

ნაწ. 2. მთვარე, მზე. 1916.

ნაწ. 3. პლანეტები, ვარსკვლავები. 1917.

17117. კანდელაკი კ. ალგებრულ ამოცანათა კრებული. ნაწ. 2. წ. 1. ქუთაისი, 1919.

17118. კისელევი ა. ალგებრა. ნაწ. 1-ლი. სახელმძღვ. არასრული საშ. და საშ. სკოლის VI–VIII კლასებისათვის. თარგმ. მ. ფარცხალაძის მიერ. თბ., 1939.

17119. კისელევი ა. ალგებრა. ნაწ. მე-2. სახელმძღვ. საშ. სკოლის მე-8 და მე-9 კლ. სასწ. წიგნი. ნაწ. 2. თარგმ. მე-10 შესწ. რუს. გამოც. კ. ბერიძისა და ს. ცხაკაიას მიერ. ტფ., 1935.

17120. კოსონოგოვი ი. კონცენტრიული სახელმძღვანელო ფიზიკისა საშუალო სასწავლებლებისათვის. ნაწ. 1. თარგმ. რ. ხ.-შვილისა. ტფ., 1918.

17121. მგალობლიშვილი ა. არითმეტიკულ ამოცანათა კრებული. გიმნაზიის მე-3 კლასის კურსი. ქუთაისი, 1918.

კანზე: „ი. გრ. ფასი 1–50. არის საჯაროში.“

17122. მესხი დ. პატარა ფიზიკოსი. [თბ.], 1930.
- 17123–17124. მირიანაშვილი ა. ჰაერი და მისი თვისებები. (ფიზიკა). ტფ., 1897; – დამატება: წყალი და მისი (ორიოდე) თვისებანი.
კანზე: „პირველად ეს წერილები დაბეჭდილია ჟ. „ნობათში“. ი. გრ.“
17125. მუსხელიშვილი ნ. თეორიული მექანიკის კურსი. ნაწ. 2. კინემატიკა. ტფ., 1928.
17126. ნაკაშიძე ნ. მიხეილ ლომონოსოვი. თბ., 1950.
17127. ოცხელი ს. ელემენტარული ალგებრა. საშ. სასწავლებელთათვის. წ. 2. ქუთაისი, 1918.
17128. ოცხელი ს. და ეზიკაშვილი ს. გეომეტრიულ ამოცანათა კრებული ნაწ. 1. პლანიმეტრია. შრომის სკოლის უფროს ჯგუფებისათვის. ქუთაისი, 1926.
17129. ოცხელი ს. და ნიჟარაძე ა. დაწყებითი ფიზიკა. უმაღლეს დაწყებით სასწავლებელთათვის. მე-3 კლ. კურსი. გამოც. მე-3. ქუთაისი, 1920.
თავფურცელზე: „ეს წიგნო მხოლოდ უნივერსიტეტშია. „იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 451“.
17130. პარკაძე ვ. ალექსანდრე იოსების-ძე დიდებულიძე. თბ., 1955.
- 17131–17132. პარკაძე ვ. დავით ბაგრატიონი და მისი „შემოკლებული ფისიკა“. თბ., 1954.
ფორზაცზე: „ჩემი ქვეყნის სახელოვან შვილს, პოეტ-აკადემიკოსს იოსებ გრიშაშვილს, მოწიწებით – ნიშნად ღრმა პატივისცემისა – ავტორისგან. ვ. პარკაძე. 30. IX. 54“.
- მე-2 ცალის გვ. 192. ხაზგასმულია: „ჭიჭლა“, მიწერილია: „ჭინჭილა“.
გვ. 183. ხაზგასმულია: „ჰავალა“, მიწერილია: „ჰავალა“ სიმაღლე ბუხრის მილისა, სწორად მავალი კვამლი“.
17133. პარკაძე ვ. მიხეილ ვასილის-ძე ლომონოსოვი. თბ., 1961.
17134. პარკაძე ვ. პეტრე ბაგრატიონი. თბ., 1956.
17135. პერელმანი ი. ორჯერ ორი-ხუთია. მათემატიკური სოფიზმები. თბ., 1944.
- 17136–17138. ჟივოტოვსკი ნ. ჰაერი და სითბო. ნათარგმნი გ. შარაშიძისაგან. ქუთაისი, 1894.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1941. 8/V.“
17139. რაზმაძე ა. მათემატიკური ანალიზის მე-3 ტომი. ინტეგრალური აღრიცხვის კურსი. ნაწ. 1. განუსაზღვრელი ინტეგრალები. ტფ., 1922.
17140. როსტომაშვილი ი. არითმეტიკული გამოცანები. სახალხო შკოლელებისთვის და მშობლებისთვის დამატებით ბუნების მეცნიერებიდამ. თბ., 1876.
17141. რცხილაძე ვ. კრებული არითმეტიკული ამოცანებისა. ნაწ. მე-2. ნაწევარი. თფ., 1893.
თავფურცელზე: „შაქროს – ჩემს ძმა-მეგობარს ჩემდა სახსოვრად. 1894 წ. 27 იანვარს. ვ. რცხილაძე“. იქვე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბლიოთეკებში არ არის. იხ. „ქართული წიგნი“, გვ. 198. ი. გრ.“
17142. ტყემალაძე ტ. გამოვიცანი! [ზეპირი ანგარიში]. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942 წ. 23/IV. 53 წელი შემისრულდა“. იქვე მიწერილია: „ეს კი სწორია! გვ. 36“.

17143. ფალიანი ი. პოპულიარული საუბარი საერთაშორისო ზომა-წონის მეტრულ სისტემაზე. ტფ., 1924. – კანზე სათაური: მეტრული სისტემის საზომები. პუპულ. საუბარი.

17144–17145. ფოგელი. არითმეტიკა. ქართულად ნათარგმნი და დამატებული მ. ყიფიანისა და ვ. თულაშვილისაგან. ტფ., 1862.

17146. ქართული არითმეტიკული საანგარიშოები ანუ გამოსაცნობები და რიცხვებითი მაგალითები. მოსამზადებელი კურსი. ნათარგ. რუსულით და სხვა და სხვა სახელმძღვ. წიგნებიდან ოლ. დიდებულისაგან. გამოც. მე-2 გასწორ. და შევს. თბ., 1883.

17147. ყიფიანი ვ. დაწყებითი ალგებრა. [მე-3 და მე-4 კლასის კურსი.] ქუთაისი, 1918.

ყდაზე: „აქვს საჯაროს და უნივერსიტეტს“.

17148–17149. ყიფიანი მ. არითმეტიკა. სახელმძღვ. სოფლის სასწავლებელთათვის. თბ., 1884.

17150. ყიფიანი მ. გეომეტრია. ტფ., 1888.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ამ წიგნს მეორე ნაწილიც აქვს. ი. გრ.“

17151. შარაშენიძე ს. სწორხაზოვანი ტრიგონომეტრია. საშ. სასწავლებლის მე-VII და მე-VIII კლასის კურსი. ქუთაისი, 1918.

17152. შარაშენიძე ს. სვანაძე ნ. ალგებრულ ამოცანათა კრებული. საშუალო სასწავლებლის მე-III და მე-IV კლ. კურსი. ქუთაისი, 1918.

17153. ჩიმაკაძე ლ. შუბლაძე ა. არითმეტიკული ამოცანებისა და რიცხვითი სავარჯიშოების კრებული პირველდაწყ. სკოლებისათვის. ნაწ. მე-2 (მე-2 გამოც.) ქუთაისი, 1917.

17154. ჩიტაია გ. ხმელეთზე, ზღვაზე, ჰაერში. ფიზიკა ომში. [თბ.], 1947.

17155–17156. ჩუბინიძე ნ. მოისაზრე! [სახალისო არითმეტიკა სასკოლო ასაკის ბავშვებისათვის]. თბ. 1947.

17157. ხარაძე ა. დეტერმინანტთა თეორიის საფუძვლები. ტფ., 1920.

კანზე: „ი. გრ. მხოლოდ არქივშია“.

17158–17159. ხარაძე ე. მზის დაბნელება 1941 წლის 21 სექტემბერს. თბ., 1941.

17160. ხვოლსონი ო. შეიძლება თუ არა გამოვიყენოთ ფიზიკის კანონები მსოფლიოსათვის. პოპულარული თარგმ. ა. სვანიძის. თბ., 1920.

17161–17162. ხრამელაშვილი ე. არითმეტიკის სახელმძღვ. ამოცანებით და რიცხვითი მაგალითებით. თფ., 1909 [კანზე: 1910].

კანზე: „არ არის არც ერთ ბიბ-ში. ი. გრ.“

შმუცტიტულზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

17163. ხრამელაშვილი ე. არითმეტიკული ამოცანათა და რიცხვითი მაგალითების კრებული. (მოქმედებათა შესწავლის მეთოდით). ნაწ. 1. (მე-3 შევს. გამოც.). ტფ., 1911.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

17164. ხუციშვილი რ. პარკაძე დ. არითმეტიკის ამოცანათა კრებული და სახელმძღვ. ნაწ. 1-ლი. ქუთაისი, 1918.

17165. ჯანელიძე ა. დაწყებითი ფიზიკა. წელიწადი პირველი. ქუთაისი, 1919.
თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ალ. სვანიძე“.

17166. ჯაფარიძე ვ. სახალისო ალგებრა. თბ., 1948.

17167. ჯაჯანაშვილი რ. კრებული არითმეტიკული ამოცანებისა და რიცხვითი მაგალითებისა. მოსამზადებელი კურსი. თბ., 1886.

17168–17169. ჯიშკარიანი ი. არითმეტიკა ჩვეულებრივ და ათწილად ნაწევართა თეორია. ტფ., 1924.

17170. ჯიშკარიანი ი. მზის ხილული მოძრაობა და წელთაღრიცხვის ძველი და ახალი წესი. ტფ., 1926.

კანზე: „მე-2 გამოც.“

17171. ჯიშკარიანი ი. ფუნქციონალური დამოკიდებულება და მისი ასახვის მათემატიკური საშუალებანი. მეთოდური ცდა. მასწავლებელთათვის სამუშაო წიგნი. ტფ., 1926.

17172. ჯიშკარიანი ი. წელთაღრიცხვის ძველი და ახალი წესი. ტფ., 1925.

ქიმიური მეცნიერებანი

17173. დამსახურებული პროფესორი პეტრე მელიქიშვილის ბიოგრაფია. [წერილები. მოგონებები]. ცალკე ამონაბეჭდი: „თანამედროვე მედიცინა“, 1928, № 3–4.

17174. ვასილ პეტრიაშვილი [ნარკვევი]. პროფ. ვ. კაკაბაძის რედ. თბ., 1950.
სათაურის წინ ავტ.: ვ. კაკაბაძე. ნ. ციციშვილი, ვ. კოკოჩაშვილი და სხვ.

17175. იმნაძე დ. ალექსანდრე-საბა კლდიაშვილი. მონოგრაფია. ტფ., 1943.

კანზე: „მე, გვ. 8. გვ. 76. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ქართული მხატვრული სიტყვის შეუდარებელ ოსტატს იოსებ გრიშაშვილს – ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორისაგან. 17/IX. 1943 წ. თბილისი“.

ფრონტისპისზე ალ. კლდიაშვილის სურათთან მინაწერი: „(„საბა), ბერლინში გადაღებული სურათი.“

გვ. 10. მარიამ კლდიაშვილის შესახებ ხაზგასმულია: „მას ჰქონდა მომხიბლავი ხმა“, მიწერილია: „სკრიპკაზე უკრავდა?“

კანის მე-4 გვ.: „1. გერმანელის პასუხი, 36. 2. მარიამ ძნელაძე, 58“.

17176. იმნაძე დ. პროფ. ვასილ მოსეს-ძე პეტრიაშვილი. მონოგრაფია. თბ., 1944.

გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. კაკაბაძის წერილი: „В. М. Петриашвили. К 100-летию со дня рождения“, მინაწერით: „З. Вос.“, 1945, № 89, 6 მაისი. ი. გრ.“

17177–17178. კვერკველაძე ა. ქვეყნიერების მასალა ანუ მატერიის ქიმიური რაობა. თბ., 1903.

კანზე: „ყველგანაა. ი. გრ.“

17179. მესხი დ. პატარა ქიმიკოსი. [საუბარი ქიმიაზე]. ტფ., 1932.

17180. ნეჩაევი ი. მოთხრობები ელემენტებზე. თარგმ. ი. კოსტავას მიერ. თბ., 1948.
17181. პეტრე მელიქიშვილი. (სამეცნ. მოღვაწე. მოკლე მიმოხილვა). ამონაბეჭდი ტფილისის უნ-ტის მოამბიდან, ტ. III, 1923 წ.
- კანზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბაზარზე 1923, 27/1“.
17182. როსკო. ქიშია. თარგ. ვ. ი. რცხილაძესი. თბ., 1891.
- თავფურცელზე მთარგმნელის წარწერა: „რომანოზ ფანცხავას. ვასოსაგან.“
- კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“
17183. როსკო. ქიშია. თარგ. ვ. რცხილაძესი. გამოც. მე-2. ტფ., 1907.
17184. წულაძე ე. ორი ქიმიკოსი. (ნარკვევი ვ. პეტრიაშვილისა და პ. მელიქიშვილის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ). თბ., 1953.
- ყდაზე: „არა მაქნისაანთ სასწავლებელი“, გვ. 34“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 4/XII“.

გეოლოგიური და გეოფიზიკური მეცნიერებანი

- 17185–17187. ანთელიძე გ. მიწისძვრა და ცეცხლისმფრქვეველი მთები. ტფ., 1914.
17188. გიგინეიშვილი ვ. ამინდის პროგნოზი საქართველოში. [თბ.], 1927.
- 17189–17190. დედამიწის მოყვანილობა. თფ., 1889.
- კანზე: „ი. გრ. სველეთი, გვ. 4“.
17191. ზარიძე გ. როგორ წარმოიშვა დედამიწა. თბ., 1951.
- თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საამაყო პოეტს საყვარელ სოსოს ავტორისაგან. 1951 წლის 5 მაისი“.
17192. ზარიძე გ. როგორ წარმოიშვა დედამიწაზე ოკეანე, ხმელეთი და მთები. თბ., 1951.
- თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ სოსოს ავტორისაგან. 1951 წლის 24/XI“.
17193. იაკოვლევი ა. დედამიწის წიაღში. თარგმ. ევ. წულაძისა. თბ., 1948.
17194. ივანოვი ა. ცა და დედამიწა. ნათარგმნი დ. გიორგობიანისა. ტფ., 1893.
17195. ინსტრუქცია მიწისძვრის დაკვირვებისათვის. ტფ., 1926.
17196. კოჭლავაშვილი ა. ქართული ბროლი. თბ., 1959.
- თავფურცელზე: „ქართული კულტურის აშუღსა და ამაგდარს პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს – მიიღეთ ჩემგან მცირედი სახსოვარი თქვენს საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით. უღრმესი პატივისცემით ალ. კოჭლავაშვილი. 12. IX. 59 წ. ქ. თბილისი“.
- თავფურცელზე: „გვ. 58. ი. გრ.“
17197. მეზენცევი ვ. ქარი. თბ., 1952.
17198. მესტიაშვილი ს. ბუნების მოვლენანი. თბ., 1888.

17199. ნეჩაევი ა. ზღვისა და ქარის მუშაობა. ნარკვევები დედამიწის ცხოვრებიდან და ისტორიიდან. პროფ. ჩერნოვის მიერ შესწ. და შევს. გამოც. თარგმ. მარო ციციშვილისა და ნორა დიასამიძისა. თბ., [1950].

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს მთარგმნელებისაგან და რედაქტორისაგან. 14–IV–1950“.

17200. ნოდია მ. იონსფერო და რადიოგადაცემა. თბ., 1947.

17201. პოპოვი ვ. მსოფლმცოდნეობა. ი. ბ. გაბილიას თარგმ. ტფ., 1932.

17202. პორეცკი ს. ზღვის სიმდიდრე. სად შოულობენ მარგალიტს, მარჯანს, სადაფს და ღრუბელს. თარგმ. ნ. წუწუნავასი. სურათებით. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. 1/I“.

17203–17204. ჟივატოვსკი. მეხის ამბავი. გადმოთარგმ. გ. შარაშიძისაგან. თბ., 1885.

17205. ჟივატოვსკი. მეხის ამბავი. რუს. გადმოც. გ. შარაშიძისა. მე-3 გამოც. ტფ., 1918.

17206–17207. რუბაკინი ნ. ბუნების საოცარი და მრისხანე მოვლენები. თარგ. სევ. ჯუღელისა. ტფ., 1897.

კანზე: უწინდელი მფლობელის წარწერა: „ივ. პოლუმორდვინაშვილის წიგნებიდან“. იქვე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

17208. რუბაკინი ნ. ბუნების საოცარი მოვლენანი. თარგმ. ს. ჯუღელისა. მე-2 შესწ. გამოც. ბათუმი, 1900.

17209. სობოლშჩიკოვი. „საუკეთესო ცოდნა“ ცხოვრებაში. თარგ. და გამოც. „სასოფლო გაზეთის“ რედაქციისაგან. ტფ., 1870.

17210. ფერსმანი ა. სახალისო გეოქიმია. მიწის ქიმია. თარგ. გ. გვახარიათ თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ღრმად პატივცემულ ბ-ნ იოსებ გრიშაშვილს, ამ წიგნზე გაწეული შრომის მოსაგონებლად. მთარგმნელისაგან. 18/IX 51 წ.“

ყდაზე: „ჩემი ლექსით“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ლექსი, ჩემი ნათარგმნია, გვ. 271“.

გვ. 271. ლექსთან „შვიდმა ლითონმა შექმნა სამყარო“, მიწერილია: „თარგმანი ი. გრიშაშვილისა.“

17211. ქურდიანი ი. ცისარტყელა. [ნარკვევი]. თბ., 1947.

17212. შრომათა კრებული, მიძღვნილი გეოლოგიისა და მინერალოგიის ინსტიტუტის დირექტორის, საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის ნამდვილი წევრის, პროფ. ალექსანდრე ჯანელიძისადმი, ინსტიტუტის არსებობის 25 წლისთავთან დაკავშირებით. თბ., 1951.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ ი. გრიშაშვილს გეოლოგიისა და მინერალოგიის ინსტიტუტის თანამშრომლებისაგან. 1952–V–31“.

ბიოლოგიური მეცნიერებანი

17213. აზიანიძე ნ. სურათები ცხოველთა სამყაროდან. გადმოკ. რუს. თბ., [1947].
17214. ალექსიძე ნ. წიგნებისა და საარქივო დოკუმენტების მავნებლები და მათ წინააღმდეგ ბრძოლა, თბ., 1954.
17215. ანთელიძე გ. როგორ იცავენ თავს ცხოველები მტრისაგან. თბ., 1923.
- 17216–17218. ახვლედიანი დ. ჩარლზ დარვინი. მისი ცხოვრება და სამეცნიერო მოღვაწეობა. ტფ., 1914.
17219. ბერი პ. ბუნების ცოდნა. წელიწადი მოსამზადებელი. ფრანგ. ნათარგმანი პ. სურგულაძის მიერ. ტფ., 1902.
კანზე: „ი. გრ. 13/II–18 წ.“
17220. ბერიტაშვილი ი. ცხოველთა ფიზიოლოგია. ბუნებისმეტყველ და ექიმ სტუდენტთა სახელმძღვანელო. ტ. 1. (მეთოდისა. კუნთის სისტემა. პერიფერიული და ცენტრალური ნერვიული სისტემა). ტფ., 1920.
კანზე: „I, II, III ნაკვეთი“.
- 17221–17222. ბერიტაშვილი ი. ცხოველთა ფიზიოლოგია. ბუნებისმეტყველ და ექიმ სტუდენტთა სახელმძღვ. ტ. 1. ნაკვ. 2, 3. ტფ., 1920.
17223. ბოტანიკის ინსტიტუტი. ასპირანტთა და ახალგაზრდა მეცნიერ მუშაკთა შრომების კრებული. მიძღვნილი ქ. თბილისის 1500 წლისა და კომკავშირის 40 წლისთავისადმი. თბ., 1960.
17224. გზის მაჩვენებელი. თბილისის ბოტანიკურ ბაღში. ტფ., 1931.
კანზე: „ი. გრ. 1931. 26/V. ბოტანიკური ბაღი როდის ეწოდა, გვ. 8; ნარიყალა“.
გვ. 7. პირველ აზნაცთან მიწერილია: „ნარიყალა სპარსელებმა ააშენეს“. – მეორე აზნაცს შეეხება მინაწერი სქოლიოში: „ლეღვთა ხევი ერქვა“.
- 17225–17226. გოგებაშვილი ი. საყმაწვილო კონა პირველდაწყ. მოთხრობებისა ბუნების მეცნიერებიდან. ნაწ. 1. თფ., 1874.
თავფურცელზე უწინდელი პატრონის ხელწერა: „იოანე მესხი მღ. გვარამაძის“.
17227. გოგებაშვილი ი. კონა პირველ-დაწყ. მოთხრობებისა ბუნების მეცნიერებიდან. მე-4 სურათ. გამოც. თბ., 1894.
ყდის მე-2 გვ.: „ტურგენევი, 67“.
გვ. 6. ხაზგასმულია: „ბელურა ჩიტები“, მიწერილია: „ტურგ. 67“.
17228. გოგებაშვილი ი. კონა პირველ-დაწყ. მოთხრობების ბუნების მეცნიერებიდან. მე-5 სურ. გამოც. თბ., 1900.
ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 25/I“.
გვ. II. ხაზგასმულია: „იძინებენ“, მიწერილია: „იძენენ“.
- გვ. 3. ხაზგასმულია: „ალუბალი“, მიწერილია: „თუ ალუბლის ხე“.
- გვ. 4. ხაზგასმულია: „ალუბალიც მოილია“, მიწერილია: „რადა მაშინვე მოილია“.
17229. გოგიბერიძე გ. ადამიანის წარმოშობა. ტფ., 1924.
17230. გოგიბერიძე გ. ადამიანის წარმოშობა. შესწორ. და შევს. მე-2 გამოც. ტფ., 1925.

- თავფურცელზე: „ამხ. გრიშაშვილს. ძღვნად ავტორისაგან. გ. გოგიბერიძე“.
17231. გოლდინი მ. უჩინართა ცხოვრება. [მიკრობების შესახებ]. ტფ., 1935.
27332. დრეპერი დ. ბუნება და ადამიანი. ნათარგმ. რუს. მიხეილ ი. „მომაკვდავისაგან“. თბ., 1907.
17234. დრეპერი დ. ბუნება და ადამიანი. და ბუნებრივი გზა ეროვნული განვითარებისა. ტფ., 1911.
17235. ვასაძე ე. ადამიანის წარმოშობა. თბ., 1947.
17236. თოდუა ნ. მტაცებელი მცენარეები. თბ., 1957.
- 17237–17238. თოდუა ნ. ცოცხალი კუთხე სკოლაში. თბ., 1954.
- კანზე: „ავტორისაგან. მოსწავლეა“.
- თავფურცელზე: „ქართული სიტყვის დიდ ოსტატს და მესაიდუმლეს. იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით და პატივისცემით ავტორისაგან. 31. 10. 54 წ.“.
17239. ინსტინქტი (აღლო). დარვინის თეორიის შეხედულებით. თბ., 1886.
17240. კელერი ბ. მცენარეთა ბუნების გარდამქნელები. კ. ა. ტიმირიაზევი. ი. ვ. მიჩურინი. ტ. დ. ლისენკო. თარგმ. ნ. ნ. ქანთარიასი. თბ., 1949.
17241. კელერი ბ. როგორ წარმოიშვა ადამიანი. თბ., 1939.
17242. კეცხოველი ნ. ველური ხილი. თბ., 1950.
- კანზე: „აკლია: Смородина (მოცხარი) და კინკრიჟა (Крижовник). ი. გრ.“ იქვე: „კრიკინა?“
17243. კეცხოველი ნ. ტფილისის მიდამოების გაზაფხულის პირველი მცენარეულობა. ტფ., 1929.
- 17244–17245. კეცხოველი ნ. უცნაური მცენარეები. სურათები გ. ნათიძისა. თბ., 1938.
17246. კობახიძე დ. ნორჩი ზოოლოგები. თბ., 1952.
17247. კობახიძე დ. მწერები, მათი აგებულება. ცხოვრება და შეგროვება-კოლექცირება. თბ., 1939.
17248. კობახიძე დ. მაჩაბელი ა. ზოოლოგია. სახელმძღვ. VI–VII კლ-თვის მე-10 გამოც. თბ., 1961.
17249. კობახიძე ვ. აჭარაში ველურად მოზარდი საკვები მცენარეები. (მხალეული). ბათუმი, 1947.
- კანზე: „ი. გრ. 1946. წ. 21. V. პ. რურუასაგან“.
- თავფურცელზე: „შორვა, 5“
- გვ. 54. სარჩევის ბოლოს „23. რაგ. ერისთავი (?) ბალბა“.
17250. კოკოჩაშვილი გ. რაპანა. [ლოკოკინა]. თბ., 1961.
- კანზე: „მარად საყვარელ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. გ. კოკოჩაშვილი. 19. IX. 1961 წ.“
17251. კონი ფ. უჯრათა სამეფო. თარგ. გ. შავდიასი. ქუთაისი, 1902.
- 17252–17255. კუროჩკინი. როგორ საზრდოობს მცენარე. რუს. გადმოკეთ. ს. გ. ტფ., 1897.
17256. კუტუბიძე ლ. ღრმა ზღვების საიდუმლოებანი. [ზღვის ცხოველები და მცენარეები]. თბ., 1948.

17257. ლეპეშინსკაია ო. უჯრედების წარმოშობა ცოცხალი ნივთიერებისაგან. თბ., 1952.

17258–17259. ლუნკევიჩი ვ. მწვანე სამეფო. თარგმ. ნ. კალანდაძისა. თფ., 1902.

თავფურცელზე ხაზგასმულია მთარგმნელის გვარი და მიწერილია: „ემშაკისა? ი. გრ.“

17260–17262. ლუნკევიჩი [ვ]. პირველი ნაწილი. ადამიანის ოთხფეხა მოსამსახურენი. – მე-2 ნაწილი. მტაცებელი ცხოველები და ფრინველები. ლუნკევიჩიდან გადმოქართულებული ალ. ლომთათიძის მიერ. ტფ., 1926.

17263. ლუნკევიჩი ვ. ჭიანჭველების ცხოვრება. თარგმ. ფ. გოგიჩაიშვილისა. თფ., 1892.

17264. მამისაშვილი კ. ლაგოდების სახელმწიფო ნაკრძალი. (სამეცნ. პოპულ. მიმოხილვა). თბ., 1947.

17265. მარკოვი ე. მთის ცხოველები. თბ., 1956.

17266. მდგომარეობა ბიოლოგიურ მეცნიერებაში. ვ. ი. ლენინის სახ. საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო მეცნ. აკად. 1948 წ. 31 ივლის – აგვისტოს სესიის სტენოგრ. ანგარიში. თბ., 1950.

ყდაზე: „მიძღვნეს! ი. გრ. 1953. 18/IV“.

ფორზაცზე: „ნიშნად პატივისცემისა პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს. საქ. სას. სამ. ინსტიტუტის აგრონომიული ფაკულტეტის კოლექტივისაგან. 1953 წელი“.

17267–17268. მეტრეველი პ. და არჯევანიძე კ. მცენარეთა აგებულება და სიცოცხლე. ბუნებისმეტყველების პრაქტიკული ვარჯიშობის სახელმძღვ. შრომის სკოლის მასწავლებლისათვის. ცდათა კრებული. ნაწ. 2. ტფ., 1923.

17269. მინდაძე გ. ჩვენს ტყეებსა და ბაღებში. [თბ.], 1953.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1953. 24. X“.

კანზე: „მერქანი, გვ. 8; ყურძნის თესლი, 58“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „ყურძნის თესლისაგან საჭმელი ზეთი იხდება“, მიწერილია: „თუ კურკისაგან? ი. გრ.“

17270. მხეიძე თ. ობობა და მისი ცხოვრება. თბ., 1947.

17271–17273. ნათიძე გ. ტყის ჩიტები [თბ., 1929].

გვ. 2. სარჩევს მიწერილი აქვს: „ბელურა? შოშია? შაშვი?“

გვ. 3. „ჭინჭრაქა“-სთან მიწერილია: „ღობემძვრალა.“

გვ. 5. „სკვინჩა“-სთან მიწერილია: „ნიბლია.“

გვ. 7. „წიწკანა“-სთან მიწერილია: „მესკია.“

გვ. 8. „მაფხაჭუნა“-ს მიწერილი აქვს: „კოდალა! (ხეკაკუნა?)“.

გვ. 14. „მაზზაკუნა“-სთან მიწერილია: „ბოლოქანქარა“.

კანის მე-4 გვ.: „ი. გოგებაშვილი. 1. სადაც სხვა სახელია, იქ დაყოფით უნდა აიწყოს. 2. მთავრული ასო არ ვარგა.“

17274. ნათიძე გ. ჩვენებური თევზები. [თბ.], 1933.

17275. ნათიძე გ. ჩვენი სასარგებლო ფრინველები. ლექსები ვ. გორგაძისა. [თბ., წ. ა.].

17276. ნიორაძე გ. ადამიანის უახლოესი წინაპრები. თბ., 1945.

17277. ნიორაძე გ. ადამიანის წარმოშობა. ნაკვეთი 1. თბ., 1945.
17278. ოპალნოვი მ. ლუატომვაო ანუ კაცის მჭამელი ხე. თარგმ. მ. უზნაძისა. ტფ., 1929.
- გვ. 5. ხაზგასმულია: „გაუგონარი“ და მიწერილია: „ურჩი.“ ხაზგასმულია: „კირგიზები“, მიწერილია: „ყირგიზები.“
17279. ოპარინი ა. სიცოცხლის წარმოშობა დედამიწაზე. თბ., 1945.
- გაზეთიდან ამოჭრილი ე. ვასაძის წერილი „საინტერესო ბროშურები“, მინაწერთ: „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1945, № 19, 22 ნომბ.“.
17280. ოპარინი ა. სიცოცხლის წარმოშობა. თბ., 1949.
17281. პანოვი ა. სიცოცხლის წარმოშობა დედამიწაზე. თარგმ. ალ. ბ-სი. ტფ., 1926.
17282. პლიასეცკი მ. ადამიანის წარმოშობა. პროფ. ვ. კ. ნიკოლსკის რედ. თბ., 1945.
17283. რიშკოვი ი. ჯანდარის ტბა. ნატურალისტის ჩანაწერებიდან. თბ., 1954.
- 17284–17285. რუბაკინი ნ. ამბავი ცხოველთა სამეფოსი. თარგმ. გრ. ყიფშიძისა. ტფ., 1897
17286. რუბაკინი ნ. ა. როგორ და როდის გაჩნდა დედამიწაზე ადამიანი. თარგმ. ალ. ბო-იასი. ტფ., 1926.
17287. რცხილაძე ვ. მცენარენი და ცხოველნი მეცნიერების დღევანდელი თვალსაზრისით. ტფ., 1913.
- კანზე: „ი. გრ. ბაბო. 1924. 30/I“.
- 17288–17289. საქართველოს სსრ ბუნების ძეგლები და ნაკრძალები. გამ. 1. თბ., 1938.
- 17290–17292. საყვარელიძე პ. ჩვენებური ფრთოსნები. წ. 1. ტფ., 1920.
- კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი არ არის აწერილი წ. პალატის გამოცემაში“. ავტორის გვართან წერია: „ეს საყვარელიძე არც „პატარა“ საყვარელიძეა, არც „დიდი“ საყვარელიძე. – ამ წიგნის ავტორი სულ სხვა საყვარელიძეა. ი. გრ.“
- 17293–17294. სტატკოვსკი ბ. მიკროსკოპიულნი ორგანიზმნი და მათი გამოკვლევა პარიჟის მანსურის ობსერვატორიაში. ნათარგმნი ი. კერესელიძისაგან. თბ., 1883.
17295. უზნაძე მ. გოდერძის წყების ფლორა. – ამონაბეჭდი: „საქ. სსრ. მეცნ. აკად. მოამბე“, ტ. VII, № 7, 1946.
- გვ. 427. წარწერა: „ვიცი რომ პოეტს არ გსმენია ასეთი სიტყვა და ლაპარაკი. და ამ წიგნიდან მინდა როგორმე შენც შეიყვარო ქვების არაკი. 30/III–50 წ. ავტორისაგან“.
- გვ. 428. და გვ. 429 შორის გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგი „Д. Н. Узнадзе“, მინაწერთ: „Заря“, 1950, № 230.“
- გვ. 433. ტექსტის ბოლოს: „მედეა უზნაძე“.
- 17296–17300. ფერიერი ე. დარვინიზმი. წ. 1–2. [თარგმ.] ი. ფანცხავას მიერ. ტფ., 1896.
- წ. 1. ევოლიუციონური თეორია ცხოველთა და მცენარეთა წარმოშობის შესახებ.

კანზე: „ეს წიგნი ჩასწორებულია მთარგმნელისაგან. ი. გრ. 1943. 24/I“.
თავფურცელზე მონაცემები შესწორებულია მთარგმნელის მიერ მეორე გამოცემისთვის.

გვ. 3. ჩასწორებულია შესავალი წერილის პირველი სამი სტრიქონი.

წ. 2. ევოლიუციონური თეორია ადამიანის წარმოშობის შესახებ.

17301–17302. ფერიერი ე. დარვინიზმი. თარგმ. ი. ფანცხავასი. ქუთაისი, 1912.

კანზე: „ლექსიკონით. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ვას. დემიდოვს ნიშნად ხანგრძლივი ამხანაგობისა. მთარგმნელი“.

17303. ფეტერი. კოპერნიკიდან დარვინამდე. სტატია პროფ. ფეტერისა, გადმოკ. პ. სურგულაძისაგან. ქუთაისი, 1900.

17304. ქართველიშვილი ბ. ჩვენი ზოოპარკი. [ნარკვევი]. თბ., 1947.

17305. ლლონტი მ. უცნაური მცენარეები. ბათუმი, 1956.

ფორზაცზე: „მერქანი, 25“.

17306–17307. ყანჩაველი ზ. გვიმრანაირ და ყვავილოვან მცენარეთა სარკვევი. პრაქტიკულ ვარჯიშობის დროს სახმარებელი. ტფ., 1919.

17308. შენგელია ზ. სამკურნალო მცენარეები. [თბ.], 1946.

კანზე: „ი. გრ. ეშმაკის მათრახი 10“.

17309. შენგელია ზ. საქართველოს ზოგიერთი შხამიანი მცენარეები. თბ., 1954.

17310. შენგელია ზ. საქართველოს სამკურნალო მცენარეები. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 2/IV.“ იქვე: „ოლეანდრა, 283; მერქანი, 283; თუთუბო, 270.“

გვ. 284. ხაზგასმულია: „ხაშხაში“, მიწერილია: „მე მგონი ყაყაჩო და ხაშხაში – ერთია. ყაყაჩო ნედლია და ხაშხაში – აქედან მიღებული სამკურნალო ფხვნილი. ი. გრ.“

გვ. 295. სათაურს: „წიგნში გამოყენებული უმთავრესი წყაროები“ მიწერილი აქვს: „აკლია?“

გვ. 299. სარჩევში მიწერილია: „უცუნა“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ბჭკალი, ბუსუსი“.

17311. ჩხიკვიშვილი ი. საქართველოს ხერხემლიანთა ნომენკლატურა. ტფ., 1926.

17312. ჩხიკვიშვილი ი. ჩინჩალაძე ლ. ზოოლოგიური გამოფენის გზამკვლევი. [საქ. სახელმწ. მუზეუმი.] თბ., 1957.

17313. ცომაია ნ. შეძენილ თვისებათა მემკვიდრეობა. თბ., 1953.

17314–17315. ჭიჭინაძე ა. მცენარეები და ცხოველები ცხელი ქვეყნებისა. დასურათებული. ტფ., 1913.

17316–17317. ჭიჭინაძე ა. ცხელი ქვეყნების მცენარეები და ცხოველები. სურათებით. ტფ., 1920. [კანზე: 1921].

17318. ჭიჭინაძე ა. ცხელი ქვეყნების მცენარეები და ცხოველები. სურათებით. [თბ.], 1929.

17319. ჯავახიშვილი გ. ამფიბიები. თბ., 1947.

17320. ჯავახიშვილი გ. თევზები. თბ., 1948.

17321. ჯანაშვილი ა. ირემი. თბ., 1950.
17322. ჯანაშვილი ა. კვერნა და მაჩვი. თბ., 1950.
17323. ჯანაშვილი ა. მგელი და აფთარი. თბ., 1950.
- 17324-17325. ჯანაშვილი ა. საქართველოს სასარგებლო ფრინველები. თბ., 1955.
17326. ჯანაშვილი ა. საქართველოს ძუძუმწოვრები. თბ., 1948.
17327. ჯანაშვილი ა. სისხლის ცრემლები. [მოთხრობები ცხოველებზე]. თბ., 1958.
17328. ჯანაშვილი ა. ფრინველები. თბ., 1948.
17329. ჯანაშვილი ა. ქვეწარმავლები. თბ., 1948.
17330. ჯანაშვილი ა. შველი. თბ., 1950.
17331. ჯანაშვილი ა. ჯიხვი. თბ., 1950.
17332. ჰეკელი ე. გრძნობათა ორგანოების წარმოშობა და განვითარება. ნათარგ. რუს. ორი სურათით. ტფ., 1898.
17333. ჰექსლი თ. ორგანული ბუნების მოვლენათა მიზეზები. 6 ლექცია რომელიც ავტორმა წაუკითხა მუშებს. თარგ. პ. სურგულაძისა. ქუთაისი, 1901.

ტექნიკური მეცნიერებანი

17334. ამოსოვი მ. ორთქმავალის მეპატრონე. თარგმ. ნ. პ. ჭავჭავაძის. ტფ., 1933.
17335. ანგარიში ზემო-ავჭალის, ვ. ი. ლენინის სახ. ჰიდროელსადგურის აღმშენებლობის. ტფ., 1929.
- კანზე: „ვახტანგ ქართველიშვილის წიგნებიდან. ი. გრ. 1952. 5/V“.
17336. აწერა 3-მ ხაზიან შაშხანა თოფისა, ნიმუში 1891 წლისა და 3-მ ხაზიან ლივერის, ნიმუში 1895 წლისა. თბ., 1918.
17337. ბაკურაძე ე. საქსოვ მანქანიდან მაქოს ვარდნის მიზეზები და მისი გასწორება. ტფ., 1932.
17338. ბარნოვი ა. ტელევიზორი. ტელემყურებელთა დასახმარებლად. თბ., 1962.
- თავფურცელზე: „ძველი თბილისის ძველ წარმომადგენელს ჩემი ახლო მეგობრის – იეთიმ გურჯის მეგობარს სოსოს ნიშნად პატივისცემისა. ავტორისაგან. 14/I 1963 წ.“.
17339. ბურღვა. ინსტრუქცია მელითონე მუშებისა და ოსტატებისთვის. ტფ., 1931.
17340. გამრეკლიძე ნ. ავიაქიმიური ანბანი. ტფ., 1926.
17341. გელო-ლანა ბ. რა გვიამბო ჩაიდანმა. თარგ. რუს. ი. აგლაძის მიერ. თბ., 1947.
17342. გოლცევი ვ. სინათლე. [ნარკვევი]. თბ., 1948.
17343. გოქსაძე ს. კავკასიური ტიპის ფიჩხ-ქვის ნაშენები. ტფ., 1927.
17344. ვისლოუხი ლ. რა არის ტურბინა. თარგმ. ა. კიკიანისა. ტფ., 1932.
17345. ზაჰესი. ვ. ი. ავაქოვის რედაქციით. ტფ., 1927.
17346. ზუევი ა. სამახსოვრო წიგნაკი. კამვოლ-მაუდის ქსოვის წარმოების ქვეოსტატთა და მქსოველთათვის. თარგ. ლ. ცაგარელისა. ტფ., 1932.

17347. თანამგზავრი ზაპესში. (სახელმძღვ. ექსკურსანტებისათვის). ტფ., 1927.
თავფურცელზე: ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ი. ელიაშვილი“.
17348. თვალსაჩინო ხელსაწყოების და პოლიტექნიკურ იარაღების კატალოგი.
ტფ., 1933.
17349. იაკოვლევს ა. ამბები ცხოვრებიდან. თბ., 1945.
თავფურცელზე: „ჩემ სოსოს! ილიკოსაგან. 1945 წ. 24. X. თბილისი“. იქვე:
„თარგმანი ილია ზურაბიშვილის. ქუმელა, 126; მაინ რიდი, 127“.
- გვ. 127. მოხაზულია: „მაცდურად“, მიწერილია: „დამცინავად. ი. გრ.“
- გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. გ. გიორგიძის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით:
„ახალგაზრდა კომ.“ 1945 წ. № 107, 6 ოქტ.“ 2. ა. ს. იაკოვლევს „შეხვედრები ამხ.
სტალინთან“, მინაწერით: „ინდუსტრ. ქუთაისი“, 1944 წ. № 186, 20 სექტ. და 21 სექტ.“
- ვ. ე. რიახიკოვის წერილი „В гостях у Яковлева“, მიწერილია: „Комс. Правда“ 1946, №
14, 16. I.“
17350. იანოვიჩი ლ. რა უნდა იცოდეს შემლესავმა. თარგმ. ალ. ბურთიკაშვილისა.
ტფ., 1933.
17351. იანქოშვილი მ. ელექტრონი და საოცარი მანქანები. ტფ., 1895.
17352. ილინი მ. მზე მაგიდაზე. საუბრები განათების შესახებ. თარგმ. ს.
ქვარიანისა. ტფ., 1936.
17353. ილინი მ. როგორ სწავლობდა ავტომობილი სიარულს. თარგმ. გრ.
იარალოვისა. თბ., 1948.
17354. ილინი მ. რომელი საათია? მოთხრობები დროის შესახებ. თბ., 1937.
17355. ილინი მ. რომელი საათია? [მოთხრობები]. თბ., 1949.
17356. კაკაბაძე ვ. ქიმია ადამიანის სამსახურში. ტფ., 1927.
- 17357–17358. კაკაბაძე ვ. ქიმიური მრეწველობის მნიშვნელობა და მისი
პერსპექტივები საქართველოში. ნაწ. 2. ტფ., 1926.
- თავფურცელზე: „სახსოვრად ძვირფას ილიკო... [?] ავტორისაგან. 7/X–27
ტფილისი“.
17359. კაკაბაძე ვ. ხის მასალის ქიმიური გადამამუშავება. ტფ., 1925.
17360. კოჩინი ნ. კულიბინი. [მთარგმნ. გ. გელაშვილი]. თბ., 1949.
17361. კროხალევი ვ. როგორ ვიმუშაოთ სარანდავ, საბურღავ და საღარავ
ჩარხებზე. თარგმ. შ. თუმშალიშვილის და ი. ტურაშვილის. ტფ., 1932.
- 17362–17363. ლეონტოვიჩი ა. სამჭედლო საქმე. გადამამუშ. და შევს. ა.
გულისაშვილის მიერ. ტფ., 1931.
17364. ნადირაშვილი ა. ტყავი და მთრიმლავეები. ტფ., 1934.
17365. ნადირაშვილი ა. ფეხი და კალაპოტი. თბ., 1937.
კანზე: „ღაბაში, 48“.
17366. ნატანები-ოზურგეთის რკინის გზა. თბ., 1923.
თავფ. და ტექსტი ქართ. და რუს. ენ.
17367. ორლოვეცი პ. სიზმრად და ცხადად. კაუჩუკი და მისი წარმოება. თარგმ.
მ. ფულარიასი. ტფ., 1924.
კანზე: „ი. გრ. 1924. 30/XII“.

17368. პერელმანი ი. რა უნდა იცოდეს ასფალტის დამგებმა. ტფ., 1933.
17369. პოზდნევი ა. როგორ სჯობია აგურების წყობა. ტფ., 1931.
17370. რა უნდა იცოდეს თითოეულმა აბონენტმა ავტომატურ ტელეფონის შესახებ. ტფ., 1934.
17371. რისთვის ყიდულობს სახელმწიფო უტილს? ტფ., 1930.
17372. სამახსოვრო სახანძრო უშიშროების ელემენტარული წესებისა. თბ., 1952.
- 17373–17374. სახელმძღვანელო საკერავი მანქანისათვის 127 კ. მოძრავი მაქოიანი. [თბ., წ. ა.].
17375. სელივანკინი ს. სესენკო პ. ციპლაკოვი პ. საიუველირო საქონელი და სურათები. თბ., 1958.
17376. სმირნოვი მ. ვინოგრადოვი ნ. ავიაცია და საჰაერო თავდაცვა. თბ., 1940.
17377. სოსელია მ. სახელმძღვანელო ვესტინჰაუზის და კაზანცევის ავტომატური მუხრუჭებისა. ტფ., 1928.
- თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იონა ვაკელი, 1930 წელი 21/XI“. იქვე: „ვიყიდე წიგნის მაღაზიაში. – ი. გრ. 1943. 20/III.“
17378. სპახი ა. საიარალო საქმე. ტფ., 1933.
17379. სტალინი ტექნიკის შესახებ. ტფ., 1934.
17380. სტეფენსონი. რკინისგზის შემომღები. ტფ., 1876.
- 17381–17382. ტექნიკური კატალოგი. ტფ., 1935.
17383. ტექნიკური პროპაგანდა ამხ. სტალინის სახ. ქარხანაში. თბ., 1932.
17384. ტყავი. [დამუშავების წესები]. თბ., 1932.
17385. ფადიევი ნ. პრაქტიკული სახელმძღვანელო იაფფასიანი ცეცხლისგან უზრუნველ-ყოფილი შენობები, ალიზის კედლები, ჭილის და ჩელტის ჭერი, თიხით შელესილი ჩალის სახურავები. თარგმ. ან. წერეთლისა. ტფ., 1910.
17386. ყურაშვილი ს. გელაშვილი ვ. არხი პატარა ლიახვზე. რეპორტაჟი არხის მშენებლობიდან. [ცხინვალი], 1952.
17387. შავი ქვის მრეწველი. შავი ქვის საქმე. (მრეწველთა საყურადღებოთ) [ქუთაისი], 1903.
- კანზე: „ი. გრიშაშვილი“. იქვე: „ავტორი ვფიქრობ სიმონ ქვარიანი უნდა იყოს. აღ. კოჭლავაშვილი, 12 დეკემბერი, 1960 წელი“.
17388. შავი-ქვის სტატისტიკა. წ. 13. 1918–1923 წლ. ტფ., 1924.
- კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ს. ქვარიანი.“
17389. შენგელი შ. როგორ იზადება ენგურის ქალაქი. თბ., 1961.
- კანის მე-2 გვ.: „საქართველოს სახალხო პოეტს, ერთ-ერთ ყველაზე პოპულარულსა და საყვარელ მწერალს ჩვენს ძვირფას ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 12. V. 61. ზუგდიდი.“
17390. ჩამოთვლა ნაკეთობათა, ნედლი მასალის, ნახევარ-ფაბრიკატის, დამხმარე მასალის და სათბობის მთავარი სახეებისა. ტფ., [1929].
- კანზე: „მასალა ლექსიკონისთვის. – ი. გრ. 1932. 20/II“.
17391. ჩიკვაძე გ. ზღვაოსნობისა და გემთმშენებლობის ისტორიიდან. თბ., 1953.
17392. ჩიჯავაძე ლ. კოჯრის ელექტრო-რკინიგზის გზა. „კერ-გზა“. ტფ., 1931.

17393. ჩიჯავაძე ლ. პრაქტიკული ჩვენებები საკავშირო მცირე გუნდის ორგანიზაციის და სატელეფონო კავშირის შესწავლისათვის. თბ., 1920.

თავფურცელზე: „პატივცემულ ბ-ნ პეტრეს ავტორისგან – 6/V–20 წ.“

17394. ჩომახიძე ს. როგორ ვიმუშაოთ ძაფის საღებ ქარხანაში. ტფ., 1930.

17395. ჩხეიძე გ. საადმინისტრაციო ხელოვნება. (ფუძემდებელი და საძირკველები). ტფ., 1931.

17396. ჩხეიძე გ. საშენი მასალები. ნაწ. 2. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ყველასათვის საყვარელ ქართველს – სოსო გრიშაშვილს ავტორისგან. 11/IX – 1933“.

17397–17398. ცინცაძე დ. გამოსადეგი ცნობები რკინიგზის ოპერაციების რევიზიისთვის. წ. 1. თბ., 1920.

თავფურცელზე: „ივანე ტიმოთეს ძე პოლუმორდვინოვს პატივისცემის აღსანიშნავად. 23/IV–21 წელი. დ. ცინცაძე“.

17399–173400. წერეთელი ა. ამბავი ერთი კაცის ცხოვრებისა. თომა ალვა ედისონი. ტფ., 1913.

17401. წესდება ჭიათურის შავი ქვის საექსპორტო საზოგადოებისა („ჩემო“). ტფ., 1921.

კანზე: „ჩემს ბიბ-ს. ი. გრ.“

17402–17404. წუწუნავა ნ. შავი-ქვა. (მარგანეცი). თბ., 1912.

17405. ჭიჭინაძე ბ. პირველდაწყებითი პრაქტიკული ჰიდრავლიკა. (სახელმძღვანელო და საცნობო წიგნაკი). თბ., 1919.

17406. ჭყონია ა. ჯემს უატტი ნოსირიდან ბარკალაიტი. ტფ., 1932.

კანის მე-2 გვ. 1933 წ. 31 იანვრის კალენდრის ფურცელია. მასზე დაბეჭდილია წერილი „დაბრიკეტების ახალი წესი. ამხ. ბარკალაიას მნიშვნელოვანი გამოგონება.“

17407. ხახანაშვილი მ. ფაიფური. თბ., 1960.

17408. ხეჩინაშვილი ვ. თვითრანის მფრინავი ნახჭი (მოდელი). მფრინავ ნახჭის აგება და მისი ფრენა. 13 ნახაზით და 5 სურათით. რუსულ ხელნაწერიდან გ. გიორგიძის თარგმ. [ტფ.], 1925.

17409. ხეჩინაშვილი ვ. საჭაერო ფლოტი. მისი ისტორია და დღევანდელი მდგომარეობა. 25 სურათით. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „Глубокоуважаемому И. Гришашвили от автора. В. Хечинашвили. 30 X–33 г.“

17410. ხეჩინაშვილი ვ. ფრენოსნობის და ჰაეროსნობის ანბანი. [თბ.], 1927.

თავფურცელზე: „Глубокоуважаемому И. Гришашвили, от автора Хечинашвили. 30 X–33.“

17411. ჯაში ი. ავტომობილის მართვა და ექსპლოატაცია. ბათუმი, 1949.

თავფურცელზე: „სოსო-ჯან! ამ მშრალი წიგნის ავტორი, როგორც გავიგე შვილი ყოფილა იმ წყეულ ჯაშის, რომელიც ერთ დროს ილიას მოურავად იყო და რომელმაც მის მკვლელობაში დაიდო წილი... ამიტომ შეგიძლიათ ეს „წიგნი“ თქვენს ბიბლიოთეკაში არ შეინახოთ. ა. ფ.“

17412. ჯაში მ. საღებავი მასალები. ტფ., 1930.

კანზე: „ბორჯომი. 1931. 24 VII. ი. გრ.“

სოფლის მეურნეობა

ზოგადი საკითხები

კოლმეურნეობანი. საბჭოთა მეურნეობანი

17413. გოგოლაძე ვ. ზემო სვანეთის სოფლის მეურნეობა სოც. რეკონსტრუქციის გზაზე. ტფ., 1935.
17414. თოდუა გ. დიღმის სასწავლო საცდელი მეურნეობა. თბ., 1962.
17415. იაკოვლევი ი. კოლმეურნეობათა მშენებლობის სადღეისო საკითხები. თბ., 1930.
17416. კოლმეურნეობა „ლენინის ანდერძი“. საქ. სსრ გურჯაანის რაიონი. სოფ. ველისციხე. თბ., 1962.
17417. კოლხიდმშენი. ტფ., 1935.
- სუპერზე: „1935 წ. 13 იანვარი. ამ ყრილობაზე ლექსი წავიკითხე „ახალი სოფელი“. დაიბ. „სიტყვა და საქმე“, 1934, № 1.“
17418. მახარაძე ფ. სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაცია. ტფ., 1928.
17419. მახარაძე ფ. უდიდესი გარდატეხის ხანა სოფლის მეურნეობაში. თბ., 1930.
17420. მახარაძე ფ. ჩვენი სოფლის მეურნეობის განვითარების გზები. [ტფ.], 1927.
17421. ჟღენტა გ. კონსტანტინე მიხეილის-ძე ამირეჯიბი. [ბიოგრაფია]. თბ., 1959.
17422. როსტომაშვილი ი. ელექტრონიკენ! ელექტრონი სოფლად და მეურნეობაში. ტფ., 1924.
17423. სასოფლო-მეურნეობის და მრეწველობის ნაწარმოებთა კავკასიის გამოფენა 1889 წ. გამოფენის წესები და პროგრამა. თბ., 1889.
17424. საბჭოთა მეურნეობა „ვარკეთილი“. თბ., 1962.
17425. სასოფლო სამეურნეო არტელის სანიმუშო წესდება. თბ., 1930.
17426. სასოფლო-სამეურნეო ბიულეტენი. თბ., 1957.
17427. საქართველოს სს რესპუბლიკის პავილიონი. მეგზური. მოსკოვი, 1939.
17428. სრულიად-საკავშირო სასოფლო სამეურნეო გამოფენა, პავილიონი საქართველოს სსრ. მეგზური. მოსკოვი, 1940.
17429. სტალინი ი. დიდი გარდატეხის წელი. ტფ., 1930.
17430. სტალინი ი. თავბრუდასხმა მიღწევების გამო. თბ., 1930.
17431. სტალინი-ჯუღაშვილი ი. პასუხი ამხ. კოლმეურნეებს. თბ., 1930.
17432. სტალინი ი. სიტყვა მოწინავე კომბაინერთა და კომბაინერ ქალთა თათბირებზე. 1953 წ. 1 დეკემბერს. ტფ., 1935.

17433. ფართოდ გავშალოთ კომკავშირული ლაშქრობა საბჭოთა ფლორიდისათვის. [ტფ., 1935].
17434. ქართველი გლეხობის სიტყვა. თბ., 1947.
17435. ჩხაიძე ა. სახალხო აკადემია. [სას.-სამ. გამოფენა მოსკოვში]. ბათუმი, 1955.
17436. ცაგარელი ვ. როგორ მოვაწყოთ და უხელმძღვანელოთ სოფლის კოლექტიურ მეურნეობებს. ტფ., 1928.
17437. წესდება ქართული სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებისა. თბ., 1910.
კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი მხოლოდ უნივერსიტეტშია“.
17438. ჭყონია ა. ბოლშევიკური სოფლის გზა. ტფ., 1931.
17439. ჭყონია ა. მოწინავეთა ძახილი. ტფ., 1931.

ზოგადი მიწათმოქმედება

ნიადაგმცოდნეობა. მცენარეთა დაცვა

17440. აღნიაშვილი ნ. სოფლის მეურნეობის მავნებლები. ტფ., 1928.
კანზე ავტორის გვართან: „(ავრონომი). ი. გრ.“
17441. ბობოხიძე ა. ნიადაგის განოყიერება. პროფ. კ. მ. ამირაჯიბის რედ. და წინასიტყვ. ტფ., 1930.
თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 25/VIII-30 წ.“
17442. გულბათიშვილი გ. ნიადაგი. ტფ., 1915.
17443. დებულეზა კავკასს აქეთა მხრის მიწების სარწყავ წყლების ხმარებისა და წესები სარწყავ წყლების ხმარების აწმყოფის უფლების განსაზღვრისთვის. თბ., 1892.
17444. დოლიძე მ. სტეფანოვი ე. ციტრუსოვან და ჩაის კულტურათა უმთავრესი მავნებლები აჭარაში და მათთან ბრძოლა. ბათუმი, 1950.
შმუცტიტულზე: „პოეტ ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას კ. რურუა. 30/III-1950 წ.“
17445. ევსტროპოვი ი. ხვატარი და მახრა. ტფ., 1929.
17446. ვართანოვი ა. ივანეს საუბარი გლეხის ბიჭებთან. თფ., 1873.
17447. ზაალიშვილი მ. საზოგადო მიწათ-მოქმედება. თბ., 1891.
17448. თოდუა ნ. საქართველოს ნორჩი ნატურალისტები საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე. თბ., 1955.
შმუცტიტულზე: „რუსთაველისა და ბესიკის სახელოვან მემკვიდრეს, ჩემს საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი ნ. თოდუა. 5. VII. 55“.
17449. ინსტრუქცია სას.-სამ. კულტურათა მდგომარეობის გამომკვლელ საექსპერტო კომისიებისათვის 1924 წ. ტფ., წ. ა.
17450. კეცხოველი ნ. კულტურულ მცენარეთა ზონები საქართველოში. თბ., 1957.
თავფურცელზე: „მვირფას სოსო გრიშაშვილს დიდი სიყვარულითა და პატივისცემით ავტორისაგან. 7. 1. 58“.

წიგნში ნიკო კეცხოველის წიგნების ექსლიბრისი.

17451. კეცხოველი ნ. საქართველოს სუბტროპიკულ კულტურათა ისტორიისათვის – ამონაბეჭდი: საქ. სას. სამ. ინ-ტის შრომები, ტ. XIII, 1941.

გვ. 33. წარწერა: ღრმად პატივცემულს. აკადემიკოსს გ. ახვლედიანს ავტორისაგან. 6/XI-41“.

17452–17453. ლისენკო ტ. აგრობიოლოგია. შრომები გენეტიკის, სელექციისა და მეთესლეობის საკითხებზე. [თარგ. დ. აგლაძისა. თბ.], 1950.

ყდაზე: „მიძღვნეს!“

ფორზაცზე: „ნიშნად პატივისცემისა პოეტ აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს საქ. სას.-სამ. ინსტიტუტის აგრონომიული ფაკულტეტის კოლექტივისაგან. 1953 წელი“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „საჩუქრად ძვირფას პოეტ აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს მეაბრეშუმეობის და ჰიდრომელიორაციის ფაკ. სტუდენტებისაგან. შეხვედრის აღსანიშნავად. 18 აპრილი 1951 წელი ქ. თბილისი“.

17454–17456. მამაცაშვილი ქ. დრო არის საქმეს შეუდგეთ. თბ., 1881.

17457. მამრამე გ. სვანიძე გ. ი. ბ. სტალინის სახელობის სამგორის სარწყავი სისტემა. თბ., 1953.

17458. მაყაშვილი ა. მიწის გაპატიება მცენარითაც შეიძლება. ტფ., 1925.

17459. მენდელი გ. ცდები მცენარეთა ჰიბრიდებზე. ტფ., 1929.

17460. მიჩურინი ი. სამოცი წლის მუშაობის შედეგები. თარგ. თბ., 1948.

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „1855–1935“.

17461. ნაგორნი პ. ნაყოფის სიდამპლე. ტფ., 1920.

17462. ნათესების მოვლა სწავლების 1-ლი წელი. თბ., 1951.

17463. ნაკაშიძე ე. ნაგავიც სიმდიდრეა. ტფ., 1931.

17464. სარეველა მცენარეები და მათ წინააღმდეგ ბრძოლის ღონისძიებანი. თბ., 1951.

17465. სოფლის მეურნეობის მოწინავე ადამიანები. ნარკვევები. თბ., 1956.

17466–17468. ტერ-ბარსელიანცი ჰ. კალია და მისი მოსპობის საშუალობები. ტფ., 1880.

17469. წინამძღვრიშვილი ი. მიწათმოქმედების საერთოთ და კერძოთ მოქმედების საუბარი. ტფ., 1919.

17470. ჰარვუდ ა. განახლებული დედამიწა. პორფ. კ. პ. ტიმირიაზევის შემოკლ. გამოცემიდან. ლ. სოსნოვსკის წინასიტყვ. [თბ.], 1926.

კერძო მემცენარეობა

მინდვრის კულტურები

17471. აბესაძე გ. ნუ დასთესავთ გადაურჩეველ თესლს. ტფ., 1925.

17472. აბესაძე გ. სიმინდის მავნებლები და მათთან ბრძოლა. ტფ., 1925.

- 17473–17475. გულბათიშვილი ვ. საკვები ბალახები. ტფ., 1915.
17476. დავითაშვილი მ. სიმინდის ანბანი. თბ., 1961.
17477. დავითაშვილი მ. ძვირფასი მცენარე. თბ., 1955.
- თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტსა და ადამიანს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. მ. დავითაშვილი. 20. V. 55.“
17478. დალაქიშვილი მ. იონჯა. თბ., 1948.
- 17479–17480. იონჯა. ვ. გულბათიშვილის რედ. ტფ., 1911.
- კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“
17481. კანდაუროვი ნ. მარცვლის და ფქვილის მავნებლები. ტფ., 1925.
17482. კეცხოველი ნ. მოსპეთ ნარი და თეთრი შვრია! ტფ., 1925.
17483. კეცხოველი ნ. როგორ ვებრძოლოთ ნათესების მტრებს. ტფ., 1925.
17484. მაისურიანი ნ. როგორ მივიღოთ პურის დიდი მოსავალი? ტფ., 1925.
- 17485–17486. ნიჟარაძე ნ. აჭარის ალპური მეურნეობა (საიალალო მეურნეობა). ბათუმი, 1948.
17487. როსტომაშვილი ი. ალავერდა ბალახის თესვა-მოყვანა. ტფ., 1910.
- 17488–17489. როსტომაშვილი ი. პურის ბოსტანი. მოყვანა პურისა ჩინური-იაპონური წესით. თბ., 1902.
- 17490–17491. როსტომაშვილი ი. პურის თესვა-მოყვანა. ტფ., 1910.
17492. სამადაშვილი დ. თესლი, მისი მნიშვნელობა მოსავლიანობისათვის და დამზადება. სიღნაღი, 1919.
17493. სანაძე ა. იონჯის თესვა ხელსაყრელია. ტფ., 1925.
17494. სანაძე ა. წითელი სამყურა საუკეთესო საკვებია. ტფ., 1925.
17495. სანიკიძე ა. მწვანე კონვეირი და მისი მნიშვნელობა პროდუქტიული მეცხოველეობის აღმავლობისათვის. თბ., 1950.
17496. სიუხვე ხორბლისა და საიდუმლოება მიწის სიმდიდრისა. ტფ., 1909.
17497. ტიმოფეევი მ. გაუფრთხილდით სათიბებს! ტფ., 1925.
17498. ტიმოფეევი მ. როგორ გადავარჩინოთ თივა ავდარში. ტფ., 1925.

ტექნიკური კულტურები

17499. ბაბურინი ა. ბამბუკი. ტფ., 1931
17500. ბახტაძე ქ. ახალი ქართული ჩაი. ბათუმი, 1950.
17501. ბახტაძე ქ. ჩაის პლანტაციის მაღალი ხარისხისათვის. ბათუმი, 1954.
17502. გუგუშვილი პ. ჩაის კულტურის ისტორიისათვის საქართველოსა და კავკასიაში. – ამონაჭერი: საქ. სსრ. მეცნ. აკად. მოამბე, ტ. 6, 1945.
17503. დავითაშვილი მ. ჩაი ჩვენი ქართული. [ნარკვევი]. თბ., 1966.
- თავფურცელზე: „ქართული ჩაის მომღერლის იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას ავტორისაგან. 21/IV“.

17504. დემეტრაშვილი ო. ნაირა გოგატაძე და მისი მეგობრები. [ნარკვევი]. თბ., 1960.
17505. მალაზონია ნ. ასმათ ჯიჯავაძე. ნარკვევი. ბათუმი, 1950.
17506. პრიხოდკო ვ. ახალგაზრდა ჩაის პლანტაციის მოვლა. ტფ., 1928.
17507. რურუა ი. სოციალისტური შრომის გმირები. ნათელა ჩელევაძე. მიხ. ხუნდაძე. ნარკვევები. ბათუმი, 1952.
17508. საბჭოთა საქართველოს ჩაის ოაზისი. ჩაქვის სახალხო მამული. ქუთაისი, 1924. პარალ. ტექსტი რუს. ენ.
17509. ტარატინოვი ნ. ამერიკული ბამბა და მისი მოშენება ამიერ-კავკასიაში. მოკლე დარიგება. ტფ., 1898.
17510. ტარატინოვი ნ. ბამბის თესვა-მოყვანა. ტფ., 1911.
17511. ტიმოფეევი ს. მოკლე დარიგება ჩაის ბუჩქის გაშენების შესახებ ქუთაისის გუბერნიის დასავლეთ ნაწილში. თარგმ. აგრ. ერ. ნაკაშიძისა. ტფ., 1904.
თავფურცელზე: „თბილისში მხოლოდ საქ. მუზეუმშია. ი. გრ.“
17512. ქურდიანი ი. ნაკაშიძე ე. ტექნიკური კულტურები. ტფ., ნაწ. 2. ბოჭკოვანი მცენარეები. 1932.

მეზოსტნეობა

მეყვავილეობა

17513. დარეჯანაშვილი ა. საბოსტნე მცენარეების თესვა-მოყვანა და შენახვა-მოხმარება. თბ., 1914.
17514. დიასამიძე შ. შუააზიური ნესვის ჯიშების მოვლა-მოყვანის წესები საქართველოში. თბ., 1947.
17515. ესიტაშვილი გ. ხახვის კულტურა. თბ., 1952.
17516. ვერმიშევი ა. საბოსტნე ნერგის გამოყვანა. ტფ., 1925.
17517. კანდაუროვი ნ. ბოსტნეულის მავნებლებთან ბრძოლა. ტფ., 1925.
17518. კანდაუროვი ნ. რა ვიხმართ ბოსტანში ნაკელის მაგივრად. ტფ., 1925.
17519. კანდაუროვი ნ. როგორ მოვსპოთ კარტოფილისა და ჭარხლის ავადმყოფობა. ტფ., 1925.
17520. კაპანაძე ე. პამიდორის ადრეული და უხვი მოსავლის მიღების მეთოდები. თბ., 1960.
17521. კერესელიძე ა. საკარმიდამო ბაღნარები. თბ., 1960.
17522. კობერიძე ა. ზრდის სტიმულატორების გავლენა პამიდორის მოსავლიანობაზე. თბ., 1953.
17523. მაისურიანი ნ. კარტოფილის წესიერი მოვლა-მოყვანა. ტფ., 1925.
17524. მაისურიანი ნ. რისთვის და როგორ უნდა მოვიყვანოთ საკვები ჭარხალი? ტფ., 1925.

17525. მაჭავარიანი ი. ბოსტნეული და ბაღიერი მცენარეების მეთესლეობა. თბ., 1958.
17526. მინდაძე გ. ვარდი. თბ., 1953.
- 17527–17528. ნახუცრიშვილი გ. სასარგებლო მცენარეები. კარტოფილი. ტფ., 1911.
- კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“
17529. ქარცივაძე მ. შაქრის ჭარხლის კულტურა საქართველოში. ტფ., 1932.
17530. შარაშიძე ა. საოჯახო ბოსტანი. წ. 1. ტფ., 1925.
17531. ჯალაღონია შ. საზამთროს ახალი ჯიში „სოხუმური“. თბ., 1960.
17532. ჯიქიძე თ. ყვავილები ფესტივალზე. [თბ.], 1957.

მეხილეობა

17533. ა. ნ-ლი. მუშაობა ხეხილის ბაღში გაზაფხულზე. [თბ.], 1932.
17534. ადამია ა. მებაღე. [გიორგი თაქთაქიშვილი, სოფ. რველი]. თბ., 1949.
17535. ბელიკოვი ვ. ციტრუსოვან კულტურების დაცვა მავნებლებისა და ავადმყოფობებისაგან. ტფ., 1936.
17536. ბიბილაშვილი ვ. ხეხილის გასხვლა და ტანის გამოყვანა. ტფ., 1925.
17537. ბუჩუკური ა. აგროწესები მეხილეობაში. [თბ.], 1933.
17538. გაბაშვილი მ. ხილის მზეზე ხმობა ამერიკული წესით. ქუთაისი, 1930.
- 17539–17540. გამსახურდია ა. ფისტა და ნუში. თბ., 1936.
17541. გორთამაშვილი დ. მებაღეობა. მოკლე სახელმძღვანელო ხეხილთა გამრავლებისა და მოვლისა. ქუთაისი, 1919.
- 17542–17544. დარეჯანაშვილი ა. საუნჯე მეურნისა ანუ მოვლა, მოშენება და გამოყენება ყოველ-გვარ ხეხილებისა და ხეებისა. თბ., 1903.
- კანზე: „ქაღაზბადამი, 17; ჯონჯოლი, 44; თუთუბო, 36“.
- გვ. I. „ი. გრ. 1941. 20/XII. ვიყიდე“.
- 17545–17546. დარეჯანაშვილი ა. ხეხილის დარგვა და მისი მოვლა. (პრაქტიკული სახელმძღვანელო). ტფ., 1892.
17547. დარეჯანაშვილი ა. და როსტომაშვილი ი. ხეხილის გამრავლება და მოვლა. თბ., 1903.
17548. ეკიმოვი ე. როგორ გავაშენოთ ციტრუსოვანთა ბაღი და როგორ მოვუაროთ მას მსხმოიარობის დაწყებამდე. ტფ., 1936.
17549. ეკიმოვი ე. როგორ მოვუაროთ მსხმოიარე ციტრუსოვან ბაღს. (ლიმონი, მანდარინი, ფორთოხალი). ტფ., 1936.
17550. ეკიმოვი ე. ციტრუსოვანთა ნარგავებისა და სანერგეების დაცვა ყინვისა და ქარისაგან. [თბ.], 1936.
17551. ვ. შ-ელი. სასუქის მნიშვნელობა ხეხილებისათვის. ტფ., [წ. ა.].

17552. თურქია ე. ლედვის ხის კულტურა და მისი ნაყოფის გამოყენება. ტფ., 1931.

17553. კაჭარავა პ. ხეხილის ბაღის მოვლა. თბ., 1951.

კანზე: „გვ. 97. გაახალგაზრდავებული ხეხილი; ხეხილი, 95; მერქანი, 96“.

17554. კაჭარავა პ. ხეხილის ბაღის მოვლა. თბ., 1954.

17555. კეცხოველი ნ. ჩვენში გასაშენებელი მსხლის ჯიშები. ტფ., 1925.

17556. კეცხოველი ნ. ჩვენში გასაშენებელი ვაშლის ჯიშები. ტფ., 1925.

17557. ლ-ენი. თუთის ხე. ტფ., 1930.

17558. მაჭავარიანი გ. ნუშის ხე. ტფ., 1931.

17559. მინდაძე გ. მარწყვი. თბ., 1953.

17560. ნაკაშიძე ერ. თხილი, მისი გაშენება და მოვლა. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „გოგი ბერიშვილს ავტორისაგან“.

17561. ნაკაშიძე ერ. მანდარინის გაშენება და მოვლა. ტფ., 1930.

17562. რამიშვილი მ. და ერისთავი ე. მიჩურინელი ვ. ბესტავაშვილი. თბ., 1950.

17563. როსტომაშვილი ი. ხეხილის გამრავლება და მოვლა. [თბ., წ. ა.].

17564–17565. საქართველოს კულტურული ფლორის ატლასი. ნ. კეცხოველის წინასიტყვ. და რედ. ტ. 1–2. თბ., 1939–1941.

ტ. 1. ხომეზურაშვილი ნ. და ერისთავი ე. საქართველოს ადგილობრივი ხილის ჯიშები. 1939.

ფორზაცზე: „ნამღვენი. იხ. ქვეფურცელი. ი. გრ.“

თავფურცელზე დაბეჭდილია: „პოეზიის შესანიშნავ ოსტატს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. (მის შემოქმედების საღამოსთან დაკავშირებით). საქართველოს სას.-სამეურნეო ინსტიტუტის დირექტორი ბ. იაკობაშვილი. პარტბიუროს მდივანი გ. ჩაგელიშვილი. ადგილკომის თავმჯდომარე პ. ჟღენტი. 10–XI–44 წ. ქ. თბილისი“.

ტ. 2. ხომეზურაშვილი ნ. და ერისთავი ე. საქართველოს სამრეწველო ხილის ჯიშები. 1941.

თავფურცელზე დაბეჭდილია: „პოეზიის შესანიშნავ ოსტატს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა (მის შემოქმედების საღამოსთან დაკავშირებით) საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის დირექციის, პარტბიუროსა და ადგილკომისაგან. ინსტიტუტის დირექტორი ბ. იაკობაშვილი. პარტბიუროს მდივანი გ. ჩაგელიშვილი. ადგილკომის თავმჯდომარე პ. ჟღენტი. 10–XI–44 წ. ქ. თბილისი“.

17566. სტრეზკოვა ა. ბროწეული. ტფ., 1931.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „სიროფსნარ-შარაბ“-ს, არშიაზე წერია: „მაშარაბი“.

17567. ფრიდონოვი გ. და ფრიდონოვი მ. ხეხილების სანერგეები და ბაღები. სად. სკრას მახლობლად. ამიერკავკასიის რკინისგზა, გორის მაზრა, თფილისის გუბერნია. ხეხილების და ბუჩქნარების კატალოგი. განყ. ქ. ქუთაისში სას. სამ. ამხანაგობა „კოლხიდასთან“. ტფ., 1905.

17568. ქარცივაძე მ. ნაყოფის ჭია. ტფ., 1903.

17569. შანიძე ვ. ლიმონები და სხვა მჟავე ნაყოფიანი ნარინჯოვნები. ბათუმი, 1949.

შმუცტიტულზე: „ჩვენს ძვირფას პოეტ-აკადემიკოს, ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. პ. რურუა, 10/XI. 49 წ. ბათუმი“.

17570. ჩხაიძე ა. თუთის ხე. ტფ., 1929.

მევენახეობა-მელვინეობა

17571. ბიბილაშვილი ვ. ფილოქსერა. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „მივეცი 15 კ. ი. გრ.“

17572–17574. დარეჯანაშვილი ა. ვაზის მოვლა-მოშენება და ღვინის დაყენება. ტფ., 1910.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

17575. დარიგება ვაზის ობის და ნაცრის წამლობის შესახებ. გაზ. „მეურნის“ რედაქციის დაბეჭდილი. 15 აპრილი 1893 წლისა. თბ., 1893.

17576. დემენტიევი ა. მოკლე სახელმძღვანელო ამერიკულ ვაზის ძირზე ვენახების გაშენების კავკასიაში. თარგ. ივ. ო. იოსელიანისა. თფ., 1914.

17577. ვაზის ნამყენის წარმოების აგროტექნიკა. ტფ., 1936.

17578–17579. თათბირი ამერიკულ ვაზის კულტურის მცოდნე პირთა, მოწვეული ქართულ სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების მიერ ქალაქ თელავში. 22–23 აპრილს 1912 წელს. ტფ., 1912.

17580–17581. კანონი შესახებ ფილოქსერისა და ვენახების ყველა სხვა დამაზარალებელ სენთა წინააღმდეგ ბრძოლისა. თბ., 1910.

17582. კარბელაშვილი ე. მევენახეთა ამხანაგობების მოქმედება. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ჩემს გოგიას ავტორისაგან. 1925. 21. VIII“.

17583–17585. კოსტიჩევი პ. მოსაზრებანი ყირიმის ვენახების გაპოხიერების შესახებ. თბ., 1898.

17586. მაკარაშვილი ნ. მოკლე დარიგება როგორ უნდა მოისპოს ყურძნის ჭია ვენახებში. ტფ., 1914.

კანზე: „არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“. ი. გრ.“

17587. მევენახეთა საზოგადოება „ალექსანდრეული“ – წესდება. თბ., 1915.

17588–17589. მკურნალი ნ. ხილეულის ღვინო. პრაქტიკული დარიგება მის გაკეთება და შენახვაზე. ქუთაისი, 1894.

თავფურცელზე: „მხოლოდ ლენინგრადშია! ი. გრ.“

17590–17591. მოდებაძე კ. მელვინეობა. ქუთაისი, 1914. წიგნაკი 1–2.

17592. მოკლე დარიგება ვაზის ობისა და ნაცრის წამლობის შესახებ. ტფ., 1915.

17593. მუკუხნის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობა. თბ., 1962.

17594. ნაფარეულის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობა. თბ., 1962.

17595–17596. პეტრიაშვილი ვ. ვაზი. მისი მოშენება და მოვლა. წგ. 1–2. ქუთაისი, 1896–1897.

წ. 1. 1896.

წ. 2. 1897.

17597. პეტრიაშვილი ვ. ღვინის დაყენება. ტფ., 1895.

ყდის მე-2 გვ.: „პეტრიაშვილზე 1945 წელს გამოვიდა იმნადის პატარა წიგნი. ი. გრ.“. იქვე: „ღვინის რაობისათვის, 422“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1943. 13/V. P. S. იბეჭდებოდა „მოამბეში“ ი. გრ.“

თავფურცელზე ბეჭედი: „საქართველოს სსრ სახელმწიფო წიგნის პალატის ბიბლიოთეკა: წიგნის № 2570.“ იქვე წერია: „გადაეცვალა ი. გრიშაშვილს სხვა წიგნებში. ელ. დიასამიძე. 14/V. 43 წ.“

თავფურცელთან გაზეთიდან „კომ.“, 1945 წ. № 46, 6 მარტი“ ამონაჭერი დ. იმნადის წერილი „პროფესორი ვასილ მოსეს-ძე პეტრიაშვილი. (1845–1945)“.

წიგნში ფურცელი წარწერით: „სიმწიფე, იხ. გვ. 14; ყურძნის მოკრეფა, 29, 30...“ და სხვა“. ფურცელს ი. გრ. ხელით მიწერილი აქვს: „ეს ნაწერი ეკუთვნის ი. ფანცხავას“.

ყუაზე ამოკვეთილია: „ი. ფ.“ (იაკობ ფანცხავა).

17598. რამიშვილი მ. გურიის, სამეგრელოს და აჭარის ვაზის ჯიშები. პროფ. ნ. კეცხოველის წინასიტყვ. და რედ. თბ., 1948.

თავფურცლის პირველ გვ.: „ჩემს ბიბლიოთეკას ი. გრ. 1949 ახალი წელი“.

გვ. 322. „გამოყენებული ლიტერატურა“-ის არშიაზე: „აკლია: პეტრიაშვილის „ღვინის დაყენება“. („მოამბე“).

17599. რამიშვილი მ. მეზღობის მევენახეობის და მეღვინეობის სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტი. თბ., 1962.

17600. რამიშვილი მ. ბერიძე გ. საქართველოს მევენახეობა და მეღვინეობა. თბ., 1962.

17601–17602. სტაროსელსკი ვ. მოკლე დარიგება ამერიკული ვაზის გაშენების შესახებ ქუთაისის გუბერნიაში. ტფ., 1900.

17603. [სულხანიშვილი ვ.]. ვაზის ობი. (მილდუი ანუ ვაზის პერონოსპორა). შედგ. პ. ვილასა წიგნის ხელმძღვანელობით ვ. ს-შვილის მიერ. ტფ., 1888.

თავფურცელზე ავტორის კრიპტონიმი გახსნილია, მიწერილია: „ვასო სულხანიშვილი (?). ი. გრ.“

17604–17605. სულხანიშვილი ვ. სამეურნეო ფურცელი. ვაზის ობი და მისი წამლობა. თბ., 1889.

17606. ქვარიანი ს. ამერიკული ვაზით ვენახის გაშენება. (მოკლე დარიგება). ქუთაისი, 1900.

17607–17608. ქვარიანი ს. ახალი საუკეთესო წესი ვენახების გაშენებისა საქართველოში. თბ., 1897.

17609. ქვარიანი ს. ნამყენი ვაზით ვენახის გაშენება. (მოკლე დარიგება). ქუთაისი, 1901.

17610–17611. ჩოლაყაშვილი ს. ფილოქსერა და მასთან ბრძოლა. თბ., 1912.

17612–17613. [წინამძღვრიშვილი ი.] ვაზის მოშენება. (Vitis vinifera). ტფ., 1889.

კანის მე-2 გვ.: „საქ. სახალხო პოეტს, ქართულ კულტურის მოყვარულს, ქართველ ბუკინისტების მეგობარს ი. გრიშაშვილს, მისი 70 წლის იუბილეს გამო. ვალერიან ლორთქიფანიძე 6/X 59“.

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ.: „თაბაშირი, გვ. 31–47“.

17614. ჯორჯაძე ლ. მევენახეობა და ღვინის დაყენება, კეთება და გაუმჯობესება. ხელთმძღვანელობისათვის კახური ღვინის მაყენებლებისა. თბ., 1876.

ხაზგასმულია: „თ. ლ. ე. ჯორჯაძისაგან,“ მიწერილია: „ლევან ჯორჯაძე: ბიძა არჩილ ჯორჯაძისა, სამხედრო პირი, ეს წიგნი, როგორც პირველი ცდა, საინტერესოა. 1935. 28. XI. ი. გრ.“

მეტყევეობა. გამწვანება

17615. გულისაშვილი ვ. ტყე და მისი მნიშვნელობა. თბ., 1946.

17616. გულისაშვილი ვ. მათიკაშვილი ვ. სხიერელი ვ. მერქნიან ჯიშთა ასორტიმენტი საქართველოს ცალკეული რაიონების გამწვანება-გატყიანებისათვის. თბ., 1951.

კანზე: „ლექსიკონისთვის, გვ. 16“.

17617. ინსტრუქცია ხე-ტყის დამზადებაზე ბრიგადული მეთოდით მუშაობის ჩამოსაყალიბებლად. სოხუმი, 1931.

17618. კროტკოვი ა. რა არის ტყე. მთარგ. ზ. კლიმიაშვილი. ტფ., 1932.

17619. ნადარეიშვილი შ. ზემო სვანეთის ტყის მასივები და მათი ექსპლოატაციის პერსპექტივები. ტფ., 1930.

17620. სალარიძე გ. ტყის გონიერი მოვლა-მოშენება და მოხმარება. ტფ., 1896.

17621. ქურდიანი ს. ზოგიერთი ჩვენებური ტყის ჯიშის ზრდა-განვითარება. ამონაბეჭდი: ტფ., უნ-ტის მოამბე, ტ. 5, 1924.

17622. ქურდიანი ს. მეტყეობა. ენციკლოპედიური კურსი. ტ. 1. ტფ., 1922.

17623. ხმალაძე ი. გამწვანების საფუძვლები. [რედ. ნ. კეცხოველი]. თბ., 1961.

თავფურცელზე: „სახელოვან ქართველ პოეტს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორისაგან. 8/VIII–61“.

17624–17625. ხმალაძე ი. წინანდლის ბაღი. (მეგზური). თბ., 1946.

თავფურცელზე: „პატივც. ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 5/XI–46. წინანდალი“.

კანზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა, გვ. 5, 7“.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „რედაქტორი დოც. ვიქტ. მირზაშვილი. ყდა ავტორისა. ი. გრ.“

გვ. 45. მოთავსებული სურათის გასწვრივ წერია: „სხვა გამოცემებში ეს გვერდი არ არის. ი. გრ.“

ამონაჭერი გაზეთიდან ცნობა წინამდებარე წიგნის გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1946, № 44“.

მეორე ცალის კანზე: „დუბლ. ეს ვარიანტია“ და გაზეთიდან ამონაჭერი თ. კუნჭულის წერილი: „ი. ხმალაძე ქედს იხრის უცხოეთის წინაშე“, მინაწერით: „კომ“, 9 ივლისი, 1952 წ. № 161“.

17626–17627. ხოდოროვსკი ვ. როგორი იარაღია საჭირო ტყის მჭრელისათვის. თარგ. აკ. კალანდარიშვილისა. ინჟ. ა. ჯაფარიძის რედ-ით. ტფ., 1933.

კანზე: „აკლია ტერმინოლოგია“.

მეცხოველეობა. მეფრინველეობა.

17628. ანდრეევი ნ. ნორჩი მემტრედე. თბ., 1940.

კანზე: „ფარდახტი“.

17629. ანთაძე ნ. ინდაურის მოშენება. თბ., 1951.

17630. გედევანიშვილი რ. მსხვილფეხა რქიანი საქონელი. სახელმძღვ. ტექნიკუმებისათვის. თბ., 1929.

17631. [გოგნიაშვილი ვ.]. როგორ შევარჩიოთ კარგი ბუღა. ტფ., 1931. სათაურთან ავტორი: ვ. ა. გოგიაშვილი.

კანზე ხაზგასმულია ავტორის გვარი და მიწერილია: „შეცდომაა: უნდა იყოს გოგნიაშვილი. ამ გოგნიაშვილისა ეს პირველი წიგნია და ესეც შეცდომით. ი. გრ.“

17632. გოგნიაშვილი ვ. როგორ შევარჩიოთ კარგი ბუღა. ტფ., 1932.

17633. გუგუშვილი პ. მეფრინველეობა საქართველოსა და ამიერკავკასიაში. (1801–1920). – ამონაბეჭდი: „სტალინის სახ. თბილისის სახ. უნ-ტის შრომები, 1948. XXXIV“.

17634. ერქომაიშვილი ს. საკვების დასილოსება ანუ დაწნილება. ტფ., 1930.

17635. ზაალიშვილი მ. საზოგადო ზოოტეხნია ანუ საქონლის მოვლა-მოშენება. თბ., 1890.

17636. კლეინი ე. მეწველი ძროხის ამორჩევა. ტფ., 1925.

17637. ლეონიძე ლ. მეღორეობა. ტფ., 1924.

17638. მაჭავარიანი გ. სასილოსეები და საკვების დასილოსება. ტფ., 1931.

17639. მეცხოველეობის საფუძვლები: თარგმ. რუს. ტ. ციციშვილისა და თ. ბერძენიშვილისა. თბ., 1949. სათაურის წინ ავტ.: ნ. ა. ბუინოვსკი, ბ. პ. ვოლკოპიალოვი, ა. ე. კომისაროვი და სხვ.

თავფურცელზე: „პოეტ გრიშაშვილს – წიგნი არაპოეტური. მთარგმნელისაგან. 25/VI. 49“.

17640. ნაკაშიძე ე. საქონლის საკვების დამყავება ანუ დასილოსება. ტფ., 1931.

17641. პეტრიაშვილი ვ. რძე და მისი სხვა-და-სხვა გვარად გამოყენება. ტფ., 1898.

17642. როსტომაშვილი ი. გონიერი მოვლა-მოშენება შინაური ფრინველებისა. თბ., 1903.

17643–17645. როსტომაშვილი ი. შინაური საქონლის და მეწველი ძროხის მოვლა-მოშენება-მოწველა. ტფ., 1910.

- კანზე: „ი. გრ. თბილისში არ არის!“
17646. როსტომაშვილი ი. შინაური საქონელი და მისი გონიერი მოვლა-მოშენება. ტფ., 1893.
17647. სტაროსელსკი მ. რით და როგორ ვკვებოთ ცხენი. ტფ., 1925.
17648. ტარულავი ს. შინაური კურდღლების ინდივიდური კვებითი ქცევის შესწავლა. [თბ., წ. ა.].
- ტექსტის წინ წარწერა: „ღრმად პატივცემულ და საყვარელ მგოსანს ი. გ. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1937 წ.“.
17649. შინაური საქონლისათვის საკვები ბალახების თესვა-მოყვანა. ტფ., 1895.

მეაბრეშუმეობა, მეფუტკრეობა

17650. ალოიზი ი. პრაქტიკული სახელმძღვანელო აბრეშუმის ჭიის მოსაშენებლად. თბ., 1891.
17651. ბეგლაროვი ი. ფუტკრის მოვლა. ტფ., 1932.
17652. ბერტრანი ე. საფუტკრის მოვლა. მეფუტკრის კალენდარი. გადამინჯულ, გასწორებული და ავტორის ჩვენებით და ფრანგ. მე-9 გამოც. შედარებით შევსებულ რუსულ მე-3 გამოც. თარგმანი. მთარგმ. ლ. ცაგარელი. თბ., 1919.
- თავფურცელზე: „სოსოს სახსოვრად. ფუტკარი გვასწავლის საყვარელ საქმისადმი მუყაითობას. ყვავილების მოვლა-ამოწეწნაში არ ჩამოუვარდე დიდის ხნით მუშა ფუტკარს, ნაყოფიერებაში დედა ფუტკარს. შენი დიდათ პატივისმცემელი ლადო ცაგარელი. 1921 წ. 12 გიორგობ.“
17653. ბოლლე ი. მოკლე დარიგება აბრეშუმის ჭიის წესიერ აღზრდაზედ. ვ. გეევსკის რუს. თარგმ. გადმოც. ნ. ავალიშვილისაგან. თბ., 1886.
- 17654–17656. ბოლლე ი. მოკლე დარიგება აბრეშუმის ჭიის წესიერ აღზრდაზედ. ვ. გეევსკის რუს. თარგმ. გადმოღებული ნ. ავალიშვილისაგან. გამოც. მე-2. თბ., 1895.
- კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი საჯაროს არა აქვს“.
17657. დარეჯანაშვილი ა. როგორ უნდა მოშენდეს აბრეშუმი. აბრეშუმის პარკის გამოყვანა რუსეთში. თბ., 1882.
17658. დარეჯანაშვილი ა. ფუტკრის გონიერი მოვლა-მოშენება. თბ., 1896.
- 17659–17660. დარეჯანაშვილი ა. ფუტკრის გონიერი მოვლა-მოშენება. თბ., 1905.
17661. დოლიძე დ. ნემსაძე გ. მეაბრეშუმეობის ნოვატორი ოსანა აივაზაშვილი. თბ., 1951.
17662. თაბუკაშვილი დ. ფუტკარი. ტფ., 1931.
- კანის ბოლო გვ.: „ნახატი თამამშევისა (ქალია““.
17663. იორიში ნ. თაფლის სამკურნალო თვისებები. თბ., 1955.
17664. კაკაბაძე ი. მეაბრეშუმეობა. მე-2 გამოც. ტფ., 1930.
17665. ლიუბარსკი. თაფლი და მისი სამკურნალო მნიშვნელობა. თარგმ. აპ. წულაძისა. ექიმი ივ. გომართელის რედ. ქუთაისი, 1913.

17666. მკურნალი ნ. დარიგება აბრეშუმის ჭიის მომვლელთათვის. ქუთაისი, 1900.

კანზე: „მხოლოდ უნივერსიტეტშია. ი. გრ.“

17667. მკურნალი ნ. რა ნაირათ უნდა აბრეშუმის ჭიის მოვლა? ქუთაისი, 1909.

17668. ნემსაძე გ. სიცოცხლის წყარო. თბ., 1946.

კანზე: „ი. გრ. 1946. 12/XII“.

წიგნში ქალაქის 2 ნაჭერი წარწერით: „1. აბრეშუმის ჭია. „ბუნების კარი“, 1915, გვ. 185. 2. ნემსაძე. ტანს გვიმოსავს, წყნარია და არასა იქმს ავსა. (აკაკი). ნეტა შენ იყო თუთის ფოთოლი და მე კი ჭია აბრეშუმისა“.

17669. ნემსაძე გ. ჭია-ფეიქარი. თბ., 1954.

17670. ნემსაძე გ. კვარაცხელია ლ. ფრთიანი ფეიქარი. თბ., 1948.

17671. ნემსაძე გ. ნიორაძე ა. აბრეშუმის ჭია და მისი მოვლა. თბ., 1948.

17672. როსინსკი დ. სოფლის მეაბრეშუმე. შედგენილო ლამბერის წიგნის მიხედვით და საკუთარი დამატებით მეაბრეშუმე დ. მ. როსინსკის – მიერ. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. წ. 1. როგორ დავიფაროთ ყაჭის ჭია სნეულებისაგან? ტფ., 1897.

17673–17674. ქვარიანი ს. ევროპის მეაბრეშუმეობა. ბათომი, 1901.

17675. შარაშიძე ნ. აბრეშუმის ჭიის წესიერი მოვლა. ქუთაისი, 1914.

17676. შარაშიძე ნ. როგორ უნდა მოუაროთ აბრეშუმის ჭიას. ტფ., 1928.

17677. შარაშიძე ნ. ყაჭის მოვლა. ოზურგეთი, 1894.

17678. ჩომახიძე ს. აბრეშუმის პარკის ამოხვევის ტექნიკა. ტფ., 1927.

17679. ცქიტიშვილი შ. აბრეშუმის ჭიის მოვლა. მე-3 გამოც. ტფ., 1930.

17680–17681. წერეთელი ნ. მეაბრეშუმეთა პირველი ამხანაგობა ქუთაისის გუბერნიაში და მისი საქმეები. ტფ., 1897.

17682. წულაძე ა. თაფლი და მისი სამკურნალო მნიშვნელობა. ტფ., 1932.

კანზე: „თარგ. რედაქცია ი. გომართელისა, ექიმ ლიუბარსკისა და ცესელსკის“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ქვემოთ ჩვენ თითქმის სიტყვა-სიტყვით ვთარგმნეთ ექიმ ლიუბარსკის წიგნაკი „თაფლი და მისი სამკურნალო თვისება“, თარგმანს რედაქცია უყო პატ. ექიმმა და სახალხო მოღვაწემ ვანო გომართელმა“, მიწერილია: „რომელ წელს? ა. წ.“.

გვ. 15. მოხაზულია: „გემლატ“, მიწერილია: „მწკლარტ.“

17683–17685. წულაძე ა. ფუტკარი და მეფუტკრეობა. კავკასიის მეფუტკრეთა საზღვის თავმჯდომარის, თავ. პლატონ მ. ლორთქიფანიძის რედ. თბ., 1911.

17686. წულაძე ა. ფუტკარი და მეფუტკრეობა. [საშუალო და უმაღლეს სასწავლებლებისათვის]. მე-2 შევსებულ-შესწორ. გამოც. ტფ., 1931.

გაზეთიდან ამოჭრილი ივ. ბეგლაროვის რეცენზია აპ. წულაძის „დედა-ფუტკრის ნაამბობი“-ს გამოცემის გამო, მინაწერით: „კომ.“, 1934 წ., № 196, 24 აგვისტო“.

ნადირობა. მეთევზეობა

17687. კეშელავა ე. ოცი წელი ზღვაზე. [ა. ჯანაშვილის წინასიტყვაობით]. თბ., 1956.
17688. მარკოვი ე. მონადირის მოგონებანი. თბ., 1953.
- 17689–17690. მარკოვი ე. მონადირის მოგონებანი. [ვ. ბურჯანაძის შესავალი წერილით.]. მე-2 შევსებული გამოც. თბ., 1959.
17691. ჟორდანია პ. გავანადგუროთ მგელი და ტურა. თბ., 1955.
17692. ჟორდანია პ. სანადირო და ჯოგის ძაღლი. ტფ., 1934.
17693. ჟორდანია პ. სანადირო ძაღლების გაწაფვა და დაგეშა. ტფ., 1925.
17694. ჟორდანია პ. სანადირო ძაღლი. თბ., 1954.
17695. სადოვსკი ა. თევზმეურნეობა საკოლმეურნეო გუბურებში. თბ., 1960.
17696. სანადირო ძაღლების სრულიად საქართველოს XX გამოფენის კატალოგი. 11, 12 და 13 მაისი. 1951 წელი. თბ., [1951].
17697. წესდება საქართველოს სოც. საზქ. რესპუბლიკის მონადირეთა კავშირისა. ტფ., 1927.

ვეტერინარია

17698. ლეონიძე ლ. საქონლის ექიმის საუბარი. ტფ., 1924.
17699. ლეონიძე ლ. საქონლის მტრები. გლეხებთან საუბარი. [ტფ., 1928].
კანზე: „ი. გრ. აქ ხალხური ლექსებია“.
17700. მირიანაშვილი მ. შინაური ცხოველების ციებ-ცხელება. (პიროპლაზმოზი). ტფ., 1931.
17701. მათიკაშვილი ი. სას.-სამ. ცხოველთა პროტოზოოლოგია. არაქრონოლოგია-ენტომოლოგიით. მოკლე კურსი პროფ. მ. ი. ფანცხავას რედ. ტფ., 1936.
17702. ნათიშვილი ა. შინაურ ცხოველთა ანატომია. თბ., 1940, ტ. 1.
17703. სიფრთხილეს თავი არ სტკივა. საქონლის ჭირის მოსპობაზე. თარგმ. რუს. ი. ცისკარაშვილის – მიერ. ტფ., 1896.
- 17704–17705. ფარეიშვილი კ. მოკლე ვეტერინარული ორთოპედია. ტფ., 1928.
17706. ფარეიშვილი კ. სამხედრო და სამოქალაქო ვეტერინარია საქართველოში. (მოკლე ისტ. მიმოხილვა). ტფ., 1935.
17707. ფარეიშვილი კ. საქონლის ავადმყოფობანი. ტფ., 1928.
17708. ჩარქეზყურელი ს. ცხვრის ყვავილი. თბ., 1903.

ჯანმრთელობის დაცვა

მედიცინა. ექიმები და ექიმთა ყრილობები

17709. ასლანიშვილი ი. დასტაქარი ნიკო ორლოვსკი. (მისი ცხოვრების აღწერილობა). ტფ., 1928. – რეზუმე რუს. და ფრანგ. ენ. ცალკე ამონაბეჭდი „ნ. ორლოვსკისადმი მიძღვნილი კრებულიდან“.

პორტრეტთან: „პატივისცემით საყვარელ ი. გრიშაშვილს. ავტორი. 24/XII–28“.

17710. ბახტაძე გ. მედიცინა სახალხო ჩინეთში. (მოგზაურის შთაბეჭდილებანი). თბ., 1957.

17711. ბერაძე ნ. ჩიქოვანი ლ. გიორგი ტარსაიძე. თბ., 1957.

17712. ბოკუჩავა ა. პროფ. ი. კ. აბაკელია. თბ., 1960.

17713. გერსამია ვ. ალექსანდრე სტეფანეს ძე ალადაშვილი. თბ., 1955.

17714. გიგინეიშვილი მ. გაბრიელ დამბარაშვილი. თბ., 1955.

17715. გოგუაძე ა. დიმიტრი ნაზარიშვილი. თბ., 1960.

17716. ექიმი კონსტანტინე ტარიელის ძე ლორთქიფანიძე. 1893–1928. [თბ., 1928]. გვ. 4. „გარდაიცვალა მგონი 1939“.

17717. კახიანი ვ. გამოჩენილი ქართველი ქირურგი ნიკოლოზ კახიანი. თბ., 1951.

17718. მამამთავრიშვილი დ. იუსტინე ჯანელიძე (ცხოვრება და მოღვაწეობა). თბ., 1954.

17719. მამამთავრიშვილი დ. კომახიძე მ. გრიგოლ მუხაძე. (ცხოვრება და მოღვაწეობა). თბ., 1954.

17720. მენტეშაშვილი ი. მიხეილ ასათიანი (ბიოგრაფიული ნარკვევი). თბ., 1952.

17721. მხეიძე გ. ექიმი სამსონ თოფურია. (ცხოვრება და მოღვაწეობა). თბ., 1959.

17722–17724. პეტროვი მ. ბედკრულთა მეგობარი. (ექიმი გააზი). თბ., 1903.

17725. პონდოევი გ. ექიმის ჩანაწერები. თბ., 1961.

17726. საქართველოს ექიმთა მეორე სამეცნიერო კონგრესის (18–22 მაისი 1924 წ.) შრომები... ტფ., 1925.

17727. სრულიად საქართველოს ექიმთა VI სამეცნიერო კონგრესი. კონგრესის პროგრამა და ცნობარი. ტფ., 1934.

17728. ფერაძე ი. სამაგალითო ექიმი. ბათუმი. წ. ა.

17729. ქართველ ექიმთა და ბუნებისმეტყველთა საზოგადოების წლიური კრება. ტფ., – ცალკე ამონაბეჭდი: „თანამედროვე მედიცინა“, 1926, № 3.

17730. წულუკიძე ა. მე-19 საუკუნის ქართველი ექიმები. თბ., 1961.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „დიმიტრი კონსტანტინეს ძე ერისთავი“, მიწერილია: „ექიმი და მწერალი“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „შენ გეტრფი მარად“, და „ოდესაც გიცქერ“, მიწერილია: „ერთი ლექსი ორი სათაურია“.

გვ. 80. ხაზგასმულია: „კონსტანტინე იოსების-ძე მიქაბერიძე“, მიწერილია: „ფოთელი“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „მარიამ სიმონის ასული ბაქრაძე“, მიწერილია: „დედაბერი“.

17731–17732. ხვედელიძე გ. მიხეილ გედევანიშვილი. (ცხოვრება, საექიმო-სამეცნ. და საზ. მოღვაწეობა). თბ., 1960.

ფორზაცზე: „სახელოვან ქართველ პოეტს პატრიოტს და ადამიანს აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს – ღრმა პატივისცემით და სიყვარულით. ავტორი. 9. მაისი 1960 წ. ქ. თბილისი“.

მედიცინის ისტორია

კარაბადინები და ძველი საექიმო წიგნები

17733–17734. [ბურდული პ.] ჭაპან-წყვეტა. პაწაწა წამალთმმზავის და მისი 35 წ. კალმასობის 1. ნაბიჯი. ქართული სამკურნალო მწერლობა. ტერმინები. ტფ., 1910.

თავფურცელზე: „ღრმა პატივისცემით „სახ. გაზ.“ რედაქციას შ. დადიანისაგან“.

კანზე: „ავტორია პ. ბურდული. ი. გრ.“.

17735. გომართელი ი. გლეხის კარაბადინი. [თბ.], 1928.

თავფურცელზე: „ჩემს საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 24/III–29“.

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ი. ა.-ს რეცენზია, მინაწერით: „კომ.“, 1928 წ. № 262, 13 ნომბერი“. 2. მ-ე-ს წერილი, მინაწერით: „მუშა“, 28/X, 1928“.

17736. იადიგარ დაუდი. ლადო კოტეტიშვილის [წინასიტყვაობით და გამოკვლევით]. მედიცინა ძველ საქართველოში. XVI საუკუნე. თბ., 1938.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „ალიბუხარი, ალუჩა, 692; არისა, 693, ქაჭთარი-ქოფაკია, 694; დანამასტაკი, შეცდ. 700; ეჯაზი, გვ. 702; ჯანჯაშვილი, 703; თიკნები-კოტოში, 240; შილაფლავი-ყაბლუფლავი, 221; დამალი, 22; ცუდათ აწყობილი, 164“.

ყდის მე-2 გვ.: „მწოველ-ძალიან მეტისმეტია; ბუდე; მარცვალი; ნაშრაფი, 716 – ბიის წვენიო; უშვილობისთვის, 740, არ არის“. აქვეა გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. მ. მამულაშვილისა და ბ. ფოჩხუას სტატია „იადიგარ დაუდი“, მინაწერით: „ახალ. კომ.“, 1939, № 3“. 2. ექიმ ლადო კოტეტიშვილის წერილი: „გალენ“-ის წარმომადგენლობის საექიმო განყოფილებას“, მინაწერით: „1925 წ.“

17737. კლაპიტანოვი პ. მოკლე კარაბადინი დარიგებისა თვს ერისა მისთვის რაგვარის ღონისძიებითაც უნდა ეცადნენ და მოაბრუნონ მდინარიდამ გამოღებული კაცი. მოსკოვი, 1826.

შმუცტიტულზე: „ეს წიგნი მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“

17738–17739. კლაპიტანოვი პ. მოკლე კარაბადინი, ანუ დარიგება ადვილად წამლობისათვის მრავალთა გვართა შინაგანთა და გარეგანთა სნეულებათა, გამოცემული უმაღლესის ბრძანებით რუსულსა ენასა ზედა. გადმოვიღე ქართულად და შევაწყე ღონენი და რჩევანი წამლობისანი მიხედვისამებრ საქ. ჰავისა და

ჩვეულებისა. მცხოვრებთა მისთასა და დავბეჭდე წარსაგებლითა ჩემითა შტაბ-
ლეკარმან პეტრე კლაპიტანოვმა. [მოსკოვი], 1828.

ყდის მე-3 გვ.: „აკლია. უნდა იყოს გვ. ტი(310)“.

17740–17742. კლაპიტანოვი პ. სწავლაი და დარიგება სიფრთხილით დაცვისთვის
კაცთასა ქმნილი სამნაწილ კარაბადინად. წ. 1–3. მოსკოვი, 1826.

წ. 1. შესაყართა სნეულებათა თვს და უმეტესად ჭირისა [92] გვ.

წ. 2. მობრუნებისა თვს მდინარიდგან გამოტანილთ და მომშთულად
საგონებელთა კაცთა [58] გვ.

წ. 3. შხამიანთა ანუ ცოფიანთა ცხოველთაგან ნაკბენტთა თვს. [36] გვ.

17743. მოკლე კარაბადინი ანუ დარიგება მისთვის თუ ვითარი ღონისძიება და
შემწეობა მოიხმარონ კაცთა თვს. ჟამსა უეცრად ჩავარდნისა სასიკუდილოსა
მდგომარეობისა შინა. გამოც. იმპერატორის ჭილანტროპიის საზოგადოებისაგან.
გადმოვიღე ქართულსა ენასა ზედა: და შევასწორე ჰრჩევაჲ და წამლობაჲ ჩუჭულებასა
საქართუწლოს მცხოვრებთასა. შტაბ ლეკარმან სოვეტნიკმა წმიდა ვლადიმერის
მეოთხედი ხარისხის კავალერმან პეტრე ალექსანდრეს ძემ კლაპიტონოვმან. [მ., 1836].

17744–17745. მოკლე კარაბადინი. თბ., 1893.

17746. სააკაშვილი მ. გელაშვილი ა. საქართველოს მედიცინის ისტორია. ტ. 3.
თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ქართული სიტყვაკაზმული მოზაიკის ტოლუპოვარ ოსტატს,
ლიტერატურისა და თეატრის წარსულის მკვლევარს, კაცურ კაცს ი. გრიშაშვილს.
კარგი გულით. – მ. სააკაშვილი. 24 მარტი 1957 წელი. ქ. თბილისი“.

17747–17748. ფანასკერტელი ზ. სამკურნალო წიგნი. (კარაბადინი). მიხ.
სააკაშვილის რედ., თბ., 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 23/IV. (ჩემი დაბადების დღე)“.

17749. ფანასკერტელ-ციციშვილი ზ. სამკურნალო წიგნი კარაბადინი. ტექსტი
დაამუშავა გამოსაცემად, გამოკვლევები და ლექსიკონი დაურთო მ. შენგელიამ. თბ.,
1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 287“.

გვ. 300. ხაზგასმულია: „წირანი“, მიწერილია: „სომხ. ი. გრ.“.

გვ. 316. ხაზგასმულია: „ფასტუქი // ფუსტუკი, იხ. ფიუსტუკი“, მიწერილია: „დ.
ფსტა“.

17750. ქანანელი. უსწორო კარაბადინი. ტექსტი დაამუშავა და წინასიტყვ.
დაურთო ლ. კოტეტიშვილმა. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941–25–III. იხ. ლექსიკონი (ჩემი ხაზებით). 1. ჰავკური თუ
შავქური, 209 და 525. 2. სინჯაბუნი, 512. 3. მუხუდო და არა ჭარხალი, 497“.

თავფურცელზე: „ლექსიკონი იუსტ. აბულაძისა“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „ხუნდი-ბურკელი. ხუნდი-მტრედის მართვე. ე. ი. გვრიტი?
(536)“.

გვ. 492. ხაზგასმულია: „თუხმა“, მიწერილია: „თოხუმი – ჯიში, ჩამომავლობა. ი.
გრ.“

გვ. 498. ხაზგასმულია: „ლენცოფისა თესლი“, მიწერილია: „ლენცოფა – შხამიანი ბალახია“.

გვ. 508. მოხაზულია: „რევანი...“, მიწერილია: „ერევანი“. „რუბი“ (არ რუბბ.) სიროფი, ტკბილი ნახარში წვენი, მურაბის წვენი, ჯულაბი“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „რუბი მეოთხედი რატომ არ არის გვერდი?“.

გვ. 513. „სპეტი ან სპეტა...“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „სპეტაკი, სპარს. სომხ.: „სპიტაკ“ – თეთრი“.

17751–17752. ღამბაშიძე დ. სახალხო საექიმო წიგნი. კარაბადინი. გამოც. მე-2 დამატ. ქუთაისი, 1893.

კანზე: „ი. გრ. დამწვარი, 246“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1917 წ. 25. XI“.

17753–17754. შენგელია მ. ნარკვევები მედიცინის ისტორიიდან საქართველოში. თბ., 1956.

17755–17756. „წიგნი საექიმო“ ლადო კოტეტიშვილი – მედიცინა ძველ საქართველოში. XIII საუკუნე. ტფ., 1936.

ფორზაცზე – ცნობა დაბეჭდილია: „ღრმად პატივცემულ ამხ. ი. გრიშაშვილს ტფილისის სანიტარულ-ჰიგიენური ინსტიტუტისგან. დირექტორი: ვანო ლორთქიფანიძე“. იქვე მიწერილია: „1936. 10. VIII. ი. გრ.“. და გაზეთიდან ამოჭრილი ექიმ დ. ღვინეფაძის რეცენზია, მინაწერთ: „კომ.“, 1937, № 7, 9 იანვარი“.

17757–17759. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ქართული მკურნალობისა უძველესი დროიდან. ძველი წიგნებიდან აკინძული ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1917. [კანზე: 1919].

17760. ჭიჭინაძე ზ. სიმონ ცოტაძის ქართული დიპლომის ამბავი. ისტ. მიმოხილვა VIII–XV საუკუნემდის. ტფ., 1925.

17761–17764. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მკურნალობით განსწავლულ მკურნალის სიმონ ცოტაძის ქართული დიპლომის ამბავი. ისტორიული მიმოხილვა VIII–XV საუკუნემდის. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 19/V“.

მეორე ცალის კანზე: „ძველ ქართველ მწიგნობარს მიხეილ გაჩეჩილაძეს დამწერისაგან. 13 მაისი 1925 წ.“.

მესამე ცალის კანზე: „ამ წიგნის ბოლოში უცნაური მისამართია. ი. გრ.“

17765–17767. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მკურნალობის ისტორიიდან და ქართული მკურნალობით განსწავლული სიმონ ცოტაძე. მისი 40 წლის მოღვაწეობის ნიშნათ. აღწ. და გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. ტფ., 1923.

ადამიანის ანატომია და ფიზიოლოგია

17768. აკად. ივანე პავლოვის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო სამეცნიერო სესიის მოხსენებათა კრებული. აკად. ი. ბერიტაშვილის რედ. თბ., 1950.

17769. აკადემიკოს ივანე პეტრეს ძე პავლოვის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო სამეცნიერო სესია 1949 წლის 14 და 15 ოქტომბერს. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1949.

წიგნში გაზეთ „Заря Востока“-ს 1949 წ. 27 სექტ. № 190“ მე-3-4 გვერდი, რომელზედაც დაბეჭდილია წერილები და სტატიები ი. პ. პავლოვის დაბადების 100 წლისთავის გამო.

17770–17771. ბადრიძე ექიმი. თვით-დაცვის ძალა ადამიანის სხეულში. ყვირილა, 1912.

თავფურცელზე: „მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“

17772. ბერიტაშვილი ი. მოძღვრება ადამიანის ბუნების შესახებ საქართველოში. ძვ. დროიდან მეთოთხმეტე საუკუნემდე. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით – ივ. ბერიტაშვილი. 12-X-57 წ.“.

17773. ბერიტაშვილი ი. ქცევათმეცნიერება. ფსიქოლოგია და დიალექტიკა. ტფ., 1930.

17774. გაფართოებული სამეცნიერო სესია. გულსისხლძარღვთა სისტემის ფიზიოლოგიისა და პათოლოგიის პრობლემებისადმი მიძღვნილი. თბ., 1956.

გვ. 3. მიწერილია: „აკად. ი. გ. გრიშაშვილს“.

17775. გომართელი ი. ტვინი და სული. თბ., 1907.

კანზე: „ი. გრ. – ეს წიგნი არ არის აწერილი „ქართ. წიგნში“.

17776–17778. გომართელი ი. ტვინი და სული. თბ., 1908.

17779. გომართელი ი. ტვინი და სული. ტფ., 1925.

17780. დებე ა. მემკვიდრეობა და საშინელი პასუხის გება (საუბარი მემკვიდრეობაზე) მიხეილ ი. „ქსნელისა“. თბ., 1911.

17781–17782. ზაალიშვილი. მ. ადამიანის ანატომია და ფიზიოლოგია. მოკლე სახელმძღვ. ბუნებისმეტყველებისა. მე-2 შვეს. და შესწ. გამოცემა. ქუთაისი, 1919.

17783. კახიანი ნ. ქავთარაძე პ. უჯრედი და ქსოვილი. ადამიანის ანატომიის შესავალი. – ამონაჭერი „ცხოვრება და მეცნიერება“-დან, 1914.

17784. კოსიცი გ. რა ვიცით ძილის შესახებ. ი. პ. პავლოვის შრომების შემდეგ. თბ., 1958.

17785. კულჩიცი ნ. ცხოველთა და ადამიანის ჰისტოლოგიის საფუძველნი. ნაწ. 1. გადმოთარგმნილია მე-V რუს. გამოც. ზ. ნ. მაისურაძის მიერ. ტფ., 1922.

თავფურცელზე: „სახსოვრად სოსოს მთარგმნელისაგან. 1/X. 23 წ.“.

17786–17788. ლოსაბერიძე ე. ანატომია და ფიზიოლოგია ჰიგიენით. საშ. სასწ. კურსი. ნაწ. 1. რეალური სასწავლებლის პროგრამის მიხედვით შედგენილი. ქუთაისი, 1919.

17789. მასსე. ლუკმა-პურის ამბავი. აღწერა კაცისა და ცხოველებისა. მთარგმ. ნ. ავალიშვილი. ტფ., 1896.

17790–17791. მოლეშოტტი ი. ფიზიოლოგიური ლექცია. თარგმ. გ. არეშიძის მიერ. თბ., 1891.

17792. მუსხელიშვილი ვ. თვალის ანატომია, ოფთალმოსკოპია რეფრაქცია და აკომოდაცია. ტფ., 1936.

17793. ნათიშვილი ა. ადამიანის ტვინი. ტვინის გაკვეთის სახელმძღვანელო სტუდენტებისათვის. გამოც. მე-3. ტფ., 1932.

17794. ნარიკაშვილი ს. აკადემიკოსი ივანე პავლოვი. (ცხოვრებისა და მოღვაწეობის მოკლე მიმოხილვა). თბ., 1950.

1-ლ გვ.: „ბატონ სოსოს ღრმა პატივისცემითა და სიყვარულით. ს. ნარიკაშვილი. 28. II. 54“.

კანზე აკად. ივანე პავლოვის შესახებ მიწერილია: „გარდაიცვალა 86 წლისა“.

17795. ოსიპოვსკი ნ. მოგზაურობა სისხლის წვეთისა ანუ საუბარი თუ როგორ ცოცხლობს და საზრდობს ადამიანი. ტფ., 1915.

კანზე: „ი. გრ. ბოლოში ლექსიკონი“.

17796. სააკაშვილი მ. გამოჩენილი ქართველი მეცნიერი ივანე თარხნიშვილი (თარხან-მოურავი). თბ., 1947.

თავფურცელზე: „ქართული პოეზიის ლაზათს – იოსებ გრიშაშვილს ავტორი. 8 დეკემბერი 1947 წელი“.

ფორზაცზე: „ჩემი ლექსიდან, გვ. 148, გვ. 151“.

17797–17798. სემენსკაია ე. ი. რ. თარხნიშვილის და მისი მოწაფეების შრომების მნიშვნელობა ჰემატოლოგიაში. თარგმ. ც. აბაკელიასი. თბ., 1954.

17799. სორტელი სტუმარი. „ტვინი და სული“ – ბ. ივ. გ-ლის ლექციისა გამო, ფოთი, 1911.

17800. ფოსტერი დ. ფიზიოლოგია. (სურათებით). თარგ. ი. ფანცხავას მიერ. ტფ., 1902.

კანზე: „იბეჭდებოდა „მომბე“-ში. ი. გრ.“.

17801. ყიფშიძე ს. საუბარი ტვინის შენობისა და ფუნქციების შესახებ. – ამონაჭერი კრებულიდან „ცხოვრება და მეცნიერება“, ქუთაისი, 1914.

17802. ჩუბინიძე ტ. ჩუბინიძე შ. ადამიანის ანატომია და ფიზიოლოგია ჰიგიენით. მე-2 გამოც. შესწ. და გადამუშ. ტფ., 1929.

17803. ცეცხლაძე ვ. უჯრედი და ცოცხალი ნივთიერების ერთეული თანამედროვე ბიოლოგიის თვალსაზრისით. – ამონაბეჭდი: „ჩვენი მეცნიერება“, 1924, № 2.

17804–17805. ცხვედაძე ა. ანატომია კაცისა. გარდმოკეთებული აღ. ცხვედაძისაგან. [ტფ.], წ. ა.

17806. ხვედელიძე გ. ივანე თარხნიშვილი. [ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ.], 1947.

ჰიგიენა. სანიტარია

17807–17808. ბადრიძე გ. რა უმლის ადამიანს ხანგრძლივ სიცოცხლეს. [ქუთაისი, 1909].

17809. ბანშიკოვი ვ. ალკოჰოლიზმი და მისი მავნეობა ადამიანის ჯანმრთელობისათვის. თბ., 1960.
17810. ბარნოვი ა. პირადი და საზოგადოებრივი ჰიგიენის მნიშვნელობა გადამდებ დაავადებათა თავიდან აცილების საქმეში. თბ., 1959.
თავფურცელზე: „პატივცემულ იოსებს – ავტორისაგან. 3/III–60 წ.“
17811. ბასილაია ი. პირადი ჰიგიენა. ბათუმი, 1949.
17812. ბერძენიშვილი ნ. კბილები – მათი მოვლა-შენახვა და ჯანმრთელობა. თბ., 1928.
17813. ბრემენერი მ. კანის ჰიგიენა. თბ., 1952.
- 17814–17815. ბუტკევიჩი ა. მთვრალობა და მის წინააღმდეგ საბრძოლველი საშუალებანი. თარგ. ის. კვიცარიძისა. თბ., 1903.
კანზე: „სახალხო სახლი, 27“.
17816. გაგუა ლ. დაადეთ თუთუნის წვეა! იგი დიდად მავნებელია სიმრთელისათვის. ატონის რუსის პანტელეიმონის მონასტრის მე-4 გამოცემიდან. ფოთი, 1908.
17817. გაჩეჩილაძე ვ. რჩევა-დარიგება ახალგაზრდა დედებს. თბ., 1949.
17818. გაჩეჩილაძე ვ. ძუძუმწოვარ ბავშვის მოვლა. რჩევა-დარიგება დედებს. ტფ., 1934.
17819. გობეჩია ნ. პირის ღრუს, ცხვირისა და ყურის ჰიგიენა. თბ., 1928.
- 17820–17821. გოლოვინი ს. დარიგება მხედველობის დაცვასა და თვალების მოვლაზე. თარგმ. და გამოც. დეკ. დ. ლამბაშიძისაგან. ქუთაისი, 1892.
17822. გომართელი ი. თავის მოვლა. რჩევა-დარიგებანი. ტფ., 1927.
17823. გომართელი ი. თამბაქო და მაგარი სასმელები. „სასოფლო გაზეთი“-ს უფასო დამატება. ქუთაისი, 1914.
17824. გომართელი ი. მიწის მუშის მტრები. ტფ., 1928.
17825. გომართელი ი. საუბარი ჯანმრთელობის საკითხებზე. ტ. 1. თბ., 1937.
- 17826–17827. გომართელი ი. სქესობრივი საკითხი და ბავშვი. ფოთი, 1914.
კანზე: „1915, 18 ივლ. კისლოვოდსკი. ი. გრ.“
17828. გომელაური ი. მოწაფის ჰიგიენა. მე-3 გამოც. თარგ. ქუთაისი, 1917.
17829. გომელაური ი. მოწაფის ჰიგიენა. მე-4 გამოც. თარგ. თბ., 1920.
კანზე: „ი. გრ. 7. IX. 20 წ.“.
17830. გოროდენსკი ნ. ჰიგიენური შენიშვნები ფიზკულტურის შესახებ სოფლად. ტფ., 1927.
გვ. 17. ხაზგასმულია: „დამძაფრება“, მიწერილია: „Тренировка“.
- 17831–17832. დოლიძე ს. ბუნება და ჯანმრთელობა. ყველასათვის, ყველა ოჯახში საჭირო და სასარგებლო ცნობა-დარიგებანი, შვეიცარიაში ნახული, შესწავლილი და გაგონილი. თბ., 1920.
17833. ელიძე. ჭირი – უბედურება. სანიტარული საუბარი ლექსით. ქუთაისი, 1926.
თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე, ტფილისში. 1931. 10. V. ი. გრ.“.
17834. იანქოშვილი ვ. ბუხები და მათ წინააღმდეგ ბრძოლა. ტფ., 1926.

17835–17836. კაციტაძე ი. დარიგება, თუ როგორ უნდა მოუარონ დედებმა ძუძუ-მწოვარ ყმაწვილსა. გადმოკეთ. ივ. კაციტაძის-მიერ. ტფ., 1888.

17837. კვიციანიძე შ. სამკურნალო კვება. თბ., „საბჭოთა საქართველო“, 1961.

17838. კისელევა ვ. ბავშვის სამზარეულო. წიგნი დედებისათვის, ბავშვის საკვების მომზადების შესახებ. თბ., 1959.

17839–17841. კომბი ა. ბავშვების მოვლა. თარგ. ვას. მაჩაბლისაგან. თბ., 1870.

წიგნის ბოლო ფურცელზე, შეცდომების გასწორებაში ხაზგასმულია სიტყვები: „ხელოვნების, წლოვანების“, მიწერილია: „ზ. ჭ-ის გამოცემაში ეს შეცდომები არ არის გასწორებული“.

17842. კომბი. ბავშვების მოვლა. თარგ. ვას. მაჩაბლის მიერ. გამოც. მე-2. ტფ., 1896.

კანზე: „აქ კორექტურა გასწორებულია. ი. გრ. დაიბეჭდა „მნათობში“. გადმოიბეჭდა ცალკე 1870 წელს“.

17843. კოტლიარი ი. რით სწეულდება აღმშენებელი. ნათარგმნი რუს. დ. მ. ტფ., 1930.

17844. კუდრინოვსკი ე. ბრონნიკოვა ვ. ნორჩი თაობის სქესობრივი მომწიფება. ტფ., 1930.

17845. მაყაშვილი მ. ბავშვთა სამზარეულო. ტფ., 1928.

17846–17849. მილლერი ი. ჩემი სისტემა. 15 წამი ყოველდღიური სამუშაო ჯანმრთელობისთვის. 41 ნახატით, ავტ. სურ.-ით და ვარჯიშობის ტაბულით. თარგ. პ. პ. ქავთარაძისა. ქუთაისი, 1911.

მეორე ცალის კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ.“.

17850–17851. მიულლერი ი. ჩემი სისტემა. 15 წამი ყოველდღიური ვარჯიშობა ჯანმრთელობისთვის. თარგ. პ. ქავ-ძის. ტფ., 1930.

კანზე: „ქართული, გვ. 53; გვ. 15. წითელარმიელი“.

გვ. 15. მოხაზულია: „წითელ-არმიელებმა“, მიწერილია: „მიულერის ფრაზაა?“

მეორე ცალის თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან მიწერილია: „ექიმი“.

17852. მოწაფის ჰიგიენა. თარგ. ი. გ-რისა. თბ., 1899.

17853. ნარიკაშვილი ს. დაღლა და აქტიური დასვენება. თბ., 1954.

17854–17856. ნოგალერი ა. როგორი უნდა იყოს კვება ჰიპერტონიული დაავადების დროს. თბ., 1955.

კანზე: „გამომცხვარი ვაშლი (?), გვ. 25. ი. გრ.“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „გამომცხვარი ვაშლი“, მიწერილია: „შემწვარი?“.

17857–17858. პარამონოვა ე. სამკურნალო კვება გულის დაავადებათა დროს. თბ., 1952.

17859. პერტია ა. ჩვილი ბავშვის მოვლა და კვება. ბათუმი, 1954.

17860. რაპოპორტი ა. ნორმალური დასვენება. თბ., 1956.

17861. როგორ უნდა დავიცვათ თავი ყვავილისაგან. ტფ., 1903.

17862. რანჩევსკი ა. ლექციები. (თარგმანი). თბ., 1863.

თავფურცელზე: „ა. რანჩევსკი. საზოგადო გასაგონი მეცნიერი. ლექციები კაცის ტანის აგებულებაზე და იმის მოქმედებაზე – დარიგება თუ როგორ დაიცვას თავი კაცმა თავის სიმრთელე. წაკითხული 1862 წელსა, უმთავრეს შტაბის მწერლებისთვის“

ექ. რანჩევსკისაგან და გადმოთარგმნილი ქართულს ენაზე თ. ვასილ მაჩაბლისაგან. 1863 წ. ტფ., კერესელიძის სტამბა. ი. გრ.“.

17863–17865. როსტომაშვილი ი. ახალი მიმართულება სამკურნალო მეცნიერებაში. ხორცის ჭამა შხამი ყოფილა ადამიანებისთვის. თფ., 1904.

წიგნში წერილი: „ჩ. საამკინძაოს გამგეს ამხ. თავართქილაძეს. იოსებს უნდა თავისი წიგნების შეკინძვა. მე თანახმა ვარ მას გაუკეთოთ ეს საქმე. ფასზე მოელაპარაკე – მიიღე შეკვეთა. შ. ჭუმბურიძე“.

17866–17868. როსტომაშვილი ი. რისგან იხოცებიან და სნეულდებიან უდროვოდ ჩვენი ბავშვები? თბ., 1902.

კანზე: „პ. გუგუშვილის წიგნებიდან 1928 აგვისტო. ტფილისი“.

17869. როსტომაშვილი ი. სამკურნალო და საჰიგიენო ნარკვევი. სხვადასხვა წიგნებიდან და ჟურნალ-გაზეთებიდან. თარგმ. და შეკრ. [თბ., 1904].

გვ. 1. წარწერა: „ი. გრიშაშვილს – ა. აბრამიშვილისაგან. 12/II–57 წ. ლენინგრადი. აზა“. თბილისი, 1904. ა. ქუთათელაძის სტამბა“.

17870. როსტომაშვილი ი. სქესობრივი საკითხი და ცოლ-ქმრობა. ტფ., 1924.

17871. როსტომაშვილი ი. სხეულის კულტი და ქისა და წყალი, როგორც უებარი საშუალება ყოველგვარ ავადმყოფობის მორჩენისა და აცილებისა. თბ., 1920.

კანზე: „ი. გრ. 1920 წ. 17/VIII – 20 წ.“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „გვამი“, მიწერილია: „სტომაქი“.

17872. როსტომაშვილი ი. ჭაბუკ ვაჟებს! ტფ., 1924.

17873. როსტომაშვილი ი. ჭაბუკ ქალებს! ტფ., 1924.

17874. როხლინი მ. სიცოცხლის გახანგრძლივების გზა. თბ., 1952.

17875. როხლინი მ. მუძუმწოვარი ბავშვის მოვლა. რჩევა-დარიგებანი დედებს. ენის მხრივ პროფ. გ. ახვლედიანის რედ. ტფ., 1925.

17876. რცხილაძე ი. როგორ ვებრძოლოთ ბავშვის ზაფხულის ფალარათს. ტფ., 1935.

17877. რცხილაძე ი. გაუფრთხილდით პატარებს. თბ., 1960.

17878. სანიტარული განათლების კრებული. ტფ., 1928.

17879. საქართველოს წითელი ჯვრის საზოგადოების წესდება. ტფ., 1925.

17880. სტუდიტსკი ა. ჯანსაღი კბილები. თბ., 1952.

17881. ტაგირი ლ. სიბერესთან ბრძოლა. (არტერიო-სკლეროზი). ტფ., 1930.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „ერთი ფრანგი მეცნიერის თქმის არ იყოს, ჩვენ თვითონვე ვლუპავთ საკუთარ ჯანმრთელობას“, მიწერილია: „ამას ყველა ამბობს“.

კანის მე-4 გვ.: „ჩვენ რომ ამას უქეიმოთ, უნდა ვიყვნეთ უქეიმოთ, გვ. 35. ი. გრ. 1931. 10/II“.

17882–17883. ფედოროვი პ. კბილები და მათი მოვლა-შენახვა. საჯარო ლექციები. თარგმ. ი. პ. ახალშენიშვილისა. თბ., 1903.

თავფურცელზე: „ჩემს ნამასწავლებლარს მმას კონსტ. ზაალის ძეს ფარეშიშვილს მთარგმნელისაგან“.

17884. ფიცხელაური გ. ალკოჰოლიზმთან ბრძოლა მთელი საზოგადოების საქმეა. თბ., 1954.

კანის მე-4 გვ.: „ჯილდა-სამიზნე, დასამიზნებელი რაიმე საგანი. ლლიშნებენ (ე. ი. უმიზნებენ) როგორც ჯილდას. (ხალხური ლექსიდან)“.

17885–17887. ფურნიე ა. რა უნდა უთხრას მამამ თავის თვრამეტი წლის შვილს? თარგმ. ვ. ტყემელაშვილისა. თბ., 1908.

17888. ღამბაშიძე ვ. „რძის წვეთი“. კაცთ-მოყვარული და მეცნ. დახმარება ძუძუმწოვართა საკეთილდღეოდ შემოღებული. ყვირილა, 1902.

ფორზაცზე: „P. S. არც ერთ ბიბლ-ში არ მოიპოვება! ი. გრ.“.

კანზე: „იშვიათია! ი. გრ.“

17889–17890. ღამბაშიძე ვ. ჯანმრთელობა და ავადმყოფობა. ყვირილა, 1903.

კანზე: „ი. გრ. არ არის ბიბლ.“.

17891. ღვინჯილია ი. თამბაქოს წვევის მავნებლობა. თბ., 1957.

17892. შაფირო ი. ფიცხელაური გ. და გაგუა ო. თბილისის ღრმად მოხუცებული ადამიანები. თბ., 1956.

17893. შოროხოვი ს. სახლის მავნებლები. პარაზიტები და მათთან ბრძოლა. ტფ., 1929.

17894. ჩარგეიშვილი ა. ყურის, ყელისა და ცხვირის ჰიგიენა. თბ., 1949.

17895. ჩოხელი ვ. გადამდები სნეულებანი და მათგან თავდაცვისათვის საჭირო გამაფრთხილებელი საშუალებანი. ტფ., 1927.

17896. ცუპპა ნ. გაუფრთხილდი პირის ღრუს და კბილებს. გამოც. 1. ტფ., 1935.

17897. წერილი მოწაფეებს. ტფ., 1930.

17898. წითელ არმიელის პირადი ჰიგიენა. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე. – ი. გრ.“.

17899. ხაჩატრიანი ვ. გულის ჰიგიენა. როგორ უნდა ვიცხოვროთ, თუ გვსურს გვეონდეს მრთელი გული. ტფ., 1928.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „მაღალ ადამიანს გულის ცემა (მაჯა) უფრო ხშირი აქვს“, მიწერილია: „მაჯისცემაც“.

გვ. 13. მოხაზულია: „გულის მოსვლა“, მიწერილია: „სიანჩხლე, სიფიცხე, გაბრაზება“.

გვ. 21. მოხაზულია: „დალეული“, მიწერილია: „ნასვამი“.

კურორტები და დასასვენებელი სახლები

17900. ანდლულაძე ვ. აბასთუმნის სამკურნალო წყლები. საკუთარი კლინიკური დაკვირვებანი კლიმატო-ბალნეოლოგ. მიმოხილვით. პროფ. მ. წინამძღვრიშვილის წინასიტყვ. ტფ., 1934.

17901. გობეჩია ბ. კურორტი ლეზარდე. თბ., 1955.

17902. გოკიელი ვ. გაგრა. თბ., 1954.

17903. დასასვენებელი სახლები საბჭოთა საქართველოში. [თბ.], 1926.

17904. ელბაქიანი ლ. დასასვენებელი სახლები, მათი მნიშვნელობა და სარგებლობის წესები № 68. ტფ., 1925.

17905. ერისთავი-შარვაშიძე ნ. ვაჩნაძიანის სამკურნალო ქსენონი. ტფ., 1903.

17906. ინგოროყვა ა. აგარაკი ბახმარო. ბათუმი, 1924.

17907. კარტოზია თ. და ჩიქოვანი ი. კურორტი წყალტუბო. ს. სანაძის რედ. და წინასიტყვ. თბ., 1952.

თავფურცელზე: „ქართული მხატვრული სიტყვის დიდებასა და სიამაყეს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორები. 27. X. 52 წ.“.

17908. კურორტი ბორჯომი და ბორჯომის რაიონის კურორტები. შრომების კრებული. ი. კონიაშვილის რედ. 1. თბ., 1936.

17909–17911. ლაზარაძე-ციციშვილი ა. ბორჯომი. (ბორჯომის რაიონის საკურორტო რესურსები). თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ჩემს მოამაგე ბიძას, ჩემს გამზრდელს, მეგობარს, რომელსაც ჩემი ყოველი ნაშრომი ახარებს – სოსოს – ვუძღვნი ჩემს პირველ ნაშრომს. ა. ლაზარაძე-ციციშვილი. 1/1–56 წელი“.

17912. ლექვაძე შ. კურორტი შამშოვი. [თბ.], 1929.

17913. მამულაშვილი ა. თორღვას აბანო. თბ., 1948.

კანზე ავტორის გვართან: „გარდაიცვალა“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ე. მაისურაძის წერილი „გზა თორღვას აბანოსაკენ“, მინაწერით: „გაზ. „კოლმეურნის ხმა“. 1948, № 89, 7 ნოემბ. თელავი.“ 2. ექიმ ლ. გზირიშვილის წერილი „თორღვას აბანო“, მინაწერით: „კოლმეურნის ხმა“, 1948 წ. № 58, 20 ივლ.“.

17914–17915. მჟავანაძე გ. აგარაკი ბახმარო. ტფ., 1926.

17916. ნიკობაძე ი. კურორტი საირმე. თბ., 1954.

17917. ნოდია მ. თბილისის კურორტები და სააგარაკო ადგილები. თბ., 1948.

17918. ოსილოვი ა. ქობულეთი, როგორც კურორტი და მისი სამკურნალო ღირებულება. ტფ., 1927.

17919. პეტრ-შვილი ნ. მგზავრის შენიშვნები. ჩვენ მოაგარაკეთა საყურადღებოთ. ხაშური, ბორჯომი, ბაკურიანი, აბასტუმანი, ზარზმა, ახალციხე, საფარა, ჭყულევი. ბათუმი, 1906.

17920. რატიანი ა. კურორტ ლეზარდეს სამკურნალო თვისებები. თბ., 1956.

17921. სალუქვაძე ა. აბასტუმანი. [ტფ., 1921].

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. 18 აპრილი“.

17922. სამკურნალო სიარული. ბორჯომი, 1950.

17923. სანატორიუმი არაზინდო. ტფ., 1926.

17924. სანატორიუმი და საზაფხულო სამყოფი ექ. ვ. ღამბაშიძისა. „პატარა ცემი“. თბ., [წ. ა.].

17925–17927. საქართველოს კურორტების ცნობარი. [თბ.], 1926.

თავფურცელზე: „პოეტს იოსებ გრიშაშვილს შემდგენელისაგან. 8/III. 1929“. მიწერილია: „ამ წიგნში უსახელოდ მუშაობდნენ: დიტო ჯავახიშვილი, სოლ. ქურდიანი, ლეონ მელიქსეთ-ბეგი და სხვ.“.

წიგნში ფურცელი მინაწერით; „ლეონ მელიქსეთ-ბეგის წერილები: გვ. 53–54 (ტაშისკარი), 63–64 (ბორჯომი), 74–76, 93–98, 102–105 (ტიმოთეს უბანი), 112–113, 139–143, 146–169, 219–224“.

17928. ყიფშიძე ნ. ბორჯომი და მისი ხეობა. თბ., 1954.

17929–17930. შილაკაძე ა. ბახმარო. (მასალები ბახმაროს ისტორიისათვის). თბ., 1940.

17931–17932. შილაკაძე ა. ბახმარო. საინტერესო ცნობებით და სურათებით. მახარაძე, 1934.

გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. მინდაძის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „კომ.“, 1934, № 272, 26 ნოემბ.“.

17933. ჯავახიშვილი დ. ახტალის ტალახი და მისი მნიშვნელობა. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ძვირფას ვერა ნიკოლოზის ასულს მიტოსაგან. 10. II. 25 წ.“.

17934. ჯავახიშვილი დ. კურორტი წყალტუბო. ტფ., 1934.

17935. ჯავახიშვილი დ. და მელიქიშვილი მ. ტალახით მკურნალობა კურორტ ახტალაზე. თბ., 1955.

17936. ჯავახიშვილი დ. ბალნეოლოგიური და ინჰოლაციური მკურნალობა საქართველოში. ტფ., 1935.

17937. ჯიქია ვ. ბახმარო. თბ., 1956.

პათოლოგია და კერძო თერაპია

17938. აბაკელია ი. ტუბერკულოზი. თბ., 1921.

თავფურცელზე: „სოსოს ავტორისაგან. 16/X–21 წ.“.

17939. ავადმყოფის მოვლა ოჯახურ პირობებში. თბ., 1946.

17940. ავალიშვილი ს. რა არის მალარია და როგორ ვებრძოლოთ მას. ბათუმი, 1948.

17941. ალხაზიშვილი ი. ბიბლიოგრაფია [წიგნზე: A. O. Яшвили. Медицинская средсва... Тифлис, 1904]. იქვე: ა. იაშვილის „პასუხი ბ. ალხაზიშვილს“. ამონაჭრები ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1904, №№ 8, 11.

17942. ალხაზიშვილი ი. დიფტერიტი. თბ., 1902.

17943. ანფიმოვი ი. ტვინის ორგანიულად და ფსიქიურად დაზიანების შესახებ. – ამონაბეჭდი: „ჩვენი მეცნიერება“, 1942, № 2.

17944–17945. არწრუნის ვ. მ. სახალხო მოკლე თხზულება ხოლერის შესახებ, დანიშნული ღარიბ ხალხისათვის, თარგმ. ა. დიასამიძისა. თბ., 1904.

თავფურცელთან ქაღალდის ნაჭრები მინაწერებით: „1. ხოლერაზე, იხ. ჟ. „ერობა“, 1920 წ. № 13–14. 2. ხოლერაზე არწრუნის წიგნი ქართულად ა. დიასამიძის თარგმ. 3. ხოლერაზე აკაკის პოემა აქვს. იხ. I ტ. (პ. ინგ. გამოცემა). გვ. 437“.

წიგნში მ. ორლოვის წერილი ხოლერის შესახებ ამოღებული ჟურნალიდან.

17946. ასლანიშვილი ი. აფხაზეთის სვანეთი. 1926 წლის მოგზაურობის მიმოხილვა. ტფ., 1933.

17947–17948. ასლანიშვილი ი. ჩიყვი სვანეთში, (მრიცხველობითი მასალა). ტფ., 1926.

ფორზაცზე: „დიდი პატივისცემით საყვარელ სოსო გრიშაშვილს. დამწერი. 17/VII–26 წ. ტფილისი“.

17949. ასლანიშვილი ი. ჩიყვის საწინააღმდეგოდ ჩატარებულ ღონისძიებათა შედეგები ქვემო სვანეთში. თბ., 1946.

კანზე: „მეგობრული სიყვარულით და პატივისცემით სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 5. 4. 1946. თბილისი“.

17950. ბაბაევ-ბაბაიანი ა. ნ. ფილტვების ქლექის (ზღმურდღურას) გადამდებობა და საშუალებანი ამ სენის გავრცელების წინააღმდეგ. ტფ., 1899.

წიგნში: 1. „მოკლე დარიგება თუ როგორ უნდა უფრთხილდნენ ქლექის გადადებას 8 გვ. 2. კავკასიის ქლექთან მეზობლი საზოგადოების მიერ გამოცემული ქლექის შესახებ. 8 გვ.“.

17951. ბაბაევი ა. მოკლე დარიგება თუ როგორ უნდა უფრთხილდნენ ქლექის გადადებას. [თბ.], 1911.

17952. ბადრიძე. შავი ჭირი. [თბ.], 1910.

17953. ბაქრაძე ზ. მუშათა კლასის პროფესიონალური სნეულებანი. ტფ., 1924.

17954. ბერიძე მ. ათაშანგი ანუ სიფილისი. ტფ., 1929.

17955. ბერიძე მ. მეძაობა და ქალთა მონაწილეობა მასთან ბრძოლაში. ტფ., 1929.

17956. ბერიძე მ. რბილი შანკრის მკურნალობა. ტფ., 1929.

17957. ბრონნერი ვ. ვენერული ავადმყოფობანი. თარგ. რუს. და რედ. ი. ელიაშვილის. ტფ., 1925.

17958. ბუაჩიძე პ. ბავშვთა ათაშანგი. ტფ., 1931.

17959. ბუაჩიძე პ. ვენერიული ავადმყოფობანი. მე-3 გამოც. ტფ., 1931.

17960. ბუაჩიძე პ. კანისა და ვენერიული სნეულებანი. (სახელმძღვ. საფერშლო სკოლებისათვის). ტფ., 1936.

17961. ბუაჩიძე პ. მუცლის ჭიები. ტფ., 1926.

17962. გედევანიშვილი დ. ეპილეფსია (ავი-ზნე) ბავშვურს, სკოლამდე და სასკოლო ჰასაკში უახლესი ლიტერატურის მიხედვით. ტფ., 1932.

17963–17965. გოკიელი გ. ხოლერა... მოკლე დარიგება. ქუთაისი, 1916.

17966–17967. გომართელი ი. მალარია და მასთან ბრძოლა. ტფ., 1926.

17968. გორდაძე გ. ადამიანის პარაზიტული ჭიები. ტფ., 1934.

17969–17970. გუდიაშვილი ვ. სევდის ქარი (ისტერია) ილ. ლ. გუდიაშვილის ტფ., 1934.

17971. დიასამიძე ა. ჩიყვი და მის წინააღმდეგ ბრძოლა აჭარაში. ბათუმი, 1958.

17972–17973. დიდიძე ს. „ლექცია“ მისი „მეტოდაზე“, ექიმ მეფოდი რომანოვსკისა. თბ., 1911.

თავფურცელზე: „დიდათ პატივცემულს ძვირფას ამხანაგს ი. ტ. პოლუმორდვინოვს ავტორიდან. 1911–X–22 თბილისი“.

17974. დიდიძე ს. ლექცია მისი კაცის გაცოფებაზე. 19. X. 15. 11. თბ., 1911.
- 17975–17976. ელიოზიშვილი ვ. ჭლექი და მისი წამლობა. ტფ., 1920.
17977. ენუქიძე ს. აფაზიის სიმპტომები და კლინიკური ფორმები კლინიკის მასალის მიხედვით. – ამონაჭერი რესპ. ცენტრ. კლინ. საავად. შრომებიდან.
- პირველ გვ.: „გრძნობის დამმონებელი და ნერვულ სისტემაში გრძნებითი სასმელის ელექსირის გამტარე ლექსების დამწერ-დემონიურ პოეტს, ჩემი გულის მანკს იოსებ გრიშაშვილს. ს. ენუქიძე“. იქვე: ი. გრ. 1945. 4/VII“.
- წიგნის ბოლო ფურცელზე: „ამონაბეჭდი, იხ. ციფრკოლონა გვ. 305“.
17978. ენუქიძე ს. მიასთენია, ატროფიული მიოტონიით და ნეიროტონიით გართულებული. – ამონაჭერი.
- 1-ლ გვ. წარწერა: „თქვენ პოეტი ხართ – მე მეცნიერი, მე არ ვარ თქვენთან ცბიერი, იყავით ჩემს მიმართ გულწრფელი და მგრძნობიერი. ავტორი“. იქვე: „იხ. გვ. 58. 1945 წ. 4/VII ი. გრ.“.
- გვ. 58. დანიშნულია ადგილი ავტორის მიერ და მიწერილია: „7). ჩემს პირველ და უკანასკნელ სიყვარულს, უპასუხო სიყვარულის სამახსოვროდ“.
17979. ერისთავი დ. ხოლერა და იმის თავიდან ასაცდენი დარიგებანი. ახალსენაკი, 1893.
- ხაზგასმულია ავტორის გვარი და მიწერილია: „ბელეტრისტი. ი. გრ.“.
- მოხაზულია: „ამ წიგნის შემოსავალი გადადებულია ბარათაშვილის ფონდის სასარგებლოდ“, გვერდზე კითხვის ნიშანი.
17980. ვეკუა ა. მოკლე ცნობები ვენერიულ სნეულებათა შესახებ. ქუთაისი, 1927.
17981. ვენერიული სნეულებანი. თბ., 1947.
17982. ზელენინი ვ. გულისა და სისხლძარღვთა დაავადებანი. თბ., 1952.
- კანზე: „მოხუცს 60 ცემა“.
17983. ზურაბიშვილი ივ. ედუარდ ჯენერი და ყვავილის აცრა. ქუთაისი, 1896.
17984. თოფურია დ. ვენერიული დაავადებანი. კითხვა პასუხი. ბათუმი, 1945.
17985. ი. თ. ლენტის მსგავსი ჭიები. თბ., 1891.
17986. კრებული. უბნის ექიმთა დასახმარებლად. წ. 1. თბ., 1950.
17987. მედიკამენტების და რეცეპტების ფორმულების სია. დაზღვეულთა მკურნავ ექიმების სავალდებულოთ. თბ., 1926.
17988. მენტემაშვილი ი. ძილი და მისი სამკურნალო მნიშვნელობა. სიტყვა და მისი სამკურნალო გამოყენება მედიცინაში. თბ., 1954.
17989. იოსელიანი მ. ავადმყოფთა მოვლა. ტფ., 1931.
- გვ. 72. ხაზგასმულია: „ლანცეტს“, მიწერილია: „კოტომი“.
17990. კაბანოვი ა. ადამიანის გული. თბ., 1951.
17991. კანდელაკი ს. ავადმყოფობა Poppataci და კოლო phlebotonus-ი საქართველოს და მის მეზობელ ქვეყნებში. ტფ., 1920.
- 17992–17993. კანდელაკი ს. სახადი (ტიფი) და მასთან ბრძოლა. ტფ., 1915.
- კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დავით გიორგ. კარიჭაშვილი“.
- 17994–17996. ლორთქიფანიძე ვ. ბინის საკითხი და ჭლექი. ტფ., 1910.
17997. ლორთქიფანიძე ვ. ტუბერკულოზი საქართველოში. ტფ., 1927.

17998. მახვილაძე ნ. ანკილოსტომიაზი და მის წინააღმდეგ ბრძოლა. პოპულ. გამოც. მე-2. ტფ., 1931.
17999. მახვილაძე ნ. პარტახტიანი ტიფი. ტფ., 1926.
18000. მახვილაძე ნ. პელლაგრის ოთხი შემთხვევა ტფილისში – ამონაჭერი.
18001. მეგრებიანცი გ. ჭლექი და ყველასათვის ხელმისაწვდენი ღონისძიებანი მის წინააღმდეგ საბრძოლველად. დ. დ. პლეტნევის წინასიტყვ. ტფ., 1912.
- 18002–18003. მუჯირი ი. მუცლის ხურვება და მის წინააღმდეგ საბრძოლველი საშვალებები. ქუთაისი, 1910.
- კანზე: „ი. გრ. თბილისში არ არის“.
18004. მჭედლიშვილი ნ. რა არის გომეოპატია და მათი მკურნალობა. ტფ., 1913.
18005. ოდიშარია პ. ტროპიკული სნეულებანი. მალარია, პელაგრა, ანკილოსტომიაზი. ტფ., 1931.
18006. ოქრომჭედლიშვილი ნ. ახალი მკურნალობა. ტფ., 1913.
- თავფურცელზე: „19. 15. 1. 16. წ. პატივისცემით ი. გრიშაშვილს. ავტორი“.
18007. პომბრაკი ე. გადამდები სნეულებანი. თარგმ. გ. ლომოურისა. [მოსკოვი, 1916].
- კანზე: „ი. გრ. 1916 წ. 20 ნოემბერი“.
18008. რუსიშვილი-ყორჩიბაში. როგორ უნდა დავიცვათ ბავშვები ჭლექისაგან. ტფ., 1926.
18009. საექიმო წერილები. ამონაჭრები ჟურნალ „მოამბე“-დან.
18010. სამედიცინო ცნობარი. სამედიცინო პერსონალის და სამკურნალო დაწესებულებების. ტფ., 1924.
- 18011–18013. საოჯახო სამკურნალო ცნობარი. თბ., 1950.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 8/II“. იქვე: „დოღბანდი, 161; ხისტი წყალი, 121, ნალექს რომ სტოვებს“.
18014. საშინაო აფთიაქი. [თბ.], წ. ა.
- 18015–18016. სპერნანსკი ნ. ცუდი სენი ანუ ათაშანგი. თარგმ. აბ. ნ. თეთრადისა. ტფ., 1896.
- 18017–18018. სპერნანსკი და შრედერი. სქესობითი ავადმყოფობანი და ჩუკნობა. თარგმ. აბ. ნ. თეთრადისა. თბ., 1911.
- 18019–18020. სულაქველიძე ი. სიმრთელის კიდობანი. ოჯახში საკითხ-სახმარებელი სამკურნალო წიგნი. ფოთი, 1891.
- მეორე ცალის კანზე: „მხოლოდ საჯაროშია! ი. გრ.“
18021. ფედოროვი ა. საუნჯე ავადმყოფისა ანუ აღწერა და წამლობა ყოველგვარ ავადმყოფობათა. თარგმ. ი. როსტომაშვილისა. თბ., 1903.
- 18022–18024. ფიცხელაური რ. თვითმკვლელობა და მასთან ბრძოლა. (ფსიქო-სოციოლოგიური მიმოხილვა საზოგადოება და მეცნიერებიდან). ტფ., 1927.
- თავფურცელზე: „სახსოვრად მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 5/III–28“.
- მე-2 ცალის თავფურცელზე: „სახელოვან ქართველ მწერალს – ვახტანგ კოტეტიშვილს – სიყვარულით უძღვნის ავტორი. 6/V–27“.

მე-3 ცალის თავფურცელზე: „პატივც. პროფ. გ. ახვლედიანს სახსოვრად. რ. ფიცხელაური. 27. II-32“.

18025. ფრიდლანდი ლ. გამოკვეტილ ოთახში ვენეროლოგის წერილები. თარგ. არ. ჯაჯანაშვილის. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას მეგობარს სოსოს. არ. ჯაჯანაშვილი, 31/V. 28 წ.“.

18026. ქავთარაძე პ. ანაბიოზი. ქუთაისი, 1914.

18027. ქავთარაძე პ. ნევროპათოლოგიის სახელმძღვანელო. ტფ., 1931.

18028. ქალის სუსუნატი. თბ., 1946.

18029–18030. ქუთათელაძე ი. დარიგებანი ზოგიერთ სამკურნალწამლო მცენარეთა მოკრეფისა და გაშრობის შესახებ. [თბ.], 1931.

18031. ქუნთრუშა. ყელჭირვება. თარგმ. ს. ვაწაძისაგან. [თბ., 1906].

18032. ღლონტი ტ. სულით ავადმყოფები. (ხალხური საუბარი). ტფ., 1925.

18033. ყვავილი. [თბ., 1906].

18034. ყიფშიძე ნ. მუცლის ტიფი. თბ., 1947.

18035. ყიფშიძე ნ. შინაგანი სნეულებანი. მოკლე სახელმძღვ. მე-2 შესწორ. და შევს. გამოც. ტფ., 1934.

18036. ყიფშიძე ნ. შინაგანი სნეულებანი. სახელმძღვ. ექიმთა და სტუდენტთათვის. მე-6 გადამუშ. და შევს. გამოც. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „ჩვენი ხალხის სიამაყეს, ნიჭიერ ადამიანს, ძვირფას ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 16. VII. 47 წ. თბილისი“.

18037. ყმაწვილებს აუცრევინეთ. გადმოკ. და გადმოხეჭდილი „სასოფლო გაზეთიდან“. ტფ., 1875.

თავფურცელზე: „იშვიათია“.

18038. შიუკაშვილი თ. ფსიქიატრიის მოკლე კურსი. მედ-ტექნიკუმების მსმენელთათვის. ტფ., 1931.

18039. ჩოხელი ვ. ვენერიული სნეულებანი. სუსუნატი და რბილი შანკრი, მათი გართულებანი და საშუალებანი მათ წინააღმდეგ ბრძოლისა. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „პატივცემულ ბ-ნ მიხეილს – ავტორი. 19-1-1-26 წ.“

18040–18041. ჩოხელი ვ. რბილი შანკრი. ტფ., 1926.

18042. ჩოხელი ვ. სიფილისი – ათაშანგი. [ქ. და წ. ა.].

18043. ჩოხელი ვ. სუსუნატი. ტფ., 1926.

18044. ცინცაძე ი. აორტის სარქველების აფონიური ნაკლოვანების შემთხვევა. ტფ., 1927. ცალკე ამონაბეჭდი: „თანამედროვე მედიცინა“, № 7–8, 1927.

18045. ცხვედაძე ა. ექიმობა და დარიგება. თბ., 1887.

18046–18047. წინამძღვრიშვილი მ. გადამდები სნეულებანი და მათთან ბრძოლა. ტფ., 1917.

თავფურცელზე: „ძვირფასს ამხანაგს სანდრო ქკლივიძეს ვუძღვნი ჩემს მცირე შრომას ნიშნად გულწრფელი პატივისცემისა. ავტორი. 1917 წ. 14/X“.

18048. წინამძღვრიშვილი მ. მასალები ხონდროიტინ-გოგირდმჟავის ქიმიისა და შარდში აღმოჩენის შესახებ მუცლის ტიფის დროს. ქიმიურ-კლინიკური გამოკვლევა. ტფ., 1921.

18049. წინამძღვრიშვილი მ. შემთხვევა ელენთის ეხინოკოკისა. თბ., 1919. ჟურნ. „ექიმი“-ს № 1–2-დან.

18050. წინამძღვრიშვილი მ. შინაგან სნეულებათა დიაგნოსტიკის საფუძვლები. სახელმძღვ. სტუდენტთა და ექიმთათვის. 49 სურათით ტექსტში. ტ. 1. ტფ., 1931.

კანზე: „მვირფას მგოსანს ი. გრიშაშვილს. ავტორი. 1/VI–32 წ.“

18051. ჭეიშვილი ა. ტუბერკულოზური აბსცესები და დაჩირქებანი. [თბ.], 1935.

18052. ჭლექი, როგორც ხალხური ავადმყოფობა და ბრძოლა მასთან სხვა და სხვა სახელმწიფოებში. [ქ. და წ. ა.].

18053. ხეჩინაშვილი გ. რა არის კიბო და სარკომა. ბათუმი, 1949.

ქ ი რ უ რ გ ი ა

18054. გიორგაძე ვ. ნაწლავთა გაუვალობა. ბათუმი, 1959.

18055. კალანდარიშვილი მ. აპარატის აღწერილობა და პრაქტიკული სახელმძღვანელო მისი გამოყენებისათვის. ტფ., 1930.

18056. კოკოჩაშვილი მ. და ავალიანი ლ. ყაბზობა და ბუასილი. თბ., 1949.

18057. როსტომაშვილი ი. რა არის დოსტაქრობა ანუ როგორ არჩენენ ადამიანებს დანით? თბ., 1903.

მეანობა. გინეკოლოგია

18058. აბორტის მავნეობა. თბ., 1947.

18059. ალექსიძე ა. საშვილოსნოს გარეშე ორსულობის შესახებ. ჩვენი მასალების მიხედვით. – ამონაჭერი.

18060. ბუაჩიძე პ. ქალთა სნეულებანი. ტფ., 1928.

18061. გეცოვი გ. როგორ უნდა მოიქცეს ორსული დედაკაცი და მკვებავი დედა. თავისუფ. თარგმ. რუს. მე-9 გამოც. 1926 წ. თბ., 1927.

18062. ელიაშვილი ლ. ქალის სუსუნატი. [თბ.], 1934.

18263. თიკანაძე ი. მუცლის მოწყვეტა სამკურნალო და საზოგადოებრივი თვალსაზრისით. ტფ., 1925.

18064. როსტომაშვილი ი. ორსულობა-მშობიარობა და ახლად დაბადებული ბავშვის კვება და მოვლა. (საერობო ექიმის ა. კარავაევის წიგნიდან). ტფ., 1910.

18065–18066. ქალის უშვილობა და მისი მიზეზები. თბ., 1947.

18067. ქორქია ა. დარიგება ორსულ ქალს. ტფ., 1933.

ფიზიკური კულტურა. სპორტი. თამაშობანი

18068. ანთაძე გ. ფეხბურთელის მოგონებანი. თბ., 1958.
18069. ასლანიშვილი ს. შევარდენთა გაფრენები. წ. 1. [თბ.], 1922.
კანზე: „სახსოვრად სოსო გრიშაშვილს ავტორი. 10/X 1922 წ. დედაქალაქი“.
18070. ასლანიშვილი ი. გიგინეიშვილი ო. და ფურცელაძე დ. მთამსვლელობა საქართველოში. 1923–1950 წლები. (მოკლე მიმოხილვა). თბ., 1954.
18071. ბალაევიჩი ა. სათხილამურო სპორტი. თბ., 1948.
კანზე: „ი. გრ. 1948 წ. 20/X“.
18072. გორგაძე მ. ნარკვევები საქართველოს ფიზიკური კულტურის ისტორიიდან. თბ., 1946.
18073. გრომოვი ნ. ფეხბურთის თამაშის წესი. (კომენტარიებით). ტფ., 1936.
18074. დებულეა პროლეტარული ტურიზმისა და ექსკურსიათა საკ. ნებაყოფლობითი საზოგადოების (პტესის) უჯრედისა წარმოებაში. [თბ., 1933].
18075. დუმბაძე ნ. გზა რეკორდისაკენ. თბ., 1953.
18076. თომაშვილი ი. ქართული ჭიდაობა. ტექნიკა, ტაქტიკა და მეთოდიკა. [თბ.], 1957.
- 19077–19078. [თომაშვილი ი.] სვანელი ი. ქართული ჭიდაობის სახელმძღვანელო. თბ., 1940.
ყდაზე: „ი. გრ. 1940. 24/II“ და გაზეთიდან ამოჭრილი მ. მ-ს „სასპორტო ქრონიკა. წიგნი ქართულ ჭიდაობაზე“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1940 წ. № 48, 22 თებ.“.
- ფურცლები მინაწერებით: „1. ეს ჩაემატოს „ბოჰემაში“, გვ. 153. „ნუ თუ გგონიათ ყველა კაცია, ვისაც რომ ტანზე კარგად აცვია, ზოგს უყვიათ თავის ოფლითა, ზოგს კიდევ ხალხი გაუცარცვია. ანტონ განჯისკ. 2. გ. სკანდარნოვი ყოფილა ქუთაისში და დამპალი ვაშლებით და თოვლის გუნდებით გაისტუმრესო. იხ. „შრომა“, 1882, № 13, გვ. 3. ხრონ. 3. „ისნის ცისკარი“, „ამქრის მშვენებიდან“ და „პეპოს“ ჩაცმულობა. 4. ჰაზირას ლექსი „აღსდევ თამარ დედოფალო“ ზ. ჭ-ძემ ხალხს მიაკუთვნა. იხ. „ქართველი მაჰმადიანები კინტირის ხეობაზე“ ზ. ჭ-ძისა, 1891 წ. თბ., გვ. 42. 5. კ. გლდანელზე ლექსები. კატალოგი, იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 149. მე-2 სვეტი. 6. ჭიდაობაზე პლ. იოსელიანის „გიორგი XIII ცხ.“ მოჭიდავენი 1. სულ ბოლოში. 2. ბაში-აჩუკშიც არის“.
18079. [თომაშვილი ი.] სვანელი ი. ქართული ჭიდაობის სახელმძღვანელო. ნაწ. 1. თბ., 1950.
18080. იაბლონოვსკი ი. ფიზიკური კულტურა მოხუცებულობის ასაკში. დამოუკიდებლად მოვარჯიშეთა დასახმარებლად. თბ., 1959.
18081. იენგხეზბენდი ფ. იერიშები ევერესტზე. თარგმ. კ. ნადირაძის და მ. პატარაძის. ტფ., 1937.
18082. კავკასიონზე. კრებული. [შემდგ. დ. ფურცელაძე. რედ. ნ. კეცხოველი]. თბ., 1959.

18083. კეცხოველი ნ. თოვლიან მთებში. (იალბუზი, უშბას სადარაჯოზე, ხუთი მდინარის სათავეში). თბ., 1943.

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს, ქართული კულტურის და სიტყვის მესაიდუმლეს ავტორისაგან. 26/III 44“.

18084. კლასიკური და თავისუფალი ჭიდაობა. თბ., 1950.

18085. კობელი ვ. ცირკის ქართველი ოსტატები. თბ., 1956.

გვ. 72. ხაზგასმულია მე-6 აბზაცის ბოლო სტრიქონი, მიწერილია: „იუბილე?“

18086. კულა გლდანელი (ვანო ბეროს-მე ყირიმელი). მისი ცხოვრება და ჭიდაობა. თბ., წ. ა.

კანზე: „ყირიმელაშვილი. ყირიმინცი. ი. გრ.“

გვ. 9. „კულა გლდანელ“-თან წერია: „გარდაიც. 1933 წ. 13 ივლისს“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ორმოცდაათი წლის განმავლობაში მისი დამმარცხებელი არ გამოჩენილა“, მიწერილია: „ესეზუა? („ივ.“, 1888, № 169)“.

გვ. 16. ტექსტის ბოლოს წერია: „იხ. საინტერესო წერილი „გლდანელი და ესეზუა“, („ივერია“, 1888, № 169). აქ აწერილია როგორ დაამარცხა ესეზუამ ხიზამბარელი და მერე კულა. ი. გრ.“.

18087. კუტეინიკოვი ი. მძლეოსნობა. გამოც. მე-2. ტყორცნა. გადმოკეთ. მ. პატარიძის მიერ. ტფ., 1925.

18088. კუტეინიკოვი ი. რბენა. გადმოკეთ. მ. პატარიძის მიერ. ტფ., 1925.

18089. კუტეინიკოვი ი. ხტომა. გადმოკეთ. მ. პატარიძის მიერ. ტფ., 1925.

18090. ლუკაშვილი ე. ჩვენი ასვლები მწვერვალებზე. თბ., 1956.

კანზე: „მგოსანს, მეცნიერს, საზოგადო მოღვაწეს/იოსებ გრიშაშვილს, მეგობრული სალამით. ერეკლე. 1956“.

18091. მერკვილაძე გ. ღორობია. უძველესი ქართული ჯომარდული თამაში. ტფ., [1925]. ტექსტი სტეკლოგრაფირებულია.

18092. მოსაშვილი მ. ოთარ ქორქია. თბ., 1962.

18093. ნიკოლაძე გ. პირველი ქართული ასვლა მყინვარ-წვერზე. ტფ., 1924. – ცალკე ამონაბეჭდი: „საქ. გეოგრ. საზ-ბის მოამბე“, 1924 წ. № 1“.

თავფურცელზე: „ძვირფას ძმას მიშა მათიაშვილს დამწერისაგან. ტფილისი, 1924. 6/VII“. იქვე: „ვიყიდე ბუკინისტებში. 1933. 10/I. ი. გრ.“

18094–18095. პროგრამა სრულიად საქართველოს ფიზკულტურული პარადისა. თბ., 1940.

კანზე: „ი. გრ. 1940. 23/V“.

18096. ჟურავლიოვი ე. და იანანისი ს. ყოველდღიური ტანვარჯიში ქალებისათვის. თარგმ. რუს. მე-6 გამოც. თბ., 1960.

18097. რობაქიძე ა. ცხენბურთი. ქართული ნაციონალური სპორტის ერთი სახეობა. თბ., 1952.

კანზე: „ი. გრ. 1953–10–IV“.

18098. საქართველოს ფალავანთა ასპარეზობა საქ. სსრ სოფლის ფიზკულტურელთა 1955 წლის სპარტაკიადა. „კოლმეურნეს“ რესპ. პირად-გუნდური პირველობა ქართულ ჭიდაობაში. თბ., 1955.

- კანზე: „სახსოვრად იოსებ გრიშაშვილს. გარუნ თბილელისაგან. 19. 10. XI. 55 წ“.
18099. ტირში მ. საშევარდნო ტანვარჯიშის ზოგადი თანწყობა. რუს. გადმოკ. გ. ნიკოლაძის მიერ. თბ., 1921.
18100. ტირში მ. ჩვენი დანიშნულება, მიმართულება და მიზანი. (შევარდნობის ძირითადი დებულებანი). ს. ასლანიშვილი – პროფ. მიროსლავ ტირში და მისი მნიშვნელობა შევარდნობის ისტორიაში. ქუთაისი, 1921.
- 18101–18103. ტურისტის თანამგზავრი კრებული. ტფ., 1928.
- კანზე: „ლეღვთა ხევი“, გვ. 47“.
18104. ყიფიანი ე. ბურთი და მოედანი. (ნარკვევები ქართველ სპორტსმენებზე). თბ., 1954.
18105. ყურაშვილი ა. პ. ტ. ე. ს-ის უჯრედის სათხილამურო-ტურისტული მუშაობა. ტფ., 1933.
- 18106–18107. ცამციშვილი ა. ქართველი ცხენოსნები უცხოეთში. თბ., 1958.
- თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საამაყო და საყვარელ მგოსანს ნიშნად პატივისცემისა, ბატონ, ი. გრიშაშვილს – ავტორისაგან. თბ., 11. IX. 58“.
18108. ძალოსნობა. შეჯიბრების წესები. თარგ. კ. ზაუტაშვილისა. თბ., 1953.
18109. წულუკიძე ვ. მყინვარწვერისაკენ. (მთასვლელის დღიურიდან). თბ., 1929.
18110. ჭიდაობა სამბო. (შეჯიბრების წესები). თარგმ. ვ. მ. კუხიანიძისა. თბ., 1949.
18111. ჯავრიშვილი კ. ქართველი მთამსვლელები კავკასიონისათვის ბრძოლაში. თბ., 1945.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1946. 25. X.“.
18112. ჯაფარიძე ა. რჩეული ნაწერები. დ. დონდუას რედ. თბ., 1949.
- შმუცტიტულზე: „საყვარელ მგოსანს ჩვენს დიდ სოსოს! ბედნი ნოესაგან“.
18113. ჯაფარიძე ა. თეთნულდი. თბ., 1948.
18114. ჯაფარიძე ა. უშბა. თბ., 1939.
- კანზე: „ი. გრ. 1940. 10. I“.
18115. ჯეჯელავა გ. ქართველი ფეხბურთელები ირანსა და რუმინეთში. თბ., 1947.
18116. ჯირითი. (თამაშის წესი). თბ., 1938.
- კანზე ბეჭედი: „არჩილ დოლაქიძე“.

ჭ ა დ რ ა კ ი

18117. ლასკერი ე. ჭადრაკის სახელმძღვანელო. თარგმნა არ. ებრალიძემ. (დამწყებთათვის). თბ., 1948.
18118. მახარაძე გ. ჭადრაკი და გამოჩენილი ადამიანები. თბ., 1960.
18119. ნადარეიშვილი გ. საჭადრაკო ეტიუდები. თბ., 1952.
18120. [საყვარელიძე მ.] ს-ძე მ. ჭადრაკი. მოკლე სახელმძღვანელო. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „სოსოს ბიბლიოთეკას მიეცეს და მიემატოს. მიმა 26/IX 26 წ. ქ. ტფილისი“.

თავფურცელზე გახსნილია ავტორის კრიპტონიმი „მიხეილ საყვარელიძე“. იქვე: „1. ჭადრაკი არის „კალმასობაში“, გვ. 392; ჭადრაკი არის კ. მამაცოვის წიგნში „ნ. ბარათაშვილი“.

გვ. 174. არშიაზე: „როქის სპა?. ჯამაგირიანი ლაშქარი!“ ხაზგასმულია: „ყაიმს“, მიწერილია: „სომხ. მაგარი“.

კანის მე-3 გვ. ვ. მ-ს რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან „კომ“, № 82, 1927, 13/IV“.

გ ა რ თ ო ბ ა - თ ა მ ა შ ო ბ ა ნ ი

18121. ბურჯანაძე კ. გართობა-თამაშობანი პიონერთა რაზმებში. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „მოკრძალებითა და პატივისცემით ბატონ სოსოს! კიკილოსაგან. 22/IX 54 წ“.

18122. გოგლიჩიძე ს. პირველი ცდა. საბავშვო მოძრავი თამაშობანი სიმღერებით. ტფ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 1923. 10. X“.

18123. თავდიდიშვილი რ. გასართობი. თბ., 1954.

18124. თავდიდიშვილი რ. თავსატეხი. თბ., 1952.

18125. თოვლის პაპას საახალწლო საჩუქარი. თბ., 1954.

18126–18128. მერკვილაძე გ. ქართული მოძრავი თამაშობანი. ტფ., 1921.

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა მარტის 2-ს“.

თავფურცელზე: „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს შევარდენთა კავშირი. 1922. 9/II. ტფილისი“.

შმუცტიტულზე: „რეცენზია დაიბეჭდა პ. ჭ-სა „ტრიბ“-ში № 158, 1922 წ. ამ წიგნის ნაკლი არ არის აღნიშნული. უნდა შედგენის დროს გადათვალთვალული ყოფილიყო „კალმასობა“, სადაც მრავალი სათამაშოა ჩამოთვლილი: შარუქარი, ლუწთუკენტი, თოხანალჩუ, სალაობა, ორმოობა, ჰერია, თვალხუჭუნა, ჩარფუზანა, ჭიდაობა (ოსმალო), ზედადგრობა (ჯორილიტი), ჩართონა, დაგინახე და სხვ. (იხ. „კალმასობა“, 392 და საიათნოვა, 31)“.

პ. ჭ-ს რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან „ტრ“. № 158, 1922, თებ. 28“.

18129–18129 ა. ნათიევი ა. ზმნა ანუ ოხუნჯობა ალფავიტის წესით ანბანზედ. თბ., 1876.

18130. ნათიძე გ. რებუსები. თბ., 1953.

18131. [ოქრომჭედლიშვილი ნ.] ქართული მწერლობიდან ამოკრებილი ანდაზებისა და საანდაზო ლექსების ლოტო. შედგ. ნ. გ. ო-შვილის მიერ. ოზურგეთი, 1892.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი. ივნისი 10“. იქვე შემდგენლის კრიპტონიმთან. „ნიკო გ-ძე ოქრომჭედლიშვილი. ი. გრ.“

18132. სკაჩინსკი ა. კითხვათა კონა. [თარგ. ლ. გაბუნიასი]. თბ., 1956.

მეოჯახეობა სამზარეულო წიგნები

18133. ახპატელოვი მ. სრული სამზარეულო დამატებული სახლთა საჭირო ხელობები. თბ., 1885.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. ფალუსტაკი, გვ. 121; ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ. 1932. 1/II. ბოზბაში, გვ. 6; იაღლო, 122; ფალუსტაკი, 121; თართი, 72; მათუნჯის ფლავი, გვ. 46; ჰარისა, 20“.

18135. ბაქრაძე ვ. ქართული და აღმოსავლური კერძების სამზარეულო. [თბ.], 1957.

18136–18138. გაჩეჩილაძე მ. სასარგებლო ცნობები. წ. 5. თბ., 1913.

კანზე: „არ არის აწერილი პალატის მიერ. ი. გრ.“.

18139. მიულერი ნ. ბელოტელოვი. ს. კულინარული ტექნიკის საფუძვლები. ტფ., 1931.

18140–18150. როსტომაშვილი ი. გამოსადეგი ცნობანი. წ. 1–6. ტფ., 1902.

18151–18153. როსტომაშვილი ი. სამეურნეო-საოჯახო და საჰიგიენო-სამკურნალო ნარკვევი. ტფ., 1904.

გვ. 1. სარჩევთან: „ი. გრ. 1918 წ. 6/III“.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი მხოლოდ ლენინგრადშია. ი. გრ.“

ტექსტის ბოლოს: „აკლია! ი. გრ.“.

მესამე ცალზე: „გრი-გრის“ „აზა“-საგან. ა. აბრამიშვილი. 12/II 57 წ.“.

18154–18155. სამზარეულო. ქართული და ევროპული საჭმელები. გამოცემა მე-4. ტფ., 1914.

კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში არ არის!“.

18156–18157. სიმონოვი ს. ჭრა-კერვის თვითმასწავლებელი. 128 ნახატიანი ახალი მეტოდა ექვს ნაწილად. ქართ. იმერ. ევროპ. ტანისამოსი და თეთრეული მანდილოსანთათვის და ბავშვთათვის აგრეთვე ჟურნალების მოხმარება. თბ., 1909.

18158–18159. სპექტორი გ. რაიგოროდსკი მ. რჩევა-დარიგება დიასახლისებს. ტანსაცმელის გაწმენდა და შეღებვა ოჯახურ პირობებში. თბ., 1959.

18160. სრული სამზარეულო. ქართული და ევროპული საჭმელები. თბ., 1891.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“.

უკანასკნელ გვ.: „50 მან. 1948. 23. III. ი. გრ.“.

18161. სულაქველიძე თ. დიასახლისის ცნობარი. [თბ.], 1956.

18162. სულაქველიძე თ. პროგრამა და მეთოდური მითითებანი კულტ.-საგან. დაწ. არსებული კულინარიის წრეებისათვის. თბ., 1951.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს – სოსო გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 19. 12/XI 51 წელი“.

18163–18164. სულაქველიძე თ. სამზარეულო დიასახლისთათვის. თბ., 1949.
ყდაზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“.

მე-2 ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950. 23. თებ.“.

18165. სულაქველიძე თ. ჯანმრთელი და ავადმყოფი ადამიანის საჭმელი. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას პატივისცემით ავტორისაგან. 10/IV-55“.

18166. „ქსნელი“ მიხ. ი. კრებული საოჯახო, სამეურნეო და საზოგადო ცნობებისა. ტფ., 1910.

18167–18168. წიგნი შესამზადებელი სანოვაგეთა მზარეულთაგან [გამოკრებილი და თარგმ. რუს. ენ. ბაგრატ ბატონიშვილის მიერ]. ს. პეტერბურდი, 1818.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას სოსოს. ვუძღვნი გაძვებულ ბატონიშვილის უცნობ ნაწარმოებს, რომელიც ხელისუფლებას მოწყურებული სამზარეულოს შედგენაში იკლავდა ჟინს „ძეთა თვის მამულისათა ჩემისათა ქართველთა“. არ. გაბუნია. 25/ II. 35 წ.“.

კანის მე-2 გვ.: „ფუსტული – фисташка; ჯავაზი – Muskatный орех; მდოგვი – Горчица; ხარდალი – Хрен; ყაისა – ჭერამი, რომელსაც ტკბილი გული აქვს; ალვახაზი – თაფლი დახელილი, რომელიც არ... წახდეს; დამასხი – ქლიავი; ყურასი – ხეხილი დასქელებული; კოწახური – Барбарис; ყუათი; ზირა; ღორის, ღორის, ქონი; ზირიშკი.“

მე-2 ცალის ფორზაცზე: „ოლდა ბატონიშვილის წიგნია“.

კანის მე-2 გვ. გამკრთალებული მეღნით: „[სო]ფიო ბატონიშვილი. ოლდა ბატონიშვილი“.

18169. ხოფერია ნ. საოჯახო წიგნი. თბ., 1956.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1957. 10. III“.

გაზეთიდან ამოჭრილი პატარა წერილი „შეგიძლია თუ არა სადილის მომზადება?“, მინაწერით: „ნორჩი ლენინელი,“ 1957, 15 მარტი“.

18170. ჯორჯაძე ბ. სრული სამზარეულო. თბ., 1914.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1874 წელს. ი. გრ.“.

ფორზაცზე: „იშვიათია. სახლში არ გაიცემა! ი. გრიშაშვილი 1914 წ. 23 აპრ.“.

18171–18173. ჯორჯაძე ბ. ქართული სამზარეულო და საოჯახო სამეურნეო ნაცადნი ცნობანი (დამატებით ზოგიერთთა რუსულთა საჭმელთა). ტფ., 1874.

ფორზაცზე: „ბ. ჯორჯაძეზე. ი. გრ. ზოგიერთები „სამზარეულო წიგნს“ ჰკითხულობენ ქალაქში, მაგრამ ვერც წიგნის მაღაზიებში და ვერც სხვაგან სადმე უპოვიათ. გასაკვირველია რისთვის გამოსცეს, თუ გასასყიდლად არ უნდოდათ. „დროება“, 1875 წ., № 3, 5 იანვ.“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „მარხოში, 130; უმარილი, 130“.

ზოგადი განყოფილება

წიგნთმცოდნეობა და პოლიგრაფიული მრეწველობა

18174. ამწყობ-მემანქანის „ლინოტიპის“ შრიფტის ნიმუშები. ტფ., [თ. ა.].
18175. ბეჟუაშვილი ნ. რუფფი ი. ასოთა შრიფტების ალბომი, [თბ., თ. ა.].
18176. გუგუაძე მ. სახელმძღვანელო ასოთამწყობათათვის. დახმარე წიგნი ტეხნ. რედ. კორექტ., ავტ. და ყველა მათთვის, ვისაც წიგნის ბეჭდვის საქმესთან მჭიდროდ დამოკიდებულება აქვს. ნაწ. 1. – ტფ., 1931.
- თავფურცელზე: „პატივცემულ ი. გრიშაშვილს. ავტორისგან. 10/IV. 30“.
- 18177–18179. გორგაძე ვ. დედნის დამზადება. სახელმძღვანელო ავტორებისა და რედაქტორებისათვის. ტფ., 1934.
18180. დავიდოვი დ. შრიფტის ნიმუშები. თბ., 1940.
- ფორზაცზე: „ჩემი სახელობის შრიფტი გვ. 16. P. S. ჩემი ლექსის დასაწყისია აწყობილი. ი. გრ.“
18181. იარალოვი გ. წიგნის წარმოშობა და მისი განვითარების გზები. თბ., 1963.
- თავფურცელზე: „ძვირფასო სოსო! მიიღეთ ეს მორიგი „ხარკი“ თქვენი საგანძურისათვის პატივისცემის. ავტორი. 14/XII–63“.
18182. იარალოვი გ. საგამომცემლო-პოლიგრაფიული ცნობარი. საგამომცემლო და პოლიგრაფიული მუშაკების ავტორებისა და მხატვრებისათვის. თბ., 1956.
- ფორზაცზე: „დიდ პოეტს, საზოგადო მოღვაწესა და წიგნის მოამაგეს ჩემს ტკბილ მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. პატივისცემით – ავტორისაგან. 5/VI-56 წ. ქ. თბილისი. P. S. იმედია იტყვიან თქვენს აზრს ამ წიგნზე, როდესაც შემთხვევა მოგეცემათ. გ. იარალოვი“.
18183. ილინი მ. შავით თეთრზე. [მოთხრობა]. თარგ. რ. და ნ. კეჭალაძეებისა. თბ., 1935.
18184. ილინი მ. წიგნის თავგადასავალი. თარგმა მ. ლორთქიფანიძემ. თბ., 1949.
- 18185–18187. კარიჭაშვილი დ. წიგნის ისტორია. ტფ., 1903.
18188. ლებბოკი დ. წიგნების ქება. ახალ-სენაკი, 1897.
- გვ. 10. მოხაზულია ადგილი „ვეფხისტყაოსანზე“ და მიწერილია: „ჩამატებულია“.
- 18189–18190. მჭედლიშვილი ი. ბეჭდვითი ხელოვნების ისტორიიდან. ტფ., 1925.
- კანზე: „ი. გრ. 19/XI–25 წ. კოტესაგან“.
18191. პოლიგრაფ კომბინატი „კომუნისტი“. [შრიფტის ნიმუშები] [ქ. და წ. ა.].
- კანზე: „ჩემი სახელობის შრიფტი. ი. გრ. 1951. 10/V.“
18192. პროსკურიაკოვი ვ. შესანიშნავ ადამიანთა ცხოვრება. იოჰან გუტენბერგი. თარგ. შ. ა.-ძის. ტფ., 1935.
18193. სანიმუშო დებულება გამომცემლობის შესახებ. თბ., 1955.
18194. ტექნიკა. ორგანიზაცია და შრომის ანაზღაურება წიგნით ვაჭრობაში. შედგ. მ. ა. იაკობაშვილის მიერ. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „საყვარელ მეგობარს მელიტონს – მიხ. იაკობაშვილისაგან. 7/I. 54 წ.“ იქვე: „რადგან ეს წიგნი გასაყიდად არ გამოსულა, ვუძღვნი იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. მ. თევდორაძე. 14/I-54“.

18195. ტოროტაძე ე. შალიკიანი ბ. ასოთწყობა. ტფ., 1934.

18196. შრიფტების ნიმუშები. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ჩემი სახელობის შრიფტი, გვ. 12. ი. გრ. – პირველად ჩამოვასხმევინე მადერს და დავბეჭდე ჩემი ლექსების I ტომში 1913–1914 წ. ი. გრ.“ იქვე: „ი. გოგებაშვილის სახელობის შრიფტი გვ. 5, 6“.

18197. წიგნის ფრონტზე. ტფ., 1930.

18198. ჭანიშვილი პ. ბეჭდვითი საქმის მოკლე ისტორია. ტფ., 1931.

18199. ჭანიშვილი პ. შრიფტის თეორიის საკითხები. (ლათინური შრიფტის ნიმუშების დართვით). ტფ., 1934.

18200. ხელნაწერთა მომზადება გამოსაცემად. (ინსტრუქცია). თბ., 1954.

18201–18202. ხელნაწერთა მომზადება გამოსაცემად. ინსტრუქცია. თბ., 1955.

18203. ჯოხაძე ვ. სხირტლაძე ს. შენი მეგობრების ქალაქი. [წიგნი და მისი ისტორია]. თბ., 1966.

ქართული წიგნისა და სასტამბო საქმის ისტორია

18204. ანგარიში წიგნების გამომცემელ ქართველთა ამხანაგობისა. წელიწადი მეექვსე. 1895. ტფ., 1896.

18205. ანგარიში წიგნების გამომცემელ ქუთათურ ამხანაგობის მოქმედებისა. 1900 წ. 11 ივნისიდან 1902 წ. 1 იანვრამდის. ქუთაისი, 1903.

კანზე: „არ არის „ქართულ წიგნში“. ი. გრ.“

18206. ახალი ქართული შრიფტი მხატვარ შევარდნაძისა. ტფ., 1930.

18207. ბეჭდვითი საქმის საპაიო ამხ. „ქართული წიგნი“-ს წლიური ანგარიში. 1926/27 საანგარიშო წლისა. [თბ., 1927].

18208. ბეჭდვითი საქმის საპაიო ამხ. „ქართული წიგნი“-ს წლიური ანგარიში. 1927/28 საანგარიშო წლისა. [თბ., 1928].

კანზე: „ი. გრ. განაცხადა პ. ინგოროყვამ 1929 წ. 10/I კრებაზე: – არსებითად შეეცვალა ჩვენი პრესა. – გადაეთვალიერებინა ყველა გაზეთები... ოთხჯერ გამოვიდა“.

კანის მე-4 გვ.: „მ. ჯავახიშვილი გამოსულა“. [გამგეობის წევრობიდან]. იქვე: „მ. ჯავახიშვილი რათ გავიდა“.

18209. ბეჭდვითი საქმის საპაიო ამხანაგობა „ქართული წიგნი“-ს წლიური ანგარიში. 1928/29 საანგარიშო წლისა. [თბ., 1930].

კანზე: „1930, 5 ივლისს. ი. გრ.“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. მიწიშვილის წერილი „გამომცემლობა „ქართული წიგნი“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1930, 23 აგვისტო“.

18210. გოგუაძე მ. ახალი ქართული შრიფტკასა. ტფ., 1935.

18211. გორდეზიანი ბ. სასტამბო შრიფტები. კატალოგი. [თბ.], 1952.

18212. გორდეზიანი ბ. ქართული მხედრული შრიფტი. (ისტ. ნარკვევი). თბ., 1953.

ფორზაცებს შორის გაზეთი „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1953, № 232, 25 ნოემბერი“, რომელშიც დაბეჭდილია ვ. ცანავას რეცენზია წინამდებარე წიგნზე.

18213. გორდეზიანი ბ. ქართული მხედრული შრიფტი. მე-2 შესწ. და შევს. გამოცემა. თბ., 1955.

18214–18215. გუგუშვილი პ. ქართული წიგნი. 1629–1929. ფ. გოგიჩაიშვილის რედ. თბ., 1929.

ფორზაცზე: „საყვარელ ქართველ მგოსანსა და ლიტერატურის მკვლევარს ი. გრიშაშვილს, პატივისცემით ავტორისაგან. 1929. XI–22 ტფილისი“.

იქვე: „I. სვ. ტაბიძე, გვ. 87. II. იოანე ქართველოვი, გვ. 15. III. სოლომონ დოდაევი, გვ. 105. IV. ისარლოვი, (ცენზ.) გვ. 233–დან. V. ვორონცოვი, გვ. 371. – (სისულელეა! მე ვბეჭდავ და ქართული დედანიც მე აღმოვაჩინე). VI. ნობათი, 184. კურიოზი, 116, 117“.

18216. დებულეზა საქართველოს სახელმწიფო გამომცემლობის შესახებ. [თბ.], 1926.

18217–18218. ზაქარია ჭიჭინაძე. [ბიოგრაფია და მისი ნაწერების სია]. ტფ., 1922.

[ეს წიგნი გ. ტაბიძის შედგენილია. წიგნის პალატის კატალოგში ბარათზე თვით გალაქტიონმა წააწერა, რომ მისი შედგენილია. თ. ნაკაშიძე].

18219. კარიჭაშვილი დ. ქართული წიგნის ბეჭდვის ისტორია. მე-17 და მე-18 საუკუნე. [თბ.], 1929.

გაზეთიდან ამოჭრილი ლ. მელიქსეთ-ბეგის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „Заря“, 4 მაისი, 1929 წ.“.

18220. კოლექტიური ხელშეკრულება 1949 წლის გამ-ბა „საბჭოთა მწერლის“ სტამბა. თბ., 1949.

18221. კურდღელაშვილი შ. ქართული სტამბის ისტორიიდან. თბ., 1959.

18222–18223. მონა ღვთისა. მაქსიმე როსტომის ძე შარაძე. 1859–1908 წ. თბ., 1909.

კანზე: „გრ. ყიფშიძის წინათქმა; ნოტები, გვ. 63; ი. ჭ-ძე, გვ. 58 და 63“.

18224. რაჭველიშვილი ქ. ქართული წიგნი. სტატისტ.-ისტ. ნარკვევი. ტფ., 1934.

თავფურცელზე: „მვირფას პოეტს, ადამიანს, ქართველს სოსოს ავტორისაგან“.

იქვე: „ეს წიგნი მთავლიტს შეუჩერებია! ი. გრ. 1934–1922–I. 1. ილიადა, ლერმონტოვის მწირი, გვ. 46. 2. არალეგალური წიგნები და კურიოზი, გვ. 116. ამ წიგნებზე რეცენზია იხ. „Заря Востока“, 1934, 10–11“.

გვ. 98. მოხაზულია: „ყოველთვიური“ და მიწერილია: „ყოველკვირეული“ [ლაპარაკია გაზეთ „ივერიაზე“].

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ქართული წიგნისა“ და მიწერილია: „ს. ხუნდაძის რედ.“

გვ. 112. ხაზგასმულია: „ანარქისტების ორგანოები“, მიწერილია: „ხმა“, „პატარა გაზეთი“. იქვე გაზეთის სახელწოდებას „ქართლი“ მიწერილი აქვს: „ახალი ქართლი“.

გვ. 99. მოხაზულია: „1885 წლიდან „ივერია“ გამოდის ილიას რედ-ით ყოველდღიურ გაზეთად 1902 წლამდე“, არშიაზე: „ორი ნომერი „ივერიისა“ გამოსცა მწ. კავშ. 1922 წ.“

18225. კვასხვაძე შ. ქართული წიგნის გრაფიკული ხელოვნება. ვახტანგ VI სტამბის წიგნი. 1709–1722. თბ., 1952.

18226. როსტომაშვილი ი. ქართული წიგნები და მათი მნიშვნელობა-სარგებლობა. 2. როგორ გამდიდრდნენ საფრანგეთის გლეხები? ტფ., 1924.

18227–18228. სასტამბო შრიფტები. კატალოგი. პროექტი. დამუშავებული შრიფტის კომიტეტის მიერ. IV. თბ., 1953.

კანზე: „პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს ა. გუნია. 8/I–53“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. გვ. 29“.

გვ. 29. მოხაზულია № 12 ასოების ნიმუშები და მიწერილია: „(ჩემი ასო). ი. გრ.“.

18229. საქართველოს ბეჭდვითი სიტყვა. საბჭოთა საქართველოს ოცი წლისთავზე. (ციფრები და მასალები). თბ., 1941.

კანზე: „მე, გვ. 38. ი. გრ.“

18230. სიტყვა წამკითხველისადმი სასოფლო შკოლებისათვის სახელმძღვანელო ქართული წიგნების გამოცემასა ზედა. – ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 5–6.

18231. [უმიკაშვილი პ.] პეტრიძე მ. მწიგნობრობის საქმე. ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 1.

18232. ქართული საბავშვო წიგნის საქალაქო კონფერენციის მოხსენებათა თეზისები. ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 28. V“.

18233. ქართული შრიფტების ნიმუშები. სახელგამთან არსებული საშრიფტო მეურნეობის კომისიის გამოცემა № 1. თბ., 1940.

კანზე: „ჩემი სახელობის შრიფტი გვ. 24. ი. გრ“. და 24-ე გვ. ხაზგასმულია: „მთავრული გრიშაშვილი. სახელგამის ბეჭდვითი სიტყვის კომბინატი“.

18234. ქართული შრიფტის ნიმუშები. [თბ.], 1951.

18235. ქართული შრიფტის კომიტეტის მიერ 1947 წლიდან 1956 წლამდე დამზადებული შრიფტების ნიმუშები. ნაკვ. 6. თბ., 1956.

18236–18237. ქართული შრიფტის პროექტები. V ჩვეულებრივი ვიწრო გარნიტური პირდაპირ. თბ., 1954.

კანზე: „ი. გრ. 1954. 10/X“.

18238. შარაშიძე ქ. პირველი სტამბა საქართველოში. (1709–1722). [თბ., 1955]

ფორზაცზე: „ლოპიანა ციციშვილი, გვ. 11“.

18239. წესდება. ბეჭდვითი საქმის საპაიო ამხანაგობის „ქართული წიგნი“. თბ., 1925.

18240. ჭიჭინაძე ზ. ექვთიმე ივანეს ძე ხელადის სტამბის 30 წლის არსებობის დღესასწაულის გამო. ისტ. მიმოხილვა. მოლოცვის წერილები და დეპეშები. თბ., 1902.

18241. ჭიჭინაძე ზ. ვახტანგ მეექვსე და სხვათა შრომა ქართული სტამბის წინაშე. ტფ., 1916.

კანზე: „ი. გრ. 1709–1909. ზ. ჭ-ს ერთ წიგნს „ვახტანგ VI“. ზემორე თარიღს უზის გამოც. 1909 წ.“.

18242–18243. ჭიჭინაძე ზ. ზაქარია პეტრეს ძე გრიქუროვი. 1841–1910. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 27/I. „ელგუჯა“, გვ. 12. ი. გრ.“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ზ. გრიქუროვი ბეჭდავდა ისეთ წიგნებსაც კი, რომლებიც მონარქიულ მთავრობისთვის მიუღებელი იყო“, მიწერილია: „რომელს?“.

18244–18245. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ქართულის სტამბისა და წიგნების ბეჭდვისა 1627–1900. ტფ., 1900.

კანზე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი“.

18246–18249. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ქართული სტამბისა და წიგნის ბეჭდვისა. 1709–1909. მეფე ვახტანგ მეექვსე. თბ., 1909.

თავფურცელზე: „ეს II ტ. (გვ. 26)“.

მეორე ცალის გვ. 13. ხაზგასმულია: „ვირი და მუშა“. მიწერილია: „ავტორი ბრადიაგა (ერაძე)“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „ბრონძის მედალი“, მიწერილია: „ბრინჯაოს“.

18250–18253. ჭიჭინაძე ზ. ნიკოლოზ ბესარიონის ძე ლოლობერიძე და ქართული სტამბა 1627–1913 წ. თბ., [1913].

კანზე: „ი. გრ. ს. ტაბიძეზე, 100, 109, 186. იხ. „მნათობი“, 1928 წ. № 1. გ. ლეონიძის წერილი“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ფილადელფოსი კიკნაძე, ამის ლექსია „აღსდექთ გმირთ გმირნო, ნუ გძინავსთ...“ ჩვენ კი შევცდომით ეს ნაწერები გოდერძი ფირალოვს მივაწერეთ“, მიწერილია: „მამასადაძე ეს ს. გორგაძეზე ადრე ვიცოდით, იხ. „ქართ. მწერ.“, 1927, № 2, გვ. 84“.

18254–18255. ჭიჭინაძე ზ. ქართული მწიგნობრობის ისტორიიდან. ქართული წიგნის მაღაზიის 40 წლის არსებობის გამო. გრიგორ ვასილის ძე ჩარკვიანი. თბ., 1919.

18256–18258. [ჭიჭინაძე ზ.]. ქართული სახალხო სამეცნიერო წიგნები, გამოცემულნი სტეფანე კონსტანტინეს ძე ზუბალაშვილის საფასით. ია მარუშიძისა. თბ., 1903.

კანზე: „ზ. ჭიჭინაძის ნაშრომი. ი. გრ.“.

სათაური ხაზგასმულია და ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ზ. ჭ-ძისა“.

18259. ხუნდაძე პ. საქართველოს ბეჭდვითი სიტყვა. 1921–1953 წწ. სტატისტ.-ბიბლიოგრ. ნარკვევი. თბ., 1956.

18260. ხუნდაძე პ. საქართველოს წიგნი. 1921–1948. (სტატისტ.-ბიბლიოგრ. ნარკვევი). თბ., 1949.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 122“.

საბიბლიოთეკო საქმე

ბიბლიოგრაფია

18261. ბაქრაძე გ. ქართული ბიბლიოგრაფია, როგორც წიგნთმცოდნეობის დარგი. თბ., 1949. – ცალკე ამონაბეჭდი: თბ. სახელმწ. პედ. ინ-ტის შრომები, 1949.

18262. ბერულავა გ. მ. გორკის სახელობის გურჯაანის სარაიონო ბიბლიოთეკა (მუშაობის გამოცდილება). თბ., 1958.

18263. ბერულავა გ. ნორჩ მკითხველებს წიგნისა და ბიბლიოთეკის შესახებ. (მეთოდ. წერილი). თბ., 1946.

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 31. „რუსკოე სლოვოდან“; გვ. 6. ი. გრ. 1947 V/IV“.

გვ. 31. მოხაზულია ლექსი „შრომისაკენ“ და მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის თარგმანი“.

გვ. 34. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „მაგ. ტურგენევის „მუმუ“. ლ. ტოლსტოის „კავკასიის ტყვე“.

18264. ბერულავა გ. ქუთაისის № 1 საბავშვო ბიბლიოთეკა. თბ., 1950.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას სიყვარულით. გ. ბერულავა. 1950 წ. IX“.

კანზე: „ჩემზე, გვ. 25, 45, 46, 47. ი. გრ“.

18265. დოლაქიძე შ. როგორ ვისარგებლოთ ანბანური და სისტემატური კატალოგებით. (ცნობარი მკითხვ.) თბ., 1939.

18266. კავკასიძე ა. კ. მარქსის სახელობის საქართველოს სსრ რესპუბლიკური ბიბლიოთეკა. მოკლე ცნობარი. თბ., 1957.

18267. ლორთქიფანიძე ნ. საბიბლიოგრაფიო კლასიფიკაციათა სისტემები. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „დიდად პატივცემულ ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 23/I-41 წ.“

18268. მაჭავარიანი თ. თოთიბაძე თ. ხაბურზანია ე. სამნიშნა საავტორო ტაბულები. შედგ. კეტერის მეთოდის მიხედვით. ტფ., 1936.

18269–18270. ონიანი ვ. მარქსიზმ-ლენინიზმის კლასიკოსების ნაწარმოებთა პროპაგანდა ბიბლიოთეკაში. თბ., 1952.

18271. ორჯონიკიძე ი. პირადი ბიბლიოთეკა. თბ., 1950.

18272. როგორ უნდა მოეწყოს და ამუშავდეს სოფლის კლუბი და სამკითხველო. თბ., 1923.

18273. სამნიშნა საავტორო ტაბულები. მე-2 შესწ. გამოც. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი გამოადგება ი. გრიშაშვილს თავისი ბიბლიოთეკის დამუშავების დროს. თ. მაჭავარიანი. 1954, 25 ოქტ.“ იქვე: „უთქვენოდ, ჩემო თამარ, ჩემი ბიბლიოთეკა ვერ დამუშავდება! ი. გრ.“.

18274. საქართველოს სახელმწიფო წიგნის პალატა 25 წლისთავზე (1924–1949). თბ., 1949.

18275–18276. შანიძე ა. გეგეჭკორის რაიონის ბიბლიოთეკა. თბ., 1950.

თავფურცელზე: „სახსოვრად ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით. ავტორი. 18/XI-50 წ.“

გვ. 30. ჩამატებულია: „ი. გრიშაშ. – ბალადა ხელმანდილზე“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს, პატივისცემით: ავტორი. 11/IX-52 წ.“.

18277. შანიძე ა. სასოფლო-სამეურნეო ლიტერატურის პროპაგანდა მასობრივ ბიბლიოთეკაში. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს პატივისცემით. ავტორი. 30/III-54 წ.“

18278. შანიძე ა. წრეობრივი მუშაობა მასობრივ ბიბლიოთეკაში. თბ., 1952.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით. ავტორი. 8. IX. 52 წ.“.

18279. წერეთელი გ. ბერძნულ-რომაული დროის ეგვიპტის ბიბლიოთეკათა კატალოგები. – ამონაჭერი „საქართვე. არხივი“-დან, 1927 წ. № 2.

ბიბლიოგრაფიული საძიებლები

18280. აკერმანი ნ. ეგორაშვილი ლ. სსრკ ხალხთა მხატვრული ლიტერატურა ქართულ ენაზე. (1921–1940) ბიბლიოგრაფია. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 19/X“. იქვე: „საჯარო ბიბლიოთეკა. სადამო. თამარ სვანი. 0. პუშკინი, 44. 1. ჩეხოვი, 69. 2. ტოლსტოი, 61. 3. ტურგენევი, 64. 4. გორკი, 8. 5. გრიბოედოვი, 18. 6. ლერმონტოვი, 23. 7. ნეკრასოვი, 37“.

გვ. V. წინასიტყვაობაში ლიტერატურის განლაგების შესახებ, მიწერილია: „გამოცემის თარიღები არ არის თანმიმდევრულად.“

კანის მე-3 გვ.: „აკლია: 1. სანდრო ჟღენტის თარგმანები სომხურიდან. 2. ვ. ბაიაძის თარგ. – კვიტკო“.

კანის მე-4 გვ.: „1. შეცდომა, 81. 2. ნარდოსი მეცა ვთარგმნე, აქ არ არის. 3. არ არის გამოყენებული ქუთაისის გაზეთი, გორისა და სხვ. „პიონერი“ და სხვ.“.

18281. ახვლედიანი ხ. აჭარის ბიბლიოგრაფია. ბათუმი, 1951.

შმუცტიტულზე: „ძვირფას პოეტ ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. პ. რურუა. 1951 წ. 16/X“.

თავფურცლის მე-2 გვ. წაშლილია სიტყვა: „ავტორი“ და მიწერილია: „შემდგენელი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „გვ. 257. კატო ვისი ფსევდონიმი იყო?“

18282. ახვლედიანი ხ. სამხრეთ საქართველოს ბიბლიოგრაფია. ბათუმი, 1960.

18283. ბაქრაძე გ. ი. ბ. სტალინის ბიბლიოგრაფია. თბ., 1940.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: ა. ბარათელის რეცენზია „ფრიად საჭირო და სასარგებლო ცნობარი“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1940 წ. № 295, 21 დეკემბერი“. მ. კუტუბიძის რეცენზია „ი. სტალინის ბიბლიოგრაფია“, მინაწერით: „ლიტ. და საქართ.“, № 31, 1940, ოქტ.“.

18284–18285. ბაქრაძე გ. ქართული პერიოდიკა. 1819–1945. ბიბლიოგრაფია. ვ. ი. ეგნატაშვილის რედ. თბ., 1946.

ფრონტისპისზე: „ჩვენი დროის უდიდეს პოეტს, მკვლევარს, საზოგადო მოღვაწეს, დიდ მწიგნობარს, საქ. სსრ სახ. წიგნის პალატის სამეცნიერო საბჭოს შეუცვლელ წევრსა და კონსულტანტს, ჩემს პირად მეგობარს სოსო გრიშაშვილს უძღვნის ამ შრომას (სტამბიდან მიღებისთანავე) ვ. მ. გოგოლაძე. 5/XI-47 წ.“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნ.“, 1945, № 17, მაისი“ და ჟურნალიდან ამოჭრილი პ. გუგუშვილის რეცენზია, მინაწერით: „მნათობი“, 1948 წ. № 5“.

ფორზაცებს შორის კონვერტი წარწერით: „გ. ბაქრაძის წიგნის რეცენზიისათვის. გ. ბაქრაძე სცდება. 1. გაზ. გამოდიოდა „Кавказск. телеграф“, 1913 წ. ბაქოში. 2. 1910 წელს რუსულად გამოვიდა ჟურნალი „Молоканин“, 1910 წ. Май, № 1. 3. ლენინგრადში, გვ. 44. „იალქანი“, 1909, № 1–7-მდე. „ჭინჭარი“, 1913, № 10-მდე, პირველი №-რი არ არის. „გზა“ 1913. „ემ-მახე“, 1911–15-მდე. 4. ამის დამწერმა გ. ბაქრაძემ უნდა იცოდეს ეპოქა, მწერლის სტილი და ის ორგანოები, სადაც ავტორი თანამშრომლობდა. ალ. სარაჯ. „ემ. მათრახში“ არ თანამშრომლობდა! გ. ბაქრაძე სწერს ფონ-ტეფო ალ. სარაჯიშვილიაო?! საიდან? ფონ-ტეფო სტეფანე ნოზაძის ფსევდონიმი იყო ხაშურელი მუშა-პოეტისა. წიგნიცაა გამოცემული. ზედ გვარიც არის და ფსევდონიმიც. 5. როტტერი. ავსტრიელი – ომის დროს გადაასახლეს. როტტერი ცხოველებს კარგად ჰხატავდა, ბავშვებს არა.“

ფორზაცებს შორის დევს ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „1. სხივი“, 1909–1–3 სამი ნომერი. 1910–4–15. გამოვიდა სულ 15 ნომერი. 2. 1913 გამოვიდა საორშაფათო გაზეთი „ფიქრი“, № 4. 3. „მარცვალი“, ბაქო, 1910 წ. სულ გამოვიდა 7 ნომერი. გრ. სვირსკანდელი. 4. 14 ივნისიდან 1909 წელს გამოდის „მათრახი და სალამური“ თეოფ. ბოლქვაძის. 5. გაზ. „ზარია“ რუსულად 1906 წელს გამოდიოდა ბათუმში (რედ. ვარდენ ჩხაიძე). 6. 1909 წ. გამოსულა ჟ. „იალქანი“, № 5. 7. ჟ. „იალქანი“ შეჩერდა 1909 წ. 20 მაისს. 8. დახურეს „ნიშადური“ „გოლოს კავკაზა“ და „ტორგოვლ. გაზეთა“. იხ. „ეკალი“, 1908 წ. 17 სექტ. 9. დაიხურა ყოველდღიური გაზ. „შურდული“. იხ. „ეკალი“, 1908 წ. № 11, 13 სექტ. 10. გაზეთი „ცხრა მუხა“ განცხადება დაბეჭდილი 1920 წელს 4 მაისს „სახალხო გაზეთში“ – გამოვაო, გამოვიდა?. 11. გაზ. „მერცხალი“-ს გამოცემა სხვადასხვა მიზეზების გამო შეჩერდა. იხ. გაზ. „სიტყვა“, 1913 წ. № 1. 1 დეკემბ. „მერცხლის“ შემდეგ გამოვიდა „სიტყვა“.

ხაზგასმულია, მოხაზულია სტრიქონები, სახელწოდებები, შესწორებულია თარიღები, ახსნილია ფსევდონიმები, მითითებულია ამა თუ იმ გამოცემის დაცულობის ადგილი და სხვა ცნობები.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „სხივი“, 1905–1906“, მიწერილია: „მოგზაურის“ შემდეგ „სხივი“ იყო პირველი სოციალ-დემოკრატიული გაზეთი. ფ. მახარაძემ „მოგზაურის“ არხივი გადასცა „სხივის“ რედაქციას. „სხივს“ რედაქტორობდა ლადო ახმეტელაშვილი (შვარცი). მაქვს“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ს. ნემეზიდაშვილი (?“), არშიაზე წერია: „ს. ნემეზიდაშვილი (სევერიან ჯუღელი იყო)?“.

გვ. 26. მოხაზულია: „Rotter-ისა (ო. შმერლინგი)“, მიწერილია: „როტტერი სხვაა და შმერლინგი სხვა.“ მოხაზულია: „სარევიოლუციო მუზეუმის ბიბლიოთეკა“, გვერდზე წერია: „სარევიოლუციო ბიბლიოთეკა ამჟამად აღარ არსებობს და 10 წლის წინათ შეუერთდა იმელს. ი. გრ.“

გვ. 29. ქალაქის ნაჭერი მინაწერთ: „ჩვენი კვალი“, 123 – თბილისის გენ-გუბერნატორის განკარგულებით დაიკეტა ყოველკვირეული გაზეთი „ჩვენი კვალი“, იხ. გაზ. „შუქი“, 1908 წ. № 1, პარასკევი, 7 ნოემბ.“.

გვ. 31. მოხაზულია: „სეტყვა“, 1908, იუმორისტული ნაწარმოები [ჟურნალი], გვერდზე მიწერილია: „ეს წიგნია და არა ჟურნალი. ი. გრ.“

გვ. 42. ქვემოთ არშიაზე: „აკლია: აღმანახი „წყარო“, 1912, № 1. აკლია: „ოქროს ფეხი“, № 1, 1912 წ. ქუთაისი“.

გვ. 43. არშიაზე: „აკლია: „სარკე“, აღმანახი 1913 წ. გამომც. პ. გ. ბასტიანოვი“.

გვ. 44. მოხაზულია ადგილი, ხაზგასმულია: „სოსოსი (ი. გრიშაშვილისა?)“, მიწერილია: „ეს სოსო მგონი მე არა ვარ. უნდა ვნახო“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ლიგია“, 1918, ბიბლიოთეკებში არ მოიპოვება“, გასწვრივ წერია: „ჩემს ბიბლიოთეკაში არის. ი. გრ.“.

გვ. 57. ქალაქის ნაჭერი წარწერებით: „1. „ალიონი“: „რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტიის ქართული „გაზეთი“. ასე ახასიათებს „გაზეთი“. იხ. გაზ. „ჯარისკაცი“, 1917, 7 მაისი, გვ. 4. 2. „ჩვენი დროება“. 15 დეკემბრიდან თბილისში გამოვა ახალი საორშაბათო გაზეთი „ჩვენი დროება“, იხ. „ხმა კახეთისა“, 1914 წ. № 212“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „ჟურნალი „კანდელი“ რამდენი ნომერი გამოვიდა გაურკვეველია, ბიბლიოთეკებში არ მოიპოვება“, მიწერილია: „ჩემთან დაცულია სრულად. ი. გრ.“.

გვ. 170 ხაზგასმულია: „ბიბლიოთეკებში არ მოიპოვება გაზეთი „ძმური სიტყვა“, მიწერილია: „ჩემს ბიბ-ში არის. ი. გრ.“.

ამონაჭერი გაზეთიდან „Заря В.“, 1948, № 71, 8/IV. გ. ნ. გეხტმანის რეცენზიით „Книжная полка. Матерялы по истории грузинской журналистики“, მიწერილია: „სახალხო პოეტი მიხ. ლელაშვილი, როგორც საოხუნჯო ჟურნალების რედაქტორი იჯდა მეტეხის ციხეში იქ... (?) და გარდაიცვალა. გვ. 74. ხუმარას არ აწერია: დ. მელაშვილი.“

18286. ბეგლაროვი ი. აკაკი წერეთელი სომხურ ლიტერატურაში. (ანოტირებული ბიბლიოგრაფია). თბ., 1940.

18287. ბერულავა გ. ალექსანდრე ყაზბეგი. მოკლე ბიბლიოგრაფია. თბ., 1948.

18288–18292. გრიშაშვილი ი. ბიბლიოგრაფია პუშკინის ნაწარმოებთა ქართულ ენაზე ასი წლის განმავლობაში. შედგ. ი. გრიშაშვილის მიერ და წარმოადგენს მისი წერილის დამატებას: „პუშკინის ქართველი მთარგმნელები“. [თბ., 1937].

მეორე ცალის გვ. 223. „ჩემს ბიბლიოთეკას ამონაბეჭდი. ი. გრ.“.

18293. დიასამიძე ე. ალექსანდრე ჭავჭავაძე. ბიბლიოგრაფია 1830–1947. ი. გრიშაშვილის რედ. თბ., 1947.

კანზე: „ჩემის რედაქციით. ი. გრ. 1948. 5/I“.

გაზეთიდან ამონაჭერი განცხადება: „1948 წ. 29 მარტს, მასწავლებელთა სახლში ლევან ასათიანი წაიკითხავს ლექციას თემაზე: „ალექსანდრე ჭავჭავაძე“. განცხადებაზე მიწერილია: „ჰაი, გიდი! 1. კენჭოშვილი. 2. გამეზარდაშვილი. 3. მეძველია. 4. ლევ. ასათიანი? ი. გრ.“.

18294. დონდუა თ. რამიშვილი კ. თამარ მაჭავარიანი. ლიტერატურის საძიებელი. (დაბადების 70 წლისთავი). თბ., 1965.

18295–18297. ეგორაშვილი ლ. მოკლე ბიბლიოგრაფიული ცნობარი თბილისის ისტორიის შესახებ. ნაწ. 1. ისტორია, არქეოლოგია და ეთნოგრაფია. თბ., 1957.

კანზე: „ერემო. სოსო“.

18298. ვაჩნაძე ე. ჯაფარიძე-იოსიძე თ. საქართველოს მეცნიერული ლიტერატურა: მედიცინა, 1921–1947 წწ. ბიბლიოგრაფიული ცნობარი. თბ., 1951.

შმუცტიტულზე: „ჩვენი საყვარელი პოეტის – იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას სახსოვრად. ივანე სიმონის ძე გავაშელაშვილისაგან. 12/XII–52 წელი“.

ფორზაცზე: „ანი ლაზარიდი. გვ. 213. /414“.

18299. ვეფხვაძე კ. მასალები ქართული სამედიცინო ლიტერატურის ბიბლიოგრაფიისათვის. – ამონაჭერი „თანამედროვე მედიცინა“-დან, 1934, № 1–2.

182300. ი. ბ. სტალინი ქართულ პოეზიაში. ბიბლიოგრაფია. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 21/IX“. იქვე: „მე-10-ჯერ, იხ. 52“.

გაზეთიდან ამონაჭერი წერილი „ი. ბ. სტალინი ქართულ პოეზიაში“, მინაწერით: „ახ. კომ.“, 18 ივნისი, 1941 წ. № 141“.

18301–18302. იაკობ გოგებაშვილის ბიბლიოგრაფია. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „არ არის სრული. იხ. ბოლოში ჩემი დამატება. შეცდომაა. „კვალის“ ნაცვლად „ივერია“, 34, 37. ი. გრ.“

კანის I გვ.: „ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „მნათობი“, 1941, № 10. 1 ტარტაკოვის კონცერტი „ივ.“, 1889, № 51. 1941. 12/III. ი. გრ.“.

გვ. 5. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „მე აკი მიუთითე წერილი შევჩენკოზე?“

გვ. 7. მოხაზულია აბზაცი, სქოლიოში წერია: „გამოტოვებულია 1919 წლის გამოც“.

გვ. 17. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „აკლია: „ენა და კილო“, იხ. „საქართ. კალენდარი“, 1903, გვ. 368“.

გვ. 21. მოხაზულია ადგილი, გვერდზე წერია: „არ შეუდარებიათ“.

გვ. 24. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „აკლია „ორიოდე სიტყვა თელავის არჩევნების გამო“, იხ. „სახალხო საქმე“, 1911 წ. № 261. ი. გრ.“

ფორზაცის მე-4 გვ.: „აკლია: 1. „ივერია“, 1904 წ. № 267. წერილი „რწმენის შერყევა“, ეს გაზეთი მაქვს ა. ყაზბ. მასალებში. ეხება ა. ყაზბეგს და „ელისოს“. 2. „ნიშადური“, 1908 წ. № 42. „უცნაური ბრალდება“, (პასუხი დუტუ მეგრელს). 3^ა იმედაშვილის. ჟურნ. „თ. და ც.“, 1910, გვ. 12. 3^ბ „მომღერალ ნიკიტინზე“? 3^ბ რეცენზია ილიას დეკლამაციაზე „იხ. ჩემი წერილი „ილია და ქართ. თეატრი“. 4. „სახალხო გაზეთი“, 1911 წ. № 254. „პატარა ბარათი დიდი პოეტის შესახებ“. (შევჩენკოს შესახებ) – იხ. ამ მწერალზე ჩემი წერილი „ლიტ. საქართ.“, 1939, № 14. 5. „შესანიშნავი ქართველი უკრაინელი“ (ბრიალოვსკი) „ცხ. და ხელ.“, 1911, № 5, 6. „განსაკუთრებული ღირსება დეკ. ღამბაშიძისა“. „ცხ. და ხელ.“, 1911, № 6. 7. „მკილავი ყვანჩალა“ (მოთხ.) იხ. „ჯეჯილი“, 1892. № III. 8. „მკითხველისადმი“ (ივ. ჯავახიშვილ. საპასუხოდ), „ცნ. ფურც.“, 1904 წ. № 2481. 9. „დანიელ ჭონქაძის შესახებ“. „ცნ. ფურც.“, 1904, № 2553. 10.

„ნაც. საჩუქარი“, „ც. ფ.“, 1904, № 2656. ჰქვიან „აკაკის დღე“ კი არა, არამედ ალმან. „აკაკის დღე საქართველოში“. „საქართველო“ უნდა იყოს ჟურნ. „საქართველო“ თუ სხვა აწერილი „ჟურნალი“? ეს იმიტომ რომ შემდგენლებს თვით ჟურნალ-გაზეთები კი არ უნახავთ, არამედ როგორც „რჩეულ-ნაწერებშია“, ისე ამოულიათ“.

18303. კალანდაძე ც. სოსელია ო. საქართველოს ისტორიის ლიტერატურული წყაროები. სამეცნიერო საცნობარო სახელმძღვანელო. პროფ. შ. ჩხეტიას რედ. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „პატივცემულ ბატონ იოსებს ც. კალანდაძე. 25/XI-55 წ. ქ. თბილისი“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 349“.

18304–18307. მასალები ამიერკავკასიის ბიბლიოგრაფიის ბიბლიოგრაფიისათვის. პროფ. ლ. მექლისეთ-ბეგის რედ. ნაკ. 1–5. თბ., 1937–1940.

ნაკ. 1. 1937. კანზე: „მე-19“. გაზეთიდან ამონაჭერი ი. მეგრელიძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1941, № 9, 11 იანვარი“.

ნაკ. 2–3. 1938.

ნაკ. 4. 1939.

ნაკ. 5. 1940.

კანზე: „ი. გრ. შოთა რუსთაველზე“.

18308. მესხი ნ. ალექსანდრე სერგის ძე გრიბოედოვი (გარდაცვალების 125 წლისთავი). მეთოდ. წერილი და ბიბლიოგრაფია. თბ., 1954.

18309–18310. „მოამბის“ შინაარსი წარსული ათის წლისა. (1894–1903)–1904 წლის „მოამბის“ შინაარსი. – ჟურნალ „მოამბის“ 1905 წლის ნოემბრის შინაარსი. [თბ., 1904–1906].

ჟურნ. „მოამბიდან“ ამონაჭრები. აკინძული და კანგადაკრულია ი. გრ. მიერ.

კანზე: „ალ. ჭყონიას უსახელო წერილები, გვ. XVIII“.

გვ. I. კრიპტონიმ „ა. გ-ა“-ს მიწერილი აქვს: „გ. ჩარხიშვილი (გ. ალავერდოვი)“ ამავე ავტორის უსათაურო ლექსთან [„სიცოცხლეც და ნეტარებაც“].

გვ. II. ფსევდონიმს „ახალგაზრდა ქართველი“ მიწერილი აქვს: „ს. ქვარიანის ფსევდონიმი. ი. გრ.“.

გვ. VII. გორკის მოთხრობაში გასწორებულია ჟურნალის ნომერი VIII VII-ად და მიწერილია: „ი. გრ.“.

გვ. VIII. ვერგას რომანში გასწორებულია ჟურნალის ნომერი: „I და II.“ იქვე ჩამატებულია იბსენის ნაწარმოები: „პატარა ვიოლეტი. 1901, № 1“.

გვ. IX. გასწორებულია ლერმონტოვის მთარგმნელის კრიპტონიმი „გ. ან-ანი – გ. ახ-ანი“.

გვ. XI. ჩეხოვის მოთხრობებს მიწერილი აქვს: „რადიშევი“ და ჩეხოვის შემდეგ ჩამატებულია: „ჩუმინი“.

გვ. XII. „გაბრიელ ეპისკოპოსის ცხოვრებას“ მიწერილი აქვს ავტორი: „წერილი მოსე ქიქოძისა. ი. გრ.“.

გვ. XVII. ხაზგასმულია კრიპტონიმი „მ-ია ი“, მიწერილია: „იონა მეუნარგია ხომ არ არის?“

გვ. XXIII. უცხოეთის მიმოხილვებში მოხაზულია „1896, № I–IX“ და მიწერილია: „ავტორი?“

მე-2 ამონაჭერის გვ. 57. გიუ დე მოპასანის მოთხრობებს მიწერილი აქვს: „აკლია „საწოლი“.

მე-3 ამონაჭერის გვ. II მოხაზულია „სასოებამე“ და მიწერილია: „ეპ. კირიონის ფსევდ. ი. გრ.“.

18311. „მოამბის“ შინაარსი. 1894–1905 წწ.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

მე-4 ამონაჭერი: „1897“.

გვ. VI. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ივ. მაჭავარიანის წერილებია. (იხ. ავტ.)“.

მე-5 ამონაჭერი: „1898“.

გვ. II. ხაზგასმულია: „თარგმ. პ. უ-სა“, მიწერილია: „პ. უმ.“.

18312. „ნაკადულში“ მოთავსებული სტატიები, შინაარსი. 1905–1914 წ.წ.

1909 წ. „ნაკადულის“ შინაარსი: გვ. 3. „მადლიერი ლომი (ისტ. თქმულება) დ. დადვამისა“, ინიციალის გასწვრივ წერია: „პავლე“.

18313. პირველი მისი. ლიტ-რის სარეკომენდაციო სია. თბ., 1940.

18314. პირველი ქართული გაზეთის ანალიტიკური ბიბლიოგრაფია. შემდგ. ტ. კასრაძე. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „1944. 12/IX – ი. გრ.“.

18315. ჟურ. „ტექნიკა და შრომა“-ში 10 წლის განმავლობაში მოთავსებულ საყურადღებო სტატიების ბიბლიოგრაფია. [თბ., წ. ა.].

18316. ჟურნალის „ახალი სკოლისაკენ“ 1928 წლის საერთო სარჩევი. [თბ., წ. ა.].

18317–18318. რა წავიკითხოთ? თბ., 1950.

18319. რა წავიკითხოთ ენათმეცნიერების საკითხების შესახებ. ლიტ. სარეკომენდაციო სია. თბ., 1951.

18320–18321. რეცენზიების ბიბლიოგრაფია. ქართული წიგნები და ჟურნალ-გაზეთები 1931–1938. თბ., 1941.

კანზე: „ბევრი აკლია“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1941. 23/IV“. იქვე: „1. ჰიუგო-მაჭავარიანი, 46“.

კანის მე-3 გვ.: „აკლია ჟურ. „საბჭოთა ხელოვნება“ – შ. ჩხეტიას წერილი ა. ცაგარელზე (ჩემი რედ.)“.

მე-2 ცალის თავფურცელზე: „ძვირფას მეგობარს, საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ა. შანიძე. 30. III. 54 წ.“

გვ. 17. არშიაზე მიწერილია: „ი. გრიშაშ. წერილი?“.

გვ. 22. ფრანკოს მთარგმნელის გვარს: „წულუკიძე“, მიწერილი აქვს სახელი: „ვანო.“ ამავე გვერდზე: „ფრანკო, ი. პოეზია ლ. ასათიანის წინასიტყვ.“, მიწერილია: „მთარგმნელი?“ ხაზგასმულია: „კოზაჩენკო, ვ. ლ. ასათიანის რედაქციით“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „ფრანკო, ი. მოთხრობები“, მიწერილია: „რა მოთხრობებია? მთარგმნელი?“ აქვე დასახელებულ შევჩენკოს ორ წიგნს, გამოც. 1939 წელს მიწერილი აქვს: „ერთი და იგივე ხომ არ არის“.

18322–18324. რუსი და ქართველი ხალხების მეგობრობა. (ანოტირებული ბიბლიოგრაფიული საძიებელი). თბ., 1957.

კანზე: „ერემო, სოსო“.

18325. სარჩევი ჟურნალ „ჯეჯილისა“. 1899, 1904, 1912–13, 1919 წ. წ.

18326. საქართველოს სსრ მეცნ. აკად. ინსტიტუტებში დაცული დისერტაციების ბიბლიოგრაფია 1941–1950 წ.წ. შედგ. თ. ნაკაშიძისა და ე. ჟუჟუნაძის მიერ. თბ., 1951.

კანზე: „ი. გრ. 1951. 8/IX“.

18327. სკოლისგარეშე საკითხავი მხატვრული ლიტერატურის სარეკომენდაციო სია. თბ., 1928.

კანზე: „გორკი, 55. 1. მაიაკოვსკი, 16. 2. მამინ სიბირიაკი, 17. 3. ჩეხოვი, 28. 4. ტოლსტოი, 72. 5. პუმკინი, 69. მე – გვ. 10, 56“.

18328. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამეცნიერო პერიოდული გამოცემებისა და კრებულების სტატიების მაჩვენებელი. თბ., 1955.

18329. სტეფანიშვილი ნ. ი. ბ. სტალინის შრომების ბიბლიოგრაფიული საძიებელი. თბ., 1955.

18330–18332. ფონეტიკური ლიტერატურის ანოტირებული ბიბლიოგრაფია. გ. ს. ახვლედიანის რედ. ნაწ. 1–2. თბ., 1937–1940.

ნაწ. 1. ქართველური ენები. 1937.

ნაწ. 2. კავკასიური ენები. 1940

18333. ფრიდონოვა ლ. და კინწურაშვილი მ. ტარას გრიგოლის ძე შევჩენკო. (დაბადების 140 წლისთავი). მეთოდური წერილი. თბ., 1954.

18334–18340. ქართული ბიბლიოგრაფია. 1. ქართულ ერთდროულ გამოცემებში (1852–1910) მოთავსებული სტატიებისა და მასალების მაჩვენებელი. ენათმეცნიერება, ეთნოგრაფია, გეოგრაფია, არქეოლოგია, ისტორია, ხალხური სიტყვიერება და ძველი მწერლობა. [ი. ყიფშიძის წინასიტყვ.] პეტროგრადი, 1916.

კანის მე-2 გვ.: „საღამოს ზარი“, გვ. 101“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ანჩისხატის უბნელი“ და მიწერილია: „პ. უმ.“

გვ. 53. მოხაზულია: „ტერ-დავითიანცი, დ. ბატონიშვილის ალექსანდრეს ცხოვრება სპარსეთში (რაფფის ნაამბობი), მიწერილია: „რაფის მოთხრობა“.

გვ. 54. ურბნელის წერილს „ზეზვა“ მითითებული აქვს მხოლოდ „ივ. (?)“, მიწერილია: „ივერია“, 1888 წ. № 228. ი. გრ.“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ლაბულე. ფაშა-მწყემსი. ოსმალური არაკი. (თარგმანი) სსფგ. 1869, №№ 8, 9“ და მიწერილია: „ი. გოგებაშვილი“.

გვ. 87–88. ხაზგასმულია „მგელკაცა (ხალხური არაკი, გაგონილი თელაველ ნ. ხიზანიშვილისაგან)“ და მიწერილია: „სხვა იქნება“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ვარდიანიშვილი დ. მღ.“ და მიწერილია: „ანის მამა?“.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „კვერ-ძე, ა. ერთი კურიოზი (გიორგი მთაწმინდელის „რეკა მწუხრის ძალისა“ რუსულ-ქართული თარგმანის შესახებ). „ივ.“, 1904, № 10“ და მიწერილია: „სადამოს ზარი“. ხაზგასმულია: [მირიანაშვილი პ.] „ლექსნი ანაკრეონულნი“ და მიწერილია: „ა. ჭ-ძე მასალაში“.

გვ. 150. ხაზგასმულია: „ყარაბ-ოღლი, არაკი № 2132“ და მიწერილია: „ივერია“, 1889, № 166, 167“.

კანის მე-3 გვ.: „1. პ. გიორგიძე-ჭარაია პეტრე ყოფილა, გვ. 10. 2. შამილზე, 1457. 3. შილდელი, ე. გვ. 38. 4. „სურამის ციხე“, „ივ.“, 1887, № 79. 5. ჩადრი (ლეგენდა) 81“.

კანის მე-4 გვ.: „გ. სკანდარნოვა, 97. ხალხში დარჩენილი „ვეფხისტყაოსანი“, „ივერია“, 1890, № 25“.

მე-2 ცალის კანზე: „ი. გრ. 1940. 1/1“.

გვ. 160. ტექსტის ბოლოს: „იშვიათია! სახლში არ გაიცემა! ი. გრ.“.

18341–18344. ქართული გაზეთების ანალიტიკური ბიბლიოგრაფია. თბ., 1952–65. ტ.–2. გაზ. „დროება“ 1866–1885 წ.წ. გაზ. „შრომა“ 1881–1883 წ. წ.

ფორზაცზე: „პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს სამსჯავროზე ვარდგენ ამ შრომას, მრავალი შეცდომით სავსეს – უღრმესი პატივისცემით და მოკრძალებით მუდამ მისი მადლიერი თ. მაჭავარიანი. 1952 წ. მაისი“. იქვე: „ი. გრ. 1952. 8/V. შემდგენელ თამარ მაჭავარიანისაგან. ეს წერილი ილიასი ხომ არ არის? 560“.

წიგნში ფურცლები მინაწერებით: „1. გორის საოსტატო სემინარია. მარი ზახარეენა გარსიევა – მღვ. აპოლონ დავითის-ძე ცამციევი წერს, ნოტები ვათხოვე და აღარ დამიბრუნაო. (აღწერილობა II, გვ. 169). – თელავი. 2. ფინეთი, 678; ლაზარეთი, 2016; ჭალადიდელი, 4422, 4423, 6413, 8461, 8504“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. ნიკოლაიშვილის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „Заря“, 1952, 5 ივნისი, 132“.

ტ. 3. ნაკვ. 1. (გაზ. „ივერია“, 1886–1892 წ. წ. გაზ. „ცისკარი“, 1887 წ., გაზ. „თეატრი“, 1890 წ.), 1963.

ფორზაცზე: „საყვარელ პოეტს, შესანიშნავ მკვლევარს ი. გრიშაშვილს, მისი სათაყვანებელი ილია ჭავჭავაძისა და „ივერიის“ შესახებ წიგნი/თ. მაჭავარიანისაგან. 1964 წ. დედაქალაქი. თქვენი დაბადების 75 წლისთავი.“

ტ. 3. ნაკვ. 2. 1964.

შმუცტიტულზე: „ქართული კულტურის საუნჯეს ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას თ. მაჭავარიანისაგან. თბილისი, 1964. აგვისტო“.

ტ. 4. (გაზ. „ივერია“ 1893–1896 წწ.) 1965.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა-მუზეუმს თ. მაჭავარიანისაგან. 23 აპრ. 1966 წ.“.

18345–18346. ქართველი მეომრები საბჭოთა ხალხის დიდ სამამულო ომში. ბიბლიოგრაფიული საძიებელი. ნაკვ. 1–3. თბ., 1945–1946.

ნაკვ. 1–2. 1941–1943. 1945.

ნაკვ. 3. 1944–1945. 1946.

18347–18348. ქართული მუსიკალური ნაწარმოების ბიბლიოგრაფია 1872–1946. შედგენილი თ. კუცია-ღვალაძის. გრ. ჩხიკვაძის შესავალით და რედ. თბ., 1947.

თავფურცელზე: „სასიქადულო მამულიშვილს – დიდ პოეტს და უანგარო მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს მოკრძალებით ვუძღვნი ამ მცირე შრომას. შემდგენელი. 10–II–1948.“

მე-2 ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 19/I“.

გვ. გვ. 15, 22, 115, 127, დასახელებულ ნოტებს მიწერილი აქვს: „ჩემს ბიბ-ში არის. ი. გრ. მაქვს ჩემგან“.

გვ. 26. მოხაზულია: „ვაი მას ვისაც“ და აწერია: „ეს ლექსი გრ. ორბელიანისაა, ნ. ბარათ. (?) უნდა ვნახო“.

გვ. 111. „უნდა ყოფილიყო მესამე დამატებაც იმ უცხო კომპოზიტორებისა, რომელთა ნოტებიც თბილისის გარეთ დაიბეჭდა. მაგ. კარატიგინი. ბოლოში უნდა ყოფილიყო მეორე დამატებაც: ჟურნალ-გაზეთებში გაბნეული ნოტები (ავტორები ნოტებისა და სიტყვების). მაგ. „ნობათი“, „საქ. კალენდ.“, „თ. და ცხ.“.

გვ. 112. „აკლია: К. Зимин «Яблоко», Тифлис, 1919 წ. В. Л. «Казбек», – Тифлис. К. А. Туманов – «Ранги» кавк. танец. 1903. თბილისი“.

წიგნის ბოლოს: „ჩასამატებელია 1. ვარსკვლავიან ღამეს, 1914 წ. მოსკ. 2. Лезгинка, ვ. მიზანდარისა. 3. ახოს (ვაჩნადის) „ქართული ჰიმნი“, 1920. 4. Ковач – 101 ხალხური სიმღ. სუხუმი, 1929 წ. 5. ამირანი – გ. ჩუბინაშ. 1928. 6. ერთხელ კოცნა – გ. ჩუბინაშ. 1938“.

18349–18351. ქართული ჟურნალების და კრებულების ანალიტიკური ბიბლიოგრაფია. ნაკვ. 1. თბ., 1940–1941.

ნაკვ. 1. (1852–1877), 1940 წ.

თავფურცელზე: „იშვიათ ბიბლიოგრაფს ბატონ ი. გრიშაშვილს თ. მაჭავარიანი. 31/VII. 1940 წ.“.

გაზეთიდან ამოჭრილი მ. დავითაშვილის რეცენზია, მინაწერით: „21 დეკემბერი, „Заря В.“, 1940“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. ლერმონტ., გვ. 132. 2. ნეკრასოვი, გვ. 133. 3. შჩედრინი ქართ., 138. 4. სევდამ მომიცვა, 135. 5. რაფ. ერისთავის ფსევდ. „იოსებ მიქაბერიძე“, 95. 6. ფერშანგიშვილი, 109, 110. 8. დ. ჩქოტუა, გვ. 14. 9. ანტონ ფომინი (ავქ. ცაგარელის მამა) გვ. 15. 10. ევგენი ტური (!) გვ. 137. 11. მარლინსკი, 136“.

გვ. VI. ხაზგასმულია: „ლ. ნ. ტოლსტოის მოთხრობისა „Семейное счастье“ და მიწერილია: „თ. მაჭავარიანის ცნობა“.

გვ. VII. მოხაზულია: „1859“ და მიწერილია: „1858 (იხ. 142–2159)“.

გვ. VIII. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ეს თ. მაჭავარიანის ცნობა“.

გვ. IX. ხაზგასმულია: „თარგმანი საამო საკითხავთა თხზულებათა“ და მიწერილია: „ეს სულ ერთი ცალი გამოვიდა“. „ქართული ბიბლიოთეკა“? (სულ 12 ცალი გამოვიდა). ი. გრ.“.

ტექსტში ხაზგასმულია მრავალი აღწერილობა, შესწორებულია და მიწერილია შენიშვნები. პირთა საძიებელში ხაზგასმულია ზოგიერთი ავტორის გვარი და ფსევდონიმი.

გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ჩარგიანის „ქართული ჟურნალებისა და კრებულების ანალიტიკური ბიბლიოგრაფია, ნაკვეთი 1“. რეცენზენტის ფსევდონიმს მიწერილი

აქვს „მ. რადიანია“. იქვე მოხაზულია: „ანალიტიკური ბიბლიოგრაფიაში“ პირველად არის გახსნილი მთელი რიგი მწერლების ფსევდონიმები“ და მიწერილია: „ეს არ არის მართალი“. „ლიტ. საქართვე.“, 1941, № 1“.

ნაკვ. 2. თბ., (1877–1892). 1941 წ.

თავფურცელზე: „ქართული მწიგნობრობის მოამაგეს დიდად პატივცემულს ი. გრიშაშვილს. თ. მაჭავარიანი. 25/VIII. 1941“.

ყდის მე-2 გვ.: „ორცეცხლშუა“ – სთარგმნა ივ. მაჩაბელმა, თუმცა არ სწერია, გვ. 244; ლექსნი პროზად, მართალია არ აწერია, მაგრამ ვინ არ იცის რომ ილ. ჭ-ძის ნათარგმნია? გვ. 241; რატომაა საიათნოვა სომხურ ლიტერატურაში შეყვანილი? გვ. 238; „ალფა“-ა. ახნაზაროვის ფსევდონიმია, გვ. 231; ონ-ანი, ა. ახნაზაროვია, გვ. 325. (იხ. მისი თხზ.); გადაღმელი, გვ. 143. ფსევდონიმია ანთ. ჯუღელისა; „წყარო“ არ უნდა აეწერათ, გვ. 445; ლექსებს წერდა ი. ქავთარაძე (სენაკი), სცენებს – ივლიანე მიქელაძე.

ფორზაცზე: „1. ტარტაკოვზე, 2218, 2435. 2. ნოტები, 169. 3. პიესები, 243. ზეზვა, მ. მღვიმელია? 391. ოტია – დუტუ მეგრელია, იხ. „მუშა“, 1936. № 269, გვ. 223“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „[1819–1921] ქართული გაზეთების ბიბლიოგრაფია, შედგენილი ქ. მგალობლიშვილის მიერ. იხ. „პროლეტარული რევოლუცია“, 1943, № 3, გვ. 15“.

ყდის მე-3 გვ.: „ჭია – დ. კარიჭაშვილის ფსევდ., გვ. 249; შეცდომა, 211; ზეზვა (მ. მღვიმელი), 258; წყვია (გ. ბოკერია), 256; ერთი და იგივე ლექსი ორჯელაა, 257; ალ. აბაზაძე, 260“.

წიგნში დევს: 1. „ილიას ბიბლიოგრაფია 1861–1907 წ.წ. შედგენილი თ. ნაკაშიძის და ნ. კორძაიას მიერ“, რომელზედაც თ. ნაკაშიძის წელით წერია: „ამოღებულია ილია ჭავჭავაძის საიუბილეო კრებულიდან, თბილ. უნ-ტის გამოცემა. თბ., 1937.“

ნაკვ. 3. 1944.

თავფურცელზე: „ქართული კულტურის ერთ-ერთ დიდად მნიშვნელოვან კუთხეს – ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას თ. მ. 1944. 30/VII“.

ფორზაცზე: „გვ. 38. თუ ალექსანდრე ყიფშიძეა?; გვ. 409, 441-ჯერ ფსევდონიმია, შემდეგ გვარი; გვ. 417. შრიფტი სხვა და სხვა; გვ. 585. სურათების აწერა ზედმეტია; გვ. XXIV – წითელი მანტია?; გვ. 484, 595 აწყობილი ვერ არის; გვ. 537. ჩეხოვი და ახობაძე?; გვ. 419 (?); 548. ფსევდონიმი (?); 546. ი. მაჩაბლის თარგმ.; რატომ არ არის აწერილი ორი კრებული „ცხოვრების სარკე“?.

გვ. XII. „მომამბეში“ ი. ალლაძეს არაფერი არ აქვს თარგმანები. ი. გრ.“

გვ. XIV. ხაზგასმულია: „ნიკ. ლორთქიფანიძემ“ და მიწერილია: „არა ბელეტრისტი“.

გვ. 28. მოხაზულია: „კირსანოვი“ და მიწერილია: „გ. პლექსანოვის ფსევდონიმია. ი. გრ.“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „ჯანაშვილი, მოსე“, მიწერილია: „ჯერ რეცენზია, მერე წიგნი“.

გვ. 399. ხაზგასმულია: „ფ. კობეძან თ. სახოკიასი“, მიწერილია: „გადმოკეთებული“.

გვ. 409. ხაზგასმულია: „ხომტარია, დიმიტრი“, მიწერილია: „იხ. 411“.

გვ. 411. ხაზგასმულია: „დუტუ მეგრელი“, მიწერილია: „იხ. 409“.

გვ. 421. ხაზგასმულია: „ე. კ.“ და მიწერილია: „ეპ. კირიონი (შევადარე და სწორია). ი. გრ.“.

გვ. 423. „რეც.–ჭადარა“, მიწერილია: „თევდ. კიკვაძე“.

გვ. 537. ხაზგასმულია: „ჩეხოვის „ალიაქოთი“ და მიწერილია: „თარგმანი ვ. გომელაურისა“.

გვ. 544. მოხაზულია: „თარგმანი ბ. ლომინაძისა“, წერია: „გვ. 548“.

გვ. 546. მოხაზულია: „არტ. ლეისტის ვარაპანიძიანთ ნინო“, მიწერილია: „ივ. მაჩაბლის თარგმ.“.

გვ. 548. „გარიბალდელების“ მთარგმნელად მიწერილია: „თ. სახ.“. „პარდო-ბაზანი“-ს მოთხრობის მთარგმნელად „ნ. ყიფ.“.

გვ. 549. „აივენგო“-სთან მინაწერი: „თარგმანი ი. ბაქრაძისა“.

გვ. 592. ხაზგასმულია: „პაპაზიანი“ და მიწერილია: „ფაფაზიანი“.

გვ. 593. ავ. წერეთლის მიერ ნათარგმნ ლექსს „პატარა მათხოვარი“ მიწერილი აქვს: „რა იცით რომ რუსულიდან თარგმნა? ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „ნ-ურისა“ და მიწერილია: „ნ. ლომოურისა“.

გვ. 810. ხაზგასმულია: „მეტრეველი ლევან“, მიწერილია: „(მოგზაურში)“.

გვ. 818. ხაზგასმულია: „სასოებაძე“ და მიწერილია: „ეპ. კირიონი“.

გვ. 826. ხაზგასმულია: „ჩარხიშვილი გიორგი“, მიწერილია: „გიორგი ალავერდოვი“.

გვ. 827. ხაზგასმულია: „ძველი ეკალი“, იხ. ნასიძე მიხეილ“ და მიწერილია: „საბუთი?“.

გვ. 847. მოხაზულია ადგილები და მიწერილია: „ჩეხოვისა, გადმოკეთ. გრ. ვოლსკი“. მოხაზულია: „ერთი შემთხვევა“... და მიწერილია: „ეს მე ვუთხარი თ. მაჭავარიანს შემდეგში, როცა უკვე ტექსტი აწყობილი ჰქონდა, გვ. 499 ი. გრ.“.

გვ. 848. ხაზგასმულია: „სადილი მარშლისას“ და მიწერილია: „ტურგენევისა“. იქვე: „ტრილბი“ თარგმ. ი. მაჭავარიანისა“.

გვ. 849. ხაზგასმულია: „უნდა გავიყარნეთ“ და მიწერილია: „სარდუსი“. იქვე „შენდობა“-სთან წერია: „ფრანსუა კოპესი“. მოხაზულია: „ქორწილი სოფლად“, მიწერილია: „ივანე მჭედლიშვილის (მსახიობი იყო)“. „ძალა აღმართს ხნავს“, თარგმანი“ და მიწერილია: „ვ. გუნიასი“. „ჯან მეგობრებო“ და მიწერილია: „სარდუ“.

წიგნის ბოლოს მინაწერები: „1. ძველი ეკალი, მიხ. ნასიძეაო, (?) 413. 2. ნ. ბარათაშვილზე, 418. 3. ა. შანშიაშვილი, 623 [1903 წ. რებუსი XIX ს.]. 4. ოლ. ლექავა „გაიანეს“ როლში, 392. 5. გრ. აბაშიძე. 6. თაგუნა, 509, 524. 7. ეშმაკი. 8. აკაკი და ცენზურა, 491. 9. ჭოლა, 512. 10. ლერმონტოვი, 530. 11. ახოსპირელი, 451, 555. 12. ვინ იყო მირზახანი? 392, 416“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „მე და „ქრიან-ქარნი“, გვ. 538; ჩემგან, გვ. XXIV; ფსევდონიმი „კატო“, გვ. 240, 313, 404; დ. ხ. (დუტუ ხომტარია?), 411; ჭადარა, 423; პლემჩევი სთარგმნა ნ. ლომოურმა, 38; რუსულიდან მგონი მ. ჯანაშვილის პიესაა; ეზოპი, 539; ჯუსტი, იხ. „კვალი“, 1896, № 22. აგვ.; „აივენგოს“ მთარგმნელი გამოტოვებულია, გვ. 549“.

რეცენზიები მაქს. ბერძნიშვილისა, ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერთ: „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1945, № 39, 18. XI“ და ლ. კარბელაშვილისა, ამოჭრილი ჟურნალიდან „ბოლშევიკი“, 1944, № 12“.

ბოლო ყდაზე: „არ არის გახსნილი ფსევდ.: 1. ნატო, გვ. 134. 2. ლი-გ., გვ. 499, 511, 550, 807. 3. თარხანი, 509. 4. თლუღელი (ბელიაშვილი) 788, 555, 259, 5. იანქოშვილი, 510. 6. ლ. ა., 511. 7. ო-ა. ს., 515. 8. გოგლო ყაზახაშვილი, 516. 9. ი. წულაძე, 540. 10. სასოებაძე, ე. კ. – ეპ. კირიონია (საძაგლიშვილი), გვ. 796, 818“.

18352. ქართული საანბანო წიგნის ბიბლიოგრაფია. (1629–1955). მე-2 შვეს. გამოც. თბ., 1957.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „გადაღმელი“, მიწერილია: „ანთიმოზ ჯუღელი“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „მე გახლავარ“, მიწერილია: „მ. ნასიძე“.

გვ. 123. აღნიშნულია: „ჟღენტი, ილ“. მიწერილია: „ილარიონ. ი. გრ.“.

18353–18355. ქართული წიგნი. ბიბლიოგრაფია. ტ. 1. 1629–1920. თბ., 1941.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1941. 25 თებერვალი. მე-გვ. XXXIX. P. S. აკლია ბევრი წიგნი: ჩემი ბიბლ-კიდან უნდა დამატებად გამოვცე ის წიგნები, რაც აქ არ არის. ი. გრ.“.

შმუცტიტულზე: 1906 წ. – 1920 წ-მდე შეტანილია ჩემი წიგნები:

1. ვარდის კონა. 1906 წ. გვ. 499.

2. ზურნა. 1908, გვ. 321.

3. არ შეგც. ბარაშკაჯან (ხვლიკი), 1909, გვ. 332.

4. ზურნა. (მე-2 გამოც.) 1910, გვ. 336.

5. არ შეგცივდეს ბარაშკაჯან (ხვლიკი). 1910. გვ. 340.

6. არ შეგცივდეს ბარაშკ. (ხვლიკი). 1910. გვ. 340*.

7. ოცნების კოცნა. 1911. გვ. 344.

8. ტიმოთეს ლეღვი. 1911. გვ. 344.

9. ბროლის ღიმილი. 1913. გვ. 368.

10. 1 ტომი ლექსებისა. 1914, გვ. 383.

11. წითელი დროშა. 1917, გვ. 416.

12. ლეილა. 1917, გვ. 416.

13. სადათნოვა, 1918, გვ. 423. ი.

*) ეს წიგნი არც მე მინახავს. ერთი შახბარათოვი იყო. აქაურ გახმაურებულ გამოცემებს, ავტორის ნებადაურთველად, ქუთაისში ან ფოთში დაბეჭდავდა და მთელ ტირაჟს იქვე ასაღებდა. ეს წიგნი მე არა მაქვს. ი. გრ. აქ აკლია ჩემი შემდეგი წიგნები 1920 წლამდე:

14. ფანტაზია. 1907 წ.

15. ფანტაზია 1907 წ.

16. არ შეგც. ბარაშკ. (შანტეკლერი). 1910.

17. ლეილა. 1920 წ.

P. S. არ შეგცივდეს „ბარაშკა“ გამოვიდა რამდენიმე გამოცემად. ცნობილია ამ წიგნის სამი გამოცემა ხვლიკის ფსევდონიმით. ერთიც მე მაქვს „შანტეკლერის“

ფსევდონიმით. ორი გამოცემა მე არა მაქვს – 1910 წლისა „ხვლიკის“ ფსევდონიმით. ი. გრ.“.

თავფურცლის მე-2 გვ.: „რეცენზიები: 1. „ინდუსტრიული ქუთაისი“, № 118, 1941. 2. „ლიტ. საქართველო“, № 23, 1941 (ილ. მაისურაძე). 3. „მნათობი“, 1942 წ. № 1, გვ. 150 (პაატა გუგუშვილი). 4. „Заря Востока“, 1941, № 108.“

გვ. XV. ხაზგასმულია: „გრიბული“ და მიწერილია: „ეს მერე იყო“. იმავე აბზაცში დ. ყიფიანთან წერია: „დავით“.

გვ. XXVII. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ბაზრული ლიტერატურა“.

გვ. XXXIX. ხაზგასმულია აბზაცი, მიწერილია: „ფსევდონიმი გახსნა ი. გრიშაშვილმა, გვ. 139“.

გვ. XL. ტექსტის დასასრულს: „ჩიტო შარაშიძე“.

გვ. 89. აღწ. № 111 შენიშვნას მიწერილი აქვს: „ლექსათ“ და „ამ წიგნს ბოლოში აწერია: „შრომითა და ზედამხედველობითა სოლომონ რაზმაძე გივის ძისათი“ – ესეც უნდა აეწერათ. ი. გრ.“.

გვ. 108. აღწ. № 253 გამოცემის წელი გადასწორებულია: „1858 წ.“ და მიწერილია: „მაქვს“.

გვ. 110. აღწ. № 277 მიწერილი აქვს: „წინათქმა დიმ. ბაქრაძისა“.

გვ. 111. აღწ. № 293 მოხაზულია სიტყვა: „ამოღებულია“ და მიწერილი: „ჟურნალიდან ამოღებულები არ უნდა დაბეჭდილიყო“.

გვ. 125. აღწ. № 443 მიწერილი აქვს: „ფასი 1 მან. იშვიათია. მაქვს. ი. გრ.“. აღწ. № 444 ხაზგასმულია: „საჯარო“ და მიწერილია: „არ არის“.

გვ. 126. აღწ. № 456 აღდგენილია ფასი: „ფასი 30 კ. ი. გრ.“.

გვ. 131. აღწ. № 535 მიწერილი აქვს: „გვ. 134. აკლია „ყარამანიანი“ კარი V, 1877 წლის. ი. გრ.“.

გვ. 132. აღწ. № 555 აღდგენილია ღირებულება: „ფასი ორი შაური. ი. გრ.“.

გვ. 133. აღწ. № 561 აღდგენილია ფასი: „აწერია 40 კ. (იხ. ყდის მე-2 გვერდი)“. აღწ. № 563 ავტორის კრიპტონიმი „მ. ი. მ. გ.“ გახსნილია: „მღვდელი ივანე მესხი გვარამაძე. ეს ავხსენი „ძვ. თბ. ბოჰემაში“, გვ. 120. ი. გრ.“.

გვ. 134. აღწ. № 571 მიწერილია: „ფასი 20 კ. ი. გრ.“ აღწ. № 572 მოხაზულია და მიწერილი: „რატომ არ არის აღნიშნული სად იშოვება? მე მაქვს. ი. გრ.“.

გვ. 135. აღწ. № 596 ფსევდონიმი „გარდანქემელი“ გახსნილია: „გრ. რჩეულოვი“.

გვ. 136. აღწ. № 610 ანონიმური გამოცემის ავტორი დადგენილია: „ამ წიგნის ავტორია: „ტერ ალექსანდრიანი. კანზე აწერია: 1880 წ. ი. გრ.“.

გვ. 138. აღწ. № 655 მიწერილია: „ფასი ერთი აბაზი. მაქვს. „ბოლოს არშიაზე: „აკლია „ბეჟანიანი“, 1880 წ. იხ. № 708“.

გვ. 139. აღწ. № 676 დანიშნულია ავტორის სახელი: „აღ[ალო]“ და მიწერილია: „რა საჭიროა ეს სწორი ფრჩხილები, როცა წიგნს აწერია სრული სახელი ალალო თუთაევი. მაქვს ეს წიგნი. ი. გრ.“.

გვ. 141. აღწ. № 697 გახსნილია კრიპტონიმი: „ნ. დ-სა“, „ნიკო დადიანისა“.

გვ. 142. აღწ. № 726 ავტორთან მიწერილია: „მიხეილ გორდაძე, მუშა პოეტი“.

გვ. 143. აღწ. № 732. მიწერილია: „25 კ.“

- გვ. 145. აღწ. № 767 გახსნილია კრიპტონიმი „მ. ჯან.“, „მოსე ჯანაშვილი“.
- გვ. 146. აღწ. № 787 მიწერილია: „მე მაქვს ესევე ეგზემპლარი, აწერია: „გრ. ჩარკვიანის გამოცემა. ი. გრ.“.
- გვ. 147. აღწ. № 803 მოხაზულია: „ფ. ა.“ და მიწერილია: „ფასი 8 მან. იხ. „ივერია“, 1886 წ. № 48. ი. გრ.“ აღწ. № 811 მიწერილია: „გ. შერვაშიძეს კიდევ აქვს პოემა „გვადანის ციხე“, დაიბეჭდა ქუთ. ი. გრ.“.
- გვ. 148. აღწ. № 820 მიწერილია: „აბულოვი [აშული ზულალა]. ი. გრ.“
- გვ. 149. აღწ. № 837 მიწერილია: „ფასი 30 კაპ.“.
- გვ. 152. აღწ. № 883 მიწერილია: „სად ინახება?“
- გვ. 154. აღწ. № 915 მიწერილია: „ფასი ოთხი მანეთი. ი. გრ.“.
- გვ. 155. აღწ. № 940 მე-2 სტრიქონში პირველი სიტყვის შემდეგ ჩამატებულია: „სახლთა“, მიწერილია: „ფასი 60 კ. მე მაქვს. ი. გრ.“.
- გვ. 157. აღწ. № 964 მიწერილია: „ფასი 10 კ. ი. გრ.“.
- გვ. 158. აღწ. № 989 მიწერილია: „ფასი 40 კ. აწერია 1885 წ. (რა საჭიროა კვადრატული ფრჩხილი?)“.
- გვ. 159. აღწ. № 1003 მიწერილია: „ბარათაშვილის ამ წიგნს გარეკანზე 1886 წ. აწერია, მაგრამ შიგნით 1885 წელი. ფასი 40 კ. ი. გრ.“.
- გვ. 162. აღწ. № 1063 ინიციალებს „გ. ს.“ მიწერილი აქვს: „გ. სკანდაროვი? ი. გრ.“
- გვ. 163. აღწ. № 1070 მიწერილია: „ფასი ათი შაური“.
- გვ. 164. აღწ. № 1091 ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „ჩემი ახსნილია. ი. გრ.“.
- გვ. 167. აღწ. № 1144 მიწერილია: „მაქვს. ფასი ათი შაური. ი. გრ.“.
- გვ. 168. აღწ. № 1161 ავტორს მიწერილი აქვს: „ჩემი ახსნილი“.
- გვ. 172. აღწ. № 1228 ავტორის ფსევდონიმთან „ლეთელი“, მიწერილია: „სოლომონ იოსების ძე ციციშვილი. იქვე წიგნის თავფურცელია აღდგენილი: „კინტოს აღსარება. ლექსად თქმული ლეთეთელის მიერ. ფასი ერთი შაური. 1889“, მიწერილია: „სოლომონ იოსების ძე ციციშვილი, ლეთეთი, სოფ. ქარელისკენ“. მე-2 გვ.: „საქრისტ. მოძღვრებანი თხზ. სოლომ. ციციშ. ფასი ერთი აბაზი. 1883“.
- გვ. 173. აღწ. № 1244 ქვესათაურს მიწერილი აქვს: „წინათქმა მთარგმნელისა“.
- გვ. 174. აღწ. № 1252 მიწერილია: „ავტორი?“.
- გვ. 175. აღწ. № 1266 „თბილისში მხოლოდ მე მაქვს. ი. გრ.“. აღწ. № 1272 მოხაზულია გამოცემის წელი და მიწერილია: „გამოვიდა 1891 წელს. მაქვს. ფასი 30 კ. ი. გრ.“.
- გვ. 179. აღწ. № 1328 მიწერილია: „აკლია: ჭავჭავაძე ილია „ქუთაისის ბანკის კომიტეტი და ბ-ნი ჩიკვაძე, 1890 წ.“
- გვ. 180. აღწ. № 1358 „ფასი ექვსი შაური, ყდით 4 აბაზი“.
- გვ. 182. აღწ. № 1394 „მეორე ეგზემპლარი მივეცი საჯარო ბიბლიოთეკას 1942 წლის 4. XI“. გვერდის ბოლოს მიწერილია: „აკლია: რუსთაველი. ვ. ტყაოსანი. 1891 წ. ოზურგეთი“.
- გვ. 184. აღწ. № 1413 გვერდების რიცხვი მოხაზულია და მიწერილი: „გვ. 474. (ეტყობა ნაკლული ეგზემპლარი უნახავთ). ფასი 1-20 კ. ი. გრ.“.
- გვ. 185. აღწ. № 1439 მიწერილია: „დე-ამიჩი“.

- გვ. 188. აღწ. №№ 1477–1479 მიწერილია: „ი. ივანიძე (მერე მსახიობი იყო)“.
- გვ. 189. აღწ. № 1502 გახსნილია კრიპტონიმი: „ოქრომჭედლიშვილი ნიკო გ-ძე“.
- გვ. 190. აღწ. № 1514 „ეს წიგნი სხვა სათაურითაც გამოვიდა“
- გვ. 191. აღწ. № 1524 „1 მ. 10 კ.“ გვერდის ბოლოს: „აკლია: დავით ერისთავი, ზ. ჭ-ძის“.
- გვ. 192. აღწ. №№ 1539, 1641 „ანტონ განჯისკარელის ნამდვილი გვარია“.
- გვ. 195. აღწ. № 1546 ქვესათაურის შემდეგ: „დიაჩენკოს პიესიდან. ი. გრ.“ აღწ. № 1550 „გიორგი ჩარხიშვილის გვარია“.
- გვ. 196. აღწ. № 1570 „იშვიათია. მაქვს. ი. გრ.“ აღწ. № 1574 „ფასი ორი შაური. ამ წიგნის თავფურცელზე წერია: „ამ წიგნის შემოსავალი გადადებულია ბარათაშვილის ფონდის სასარგებლოდ“. ი. გრ.“.
- გვ. 198. აღწ. № 1607 ავტორის გვარი მოხაზულია და მიწერილია: „ვიზემანნი. ამ წიგნს ავტორი არ აწერია. მე ვნახე ერთი რუსული წიგნი, სწორედ ეს „აკლდამები“, რომლის ავტორათაც გამოცხადებულია: კარდინალი ვიზემანი. „Фабриола или церковь в катакомбах“. 1888 წ. (თარგმანი დომბროვსკისა). ევგენია ტური მხოლოდ მთარგმნელია და არა ავტორი. ევგენია ტური „კატაკომბები“, იხ. „ცისკარი“, 1873, №№ 3–9; 1874, № 1, 2. „ცისკარში“ ავტორი არ აწერია. ფასი ათი შაური. ი. გრ.“
- გვ. 200. აღწ. №№ 1637, 1638 მიწერილია: „ანტონ განჯისკარელია“ აღწ. № 1639 ავტორთან წერია: „აშული“. აღწ. № 1640 გახსნილია კრიპტონიმი: „სერგეი მდივანოვი“.
- გვ. 203. აღწ. № 1682 ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „ჩემი ახსნილი“. აღწ. № 1689 მიწერილია: „ავტორები?“ აღწ. № 1690 გახსნილია ფსევდონიმი: „ვ. გუნია“ და მიწერილია: „თბილისში არ არის! მეცა მაქვს - იშვიათია. ი. გრ.“.
- გვ. 204. აღწ. № 1694 ჩამატებულია: „გამოცემული მ. ჩიმიშკოვისაგან“ და მიწერილია: „ფასი 20 კ. ი. გრ.“
- გვ. 205. აღწ. № 1720 „ანტონ განჯისკარელის გვარია. ი. გრ.“.
- გვ. 206. აღწ. № 1726 „ფასი ერთი აბაზი. მაჩუქა თ. სახოკიამ. ი. გრ.“.
- გვ. 207. აღწ. № 1747 ჩამატებულია: „ავტორი: მოსე ა. ქიქოძე. ი. გრ.“ და მიწერილია: „ფასი 30 კ.“
- გვ. 208. აღწ. № 1766 „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ავტორს ბევრი აქვს. ი. გრ.“
- გვ. 209. აღწ. № 1774 მიწერილია: „ჯერ ი. ტლაშაძე“.
- გვ. 210. აღწ. № 1785 ხაზგასმულია მთარგმნელი და მიწერილია: „ჩემი ახსნილი. ეს ფსევდ. ამ წიგნის გამოსვლამდე არავის არ აქვს. ი. გრ.“
- გვ. 211. აღწ. № 1818 გასწორებულია გვერდთა რიცხვი: „შეცდომა: 207“ და მიწერილია: „მაქვს“.
- გვ. 213. აღწ. № 1837 გახსნილია ავტორის ფსევდონიმი: „ბარნაბა ლოლობერიძე“ და მიწერილია: „არა მაქვს. იუსტ. აბულაძეს აქვს“.
- გვ. 214. აღწ. № 1855 მოხაზულია: „ფ. ა.“ და მიწერილია: „როგორ არ აწერია. აწერია თავფურცელზე: „ფასი 1 მანეთი“. ი. გრ.“.
- გვ. 216. აღწ. № 1886 ავტორთან მიწერილია: „მე ავხსენი“.

გვ. 217. აღწ. № 1897 „კანზე: 1897 წ. აწერია. ი. გრ.“ აღწ. № 1903 გამომცემელს მიწერილი აქვს სახელი: „მიტროფანე“ და აღწერილობას: „აქ გრ. აბაშიძის ლექსია „აკაკის“. წიგნის ადგილმდებარეობას მიწერილი აქვს: „და საქ. მუზ. ბიბ-კა“.

გვ. 219. გვერდის ბოლოში: „ქალ-ვაჟიანი 1896 წ. მე-4 გამოცემა ს. მ. (სერგეი მდივანოვის?) ი. გრ.“.

გვ. 220. აღწ. № 1961 „ლიტ. მუზ. და ი. გრიშაშვილის ბიბლ. ი. გრ.“.

გვ. 221. აღწ. № 1980 ავტორის გვარს აწერია: „მე ავხსენი. ი. გრ.“.

გვ. 222. აღწ. № 1985 ავტორს მიწერილი აქვს: „ბუღდ. ევანგულოვი“.

გვ. 223. აღწ. № 2013 „მე მაქვს ეს წიგნი. იქ ავტორის ვინაობა გაურკვეველია“.

გვ. 228. აღწ. № 2090 „სათაური სწორედ არ არის გადმოწერილი“. სქოლიოში: „ეს ფოთოლაშვილი ფსევდონიმი იყო მსახიობ შაქრო ფურცელაძისა. ი. გრ.“.

გვ. 229. აღწ. № 2110 „ფ. ა.“ მოხაზულია და მიწერილია: „როგორ არ აწერია: ღირს „ერთი აბაზი“. ი. გრ.“.

გვ. 230. აღწ. № 2117 „მე ავხსენი“.

გვ. 237. აღწ. № 2238 „აკლია ი. იმედაშვ. „პუშკ.“ აღწ. № 2247 ავტორის ფსევდონიმი ხაზგასმულია და მიწერილი: „მგონი აკაკია. ი. გრ.“.

გვ. 240. აღწ. № 2291 „დუბლიკატი მივეცი მწ. კავშ. ბიბლიოთეკას. 1941. 6/IV“.

გვ. 241. აღწ. № 2304. „ფასი რვა კაპიკი, ასე აწერია ყდაზე. ი. გრ.“ გვერდის ბოლოს არშიაზე: „ბეჟანიანი, 1900 წ. იხ. № 2359“.

გვ. 245. აღწ. № 2368 სათაური ხაზგასმულია და მიწერილი: „ა. ჭ-ძის ლექსი“.

მსგავსი შენიშვნები წიგნის ბოლომდე.

მე-2 ცალის ყდის მე-2 გვერდზე მომართვა ი. გრიშაშვილის სახელზე: „საქართველოს სსრ სახელმწიფო წიგნის პალატა, 28/VI. 1947 წელი“, სთხოვენ ცნობებს იმ წიგნების შესახებ, რომლებიც არ შესულა „ქართული წიგნის“ ბიბლიოგრაფიის I ტომში და ინახება მის ბიბლიოთეკაში. იქვე გაზეთებიდან ამონაჭრები: გ. ბაქრაძის წერილი „რამდენი წიგნი გამოვიდა ქართულ ენაზე (1629–1920)“, მინაწერთ: „ლიტერატურა და ხელ.“, 1946, № 42, 31/X.“ თ. აბრამიშვილის წერილი „В книжной палате Грузии“, მინაწერთ: „Заря“, 1946, 5 მაისი, № 91.“ კ. აბუანდაძის „წიგნის პალატის საცავებში“, მინაწერთ: „მებრძოლი“ (ზუგდიდი), 1956 წ. № 127, 24 ოქტ.“ მახარაძის გაზეთი „ლენინის დროშა“, 18/XI, 1956, № 137, სადაც აღნიშნულია კ. აბუანდაძის სტატია „წიგნის პალატის საცავებში“. გაზეთიდან „Комсомольская правда“, 9/X. 1945 წ. ამოჭრილი ი. არალიჩევის სტატია „Книжная палата“. ქალაქის ნაჭერი წარწერთ: „კავკავში გამოცემული წიგნი ეზოპის იგავ-არაკებისა, ეს მე-2 გამოცემაა კავკავში, „ივერია“, 1897, № 236. თარგმ. ბ. ევანგულოვისა. პირველი რომელია?“

თავფურცლის პირველ გვერდზე წერია: „1. „მოდით და ენდეთ ქალსა“, ვოდევილი მ. ჯორჯაძისა 1879 წ. დაბეჭდილი. იხ. „დროება“, 1880 წ. № 4. 2. ბეგლარა აღაიანი, გვ. 271. 3. ეს დუბლიკატია კომინტერნის ქუჩისა № 5. დე, ესეც, ეს წიგნიც დარჩეს ჩემს ბიბლიოთეკაში. ი. გრ. 4. აღმანახი „606“, გვ. 337. 5. შეცდომა, გვ. 156, 158, 497. 6. გვ. 434 (5375) აწერია „თბილისი“, უნდა იყოს „ქუთაისი“.

გვ. 62-დან გვ. 519-მდე მიწერილია შენიშვნები, მითითებულია წიგნის დაცვის ადგილი, მოცემულია ზოგიერთი წიგნის უფრო სრული აღწერილობა, გახსნილია ზოგიერთი ფსევდონიმი და კრიპტონიმი.

წიგნის ბოლოს ქაღალდის ნაჭერი, წიგნის პალატის თანამშრომლის ეკატერინე ჩხეტიანის მინაწერით: „გრიშაშვილი, ი. 1. ლექსები, ტ. II, ტფ., 1921, სახელგამის გამოც. 2. მელიას გოდება, თბ., 1943, საბლიტგამი. 3. მეც ყურები დამაჭერი, თბ., 1943, საბლიტგამი. 4. ჩემი პატარა წიგნი, 1927. ესაჭიროება საქ. სახ. წიგნის პალატას“. იქვე მიწერილია: „უშოვე და მივეცი ჩემი ბიბ-კის დუბლიკატებიდან. ი. გრ.“

18356. ქართული წიგნი. ბიბლიოგრაფია. ტ. 2. 1921–1945. ნაკვ. 1. თბ., 1950.

თავფურცელზე: „1951 წ. 6. XI. ი. გრ.“

18357. ქართული წიგნი. ბიბლიოგრაფია. ტ. 2. 1921–1945. ნაკვ. 2. 1951.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1952. 29/V“.

სუპერზე: „შეცდომა, გვ. 1237, 1248“.

გვ. 1237. ხაზგასმულია: „პ. ლორია (პ. ობოლი)“ და მიწერილია: „პარმენ რურუა (პ. ობოლი)“.

გვ. 1248. ხაზგასმულია: „ა. სიჭინავა“, მიწერილია: „ახმატოვა – თარგმ. ი. გრიშაშვილისა“.

18358. ქართული წიგნი. ბიბლიოგრაფია. ტ. 2. 1921–1945. ნაკვ. 3. საძიებლები. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1954. 10/X“.

18359. ქართული წიგნი. ბიბლიოგრაფია. ტ. 2. ნაკვ. 3. ავტორთა საძიებელი. [თბ., „ტექნიკა და შრომა“, 1953].

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე: „ი. გრ. იშვიათია! 1953 წ. 8/IV. II. „ქართული წიგნი“ (ნაკვეთი 1 და 2)“.

ფორზაცზე: „არ არის სრული. აქ კორექტურული ფურცლებია. ოფიციალურად გამოვიდა 1954. 10 ოქტომბერს. ი. გრ.“ იქვე: „გრიშაშვილი, გვ. 9–10“.

გვ. 09. ხაზგასმულია და მოხაზული: „ი. გრიშაშვილი“, მიწერილია: „იხ. II გვ.“

18360. ღოღობერიძე ს. ბიბლიოგრაფია. A. A. Цагарели – Сведения о памятниках грузинской письменности. Т. 1. Вып. 3, С.-Петербург, 1894. ამონაჭერი „მოამბე“-დან, 1895, № 3.

18361. შანიძე ა. ლევ ნიკოლოზის ძე ტოლსტოი (1828–1910). მოკლე ბიბლიოგრაფია. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორი. 30/III. 54 წ.“

18362. შანიძე ა. და ჭელიძე ნ. რუსეთთან უკრაინის შეერთების 300 წლისთავი. (მეთოდ წერილი და ბიბლიოგრაფია). თბ., 1954.

18363. შინაარსი 1925 და 1926 წლებში გამოსულ ჟურნალების „ჩვენი აღმშენებლობა“-ს და „ტფილისის საბჭოს მოამბე“-ს ნომრებისა. ამონაჭერი.

18364–18365. შოთა რუსთაველი ქართულ-რუსულ ენებზე. (ბიბლიოგრაფიული საძიებელი). თბ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1938. 19. X. ვლ. ჯოჯუას შედგ.“.

18366. წიგნის მატთანე. 1933 წლის ავტორთა საძიებელი. (ანბანზე განწყობილი). ტფ., 1936.

18367–18368. ჯილაური მ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. ბიბლიოგრაფია. 1933–1945 თბ., 1947.

გვ. 61. 1916 წლის მასალებში ხაზგასმულია: „559. გრიშაშვილი, ი. – სურნელება ძველი ხელთნაწერებისა“, მიწერილია: „და II ტომი, 1922 წ.“

გვ. 71. „საკუთარ სახელთა საძიებელში“ გრიშაშვილის გვარის გასწვრივ ჩამატებულია: „20“.

18369–18370. ჯოჯუა ვ. ა. მ. გორკი. (მოკლე ბიბლიოგრაფიული ცნობარი). თბ., 1941.

კანზე: „1941. 2/IX. ი. გრ.“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „გომართელი ივანე „წამხდარი სისხლი“, ტფ., 231 გვ.“, მიწერილია „ამ წიგნს ჰქვიან „ივერიის ბიბლიოთეკა“, 1905, № 8–9. წიგნში სხვათა შორის გომართელის „წამხდარი სისხლიც“ არის დაბეჭდილი. ი. გრ.“.

18371–18372. ჯოჯუა ვ. ყოველთვიური ლიტერატურულ-მხატვრული და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ჟურნალ „მნათობის“ ანალიტიკური ბიბლიოგრაფია. 1924–1954 წ. წ. თბ., 1956.

თავფურცელზე: „ყველასათვის საყვარელ მგოსანს და საზოგადო მოღვაწეს სოსოს! ავტორისაგან. 17/X 56“.

გვ. 286. გადახაზულია: „ტიციან ტაბიძე“ და მიწერილია: „ვალ. გაფრინდაშვილი“.

გამომცემლობათა, ბიბლიოთეკების და წიგნის სავაჭრო კატალოგები

18373. 1935 წლის საქართველოს პერიოდიკა. ტფ., 1936.

18374. 1951 წელს გამოსაცემი ლიტერატურის კატალოგი. [სახელგამის] მხატვრული ლიტ. რედაქცია. [თბ.], 1951.

18375. ანოტაცია-კატალოგი. (1953 წლის გამოცემებზე). თბ., 1953.

გვ. 55. თუმანიანი ო. „გიქორი“. სათაურთან: „მთარგმნელი. ი. გრ.“.

კანის ბოლო გვ.: „რატომ არა ვარ? გვ. 34, 55, 65“.

18376. „ახალი კლუბი“ კატალოგი ბიბლიოთეკა სამკითხველოსი. 1913 წ. თბ., 1913. ტექსტი ქართ. და რუს. ენ.

18377. გამოცემათა კატალოგი. 1918–1948. თბ., თბ. უნ-ტის გამ-ბა, 1948.

თავფურცელზე: „აკად. ი. გრიშაშვილს ღრმად პატივისცემის ნიშნად ტასო კასრაძისაგან. თბილისი. 5/V. 50 წ.“.

18378. გამოცემათა კატალოგი 1944–1953 და 1954 წლის საგამომცემლო გეგმა. თბ., სამეცნ.-მეთოდ. კაბინეტის გამ-ბა, 1954.

18379. გამომცემლობა „საბჭოთა მწერალი“-ს მიერ 1948 წლის პირველ ნახევარში გამოცემული და პირველ ოქტომბრამდე გამოსაცემი წიგნების კატალოგი. თბ., 1949.

18380. ეს წიგნები დაამშვენებს თქვენს ბიბლიოთეკას! [თბ., 1960].

18381. თ. მთავრიშვილის და ამხ. წიგნის მაღაზიის კატალოგი. ქუთაისი, 1912.

18382. თ. მთავრიშვილის და ამხ. წიგნის მაღაზიის კატალოგი. ქუთაისი, 1912.

გვ. 64. „Описание рукописей „Общества распр. грам. среди грузинского нас.“, მოხაზულია „ტ. 1, ვ. III“, არშიაზე წერია: „არა მაქვს.“

18383. იორდანიშვილი ს. თეიმურაზ ბატონიშვილის წიგნთსაცავის კატალოგი. თბ., 1948.

თავფურცელზე: „შესანიშნავ ბიბლიოფილს საქ. სახ. საჯარო ბიბლიოთეკიდან. ნ. ლორთქიფანიძე. 11/IX. 48“.

კანზე: „საიათნოვა, 40“.

18384. კ. ოცხელის და ამხ. წიგნის მაღაზიის კატალოგი. ქუთაისი, 1915.

18385–18389. კარიჭაშვილი დ. კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების წიგნთ-საცავისა. ტფ., 1905.

ფორზაცზე: „რ. ისარლიშვილი, 322; პეტრე უმიკაშვილი, გვ. 55; შვიდვეზირიანი, 112; ტერაბელას ლექსი, 128; საყვარელსა განმაშორა სოფელმან, ფეშანგ... გვ. 34“.

კანზე: „აკაკის ოხუნჯობანი, 270; ალ. ჭავჭავაძე, გვ. 104. 107“.

გვ. 104. აღწ. № 167 მოხაზულია, მიწერილია: „ალექს. ჭავჭავაძე“.

გვ. 105. ხაზგასმულია: „დვანაძე გიორგი“, მიწერილია: „აქტიორი იყო“.

გვ. 107. მოხაზულია აღწ. № 211, 212, 213, მიწერილია: „ა. ჭ-ძე. პიესები ალ. ჭავჭავაძის თარგმ. იხ. „მოამბე“.

გვ. 111. მოხაზულია: „ივანგულოვი ივანგულ“, მიწერილია: „აშული იყო“.

გვ. 128. ხაზგასმულია № 513. „ტ. ა.“, მიწერილია: „ტერაბელა“.

გვ. 130. ხაზგასმულია აღწ. № 539, მიწერილია: „ლევანისათვის“.

გვ. 134. ხაზგასმულია აღწ. № 712, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 135. ტექსტის ბოლოს: „გიორგი ავალიშვილის ნათარგმნი პიესები: გვ. 126, 135, 105, ვოლტერი – გვ. 107“.

გვ. 136. სათაურს ზემოთ – „კაზმული მწერლობა“.

გვ. 138. ხაზგასმულია აღწ. № 24, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 139. ხაზგასმულია აღწ. № 32. „ანდლულაძე იაგორ“, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 140. „ახ. მიხეილ“-ს მიწერილი აქვს გვარი სრულად: „ახპატელოვი“. მოხაზულია აღწ. № 60, 61, 62, მიწერილია: „მაქვს“.

გვ. 145. არშიაზე: „დ. გივიშვილის ვაჟის ადრესი. კონსტანტინეს ქ. № 30 (ავლაბარში)“.

გვ. 146. ხაზგასმულია № 116. „ანდაზები“, მიწერილია: „ლევან მეტრეველი“.

გვ. 147. აღწ. № 126. მიწერილია: „რობაქიძისა“, გადაშლილია: „ბაქრაძე“.

გვ. 148. ხაზგასმულია: „გუბელი ლ.“, მიწერილია: „ლუკა თათეიშვილი“. იმავე

გვ. მოხაზულია სიტყვები: „მეორე, მესამე“ „თამარიანის“ გამომცემის შესახებ, მიწერილია: „მეოთხე – 1902 წ. თავართქ-ის გამოც. № 90, მეხუთედ – 1912 წ. თავართქ-ის გამოც. № 185, მეექვსედ – 1928 წ. ჩემი წინასიტყვაობით“.

- გვ. 149. ხაზგასმულია აღწ. № 145, მიწერილია: „ჰაზი“ (რა)“.
- გვ. 152. ხაზგასმულია აღწ. № 169, მიწერილია: „ეს სოფ. ალექსიძეს აქვს“.
- გვ. 153. აღწ. № 181, 182, 186, მიწერილი აქვს: „მაქვს“.
- გვ. 154. აღწ. № 191, 192, მიწერილი აქვს: „მაქვს“.
- გვ. 158. ხაზგასმულია: „ივანოვი, ი. გ.“, მიწერილია: „ივანიძე“
- გვ. 161. ხაზგასმულია აღწ. № 259, მიწერილია: „აკაკი“. ხაზგასმულია აღწ. № 262, მიწერილია: „ხოილ სარქისა, ხარფუხელი, ჩემი მეზ. ი. გრ.“.
- გვ. 163. ხაზგასმულია აღწ. № 284, მიწერილია: „მაქვს“.
- გვ. 165. ხაზგასმულია: „მეიფარიანი, ალ.“ მიწერილია: „გიორგი ამისი რა არის?“
- გვ. 166. ხაზგასმულია, აღწ. № 319, მიწერილია: „იხ. გუგუნავა“.
- გვ. 169. ხაზგასმულია: „ნიმუში ქართველთა ერის პოეზიისა“, მიწერილია: „ხალხური ლექსები“.
- გვ. 170. ხაზგასმულია აღწ. № 351. „ქრისტინე“, მიწერილია: „აკლია“.
- გვ. 173. ხაზგასმულია „პუშკინი, ა. ს.“, მიწერილია: იხ. გვ. 174“.
- გვ. 175. აღწ. № 404 ხაზგასმულია: „ქმრიანი ქალის“. ჩამატებული სიტყვა „სიმღერა“.
- გვ. 175. აღწ. № 413. „სალამური ანუ ლექსთა კრება“, მიწერილია: „აქ ზ. ჭ-ძის ლექს“. № 414 ხაზგასმულია: „სალამური № 1...“ მიწერილია: „კარგი წიგნი“. იქვე: № 415 „სა-ლა“-ს მიწერილი აქვს: „სანდალა ჭიჭინაძე“.
- გვ. 178. აღწ. № 433 „სახალხო ლექსები მოხევეთა და...“ მიწერილია: „ა. ყაზ“.
- გვ. 180. აღწ. № 456–59 და № 461–64 მიწერილი აქვს: „მაქვს“.
- გვ. 181. ხაზგასმულია: „ბაქარ ქართლელისაგან“, მიწერილია: „ყიფიანი“.
- გვ. 184. აღწ. № 502–505 მოხაზულია, მიწერილია: „მაქვს“.
- გვ. 189. ხაზგასმულია აღწ. № 555 „ბაქიების ხროვა“, მიწერილია: „პიესა“.
- გვ. 200. ხაზგასმულია აღწ. № 571 არშიაზე წერია: „პიესა“. იქვე: „ჯიხაიშელი გოჩა (ივ. ნუცუბიძე – მხიარული ლექსები). ი. გრ.“.
- გვ. 214. ხაზგასმულია აღწ. № 123 „კარტა კავკასიისა“, მიწერილია: „მ. ზ. ყიფიანის“.
- გვ. 219. მოხაზულია აღწ. № 173–81, მიწერილია: „სარგისას დაბეჭდ.“.
- გვ. 298. ხაზგასმულია: „ძველი სემინარისტი“, მიწერილია: „გრ. ორბ.“.
- გვ. 343. ხაზგასმულია: „აკაკის თვითური კრებული“, მიწერილია: „1900 წ. მხოლოდ 3 წიგნი გამოვიდა I, II, III, IV“.
- გვ. 346. აღწ. № 51, მიწერილია: „ივერია“ აღწ. № 52 მიწერილია: „1879“. აღწ. № 54 მიწერილია: „1880. არა მაქვს“. აღწ. № 57 მიწერილია: „1881“.
- გვ. 347. აღწ. № 87 „იმედი“, 1883 წ. № 1“, მიწერილია: „კიდევ იყო II, III“.
- გვ. 352. აღწ. № 213 „ნობათი“, მიწერილია: „მაქვს“.
- გვ. 354. აღწ. № 249 „ცდა“, კრებული“ მოხაზულია, მიწერილია არშიაზე: „მაქვს ორივე. მესამეც მაქვს“.
- გვ. 357. აღწ. № 327 „შრომა“, საპოლ. და სალიტ. გაზეთი“ მოხაზულია, მიწერილია: „ქუთაისის“.

გვ. 361. აღწ. № 20 „საყვარელსა განმაშორა სოფელმან“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „ალ. ჭავჭავაძის ლექსი“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1928 წ. 2/XII. აკაკის ფსევდონიმი „ონელი მესტვირე“, გვ. 161; ქართული კომედიები ანტ-ისა, 47“.

ფორზაცზე: „კატალოგი ყოფილ „ქართ. შორის წ.-კ. საზ. წიგნთსაცავის“ დაბეჭდილ წიგნებისა ეხლა უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკაშია“. იქვე: „186 ახნაზაროვი და აკაკის ოხუნჯობა; წიგნები დანომრილი. ი. გრ. გრ. რჩეულოვის ავრორა, გვ. 78“.

თავფურცელზე: „წიგნი ალექსანდრე ბატონიშვილზე, გვ. 130“.

გვ. 80. მოხაზულია: „დაკარგული ბავშვი ანუ ჭონის შაგირდი“, მიწერილია: „სანდალა. ზ. ჭ-ძე“.

გვ. 85. ხაზგასმულია: „ფელიე ოკტავ. რომანი ერთის ღარიბის ყმაწვილი კაცისა. ფრანციზულთაგან ნათარგმნი ბაქარ ქართლელისაგან“, მიწერილია: „დ. ყიფიანისა“.

გვ. 105. ხაზგასმულია: „კლოდ გე. თარგ. ზანგისა და მიწერილია: „გ. ჩიტაძე“.

გვ. 186. ხაზგასმულია: „ბაბაევ-ბაბაიანი ა. ფილტვების ჭლექის (ზღმურდღურას) გადამდებლობა და საშუალებანი ამ სენის გავრცელების წინააღმდეგ. ნათარგმი ა. მ. ახნაზაროვის მიერ ექიმის ვოლსკის რედაქციით. ტფ., 1889“. მიწერილია: „სტამბა როტინიანცისა. ამ წიგნზე აკაკიმ იოხუნჯა – ქართული რაღააო!“.

გვ. 291. მოხაზულია: „აკაკის დღე საქართველოში“, ყოველკვირეული გაზეთი“ არშიაზე წერია: „ჟურნალი“.

გვ. 294. ხაზგასმულია: „მოგზაური“, თვითური ჟურნალი. რედაქტორ-გამომცემელი ივ. პ. როსტომაშვილი. 1901 წ.“, არშიაზე: „1903 სადღაა“.

გვ. 295. ხაზგასმულია: „შრომა, სურათებიანი დამატება, 1906 წ. №№ 1-37“, წერია არშიაზე: „იყო 38-იც. ი. გრ.“.

გვ. 306. ხაზგასმულია: „ნუ მღერი ტურფავ“, ქართული რომანსი, ლექსი ა. მ. ახნაზაროვისა, მიწერილია: „პუშკინისა“. ხაზგასმულია: „ინდი მინდი ფერად შინდი“, ქართული ხალხური სიმღერა, მიწერილია: „ეს აუღია ვ. ფოცხვერაშვილს“.

კანზე: „კატალოგი ქ. შ. წ.-კ. ს. წიგნთ-საცავისა. აქ გავმართე მხოლოდ ხელნაწერთა მაჩვენებელი. ი. გრ. 1928 წ. 2. XII“.

თავფურცელზე მინაწერი: „1. კატალოგი. ყოფილ „ქართვ. შორის წ. კ. გამ. საზ. წიგნთსაცავის ხელთნაწერებისა. – ი. გრ. – აქ ორივე კატალოგია. „დაბეჭდილი“ ცალკე გავაკეთე. 1928. 15 აპრილი (აღდგომა). იხ. ხელთნაწერები, № 1671 თეთრატკა, გვ. 339; ა. ჭ-ძე, 2482 (არაკები), 16358, 303, 1511, 1512, 2455, 3723. 2. ალ. ჭ-ძე, № 4996, გვ. 37; ვოლტერი, გვ. 208; ფარნაოზ ბატონიშვ., გვ. 226; ყაზარმობა კოტე ყიფიანისა, გვ. 229; დავით დადიანის ლექსი; წერ. ევ. ჭ-ძისა, № 4052, გვ. 79; წერ. გრ. ორბელიანის, გვ. 290; ალ. ორბელიანი, 169; განჯაფა, გვ. 339. ხელთ. № 1602; ათას ერთი ღამე, გვ. 99. 3. თარგმანი, ჰერაკლე, ა. ჭ-ძისა, № 2480; დერჟავინი „ოდა“, ა. ჭ-ძე, № 1520.

გვ. 120 ხაზგასმულია: „ტ. ა. ქვეყნიერი სამოთხე“, მიწერილია: „თამილას“ ავტორი ტერაბელა, „უბნობა მკვდართა“-ს, მიწერილი აქვს: „პიესა“.

გვ. 301. ხაზგასმულია: „დოდაშვილი სოლომონ“, მიწერილია: „ეს ეკუთვნის იოანე ბატონიშვილს. იხ. თვით შემდგ. წერილი: „საქ. არხივი“, ტ. II, გვ. 40“. იქვე:

„დოდაშვილის ლექსიკონი, რომელიც დ. კარიჭ-ს და ე. თაყაიშვილს აქვთ მოხსენებული, ყოფილა იონა ხელაშვილის. ხი. „საქ. არხივი“, ტ. II. გვ. 40. დოდაშვილის... იხ. წ. კ. საზ. ხელ., № 22“.

18390–18392. კარიჭაშვილი დ. კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელის საზოგადოების წიგნთ-საცავისა. დამატება პირველი. ტფ., 1911. აკინძულია წიგნთან. კარიჭაშვილი, დ. ქ. შ. წ.-კ. გამავრც. საზ-ბის წიგნთ-საცავისა. ტფ., 1905.

კანზე: „სვიმონ ტაბიძე 1837 წელს ცოცხალი იყო, გვ. 82“.

გვ. 32. მოხაზულია აღწ. № 36, მიწერილია: „პიესა“. ხაზგასმულია აღწ. № 39, მიწერილია: „ლექსი აღ. ჭ.“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „აბრამოვი აბრამ“, მიწერილია: „ჰაზირა“.

გვ. 42. ხაზგასმულია აღწ. № 53, მიწერილია: „ქოროღლი“.

გვ. 49. აღწ. № 99 „გუქიტაშვილ“-თან მიწერილია: „მღვდელი“.

გვ. 55. აღწ. № 163 „ლ. ს. „მშიერი მგელი“, ავტორის ინიციალებთან წერია: „ლისიციანი“. მოხაზულია აღწ. № 166 „ლედიუკი ვიქტორ...“ მიწერილია: – ამას აქ რა უნდა!“

გვ. 56. ხაზგასმულია აღწ. № 174, მიწერილია: „ქუთაისში დაიბეჭდა. ი. გრ.“. ხაზგასმულია აღწ. № 175 „მაცაშვილი, კ.“, მიწერილია: „აქ მარქსზე“.

გვ. 58. ხაზგასმულია აღწ. № 195 „ნამი“, მიწერილია: „ბეგლარა“.

გვ. 60; აღწ. № 216 „რუთიაშვილი ქეთევან“-ის გვერდზე მიწერილია: „გ. სკანდარნოვი“.

გვ. 82. ხაზგასმულია აღწ. № 45 „სპარსეთის შაჰის...“ მიწერილია: „სპარსულად“.

გვ. 92. ხაზგასმულია აღწ. № 59 „მარიამ დედოფლის ვარიანტი“, მიწერილია: „არ არის“.

გვ. 93. აღწ. № 65 „შავშელ“-თან მიწერილია: „ზ. ჭ.“.

გვ. 125. ხაზგასმულია № 91 „სანდალა“, მიწერილია: „ზ. ჭ.“ იქვე ხაზგასმულია ფსევდონიმი „სევდა“, მიწერილია: „აკ. ფად.“.

გვ. 151. ხაზგასმულია აღწ. № 9 „აკაკის დღე საქართველოში“, მოხაზულია: „გაზეთი“, მიწერილია: ჟურნ.“

გვ. 155. ხაზგასმულია აღწ. № 103, 104, მიწერილია: „არ არის“. აქვე ხაზგასმულია აღწ. № 110 „ნიშადურის“ კრებული, მიწერილია: „ეს პრემიაა“. ხაზგასმულია აღწ. № 117 „შრომა“, მიწერილია: „მაქვს № 38“.

გვ. 161. ხაზგასმულია აღწ. № 1, მიწერილია: უცნაური ყდა აქვს ამ წიგნს. მაქვს. ი. გრ.“.

18393. კატალოგი. ტფ., ცეკავშირის გამ-ბა, 1930.

18394. კატალოგი. ტფ., საბლიტგამი, 1953.

კანზე: „აქ ჩემს წიგნზე“.

18395. კატალოგი. 1939 წლისათვის. თბ., თბილ. უნ-ტის გამ-ბა, 1939.

გვ. 16. ტექსტის ბოლოს: „კრებ. აკაკი“.

18396–18397. კატალოგი. 1949–1950. თბ., 1950.

18398–18399. კატალოგი ბეჭდვითი საქმის საპ. ამხ-ბა „ქართული წიგნი“-სა ტფ., 1928.

კანზე: „გამოაკლდა ამ საზოგადოებას დამაარსებელი – ნიკო ნიკოლაძე“. (ასე განაცხადა ბასილაიამ საზ. კრებაზე, 1929 წ. 10/1“).

18400. კატალოგი დაწყებითი და საშუალო სკოლის სახელმძღვანელოებისა, აგრეთვე ლიკსკოლების, პოლიტექნ. სკოლების მოზრდილთათვის და ნაცუმცირესობის სკოლებისათვის. ტფ., 1933.

18401. კატალოგი – თბილ. სახ. უნ-ტის გამომცემლობის. თბ., 1938.

18402. კატალოგი. კოოპერატიული გამომცემლობა „შრომა“-ს (საქ. პროფ. კავშირების, სოციალ. დამზღვევ ორგანოების და შრომის სახ. კომისარიატის). ტფ., 1926.

18403–18404. კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წიგნის მაღაზიისა. გამოც. მე-8. ტფ., 1913.

18405–18406. კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წიგნის მაღაზიისა. გამოც. მე-9. ტფ., 1914.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 32“.

18407–18409. კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წიგნთსაცავისა. ნაწ. 1. ქართული განყ-ბა. ტფ., 1887.

კანზე: „გვ. 52. თეატრი და ასპარეზი; პიესა, გვ. 87, 101; ან. ფურ., გვ. 91; შვიდ-ვეზირიანი, გვ. 95; კრილოვი-ბებუთოვის თარგმანი, გვ. 105“.

გვ. 91. მოხაზულია ფსევდონიმი: „ტფილისელი“, მიწერილია: „სკანდაროვი“.

გვ. 101. აღწერილობას „ხუმრობა“- ვოდევილი, ორ მოქმედებად, ტფილისი, 1879 წ. 7–III“, მიწერილი აქვს: „გრ. რჩეულოვი“.

კანის მე-4 გვ.: „1. „მნათობი“ 4 წელი გამოდიოდა. 2. „კრებული“ 3 წელი. 3. „იმედი“ 3 წელი. 4. „ტფილისის უწყებანი“ 1“.

18410. კატალოგი ქართული კლუბის ბიბლიოთეკისა. ტფ., 1919.

კანზე: „ვიყიდე ბაზარში. ი. გრ.“.

18411. ლორთქიფანიძე ვ. ქართული წიგნის კატალოგ-პრეისკურანტი. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ამ წიგნის ავტორს, ვალიკო ლორთქიფანიძეს, არაერთი იშვიათის წიგნით გაუმდიდრებია ჩემი ბიბლიოთეკა 1933 წლიდან დღევანდლამდე. ი. გრ. 1956 წ. 18/VIII“. ქვევით: „ვადასტურებ: ვ. ლორთქიფანიძე“.

18412. ლორთქიფანიძე ვ. ქართული წიგნის კატალოგ-პრეისკურანტი ბუკინისტურ და ანტიკვარული წიგნების შესყიდვისა და გაყიდვისათვის. თბ., 1959.

კანზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. შემდგენელი. 30–IX–59“.

კანის მე-4 გვ. ი. გრიშაშვილის ლექსის „მწვანე ოქრო“-ს ვარიანტი – ავტოგრაფი:

„ჩაის ფოთლის ბუჩქი ჰყვავის,
ო, ეს შრომა მაიმედებს
გოგონების ჩქარი ხელი
მომაგონებს მე თეთრ მტრედებს.“

რაოდენი მოაქუჩეს
მწვანე ოქრო, მწვანე ოქრო
მოსდებია ბაღს და ქუჩებს.

გაუმარჯოს ამ გოგონებს
საქართველოს ტურფა შვილებს,
ჩაი გვათბობს სიცივეში
და სიცივეში გულს გვიგრილებს.

ჩვენ სუნოვან ჩაის რა სჯობს
გვაფხიზლებს და გვმატებს ძალას,
გაუმარჯოს საქართველოს
გაუმარჯოს ჩინის ქალაქს“.

შავად დაწერილი ტექსტი ნასწორებია. ლექსი გამოქვეყნებულია სათაურით „მახარამის მეჩაიე გოგონებს“. იხ. ი. გრიშაშვილი. თხზულებათა კრებული, ტ. II, 1962. გვ. 264.

18413. ლორთქიფანიძე ვ. ქართული წიგნის კატალოგ-პრეისკურანტი ბუკინისტური და ანტიკვარული წიგნების შესყიდვისა და გაყიდვისათვის. თბ., 1963.

კანზე: „საქ. სახალხო პოეტს, ქართული წიგნების მოყვარულს იოსებ გრიშაშვილს შემდგენლისაგან. ქ. თბილისი, 24/XI 63“.

18414–18416. მაჭავარიანი თ. ილია ჭავჭავაძის პირადი ბიბლიოთეკის კატალოგი. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „მწიგნობარ-პოეტს ი. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით თ. მაჭავარიანი. 1958. 4/V“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას შემდგენელისაგან. 1958 წ. 4. V“.

მესამე ცალის კანზე: „მომცა ვალერიან ლორთქიფანიძემ“.

18417. ნაგებაშვილი ა. პოლიტიკური ლიტერატურის კატალოგი. თბ., 1959.

18418. პედაგოგიურ-მეთოდური ლიტერატურა (ანოტირებული კატალოგი). თბ., 1944.

კანზე: „ი. გრ. 1944. 5/III“.

გვ. 34. მოხაზულია: „ფრანცის“, მიწერილია: „ფრონელის“.

18419. პედაგოგიურ-მეთოდური ლიტერატურა. (ანოტირებული კატალოგი). თბ., 1951.

18420. საბლიტგამის კატალოგი. თბ., 1951–1952. თბ., 1952.

18421. „საბჭოთა ბუკინისტი“. იაფი წიგნის კატალოგი. [თბ.], 1929.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „უნაფქოშვილი და სხვ. – გოგია და მურია“, მიწერილია სახელის ინიციალი: „ნ. ჩოლოყაშვილი“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „რჩეულიშვილი – ქვრივის ლიმონები“, მიწერილია: „ჩემი წინასიტყვაობით“.

18422. საკუთარ გამოცემათა კატალოგი. ტფ., „შრომა“, 1929.

18423. საქართველოს პროფკავშირების კოოპერატიული გამომცემლობა „შრომას“ კატალოგი. ტფ., 1928.

18424. საქართველოს სსრ განათლების სამინისტროს პედაგოგიკურ მეცნიერებათა ინსტიტუტის გამომცემლობა. გამოცემათა კატალოგი 1948–1950. თბ., 1950.

18425. საქართველოს სსრ 1957 წლის ჟურნალ-გაზეთების კატალოგი. თბ., [1957].

18426. საქართველოს სსრ ჟურნალ-გაზეთების კატალოგი 1958 წლისათვის. თბ., 1957.

18427. საქართველოს სახელმწიფო გამომცემლობის გამოცემათა კატალოგი. 1922–1923. [თბ., თ. ა.].

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ბარათაშვილი ნ. „ლექსები, ბედი ქართლისა, წერილები“. 245 გვ. ღირს 1 მ. 20 კაპ.“, მიწერილია: „თუ სხვებს აწერია: რედაქტორის გვარი, ს. ფირცხალავამ რა დაამავა?“

გვ. 27. „ბოგდანოვი „წითელი ვარსკლავი“. თარგმ. ი. თალაკვაძისა“, მიწერილია: „რომანი“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „კიკვაძე თ. და სხვა.“, მიწერილია: „გ. ჭუმბ. ფ. მგელაძე“. ხაზგასმულია: „კ. არჯევანიძე და მეტრეველი“, მიწერილია: „აქ სხვა აღარ არის?“

18428–18429. საყმაწვილო წიგნების კატალოგი. ქუთაისი, 1905.

18430. სახელგამის გამოცემათა სრული კატალოგი. 1921–1926. [თბ.], 1930.

კანზე: „ი. გრ. I. გვ. 4, 5“.

18431–18433. სახელგამის გამოცემათა კატალოგი. თბ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 28/II“. იქვე: „ი. გრიშაშვილი, გვ. 10, 11, 14, 19, 23, 24; მარიჯან, გვ. 29“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „47. მიწიშვილი ნ. საქართველოს პოეტები (რუსულად) 1921 წ.“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი (რუსულად) სახელ. გამოც. 1922. გვ. 16.“

გვ. 18. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „სახეები?“ ხაზგასმულია: „შარაშიძე“, მიწერილია: „თუ შარაშიძე“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „გრიშაშვილი, ი. „ძველი ტფილისი“ – გაგრძელებულია: „(ს. ლიტერატურული ბოჰემა)“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „ჩემი პატარა წიგნი“, მიწერილია: „სურათები ინნა სტაროსელსკისა“. აქვე: „კოჭლი წიწილა-ზღაპარი“, მიწერილია: „(?) ავტორი?“.

18434–18435. სახელგამის გამოცემათა კატალოგი 1927–1928. [ტფ.], 1929.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 47“.

18436–18437. სახელგამის გამოცემათა კატალოგი. 1929. ტფ., 1930.

18438–18439. სახელგამის კატალოგი. 1938. თბ., 1938.

18440. სახელმწიფო გამომცემლობის 1931 წლის გამოცემათა კატალოგი. ტფ., 1932.

კანზე: „ი. გრ. 1932. 4. V. რატომ არ არის აღნიშნული მთარგმნელთა გვარები? ი. გრ.“.

გვ. 58. ტექსტში: „შვარცი „რა უფრო სწრაფია?“, მიწერილია: „თარგ. მარიჯანის“.

18441. სახელგამის პერიოდულ გამოცემათა კატალოგი. ტფ., 1931.

18442. სია 1952–53 სასწავლო წლისათვის დაშვებული სტაბილური სახელმძღვანელოებისა. თბ., 1952.

18443. სია 1954–55 სასწავლო წლისათვის დაშვებული სტაბილური სახელმძღვანელოებისა. დაწყ. რვაწლიანი და საშ. სკოლებისათვის. თბ., 1954.

18444. სია ბეჭდვითი საქმის საპაიო ამხ-ბა „ქართული წიგნი“-ს გამოცემებისა. ტფ., 1931.

18445. სია გაიაფებულ წიგნებისა. ქუთაისი, 1929.

გვ. 6. აღწერილობას „რჩეულიშვილი „ქვრივის ლიმონები“, მიწერილი აქვს: „ჩემი წინასიტყვ.“.

გვ. 7. დაბეჭდილია: „პ. იაშვილი „ფერადი ბუმბუტები“, მიწერილია: „მოთხრობა“. ამავე გვ.; „კ. მაყაშვილი „ლექსები“, მიწერილია: „ლექსები კა არა პოემაა – „ემ. საქ.“ „ირეთელი „პიესები“, მიწერილია: „რა პიესებია?“

გვ. 10. დაბეჭდილია: „უნაფქოშვილი და სხვა „გოგია და მურია“, მიწერილია: „გრიშაშვილისა“.

18446. სია საქართველოს სსრ რესპუბლიკური და ადგილობრივი გამოცემლობების მიერ გამოცემული მოძველებული და ჩაწოლილი ლიტერატურისა, რომელიც ამოსაღებია სავაჭრო ქსელიდან. თბილისი, 1960.

18447. სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის 1939–1940 წწ. გამოცემების ბიულეტენი. თბ., 1940.

18448. სურგულაძე ვ. ხომერიკი ს. სასწავლო პედაგოგიური და მეთოდური ლიტერატურის კატალოგი. თბ., 1960.

18449–18452. ტექნიკურ ლიტერატურის კატალოგი. თბ., 1933.

18453. ტფილისის ბიბლიოთეკების ქართული წიგნების შეერთებული კატალოგი. ნაწ. 1. (1921–1924). ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 21/VIII“.

გვ. 5. „ჩამოთვლილია 16 ბიბლიოთეკა, მიწერილია: „17. ი. გრ... ი. გრიშაშვილის ბიბ-კა“.

გვ. 10. აღწ. № 32, მიწერილია: „ან. თუმანიშვილი“. აღწ. № 36 მიწერილია: „1919 წელს გამოვიდა“.

გვ. 21. „გორკი, მაქსიმ. 1925“. მიწერილია: „ყდაზე: 1924 წლამდე აღნიშნული“.

გვ. 22. აღწ. № 138 „ყოჩიბაში, გენო“, ჩამატებულია: „რ.“ ყორჩიბაში“. აღწ. № 140 საყვარელიძე, პ. მ.“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ეს სხვა ასოთი რათ არის?“

გვ. 88. „ჯაჯანაშვილი, არ. „ყვითელი ფურცლები“, მიწერილია: „ნაწერები“.

გვ. 90. აღწ. № 720 „გრიშაშვილი [1921] ლექსები“, მიწერილია: „22 წ. უკანა ყდაზეა ციფრი? შენიშნეთ რაღა!“.

გვ. 91. აღწ. № 741 მიწერილია: „თუ 1925 წლებიც არის, მაშინ სხვა წიგნებმა რაღა დააშავა“.

გვ. 92. აღწ. № 747. მოხაზულია: „პროლეტარებისას“, მიწერილია: „წიგნში პოეტებისას“.

გვ. 93. აღწ. № 756 მიწერილია: „ძველი გამოცემაა. აქ რა უნდა?“

გვ. 94. ხაზგასმულია: „გულიაშვილი კოლა“, მიწერილია: „ონოფრეს ქორწინება“.

- გვ. 95. ხაზგასმულია: „მეორე პოეტი“, მიწერილია: „წიგნშია „მეომარი პოეტი“.
- გვ. 97. მოხაზულია აღწ. № 797 „ტეტუნაშვილი იაგორ, „ცხოვრების გზაზედ“, მიწერილია: „ეს წიგნი აკრძალული იქმნა როგორც უვარგისი“.
- გვ. 98. აღწ. № 810 „ბლოკ, აღ. „თორმეტი სკვითები“, მიწერილია: „ბლოკ – ვ. გორგაძის თარგმანი. აღ. ცირეკიძე“.
- კანის მე-4 გვ.: „არა მაქვს. 1. ბატონყმობის ფაქტიური მასალები, II, III. 2. სირამე ვანო – ლექსები. 3. წითელი მათე, ლექსები, თელავიდან. 4. ჩაჩავა – აგიტ. ქრონიკა. 5. კასრამე დავით.
- 18454–18455. ტფილისის უნივერსიტეტის გამოცემანი. ტფ., 1928.
18456. ციციშვილი ი. პოეტის ბიბლიოთეკაში. ნარკვევი. – ამონაჭერი: „მნათობი“, 1944, № 11.
18457. ქართული წიგნების კატალოგი. წიგნის მაღაზია „ალიონი“-სა. თფ., 1909. თავფურცელზე: „ი. გრ. ვ. გადილიასაგან. 1952 წ. 12/II“.
- გვ. 4. ხაზგასმულია: „გამოცემანი „ამხანაგი“-სა, მიწერილია: „წიგნწიგნის ხელმძღვ.“ აქვე: „გუთნის“ გამოცემანის ზემოთ მიწერილია: „გრ. ტატიშვილის ხელმძღვ.“.
- გვ. 6. „ცისკრის“ გამოცემანი, მიწერილია: „ილია და ნინო ნაკაშ. ხელმძღვ.“ იქვე: „გამოცემანი „კალამი“-სა, მიწერილია: „გ. სალარიძის გამოც.“.
- გვ. 7. გახსნილია ფსევდონიმი: „ა. საბუელი – არჩილ ჯორჯაძე“.
- გვ. 15. გვარს: „გელაძე“ მიწერილი აქვს: „ვლასა (?)“.
18458. ქართული წიგნი. [კატალოგი]. მოსკოვი-თბილისი, 1956.
- 18459–18460. „ქართული წიგნი“-ს გამოცემანი. 1925–1931. კატალოგი. [თბ.], 1931.
18461. წიგნები ხელოვნებაზე. [თბ.], 1960.
18462. წიგნების კატალოგი წერა-კითხვის გამავრცელებელის საზოგადოების წიგნის მაღაზიისა. გამოც. მე-3. ტფ., 1894. კანზე: „ი. გრ. ა. ჭ-ძის სურათი, 38“.
18463. წიგნების კატალოგი წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წიგნის მაღაზიისა. გამოც. მე-4. ტფ., 1896.
- 18464–18468. წიგნების კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრც. საზ-ბის წიგნის მაღაზიისა. გამოც. მე-6. ტფ., 1904. თავფურცელზე: „მოქანდაკე თარხნიშვილი ი., გვ. 55“.
- გვ. 37. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „გუბელი ლ.“, მიწერილია: „ლუკა თათეიშვილი“.
- გვ. 42. ხაზგასმულია: „ალ. მირ.“. გახსნილია გვარი: „მირაქოვი“.
- მეორე ცალის კანზე: „აკაკის ორი წიგნი ჩემთვის უცნობია, 49“.
18469. წიგნების კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრც. საზოგადოების წიგ. მაღაზიისა. № 3. ტფ., 1910.
- გვ. 5. ხაზგასმულია: „Нетронутый угол“, грузинские рассказы. С.-Пет. 1903 წ. ფ. 1 მან.“ და მიწერილია: „ქალისა“.
- გვ. 6. ავტორის გვარს „ტარუაშვილი“ წინ მიწერილი აქვს ინიციალი: „ს.“

გვ. 7. გ. შიხიანცის ლექსების სათაური „იდიდა“ ხაზგასმულია და მიწერილია: კითხვის ნიშანი. იმავე გვ. მთარგმნელს „გუნია“ მიწერილი აქვს ინიციალი: „ვ.“. ჰაუპტმანის „ფეიქრებს“ მიწერილი აქვს: „ნათ. ივ. ახალშენიშვილისა“.

გვ. 8. ავტორის გვარს „Вартава“, მიწერილი აქვს: „სი.“

გვ. 9. ხაზგასმულია: „შავშელი. ქართველი გრიგორიანები“ და მიწერილია: „ზ. ჭ.“

გვ. 10. მთარგმნელის გვარს „ახალშენიშვილი“ მიწერილი აქვს: „ი.“

გვ. 11. ავტორს „ართმელაძე“ წინ მიწერილი აქვს: „ტ.“

გვ. 12. ფსევდონიმი „საბუელი“ გახსნილია: „არჩ. ჯორჯაძე“.

გვ. 13. ავტორის გვარს „როსტომაშვილი“ მიწერილი აქვს: „ივ.“ იქვე: „ქუთათელაძეს“ – „არისტო“.

გვ. 14. ე. ხრამელაშვილის სახელი გახსნილია: „ეგნატე“.

ხელნაწერთა აღწერილობანი

18470. ბაქრაძე დ. ქართული საეკლესიო ხელნაწერები ხელოვნების მხრით. – ამონაჭერი: ჟურნ. „ივერია“, 1884 წ. № 11–12.

გვ. 105. ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „დ. ბაქრაძე. „საქ. ისტორიის წყაროები“. „ცისკარი“, 1857, № 2“.

18471. გაჩეჩილაძე ა. მე-XVIII საუკუნის იშვიათ ხელნაწერთა კრებული. [თბ., 1947]. – ამონაბეჭდი: ი. გოგებაშვილის სახ. თელავის სახელმწ. სამასწ. ინ-ტის შრ., ტ. 1, 1947.

18472. დიმიტრი ყიფიანის არქივი. შეადგ. და დასაბეჭდად მოამზადა შ. გოზალიშვილმა. შ. ჩხეტიას რედ-ით. ნაკვ. 1. თბ., 1951.

ყდაზე: „ი. გრ. 1951. 6/VIII“. და გაზეთიდან ამონაჭერი გ. მეზუკეს რეცენზია „დიმიტრ ყიფიანის არქივი“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1951, № 33“.

ფორზაცზე: „მათე აბელის-ძე გამაზოვის წერილები, გვ. 162; ფიგაროს ქორწინება, XXII, გვ. 16; დ. ყიფ. წერ. ჩუდეცკის მოკვლის შესახებ, გვ. 192; დ. ყიფ. ილია და ლირი, გვ. VIII; ნინო ჭ-ძის წერილი, გვ. 171. [ბორჯომი], წერილი № 537; დ. ჭ-ძე, გვ. 149; „ვენეციელი ვაჭარი“, 15; ჩეხოვი – ბორჯომი; გვ. 15, 25, 55 და 201 (სია); დ. ყიფიანის ლექსი, გვ. 15; ფიგაროს ქორწინება გვ. 16; ვ. სოლოგუბი, გვ. 128; ონიკაშვილის წერილები, გვ. 142“.

კანის მე-3 გვ.: „ა. ჭ-ძის ლექსი, გვ. 183 № 594; ამქართა აჯანყება და კატკოვი, გვ. 188. № 614; ონიკოვის წერილი, № 528, 405, „ცისკარი“, 57“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „1. „ლირი“. დიმ. ყიფიანის წერილი ი. ჭ-სადმი. იხ. დიმ. ყიფ. არხივი, გვ. VIII. 2. ა. ჭ-ძის ლექსი „კვლავ მარად ამ ჩემს სურვილსა“, იხ. ხელთ. 5941, „დ. ყ. არქივი“, გვ. 183“.

18473. თაყაიშვილი ე. პარიზის ნაციონალური ბიბლიოთეკის ქართული ხელნაწერები და ოცი ქართული საიდუმლო დამწერლობის ნიშანი. პარიზი, 1933.

კანზე: „ი. გრ. 1946. 20/I“.

18474. თაყაიშვილი ე. Такайшвили Е. Описание рукописей «Общества распространения грамотности среди грузинского населения». Т. 2, вып. 1–4, Тифлис, изд. Упр. кавказ. учеб. округа, 1906–1912. 820, II с. – Перепеч. из 36, 37 39–42 вып. СМОНПК.

ფორზაცზე: „1895 წელს ქ. შ. წ. კ. საზოგადოებამ რომ ნ. ბარათაშვილი გამოსცა... ე. თაყაიშვილის და დ. კარიჭაშვილის რედაქციით ყოფილა. გვ. 225. სხოლიო“.

გვ. 377. ხაზგასმულია: „ს ო ლ ო მ ო ნ თ ა ნ სადილად მეძახიან“, მიწერილია: „თუ ს ა ლ ო მ ე ს თ ა ნ“.

გვ. 353. ხაზგასმულია: „Двустиишие неизвестного автора“ და მიწერილია: „როგორ თუ უცნობი? – ს ტ ე ფ ა ნ ე ფ ე რ შ ა ნ გ ო ვ ი ს ა ყოფილა?! შიგ არა სწერია? ი. გრ.“

გვ. 435. რკალშემოვლებულია: „29. მიკვირს ასე რათ გამწირა სოფელმან (5)“. და მიწერილია: „სტ. ფ ე რ შ.“.

გვ. 431. მოხაზულია გ. ე რ ი ს თ ა ვ ი ს ლექსი ნიკოლოზ I-ის გარდაცვალებაზე და მიწერილია: „1. იხ. „Аргонавты“, 1901 წ. 2. იხ. Х а х а н о в – ი ტ. I V. 3. შ. რ ა დ ი ა ნ ი. 4. იხ. გ. ე რ ი ს თ. თხზ. 1936, გვ. 79“.

გვ. 432. მოხაზულია ლექსი: „ნუ მიკერამ, დედილო, წითელ კაბასა“ და მიწერილია: „გ. ე რ ი ს თ.“.

გვ. 235. „შამჩი მელქო“ – მითითებულ გვ. 90-ე აღწ. მოხაზულია, ლექსები დანომრილი, სათაურში ჩამატებულია: „შამჩი მელქო“, „თეკლასი და ქეთევანის ლექს. გვ. 222“. – მითითებულ გვ. 53 აღწ. მიწერილი აქვს: „ქეთევან“ და 54 – „თეკლე ბატონიშვილი“.

„სადათნოვა (ბესიკისათვის მიუკ.[უთვნებია]) გვ. 176, 177, 377“. – მითითებულ გვ-ბზე სადათნოვას ლექსები მოხაზულ-ხაზგასმულია, გვ. 377-ზე კი მე-17 აღწერილობაში მუხამბაზის ავტორი „Бесики“ მოხაზულია და მიწერილი არმიაზე: „სადათნოვასია“.

„ავეტიკა ტერ-პეტროსა ბატ. მირიანი-ერეკლიზე ლექსი, გვ. 341“. მითითებულ გვ. ლექსის უკანასკნელ ტაეპში პირველი სიტყვები ხაზგასმულია და მიწერილია: „ყარიბი-მირიანია“.

გვ. 434. ხაზგასმულია სიტყვა: „თამბალი“, მიწერილია: „სომხ.“.

გვ. 296. „მიჯნურთ-ბადეს“ აღწ. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ბოდში – რადგან ქალის გადაწერილიაო“.

გვ. 452. „პორნოგრაფიული ლექსი ბესიკზე, ეს ლექსი ეკუთვნის ჭაბუას – იხ. საქ. მუზეუმის ხელთნაწერი № 2130, გვ. 39. ი. გრ.“ – გვ. 452–453 მოთავსებულ ლექსში ადგილები ხაზგასმულია, სიტყვა „ოთმიშია“-ს გასწვრივ წერია: „ოთმიშ–დაჯეგ!“ სიტყვა „ჩექმა“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ატარებდა ჩექმას“.

გვ. 378. „ბესიკის სატირა“ ხაზგასმულია: „24 стр. 47. დამპალო ლეშო, თვალი ხენეშო, გულ სადარაო“, მიწერილია: „ბესიკი“.

გვ. 442, ა. ჭ. ავტოგრ. 1511, 1512, გვ. 195; ა. ჭ-თვის, იხ. II გვ. ალექსანდრე ჭავჭავაძის ლექსები, №№ 1512, 1635, 1576, 2482; შუშტარ მუხალიფის ხმა გაფი. გაფი არის ხმა, შუშტარი არს ქალაქი და მუხალიფი არის წაღმა“, გვ. 203; ალ. ჭ-მე და

„ვეფხის-ტყაოსანი“, გვ. 319; ალ. ჭ-ძე, 377–383; ალ. ჭ-ძე, გვ. 448, 442, 427, 396, 388, 383, 378, 379, 372, 364, 351, 329, 324–6; 310 (ჭადრაკი), 299, 226, 203–205; საინტერესო, 179“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ყური ფუნდუკად იქონე და ენა დალაგმულადა; ტვირთი შენგან უკიდავი სხვამან ვითა აიკიდოს; მაჯამა – ჩიტის სახელიც ყოფილა, 175; „პირზედ გაქვს ხალი, შავ-შავი თვალი“, 178; „ყოვლიფერი“, გვ. 188. აკაკიც ხმარობდა ამ სიტყვას; ბუნდოვან გულს, 231; ვაყუფი, 231; სანდუნოვი, 423; საათნოვას ლექსები: ხელნაწერი № 1543, გვ. 33, 35, 38; თულუხი, 493; ქალო ხაზარდიანო, 326; თაფშურმა, 373; ა. ჭ-ძის ხელი, გვ. 442; საიათნოვა, გვ. 385; ამ წიგნით, გვ. 373; ხელთ., 3686; ხელთ. 2385, გვ. 22; ამ წიგნის გვერდი, 377; ძეობა, გვ. 373, 379; ა. ჭ. გვ. 494, 391“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „დაუტევეს ენა სომხური“, არშიაზე წერია კითხვის ნიშანი.

გვ. 139. ხაზგასმულია სტროფი: „ფარსადანის ძე ნოდარ თქვა...“ მიწერილია: „იხ. კეკელიძე“.

გვ. 194. აღწ. № 149 მიწერილი აქვს: „დავით რექტ. I ტ.“.

გვ. 195. აღწ. № 150 მიწერილი აქვს: „ესეც ვნახე 1931 წ. 15/X. ი. გრ.“ იმავე აღწ-ში ხაზგასმულია: „Часть этой рукописи переписана Давидом Ректором“, მიწერილია: „დავით რექტორის გადაწერილი დავთარი ტ. II.“

გვ. 202–203 ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, წარწერით, „ა. ჭ. № 1512“.

გვ. 204. ხაზგასმულია: „ქაქარ“, მიწერილია: „ურჯულო“. გადახაზულია სიტყვა „უფალი“, მიწერილია: „ბატონი“. ი. გრ.“.

გვ. 205. მუხლს v მიწერილი აქვს: „გვ. 10“. მუხლს b2 მიწერილი აქვს: „ა. ჭ-ძე“. ხაზგასმულია უკანასკნელი სტრიქონი და მიწერილია: „ეს ლექსი არ არის ა. ჭ-ძისა. იხ. № 1512, გვ. 272“.

გვ. 206. მუხ. M2 და H2 მიწერილი აქვს: „ვოლტ.“, მუხ. 0.2-ს – „ლაფონტ.“, მუხლ. Y2-ს მიწერილი აქვს: „1804“.

გვ. 211. მუხლ. Φ მიწერილი აქვს: „აკროსტიხი“.

გვ. 221. მუხლს B და Γ მიწერილი აქვს: „დ. ბატონიშვილი“.

გვ. 222. მუხლს 52 მიწერილი აქვს: „მარიამი“.

გვ. 223. ხაზგასმულია: „Кн. Элизбара Георгиевича“, „ვაჟ ესე დრონი საყვედრონი, მომცემს წყენასა“, მიწერილია: „სხვას აკუთვნებენ“.

გვ. 226. მუხლ. 66 მოხაზულია ლექსი და მიწერილია: „ა. ჭ-ძე“.

გვ. 228–229. ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, წარწერით: „ხელთ. 101. იქ. სიმონ წინამძვაროვის“.

გვ. 228. ხაზგასმულია: „ტაფი თაღის“, მიწერილია: „გარეუბანი“. მოხაზულია მუხლ. 72 და მიწერილია: „მარიამი, ერეკლეს ქალი“.

გვ. 232. ხაზგასმულია: „ბაშია“, მიწერილია: „თავი“.

გვ. 233. ხაზგასმულია: „ან ბეზირგანი მდიდარი“, მიწერილია: „ვაქარი? ბეზირგანოვი“.

გვ. 234. ხაზგასმულია მუხლ. 89-ში: „როგორც ამის მთქმელს ეთქვა, მეც ისე დავწერე, უმართებულო იყო, რომ გამემართა“, მიწერილია: „გამართვა უმართებულოა“.

გვ. 236. ხაზგასმულია უკანასკნელი ოთხი სტრიქონი, მიწერილია: „ზმაკიდური“.

- გვ. 238. პირველი სამი სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილია: „ბესიკი“.
- გვ. 242. აღწ. № 153-ის მე-2 მუხლს მიწერილი აქვს: „მაია გაბაშვილი“.
- გვ. 244. ხაზგასმულია: „ვა, რად დავკარგე ძვირფასი ლალი“, მიწერილია: „ვისია?“
- გვ. 255. მოხაზულია ლექსის სტროფი... „იგი ძმისწული მაშათს ჰყვა...“ მიწერილია: „პატარა კახი“.
- გვ. 303. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „Стихи Ильи Чавчавадзе“ – „Ильи“ გადახაზულია და აწერია: „ალ.“
- გვ. 307. ხაზგასმულია: „Стихи по-татарски: „პატვირ მიტესა ლუსნი ნმან“, მიწერილია: „სომხური“. მოხაზულია: „Стихи Давида Сардара Орбелиани“, მიწერილია: „იხ. გვ. 329, 382, 388, 368“.
- გვ. 310–311 ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, წარწერით: „ა. ჭ-ძის ზმა“.
- გვ. 310. მოხაზულია სქოლიოში ცნობა და მიწერილია: „ა. ჭ-ძე“.
- გვ. 316. მე-3 მუხლს მიწერილი აქვს: „ბესიკი“.
- გვ. 318. აღწ. № 102 მიწერილი აქვს: „ეს კრებული ნანახი მაქვს 1931 წ. 14/XI“.
- გვ. 319. მოხაზულია ცნობები იოანე გეგეჭკორის „რუხის ბრძოლის“ შესახებ და მიწერილია: „დაბეჭდ.“ იქვე მუხლი „ე“ ხაზგასმულია: „Иоанн Гегечкори“, მიწერილია: „გრ. დადიანი“.
- გვ. 323. ზემოდან მე-2 სტრიქონის შემდეგ ჩამატებულია: „აქ გამოტოვებულია საათნოვას ლექსი გვ. 86, იხ. ხელ. 3723 „ვიცი არა მშურს“. იქვე დავით ბატონიშვილის ლექსის დასაწყისი ხაზგასმულია: „გამოფრინდა სიყვარულის ფრინველი“, მიწერილია: „ამ ლექსს ჯერ აწერია ბესარიონისაგან, მერე წაშლილია და წერია: „დ. ბატონიშვილი“.
- გვ. 325. ნ. ბარათაშვილის ლექსებში ხაზგასმულია: „საყურე – серъга“ და მიწერილია: „საყურე კი არა ჰქვია ამ ლექსს, არამედ „სულო ბოროტო“, საიდან ჩასდო „საყურედ“? იხ. ხელთ. 3723, გვ. 175. ი. გრ. 1931. 14. XI.“
- გვ. 326. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „თ. ალექსანდრე ჭავჭავაძეს“ და მიწერილია: „ი. ჭ-ძისაა“.
- გვ. 328. ხაზგასმულია: „Стихотворение Рудаг-оглы (в оригинале Бедал-оглани)“, მიწერილია: „ბუდაღ-ოღლანია. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ჭავჭავაძის ნათქვამ მუშტარ მუხალიფის ხმაზედ ითქმის“, მიწერილია: „ეს სწორედ არ არის გადმოწერილი, იქ სწერია ალ. ჭ-ძის ლექსიაო – მაგრამ წაშლილია და ზემორე სიტყვა აწერია. იხ. ხელთ.“
- გვ. 300. ხაზგასმულია: „მუხამბაზი, კრონოსის დარად, დასადარად აღმოზრწყინდები“, მიწერილია: „ბუდაღ-ოღლანის ლექსია“.
- გვ. 349. ხაზგასმულია: „იოსებ ნაცვლისაგან თქმული... ბუნდოვანს გულს შენ აღმიჩნდი დარადა“, მიწერილია: „ამ ლექსის აკროსტიხია „დავით“. ხაზგასმულია: „გამტყორცა სოფელმა. მოვშორდი მზესა, 334“ და მიწერილია: „გვ. 356“.
- გვ. 350. ხაზგასმულია: „Г 2) მუხამბაზი. ლაზაროვსა ყელს ეხვია შალები, 383“, მიწერილია: „ლაზარევი?“

გვ. 352–353 ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, წარწერით: „1. მირზაჯანა. 2. სტ. ფერშანგ.“.

გვ. 352. ხაზგასმულია: „სად მოიცალა იმ ღმერთმან შენის თვალ-წარბის წერათა“, მიწერილია: „ა. ახნაზაროვი“.

გვ. 353. ხაზგასმულია მანანას ლექსის დასაწყისი: „მანანა მეპატიჟება, ამაღამ ჩემთან დაწეო“, მიწერილია: „მე რომ იმასთან დავწვები შეიდიშს ქვემოთ დავწევო“.

გვ. 356. ხაზგასმულია ორ სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „ტაფიტალის ხმაზედ“, მიწერილია: „გვ. 370 ჭაბუაზე“. გვ. 370. მე-15 მუხლი მოხაზულია, მიწერილია: „ჭაბუა. იხ. გვ. 356“.

გვ. 364. ხაზგასმულია: „...„неизвестных авторов: ვ. მშვენიერთა კელმწიფავ, მკლავს სიშორე შენითა, გული კვნესის საკვდავათ მსწრაფლ მჩივარის ენითა“, მიწერილია: „ვისია. ა. ჭ-ძე, ბესიკი“.

გვ. 368. დავით სარდლის ლექსს მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 388; მითითებულ გვ. დავით სარდლის ლექსის გასწვრივ მიწერილია: „კოკობო ვარდო, იხ. 382“. ამ უკანასკნელზე კი ხაზგასმულია მუხამზაზი: „კოკობო ვარდო, არ დამაგდო, ვარ მონა შენი“, მიწერილია: „იხ. 388 და 365“.

გვ. 372–373. ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით, წარწერით: „გოგჩას ტბა“.

გვ. 373. ხაზგასმულია: „მუზნო ვლიდით, ისწრაფიდით, მზე შინ შემოდით“, მიწერილია: „მეობა, გვ. 379“. ხაზგასმულია ლექსი „ანჩარ“, მიწერილია: „პუშკ.“.

გვ. 375. ხაზგასმულია ორი უკანასკნელი სტრიქონი და მიწერილია: „ა. ჭ. მიზაძე“.

გვ. 376. ხაზგასმულია: „190, № 2385“, მიწერილია: „ვნახე 1940 10 II ი. გრ.“.

გვ. 377. აღწ-ბებს 8 და 13 მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“.

გვ. 378. აღწ. № 24-ს მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“.

გვ. 381. აღწ. 76 და 86 მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.; აღწერ. 79-კი „ბეს.“

გვ. 382. ლექსს „ბედზედ დაგნატრი ბარათო“ მიწერილი აქვს: „აკაკის საიდუმლო ბარათს ჰგავს“.

გვ. 383. აღწერ. 105, 106, 109 მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“; აღწ. 108 კი – „ფერშანგიშ“.

გვ. 385. აღწერ. 138 ხაზგასმულია, მიწერილია: „საიათ?“

გვ. 389. ხაზგასმულია: „სიმღერა მაზურკის ხმაზედ!“ და მიწერილია: „გ. ერისთ.“

გვ. 390. ხაზგასმულია: „Оставил Тифлис и уехал в Россию“ და მიწერილია: „პ. იაშვილი“.

გვ. 391. ხაზგასმულია სტრიქონი: „უგვანთა ტრფობა“ და მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 418. მოხაზულია სტრიქონი: „შეჭირვებისა ტრფობათა“ და მიწერილია: „ქილილა“.

გვ. 433. მე-15 აღწ. მიწერილი აქვს: „ალ. ჭ-ძე“.

გვ. 440. აღწერილობა 204-ს გასწვრივ წერია: „ტფილისი“.

გვ. 441. ხაზგასმულია: „Послания к Коринфянам“ და მიწერილია: „კორინთელთა მიმართ ეპისტოლე (წერილი) სამოციქულოდან“.

გვ. 442. ხაზგასმულია: „Без указания авторов“ და მიწერილია: „ა. ჭ.“ იქვე პირველ ლექსში ხაზგასმულია: „Недостает“ და ჩამატებულია: „არის. გადასმულია გვერდები“.

პირველი შვიდი ლექსის გასწვრივ წერია: „ლექსები 1808 წლისა“. მე-4 ლექსს მიწერილი აქვს: „აკლია“. მე-2 რვეულის ლექსებს მიწერილი აქვს: „ა. ჭ-ძეს ხელი, 1832 წლის ლექსები.“ მე-4 ლექსში სიტყვა „მქებელად“ გადახაზულია და მიწერილი: „მაქებლად.“ უკანასკნელ სტრიქონს მიწერილი აქვს: „რომელიც ძნელი გასარჩევია. ი. გრ.“ და:

„თუ განვმართ ჩანგსა ამაღ ოდენ რომ...
არა თუ ღმერთთა ქვეყნიერთა შევასხა ქება“.

გვ. 443. მე-5 აღწ. მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“

გვ. 448. აღ. ჭავჭავაძის ლექსებში მე-7 ლექსის შემდეგ ჩამატებულია: „კობლე ხლოვე“.

გვ. 450. 219 აღწ. მე-5 ლექსს მიწერილი აქვს: გრიგოლი“.

გვ. 458. აღწ. 230,2 ა-ს მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“ ხაზგასმულია: „გამიფრინდა სიხარულის მფრინველი“, მიწერილია: „შიოსიაო, იხ. სალხ. საზ.“

გვ. 459. აღწ. „I“-ს მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“

გვ. 460–461 ჩანიშნულია ქაღალდის ნაჭრით წარწერით: „ა. ჭ-ძე (?) როს არშიცი“.

გვ. 460. მე-5 ლექსებში ხაზგასმულია ლექსი „B“ და მიწერილია: „ქიჩიკნოვა“ იხ. სალხინო საზანდარი“.

გვ. 462–463. ჩანიშნულია ქაღალდის ნაჭრით და აწერია: „ა. ჭ.“

გვ. 466. მე-11 ლექსს მიწერილი აქვს: „ა. ჭ.“

გვ. 467. აღწ. 235, ხაზგასმულია: „ცეცხლი მოედოს, ვინც რომ ენდოს ლამაზს ქალსა“, მიწერილია: „შიო მეჭიანურის ლექსია, იხ. სალხ. საზ.“

გვ. 494. ხაზგასმულია ლექსები: „I და II“, მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 512–513. ჩანიშნულია ფურცელი წარწერით: „ანბანთქება, იხ. „Описание“, გვ. 513, § 7, ტ. II.“

წიგნში ჩადებულ კონვერტში მოთავსებულია ქაღალდის ნაჭრები შემდეგი მინაწერებით: „1. ა. ჭ. № 2481 (ა. ჭ-ძის ლექსები, იხ. „Описание“, გვ. 442. მინდა შენიშვნ.). 2. ლოთებო, ა. ჭ-ძის მიბაძვა „თეატრი“ ხელთ. 1512, გვ. 225. 3. ბაიათი (ხელთ. 1537). ბაიათი ბესარიონ გაბაშვილისაგან ნათარგმნი, რომელსა თურქთ ბაიათს უწოდებენ რვა შაირად არის და ერთი შაირი სამი ტაეპი არის, გვ. 50. 4. ეტლი – რომელ არს ზუდეგანი. 5. მიბაძვა უცნობის პოეტ, რომელთაგან მქონდა სიამე-შვების ხმაზედ. ხელთ. 1612 (ამ წიგნის გვ. 450). 6. მიბაძვა, იოსებ მელიქოვს აქვს ლექსი ამ სათაურით: „ყაჯათ“ ბაიათის ხმაზე „ჭმუნვის მახვილის“ ცალად, იხ. Описание“, ტ. II, გვ. 231. 7. ა. ჭ-ძის ლექსი „სხვადასხვა დრო კაცისა“, გვ. 68, ხელთ. 1543. 8. „სახე შენო როს ვიხილო – დ. ჩუბინაშვილის ქრესტომატია.“

18475. [თაყაიშვილი ე.] Такаишвилш Е. Описание рукописей библиотеки «Общества распространения грамотности среди грузинского населения» – ამონაჭერი კრებულიდან «Сборник материалов для описания местн. и плем. Кавказа. 1912. Т. 42». ტექსტი ქართულ ენაზე.

18476–18477. მარი ნ. იერუსალიმის ბერძნული საპატრიარქო წიგნსაცავის ქართული ხელნაწერების მოკლე აღწერილობა. დასაბეჭდად მოამზადა ე. მეტრეველმა. თბ., 1955.

18478–18480. მაჭავარიანი თ. ნ. ნიკოლაძის არქივის კატალოგი. ნაწ. 1–2. თბ., 1954, 1965.

ნაწ. 1. 1829–1917. 1954.

ფორზაცზე: „ჩვენ საყვარელ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს – თქვენი ნიჭით და მუშაობით მუდამ აღტაცებული, მოკრძალებით გიძღვნიტ ჩემ მცირე შრომას დიდი ქართველის ნიკო ნიკოლაძის მემკვიდრეობის შესახებ. პატივისცემით თამარ მაჭავარიანი. 1954. 25 ოქტ.“ იქვე ი. გრ. ხელით: „1. ი. ჭ-ძის იუბილეს აკრძალვა, გვ. 124. 2. რიონელი – ს. ქვარიანია? გვ. 231. 3. არწრუნის ქარვასლა, 118. მამია გურიელის დაპატ. „ალავერდის“ წაკითხვის გამო 1889 წელს, გვ. 60“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. ბალანჩივაძის სტატია „ნიკო ნიკოლაძის წერილი დიმიტრი ნაზარიშვილისადმი, მინაწერით: „სტალინელი“, (ქუთაისი), 1954 წ. № 245, 12 დეკემბ.“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ნიკოლაძე, ევსევი“, მიწერილია: „მწერალი“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „პრესნიაკოვზე“, მიწერილია: „პრესნიაკა“.

ნაწ. 2. საბუთები. (1917–1931 წწ.) და ფოტოარქივი. 1965.

თავფურცელზე: „მვირფასი პოეტის ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. შემდგენელი. 1965. 23 აპრილი“.

18481. ნიჟარაძე ბ. სვანეთის ხელნაწერები. – ამონაჭრები „მომხე“-დან, 1904 წ. №№ 8, 9.

18482. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ისტორიული დოკუმენტები და არქივები. თბ., 1953.

18483. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ქართულ ხელნაწერთა აღწერილობა. ყოფილი საეკლესიო მუზეუმის ხელნაწერები. (A კოლექცია). ა. ბარამიძის რედ. თბ., 1955.

ტ. 5. შეადგინა ლ. ქუთათელაძემ.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1956. 2. II“.

ყდის მე-2 გვ.: „საიათნოვას ლექსი, გვ. 160; „ბ“. თუ „მ.“ 160; ნინო ორბელიანს შოთაზე მალლა აყენებენ გვ. 159; პიესა თეიმურაზ ბატონიშვილისა, გვ. 233; ლექსიკონი, 241; პენტელაშვილი იოანე და მელის წიგნი, გვ. 262; ბახტიარნამე, ბარამიანი, ხოსროვ-შირინიანი, გვ. 263; ფერსო და მორგვი, 202; პროფ. ალ. ცაგარელის პიესები, 215 და 220 გვ.“

ფორზაცზე: „შაირი ივ. მაჩაბლის მამაზე, გვ. 232; გ. ერისთავს, დრამატურგს – ეკუთვნის (?), გვ. 226; შენ არზრუმის ცისკარი ხარ ანტონოვისაა, გვ. 225; ი. გრიშაშვილი გვ. 222; ილიას პორნოგრაფიული ლექსი (?), გვ. 219; ლექსი წაღმა უკუღმა წასაკითხი, გვ. 199; რ. ერისთავის სცენები, 189; დ. ლეონიძე, გვ. 187 და 194 (დალესტანში ყოფილა); ვაჟასთან წერილები, გვ. 185; ილია ჭავჭავაძის მასალები, გვ. 180; ნოშრევანი მერკვილაძეც იყო, ლექსებს სწერდა, გვ. 182; მეკანდიტრე სოსო ვარდიძე, 184“.

გვ. 183. ხაზგასმულია: „ეს ვარლამა მდივანია“, მიწერილია: „ბურჯანაძე?“.

გვ. 184. ხაზგასმულია: „სოსო ვარდიძისა“, მიწერილია: „სოსო ვარდიძე ფსევდონიმია ჩილინგარაშვილისა, ქუთაისის მეკანდიტრესი. ი. გრ.“.

გვ. 185. ხაზგასმულია: „ს. ელიაძისა“, მიწერილია: „სტეფანე ელიაძე-მეცენატი“.

გვ. 186. მე-7 და მე-8 აბზაცები მოხაზულია, მიწერილია: „თედოს შვილები“. ხაზგასმულია: „რედაქციის კანტორის გამგის ხელმოწერა გაურკვეველია“, მიწერილია: „ნინო ნეიმანი-ბარნაბიშვილი“.

გვ. 191. ხაზგასმულია: „...თუშური ქუდი ჰხურავს, რომელზედაც გრგვლათ დახვეული ფემტამალი ადევს თაბახის დასამაგრებლად“, მიწერილია: „თასაკი“.

გვ. 217. ხაზგასმულია: „სევდის ბუნდი მომესია“, მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 225. აღნიშნულია: „შენ არზრუმის ცისკარი ხარ გულნარა... ეს ლექსი ზურაბ ანტონოვს გამოყენებული აქვს პიესაში „ქოროლი“, მიწერილია: „ეკუთვნის ზ. ანტონოვს. ი. გრ.“.

გვ. 227. მოხაზულია: „თავსა უფლად ნურვინ ჰგონებთ, ერთგზის თქვენცა ეტრფიალებით [ტრფიალება], ჩემებრ მწარედ დაგიმონებთ“, მიწერილია: „გრიშაშვილმა შეავსო. ი. გრ.“.

გვ. 229. „მიხეილ ღამაზაშვილს“ მიწერილი აქვს: „Гамазов“.

გვ. 241. ხაზგასმულია: „ჯილაგდარი – Стремяной конюх“, მიწერილია: „ჯილაგი – აღვირი. ი. გრ.“

გვ. 249. ხაზგასმულია: „თავგადასავალი იესე ოსეშვილისა გამოცემული აქვს ავთანდილ იოსელიანს, 1950 წ.“, მიწერილია: „მანამდე უკვე გამოცემული იყო სარგის კაკაბაძის მიერ, ოდა „ცისკარშიც“.

გვ. 255. ხაზგასმულია: „ხალხური სატრფიალო ლექსის ნაწყვეტი – „მოგეწერა, წავიკითხე შენი წიგნი, ჩემი ქება“, მიწერილია: „შ. რუსთ.“

გვ. 263. ხაზგასმულია: „ამბავი პირველ დასაწყისი ხოსროვისა და შირინისა, სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები, აჯამისა“, მიწერილია: „ჯამი“.

ფორზაცსა და ყდას შორის ქალაღი წარწერით: „1. ივ. მაჩაბელი. ქება სვიმონ მაჩაბლის შვილს გიორგიზედ [ივ. მაჩაბლის მამაზე. ი. გრ.] თქმული პოლოს არუთინიწ წაკლამაზოვისაგან – „მაჩაბელი ფესაო, თვალი აუბესაო, დაბლის ქალის შერთვითა და სხვ.“ აღმოჩნდა ალ. ცაგარელის არხივში. თვით ალ. ცაგარელმა ხომ არ გამოიგონა? იხ. ხელთნ. 1762–ბ, კოლექცია A, აღწ. V, გვ. 232“.

18484–18490. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ქართულ ხელნაწერთა აღწერილობა. საქ. საისტ. და საეთნოგრ. საზ-ბის ყოფილი მუზეუმის ხელნაწერები. (H კოლექცია). ტ. 1–6. თბ.

ტ. 1. დასაბეჭდად მომზადებულია ლ. ქუთათელაძისა და ნ. კასრაძის მიერ. ი. აბულაძის ხელმძღ. და რედ. 1946.

ფორზაცთან ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „უნდა ვნახო: 1. „კრებული“, № 101–H. 2. „კრებული“, 390“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. ბარამიძის რეცენზია, მინაწერით: „კომ.“, 1946 წ. № 38, 19 თებერვ., ი. გრ.“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1946 წ. 24/XII“.

გვ. 6. ბოლო სტრიქონთან მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 76. ლექსის ბოლოს: „ალექსანდრე ჭავჭავაძის“, მიწერილია: „გ. ერისთავისაა, რადგან ეს ლექსი პიესა „დავაშია“, ი. გრ. [„შემლილი?“].

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ნავას იხტილათი, ნავას მუხამბაზი“, მიწერილია: „Навой – ხომ არ არის?“

გვ. 80. მოხაზულია სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. ჩემი წერილი: „დილა“ დვანაძეს ეკუთვნის. ი. გრ.“.

გვ. 81. მოხაზულია სტრიქონი, მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 91. აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „შემლილი“.

გვ. 140. აბზაცი მოხაზულია: მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 168. აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „კომედია, იხ. 375“.

გვ. 180. მოხაზულია სტროფი, მიწერილია: „პუშკინის ლექსი ხომ არ არის?“.

გვ. 239. ხაზგასმულია: „სვიმონ მაჩაბელი. ჩყლ-სა წელსა“, მიწერილია: „რასტის გაფი ხმა, ალექსანდრეს თქმული ჭ-ძე“.

გვ. 320. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „გ. ერისთავის „შემლილია“.

გვ. 330. სტრიქონში: „გამოცემასთან შედარებით აკლია ბოლოსიტყვაობა“, ხაზგასმულია: „გამოცემასთან“, მიწერილია: „რომელ გამოცემას?“

გვ. 373. „ტრაგედიები: 129, 199, 232, 253“, რიცხვი „232“ მოხაზულია, მიწერილია: „კომედიაა“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „თომა რაზიკაშვილი, გვ. 91; პიესა „შემლილია“, 90–91; ბერანჟე № 103, № 108 (?); ბუდად-ოღლანი, 80, ილიას საწინააღმდეგო, 266; ალზირა, 287; ზაირა, 140; დაკარგული პიესა, 7; „ნავა“ ვინ არის? 79; შეცდომა „დილა“ დვანაძესია, იხ. ჩემი წერილი, გვ. 80 (106); ჰე, გაბედრულო მთვარე, 77; „შევიტვობ“ – ეს სიტყვა შეცდომით ხომ არ არის გადმოწერილი? გვ. 179. პუშკინის ლექსი, გვ. 180; ავტორის მოუხსენებ, „შემლილია“, გვ. 320; ი. გრიშაშვილი, გვ. 79, 76; ალ. ჭ-ძე, გვ. 78 (73), 80 (93), 6 (9); გვ. 80 (94) პუშკ. და ა. ჭ-ძე; გვ. 373. კომედია, რატომ არის ტრაგედიისაში?; გვ. 330. რომელ გამოცემასთან“.

ტ. 2. შედგენილია დასაბეჭდად დამზადებული ლ. ქუთათელაძის მიერ. ი. აბულაძის რედ. 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951 წ. 22/II“. იქვე: „1. „ვაი რა დავკარგე“... გვ. 29, 209. 2. უზადო (?) გვ. 31. 3. „ტყუილუბრალოდ ვაი-გავლახი“, (შექსპირი), გვ. 125. 4. პალიკო ყიფიანი, 126. 5. ენა მწარე... ენა... 128. 6. კრილოვი, 128. 7. მირიან ივერი, ფსევდ. ნ. ბარათ., 154. 8. დავით ლეონიძე – პიესა, 168. 9. ცამცივეის ნოტები, 169. 10. დიმ. ბერივეის ლექსები, 173, 194. 11. გიორგი დვანაძე, 196, 309; შენს თხოვნაზე მეცინება ძალიან, გვ. 198. 12. პეტრე უმიკაშვი. კრებ., 301. 13. „ახ, დილა, დილა“, გვ. 309. 14. „კოკობო ვარდო“, გვ. 304. 15. სტეფანე ფერშანგ. გვ. 303–304–305 – სამი ლექსი. 16. საიათნოვას ორი ლექსი, 305. 17. თამბალი – უშნო, მშიშარა, 307. 18. მირზაჯანა (?), გვ. 307“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „უზადო“, მიწერილია: „უზადო? ი. გრ.“

გვ. 126. ხაზგასმულია: „ყიფიანი“, მიწერილია: „პალიკო“.

გვ. 168. მთელი გვერდი მოხაზულია, მიწერილია: „დაიბეჭდა მგონი „მოგზაურში“.

გვ. 169. ხაზგასმულია: „ცამციევი“, მიწერილია: „მამსაშვილი“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „ძმაო ივან ივანიჩ“, მიწერილია: „ცისკრის“ თანამშრომელი, ივ. კერესელიძის მეგობარი“.

გვ. 175. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ა. ჭ.“.

გვ. 176. აბზაცის გასწვრივ წერია: „გ. დვანაძე“.

გვ. 178. სტრიქონის „პასუხი ჩემს ძმისწულს იოსებს“ გასწვრივ წერია: „იოსებ ბერივეი. (მღვდ.)“.

გვ. 179. ხაზგასმულია: „სარაჯოიანთ კიკოლას“, მიწერილია: „კიკოლა სარაჯ.“

გვ. 198. პირველი აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „ნატო გაბუნია“. იქვე „შენიშვნა“ მოხაზულია, მიწერილია: „ნინო ორბ.“.

გვ. 201. ხაზგასმულია: „პოემა – ყარაბაღელი ყაჩაღი“, მიწერილია: „დაიბეჭდა“.

გვ. 226. მოხაზულია სტროფი, მიწერილია: „აკროსტიხი“.

გვ. 302. მე-3 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „ა. ჭ.“

გვ. 304. ხაზგასმულია: „მშვენიერთა ხელმწიფის (!) ცალად“, მიწერილია: ე. ი. ბიბაძეაო“.

გვ. 305. მე-8 აბზაცი მოხაზულია, წერია: „საიათნოვა“.

გვ. 307. ხაზგასმულია: „თამბალსა“, მიწერილია: „თამბალი (სომხურია).“

გვ. 308. პირველი აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „თარგმანი“. მე-2 აბზაცის გასწვრივ წერია: „რ. ერისთ.“

გვ. 309. აბზაცი და შენიშვნა მოხაზულია, მიწერილია: „გ. დვ.“

ტ. 3. შედგენილია და დასაბეჭდად დამზადებული ქრ. შარაშიძის ხელმძღვ. და რედ. 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948 წ. 8/IX“. იქვე: „1. აკაკი და ბულგარეთი. აკაკის ორი ლექსი ნათარგმნი „ბულგარულიდან“, გვ. 419 და 420. აკაკის ხელით გადაწერილი ჩემი ლექსი, გვ. 437. 2. აკაკის, გვ. 431 – ლორის მელიქოვზე (?) 431. 3. აკაკის მეთაური წერილის თავგადასავალი, 437. 4. „ოტელო“, გვ. 72, 73. 5. ალ. დიუმა: ორი დიანა, გვ. 35. თარგმ. ალ. მარჯანიშვილისაგან. 6. ლამარტინი, 371. 7. ალზირა, 342. 8. „ოდისეა“ – ჰომეროსი, 357. 9. „ბაბალეს თითის ტარი“, (პიესა), 369“.

გვ. 370. პირველი აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „განდევილი?“

გვ. 394. ქვევიდან პირველი და მესამე აბზაცი ხაზგასმულია, მიწერილია: „გვ. 416“.

გვ. 396. ხაზგასმულია: „მე მას ვიცნობდი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 417“.

გვ. 397. პირველი აბზაცი ხაზგასმულია, მიწერილია: „გრ. ორბ.“ ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „ია, ვარდი და ზამბახი, იყიდეთ ჩემგან...“ (ჭიაურელის სიმღერა)“.

გვ. 401. მე-3 აბზაცთან მიწერილია: „იხ. აკაკის III ტ. 1940, ჩემი რედაქციით“.

გვ. 407. ხაზგასმულია: „ნათარგმნი პუშკინით“, მიწერილია: „პუშკინი?“

გვ. 411. მოხაზულია გვერდი, მიწერილია: „ეს პიესა გამოვარკვით და დავბეჭდე კიდევ „მნათობში“. ამ პიესას ჰქვია „განთიადი“. ი. გრ.“.

გვ. 412. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „პიესა? მედეა?“

გვ. 416. ხაზგასმულია სტრიქონები: „იონა ბრიხნიჩოვს – ცოლიც რუსი მყავს, შვილიც რუსი მყავს, და მეც რუსეთში დავჭკადარავდი“, მიწერილია: „ზოგგან დურნოვოს უძღვნის, იხ. გვ. 394.“ ხაზგასმულია სტრიქონები, წერია: „ორივე ერთი ლექსის ნაწყვეტი უნდა იყოს“.

გვ. 420. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „ამის ვარიანტი მაქვს. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „იხ. „ნიშადური“, 1908 და „ჩანგი“ 1909 წ.“.

გვ. 426. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „ეს პოემა ი. თავაძემ არ გაუშვა აკაკის III ტომში“. ხაზგასმულია: „სად არის კუბო თამარის“, მიწერილია: „ე. გურჯი“.

გვ. 437. აზნაური ხაზგასმულია, მიწერილია: „მეთაური წერილის თავგადასავალი, იხ. „ივერია“, 1904“.

გვ. გვ. 436–437 შორის ქალაქი მინაწერებით: „1. „რეაქცია“, 1476–H, მაჩვენებ. 414. 2. „განთიადი“, 411. 3. „ნაცარქექია“, გვ. 435. 4. „ძველსა და ახალ.“ 5. „გაიძვერები“. 6. „ახალი გმირი“, 436“.

გვ. 440. ხაზგასმულია: „დეკ. ტყემალაძემ“, მიწერილია: „მარიჯანის მამაა“.

ტ. 4. შედგენილია და დასაბეჭდად დამზადებული ე. მეტრეველის მიერ. 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950“. იქვე: „აკაკის ლექსი გეგეჭკორზე, გვ. 2 და 11; ხუნდოვან სილოვანიძე, გვ. 3; ენა მწარე – ენა ტკბილი, 187; პ. ჭარაია (გიორგიძე), 430; სიზმარა, 419“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1952. 5/III“.

გვ. 2. ხაზგასმულია: „ძმაო თედო“, მიწერილია: „კიდევ იყო თედო კიკვაძე“. – ხაზგასმულია: „ბ. ნიკოლაძის“, მიწერილია: „იაკობ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ჯარა – ექიმი“, მიწერილია: „ქირურგი. ი. გრ.“

გვ. 41. სტრიქონში: „ტექსტი თარგმნილი უნდა იყოს რუსულიდან“, ხაზგასმულია: „რუსულიდან“, მიწერილია: „რატომ? სალომე დაიწერა ფრანგულად. ალ. სარაჯ. იცოდა ფრანგული“.

ტ. 5. შედგენილია და დასაბეჭდად მომზადებული ლ. მეფარიშვილის მიერ. ალ. ბარამიძის რედ. 1949.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950. 10/VII“. იქვე: „1. სიმღერას ბანი ამშვენებს, გვ. 5. 2. „სამშობლოს“ რეცენზია, 284. 3. თ. ყიფშ. შედგ. „სახალხო ფურც“. ბიბლ., 289. 4. დილა, გვ. 25. 5. საიათნოვას ლექსი, 91. 6. გალექსილი „ქართლის ცხ.“, 113“.

გვ. 25. „პოეტმა ი. გრიშაშვილმა დაადგინა, რომ „დილა“ ეკუთვნის გ. დვანაძეს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი წერილი „ლიტ. საქართველო“, 1940 წ. № 12“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „გამრეკელი სტეფანე – ყრმის საუნჯე, 1865“, მიწერილია: „მგონი დაიბეჭდა“.

გვ. 89. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ბულბულის ყეფა“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „კიკნაძე ბერისაგან...“ მიწერილია: „ვილადელოვოს“. მოხაზულია: „ბესარიონ გაბაშვილის ნათქვამი მუხამბაზი“, მიწერილია: „ა. ჭავჭავაძისაა, იხ. ჩემი წიგნი“.

გვ. 272. ხაზგასმულია: „ლუტის“, მიწერილია: „ღვთის?“

გვ. 275. ხაზგასმულია: „ლ. ი.“, მიწერილია: „ლუკა ისარლოვი?“

ტ. 6. შედგენილია და დასაბეჭდად მომზადებული ნ. კასრაძის, ე. მეტრეველის, ლ. მეფარიშვილის, ლ. ქუთათელაძისა და ქ. შარაშიძის მიერ. აღ. ბარამიძის რედ. 1953.

ყდაზე: „ი. გრ. 1953, 10/VI. ჩემი შენიშვნებით“.

ფორზაცის პირველ გვ.: „ილია ბახტაძის პიესა, 268; გრ. აბაშიძის ლექსები, 356; ქოროლი, 82; დ. მესხის პიესა, 269; აღ. ჭ-ძის ბიო-ს, 175; თედო ჟორდანია, გვ. 50; მ. გარიყულის მოთხრობები, 75; „მზის დაბნელება“, გვ. 305; ალექს. ყაზბეგის ლექსები, 338; ტყე თბილისში (?) 419; უცნობი პიესებში, 418; ილიას „კაკო ყაჩაღიდან“, (?) 420; 3156/2 – გურჯი გიგოლას ლექსები, 437“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1953, 20/V“. იქვე: „ჯიბილა ნუთუ დ. მესხია? № 2767, გვ. 173. 1. თოხუმი – თესლი, 19. 2. ბორჯომი, გვ. 18. (492). 3. აკაკის ხუმრობა, 284. 4. სიღნაღი, გამრეკელი, 259. 5. უწმაწური ლექსები, გვ. 364. 6. სამკოცნამა ფერი იცვალა, 79. 7. აკაკის ლენინგრადული არხივი. ი. ყიფ., 383“

გვ. 43. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ა. ჭ.“ მოხაზულია: „გრ. ორბელიანის მიბაძვით“, მიწერილია: „ა. ჭ-ის“. ლექსი (რუსულ-ქართული) მეც მაქვს, იხ. წიგნი „ზურნა“, ი. გრ.“

გვ. 50. სათაურში მოხაზულია: „კალამს“, მიწერილია: „ს. ფირცხალავა“. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე გიორგის-ძე“, მიწერილია: „ჯაბადარი“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „დავკუნაკდით, მიწერილია: „დავკონადდით, ი. გრ.“

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ჯამში (?)“, მიწერილია: „ჯამი მუსულმ. სალოცავი“. ხაზგასმულია: „დავზედ“, მიწერილია: „დავაზედ“.

გვ. 110. მოხაზულია სტრიქონი, მიწერილია: „ა. ჭ-ძე“.

გვ. 172. მოხაზულია ერთი სტროფი, მიწერილია: „ა. ჭ-ძის ლექსსა ჰგავს“.

გვ. 175. ხაზგასმულია: „ვლადიმირ (აქტიორი)“, მიწერილია: „ლადო მესხიშვილი“.

გვ. 203. მოხაზულია ლექსები, მიწერილია: „ეს ლექსები გიორგი სკანდაროვისაა! ი. გრ.“

გვ. 216. მოხაზულია ორი სტროფი, მიწერილია: „ეს რაფ. ერისთავის ლექსებია“.

გვ. 255. ხაზგასმულია: „ნ. გამრეკელი „ავექიკას თავი“, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 267. აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „იოსებ ბაქრაძის თარგმანია“.

გვ. 268. ხაზგასმულია: „ილია ბახტაძე „სიყვარულის მსხვერპლი“, გვერდზე კითხვის ნიშანი. მიწერილია: „პოესა „სიყვარულის მსხვერპლი“ დაბეჭდილი მახსოვს ვინმე შევარდნიძის მიერ“.

გვ. 269. მოხაზული და ხაზგასმულია: „აქტორს (?) კ. დ. ყიფიანს“, მიწერილია: „რათ გიკვირს, ძველად ასე იწოდებოდა. იხ. ივ. მაჩაბ. შექს“.

გვ. 273. მე-4 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „ა. ჭ.“ მე-7 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „იოლჩი“. მე-8 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „აკაკი“. ქვევიდან მე-3 აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „რაფ. ერისთ.“.

გვ. 319. მოხაზულია ორი სტროფი, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 349. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „მ. გურიელზე“.

გვ. 366. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ეს ანდაზები დაიბეჭდა რამდენჯერმე“.

გვ. 384. მე-2 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „მეცა მაქვს“.

გვ. 402. ხაზგასმულია: „მალიდანა წამოვიდა, ბოლო გაშლილი ბულბული“, მიწერილია: „ბოლო?“ ხაზგასმულია: „ქალმა დამწყევლა ლამაზმა“, მიწერილია: „გორგამე ან ნადირამე (?)“.

გვ. 403. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ქალაქური“.

გვ. 404. ხაზგასმულია: „უბედური ჩემი ქმარი“, მიწერილია: „ან. განჯისკარელის ერთი ლექსის დასაწყისი“.

გვ. 406. ხაზგასმულია: „დაუკარი, ლევანო, მარგალიტის მტევანო“, მიწერილია: „ლევანი, მტევანი (გვაზავა, ლეონიძე)“.

გვ. 407. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „მე რომ ჩემი მოვიხმარო“.

გვ. 409. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. ჩემი ნარკვევები“.

გვ. 415. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ადრე დაიბეჭდა“.

გვ. 416. ხაზგასმულია: „მოედ“, მიწერილია: „მოვედ, ე. ი. მოდით. ი. გრ.“

გვ. 417. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „დაბეჭდილია ქართულად“.

გვ. 418. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 422. ხაზგასმულია: „ურბეთი“, მიწერილია: „ურვათი? ი. გრ.“

გვ. 428. არშიაზე აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „გამოსარკვევია. ი. გრ.“. იქვე „შენიშვნის“ ქვეშ მიწერილია: „შენთვის აუცილებელია გამოქვეყნება?“

გვ. 432. ხაზგასმულია: „ხელნაწერი დავით ერისთავის ავტოგრაფი უნდა იყოს“, მიწერილია: „მე ვიცნობ ამ ავტოგრაფს. ი. გრ.“

გვ. 438. ხაზგასმულია: „აკაკი წერეთელი „კინტო“, მიწერილია: „იხ. ი. გრიშ. აკაკის ტომი, IV“.

გვ. 472. ხაზგასმულია: „ტოფამე ირაკლი“, მიწერილია: „იყო მხატვარი? გარდაიცვალა?“

წიგნი ბოლო ფორზაცზე: „ლექსიკონი: მარიფათიანი, 191; დალიჭი, 181; იცქავა, 34; იხუებს, 151; ბოლოგაშლილი ბულბული, გვ. 402; ჩამონათალი, 433; გურული სცენების ავტორი რაფ. ჯიბილა, გარდაიც. 1924, 9 სექტ., – შეცდომები: ჯიბილა (დ. მესხიაო), გვ. 173; ვითომ აკაკის ხელით? გვ. 172; გვ. 203. ეს ლექსები გიორგი სკანდაროვისაა!; აქ რაფ. ერისთავის ლექსებია, გვ. 216; გვ. 267. ეს ლექსი იოს. ბაქრაძისაა; შეცდომები: გვ. 67, 269, 366, 415, 458; „ჩრდილოეთისა მტრედო“, 472; გვ. 43. გრ. ორბ. კი არა, მიბაძვა ა. ჭავჭავაძეს, 306, 2661; აკაკი „პატარძალი“, 2765/8; ჩემ მიერ შეწირული ხელნაწერები: 1. ლექსიკონი, გვ. 899. 2. და პიესა, გვ. 213. 3. მოთხრობა, 399. ა. ჭ-ძის ლექსი, № 2661/31; ფეიქრიშვილი, 190; გოგიბედაშვილი 191; ზოლა, 187; ცენზორი გ. ერისთავი (?) – 75; ა. ხახანაშვილი, 99–100, გაყრა თავადთა, 106; სტ. ფერშანგიშვილი, 42, 151; ასლან ხურდაყულოვი, 43; ბორჯომი და კიმოთეს უბანი, 42; მესხიშვილების გენეალოგია, 175; ელისაბედ ყაზბეგის წერილი ალ. ყაზ., 194; ა. განჯისკარელის ლექსი, 404“.

18491. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ქართულ ხელნაწერთა აღწერილობა. მუზეუმის ხელნაწერთა ახალი (Q) კოლექცია.

ტ. 1. შედგ. ე. მეტრეველისა და ქრ. შარაშიძის მიერ. ილ. აბულაძის რედ. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1957. 12 დეკემბერი“. იქვე: „1. პუშკინი „ბომები“, თარგმ. გ. ანდრონიკაშვილის, გვ. 32. 2. ვერდერევსკი თხზ. თარგმანი, გვ. 30. ალ. ჭ-ძეს ლექსნი, გვ. 331–332. ბუდალ-ოლღანის ლექსი, გვ. 440; ნ. ბარათ.; ბორჯომი, 420; სუფსარქისი, 414; სიმ. ხუნდაძის, 410; „ავ-გიორგი“, 393; ა. ცაგარელის ნათარგმნი პიესა „სანატრელი ცოლი“, ნათარგმნი 1901 წ., გვ. 387; დ. სოსლანის პიესა, 387; დიუმას პიესა, ნათარგმნი სამსონ ფრანგულისა, 387; ალ. ჭ-ძის ახალი ლექსი, 362; ვასო აბაშიძის რვეული, 302; მწერალთა წერილები, 173–178“.

გვ. 32. მოხაზულია: „მე შენ დაგყურებ მშვიდ მძინარესა...“ და მიწერილია: „ი. ჭ.“

გვ. 34. მოხაზულია: „ბულბული ვარდზედ...“ და მიწერილია: „ნ. ბარათ.“. ხაზგასმულია: „ა. წერეთელი – გამიხურე ანგით სული“, მიწერილია: „ახ. მეზურნ.“

გვ. 365. ლექსი „მე შენმა თვალმა გადამიბირა“ მოხაზულია, მიწერილია: „ბესიკი?“

გვ. 368. ლექსი: „მე ხომ მაქვს ერთი სული მარადის“ მოხაზულია, მიწერილია: „ამულური“.

გვ. 369. ლექსთან: „ანთებულ სანთელს გამგზავსე“, მიწერილია: „ი. კარგარ.“

18492. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ძველ ხელნაწერთა საცავების გზამკვლევი. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 20/VI“.

წიგნის ბოლოს ყდაზე: „თოხუმი, 283; ბორჯომი და ჩაიკ., 288; ბარონ ნიკოლაი, 258; მიხ. მაჩაბელი, 260; ალ. ხახანაშვილი, 250“.

18493. ქუთაისის სახელმწიფო ისტორიული მუზეუმის ხელნაწერთა აღწერილობა. ტ. 1. შედგენილია და დასაბეჭდად მომზადებული ე. ნიკოლაძის მიერ. რედ. კ. კეკელიძე. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 17/VI, ქუთაისის ხელთ.“

18494. შანიძე ა. ქართული ხელნაწერები გრაცში. ტფ., 1929. (ტფილ. უნ-ტის მოამბე. ცალკე ამონაბეჭდი).

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 8/IV“.

სათაურთან: „წაკითხული 22 მარტს, 1929, საისტ. და საეთ. საჯარო სხდომაზე“.

18495–18496. ცენტრალური სახელმწიფო საისტორიო არქივის ქართულ ხელნაწერთა კოლექციის აღწერილობა. ტ. 1. შედგ. ს. კაკაბაძის და პ. გაგომიძის მიერ. კ. კეკელიძის რედ-ით. თბ., 1949.

ყდის მე-2 გვ.: „გ. დვანაძის ლექსები, 181“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950. 10/IV“. იქვე: „ანტონოვი, 38“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ი. ლოლაშვილის რეცენზია „ქართული ხელნაწერთა კოლექციის აღწერილობა“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნ.“, 1950 წ. 14, 2 აპრ.“

გვ. 38. ხაზგასმულია: „Цензор князь Эристов“, მიწერილია: „გ. ერისთ“.

გვ. 55. მოხაზულია: „გალია ყველა ერთია“, მიწერილია: „დ. ბერიევი“. მოხაზულია: „სატრფოვ, ხშირად ლაღი ფიქრი“, მიწერილია: „გ. ერისთ.“ მოხაზულია ლექსის სამი სტრიქონი და მიწერილია: „ა. ჯ.“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „ეპიტაფია თქმული დიმიტრი მექანარეს მიერ“ და მიწერილია: „ამ ავტორს დაბეჭდილი აქვს წიგნები. ი. გრ.“.

გვ. 130. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ალექსი იოსების ძე ბაქრაძე“, მიწერილია: „პოეტ იოსებ ბაქრაძის მამა ხომ არ არის?“

გვ. 136. პოემა „შეშლილი“ მოხაზულია მთლიანად და მიწერილია: „გ. ერისთ.“

გვ. 153. აღწ. 150 – სიმღერები, მოხაზულია მთლიანად და მიწერილია: „გ. სკანდარნოვას ლექსი, იხ. ი. გრიშაშვი. „ძველი თბილისის ლიტ. ბოჰემა“.

გვ. 166. აღწ. 169 მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. „მომამბე“.

18497. ხახანაშვილი ა. ბრიტანიის მუზეუმის ქართული ხელნაწერები. ამოჭრილი ჟურნ. „მომამბე“, 1905, № 8.

გვ. 1.: „ი. გრ. ხელოვნებაზე წერილი, გვ. II. ი. გრ. შ. მღვიმელის ლექსი, გვ. 9“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ვშრომობდეთ, ძმაო. მათ შუა არ ვშორდებოდეთ კრებასა, დაზგაზედ რანდით ვლამობდეთ ბრუნდის ხის გასწორებასა“. და მიწერილია: „შ. მღვიმელის ლექსი“.

18498. ხახანაშვილი ა. პარიზის ნაციონალური ბიბლიოთეკის ქართული ხელნაწერები. – ამონაჭერი: ჟურნ. „მომამბე“, 1898, № 1.

18499. ჯავახიშვილი ი. ახლად აღმოჩენილი უძველესი ქართული ხელნაწერები და მათი მნიშვნელობა მეცნიერებისათვის (წინასწარი მოხსენება ნიმუშებისა და სურ. დართვით). ტფ., 1923. – ცალკე ამონაბეჭდი.

საჟურნალ-გაზეთო საქმე

18500. აბრამიშვილი ა. „ტფილისის ვედომოსტები“ („ტფილისის უწყებანი“) – ამონაბეჭდი: „ბიბლიოგრაფიის მოამბე“, 1948, № 4–5.

გვ. 237. წარწერა: „საყვარელ პოეტს, ქართველ ბიბლიოფილს და ჩემს ძვირფას მეგობარს – ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. ა. აბრამიშვილი. 12. II. 57 წ. ლენინგრადი“.

18501. აბრამიშვილი ა. ძველი ქართული პრესის ისტორიიდან. ამონაბეჭდი: ლიტერატურული ძიებანი, ტ. IX, 1955.

გვ. 397. წარწერა: „ქართულ კულტურის დიდ მოამაგეს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. ა. აბრამიშვილი. 12/II–57 წ. ლენინგრადი“.

18502. ახალი „კვალი“. ნახატებიან გაზეთიდან ამოღებ. სურათი. [კამათი ნ. ჟორდანიასთან]. – ტექსტის ბოლოს ამონაჭერი: ჟურნ. „მომამბე“, 1898, № 3.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „ამ კლასიკური სისულელის შემდეგ“, მიწერილია: „ეს თქმა ურბნელისაა“.

18503. ბერძნიშვილი მ. ნოტა ბენეს ვინაობისათვის. [ჟურნ. „ცისკარის“ თან. ბერძნიშვილი]. – ამონაჭერი: „ბიბლიოგრ. მოამბე“, 1941, № 2–3.

დასაწყისში წარწერა: „საქართველოს სწორუპოვარ პოეტს – ძვირფას სოსო გრიშაშვილს მარადი სიყვარულით და პატივისცემით. მაქსიმე. 1945, VI, 29“.

18504. გაგოიძე ვ. „საქართველოს მოამბე“. (ფილოსოფიური და სოციალურ-პოლიტიკური იდეები). თბ., 1956.

18505. გორელიკი ბ. როგორ მოვაწყოთ კედლის გაზეთის მუშაობა. დავალება 1-ლი. საკოლმ. და საბრიგადო კედლის გაზეთების რედაქტ. დაუსწრ. კურსები. ლექციები გამოდის ს. ბ. ურიცვის რედ-ით. ტფ., 1935.

18506. გუგუშვილი პ. ქართული ჟურნალისტიკა. საზოგადოებრივი აზრის ისტორიისათვის. ტ. 1. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „1. ვორონც. მოხსენება გ. ერისთ. თეატრზე, 285. 2. მირზოევის ქარხანა, 279, 281. 3. ევანგულა, 184. 4. აკაკის „შამილის სიზმარი“, 182. 5. „ხიჩი-ხიჩი“, 183. 6. „ცისკრის“ ბიბლიოგრაფია, 117. 7. იხ. „ჩემი ბოჰემა“ (ცენზ.), გვ. 36. 8. შეცდომა პუშკინზე, გვ. 76. 9. შეცდომა ალ. ორბ-ზე, 250. 10. აკაკი და ბესიკი, 250. 11. ვიქტ. ჰიუგოს ლექსი, 39. 12. პიესების სია (არეულია), 112, 113. 13. ქართული თეატრი, 130. 14. სენატორი გ. ერისთავი, გვ. 82“.

შმუცტიტულოზე: „შეცდომაა, 250, 133“.

გვ. 36. მიწერილია: „იხ. ჩემი „ბოჰემა““.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „ქართული კალენდარი“ გამოიცა 1839 წელს 1840 კალენდარული წლისათვის“ და მიწერილია: „ამ კალენდარზე იხ. კერძო წერილი პლ. იოსელიანის“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „გ. და ი. ერისთავებისა“, მიწერილია: „ივანე“.

გვ. 183. აბზაცთან მიწერილია: „იუმორი“.

გვ. 184. მოხაზულია „ევანგულ ევანგულოვი“, მიწერილია: „აშული“.

გვ. 185. მინაწერი: „ეს აკაკის ლექსია. ი. გრ.“.

გვ. 250. ადგილები ხაზგასმულია და მიწერილია: „ალ. ორბ. ეს სხვა ორბელიანი იყო. იხ. ჟ. „მნათობი“, 1869 წ. № ნოემბერი-დეკემბ. ი. გრ.“

გვ. 319. მინაწერით: „დაიბეჭდა ილიას ბოლო თქმით. ი. გრ.“

გვ. 351. მიხეილ ყიფიანის სურათს მიწერილი აქვს: „ზაალის ძე“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ა. კიკვიძის რეცენზია წინამდებარე ნაშრომზე, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1941 წ. № 93, 20 აპრილი“.

18507. გოცაძე მ. ქართული ჟურნალისტიკის ისტორია. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. II. XII. გრაფ გორსკი – მიხ. თუმანიშვი., 254“.

გვ. 268. ხაზგასმულია: „О. Сенковский“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 350. ხაზგასმულია: „ერთი ქართველი ქალის“, მიწერილია: „მელანია ბადრიძე. ი. გრ“.

18508. ვათეიშვილი ჯ. ლეგალური ბოლშევიკური გაზეთი „კავკაზსკი რაბოჩი ლისტოკ“. თბ., 1955.

18509. ვართაგავა ი. XIX საუკუნის ქართული ჟურნალ-გაზეთების გამოჩენილი რედაქტორები. თბ., 1957.

18510. თულაშვილი ი. კედლის გაზეთის გამოშვების ორგანიზაცია. თბ., 1958.

18511. კალანდაძე ა. ილია ჭავჭავაძის ბრძოლა „საქართველოს მოამბის“ დაარსება-შენარჩუნებისათვის. თბ., 1957.

თავფურცელზე: „პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს. ჩემს უსაყვარლეს მგოსანსა და მკვლევარს ღრმა პატივისცემით ალ. კალანდაძე. 1. 1. 58“.

18512. მაჭავარიანი თ. ნ. ნიკოლაძის გაზ. „ონიპ“-ი (1878–1880 წწ.) ბიბლიოგრაფიული მიმოხილვა. – ამოჭრილი: „საისტორიო მოამბე“, 1952, ტ. 6.

გვ. 317. წარწერა: „ჩვენი საყვარელი პოეტის ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას – თ. მაჭავარიანისაგან. 1952. აგვისტო. თბილისი“.

გვ. 327. აღნიშნულია ადგილი და მიწერილია ავტორის ხელით: „აქედან ამოღებულია...“ ავტორის ხელითვე გადაწერილია ქალაქდზე ამოღებული ნაწილი და მიკრულია 327-ე გვ. (2 თაბახის ფურცელი).

18513. მოკევეი ი. სტალინური კონსტიტუცია და საკოლმეურნეო კედლის გაზეთი. დავალება მე-7. თბ., 1937.

18514. ნასიძე მ. პედაგოგიური მოსაზრებანი. [„ნობათი“, №№ 1, 3]. – ჭრელაშვილი, სტ. ბიბლიოგრაფია. [„ნობათი“, იანვარი, № 1 1884 წ.] – ამოჭრილი: ჟურნ. „ივერია“, 1884, № 2, 4.

18515. ჟვანია გ. ლენინურ-ისკრული გაზეთი „ბრძოლა“ [თბ.], 1953.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 17/II“. იქვე: „ლექსები, 143“.

გვ. 146. მოხაზულია: „ბრძოლამ“ დაბეჭდა ორი თარგმნილი სიმღერა: „ვარშავულა“ და „მარსელიოზა“, მიწერილია: „ი. ევდ“.

18516. ჟვანია გ. საქართველოს ბოლშევიკური პრესის ისტორიიდან (1901–1907 წლები). თბ., 1948.

18517. ჟორდანიას ნ. ქართული პრესა. (გუმინ და დღეს). წერილები. თფ., 1900.

18518. რეხვიაშვილი ა. ღვინიაშვილი ა. ქართული საბავშვო ჟურნალების ისტორიისათვის. ტფ., 1935.

კანზე: „ი. გრ. 1936. 2. 1“.

18519. ფურცელაძე ა. ათი მტერს ერთი მოყვარეს („დროება“ და მისი მსჯელობა). ამოჭრილი: ჟურნ. „მნათობი“, 1872, აგვისტო-სექტემბერი.

18520–18522. ჭიჭინაძე ზ. ისტორია ქართული გაზეთებისა და ჟურნალებისა. თფ., 1902.

კანზე შენიშვნას: „გადმობეჭდილი „კრებულიდან“ მიწერილი აქვს: „აკაკის რედ.“.

18523–18526. ჭიჭინაძე ზ. ქართულ გაზეთის ასი წლის ისტორია. თბ., 1916.

კანზე: „გადმობეჭდილია 1902 წლის გამოცემიდან. იქ სხვა სათაური აქვს. ი. გრ.“

ზოგადი ხასიათის კრებულები სამეცნიერო დაწესებულებები

18527. აკად. ი. ჯავახიშვილის სახ. ისტორიის ინსტიტუტის და აკად. ს. ჯანაშიას სახ. საქ. სახელმწიფო მუზეუმის გაერთიანებული სამეცნიერო სესია მიძღვნილი აკად. ს. ჯანაშიას გარდაცვალების წლისთავისადმი. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1948.

18528. აკად. ს. ჯანაშიას სახელობის საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის II სამეცნიერო სესია. 1954 წლის 15–16 აპრილს. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1954.

18529–18530. ანგარიში და მოქმედება ქართულ სიტყვა-კაზმულ მწერლობის საზოგადოებისა. 1911–1915 წლებისა. ტფ., 1916.

18531. აღმოსავლური კრებული. თბ., 1960.

18532. ზურაბიშვილი ნ. [წერილები „მოამბე“]. 5 წერილი: 1. ჟორჟ-სანდი (1804–1876 წ.). – „მოამბე“, 1904, № 9. 2. პუშკინის ასის წლის იუბილეი – „მოამბე“, 1889, № 5. 3. ფინლანდიელების ლიტერატურა. – „მოამბე“, 1889, № 10. 4. ესტები. (ეტნოგრაფ. წერილი). – „მოამბე“, 1899, № 7. 5. სახალხო სწავლა-განათლება დანიაში. – „მოამბე“, 1904, № 6.

18533. თბილისის უმაღლესი სასწავლებლებისა და სამეცნიერო ინსტიტუტების ასპირანტთა პირველი სამეცნიერო კონფერენცია 1949 წლის 21–23 თებერვალს. მიძღვნილია ახალგაზრდობის ლენინური კომუნისტური კავშირის XI ყრილობისადმი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1949.

18534. თბილისის უმაღლესი სასწავლებლების სტუდენტთა მე-3 სამეცნიერო კონფერენცია. 1949 წლის 23–27 აპრილი. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1949.

18535. [თბილისის უნივერსიტეტის] სამეცნიერო სესია. 1941 წ. 12–16 მაისი. მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1941.

18536. [თბილისის უნივერსიტეტის] სამეცნიერო სესია (1949 წ. 22 დეკემბერს). მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1949.

18537. [თბილისის უნივერსიტეტის] სამეცნიერო სესია (1949 წ. 26–27 დეკემბერს). მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1949.

18538. [თბილისის უნივერსიტეტის] სტუდენტთა მე-10 სამეცნიერო კონფერენცია. 1948 წ. 19–24 აპრილი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1948.

18539–18541. თბილისის უნივერსიტეტის სტუდენტთა მე-11 სამეცნიერო კონფერენცია მიძღვნილი XI ყრილობისადმი. 1949 წ. 4–9 აპრილი. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1949.

კანზე: „ორი მოხსენება ი. გრიშაშვილზე, გვ. 58, 62“.

18542. [თბილისის უნივერსიტეტის] სტუდენტთა მე-12 სამეცნიერო კონფერენცია. 30. III.–4 IV. 1950. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1950.

18543. [თბილისის უნივერსიტეტის] სტუდენტთა სამეცნიერო კონფერენცია. მიძღვნილი საკავშირო ალკუ XII ყრილობისადმი. 3. IV–8. IV. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1954.

კანზე: „ავტორისაგან: „გიქორ“, გვ. 162. ი. გრ. 1954. 12/IV“.

ფორზაცზე: „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს, სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტთა სამეცნიერო საზოგადოების საბჭო. 19. 7. IV. 54 წ. თბილისი.“ იქვე მიწერილია: „ლიანა მიქაძე. აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტის 3 კურსის სტუდენტი“.

18544. [თბილისის უნივერსიტეტის] სტუდენტთა სამეცნიერო კონფერენცია. 7. IV–14. IV. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1955.

18545–18546. თელავის ი. გოგებაშვილის სახ. სახელმწ. პედ. ინსტიტუტის სამეცნიერო სესია XIV. მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თელავი, 1957.

თავფურცელზე: „ჩვენი იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას ემატოს. შ. ჩიჯავაძე. 28/VI. 61“.

18547. თელავის ი. გოგებაშვილის სახ. სახელმწ. პედ. ინსტიტუტის სამეცნიერო სესია XV. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თელავი, 1958.

თავფურცელზე: „ბატონ იოსებ გრიშაშვილს. უღრმესი პატივისცემით შ. ჩიჯავაძე. 28/VI. 61“.

18548. ივ. ჯავახიშვილის სახ. ისტორიის ინსტიტუტის VI სამეცნიერო სესია 1960 წ. 6–7 ოქტომბერი. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1960.

18549–18550. კრებული. ივ. ჯავახიშვილის რედ. ტფ., 1915.

კანზე: „იოსებს მეგობრული სალამით ი. ანთაძისაგან. 16/IX“.

18551. კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია ჟურნალ „მოამბე“-დან.

ი. გრიშაშვილის მიერ ჟურნალ „მოამბის“ სხვადასხვა წლების ნომრებიდან ამოჭრილი და ერთად აკინძული „კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის“ განყოფილების 59 წერილი.

თავფურცელზე: „1. კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია ჟურნალ „მოამბე“-დან. 1919. ი. გრ.“.

თავფურცლის შემდეგ ორ ფურცელზე ი. გრიშაშვილის ხელით შედგენილია ხელოვნურად შექმნილ კრებულში მოთავსებული მასალის შინაარსი: „1. „სვანური ზღაპრები“. 2. „Еще один из источников истории Груз. Вахушта“ (ექ. თაყ.). 3. „Грузинские дворянские акты и родословные росписи“ (ა. ხახან.). 4. „ხოლერა“ – დ. ერისთავისა. 5. „სიმრთელის კიდობანი“ – ი. ვ. სულაქველიძისა. 6. „Поселение грузин в Малоросии в XVIII в.“ მინაწერით: „აქ დ. გურამიშვილზეა. ი. გრ.“ 7. „Сигель грузинск. царя Баграта IV“ (ე. თაყაიშ.). 8. „დიდი მოწამე კახეთის დედოფალი ქეთევანი“. 9. „Разведение чайного куста на Кавказе“ (ვ. ი. ბეგიჩევისა). 10. ალ. ფრონელის „მთიულეთი“. 11. „ჩვენი ახალი თაობა“ – საღარაძისა. 12. პოლ ერვიეს პიესა „ბრჭყალები“. 13. „ქართლის ცხოვრება“ ზ. ჭ-ს გამოც. 14. „ბავშვების მოკეთე“

ალ. ნათაძისა. 15. „Народная медицина“ აბელ იაშვილისა, გვერდზე მიწერილია: „მასალა „ქალაქის ლექსიკონისათვის“. 16. „ქართლ-კახეთის მონასტრ. ისტ. საბუთები“ თ. ჟორდანიასი. 17. „Разбор учебных руководств по русскому языку“ იაკ. გოგებ-სა. 18. „ხალხური ანდაზები და გამოცანები“ სოსიკო მერკვილაძისა. 19. „Тифлисское церковное древнехранилище“. 20. „სადღეგრძელოები“. 21. „საქართველოს ძველი დროის თავგადასავალი – ლექსად.“ 22. გ. წერეთლის „არხეოლოგიური მოგზ. ყვირილაში“. 23. „ბერანჟე“ თარგმ. გ. გვაზავასი (წერილი გრ. ყიფშიძისა). 24. „Родословная грузинс. царицы Тамары“. 25. „საუნჯე ავადმყოფობისა“, თარგმ. ივ. როს. (მთელი მასალა ქალაქის ლექსიკონისათვის). 26. Бурнашев «Картина Грузии». 27. А. Цагарели «Сведения»... 28. „გულივერის მოგზაურობა“. 29. „მუნწი და ნატვრა“. 30. „თხზ.“ პეტრე ჯოხიასი. 31. „ღალატი“ კ. მესხის თარგმ. საინტერესო წერილია? 32. „შურდული“ (გაზეთი გაზეთში). ქართული იუმორის ისტორია. 33. „მოკლე დარიგება ჩაის ბუჩქის მოშენებისა“. 34. „ყარამანიანი“ ტ. IX. „ბოჰემისათვის“. 35. „სალიტერატურო მიმოხილვა“ გრ. ყიფშიძისა. 36. „სალიტერატურო მიმოხილვა“ გრ. ყიფშიძისა. 37. „პასუხად პლებსს“ გრ. ყიფშიძისა. 38. „აკაკის ნაკვესები“ თ. სახოკიას მიერ შეკრ. 39. გ. გვაზავას „ლილო“ და „ბატონიშვილი ლევანი.“ 40. „მოსკოვის უწყება“ და „ჩრდილოეთის მოამბე“. 41. „თევდორე მღვდელი“ ია ეკალაძისა. 42. „იმერეთის მეფე სოლომონ დიდი“. 43. „ნიკო ლომოურის მოღვაწეობა“. 44. „ნინოშვილის ორი მოთხრობა“. 45. «Очерки по истории груз. словесности». А. С. Хаханова. 46. „ქართული ხელნაწერები“ ვ. ბარნოვის ცნობა. 47. „განდეგილის ლექსები“. 48. „თხზ. გიორგი წერეთლისა“, ნ. ნიკოლაძის. 49. „პედაგოგიური საკითხები“, იაკობ გოგებაშვილი. 50. „არითმეტიკული ამოცანების კრებული“ რ. ჯაჯანაშვილი. 51. „არითმეტიკული ამოცანების კრებული“ ა. ნატროშვილისა. 52. „ჩემო შვინდავ!“ 53. „დაუბეჭდავი გრამატიკა იტალიურად.“ 54. „ერთა განვითარების ფსიხოლოგიური კანონები.“ 55. „Кратк. ист. Грузии“ – ბატონიშვ. დავითისა. 56. „გელათის მონასტერი“. 57. „კონსტ. მამაცოვი და ნ. ბარათაშვილი (1894, № II).“ 58. „არითმეტიკული ამოც. კრებული“ – ვ. რცხილაძის. 59. „მოამბის“ პროგრამა ალ. ჭყონიასი.“

შენიშვნები ტექსტში:

1-ელ ამონაჭერთან წერია: „მოამბე“, 1894, № 1“.

გვ. 162. რეცენზიაში: „ხოლერა და იმისი თავიდგან ასაცდენი დარიგებანი დ. ერისთავისა“, ავტორის გვარი ხაზგასმულია და მიწერილია: „ბელეტრისტია?“

მე-2 ამონაჭერთან წერია: „მოამბე“, 1895 წ. № 1.“ ხაზგასმულია რეცენზირებული წიგნის სათაური: „Поселение грузин в Малороссии в XVIII в.“ და მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა ეს პლობინსკის წიგნში: „Сборник Харьковского историко-филологического об-ва, ტ. 5, вып. I.“

გვ. 81. რეცენზიის ბოლოში მიწერილია: „მოამბის“ სარჩევში ეს წერილი ალ. ჭყონიას ეკუთვნის.

მე-3 ამონაჭერთან წერია: „1896 წ. № VIII“.

მე-4 ამონაჭერთან: „1897 წ. № XII“.

მე-5 ამონაჭერის სათაურს: „ბიბლიოგრაფიული შენიშვნები“ მიწერილი აქვს: „არ არის გრ. ყიფშიძისა“.

გვ. 113. სიტყვა „გამოცემა“-ს შემდეგ ჩამატებულია: „მ. ახპატელოვისა სტამბა“.

მე-6 ამონაჭერის სათაურთან: „1904. IV“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „გალექსოს უნაკლისოდა მისი გულიდან ამოღებული“ და მიწერილია: „ხელოქას ტვინიდან ამოღებული ლექსებია“. მოხაზულია ლექსი, მიწერილია: „პეტრე ჯოხია თავი გაუჯოხია. (ი. ევდომვილი)“.

მე-7 ამონაჭერს მიწერილი აქვს: „მოამბე“, 1904, № V. ბიბლ. შენიშვნები III“.

გვ. 90. „არსენას ლექსის“ რეცენზიას მიწერილი აქვს: „ამას ი. კერესელიძეც აქცევდა ყურადღებას“.

მე-8 ამონაჭერთან წერია: „1897, № X“.

მე-9 ამონაჭერს აწერია: „1898, № VIII“.

მე-10 ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1899, № I“.

გვ. 73. მოხაზულია: „იძახის“, მიწერილია: „ამბობს. ი. გრ.“.

მე-11 ამონაჭერში გვ. 51. ხაზგასმულია რეცენზირებული ნაწარმოების ავტორი „Калфоглу“ და მიწერილია: „ყალფოღლი. ი. გრ.“

მე-12 ამონაჭერის, გვ. 53. მე-6 შენიშვნაში ხაზგასმულია: „შვრია“ და „შორბა“, მიწერილია: „შორვა“.

მე-13 ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1904, № VIII“

მე-14 ამონაჭერთან: „1904, № XI“.

მე-15 ამონაჭერთან: „1896, № II“.

მე-16 ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1895, № III“.

მე-17 ამონაჭერთან: „1896, № II“.

გვ. 99. გრ. ყიფშიძის „სალიტერატურო მიმოხილვაში“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ილია და ვაჟა“.

გვ. 104. მოხაზულია: „ეგნ. ნინოშვილის შემოქმედების გარჩევა“, მიწერილია: „ეგნ. ნინოშვილზე გრ. ყიფშიძე პირველად“.

გვ. 105. ხაზგასმულია: „ჯერ კიდევ“... და მიწერილია: „არ მომკვდარა?“

მე-18 ამონაჭერთან: 1903, № III“.

მე-19 ამონაჭერთან: „1895, № IV“.

გვ. 138. „აკაკის ნაკვესების“ გარჩევას მიწერილი აქვს: „ეს ახნაზაროვმაც გაარჩია „ივერიაში“.

გვ. 141. გ. გვაზავას „ბატონიშვილი ლევან“-ის გარჩევაში სიტყვასთან „ჰყურობთ“ მიწერილია: „ზემო შენიშვნა ამასაც ეხება“.

მე-20 ამონაჭერთან: „1895, № VIII“.

21-ე ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1896, № XI“.

გვ. 99. რეცენზია სათაურში „ნ. ლ-რის“ მიწერილი აქვს: „ნ. ლომოური“.

22-ე ამონაჭერთან: „1895, № V“.

გვ. 106. ხელმოწერასთან: „მ. კელ-ძე“ „მ. კელენჯერიძე“.

23-ე ამონაჭერთან: „1898, № IX“.

გვ. 104. ხელწერასთან: „მე გახლავარ“ მიწერილია: „მიხეილ ნასიძეაო“.

24-ე ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1894, № III“.

25-ე ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1895, № XII“.

გვ. 143. ხელმოუწერელ წერილთან წერია: „ალ. ჭყონიასი, იხ. სარჩევი მოამბისა“.

26-ე ამონაჭერთან: „მოამბე“, 1894, № II“.

გვ. 123. ხელმოუწერელ წერილთან მიწერილია: „ალ. ჭყონიასი, იხ. „მოამბის“ სარჩევი“.

18552–18553. მეცნიერება საბჭოთა საქართველოში 25 წლის მანძილზე. თბ., 1946–1947.

ნაკვ. 3. ფილოსოფია-ფსიქოლოგია. პედაგოგიკა-ენათმეცნიერება. ლიტერატურის ისტორია-სამართალი. 1946.

კანზე: „გვ. 91. ი. გრ.“.

გვ. 95. ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი (საიათ-ნოვა)“, მიწერილია: „ა. ჭ-ძე, ცაგარელი“.

ნაკვ. 6. [გუგუშვილი პ.] ეკონომიკა. 1947.

18554. ნარევი. [ამონაჭრები „მოამბე“, 1904 წ. №№ 1–12; 1905 წ. №№ 1–3. 10].

გვ. 70. წერია: „ასეთი „ნარევი“ კიდევ არის 1905 წლის „მოამბის“ შემდეგ ნომრებში. დაბეჭდილია ცნობა ჟიულ ვერნზე, მიწერილია: „პირველად მან შექმნა მეცნიერული რომანი“.

18555. ნარევი. ამონაჭერი ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1905, № 3.

18556. ნიშანსვეტი. კრებული. თბ., 1929.

18557. ჟორდანიას გ. კავკასიური მუზეუმის დაარსება. საქ. სახელმწ. მუზეუმის ისტორიის შესწავლისათვის. თბ., 1951.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ცოვიანოვის“, მიწერილია: „წოვიანოვის“.

18558. [ჟურნალ „კრებულიდან“ ამონარიდი სხვადასხვა სტატიები. 187...].

18559. საიუბილეო სესია სსრ კავშირის, საქ. სსრ, აზერბაიჯანის სსრ, სომხეთის სსრ მეცნ. აკადემიის მიძღვნილი საქ-ში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების და საქ. კომ. პარტიის შექმნის 40 წლისთავისადმი. 1921–1961. 1961 წ. 30 ნოემბ. – 4 დეკ. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1961].

18560. სამეცნიერო წერილები „მოამბედან“: 1. კ. ბ-ძე. „სარწმუნოება, ზნეობა და მეცნიერება“. 2. ვ. მოსაშვილი „სიცოცხლე და მისი კანონი“. 3. ა. პატარაია „ვიტალიზმი და მექანიზმი“. 4. შ. ეული „რა არის ომი?“ 5. ლ. გ. „ტეოდორ მომსენი“. 6. ლ-ძე „პროფ. ზომბარტი.“ 7. ი. კაკაბაძე „ინგლის-ტრანსვალის ომის მიზეზ-შედეგები“.

წინასიტყვაობის მე-2 გვერდზე მიწერილია: „ეს წერილები ეკუთვნის სერგო გორგაძეს – მე წინასიტყვაობა მომეწონა. დაბეჭდილია „მოამბეში“.

18561. სამი წერილი, ამონაჭრები ჟურნ. „მოამბე“, 1898, № 8, 9; 1895, № 7; 1899, № 9, 10.

თავფურცელზე: „I. პროფ. რ. ვირხოვი „ნოყიერი და გემრიელი ნივთიერებანი“, თარგმ. ს. ენუქიძისა. II. გ. ფერეროსი „მესამე სქესი“, თარგმ. კ. ბ.-ძესი. III. ა. კირსანოვი „რა მნიშვნელობა აქვს ისტორიაში პიროვნებას, ანუ ადამიანის მოქმედებას“, თარგ. ლ. ჭ-ისა“.

18562. საქართველოს მეცნიერების მუშაკნი. საცნობარო წიგნი. ტფ., 1929.
18563. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის 1946 წლის სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ანგარიში. თბ., 1947.
18564. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის 1947 წლის სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ანგარიში. თბ., 1948.
- 18565–18566. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის 1948 წლის სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ანგარიში. თბ., 1949.
18567. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის 1959 წლის საქმიანობის ანგარიში. თბ., 1961.
18568. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია. ცნობარი 1949 წლისათვის. თბ., 1949.
18569. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია. ცნობარი 1958 წლისათვის. თბ., 1958.
18570. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია. ცნობარი 1962 წლისათვის. თბ., 1962.
18571. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია. ცნობარი 1963 წლისათვის. თბ., 1963.
18572. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის სამეცნიერო სესია მიძღვნილი დიდი ოქტ. სოც. რევ. 30 წლისათვისადმი. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1947.
18573. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის სამეცნიერო სესია, მიძღვნილი საბჭოთა საქართველოს 35 წლისა და საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის 15 წლისათვისადმი. მოხსენებათა თეზისები. თბ., 1956.
18574. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ასპირანტთა პირველი გაერთიანებული სამეცნიერო კონფერენცია. 1949 წ. 17–20 იანვარი. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ., 1949.
- 18575–18582. [საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ასპირანტთა და ახალგაზრდა მეცნიერ მუშაკთა... სამეცნიერო კონფერენციების] მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ.,
- V. 1954 წლ. 20–23 აპრ. 1954.
- VI. 1955 წლ. 25–29 აპრ. 1955.
- VII. 1956 წლ. 21–31 მაისი 1956.
- VIII. მიძღვნილი ახალგაზრდობისა და სტუდენტთა VI მსოფლიო ფესტივალისადმი. 1957 წ. 22–26 აპრ. 1957.
- კანზე: „მივიღე 20 აპრილს. ი. გრ.“.
- IX. 1958 წლ. 14–21 აპრ. 1958.
- X. 1959 წლ. 20–28 აპრ. 1959.
- XI. 1960 წლ. 29 თებ. – 5 მარტი. 1960.
- XII. 1961 წლ. 25 სექტ. – 3 ოქტ. 1961.

18583–18584. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ბიოლოგიისა და სამედიცინო მეცნიერებათა განყოფილების... სამეცნიერო სესიები. [მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები]. თბ.

III. 1947 წლ. 12 და 13 დეკ. 1947.

IV. 1947 წლ. 23 და 24 დეკ. 1947.

18585–18589. [საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილების... სამეცნიერო სესიების მუშაობის გეგმა და მოხსენებათა თეზისები. თბ.].

[I]. 1941 წლ. 11–13 ივნ. 1941.

კანზე: „ი. გრ. 11. VI“.

X. 1943 წლ. 27 თებ. – 1, 2 მარტი. 1943.

XIV. 1943 წლ. 25, 27 და 28 დეკ. 1943.

კანზე: „ი. გრ. 1943 წ. 25 დეკ.“.

XXIV. 1947 წლ. 11, 12 აპრ. 1947.

XXV. 1947 წლ. 28–29 ნოემბ. 1947.

კანის მე-4 გვ.: „ჩემი შენიშვნები გალექსილ „ამირან-დარეჯანიანზე“. ი. გრ.“

XXVIII, მიძღვნილი აკად. სიმონ ჯანაშიას ხსოვნისადმი. 1948 წ. 10–11 დეკ. 1948.

XXIX, მიძღვნილი აკად. ნიკო მარის ხსოვნისადმი, დაბადებიდან 85 წლისა და გარდაცვალებიდან 15 წლის შესრულების გამო. 1950 წლ. 14 იანვ. 1950.

XXXI, მიძღვნილი ი. სტალინის მოძღვრებისადმი ენათმეცნიერების საკითხების შესახებ. 1951 წლ. 1–3 ივნ. 1951.

სამეცნიერო სესია, მიძღვნილი საქართველოს 30 წლისთავისა და საქ. სსრ მეც. აკადემიის 10 წლისთავისადმი. 1951 წლ. 19–20 თებ. 1951.

18594. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილების ასპირანტთა და ახალგაზრდა მეცნიერ მუშაკთა XIII სამეცნიერო კონფერენცია. მოხსენებათა შემოკლებული ტექსტები. თბ., 1962.

18595. სურათკონა 1904 წლის „მოგზაურისა“. თბ., 1904.

18596. [სხვადასხვა სასულიერო ჟურნალებიდან ამონაჭრები].

ერთ ყდაში აკინძული 15 ამონაჭერი „საქართველოს სასულიერო მახარობლის“ 60-იანი წლების ნომრებიდან. „შინაარსი: 1. „Икортский монастырь в Карталинии“, П. Иоселиани. 2. „სწავლა მღვდელ-მთავრისა ახლად დადგინებულთა-მღვდელთა მიმართ“, ამბროსი ნეკრესელისა. 3. „მოთხრობა არბოს ანუ გერისთავის წმ. გიორგის ეკლესიის აღშენებისათვის“, ალ. გარსევანოვისა. 4. „ოკდომბრის სვინაქსარი, ლექსად“ მღ. პარმენ წინამძღვრიშვილისა. 5. „სიკვდილი“, ლექსი გიორგი იანჭოვისა. 6. „ტფილისის პირველის ხარისხის ფერისცვალების მონასტერი“, არქ. ტარასი. 7. „უდაბნო ღირსისა მამისა ჩვენისა დავით გარეჯელისა“. 8. „მოთხრობა ხელთუქმნელის ხატისათვის უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი“, ი. სულხანოვისა. 9. „უდაბნო წმიდისა წინამორბედისა იოანე ნათლისმცემლისა.“ 10. „უდაბნო შუამთისა“. 11. „უდაბნო შიო მღვიმისა.“ 12. „მონასტერი ქვათახევის ღვთისმშობლის მიძინებისა.“ 13. „სიტყვა დღესა შინა იოანე ღვთის მეტყველისა“. ი. სულხანოვის. 14. „მოთხრობა ჩვენებისათვის უდაბნოსა შინა ღირსისა მამისა მაკარისა მიერ ეგვიპტელისა“,

რუსულიდამ გადმოღებული დეკ. გ. გამრეკელოვისაგან. 15. „წიგნი აღსარებისა“, ამეროსი ნეკრესელისა.

18597. [სხვადასხვა სასულიერო ჟურნალებიდან ამონაჭრები. თბ., 1868].

18598. [სხვადასხვა ხასიათის წერილები]. ამონაჭრები: ჟურნ. „მოამბე“, 1896, № 2; 1897, № 11; 1904, № 5; 1905, № 3.

18599. ტიმირიაზევი. მეცნიერების მნიშვნელობა. ტფ., 1926.

18600. ჩარკვიანი კ. სამეცნიერო და შემოქმედებითს ორგანიზაციებში მუშაობის ზოგიერთი საკითხის შესახებ. (თბილ. XX საოლქო პარტ. კონფერენციაზე 1951 წ. 10 იანვ. გაკეთებული საანგარიშო მოხსენებიდან). თბ., 1951.

18601. [ცხინვალის] სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტი. პედაგოგიკა-ფსიქოლოგიისა და ქართულ და ოსურ ენათა კათედრების გამსვლელი სამეცნიერო სესია ლენინგორის რაიონში. 1951 წ. 29–30 დეკ. მუშაობის გეგმა და თეზისები. სტალინირი, 1951.

თავფურცელზე: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ი. მეგრელიძისაგან. 29. XII. 1951 წ.“.

18602. [ცხინვალის] სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის სამეცნიერო სესია. სტალინირი, 1954.

თავფურცელზე: „დ. პ. იოსებ გრიშაშვილს ერთ-ერთ ავტორ ი. მეგრელიძისაგან. 10. IV. 54“.

18603. ცხოვრება და მეცნიერება. სამხატვრო და სამეცნიერო კრებული. № 1. პროფ. მელიქიშვილის სურათით და 45 ნახატით. ქუთაისი, 1914.

18604. ხილად. (კიდით-კიდემდე). ამონაჭერი: ჟურნ. „ივერია“, 1884, № 1.

კალენდრები

18605. გაჩეჩილაძე მ. სახალხო კალენდარი 1903 წლისა. ყვირილა, 1903.

კანზე: „მიხასაგან. ი. გრ.“

გვ. 159. ლექსის „მეგლი“ ბოლოში ხელმოწერა: „მ. გ-ძე“ გახსნილია: „მიხ. გაჩეჩილაძე. ი. გრ.“

18606. [გაჩეჩილაძე მ.] სახალხო კალენდარი 1901 წლის. შედგ. მ. ჯაჭვამის მიერ. ყვირილა, 1900.

კანზე: „1. გ. წერეთელზე, გვ. 117. 2. ილ. ხონელი, გვ. 121“.

თავფურცელზე შემდგენლის ფსევდონიმთან წერია: „მიხ. გაჩეჩილაძე“.

18607. გაჩეჩილაძე მ. სახალხო კალენდარი 1904 წლისა. ყვირილა, 1904.

კანზე: „მიხასაგან. ი. გრ.“

გვ. 189. ტექსტის ბოლოს ფსევდონიმს „თ. მაგმაძე“ მიწერილი აქვს: „ილია ჭყონია“.

გვ. 199. ლექსში „ჩემი სურათი (უძღვნი მოლლას)“, ხაზგასმულია: „ვნანობდი“, მიწერილია: „ვდარდობდი. ი. გრ.“

- გვ. 211. ლექსის ბოლოს წერია: „თარგმანი გუცა ნამორაძის?“
კანის მე-4 გვ. ხაზგასმულია: „Алхазிшвили“, მიწერილია: „განცხადების ცენზორი“.
18608. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი 1908 წლისა. თბ., 1908.
კანზე: „ბეგლარას ლექსები. ი. გრ.“
18609. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი 1909 წლისა. თბ., 1909.
კანზე: „ბეგლარას ლექსები; აკაკის მეთაური წერილის თავგადასავალი, 1902, „ივერია“.
18610. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი, 1910 წ. თბ., 1910.
18611–18612. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი, 1911 წ. თბ., 1911.
კანზე: „აქ ჩემი ბავშვური ლექსები, 191–201. ი. გრ.“
- გვ. 201. ლექსთან „რომანსი. იმღერება „ხრიზანტემას ხმაზე“, მიწერილია: „იუზბაშევის პრიკაშჩიკ. ქ-ნ მარუსას“.
- მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1929. III. III.
18613. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1912 წ. თბ., 1912.
თავფურცელზე: „ი. გრ. ჩემი ლექსი“.
- გვ. 3. მიწერილია: „აქ ოლოლია“.
18614. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1913 წ. თბ., [1913].
18615. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1914 წ. თბ., 1914.
18616. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1915 წ. თბ., [1915].
18617. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1917 წ. თბ., [1917].
- 18618–18619. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1918 თბ., 1918.
18620. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1919. თბ., 1919.
- 18621–18623. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1920. ტფ., 1920.
18624. გაჩევილაძე მ. სახალხო კალენდარი. 1921. ტფ., 1921.
18625. გულიაშვილი ვ. საოჯახო და სამოგზაურო უბის კალენდარი (ახალი მოგონება). მარტივია და შეიცავს 365 დღეს. წელიწადი 1-ლი. ტფ., 1910.
დამატება: „ახალგაზრდა მწერალთან“, ხუმრობა 1 მოქმ. ვ. გულიაშვილისა“.
18626. გუნია ვ. უბის წიგნაკი 1894 წლისათვის. თბ., 1894.
კანზე: „ი. გრ. იხ. „ქართ. წიგ.“
- 18627–18628. დემოკრატიული კალენდარი 1919. [თბ., 1919].
18629. დროების კალენდარი 1875. თბ., 1874.
18630. თავართქილაძე ვ. საყოველთაო კალენდარი მართლმადიდებელთა, გრიგორიანთა, კათოლიკეთა, მაჰმადიანთა და ებრაელთა. 1905 წლ. მე-7 წელიწადი. თბ., 1904.
18631. თავართქილაძე ვ. სახალხო კალენდარი მართლმადიდებელთა, კათოლიკეთა, გრიგორიანთა, მაჰმადიანთა და ებრაელთა. 1907 წელ. მე-9 წელიწადი. [თბ.], 1907.
თავფურცელზე: „ი. გრ. ლადო კეცხოველი“.
- წიგნში დევს 16 გვ. ვ. თავართქილაძის მიერ შედგენილი „საყოველთაო კალენდრისა“, 1907 წლისა, რომლის თავფურცელზე წერია: „არ არის ბ-ში. ი. გრ.“

სტამბის სახელწოდებას „ლამპარი“ მიწერილი აქვს: „ქართულ წიგნში“ დაბეჭდილია „ლაპარი“.

18632–18633. თავართქილაძე კ. საყოველთაო კალენდარი მართლმადიდებელთა, გრიგორიანთა, მაჰმადიანთა და ებრაელთა. 1908 წ. მე-10 წელიწადი. [თბ.], 1908.

თავფურცელზე: „მხოლოდ უნივერსიტეტშია“.

18634–18635. თბილისის კალენდარი. 1922. [თბ., 1921].

18636. იოსელიანი პ. კალენდარი ანუ თთუჰთა-რიცხუაობა 1840 წლისა. ტფ., 1840.

კანზე: „ეს წიგნი საქართველოში მხოლოდ საჯაროშია. ი. გრ.“.

კანის მე-4 გვ.: „ფასი 40 მან. იხ. შიგნით“.

18637. კალენდარი თავდაცვა ავიაქიმის წევრისათვის. [ტფ.], 1928.

18638–18640. კოლმეურნის კალენდარი. 1953. თბ., 1953.

თავფურცელზე: „პოეტ აკადემიკოსს პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს. პ/ტ. ბორის კანდელაკი. 3/VI 53 წ.“ იქვე: „ჩემი დაბადება. გვ. 31; ჩემი ლექსები, გვ. 36, 137“.

კანზე: „ი. გრ. 3/VI. 1953 წ. თბილისი, გვ. 130“.

გვ. 212. შინაარსში ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ბორის კანდელაკის სამი წერილია. ი. გრ. 1953. 3/VI“.

18641–18642. [ლორთქიფანიძე კ.] ხელთა ანუ სააღდგომო ქორონიკონი თომა კარგარეთელისა. ქუთაისი, 1916.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „კირილე ლორთქიფანიძე“.

18643. მალაღდაძე ნ. დაუსრულებელი მაჩვენებელი: კვირიაკეთა, აღდგომის სახარებათა და ხმათა. ტფ., 1885.

თავფურცელზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“.

18644. მდივანოვი ს. კალენდარი ქართველთა და სომეხთა 1895 წლისა. წელიწადი 33-ე. ტფ., 1894.

კანზე: „ი. გრ. აქ არის ექვთიმე წერეთლის ლექსი მდივანოვისადმი“.

18645. მდივანოვი ს. კალენდარი ქართველთა და სომეხთა 1903 წლისა. წელიწადი 41-ე. ტფ., [1902].

18646. მდივანოვი ს. კალენდარი ქართველთა და სომეხთა 1915 წლისა. წელიწადი 53-ე, ხოლო ცენზორის მიერ 1860 წელს დასაბეჭდად პირველ ნება დართვიდან არის 55-ე წელიწადი. ქუთაისი, 1915.

18647. მერკვილაძე ს. 1905 წ. სათვეო (კალენდარი) „ცოდნა“. თბ., 1905.

18648. საბავშვო კალენდარი. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948, 27 მარტს გამოვიდა.“ იქვე ჩამოწერილია: „ჩემი ლექსები: 1 იანვარი, 28 იანვარი, 9 მაისი, 26 ივნისი, 30 ივლისი, 14 აგვისტო, 22 აგვისტო, 31 დეკემბერი“.

18649. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი 1929 წლისათვის. ტფ., 1928.

18650. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი 1946 წლისათვის. თბ., [1945].

კანზე: ი. გრ. იოსებ, გვ. 70. გამრავლება. გადმომცა ლამაზმა მასხარაშვილის ქალმა აკადემიაში 1946 წ. 5 მარტს. ი. გრ.“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „იოსებ-გამრავლება, ისაკ-სიცილი“, მიწერილია: „აბაშელი“.

18651. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი. 1947 წლისათვის. თბ., [1947].

კანის ბოლო გვ. მიწერილია: „ელენე – სანათი, 93“.

18652. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი. 1949 წლისათვის. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „სამოცის წლის ვაჟკაცს ოთხმოცდა სამი წლის ახალგაზრდისაგან ორთავეს დაბადების დღეს 1949–IV–24“. იქვე: „კათალიკოს კალისტრატესაგან“.

18653. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი 1950 წლისათვის. თბ., [1949].

18654. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი 1952 წლისათვის. თბ., [1951].

ფორზაცზე: „ი. გრ. იოსები, ნიშნავს გამრავლებას, გვ. 80; გრიგოლი, (მამიჩემის სახელი), ნიშნავს ფხიზელს, მღვიმარეს, გვ. 73; ელისაბედი (დედაჩემს ერქვა), ღვთის პატივისმც. გვ. 95; ელენე (ნელი) ჩირაღდანი, სანათი, გვ. 95; ანა – მადლი; ქეთევან არ არის განმარტებული. (სექტ. 13)“.

კათალიკოზ პატრიარქის კალისტრატეს სურათზე მიწერილია: „ცინცაძე (1866–1952) 24 აპრილი – 3 თებერვალს (ახ. სტ.) ი. გრ. “.

18655–18656. სოფრომაძე გ. საუკუნო კალენდარი. ჯელთა. შედგ. და პირველად გამოც. ტფილ. კალოუზნის ეკლესიის მღვდლის გაბრიელ სოფრომაძისაგან. ტფ., 1880.

18657. უბი წიგნაკი. კალენდარი 1919 წ. [თბ., 1918].

18658–18659. ქალის კალენდარი. [ავტ.-შემდგ.: ქსენია ანთიმე, ნინო ხოფერია]. ბათუმი, 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960 წ. 2 მაისი“ და კ. კვეიძის რეცენზია „პირველი ქართული „ქალის კალენდარი“, ამოჭრილი გაზეთიდან, მიწერილი: „სტალინელი“, (ქუთაისი), 1960 წ. 5 ივლისი“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ქეთევან ლომთათიმე“, გასწვრივ კითხვის ნიშანი.

გვ. 205. სათაურთან: „კლარა ხოჭოლავა“, მიწერილია: „ექიმი“.

გვ. 207. ბარბარე ჯორჯაძის შესახებ წერილთან წერია: „ბარბარეს ვაჟი მიხეილი წერდა ლექსებს, პოემებს, დრამატიულ ნაწარმოებს“.

გვ. 255. ხაზგასმულია: „თამარ თვალთაშვილის პორტრეტი“, მიწერილია: „თუ ალისა? – ქიქობე?“

გვ. 337. ხაზგასმულია: „ქართული ეკრანის ეშხი და სილამაზე“, მიწერილია: „ნატა ვაჩნაძე“.

გვ. 399. სათაურთან: „მარიამ არჯევანიშვილი“, მიწერილია: „გარდაიცვალა“.

გვ. 513. სათაურს „ლიდა მგალობლიშვილი“ მიწერილი აქვს: „იმერელი ქალი“ და ნარკვევის გასწვრივ წერია: „ნინო ჩიხლაძეს წერილი“.

გვ. 539. ხაზგასმულია სათაური: „თამარ ვახვახიშვილი“ და მიწერილია: „კომპოზიტორი“.

გვ. 592. ხაზგასმულია სათაური: „ნოტიო ლოლუა“, მიწერილია: „მუკუს დაი“.

გვ. 700. ხაზგასმულია სათაური: „ეკატერინე მესხი“ და მიწერილია: „კეკე“. ხაზგასმულია: „ცისკარის“ რედაქტორს“ და მიწერილია: „დროების“.

გვ. 709. ხაზგასმულია სათაური: „დარია ბერეჟიანი“ და მიწერილია: „დოქუმა ბერეჟიანი“.

გვ. 704. „ევგენია გელოვანს“ მიწერილი აქვს: „მინსკაია“.

გვ. 705. ხაზგასმულია სათაური: „ასე დაიბადა პოეტი“, მიწერილია: „ანა კალანდაძე“.

გვ. 707. პორტრეტზე წერია: „ხახუტაშვილი (აჭარელი)“.

გვ. 730. ლექსში „ქართველ ქალს“ ხაზგასმულია პირველი სტრიქონი: „დედაო, დაო, სატრფოვ ძვირფასო...“ და მიწერილია: „ჩემი ლექსის სტრიქონია „ელ. ჩერქეზიშვილს“, ი. გრ.“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „აკლია: ელისაბედ ორბელიანი, ელენე ჩოხელი, სოფიო ამირეჯიბი“.

18660. ქართული კალენდარი 1885 წლისა. თბ., 1885.

ფორზაცზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „ვალერ. გუნია“.

18661–18662. ჭიჭინაძე ზ. ქართული კალენდარი. 1884 წ. თბ., 1884.

კანზე: „გრ. ორბელიანზე, გვ. 48; გვ. 6. ვისია? აქ ლექსებიცაა“.

გვ. 39. ტექსტის ბოლოს დამატებულია: „ჩამოდექით მდიდრებო, ღარიბი მობრძანდება! აღვადგინე ი. გრ.“ ლექსის ავტორს მიწერილი აქვს: „ი. ბაქრაძე. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ილია ჭყონია“.

18663. ჭიჭინაძე ზ. ქართული კალენდარი. 1898. ტფ., 1897.

ნარევი

VARIA

18664. ანბანზედ დაწყობილი მაჩვენებელი ს. ს. ს. რ რკინის გზების ტარიფთა კრებულის სახელდებაში აღნუსხული საქონლის სახელებისა. თარგმ. ი. მაჭავარიანისა. ტფ., 1925.

კანზე: „I. ი. გრ. 1926 წ. 28/V“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „გარგარი“ მიწერილია: „ყაისი“.

გვ. 240. გადაშლილია: „წიფელი“, მიწერილია: „ბზა“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „Сироп – ვაჟინი (ბექმეზი); Синдетика – კოწიწა; Сметана – არაჟანი; Резина – შირი“.

18665. ანგარიში ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოების მოქმედებისა 1915 წ. თფ., 1916.

18666. ასოთ სამღერალო და ეტლის წიგნი დამატებული რამდენიმე საინტერესო ხელობაების დარიგება გამოცემული ი. მ. თფ., 1883.

18667. ბედის ჩარხი. წინათ შეტყობა მომავლისა. ტფ., 1891.

18668–69. ბოგდანოვი ბ. (გ. ჩარხიშვილი). ქართული სტენოგრაფია. თბ., 1926.

ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „გვარად ალავერდიანი. ი. გრ.“.

18670. გაბილაია ი. ვირსალიადა. თფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 9/II“.

18671–18672. გაჩეჩილაძე მ. მიწერ-მოწერის წიგნი. თბ., 1914.

თავფურცელზე: „ვ. გუნიაშვიტ გამოსცა (პირველად). იქ ერთ ალაგას ასეთი სათაურია: „წერილი ქვრივი კაცისა აზაპ ქალთან“. ი. გრ. 1915“.

18673–18676. გვარამაძე კ. ყველასათვის საჭირო „მგზავრი ამხანაგი“ შეიცავს საქართველოში ეტლით და კავკაზიაში რკინის გზით სამიმოსვლო ფასებსა და მანძილსა რუსეთ-სიბირ-თურქესტნითურთ და სხვადასხვა წყაროებიდგან შედგენილი მესხის კონსტ. გვარამაძის მიერ. ქუთაისი, 1902.

თავფურცელზე: „ბ. ივანე პოლუმორდვინოვს მარად სახსოვრად ავტორისაგან. კ. გვარამაძე. 14/XII–1902 წ.“.

18677. გრიგორიანცი კ. იშვიათი საოჯახო სიზმრის ახსნა. მდიდარი შინაარსით. [ტფ.], 1913.

18678–18679. გრიგორიანც-ყაზახელი კ. ქვეყნიერების გასაოცარი ამბები. უკვდავი კაცების სურათებით. [თბ., 1902].

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 5/III“.

18680. გუნია ვ. ქართული მიწერ-მოწერის კრებული სრული და ვრცელი სახელმძღვანელო სხვადასხვა ბარათებისა და წერილების შესადგენად ყოველგვარ შემთხვევებისათვის. 3 ნაწილად. გამოც. 1. ტფ., 1891.

კანზე: „ი. გრ. იხ. გარეკანის შინა გვერდები“.

18681. გუნია ვ. ქართული მიწერ-მოწერის კრებული. თბ., 1894.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის! ი. გრ.“

კანის მე-2 გვ. მოხაზულია გამომცემლობის ცნობა ვ. გუნიას დრამებისა და კომედიების მე-3 წიგნის გამოსვლის შესახებ, მიწერილია: „არ გამოსულა. ი. გრ.“

18682. ეფრემ-ვერდი ძველ სომხურიდან ნათარგმნი დამატებით და სურათებითა მხატვარი გრიგორიანცისა. ტფ., 1910.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1922 წ.“.

თავფურცელზე მთარგმნელის გვართან მიწერილია: „ყაზახელი. ი. გრ.“.

18683. [მდივანოვი ს.] სიზმრის ახსნა. სხვადასხვა მეცნიერთაგან გამოცდილი, შედგ. და მე-3 გამოც. ს. მ.-გან. თფ., 1903.

თავფურცელზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

18684. მინდაძე გ. პატარა დოდო. თბ., 1947

კანზე: „ჩემს ბიბ-ას. ი. გრ. 1947. 30/XII“.

18685. ოლლა ივანეს ასულ შავდიას ნათელ ხსოვნას. მისი გარდაც. ერთი წლის თავის შესრულების გამო. ბათუმი, 1917.

18686. საეტლო საკითხავი ანუ ბედის ცნობა. გადათარგმნ. ვ. იედიგაროვისაგან. ტფ., 1892.

18687. სიზმრის ახსნა ანბანითა და მთვართა მკითხაობა პურის მარცვლით, ასოთ სამღერალი და კვიმატი დღეები. თბ., 1904.

18688. სრული სიზმრის ახსნა. ანბანითა და მთვართა, მკითხაობა პურის მარცვლით, ასოთ სამღერალი და კვიმატი დღეები. ტფ., 1911.

თავფურცელზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

18689. ფირალოვი გ. საზოგადო მდივნობაჲ. ს. პეტერბურდი, 1821.

ყდის მე-2 გვ.: „იხ. გვ. 149. ლექსია „აღზდეგ გმირთ-გმირნო“. I. ამ წიგნის შესახებ იხ. ს. გორგაძის წერილი „ქართული მწერლობა“, 1927 წ. № 2, გვ. 81–86 და II. ალ. ბარამიძის წერილი „ანტოლოგია“, ტ. II, გვ. XV. ი. გრ. III. „აღსდეგ გმირთ-გმირნო“, იხ. „საქ. კალენდარი“, 1893 წ. გვ. 445. IV. „თეატრი“, 1885, № 1, გვ. 11. V. იხ. „საქართველოს ძველი დროის თავგადასავალი“, ქუთ. 1897. „მოამბე“, 1899 წ. № 1, გვ. 61. დ. მ. ჯანაშვილი. „თამარ მეფე“.

გვ. 2–3. წარწერებით: „1. „აღსდეგ გმირთ-გმირნო“ რატომღა გადაიღო ფინური მარშის ხმაზე და ასრულებდა აღნიშვილის ხორო რატომღა ლოტბარობით, იხ. ჩემი პროგრამა 1887 წ. 2. „აღსდეგ გმირთ-გმირნო“ სცენიდან ჰკითხულობდა ა. ყაზბეგი, იხ. ჩემი პროგრამები, 17 თებ. 18...“

18690–18693. ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოება. 1907–1913. ტფ., 1914.

18694. ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოების წესდება. თბ., 1916.